ÂHİRETTE SENİ KURTARACAK BİR ESERİN VAR MI?

Amellerin sona erdiği,dünya ile bağlantının kesilerek geriye dönüşün ve dönüşümün olmadığı,telafi imtihanlarının bulunmadığı,eksikleri tamamlamanın, yanlışları düzeltmenin mümkün olmadığı,kaybedilenlerin kazanımı,kazanılanların da büyük bir kazanç olduğu,onunla değerlendirilip ve onunla kıymet bulacağımız bir aleme gidiyoruz.

Şimdiki dünyamız ile gideceğimiz alemi biraz daha sağlıklı değerlendirebilmemiz için,önceki yerimiz ile şu anda bulunduğumuz noktayı beraber ele almamız gerekir.

Ne idik ne olduk.Ne olup ne olacağız?

Meçhuller içerisinde meçhulleri malum yapmak,malumları yerine getirmek iledir.

Meçhuller malumlarımızın meçhuliyetinden kaynaklanmaktadır.

Karanlıkları aydınlığa,meçhulleri maluma,korkuyu ümide kısaca cehennemi cennete çevirmek kendi elimizdedir.

Bunu belirleyecek olan ise kabiliyetlerimizin açılımı iledir.

Zakkumdan gül,gülden zakkum çıkmaz.

Bizler gidiyoruz..tıpkı geldiğimiz ve öncekilerin gittiği gibi..aldanmakta ve aldatmakta fayda yok..istesekte bizi burada durdurmazlar.

Ne ile ve nasıl gidiyoruz?

Her insan vicdanen ve aklen kendi hükmünü kendi verebilir.

Demek ki kendi hükmümüze rıza gösteriyoruz.

Hakikaten burada iken,hayalen olsun bir anda oraya gitmeliyiz.Hayalen oradakileri hayatları içerisinde düşünmeliyiz.

Belki gördüğünüz veya görenlerin anlattıkları rüyalar,ölmüş insanların durumu hakkında varılan kanaatlar sizlere bir şeyleri hatırlatmaktadır.

Bir tanesini ben sizlere arzedeyim.Hiç de yoruma ihtiyaç bırakmayacak bir rüya.Evvela rüyalar alemi misal dediğimiz bu dünyadan sonraki manevi aleme açılmış pencerelerdir.

Dört değerli insan hiçbir dünyevi menfaat gözetmeksizin Adıyaman'dan Gölbaşı ilçesine iman ve Kur'an hizmeti için gitmekteler.Ancak trafik kazası sonucu dördüde vefat eder.

Birkaç gün sonra birisi Mehmet Emin'i rüyasında görüp sorar;

-Mehmet Emin abi,sen ölmemiş miydin?der.O da cevaben;

-Aslında ben ölmedim.Sizin ne yaptığınıza bakıyorum.

Ve yanında bir yıl kalan birisi de Mehmet Emin'i rüyasında görüp sorar:

-Abi sen ölmemiş miydin?der.O da cevaben;

-Aslında o ölen ben değilim,bana benzeyen birisiydi.

Ve sorar.Abi ölünce Münker-Nekir soru soruyorlarmış.Size ne sordular? dediğince cevaben;

-Münker-Nekir geldiler,bana;

-Biz mi sana soru soralım yoksa sen mi bize soru sorarsın,dediler.Ben de cevaben;

-Siz bilirsiniz,dedim.

Yorumu ben değil,varın siz yapın.

Sağlam,güvenilir,milyarlarca kaynaklar bir hesabın,sorgu ve sualin olduğundan haber vermektedirler.

Sorgulayacak olan Allah,kitaplarında da bundan haber vermektedir.

Milyarlarca delil ve inkârı mümkün olmayan belge…Bunları ortadan kaldırıp perdelemek,güneşi perdelemeye çalışmaktan daha zordur.

Nasıl,ne kadar,ne durumla gidiyor..bizi orada kurtaracak,orada geçerli akçe olarak yanımızda ne götürüyoruz.Zahiren her şeyi burada bırakıyoruz.

Cepsiz kefenle,rütbesiz bezle,çürüyecek olan bedenle,her şeyi burada bırakarak gidiyoruz.

Peki oraya ne götürüyoruz?

Oranın geçerli parası ve pasaportu nedir?

Orada itibar neyedir?

İtibar edileceklerden bizde var mı?Ne kadar mevcut?

Yoksa müflis olarak mı gidiyoruz?

Kur'an-da Allah: "Allah, sözünden asla caymayacaktır"[1] buyurmaktadır.

Allah verdiği sözü yerine getirecek,dediğini elbette yapacaktır.

"Yaşanmayan yolda ölünmez ki!"diyor İkbal.

Bizler hangi yolda ve ne için yaşayıp ölüyoruz.

Bir hiç uğruna mı?Bir mide yoluna mı?Kısaca her yönüyle yok olmaya mahkum bir dünya için mi?

İşte mutlu ölüş;

Hakperestim arz-ı ihlas ettiğim dergâh bir

Bir nefes Tevhid'den ayrılmadım Allah bir.(Muallim Naci'nin mezartaşı yazısı)

Eken biçer,ekmeyen ne biçer?

İnsan bu dünyaya ekmek ve ekilmek için gelmiştir.

Ekmeyen biçmedi bu mezrada elhasıl

Kime lazım ekmek, ona lazım ekmek.(Akbıyık Sultan)

Her şey gitmeden yapılmalı.Gittikten sonra yapılacak bir şey yok.

Bir nefesde eyledik yüz bin günah

Bir günaha etmedik hiçbir gün âh

Bir kadın apartmanın bahçesine selvi ağacı dikmeye çalışan kapıcıya çıkışır,kızar ve azarlar.

Sebebini sorduğunda ise;O bana ölümü hatırlatıyor.Çünkü selvi ağacı mezarlıklara dikilen bir ağaçtır.

Türk Simyacı Mustafa Merter-de:" "Bizim Bodrum'daki otelde akşamları ney taksimi yapılır. Bir hanımefendi hışımla geldi ve 'Kapatın şunu, bana ölümü hatırlatıyor' dedi. Alt katlarda sıkışıp kalmış insanın yaşadığı bir trajediydi bu aslında. İnsanların bu konuda verdiği tepkilere bir de bu açıdan bakmak lazım. Kendisine ölümü hatırlatacak her türlü sembolle karşı mücadeleye başlıyor; başörtüsü, sakal, oruç, hac, kurban bir şekilde onun acısını depreştiriyor çünkü…"[2]

İstesekte istemesekte öleceğiz.

Ama nasıl?

İman ve içerisinde takvanın bulunduğu ameli Salih.

Takva günahlardan kaçınmak,ameli Salih ise,hayır dairesinde harekette bulunmaktır.

"Âhirette seni kurtaracak bir eser bir eserin olmadığı takdirde,fâni dünyada bıraktığın eserlere de kıymet verme…"(Bediüzzaman)

Mehmet ÖZÇELİK

---

[1] **Hacc/22:47.**

[2] **21 Haziran 2007.Aksiyon.**

ALLAH'A VERİLEN DİLEKÇE

Adıyamanlı Mahmut bey,memleketin eski ve ilk fotoğrafcılarındandır.Kıt kanaat da olsa geçimini sürdürmektedir.

O zamanki fotoğrafcılık da şimdiki gibi dijital olmayıp,sulu fotoğraf idi.Resmin en zor kısmı saatler süren rütuşu idi.

Bir arefe günü sabahtan beridir hiç müşteri gelmemiş,yarında bayram,elde-cepte ise bir kuruş para yok.

Üstüne sütlük birde büyük oğlan gelerek,yarın bayram olduğunu,elbise almak istediğini söylemesi ise ayrı bir sıkıntı oluşturdu.

Açılan yarayı daha da büyültmüş oldu.

Bu yetmiyormuş gibi,bir müddet sonrada en küçük oğlan gelerek,ayakkabıcıya gittiğini,ayakkabı istediğinde para getirmesini söylediğinden dolayı vermediğini,böylece babasından para isteyerek ayakkabı alacağını söylemesi,açılan büyük yaraya tuz-biber oldu.

Artık tahammül gücü kalmamış,kızarak gönderdiği oğlundan sonra,doğruca arzuhalciye giderek,daktiloya bir kağıt koyup dediklerini yazmasını söylemeye başlar;

Allahım!Beni sen yarattın..yarın bayram..bir kuruş param yok..üstelik çocuklardan birisi elbise,diğeri ayakkabı istiyor.

Aha Sen,ben ve çocuklar..bu durumumuza bir çare bul..bizi bu zor durumdan kurtar…

Dilekçesi birazda sinirli ve nazlıcadır.

Uzunca bir mektub yazar ve Ahmet Efendiye vererek şehrin merkezi camisi olan Kab Camiye,4 toplu iğnede vererek,Allah'ın evine asmasını söyler.

Ahmet Efendi caminin kapısına dilekçeyi asar.

Ve çayhaneye giderek çay içmeye ve konuşmaya başlarlar.Arası çok sürmez,içeriye bir yabancı girer.Fotoğrafçı sormaktadır.Çaycıda Mahmut Efendiyi gösterir.

Yabancı Mahmut Beye yaklaşarak;Kardeşim bizim kalabalık vereseli bir tarlamız var,yarında bayram..akrabalarla bir araya geldik..kimisinin nüfus cüzdanı yok,resmi evraklar için fotoğraf lazım,eve gelde şunların fotoğraflarını çek,diyerek Mahmut Ustayı götürür.

Çayhanedeki arkadaşları kendi aralarında üç-beş kuruş toplayıp ona bayram harçlığı vermeyi de aralarında düşünür,konuşurlar.

Aradan üç saat geçmesine rağmen Mahmut Ustadan bir ses yoktur.Bildikleri yerinde aramak üzere arkadaşları varırlar.

Mahmut Usta büyük bir telaş içerisinde,resimlerin Araplarını kesmekte,önünde yığınla resim bulunmaktadır.

Yahu gelinde şunları bitirelim,ben yetiştiremeyeceğim,der,el birliğiyle bitirirler.

Mahmut Usta 56 lira almıştır.Bir çok arkadaşı ise aralarında toplayıp borç verecekleri para ise yarısı bile değildir.

Mahmut Usta sevinerek ve ısrarla arkadaşlarına da para teklif ederse de kabul etmezler.

Bayram olmadan Mahmut Ustanın duası kabul olmuştu.

***Bu yaşanmış olayda bir mazlumun duası…**

İlçede zengin birisi Belediye Başkanı olur.Eskiden cumartesi günleri yarım gün mesa-i yapılırdı.

Köyden ilçeye satmak için bir hayvanını getiren köylü geç kalmıştır.Satışına izin verilmez.

Belediye Başkanına vararak,yalvarışla müsaade etmesi ister.Başkan Pazartesi gelmesini söyler.

Allah rızası için ister.Kükreyen Başkan,Allah rızaısını tanımadığını söyleyerek,bunu hakaretlerle gönderir.

Dışarı çıkan köylü elini açarak;

Ya Rabbi..görüyorsun..bu sadece beni kovmakla kalmadı..sanada hakaret etti.Bunu sana havale ediyorum,diye seslice yalvarır.

Çevreden duyanlar yapmamasını söyleyerek,gitmesini isterler.

O sırada bir askeri erkandan birisi Başkanın yanına gelerek;hadi yahu,hani Gaziantebe gidecektik..hem bir hasta askeride götüreceğim,der.

Başkanda;bende hasta bir hizmetçimiz vardı,onu götüreyim,der ve Jiple yola çıkarlar.

Vilayetten çıkacakları sırada arabanın tekeri çukura gelerek birkaç takla atarlar.Arabadan fırlayan Başkan başını bir kayaya çarparak orada ölürken,diğerlerine de bir şey olmamıştır.

Dilekçeler yerlerine varınca –acil-damgasından dolayı,öne alınmıştır.

MEHMET ÖZÇELİK

O'NUN ÂYETLERİNDENDİR…

Âyet ifadesi değişik mânalarda Kur'an-da 181 yerde geçmektedir.

Herşey O'nun varlığının âyet ve alametlerindendir.

<u>Senin Âyetlerini Okur(Âyâtik)(3):</u> "Ey bizim Rabbimiz, bir de onlara içlerinden öyle bir peygamber gönder ki, onlara senin âyetlerini tilavet eylesin, kendilerine kitabı ve hikmeti öğretsin, içlerini ve dışlarını tertemiz yapıp onları pâk eylesin. Hiç şüphesiz Azîz sensin, hikmet sahibi Sensin."[3]

"Eğer biz, onları bundan (peygamber veya Kur'ân'dan) önce bir azab ile yok etseydik, muhakkak "Ey Rabbimiz! bize bir peygamber gönderseydin de, alçak ve rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık, olmaz mıydı?" diyeceklerdi."[4]

"Bizzat kendi yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde: Rabbimiz! Ne olurdu bize bir peygamber gönderseydin de, âyetlerine uysak ve müminlerden olsaydık! diyecek olmasalardı (seni göndermezdik)."[5]

<u>Âyetlerimizi okur:(Âyâtina)(22):</u> "Nitekim içinizden size bir peygamber gönderdik. O size âyetlerimizi okuyor, sizi temizliyor, size kitabı ve hikmeti öğretiyor. Size bilmediğiniz şeyleri öğretiyor."[6]

"Âyetlerimiz hakkında münasebetsizliğe dalanları gördüğün zaman hemen onlardan uzaklaş ki, ondan başka söze dalsınlar. Eğer şeytan bunu sana unuttursa hatırladıktan sonra hemen kalk, o zalimler topluluğuyla oturma."[7]

---

[3] **Bakara.129.**
[4] **Taha.134.**
[5] **Kasas.47.**
[6] **Bakara.151.**
[7] **En'am.68.**

“Yahut: "Eğer bize kitap indirilseydi, biz onlardan daha çok doğru yolda olurduk", demeyesiniz. İşte size de Rabbinizden açık delil, hidayet ve rahmet geldi. Allah'ın âyetlerini yalanlayıp, onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmeleri sebebiyle azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.”[8]
“Onlara, kendisine âyetlerimizi sunduğumuz o adamın kıssasını da anlat; âyetlerden sıyrılıp çıktı, derken onu şeytan arkasına taktı, en sonunda da helak olanlardan oldu.”[9]
“Bize kavuşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olup onunla tatmin bulanlar ve bizim âyetlerimizden gafil olanlar da vardır muhakkak.”[10]
“İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra kendilerine bir rahmet tattırdığımız zaman, âyetlerimiz hakkında derhal bir takım hilekârlıklara girişirler. De ki: "Allah'ın hilesi daha çabuktur. Haberiniz olsun ki elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıp duruyorlar".[11]
“Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu âyetlerimizden yine de gafildirler.”[12]
“Biz, onlara âyetlerimizi vermiştik de onlar, yüz çeviriyorlardı.”[13]
“Kulu Muhammed'i geceleyin, Mescid- i Haram'dan kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid- i Aksâ'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Şüphesiz ki her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla gören O'dur.”[14]
“Yoksa sen Ashab- ı Kehf'i ve Rakim'i (isimlerinin yazılı bulunduğu taş kitabeyi) şaşılacak âyetlerimizden mi sandın?”[15]
"Bunları sana en büyük mucizelerimizden (bir kısmını) gösterelim diye yaptık."[16]
“And olsun ki, biz, Firavun'a mucizelerimizin hepsini gösterdik. Böyle iken o yine onları yalan sayıp kabulden çekindi.”[17]
“Âyetlerimizi tartışarak bozmaya uğraşanlara gelince, işte onlar cehennemliktirler. Böyle de ve temennilere uyma.”[18]
“Âyetlerimiz kendilerine apaçık olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: "Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? O, ateştir. Allah bunu kâfir olanlara vaad buyurdu. O ne kötü bir dönüş yeridir."[19]
“Bilakis biz (o zamandan senin zamanına kadar) nice nesiller var ettik de, onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen onlara âyetlerimizi okuyarak, Medyen halkı arasında bulunanlardan da değildin; aksine biz (başka) peygamber göndermiştik.”[20]
“Rabbin, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamberi memleketlerin ana merkezlerine göndermedikçe, memleketleri helâk edici değildir. Zaten biz, ancak halkı zalim olan memleketleri helâk etmişizdir.”[21]
“Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlara gelince, onlar için de pek kötü ve elem verici bir azab vardır.”[22]

---

[8] En’am.157.
[9] A’raf.175.
[10] Yunus.7.
[11] Yunus.21.
[12] Yunus.92.
[13] Hicr.81.
[14] İsra.1.
[15] Kehf.9.
[16] Taha.23.
[17] Taha.56.
[18] Hac.51.
[19] Hac.72.
[20] Kasas.45.
[21] Kasas.59.
[22] Sebe.5.

“Âyetlerimizi hükümsüz bırakmak için yarışanlara gelince, işte onlar Hakk'ın huzuruna azab içinde getirileceklerdir.”[23]
“Âyetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp inkâra sapanlar bize gizli kalmazlar. O halde ateşe atılacak olan mı daha hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güven içinde gelecek olan mı? İstediğinizi yapın. Şüphesiz ki Allah, yaptığınız şeyleri hakkıyla görür.”[24]
“Biz onlara hem ufuklarda ve hem kendi nefislerinde delillerimizi göstereceğiz ki, Kur'ân'ın hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Senin Rabbinin her şeye şahit olması kafi değil mi?”[25]
“Âyetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki kendileri için kaçacak bir yer yoktur.”[26]
“Âyetlerimizden birşey öğrendiği zaman, onu alaya alıyor. İşte onlar için rezil ve rüsvay edici bir azap vardır.”[27]

<u>O’nun Âyetlerinden:(Âyâtiha)(1):</u>
“Âyetlerimizden birşey öğrendiği zaman, onu alaya alıyor. İşte onlar için rezil ve rüsvay edici bir azap vardır.”[28]

<u>O’nun Âyetlerindendir(Âyâtihi)(2):</u>
“Gece ile gündüz ve güneş ile ay Allah'ın kudretinin delillerindendir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Eğer sadece Allah'a kulluk yapmak istiyorsanız, onları yaratan Allah'a secde edin.”[29]
“Denizlerde yüce dağlar gibi gemilerin yürümesi de O'nun kudretinin delillerindendir.”[30]

<u>O’nun Âyetlerindendir(Âyâtihî)(25):</u>
“İşte bundan dolayı, o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun, dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size âyetlerini gösterir, belki aklınızı başınıza toplarsınız.”[31]
“Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız, size helâl kılındı. Onlar, sizin için bir örtü, siz de onlar için bir örtü durumundasınız. Allah, nefsinize güvenemeyeceğinizi bildiği için müracaatınızı kabul buyurdu ve sizi bağışladı. Şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizler için yazdığını isteyin. Ta fecrin beyaz ipliği siyah iplikden size seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra da ertesi geceye kadar orucu tam tutun. Bununla beraber siz mescitlerde îtikaf halinde iken onlara yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, sakın onlara yaklaşmayın. Allah, âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki sakınıp korunsunlar.”[32]
“Müşrik kadınları, iman etmedikçe nikâhlamayın. Bir müşrik kadın, sizin hoşunuza gitse bile, iman etmiş olan bir cariye herhalde ondan daha hayırlıdır. Müşrik erkeklere de mümin kadınları nikâh ettirmeyin. Bir müşrik, sizin hoşunuza gitse bile, mümin bir köle elbette ondan daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe davet ederler, Allah ise, kendi izniyle cennete ve mağfirete davet ediyor ve âyetlerini insanlara açıklıyor. Umulur ki onlar hatırda tutup, öğüt alırlar.”[33]

---

[23] Sebe.38.
[24] Fussilet.40.
[25] Fussilet.53.
[26] Şura.35.
[27] Casiye.9.
[28] Casiye.9.
[29] Fussilet.37.
[30] Şura.32.
[31] Bakara.73.
[32] Bakara.187.
[33] Bakara.221.

“İşte akıllarınız ersin diye, Allah size âyetlerini böylece açıklıyor.”[34]
“Hep birlikte Allah'ın ipine (kitabına, dinine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp ayrılmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz birbirinize düşmanlar idiniz de, O, kalplerinizi birleştirmişti. İşte O'nun (bu) nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş çukurunun tam kenarında iken oradan da sizi O kurtarmıştı. İşte Allah size âyetlerini böyle apaçık bildiriyor ki, doğru yola eresiniz.”[35]
“Andolsun ki Allah, müminlere kendilerinden, onlara kendi âyetlerini okuyan, onları arındıran ve onlara kitab ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.”[36]
“Allah sizi, kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutmaz. Fakat kasıtlı yaptığınız yeminlerinizden sizi sorumlu tutar. Bozulan yeminin keffareti (cezası), ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on yoksulu yedirmek veya giydirmek yahut da bir köle azad etmektir. Verecek bir şey bulamayan kimse için de üç gün oruç tutmaktır. İşte yemin ettiğiniz zaman yeminlerinizi bozmanın cezası budur. Yeminlerinizi koruyun. İşte Allah âyetlerini size böyle açıklar ki, şükredesiniz.”[37]
“Allah'a karşı yalan uyduran, yahut kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı halde: "bana vahyedildi" diyen ve: "Allah'ın indirdiği gibi bir kitap da ben indireceğim" diye iddiada bulunandan daha zalim kim olabilir? O zalimlerin halini ölüm şiddeti içindeyken bir görsen! Melekler onlara ellerini uzatırlar ve:" Ruhunuzu teslim edin. Bugün, Allah'a karşı haksız şeyler söylediğinizden ve O'nun âyetlerine karşı böbürlenmenizden dolayı alçaltıcı bir azapla cezalandıralacaksınız" derler.”[38]
“(Ey Muhammed!) Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir şey temenni ettiği zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmasın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi giderir. Sonra da Allah, âyetlerini tahkim eder (güçlendirir). Allah Alîm'dir (herşeyi bilir), Hakîmdir (Hikmet sahibidir)”[39]
“Sizden olan çocuklarınız erginlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekiler (büyükleri) izin istedikleri gibi, onlar da izin istesinler. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”[40]
“Ve şöyle de: Hamd, Allah'a mahsustur. O, âyetlerini size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız. Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.”[41]
“O'nun âyetlerinden (kudretinin delillerinden)dir ki, sizi bir topraktan yarattı. Sonra da siz şimdi yeryüzünde dağılıp yayılan insanlar oluverdiniz.”[42]
“Yine O'nun âyetlerindendir ki, sizin için nefislerinizden kendilerine ısınırsınız diye eşler yaratmış, aranıza bir sevgi ve merhamet koymuştur. Şüphesiz ki bunda düşünecek bir kavim için nice ibretler vardır.”[43]
“Yine göklerin ve yerin yaratılışı ile dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu da O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda bilenler için nice ibretler vardır.”[44]
“Yine gecede ve gündüzde uyumanız ve lütfundan nasib aramanız da O'nun âyetlerindendir. Şüphesiz ki bunda dinleyecek bir kavim için nice ibretler vardır.”[45]

---

[34] Bakara.242.
[35] Âl-i İmran.103.
[36] Âl-i İmran.164.
[37] Mâide.89.
[38] En’am.93.
[39] Hac.52.
[40] Nur.59.
[41] Neml.93.
[42] Rum.20.
[43] Rum.21.
[44] Rum.22.
[45] Rum.23.

“Yine O'nun âyetlerindendir ki, size hem korku ve hem de umut vermek için şimşeği gösteriyor. Ve gökten bir su indiriyor da onunla yeryüzüne ölümünden sonra hayat veriyor. Şüphesiz ki bunda aklını kullanacak bir kavim için nice ibretler vardır.” [46]
“Yine göğün ve yerin, emriyle durması da O'nun âyetlerindendir. Sonra sizi bir tek çağırışla çağırdığı zaman bir de bakarsınız ki (yerden diriltilip çıkarılıyorsunuz).”[47]
“Rüzgarları müjdeciler olarak göndermesi, size rahmetinden tattırması, emriyle gemilerin akıp gitmesi ve lütfundan rızık isteyip kazanmanız O'nun âyetlerindendir. Hem gerek ki şükredesiniz.”[48]
“Görmedin mi ki Allah, âyetlerinden bir kısmını size göstersin diye gemiler, Allah'ın nimetiyle denizde akıp gidiyor. Şüphesiz bunda çok sabredenler ve çok şükredenler için nice ibretler vardır.”[49]
“Bu, sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır ki, insanlar onun âyetlerini düşünsünler ve temiz akıl sahipleri ibret alsınlar.”[50]
“Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten bir rızık indiren O'dur. Fakat onları ancak gönül verip düşünenler anlar.”[51]
“Allah size âyetlerini gösteriyor. Şimdi Allah'ın âyetlerinin hangisini inkâr edersiniz?”[52]
“Senin yeryüzünü boynu bükük, kupkuru görmen de Allah'ın kudretinin delillerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir ve kabarır. Şüphesiz ki ona hayat veren Allah mutlaka ölüleri de diriltir. Doğrusu O'nun her şeye gücü yeter.”[53]
“Gökleri yeri ve her ikisinde yaydığı canlıları yaratması da Allah'ın kudretinin delillerindendir. O'nun dilediği zaman onları biraraya toplamaya da gücü yeter.”[54]
“O'dur ki ümmiler içinde, kendilerinden olan ve onlara Allah'ın âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber gönderdi. Oysa onlar, önceden apaçık bir sapıklık içinde idiler.”[55]

<u>Âyetlerimizi(Âyatiye)(1):</u>
“Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimizi anlamaktan uzak tutacağım. Onlar ki, bütün âyetlerimizi görseler de onlara iman etmezler. Doğru yolu görseler de o yolu tutup gitmezler. Eğer sapıklık yolunu görürlerse tutar onu izlerler. Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr etmeyi âdet edinmişler ve onlardan hep gafil olagelmişlerdir.”[56]

<u>Ayetlerimiz(Âyâtünâ)(12):</u>
“Onlara âyetlerimiz okunduğu zaman, "işittik, dilersek bunun gibisini biz de söyleriz, bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değildir" diyorlardı.”[57]
“Böyle iken, âyetlerimiz, kesin birer belge olarak kendilerine okunduğu zaman, o bizimle karşılaşmayı ummayanlar, "Bundan başka bir Kur'ân getir veya bunu

---

[46] Rum.24.
[47] Rum.25.
[48] Rum.46.
[49] Lokman.31.
[50] Sad.29.
[51] Mümin.13.
[52] Mümin.81.
[53] Fussilet.39.
[54] Şura.29.
[55] Cum’a.2.
[56] A’raf.146.
[57] Enfal.31.

değiştir." dediler. De ki, "Onu kendiliğimden değiştiremem, benim açımdan bu olacak bir şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Rabbime isyan edersem, şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım."[58]
"Âyetlerimiz kendilerine apaçık okunduğu zaman, o inkâr edenler, iman edenlere dediler ki :"Bu iki zümreden (Mümin ve kâfirlerden) hangisi mevki bakımından daha iyi, meclis ve topluluk itibariyle daha güzeldir?"[59]
"Allah: "Böyledir, sana âyetlerimiz gelmişti de onları sen unutmuştun, bugün de öylece unutulursun" der."[60]
"Âyetlerimiz kendilerine apaçık olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: "Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? O, ateştir. Allah bunu kâfir olanlara vaad buyurdu. O ne kötü bir dönüş yeridir."[61]
"Bu şekilde âyetlerimiz onların gözleri önüne serilince, "Bu apaçık bir sihirdir" dediler."[62]
"Onun karşısında âyetlerimiz okunduğu zaman da sanki onları işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak yüz çevirir. İşte onu, acı verecek bir azab ile müjdele."[63]
"Karşılarında açık deliller halinde âyetlerimiz okunduğu zaman o zalimler: "Bu, başka değil, sırf sizi atalarınızın taptığı tanrılardan men etmek isteyen bir adam." dediler. Ve: "Bu (Kur'ân), başka bir şey değil, sırf uydurulmuş bir iftira" dediler. O kâfirler, hak kendilerine geldiği zaman: "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değil." dediler."[64]
"Kendilerine âyetlerimiz açıkça okunduğu zaman; "Eğer sözünüzde doğru iseniz atalarımızı diriltip getirin." demekten başka söylenecek hiçbir delil yoktur."[65]
"Bizim âyetlerimiz kendilerine apaçık okunduğu zaman inkâr edenler kendilerine gelen hak kitap için: "Bu apaçık bir büyüdür." dediler."[66]
"Kendisine âyetlerimiz okunduğunda: "Eskilerin masalları" der."[67]
"Ona âyetlerimiz okunduğu zaman, "eskilerin masalları" der."[68]

<u>O'nun Âyetleri(Âyâtühü)(4):</u>
"Gerçek müminler ancak o müminlerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, âyetleri okunduğu zaman imanlarını arttırır. Ve bunlar yalnızca Rablerine tevekkül ederler."[69]
"Elif, Lâm, Râ. Bu öyle bir kitaptır ki, âyetleri muhkem kılınmış, sonra da herşeyden haberdar olan hikmet sahibi Allah tarafından âyetleri ayrıntılı olarak açıklanmıştır."[70]
"Bu, Arapça bir Kur'an olarak, âyetleri bilen bir kavim için ayırt edilip açıklanmış bir kitaptır."[71]
"Eğer biz onu yabancı dilden bir Kur'ân yapsaydık onlar mutlaka: "Bu kitabın âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Arap bir peygambere yabancı dil, öyle mi?" derlerdi.

---

[58] Yunus.15.
[59] Meryem.73.
[60] Taha.126.
[61] Hac.72.
[62] Neml.13.
[63] Lokman.7.
[64] Sebe.43.
[65] Casiye.25.
[66] Ahkaf.7.
[67] Kalem.15.
[68] Mutaffifin.13.
[69] Enfal.2.
[70] Hud.1.
[71] Fussilet.3.

Sen de ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve şifadır." İman etmeyenlerin kulaklarında ise bir ağırlık vardır. Kur'ân onlara göre bir körlüktür. Sanki onlar uzak bir yerden çağrılıyorlar (da duymuyorlar).”[72]

<u>Âyetlerim(Âyâtî)(9):</u>
“(Allah) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bugününüze kavuşacağınız hususunda sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" deyince onlar: "Kendi aleyhimize şahidiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve kendilerinin kâfir olduklarına şahitlik ettiler.”[73]
“Ey Âdemoğulları! Size içinizden peygamberler gelip âyetlerimi anlattıklarında, kim Allah'tan korkar ve kendini düzeltirse, işte onlar için korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de.”[74]
“Halbuki biz peygamberleri ancak müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfir olanlar ise hakkı, batılla ortadan kaldırmak için mücadele ediyorlar. Onlar, âyetlerimizi ve korkutuldukları azabı da alaya almışlardır.”[75]
“İşte böyle, onların cezaları cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler ve benim âyetlerimi, peygamberlerimi alaya almışlardır.”[76]
“İnsan aceleci olarak yaratılmıştır. Size yakında (azaba dair) alametlerimi göstereceğim. Şimdi siz acele etmeyin.”[77]
“Çünkü âyetlerimiz size okunurdu da, buna karşı siz arkanızı dönerdiniz.”[78]
“(Allah Teâlâ,) Size âyetlerim okunurdu da, siz onları yalanlardınız değil mi?... der.”[79]
“(Ona): "Hayır sana âyetlerim geldi de onlara yalan dedin, kibirlenmek istedin ve kâfirlerden oldun." (denir.)”[80]
“Ama kâfirlere gelince; onlara da denilir ki; "Size âyetlerim okunmadı mı? Siz büyüklük tasladınız ve günah işleyen bir kavim oldunuz değil mi?”[81]

<u>O‘nun Âyetlerini:(Âyâti)(21):</u>
“Kadınları boşadığınız zaman iddetlerini bitirdiklerinde, artık kendilerini ya iyilikle tutun veya güzellikle salın. Yoksa haklarına tecavüz için zararlarına olarak onları tutmayın. Her kim bunu yaparsa nefsine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın âyetlerini alay konusu edinmeyin, Allah'ın üzerinizdeki nimetini, size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ve hikmeti hatırlayıp, düşünün. Hem Allah'tan korkun ve bilin ki Allah her şeyi bilir.”[82]
“Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.”[83]
“Allah size Kitab (Kur'an)da: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle

---

[72] Fussilet.44.
[73] En’am.130.
[74] A’raf.35.
[75] Kehf.56.
[76] Kehf.106.
[77] Enbiya.37.
[78] Mü’minun.66.
[79] Mü’minun.105.
[80] Zümer.59.
[81] Casiye.31.
[82] Bakara.231.
[83] Âl-i İran.113.

oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirdi. Muhakkak ki Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır."[84]
"Onlara Rab'lerinin âyetlerinden hiçbir âyet gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler."[85]
"(İnanmak için) ille meleklerin gelmesini, yahut Rabbinin gelmesini, ya da Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Ama Rabbinin (azab) işaretlerinin geldiği gün, daha önce iman etmemiş, yahut imanında bir hayır kazanmamış kimseye, artık inanması bir fayda sağlamaz. De ki: "Bekleyin; biz de beklemekteyiz."[86]
"(İnanmak için) ille meleklerin gelmesini, yahut Rabbinin gelmesini, ya da Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Ama Rabbinin (azab) işaretlerinin geldiği gün, daha önce iman etmemiş, yahut imanında bir hayır kazanmamış kimseye, artık inanması bir fayda sağlamaz. De ki: "Bekleyin; biz de beklemekteyiz."[87]
"Ey Âdemoğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik. Hayırlı olan, takva elbisesidir. İşte bu(nlar), Allah'ın âyetlerindendir, belki düşünüp öğüt alırlar."[88]
"Ey Muhammed! Baksaydın güneşin doğduğu zaman mağaranın sağ tarafına yöneldiğini, batarken de sol taraftan onları makaslayıp geçtiğini görürdün. Onlar, mağaranın geniş bir yerinde idiler. İşte bu Allah'ın mucizelerindendir. Allah kime hidayet ederse, işte o, hakka ulaşmıştır; kimi de hidayetten mahrum ederse, artık ona doğru yolu gösterecek bir dost bulamazsın."[89]
"Allah'ın âyetleri sana indirildikten sonra, artık sakın onlar seni bu âyetlerden alıkoymasınlar. Rabbine davet et. Asla müşriklerden olma!"[90]
"Oturun da evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti anın. Şüphe yok ki Allah lütuf sahibidir ve her şeyden haberdardır."[91]
"Ve kendilerine Rablerinin âyetlerinden herhangi bir âyet geldiği zaman mutlaka ondan yüz çevirirler."[92]
"İnkâr edenler bölük bölük cehenneme sevkedilmektedir. Nihayet oraya vardıklarında kapıları açılır ve bekçileri onlara: "İçinizden size Rabbinizin âyetlerini okuyan, bu gününüzle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" derler. Onlar da: "Evet geldi" derler. Fakat kâfirler üzerine azab kelimesi hak oldu."[93]
"Allah'ın âyetleri hakkında ancak kâfirler mücadele ederler. Şimdi onların beldeler içinde dönüp dolaşmaları seni aldatmasın."[94]
"Onlar, kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında mücadele ederler. Bu durum, Allah katında ve iman edenler yanında büyük bir buğzu gerektirir. İşte Allah, her böbürlenen zorbanın kalbini öyle bir tabiat ile mühürler."[95]
"Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında mücadele edenlerin göğüslerinde ancak yetişemeyecekleri bir kibir vardır. Sen hemen Allah'a sığın. Çünkü her şeyi işiten ve gören O'dur."[96]

---

[84] Nisa.140.
[85] En'am.4.
[86] En'am.158.
[87] En'am.158.
[88] A'raf.26.
[89] Kehf.17.
[90] Kasas.87.
[91] Ahzab.34.
[92] Yasin.46.
[93] Zümer.71.
[94] Mümin.4.
[95] Mümin.35.
[96] Mümin.56.

“Bakmaz mısın şimdi Allah'ın âyetleri hakkında mücadeleye kalkanlara! (Haktan) nasıl döndürülüyorlar?”[97]
“Allah size âyetlerini gösteriyor. Şimdi Allah'ın âyetlerinin hangisini inkâr edersiniz?”[98]
“O kimse Allah'ın kendisine okunan âyetlerini işitir de, sonra sanki kibrinden hiç işitmemiş gibi ısrar eder. İşte sen onu, can yakıcı bir azabla müjdele!”[99]
“Bunun sebebi şudur; Siz Allah'ın âyetlerini alaya aldınız, dünya hayatı sizi aldattı. Artık bugün onlar, ateşten çıkarılmayacaklar ve kendilerinden özür dilemeleri de kabul edilmeyecektir.”[100]
“Andolsun ki o, Rabbinin âyetlerinden en büyüğünü gördü.”[101]
“Size Allah'ın açık açık âyetlerini okuyan bir elçi (gönderdi) ki inanıp faydalı işler yapanları, karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa (Allah) onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. Allah ona gerçekten ne güzel rızık vermiştir.“[102]
<u>O‘nun Âyetlerini:(Âyâtü)(13):</u>

“İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Şüphesiz ki sen o gönderilen resullerdensin.”[103]
“Size Allah'ın âyetleri okunup dururken ve Allah'ın elçisi de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Kim Allah'a sımsıkı bağlanırsa, kesinlikle doğru yola iletilmiştir.”[104]
“Bunlar Allah'ın, sana gerçek olarak okuyageldiğimiz, âyetleridir. Allah âlemlere hiçbir haksızlık etmek istemez.”[105]
“Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar o hikmetli kitabın âyetleridir.”[106]
“Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar sana o açık seçik kitabın âyetleridir.”[107]
“Elif, Lâm, Mîm, Ra. İşte bunlar sana o kitabın âyetleridir ve sana Rabbinden indirilen haktır. Lâkin insanların çoğu iman etmezler.”[108]
“Elif, Lâm, Râ. Bunlar kitabın ve apaçık bir Kur'ân'ın âyetleridir.”[109]
“İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden, Âdem'in soyundan ve gemide Nuh ile beraber taşıdıklarımızın neslinden, İbrahim ve İsrail'in soyundan, hidayete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdir. Kendilerine Rahmân (olan Allah)ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.”[110]
“Bunlar sana apaçık kitabın âyetleridir.”[111]
“Tâ, Sîn. Bunlar sana, Kur'ân'ın ve apaçık bir kitabın âyetleridir.”[112]
“Bunlar, apaçık kitabın âyetleridir.”[113]
“Bunlar, o hikmetli kitabın âyetleridir.”[114]

---

[97] Mümin.69.
[98] Mümin.81.
[99] Casiye.8.
[100] Casiye.35.
[101] Necm.18.
[102] Talak.11.
[103] Bakara.252.
[104] Âl-i İmran.101.
[105] Âl-i İmran.108.
[106] Yunus.1.
[107] Yusuf.1.
[108] Ra’d.1.
[109] Hicr.1.
[110] Meryem.58.
[111] Şuara.2.
[112] Neml.1.
[113] Kasas.2.
[114] Lokman.2.

“İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Sana onları hakkıyla okuyoruz. Artık Allah'a ve âyetlerine inanmadıktan sonra hangi söze inanacaklar?”[115]

Âyetler:(Âyâtin)(10):

“Şanım hakkı için sana çok açık âyetler; parlak mucizeler indirdik. Öyle ki, iman sahasından uzaklaşmış fasıklardan başkası onları inkâr etmez.”[116]

“Biz de kudretimizin ayrı ayrı alâmetleri olmak üzere başlarına tufan, çekirge, haşereler, kurbağalar ve kan gönderdik, yine inad edip direndiler ve çok mücrim (suçlu) bir kavim oldular.”[117]

“Andolsun biz Musa'ya apaçık dokuz mucize verdik. (Ey Peygamber!) İsrailoğullarına sor, Musa kendilerine geldiğinde Firavun ona: "Ey Musa! Ben senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum" demişti.”[118]

“İşte biz onu (Kur'ân'ı) böylece, apaçık âyetler olarak indirdik. Şüphesiz Allah dilediğini doğru yola eriştirir.”[119]

“ (İşte bu âyetler) bizim indirdiğimiz ve (hükümlerini üzerinize) farz kıldığımız bir sûredir. Belki düşünüp öğüt alırsınız diye onda açık açık âyetler indirdik.”[120]

“Andolsun ki biz size açık açık bildiren âyetler, sizden önce yaşayıp gitmiş olanlardan örnekler ve takvaya ulaşmış kimseler için öğütler indirdik.”[121]

“Andolsun biz (her şeyi) apaçık bildiren âyetler indirdik. Allah dilediğini doğru yola iletir.”[122]

"Elini koynuna sok; kusursuz bembeyaz çıkacaktır. Dokuz mucize ile Firavun ve kavmine (git), çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır."[123]

“Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık âyetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.”[124]

“Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık âyetler indirmişizdir. Kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır.”[125]

Âyetler:(Âyâtün)(8):

“Sana bu muazzam kitabı indiren O'dur. O'nun bir kısmı anlamları kesin olup kitabın temelini oluşturan ayetlerdir. Diğer bir takımları da anlamları benzeşik olanlardır. Ama kalplerinde bir yamukluk bulunanlar fitne aramak ve keyiflerince yorumlamak için sadece anlamı benzeşiklerin ardına düşerler. Halbuki, onun gerçek yorumunu ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar da: "İnandık, hepsi Rabbimizdendir." derler. Bunları özü temiz olanlardan başkası düşünemez.”[126]

“Onda apaçık deliller, İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren güvene erer. Ona bir yol bulabilenlerin Beyt'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr

---

[115] **Casiye.6.**
[116] **Bakara.99.**
[117] **A’raf.133.**
[118] **İsra.101.**
[119] **Hac.16.**
[120] **Nur.1.**
[121] **Nur.34.**
[122] **Nur.46.**
[123] **Neml.12.**
[124] **Hadid.9.**
[125] **Mücadele.5.**
[126] **Âl-i İmran.7.**

ederse, şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağni (kimseye muhtaç değil, her şey ona muhtaç)dir."[127]
"Andolsun ki, Yusuf ve kardeşleri kıssasında soranlara ibret alacak âyetler vardır."[128]
"Hayır, o (Kur'ân), kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde (yer eden) apaçık âyetlerdir. Ayetlerimizi ancak ve ancak zalimler bile bile inkâr eder."[129]
"Ona Rabbinden (başkaca) mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Cevaben de ki: "Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım."[130]
"Sizin yaratılışınızda ve çeşitli canlıları yeryüzüne yaymasında kesin olarak inanan kimseler için ibretler vardır."[131]
"Gece ile gündüzün değişmesinde ve Allah'ın gökten bir rızık sebebi olan yağmuru indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgârları yönlendirmesinde aklını kullanan bir topluluk için nice deliller vardır."[132]
"Kesin olarak inananlar için yeryüzünde âyetler vardır."[133]

<u>İki Âyet:(Âyeteyni)(1):</u>
"Biz geceyi ve gündüzü varlığımıza delalet eden birer delil kıldık. Sonra Rabbinizden bir lütuf aramanız, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine) eşyayı aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz her şeyi uzun uzadıya anlattık."[134]

<u>Âyet ve alamet:(Âyetüke)(2):</u>
"Zekeriyya: "Rabbim! (oğlum olacağına dair) bana bir alâmet ver" dedi. Allah da buyurdu ki: "Senin için alâmet, insanlara üç gün, işaretten başka söz söyleyememendir. Ayrıca Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et".[135]
"Zekeriyya şöyle dedi: "Rabbim! Bana alâmet ver." Allah: "Senin alâmetin, sapasağlam olduğun halde, üç gün, üç gece insanlarla konuşamaz hale gelmendir." buyurdu."[136]

<u>Âyet ve alamet:(Âyete)(3):</u>
"Peygamberleri, onlara şunu da söylemişti: Haberiniz olsun, Onun hükümdarlığının alâmeti, size o tabutun gelmesi olacaktır ki onda Rabbinizden bir sekine (sükûnet, gönül rahatlığı), Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir bakiyye (kalıntı) vardır. Onu melekler getirecektir. Eğer iman etmiş kimselerden iseniz, bunda sizin için kesin bir ibret, bir alâmet vardır."[137]
"Biz geceyi ve gündüzü varlığımıza delalet eden birer delil kıldık. Sonra Rabbinizden bir lütuf aramanız, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip (yerine) eşyayı aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz her şeyi uzun uzadıya anlattık."[138]
"Biz geceyi ve gündüzü varlığımıza delalet eden birer delil kıldık. Sonra Rabbinizden bir lütuf aramanız, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için gecenin karanlığını silip

---

[127] Âl-i İmran.97.
[128] Yusuf.7.
[129] Ankebut.49.
[130] Ankebut.50.
[131] Casiye.4.
[132] Casiye.5.
[133] Zariyat.20.
[134] İsra.12.
[135] Âl-i İmran.41.
[136] Meryem.10.
[137] Bakara.248.
[138] İsra.12.

(yerine) eşyayı aydınlatan gündüzün aydınlığını getirdik. İşte biz her şeyi uzun uzadıya anlattık."[139]

<u>Âyet ve işaretlerinden:(Âyeten)(23):</u>

"Yahut o kimse gibisini (görmedin mi) ki, bir şehre uğramıştı, altı üstüne gelmiş, ıpıssız yatıyordu. "Bunu bu ölümünden sonra Allah, nerden diriltecek?" dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz sene öldürdü, sonra diriltti, "Ne kadar kaldın?" diye sordu. O da: "Bir gün, yahut bir günden eksik kaldım." dedi. Allah buyurdu ki: "Hayır, yüz sene kaldın, öyle iken bak yiyeceğine, içeceğine henüz bozulmamış, hele eşeğine bak, hem bunlar, seni insanlara karşı kudretimizin bir işareti kılalım diyedir. Hele o kemiklere bak, onları nasıl birbirinin üzerine kaldırıyoruz? Sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?" Böylece gerçek ona açıkça belli olunca: "Şimdi biliyorum ki, Allah her şeye kadirdir." dedi."[140]

"Zekeriyya: "Rabbim! (oğlum olacağına dair) bana bir alâmet ver" dedi. Allah da buyurdu ki: "Senin için alâmet, insanlara üç gün, işaretten başka söz söyleyememendir. Ayrıca Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et".[141]

"Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" De ki: "Şüphesiz ki Allah, bir mucize indirmeye kâdirdir, fakat çokları bilmezler".[142]

"Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik): "Ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil geldi. İşte şu, Allah'ın devesi, size bir mucizedir; bırakın onu Allah'ın yeryüzünde yesin (içsin), sakın ona bir kötülük etmeyin, yoksa sizi acı bir azap yakalar."[143]

"Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu âyetlerimizden yine de gafildirler."[144]

"Ey kavmim! İşte şu, Allah'ın dişi devesi, size bir mucizedir. Bırakın onu Allah'ın yer yüzünde (otlaklarında) otlasın. Ve ona kötü bir maksatla el sürmeyin, sonra sizi yakın bir azap yakalar."[145]

"Biz bir âyeti değiştirip yerine başka bir âyet getirdiğimiz zaman Allah ne indirdiğini pek iyi bilmiş iken kâfirler Peygambere: "Sen, ancak bir iftiracısın" dediler. Hayır öyle değil; onların çoğu bilmezler."[146]

"Zekeriyya şöyle dedi: "Rabbim! Bana alâmet ver." Allah: "Senin alâmetin, sapasağlam olduğun halde, üç gün, üç gece insanlarla konuşamaz hale gelmendir." buyurdu."[147]

"Melek: "Bu, dediğin gibidir. Ancak Rabbin buyurdu ki: Bu (babasız çocuk vermek), bana pek kolaydır. Hem biz onu nezdimizden insanlara bir mucize ve rahmet kılacağız. Hem, bu önceden (ezelde) kararlaştırılmış bir iştir." dedi."[148]

"Bir de diğer bir mucize olmak üzere elini koynuna koy ki, kusursuz olarak bembeyaz çıksın."[149]

"Irzını koruyan Meryem'e ruhumuzdan üflemiş, onu ve oğlunu, âlemler için bir mucize kılmıştık."[150]

---

[139] İsra.12.
[140] Bakara.259.
[141] Âl-i İmran.41.
[142] En'am.37.
[143] A'raf.73.
[144] Yunus.92.
[145] Hud.64.
[146] Nahl.101.
[147] Meryem.10.
[148] Meryem.21.
[149] Taha.22.
[150] Enbiya.91.

“Meryemoğlunu ve annesini de (kudretimize) bir alâmet kıldık; onları, yerleşmeye elverişli, sulu bir tepeye yerleştirdik.”[151]
“Nuh kavmine gelince, Peygamberleri yalancılıkla itham ettiklerinde, onları suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Biz zalimler için acıklı bir azab hazırlamışızdır.”[152]
“Biz dilersek onların üzerlerine gökten bir âyet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilekalır.”[153]
"Siz her tepeye bir alâmet bina edip eğlenir durur musunuz?"[154]
“İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir âyet (delil) değil midir?”[155]
“Fakat biz onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu âlemlere bir ibret yaptık.”[156]
“Andolsun ki biz, aklını kullanacak bir kavim için oradan apaçık bir ibret nişanesi bırakmışızdır.”[157]
“Bir mucize gördükleri zaman da eğlenceye alıyorlar.”[158]
“Allah size, elde edeceğiniz birçok ganimetler vaad etmiştir. Bunu size hemen vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir ki bu, müminlere bir işaret olsun ve Allah sizi doğru yola iletsin.”[159]
“Biz orada acı bir azabdan korkan kimseler için bir ibret nişanesi bıraktık.”[160]
“Bir mucize görseler hemen yüz çevirirler ve "süregelen bir büyüdür" derler.”[161]
“Bunu bir ibret olarak bıraktık, ibret alan yok mudur?”[162]

<u>Bir Âyet:(Âyetin)(12):</u>
“Biz bir âyetten her neyi nesheder veya unuttururs ak, ondan daha hayırlısını yahut mislini getiririz. Bilmez misin ki, Allah her şeye kâdirdir.”[163]
“Celâlim için, sen o kitap verilmiş olanlara, bütün delilleri de getirsen, yine de senin kıblene tabi olmazlar, sen de onların kıblesine tabi olmazsın. Zaten onlar da birbirlerinin kıblesine tabi değiller. Celâlim hakkı için, sana gelen bunca ilmin arkasından sen tutar da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, o zaman hiç şüphesiz, sen de zâlimlerden olursun.”[164]
“İsrailoğullarına sor: Biz onlara ne kadar açık âyetler vermiştik. Fakat Allah'ın nimetini her kim kendisine geldikten sonra değiştirirse, şüphe yok ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.”[165]
“Onlara Rab'lerinin âyetlerinden hiçbir âyet gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.”[166]
“İçlerinden seni dinleyenler de vardır, fakat biz, onu anlamalarına engel olmak için kalblerinin üstüne örtüler, kulaklarının içine de ağırlık koyduk. Onlar, bütün delilleri

---

[151] **Mü’minun.50.**
[152] **Furkan.37.**
[153] **Şuara.4.**
[154] **Şuara.128.**
[155] **Şuara.197.**
[156] **Ankebut.15.**
[157] **Ankebut.35.**
[158] **Saffat.14.**
[159] **Fetih.20.**
[160] **Zariyat.37.**
[161] **Kamer.2.**
[162] **Kamer.15.**
[163] **Bakara.106.**
[164] **Bakara.145.**
[165] **Bakara.211.**
[166] **En’am.4.**

görseler bile yine ona inanmazlar. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışırlar. Ve o kâfirler: "Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler."[167]
"Ve sen büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz," dediler."[168]
"Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimizi anlamaktan uzak tutacağım. Onlar ki, bütün âyetlerimizi görseler de onlara iman etmezler. Doğru yolu görseler de o yolu tutup gitmezler. Eğer sapıklık yolunu görürlerse tutar onu izlerler. Çünkü onlar âyetlerimizi inkâr etmeyi âdet edinmişler ve onlardan hep gafil olagelmişlerdir."[169]
"Onlara bütün mucizeler hep birden gelse, yine de o acıklı azabı görünceye kadar inanmazlar."[170]
"Bununla beraber göklerde ve yerde ne kadar âyet var ki, onunla yüz yüze gelirler de yine de yüz çevirip geçerler."[171]
"Biz bir âyeti değiştirip yerine başka bir âyet getirdiğimiz zaman Allah ne indirdiğini pek iyi bilmiş iken kâfirler Peygambere: "Sen, ancak bir iftiracısın" dediler. Hayır öyle değil; onların çoğu bilmezler."[172]
"Ve kendilerine Rablerinin âyetlerinden herhangi bir âyet geldiği zaman mutlaka ondan yüz çevirirler."[173]
"Bizim onlara gösterdiğimiz her bir mucize diğerinden daha büyüktü. Belki doğru yola dönerler diye biz onları azapla yakaladık."[174]

<u>Bir Âyet ve Mu'cize:(Âyetün)(9):</u>
"Bilgiden nasibi olmayanlar da "Allah bizimle konuşsa ya, yahut bize de bir mucize gelse ya!" dediler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişlerdi. Onların kalbleri birbirlerine benzedi. Gerçekten de yakîne ermek (hakikati bilmek) isteyen bir kavim için biz mucizeleri çok açık seçik gösterdik."[175]
"Hiç şüphesiz karşı karşıya gelen iki toplulukta size bir âyet, bir işaret ve ibret vardır. Onlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, öbürü de kâfirdi ve karşılarındakini göz kararıyla kendilerinin iki katı görüyorlardı. Allah da gönderdiği yardımla dilediğini destekliyordu. Gören gözleri olanlar için elbette bunda apaçık bir ibret vardır."[176]
"Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?" De ki: "Şüphesiz ki Allah, bir mucize indirmeye kâdirdir, fakat çokları bilmezler".[177]
"Müşrikler, kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka iman edeceklerine dair en ağır yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: "Mucizeler ancak Allah katındadır". Onlara mucizeler geldiğinde de iman etmeyeceklerini siz nerden bileceksiniz?"[178]
"Onlara bir âyet geldiği zaman: "Allah'ın peygamberlerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe iman etmeyiz" derler. Allah peygamberliğini kime vereceğini daha iyi

---

[167] En'am.25.
[168] A'raf.132.
[169] A'raf.146.
[170] Yunus.97.
[171] Yusuf.105.
[172] Nahl.101.
[173] Yasin.46.
[174] Zuhruf.48.
[175] Bakara.118.
[176] Âl-i İmran.13.
[177] En'am.37.
[178] En'am.109.

bilir. Suçlu olanlara, yaptıkları hilelerinden dolayı Allah katından bir zillet ve şiddetli bir azap erişecektir."[179]
"Bir de "Ona Rabbinden daha başka bir âyet indirilse ya!" diyorlar. De ki: "Gaybı bilmek ancak Allah'a mahsustur, bekleyiniz bakalım, ben de sizinle beraber bekleyeceğim şüphesiz."[180]
"O kâfirler: "Rabbinden ona bir mucize indirilmeli değil miydi?" derler. Sen bir uyarıcıdan başka bir şey değilsin ve her kavim için bir hidayetçi vardır."[181]
"Yine o iman etmeyenler diyorlar ki: "Ona Rabbinden bir âyet indirilseydi ya." De ki: "Hakikaten Allah, dilediğini şaşırtır ve kendisine gönül vereni de hidayete erdirir."[182]
"Andolsun ki Sebe' kavmi için oturdukları yerde bir ibret vardı: Sağ ve soldan iki bahçe! (onlara): "Rabbinizin rızkından yiyin de O'na şükredin, ne güzel bir belde ve çok bağışlayıcı bir Rab!" (denildi)."[183]

MEHMET ÖZÇELİK
01-01-2007

TOPLUMUN AÇILIMI GÜL GİBİ OLMALI

Aslında Çimeli köyü Türkiyenin genelinin küçük bir örneğidir.Kimse yaşantısından memnun değildir..herkes şikayetçidir..ta ki Adil hocaya köye imam olarak gelinceye kadar.

Köye geleli birkaç ay olmuştur.Köyün gençleriyle ilgilenir,gün be gün değişiklik kendisini fark ettirmektedir.Köylüde bunun farkındadır.

Hoca bir gün camide namazı kıldırmış dışarı çıkar.Bir kadın belikli kucağında bir şeyler var ki eteğine koymuş hocayı beklemektedir.

Hocaya;Evladım al bu erikleri,annenin südü gibi sana helal olsun.Biz şimdiye kadar doğru dürüst bir erik yiyemedik.Sıpalardan bir türlü sıra gelmedi.Daha olmadan çocuklar bahçeye girer,eriklerin olmasını beklemeden koparırlardı.İlk olarak bu sene ağaçlarda erikler kaldı,bir teşekkür olarak bunları sana getirdim,der.

Hocada o yaşlı teyzeye;bunları yarın torununa vererek camiye getirmesini söyler.

Ve ertesi gün teyze o erikleri torunuyla beraber kursdaki öğrencilere getirir,öğrenciler böylece ondan yerler.

Önceden izinsiz koparark yediklerini,bu sefer sahibinin izni ve getirmesiyle yemiş olurlar.

Bu bize şu olayı hatırlatmış oldu;

Bir gün Hz.Ali mescide namaz kılmak üzere atından iner ve orada bulunan kişiye namaz kılana kadar bakmasını söyler.Çıktığında ise atı ve güzel yularıyla beraber çalınmıştır.

Oğluna altı akçe verir,pazardan almasını söyler.Oğlu aynı at ve yularını altı akçeye almıştır.

Hz.Ali ise,eğer bu kişi bu hırsızlığı yapmasaydı zaten çıkınca kendisine altı akçe vermeyi niyet etmiştim.

---

[179] En'am.124.
[180] Yunus.20.
[181] Ra'd.7.
[182] Ra'd.27.
[183] Sebe.15.

Helal yol bırakılmış,harama gidilmiştir.Sonuçta kazanılan aynı olsa da,değer ve değerlendirme hükmü farklı olmuştur.

***Adil Hoca bir bayram günü yaşlı bir amcayı ziyarete gider ancak amca bayram günü olmasına rağmen ağlamaktadır.**

Sebebini sorunca amca;

-Sevincimden ağlıyorum.Bu yaşıma geldim,bir bayram günü kalabalık bir çocuk topluluğu yanıma gelipte ilk defa elimi öpmeye geldier.Şimdiye kadar hiç gelmiyorlardı,der.

***"Bergson, Ahlâkla Dînin Iki Kaynağı adlı son kitaplarından birisinde, bilhassa ahlâkın, bir insan cemiyetinde, alçalmış vak'a derekesinden ulvî mefkûre seviyesine ancak dindar ve temiz şahsiyetler sayesinde yükselebileceğini kaydeder.**
Bu görüş, insanlık ve Müslümanlık tarihinde sayısız örneklerle her zaman tahakkuk eylemiştir. Zâten psikoloji ilmine dayanan terbiye sanatı-an'anevî yollarında-bu umdeye tutunduğu ve yeni bir istikamet verilecek nesilleri bu kabil örnek insanları taklide sevk ettiği nisbette, bizden evvelki devirlerde, bizden çok mes'ud insanlar yetiştirmiştir."[184]

***Gül içten gelişmektedir..gelişimi içten içe olmaktadır.Bu hizmet de yukarıdan inme veya ameliyat ve cerrahi işlemler gibi dışarıdan müdahale ile yara açarak yapılan bir hizmet tarzı olmamalıdır.**

Bu toplum da içten içe köklü esaslarla ayakta durabilir.

***İşte bakın asrı saadeti hatırlatan yüzlerce hatıradan iki örnek:**

İnsanların bir zamanlar Allah dedikleri ve Kur'an okudukları için hapsedildikleri bir dönemde Malatya'dan Hüseyin Bozat'da mahkemeye çıkarılır.Suçu iman hakikatlarını okumaktır.

Ancak avukatları Bekir Berk beyin aynı gün ve aynı saatte Elazığdaki maznunların savunmasında bulunması gerekmektedir.Haber göndererek Malatyadaki mahkemenin öğlene alınmasını söyler.

Sabah mahkemeye çıkılır ve bu durum hakime anlatılarak mahkemenin öğle ye doğru alınması söylenir.

Hakim ise dosyayı incelediğini ve dolayısıyla bir suç unsuruna rastlanmadığından beraatla sonuçlandırdığını söyler.

Bunlar ise kabul etmeyib avukatlarını gelerek kendilerini savunacaklarını söyler.

Hakim ise;evladım avukatınız niye gelecek?Sizleri beraat ettirmek için değil mi?İşte ben de bir suç unsuru olmadığından beraat kararını veriyorum.

Bunlar ise hala kabul etmediklerini mutlaka avukatlarının kendilerini savunmaları sonucu beraatlarını beklediklerini söylerler.

Bunun üzerine kızan hakim;Eee,avukatınız gelsin burada vazetsin,sizde dinleyin öyle mi?Haydi çıkın der,beraat ettirir.

Ulvi bir dava uğruna hapiste kalmayı göze almak,yüksek bir ruh yapısının göstergesidir.Toplumun buna ve bunun kaynağına ihtiyacı vardır.

***Bir diğeri ise Kayseriden Celalettin abi gildir.**

Otuz kadar kişilerdir.On beşer onbeşer grublar halinde medreseye gelir,iman ve kur'an hakikatlarını okurlar.

---

[184] Tarihçe-i Hayat.Said Nursi.554.

Neden hep beraber toplu olarak gelmediklerinin sebebini ise şöyle açıklar;

Eğer hepimiz birden bir araya gelirde hapse atılırsak medrese kapalı kalır.Yarı yarıya yapıyoruz ki,bir kısmı hapishaneye girerse,medrese kapalı kalmasın,onlar devam etsinler.

Davaları yüce olanların,idealleri de yüce olur.

***Bizler toplum olarak cevherimizin farkında değil,sürekli üstünü küllemekte,görmemekte ve de göstermemekteyiz.**

Şöyle ki;Filipinlerdeki Rektör bizim ile ilgili bir tesbitinde şöyle bir örnekle anlatır;

Ateş böceği gece aydınlıkta gider,ancak önünü aydınlatan ışığın kendisinden olduğunun farkında değildir.İleride bir karıncayla karşılaşır ve ışığı ona çarpınca ışığın kendisinden geldiğinin farkına varır.

Türkiyede aynen ateş böceği olup,kendi ışığının farkına varmamaktadır. Türkiye ateş böceği,Risale-i Nurlar,sizde bulunan iman hakikatları onun ışığı,karınca ise bizler ve İslam dünyasıdır.

***Yıllarca Türkiyenin nadasa terk edilişi,onun her şeye aç,taze,dinlenmiş, her şeyi kabul edici ve hızla gelişmesi yönünde kamçı olmuştur.Şimdi atılma ve atak zamanıdır.**

Kavgalarla çok yıprandık,yıpratıldık.

”Ebû Bekr-i Şiblî bir gün yolda giderken, buldukları bir ceviz için kavga eden iki çocuk gördü. Şiblî hazretleri cevizi alıp onlara; "Sabredin, bu cevizi size paylaştırayım." dedi. Sonra cevizi açınca, cevizin içi boş çıktı. Bu sırada şöyle bir ses duydu: "Eğer taksim yapan ve kısmet dağıtan biriysen, şimdi bunu da taksim etsene." Bunun üzerineŞiblî hazretleri, "Bütün bu kavga, içi boş bir ceviz için, taksim etmek ise bir hiç içinmiş!" dedi.”

Bütün kavgalar içi boş bir ceviz içinmiş,inanmazsan kırda bak.

***Adamın biri Mevlana Cami hazretlerine gelip;”Şuna şöyle dedim,buna şu cevabı verdim’diye gururlanınca Mevlana Cami ona;”O cevaplarla değil,yarın Allah’a vereceğin cevaplarla meşgul ol’”deyip gürlemiş.**

Ahirette mahşer günü Allahın huzurunda,Allehın hakim ve hakemliğinde biz yani ben kimi kime karşı savunacağım?

İnsanlar kavgayı bırakıp,bunları düşünmelidir.

***Bu millet ne zaman düzelir?**

Aslında çok da zor bir şey değil.Toplumu temelden yapılandırmalıdır.

Adıyamandaki Seydanın ifadesine göre;Ne zaman sabah namazına Cuma namazına gelenler kadar gelinirse…der.

Ve birde ne zaman namuslular namussuzlar kadar cesur olursa… Namussuzlar kim?

Belli olmuyor mu?

Mesela adam 30 yıl hapiste yatacağını bile bile gidip adam öldürüyor. Yaptığı işin cürmünün büyüklüğünün farkında değil.Tüm olumsuzluklara bu çerçeveden bakarak,toplum bilinçlendirilmelidir.

Toplum barıştırılmalı.

Okulla cami yaklaşmalı,barışmalı.

Toplum tıpkı Musa peygamberin kavmini sıfırdan ele aldığı gibi almalı.Özetle şöyle;

Musa Peygamber altı yüz bin İsrailliyi firavunun zulmünden kurtarıp Tih çölüne getirir.Gökten sofra inip,bıldırcın ve kudret helvasıyla beslenirler.Ancak bunlar;biz firavunun zulmü altında iken bile yeşillikler yiyiyorduk.Onun için soğan ve sarımsak da isteriz.

Bunun üzerine Hz.Musa;o halde Kudüs atalarımızın yurdudur,gidip fethedelim,ekip biçin,der.

Ancak firavunun zulmü o derece ruhlarına sinmiştir ki,oturdukları yerde bile arkalarına bakar,korkar,boğulduğunu gördükleri halde firavunun tekrar geleceği endişesini taşırlar.Bunun üzerine;

-Ya Musa sen git Rabbinle savaş,biz arkadan geliriz,derler.

Bunun üzerine Hz.Musa onların soyundan firavunu görmemiş,zulmüne şahit olmamış,sadece babalarından hikayesini dinledikleri bu çocukları kırk yıl boyunca eğitip yetiştirerek gider Kudüsü fetheder.

Toplumumuzun farklı bir topluma ihtiyacı vardır.

MEHMET ÖZÇELİK
08-07-2008

ABDULHAMİD VE BİZ

***Başucunda kerbeladan getirilmiş topraktan yapılma bir tuğla,bununla sabah kalktığında teyemmüm alır ve abdestsiz yere basmazdı.**

Takvada bu derece öndeydi.

***Abdulhamid adeta her bir ceddinden bir irsiyet almış,her şey olmuş.Bütün özelliklere sahiptir.**

***Osmanlı sultanlarından her şey olsa da,hain ve cani olmaz.**

***O müsamahakâr bir insandı.Düşmanlarını dahi çok rahat affederdi. Kendisini öldürmeye teşebbüs eden,idama mahkum Joris'i affetmiş ve cebinede 500 altın harçlıkta koyarak Avrupaya göndermiştir.**

***İngilizler tarafından kullanılan Şerif Hüseyini ailesiyle İstanbula davet eden Abdulhamid,onu 18 yıl alıkoyarak İngilizlerin planını boşa çıkarmıştır.**

Sultan Abdulhamidin Tanzimatçılarla tahttan indirilmesiyle serbest bırakılan Şerif Hüseyin Osmanlıya karşı İngilizlerin vaadleri sonucu onların yanında yer alarak bombalama gibi sabotajlara başlar ve ömrünün sonunda dediklerini yapmayan İngilizlerin,ortada bırakıp hayatının tehlikeye düşmesi üzerine Maltaya ve oradan da Kıbrısa geçer.

Rauf Denktaşın şahit olması sonucu;bunun devamlı hata yaptığını söyleyerek pişman olduğunu ve ağladığını nakleder.[185]

---

[185] **Bak.Abdulhamidin kurtlarla dansı.Mustafa Armağan.sh.155-158.**

***Enver Paşa Mersinli Cemal Paşaya:"Paşam,bütün ef'alimin (eylemlerimin) hesabını vermeye hazırım.Biz Turan yapmak istedik,viran olduk.Bizim asıl mesuliyetimiz,Sultan Hamidi anlamamak ve siyonizme alet olmaklığımızdır.Acıdır,fakat hakikat bu!.)**[186]

***Abdulhamid döneminde onu tenkid edenler karanlıkta konuşup,karanlıkta düşünerek,ileriyi görmeyen,karanlık,tos duman içerisinde hüküm veren kimselerdir. Tozlar ve sisler kalkınca her şey net anlaşılmış,zalim denilen sultan mazlum çıkmıştı.**
Abdulhamid'e saldıranlar hep pişmanlıklarını dile getirmiş,onu ve dönemini aramışlardır.

***Bütün hedefler hep Osmanlının yıkımı üzerine idi…dahilde ve hariçte..sonrası düşünülmemiş,düzeltilmesi yoluna gidilmemişti.**

***Abdulhamid 1908-den sonra olsaydı;belki de 1908-den 1918-e kadarki hıyanetler ve gerek bizde gerekse dünyayı yakan 1.dünya savaşı olmazdı.Milleti yanan ateşe atmazdı.**

***Bismark onun hakkında;"100 gram aklın 90 gramı II.Abdulhami Handa,5 gramı bende ve 5 gramı da diğer siyasilerdedir."**

***Onun Kanuniden farkı;Kanuni zirvede muhteşem oldu,bu ise çöküşte muhteşem kaldı.**

***Abdulhamid savaşlar döneminde vatanı savaşa sokmamış bir kahramandır.**

***Hasta adam,hastalığı döneminde birçok sağlıklıdan daha sağlıklı durmaktaydı.**

***Bediüzzaman onun şahsi ve cüz-i kusurunu görmeyip,çevresinde bulunanların yanlışlığına değinerek halife-i müslimin ve veli olduğunu ifade etmiştir.**

***Kendi ifadesiyle;evhamlı sayılsa da,gafil olmadı.Belki de o evhamıyla içte ve dışta başlatılan gizli entrikaların uygulama alanlarını kısıtlamış oldu.**

***Osmanlı hiçbir devirde maskara olmamıştır.**
Farelere,çakallara maskara olmayıp ancak kendisi gibi bir şirpençe yani aslan pençesi ile dünyaya veda eden Sultan Yavuz Selim gibi…

***Kurtlarla birlikte ulumasını beceren bir kimseydi.sırf parçalanmamak ve milletini parçalatmamak için…**

***İttihad ve terakki, Abdulhamid muhaliflerinin birleştiği bir cemiyet oldu.Tevfik Fikret onlar hakkında;"İrtikap ve Tedenni çetesi"ifadesini kullanır.**

***Abdulhamid Ermeni saldırılarının İngiliz tahriki sonucu olduğunun bilincinde olup,basiretiyle tek yönlü değil,çok yönlü ve bağlayıcı kararlar almaktaydı.**

---

[186] A**ge.289.**

***Abdulhamid'i öven Hamdullah Suphi Tanrıöver,Meclisi meb'usanın Abdulhamid tarafından kaldırılmasının sebebini;sarıklı masum hocaların batı tahsili görmüş feslilerin sinsilikleriyle onları peşine katıp istekleri doğrultusunda yönlendirmesine son vererek,Osmanlının 33 yıl önce yıkılmasını engellemiş oldu deyip Abdulhamid'i överken,neden bağlı olduğu Milli Eğitim Bakanlığının kötülediğini söyleyince şu itirafta bulunur:**

Bir inkilap yapılmış;saltanat kaldırılmış,cumhuriyet ilan edilmişti.Politika gereği saltanat ve sultanları kötülemek lazımdı.Bizde öyle yaptık."dedi.

Tıpkı Maarif vekilliği yaptığında yabancı heyeti Süleymaniye Camiini gezdiriken, istemelerine rağmen Kanuninin türbesine götürmemesine gerekçe olarak türbelerin kanunen kapatıldığını ve;"Bir müddet mazi ile alakamızı kesmek istedik.Onun için türbeleri kapattık."sözü üzerine heyet:

"Tarihi olmayan milletler,tarih huzurunda esatir ve efsane uydurarak kendilerini tatmin ederler.Sizin ise büyük bir tarihiniz var.Bu tarihi yapanların türbelerini nasıl kapatıyor sunuz?"[187]

***Bir millete yapılacak en büyük ihanet ve hıyanet,o milleti mazisinden ve kültüründen koparmak,birbirleriyle iletişimini koparmak için harf inkilabını yapmak,konuştukları ve yazıştıkları dillerini değiştirmektir.Böylece Asyadan koparılırken,batılıda olmadık,kaldık ortada…**

***Osmanlı at sırtında ta Viyanaya kadar 2,500 km yol gitmiş.Şu bulunduğumuz rahat durumda bile onu değerlendirmek kolay görülmemektedir.**

***Fuat Köprülü ağzına susturucu takılanlardan..birden bire harf inkilabı taraftarlığının bir gecede oluşması gibi.[188]**

***Türkiyede din düşmanlığı,islamın siyasi amaçlarla kullanılmasına alternatif bir uygulama olarak ortaya konuluyor.Dengeliyelim derken,yapılan sayısız dengesizlikler işin samimi olmadığını gösteriyor.Ve bu bir asırdır insafsızcasına sürdürülmektedir.**

***"1908'de kurtulduk.Olmadı.1922 ağustosunda kurtulduk.Hayır,1923 Ekiminde kurtulduk,daha doğrusu,1950'de kurtulduk.Kendimi bildim bileli ömrüm kurtulmakla geçiyor.İnsan bu kadar az zamanda bu kadar defa bronşitten bile kurtulsa göğsünde hayır kalmaz.Lehülhamd biz yine yok geçit törenidir,yok gençlik gösterisidir,tribün tribün dolaşıp durabiliyoruz…Biz kendi kendimizden,kendi kendimizde bir şeylerden kurtulamıyoruz.Geri dönüp üstünde tepine tepine gölgemizi kovmaya çalışıyoruz." [189]**

***Osmanlının tenkid edilen noktalarından birisi de Devşirmeler konusudur.**

"3 yaşında çocuğu Osmanlı devşirmez;çünkü o daha kızamık çıkaracak,suçiçeği dökecek;ona kim bakacak?10 yaşında artık muafiyet kazandıktan,sağlam bir çocuk olduğu anlaşıldıktan sonra devşirme emininin önüne çıkar.

Devşirmenin çeşitli kuralları vardır;kalabalık ailelerden alınır,tek çocuk alınmaz,Yahudi çocuk alınmaz.Çünkü Yahudiler kural olarak kırsal bir millet değildir,kentsel bir millettir.Kent uşağı,şehir uşağı devşirilmez.

Bazı ahvalde çok nadir olarak Müslümanlar da alınır;Bosna da,Arnavutlukta, Kafkasyada olduğu gibiBir takım yerlerde de çocukları verirler;çünkü zaten hayat çok

---

[187] **Abdulhamid'de yanılanlar.Adem Çevik.sh.101.**
[188] **Küller altında yakın tarih.Mustafa Armağan.139-142.**
[189] Age. **125.**

zordur.Giden çocuk,ola ki,talihi parlarsa aileye de yardımı dokunur,böyleleri de olmuştur.

Çok çok nadir ahvalde seçkin ailelerin çocukları ikna yoluyla alınabilir. Mesela, Sokollu Mehmet Paşa böyle alınmıştır.Fatihin sadrazamı Mahmut Paşa böyle alınmıştır. Bunlar büyük ruhban ailelerinden,papaz ailelerinden,metropolit ailelerinden alındıkları halde çok iyi Müslüman olmuşlardır."[190]

Mehmet ÖZÇELİK
21-02-2007

2007 İSTANBUL HATIRALARI

İstanbul seyahatinden muzdarib değilim.

Çöplerinden bile makalelere konu olmuş İstanbulu iki açıdan değerlendirmek gerektir.

İstanbul tüm değerleri ve medeniyetleri,çeşitleri içeresinde toplanmış büyük bir kenttir.

Sarıyer-İstinye gibi taraflarda bir yanda orman (Emirgan Koruluğu),diğer yanda deniz (Boğazın kesiştiği nokta) iki güzelliği de içerisinde toplamıştır.

Sultan Ahmet-Süleymaniye-Topkapı Sarayı-Eyüp gibi manevi güzellikleri içerisinde tapu gibi koruyan bir bölge.

İstanbul,huysuz ve tatlı bir belde.

Hareketli olup,durması ve durulması onun için bir ölümdür.

İnsanlar sürekli hareket halindeler.

Hele trafik tam bir ızdırap.İstanbulda İstanbullular herhalde hiç eve gitmiyorlar. Çünkü hep dışarıdalar,hep kuyruklar eksilmeden devam etmektedir.

İstanbulun bir zamanını keşfettim.

24-Ağustos-da bacanak ve ben küçük çocuklarımızı da yanımıza alarak sabah namazına Ortaköy camiine gittik.Yollarda gayrı meşru hayatın birkaç elemanı ve müşterisinin dışında yollar bom boş,rahat bir ortam.Manzara harika..

Ortaköy camii 154 yıl önce gayrı Müslim mimara yaptırılmasından dolayı caminin kubbesine kiliseyi hatırlatan resimler konulup,âyetlere yer verilmemiş.

25-Ağustos'ta Sultan Ahmet camiine 6'40'da kılınacak olan sabah namazına yetişmek için yine aynı kadro yola koyulduk.Yolları da pek bilmiyoruz.

Galata köprüsüne geldiğimizde köprüyü kapalı bulduk.Camiye yetişmemiz hem zorlaştı,hem de bulmamız imkansızlaştı.Arabamızı sağ tarafa sürdük.Önümüze iki yol çıktı.İçimizden de Allah'ın bizi mahcub etmemesi için dua ediyoruz.Bacanak soldan gidelim dedi.Ben ise gayrı ihtiyari sağa sürdüm.Üst geçitten tekrar aynı yöne dönmekteydik ki,sağ taraftaki tabelada Sultan Ahmed'e giden ok işaretini görerek sevinçle o tarafa sürdük.Biraz oyalandığımızdan sabah namazına yetişmemiz zordu. Ancak camiye geldikten on dakika sonra namaza başlandı.

Namazın bir kerameti idi.

---

[190] **Osmanlı Barışı.İlber Ortaylı.sh.118.**

26-Ağustos-Pazar günü Eyüb'e niyetlenmiştik.Harika ve haşmetli bir durumla karşılaştık.

Caminin içi,şadırvan bölümü ve en dış yerler çocuk-kadın-yaşlı-gençlerle dolu dolu idi.Beş bin kişi vardı.

Bütün beldelere bu durum örnek olabilir.Yani her belde de bulunan kimseler mesela Pazar gününü seçerek oranın en büyük veya en güzel bir camisinde sabah namazını kılmak üzere haftada bir defa toplanabilirler.

O halde haydi Bismillah demeli,bu işe koyulmalı.

İstanbulun o kadar yoruculuğu içerisinde bu son üç gün bizi dinlendirmişti.

Ortaköy-Eyüp Sultan-Sultan Ahmet-Ayasofya-Süleymaniye-(1)Beyazıd- (1)Fatih-Yavuz Sultan Camileri-Topkapı Sarayı-Yere Batan Sarnıcı-Üsküdarda bulunan Aziz Mahmut Huda-i gönül dünyamızı doyuran yerlerdi.

Sultan Ahmet camiinin önünde bir ekip (www.izlerforum.com), pırıl pırıl dört genç.Turistlere bedava İngilizce Kur'an meali dağıtıyorlar.

Onlarla konuştum.

Diyanet İşleri başkanlığının ve Kültür Bakanlığının çok önemli! Ve çok büyük! İşleri olduğundan ilgilenemedikleri ve yapmadıkları ve de yapamadıkları için turistlere islamiyeti anlatacak yabancı dil bilen kişileri de getirme imkanlarının olup olmadığını sorduğumda,olmadığını söylediler.Gene de Diyanetin yapmadığını,büyük eksiklik ve ayıbını bu değerli gençler örtüyorlardı.

Oysa çok uygun bir zemin olup,rehberlerin ansiklopedik verdikleri bilgilerin yanında,manevi özelliği de verilip,çok güzel ilahiyatçı elemanlarla tebliğ görevi yapılabilir.Bakalım bu eksiklik ne zaman kapatılacak.

Miraç ve Berat kandilini Sultan Ahmet ve Süleymaniye de geçirdik.O haşmetli görünüş,o duygulu,coşkulu cemaat gözlere ışık,gönüllere nur ve ümit vermekteydi.

İstinye-Sarıyer-Eminönü-Kapalı Çarşı-Mısır Çarşısı gibi yerler gözlerimizi dolduran yerlerdendi.

İstanbul madde ve manayı,dünya ve ahireti birleştirmiş bir yer.

Zor ve zorlu bir yer.Hep orada kalanlara dua ettim.Geçinilmesi güç bir yer. Memleketimde aldığım sekiz kiloluk bir sebzeyi orada ancak bir kilo olarak almaktaydık.

Adalar güzel olmakla beraber aslında bulunduğumuz yere göre pek de güzel değildi.Büyük adadaydık.Belki de Kosturmadan gelen matbaacı Mansur beyin dediği gibi,dışarıdan gelenler orayı ve oraları bozmuşlardı.

Durmak mümkün değil..para su gibi akıyor..kazanmak için koşturmak gerekiyor.. orada koşmayan yok..mezardakiler hariç..

Orada kalan herkes şikayetçi..içeridekiler dışarıya kaçmak isterken,dışarıdakilerde İstanbula koşmak istemektedirler.

İstanbul'da kalmadan yılda duruma göre on-on beş gün kalmaya gidilecek.

Türkiyenin idari-siyasi-kültür merkezi.

İstanbul kapsamlı olarak el atılması,tarihi yerlerinin korunarak restore edilmesi gereken değerli,müjdelendiği kadar müjdeye layık bir yer.

Orada herkes bir tezgah! kurmuş.

Bu insanlar burada nasıl idare ediyor diye çok düşündüm.Hiç bir yere gitmeyenler,sadece işten eve gidenlerle de karşılaştım.Sorduğumuz güzel yerleri bilmeyen veya gitmeyenleri gördük.

Sarıyer'de güzel bir park bulup çocuklarla oturalım dedik.Deniz ve yeşillik manzaralı.Herkesin parkettiği yere hatta biraz daha yoldan içe arabayı bıraktık.Yine de rahatsız olup arada bir arabaya bakıyordum.

Bir çekici önden geçip on metre gittikten sonra arabanın değişik plakası dikkatini çekince geri geri geldi.Bu arada bende arabaya yaklaştım.Beni görünce,senin mi dediler.Evet deyince,yolcular nasıl geçecek deyip kaldırmamı istediler.

Bende bir yandan kaldırmaya çalışırken diğer yandan da diğerlerinin de koymuş olduğunu söyleyip arabayı çektim.Onlara bir şey dememişlerdi.

Durumu kaynıma söyleyince üzüldüğüm bir uygulamadan bahsetti.Şöyle dedi:

-Onlar arabayı çekip,orada dolaşıyorlar,sonrada sahibi gelince ondan ne kadar koparabilirlerse koparıyorlar.

Benim de başıma geldi.Abimin trafik polisi olduğunu söylediğim halde bana;

Madem abin trafik polisi,o halde sen bize bir paket sigara al,yeter dediler.

Meğer bir paket sigara her birine bir paketmiş.

İstanbulda bu ve buna benzer park tezgah! larının bir an önce çözüme kavuşturulup,üzerine gidilmesi gerekmektedir.İstenilen yer park ilan edilip para kesilmekte.

İstanbul hem yoruyor ve hem de dinlendiriyor.

İnsanlar robot gibi monotom bir koşturmaca içerisindeler.

İstanbulda yorulmaya değer.

İstinye de bulunduğumuz mekanda,hemen karşımızda Emirgan koruluğu, solumuzda sahil..

İstanbulda ulaşım için tramvaylarla çepe çevre ağ kurulması gerek.

1960-70 yılları arası ve 2005'de de oradaydım.

Gitmeyenlere bu dünyadan gitmeden önce İstanbula,Mekke ve Medineye gitmelerini tavsiye ederim.

Mehmet ÖZÇELİK

ADIYAMANIN TALİHSİZLİĞİ

Bir davet üzerine Adıyamana gelen yazar Hüseyin Öztürk'ün bir gazetede yazdığı yazı[191],yı Adıyamanın kiri [192] adıyla dile getirmiştim.

Burada Adıyaman adeta içki rezaletiyle tanıtılmıştı.

Şimdide -26-Eylül-2007-haberlerde[193] Adıyaman Las Wegas gibi,Adıyaman Gap Wegas-lığa birileri tarafından öne çıkarılıyordu.

Bu Adıyamanın tam bir talihsizliği,kiri ve lekesi idi.Adıyaman bundan daha iyi lekelenemezdi.

Ancak bunun birileri tarafından da desteklenmesi üzerine birilerinin,aslında tüm Adıyamanlıların bu kötü nam ile namlanmamaları için harekete geçmeleri,bu lekeyi temizleyecek başarılara imza atması gerekmekteydi.Bu iyi nam mucitlikten ziraata, sanayiden her türlü üretime kadar gösterilecek başarılar ile olabilir.

Büyük birikimi olup ancak ortaya koyamayan Adıyamanlının sesi yerine,cızırtılı sesler daha yüksek çıkıyor.

---

[191] **Vakit gazetesi.14-09-2006.**

[192] **http://www.tesbitler.com/haftalik%20makaleler/adiyaman%20kiri.doc**

[193] **http://www.google.com.tr/search?sourceid=navclient&ie=UTF-8&rlz=1T4RNWN_enTR239TR240&q=Ad%c4%b1yaman+%27GAP+Vegas**

Marifeti ve becerisi olmayanlar,marifet! ler ortaya koyarlar.

Meşhur olmak için caminin duvarına bevletmek gibi.

Bulanık kafalı oyuncular,bulanık çözümler üretirler.

İçkiyi yıllardır teşvikten sonra,şimdi de kumarı teşvik..yıkılan evler az geldi galiba???Ahlar sağırlarca pek duyulmamış gibi…

Aslında teknoloji hızla ilerlemektedir.Gençlerimizi o yönde sevkedebilir,bir çok başarılara imzalar atabiliriz.

Adıyamanlılardan özür dileyerek,bed tekliflere birkaç bed teklifde ben yapayım..bu kumaşta bezi olanlara…

-Avrupa ülkeleri hep domuz tüketiyor.Bir çiftlik kurup bol bol domuz üretip,ihraç edebilirler.Büyük de bir gelir getirir!!!

-'Adıyaman dünya çöplük depolama merkezi'adıyla tüm dünyadaki çöplükler burada toplanarak,işlenebilir.İyi de gelir getirir haa.

-'Ortadoğu kanalizasyon işletme kuyuları'adıyla,tüm ortadoğunun memleketimize akan kanalizasyonları sevdalılarında işletilip,dünyaya bahçe gübresi olarak ihraç edilebilir!!!

-Amerika'da Meksika var da neden bizde de olmasın?Bir meksikada burada kurar,adımızı Holiwodlara kazıtır,dünyaya nam salabiliriz.Her köşede eli silahlı gençler..dünyayı bile haraca bağlayabiliriz!!!

-Neden Adıyaman silah,uyuşturucu merkezi olmasın..hani iyi de para var bu işte!!!

Neden saçma ve tehlikeli teklifler değil mi?Değil teklif edilmesi,düşünülmesi bile utandırıcı,bitirici..memleketleri olduğu gibi,devletleri dahi çökerten uygulamalar.

Aslında bu iğrenç teklifler çoğaltılabilir.Temiz zihinleri bulandırmamak için birkaç örnekle yetindim.

Aslında Türkiyenin bir asırdır geri kalmışlığının bir çok sebebini biliyordum. Bilmediklerimiz de zamanla ortaya çıkıyor.

Kötü hiçbir zaman emsal olmaz..kötüler emsal gösterilemez.

Nazif TAHİR

ADIYAMANIN KİRİ

Zihniyet değişmedikçe,toplum,çevre ve gelişim gerçekleşmez.Münkün de değildir.Bu Adıyaman için böyle olduğu gibi Türkiye ve dünya için de aynıdır.

Geri kalışın sebebi burada aranmalıdır.Bu da en temiziyle,bu zihniyetin gidip yerine temiz bir zihniyetin gelmesiyle mümkündür.

Tıpkı Kur'an-da anlatılan ve eğitimin önemli projelerinden olan Hz.Musanın uygulaması gibi…

Hz.Musa altıyüzbin yahudiyi Fir'avunun zulmünden kurtarmış,Tih çölüne getirmiş ve gökten oruç günü olan cumartesi hariç her gün sofra inmekte..bıldırcın eti ve kudret helvası.

Yapılarında azgınlık olan Yahudiler yemezug diye tutturur,biz Fir'avunun zulmünde iken bile yeşillikler yer idik,soğan ve sarımsak da isteriz.

Hz.Musa onlara Kudüsü fethedip,orada ekip biçmelerini teklif edince onlar:

Sen git Allahınla savaş,biz arkandan geliriz.

Ve kırk yıl boyunca Fir'avunu görmemiş ve kendi terbiyesinde yetiştirdiklerini alarak Kudüse girer ve fetheder.

Bizdekilere ne kadar da benziyor değil mi?

Bu bir alıntı.Hüseyin Öztürk'ün Adıyamana geldiğinde yazdığı bir yazı,okurken Adıyamanın böyle tanınır olmasından dolayı utandım,müsebbiblerinin yüzü kızarır diye bende aynen aldım.Çoktan beridir dosyalarımın arasında bu kirli çıkını durdurmaktan neredeyse ben de kirlenecektim.

"NEMRUT'UN YOLU

"Düğün değil bayram değil,eniştem beni niye öptü!"diye sorarlar ya.Hah işte,bu soru tam da Nemrut Festivali için sorulacak soru."Düğün değil bayram değil,turizm mevsiminin başlangıcı değil,bu festival neyin nesi!"sorusuna kimse cevab veremedi.

Adıyamanlılar vakfının imkanları şehre ve insanına aktarılıyor,fakat ya devletin imkanları!.Devletin imkanları ise eğlenceye aktarılıyor.Dün de yazdım;Kâhta'da verimi oldukça yüksek petrol bulunmuştu,bunun için düğün bayram edilmeliydi,ama bulunan petrolün akibetinin ne olacağı şüphesi insanların aklını kemiriyordu.

Nemruta çıkanlar bilirler,yol son derece bozuktur.İçiniz dışınıza çıkar ve bir daha çıkmamak için tövbe edersiniz,bir kere çıktım,bir daha asla çıkmam.Sıfır kilometre bir arabayı yola vursanız,tekrar döndüğünde tamire götürmek zorunda kalırsınız.Mahsun K ve Sertap E'ye verilen para ile Nemrut'un yolu çok rahat yapılabilir oysa.

Bırakın Nemrut'un yolunu,köy yolları taştan ve kayadan geçilmiyor.Festival sebebiyle Kâhta ve köylerinde bulundum,inanırmısınız atlar bile o taşlı yollarda yürümekte zorlanıyordu.Biliyorsunuz,atlar ayakta yaşayan hayvanlardır,büyükçe bir taşa tökezlediği için düşen atı ayağa kaldırmak insanların saatlerini aldı.

Zenginliğin üstünde fakir kalmanın acısını yaşayanlar biliyor.Varlık içinde yokluk çekmenin en büyük ceza olduğuna inanılıyor.Festival akşamlarından birinde TPAO tesislerinde kokteyl vardı.Üst düzey zevat ve diğer davetliler oradaydı.

Kokteylin başladığı saatin ilk dakikalarında Adıyaman Ticaret Odası Başkanı olan şahısta katıldı.Salona şöyle bir göz gezdirdi,kokteyle her türlü yiyecek içecek vardı,ama bir tek alkol eksikti.

Alkolün eksikliğini gören başkan derhal harekete geçerek,cep telefonu maharetiyle salona hemen rakı getirtti. Ve rakısız kokteyl olmayacağını anlattı.Davetliler şaşırdılar,kimsenin o saatte alkol almak gibi bir niyeti yoktu.

Şehrin avukatlarından birisi,başkanın CHP zihniyetine sahip olduğunu,kokteylde rakı olmayınca canının sıkıldığını ifade ederek,"Büyük ihtimalle önümüzdeki seçimlerde CHP'den aday olacaktır,ona hazırlık yapıyordur.'diyerek yorum yaptı.

Festivale katılanlar arasında Adıyamanlı olup da Ankara,İstanbul ve diğer şehirlerde bulunan öğretim üyeleri,yazarlar,gazeteciler,üst düzey memurlar,bürokratlar vardı.Ticaret Odası başkanının bu tavrına kimse bir anlam veremedi.

Kimsenin eğlenmesine,ne yediğine,ne içtiğine karışmak gibi bir vazifem yok.Yalnız ne Kültür bakanlığı ne de Valilik,bütçesindeki parayı eğlenceye aktaracak kadar da zengin değil.İnsana kaynak aktarılmadığı sürece böyle binlerce festival yapılsa,sadece üç beş azınlık zevkini tatmin etmiş olur.

Nemrut,turizm açısından gerçekten son derece önemli bir yer.Yalnız neden ve nasılsa,her geçen yıl turist sayısında bir azalma varmış.Çünkü turiste hizmet değil,bir

kısım bürokratlar kendisine hizmet ediyormuş.Üstelik devletin imkanlarını kullanarak.Ve işin garibi,festivalde bir tek yabancı turist yoktu.

Mesela,ilginç bir kriz yaşandı.Onu da anlatayım.Neyle uğraşılıyor,görmek ve bilmek bakımından.Mahsun K.Adıyaman'a gelirken şartlar sürmüş;"Havaalanından inince altıma son derece lüks bir araba isterim.Ben gidinceye kadar o araç benim makam aracım olacak"demiş.

Yetkilileri bir telaş almış.Adıyaman'da öyle hemen isteyince lüks araba bulmak mümkün değilmiş.Varmış,ama şahıslara aitmiş.Devlete ait lüks bir araç,Mahsun K.'nin işine yaramazmış.Belediye başkanları seferber olmuş,"Aman Mahsun'a lüks bir araba"diye…

Sonunda bütün Adıyaman aranmış taranmış ve bir iş adamının jeep arabası istenmiş.Adamcağız da Adıyamanlılara ayıp olmasın diye arabasını vermiş.Hani fakir çocuğu,halk adamı Mahsun K,2005 ve daha küçük model arabalara binmeden havaalanından otele,otelden konser alanına gidip gelmiş.Rakı meselesinden sonra festivalin en önemli krizi buydu."[194]

Adıyaman böyle anılmamalıydı,böyle yazılmamalıydı.Bu da Adıyamanın bir kiri.

Bu memlekette CHP değilde zihniyeti maalesef hâla hâkim..iki yüzlülük içerisinde bu hakimiyetini sürdürmektedir.Yani hem benim babamda hocaydı..şey yani belki babası değil de daha gerilere doğru dedelerimde şöyleydi,der ve arkasından onlarla alakası olmayan tavırlara girilir.

CHP ile ilgili yazdığım için detayına girmeyeceğim.

18-03-2007
Mehmet ÖZÇELİK

68 KUŞAĞI

68 kuşağını iki katagoride ele alarak ne bütün bütün reddetmeli ve ne de bütün bütün kabul etmelidir.

68 kuşağını kimlerin oluşturduğuna ve bu zamana kadar neler yaptıklarına veya neler yapmadıklarına bakmalıdır.

1.Tanzimatla beraber batıya bağımlı kalarak,batının sefahetini alıp,Osmanlıyı devirmeye kalkan sözde aydınlar bin yıllık birikimi ortadan kaldırmış ve yerine ikame edecek bir şeyler bulamadıklarından ortalık haremzadelere kalmıştır.Ondan sonra tüm dağılmalar ve çözülmeler baş göstermiştir.

Hatta rahatlıkla diyebiliriz ki;sadece bizdeki çözülmeleri değil,dünyadaki cihan savaşlarını da tetikleyerek kaosa neden olmuştur.Zira Osmanlı varlığını devam ettirseydi,dünyadaki dengeleri kurmada,denge unsuru olmada etkisini sürdürecekti.

Bizdeki dengesiz çıkışlar dünyanın da dengesini bozmuş oldu.

Bizde ne biz olduk ne biz gibi olduk..başkaları gibi de olamadık.

Osmanlının yerine ikame edilen Türkiyenin devamında da 68 kuşağı Tanzimatçıların yerine oturmuş oldu.

Tanzimatçıların yüzü batıya iken,68 kuşağının yüzü kuzeye çevrildi.

---

[194] **Vakit gazetesi.14-Eylül.2006.**

68 kuşağı bir çıkış ve tetikleyici bir hareket oldu.Ancak halkı temsil etmeyen bir ideoloji ve yaşantı simgeleştirilmeye çalışılınca halktan bir makes bulamadı ve halka mal olmadı.

Burada da aydınlar adıyla tam özgürlüğü savunanlar,bir çok özgürlüklerin kaybolmasına sebeb oldular.

68 kuşağı bir devrim hareketidir..ancak devrilecek ne idi ve yerine ne ikame edilecekti?

Hele bir devirelim sonra düşünürüz zihniyeti 40 yıldır kaos ortamını oluşturmuş oldu.

68 kuşağı solu,sosyalizmi,kominizmi,materyalizmi,ateizmi ve istemese de İslami hareket gibi bir çok izmleri tetiklemiş oldu.

Hürriyet ve özgürlüklerin ölçü ve hududu belirtilmeksizin mutlak özgürlükler çerçevesinde neler kaybedilmedi ki…

Milli şefin tasallutundan yeni kurtulmuş milletin önüne bir de tam serbestlik ile herkes sokaklara salındı.

68 kuşağı chp zihniyetinin sürdürülmesidir.

68 kuşağı ihtilallerin savunucusudur.

68 kuşağı rusyanın uşaklığına soyunmaktır.

68 kuşağı maneviyatı geri plana atıştır.

68 kuşağı boykot,kavga,fail-i meçhuller,kardeş kavgaları,soygunlar ve akla gelebilecek bir çok olumsuzlukların simgesi olmuştur.

68 kuşağı aynen ittihat ve terakkinin yaptığı gibi orduyu ve hukuku kendi hevesleri doğrultusunda yönlendirdiler.

Sıkıştıkları noktada hemen orduyu davet ederek,milleti reddedip,az bir elit tabakanın hakimiyetini sürdürdüler.Milletin hakimiyeti hep sözde kaldı.

Şu günlerde direk orduyu emellerinin içine çekemediklerinden ve ordunun içerisinde bin yıldır islamın bayraktarlığını yapmış olan o ruh buna müsaade etmediğinden hukuka,yargıya,anayasa mahkemelerine yönelip baskı ve taraftarlarıyla birlikte heveslerini gerçekleştirmek için her gayrı meşru yola sürüldüler.

1970-lerde sürüyle solcu ve kominist olduğunu söyleyen insanlar vardı.80 ihtilalinden sonra bunlar birden bire yerin dibine girmiş gibi kayboldular.Nereye gittiler?Nereye sığındılar?Hangi perde ve perdelerin arkasındalar?

Fakirlik edebiyatı yapan bu insanlar şu durumda en zenginler içerisinde iken,öne sürdükleri insanlar hala fakir olarak hayatlarını sürdürmektedirler.

Yanlıştan vaz geçenler için,-eyvallah-ancak menfiliğin devam etmesi,kırk yıllık Kâninin Yani olmaması bu düşüncemizi doğruluyor.

Mal,şöhret,makam bütün idealleri bitirdi veya perdeledi.İşte 68 kuşağının akibeti bu oldu.

İttihat ve terakki gibi sermayeyi bitirip,milleti aç ve açıkta bıraktı.Millet ise habire kendini isbata çalıştı.

İttihatçılar ilk olarak irtica ve mürteciyi kullandılar,68 kuşağı bunu sürdürdü ve hala da sürdürmektedir.

Irkçılıkla dışarıda başlayan kopmalar,içeride de kopmalara zemin hazırlamaktadır.

68 kuşağı maneviyata ne katkıda bulundu?Irkçılığının körüklenmesini ne kadar engelledi?Özgürlüğün kazanılmasında slogandan öte ne kadar yol alındı?

Marifetler 68 kuşağının değil yeni yetişen neslin marifetidir…

Aklı ve kalbi esas alıp beraber götüren,fen ilimleriyle aklını aydınlatan,din ilimleriyle de kalbini aydınlatan bir neslin marifetidir.

68 kuşağı maneviyattan yoksun yetişti,maddiyata da ulaşamadı veya geç elde etti.

Bu memleketin gelişimine 68 kuşağı değil,üç dönem ve üç dönemin insanları damga vurmuşlardır;1950-Menderes,1982-Özal ve 2001 yılları Erdoğan…

Bu dönemlerdeki açılımlar ve kazanımlar milletin önünü açmış ve ilerlemesine imkân sağlamıştır.

40 yıla bakarak getirdiklerini ve götürdüklerini görerek bunu daha rahat anlayabiliriz.

40 yılda 4 ihtilal oldu ve hala salyalar akmakta,maddi-manevi gerilemeler hep 68 kuşağının mahsulü değil midir?

Bu millete 68 kuşağı ve onun bayraktarlığını yapan sol bir şey vermedi. Yapılanlar üç dönemde yapıldı;Menderes-Özal-Erdoğan…

Halkla ve onların değerleriyle arasına duvarlar ören 68 kuşağının ürünü değimli?

Hala milletin diniyle,İmam-Hatibiyle-Başörtüsüyle-Partisiyle kısaca sahib olduklarıyla uğraşan 68 kuşağının yetiştirdikleri ve yazdıklarıyla yetişenler değil mi?

68 kuşağı devrim ve yıkımlarla uğraştı.Kavga ve çatışmalarla vakit geçirdi. Sloganlarına bakıldığı zaman onlar hakkında çok açık bir kanaat vermektedir.

70-li yılları bir yandan seviyor ve bir yandan da ürperiyorum.O yıllarda tehlikeli de olsa bir fikir yatışması vardı,seviyeli bir tartışma oluyor,seviyesi olanlar kendisini kabul ettiriyordu.Bu da seviyeyi arttırmaya sebeb oluyordu.

Tehlikesi ise bir çok genç inançsız olarak ve kalarak,ateizmi,kominizmi şuursuzca savunuyordu..hala da onun kaybı 68 kuşağı ile beraber devam etmektedir.

68 kuşağı müsbet hareketi değil,menfi hareketi temsil etti.Ondan da Deniz Gezmişler,Pkk-lar,alevi-sünni kavgaları türemiş oldu.

Özgürlük dünyada hiçbir şeye değişilmez.Ancak özgürlükler içinde sorumluluklar unutuldu,unutturuldu.

Ben 68 kuşağına ne kendimi ve ne de çocuklarımı emanet etmem.

68 kuşağı önce fikirde,sonra hayatta,sonra yaşantıda ve şimdilerde de hukukta yıkımlar oluşturdu.

68 kuşağını biraz da hicri 3.asra benzetmekteyim.En fırtınalı,en kavgalı,en yangını bol,külleri havaya savrulan dönem…

Bununla beraber tüm İslami çalışmaların en yoğun olduğu dönem.

Bunun gibi de;68 kuşağı memleketin yangına verildiği dönemde küller arasında savruldu,bu arada o kuşağın başını çekenler değil de,onlar içerisinden çıkan bir zümre zorluklarla mücadele sonucu memleketi denizin dalgalarından bir çok kayıpla sahile ulaştırmıştır.

68 kuşağını aynı kuşak olarak bir bütün halinde ve birbirinden ayırmadan değerlendirmek haksızlık olur.

Fabrikayı iflasa götürenlerle kurtaranları aynı kefeye koymak gibi bir yanlışa gidilmiş olur.

İşin garib tarafı 68 kuşağını en çok dillendirenler memleketi iflasa götürenlerdir. Sesi çıkmayanlar veya kendilerine bir pâye çıkarmayanlar sesiz kalmaktadırlar.

İnsanlar kendilerini simgelerle yaşatmaktadırlar.Kendileri simge olmayanlar simge ihdas etmektedirler.

Öyle ki sırf bir simge uğruna kendi fikirdaşını öldürüp onun etrafında halkalanma yoluna gidilmiş,çok şeyleri feda etmekten kaçınılmamıştır.

68 kuşağıda bir simge ve şemsiye oluşturulup,onun altına girme çabası içerisine gidilmekte,günahlar örtülüp sevaplara ortak olunmaya çalışılmaktadır.

Şu andaki maddi ve manevi gelişmeler 68 kuşağının marifeti değil,onun toz dumanı arasından çıkabilmiş samimi ve gayretli az bir kesimin gayretidir.

Yoksa 68 kuşağından önce bir şey yapılmıyor anlamına gelmez ve görmemekte elbette bir körlük olur.

68 kuşağı bana güven vermiyor, hep şüpheli bakıyorum.Zira 1908 kuşağı batı uşağı idi,68 kuşağı ise kimin kuşağında olduğu belli değil…

Mehmet ÖZÇELİK
22-05-2008

YENİ HÜKÜMET : AMTBMM

Yıl-2008,Yer-Anayasa Mahkemesi,Tarih-05-06-2008.

Kara cübbeli darbe,sonucu yeni kurulan hükumetin adı;AMTBMM

'Anayasa Mahkemesine Terk edilen Boynubükük Millet Meclisi'

%47-nin iradesiyle kurulan hükumetin aldığı bir kararı hiçe sayan bir adalet,hiçtir,hiçe sayılmaktadır.

Anayasa mahkemesi daha önce 367 ile ayağına vurduğu baltayı,şimdi haddini aşarak,meclisde 411 kişinin aldığı oyu 9 kişinin oyuna feda etmekle baltayı başına vurmuştur.

Adalet bizzat adaleti tutanlarca katledilmiştir.

Anayasa mahkemesi aldığı hukuksuz kararla kendisini lağvetmiştir.Hükümete düşen ise bu lağvedilmeyi onaylamaktır.

Anayasa mahkemesi hukuki değil,siyasi bir karar vermiş,muhalif parti olan Chp-nin dümen suyuna girerek,adaleti,milletin çoğunluğunu değil,azınlığın içindeki bir azınlığı sevindirmiştir.

Anayasa mahkemesinin aldığı karardan kimler memnun olur;

Kaos ortamını sevenler,enflasyondan meded umanlar,Ab-ne girmemek isteyenler,maneviyattan uzak olanlar,oturdukları krallıkları önceden sallantıda olanlar,bu kargaşada Ergenekonun kapatılmasını isteyenler,darbelerle beslenenler..kısaca hiç de müsbet çevreleri memnun etmeyen bir karardır.

Anayasa mahkemesi kaldırılmalı,millet mahkemeleri kurulmalıdır.

Bu karar mazlum ve masum insanların son olarak bağlandığı adalet mekanizmasının da bağının kopmasıyla,çoğunluğu ümitsizliğe yitmiştir.

Meclis hiç vakit geçirmeden meclisin kapısını kapatıp,anahtarını da bu 9 üyeye teslim etmelidir!

1960-dan beridir evini idare edemiyenler,ihtilal yaparak memleketi idareye soyundurlar.Ancak idare edemeyeceklerini bizzat da görerek devleti bir devrelik idare etmek üzere dürüst ve milletini iseven –T.Özal gibi- insanlara teslim ettiler.

Ancak ikinci devrede idare etmesine müsaade etmediler.Artık zenginleştik,gelirimiz var,sen gidebilirsin diyerek ikinci bir devrede devleti yönetmesine,kendilerinin çürüğe çıkarılmasına müsaade etmediler.

1960-70-80 ihtilalleri böyle yapıldı.İçten ve dıştan bazı çevreler parmak karıştırıp,sağcı-solcu,alevi-sünni,daha da bulamazsa bir tarafı ikiye bölerek birini sağcı,diğerini birbirine kırdırmak ve çatıştırmak yoluyla ihtilale zemin hazırlanmıştır.

1997 post modern darbeden köksüz olan idareleri çabucak devirmiştir.

2002-lere gelindiğinde temeller biraz daha sağlam atılmış,temelleri sarsanlara engel olunup deşifre edilince askeriye,cumhurbaşkanlığı,devreye konulmak suretiyle

birkaç kere darbe teşebbüsünde bulunulduğu halde,darbe sonuçsuz kalmış,milletin nefretini kazanmışlardır.

Son darbe ise hukuki darbedir.Oda bir sonuç vermezse,hukukun ikinci versiyonu devreye sokularak yine haksız-hukuksuz-insafsız-siyasi kararlarla partinin kapatılmasıdır.

Anayasa mahkemesinin bu tutumu,ortaçağdaki yargıçların devletin ve milletin de üzerinde kendilerini görerek,astığı astık,kestiği kestik uygulamalara benzemektedir.

Anayasa kökten değişmeli..hükümet hiç vakit geçirmeden milletin önündeki özgürlüklerin engeli olan yasaları bir an evvel değiştirmelidir.

Gerçek adalet;bir kişinin dahi hakkının,umuma feda edilmediği bir adalettir.

Umumun hakkını ve adaletini görmezden gelenler,adaletin başında da olsalar haksızdırlar.

Mehmet ÖZÇELİK
06-06-2008

28-ŞUBAT 1997 VE DERİN DEVLET

28 Şubat Batı Çalışma Grubunun faaliyet sonucudur.

28 Şubat bir çete hesaplaşmasıdır.

28 Şubat Medyanın şişirmesi ve patlatmasıdır.

28 Şubat Demirelin Erbakana olan hesabının millete ödettirilmesidir.

28 Şubat köksüz derin devletin şey yani çukurdaki devletin tepedekileri tepelemesidir.

28 Şubat pireye kızanların pişmanlıklarıyla kahrolacakları yorganı yakma hareketidir.

28 Şubat köşeyi dönmek isteyenlerin devlet arabasını köşeye çarpma sahtekarlıklarıdır.

28 Şubat haklı olan halkın elinden iktidarın alınma hilesidir.

28 Şubat ihtilal geleneğinin sürdürülme sancısıdır.

28 Şubat kurulan saatin çalmasıdır.

28 Şubat köksüzlerin köklülere kök çıkartma çabalarıdır.

28 Şubat Cumhuriyet-Saltanat kuruntusunun ve korkusunun şokunun yaşanması ve yaşatılmasıdır.

28 Şubat sorumsuzların ve sorumsuzlukların öne geçmesidir.

28 Şubat kişiliklerini yitirmişlerin kişiliklerini arama çabasıdır.

28 Şubat askeriyedeki emir-komuta zincirinin kırılmasıdır.

28 Şubat maddi-manevi bir çöküntüdür.

28 Şubat devletten fazla devletçi geçinenlerin devleti çökertmeleridir.

28 Şubat cinayet ve hıyanet şebekelerinin millete akıttıkları salyalarıdır.

28 Şubat dünyada 250 civarında,Türkiyede ise 50 civarındaki zındıka çetesinin dünyayı ve Türkiyeyi kendilerine göre yapılandırma faaliyetleridir.

28 Şubat kaostur.

28 Şubat maneviyatsızların maddi hakimiyetidir.

28 Şubat failleri belli,faili meçhul cinayet ve uygulamalarının bir halkasıdır.

Bizde olan Susurluk gibi olayların silahları,güney doğuda gizli ödeneklerden ödenen silahlar olduğu çıktı.

Danıştay saldırısı,bir papazın Trabzonda vurulması ve Hırank Dink su-i kastlarının silahları,ABD'nin Iraka gönderdiği 370 bin silahtan kayıtsız 360 bin silahlardan biri olduğu ortaya çıktı.

En önemlisi devletçi görünerek devlete sahib çıkmak isteyen birilerinin gizli entrikaları da olayların perdesini aralamaktadır.Şöyle ki:

H.Celal Güzel, "Elimdeki Jandarma İstihbarat raporu, ADD Genel Başkanı tarafından hazırlatılmış. Birçok bakan, milletvekili ve yönetimdeki kişileri fişlemişler. Bu şucu, bucu, irticacı falan. Düşünebiliyor musunuz, Silahlı Kuvvetlerin bir parçası olan Jandarma Genel Komutanlığı, kendi bakanı da dahil olmak üzere birçok bakan hakkında fişleme yapıyor. Böyle bir şey olabilir mi?" dedi."[195]

Eruygur Paşa, 6 bakan, 32 vekil ve 100'ü aşkın bürokratı fişlemiş.

28 Şubat sürecinde Batı Çalışma Grubu'nu deşifre eden Hasan Celal Güzel, yeni bir skandalı ortaya çıkardı. Buna göre, 2002-2004 yılları arasında jandarma genel komutanlığı yapan Şener Eruygur, devletin zirvesindeki isimleri fişlemiş. Listede bazı bakan ve milletvekilleri de var.

Türkiye yeni bir fişleme skandalıyla karşı karşıya. 2002-2004 yılları arasında jandarma genel komutanlığı yapan Orgeneral Şener Eruygur'un, devletin zirvesindeki isimler hakkında istihbarat raporları hazırlattığı ortaya çıktı. Emekli Paşa, 3 Kasım seçimlerinden sonra işbaşına gelen 6 bakan, 32 milletvekili ve 100'ü aşkın üst düzey bürokratı fişlemiş. Jandarma İstihbarat Teşkilatı'nın (JİT) raporunda, toplam 150 isim, 'şucu, bucu' diye itham ediliyor. Kamuoyunda tartışma doğuracak fişleme olayını açıklayan ise eski bakanlardan Hasan Celal Güzel. 28 Şubat sürecinde Batı Çalışma Grubu'nu (BÇG) deşifre eden Güzel, JİT raporunun yaklaşık 1 yıl önce eline geçtiğini belirtiyor. "[196]

28 Şubatla ilgili olarak S.Demirelle yapılan bir röportajda:

"-Size o gün bir brifing verildi. O brifingi siz mi istediniz yoksa komutanlar mı?

Ben istedim.

-Neden istediniz?

1996'nın sonbaharında Türkiye'de gerginlik vardı. Işıklar söndürülüyordu. Çok sert tartışmalar vardı. Refahyol hükümetinin kadrolaştığı iddiaları vardı. Resmî kişilerin, gayr-i resmî kişilerin beyanatları vardı. Bunlar vahimdi aslında, tedirginlik yarattı. Nihayet Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı bana geldi. Rahatsızlıklarını söyledi. Karadayı, çok medeni bir adamdır. Medeni bir şey yaptı. Bana geldi, derdini söyledi. Yani re'sen bir hareketi de göze alabilirlerdi. İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesine göre 'Cumhuriyet elden gidiyor' deyip koruma ve kollamayı işletebilirlerdi.

-Darbe olabilir miydi?

Olabilirdi, niye olmasın ki? Zaten darbe dediğiniz olay böyle çıkıyor orta yere."[197]

Demirel:" "Derin devlet diyorsanız, derin devlet Silahlı Kuvvetler'dir. Çünkü müdahale gücü onlardadır ve onlar bu müdahaleyi üç defa yaptılar. Dayandıkları şey de

---

[195] **16/02/2007.Haber alemi.**

[196] **19.02.2007, Pzt.Zaman.**

[197] **Aksiyon. Sayı: 636 - 12.02.2007.**

İç Hizmet Kanunu'dur. Bunun dışında devlet adına işler yapabilecek hiçbir güç yoktur" dedi. [198]

Demirel,derin devleti askeriye olarak belirler.Kenan Evren ise;askeriye bulunan bir kısım subaylar olduğunu söyler.Bu yetkide,rejim tartışmalarıyla beraber, cumhuriyeti onlar kurmuş olup,onlarında korumasında olduğu tezini ortaya koyuyor. Demirel 28 şubatın dışında değildir.

Erbakana karşı yapılan 28 şubat belki Erbakan diklenmeden dikine dursa idi muhtemelen önlenebilirdi.O zamanki hükumet mukavemet göstermedi adeta üzüntülü bir tavırla teslim oldu.Hükumet olanlar iktidar olamadılar.

Ancak kaderi ilahinin tecellisiyle daha güzel bir ortamın doğmasına zemin hazırlandı.Beşer zulmetti,kader adalet etti.

Cumhuriyet tarihinde böylece ilk defa enflasyon ve ekonomi dibe vurdu,özellikle bankaların içleri boşaltıldı.

***28 Şubatta halkın hakimiyetine tahammül edilmemiş ve kabul edilmemiştir.Halk her zamanki gibi dışarıda,idarenin dşında bırakılmıştır.**

10.yılında 28 şubat üzerinde en çok konuşulan ve ifşa edilen dönem olmuştur. Böylece Genelkurmay eski başkanı Kıvrıkoğlu-nun dediği gibi olmamış yani bin yıl sürmemiş, iflas etmiştir.

Geçmiş üç ihtilalde asker bizzat şapkasıyla devleti işgal edip ele geçirdi.28 Şubatta ise, kendisi bizzat gitmeyip Süleymen Demirel ve Anayasa başkanı Vural Savaş gibilere vererek sivil bir darbe yapmış oldu.

Asker kendisini aklamalı..üzerindeki şüpheleri gidermelidir.

Askeriyedeki görevinden atılan Nevzat Tarhan 28 Şubat konusunda şöyle diyor:

" Benim açımdan derin devlet sözünü anlamlı kılan kuruluş, Batı Çalışma Grubu'dur. Artık vaktinin geldiğini düşünerek basında ilk kez size anlatıyorum. GATA'da görev yaparken haksız bir şekilde tayinim çıktı. Ben de mahkemeye verdim ve kazandım. Tekrar tayinim çıktı; yine mahkemeye gittim, yine kazandım. Bunun üzerinde dönemin GATA komutanı beni makamına çağırdı. "Nevzat yine kazanırsın biliyorum; ama bu sefer tayinin Şırnak'a çıkacak, bunu söylemek zorundayım." dedi. Ben de kendisine ne kusur işlediğimizi sorunca, "Devlet içinde emir-komuta zinciri dışında bir odak var; sizi istemiyor." dedi. "Neden beğenmiyor?" diye sorunca da "Sizin yaşam tarzınızı beğenmiyor." cevabını verdi.

-Bu birim nedir?

Tabii ki BÇG. Emir-komuta zinciri dışında istihbarat topluyor, kişileri fişliyor, yalan-yanlış bilgilerle hazırladığı raporları Yüksek Askerî Şûra'da projeksiyon cihazlarıyla komutanlara sunuyor ve bunun neticesinde bazı kişiler ordudan uzaklaştırılıyor. Bu tasfiye ise ciddi bir psikolojik harekâtla gerçekleştiriliyor.

-Bahsettiğiniz tasfiye operasyonunun amacı neydi?

Kimilerine Amerikancı, kimilerine dinci, kimilerine kafataşçı denilerek ordu içindeki bir ekip tasfiye edildi. 28 Şubat sürecinde 1565 subay-astsubay re'sen emekli edildi. 10 bine yakın subay-astsubay da zorla emekli edildi. Bu, bir tasfiye operasyonudur ve her tasfiye operasyonunun doğal sonucu yeni bir kadrolaşmadır. Bu kadar insan ordudan atılınca yerleri boş kalacak değildi ya! Ciddi bir kadrolaşma gerçekleşti ve bugün de bu süreç devam ediyor. "[199]

***"19 Şubat 1997...**

---

[198] **Zaman. 13 Şubat 2007.**

[199] **Nevzat Tarhan.Aksiyon.zaman.27-2-2007.**

8. Mekanize Piyade Tugay Komutanlığı'nın, 2. Kolordu'dan gelen İKK.KB (63) sayılı bir emri dağıtıma sokan, Kurmay Başkanı K. Albay Mahmut Sancar imzalı yazısı...

Şöyle diyor:

"Türkiye Cumhuriyetini ve Silâhlı Kuvvetleri iç ve dış tehditlere karşı koruma ve kollama, her Türk vatandaşının olduğu kadar T.S.K. personeli ve onlarının eş ve çocuklarının en büyük millî görevidir. Bu bakımdan Kara Kuvvetleri'nin tüm personeli ve aileleri birer haber toplama vasıtasıdır. Tüm Kara Kuvvetleri personeli ve ailelerinin elde edeceği her türlü belge, bilgi ve haberi bu konunun üst komutanlık tarafından bilinip bilinmediği yorumunu yapmadan silsileler yoluyla üst komutanlığa ulaştırması ve personelin bu hususta bilgilendirilmesi ilgi ile emredilmiştir."[200]

***"PKK'nın sözde cezaevi sorumlusunu dinlemeye aldık. Telefon dinlemesi sırasında bu kişi ile Ordu içinde bir gurubun işbirliği içinde olduğunu tespit ettik" Eski Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanı Bülent Orakoğlu, "28 Şubat hareketi tamamen dış kaynaklıdır."**

…Dinlemeye aldıkları kişilerden birinin isminin Selim Okçuoğlu olduğunu açıklayan Orakoğlu, "Eğer o gün görevden alınmamış olsaydım Okçuoğlu'nu alıp bir hafta içinde bu bağlantıları ortaya çıkaracaktım" dedi.

Eski MİT Görevlisi Mahir Kaynak ta 28 Şubat'ın uzun bir sürecin sonucu olduğunu ifade ederek, "Refahyol 'ABD'nin ekonomik hakimiyetine son vereceğini' söylüyordu

"Eğer, 28 Şubat olayı olmasaydı ve Türkiye'de asker siyaset ilişkileri doğal dengesi içinde yürüseydi, kimse, "Ne dolaplar döndü?" diye şüphelenmezdi. Ama şimdi kuşku duyuyoruz: Acaba, 28 Şubat'ın temelinde sadece irtica değil de, PKK ile bazı ilişkileri gizleme çabaları da mı yatıyor?"[201]

***"28 Şubat bir ABD-İngiliz-İsrail projesiydi ve başarıyla uygulandı. Figüranları değil gerçek aktörleri hatırlayalım ve bu aktörlerin bugün bu topraklarda ve yakın çevremizde neler yaptıklarını bir kez daha okuyalım. "[202]**

Ve işte Kuvayı Milliye Derneğinin gizli işleri:

"Kuvayı Milliye Derneği yöneticilerinin 'silahlı yemin'le sınırlı kalmadıkları, 20 - 25 yaşındaki gençlere silah eğitimi vermek için Düzce'de bir kamp kurdukları iddia edildi.

Zaman gazetesinin haberine göre bir zamanlar Vatansever Kuvvetler Güçbirliği (VKGB) ile birlikte hareket eden Kuvayı Milliye dernek yöneticileri, gençlere silahlı eğitim vermesi için Danıştay saldırısının kilit ismi Muzaffer Tekin'in hastaneye ulaştıran emekli binbaşı Zekeriya Öztürk'e teklif götürdü. Danıştay soruşturmasında kayıtlara geçen ifadelere göre Kuvayı Milliye Derneği Teşkilat Başkanı Hüseyin Görüm, eğitim işini bizzat yönetti. 20-25 yaşlarındaki bir grup genci İstanbul Maltepe'deki depoda toplayan Görüm, Zekeriya Öztürk'e "Asker yetiştireceğiz, silahımız, her şeyimiz var" dedi. Öztürk ise Gürüm'e, "Ben artık asker değil bir gazeteciyim, böyle konuşma hakkını, insanlara böyle görev verme hakkını nereden alıyorsun" diyerek teklifi reddetti. Resmi ifadesinde bu bilgileri veren emekli Binbaşı Öztürk, Danıştay saldırısıyla ilgili düşüncesini de kayıtlara şöyle geçirmiş: "Bunlar Alparslan Arslan'ı yönlendirmiş olabilir." Öztürk'ün bu iddiası geçmişteki bilgi ve gözlemlerine dayanıyor. Polis kayıtlarına göre VKGB'nin Şile toplantısı dışındaki tüm toplantıları İstanbul

---

[200] 1 Mart 2007.Ali Bayramoğlu.

[201] Son saniye.net.28.02.2007.

[202] Yeni Şafak.İbrahim Karagül 1 Mart 2007.

Maltepe'de Görüm'e ait prefabrik bir depoda yapıldı." Emekli Binbaşı Öztürk, VKGB'yi 'bir dernekten çok organize suç örgütü' gibi gördüğünü de dile getirdi."[203]

"Dernek üyelerine yaptırdığı 'ölme-öldürme yemini' ile gündeme gelen Kuvayı Milliye Derneği Başkanı emekli Albay Fikri Karadağ, 12 Mart'tan sonra idam edilen silahlı sol terör örgütü üyesi 3 genç için övgüler düzdü.

THKP-C kurucularından olan Mahir Çayan, 30 Mart 1972'de Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının serbest kalması için yaptığı adam kaçırma eylemi sırasında 3 arkadaşıyla birlikte girdiği çatışmada güvenlik güçleri tarafından öldürülmüştü.

Karadağ, "Ben arıyorum şimdi 5 tane Mahir Çayan, 10 tane Yusuf İnanoğlu. Nerede? Nerede o şekilde vatana bu kadar samimi olarak hizmet için hareket etmiş insanlar nerede?" dedi. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yaptığı 3 ihtilale de karşı çıkan Karadağ, 28 Şubat için, "Ben o şekilde netice alınmayan, ortada sallantıda kalan hiçbir müdahaleyi kabul etmiyorum." dedi. "13 bin 500 kişilik hain listeniz olduğu doğru mu?" sorusuna Karadağ, "O liste değişik kaynaklardan geldi. O listeyi ayıklıyorum." cevabını verdi."[204]

"Öldürme yemini yaptıran Kuvayı Milliye Derneği'nin akıl almaz girişimlerde bulunduğu ortaya çıktı. Dernek yöneticileri, gençlere silahlı eğitim vermek amacıyla Düzce'de yer ayarlamış.

Kuvayı Milliye Derneği Başkanı emekli Albay Fikri Karadağ'ın yardımcısı Hüseyin Görüm , kendisini 'Hüseyin Kerim Bayraktaroğlu' ismiyle tanıtıyor. Eğitmenlik için teklif götürülen kişi ise Danıştay saldırısının kilit ismi Muzaffer Tekin'i hastaneye getiren emekli Binbaşı Zekeriya Öztürk.

Danıştay soruşturmasında kayıtlara geçen ifadelere göre, Derneğin Teşkilat Başkanı Hüseyin Görüm bu vahim girişimi bizzat yönetmiş. 20-25 yaşlarındaki bir grup genci İstanbul Maltepe'deki depoda toplayan Görüm, Öztürk'ü gençlerle buluşturmuş. Eğitim için Düzce'de yer hazırladıklarını söyleyen Görüm, "Asker yetiştireceğiz, silahımız, her şeyimiz var." demiş. Resmi ifadesinde bu bilgileri veren emekli Binbaşı Öztürk, Danıştay saldırısıyla ilgili düşüncesini de kayıtlara geçirmiş: "Bunlar Alparslan Arslan'ı yönlendirmiş olabilir."

Öztürk'ün iddiası geçmişteki bilgi ve gözlemlerine dayanıyor. Kuvayı Milliye Derneği, bir dönem Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi'ne bağlı hareket etti. Hemen bütün toplantılarını Görüm'e ait depoda yapmışlar.

Öztürk, ifadelerinde Görüm'ün kişisel profilini de çıkarıyor: 'Kendisini tanıtırken, geçmişte 9-10 yıl kadar cezaevinde kaldığını söyledi. Adı geçen şahıs daha çok mafya olarak adlandırılan kişi profili çizmekteydi.' Polis kayıtlarında Kuvayı Milliye Derneği'nde emekli Albay Karadağ ve Hüseyin Görüm'ün yanında yer alan İbrahim Özcan isimli bir şahıs da dikkat çekiyor. Kayıtlarda İbrahim Özcan'ın yasadışı terör örgütü TİKKO üyesi olduğu ve 13 yıl cezaevinde yattığı bilgisi geçiyor."[205]

"Mit,Çağlayangil'e neden güvenmiyor

Örneğin sırf Sovyet yakınlığı nedeniyle Türk politik yaşamının önemli adlarından biri olan ve Cumhurbaşkanlığı vekilliği gibi çok önemli görevlere dahi gelen İhsan Sabri Çağlayangil ile ilgili bazı MİT yöneticilerinin değerlendirmeleri şaşırtıcıdır. Onlara göre Çağlayangil bu Sovyet yakınlığı veya sıcak ilişkileri içinde bulunması nedeniyle üzerinde hep şüpheler ve soru işaretleri bulunan ve daima kontrol edilmesi gereken kişidir. Bunda MİT'in bazı operasyonlarıyla ilgili olarak Parlamento

---

[203] 15.02.2007 **.Yeni Şafak.**

[204] **Zaman-14/02/2007.**

[205] Zaman-14/02/2007.

tutanaklarına bazı bilgileri geçirtmiş olmasının da etkisi olsa gerektir. MİT'e göre Türk siyasi yaşamının en renkli simalarından ve Cumhurbaşkanı Demirel'in yakın arkadaşlarından Çağlayangil "güvenilmez"dir. Güvenilmezlik sıralamalarında başka adlar da dün olduğu gibi bugün de yeralmaktadır."[206]

60 darbesinin yapımı konusunda 24 gün önce 14 madde Cemal Gürsel Menderese gönderiyor.Darbe gerekçesi ise bu 14 maddenin yapılmaması.Bilinmeyen saklı ve yanlış tarihin görünen uçları.

At izi ile it izini birbirine karıştırmış…

Aslında bu entrikalar şimdikinin uygulamaları değil,ta İttihat ve Terakki ve de öncesinden beri Osmanlının yıkımını hedef alan uygulamalrının devamıdır.

"Bileklerini keserek intihar ettiği ileri sürülen Sultan Abdülaziz'in kanlı giysileri ortaya çıktı. 131 yıldır Topkapı Sarayı'nın deposunda saklanan kıyafetler, cinayet iddiasını arttırıyor...

Sultan Abdülaziz'in ölümünden birkaç gün önce çekilmiş son fotoğraf gündemeydi. Şimdi de padişahın 'şehadeti'nde üzerinde bulunan kanlı giysileri buldu. 131 yıldır saklanan kıyafetler, Topkapı Sarayı'nın depolarında ortaya çıktı. Giysiler pantolon, hırka, dizlik, gömlek, atkı ve iç kıyafetten oluşuyor. Yanlarında, Sultan'ın bileklerini kestiği iddia edilen bir makas da var. Tanıtıcı etikette, "Abdülaziz'in şehadetinde üzerinde bulunan giysiler" kaydı düşülmüş. Olayın üzerinden bir asırdan fazla zaman geçmesine rağmen elbiseler hâlâ kan kokuyor.

Padişahın cenazesini yıkayan imamın, "Hâlâ bileklerinden kanlar süzülüyordu, vücudunda darp izleri vardı." ifadesini doğrularcasına kıyafetler kanlar içinde. Ancak herhangi bir yırtılma yok.

Tarihçiler, bir insanın her iki bileğini keserek intihar etmesinin mantıken mümkün olmadığına işaret ediyor. "[207]

Bediüzzaman Said Nursi hazretleri ise yıllardır açıkça yapmış olduğu tesbitte,bir asırdan fazla bu gizli şebekenin –Gizli Zındıka Komitesi- olduğunu ısrarla belirtmektedir.

Bu Zındıka Komitesinin hem içte ve hem de dışarıda faaliyet gösterdiğini ve bunlarında mason komitesine dayandıklarını tesbit etmiş ve onlara sürekli işaret ve atıfta bulunmuştur.

Bunlarında memleketimizde özellikle Tesettür,Rejim aleyhtarlığı,Dini siyasete alet etme,Dünyalarına karışma,siyasetlerini ve idarelerini bozma senaryolarını sürekli gündeme getirdiklerini ve de getireceklerini söylemektedir.

İşte eserlerinden çarpıcı tesbitler:

"Aziz kardeşlerim! Ecnebi parmağıyla idare edilen zındıka komiteleri, İslâmiyeti imha için, İslâm memleketlerinde, bilhassa Türkiye'de, öyle desiselerle entrikalar

---

[206] **Milli istihbarat teşkilatı.Tuncay Özkan.sh.22.**

[207] **Zaman. 16 Şubat 2007 .**

çevirmişler, haince dolaplar döndürmüşler, hunharane ve vahşiyane zulümler irtikâb ve şeytanî ve menfur plânlar tatbik etmişler ve iğfalatta bulunmuşlar; iblisane, sinsî metodlar takib etmişler ve kardeşi kardeşe çarpıştırmışlar ve öyle aldatıcı yalan ve propagandalar ve yaygaralar yapmışlar, fitne ve fesad ve tefrika tohumları saçmışlardır ki; bunlar İslâm'ın bünyesinde derin rahneler açmış ve büyük tahribatlar yapmıştır."[208]

"…siyaset-i dünya ile hiç alâkadar değilim; yalnız bütün vaktimi ve hayatımı, hakaik-i imaniye ve Kur'aniyeye hasr ve vakfetmişim. Madem böyledir, bana eziyet veren, rakibane ilişen adam düşünsün ki; o muamelesi zındıka ve imansızlık namına imana ilişmek hükmüne geçer."[209]

"Bana karşı ehl-i dünyanın verdikleri sıkıntı, siyaset için değil; çünki onlar da bilirler ki, siyasete karışmıyorum, siyasetten kaçıyorum. Belki bilerek veya bilmeyerek zındıka hesabına, benim dine merbutiyetimden beni tazib ediyorlar. Öyle ise onlara müracaat etmek, dinden pişmanlık göstermek ve meslek-i zındıkayı okşamak demektir."[210]

"Ehadîs-i şerifede gelmiş ki: "Âhirzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak ve zındıka başına geçecek eşhas-ı müdhişe-i muzırraları, İslâm'ın ve beşerin hırs ve şikakından istifade ederek az bir kuvvetle nev'-i beşeri herc ü merc eder ve koca Âlem-i İslâmı esaret altına alır."[211]

"Dostlar müteyakkız davranmalı, tâ dostların lâkaydlıklarından ve gafletlerinden,zındıka taraftarları istifade etmesinler."[212]

"Ey ehl-i hak olan Ehl-i Sünnet ve Cemaat! Ve ey Âl-i Beytin muhabbetini meslek ittihaz eden Alevîler! Çabuk bu manasız ve hakikatsız, haksız, zararlı olan nizaı aranızdan kaldırınız. Yoksa şimdiki kuvvetli bir surette hükmeyleyen zındıka cereyanı, birinizi diğeri aleyhinde âlet edip ezmesinde istimal edecek. Bunu mağlub ettikten sonra, o âleti de kıracak. Siz ehl-i tevhid olduğunuzdan uhuvveti ve ittihadı emreden yüzer esaslı rabıta-i kudsiye mabeyninizde varken, iftirakı iktiza eden cüz'î mes'eleleri bırakmak elzemdir."[213]

"Hattâ hadîs-i sahihle, âhirzamanda İsevîlerin hakikî dindarları ehl-i Kur'an ile ittifak edip, müşterek düşmanları olan zındıkaya karşı dayanacakları gibi; şu zamanda dahi ehl-i diyanet ve ehl-i hakikat, değil yalnız dindaşı, meslekdaşı, kardeşi olanlarla samimî ittifak etmek, belki Hristiyanların hakikî dindar ruhanîleri ile dahi, medar-ı ihtilaf noktaları muvakkaten medar-ı münakaşa ve niza' etmeyerek müşterek düşmanları olan mütecaviz dinsizlere karşı ittifaka muhtaçtırlar." [214]

"1338'de Ankara'ya gittim. İslâm ordusunun Yunan'a galebesinden neş'e alan ehl-i imanın kuvvetli efkârı içinde, gayet müdhiş bir zındıka fikri, içine girmek ve bozmak ve zehirlendirmek için dessasane çalıştığını gördüm. Eyvah dedim, bu ejderha imanın erkânına ilişecek! O vakit, şu âyet-i kerime bedahet derecesinde vücud ve vahdaniyeti ifham ettiği cihetle ondan istimdad edip, o zındıkanın başını dağıtacak derecede Kur'an-ı Hakîm'den alınan kuvvetli bir bürhanı, Arabî risalesinde yazdım. Ankara'da, Yeni Gün Matbaası'nda tab'ettirmiştim. Fakat maatteessüf Arabî bilen az ve ehemmiyetle bakanlar da nadir olmakla beraber, gayet muhtasar ve mücmel bir surette o kuvvetli bürhan tesirini göstermedi. Maatteessüf, o dinsizlik fikri hem inkişaf etti, hem kuvvet buldu. Bilmecburiye, o bürhanı Türkçe olarak bir derece beyan

---

[208] **Sözler.770.**
[209] **Mektubat.71.**
[210] **Age.74.**
[211] **Age.270.**
[212] **Age.361.**
[213] **Lem'alar.26.**
[214] **Lemalar 151 *Haşiye 1.**

edeceğim. O bürhanın bazı parçaları, bazı risalelerde tam izah edildiğinden; burada icmalen yazılacaktır. Sair risalelerde inkısam etmiş olan müteaddid bürhanlar, bu bürhanda kısmen ittihad ediyor; herbiri bunun bir cüz'ü hükmüne geçiyor."[215]

"Yüzer milyon başların feda oldukları bir kudsî hakikata, başımız dahi feda olsun. Dünyayı başımıza ateş yapsanız, hakikat-ı Kur'aniyeye feda olan başlar, zındıkaya teslim-i silâh etmeyecek ve vazife-i kudsiyesinden vazgeçmeyecekler inşâallah!"[216]

"binüçyüz otuzsekiz senesinde ordu-yu İslâmın Yunan'a galebesinden neş'e alan ehl-i imanın kuvvetli efkârı içine gayet müdhiş bir zındıka fikri girmek üzere iken, o zındıka mefkûresinin başını dağıtmak gayesiyle Ankara'da Arabça olarak tabedilmiş olan bu risalenin, sonra aynen Türkçeye tercüme edildiğini hatırlatır."[217]

"Ben tahmin ediyordum ki; hakikî ve en son müdafaanamemiz, Denizli hapsinin meyvesi olan risalecik olacak. Çünki evvelce bazı evham yüzünden bir seneden beri aleyhimize geniş bir tarzda çevrilen plânlar bunlardır: "Tarîkatçılık, komitecilik ve haricî cereyanlarına âlet olmak ve dinî hissiyatı siyasete âlet etmek ve cumhuriyet aleyhinde çalışmak ve idare ve asayişe ilişmek" gibi asılsız bahaneler ile bize hücum ettiler. Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, onların plânları akîm kaldı. O kadar geniş bir sahada, yüzer talebelerde, yüzler risalede, onsekiz sene zarfındaki mektub ve kitablarda hakikat-ı imaniyeden ve Kur'aniyeden ve âhiretin tahkikinden ve saadet-i ebediyeye çalışmaktan başka bir şey bulmadılar. Plânlarını gizlemek için gayet âdi bahaneleri aramağa başladılar. Fakat hükûmetin bazı erkânını iğfal edip aleyhimize çeviren dehşetli ve gizli bir zındıka komitesi şimdi doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına bize hücum etmek ihtimaline karşı, güneş gibi zahir ve şübhe bırakmaz ve dağ gibi metin, sarsılmaz olan Meyve Risalesi onlara karşı en kuvvetli bir müdafaa olup onları susturacak diye bize yazdırıldı zannediyorum."[218]

"Sizlerin irşad ve ıslahlarınıza karşı, zındıka ifsada ve ahlâkları bozmağa çalışıyor. "[219]

"Bir seneden beri gizli zındıka komitesi aleyhimize Halk Fırkası'nı ve Maarif'i sevketmesi cihetiyle, ehl-i vukufun pek şiddetli itirazları ve bizi ağır cezalarla ittiham etmelerini beklerken, himayet ve inayet-i Rahmaniye imdada yetişip onlara Risale-i Nur'un yüksek makamını göstererek, şiddetli tenkidlerden vazgeçirmiş."[220]

"Fakat siz ey gizli düşmanlar ve zındıka hesabına adliyeyi şaşırtan ve hükûmeti bizimle sebebsiz meşgul eden insafsızlar! Kat'î biliniz ve titreyiniz ki; siz i'dam-ı ebedî ile ve ebedî haps-i münferid ile mahkûm oluyorsunuz. İntikamımız sizden pekçok muzaaf bir surette alınıyor görüyoruz. Hattâ size acıyoruz."[221]

"Kırk seneden beri benim ile mücadele eden gizli zındıka komitesiyle şimdi onlara iltihak eden komünist komitesinden bir kısmı, ehemmiyetli birer resmî makam elde ederek karşıma çıkıyorlar. Hükûmet ise, ya bilmiyor veya müsaade ediyor diye çok emareler bana endişe veriyor."[222]

"Kırk seneden beri İslâmiyet ve iman aleyhinde çalışan gizli bir zındıka komitesi ve bu vatanda anarşiliği yetiştiren bir nevi bolşevizm namına bilerek veya bilmeyerek bizimle bir mücadeledir ki, üç mahkeme cem'iyetçilik cihetinde bütün Nurcuların ve Nur risalelerinin beraetlerine karar vermişler. Yalnız Eskişehir Mahkemesi tesettür-ü

---

[215] Age. 177.
[216] Age.262.
[217] Age.403.
[218] Şualar 309.
[219] Şualar 315.
[220] Şualar 342.
[221] Şualar 369.
[222] Şualar 382.

nisa hakkında bir küçük risalenin birtek mes'elesini belki bu gelen cümleyi "Mesmuatıma göre: Merkez-i hükûmette, bir kundura boyacısı çarşı içinde bir büyük adamın yarım çıplak karısına sarkıntılık edip o acib edebsizliği yapması, tesettür aleyhinde olanın hayâsız yüzüne şamar vuruyor." diye eskiden yazılmış cümle sebebiyle, bir sene bana ve yüzyirmi adamdan onbeş arkadaşıma altışar ay ceza verdiler. Demek şimdi Risale-i Nur'u ve şakirdlerini ittiham etmek, o üç mahkemeyi mahkûm etmek ve itham ve ihanet etmek demektir."[223]

"29.8.1948 tarihli dilekçesinde: "Bir fikir kalbime gelmiş, şöyle ki: Hükûmet beni tam himaye ve bana yardım etmesi, milletin maslahatına ve vatanın menfaatına çok lüzumlu iken beni sıkması îma eder ki; benim ile mücadele eden gizli zındıka komitesiyle, şimdi onlara iltihak eden komünist komitesinden bir kısmı, ehemmiyetli resmî makamları elde ederek karşıma çıkıyorlar. Hükûmet ise, ya bilmiyor ya müsaade ediyor. Kahraman bir milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur'an ve cihad hizmetinde dünyada bir pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılınçlarının pek büyük ve antika bir yadigârı olan Ayasofya Câmii'ni puthaneye ve Meşihat Dairesini kızların lisesine çeviren bir adamı sevmemek bir suç olmasına imkân var mıdır?"[224]

"Milyonlar kahraman başlar feda oldukları bir hakikata başımız dahi feda olsun" diye onlar namına söylemiş, mahkemeyi hayret ve takdirle susturmuş. Demek Nurcularda hakikî, hâlis, sırf rıza-yı İlahî için ve müsbet ve uhrevî fedailer var ki; mason ve komünist ve ifsad ve zındıka ve ilhad ve Taşnak gibi dehşetli komiteler o Nurculara çare bulamayıp hükûmeti, adliyeyi aldatarak lastikli kanunlar ile onları kırmak ve dağıtmak istiyorlar. İnşâallah bir halt edemezler. Belki Nur'un ve imanın fedailerini çoğaltmağa sebebiyet verecekler."[225]

"Öyle ise, sekiz sene bu cereyan-ı imanî merkezi olan bu köyde, bize karşı muhalefetkârane ve mütecavizane vaziyet alan, ne nam verilirse verilsin, muhalefeti zındıka hesabına ve imansızlık namına kaydedilecek."[226]

"Hem her vakit beklediğim, ehl-i zındıkanın bana hücumu gayretli talebem, cesaretli biraderzadem olan uhrevî kardeşimden başlaması muhtemel olmakla beraber, hıfz-ı Kur'anî her müşkilâta galib ve lezzet-i hizmet-i imaniye her kederi unutturur itikadında olduğumdan, seni teşci' ve teşvike lüzum görmem."[227]

"Risale-i Nur dairesinin yakınında bulunan ehl-i ilim ve ehl-i tarîkat ve sofi-meşreb zâtlar, onun cereyanına girmek ve ilim ve tarîkattan gelen eski sermayeleriyle ona kuvvet vermek ve genişlemesine çalışmak ve şakirdlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini, tam bir havuzu kazanmak için, o dairedeki âb-ı hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzemdir. Yoksa Risale-i Nur'a karşı rakibane başka bir çığır açmak ile hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin cadde-i Kur'aniyeye bilmeyerek zarar verir; zındıkaya bir nevi yardım olur."[228]

"Sizin fevkalâde sebat ve ihlasınızın galebesi ve o musibeti def'inden sonra, ehl-i dünya cepheyi değiştirdi. Zındıkanın desiseleriyle bu havalide bizlere karşı perde altında maddî ve manevî tahşidatı başlamış. Gayet dikkatle ve şeytancasına, şakirdlerin hakikî kuvvetleri olan tesanüdü bozmağa çalışıyorlar. Sizlere risaleleri iade ettikleri halde, kurnazcasına dolaplar çevriliyor. Biz sizin bir şubeniz hükmünde olduğumuz halde, bizi asıl ve merkez telakki ettiklerinden, daha ziyade desiseleri bize karşı istimal ediyorlar. Hâfız-ı Hakikî Cenab-ı Hak'tır. İnşâallah hiçbir zarar edemeyecekler. Fakat

---

[223] **Şualar 396.**
[224] **Şualar.435.**
[225] **Şualar 521.**
[226] **Barla Lâhikası 197.**
[227] **Barla Lâhikası 261.**
[228] **Kastamonu Lâhikası 122.**

bu şuhur-u mübarekenin eyyam ve leyali-i mübarekesinde hâlis dualarınız ile bize yardım ediniz. Birşey yok. Fakat mümkün oldukça ihtiyatlı ve dikkatli olunuz."[229]

"Diyorlar: "Said, yanında başka kitabları bulundurmuyor. Demek onları beğenmiyor. Ve İmam-ı Gazalî'yi de (R.A.) tam beğenmiyor ki, eserlerini yanına getirmiyor." İşte bu acib manasız sözlerle bir bulantı veriyorlar. Bu nevi hileleri yapan, perde altında ehl-i zındıkadır; fakat, safdil hocaları ve bazı sofuları vasıta yapıyorlar."[230]

"Bu asırda, Cenab-ı Hakk'a hadsiz şükür olsun ki, Risale-i Nur'un hakikatına ve şakirdlerinin şahs-ı manevîsine, hakaik-i imaniye muhafazasında tecdid vazifesini yaptırmış. Yirmi seneden beri o vazife-i kudsiyede tesirli ve fatihane neşriyle gayet dehşetli ve kuvvetli zındıka ve dalalet hücumuna karşı tam mukabele edip, yüzbinler ehl-i imanın imanlarını kurtardığını kırkbinler adam şehadet eder."[231]

"Ve milyonlarla masumların kanıyla yoğrulmuş bir kuvvet yerine, Hâlık-ı Kâinat'ın kudret ve rahmetine dayanmak, ehl-i Kur'an'a farz ve vâcibdir. Gerçi zındıka ve dinsizlik, o boğuşanların birisine dayanıp ehl-i diyaneti ezer. O zındıkanın tazyikinden kurtulmak, onun aksi cereyanına tarafdar olmak bir çaredir. Fakat şimdiye kadar o tarafdarlık, bir menfaat vermeyerek çok zararları dokunmuş."[232]

"Hem zındıka, nifak hasiyetiyle her tarafa döner. Senin dostunu kendine dost edip, sana düşman eder. Senin tarafdarlık cihetiyle kazandığın günahlar, faidesiz boynunda kalır. Risale-i Nur şakirdlerinin vazifeleri iman olduğundan, hayat mes'eleleri onları çok alâkadar etmez ve merakla baktırmaz."[233]

"Fakat yine gizli zındıka komitesi, elinden geldiği kadar nazar-ı millette kendilerini lanetten, nefretten bir derece kurtarmak için, kusurlarımızı arıyorlar ve hükûmeti iğfal etmeğe çalışıyorlar. Onun için biz; eskisi gibi ihtiyatımızı elden bırakmamalıyız. "[234]

"Şimdiye kadar gizli komiteden, siyaseti dinsizliğe ve zındıkaya âlet edenler, istibdad-ı mutlakla Nurcuları ezdiler. İnşâallah bir sebeb çıkar o istibdadı kıracak, masum ve mazlum Nurcuları kurtaracak. Fakat çok dikkat ve ihtiyat lâzımdır. "[235]

"Nur şakirdleri, hiç siyasete karışmadılar, hiçbir partiye girmediler. Çünki iman, mâl-i umumîdir. Her taifede muhtaçları ve sahibleri var. Tarafgirlik giremez. Yalnız küfre, zındıkaya, dalalete karşı cephe alır. Nur mesleğinde, mü'minlerin uhuvveti esastır."[236]

"Otuz sene evvel Dâr-ül Hikmet a'zası iken, bir gün arkadaşımızdan ve Dâr-ül Hikmet a'zasından Seyyid Sa'deddin Paşa dedi ki: "Kat'î bir vasıta ile haber aldım; kökü ecnebide ve kendisi burada bulunan bir zındıka komitesi, senin bir eserini okumuş. Demişler ki, bu eser sahibi dünyada kalsa, biz mesleğimizi (yani zındıkayı, dinsizliği) bu millete kabul ettiremiyeceğiz. Bunun vücudunu kaldırmalıyız." diye senin i'damına hükmetmişler. Kendini muhafaza et." Ben de "Tevekkeltü Alallah, ecel birdir, tegayyür etmez" dedim."[237]

"İki sene, iki mahkeme, ellerinde tedkik edilen bütün Risale-i Nur eczalarında kanunca bir vesile bulamayıp bizi ve Risale-i Nur'u beraet ettirdikten sonra; zındıka komitesi, münafık bazı memurları vesile ederek, merkez-i hükûmette resmî bir plân

---

[229] **Kastamonu Lâhikası 152.**
[230] **Kastamonu Lâhikası 182.**
[231] **Kastamonu Lâhikası 190.**
[232] **Kastamonu Lâhikası 208.**
[233] **Kastamonu Lâhikası 208.**
[234] **Emirdağ Lâhikası-1 50.**
[235] **Emirdağ Lâhikası-1 160.**
[236] **Emirdağ Lâhikası-1 180.**
[237] **Emirdağ Lâhikası-1 193.**

çevirip beni bütün bütün hilaf-ı kanun olarak bütün dostlarımdan ve talebelerimden tecrid ve sıhhat ve hayatım noktasında en fena bir yerde, beni nefyetmek namı altında, haps-i münferid ve tecrid-i mutlak manasında beni Emirdağı'na gönderdiler.” [238]

“madem bu zamanda zındıka ve ehl-i dalalet ihtilaftan istifade edip, ehl-i imanı şaşırtıp ve şeairi bozarak, Kur'an ve iman aleyhinde kuvvetli cereyanları var. Elbette bu müdhiş düşmana karşı cüz'î teferruata dair medar-ı ihtilaf münakaşaların kapısını açmamak gerektir.”[239]

“istibdad-ı mutlak ve rüşvet-i mutlaka ile hareket eden bir cereyan-ı zındıka masonluk, komünistlik hesabına bizi böyle işkencelerle ezmeğe çalışmış. Şimdi o kuvveti kıracak başka bir cereyan bu vatanda tezahüre başladığını gördüm. Fazla bakmak mesleğimce iznim olmadığından daha bakmadım.”[240]

“Zemin yüzünde bu asırdaki kadar misli görülmeyen bir zındıka cereyanının plânlarıyla Üstadımıza yirmibeş senedir istibdad-ı mutlak ile yapılan zulmün bir nümunesi şudur ki: Nefes almak üzere kapalı araba ile kırlara gitmek için dışarıya çıktığı zaman, buranın büyük bir memuru kıyafetine ilişmek istemiş. “[241]

“Şimdi bu zamanda en büyük tehlike olan zındıka ve dinsizlik ve anarşilik ve maddiyyunluğa karşı yalnız ve yalnız tek bir çare var: O da Kur'anın hakikatlarına sarılmaktır. Yoksa koca Çin'i, az bir zamanda komünistliğe çeviren musibet-i beşeriye; siyasî, maddî kuvvetler ile susmaz. Yalnız onu susturan hakikat-ı Kur'aniyedir.”[242]

“Yalnız, Risale-i Nurun tercümanı hakiki vazifesinin haricinde dünyadaki istikbaliyata nadiren ara sıra bakması zâhirî bir müşevveşiyet verir. Meselâ: Bundan otuz-kırk sene evvel, "Bir nur gelecek, bir nur âlemi göreceğiz" demiş ve o mânayı geniş bir dairede ve siyasette tasavvur etmiş. Hem bundan ondört, onbeş sene evvel, "Dinsizliği çevirenler müdhiş semavi tokatlar yiyecekler" diye büyük geniş küre-i arz dairesindeki hâdiseyi dar bir memlekette ve mahdut insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki ihbar-ı gaybîyi tasavvurun pek fevkında tefsir ve tâbir eyledi. Eski Said'in "Bir nur âlemi göreceğiz" demesi, Risale-i Nurun dairesinin mânasını hissetmiş, geniş bir daire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi; sırr-ı "İnnâ A'taynâ"da "Onüç, ondört sene sonra dinsizliği, zındıkayı neşredenler müdhiş tokatlar yiyecekler" deyip geniş bir hakikatı dar bir dairede tasavvur etmiş. İstikbal o iki hakikatı tâbir ve tefsir eyledi. Başta Isparta olarak Risale-i Nur dairesi evvelki hakikatı pek parlak ve güzel bir surette gösterdiği gibi, ikinci hakikatı da medeniyet-i sefihenin tuğyânının ve maddiyunluk (Hâşiye) taununun aşılamasını çeviren ve idare eden ervah-ı habisenin başlarına gelen bu dehşetli semâvî tokatlar geniş bir dairede sırr-ı İnnâ A'taynâ'nın hakikatını tam tamına isbat etmiş.”[243]

“Avrupa'dan gelen müdhiş bir dalâlet ve zındıka taarruzuna karşı koymayı ve felsefe-i tabiiyyeden doğan dehşetli bir istibdad-ı mutlakın hilâf-ı Kur'an prensiplerine boyun eğmemeyi, onlara itaat etmemeyi ve hakikî hürriyet-i meşrua olan İslâmî hürriyet ve medeniyete çalışmayı netice vermiştir.”[244]

“Bu zamanda zındıka dalaleti, İslâmiyete karşı muharebesinde, nefs-i emmarenin plânıyla, Şeytan kumandasına verilen fırkalardan en dehşetlisi; yarım çıplak hanımlardır ki, açık bacağıyla dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar. Nikâh yolunu kapamağa, fuhuşhane yolunu genişlettirmeğe çalışarak; çokların

---

[238] **Emirdağ Lâhikası-1 194.**
[239] **Emirdağ Lâhikası-1 204.**
[240] **Emirdağ Lâhikası-2 16.**
[241] **Emirdağ Lâhikası-2 18.**
[242] **Emirdağ Lâhikası-2 54.**
[243] **Sikke-i Tasdik-i Gaybî 199.**
[244] **Tarihçe-i Hayat 45.**

nefislerini birden esir edip, kalb ve ruhlarını kebair ile yaralıyorlar. Belki o kalblerden bir kısmını öldürüyorlar. Birkaç sene namahrem hevesatına göstermenin tam cezası olarak; o bıçaklı bacaklar Cehennem'in odunları olup, en evvel o bacaklar yanacaklarını ve dünyada emniyet ve sadakatı kaybettiği için, hilkaten çok istediği ve fıtraten çok muhtaç olduğu münasib kocayı daha bulamaz. Bulsa da başına bela bulur. Hattâ bu hâlin neticesi olarak o âhirzamanda, bazı yerlerde nikâha rağbetsizlik ve riayetsizlik yüzünden, kırk kadına bir erkek nezaret edecek derecede ehemmiyetsiz, sahibsiz, kıymetsiz bir surete gireceği, hadîsin rivayetinden anlaşılıyor."[245]

Mehmet ÖZÇELİK
25-02-2007

ABD'NİN DİNDARLIĞI

Dünyada Şeriatla yani dini hükümlerle yönetilen tek devleti İsraildir.Anayasasındaki Laiklikle yönetilen iki devletinden biri oranın mahsulü olduğu için Fransa,diğeri ise oradan idhal eden Türkiye.

ABD ise,Osmanlıyı taklid ederek tüm dinlere karşı toleranslı davranma görünümü vererek,dini serbestliğin uygulandığı süper devlet.

ABD ve halkının din ile bir problemi olmamaktadır.Ancak dinin halkla nisbeten bir problemi söz konusu olmaktadır.O da;Halkın-Bana değmeyen kilise ve papalık bin yıl yaşasın-derken,kilise bütün imkanlarına rağmen halkı tümüyle içine alamamakta,gittikçe kiliseye karşı bir soğukluk durumu söz konusu olmaktadır

Tıpkı bizde bir zamanlar camiyi sadece ihtiyarların doldurması gibi,orada da kilise ya çok yaşlı kimselerin uğrak yeri veya uyuşturucuyu rahat bir ortamda içmek için gelen bir kısım gençlerin uğrak yeri…

Din batıda gittikçe sorgulanmakta ve mantıklılığı araştırılmaktadır.Hristiyan dini pamuk ipliğine bağlıdır.

Bu gücünü korumak için:"Avrupa bir hristiyan kulübüdür" veya Hunginton-un;"Medeniyetler çatışması"tezleriyle dünya farklı bir çatışma mecrasına çekilerek,taraflar belli bir çatı altına alınmaya çalışılmaktadır.

Kayan insanımızdan ne kurtarabilirsek..düşüncesi…

Papa,kilise,hristiyanlık neden bu akibete düçar olmaktadır?Uhreviliğini kaybettiğinden mi..mantıki özelliği bulunmadığından mı..globalleşen dünyada

---

[245] **İman ve Küfür Müvazeneleri 213.**

insanların giderek her şey daha rahat görüp anladıklarından mı..kilisenin siyasi ve ekonomik zenginliğe kaymasından mı?

Belki hepside denilebilir..

Bugün dünyanın en zenginleri Vatikandır."Günlük,haftalık ve aylık 200-den fazla gazete ve dergisi,150 radyo istasyonu yada emisyonu,49 tv kanalı yada kablolu yayını bulunmaktadır.Vatikanın gelirleri başta her ülkedeki Katoliklerden kesilen kilise vergisi,aidatlar,bağışlar,şirket gelirleri,hediyelik eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır.Basın yayından ede edilen reklam gelirleri…"(Komplo teorileri.Erol Mütercimler.294..)Tam bir aile şirketi ve holding…

Papa,"1962'den 1984 yılına kadar dünyanın çeşitli yerlerinde,463 üniversite,21212'de ilköğretim okulu açtılar."(Age.325)

Batıda çeşitli adlar altında gizli din dışı faaliyetlerde yürütülmektedir.

"Sadece İtalya'daki değil, diğer pek çok Avrupa ülkesindeki din karşıtı devrimci hareketlerde de masonluğun izini bulmak mümkündür. The Catholic Encyclopedia, "Fransa, İtalya, İspanya, Portekiz, Orta ve Güney Amerika'daki devrimci hareketlerde masonik gruplar çok aktif rol oynamıştır. Rusya'da da masonluk ülkeyi kaplayan politik bir komploya dönmüştür" diye yazmaktadır."[1]

Tıpkı eğitimde evrim teorisini öğretirlerken,bugün ABD başkanı:"Okullarda yaratılış gerçeği anlatılsın."derken,"Kâinatın üstün bir zekânın ürünü olduğu teorisinin okutulmasından yana olduğunu"da söyleyebilmektedir.[2]

Bugün ABD gerek dünyada gerekse de kendi içinde islamiyetin hızla gelişen bir din olduğunun farkındadır.Bundan olsa gerektir ki,bu durum aynı zamanda kendilerini ya dinlerine bağlanmaya,ya islamiyete girmeye veyahut da zulüm ve baskı ile kendisini dünyaya isbat etmeye çalışmaktadır.

"Dünyaca ünlü Amerikan CBS kanalının web sitesi CBSNews.com'da yayınlanan araştırma sonuçlarına göre İslâm dini son yüzyılda dünya genelinde bütün kıtalarda yükselen değer oldu. Buna göre 1900 yılında dünyadaki Müslüman nüfus rakamları ile 2000 yılındaki Müslüman nüfus arasında kıtalar bazında büyük artış göze çarpıyor. Araştırmaya göre en büyük yükseliş Afrika kıtasında yaşandı.

CBS'te yayınlanan rakamlara göre 1900 yılında Afrika kıtasında yaşayan Müslümanların bütün kıtaya oranı yüzde 32 iken, 2000 yılında bu oran yüzde 40,5'e yükseldi. Asya kıtasında ise Müslüman nüfus yüzde 16,3'ten yüzde 22,5'e yükseldi. Avrupa'da da durum yükseliş yönünde. Buna göre 1900 yılında Avrupa'daki Müslüman oranı yüzde 2,3 iken aradan 100 yıl geçtikten sonra bu oran iki puan artarak yüzde 4,3'e yükseldi.

1900'lü yıllarda Müslüman nüfusun çok azınlıkta olduğu Amerika kıtasında da İslâmiyet hızla yayılıyor. Bilhassa son günlerde İslâm'ın aşırı rağbet görmeye başladığı haberleri gelen Latin Amerika'da Müslüman nüfus oranı yüzde 0,1'den yüzde 0,3'e yükselmiş durumda ve bu oran gittikçe artıyor.

Kuzey Amerika'da ise 1900'lü yıllarda kıtadaki Müslüman oranı yüzde sıfır olarak belirlenmiş iken 2000 yılında yapılan araştırmada kıtanın yüzde 1,4'ünün Müslüman olduğu tespit edilmiş. CBS'in yayınladığı sonuçlara göre Okyanusya'da da yüz yıl önce Müslüman oranı yüzde 0,2 iken şimdi ise yüzde 1'in üstünde seyrediyor."[3]

Evvelden ABD'de binin üzerinde cami,4 milyonun üzerinde Müslüman varken,bugün camilerin sayısı on bini geçmiş,Müslümanların sayısı on milyonun,ABD'de bir yılda Müslüman olanların sayısı 500 olup,ikinci din olarak kabul edilmiş,11 Eylülden sonra Müslümanların sayısı 4 kat artmıştır.

Müslümanların en çok yayıldığı yerler;Askeriye ve hapishaneler olmaktadır.

Yüksek morale muhtaç olunan yerler.Zenciler arasında da büyük bir artış söz konusu olmaktadır.

Yapılan bir araştırmaya göre:En dindar ülke ABD.

"Amerikan haber ajansı Associated Press, uluslararası kamuoyu yoklaması şirketi Ipsos ile 10 ülkede kamuoyunun siyaset ve din ayrımı ile dini inanış konusundaki tavrıyla ilgili bir kamuoyu araştırması yaptı.

13-26 Mayıs'ta yapılan araştırmada ABD, Avustralya, İngiltere, Kanada, Fransa, Almanya, İtalya, Güney Kore, İspanya ve Meksika'da yaklaşık 1000'er yetişkin kişiye, ''din adamlarının hükümet kararlarını etkileyip etkilememesi, dinin insan yaşamındaki önemi,Tanrı'ya varlığına inanıp inanmama ile hangi dine ve mezhebe mensup olunduğu'' gibi sorular yöneltildi.

Yapılan kamuoyu yoklamasında ortaya çıkan sonuçlar ülke ülke şöyle sıralanıyor:

-ABD-

Araştırma, ABD'de insanların dini inanışının, kamuoyu yoklaması yapılan bütün ülkelere göre daha güçlü olduğunu gösteriyor.

ABD'de 10 kişiden 8'i Tanrı'ya inanıyor ve bu gruptakilerin çoğu Tanrı'ya şüphesiz inanıyor.

Amerikalıların hemen hemen tamamı inancın kendileri için önemli olduğunu belirtirken, yüzde 2'si Tanrı'ya inanmıyor. 10 kişiden 9'u dinin kişisel yaşamlarında önemli olduğunu söylerken, 10 kişiden 4'ü din adamlarının hükümet kararlarını etkilemeye çalışması gerektiğine inanıyor.

ABD'de Cumhuriyetçiler, Demokratların çoğunun aksine, din adamlarının hükümet kararlarına etki etmeye çalışması gerektiğini düşünüyor, bu da Demokratların dindar kesimin oylarına ulaşma teşebbüsünün önündeki güçlüğün işareti olarak görülüyor."[4]

Buda göstermekte ve Bediüzzamanın da haber verdiği üzere;dünya devletleri içerisinde islamiyete toplu olarak girecek devletler arasında olarak ABD'de görünmektedir.

-Bir asırdır ABD ile olan bazı ufak diplomatik kopukluklarla beraber savaş yapmamış olduğumuz bir devlettir.Bazı ABD ile savaş senaryosu yapılsa ve bunun ile ilgili olarak eserler yazılıp çoksa satsa da,ABD bizim ile doğrudan savaşmaz.Genel itibarla batı dünyası menfaat üzerine kurulmuştur.Ortadoğudaki menfaatını düşünen ABD,böyle bir menfaatını hiçe sayıp da baltayı ayağına vurmaz.

-Ancak ABD kendi ipini kendisi çekmektedir.Şöyle ki;Bir zamanlar Üsame bin Ladini Ruslara karşı destekleyen Amerika,kendi silahıyla vurulmaktadır.Tıpkı bizdeki Hizbullahın Mit tarafından kurulup desteklenmesi ve daha sonrada ters yöne dönmesi gibi,çünki palazlanmış ve palazlandırılmıştır.Kader…

Keser döndü sap döndü

Bir gün geldi,hesap döndü.

Bu sefer kontrol edilemez oldu.Tıpkı Saddamın İrana karşı desteklenmesi ve silahlandırılması gibi.Acaba bizimkiler mi onlardan yoksa onlar mı bizimkilerden bu senaryoyu öğrendiler.Yoksa müttefikler mi?

Hatta MİT-te çalışmış olan Mahir Kaynak El-Kaide gibi böyle bir örgütün olmadığını ifade etmektedir.Adeta o bahane edilip dünyaya saldırılmakta ve saldırı meşru kılınmaktadır.

"El Kaide, bir istihbarat servisinin yaptığı operasyonun kod adıdır. Bu yüzden de bizim önce yapılan bu operasyonu deşifre etmemiz gerekir. Çünkü El Kaide operasyonuyla dünyada bir siyasi sonuç yaratılmak isteniyor…"

Daha öncede bir çok Belgeleriyle belgelediğimiz gibi ABD 11-Eylül olaylarının dışında değildir.Dünyaya karşı asayişi temin etmekle kolları sıvayıp ancak en büyük terörü besleyen ABD,Afganista,Irak ve Arkasından İran ve Suriye gibi BOP gibi büyük Ortadoğu çerçevesinde dünya dengelerini menfi esaslar üzerine kurması,kendisini bitirecek en önemli sebeblerdendir.

Gözüne kestirdiği devletleri bazı yaftalar takarak,arkasından suçladığı hususu belgelemeden kamuoyunun desteğini almadan saldırması,silahın bir gün kendisine döneceğini göstermektedir.

Bunlar içerisinden çıkan bir fare!,çanı kendi boynuna asarsa,dünya yüzünü ona dönmüş ve onu dışlamış olur.

ABD başkanı Wilson:"Osmanlı yıkılmak mecburiyetindeydi."der.Ve bu boşluğu kendisi doldurmaya çalışmaktadır.Ancak doldurmak bir yana,değişik boşlukları da beraberinde getirmektedir.

ABD başkanı Clinton Türkiye ziyaretindeki konuşmasında:"20 yy-ı Osmanlı imparatorluğunun yıkılması belirledi,21.yy-ı da Türkiyenin tutumu belirleyecek." demişti.

Gerçektir.Ortadoğuya geçiş ancak Türkiye köprülüğünde gerçekleşebilir.Sulh ve güven böyle bir ortaklıkla söz konusu olabilir.

Ancak bizimde bir hatamız kayıtsız şartsız ABD-ye bağlılık olsa gerek.Araya mesafe koymalı elbette kavga etmemeliyiz.

27 Mayıs 1960-da idam edilen Dışişleri bakanı Fatin Rüştü Zorlu diyor:"Bizim en büyük hatamız kayıtsız şartsız Amerikaya tabi olmamız.Böyle bir politika sonsuza

kadar devam edemez.Türkiye sırtını Amerikaya dayamakla hiçbir sonuca varamaz. Aksine kendimizden çok şey veririz.Yine de onları memnun edemeyiz.Eğer Türkiye uluslar arası platformlarda haklı olduğu bir davada Amerikaya rağmen,aksine bir görüş ortaya koyabilse,saygınlığımız daha da artar.Böyle bir politikayı uygulayan devletler her zaman öteki devletler nezdinde sözü dinlenen ve dikkate alınan devlet durumuna gelmiştir."[5]

Mehmet ÖZÇELİK

11-08-2005

---

[1] The Catholic Encyclopedia, "Masonry (Freemasonry)", New Advent, http://www.newadvent.org/cathen/

[2] Bak.Yeni Asya.4-8-2005.

[3] Bak.Yeni Asya gazt.8-8-2005.

[4] www.internethaber.com.6-5-2005.

[5] Komplo Teorileri.Erol Mütercimler.sh.445.

ABDULLAH GÜL KAZANMADI,ANAP VE DOĞRU YOL KAYBETTİ

Türkiyede darbelerden ve kaoslardan birileri hep beslendi.Birileri beslenirken bir kısmı da onları bilinçli bilinçsiz besledi.46 ruhu dendi,demokrasinin galibiyetinden söz edildi.Üç devre farklı oldu çünki o üç devrede millet vardı,kaos çıkaranlar dışta olmasa da geride kaldı.Üç devre;Menderes,Özal (Mesut Yılmaz ve sonrası değil) ve Erdoğan dönemleri...

Bu üç dönemde söz milletin oldu ancak bu da çok sürdürülmeden kaoslarda ve kavgalarla elinden alındı.

27-04-2007 Cuma günkü tarihi itibarıyla mecliste tek aday olan Ak Parti milletvekili Abdullah Gül 357 oy ile ikinci tura kaldı.

Ancak işin ilginç yanı,şimdiye kadar uygulanmamış olan mecliste 367 milletvekilinin var olma şartı gibi bir tartışma ortamı kasıtlı olarak açıldı tâ ki bir kaç yıl o nemadan beslenilsin.

CHP'nin böyle bir şeyi yapması gayet normaldir çünki bir asırdır devam ettirdiğini yine devam ettirmektedir.Kavgacı çocuk gibi seçimle değil de muhalefetle işi

götürmek biraz daha rahat ortam olsa gerek.Meclis başkanlığını,başbakanlığı ve şimdide Cumhurbaşkanlığını kaptırmak istemediğinden,devletin icraatlarına hep fren görevini yapan A.Necdet Sezer onlar için bir sigorta oluşturduğundan biraz rahatlık vardı,rahatlık verdi.Şimdi o olmayacak olsa bile onun seçtiği anayasa üyelerinden yedisinin bulunması onları ümitlendirdi ancak adaletin tecelli etmesini ümit ederiz.

Türkiyede hep işler kaos ortamına çekilmeyle sürdürülmüştür.

Demokrasi adına hep antidemokratik uygulamalar icra edilmiş,laiklik bahanesiyle memleket hep geriye götürülmüştür.

Tarih tekerrür ediyor,ibret alınmadığından.

Rahmetli Menderesin,rahmetli Özalın sürdürdüğü demokrasi,yine bugün onların kurduğu parti eliyle inkitaa uğratılmış,sekte vurulmuş,Chp'nin ekmeğine yağ sürülmüştür.

Zira CHP genel başkanının seçimden sonra ilk basın açıklamasında yaptığı şey Anap ve Doğruyol-a teşekkür olmuştur.

Millet geçmişte birilerine çok iyi ders vermiştir.Belli ki daha ders almayanlar var.

Aslında Cumhurbaşkanlığı seçiminin ilk turunda Abdullah Gül kaybetmedi,asıl kaybeden ve kaybedecek olan Anap ve Doğruyol oldu.Onlar milletle değil,muhalefetle bir oldular,muhalefetin destekçisi oldular.

Allahın şu işine bak,sağcıyız diyen bu partilerle 368 oyu tamamlanmadı,hep sabote eden Chp üyeleriyle 368 oy iki farkla tamamlanmış oldu.

Keser döner sap döner/Zaman gelir hesap döner.

Allahın hikmetinden sorulmaz,kime neyi yaptırdığına bak,yoksa onların yaptığına değil.

Anap ve Doğruyol hem kendilerinde ve hem de millette kapanmaz bir yara açtılar.Bunu hiçbir şey kolay kolay kapatmaz ve hep bu menfilikle anılır olurlar.

İlk defa demokratik bir ortamda kamunun kâhir ekseriyetinin memnun olacağı mütevazi birisinin tercihinde gizli hesaplar öne çıktı,öyle zannetmiyor belki inanıyorum ki bunun faturası da onlara pahalıya mal olacaktır.

Adıyaman eski dönem bir milletvekiline bir gazeteci soruyor;Efendim meclise girince birileri kulak çekiyormuş,öyle bir şey var mı deyince susuyor ve tebessüm ediyor.

Sükut tasdikten ileri gelir.

Burada da parti başkanlarının iradeleri hakim oldu,milletvekilleri mahkum duruma düştü.

Anap ve Doğruyola sorarım;Bu muhalefetinizle kimleri memnun edip sevindirdiniz ve kimlerden teşekkür aldınız.

Samimi bir ifadede bulunarak çıkın beyanat verin;Seçim sonu katılmadığınızdan dolayı kaç kişi sizi tebrik etti!

Bazen ıslah etsin diyesim gelmiyor.Çünki yıllardır hep aynı yanlış yapılıyor.Tıpkı enflasyonun yükselmesi ve doların artması bazılarına trilyonları kazandırıp zenginleştirdiği gibi,bilinçsizce birilerine menfaat kazandırmak için kavga ortamları,ihtilaf ve kaos ortamları oluşturuluyor.

Siyasetle bilfiil uğraşan birisi değilim ama şuna inanıyorum;Seçimlerde icraatsız,ortaya koymadıkları bir eseri olmadan öncekilerden beslenmeleri kendilerini doyurmaya yetmeyecek...

Maalesef Anap'ın mumu yanıp etrafını aydınlatmadan,Doğruyolun yeni doğacak olan çocuğu da doğmadan,erken doğumla şimdiden kaybetmiş oldular.

Kanlı 1 Mayıslar kimin eseri olduğunu unutmuş olanlar ve o ortamların ortaya çıkmasına ve zemin hazırlayanlar ve şuurlu şuursuz katkıda bulunanlar buna baksınlar

Haydi görelim.

Mevla görelim neyler/Neylerse güzel eyler.

-2.GÜN:

İkinci günde açığa çıktı ki;Anap ve Doğruyol seçime gitmek için bu kaos ortamının oluşmasına göz yumup,kabul ettiler.Zira gece yarısı siyasilerin yapması gereken konuşmayı alanı olmayan Genelkurmayın dile getirmesi tansiyonu yükseltici oldu.Bu cesaret bu iki partinin kendi seçim heveslerini tatmini sonucu ortaya çıktı.

Ordunun bu çıkışı içte de dışta da makes bulmadı,tenkid gördü,demokrasiye başbakanın da dediği gibi,her zaman yapılagelen demokrasiye kurşun sıkıldı,milletin iradesine ambargo konuldu.

Avrupa ve Amerika ordunun bu çıkışına karşı;"Asker demokrasiye saygı göstermeli."beyanatında bulundu.

Ordu siyasete karışmamalı,yeniçeriler buna şahittir.

Huzursuzluk devletin kötü yönetilmesinde değildir,ordunun siyasete katılması ve karışmasındadır.

Ordu 30 yıldır süren PKK belasını ortadan kaldırsın,oysa bu bela her gün can almaktadır.Buna çözüm üretsin!

Türkiyede bir asırdır neredeyse ilk defa milletin istediği yönde bir Cumhurbaşkanı seçimi olacakken,her zamanki yapılan manevralar gibi yinede sekteye uğratılmaya çalışılmaktadır.

Şimdiye kadar ilk defa bir hükumet beş yılını tamamlayacakken ona da müsaade edilmeden arının deliğine çomak sokulmaktadır,arıların kimi sokacağı hiç düşünülmeden...

Bu durumlardan CHP'nin dışında kimse memnun değildir.

Oysa bu millet sürekli dile getirildiği gibi,yüzde doksan dokuzu müslümandır.Elbette Peygamberinin Kutlu Doğumunu kutlayacak,kitabı olan Kur'an-ı Kerim yarışmasını yapmasından daha doğal ne olabilir?

Her sene tüm hristiyan dünyası Hz.İsanın doğumunu 25-Aralıktan itibaren kutlamaya başlayıp,bir hafta devam ettiriyor.Bundan hiçbir yönetim ve orduları rahatsızlık uymuyor.

Bizim ordumuz bin yıldır islamın bayraktarlığını yapmış bir ordudur,bu zaviyeden bakıp değerlendirmelidir.

***Ve nihayet Anayasa mahkemesi 73 milyonun ve 550 milletvekilinin üzerinde aleyhte bir oy verip iptal ederek seçimlerin öne alınmasına sebeb olmuş oldu.**

Dediğimiz gibi kişisel,hissi ve siyasi hesaplar öne çıktı.

Sandûkâ-i intihabdır bu!

Sanduka değil dolaptır bu!

Demokratik bir ortamda cumhurbaşkanlığının seçimi değil,birilerinin ısrarla seçime girme isteği ağır bastı.

Her zaman kaşımak için bir türlü yaraların tedavisine gidilmiyor.Bu memleketimizde böyle olduğu gibi,dünyada da aynı şekilde sürdürülmektedir.

Biz ki böyle değildik,nasıl bu hale geldik?

Biz ki dünyaya medeniyet öğretmişiz!

Biz ki okyanus ve denizlerde kulaç atmış bir milletken,şimdilerde çaylarda ve derelerde boğulmaktayız!

Biz ki başkalarına,bizden olmayanlara bin seneden fazladır tahammül göstermiş,sabırlı olup müsamahakâr davranmışken,neden kendimize tahammül edememekteyiz.

Oysa bugün Türkiyenin değil,tüm dünyanın ekonomiden daha önemli bir meselesi varsa o da müsbet hareket,sulh ve barış ortamını tesis etmektir.

Biz ki Efendimize olan muhabbetimizi her vesile ile göstermişiz.Şimdi ise onun Kutludoğumuna adeta tahammül edemeyip,neredeyse ihtilale bahane gösterilmektedir.

Oysa o zat o kadar yücedir ki;insanlık tarihi boyunca başta şeytanınki olmak üzere bütün kirler ve pislikler O Zatın üzerine akıtılmaya çalışılsa,O'nun ayağının altına,dâmenine bir damlası bile bulaşmayacak,basit şeylere alet olmayacak kadar yücedir.

Böyle pisliklerin içerisine O Zat çekilmemelidir.

Asla ümitsiz olunmamalıdır.Ancak insan şunu da düşünmeden edemiyor:

***Çiğnendi yazık,milletin ümmid-i bülendi!**

***Yıkılıptur bu cihan sanmaki,bizde düzele**

Devlet-i çerh-i denî verdi kamu mübtezele

Şimdi edvâb-ı saadette gezen hep hezele

İşimiz kaldı hemân merhâmet-i lem yezele.

Mehmet ÖZÇELİK

27-04-2007

CHP VE DOĞU İLLERİ

Yapılan araştırmalarda CHP doğudan oy alamamaktadır.Sebebi ise,din ve milliyetçilik olarak görülmektedir.

CHP ne yapmalı?Dindar mı olmalı?Bir asırdır dine bakışını,dine olan tavrını değiştirmeli mi?Değişmeli mi?

Kırk yıllık Kâni,olur mu Ya'ni…

Doğu atmak ya da satmak olmaz!...

Doğuda ne gibi projeler üretmeli?

Tamam..fakirlik edebiyatı..kalkındırmalı..zengin yapmalı..herkese maaş bağlamalı..bir cep telefonu..bir ev..bir araba vermeli..

Ama yıllardır bunu yapmışlardı!

Az mı fakirlik edebiyatı yapılmış,Rusyaya özenilmiş..oradaki gibi her şey ve herkes eşit yapılacaktı..Rusya yıkıldı fakat biz yıkılmadık,dimdik ayaktayız.

CHP umut ve ümit kapısı olmaktan çıkmış,başka alternatiflere sürekli baş vurulmaktadır.Yıllardır iktidar olmadı,olamadı,hep muhalefette kaldı.

Muhalefette iyi gidiyor,dert çekme belası yok.

Fatih Altaylı'nın dediği gibi,süt oğlanlığı,havuzlarda yüzme ve rahat bir ortam iyi gidiyor,iyi geliyor.

Deniz Baykal neredeyse dedemin yaşında fakat babam bile gitti.O hala genç..ballı süt iyi geliyor demek ki…

CHP bu milletin nabzına uygun hareket etmedi,milletin sesine kulak vermedi. Millet de onu böyle cezalandırıyor.

Tesettürlülere hoş görünmeye çalıştı,Yaşar Nuri Öztürk'ü safına aldı,Alevilere vaadlerde bulundu ancak bir türlü çözümde bulunmayınca neticesiz kaldı.

CHP atalarının diniyle övünmeye çalışmakta hatta bunu bile seslendirmekten çekinmektedir.

Atalarının dindarlığı ile kurtulacağını sananlar, babalarının yemesi ile doyacağını zannedenler gibidir. (İmamı Gazali)

CHP sürekli rejimi koruma ve rejimi kaybetme korkusuyla milleti kaybetti ve kaybettirdi..harcandı..harcadı.

CHP Bediüzzamanın tesbitiyle;içerisinde bulunan yüzde beşlik menfi kimselerin kontrolüne ve dümen suyuna gitti.Oysa her partide en az yüzde on bile menfi insan bulunabilir.

Tarihiyle kavgalı ve küs kalan CHP,tarihine bağlı kalan milletle de bağlarını koparmış oldu.

Doğuda din hakimdir.Bir vatandaş kendisi namaz kılmasa bile başındakini namaz kılar görmek istemektedir.CHP yıllardır doğuya da batıya da bunlardan uzak bir kesimi gönderdi.

İşin garib tarafı dini içlerine sığdıramayanlar,sürekli dine müdahale ettiler,Türkçe ibadet gibi hep milletin ve dinin tasvib etmediği alanlarda at oynattılar,bilmedikleri ve girmedikleri alandan dem vurdular.

Birinin hele hele yönetici durumundaki birinin elinde besmele levhasının olması,ağzından Allah sözcüğünün çıkması büyük bir hadise olarak görüldü.

Seçim propağandalarında İsmet İnönü'ye konuşmalarında Allah sözcüğünü de kullanmasını söylemeleri üzerine;

-İnşallah diyorum ya,demiştir.

***" Bayur, İsmet Paşa devrinde Atatürkçülüğü övmenin bile ortadan kalktığını iddia eder. Atatürk'ün manevi kızı Afet İnan'ın kızı Arı İnan'ın 'Tarihe Tanıklık Edenler' kitabında yer alan anekdotlara göre Bayur, İsmet Paşa'nın 'dinciliği'ni şu sözlerle anlatıyor:**

"Atatürk öldükten sonra biz seçim bölgemize gittik. Bir müddet sonra, yani 1-2 ay sonra. Galiba seçimlerden sonra gittik. Baktım her mahallede bir Kuran Kursu açılmış. Bunlar yoktu eskiden.

Arı İnan -İnönü iktidarında mı?

-Evet İnönü Cumhurbaşkanı olmuş, Recep Peker de İçişleri Bakanı –ki Recep Peker bu işde gayet mutaassıptı. Bu softaların şiddetle aleyhindeydi– Kuran Kursları açılmış, her mahallede bir tane var. Gittim Ankara'ya Recep'e dedim ki 'ne hal bu?', 'Ne yapayım?' dedi.

Arı İnan -Yani bu 'ne yapayım', emir büyük yerden geliyor manasına mı?

-En büyük yerden geliyor. Yani İnönü din düşmanlığı yapmıyor, dinci. Sonra gel zaman git zaman İlahiyat Fakültesi açıyor. Sonra İmam Hatip okulları açıyor. Bu okullara fıkıh dersi koyuyor. E! Fıkıh dersine hiç lüzum yok. Çünkü kalkmış. Fıkıh demek şeriatten doğma, yani Kuran'dan ve hadisten peygamberin davranışından çıkarılan hükümlere göre yapılmış kanunlar denmektir. E! Onlar kalkmış. Biz bugünkü ihtiyaca göre kanun yapıyoruz. Eskiden Osmanlı İmparatorluğu'nda bir kanun yapılırken, 'şeriate uyar mı uymaz mı?' diye bakılırdı. Yani bir kanun bugünkü şartlara uyuyor mu, ihtiyacı karşılıyor mu?dan evvel, şeriate uyuyor mu? denilirdi. Şimdi bunu İmam Hatip okulunda imamlık edecek, hatiplik edecek adama bunu öğretmeye ne lüzum var? Tekrar şeriati canlandıracak adamlar yetiştirmek demektir bu. Bu fıkıh öğretilir, ama nerede, Hukuk Mektebinde. Madem ki Hukuk Mektebi'nde Roma Kanunu okutuluyor ve Roma kanunundan modern kanunlar çıkmıştır okutuluyor. Fıkıh da okutulur ve yetişecek hukukçulara oradan Osmanlı kanunları ve İslam kanunları nasıl çıkmıştır

gösterilir. Onun felsefesi yapılır; ama İmam Hatip olacak adamlara -binlerce adamlara- fıkıh dersi okutmak saçmadır. Bunu da İnönü yapmıştır. Bütün bunlar oyları kazanmak için. Demokratlar bunu geliştirdiler. Onlar geliştirince hücum başladı. Yahu! Bunların hiçbirini Demokratlar yapmadı. Siz yaptınız ve isteyerek yaptınız. Recep Peker gibi bir adam 'Ne yapayım' dedi."

İsmet Paşa gibi laikliğinden kuşku duyulmayacak, 13 yıl Başbakanlık, 12 yıl Cumhurbaşkanlığı, 34 yıl CHP Liderliği yapmış bir devlet adamı idi…

CHP başarılı olmak istiyorsa muhalefetten,muhalefette kalmaktan vaz geçmeli,dini inanç ve görüşlerini tekrar gözden geçirmeli,halka rağmen halk partisi değil,halkın partisi olmalı,kodamanların partisi olmakta kalmamalıdır.

Oklarının millete saplanıp saplanmadığını kontrol etmeli,oklarını yeniden gözden geçirmelidir.

Milletin neden Menderes'i,Özal'ı hala unutmadığının sebebini insaflı araştırmalıdır.

CHP diniyle,tarihiyle,milletiyle kucaklaşmalı,barışmalı…

Mehmet ÖZÇELİK
09-03-2007

BENİ ASIN !!!

Evet beni asın!Eğer millet kurtulacaksa,bir asırdır yoluna girmeyen, girdirilmeyen her şey düzelecekse,belki bir Hz.Ebubekir değilim,bir Bediüzzaman gibi de değilim,!'Ya Rabbi,vücudumu cehennemde öyle büyült ki ehli imana yer kalmasın" diyecek kadar olmasa da,deva olacaksa,Beni Asın.

Bu vatan Çanakkale gibi bir çok mevzide milyonlar verdi.Maneviyat ve vatan kurtulacaksa Beni Asın.

Ashab-ı Kehfin kurtulması,Dakyanusların tarihe gömülmesine sebeb olacaksa Beni Asın!

Aslında asmanız için çok sebeb var.Neler mi?;

İşte ilk defa belki de burada söylüyorum.Şimdiye kadar şöylememiştim.Burada yeri geldiği için söylüyorum.Çünkü savcı iddianamesinde başörtüsünün bir simge olduğunu ve başbakanında !Farzetki bubir simgedir..ne olur."demesini suç unsuru olarak gösteriyor.Bende bu iddianameye istinaden diyorum.İşte o suçlarım;

Çünkü ben yıllardır Allah diyor ve dediriyorum,Kur'an öğretiyorum,Risale-i Nurları okuyorum,namaz kılıyorum,simgemizden birisi olan sünneti tavsiye ediyor ve gerçekleştirerek oğlumda uyguluyorum,eşim, annem,bacılarım ve kızlarım başörtülü,babamın kabir taşına;'Âhirette seni kurtaracak bir eserin olmadığı takdirde,fâni dünyada bıraktığın eserlere de kıymet verme.' yazdırdım,ölümden korkanlara ölümü hatırlattım,yıllarca ezan okuyup namaz kıldırdım,çocuklara tesettürü anlatıyorum,selamı yaygınlaştırıyorum, sitemde kendimin ve herkesin sesi olmaya çalışıyorum,çocuklarıma dinimizi öğretmeye,haberdar etmeye çalışıyorum, Kutlu Doğumları tertipliyor ve katılıyorum,aslında bunları söylerken bir gurur ve kibir olur mu diye de titremiyor değilim.Bundan dolayı da bir tahdis-i nimet kabilinden kabul edilmesini diliyorum, şeriatın kestiği parmak acımaz diye şeriattan bahsediyorum,İslam hukukunu ve uygulamalarını uzunca araştırmalarımda,genişçe yazdım.Eskiden bir kere

Allah diyen hapse atılıyordu,Osman Yüksel Serdengeçti gibi ki;'Hakim kendisine mahkemede;Sen Allah demenin suç olduğunu bilmiyormusun?deyince Serdengeçti;-haretini ifade sadedinde;'Allah Allah,der.-şimdi hesabı yok..Allah kabul etsin belki binlerce defa diyorum,onun için beni asın!!! Eğer dürüst iseniz.

Ben Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeniyim..Ak partiyi savunduğum veya başka partileri kötülediğim için değil-biz ailece o partiye oy vermiştik.ondan dolayı da Beni asın..

Bu bir parti meselesi değil,milletin meselesidir.

İsnad edilen suçları okudukça,düşündükçe-duydukça adeta kahroluyorum..bu durumda beni asın!demekten başka çare bulamıyorum.

Müslüman olmayanların dahi kabullenip,tahammül ettikleri şeyleri, tahammülsüzlük gösterip kin ve nefret adına hınçla saldırmayı görünce,Beni Asın,çünkü bende bulunan onların azı değil,diyorum.

Öğrencilerimizden peygamberimize on bin salavat çekene sözlü notu veriyorum.. tam da Mehmetçiğimiz pkk ile savaşırken onların ruhuna öğrencilerimizle 30 hatim gönderip dua ettik..bu bir cürmü meşhutsa;

Beni Asın…

Cephede Mehmetçiğin yaptığı hizmetten geri kalmayan bir hizmet veren Mehmet Akif Ersoy'a tahammülsüzlük göstermek;hangi insanlıkla,düşünce özgürlüğüyle, sevgiyle, aydınlıkla, şereflilikle bağdaşabilir?

Âkif'i seviyor,Safahat'ını okuduğum için;

Beni Asın!

Millet sürekli tahrik ediliyor ve buna alet olunuyor.Bunu yapanlar bir türlü cezalandırılmıyor.Bunları yapanlar,Ergenekon deşifre edilecekti,kasıtlı kapatılmaya çalışılıyor,Ergenekon'un ve pkk-nın ekmeğine yağ sürülüyor,dediğim için;

Beni Asın!

Hrank Dink-i öldüreni Allah kahretsin ancak binlerce insan bizde Hrant Dink-iz dedi,suç olmadı,olmamalı da…

İslamı bin yıldır şerefle dalgalandıran bu milletin,Müslümanız deyip gereklerini yapmak neden suç olsun?

Bu bir suç ise bunları asın,uzaydan yenilerini getirin veya kendinizin fotokopisini çekip çoğaltın..

Dünya bütünleşmeye giderken,kör olup,sağır kalıp,kalpsiz davranarak bu bölünmeler niye?

Bu bölünmenin bütünleşmesinde harç olacaksam,

Beni Asın!

Osmanlı büyüktü..çünkü her milleti içinde barındırmış,memnun etmiş hatta gayrı Müslimlere özel kendi mahkemelerini kurdurtmuştu.Neden kendimize anlayış göstermiyoruz!

Dört ihtilal döneminde de yaşadım..çok olumsuzluk,mantıksızlık,seviyesizliklere şahit oldum..ama hiç bu kadar kahrolmadım.

Dini değerlere bu kadar laiklik adına hücum edilmesi,hakaret edilmesi,ateşe düşeni kurtarmaya çalışana bu dünyayı,hayatı ateş etmenin ne ile izahı mümkündür.

Binlerce insanımız öldü,öldürüldü,kandırıldı…Gelin bunlar ölmesin;

Beni Asın!

Toplumun rahmine düşmek,gönüllere ve gözlere bir kıvılcım ve hayat olmak için Beni Asın!

Dedem gitti..babamda gitti..bende gideceğim..bari benim çocuğum bu korkular, bu kaoslar,bu hazımsızlıklar,bu hıyanet,cinayetlerle yaşamasın..Dört ihtilal geçirildi..

millet hep susturuldu..Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir,denildi,millet dinlenmedi, dinlenemedi..sustu,susturuldu.

Bu milletin dokunulmayan neyi kaldı?Kur'anına dokunuldu.. ezanına.. namazına..peygamberine..kısaca tüm değerlerine…

Hafızam almıyor!Nasıl oldu da islamın bin yıldır bayraktarlığını yapan bu millet bu hale getirildi,sürekli müsbet gelişmelere engel olundu?

Eğer dünyada zulmeden insanların zulümlerine denk gelecek bir zulüm gösterilecekse;işte, kendi vatandaşının inancı gereği olarak örtülmesini engellemek, okumasına mani olmaktır.

Rusya yıkıldı,içteki kavgayı bitirdi.Biz hala birbirimizi anlamıyor,değerlerimizi göz ardı ediyoruz.Bizdeki zihniyet hala ayakta,yıkılmadı,yıkıyor.

Çevre devletlerle olan kavgamız bitti,hala kendimizle kavga halindeyiz.

Yazarken ve düşünürken hiç şimdiye kadar olmayan bir beyin zonklaması ve zorlanma içerisine giriyorum.Hafızamın sınırlarını aşıyor..cahiliyet dönemindeki uygulamaları geride bırakan uygulamalarla karşı karşıya kalışımız beni kahrediyor.

Maalesef,dini bilmeyenler,dünyayı da bilmiyorlar..dünyayı bilen böyle yapmaz.

Sonuç olarak diyorum;Dini değerleri suç olarak gösteren ve memleketin maddi-manevi-ekonomik yönden zaafa uğramasına sebeb olan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya sorgulanarak ve cezası onaylanmak şartıyla cezası verilsin veya İsnad edilen suçlar bende de var,onun için,

Beni Asın!!!

MEHMET ÖZÇELİK
15-03-2008

BEN BENiM Mİ ?

Ben bana mı aid?
Ben benim mi?
Ben gerçekten de benim mi?
Bana aid olan bir şey benim emrimde olması gerekmez mi?
Neden ben bende durmuyor?Sürekli gidiyor ve değişiyor?
Oysa ben benim yaşlanmasını istemiyorum!
Hasta olmasını,yaralanmasını,taze gençliğini kaybetmesini ve her şeyden önce ben de olanların neler olduğunu ve nasıl çalıştırıldığını bilmek istiyorum.
Ben beni ne kadar tanıyorum?
Ben bu beni ne zaman,kimden ve kaça aldım?Nasıl sahib oldum?
Bu ben benimle mi ilgili yoksa bir başkasıyla mı?
Bu beni bana veren kim?
Benle O'nun arasındaki bu ben neden?
Ben benden alınacak mı?Yoksa bu ben tekrar bana ben olarak verilecek mi?
"Ben bende değilem bende değilem
Bir ben vardır ben benden içeru"
Benden bana daha yakın,benim içimdeki benden ne kadar haberdarım?

Ben kimle beraberim?
Ben benime,insanlık benliğine asırlardır neden hala ulaşamadı?
Bu ben çok derinlerde mi?
Yoksa ben mi benin satıhlarında geziniyorum.
"Ben ve benliğini bilen,Rabbisini bilir."diyor alemlerin beni ve benliği.
Fir'avun neden Fir'avun oldu?Ben-i için değil mi?
O bende ben-i buldu,benliğini kaybetti.
Ben-in sahibinden uzak kaldı.
Şeytan da ben demedi mi?
Ben bende mi?
Kimde ve kimden?
Ben beni kime götürmektedir?
Kimle gitmektedir?
Efendimiz tüm hayatında ben demedi.Hep O dedi.
Ben ve benliğini O'nun havuzunda eritti.
Buz nasıl ben diyebilir ki?
O buz değil,sudur…
Bahtiyar o kimsedir ki;bir buz parçası nevindeki enaniyetini o havuz içine atıp eritendir,diyor Bediüzzaman.
O'nda erimek ve O'nda eritmek gerek…
Her şey O'dur diyordu Hallac-ı Mansur.
Aslında her şey O'ndandı,O değildi.
Her şey beni değil,O'nu söylüyor ve O'nu tesbih ediyordu.
Ben ve sen ben-de kalıyoruz,O'nu söylemiyoruz!!!
Ben toprak oluyorum,gübreye dönüşüyorum,değişiyorum.
O ise değişmeyen ve değiştirendir.
Ben,kâinatın vücudunda bir ben gibiyim,mânada bir kâinat gibiyim.
Ben madde itibarıyla bir hiçim ancak O'nu gösteren bir açıyım.
Ben bir vahidi kıyasi olmalı,ölçü ve açı birimi olup,O'nu göstermeli.
Kevn-u fesad olan şu alemde benler ve benlikler çarpışıyor.
Benler atılsa kavgada bitecektir.Benlik- senlik kalkacaktır.Çünkü bir bende buluşacaklardır.
Ahmak biri olan Habenneka kendindeki beni de kaybetmiş,benliğini de ve beni vereni de bulamamıştı.Boynuna Habenneka isimliğini asıp geziyordu.Kendisine ben-ini soranlara bakıp habenneka diyordu.Uyurken boynundan biri isimliğini alır,kendi boynuna asar.Uykudan uyandığında ona kim olduğunu sorunca boynuna bakan Habenneka boynunda değilde karşısındakinin boynunda olduğunu görünce;
-Sen Habennekasın Habennekasın da ya ben kimim?
Benini ve benliğini bulamayan insanlar dünya çölünde bir hiç olup kaybolmaya ve unutulmaya mahkum oldular.
Benini bulan benliğine kavuştu.Benlik sahibi ise sahibiyle oldu.

MEHMET ÖZÇELİK
18-11-2006

BEKLENEN BEN

Bekleniyordum..özellikle annem ve babam beni dört gözle bekliyorlardı.Acaba nasıl bir şeydi..kısmetimize nasıl bir şey düşecekti.Bunun heyecanını yaşıyorlardı.Bu ilk idi..ben ilk idim.

Kaynana hepsinden daha heyecanlı idi.Çünki o da ilk defa babaanne olacak,terfi edecekti.

Evladına vermediği,veremediği,ondan esirgediği şefkatini şimdi torunlarına verecek,ezikliklerini bir nebzede olsa böyle telafi edeceklerdi.

Bunun farklılığını babaanne hep gösterdi ve hep gösteriyordu.Babaanne olmak ona bir otorite kazandırmış,bir perestij meselesi yapmıştı.

Annane ise babaanne kadar sevinemiyordu çünkü o terfi etmeyecek, yaşlanacaktı.Nene olacaktı.Belki de otoritesi sarsılacaktı.Çünki o kız babası idi,kızı kendisine değil başkasına hamile idi.Başkası ! nın çocuğunu doğurmuştu.

Gele gele ben geldim!Ne bekliyorlardı,ne buldular!Kara kuru bir çocuk!Ayy bu mu senin çocuk?Ne kadar da çirkinmiş!

Sadece anne baba beklemiyor,çevrede bu heyecanı yaşıyordu.Onlarda bula bula böyle bir süprizle karşılaştılar.

Büyürse iyi olur diyorlardı.Belki açılır,bahar çiçekleri gibi saçılır ümidini besliyorlardı.

Ancak bir küçük çiçek hayat sahibi olması sebebiyle,koca bir dağdan daha büyük,yıldızlardan daha parlak,güneşten daha parlak,alemlerden daha büyük idi.

Hayat onu büyük kılıyordu.Alem onda toplanmış,derlenmiş,saklanmış idi.

Şimdi onu çözmek kalıyordu geriye.

Önceleri beklenmiyordum,extradan geldim..bir anda farkıma varıldı..bazıları ise son âna kadar benden habersizdi..uzun beklemeler değecek miydi?

Hesapta olmayan bir hesapla sarsıldılar..

Hayırlı olur inşaallah diyorlar,buna bel bağlıyorlardı.

Hayatta onlar için çok defa doğdum beklide çok defa öldüm,öldürdüm..

Hayatı dökük bir şiir gibi yaşadım,kelimeleri bulurken zorlandım..O'na tevekkül ettim..O'na güvendim..

Hayatı okumaya..hayatta okunmaya gayret ettim..nasıl bir şiirdim?Bilemedim! Okuyanların takdirine kaldım.

Hayatı süzmeye çalıştım..hayatla süzülmek için…

Oradakilerde beni bekliyorlardı..beni okumak,benimle beraber okumak için.

Acaba nasıl okunacaktım orada!Buradaki gibi hayal kırıklığına uğrattı,aaa kara kura birisi imiş mi diyeceklerdi?

Buradakinden farkı;ileride açılma imkânı da yoktu,hayırlı olur inşaallah temennileri de kalmayacak ve olmayacaktı.

Hep beklendim ben,bekleneni verdim mi ben?

Ben kendimi rafine etmezsem,hayat beni acılarla süzecek,posamı çıkaracaktı.

Bir derece önemli değildi!Peki geriye ne kalacaktı?

Koca bir Ben!

Kocamış.

Belki de hayatın yüzünde bir ben.

Hayatın yüzünde sayısız ben-ler.

Suda yüzen balıklar,havada uçan kuşlar,ağacın dibine düşen yapraklar gibi hayatlar…

Hepside ben..hepside sen..

Hepsi bende..hepsi sende..

Hepsi benden hepsi senden

Bekleniyor muydum?

Bekliyor muydum?
Kara kuru bir çocuk!
İyi olur inşaallah…
Kendini bulur..kendinde bulur…
Veya kendinden bulur…

Mehmet ÖZÇELİK
26-05-2007

BURADA MADDE YOK

Vahdet-ül vücut-culara göre madde yok,materyalistlere göre mâna yok,ehli sünnet ve cemaat olan orta yolu takib edenlere göre her ikisi de var. Maddenin aslı manadır.Madde olmadan önce mana var idi.Allah yarattığı varlıkların cinsinden değildir.Nitekim hiçbir sanatkâr yaptığı sanata benzemez ve onun cinsinden değildir.

İnsanda yaratılmadan evvel insanların oluşumuna sebeb olan Peygamber Efendimizin nuru var idi.

Ruhu insandan çıkardığınızda geriye işe yaramayan madde kalır.Madde mana ile vardır,varlığını sürdürecektir.

Madde ise manaya bir basamaktır,onun yerine geçemez.Maddesiz mana var olurken,manasız madde var olamaz.

Alemde fizik ve metafizik beraber gitmektedir.Alem madde olan fizikten oluşmuş olup,mana olan metafizik kanunlarla devam etmektedir.

Madde alemleriyle zaten iç içeyiz,öyle ki mana gizlenmekte, düşünülmemektedir.Hayatın akışı manayı perdelemektedir.

Metafizik üzerine sadece metafizik alemimizi değerlendirelim.Tanımı tibarıyla,madde ötesi,madde olmayan,maddenin hakim olmadığı alan.

Yorum olarak,maddeden uzak,içinde madde olmayan her şey…

Burada madde yok..hep mana..mana alemi..herşeyin özü..iç yüzü…

***"Mücerred kanun ilim,maneviyat nevinden olduğu için bir müessiriyeti yoktur.Madde ile birleşince bir kuvvet ve hal alır ve olur."**

Madde manayı gün yüzüne çıkarmakta,müessiriyet alanı oluşturmaktadır.

Lafızlar mücerred olarak bir şey ifade etmezler..manası olmadıkça.Alem maddesiyle bir lafız,manasıyla bir anlam ifade eder.

Kâinatın manası Tevhid üzerine tesis edilmiştir.

Nitekim;"Risale-i nurda;Tevhid-i zat,tevhid-i şuun,sıfat,esma ve ef'al i tazammun etmektedir."[246]

Şimdiye kadar gelen ilim ve marifet silsilelerini tevhide cemetmiştir.

Tevhid onikiden vurmadır.Ehli kitap olma ise,hedefin uzak noktalarına yani yine de kağıt üzerinde gezinip hedefi vuramamaktır.Şirk ise,ıskalamaktır o da hayat boyu…

Kızıl Tapınak adlı filimde Budaya tapanların yenilmesi sonucu duruma şaşıran kişiye diğeri şu cevabı verdi:"Ey Buda!Bize yol göster"Ancak yolu bulamayınca ve yol

---

[246] Şerh-Tabiat Risalesi----Molla Muhammed. sh.102.

bulunmayıp ta tehlikenin içinde kalınca;bir diğeri; ”Efendim, belki de yolu bilmiyor.”Sonuçta ise birçok kişi kurşunlara hedef olarak ölüyor.

Ancak Allah kâinatın ne içindedir,ne de dışında..tıpkı güneşin ışığı gibi..Işık bize bizden daha yakın olup,gözümüzün içine kadar girmiş iken,madde olarak hariçtedir.Zaten madde olarak da mevcut olsa gözü patlatır.

Bediüzzamanın ifadesiyle Allahın varlığının açıklığı,-Şiddet-i zuhurundan-dır.Tıpkı ağustosta,öğle vakti,güneşin dünyamıza yakın olduğu bir anda şiddetli parlaklılığından dolayı görülmemesi gibi.

”Allah hakkında ittisal ve infisal,duhul ve huruc muhaldir.”[247]

Şeytanın Allahı tanımaması şuna benziyor;bir insanın karşısındakine hakareten,ben seni tanımıyorum,oysa bildiği ve tanıdığı bir kimseydi.İnad eseri olarak tanımıyordu.Zira onun kalbinde marifet yoktu.Bilmek ayrı,tanımak ayrıdır.İstanbulu dünyadaki herkes bilir fakat herkes tanımaz.

***"İnd-i Sânî'de, bütün mahlûk TEK bir NOKTADIR; Kâinâtın cümlesi bu, NOKTA da bir NÜKTEDİR!.."(Ken'ân Rifâî)**

Noktalar cümleyi tamamlarlar,cümle ve mana yerine geçmezler.

***"Bu dünyaya anlaşılmak için değil; anlamak için geldik."(J.Ernest Renan)**

Manasız lafız anlaşılmaz.

Mana lafza feda edilmemelidir.Belki lafız manaya basamak olmalıdır.

***Eski eş'arda dürbin ile mâna görülür**

Yeni eş'arda mâna diye külfet yoktur.(Şair Eşref)

***Sûretin sîretine şahittir**

Başka şahit aramak zâiddir.(İbn-ül Emin Mahmud Kemal)

***Allah gönüllerin derinliklerindekileri keşfettirmek,dışarıya vurdurmak için kâinatı ve dünyayı sürekli çalkalıyor ve çeviriyor.**

Çünki kâinattan maksud olan o manadır.Allah lafzı dünyada bırakıyor,manayı süzüyor.İnsanlar ve tüm varlıklarda geriye manalarını bırakıyorlar.

Kâinatın manası Rasulullahtır.

Sensiz kâinat kitabı eksiktir.Eksik kitap anlamsızdır.Sen cümlenin noktasısın.

Peygamberimiz her bir namazda miraç yaptığı gibi,ruhen 28 defa miraç yapmıştır.

O madden değil mana yönüyle yükseliş yapmıştır.

***Allahı nasıl tefekkür edelim,düşünelim?**

Madde ve varlıklar ötesi olarak düşünmelidir.Düşündüğümüzün ötesinde düşünmeli.

***İnsanlar Allahın huzuruna nasıl ve ne ile varacaklar?İşte geldim günah yüküyle,inanmadan,ibadet eden,rasulünün torunu,ciğerparesini öldürerek,senin dinini değiştirerek,gönderdiğin kitabını okumadan…..**

Maddeleriyle değil manalarıyla kıymet bulacaklardır.

***Hazret-i Server-i Kâinât ve mefhar-ı mevcûdât, Resûlullah “Sallallahü Teâlâ Aleyhi ve Sellem”, bir gün meclis-i şerîflerinde kabir azâbını, münker ve nekîrin ne yol ile gelip, heybet ile süâl etdiklerini beyân buyurdular. Hazret-i Ömer “Radıyallahü Teâlâ Anh” sordu ki, yâ Resûlallah! Biz kabre girdikden sonra, bu akıl bize verilip, sonra mı süâl olunuruz, yoksa verilmeden mi süâl olunuruz. Hazret-i Resûl-i Ekrem “Sallallahü Teâlâ Aleyhi ve Sellem” buyurdular ki, şimdi ne akılda isen, kabirde de böyle olursun. Ömer “Radıyallahü Teâlâ Anh” Hazretleri dediler ki, böyle oldukdan sonra, üzülmeğe lüzûm yokdur. Sonra, Hazret-i Ömer “Radıyallahü Teâlâ Anh” vefât etdi. Kabre defn etdikden sonra, Hazret-i Alînin “Radıyallahü Teâlâ Anh” falan**

---

[247] **Şerh-Tabiat Risalesi----Molla Muhammed. sh.115.**

zemânda, Hazret-i Ömerin böyle söylemiş olduğu hâtırına geldi. Göreyim da'vâsının erimidir, diyerek kabrine geldi. Mubârek gözlerini yumup, kalb-i şerîflerini Hazret-i Ömerin ahvâline yöneltip, tam bir teveccüh ile murâkabeye vardıklarında, Allahü Teâlâ gözlerinden perdeyi kaldırıp, ahvâli [durumu] müşâhede etdiler. Gördüler ki, Münker ve Nekîr heybetle gelip, Hazret-i Ömere dediler ki, (Rabbin kim, dînin nedir, Peygamberin kimdir). Hazret-i Ömer onlardan süâl buyurdular ki, yedinci gökden buraya kadar, ne mikdâr yol geldiniz. Dediler ki, yedibin yıllık yoldur. Hazret-i Ömer "Radıyallahü Teâlâ Anh" buyurdular ki, yâ siz yedibin yıllık yoldan gelinceye kadar Hâlıkı unutmadınız. Bugün evimden çıkıp, kabre gelince, Rabbimi ve dînimi ve Peygamberimi nasıl unuturum. Melekler dediler ki, yâ Ömer biz de senin böyle cevâb vereceğini bilirdik. Lâkin bu heybetle gelip, süâl etmeğe me'mûruz. Sonra, Hazret-i Alî "Kerremallahü Teâlâ Vecheh" mubârek gözlerini açıp, Allahü Teâlâ mubârek etsin, Ömer da'vâsının eri imiş, dedi.

***Kabirde Hz.Ömer gibi Münker ve Nekire cevab vermeyeceğim.Zira o beni biliyor ve ben onu unutmadım.Ben ne haddime ki onun Hafız ismiyle muhafaza ve kayıd altına aldığını tasdik edeyim veya reddetme cüretini göstereyim.**

İbrahim Peygamber ateşe atıldığında Cebrail gelerek Allahın selamını iletir ve bir isteği olup olmadığını sorar.

İbrahim Peygamber Cebraile;Seni bana Rabbim mi gönderdi?

Evet,der.O halde o zaten beni biliyor,bir şey istemeye gerek yok der.Bu teslimiyetinin sonucu ateş ona bir bahçe olur.

O zaten bizi bizden daha iyi biliyor,ne haddimize ki kayıd altına aldığı bizimle ilgili tutanaklara itiraz edelim.

***İbni Abbasa göre "O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine almıştır." Ayetindeki kürsi ilimdir.**

İlim ve mana tüm maddeyi ve her şeyi kuşatmıştır.

***Kâinatta ve insanlarda olan oluşumlar bir hakikatın etrafında dönüp,o hakikatı tamamlamaktadırlar.O hakikatta madde değil manadır.**

***Sanma ey hace ki senden zer-u sim isterler**
"Yevme La yenfeu'da" kalbi selim isterler.

Zira o günde hiçbir maddenin fayda vermeyeceği anda,manevi olan selim bir kalb insana fayda sağlayacaktır.

Orada madde yok,mana var.Mana asıl,madde tebeidir.Buradada madde sürekli değişken,kaybolan bir özelliğe sahibtir.Ona nasıl hakiki varlık denilebilir?

Her şeyin aslında madde yok,mana var…

Aziz Mahmud Huda-i-nin dediği gibi;Veren sensin alan sen,dahi nemiz var.

MEHMET ÖZÇELİK
19-11-2006

CENNETTE EN BÜYÜK VE ZEVKLİ ÜÇ ŞEY

Cennet;ilahi ödül ve karşılıktır..Allahın hediyesidir..ihsan-ı ilahidir..lutfu Rabbanidir..kerem-i Sultanidir..

Bütün güzellikleri içerisinde cemeden cennet,hadiste belirtilen;'Gözlerin görmediği,kulakların işitmediği ve insan kalbine doğmayan her şey vardır…"

Peki şuda varmıdır?elbette denilemez.Zira insan bir şeyi ya görür,ya işitir veya kabine doğar..şu da var mıdır,denilen şey mutlaka bu üç duygunun bir ifadesidir.

Cennette şu da varmıdır,sorusundan ziyade şunu düşünmeli;Cennette ne yok ki?

Cennette yok,yoktur..yani yok denilen şeyin kendisi yoktur..yok diye bir şey yoktur,mahrumiyet yeri değildir.

Her şey öz ve özet olarak mevcuttur.

Cennetin fevkinde,cennetten de güzel üç şey vardır ki bunlar;

Marifetullah..Muhabbetullah..Rü'yetullahtır…

Allahı bilip tanımak..O'nu sevmek ve böylece kalbi kaplayan,kalbin ancak kendisiyle tatmin olduğu ve doyduğu bir muhabbet ve bir de,Allah'ı görmek…

Bu görme;yön,cihet,madde olmaksızın ve ihata edilmeksizin ve insanın kapasitesi nisbetinde Allahın zatıyla müşerref olmasıdır.

Nitekim farklı farklı yerlerden güneşe bakanlar,güneşi farklı görmezler, gördükleri güneş onlar için bir taraf ifade etmez.Adeta herkes o güneşi kendince tavaf eder.Onlar için güneş güney kuzey,doğu batı değildir.

Tabiri caizse;Büyük bir zatı önceden duyup tanırız,arkasından tanıdıkça onu severiz ve üçüncü aşama olan onun huzuruna kabul ediliriz.

Cennet;bütün aşamalardan geçip,bu üç hedefi yakalama ve elde etme yeridir.

Hem dünyada yalnız zaîf gölgeleri gösterilen esma, o Cennet'in âyinelerinde en şaşaalı bir surette gösterilecektir.

"O'nun (Allah'ın) perdesi nûrdur.(İzzet ve celâlinin nûrları, yarat-tıklarının kendisini görmesini engeller).Şayet perdeyi kaldırsaydı, yüzünün nûrları gözlerinin gördüğü bütün mahlûkatı yakardı. (Ne bir canlı, ne de gözle görülen bir şey kalırdı)."Buhari-Müslim

Cennet,Allahın isimlerinin tamamıyla tecelli ettiği bir mekandır.Dünyada Allahın isimlerinin gölgeleri böyle olursa,asılları kim bilir nasıl olur,düşünülsün?

"Müttekilere, (günahtan sakınanlara) Rableri katında altından ırmaklar akan cennetler vardır. Orada ebedi kalıcıdırlar. Tertemiz eşler vardır ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kullarını görücüdür."[248]

Cennette yokları-olmayanları sıralayacak olsak,olanlardan olmayanlara sıra gelmeyecektir.

***Cehennem ise;cezanın ve mahrumiyetin yeridir..aslında kişinin kendisine uygun yaşantı yerinin kendisidir.Tencere yuvarlandı,kapağını buldu kabilinden…**

Nitekim insanların bazıları bilinçsizcede olsa-isteğini dile getirirken şöyle der;eğer falan falan kimseler cehennemde olacaklarsa,bende orada olmayı seçerim,der.

Kişi sevdiği ile beraberdir,hakikatınca bu herkes için düşünülür.O'nsuz cennet bile cehennem olur.

Buradaki O,herkese göre farklılık arzedince,O'nun olduğu yeri tercih eder.

Cehenneme giren için en büyük ceza cehennemin de ötesinde,cennetten ve cemalullahtan mahrumiyettir.

Cehennemin görevleri çoktur.Bütün yıldızlara ışık ve ısı yetiştiren bir kazan olduğu gibi,bir temizleme yeri hamam,bir çöplük olarak da düşünülebilir.

Cehennemde yandırılmanın bir hikmeti ise;nurlanmak,küfür gibi zulmetlerden arınmak içindir.

«Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, ancak kendi karınlarına ateş yemiş olurlar ve yakında aleve atılacaklar.»[249]

---

[248] **Bakara ayet 25.**

[249] **Nisa.10.**

İnkar etmenin büyük bir cürüm ve ebedi bir ceza olmasının nedenini düşünürken olaya inkar eden açısından değil,inkar edilen açısından bakmalı.. yani kim inkâr ediyor,küçük bir insan,cirmi ne ki cürmü ne ola?değil..Kimi inkâr ettiğine bakmalı..inkâr ettiği zatın büyüklüğü açısından düşünüldüğünde,inkârın ne derece büyük bir cürüm olduğu anlaşılır.Bu insanlar arasında da böyledir. Büyük birine yaptığı cürümde büyük olur.Hukuken ceza amelin cinsindendir.

MEHMET ÖZÇELİK
19-04-2008

TOPLUMUN AÇILIMI GÜL GİBİ OLMALI

Aslında Çimeli köyü Türkiyenin genelinin küçük bir örneğidir.Kimse yaşantısından memnun değildir..herkes şikayetçidir..ta ki Adil hocaya köye imam olarak gelinceye kadar.

Köye geleli birkaç ay olmuştur.Köyün gençleriyle ilgilenir,gün be gün değişiklik kendisini fark ettirmektedir.Köylüde bunun farkındadır.

Hoca bir gün camide namazı kıldırmış dışarı çıkar.Bir kadın belikli kucağında bir şeyler var ki eteğine koymuş hocayı beklemektedir.

Hocaya;Evladım al bu erikleri,annenin südü gibi sana helal olsun.Biz şimdiye kadar doğru dürüst bir erik yiyemedik.Sıpalardan bir türlü sıra gelmedi.Daha olmadan çocuklar bahçeye girer,eriklerin olmasını beklemeden koparırlardı.İlk olarak bu sene ağaçlarda erikler kaldı,bir teşekkür olarak bunları sana getirdim,der.

Hocada o yaşlı teyzeye;bunları yarın torununa vererek camiye getirmesini söyler.

Ve ertesi gün teyze o erikleri torunuyla beraber kursdaki öğrencilere getirir,öğrenciler böylece ondan yerler.

Önceden izinsiz koparark yediklerini,bu sefer sahibinin izni ve getirmesiyle yemiş olurlar.

Bu bize şu olayı hatırlatmış oldu;

Bir gün Hz.Ali mescide namaz kılmak üzere atından iner ve orada bulunan kişiye namaz kılana kadar bakmasını söyler.Çıktığında ise atı ve güzel yularıyla beraber çalınmıştır.

Oğluna altı akçe verir,pazardan almasını söyler.Oğlu aynı at ve yularını altı akçeye almıştır.

Hz.Ali ise,eğer bu kişi bu hırsızlığı yapmasaydı zaten çıkınca kendisine altı akçe vermeyi niyet etmiştim.

Helal yol bırakılmış,harama gidilmiştir.Sonuçta kazanılan aynı olsa da,değer ve değerlendirme hükmü farklı olmuştur.

***Adil Hoca bir bayram günü yaşlı bir amcayı ziyarete gider ancak amca bayram günü olmasına rağmen ağlamaktadır.**

Sebebini sorunca amca;

-Sevincimden ağlıyorum.Bu yaşıma geldim,bir bayram günü kalabalık bir çocuk topluluğu yanıma gelipte ilk defa elimi öpmeye geldier.Şimdiye kadar hiç gelmiyorlardı,der.

***"Bergson, Ahlâkla Dînin Iki Kaynağı adlı son kitaplarından birisinde, bilhassa ahlâkın, bir insan cemiyetinde, alçalmış vak'a derekesinden ulvî mefkûre seviyesine ancak dindar ve temiz şahsiyetler sayesinde yükselebileceğini kaydeder.**
Bu görüş, insanlık ve Müslümanlık tarihinde sayısız örneklerle her zaman tahakkuk eylemiştir. Zâten psikoloji ilmine dayanan terbiye sanatı-an'anevî yollarında-bu umdeye tutunduğu ve yeni bir istikamet verilecek nesilleri bu kabil örnek insanları taklide sevk ettiği nisbette, bizden evvelki devirlerde, bizden çok mes'ud insanlar yetiştirmiştir."[250]

***Gül içten gelişmektedir..gelişimi içten içe olmaktadır.Bu hizmet de yukarıdan inme veya ameliyat ve cerrahi işlemler gibi dışarıdan müdahale ile yara açarak yapılan bir hizmet tarzı olmamalıdır.**
Bu toplum da içten içe köklü esaslarla ayakta durabilir.

***İşte bakın asrı saadeti hatırlatan yüzlerce hatıradan iki örnek:**

İnsanların bir zamanlar Allah dedikleri ve Kur'an okudukları için hapsedildikleri bir dönemde Malatya'dan Hüseyin Bozat'da mahkemeye çıkarılır.Suçu iman hakikatlarını okumaktır.
Ancak avukatları Bekir Berk beyin aynı gün ve aynı saatte Elazığdaki maznunların savunmasında bulunması gerekmektedir.Haber göndererek Malatyadaki mahkemenin öğlene alınmasını söyler.
Sabah mahkemeye çıkılır ve bu durum hakime anlatılarak mahkemenin öğle ye doğru alınması söylenir.
Hakim ise dosyayı incelediğini ve dolayısıyla bir suç unsuruna rastlanmadığından beraatla sonuçlandırdığını söyler.
Bunlar ise kabul etmeyib avukatlarını gelerek kendilerini savunacaklarını söyler.
Hakim ise;evladım avukatınız niye gelecek?Sizleri beraat ettirmek için değil mi?İşte ben de bir suç unsuru olmadığından beraat kararını veriyorum.
Bunlar ise hala kabul etmediklerini mutlaka avukatlarının kendilerini savunmaları sonucu beraatlarını beklediklerini söylerler.
Bunun üzerine kızan hakim;Eee,avukatınız gelsin burada vazetsin,sizde dinleyin öyle mi?Haydi çıkın der,beraat ettirir.
Ulvi bir dava uğruna hapiste kalmayı göze almak,yüksek bir ruh yapısının göstergesidir.Toplumun buna ve bunun kaynağına ihtiyacı vardır.

***Bir diğeri ise Kayseriden Celalettin abi gildir.**
Otuz kadar kişilerdir.On beşer onbeşer grublar halinde medreseye gelir,iman ve kur'an hakikatlarını okurlar.
Neden hep beraber toplu olarak gelmediklerinin sebebini ise şöyle açıklar;
Eğer hepimiz birden bir araya gelirde hapse atılırsak medrese kapalı kalır.Yarı yarıya yapıyoruz ki,bir kısmı hapishaneye girerse,medrese kapalı kalmasın,onlar devam etsinler.
Davaları yüce olanların,idealleri de yüce olur.

***Bizler toplum olarak cevherimizin farkında değil,sürekli üstünü küllemekte,görmemekte ve de göstermemekteyiz.**

---

[250] Tarihçe-i Hayat.Said Nursi.554.

Şöyle ki;Filipinlerdeki Rektör bizim ile ilgili bir tesbitinde şöyle bir örnekle anlatır;

Ateş böceği gece aydınlıkta gider,ancak önünü aydınlatan ışığın kendisinden olduğunun farkında değildir.İleride bir karıncayla karşılaşır ve ışığı ona çarpınca ışığın kendisinden geldiğinin farkına varır.

Türkiyede aynen ateş böceği olup,kendi ışığının farkına varmamaktadır. Türkiye ateş böceği,Risale-i Nurlar,sizde bulunan iman hakikatları onun ışığı,karınca ise bizler ve İslam dünyasıdır.

***Yıllarca Türkiyenin nadasa terk edilişi,onun her şeye aç,taze,dinlenmiş, her şeyi kabul edici ve hızla gelişmesi yönünde kamçı olmuştur.Şimdi atılma ve atak zamanıdır.**

Kavgalarla çok yıprandık,yıpratıldık.

"Ebû Bekr-i Şiblî bir gün yolda giderken, buldukları bir ceviz için kavga eden iki çocuk gördü. Şiblî hazretleri cevizi alıp onlara; "Sabredin, bu cevizi size paylaştırayım." dedi. Sonra cevizi açınca, cevizin içi boş çıktı. Bu sırada şöyle bir ses duydu: "Eğer taksim yapan ve kısmet dağıtan biriysen, şimdi bunu da taksim etsene." Bunun üzerineŞiblî hazretleri, "Bütün bu kavga, içi boş bir ceviz için, taksim etmek ise bir hiç içinmiş!" dedi."

Bütün kavgalar içi boş bir ceviz içinmiş,inanmazsan kırda bak.

***Adamın biri Mevlana Cami hazretlerine gelip;"Şuna şöyle dedim,buna şu cevabı verdim'diye gururlanınca Mevlana Cami ona;"O cevaplarla değil,yarın Allah'a vereceğin cevaplarla meşgul ol'"deyip gürlemiş.**

Ahirette mahşer günü Allahın huzurunda,Allehın hakim ve hakemliğinde biz yani ben kimi kime karşı savunacağım?

İnsanlar kavgayı bırakıp,bunları düşünmelidir.

***Bu millet ne zaman düzelir?**

Aslında çok da zor bir şey değil.Toplumu temelden yapılandırmalıdır.

Adıyamandaki Seydanın ifadesine göre;Ne zaman sabah namazına Cuma namazına gelenler kadar gelinirse…der.

Ve birde ne zaman namuslular namussuzlar kadar cesur olursa… Namussuzlar kim?

Belli olmuyor mu?

Mesela adam 30 yıl hapiste yatacağını bile bile gidip adam öldürüyor. Yaptığı işin cürmünün büyüklüğünün farkında değil.Tüm olumsuzluklara bu çerçeveden bakarak,toplum bilinçlendirilmelidir.

Toplum barıştırılmalı.

Okulla cami yaklaşmalı,barışmalı.

Toplum tıpkı Musa peygamberin kavmini sıfırdan ele aldığı gibi almalı.Özetle şöyle;

Musa Peygamber altı yüz bin İsrailliyi firavunun zulmünden kurtarıp Tih çölüne getirir.Gökten sofra inip,bıldırcın ve kudret helvasıyla beslenirler.Ancak bunlar;biz firavunun zulmü altında iken bile yeşillikler yiyiyorduk.Onun için soğan ve sarımsak da isteriz.

Bunun üzerine Hz.Musa;o halde Kudüs atalarımızın yurdudur,gidip fethedelim,ekip biçin,der.

Ancak firavunun zulmü o derece ruhlarına sinmiştir ki,oturdukları yerde bile arkalarına bakar,korkar,boğulduğunu gördükleri halde firavunun tekrar geleceği endişesini taşırlar.Bunun üzerine;

-Ya Musa sen git Rabbinle savaş,biz arkadan geliriz,derler.

Bunun üzerine Hz.Musa onların soyundan firavunu görmemiş,zulmüne şahit olmamış,sadece babalarından hikayesini dinledikleri bu çocukları kırk yıl boyunca eğitip yetiştirerek gider Kudüsü fetheder.

Toplumumuzun farklı bir topluma ihtiyacı vardır.

MEHMET ÖZÇELİK
08-07-2008

ALLAH DUALARI KABUL EDER

İnsan istemeli,talebde bulunmalı,O'nun rahmet kapısını çalmalı,O'na yalvarıp yine sebeblerin ötesinde O'ndan beklemelidir.

O'nu çağırmalı zira O'ndan başkaları çağırmaya değmiyor,pahalıya mâl oluyor,çok şeyi istiyorlar.

"Kullarım sana beni sorarlarsa bilsinler ki ben onlara yakınım.İsteyenin istediğini kabul ederim. Artık bana yönelsinler, benden istesinler."[1]

O'nun davetine kulak vermeli,icabet emeli.Zira O her davete icabet eder.

"Rabbiniz: «Bana dua edin ki duanıza icabet edeyim. Bana kulluk etmeyi büyüklüklerine yediremiyenler alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir» buyurmuştur."[2]

Dua ve istekde bulunmak umumidir.Herkes,her şey,her insan isteyebilir.Hepsine de icabet edilir yani buyur edilir ancak münasipse yerine getirilir,münasip değilse verilmez.

"Duanız olmasaydı Allah size neden değer vereydi"[3]

İnsanın ehemmiyet ve kıymeti,Allaha yaptığı ve yapacağı dua ve istek iledir.

"Dua ibadetin iliğidir."Öz ibadet dua iledir.

Dua iki çeşittir yani iki türlü istenilir veya varlıklar iki türlü isterler.

Biri lisanı hal ile,haliyle,duruşuyla,tavrıyladır.Tıpkı elini açıp,boynunu büken bir dilenci duruşuyla muhtaç olduğunu,bir şeyler istediğini belirtmiş olur.Bu hali başkalarının rahmet ve merhametini celbeder.

İnsan da Allaha karşı duruşunu test etmelidir.Duruşumuz nasıldır?O'nun karşısında bir dilencinin teslimiyeti içerisinde bulunabiliyor muyuz?

İstemekten daha önemlisi istemesini bilmektir.Hatta bazı istemesini bilmeyen dilenciler azarlanırlar.

Suç vermeyende mi yoksa almayan veya alamayanda mı?Biz hangisine giriyoruz.Zira âyet umumidir.Mutlaka istenilen her şeye cevab verileceğini ifade etmektedir.

İstenilen şey nasıl bir şey?Neyi istemekteyiz?

"Gerçek dua O'nadır. O'nun dışında yalvarıp durdukları ise onlara hiçbir şeyle cevap veremezler. Onlar olsa olsa ağzına su gelsin diye iki avucunu açana benzer ki, o, ona gelmez. Kâfirlerin duası hep bir sapıklık içindedir."[4]

O'na güvenmeyen,vereceğine inanmayan,O'na teslim olmayan ancak sapıklığı,yanlışı,gereksiz şeyleri ister.

İstidatlar da bir nevi duadır.Meyilli,temayül gösteren,istekli,çalışan,teveccüh eden,hedef belirleyen her bir kimse kabiliyetini geliştirme yolundaki tüm çabaları birer duadır.

Güneş her sabah sürekli pencerenin ve perdenin arkasında bizi beklemektedir.Pencereyi ve perdeyi açmamız güneşin içeriye nurunu,ışığını,sıcaklığı göndermesi için yeterli sebeptir.

Dua pencere ve perdesini açıyor muyuz yoksa açmadan mı istiyoruz?

Nasıl ki bir tohum,çekirdek ve yumurta kabiliyet ve sebeblerin yerine getirilmesiyle bir tohum,meyve ve canlı olmak ister ve buna adaylıkta bulunursa,insan da kabiliyet tohum,çekirdek ve yumurtasını kuluçkaya yatırmalıdır.

Kuluçkaya koymadan mı istiyor ve bekliyoruz.Veya kuluçkaya koyupta O'ndan beklemiyor muyuz?İkisi de aynı değil mi?

Diğer isteyiş ise;Kâl dili dediğimiz dil ile,istemektir.Hadis ve ayetlerdeki meşhur ve makbul dualarla ondan istemeli.Özlü ve külli dualarla ona yalvarmalı.Bir Yunus,bir Eyyub isteyişiyle O'ndan istemeli ki,Netice alınsın.

-Senden başka ilah yoktur. Sınırsız kudret ve yüceliğinle sen her şeyin üstündesin. Doğrusu ben gerçekten büyük bir haksızlık yaptım."[5]

"Ve Eyyüb'u da an ki, o şöyle yakarmıştı: - Ey Rabbim! Bu dert beni buldu. Ama sen merhametlilerin en merhametlisisin."[6]

Anahtar kilide uygun ve uyumlu olmalıdır.Yoksa en büyük anahtarları,en çok dişlileri de getirseniz,açmaz,açılmaz.

-Ey lisân-ı hal ve kal ile edilen bütün dualara nihayetsiz rahmet ve kudretiyle ve nihayetsiz hikmetinin muktezâsınca icâbet eden *Mücîb-i Rahîm,*

-Ey bütün mahlukatın sual ve dua lisanıyla ettikleri fakr ve ihtiyâcâtına dâimî cevap veren ve yerine getiren *Kerîm-i Pürnevâl,*

-Ey en gizli mahlukatının en gizli arzularını ve en hafî niyazlarını bilen, işiten ve icâbet eden Alîm-i *Zülcemal,*

-Ey kudret ve rahmetiyle belaları kaldıran Hafîz-i Kadîr,

-Ey bütün zihayatların bütün metâlibi ve nev-i beşerin ebede uzanıp giden arzuları ve emelleri Ona arz olunan ve Ondan cevap bulan Rahmân-ı Zülcemâl,

-Ey atâsına nihâyet bulunmayan Rahîm-i Zülkemâl,

- Ey rahmetinin kerîmâne, lâtîfâne, cemîlâne hediyeleri kainatı dolduran Kerîm-i Pürnevâl,

- Ey rızık isteyen bütün mahlûkat tâifelerini rahîmâne rızıklandıran Hâlık-ı Kerîm,

- Ey umum zîhayatın ibham ünvanı altında bir kanun-u taayyüne bağlı olan ecellerini vakti vaktine kazâ eden Kadîr-i Hakîm,

- Ey her dertlinin ahını ve her mazlumun şekvasını işiten ve dinleyen Mücîb-i Rahîm,

- Sen aczden ve şerikten münezzeh ve mukaddessin. Senden başka ilâh yok ki bize imdad etsin. El-aman, el-aman! Bizi azap ateşinden ve Cehennemden halâs et.

- "Allahümme rabbenâ âti-nâ fiddünyâ haseneten ve fil-âhıreti haseneten ve kı-nâ azâbennâr"

- "Duâ ederken önce Allahü teâlâya hamd et, sonra bana salevat getir, sonra duâ et!"

İki makbul dua arasında yapılan bir dua makbuldür.

- "Rabbinize gönülden ve gizlice yalvarın. Doğrusu O aşırı gidenleri sevmez. Allah'a korkarak ve umutla yalvarın. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik edenlere yakındır"[7]

-Salâten tüncînâ:

"Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammedin salâten tüncînâ bihâ min cemî'il ahvâl-i vel-âfât ve taktî lenâ bihâ cemî'al hâcât ve

tütahhirünâ bihâ min cemi'isseyyiât ve terfe'unâ bihâ a'ledderecât ve tübelligunâ bihâ akselgâyât min cemî'il hayrât-i fil hayati ve ba'del-memât".

-Salât-i tefriciyye:

Allahumme salli salâten kâmileten ve sellim selâmen tâmmen alâ seyyidinâ muhammedinillezî tenhallü bi-hil'ukadu ve tenfericu bihi'l-kurebu ve tukdâ bihi'l-havâicu ve tunâlu bihirreğâibu ve husnulhavâtimi ve yusteskal ğamâmu bivechihil kerimi ve alâ âlihî ve sahbihi fî-kulli lemhatin ve nefesin biadedi kull-i ma'lûmin lek."

4444 kere okumalı.

-Hadislerde"Birbirinize duâ edin! Çünkü ne sen onun, ne de o senin dilinle günah işlemiştir"Gıyaben dua etmeli.

" Duânın kabûl olması için iki şey lâzımdır. Duâyı ihlâs ile yapmalıdır. Yediği ve giydiği helâldan olmalıdır. "

"Ey Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi (Haktan) saptırma. Bize kendi cânibinden bir rahmet ver. Süphesiz bağışı en çok olan Sensin Sen."[8]

"Onlar (Melekler): "-Sen kudret ve egemenlikte kusursuz ve eksiksizsin! (Sübhansın.) Senin bize bildirdiğin dışında bir bilgimiz yoktur. Doğrusu yalnız sensin herşeyi bilen, gerçek hikmet sahibi!" diye cevap verdiler."[9]

"Bizi dosdoğru yola hidayet et (ilet)! Nimet (vahiy) verdiklerinin yoluna, gazabına uğrayanların ve sapkınlarınkine değil."[10]

"Ey Rabb'imiz! Unutur veya bilmeden hata yaparsak bizi sorgulama.

Ey Rabb'imiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yükler yükleme.

Ey Rabb'imiz! Güç yetiremeyeceğimiz yükleri bize taşıtma.

Ve günahlarımızı affet, bizi bağışla ve rahmetini yağdır üstümüze. Sen yüce mevlamızsın. Hakikati inkar eden topluma karşı bize yardım et"[11]

"O ikisi şöyle yakardılar: Ey Rabb'imiz! Biz kendimize yazık ettik. Bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen hiç şüphesiz kaybedenlerden olacağız"[12]

" -Ey Rabb'imiz! Bize göz nuru olacak eşler ve çocuklar bahşet. Bizi muttakiler için örnek ve öncü yap!"[13] "Bir zaman hani İbrahim şöyle demişti:

- Ey Rabbim! Bu beldeyi emin kıl! Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan ebediyyen uzak tut!

- Ey Rabbim! Çünkü bu (tapınma nesneleri) gerçekten insanlardan pek çoğunu yoldan çıkardı. Bunun içindir ki, bana uyan kimse gerçekten bendendir. Bana başkaldırana gelince, şüphesiz sen çok acıyan, esirgeyen gerçek bağışlayansın!"[14]

"- Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelen insanları namazda devamlı ve duyarlı kıl ve - Ey Rabbimiz! bu duamı kabul buyur."[15]

"Ey Rabbimiz! Biz sana teslim olanlardan kıl ve bizim soyumuzdan sana teslim olacak bir topluluk çıkar, bize ibadet yollarını göster ve tevbemizi kabul et: Şüphesiz yalnız sensin tevbeleri kabul eden, rahmet dağıtan!"[16]

“Rabbimiz! Hesabın görüleceği gün beni, anamı, babamı ve bütün müminleri bağışla!"[17]

"(Musa) şöyle yakardı:
- Ey Rabbim! İçimi genişlet! (İnşirah talebi) görevimi bana kolaylaştır! Dilimdeki düğümü çöz ki, söyleyeceklerimi tam olarak anlayabilsinler ve bana yakınların arasından yükünü paylaşacak bir yardımcı tayin et! Kardeşim Harun'u (mesela), onunla benim gücümü pekiştir ve görevimden ona da pay ver k, (birlikte) senin yüceler yücesi adını (insanlar arasında) daha yükseklere çıkaralım ve seni sürekli analım. Muhakkak ki, sen bizi bütün varlığımızla görmektesin"[18]

"Ve de ki:
- Ey Rabbim! Girişeceğim her işe doğruluk ve içtenlik üzere girmemi, bırakacağım her işten de doğruluk ve içtenlik göstererek çıkmamı sağla ve bana katından destekleyici bir güç bahşet!"[19]

"Ve de ki:
-Ey Rabbim! Tüm şeytanların kışkıtmalarına karşı sana sığınıyorum.
-Rabbim! Onların bana yaklaşmalarından da sana sığınıyorum"[20]

“Ey Rabbim! Benim ilmimi artır!"[21]

“Allahım üzüntü ve kederden,acizlik ve tenbellikten,cimrilik ve korkaklıktan, borç altında ezilmekten ve düşmanların üstün gelmesinden sana sığınırım.”Rasulullah bu duayı çokça yapardı.

Âmin demeli ve ona yalvarmalı…

Mehmet ÖZÇELİK

29-08-2005

---

[1] Bakara 186.

[2] Mümin.60.

[3] Furkan.77.

[4] Ra'd.14.

[5] Enbiya, 87.

[6] Enbiya, 83.

[7] A'raf.55-56.

[8] Âl-i İmran.8.

[9] Bakara, 32.

[10] Fatiha, 6-7.

[11] Bakara 286.

[12] Araf, 23.

[13] Furkan, 74.

[14] İbrahim, 35.

[15] İbrahim, 40.

[16] Bakara, 128.

[17] İbrahim,41.

[18] Taha, 25-35.

[19] İsra, 80.

[20] Mü'minun, 97-98.

[21] Taha, 114.

ELEST BEZMİ – MİSAK-I EZELİ –RUHLAR ALEMİ

Fatih'in veziri olan şair Ahmet Paşa bir beytinde;

"Cânıma bir merhaba sundu ezelde çeşm-i yâr

Şöyle mest oldum ki gayrın merhabâsın bilmedim"

İlk tanışma,ilk konuşma anı ve zamanı…

Elest bir başlangıçtır.Bir adım..bir aşamadır.

Ehli tarikatca ona yapılan zikirler,sürekli ona verilen sözün hatırlanmasıdır.

Varlığın ilk toplantısı idi ve bütün ruhlar orada birbirlerine şahit tutuldular; ta ki dünyaya geldikleri vakit, bir bedene girdikleri, ete kemiğe büründükleri vakit bu sözlerinden dönmesinler...

Dönenler olursa, o mecliste rahmet ve merhametiyle kullarına muamele eden Allah Taala'nın rahmet ve merhamet çizgisinin dışına itilsinler...

-Ete kemiğe büründüm / Yunus diye göründüm.

"Kur'an" ona yâdettiriyor "Bezm-i Elest" i.

Aşık o tecellinin ezelden beri mesti…

-Rasulullahın farkının elestteki duruşu..nazarı ilahinin ona çevrilmesi ve onun nazarı ilahiye yönelmesi..aşık ve maşuk hattı…

-Yoksa belâ-(evet) nın başını o mu çekmişti,o mu en başta ve en gür haykırmıştı?

«Sen olmasaydın, sen olmasaydın alemleri yaratmazdım... »

Yaratılışn düğmesine o basmış,o onay vermişti..onunla verilmişti.

-Belâ demekle belamızı mı istedik..belamızı mı bulduk..yoksa onu mu bulduk? Bela ile imtihana giriftar olduk..bela bir imtihandır..imtihana çıkış anlaşmasıdır.Bela demeseydik ve demeyenler sabit ve makamsız kaldılar..bulundukları gibi oldular ve kaldılar..terakki zenbereği işletilmedi…

"Hani rabbin, ademoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "ben sizin rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "evet (rabbimiz'sin), şahid olduk" demişlerdi. (bu,) kıyamet günü: "biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. "[1]
"Ey israiloğulları! size verdiğim nimetlerimi hatırlayın, bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, ben de size vâdettiklerimi vereyim. yalnızca benden korkun."[2] buyurulmustur.Burada "Bana verdiğiniz sözü hatırlayın" ifadesiyle kastedilen sözün bezm-i elest'de verilen ahd-i elest olduğu tefsir edilmistir.
-İslam fıtratı üzere yaratılış,yaratılıştan ezeli proğramı alarak geliyor,virüse kapmaz,virüse kapılmaz ve kendini kaptırmazsa…

Her insan ruhlar aleminde proğramlanmıştır.

Mevlana:"Her an u zaman Allah'tan, 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' hitabı gelir. Gelir de, cevherler ve arazlar var olur. Eğer o cevherlerden, o arazlardan 'Evet' cevabı zuhur etmiyorsa, onların ademden vücuda gelmeleri hakîkatte 'Evet' demeleridir"

Bu noktadan baktığımızda, "elest meclisinin" muhatapları sadece insanlar değildir. Bütün varlık âlemi, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" hitabına mazhardır. Onların, Allah'ın iradesine uygun olarak bu âleme gelmeleri bile, "Evet, Sen bizim Rabbimizsin" anlamındadır.

-Allah insanın özüne hitab etti..

-Küntü kenzen hakikatı bunda saklıdır.Gizli olan hazine,insanın yaratılışıyla zahir oldu.

-Ruhlara nüfuz etmişti o hitab,gayrı mümkün müydü ki…

-İbadet bu elestsin hatırlanması ve sürdürülmesidir.

Gramer olarak,Neam deseydi olumsuza evet olurdu,ancak bela olumsuz ifadeye olumlu bir cevabdır.Tüm senin benim için takdir ettiğin ve uygun gördüğün belalara,firak ve acılara hepsine evet,terakkim için,tecellin için…

-Mevlana der.”*Tohumda diken ve gül bir arada idi, Toprak onların makamını gösterdi.!

-Kötü ana karnında kötüdür, biber daha tohumda acı ismine mazhardı.!

-Cesetten çıkan yüz kara ise zebâniler, pâk ise hûriler kapar.!

-Gözden perde kalkınca dış yüz Gayb olur.! İç yüz ayan, evren ölene yıkılmış görünür.!

-Eşek eşekle eşlenir, Tanrı herşeyi çift yarattı ; nasıl eş istiyorsan onun suretine bürün.!

-Ya RABB’i başka devlet istemem, bana secdedeki devleti ver.!

-Sıfat zâta uygun verilir.!Allah zulmetmez.Herkese layıkını vermiş,tayin ve takdir etmiştir.

- Tevhid vadisinde herkes bir gömlekten baş çıkarır, zaten sayı birin tekrârından ibâret,

Ancak bu bir ALLAH demek.!

-Koku almayanın burnu mühürlenecek.!” Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Onların gözlerine de bir çeşit perde gerilmiştir ve onlar için (dünya ve ahirette) büyük bir azap vardır.”[3]

-Yağın aslı sudan çoğalır, sonra suya düşman kesilir.!

-Cennetlik cehennemle birlikte oturur ama birbirine kavuşmaz aynı madende toprakla altın gibi.!

Bütün zıtlıklar o gün birbirlerinden tefrik edilir.Hadisde de belirtildiği gibi;”İnsanlar madenler gibidirler.”Bu madenler kömüründen elmasına kadar makamlara ayrılır.

-Herşeyin bülûğ ve kemâli vardır. Meyve olunca araplar meyve hür oldu derler

yâni herşeyin amacı hürriyettir.!

Hamdım..Piştim..Yandım..

Dünya hamlıktan kurtulup,pişme yeri…

-Dilencinin ibâdeti ALLAH için değil, ekmek içindir.! ALLAH rızası derse de riyadır.!

Allah için olan kıymetli ve geçerlidir.

-Ayna kendi yüzünü saklar, başka yüzü gösterir.!

İnsanda O zata ayna olmalı,perde olmamalıdır.

-Bizim cinsimiz HAKK'ın cinsinden olmadığından ekmek nasıl bizde fâni oluyorsa biz de onda fâni olmalıyız.!

Fenamızı O'nun beka havuzuna atıp eritmek gerek…

-Dostu bulamazsan ömrün yarısı perişan, yarısı pişman geçer.!

Gerçek dost O'dur.O'nu bulan neyi kaybeder,O'nu kaybeden neyi bulur.O'nu bulan her şeyi bulur,O'nu kaybeden bulsa bulsa başına bela bulur.

Dost istersen Allah yeter.O dost ise her şey dosttur.

-Dünyaya geldiğimizden beridir ki koşturuyoruz.Çünki ruhlar alemindeki vuslatı arıyoruz,bazen yanlışda,kaybetmediğimiz yerlerde arıyoruz.Tıpkı Nasreddin Hocanın dediği gibi;Hoca bir gün bahçede bir şey arar,ne aradığını sorarlar.Hoca da,yüzüğümü kaybettim,saatlerdir bir türlü bulamıyorum,der.Onlarda onunla beraber arar,bulamaz ve derler;Hoca sen yüzüğünü nerede kaybetmiştin?

Hocada ahırda kaybetmiştim,deyince onlarda;o halde neden orada aramıyorsun dediklerinde ise;Burası aydınlık,orası karanlıkta ondan dolayı der.

Bizlerde cehalet karanlığında kaybettiğimizi arıyoruz.Firak bizi yakıyor,vuslatı arıyoruz..elesti emel ediyoruz.

-Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî Hazretleri'ne ölümü bir "şeb-i arûs", yâni düğün gecesi olarak tavsîf ettiren gerçek de, dünyâ gurbetinden kurtuluş, vuslata eriştir.

(Ölüm güzeldir çünki vuslat bileti onun elindedir.Yusufta o vuslatı dünya rahatına ve saltanatına tercih etmemişmiydi.Allah ircii demekte,ayrılık söylememekte…)

"Dön Rabbine, sen O'ndan O senden hoşnut olarak!"[4]

Taberi tefsirinde ayetle ilgili olarak:Abdullah b. Abbas da Peygamber efendimizin şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir;

"Allah, A'rafta, Âdemin sulbündeki zerreciklerden söz aldı ve onun sulbünden yarattığı her zürriyeti çıkardı. Onlar, zerrecikler halinde önüne dizdi sonra hepsiyle yüzyüze konuştu ve onlara bu âyetleri bildirdi.

Abdullah b. Amr Rasulullah'ın şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Âdemin sulbünden, daha sonra meydana gelecek olan insanlar, tarağın, baştan bir şeyleri alması gibi alınıp çıkarıldılar. Sonra Allah onlara: "Ben sizin rabbınız değil miyim?" diye sordu. Onlar da: "Evet sen bizim rabbimizsınız." dediler. Melekler de kıyamet gününde: "Biz böyle bir şey hatırlamıyoruz" dememeniz için bizler şahidiz." dediler.

Müslim b. Yesar diyor ki:"Ömer b. Hattab'dan bu âyet hakkında soruldu. Ömer şu cevabı verdi. "Ben bu âyetin, Resulullah'dan sorulduğunu duydum. Resulululullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Şüphesiz ki Allah Âdemi yarattı. Sonra onun sırtını sağı ile meshetti. Âdemden zürriyetler çıkan ve: "Bunları cennet için yarattım, bunlar, cennetliklerin amellerini işleyeceklerdir." dedi ve tekrar Âdem'in sırtını meshetti. Yine ondan zürriyetler çıkardı ve: "Bunları da ateş için yarattım. Bunlar cehennemliklerin amellerini işleyeceklerdir." dedi.

Cemaatten bir adam:"Ey Alla'ın Resûlü! (kaderimiz ezelden yazılmış ise) niye amel ediyoruz? diye sordu. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şu açıklamayı yaptı:

"Allah bir kişiyi cennet ehli olarak yaratmışsa onu cennet ehlinin amelinde çalıştırırr. Öyle ki cennetliklerin bir ameli üzere ölür ve Allah da onu cennetine kor. Aksine bir kulu da cehennem ehli olarak yaratmışsa, onu da cehennemliklerin amelinde istimal eder. Öyle ki bu da cehennemliklerin bir ameli üzere ölür, Allah da onu cehenneme koyar."

Übey.b. Kâ'b'dan bu âyetin izahı hakkında şunları söylediği rivayet edilmektedir:

"Allah, Âdem'in soyundan gelecek olan insanları onun sulbünde toplamış, onlara can vermiş ve onları şekillendirmiştir. Sonra onları konuşmalarını istemiş onlar da konuşmalardır. Daha sonra bunlardan ahd almış ve bunları, kendi nefislerine şahit tutarak: "Ben sizin rabbiniz değil miyim?" demiş onlar da: "Evet, şahidiz sen bizim rabbimizsin." diye cevap vermişlerdir. Bunun üzerine Allah: "Ben de yedi kat göğü ve yedi kat yeri ve atanız Âdemi, kıyamet gününde: "Biz bunu bilmiyorduk." dememeniz için size karşı şahit tutuyorum. Bilin ki benden başka ne bir ilah ne de bir rab vardır. Hiçbir şeyi bana ortak koşmayın. Ben sizlere, sizden aldığım ahdi size hatırlatacak Peygamberlerimi göndereceğim ve sizlere kitaplarımı indireceğim." dedi. Onlar da: "Senin, bizim rabbimiz ve ilahımız olduğuna, bizim senden başka hiçbir rabbimiz olmadığına şahitlik ederiz." dediler. Ve böylece ikrarda bulundular.

Enes b. Mâlik, Resulullah (s.a.v.)'in bu hususta şöyle buyurduğunu rivayet etmektedir:

"Allah Teâlâ cehennemliklerden azabı en hafif olana şöyle diyecektir:
"Yeryüzünde,ne varsa hepsi senin olsaydı şimdi onları verip kendini kurtarmak ister miydin?" O kişi ise "Evet" diyecektir. Bunun üzerine Allah ona: "Sen, Âdem'in sulbünde iken ben senden, bundan daha kolayını istemiştim. Bana ortak koşmamanı istemiştim, fakat sen, ortak koşmaktan direttin.

"İbnu Asâkir'in, Ubey İbnu Ka'b (radıyallahu anh)'tan kaydettiğine göre (hükmen merfû) şu açıklamayı yapmıştır: (Allah celle şanuhu) insanların hepsini ruhlar halinde kendi hususî suretleriyle topladı. Sonra onların konuşmalarını taleb etti, hepsi de konuştular. Sonra onlardan ahd u mîsak (kesin söz) aldı. Kendilerini nefislerine karşı şâhid kılarak sordu:

- Ben sizin Rabbiniz değil miyim?

- Evet Rabbimizsin! dediler.

- Öyle ise, dedi Rabb Teâla, ben size yedi kat semâvatı şâhid kılıyorum, babanız Âdem'i şâhid kılıyorum, tâ ki, kıyâmet günü "Biz bunu bilmiyorduk demeyesiniz. Bilesiniz! Benden başka ilah yoktur, benden başka Rabb da yoktur. Bana hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ben size peygamberlerimi göndereceğim, size benim bu ahd ve misak'ımı hatırlatacaklar. Size kitaplarımı indireceğim! Rabb Teâla'nın bu hitabı üzerine ruhlar şu karşılığı verdiler:

- Şehâdet ediyoruz ki: Sen bizim Rabbimizsin, ilâhımızsın. Bizim senden başka Rabbimiz, senden başka ilâhımız yoktur."

Böylece Rabb Teâla'nın söylediklerini ikrar ettiler.

Bu ahidleşme üzerine Hz. Adem kalkıp, insanlara baktı. Gördü ki, bir kısmı zengin, bir kısmı fakirdir; bir kısmı güzel, bir kısmı çirkindir. Cenâb-ı Hakk'a yönelerek:

- Ey Rabbim, dedi, keşke bunların arasını eşitleseydin!

Cenab-ı Hakk Adem'e:

- Ben, bana şükredilmesini istiyorum! diye cevap verdi.

Adem (aleyhisselam) peygamberleri gördü. Bunlar tıpkı lambaları andırıyorlardı, üstlerinde nur vardı. Onlardan: "Kendilerine verilecek nübüvvet ve risalet vazifelerini ifa edecekleri hususunda" bir başka misak daha alındı. Bu misaka şu âyet delalet eder: "Peygamberlerden söz almıştık..."[5]

Diğer bazı rivayetlerde insanların bu misakları üzerine Cenâb-ı Hakk'ın onların rızıklarını tekeffül ettiği, ecellerine varıncaya kadar kaderlerinin tesbit edilip yazıldığı vs. belirtilir.

Yukarıda kaydettiğimiz iki âyeti, âyetle ilgili olarak selefin rivâyet ettiği hadisler ve yaptığı yorumlardan birçoğunu sayfalarca kaydettikten sonra şu şekilde özetleyerek sonuçlar:"

Gerek selef'ten ve gerekse halef'ten bazıları şöyle dediler: Ayette haber verilen şehâdetten murad onların tevhid fıtratı ile (yani Allah'ın varlığını ve birliğini anlayıp kabul edecek bir mahiyette) yaratılmış olmalarıdır. Nitekim Ebû Hüreyre'nin ve Iyâz İbnu Hımâr (radıyallahu anhümâ)'ın rivâyetlerinde ve Hasan Basri'nin Esved'den yaptığı rivayette bu âyeti söylediğimiz şekilde tefsir etmiştir. Hepsi de şöyle der: "Nitekim Cenâb-ı Hakk, âyeti kerimede "Rabbin âdem-oğullarından... aldı..." demiştir de: "Rabbin Adem'den...! aldı" dememiştir. Keza "bellerinden.." diyor da "belinden..." demiyor.

Yani onların zürriyetlerini (nesillerini, soylarını) diyor. Yani nesil benesil, asır beasır gelen soylarını... diyor.

Nitekim Allah Teâla bir diğer ayet-i kerimede: "Sizi yeryüzünde halifeler kılmış olan O'dur..."[6] buyurmaktadır. Yine bir diğer âyet-i kerimede: "Başka bir kavmin zürriyetinden sizleri meydana getirdiği gibi..."[7] buyuruyor. Ve ayrıca diyor ki: "Onları kendilerine karşı şâhid tutarak Rabbiniz değil miyim diye şâhid tuttuğu vakit

evet! dediler..." buyurarak, insanları şâhid tuttuğunu ve onlardan "evet!" diye tasdik aldığını bildiriyor. Yani Allah, böylece insanları bu meseleye şahidler kılıyor. Ancak insanların "evet" demeleri halleriyle ve dilleriyle yaptıkları bir konuşmadır. Aslında şehâdet de iki çeşittir:

1- Bazan kavlî (yani sözle) olur, şu âyette böyle kavlî bir şehâdet mevzubahistir: "...Ey Rabbimiz, diyecekler, nefislerimize karşı şâhidlik ederiz..."[8]

2- Şehâdet bazan "hal"le olur. Buna lisan-ı hal de denir. Şu âyet bunun örneğidir: "Küfürlerine kendileri şahid olup dururken, müşriklerin Allah'ın mescidlerini imâr etmelerine (imkân) yoktur..."[9] Burada onların hâli küfürlerine şehâdet etmektedir, yoksa kafir olduklarını dilleriyle söylüyor değiller. Keza şu âyet de bu mânadadır: "Doğrusu kendisi de bunların hepsine şâhiddir"[10]

Keza, sual de bazan sözle, bazan halle olur. Şu ayet bunu gösterir: "Kendisinden isteyebileceğiniz herşeyi size vermiştir"[11]

Alimler demişlerdir ki: Misak âyetinde kastedilen mânanın söylediğimiz husus olduğuna dâir gösterilebilecek delillerden biri de, Cenâb-ı Hakk'ın bu şehâdeti, onların şirke düştükleri hususunda aleyhlerine bir hüccet olarak kullanmasıdır. Bu şehâdet, şâyet bazılarının dediği gibi, (kavlî olarak) vuku bulsaydı, aleyhine hüccet olması için herkesin bunu hatırlaması gerekirdi.

Şayet şöyle denecek olursa: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın ona haber vermiş olması, onun varlığı için yeterli bir delildir." Biz bu söze şöyle cevap veririz: "Müşriklerden tekzib edenler, peygamberlerin getirdiği bu ve başka her şeyi tekzib etmektedirler. Halbuki bunu tekzibleri, aleyhlerine müstakil bir hüccet kılınmıştır. Şu halde, bu hal delâlet eder ki, "insanların üzerine yaratılmış oldukları fıtrat'tan maksad "tevhidi ikrâr"dır (yani insanların tevhidi anlayıp, tasdik edebilecek bir fıtratta yaratılmış olmalarıdır). Bu sebepten dolayıdır ki, âyette: "Kıyâmet günü: "Bizim tevhidden haberimiz yoktu" veya "Bizden önce atalarımız şirke düşmüş biz onlardan sonra geldik, onların yaptığı sebebiyle bizi helak mı edeceksin? demiyesiniz" buyurulmuştur.[12]

****Hapis bazen beni sıkıyor..nefes almak istiyorum..sıranı bekle diyorlar..buna izin vermiyorlar…Çünki saray hayatından zindan hayatına talime gönderildim.Talim de hiç kolay değilmiş.Riski büyük..kazancıda büyük..büyük oynamayan büyük kazanamaz.**

Buraya pek alışamadım çünki buralı değilim..buraya yabancıyım..buranın yabancısıyım.

İkinci hayat için çalışmalı.Bu ömrü,ömrü sâni yolunda kullanmalı.. harcamalı.. Geldiğimiz yere tekrar giderken hak kazanmalı..hakkı kazanmalı…

****Alem de,dua eden bir el gibi,sürekli oraya dua mahsulleri yetiştirmektedir.Burada durup,oraya mahsul göndermeli..burada ekmeli ve ekilmeli ta ki orada biçmeli ve biçilmelidir.**

**Alemdeki olaylara kendi gözümüz ve gözlüğümüzden bakmayalım.Deliye bakarken,akıllı insan olarak bakıp değerlendiriyor,hata ediyoruz.Deliye kendi konumu ve de delice bakmak gerek ta ki,akıl tazib aleti olmasın.Arslanın ceylan yavrusunu parçalayışını insan gözüyle değil,hayvanların aleminden bakmalıyız.. değerlendirmeliyiz.Hikmet nazarı,gerçek nazardır.

Alemdeki olaylar,alemlerdeki olaylarla irtibatlıdır.Bu alem alemlere mahsul yetiştirmektedir.Deryaları yetiştiren küçük bir havuz.Burası yarını yetiştiren bugün.Gün bu gün,dem bu dem…

Yunusvari diyelim: "Gelin bugün yanalım yarın yanmamak için."

Harun Reşid kardeşi Behlüle; "Nereden geliyorsun?" demiş. O da; "Cehennem'den geliyorum" diye cevap vermiş. "Cehennem'in ateşi nasıl?" diye sormuş, o da; "Orada ateş görmedim" demiş. "Nasıl olur?" deyince, "Herkes ateşini bu dünyadan götürüyor" diye cevaplamış.

Cehennem bize göre şekillenmekte,mahiyet kesbetmektedir.

**"İman edenler ve zürriyetleri de iman ederek kendilerine tabi olanlara zürriyetlerini katıp ekleriz"[13]

Yani çocuklar cennette babaların derecelerine katılırlar. Çünkü cennettekilerin mertebeleri farklıdır. Aynı şekilde babalar da çocukların derecelerine eriştirilirler ki, bununla onların gözleri aydın olsun ve sevinsinler. Her ikisi iman etmede toplandıklarında birbirlerine katılırlar. Bununla, ameli daha güzel olan kimsenin ameli daha düşük olan biriyle bir arada bulunması onun ecrinde hiç bir eksiklik yapmaz.

"Amellerinden hiçbir şey eksiltmeyiz"

Noksan kılmayız.

"Her nefis kazandığına karşılık"

İşlediği iyi ve kötü amellere karşılık

"Rehindir" Rehin alınır.[14]

**Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: “Sizleri bembeyaz bir yol üzere bıraktım. Onun gecesi gündüzü gibi (aydınlıktır). Ondan ancak helak olan sapar.”

Dünyaya bizler beyaz bir sayfa ile geldik.

****İbadetin en büyük anlamlarından biri de, Allah’a boyun eğmektir. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, nefsinin zulmünü ve Allah’a karşı kusurunu çokça itiraf ederdi ve şöyle buyururdu:

“Allah’ım! Şüphesiz ben nefsime çokça zulmettim. Günahları ancak sen bağışlarsın. Beni, katından bir mağfiretle bağışla ve bana merhamet et! Muhakkak ki sen; çokça bağışlayansın, çokça merhamet edensin.”[15]

**Tefsirlere göre Me1e'i A'1a, Allah Teala'nın kendileriyle konuşmak üzere melekleri topladığı meclistir.

Allahım biz sana söz verdik..sözümüz sözdür..söz namusdur..söz kulluktur..söz özdür..özümüzü koruyacağız..gözümüz gibi…

MEHMET ÖZÇELİK / 27-02-2006

---

[1] A'raf.172.

[2] Bakara.40.

[3] Bakara.7.

[4] Fecr.28.

[5] Ahzab: 33/7.

[6] En'am: 6/165

[7] En'âm: 6/133.

[8] En'âm: 6/130.

[9] Tevbe: 9/17.

[10] Adiyat: 100/7.

[11] İbrahim: 14/34.

[12] Hadisler için bak. Müslim, Tefsir: 25, (3028); Nesâî, Hacc: 131, (5,233, 234); İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 3/479-486, Muvatta, Kader: 2, (2, 898, 899); Tirmizî, Tefsir, A'raf: (3077); Ebu Dâvud, Sünnet: 17, (4703).

[13] Tur.21.

[14] Bak.Müddessir.38.

[15] Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

BU GÜN DE KÂRDAYIZ

Bu günde zarardayız sözü,toplumda yaygın sözlerdendir.

İnsanlar bu dünyaya zarar etmek için değil,kâr etmek için gelmişlerdir.

Eğer bir insan her gün için bu günde zarardayız diyorsa,hayatını her gün zararla kapatan bir esnaftan farkı nedir?

O insan doğuştan kendisiyle beraber getirmiş olduğu sermayeyi de bitiriyor demektir.Çünki insan bu dünyaya ebedi hayatı kazanabilecek duygu sermayeleriyle donatılmış olarak gönderilmektedir.O duygular onun birer sermayesi hükmündedir.

İnsan hayatına bakmalı;kâr mı ediyor yoksa zarar mı?

Bu günde zarardayız:

Başta kulluk görevimi yapmakla hayata başlamadım..Kur'an okumadım..Allah için bir şey yapmadım..zamanımı değerlendirmedim..hayatım serserilikle geçti..güzel söz söylemedim..sadaka vermedim..ziyaretlerde bulunmadım..gelecek için plan ve gayrette bulunmadım..aileme karşı sorumluluklarımı yerine getirmedim..âhirette beni kurtaracak bir hizmette bulunmadım..vicdanen rahat değilim..inancım zayıf..arttırmak için bir şeyler yapmadım..yetmiş yıllık geriye baktığımda elle tutulur bir şeylerimin olmadığını gördüm..bel bağlayacak,gönül rahatlığıyla gidecek gibi değilim..hep dünya hayatı ve nefsim için çalıştım..bir kazmaya sap olamadım ve o yolda bir gayret göstermedim..Kısaca;bugün dünyamda Allah için bir şey yok…

Bu insan peygamberimizin ifadesiyle Müflisdir.

Bir gün peygamberimiz sahabilere;Müflis kimdir diye sorar:

Onlarda;malını,mülkünü kaybetmiş olan kimsedir,ya rasulallah diye cevab verince peygamberimiz cevaben:

-Hayır,müflis o kimsedir ki,ahretter Allahın huzuruna getirildiğinde,kendisini kurtaracak amelinden hiçbir şey olmayan kimsedir,diye tarif ederler.

Bu gün de kârdayız:

Sabaha kulluk görevimi yaparak başladım ve bu günüm ibadetlerimi aksatmadan,kazaya bırakmadan geçti..Allah için bir şeyler öğrenmeye ve öğretmeye gayret gösterdim..sadaka verdim..cenaze namazı kıldım..sadaka verdim..taziyede bulundum..bir hasta ziyareti yaptım..selam verdim..tebessümle karşılık verdim..vazifeme gittim..tam görevimi yaptım,aksatmadım..aileme karşı sorumluluklarımı düşündüm..onlara bir şeyler vermeye çalıştım..bir sözlede olsa,katkıda bulundum..Kur'an okudum..evimde Allah adı anıldı..dini yaşandı..vicdanen rahatım..azrail gelse sabırla karşılarım..Hergün kendime:Bu gün Allah için ne yaptın?diye sorarım..âhiret için azık hazırlamaya gayret ederim..en azından dine ve Allaha dost olarak yaşamaya çalışırım..niçin geldiğimin bilincinde olmaya gayret gösteririm..bir hurma ile dahi olsa,kendimi kurtaracak iyilikte bulunmaya çaba gösteririm..en azından günah adına bir işe teşebbüs etmedim..sevab işlemesem de günah dahi işlemedim..günah işlememeye gayret göstermekteyim..

Siz nasılsınız?Kârda mısınız..yoksa zararda mısınız?

MEHMET ÖZÇELİK

11-08-2006

BOŞANMA ÜZERİNE…

Hadiste de belirtildiği üzere;- "Allahü Teâlâ kendisine talaktan daha sevimsiz olan hiçbir şeyi helal kılmadı" "Yüce Allah'a helalin en sevimsizi boşamadır."[1] -sırf problemlerin kangrenleşmesini engellemek,müzmin hale gelişini durdurmak,kin ve düşmanlığa dönüşmesini engellemek içindir.Ancak Allahın en çok kızdığı işlerden biri olduğu da unutulmamalıdır.

Katolik mezhebinde ise bu mecburiyet halini alıp,her hal-u kârda o evliliği sürdürme mecburiyeti vardır.Bu da;" "Allah'ın birleştirdiğini insan ayırmamalıdır"ilkesinden kaynaklanır.Geçimsizlik had safhada olsa hatta taraflardan biri boşansa dahi boşanma gerçekleştirilememektedir.

Boşanma;rıza ile,karşılıklı anlaşma,erkeğin boşaması,irtidat,ölüm,mülaane yani erkeğin zina isnadı üzerine yeminleşmesi,İla yani erkeğin 4 aydan fazla eşinden ayrı kalmaya yemin etme,boşama yetkisini kadına verme durumunda kadının boşaması gibi durumlarda gerçekleşir.

Ancak genelde bu yetkinin erkekte olup kadına verilmemesinin en önemli sebebi,kadının hissi hareket etmesi,bu durumda sık sık boşama ve boşanma durumlarının çok olacağından kaynaklanmaktadır.

Talak boşanmak anlamına gelip sarih veya boşanma anlamına gelen şekillerde vaki olur.Bain yani hemen boşanma,ric'i yani iddetten sonra boşanma olarak iki şekilde olur.

Kur'an-da bir sureye Talak yani boşanma adı verilip,Medine de inmiş,12 ayettir.

Boşanma üç hakkın yani bir kerede –üç talakla boş ol-veya üç kere ayrı ayrı-boş ol,boş ol,boş ol-gibi ifadelerle üç hak olarak verilmiştir.

Bir hakkını kullananın iki hakkı kalmış olur.

Konuyla ilgili âyetlerde:

"Eğer (müddeti içinde dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse (ayrılırlar). Biliniz ki, Allah işitir ve bilir."[2]

"Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç adet beklerler ve Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Allah'a ve ahiret gününe imanları varsa gizlemezler. Kocaları da barışmak istedikleri takdirde o süre içerisinde onları geri almaya daha çok hak sahibidirler. Erkeklerin kadınlar üzerindeki hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır. Yalnız, erkekler için onların üzerinde bir derece vardır. Allah'ın izzeti var, hikmeti var."[3]

"Boşama iki defadır. Bundan sonrası ya iyilikle tutmak ya da güzellikle salıvermektir. Kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şey almanız size helâl olmaz. Ancak erkek ve kadın Allah'ın sınırlarında kalıp evlilik haklarını tam

tatbik edememekten korkarlarsa bu durum müstesna. (Ey müminler!) Siz de karı ile kocanın, Allah'ın sınırlarını, hakkıyla muhafaza etmelerinden kuşkuya düşerseniz, kadının (erkeğe) fidye vermesinde her iki taraf için de sakınca yoktur. Bu söylenenler Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte onlar zalimlerdir.

Derken kadını bir daha boşarsa, başka bir kocaya varıncaya kadar artık ona helal olmaz. Bu da onu boşarsa, Allah'ın emirlerini sağlam tutacaklarına ümitli oldukları takdirde öncekilerin birbirlerine dönmeleri kendilerine günah değildir. Bunlar, Allah'ın tayin ettiği sınırlardır. İlim ehli olanlar için bunları açıklıyor.

Kadınları boşadığınızda, iddetlerini bitirdikleri zaman, artık ya onları iyilikle tutun veya iyilikle salın. Yoksa haklarına tecavüz etmek için onları zararlarına olacak şekilde yanınızda tutmayın. Kim bunu yaparsa kendine zulmetmiş olur. Sakın Allah'ın ayetlerini şakaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğütler vermek için indirdiği kitap ve hikmeti unutmayıp düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah her şeyi bilir.

Kadınları boşadığınızda, iddetlerini bitirdikleri zaman aralarında meşru bir şekilde anlaştıkları takdirde, kendilerini kocalarına nikah edecekler diye baskı yapmayın. Bu, işte içinizden Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen bir öğüttür. Bu sizin hakkınızda daha hayırlı ve daha temizdir. Siz bilmezken Allah bilir.[”[4]

“Eğer kadınları, kendilerine el sürmeden veya mehir belirlemeden boşadınızsa, bunun size bir sakıncası yoktur. Ancak onlara yararlanacakları bir şey verin, varlıklı olan durumuna göre, darlık içinde olan da gücüne göre güzellikle bir mal vermelidir. Bu, iyilik severler üzerine borç bir haktır.

Eğer onları el sürmeden boşar da mehir kesmiş bulunursanız borç, o belirlediğiniz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikah akdine yetkili bulunan erkek affederse, o başka. Erkekler, sizin fazlasıyla vermeniz takvaya daha yakındır! Aranızda faziletle davranmayı unutmayın! Şüphesiz ki Allah, her ne yaparsanız görür.”[5]

“Boşanan kadınların da örfe göre bir nafaka hakları vardır ki, verilmesi Allah'tan korkanlara bir vazifedir.”[6]

“Eğer bir eşinizi boşayıp yerine başka bir eş almak istiyorsanız, önceki eşinize yüklerle mehir vermiş olsanız bile içinden hiçbir şey geri almayın. Ne diye alacaksınız, bir iftira ederek ve açık günah yüklenerek mi?

Nasıl alırsınız ki, birbirinize karıştınız ve onlar sizden sağlam bir söz almışlardı.”[7]

“Eğer karı-koca arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah aralarındaki dargınlık yerine geçim verir. Şüphesiz ki, Allah her şeyi bilendir ve herş eyden haberdardır.”[8]

“Ey peygamber, hanımlarına şöyle söyle: «Eğer dünya hayatını ve zinetini istiyorsanız, haydi geliniz sizi donatayım ve güzellikle bırakıp salıvereyim.

Yok eğer Allah ve Resulünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, haberiniz olsun ki Allah içinizden güzellik (iyilik) edenlere pek büyük bir mükafat hazırlamıştır.»[9]

“Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp da kendileriyle ilişkide bulunmadan onları boşadığınızda onların üzerinde sayacağınız bir iddet hakkınız yoktur. Hemen mehirlerini verip onları güzelce salıverin!”[10]

“Bundan böyle artık, başka kadınlar sana helal olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz; isterse güzellikleri çok hoşuna gitsin. Ancak sahibi bulunduğun cariye başka. Allah, her şeye gözcü bulunmaktadır.”[11]

“Ey peygamber, kadınları boşayacağınız zaman, onları iddetlerine doğru boşayın ve iddeti de sayın; Rabbiniz Allah tan korkun; açık bir terbiyesizlik yapmaları durumu dışında onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar! Bunlar Allah'ın belirlediği sınırlardır. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, kendisine zulmetmiş olur. Bilmezsin, belki Allah, onun arkasından bir iş çıkarır.

Sonra sürelerini doldurmaya yaklaştıklarında, onları güzellikle tutun veya güzellikle ayrılın ve içinizden adalet sahibi iki erkeği şahit tutun! Şahitliği de Allah için doğru yapın! Bu size söylenenleri duydunuz, bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimselere öğüt verilir. Her kim de Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu sağlar.”[12]

“Adetten kesilmiş kadınlarınız hakkında şüpheye düşerseniz, onların iddeti de üç aydır; adet görmeyenler de öyledir. Yüklülerin süresi ise doğum yapmalarıdır. Her kim Allah'tan korkarsa, Allah onun işine bir kolaylık verir.”[13]

“O kadınların, gücünüze göre oturduğunuz meskenin bir bölümünde oturmalarını sağlayın ve onlara baskı yapmak için kendilerine zarar vermeye kalkışmayın! Eğer yüklü iseler, doğumlarını yapıncaya kadar nafakalarını verin! Sizin için çocuğu emzirirlerse ücretlerini verin ve aranızda güzelce anlaşın. Eğer zorlaşıyorsanız, bu durumda çocuğu baba hesabına başka bir kadın emzirecektir.”[14]

“Şayet o sizi boşarsa belki de Rabbi sizin yerinize ona, sizden daha hayırlı, kendisini Allah'a teslim eden, inanan, içtenlikle itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler verir.”[15]

Hadisler’de ise;boşama ve boşanma ile ilgili olarak;

- İbnu Ömer (Radıyallahu anh), "Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay beklemek vardır. Eğer erkekler (o müddet içinde kefaret yaparak zevcelerine) dönerlerse şüphe yok ki Allah cidden gafur ve rahîmdir..." (Bakara 226) âyetinin açıklaması ile alakalı olarak) şöyle demiştir: "Ayette zikredilen) dört ay geçtikten sonra ya rücu etmek veya boşamak üzere zevc tevkif olunur. Îlâ yapan fiilen boşamayınca (bu müddetin dolmasıyla) boşanma husule gelmez." Bu görüş, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz.

Ebu'd-Derda ve Hz. Aişe (Radıyallahu anhüm ecmaîn)'den ve Ashab'tan on iki kişiden de rivayet edilmiştir.Buhârî, Talak 21; Muvatta Talak 19, (2, 557).Buhârî'nin bir başka rivayetinde İbnu Ömer demiştir ki: "Cenâb-ı Hakk'ın âyette zikrettiği îlâ, dört aylık müddet dışında hiç kimseye helal olmaz. Bu müdded dolunca ya tatlılıkla hanımını tutar veya, Allah'ın emrettiği şekilde boşamaya karar verir. (Îlâ müddetini uzatarak kocasının ayrıca birde boşanmasını beklemek gibi üçüncü bir yola sülûk edilemez.)"

- İbnu Ömer (Radıyallahu anh) anlatıyor: "Nikâhım altında bir kadın vardı ve onu seviyordum da. Babam Ömer ise, onu sevmiyordu. Bana: "Boşa onu" dedi. Ben itiraz ettim ve boşamadım. Babam Ömer (Radıyallahu anh) Hz. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm)'e gelerek durumu arz etti. Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) bana: "Boşa onu" dedi.Ebu Dâvud, edeb 129, (5138); Tirmizî, Talâk 13, (1189). Tirmizî hadisin sahih olduğunu da belirtti.

- Ebu Hüreyre (Radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) şehirlinin köylü adına alış-veriş yapmasını, alıcı olmadığı halde alıcı imiş gibi görünüp yüksek fiyat vererek fiyat artırmayı, iki kimsenin başlattığı alış-veriş muamelesi kesinlik kazanıp tamamlanmadan bir başkasının aynı mal üzerinde alış-verişe girişmesini, bir kız istetilmiş iken ona tâlib olmayı, bir kadının, -kız kardeşinin kabındakini almak için- kocasına onu boşamasını taleb etmesini yasakladı."Buhârî, Büyû 58, 70, 71, Şurut 8, 11; Müslim, Nikâh 38, 39, 51, 52, (1408-1413), Büyû 12, (1515); Tirmizî, Talâk 14, (1190); Nesâî, Nikah 20, (6, 71), Büyû 19, 21, (7, 258-259); Ebu Dâvud, Nikâh 2, (2176), 18, (2080); Muvatta, Büyû 45, (2, 683).Bir başka rivayette: "...Kardeşinin satışı (kesinleşmeden araya girip fiyatını) artırmasın" şeklindedir.Bir başka rivayette: "...Kişi kardeşinin pazarlığı üzerine pazarlık yapmasın."(Müslim, Büyû 9).

- Urvetu'bnu'z-Zübeyr (Radıyallahu anh) anlatıyor: "Cahiliye devrinde kişi hanımını boşar, iddeti sona ermeden geri almak isterse, alma hakkına sahipti. Bu şekilde bin kere boşayıp geri dönebilirdi. (Bu hal bir adamın şu hâdisesine kadar devam etti.) Bir gün adam hanımını boşadı ve iddeti dolmak üzere iken hanımını geri aldı, sonra tekrar boşadı ve hanımına: "Allah'a kasem olsun seni evime almıyorum ve ebediyen başkasına da helal olmayacaksın" dedi. Kadın: "Bu nasıl olur?" deyince, adam: "Seni boşuyorum, iddetin dolmadan tekrar geri alacağım ve bu böylece devam edip gidecek" dedi. Kadın Hz. Aişe (Radıyallahu anhâ)'ye gitti, durumu anlattı. Hz. Aişe cevap vermedi. Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm)'ı bekledi. Gelince vak'ayı anlattı. Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) da cevap vermedi (vahiy bekledi). Cenab-ı Hakk şu ayeti inzal buyurdu: "Boşama iki defadır ya iyilikle tutma ya da iyilik yaparak bırakmadır" (Bakara 229). O günden itibaren insanlar bu yeni talaka yöneldiler, boşayan da boşamayan da. "Tirmizi, Talâk 16, (1192); Muvatta, Talak 80, (2, 588). (Parantez içindeki açıklayıcı kısımlar Tirmizi'deki ziyadeden alınmıştır.

- İbnu Abbas (Radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Sevde validemiz (radıyallahu anhâ) Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm)'ın kendisini boşayacağından korkarak: "Beni boşama, nikâhın altında tut, benim sıramı Aişe alsın" dedi. Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) da öyle yaptı. Bunun üzerine şu ayet nazil oldu: "Eğer kadın, kocasının serkeşliğinden veya aldırışsızlığından endişe ederse, aralarında anlaşmaya çalışmalarında kendilerine bir engel yoktur. Anlaşmak daha hayırlıdır..." (Nisa, 128). "Her ne üzerine anlaşılırsa o câizdir."Tirmizi, Tefsir, Nisa, (30-43).Maide suresi.

- İbnu Abbas (Radıyallahu anhümâ)'tan rivayet edildiğine göre, "Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda, onları, iddetlerini gözeterek boşayın.." (Talâk 1) meâlindeki âyeti, "...iddetlerinin önünde boşayın" diyerek kıraat etmiştir (okumuştur)"Muvatta, Talâk 79, (2; 587); Müslim, Talak 14, (1471).İmam Mâlik der ki: "Bununla, her temizlik devresinde bir kere boşaması gerektiğini kasdetmiştir. "Tahrim suresi.

- Hz. Aişe (Radıyallahu anhâ) anlatıyor: "On bir kadın oturup, kocalarının ahvalini haber vermede ve hiçbir şeyi gizlemeyecekleri hususunda birbirlerine kesin söz verip anlaştılar: Birincisi (zemmederek): "Benim kocam (yalçın) blr dağın başındaki zayıf bir devenin eti gibidir. Kolay değil ki çıkılsın, semiz değil ki götürülsün " dedi. (Yani kocasının sert mizaçlı, huysuz, gururlu oluşuna, ailenin kendisinden istifade etmediğine işaret etti.) İkincisi (de zemmederek): "Ben kocamın haberini fâş etmek istemem, çünkü korkarım. Eğer zikretmeye başlarsam büyük-küçük her şeyini söyleyip bırakmamam gerekir, (bu ise kolay değil) " dedi.. (Bu sözüyle kocasının çok kötü olduğuna işaret etti). Üçüncüsü (zemmederek): "Benim kocam uzun boyludur, konuşursam, boşanırım, konuşmazsam muallakta bırakılırım " dedi. (Bu da kocasının akılca kıt olduğunu belirtmek istedi). Dördüncüsü (överek): "Kocam Tihâme gecesi gibidir. Ne sıcaktır, ne soğuktur. Ne korkulur, ne usanılır " dedi. Beşincisi: "Kocam içeri girince pars, dışarı çıkınca arslan gididir. Bana bıraktığı (ev işlerinden hesap) sormaz" dedi. Altıncısı: "Kocam, yedi mi (üst üste katlayıp) çok yer, içti mi sömürür, yattı mı sarınır. Benim kederimi anlamak için (elbiseme) elini sokmaz." (Bu da kocasının kendisiyle ilgilenmediğini, yiyip içmekten başka bir şey düşünmediğini söylemek ister.) Yedincisi: "Kocam tohumsuzdur (erlik yapmaktan acizdir). Her dert onundur (vücudunda çeşitli hastalıklar var). Başımı yarar, vücudumu yaralar, (bunları yapmak için) her şeyi toplar, (her eline geçeni kullanır, vurur) " dedi. Sekizincisi: "Onun (vücuduna) dokunmak tavşana dokunmak gibi (yumuşak)tır. Güzel kokulu bitki gibi hoş kokar" dedi. Dokuzuncusu: "Kocamın direği yüksektir (evi rahattır), kılıcının kını uzundur (boylu posludur), ocağının külü çoktur, evi meclise yakın (misafırperver) bir adamdır" dedi. Onuncusu: "Kocam maliktir, hem de ne mâlik! Artık akıl ve hayalinizden geçen her hayra mâliktir. Onun çok devesi vardır. Develerin çökecek yerleri çok, yaylakları azdır. Çalgı sesini duydular mı helâk olacaklarını anlarlar. (Yani develer yayılmaya salınmaz, kesilmek üzere bekletilir, çalgı ve eğlence sesi duyunca kesileceklerini anlarlar demektir.) On birincisi: "Kocam Ebu Zerr'dir. Amma ne Ebu Zerr'dir! Anlatayım: Kulaklarımı zinetlerle doldurdu,pazularımı yağla tombullaştırdı. Beni hoşnut kıldı, kendimi bahtiyar ve yüce bildim. O beni Şıkk denen bir dağ kenarında bir miktar davarla geçinen bir âilenin kızı olarak buldu. Beni atları kişneyen, develeri böğüren, ekinleri sürülüp daneleri harmanlanan müreffeh ve mesud bir cemiyete getirdi. Ben onun yanında söz sahibiyim, hiç azarlanmam. (Akşam) yatar sabaha kadar uyurum. Doya doya süt içerim. Ebü Zerr'in annesi de var: Ümmü Ebü Zerr. Ama o ne annedir! Onun zahire ambarları büyük, hararları iri, evi geniştir. Ebü Zerr 'in oğlu da var. Ama ne nezaketli gençtir o. Onun yattığı yer, kılıcı çekilmiş kın gibidir. Onu dört aylık bir kuzunun tek budu doyurur, (az yer). Ebu Zerr'in bir de kızı var. Ama o ne terbiyelidir. Babasına itaatkârdır. Anasına da itaatkârdır. Vücudu elbisesini doldurur. Endamıyla (kuma ve akranlarını) çatlatır. Ebu Zerr'in bir de câriyesi var. O ne sadakatli, ne iyi câriyedir. Aile sırrımızı kimseye söylemez, evimizin azığını asla ifsad ve israf etmez, evimizde çer çöp bırakmaz, temiz tutar. Nâmusludur, eve kir getirmez. Bir gün Ebu Zerr evden çıktı. Her tarafta süt tulumları yağ çıkarılmak için çalkalanmakta idi. Yolda, bir kadına rastladı. Kadının, beraberinde, pars gibi çevik iki çocuğu vardı, koltuğunun altından kadının memeleriyle oynuyorlardı. (Kocam bu kadını sevmiş olacak ki) beni bıraktı, onunla evlendi. Ondan sonra ben de şeref sâhibi

bir adamla evlendim. O da güzel ata binerdi. Hattî mızrağını alır ve akşam üzeri deve ve sığır nev'inden birçok hayvan sürer, bana getirirdi. Getirdiği her çeşit hayvandan bana bir çift verirdi. (Bu kocam da bana:) "Ey Ümmü Zerr! Ye, iç ve akrabalarına ihsanda bulun! " derdi. Ümmü Zerr der ki: "Buna rağmen, ben bu ikinci kocamın bana verdiklerinin hepsini bir araya toplasam, Ebu Zerr'in en küçük kabını dolduramaz." Bu hadisi rivayet eden Hz. Aişe der ki: "Resulullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) (gönlümü almak için): "Ey Aişe, buyurdular, ben sana Ebu Zerr'in Ümmü Zerr'e nisbeti gibiyim. (Şu farkla ki Ebu Zerr Ümmü Zerr'i boşamıştır, ben seni boşamadım. Biz beraber yaşayacağız)."Buhari, Nikâh 82 ; Müslim, Fedâilü's-Sahâbe 92, (2448).

- Rezin'in zikrettiği bir rivayette (İbnu Abbas şöyle demiştir): "Erkek hanımına (aynı anda üstüste): "Sen boşsun, sen boşsun, sen boşsun" diye üç kere söylerse, bu bir boşama sayılır, yeter ki bunlarla birinci defaki söylediği "Sen boşsun!" sözünü te'kid etmeyi kastetmiş olsun veya, hanımıyla henüz gerdek yapmamış olsun."

- Mesruk Rahimehullah demiştir ki: "O beni ihtiyar ettikten sonra hanımımı bir veya yüz veya bin defa muhayyer kılmama aldırmam. Nitekim Hz. Aişe'ye sordum da bana: "Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm bizi muhayyer bırakmıştı. (Hepimiz onu ihtiyar ettik.) Bu, talak mıydı?" diye cevap verdi."Buhari, Talak 5; Müslim, Talak 25, 1477; Ebu Davud, Talak 12, (2203); Tirmizi, Talak 4, (1179); Nesai, Nikah 2, (6, 56).Duhulden (gerdekten) önce boşama

- Tavus Rahimehullah anlatıyor: "Ebu's-Sahbâ (adında birisi) İbnu Abbas radıyallahu anhüma'ya (sık sık sualler sorardı). Bir defasında: "Bir kimsenin, hanımını duhülden (temastan) önce üç kere boşaması halinde, alimlerin bunu, bir talak addettiklerini bilmiyor musunuz?" dedi. İbnu Abbas Radıyallahu anh şu cevabı verdi: "Elbette biliyorum. Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm, Hz. Ebu Bekir devirlerinde ve Hz. Ömer Radıyallahu anhüma'nın hilafetinin de ilk yıllarında, bir erkek hanımını, daha onunla temastan önce boşayacak olsa, bu bir tek talak addediliyordu. Hz. Ömer, insanların talaka düşkünlüklerini görünce: "Erkeklerin aleyhine olarak bu talaklara müsaade ediyorum" dedi."Müslim, Talak 17, (1472); Ebu Davud, Talak 10, (2199, 2200); Nesai, Talak 8, (6, 145).

- İbnu Ömer Radıyallahu anhüma'dan rivayet edildiğine göre, hanımını hayızlı iken boşamış, babası Hz. Ömer Radıyallahu anh, durumu Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'a sormuştur. Aleyhissalatu Vesselam da: "Ona emret, hanımına dönsün. Kadın temizleninceye kadar yanında tutsun. Sonra tekrar hayz olup temizleninceye kadar beklesin. Kadın temizlenince boşamak dilerse, temastan önce boşasın. İşte bu, aziz ve celil olan Allah'ın (boşama hususunda) emir buyurduğu iddettir." Müslim'in bir rivayetinde: "...Ona söyle, hanımına dönsün, sonra onu temizken veya hamile iken boşasın" demiştir.Buhari, Talak 2, 3, 44, 45, Ahkam 13, Tefsir, Talak 1; Müslim, Talak 1, (1471); Muvatta, Talak 53, (2, 576); Ebu Davud, Talak 4, (2179-2185); Tirmizi, Talak 1, (1175); Nesai, Talak 1, 3, 4, (6, 137-141).İcbar edilenin, delinin, sarhoşun talakı

- Amr İbnu Şuayb an ebihi an ceddihi Radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki: "Boşama, azadlık, satış malik olunan şeyler için caizdir. Kim günah bir şey üzerine yemin ederse ona yemin yoktur. Kim sıla-ı rahmi keseceğim diye yemin ederse, ona da yemin yoktur. Nezir de kendisiyle Allah'ın rızası taleb edilen şeyler üzerine yapılır."Ebu Davud, Talak 7, (2190, 2191, 2192); Tirmizi, Talak 6, (1181).

- Nafi Rahimehullah anlatıyor: "İbnu Ömer Radıyallahu anhüma derdi ki: "Kim kölesine evlenme izni verirse, boşama yyetkisi kölenin elinde olur. Onun boşama yetkisinden hiç biri başkasının elinde olamaz. Ancak, kişinin kendi kölesinin cariyesini veya cariyesinin cariyesini almasında bir günah yoktur."Muvatta, Talak 51, (2, 575).

- İbnu Abbas Radıyallahu anhüma demiştir ki: "Cariyenin boşanması beş suretle vukûa gelir: Azad edilmesi, kocasının boşaması, efendisinin satması, efendisinin hibe etmesi, miras olmasıyla."Rezin tahric etmiştir.

- Abdullah İbnu Ömer Radıyallahu anhüma anlatıyor: "Talaku's-sünne (sünnete uygun boşama), kadını temizlik döneminde cimada bulunmadan yapılan boşamadır."Nesai, Talak 2, (6, 140).

- Hz. Aişe Radıyallahu anha anlatıyor: "Erkek hanımını boşamak isteyince hemen boşuyordu. Erkek, yüz ve hatta daha çok kerelerde boşamış olsa, iddeti içerisinde iken, döndüğü takdirde kadın yine de onun hanımı olmaya devam ediyordu. Bu hal şu hadiseye kadar devam etti. Bir adam hanımına: "Vallahi seni ne tam boşayacağım ne de himayeme alacağım, ebedi şekilde böyle tutacağım!" dedi. Kadın: "Bu nasıl olur?" deyince: "Seni boşayacağım, iddetin bitmek üzere iken geri döneceğim. (Bu şekilde tekrar edeceğim) cevabını verdi. Kadın bunun üzerine Aişe Radıyallahu anha'ya gidip durumu haber verdi. Aişe, Resûlullah gelinceye kadar cevap vermedi. Durumu O'na anlattı. Aleyhissalatu Vesselam da sükût buyurdular. Derken şu ayet indi. (Mealen): "Boşama iki def'adır. (Ondan sonrası) ya iyilikle tutmak, ya güzellikle salmaktır. (Ey kocalar! boşandığınız zaman) onlara (kadınlara verdiğiniz bir şeyi (mehri geri) almanız size helal olmaz..." (Bakara 229). Aişe Radıyallahu anha dedi ki: "Bunun üzerine halk (o günden itibaren) talaka (yeniden yönelip) gözden geçirdi, bir kısmı boşadı, bir kısmı boşamadı."Tirmizi, Talak 16, (1192).

- Rebi'a İbnu Ebi Abdirrahman anlatıyor: "Abdurrahman İbnu Avf'ın hanımı, ondan kendisini boşamasını talep etti. Abdurrahman: "Adetten temizlenince bana haber ver!" dedi. Kadın haber verdi. O da talak-ı bette ile (üç talakla) -veya baki kalan tek bir talakla- boşadı. Ne var ki Abdurrahman o gün hasta idi. Hz. Osman, kadının iddeti tamamlanınca kocasının malına onu da varis kıldı."Muvatta, Talak 40, (2, 571, 572).Kelâle (ne evlad ne de baba bırakmadan ölen)

- İbnu Abbâs Radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Kureyşliler, birbirlerine küfrün ve sapıklığın devamını tavsiye ettiler ve aralarında: "Bizim üzerinde olduğumuz şey var ya, bu, o köksüz sürgün (mesabesinde olan Muhammed)in üzerinde olduğu şeyden daha doğrudur!" dediler. Bunun üzerine, Allah Teâla hazretleri Kevser sûresini inzal buyurdu: "Şüphesiz ki biz sana kevseri verdik. Öyleyse Rabbin için namaz kıl ve kurban kes. Asıl arkası kesik (nesilsiz) olan, sana düşmanlık edenin ta kendisidir" (Kevser 1-3). Bundan sonra Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın beş erkek çocuğu oldu. Dördü Hz. Hatice Radıyallahu anhâ'dan: Abdullah; bu in büyükleri idi; Tâhir; -bunun Abdullah olduğu ve bunların üç tane oldukları da söylenmiştir-; Tayyib, Kâsım ve Mâriye'den olan İbrahim. Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın dört tane de kızı vardı: Bunlardan Zeyneb, Ebu'l-As İbnu'r-Rebî'in nikâhı altında idi. Rukiyye ve Ümmü Külsûm: Bu ikisi, Ebu Leheb'in oğulları olan Utbe ve Uteybe'nin nikâhı altında idiler. "Ebu Leheb'in iki eli kurusun ve kurudu da..." (Tebbet 1-5) vahy-i şerifi nazil olduğu zaman, Ebu Leheb oğullarına onları boşamalarını emretti. Bunun üzerine Hz. Osman önce Rukiyye ile evlendi. Rukiyye onunla birlikte Habeşistan'a hicret etti. Orada Hz.

Osman'ın Abdullah adında bir oğlu dünyaya geldi. Hz. Osman ona izafeten (Ebu Abdillah diye) künye almıştı. Sonra Rukiyye Radıyallahu anhâ vefat etti. Ondan sonra Hz. Osman Ümmü Külsûm Radıyallahu anhümâ ile evlendi. Hz. Fâtıma Radıyallahu anhâ: Bu Hz. Ali Radıyallahu anh'ın nikâhı altında idi. Hz. Ali'nin Fatma'dan Hasan, Hüseyin ve Muhsin adlarında üç erkek çocuğu ile Zeyneb ve Ümmü Külsüm adlarında iki kız çocuğu dünyaya geldi. Bunlardan Zeyneb, Abdullah İbnu Ca'fer radıyallahu anhüma'nın nikâhı altında idi. Hz. Ali, Ümmü Külsûm'u da Hz. Ömer'e nikâhlamıştı, Radıyallahu anhüm ecmâin."Rezîn tahric etmiştir.

- Hz. Aişe Radıyallahu anhâ: "Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden veya kendisinden yüz çevirmesinden korkarsa, bazı fedâkarlıklarla sulh olup aralarını düzeltmelerin de onlar için bir günah yoktur. Sulh ise daha hayırlıdır.." (Nisa 128) ayeti hakkında dedi ki: "Bu âyet, şöyle bir kadın hakkında inmiştir: "Bir erkeğin nikâhı altındadır, ancak erkek onunla beraberliği fazla istememektedir, onu boşayıp bir başkasıyla evlenmeyi arzulamaktadır. Ona kadın: "Beni boşama, yanında tut, dilersen bir başkasıyla da evlen. Sen bana infak ve gece ayırma hususunda serbestsin" der. İşte ayette geçen şu meal bu mânayadır: "Bazı fedakârlıklarla sulh olup aralarını düzeltmelerinde onlar için bir günah yoktur. Sulh ise hayırlıdır."Buhâri, Sulh 4, Mezâlim 11, Tefsir, Nisâ 23, Nikâh 95; Müslim, Tefsir 14 (3021).Nikâh mevzuuna giren başka meseleler

- Zübeyr İbnu'l-Avvam radıyallahu anh'ın anlattığına göre: "Ümmü Külsüm Bintu Ukbe nikahı altında idi. Hanım, hamile olduğu halde kendisine: "Bir talakla nefsimi boş kıl!" diye talepte bulundu. Bunun üzerine o da hanımını bir talakla boşadı. Sonra namaza gitti. Döndüğünde hanımını doğum yapmış buldu. Zübeyr: "Bu kadına ne oluyor? O, beni aldattı, Allah da onu aldatsın!" dedi. Sonra Resulullah Aleyhissalatu Vesselam'a gidip durumu anlattı. Aleyhissalatu vesselam: "İddet süresi, beklenmedik bir anda sona ermiştir. Sen ona yeniden talip ol!" demiştir."

- Amr İbnu Şuayb an ebihi an ceddihi Radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah Aleyhissalatu Vesselam buyurdular ki: "Kadın, kocasının kendisini boşadığını iddia eder ve bu iddiasına adil bir şahit de getirirse kocasından bu hususta yemin talep edilir. Boşamadım diye yemin ederse şahidin şehadeti batıl olur. Yeminden imtina ederse bu imtinası ikinci şahid yerine geçer."Ma'tuh, çocuk ve uyuyanın talakı

- Hz. Ali Radıyallahu anh anlatıyor: "Resulullah Aleyhissalatu Vesselam buyurdular ki: "Nikahtan önce boşama olmaz."Kadının boşanma talebi mekruhtur

- İbnu Ömer Radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah Aleyhisselatu Vesselam buyurdular ki: "Köle kadının talakı ikidir, iddeti de iki hayız müddetidir."Kölenin boşaması

- İbnu Abbas Radıyallahu anhuma anlatıyor: "Bir adam Resulullah Aleyhissalatu Vesselam'ın yanına gelerek: "Ey Allah'ın Resulü! Efendim beni köle kadını ile evlendirmişti. Şimdi de hanımla aramı ayırmak (boşandırmak) istiyor" dedi. Bunun üzerine Aleyhissalatu Vesselam minbere çıkarak şu hitabede bulundu: "Ey insanlar! Sizden birine ne oluyor ki, kölesini cariyesi ile evlendirip, sonra da aralarını ayırmak ister. Boşama yetkisi, şüphesiz kadının bacağını tutan (kocay)a aittir, (kölenin efendisine ait değildir)."Hz.Peygamber nasıl yemin ederdi?

- Hz. Ali (Kerremallahu vechehu) buyurmuştur ki: "Bir kimse hanımına yaklaşmamaya yemin ederse (îlâ'ya karar verirse), bundan boşanma hâsıl olmaz. Dört aylık müddet geçince, îlâ yapan koca tevkif olunur, ya boşar ya da kefaret ödeyerek rücu eder."Muvatta, Talak 17, (2, 556).İmam Mâlik der ki: "Bir kimse, çocuğu sütten kesilinceye kadar hanımına yaklaşmamaya yemin edecek olsa, bu îlâ yemini sayılmaz. Bana Hz. Ali'den ulaşan bir rivayete göre, bu durumdan kendisine sorulduğu vakit bunun îlâ olmadığını belirtmiştir."

- İbnu Abbâs (Radıyallahu anhüma), "Kur'ân-ı Kerim'deki: "Kocaları, bekleme müddeti içinde barışmak isterlerse onları geri almaya (herkesten) çok lâyıktırlar..." (Bakara 228) ayeti hakkında şunu söyledi: "Erkek hanımını üç talakla da boşasa hanımını geri almaya herkesten daha çok hak sahibi idi. Ancak bu hüküm, Cenâb-ı Hakk'ın şu sözü ile neshedildi: "Boşanma iki defadır. Ya iyilikle tutma ya da iyilik yaparak bırakmadır..." (Bakara 229).Ebu Davud, Talâk 10, (2195); Nesâî, Talâk 74, (6, 212).

Ebû Dâvud'un bir rivayetinde şöyle denmiştir: "Hangi kadın zevcesinden boşanma taleb ederse..." Ebû Hüreyre'nin Nesâî'de gelen bir rivayetinde: "Kocasından hul' suretiyle boşanan k1720 - İbnu Abbâs (Radıyallâhu anh) anlatıyor: "Sâbit İbnu Kays İbni Şemmâs (Radıyallâhu anh)'ın hanımı Hz. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm)'e gelerek:"Ben Sâbit'i ahlâk ve diyanetinden dolayı itab etmiyorum. Ancak İslâm'da küfre düşmekten korkuyorum -bu sözüyle nefret ettiğini söylemek istedi-" dedi. Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm):"(Mehir olarak aldığın) bahçesini iade eder misin?" diye sordu. Kadın:"Evet!" deyince, Sâbit'e:"Bahçeyi al ve onu boşa!" dedi.Buhârî, Talak 12; Nesâî, Talâk 34, (6,169); İbnu Mâce, Talak 22, (2056).

- İbnu Abbas Radıyallahu anhüma anlatıyor: "Kim hanımını (kendine) haram kılarsa, bu, (boşanma ifade eden) bir şey değildir, bu söz bir yemindir, yemin kefaretinde bulunur. Nitekim ayet-i kerime'de Cenab-ı Hak; "Allah'ın Resulünde sizin için güzel örnek vardır." (Ahzab 21) buyurmuştur."Buhari, Talak 8, Tefsir, Tahrim 1; Müslim, Talak 19, (1473); Nesai, Talak 16, (6, 151).

- Harice İbnu Zeyd anlatıyor: "Ben Zeyd İbnu Sabit Radıyallahu anh'ın yanında oturuyor idim. Muhammed İbnu Ebi Atik gözlerinden yaşlar boşandığı halde ona uğradı. Zeyd Radıyallahu anh: "Neyin var?" diye sordu: "Ben, dedi, hanımımın işini kendine bırakmıştım, o da beni bıraktı." "Peki (boşanma işini ona bırakmaya) seni sevkeden şey ne idi?" dedi. Muhammed İbnu Ebi Atik: "Kader!" deyince, Zeyd: "Dilersen hanımına dönersin, zira bu bir (talak)dır. Sen ise ona (kadına) daha çok hak sahibisin" fetvasını verdi."Muvatta, Talak, 12, (2, 554).

- Sevban Radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki: "Hangi kadın, (çok ciddi) bir gerek yokken kocasına boşanma talebinde bulunursa, bilsin ki, cennetin kokusu kendisine haramdır."Ebu Davud, Talak 18, (2226); Tirmizi, Talak 11, (1187); İbnu Mace, Talak 21, (2055).

- Ebu Hüreyre Radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki: "Bir kadının kız kardeşinin tabağındakini boşaltmak ve kendisi evlenmek için boşanmasını talebetmesi helal değildir. Kendine de (rızık, nafaka nev'inden Allah tarafından) takdir edilen şey vardır."Buhari, Nikah 53, Kader 4;

Müslim, Nikah 38, (1408); Muvatta, Kader 7, (2, 900); Ebu Davud, Talak 2, (2176); Tirmizi, Talak 14, (1190); Nesai, Büyü 19, (7, 258).

- Nesa'i'nin rivayetinde şu ziyade mevcuttur: "Berire Radıyallahu anha kendi nefsinin hürriyete kavuşması için dokuz okiyye üzerine mükatebe yaptı. Her sene bir okiyye ödeyecekti. Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm onu, (hürriyetine kavuştuğu zaman) kocası ile beraberliğe devam etme veya boşanma hususunda muhayyer bıraktı. Kocası köle idi. Berire kendini (kocadan ayrılmayı) tercih etti. Urve der ki: "Kocası hür olsaydı, Aleyhissalatu Vesselam Berire'yi muhayyer bırakmazdı."Mutallaka ve muhtelea'nın iddetleri

- Yine İbnu Abbas Radıyallahu anhüma, "Boşanan kadınlar kendi kendilerine üç aybaşı hali beklerler, eğer Allah'a ve ahiret gününe inanmışlarsa, rahimlerinde Allah'ın yarattığını gizlemeleri kendilerine helâl değildir, kocaları bu arada barışmak isterlerse, karılarını geri almakta daha çok hak sahibidirler" (Bakara 223) ayeti için der ki: "Bu ayete göre, erkek hanımını üç kere de boşasa ona dönmeye hakkı vardır. Bu hüküm şu ayetle neshedildi: "Boşanma iki defadır. (Ondan sonrası) ya iyilikle tutmak, ya güzellikle salmaktır" (Bakara 229).Nesai, Talak 74, (6, 212).

- İbnu Abbâs Radıyallahu anhüma anlatıyor: "Allah Teala Hazretlerinin (Tebük seferinden geri kalmaları sebebiyle) tevbelerini kabul edip affettiği üç kişiden biri olan Hilâl İbnu Ümeyye Radıyallahu anh geldi. (Anlattığına göre) tarlasından evine yatsı vaktinde dönmüştü. Hanımının yanında bir adam buldu. Manzarayı gözleriyle görmüş, kulaklarıyla işitmişti. Sabah oluncaya kadar adamı ürkütüp telaşlandırmadı. Sabah olunca doğru Resülullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına gitti. "Ey Allah'ın Resûlü dedi, ben aileme geceleyin dönmüştüm, yanlarında bir adam buldum. Üstelik gözlerimle gördüm, kulaklarımla işittim." Resülullah Aleyhissalâtu Vesselâm getirdiği bu haberden hoşlanmadı, adama karşı sert davrandı. Bunun üzerine: "Kendi hanımlarına zina isnad eden, ancak, kendisinden başka şahidi bulunmayan kimse ise, doğru söylediğine dair Allah adına yemin ederek dört defa şahitlik eder. Beşinci şahitliğinde ise, eğer yalan söylüyorsa Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını ister. Kadının Allah adına yemin ederek kocasının yalan söylediğine dâir dört def'a şahidlik etmesi ve beşinci şahitliğinde, eğer kocası doğru söylüyorsa Allah'ın lânetinin kendi üzerine olmasını istemesi, onun hakkındaki cezayı kaldırır" (Nur 6-9) meâlindeki ayet nazil oldu. Vahiy hali Resülullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın üzerinden kalkınca: "Ey Hilâl, müjde! Allah senin için bir kurtuluş ve kurtuluş yolu gösterdi" buyurdular. Hilâl: "Ben Rabbim Teâla hazretlerinden bunu ümid ediyordum!" dedi. Resûlullah Aleyhissalatu Vesselâm: "Kadına adam gönderin gelsin!" emretti. Kadın geldi. Ayet-i kerimeyi Resûlullah ona okudu. İkisine de meselenin ciddiyetini hatırlattı ve ahiret azabının dünyadaki azabtan daha şiddetli olacağını haber verdi. Bunun üzerine Hilâl: "Vallahi kadın hakkında doğruyu söyledim!" dedi. Kadın da: "Hayır yalan söyledin!" dedi. Bunun üzerine Aleyhissalâtu vesselâm: "Aranızda lânetleşin" emretti. Hilâl'e: "Şehadet getir!" dendi. O da doğru söylediğine dair dört kere Allah'a şehadet etti. Beşinci sefer olunca kendisine: "Ey Hilâl, Allah'tan kork, zira dünya azabı âhiret azabından pek hafiftir, senin bu yaptığın, üzerine azâbı vacib kılmaktadır!" dendi. O yine: "Allah'a yemin olsun, ona iftira ediyorum diye bana celde yapılmadığı gibi, Allah da onun sebebiyle bana azab vermeyecektir!" dedi ve "Eğer yalancı ise, Allah'ın lâneti üzerine olsun!" diye beşinci kere şehadette bulundu. Sonra kadına: "Şehadet getir!" dendi. Kadın da: "Hilâl yalancıdır diye dört kere Allah'a şehadette bulundu. Beşinci şehadete sıra gelince, kadına: "Allah'tan kork, zira dünyadaki azab ahiret azabından hafiftir. Bu yaptığın,

üzerine azabı vacib kılmaktır!" dendi. Kadıncağız bir müddet durakladı. Sonra: "Kavmimi, geri kalan zamanlarda rezil rüsvay edemem!" dedi ve beşinci defa: "Hilâl doğru söyledi ise Allah'ın gadabı üzerime olsun!" diye şehadette bulundu. Bunun üzerine Aleyhissalâtu Vesselâm aralarını ayırdı. Kadının çocuğuna babasının adıyla çağrılmamasına, kadına zina isnad edilmemesine, çocuğa da veled-i zina denmemesine, kim kadına veya çocuğa böyle bir isnadda bulunacak olursa, hadd-i kazfe maruz kalacağına hükmetti. Keza bunlar ne boşanma ne de ölüm sebebiyle ayrılmadıkları için Hilâl üzerinde, ne kadın için mesken ne de çocuk için nafaka mesuliyeti olmadığına hükmetti. Aleyhissalâtu Vesselâm: "Eğer kadın kızılımsı, kabaları etsiz, sivri omuzlu, iki kabası sivri, bacakları ince bir çocuk dünyaya getirirse, bu çocuk Hilâl'dendir. Eğer esmer, kısa saçlı, iri yapılı, iri bacaklı, iri kabalı bir çocuk dünyaya getirirse bu çocuk, zina nisbet edilen şahsa aittir" buyurdular. Gerçekten kadın esmer renkli, kısa saçlı, iri yapılı, iri bacaklı, iri kabalı bir çocuk doğurdu. Aleyhissalâtu Vesselâm: "Eğer (şehadetlerle yapılan) yeminler olmasaydı benimle o kadın arasında mesele olacaktı" buyurdular. İkrime der ki: "Kadının çocuğu bundan sonra Mudar üzerine emir oldu, Tesmiye'de babasına nisbet edilmezdi." Hadisi Ebu Dâvud bu metnin aynısıyla rivayet etti. Kütüb-i Sitte, İbnu Ömer'den bu mânada rivayette bulundular.Buhârî, Talâk 28, Şehâdât 21, Tefsir, Nur 3; Ebu Dâvud, Talâk 27, (2254, 2255, 2256); Tirmizî, Tefsîr, Nur, (3178).

- Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm mülâ'ane (lânetleşerek boşanma) âyeti indiği zaman şöyle buyurdular: "Hangi kadın, bir kavme, onlardan olmayanı dahil edecek olursa, hiç bir hususta Allah'la irtibatı kalmamıştır. Artık Allah onu asla cennete koymayacaktır. Hangi erkek de göre göre evladını inkâr ederse, Allah Kıyamet günü onunla kendi arasına perde koyar ve herifi öncekilerin ve sonrakilerin önünde rezil rüsvay eder."Ebu Dâvud, Talâk 29, (2263); Nesâî, Talâk 47, (6,179).

- Hz. Câbir Radıyallahu anh anlatıyor: "Hz. Ebu Bekr Radıyallahu anh gelip (Hz. Peygamber'in huzuruna girmek için) izin istedi. kapıda oturmuş bekleyen insanlar vardı. Onlara izin verilmemişti. Hz. Ebu Bekr'e izin verildi, o da girdi. Girince, Aleyhissalâtu vesselâm'ı etrafında zevceleri toplanmış olduğu halde sessiz oturuyor buldu. Derken Hz. Ömer de izin istedi, ona da aynı halde iken izin verdi. Hz. Ebu Bekr: "Ben Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ı güldürecek bir şey söyleyeceğim!" dedi ve sordu: "Ey Allah'ın Resûlü! Hârice'nin kızı benden nafaka istese ben de kalkıp boğazını kessem ne dersiniz?" dedi. Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm güldü ve: "Şu etrafında gördüklerinin hepsi benden nafaka istiyorlar!" dedi. Ömer, hemen kalkıp boğazını kesmek üzere Hafsa'ya yöneldi. Hz. Ebu Bekr de kalkıp boğazını kesmek üzere Aişe'ye yöneldi. Her ikisi de: "Demek siz Resûlullah'tan onda olmayan şeyi istiyorsunuz ha!" diyordu. Onlar: "Allah'a yemin olsun! Biz ondan asla olmayan şeyi istemiyoruz!" dediler. Sonra Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm onlardan bir ay ayrı durdu. Arkadan şu ayet nâzil oldu. (Meâlen): "Ey Peygamber! Hanımlarına de ki: "Eğer dünya hayatını ve zevkini istiyorsanız, gelin boşanma bedelini verip sizi güzellikle serbest bırakayım. Eğer Allah'ı, Resûlünü ve âhiret yurdunu istiyorsanız, şüphesiz ki, sizden iyilik yapan ve iyi kullukta bulunanlar için Allah pek büyük bir mükâfaat hazırlamıştır" (Ahzâb 28-29) Hz. Câbir devamla der ki: "Bunun üzerine Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm Hz. Aişe Radıyallahu anhâ'dan başlayarak şöyle dedi: "Ben sana bir husus arz edeceğim. Cevap vermede acele etmemeni dilerim, ebeveyninle de istişâre ettikten sonra cevap ver." "O husus nedir ey Allah'ın Resûlü?" diye Aişe sorunca, Aleyhissalâtu Vesselâm ayeti tilavet buyurdu. Bunun üzerine Hz. Aişe hemen: "Yani sizi tercih meselesinde mi âilemle

istişâre edeceğim? Asla! Ben Allah'ı ve Resûlünü ve âhiret yurdunu tercih ediyorum. Senden ricam, kadınlarından hiçbirine benim şu söylediğimi haber vermemendir!" dedi. Aleyhissalâtu Vesselâm: "Onlardan biri sormaya görsün, ben hemen cevap veririm. Zira Allah beni zorlaştırıcı ve şaşırtıcı olarak değil, öğretici ve kolaylaştırıcı olarak gönderdi!" buyurdular."Müslim, Talak 29, (1428).Evlenmeye teşvik ve terğib

- İbnu Abbas Radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah Aleyhissalatu Vesselam buyurdular ki: "Mazur bir sebep yokken kocasından boşanma talep eden kadın cennetin kokusunu bile bulamaz. Halbuki cennetin kokusu kırk yıllık yürüme mesafesinden duyulur."

- Sürâka İbnu Mâlik Radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah Aleyhissalatu Vesselâm buyurdular ki: "Size sadakanın en faziletlisini haber vereyim mi? (Boşanma, kocasının ölümü gibi bir sebeple sana geri gönderilmiş ve senden başka çalışanı (Nafakasını temin edecek bir kimsesi) olmayan kızın (için harcadığın)dır."

Boşama şaka ile ile olmaz.Akıllı ve ergen kişinin talak sözü aynen geçerlidir.

Tarafların ağlaması,olağan üstü durum,tabiri caizse akıl sigortasının atması,her zamankinden fazla olağan üstü durumlardan olan Medhuş ve Ğadban halleri halinde söylenilen sözler geçerli olmayıp,üçü bir söz,bir talak sayılır.Ancak aynı durumun yani talağın oluşu,bir önceki talak bu mazereti ortadan kaldırır.

Bu durumlarda kız bir kadının yanında,oğlanda bir hocanın yanında tevbe istiğfarda bulunacaklar.Günün değeri üzerinden,tahmini olarak on kadar fakirin günlük yiyeceği temin edilecek kadar kefaret ödenecek.

-İslamda geçici,faydalanmaya yönelik diğer adıyla Mut'a nikahı yoktur ve ittifakla haramdır.Şia mezhebinde olup,bu da fuhşa ve aileyi yıkmaya yönelik,gayr-ı meşru yaşantıya kapı açacak bir uygulamadır.

-Hulle yani boşanan eşlerin bir başkalarıyla evlendikten sonra boşanmaları halinde tekrar eski kocalarıyla evlenmeleridir.Bu da ısrarla su-i istimal edilmeye çalışılan,kötü niyetli kişilerin başa kalktıkları bir durumdur.

Boşanan kişiler asla tekrar evlenmek için bir ikinci kocaya gidip ve de bunu şarta bağlayarak yani seninle evlenecek olan bu kadını boşa ki,bende onunla tekrar evleneyim,şeklinde değildir.Böyle bir şartlı boşama ve evlenme caiz değildir.

Zira evlenen ikinci kişi o kişiyle artık evlenmiş sayılır.Boşama mecburiyeti yoktur.Ancak birinci kocada olduğu gibi normal şartlarda geçimsizlik gibi sebeblerle ondan da boşanırsa,anlaşma ile ilk eşle tekrar evlenilebilinir.

Burada tekrar evlenmeyi kolaylaştırmak için konulmuş bir uygulamadan ziyade,boşanmayı zorlaştıran bir haldir.

Mehmet ÖZÇELİK

19-07-2005

---

[1] (Ebû, Dâvud, Talâk, 3; Mâce, Talâk, 1. el-Münzirî, bu nakil için «mürsel» ve «garîb» demiştir.)

[2] Bakara-227.

[3] Bakara.228.

[4] Bakara-229-232.

[5] Bakara.236-237.

[6] Bakara.241.

[7] Nisa.20-21.

[8] Nisa.35.

[9] Ahzab.28-29.

[10] Ahzab.49.

[11] Ahzab.52.

[12] Talak.1-2.

[13] Talak.4.

[14] Talak.6.

[15] Tahrim.5.

AŞILAMIYAN BERZAHLAR

***Her şey berzahlardan oluşur.Anne karnındaki çocuk o berzahı aşmayabilir.. Milyarlarca siperm berzahı aşma yarışına girer ancak bir veya bir kaç tane hedefe varır ve insan olur.Diğer canlılarda da durum böyledir.**

***Alemde hiçbir şey yok olmuyor.Tıpkı bilgisayarda silinen bir yazıyı tekrar geri tuşuyla veya ctrl.z tuşlarıyla geri getirdiğimiz veya elektrik gitse de kendisinin yazılanları otomatikman kurtarılan belgeler olarak koruması gibidir.**

Bize göre yok olduğunu düşündüğümüz varlıklar başka bir boyuta geçiş yapmaktadırlar.Bir aşamadan diğer bir aşamaya yapılan bir geçiştir.Bu geçişler üst bir geçiş olduğu gibi,alt bir geçiş veya diğer bir ifadeyle düşüşe doğru bir geçiş olarak da gerçekleşmektedir.

***Sa'd-dan rivayet edilir:"Tüm bozulmalar mü'minin tabiatında vardır ancak hıyanet ve yalan yoktur."**

Mü'min aşamaları aşmak üzere proğramlanmıştır.Aşmasını engelleyecek bir proğrama sahib olmayıp,bu durum dışarıdan veya kendi iradesiyle oluşturulmuş kaçak bir proğramdır.

***Bütün ibadetler beden ve ruh ikilisiyle birlikte yapılır.Beden kâbeye yönelir,ruh Allaha.Mide oruç tutar,ruh arınır.Mide ağlar,ruh ve kalb bayram eder.**

İbadetler berzahları aşmayı,ötelere geçişi kolaylaştırır.Geçişin şifresi ve reçetesi;İman ve İbadettir.

Bu iki aşamayı dünyada iken aşamayanlar,kısır bir çevrede ve çerçevede dönmeye mahkumdurlar.

Yokluktan varlığa,varlıklar içerisinde madenler seviyesinden bitki ve hayvan ve son olarak insan seviyesine gelmek nasıl bir seviye ve berzahları aşmak ise,öyle de iman ve islamiyetle şereflenip,ibadetle gelişmede diğerleri arasındaki fark gibidir.

Madenle hayatlı bitki arasındaki fark ne ise,ibadet edenle etmeyen arasındaki berzah,fark ve seviye de odur.

***Dünyada kim yandı,kimin işi yaş?**

Berzahı aşamayan,geldiği gibi giden,getirdiklerini kaybeden,hep aynı rotada dönem müflis kimse yanmıştır.

Allah ihmal eder,ihmal etmez.Allah her bir insana yıllara varan süre tanımaktadır.Zira böyle bir imkâna bir daha kavuşma durumu söz konusu değildir.Bu bir keredir ve de buradadır.

***Kalbin yumuşaması için ne yapayım?**

-Peygamber tavsiyesi;yetimi,fakiri okşa ve sevindir.

-Fransız doktorun tavsiyesi ise;ayı,köpek,maymun besle.İşte aradaki fark.Berzahları aşan ile aşmayan arasındaki fark.

Kendini aşamıyan berzahları ve engelleri aşamaz.Kendini tanımıyan çıkmaz sokaklarda dolaşıp,rabbisine çıkan aşamaları aşamaz.

***"Para para diyen Napolyonun muvaffak olamamasına rağmen Roma imparatoru İskenderin başarılı olmasını Victor Hugo şöyle izah eder:"Napolyon kendi zevk ve ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra devlet işleri ile uğraşırdı,İskender ise,devletin işlerini yaptıktan sonra vakit kalırsa kendi ihtiyaçlarına bakardı."der.[1]**

Maddeyi aşamıyanlar,manaya ve hakikata geçemezler.Kişi neyde fani olursa,onun sahibi olur.

***"Eğer o, tesbih edenlerden olmasaydı.**

Tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı."[2]

Para,madde,dünya berzahını aşamıyanlar,ahrete geçemezler.Tıpkı Tesbihsiz olma halinde Yunusun karnını aşamıyacak durumda olmayla karşı karşıya kalan Yunus peygamber gibi.

Âhirette kişinin ulaşacağı durum,bu dünyada bulunduğu ve ulaştığı aşamadır.

***"Selefi salihinden Mısırlı bir alim asır suresinde Allahın asra yemininin manasını buz satan bir şahıstan öğrenir.Şöyleki;"Bir gün çarşıda dolaşırken buz satan bir zata rastladım.Öyle büyük bir telaş ve heyecanla;"Buz alın'Buz alın!Bana merhamet edin!Bütün sermayem bundan ibaret!"diye bağırıyordu.Ben de;'Niçin böyle bağırıp milleti rahatsız ediyorsun.İşte malın ortada,ihtiyacı olan alır.Bu şekilde bağırmana gerek yok'dedim.Adam bana dönüp dedi ki;'Anlamıyorsun.O benim sermayem,eriyip yok oluyor,onu nakde çevirmeye çalışıyorum.İşte heyecan ve feryadım bunun içindir."der."[3]**

70 bin metre koşudayız..süre belli..geçenler geçiyor..geride kalmak hatadır..mesafe hesaplanmalı..hız ayarlanmalı..hayat güneşi buz sermayemizi buz gibi eritmektedir.O ağlamasın,o feryad etmesin de kim etsin?

Bizim de hayat sermayemiz buz gibi eriyip tükenmektedir.Satmazsak,su olup gidecek,bitip tükenecek.Hayatı hayatı verene feda etmek,O'nun yolunda sarfetmek gerek.

***İbni Abbasdan:"Alimler ile cahiller arasında yedi yüz derece fark vardır.Her derecenin arası da beş yüz senelik yol kadardır."[4]**

***Ahmet Altan'a,Müslüman yazarları okuyup okumadığının sorulması üzerine, "İyi şairleri olduğunu biliyorum, mutlaka iyi yazarları da vardır" diyor Altan. Yani okuduğu yazar yok. Neden okumadığını; "Dindar kesimin günaha karşı tavrının edebiyatı öldürücü" bir yaklaşım içinde bulunduğuna dayanarak açıklamaya çalışıyor. "Din duygusundan hoşlandığını" söyler.**

Müslümanlar günaha düşman,günahkâra acırlar.

Kendini aşamıyan,başkasına ulaşamaz.Fikrin boyutlarını büyütmek için,saplantılardan uzaklaşmak gerek,sürekli yenilenmek gerektir.

Yenilenmeyenler,yenilirler.

***Azrail büyüktür,çünki hayatın önünü açıp,yeni bir hayata adım attırıyor.**

Cebrail büyüktür çünki maddeye,ölmüşlere ruh üflüyor,ölü gezerlere ruh mesajı getiriyor.

Mikail büyüktür çünki ölmüş tabiatın diriliş düğmesine basıyor.

İsrafil en büyüktür tüm hayat şartellerini indirip kaldırıyor,hayatı bitirip,yeni bir hayatın başlangıcına start veriyor.

Önümüzde ebede giden bir yol ve o yolda bazı engeller var..onları aşmak.. hedefimize,bizim için tayin edilen seviye ve kapasitemize ulaşmamız gerek…

***Neden Tarkan coşturuyor,koşturuyor,cami ise uyuşturuyor.**

Biri nefsi coşturuyor,memnun ediyor,hayvani duyguları besliyor..diğeri ise ruhu doyurup sükuna erdiriyor..onu yükseltiyor.

Çocuğa oyuncak elmastan daha değerlidir.Oysa bilmez ki bir elmasla nice oyuncaklar alınır!Çocuklar oyuncaklarının ellerinden alınmasından memnun olmaz,ağlarlar.Nefis oyuncaklarını istemektedir.Ruh ise rabbisini…

Arif geç gelir ve tez gider.

Cahil tez gelir ve geç gider.

Aşan az,şaşan çok…

***Kapıları 24 saat herkese açık olan kapı,fıtrat kapısı olan islamiyettir.Diğer din ve ideolojilerin,papaz ve ruhanilerin,hahamların kapısı gizli,kapılar arkası kapılarla doludur.Çoğuda kapalı.Gelde bu kapıları aş,yaradana ulaş!**

Hayat kavşaklarla dolu..her kavşak tehlikelere gebe..doğmadan ve doğurmadan ölmeyelim.İşin başında toprağa gömülmeyelim…

***Hızır (as) sağolup,her yıl ,hac mevsiminde İlyas peygamberle buluştukları da rivayet edilmektedir.[5]**

Çünki o,kendini,asrını ve zamanları aşmıştır.Hatta ölümü bile..Azrailin elinden kurtulmuş,sırayı İsrafil almış...aşan ulaşır..ulaşan başarır.

***"(Yine Allah bana emrediyor ki) Allah'ı bırakıp da sana ne fayda ne de zarar veremeyecek olan şeylere yalvarma! Eğer yalvarırsan, o takdirde kesinkes, haksızlık edenlerden olursun. (Çünkü Allah'a şirk koşmak en büyük haksızlıktır.)."[6]**

Talihsizliğin en kötüsü,kendisinden daha kötü olarak yaratılandan daha kötü duruma düşmektir.

Cansız,şuursuz,hayatsız bir puta tapan;hayvandan da bitkiden de madenden de daha aşağıdadır.

***Hadisde;"Muhakkak ki Allah sabrı,bela nisbetinde verir."**

Herkes sıkletinde yarışır..yarıştırılır.

***Hadisde;"Ümmetimde velayet içerisinde bulunan abdalların,velilerin alameti,onların ebediyen hiçbir şeye lanet etmemeleridir."**

Kaderi proğramı gören ve bilen,kimden kime ve kimi kime şikayet edecektir?

Huda-i gibi;"Veren sensin alan sen,dahi nemiz var."

Sen verdin,sen aldın…

***Dış alemde çok geziyoruz,iç alemimize üç aylar,mübarek gece ve günlerle sınırlı geldiğimizden yeterli toparlanamıyoruz.Üç ayların önemi,içe dalışın adımı olmasındandır.**

Yarışta olan ve bunu bilen onun dışında başka şeyleri hiç düşünür mü?

Dağılıyoruz..dağıtıyoruz.Berzahları aşamıyor dökülüyoruz…

İnsan bir yolcudur."O yolculuk ise; âlem-i ervahtan, rahm-ı maderden, gençlikten, ihtiyarlıktan, kabirden, berzahtan, haşirden, köprüden geçen ebed-ül âbâd tarafına bir yolculuktur."[7]

“İnsan çendan bütün esmaya mazhar ve bütün kemalâta müstaiddir. Lâkin iktidarı cüz'î, ihtiyarı cüz'î, istidadı muhtelif, arzuları mütefavit olduğu halde binler perdeler, berzahlar içinde hakikatı taharri eder. Onun için hakikatın keşfinde ve hakkın şuhudunda berzahlar ortaya düşüyor. Bazılar berzahtan geçemiyorlar. Kabiliyetler başka başka oluyor. Bazıların kabiliyeti, bazı erkân-ı imaniyenin inkişafına menşe' olamıyor. Hem esmanın cilvelerinin renkleri mazhara göre tenevvü ediyor, ayrı ayrı oluyor. Bazı mazhar olan zât, bir ismin tam cilvesine medar olamıyor. Hem külliyet ve cüz'iyet ve zılliyet ve asliyet itibariyle cilve-i esma, başka başka suret alıyor. Bazı istidad, cüz'iyetten geçemiyor ve gölgeden çıkamıyor. Ve istidada göre bazan bir isim galib oluyor, yalnız kendi hükmünü icra ediyor. O istidadda onun hükmü hükümran oluyor.”[8]

“Elbette bütün efrad-ı insaniye içinde öyle bir manevî seyr ü sülûkü olacaktır ki; cismanî âlemde seyr ü seyahat suretinde bir Mi'racı olacaktır. "Yetmiş bin perde" tabir olunan berzah-ı esma ve tecelli-i sıfât ve ef'al ve tabakat-ı mevcudatın arkasına kadar kat'-ı meratib edecektir. İşte Mi'rac budur.”[9]

Bu berzahlar insanların makamlarını tayin ederler.

"Velayet üç kısımdır: Biri velayet-i suğra ki, meşhur velayettir. Biri velayet-i vustâ, biri velayet-i kübradır. Velayet-i kübra ise; veraset-i nübüvvet yoluyla, tasavvuf berzahına girmeden, doğrudan doğruya hakikata yol açmaktır."[10]

“Sahabelerin velayeti, velayet-i kübra denilen, veraset-i nübüvvetten gelen, berzah tarîkına uğramayarak, doğrudan doğruya zahirden hakikata geçip, akrebiyet-i İlahiyenin inkişafına bakan bir velayettir ki, o velayet yolu, gayet kısa olduğu halde gayet yüksektir. Hârikaları az, fakat meziyatı çoktur. Keşif ve keramet orada az görünür. Hem evliyanın kerametleri ise, ekserîsi ihtiyarî değil. Ummadığı yerden, ikram-ı İlahî olarak bir hârika ondan zuhur eder. Bu keşif ve kerametlerin ekserisi de, seyr ü sülûk zamanında, tarîkat berzahından geçtikleri vakit, âdi beşeriyetten bir derece tecerrüd ettiklerinden, hilaf-ı âdet hâlâta mazhar olurlar. Sahabeler ise, sohbet-i nübüvvetin in'ikasıyla ve incizabıyla ve iksiriyle tarîkattaki seyr ü sülûk daire-i azîminin tayyına mecbur değildirler. Bir kademde ve bir sohbette zahirden hakikata geçebilirler.”[11]

“Takib ettiğim yol, akıl ile kalb arasında yeni açılan berzahî bir yoldur.”[12]

“Dünyada vücudun tedricîdir. Berzahî âyinelerde âni ve def'îdir. Çünki icad ile tecelli arasında fark vardır.”[13]

“İman ile küfür arasındaki berzah ne kadar şeffaf ve ne kadar kesiftir. İbadetle masiyet arasındaki mesafe ne kadar kısadır. Halbuki araları Cennet ile Nâr'ın araları kadardır.”[14]

Allah için yapılan her şey;“Âlem-i Berzah'ta ziyadar, munis birer manzara olurlar.”[15]

İnsan bir yolcudur.

”Yolculuk ise, âlem-i ervahtan, rahm-ı maderden, sabavetten, ihtiyarlıktan, dünyadan, kabirden, berzahtan, haşirden, Sırat'tan geçer bir uzun sefer-i imtihandır.”[16]

Bu yolculukta insanın en muhtaç olduğu yer berzahtaki yeridir.

“Gece vakti ise, hem kışı, hem kabri, hem âlem-i Berzahı ifham ile, ruh-u beşer rahmet-i Rahman'a ne derece muhtaç olduğunu insana hatırlatır. Ve gecede teheccüd ise, kabir gecesinde ve Berzah karanlığında ne kadar lüzumlu bir ışık olduğunu bildirir, ikaz eder ve bütün bu inkılabat içinde Cenab-ı Mün'im-i Hakikî'nin nihayetsiz nimetlerini ihtar ile ne derece hamd ü senaya müstehak olduğunu ilân eder.”[17]

Berzah bir geçiş dönemidir.

“Evet şu gecenin sabahı ve şu kışın baharı, ne kadar makul ve lâzım ve kat'î ise, haşrin sabahı da, Berzahın baharı da o kat'iyyettedir.”[18]

İlk sorgunun başladığı yer berzah alemidir.

“Ve kabristanda ve mütemadiyen oraya girenler için kapıları açılıp kapanan o âlem-i berzahta -ehl-i keşfelkuburun müşahedatıyla ve bütün ehl-i hakikatın tasdikıyla ve şehadetiyle- ekser azablar, gençlik sû'-i istimalâtının neticesi olduğunu bileceksiniz. Hem nev'-i insanın ekseriyetini teşkil eden ihtiyarlardan ve hastalardan sorunuz. Elbette ekseriyet-i mutlaka ile esefler, hasretler ile "Eyvah gençliğimizi bâdiheva, belki zararlı zayi' ettik. Sakın bizim gibi yapmayınız." diyecekler. Çünki beş-on senelik gençliğin gayr-ı meşru zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve berzahta azab ve zarar ve âhirette cehennem ve sakar belasını çeken adam, en acınacak bir halde olduğu halde اَلرَّاضِى بِالضَّرَرِ لاَ يُنْظَرُ لَهُ "Zarara kendi rızasıyla girene merhamet edilmez."sırrıyla hiç acınmaya müstehak olamaz. Çünki zarara rızasıyla girene merhamet edilmez ve lâyık değildir. Cenab-ı Hak bizi ve sizi, bu zamanın cazibedar fitnesinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, âmîn...”[19]

Bir mü’min:”Eğer o istidad çekirdeğini İslâmiyet suyu ile, imanın ziyasıyla ubudiyet toprağı altında terbiye ederek, evamir-i Kur'aniyeyi imtisal edip cihazat-ı maneviyesini hakikî gayelerine tevcih etse, elbette âlem-i misal ve berzahta dal ve budak verecek ve âlem-i âhiret ve Cennet'te hadsiz kemalât ve nimetlere medar olacak bir şecere-i bâkiyenin ve bir hakikat-ı daimenin cihazatına câmi' kıymettar bir çekirdek ve

revnakdar bir makine ve bu şecere-i kâinatın mübarek ve münevver bir meyvesi olacaktır.”[20]

En büyük ve en önemli aşılması gereken berzah,Allahın isimlerinin önündeki berzahlardır.

“İnsan çendan bütün esmaya mazhar ve bütün kemalâta müstaiddir. Lâkin iktidarı cüz'î, ihtiyarı cüz'î, istidadı muhtelif, arzuları mütefavit olduğu halde binler perdeler, berzahlar içinde hakikatı taharri eder. Onun için hakikatın keşfinde ve hakkın şuhudunda berzahlar ortaya düşüyor. Bazılar berzahtan geçemiyorlar. Kabiliyetler başka başka oluyor. Bazıların kabiliyeti, bazı erkân-ı imaniyenin inkişafına menşe' olamıyor. Hem esmanın cilvelerinin renkleri mazhara göre tenevvü ediyor, ayrı ayrı oluyor. Bazı mazhar olan zât, bir ismin tam cilvesine medar olamıyor. Hem külliyet ve cüz'iyet ve zılliyet ve asliyet itibariyle cilve-i esma, başka başka suret alıyor. Bazı istidad, cüz'iyetten geçemiyor ve gölgeden çıkamıyor. Ve istidada göre bazan bir isim galib oluyor, yalnız kendi hükmünü icra ediyor. O istidadda onun hükmü hükümran oluyor.”[21]

Ancak peygamberlerin önündeki berzahlar açık ve onlar dokunulmazdırlar.

“Birinci tarîk: Bil-asâle doğrudan doğruya berzahsız, hicabsızdır. Şu yol, nübüvvetin tarîkını temsil eder.

İkinci yol: Berzahlar tavassut eder. Âyine ve mazharların kabiliyetleri, Şems'in cilvelerine birer renk takıyor. Şu yol ise, velayet mesleğini temsil eder.”[22]

Her varlık için bir berzah makamı vardır ki,o varlık oraya en münasib şekilde uyum arzeder.

“Bir kısım hayatdar ecsam, -bir hadîs-i şerifte "Ehl-i Cennet ruhları, berzah âleminde yeşil kuşların cevflerine girerler ve Cennet'te gezerler" diye işaret ettiği – Tuyurun hudrun-tesmiye edilen Cennet kuşlarından tut, tâ sineklere kadar- bir cins ervahın tayyareleridir. Onlar bunların içine emr-i Hak'la girerler, âlem-i cismaniyatı seyredip, o hayatdar cesedlerdeki göz, kulak gibi duyguları ile, âlem-i cismanîdeki mu'cizat-ı fıtratı temaşa ediyorlar. Tesbihat-ı mahsusalarını edâ ediyorlar.”[23]

Her berzah insanı bir sonraki aleme yetiştirmekte ve ulaştırmaktadır.

“En edna tabaka-i hayat olan hayat-ı nebatiyenin mevti; böyle mahluk, hikmetli ve intizamlı olsa, tabaka-i hayatın en ulvîsi olan hayat-ı insaniyenin başına gelen mevt, elbette yer altına girmiş bir çekirdeğin hava âleminde bir ağaç olması gibi, yer altına giren bir insan da, Âlem-i Berzah'ta, elbette bir hayat-ı bâkiye sünbülü verecektir.”[24]

Berzahlar aynı zamanda ücretlerle,terfilerin veya tenzillerin yapılıp belirlendiği yerlerdir.

“Bu dünya, dâr-ül hikmettir, dâr-ül hizmettir; dâr-ül ücret ve mükâfat değil. Buradaki a'mal ve hizmetlerin ücretleri berzahta ve âhirettedir. Buradaki a'mal, berzahta ve âhirette meyve verir.”[25]

Mehmet ÖZÇELİK

27-01-2006

---

[1] M.Kırkıncı.İnsan-millet ve devlet.233.

[2] Saffat.143-144.

[3] M.Kırkıncı.İnsan-millet ve devlet.187.

[4] Age.40.

[5] Peygamberler tarihi.A.Köksal.2/107.

[6] Yunus. 106.

[7] Sözler.326.

[8] M.Kırkıncı.İnsan-millet ve devlet.40. Age.336.

[9] Age.568.

[10] Mektubat.22.

[11] Age.50.

[12] Mesnevi-i Nuriye.75.

[13] Age.80.

[14] Age.198.

[15] Sözler.27.

[16] Age.31.

[17] Age.42.

[18] Age.42.

[19] Age.147.

[20] Age.322.

[21] Age.336.

[22] Age.338.

[23] Age.505.

[24] Mektubat.8.

[25] Age.451.

BEDİ ASIRDA BEDİÜZZAMAN

Bediüzzaman asırla asırlaşmış,asrın muasırı bir zat.Asır onun asrı..asrın yetkilisi,sözcüsü.Asrı dolduracak hatıralara imza atmış bir şahsiyettir.Asrı şekillendiren dahi.

***" Abdülmecid, 1967 yılı geldiğinde herkes ile vedalaşmaya başladı. Ona göre ölüm vakti gelmişti. Çünkü, Bediüzzaman son buluşmalarında kardeşine, kendisinden yedi yıl sonra öleceğini söylemişti. Abdülmecid, Bediüzzaman'ın her söylediğinin gerçekleştiğini müşahade edenlerden biri idi ve buna bütün kalbi ile inanıyordu. Nitekim de öyle oldu. 11 Haziran 1967 Cuma günü vefat etti. Kaderin garip bir cilvesidir ki, oğlu Fuat da 23 yıl evvel 9 Haziran 1944 Cuma günü vefat etmişti."[1]**

***Türkiye gibi dünyada bundan ayrı kalamaz,kaçamaz.**

Türkiyeden dünyaya Nur Hizmeti referans gösterilecektir.Adeta Türkiye bununla kendi bir asırlık geçmişini aklamış olacaktır.Kusuratını bu suretle affettirecektir.Tıpkı başta asırlardır islama bayraktarlık yaptığı gibi…

***Kendisi bu asır için seçildiği gibi,talebeleride seçilmişlerdendir.Fıtri ve cibilli bir taraftarlık ve hizmet.**

7.Bediüzzaman sempozyumunda Mustafa Sungur ağabey konuşmasında, üstaddan naklen;Nur talebelerinin Seyyid sayıldığını ve Nurların Seyyidler cemaatıyla yayılacağını söylemiştir.

***Bu hizmet hep fakirler tarafından üstlenilmiştir.Çaycı,çoban,bakkal,oranın esnafı…Tam bir acz ve fakr içinde bir kudret ve muvaffakiyet.**

***Hizmet hep ibret ve hikmetlerle doludur.Fedakarlığın örnekleri görülmektedir.**

Malatya'nın eşrafından rahmetli Hüseyin Boza tabi bazı hatıralarını şöyle anlatmıştı:

-Nurun avukatı Bekir berk ağabeyin sadakat ve tebliği o ki;Malatya ve Elazığdaki mazlumlar risale-i Nurları okumaktan dolayı mahkemeye çıkarılmak üzere belli bir tarih verilir.Ancak iki mahkemenin de tarihleri aynı ve sabah ilk duruşma.Bekir abi Malatyaya haber göndererek duruşmanın en sona alınmasını söyler.

Mahkeme günü gelir ve hakim bunları çağırır.Hüseyin abi hakime davalarının sona alınmasını,avukatlarının Elazığdaki duruşmada bulunması sebebiyle gelemediğini bildirirler.

Hakim ise,dosyayı okuduğunu ve beraatlarına karar verdiğini açıklar.Bunlar ise kabul etmeyib,avukatlarının gelerek kendilerini savunacağında ısrar ederler.Hakim ise;evladım avukatınız sizi beraat ettirmek için savunma yapmıyacak mı,işte ben sizi beraat ettiriyorum.

Mazlumlar ise diretmeye devam ederler.Hakim ise dayanamayarak;Ya avukatınız gelsin,burada va'z etsin,sizle dinleyin,değimli?der ve zorlada olsa,istemeselerde onları beraat ettirir.

- Malatyada bir Deli Veli vardır.Hüseyin Bozat abi bir gün,Mustafa Sungur ağabeyle çarşı camiinde abdest alırken bu deli,Sungur ağabeyin hürmetle eline uzanıp öper.Bu duruma şaşıran Hüseyin abi iki gün sonra gördüğü o deli veliye,o elini öptüğü kimsenin kim olduğunu biliyormusun,diye sorar.

Deli cevaben:Akılsız,sen daha kiminle arkadaşlık yaptığını bilmiyorsun,o mehdinin talebesidir.der,

-Bir iş adamına küçük eserlerden bir eser verilir.Bu iş adamı bu kitabı alıp,evinde masanın üzerine bırakır.

Bir zaman sonra bu iş adamı iflas eder.Ve çocuklarını bir bahaneyle komşuya gönderir.Niyeti intihar etmektir.Herşeyi hazırlar ve ipi boğazına geçirir.O sırada masanın üzerindeki kitap gözüne ilişince,bari bunu bir okuyayım da öyle,diye düşünür.

Tekrar iner ve rast gele açar.Cümle şudur:

”Beni, nefsini kurtarmayı düşünen hodgâm bir adam mı zannediyorlar? Ben, cemiyetin îmanını kurtarmak yolunda dünyamı da feda ettim, âhiretimi de. Seksen küsûr senelik bütün hayatımda dünya zevki namına bir şey bilmiyorum. Bütün ömrüm harb meydanlarında, esaret zindanlarında, yahut memleket hapishanelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim cefa, görmediğim eza kalmadı. Divan-ı harblerde, bir câni gibi muamele gördüm; bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket zindanlarında aylarca ihtilâttan menedildim. Defalarca zehirlendim. Türlü türlü hakaretlere mâruz kaldım. Zaman oldu ki hayattan bin defa ziyade ölümü tercih ettim. Eğer dinim intihardan beni menetmeseydi, belki bugün Said topraklar altında çürümüş gitmişti.”[2]

Din intihardan men mi ediyormuş diyerek vaz geçer.Kısa bir zaman içerisinde de ailesi eve gelir.

***Asırlar önce okunmuş,zaman içerisinde unutulmuş büyük bir dua ve dua mecmuasını Bediüzzaman hayatımıza kazandırır.Cevşen ve Cevşen-ül Kebir.**

Abdulkadir Badıllı:” Me'hazleri ise Mecmuat-ul Ahzab 1/231'de Cevşen'in senedi de kaydedilmiştir; ayrıca Irak’ta tab'edilmiş "Mecmuat-ud Daavat isimli bir eserde Cevşen'i ve onun rivayet senedini de görmüştüm.”

Marovitch,Vatikan-Katolik İstanbul temsilcisi.tevhid inancına sahib olduğunu,sürekli cevşen okuyup,Üstadı ve Fethullah hocayı övmektedir.

***Nurun birinci talebesi,ihlas kahramanı Hulusi Yahyagilin Karsa tayini çıkar.O sırada trenin geçtiği yerde müridleriyle oturan bir şeyh hemen ayağa kalkar,tren geçene kadar saygıda durur.Tren gittikten sonra müridleri anlamadıkları bu işin sebebini, neden ayağa kalktığını sorar.**

Şeyh de;Tren de mehdinin bir talebesi bulunduğunu söyler.

***Sungur abi Dursun Kutlu ağabeye risalede geçen –Sarıklı gencin,kendisi olduğunu söylemiş,Kemal Karabıyık abide duymuştur.**

“Sarıklı küçük genç bir zât ise; Hulusi'ye omuz omuza verecek belki geçecek birisi, naşirler ve talebeler içine girmeye namzeddir. Bazılarını zannederim, fakat kat'î hükmedemem. O genç, kuvve-i velayetle meydana atılacak bir zâttır.”[3]

-Adamın biri bir gün intihar etmeye teşebbüs ediyor ancak başaramıyor, berberde yine deneyeceğini söyleyince bir abide ona;gel kardeşim hayat kazandıran bir yer var deyip dersaneye getiriyor ve hayatı kurtuluyor.

***Bu hizmet kolay kazanılmış bir hizmet değildir.Zorluklarla elde edilmiştir.28 sene hapis hayatı,19 kere en ağır zehirlerle zehirlenme.**

”1935'te Eskişehir, 1943'te Denizli, 1947'de Afyon ve 1952'de İstanbul'da mahkemelere çıkarıldı. Kastamonu ve Emirdağ'da gözetim altında tutuldu. Hayatının yaklaşık 30 yılını hapiste veya sürgünlerde geçirdi. Risale-i Nur Külliyatı'nı bu zor şartlarda tamamlamaya çalıştı. 1952'de tamamladı da, Allah'ın lütfuyla. Risale-i Nurlar 8 sene süren Afyon Mahkemeleri sonucunda Diyanet İşleri Danışma Kurulu tarafından teker teker incelenerek, imani ve İslami eserler olduğuna ve yayınlanmasında herhangi bir sakınca olmadığına karar verilerek beraat etti. Beratından sonra Risale-i Nur Külliyatı, Adnan Menderes'in talimatıyla harekete geçen Demokrat Parti Isparta Milletvekili Tahsin Tola tarafından yeni harflerle basıldı. Kur'an yolunda mücadeleyle geçmiş olan 87 yıllık hayatı, 1960'da Şanlıurfa'da Rahmet-i Rahman'a kavuşmasıyla sona erdi”

***Risale-i Nur hizmeti alışılmışın fevkinde farklı bir hizmet tarzı ortaya koymuştur.Bir tarikat değildir.**

Tarikatta önce keramet sonra istikamet,risale-i nurda önce istikamet sonra keramet bile aranmaz.

***Riale-i Nur bahçesine teslimiyetle girmek,sadakatle sürdürmek gerektir.**

Üstadı ve eserlerini anlamak veya anlatmak için ya onun kadar büyümeli veya onu ve serlerini komprime hülasalarla vecizelendirmeliyiz.

***Önceki kitaplarla risale-i nurun farkı şudur;Risale-i nur proğramın son versiyonudur.Herşeyin son çıkanı tercih edilir çünki gelişmiştir ve modeli farklıdır.**

***Ahmet Gümüş hatırasında anlatıyor:**

“Mustafa Polat,trafik kazasında vefat etmişti.Defin hazırlıkları yapılıyordu.Zübeyir ağabey,benden definle ilgili bilgi istedi,”Eyüp kabristanında yer varmış,oraya defnedilecek”dedim.”Kardeşim”dedi,”Ben bir gün Eyüp kabristanında dua edip geziyordum.Orada beni tanıyan meczub bir veliyle karşılaştım.Bana,”Zübeyir efendi,mareşalın mezarının etrafındaki mevtalar,onun azabından bîzar oluyorlar.”demişti.Sakın onun mezarına yakın bir yerden almayınız”dedi.”[4]

***Mustafa Birlik anlatıyor:"Ben tarikat meselesini sormadan Üstad Hazretleri, 'Canım kardeşim, Cenab-ı Hakk'a hamd olsun. 12 tarikattan ders verme iznimiz vardır. Ama kasem ederim ki hayatımda hiçbir tarikat dersi vermedim. Tarikat meyvedir, iman ekmektir' dedi.**

***” Mustafa Sungur, Bediüzzaman’ın askeriye ile ilgili bir hatıratını da şöyle anlatmaktadır: “Eskişehir’de Yıldız Oteli’nde idik. 1951 Eylülünde beş tane jet uçtu. ‘İnşaallah bunlar bir gün böyle âlem—i İslam’a büyük hizmet edecekler’ dedi. Sonra da ‘Sungur’ dedi ‘askeriyede bir ruh var, o ruh benimle dosttur, bilmiyorum, ya o bir ferddir, ya bir topluluktur. Ya sağdır veya ölüdür, ya velidir veya kutubdur. Bilmiyorum; fakat bir ruh var ki o ruh benimle dosttur.’ Bir de Üstad, 1957’de Cahit Erdoğan’a söylemiş Kıbrıs konusunda ‘İnşaallah bir zaman tamamı bizim olacak’ demiş.”**

Mehmet ÖZÇELİK

28-01-2006

---

[1] **Risale-i Nur enstitüsü.**

[2] **Tarihçe-i Hayat.629.**

[3] **Mektubat.350.**

[4] **Nurun büyük kumandanı-Zübeyir gündüzalp.Yazan İhsan Atasoy.sh.328.**

AYETLER IŞIĞINDA GAYBİ İŞARETLER

Sikke-i Tasdik-i Gaybi'den:

***1938-1951-1965:Sırrı 'İnna A'teyna'da,-oniki onüç,ondört sene sonra islamiyete darbe vuranların başlarına darbe vurulacak.(44)**

***1876:Osman Halidi Hazretlerinin evladlarından sonuncusu Ahmed Efendi merhumun gelecek olan müceddidden ve onun şu anda 35 yaşında olduğundan haber vererek,doğumuna işaret etmesi.(47)**

***1908:Asri suresi;Hürriyet inkilabıyla başlayan saltanatın yıkımı,Balkan ve İtalyan harbleri,birinci dünya savaşının başlamasıyla memlekette maddi manevi sarsıntılarından haber vermiştir.(52)**

***1942:Asr suresinin işaretiyle ehli imanın ikinci dünya harbinden kurtulmalarına yapılan işaret.(53)**

***"Allahın emri kıyamet gelinceye kadar ümmetimden bir taife hak üzere galib olarak devam eder."hadisinin işaretiyle 2084 tarihiyle bir taifenin son zamanlarına ve 2090 tarihiyle galibane mücahedenin tarihine 2129 tarihiyle de devamına ve 2145 ve 2146 tarihiyle de ne kadar devam edeceğine gaybi işaret eder.(54)**

***1943:Ebrehe ordusunun başına yağan taşlar gibi,dünyayı dine tercih eden ve beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin de başlarına bombalar yağacağı tarihe işaret eder.(55)**

***1868:Bu tarihten itibaren maddi ve manevi elektriğin geleceğini ayet haber verir.(76)**

***1928:Bu yıllarda nev'i insan içerisinde fir'avunane emsali görülmemiş bir azgınlık ve inkar çıkacağından ayet haber verir.(78)**

***1931:Bu asrın en azgın faaliyet tarihinden ayet haber verir.(82)**

1971:Bu azgınlığın son bulma tarihine ayet işaret eder.(82)

***1915:Bu tarihte olan dehşetli birinci dünya harbinden haber vererek sebeb olanların cehennemde olduklarından ayet haber verir.(82)**

***1900:Bu yılda İslama savaş açanlara karşı nasıl hizmet edileceğine Kur'an işaret etmektedir.(91)**

***2225:Kur'an-ı Kerim-de huruf-u Mukataa yani kesik harfler 14 yerde geçer.Rakamsal olarak sayı değer ve toplamları 2225'dir.**

Bakara-71,Âl-i İmran-71,A'raf-161,Yunus-231,Hud-231,Yusuf-231,Ra'd-271,İbrahim-231,Hicr-231,Meryem-195,Taha-14,Şuara-109,Neml-69,Kasas-109,Toplam.2225 etmektedir.

"Beşinci nokta: Bu hesab-ı ebcedî, makbul ve umumî bir düstur-u ilmî ve bir kanun-u edebî olduğuna deliller pek çoktur. Burada yalnız dört-beş tanesini numune için beyan edeceğiz.

Birincisi: **Bir zaman Benî İsrail âlimlerinden bir kısmı, huzur-u Peygamberîde, sûrelerin başlarındaki** 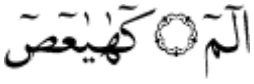 **gibi mukattaat-ı hurufiyeyi işittikleri vakit, hesab-ı cifrî ile dediler:**

"Ya Muhammed, senin ümmetinin müddeti azdır."

Onlara mukabil dedi: "Az değil." Sâir sûrelerin başlarındaki mukattaatı okudu ve ferman etti: "Daha var." Onlar sustular...[1]

İkincisi: **Hazret-i Ali Radıyallahu Anhın en meşhur Kaside-i Celcelûtiyesi, baştan nihayete kadar bir nevi hesab-ı ebcedî ve cifir ile telif edilmiş ve öyle de matbaalarda basılmış.**

Üçüncüsü: **Câfer-i Sâdık Radıyallahu Anh ve Muhyiddin-i Arabî (r.a.) gibi esrar-ı gaybiye ile uğraşan zatlar ve esrar-ı huruf ilmine çalışanlar, bu hesab-ı ebcedîyi gaybî bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler.**

Dördüncüsü: **Yüksek edipler, bu hesabı, edebî bir kanun-u letafet kabul edip eski zamandan beri onu istimal etmişler. Hattâ letafetin hatırı için iradî ve sun'î ve taklidî olmamak lâzım gelirken, sun'î ve kastî bir surette o gaybî anahtarların taklidini yapıyorlar.**

Beşincisi: **Ulûm-u riyaziye ulemasının münasebet-i adediye içinde en lâtif düsturları ve avamca harika görünen kanunları, bu hesab-ı tevafukînin cinsindendirler. Hattâ fıtrat-ı eşyada Fâtır-ı Hakîm bu tevafuk-u hesabîyi bir düstur-u nizam ve bir kanun-u vahdet ve insicam ve bir medâr-ı tenasüp ve ittifak ve bir namus-u hüsün ve ittisak yapmış. Meselâ, nasılki iki elin ve iki ayağın parmakları, âsabları, kemikleri, hattâ hücreleri, mesâmatları hesapça birbirine tevafuk ederler. Öyle de, bu ağaç, bu baharda ve geçen bahardaki çiçek yaprak, meyvece tevafuk ettiği gibi, bu baharda dahi az bir farkla geçen bahara tevafuk ve istikbal baharları dahi mâzi baharlarına, ihtiyar ve irade-i İlâhiyeyi gösteren sırlı ve az farkla muvafakatleri, Sâni-i Hakîm-i Zülcemâlin vahdetini gösteren kuvvetli bir şahid-i vahdâniyettir.**

İşte madem bu tevafuk-u cifrî ve ebcedî, bir kanun-u ilmî ve bir düstur-u riyazî ve bir namus-u fıtrî ve bir usul-ü edebî ve bir anahtar-ı gaybî oluyor. Elbette, menba-ı ulûm ve maden-i esrar ve fıtratın tercüman-ı âyât-ı tekviniyesi ve edebiyatın mucize-i kübrâsı ve lisanü'l-gayb olan Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyan, o kanun-u tevafukîyi, işârâtında istihdam, istimal etmesi i'câzının muktezasıdır."(96)

***1900:Fikir hareketlerinin başlama tarihi.Kâfirler istemese de Allah'ın nurunu tamamladığı tarih.Hz.Âdem'le süregelen fikir akımının toplandığı havuz,kemale erdiği dönem ve devre.(101)**

***1908:Avrupa zalimlerinin İslam devletinin nurunu söndürmek amacıyla su-i kasdlarına karşı,Türkiye hamiyetperverlerinin hürriyeti ilanıyla başlayan çalışmaların devresi.(102)**

***1868:Sevr anlaşması gibi islama yapılan dehşetli hücumların ve bu amaçla Avrupa kâfirlerinin on sene sonra başlattıkları 93 (1877) harbinin başlamasına sebeb oldukları geçici de olsa perde olmalarına karşı Mevlana Halid ve talebelerinin bunu dağıttıkları tarihe işaret etmektedir.**

***1142:" Âlem-i İslâm için en dehşetli asır, altıncı asır ile Hülâgû fitnesi ve on üçüncü asrın âhiri ve on dördüncü asır ile harb-i umumî fitneleri ve neticeleri olduğu münasebetiyle, bu cümle makam-ı ebcedî ile altıncı asra ve evvelki cümle gibi** 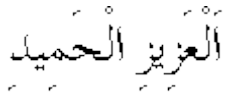 **kelimeleri ile bu asra, Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid devirlerine îma eder."(104)**

***1956:" Üçüncüsü:** **kelimesindeki** **ın adedi 1372 ederek bu asrın zulümleri, zulmetleri ne vakte kadar devam edeceğini, o zulmetlerin içinde bir nur daima tenvire çalışacağını îma ile Risale-i Nur'un tenvirine remzen bakar."(104)**

***1943:Sapık bir taifenin azgın ve hücumlu zamanlarına işaret eder.(108)**

***1793:"Şeriat-ı İslâmiyeye suikast olarak ecnebî kanunlarını adliyeye sokmak fikri ve teşebbüsü tarihine tam tamına tevafukla bakar."(108)**

***1938:" Hem de "İnnâ a'taynâ"nın sırrı kısmen tahakkuk etmiş. Çünkü, süfyaniyetin dört rüknünden en kuvvetlisi ve dehşetlisi bütün bütün çekildi. Kabir altında azap çekiyor. Ve en büyüğü dahi alâkası bilfiil çekilmiş, Mason komitesinin mahkûmu ve âleti olup azabıyla meşguldür. Yalnız onun gölgesi hükmediyor. İleri tecavüz etmemekle beraber kısmen geriliyor. Bâki kalan iki şahıs ise ellerinden gelse tamire çalışacaklar."(117)**

***1932:Ecnebi harflerinin kabul ve tamim edileceği,çoluk-çocuk,emirler ve fakirler zorla gece dersleriyle öğrenmeye çalışacakları tarihe işaret eder.(118)**

***1786:Bu tarih İslamın galibiyet süresinin tarihine hadisin ve âyetin hükmüyle işaret etmektedir.**

***1111:Bu tarih hilafet süresinin ne kadar devam edeceğine ve otuz sene sürmesi bildirilen hilafetin 1900 yılında kesintiye uğrayıp,Rasulullahtan bu yana 1111 sene devam edeceğine Hadis işaret etmektedir.**

******Sual:* **Gavs-ı Âzam gibi büyük veliler, bazı evkatta, mâzi ve müstakbeli hazır gibi müşahede ederler. Neden mâziye ait cihette sarahat suretinde haber veriyorlar da, istikbalden hafî remizlerle, gizli işaretlerle bahsediyorlar?**

Elcevap: لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ âyetiyle, عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰي غَيْبِهٖ اَحَدًا ve اِلَّا مَنِ ارْتَضٰي مِنْ رَسُولٍ **âyetiyle," "Göklerde ve yerde olanlar gaybı bilemez; onu ancak Allah bilir." Neml Sûresi, 27:65."**

"Görünmeyen âlemleri bilen Odur. O hiç kimseyi gaybdan açıkça haberdar etmez. Ancak peygamberlerden bildirmek istediği müstesnâdır." Cin Sûresi, 72:26-27. âyeti ifade ettikleri kudsî yasağa karşı ubudiyetkârâne bir hüsn-ü edep takınmak için, tasrihten işaret mesleğine girmişler. Tâ ki işaretlerle, remizle anlaşılsın ki, ihtiyarsız, niyetsiz bir surette tâlim-i İlâhî olmuştur. Çünkü istikbalî olan gaybiyat, niyet ve ihtiyar ile verilmediği gibi, niyetle de müdahale etmek, o yasağa karşı adem-i itaati işmam ediyor."(156)

***1886:Bu yıldan itibaren bir çok istikametsiz yollar içinde istikametli yolun olacağına âyet işaret etmektedir.**

1971:" O tarihte dehşetli bir şerden haber verir. Yirmi sene sonra, şimdiki tohumların mahsulü ıslah olmazsa, elbette tokatları dehşetli olacak."(Asa-yı Musa.88,Şualar.269)

***1938"Beşerde en geniş hırs ve hasedle ve birinci harbin sebebiyle vukua gelmeye hazırlanan ikinci harb-i umumîye işaret eder. Ve ümmet-i Muhammediyeye (A.S.M.) manen der: "Bu harbe girmeyiniz ve Rabbinize iltica ediniz."(Asa-yı Musa.86)**

03-09-2006

MEHMET ÖZÇELİK

---

[1] İbn-i Kesîr, Tefsîrü'l-Kur'ani'l-Azîm: 1:38; Tefsîrü't-Taberî, 1:71-72; Süyûtî, ed-Dürrü'l-Mensûr, 2:722.

AVRUPA BİRLİĞİNE GİRELİM Mİ ?

3-Ekim 2005'de Avrupa Birliğine girerek Nişan Yüzüğünü takmış olduk.

17-Aralık-2004 tarihinde müzakere tarihi belirlenerek,nişan için bir araya gelindi.

Ama 40 yıldır evlilik bir türlü gerçekleşmemekte,kız tarafı olan Avrupa evlenmeye bir türlü yanaşmamaktayız.

Acaba huysuz bir damat olduğumuz için midir?Başka sebebler mevcut mudur?

Ayrıca girmemiz iyi mi oldu?Yoksa aynı şekilde mi kalsaydık?

Huysuz bir damat olduğumuz doğrudur.Şöyleki Avrupa kendisi için bir çok noktada belli standardlar belirlemiştir.Onları bozdurmak istememekte,bizler ise ona uymamaktayız.

Maddi olarakta başlık parasını tedarik edemedik,kendimizi veya içimizdeki üç beş kişiyi beslemekten,evlenmek için başlık parasını toplamaya gücümüz yetmedi.

Avrupada bilinçli olarak 40 yıl bizi kapısından çevirerek,oyalamak suretiyle yardım elini uzatmadı.

İslamın kabul edilişinden beri,Osmanlı döneminde de sürekli batıya yönelmekteyiz.Memleketimizdeki evlerin yapımı bile hep batı tarafına yönelir.

Zira doğuda din hakim,batıda fen ve felsefe.İkisinin birleşmesi yani evliliği farklı olan akıl ve kalb duygusu gelişmiş evladını dünyaya getirecektir.Şimdilerde de olduğu gibi.

Ancak Bediüzzamanında tesbiti gibi avrupayı tek bir bütün olarak değil,iki açıdan değerlendirmek gerektir.

"Yanlış anlaşılmasın, Avrupa ikidir:

Birisi, İsevîlik din-i hakikîsinden aldığı feyz ile hayat-ı içtimaiye-i beşeriyeye nâfi' san'atları ve adalet ve hakkaniyete hizmet eden fünunları takib eden bu birinci Avrupa'ya hitab etmiyorum. Belki felsefe-i tabiiyenin zulmetiyle, medeniyetin seyyiatını mehasin zannederek, beşeri sefahete ve dalalete sevkeden bozulmuş ikinci Avrupa'ya hitab ediyorum.

Bil ey ikinci Avrupa! Sen sağ elinle sakîm ve dalaletli bir felsefeyi ve sol elinle sefih ve muzır bir medeniyeti tutup dava edersin ki, beşerin saadeti bu ikisi iledir. Senin bu iki elin kırılsın ve şu iki pis hediyen senin başını yesin ve yiyecek.

Ey sefahet ve dalaletle bozulmuş ve İsevî dininden uzaklaşmış Avrupa! Deccal gibi birtek gözü taşıyan kör dehan ile ruh-u beşere bu cehennemî haleti hediye ettin! Sonra anladın ki: Bu öyle ilâçsız bir illettir ki, insanı a'lâ-yı illiyyînden, esfel-i safilîne

atar. Hayvanatın en bedbaht derecesine indirir. Bu illete karşı bulduğun ilâç, muvakkaten ibtal-i his hizmeti gören cazibedar oyuncakların ve uyutucu hevesat ve fantaziyelerindir. Senin bu ilâcın, senin başını yesin ve yiyecek! İşte beşere açtığın yol ve verdiğin saadet, bu misale benzer."[1]

Bizlerin özellikle tanzimattan beri yanlış olarak peşine düşüp aldandığımız ve de aldattığımız nokta,bu ikinci Avrupa olan sefahetine müşteri olduğumuz avrupadır.

Asıl bizim nazara verdiğimiz ve de girmesinde bir çok faydaların söz konusu olduğu Avrupa;sanatın,adaletin ve fennin hakim olduğu avrupadır.

Diğer sefaheti noktasındaki uyarımız şudur:

"Ey bu vatan gençleri! Firenkleri taklide çalışmayınız! Âyâ, Avrupa'nın size ettikleri hadsiz zulüm ve adavetten sonra, hangi akıl ile onların sefahet ve bâtıl efkârlarına ittiba edip emniyet ediyorsunuz? Yok! Yok! Sefihane taklid edenler, ittiba değil, belki şuursuz olarak onların safına iltihak edip kendi kendinizi ve kardeşlerinizi i'dam ediyorsunuz. Âgâh olunuz ki, siz ahlâksızcasına ittiba ettikçe, hamiyet davasında yalancılık ediyorsunuz!.. Çünki şu surette ittibaınız, milliyetinize karşı bir istihfaftır ve millete bir istihzadır!.."[2]

Bu yönüyle Avrupa bugünde tüm dünyayı sömürmekte,yüzde yirminin menfaatı uğruna yüzde seksene sefalet getirmektedir.

"Âyâ zanneder misin; bu milletin fakr-ı hali, dinden gelen bir zühd ve terk-i dünyadan gelen bir tenbellikten neş'et ediyor. Bu zanda hata ediyorsun. Acaba görmüyor musun ki, Çin ve Hind'deki Mecusi ve Berahime ve Afrika'daki zenciler gibi, Avrupa'nın tasallutu altına giren milletler bizden daha fakirdirler. Hem görmüyor musun ki, zarurî kuttan ziyade müslümanların elinde bırakılmıyor. Ya Avrupa kâfir zalimleri veya Asya münafıkları, desiseleriyle ya çalar veya gasbediyor."[3]

Avrupanın en tehlikeli yönü sefahetidir.Bu noktada memleketimiz açık saçıklıkta oraya kıyas edilemez.

"Memleketimiz Avrupa'ya kıyas edilmez. Çünki orada düello gibi çok şiddetli vasıtalarla açık-saçıklık içinde namus bir derece muhafaza edilir. İzzet-i nefis sahibi birisinin karısına pis nazarla bakan, boynuna kefenini takar, sonra bakar. Hem memalik-i bâride olan Avrupa'daki tabiatlar, o memleket gibi bârid ve camiddirler. Bu Asya, yani Âlem-i İslâm kıt'ası, ona nisbeten memalik-i harredir. Malûmdur ki; muhitin, insanın ahlâkı üzerinde tesiri vardır. O bârid memlekette, soğuk insanlarda hevesat-ı hayvaniyeyi tahrik etmek ve iştihayı açmak için açık-saçıklık, belki çok sû'-i istimalata ve israfata medar olmaz. Fakat seri-üt teessür ve hassas olan memalik-i harredeki insanların hevesat-ı nefsaniyesini mütemadiyen tehyic edecek açık-saçıklık, elbette çok sû'-i istimalata ve israfata ve neslin za'fiyetine ve sukut-u kuvvete sebebdir. Bir ayda veya yirmi günde ihtiyac-ı fıtrîye mukabil, her birkaç günde kendini bir israfa mecbur zanneder. O vakit, her ayda onbeş gün kadar hayız gibi arızalar münasebetiyle kadından tecennüb etmeye mecbur olduğundan, nefsine mağlub ise fuhşiyata da meyleder."[4]

“Asya din noktasında Avrupa'ya benzemez ve İslâmiyet hayat-ı şahsiye ve uhreviye cihetinde hristiyanlığa uymaz…”[5]

“Ekser enbiyanın şarkta ve Asya'da zuhurları ve ağleb-i hükemanın garbda ve Avrupa'da gelmeleri, kader-i ezeliyenin bir işaretidir ki; Asya'da din hâkimdir. Felsefe ikinci derecededir. Bu remz-i kadere binaen, Asya'da hüküm süren dindar olmazsa da din lehine çalışanlara ilişmemeli, belki teşvik etmelidir.”[6]

Bugün Avrupa dinden ve maneviyattan uzaktır.Maddiyatla iç içedir.

“Bir şeyden uzak olan bir kimse, yakın olan adam kadar o şeyi göremez. Ne kadar zeki olursa olsun, o şeyin ahvali hakkında ihtilafları olduğu zaman yakın olanın sözü muteberdir. Binaenaleyh Avrupa feylesofları maddiyatta şiddet-i tevaggulden dolayı iman, İslâm ve Kur'anın hakaikından pek uzak mesafelerde kalmışlardır. Onların en büyüğü, yakından hakaik-i İslâmiyeye vukufu olan âmi bir adam gibi de değildir. Ben böyle gördüm, nefs-ül emir de benim gördüğümü tasdik eder. Binaenaleyh şimşek, buhar gibi fennî mes'eleleri keşfeden feylesoflar, Hakkın esrarını, Kur'an nurlarını da keşfedebilirler diyemezsin. Zira onun aklı gözündedir. Göz ise, kalb ve ruhun gördüklerini göremez. Çünki kalblerinde can kalmamıştır. Gaflet o kalbleri tabiat bataklığında çürütmüştür.”[7]

Dün olduğu gibi bugünde avrupanın başına gelen semavi ve arzi musibetlerinin başında dinden uzaklaşıp,maddeyi esas alarak,kazandıklarında da bunu tamamen kendinden bilmesidir.

“ihsan-ı Rabbanî olduğunu bilmeyip şükretmeyen ve maddiyyun fikriyle şirke düşen ve seyyiatı hasenatına galib gelen şu medeniyet-i Avrupaiye öyle bir semavî tokat yedi ki; yüzer senelik terakkisinin mahsulünü yaktı, tahrib edip yangına verdi.”[8]

Bizler Avrupa birliğine girersek ne kaybederiz,girmezsek ne kazanırız?

Bizler yüz yıldır bizler tarafından idare edilmedik.Hakimiyet milletin diye ilan edilirken hep milletin hilafına alınan kararlar uygulandı.Tarihten hiç silinmeyecek kara bir leke olan milli şef dönemi maddi manevi kıtlığın yaşandığı dönemdir.Atatürkçülük ve Atatürkü koruma kanunuyla getirilen suçluluk psikolojisiyle milyonlar madur edildi.163.madde ile din-vicdan ve fikir özgürlüğüne getirilen prangalarla milletin düşünmesi dahi yasaklanarak,inancını yaşaması bir yana söylemesi,düşünmesi suç kabul edildi.Hürriye ve cumhuriyetle idare altında münafıkane,Müslüman görülüp,benim babamda hacı,hoca,müftüydü aldatmacaları ile sağ gösterip sol vuruldu.Bu milletin hiçbir devirde yaşamadığını bu devirde maddi manevi kıtlığı yaşadı ve hala da yaşamaktadır.

Avrupa birliğine girersek bunlar olacakmı?En azından avrupanın içi dışından görülmekte,kısaca düşman bilinmektedir.Bizde ise içle dış birbirine zıt bir tavır almaktadır.Belli aşırı gibi görülebilir fakat şu da bir gerçektir ki;en kötü bir Avrupa birliği idaresi,en iyi bizde şimdiye kadar yapılan idare sisteminden daha iyi olacaktır.Maddi ve manevi gelişmeyi beraberinde getirecek,hiç olmazsa dindar insanlarla uğraşmayacaktır.

Bizim İslamiyet gibi bir dinimiz,binlerce yıllık kültür birikimimiz mevcuttur.Avrupa ise maddede ilerlemiş,maneviyatta içi kof bir durumdadır.O halde kaybetmekten o korksun.

Avrupanın;"Avrupa birliği bir hristiyan birliğidir."demesindeki bir sebebde bu korkunun bir ifadesidir.

Şu tesbit bizim için ümid vericidir:

"Avrupa, bir İslâm devletine hâmiledir, günün birinde onu doğuracak; Osmanlılar da Avrupa ile hâmiledir, o da onu doğuracak.

Nitekim Bediüzzamanın dediği gibi; ihbaratın iki kutbu da tahakkuk etmiş, bir iki sene sonra Meşrutiyet devrinde şeair-i İslâmiyeye muhalif çok âdât-ı ecnebiyeyi ahzetmek ve gittikçe Türkiye'de yerleştirmek; ve şimdi Avrupa'da Kur'ana ve İslâmiyete karşı gösterilen hüsn-ü alâka ve bilhassa bahtiyar Alman milletinde fevc fevc İslâmiyeti kabul etmek gibi hâdiseler, o ihbarı tamamiyle tasdik etmişlerdir."[9]

Avrupa birliğine girerek ve islamiyeti en güzel bir surette temsil etmekle islamiyetin hristiyan dünyasındaki doğumunu hızlandırmış oluruz.

Biz zaten bir avrupayı fazlasıyla doğurmuş,onun her türlü sefahetini hayatımıza geçirmiş olmaktayız,geriyede pek bir şey kalmamaktadır.

En garib nokta;yıllardır solun bayraktarlığını yapıp,dine ve dindara cephe alan Bülent Ecevit ve eşi Rahşan Ecevitlerin adeta din elden gidiyor,hristiyanlık propagandası yapılıyor diye ayağa kalkmalarıdır.

Oysa bizde bir asırdır uygulanan dini engellemeler,hristiyan propagandasının yanında kıyasa bile girmez.Bir yandan milletin dinini öğrenmesine engel ol,sonrada maneviyattan boş kalmış insanların hristiyan propagandasına kapılma tehlikesinden söz et!Büyük bir garabet,büyük bir cehalet…

Ve bu süreklide böyle uygulanmıştır.Avrupa birliği ise herkesin kendi dini özgürlüğünü yaşamasını teminat altına almakta ve teşvik etmektedir.

Başbakan Recep Tayyib Erdoğan;"CHP-nin kökü bereketsiz-demişti.Bu söz beni düşündürmekte.Herhalde bir bildiği vardır.Zira bunların dindar,örtülü ve imam-hatiblerle derdi nedir?Herhalde ya anlamıyorlar bu milleti ya da anlatamıyorlar.Çünki anlamıyoruz onları….

Şu bir vakıadır ki;İslamiyete olan içteki hücum ve darbe,dıştaki ve avrupadaki hücumdan dahada çok ve katmerlidir.En büyük bağ ve engel,içimizdeki bağlardır.

Milletin rağmına milletin seçtikleri dört defa ihtilalle devrilmiştir.Bumudur demokrasi?

Biz islamiyeti yaşıyamadık ki,islamiyeti batıya karşı temsil edelim.

“Avrupa, bizdeki cehalet ve taassup müsaadesiyle; şeriatı (hâşâ ve kellâ) istibdada müsait zannettiklerinden, nihayet derecede kalben üzülmüştüm.”[10]

“Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-ı imaniyenin kemalâtını ef'alimizle izhar etsek, sair dinlerin tâbileri, elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler. Belki Küre-i Arzın bazı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyete dehalet edecekler."[11]

“Pakistan milli eğitim bakan yardımcısı Ali Ekber Şah Türkiyeye geldiğinde üstadla görüşür,uzun konuşmalardan sonra şöyle der:”Üstadım…Türkler sizin kıymetinizi bilmiyorlar.Ben sizi Pakistana götüreyim.”

Üstad ise.”Hayır.Yara burada başladı.Burada tedavi görecek.Türk milleti bin sene alem-i islamın bayraktarlığını yaptı.Bundan sonra da yapacak.Ben eğer şimdi Mekkede,Medinede olsaydım,bu hizmet için buraya gelmeye,kendimi mecbur bilirdim.”[12]demiştir.

Bayrak burada düşmüş,Osmanlı burada yıkılmıştır.

İslamiyetin gayrı Müslimlerle olan muamelelerde hükümleri vardır ve Osmanlı döneminde yıllarca iç içe yaşanılmış hatta onlara çeşitli görevler verilmiştir.

“Gayrı Müslimler vekil olabilir mi?

Meclisde ekseriyetin görüşü önemlidir.Onlarda ekseriyet değillerdir.

Olabilirler.Tıpkı saatçı,ayakkabıcı olabilecekleri gibi.

Ancak sanat,ticaret,ziraat gibi işlerde istihdam edilir.Yoksa askeri,mali,dini,adli sahalarda istihdam edilemezler.

Hadisde:”Kim bir zimmiye (Müslümanların himayesi altındaki sözleşmeli gayrı Müslimlere) eziyet ederse,onun hukukuna tecavüz ederse,ben onun hasmıyım.Ve ben kimin hasmı olursam,kıyamet gününde ona davacı olurum.”

Osmanlı Ermenilerine hürriyet verilmesinin sebebi,rusun bağlarından kurtulmak içindi.”[13]

Ancak her zaman ihtiyat göz ardı edilmemelidir.

“Terakkiler için Avrupa'nın istibdad-ı manevîsi altındayız. Nihayet derecede ihtiyat ve itidal lâzımdır.”[14]

“Şu musibet, maye-i hayatımız ve âb-ı hayatımız olan uhuvvet-i İslâmiyenin inkişaf ve ihtizazını hârikulâde ta'cil etti. Biz incinir iken, âlem-i İslâm ağlıyor. Avrupa ziyade incitse, bağıracaktır. Şayet ölsek, yirmi öleceğiz, üçyüz dirileceğiz. Hârikalar asrındayız. İki-üç sene mevtten sonra meydanda dirilenler var. Biz mağlubiyetle bir saadet-i âcile-i muvakkata kaybettik; fakat bir saadet-i âcile-i müstemirre bizi bekliyor. Pek cüz'î ve mütehavvil ve mahdud olan hali, geniş istikbal ile mübadele eden kazanır.”[15]

Birçok noktada faydalarına rağmen ihtiyat,ölçü değerler doğrultusunda hareket edilmeli,mihenke vurulmalıdır.Altın çıkarsa ne ala,kömür çıkarsa geri iade edilmelidir.

"Asya'da uyanan akvam, fikr-i milliyete sarılıp, aynen Avrupa'yı her cihetle taklid ederek, hattâ çok mukaddesatları o yolda feda ederek hareket ediyorlar. Halbuki her milletin kamet-i kıymeti başka bir elbise ister. Bir cins kumaş bile olsa; tarzı, ayrı ayrı olmak lâzım gelir. Bir kadına, bir jandarma elbisesi giydirilmez. Bir ihtiyar hocaya, tango bir kadın libası giydirilmediği gibi.. "Körü körüne taklid dahi, çok defa maskaralık olur." Çünki:

Evvelâ: Avrupa bir dükkân, bir kışla ise; Asya bir mezraa, bir câmi hükmündedir. Bir dükkâncı dansa gider, bir çiftçi gidemez. Kışla vaziyeti ile mescid vaziyeti bir olmaz.

Hem ekser enbiyanın Asya'da zuhuru, ağleb-i hükemanın Avrupa'da gelmesi, kader-i ezelînin bir remzi, bir işaretidir ki; Asya akvamını intibaha getirecek, terakki ettirecek, idare ettirecek; din ve kalbdir. Felsefe ve hikmet ise, din ve kalbe yardım etmeli, yerine geçmemeli.

Sâniyen: Din-i İslâm'ı Hristiyan dinine kıyas edip, Avrupa gibi dine lâkayd olmak, pek büyük bir hatadır. Evvelâ: Avrupa, dinine sahibdir. Başta Wilson, Loid George, Venizelos gibi Avrupa büyükleri, papaz gibi dinlerine mutaassıb olmaları şahiddir ki; Avrupa dinine sahibdir, belki bir cihette mutaassıbdır.

Sâlisen: İslâmiyet'i Hristiyan dinine kıyas etmek, kıyas-ı maalfarıktır, o kıyas yanlıştır. Çünki Avrupa dinine mutaassıb olduğu zaman medenî değildi; taassubu terketti, medenîleşti.

Hem din, onların içinde üçyüz sene muharebe-i dâhiliyeyi intac etmiş. Müstebid zalimlerin elinde avamı, fukarayı ve ehl-i fikri ezmeye vasıta olduğundan; onların umumunda muvakkaten dine karşı bir küsmek hasıl olmuştu. İslâmiyette ise, tarihler şahiddir ki, bir defadan başka dâhilî muharebeye sebebiyet vermemiş. Hem ne vakit ehl-i İslâm, dine ciddî sahib olmuşlarsa, o zamana nisbeten yüksek terakki etmişler. Buna şahid, Avrupa'nın en büyük üstadı, Endülüs Devlet-i İslâmiyesidir."[16]

Millet ve devlet olarak bize düşen ise şudur:

"Şimdiki bu hükûmetimizin hakikî kuvveti, hakaik-i Kur'aniyeye dayanmak ve hizmet etmektir. Bununla ihtiyat kuvveti olan üçyüz elli milyon uhuvvet-i İslâmiye ile ittihad-ı İslâm dairesinde kardeşleri kazanır. Eskiden Hristiyan devletleri bu ittihad-ı İslâma tarafdar değildiler. Fakat şimdi komünistlik ve anarşistlik çıktığı için; hem Amerika, hem Avrupa devletleri Kur'ana ve ittihad-ı İslâma tarafdar olmağa mecburdurlar."[17]

Mehmet ÖZÇELİK

13-01-2006

[1] Lem'alar.115-116.

[2] Age.120.

[3] Age.122.

[4] Age.198.

[5] Şualar.357.

[6] Age.376.

[7] Mesnevi-i Nuriye.239.

[8] Kastamonu Lahikası.16.

[9] Tarihçe-i hayat.54,Sözler.754.

[10] Age.64.

[11] Age.90.

[12] Zulme karşı direniş.Mustafa Ramazanoğlu.39.

[13] Münazarat şerhi.Molla Muhammed.sh.148.

[14] Hutbe-i Şamiye.106.

[15] Sünuhat-Tuluat-İşarat.38.

[16] Mektubat.324-5.

[17] Emirdağ Lahikası.2/54,71,196.

AKIL NİMETİ

Akıl öğreten bir okul olsa ve bulunsa gider misiniz?

Dünyadaki bütün farklılıklar,aklın farklılığından ortaya çıkmaktadır.Akıllar bir olsa veya bir kaynaktan beslenseler,problemlerde ortadan kalkacaktır.

Akıllar tam kapasite çalışmamakta ve tam kapasite kullanılmamaktadır.Aklın eksikliği,eksikliklere de kapı açmaktadır.

***Akıl bazen dert oluyor başa,aklı atanlar rahatlamak için atıyorlar.Belli olmuyor mu?**

Ancak;akılsız olup dertsiz olmaktansa,akıllı kalıp dertli kalmak daha yerinde bir durumdur.

Zünnuni Mısrinin dediği gibi:"Belalar hayatın tuzudur,olmayınca hayat kokmaya başlar."

Başa gelen her şey de aklın tuzudur,onu kokmaktan alı koymaktadır.

***Hz.Alinin içini kuyuya boşaltmasındaki bir sebeb de,insanların kendisini anlayamayacağı,anlamayacağı,alamayacağı ve hazmedemeyip sonuçta istifrağ edeceğinden dolayıdır.**

***"Bir parça delilik karışımının bulunmadığı mükemmel bir ruh yoktur."Aristo**

-Dünyada delimi çok,akıllı mı?Belli olmuyor mu?

Bir öğrenci vardı üniversitede.akıllanmak için hocanın sohbetler-Hatıralar adlı kitabını adeta ezberlemeye çalışırken,artık muvazeneyi bozmuş,heryerde ve her zaman –sohbetler-hatıralar-deyib gezerdi.

Akıl muvazenesini kaybedip şirazesinden çıkarsa,bozuk plak gibi çalmaya başlar.

-Bleuler öğrencisine:"Hiç kimseye normaldir belgesi verme.Ben karıma bile vermem."der.

Anormal olduğu için mi?Hayır.belki tam ve yeterli norm ve normallikte olmadığından…

Anormal;ruh sağlığı bozulan,akli dengesi yerinde olmayan veya aklını samanlıkta kaybeden kişi.

***"Akıl noksanlığı iki türlü olur;biri delilikten,biri cahillikten."Eflatun**

-"Akıl,vücudun efendisidir."Vigny

-"Ham düşünceleri ancak akıl pişirir."Firdevsi

-"Allah mahvetmek istediği kimsenin önce aklını alır."Euripides

-"Akıl sonradan âh çekmek için değil,önceden düşünüp tedbir almak içindir."Mevlana

-"Allah akıldan daha üstün bir şey yaratmamıştır."Hadis

-"Allahın yarattığı ilk şey akıldır."Hadis.

-"Uçurtmalar rüzgar kuvvetiyle değil,o kuvvete karşı uçtukları için yükselirler."

-"Akıllılar istediği şeyi,akılsızlar başkalarının istediği şeyi öğrenir."Sadi

-"Akıl yeryüzünden kalksa bile kimse akılsız olduğunu kabul etmez."(Sadi

-"Zalimler aklı zincirlemenin yolunu bulamamışlardır."Calton

-"Hiç kullanılmayan akıl,hiç kullanılmayan oda gibi berbat şekilde küf kokar."Anonim

-"Akılları pazara çıkarmışlar,herkes kendi aklını beğenmiş."Türk atasözü

-"İnsanlara en adilce dağıtılan şey,akıldır.Çünki hiç kimse akıllarından şikayetçi değildir."Montaigne

-Aydınlar ve halkla anlaşamayanlar aslında akıllarının yüksek oluşundan değil,akılları ermeyenlerin seviyelerine inememelerindendir.

Zeka konusunda S.Ahmed Arvasî;

Görünen odur ki, insanın zihninin zemin katında, "beş duyu"ya bağlı olarak "akıl" tezgahını kurmuş, "eşya dünyasındaki kalıplar içinde" hammadde topluyor, tasnif edip depoluyor, "şuurumuz" da en üst katta oturmuş, bu materyali, insanın ruhi ihtiyaçlarına" göre, işleyip yorumluyor. "Zekamız" ise, bir asansör gibi, "akıl ile şuur" arasında gidip geliyor; insanın "maddi" ve "manevi" ihtiyaçlarını dengelemeye çalışıyor." (Akıl ve Gönül)

Ancak akımızın seviyesi ne durumdadır.Hangi tip akıllılar katagorisine girmekteyiz?

"Büyük beyinler fikirleri, orta beyinler olayları, küçük beyinler ise kişileri konuşur." Hyman Rickover

MEHMET ÖZÇELİK

11-08-2006

7/F-DEN-AİLE ANKETİ

1-Aile içindeki davranışlar nasıl olmalı?

***sevgi-saygı-itaat**

***birbirlerine yardım.**

***dürüst olmalı.**

***birbirlerinin görüşlerine saygı duyulmalı.**

***konuşarak çözmeli.**

***küslük olmamalı.**

***iyi geçinilmeli.**

2-Aile içindeki huzur nasıl sağlanmalı?

***helal mal yiyerek.**

***birbirlerini dinlemeli.**

3-Aile içindeki sorumluluklar nelerdir?

***yardımlaşarak.**

***terbiye ve düzen sağlayarak.**

***maddi desteği sağlayarak.**

***kardeşim ve ağabeymle kavga etmemiz.**

***Babam,aileye bakıp davara gitmek,annemin kiyemek yapma,davara g.tme,çamaşır yıkama,benim ki tarlaya gitme,kardeşime bakma,bulaşık yıkama,su taşımadır.**

4-Çocuk harcamaları ve harçlıkları nasıl olmalı?

***günde 500 bin verilmeli.**

***ailenin durumuna göre verilmeli**

***poça ve meyve suyu alacak kadar olmalı.**

***fazla para verilmemeli.**

***kardeşlere para eşit derecede verilmeli.**

***ihtiyaçtan fazla verilmemeli.**

***kahvaltı yapmamışsa kahvaltı parası verilmeli.**

5-Aile içindeki sıkıntılar nelerdir?

***maddi sıkıntı.**

***yemek sıkıntısı.**

***borçlu olmak.**

***kardeş kavgası.**

***sağlık sıkıntısı**

***su ve çamaşır makinası yok.**

***küslük ve bağrışmalar olmamalı.**

***baba anneyi dövmemeli.**

***kardeşin ders çalışmayı engellemesi.**

***ders çalışmada baskı olmamalı,kızılmamalı.**

6-Çocuk terbiyesi nasıl olmalıdır?

***baba güzel şeyleri öğretmeli.**

***sevgi-saygı**

***küçükken terbiye edilmeli.**

***anlamaları sağlanmalı.**

***döverek terbiye etmemeli.**

***söz ve davranışlara dikkat edilmeli.**

***kötü arkadaşların yanına gitmemeli.**

***dini terbiye verilmeli.**

***küfür olmamalı.**

7-Ailenizin sizden,sizin ailenizden beklentileriniz nelerdir?

***terbiyeli olmalı-bize sahib olup,çaba harcamalılar.**

***okumamı sağlamalılar.**

***ailemden beklediğim fazla şey yok.**

***iyi not almalı,güzel davranışlarla bulunmalıyım.**

8-Aile içi şiddetin üzerinizdeki etkileri nelerdir?

***çocuğun psikolojisi bozulmamalı.**

***onları bu duruma itmemeliyiz.**

***şiddetli kavga ve küslük sonucu,köşeye çekilerek için için ağlamaya,psikolojisinin bozulmasına neden olmaktadır.**

***şiddet psikolojik sıkıntılara sebeb oluyor.**

***boşanma,küsme,darılma.**

9-Aile içinde gördüğünüz olumlu davranışlar nelerdir?

***saygının olması.**

***babanın sabırlı olması.**

***söz hakkı verilmeli.**

***başkalarına yardım edilmesi.**

***misafirlerin sevilmesi.**

***bana güvenmeliler.**

***hepimizin eşit derecede sevilmesi.**

10- Aile içinde gördüğünüz olumsuz davranışlar nelerdir?

***sevgi-saygının olmaması.**

***İçki içmesi.**

***terbiyenin olmaması.**

***kalb kırma.**

***sırları paylaşmamak.**

***babanın kötü huylu olması.**

***Bir şeyin gizli yapılması.**

***annenin dövülüp,küfür edilmesi.**

***hep sıkıntı ve kargaşa**

11-Kardeşlerin birbirlerine karşı sorumluluk ve davranışları nasıl olmalıdır?

***derslerinde yardımcı olmalı.**

***onlara güzel şeyler öğretmeli.**

***saygılı olmalı.**

***büyükler problemleri çözmede yardımcı olmalı.**

***kıskanma olmamalı.**

12-Yanlışlara karşı nasıl bir tavır ve davranış izlenmelidir?

***güzel bir şekilde uyarmalı ve o davranışların kötü olduğunu söylemeliyiz.**

***konuşarak çözmeli.**

***kötü insanlardan sakındırıp,yanlışları göstererek,kötü olduğunu bildirmeli.**

***birkaç fırsat tanınmalı.**

13-Sizler düşüncenizde nasıl bir aile modeli düşünmektesiniz?

***çalışkan-güzel ahlaklı-yardımcı-kuralları yerine getiren.**

***saygılı.**

***birlik ve beraberlik içerisinde.**

***sıkıntısız bir aile.**

***dinine sadık bir aile**

***pansiyonda kalmaktansa,normal bir geçimimiz olsaydı,daha iyiydi..**

***mutlu ve huzurlu bir aile.**

***çocuklara önem verip,7 yaşında namaz kılmaları sağlanmalı.**

***anlayışlı olunmalı.**

NOT:Adıyamanın merkeze bağlı köylerinden gelip,okul pansiyonunda kalan kız ve erkek 7.sınıf öğrencileri üzerinde 13 soruda yapmış olduğumuz –Aile Anketi- sonuçlarıdır.

Bu öğrencilerin hemen hemen hepsi ailede saygı ve sevginin,hoşgörü,anlayış,yardımlaşma,kızmama,küfretmeme,konuşarak çözme,dövmeme,şiddete başvurmama,dinlenmenin olmasını her vesile ile dile getirmişlerdir.

7/E -DEN-AİLE ANKETİ

1-Ailedeki problemler nelerdir?

***babamın iki evli olması ve beni dışarıya bırakmaması.**

***kavga,paylaşamama.**

***sevgisizlik ve maddi durum.**

***birbirleriyle konuşmayıp,kavga edilmesi.**

***ödevlere yardım edilmeyip,televizyon seyredilmesi.**

***eşit davranılmaması.**

***sevgi ve hoşgörünün olmaması.**

***baskı olmamalı çünki ters tepiyor.**

***birbirini anlayamama.**

***maddi-manevi sıkıntı.**

***tartışma.**

***ağabeymizin sürekli dövmesi.**

***yanlarında sigara içmemeli,bağırmamaşı.**

***küçüğüme alıp,bana alınmaması.**

***ilgisizlik.**

2-Ailedekilerin birbirlerini anlamamalarının nedenleri nelerdir?

***birbirlerine bağırmaları.**

***dinlenilmemek.**

***saygısızlık,ilgisizlik,dışlama,anlamamazlıktan ileri gelmede.**

***üzerine alınma.**

***umursamama.**

***tek taraflı düşünme**

***anlayışla karşılamalı.**

***beni anlamıyorlar.**

***düşüncelerini paylaşmıyorlar.**

***birbirlerini tersleme.**

***proğramsızlık,hep bir ağızdan konuşma.**

***eve yorgun gelen babaya annenin güler yüzlü davranmaması.**

3-Ailede huzur nasıl sağlanır?

***aynı düşüncede olmalı,sorunlar aileyle paylaşılmalı.**

***birbirini teselli etmeliler.**

***farklı davranmadan.**

***iyi huy ve sevgi ve saygı ile.**

***denklikle.**

***birbirini dinleyip,onun yerine kendini koymalı.**

***görevlerini yapmalı.**

***hoşgörülü olmalı.**

***bir televizyon için dövüşmeyip,anlaşmalı,anlayışlı olunmalı.**

4-Ailede paylaşamamanın sebebleri nelerdir?

***düşüncelere saygılı olmalı,kırıcı olmamalı.**

***kendi doğrularıyla hareket etmemeli.**

***arkadaş ilişkilerinin yıkılması ve iletişim kurulamaması.**

***babanın her iki çocuğa aynı şeyi almaması.**

***kızarlarmı düşüncesi.**

5-Ailedeki kavgaların sebeb ve çözümleri nelerdir?

***babanın başka kadınlara bakması,sonuçta ya ayrılma veya bakmamaya söz vermesi.**

***babaların görüşlerine başvurup,beraber çözüme gidilmeli.**

***ani çıkışlar.**

***çocukların önünde kavga edilmesi ve bunu örnek alıp,bende ailemde kavga ederim-denilmesi.**

***şımartılma,ciddi olunmaması.**

***kahveye gidip,kumar oynaması.**

***ağabeyimin bilgisayarı açıp kapaması.**

***ortak karar vermemeleri.**

***çekememezlik.**

***bunu yapma,şunu yapma demeleri.**

***saygısızlık.**

***konuşarak çözmemeleri.**

***boş şeylerden oluyor.**

***birbirlerine başka şey söylemeleri..**

***tek doğru kendi görüşü olmayıp,düşüncelere saygılı olmalı.**

***anne-nene anlaşmazlığı,kaynana gelin kavgası.**

***ufak şeyler.**

6-Ailedeki kavgaların sizdeki etkileri nelerdir?

***hiç düşünmeden kavga edilmesi kötü bir örnek.**

***kendi ailesine de yansır.**

***babanın dövmesiyle,çocuğun kıcık kapmasına neden olur.**

***karısının zorla bileziklerini alması,güzel bir davranış değildir.**

***üzülürüz.**

***ağabeyimle yengem anneme yükleniyor,bağırıyorlar.**

***kendimi sefil hissederim.**

***kötü örnek oluyor.**

***ruh ve düşünceyi bozuyor.**

***başkalarına özenme.**

***yorgunluk,sitres.**

7-Ailesinden kopan çocuğun dramı ve düştüğü durumlar nelerdir?

***sevgisiz kalıp,sokak çocuğu olur.**

***herkesden borç para ister ve kötü yollara düşer.**

***ezilir.**

***davranış bilinçsizliği ve kötü arkadaş.**

***balici,yan kesici,esrarcı ve hırsız olur.**

***kendisini yalnız hisseder.**

8-Ailedekilerin çocuğa farklı davranışlarının olumsuz sonuçları nelerdir?

***sevilmediğini düşünüp,endişe ve hüzün duyar,üzülür.**

***gururu incinir,kin duyar,kaçmaya çalışır.**

***evden kaçıp,kötü yollara düşer.**

***isteklerin yerine gelmemesi,önemsenmeyip küçümsenmeleri.**

***ağabeyimin oğlu olunca beni sevmiyorlar.**

***ilgisizlik oluyor.**

***çeteye katılıp,hayatı biter.**

***kötü arkadaş edinir.**

***baba şefkatinden mahrum kalıp,anne şefkati gördük.**

9-Ailenin çocuğa gösterdiği şiddetin olumsuz etkileri nelerdir?

***aileye kin besler.**

***çocuk etkilenir,kulakta çekse ve o da başkasına uygular.**

***başarısızlığı artar.**

***zihinde acabalar oluşur.**

***kopar,geçimsiz olur.**

***ailede abim problem.**

***evden kaçar.**

***cana kıyma.**

***aynısını yapar.**

10-Çocuğun eve gelen misafirlere karşı tutumu ne olmalıdır ve nedir?

***gelenlere sevgi,saygı ve ikramda bulunmalı.**

***el öpüp,hoş geldin demeli.**

***saygılı olmalı,konuşacağını bilmeli,güzel davranışlar sergilemeli.**

11-Çocuğun akşamları dışarıya çıkmasının sebebleri ve etkileri nelerdir?

***kötü yollara düşer.**

***kızıp sinirlenme.**

***arkadaş.**

***yalnızlık ve mutsuzluk,düşünme ihtiyacı.**

***sitres atma,rahatlama.**

***ailenin dağılmasına ve üzülmesine sebeb olur.**

***kötü arkadaş edinir.**

***Ailenin kötü örnek olması.**

***evden uzaklaştırır.**

***aileden sıkılma.**

12-Kötü arkadaşa karşı ailenin tutumu ne olmalıdır?

***azarlamamalı,kötü davranışı belirtmeli.**

***çocuğun arkadaşıyla tanışılmalı,sorunları öğrenmeli.**

***bir süre bırakmayıp,başına gelebilecekleri hatırlatmalı.**

***onlarla gezmemeli.**

***sakince davranarak uzaklaştırmalı.**

***kontrol etmeli,konuşmalı.**

***engellemeli.**

***arkadaş seçimine yardımcı olmalı.**

13-Ailenin ayrılmasında çocuğa etkileri nedir?

***iki tarafada nefret.**

***her kötülüğü serbest yapar.**

***psikolojik sorun yaşar.**

***başarılı olamaz.**

14-İnternetin çocuk üzerindeki etkileri nelerdir?

***kötü sitelere girip,uygulama yoluna gider.**

***aile kopmasına neden olur.**

***sigara alışkanlığı.**

***derslerinden geri kalır.**

***bağımlılık yapar.**

Not:genel olarak tüm çocuklar internete gitmeyi uygun görmemekte ve tasvib etmeyib,tavsiye de etmemektedirler.

15-Ailedeki baskının çocuk üzerindeki etkileri nelerdir?

***çalışma baskısından dolayı inalda çalışmama.**

***aileden uzaklaştırıp,kendisini düşünmediğini sanar.**

***kendini kötü hisseder.**

***kendini yalnız hisseder.**

***sıkıntı olur.**

***derdini anlatacak birini arar,kendini hapiste hisseder.**

16-Sizler ailelerinizden size nasıl davranılmasını ister ve beklersiniz?

***birbirilerini daha iyi anlamalı.**

***sorunları beraber çözmeli.**

***iyi örnek ve hoşgörülü olmalı.**

***kaba ve kırıcı olmamalı.**

***eşit sevsin,bağırmasınlar.**

***daha fazla özen.**

***takdir edilmek isterim.**

17-Genel olarak ne söylersiniz?

***mutlu bir ailede yaşamak isterim.**

***sevinç olmalı.**

***çocuklara hak verilmeli.**

***ailenin ayrılmasında kaynana ve birbirini anlamama etkilidir.**

***ailemin mutlu olmasını istiyorum.**

NOT:Adıyamanın merkezinde bulunan 7.sınıf öğrencileri üzerinde yapmış olduğumuz –Aile Anketi-nden çıkan sonuçlardır.

MEHMET ÖZÇELİK

03-05-2006

CEMAATLAR- FARKLIKLAR- HAZIMSIZLIK

-Münakaşa eden insan,haklıda olsa haksızdır.

-Bediüzzaman bile:" Hiçbir müfsid ben müfsidim demez. Daima suret-i haktan görünür. Yahut bâtılı hak görür. Evet kimse demez ayranım ekşidir. Fakat siz mehenge vurmadan almayınız. Zira çok silik söz ticarette geziyor. Hattâ benim sözümü de, ben söylediğim için hüsn-ü zan edip tamamını kabul etmeyiniz. Belki ben de müfsidim veya bilmediğim halde ifsad ediyorum. Öyle ise her söylenen sözün kalbe girmesine yol vermeyiniz. İşte size söylediğim sözler hayalin elinde kalsın, mehenge vurunuz. Eğer altun çıktı ise kalbde saklayınız. Bakır çıktı ise çok gıybeti üstüne ve bedduayı arkasına takınız, bana reddediniz gönderiniz."[1]buyuruyor.

O halde fikrini benimsemediğimiz kişinin işimize gelen noktaları alıp,varsa ifsad edici noktalar bedduayı arkasına takıp göndermektir.Veya uygun bir ortamda aksi görüşleri serdetmektir.

-1970-lerde sol kesimle bir kısmın,sağ kesimle diğer bir kısmın kaba kuvvet ve sert münakaşaları hiçbir tarafa bir şey kazandırmadı bilakis görüşlerin daha sabitleşmesine ve kemikleşmesine sebeb oldu.

-Eğer bizde beğenmediğimiz kişi gibi davranır ve konuşursak,bizde onun gibi olur ve bizde onun gibi haksız duruma düşmüş oluruz.Haklı olarak tenkid ediliriz.

-Adıyaman Anadolu Gençlik Vakfı yani belli bir fikirdeki cemaat,kendileri gibi düşünen birini konferans vermek için getirmişlerse,elbette o kişi de onları memnun edecek ifadelerde bulunacaktır.

O misafir konuşmacıya hazmetmeyen ve tahammül göstermeyen,burada beraber yaşadıkları o insanlara nasıl hazmedecek ve bir araya gelecektir.

-Hazımsızlık bir nezaketsizliktir.Bu kesinlikle yanlışlara karşı suskun olmak anlamına olmayıp,müsbet olarak ve yapıcı bir üslupla meseleleri dile getirmektir.

-1970-den beri,-benim gibi olsun,benim cemaatım gibi düşünsün-diyenler,kaç arpa boyu yol gitmişlerdir?

Ancak en büyük müfessir olan zaman birilerini hizaya getirmektedir.O halde bazı şeyleri zamana bırakmak gerektir.

-Hep aynı noktada hata yapıyoruz.Her seferinde de tarih tekerrür ediyor.Oysa hiç ibret alınsaydı,tarih tekerrür mü ederdi?

-Mesela hoca efendi,böyle bir toplantıya katılsaydı tepkimi gösterirdi yoksa konuşmayı sonuna kadar nezaketle dinleyip,sonunda da söylenmesi gereken varsa söyleyip tebrik mi ederdi?

-Eğer denilirse ki;Hoca efendi böyle bir toplantıya katılmazdı…

Bir;Sen geldin ya…

İki;hristiyan ve Yahudilerle diyalog kurup bir araya gelen hoca efendi,neden bir çok noktada birleşenlerle bir araya gelmesin?

-Bizler evvela kendimizi anlatamıyoruz.Karşıdakini anlamıyor ve en kötüsü – öküzün altında buzağı arama kabilinden-anlamamaya çalışıyor ve anlamamakta diretiyoruz.Oysa peygamberimizin hayatına baktığımızda,yanlışda olsa dinlemiş,sonra söylenilmesi gerekeni en veciz şekilde söylemiştir.

-Bir türlü vasata gelemiyor,hep ifrat ve tefritle;zalimin Allah kılıncı olarak devam etmesine ve onunla bizden intikam almasına fetva veriyoruz.

-Dar insan daralır.Cevap verme sanatını bilemiyoruz.Konuşma ve dinleme nezaketini yitirdik.Dağarcığımızın kısır olmasından olsa gerek.Sürahi içinde olanı boşaltır.

Ben bile karşılık veren kişiye önümde bulunmasından dolayı,yavaşça da olsa,susup karışmamasını,işi alevlendirmemesini söyledim.

Oysa o kişi bana bir tepki verebilir veya bir başkası da bana;-Sen niye karışıyorsun-diyerek uzayıp gidebilirdi.

-Hep bu işler küçüklerin başının altından çıkıyor.Hiç büyüklerin kavga ve ciddi manada münakaşa ettiklerini gördünüz mü?

-Provakatörlerin ekmeğine yağ sürülüyor.Ateşe benzinle gidiliyor.

-Tenkid ve patlamalar diyalog meselesinden çıkmıştı.

Diyaloğun genel çerçevesini iyi belirlemek gerektir.Diyalog;Sulh çerçevesinde tarafların birbirini anlaması ve anlatmasıdır.Yoksa birbirlerinin kabul etmediklerini kabul mecburiyetinde kalmak değildir.

Diyalog kavga etmemektir.Sulh ortamında konuşmaktır.Karşıyı kabullenmek değildir.

Birde özellikle köre kör demek nasıl nezakete uymaz ise,kâfirede kâfir diyerek saldırmak,kendini anlatamamaya sebebdir.

Her şeyiyle iflas etmiş bir millet benimle ringe çıkmaktan korkmazken,ben neden çıkmaktan korkayım.

Neslimiz için ise korkumuz;buda tıpkı Almanyaya giden vatandaşlarımızın kendi nesillerine ve dinlerine sahib olmak için kollarını çemirleyip,taşın altına ellerini koyarak sorumluluklarını anlamaya sebeb olmuştur.Sorumluluğumuzu ve sahibliliğimizi bilelim.

Adı dinler arası diyalogda olsa,bu bir dindarların ve mensublarının diyaloğudur.

BİZ KENDİMİZ İÇİNDE BİR DİYALOGDA BULUNURSAK,başkaları bize zarar veremezler.

En büyük problem kendimizdedir.1970'lerden beri hep kavga ettik.Birbirimizi anlamaya çalışmadık.10 yıldır bir mesafe alındığı görülmekte ise de,bu da münferid kalmakta,yine bir araya geldiğimizde veya böyle bir konferansta hazımsızlık ve nezaketsizliği sürdürmekteyiz.

Oysa fikrini venimsemediğimiz kişiyi zorla düşüncesinden vaz geçiremeyiz.Bizler onu ve onun gibi düşünenleri düşüncelerinden vazgeçirme çabası içerisine giriyor,hata ediyoruz.

Cemaatın ihtilaf ve farklılığı rahmet iken ve öyle de olması gerekirken,bizde azab aleti olmaktadır.

Ben seninle bir araya gelemem,konuşamam,anlaşamam nasıl bir seviyedir?

Herkes kendi mesleğinin ve meşrebinin muhabbetiyle yaşar ve yaşamalıdır.

-En büyük hatamız;sen kendininkini överken,benimkini yermiş sayılıyorsun veya öyle düşünüyorsun,veya öyle demek istedin düşüncesidir.

Tıpkı hava bulutlu demek gibi.Yani yağmur yağınca göl olacak,gölde de ördekler yüzecek.

-Gençler ateşli oluyor.Saman alevi gibi parlayıp sönüyor.

Isıtmıyor,başkasının ateşini yakmaktan ve yükseltmekten başka..

-Bir araya gelme yönünde değilde,hep ayrılıkları körükleyerek aramızı açıyoruz.

Düşünüyorum da;Kendi aramızdaki diyaloglarda başarılı olamazken,bizden olmayanlarla diyalog kurabilmekteyiz,kurulabilmekteyiz.!!

-Türkiye ve geniş çerçevede İSLÂM ALEMİYLE DİYALOĞA İHTİYACIMIZ VARDIR.Bunun gündeme getirilmesi lazım ve elzemdir.Cemaatlar sık sık veya temsilcileri bir araya gelmeliler,buzları eritip yakınlaşmalıdırlar.

Konferansta Aytunç Altındal'ın konuşmalarından notlar aldım,faydalandım ve taraftar olmadığım görüşleri de oldu ki,onları da almayıp kendisine iade ettim.

Bir pazara gittiğinizde her şeyi alıyormusunuz?Veya almak mecburiyetindemisiniz?

O halde?

Ne bu şiddet,bu celal!!!

Bizler hamurumuzdan olsa gerek,çabuk coşan ve kabaran bir milletiz.Var olan değerlerimizi nerede ve nasıl kullanacağımızı bilmemekteyiz…

Aslında bunu yazarken ve söylerken bile ürperiyor,büyültme düşüncesine sebeb olabilme ihtimalinden de çekiniyorum.

-Bazı sivriliklerimiz,taassublarımız bizlere kaybettiriyor,sonunu getittirmiyor,kesintiye uğratıyor.

Tüm bu farklılıkları tetikleyen ise;siyasi körlük,siyasi taassub ve fanatikliktir.

Allah aşkına,herkes benim gibi düşünmek mecburiyetinde mi?Herkes senin gibi olabilir mi?Hiç olmazsa bu açıdan bak ve düşün.

Allah bile bu farklılıklara müsaade ederken,oysa herkesin kalbi onun elindedir.Ya bize ne oluyor da,ondan öte şefkat ve anlayışımızı ileri götürüyoruz!

-Tebliğin anlamı;inandığını ve anladığını anlatmaktır,kabul ettirmek değildir.Allahda rasulüne bunu hatırlatmamışmıydı.

"Doğrusu sen, sevdiğini doğru yola iletemezsin; fakat Allah dilediğini doğru yola iletir ve doğru yola erecekleri o daha iyi bilir."[2]

Bizler anlatmadan kabul ettirmeye çalışıyoruz.

Peki,ne kadar biliyoruz?Ne kadar tatmin olduk ki,tatmin edebileceğiz?Kendi kesemizi yoklayalım,bilgi dağarcığımıza bir bakalım?

Ne kadar dolu?Ne ile dolu?Nasıl dolu?

-Türkiyede birileri sürekli ihtilafları körükleme işlerini yapmaktadır.

"1920 yılında Topal Molla lakabıyla tanınan bir zat,Afganistanda tekke kurmuş.Topal Mollanın müridleri 3 yıl içinde 200 bine ulaşmış.Müridlerinin sayısı 1925'de 300 bini aşan Topal Molla,krala karşı ayaklanma hareketini başlatmış.Bir yıl boyunca Afganistanda kan gövdeyi götürmüş.O yıllarda Afgan kralı olan Emanullah Han,ülkesini terk etmek zorunda kalmış.Ülkesinden ayrılan Emanullah Han,Afgan sınırına geldiğinde yanına bir adam sokulmuş ve çok güzel konuştuğu Urduca'sıyla sormuş:"Beni tanıdın mı?Ben meşhur Topal Molla'yım.Afganistandaki görevim bitti,İngiltereye dönüyorum.","Seni tanıdım!"demiş kral:"Ben senin İngiliz casusu olduğunu biliyordum.Fakat halkıma o kadar çok tesir etmiştin ki,senin casus olduğuna onları inandırmanın çok zor olacağını düşündüm.Sarıklı,sakallı Topal Molla sakalını kesmiş,sarığını atmış,başına silindir şapkasını oturtmuş ve İngiltere yoluna koyulmuş.Evet,sıra kimde dersiniz?"[3]

Çok çabuk kanıyoruz.Çok çabuk dağılıyor ve dağıtıyoruz!...

-Osmanlı büyüktü.Neden mi?Tüm bu farklılıkları içinde topladığı için.Onlara çatılık görevini yapmaktan dolayı.

Bugün de ABD güçlü.Oda bunun farkına vararak,farklılıklara sahiblenmektedir.

Büyük olanlar büyük oynar,büyük deniz ve okyanuslarda yüzerler.Küçük olanlar ise nehirde değil,damlada bile boğulurlar.

-Tenkid tashih için olmalı,tahrib için değil.

Farklı fikirlerden,hakikat ışıkları parlar.Tahammülsüzlük ise bunu söndürür.

-Bir fikir ne kadar aykırı da olsa,karşıdakinde ona karşı bir araştırma,düşünme,cevab vermek için yorum imkanı oluşmuş olur.

-Şüphe ve tereddütler hakikatı araştırmak için olmalı,yoksa karşısındakini karalamak için olmamalıdır.Öyle bile olsa;delilsiz bir şey hükmen iftira olup,sahibi müfteri durumuna düşmüş olur.

-Millet olarak çok iyi niyet ve düşünce okuyucusuyuz.Kitap okumayan bir çok kimse,herkesi ve herkesin niyetini çok rahat ve cesurca okuyabilmektedir.

Bu da;cahil cesurluğundan olsa gerek.

-Gerçek iman,tevhid iledir.Allaha evladlık isnad eden hristiyanların,kız isnadında bulunan Yahudilerin inancı elbette gerçek inanç değildir.

Ancak bu durum onlarla kavga ortamında olmamızı gerektirmez.

Bediüzzaman şu mealdeki ifadesinde;Dünyada sulh ortamı sağlandıkça,insanların nazarları islamiyete dönecektir.

Dünyada oluşturulan sürekli ihtilal ve savaşlar bu nazarları çevirtmek için yapılan bilinçli gayret ve çabalardır.

-İnsanlar hep aynı çukura düşüyor ve hep aynı yerde tökezliyorlar.

Tarihi tekerrür diyorlar,hiç ibret alınsaydı tekerrür mü ederdi?

-Oysa hadisde müminin vasfı şöyle belirtilmektedir: :"el mü'minu ye'lifu ve yu'lefu.La hayra men la ye'lifu vela yu'lefu.","Mü'min ülfet edip alışan,kendisiyle alışılıp anlaşılan kimsedir.Oysa ülfet edip anlaşmayan ve anlaşılmayan kimsede hayır yoktur."

"Bir hadîsde buyurulur: "Ahirzaman'da öyle bir zümre zuhûr edecek ki, bunlar yaşça genç, akılca kıttırlar. Konuştukları zaman en hayırlı sözden (yani Kur'ân-ı Kerîm'den) bahsederler. Kur'ân-ı Kerîm'in kendilerine has olduğunu ve kendilerinin de Kur'ân üzere olduklarını zannederler."

Hadîsin Buhârî'de kaydedilen veçhi bu gençlerin samimiyet durumunu da açıklar:

"...Ancak imanları gırtlaklarından öte geçmez. Hedefi delip (hiçbir bulaşık almadan öbür tarafa) geçen ok gibi onlar da dine girip çıkarlar (üzerlerinde dinin hiçbir te'siri kalmaz)".

-“Ey iman edenler, müminleri bırakıp da kafirleri başınıza geçirmeyin! Kendi aleyhinizde Allah'a açık bir saltanat vermek ister misiniz.”[4]

“Ey iman edenler, yahudilerle hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar, birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden her kim onlara yardaklık ederse, muhakkak o da onlardandır. Allah ise zulmedenleri doğru yola çıkarmaz.”[5]

-Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin” ayeti Kur'an’da vardır. Ama "ehl-i kitapla düşman olun" manasına delaleti yoktur.

Abdullah Aymaz bir yazısında Washington’daki dinlerarası bir diyalog merkezi olan“The Inter Faith Conference of Metropolitan Washington (IFC)’a uğradım.

25 senedir bu merkezde başkanlık yapan Dr. Clark Lobenstine ile görüşüp faaliyetleri hakkında bilgi aldım.

Dr. Clark dedi ki: “Burada çok farklı inanç ve kültürlere mensup insanlar yaşıyor. 1968-1978 yılları arasındaki çatışmalardan anladık ki, huzurun sağlanması için, bunlar bir araya gelmeli, birbirlerini tanımalı ve birbirlerine yaklaşmalı... 1978’de bütün dinî liderler bir araya geldi ve dinlerarası diyaloğa ihtiyaç olduğunu söylediler. Ben de 1979’da bu işin başına geldim. Bu sahada ABD’de ilk organizasyondur. Her dinî cemaatten üç kişi var. Burası böyle yönetiliyor. Meselemiz sadece dînî değil. Aynı zamanda sosyal adaletin kurulması için de çalışıyoruz. İşin esası karşılıklı güven tesisi... Zaten bütün inançlar, adalet için çalışmaya davet ediyor. Açlara, yaşlılara, evsizlere yardım ediyor, yiyecek dağıtıyoruz. Problemleri, ırkçılık ve ailevî meseleler olarak iki başlık altında 21 üniteye ayırdık.”

“ABD’de her beş çocuktan biri fakir olarak doğuyor. Seviye farkları ve zengin-fakir dengesizliği var. Bunlara destek sağlıyoruz. Boşanmaları en zararlı ve en yıpratıcı halden, en ehven hale düşürmeye çalışıyoruz. Müslümanların problemlerini İslam Merkezi ve Washington’ın en eski camii vasıtasıyla çözmeye çalışıyoruz. Zekat fonları da çok işe yarıyor. Virjinya’da 12 dilde tercüme yapan bir kurum var. Ayrıca çok kültürlü halk hizmetleri diye ayrı bir kurum var. Önyargıları kaldırmak için öğrenciler arasında faaliyetlerimiz var. Bilhassa 11 Eylül’den sonra bunun önemi daha da arttı. Daha önce camileri diyaloğa davet ediyorduk, pek önemsemiyorlardı. Ama son olaylardan sonra onlar da meselenin ehemmiyetini artık kavradılar.”[6]

***”Bîrunî,"el-Asaru'1-Bakiye" isimli eserinde, diğer Hristiyan mezheplerinin**

ellerinde bulunan İncillerden farklı üç İncilin varlığını haber vermektedir. Bunlar, Merkîlerin (Marcioncuların) İncili,Deysanîlerin İncili ve Maniheistlerin İncilidir. Hristiyan kaynaklarda isimleri geçen şu sahte İncillere tesadüf ediyoruz:Tomas İncili, Yahudilerin İncili, Marcion'un İncili, Gerçek İncil,Petrus'un İncili, Mısırlıların İncili, Logia veya İsa'nın Sözleri,Nasıralıların İncili, Havarilerin İncili, Matthias'ın İncili, Nikomediyos'un İncili, Küçüklerin încili(33), Arapça İncil,Ermenice İncil, Yetmişler İncili, Hatıra İncili, Barnaba İncili vb. İnciller.”[7]

***”Yuhanna İncili ile Sinnoptik İnciller arasında büyük farklılıklar vardır. Biz bu farklılıkları maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz:**

1- Sinoptik İnciller vaftizden bahsederler, Yuhanna İncili bundan bahsetmez.

2- Diğer İnciller Hz. İsa'nın, şeytan tarafından günah işlemeye teşvik edildiğinden bahsettikleri halde, Yuhanna İncili bundan bahsetmez.

3- Sinoptik İnciller Hz.İsa'nın suretinin değişmesinden bahsettikleri halde, Yuhanna İncili bundan bahsetmez.

4- Diğer incillerde Evharistiya kurumu anlatılır, Yuhanna'da Evharistiya olayı yoktur.

5 - Diğer İnciller bahçedeki can çekişme olayını anlatırlar,Yuhanna İncili bunu anlatmaz.

6- Yuhanna İncilinde fısıh(pesah) bayramı kurbanı, üç veya dört kere olmuş gösterildiği halde, diğer İncillerde bu olay bir kere olmuş gösteriliyor.

7- Yuhanna İncilinde Yahudiye bölgesi daha önemli olarak gösteriliyor. Galile (Celile) bölgesi ikinci plana itiliyor,diğerlerinde Galile bölgesi birinci planda ele alınmaktadır.

8- Diğer İncillerdeki mecazî ifadelerin yerini, Yuhanna İncilinde meseller almıştır.

9- Diğer incillerde anlatılan mucizelerin sayısı Yuhanna İncilinde anlatılanlardan daha fazladır. Yuhanna İncilinde mucizelerin sayısı yediye inmiştir."[8]

Matta ile Yuhanna papaz değil,diğer ikisi papazdır.

***" Matta,Markos ve Luka İncilleri, anlattıkları konular ve anlatım planları bakımından birbirlerine benzediğinden, bu üç İncile "Sinoptik İnciller" adı verilmiştir.**

… Yuhanna, bir davayı isbata çalışmış, ağırlığı Hz.İsa'nm ulûhiyetini açıklama

konusuna tahsis etmiştir. Bu İncilin, diğer üç İncil ile müşterek noktaları çok azdır."[9]

"Resulullahın şu hadisleri ve âyet düşündürmektedir:"Benim, başında, İsanın da sonunda bulunduğu bir ümmet nasıl helak olabilir?"

"Bir diğer hadiste Mehdi'nin gelişi öncesi ümmetin ihtilaf ve çekişme içinde olacağı ve birçok zelzele yaşayacağı bildirilmiştir. (Ahmed)"

***"Ehl-i Kitap'tan her biri, ölümünden önce ona Hz. İsa (a.s)'ya muhakkak iman edecektir"[10]**

Tenkid edilen noktalardan birisi de;ehli kitabın Müslümanlarla eş tutulup,onlarında ehli cennet oldukları düşüncesidir.Mesela samimiyetinden ölçülü hareketinden şüphe etmediğimiz. Ahmet şahin hoca:

***"… Zaten dikkatlice bakıldığında görülecektir ki ehl-i kitapla temel noktalarda birlikteyiz. Daha meşhur ifadesiyle amentüde ittifakımız vardır. Çünkü Allah'ın gönderdiği kitapların hemen hepsinde tekrarlanan amentüdür: Allah birdir. Peygamberler haktır. Melekler vardır. Kitaplar gönderilmiştir. Ahiret vardır. Ölen**

insanlar bir gün dirilecek, yaptıkları iyiliklerin mükafatını, kötülüklerin de mücazatını göreceklerdir.

"Bu temel noktalar bir amentüden başkası değildir ve biz ehl-i kitapla bu amentüde müttefikiz. Garip olan şudur ki ittifak ettiğimiz amentüyü öne geçirmiyor da ihtilaf ettiğimiz teferruatı ileri sürüp mutlak küfre karşı dayanışmamıza engel olarak görüyoruz. Halbuki temelde ittifak varken teferruattaki ihtilaflara takılıp kalmak makul değildir."[11]

Bunu şöyle açacak olursak,burada yanlış düşünülen ve aramızda bir fark yokmuş sözünden kasıd daha net anlaşılabilecektir.Bu söz ifrat gibi görülebilir.Kasdettiği tevhide anlaşılırsa,diğer iman esaslarında problem olmayacağı söz konusu edilmektedir.:

Bir gün bir hocamızla Adıyamanda bulunan papazın yanına giderek kendisiyle 3 saat kadar konuştuk.

Ona ilk sözüm şuydu:" De ki: «Ey kendilerine kitap verilenler, gelin aramızda ortak bir kelimede birleşelim, Allah'tan başkasına tapmayalım, O'na hiçbir ortak koşmayalım ve Allah'tan başka kimimiz kimimizi Rab edinmesin!» Eğer bundan yüz çevirirlerse: «Bizim gerçekten müslüman olduğumuza şahit olun!» deyin."[12]

Bizde tevhid inancının bulunduğu sizde de teslis inancının bulunduğu bilinmektedir.Aslında Allahın birliği konusu çözülse diğer meseleler kendilinden çözülecektir.

Allah bir mi üç mü?

O ise sürekli,Üçün biri,diye cevab verdi.

Ben ise sıkıştırıp ve samimi olmasını söyleyerek bunun ne manaya geldiğini sorunca;Üç şahsın bir şahısda tecessüd ettiğini yani Allah-Oğul-Ruhul Kudüs-ün tek bir şahıs olarak İsada vücud bulduğunu ifade etti.

Daha da ileri giderek;cennette suç işleyen babamızın suçunu affettirmek üzere Allahın İsa cesedinde vücud bularak affettirmek üzere eziyet çektiğini söyledi.

Oysa Allahın affettirmek için böyle bir eziyete girmesine ihtiyaç yoktu.

Evlad babasının işlemiş olduğu günahdan dolayı zaten sorumlu ve günahkâr sayılmamaktadır.Böyle mantık dışı bir uygulama niçin söz konusu olsun?

Böylece uzun konuşmadan anlaşılan Tevhid inancı yerini tamamen teslis inancına bıraktığı için bunun imandan addedilmesi söz konusu değildir.

-İkinci olarak;miladi 325 yılında bir araya gelen dünya papazları,o zamana kadar birbirini tutmayan 104 incil içerisinden en birbirine uygun olanı seçmek için tarihte en önemli toplantıyı gerçekleştirmişlerdi.

Burada dört kişinin yazmış olduğu Matta,Markos,Luka ve Yuhanna adlı İnciller seçilmiş,diğerleri ise iptal edilmişti.

Ve bu kişiler Hz.isanın havarileri olmayıp,duyma sonucu akıllarında kalanı yazmışlardı.Çünki Hz.İsa kendisine gelen İncili yazdırmamış,bir kayıd altına almamış ancak konuşma yöntemiyle,vaaz ve öüt olarak 12 havariye anlatmıştır.Onlarda çeşitli yerlere dağılarak bunları insanlara söylemiş,öğütte bulunmuşlardır.

Papaz ise bunun tarihte en önemli bir toplantı olduğunu kabul etmiş ancak elbetteki inancı gereği İncillerin seçimi olarak kabul etmemişti.

***Her konuda ölçüyü veren ve ölçülü olan bediüzzaman hazretleri bu konularda da bizlere şu ölçüleri vermektedir:**

-"Sakın sakın münakaşa etmeyiniz, casus kulaklar istifade ederler. Haklı olsa, haksız olsa bu halimizde münakaşa eden haksızdır. Bir dirhem hakkı varsa, münakaşa ile bin dirhem bizlere zararı dokunabilir."[13]

Münakaşada nefis devreye girerek,hakkın değil,nefsin ve nefsinin istediğinin savunmasını yapar.

-"Hem, Hasan Avni ismindeki zât, madem evvelce Risale-i Nur'a girmiş ve yazısıyla da iştirak etmiş, o daire içindedir. Onun fikren bir yanlışı varsa da afvediniz. Biz, değil onlar gibi ehl-i diyanet ve tarîkata mensub müslümanlar, şimdi bu acib zamanda, imanı bulunan ve hattâ fırak-ı dâlleden bile olsa onlarla uğraşmamak; ve Allah'ı tanıyan ve âhireti tasdik eden, hristiyan bile olsa, onlarla medar-ı niza' noktaları medar-ı münakaşa etmemeyi; hem bu acib zaman, hem mesleğimiz, hem kudsî hizmetimiz iktiza ediyor. Ve Risale-i Nur'un Âlem-i İslâm'da intişarına karşı, hayat-ı içtimaiye ve siyasiye cihetinde maniler çıkmamak için, Risale-i Nur şakirdleri musalahakârane vaziyeti almağa mükelleftirler. Sakın hocaların Cuma ve cemaatlerine ilişmeyiniz. İştirak etmeseniz de, iştirak edenleri tenkid etmeyiniz."[14]

Diğer bir ifadeyle:" Bana: "Sen şuna buna niçin sataşdın?" diyorlar. Farkında değilim; karşımda müthiş bir yangın var.. alevleri göklere yükseliyor.. içinde evlâdım yanıyor.. imanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeye, imanımı kurtarmaya koşuyorum. Yolda birisi beni kösteklemek istemiş de, ayağım ona çarpmış; ne ehemmiyeti var? O müthiş yangın karşısında bu küçük hâdise, bir kıymet ifade eder mi? Dar düşünceler, dar görüşler..."[15]

-"Acaba Şeriatta oniki mezheb; hususan Hanefî, Mâlikî, Şafiî, Hanbelî Mezheblerinde ve yetmişe yakın ilm-i kelâm ve usûl-üd din dairesindeki allâmelerin fırkalarında ne kadar ayrı ayrı kanaatlar ve fikirler kitablara yazılmış bilirsiniz. Halbuki bu zaman kadar, hiç bir zaman, din âlimlerinin ittifakına ve münakaşa etmemesine muhtaç olmamış. Şimdilik teferruattaki ihtilafı bırakmağa ve medar-ı münakaşa etmemeğe mecburuz."[16]

Bunların bu farklılıkları,zenginliğe bir vesiledir.

-“Hem belki karşımıza aldanmış veya aldatılmış bazı hocalar ve şeyhler ve zahirde müttakiler çıkartılır. Bunlara karşı vahdetimizi, tesanüdümüzü muhafaza edip onlar ile uğraşmamak lâzımdır, münakaşa etmemek gerektir.”[17]

-“Madem zemmetmemek ve tekfir etmemekte bir emr-i şer'î yok, fakat zemde ve tekfirde hükm-ü şer'î var. Zemm ve tekfir, eğer haksız olsa, büyük zararı var; eğer haklı ise, hiç hayır ve sevab yok. Çünki tekfire ve zemme müstehak hadsizdir. Fakat zemmetmemek, tekfir etmemekte hiçbir hükm-ü şer'î yok, hiç zararı da yok. İşte bu hakikat içindir ki; ehl-i hakikat, başta Eimme-i Erbaa ve Ehl-i Beyt'in Eimme-i İsna Aşer olarak Ehl-i Sünnet, mezkûr hakikata müstenid olan kanun-u kudsiyeyi kendilerine rehber edip, İslâmlar içinde o eski zaman fitnelerinden medar-ı bahs ve münakaşa etmeyi caiz görmemişler; menfaatsiz, zararı var demişler.”[18]

Çünki fitne kendisiyle beraber bir çok fitne kapılarının dahi açılmasına sebeb olur.

-“Risale-i Nur şakirdleri, tam ihtiyatla beraber, bir taarruz olduğu vakitte münakaşa etmesinler, aldırmasınlar. Aldanan ehl-i ilim ve imansa, dost olsunlar. "Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz. Biz ehl-i imanla kardeşiz." deyip yatıştırsınlar.”[19]

Zira kardeşliğe sebeb olacak vesileler daha çoktur.

-" Kardeşlerime tavsiye ediyorum ki: İnşikaka ve iftiraka sebebiyet veren münakaşa etmesinler. Yalnız müdavele-i efkâr suretinde niza'sız mübahaseye alışsınlar.”[20]

Kırıcı olmadan fikir alış-verişinde bulunulmalıdır.

-“Kardeşlerim! Çok dikkat ve ihtiyat ediniz. Sakın sakın hocalarla münakaşa etmeyiniz. Mümkün olduğu kadar musalahakârane davranınız, enaniyetlerine dokunmayınız, bid'at tarafdarı da olsa ilişmeyiniz. Karşımızda dehşetli zındıka varken, mübtedilerle uğraşıp onları dinsizlerin tarafına sevketmemek gerektir. Eğer size ilişmek için gönderilmiş hocalara rastgelseniz, mümkün olduğu kadar münazaa kapısını açmayınız. İlim kisvesiyle itirazları, münafıkların ellerinde bir sened olur. İstanbul'da ihtiyar hocanın hücumu ne kadar zarar verdiğini bilirsiniz. Elden geldiği kadar Risale-i Nur lehine çevirmeğe çalışınız.”[21]

Menfi hareketlerden istifade edecek olanlar da elbetteki menfi insanlardır.Bununla onlar memnun edilmiş olur.Kişinin davası ve rabbi değil,düşmanı kuvvet kazanmış olur.

-“Şîalıkta mutaassıb ve Vehhabîlikte de müfrit, feylesofların en maddîsi ve mütefennini ve mutaassıb hocaların en enaniyetlisi, beraber Nur dairesine girmeğe başlamışlar ve kısmen şimdi de kardeşçe bulunuyorlar. Hattâ bazı misyonerler de, Din-i İsa'nın (A.S.) hakikî ruhanîsi de o daireye gireceklerine emareler var. Birbirine hücum değil; belki bir tesanüd, bir musalaha lüzumunu hissedip medar-ı münakaşa mes'eleleri ortaya atmıyorlar. Demek İmam-ı Ali'nin (R.A.) otuz-kırk işaretiyle sarahat derecesinde haber verdiği Risale-i Nur, bu zamanın müdhiş yaralarına tam bir ilâçtır. Onun için, o daire bize kâfi gelmiş, harice çıkmıyoruz.”[22]

“Ve Vehhabîlik damarı, hiçbir cihette Nur'un hakikî şakirdlerinde olmamak lâzım geliyor. Fakat madem bu zamanda zındıka ve ehl-i dalalet ihtilaftan istifade edip, ehl-i imanı şaşırtıp ve şeairi bozarak, Kur'an ve iman aleyhinde kuvvetli cereyanları var. Elbette bu müdhiş düşmana karşı cüz'î teferruata dair medar-ı ihtilaf münakaşaların kapısını açmamak gerektir.”[23]

Başkalarının eksiklikleriyle ve onların düşmanlığı yönünde çaba gösterenler,kendi mesleklerini sevemez,o yönde hizmet edemez.İslama zarar veren Vehhabilik konusunda bile Bediüzzaman Hazretleri,onun islamiyetin içindeki aile meselesi gibi bir mesele olur,zamanla bu havuzda eriyeceğini söylemektedir.

-“Meşrebimiz münakaşa ve münazara olmadığından…”[24]

Her mesleğin tüzüğü gibi,bu meslek ve meşrebin önemli tüzük kurallarından birisidir.

-Bediüzzaman ihlasın düsturlarını sıralarken:

“1 - Müsbet hareket etmektir ki; yani kendi mesleğinin muhabbetiyle hareket etmek. Başka mesleklerin adaveti ve başkalarının tenkisi, onun fikrine ve ilmine müdahale etmesin; onlarla meşgul olmasın.

2 - Belki daire-i İslâmiyet içinde hangi meşrebde olursa olsun, medar-ı muhabbet ve uhuvvet ve ittifak olacak çok rabıta-i vahdet bulunduğunu düşünüp ittifak ederek...

3 - Ve haklı her meslek sahibinin, başkasının mesleğine ilişmemek cihetinde hakkı ise: "Mesleğim haktır yahud daha güzeldir" diyebilir. Yoksa başkasının mesleğinin haksızlığını veya çirkinliğini ima eden, "Hak yalnız benim mesleğimdir" veyahut "Güzel benim meşrebimdir" diyemez olan insaf düsturunu rehber etmek.

4 - Ve ehl-i hakla ittifak, tevfik-i İlahînin bir sebebi ve diyanetteki izzetin bir medarı olduğunu düşünmekle...

5 - Hem ehl-i dalalet ve haksızlık -tesanüd sebebiyle- cemaat suretindeki kuvvetli bir şahs-ı manevînin dehasıyla hücumu zamanında; o şahs-ı manevîye karşı, en kuvvetli ferdî olan mukavemetin mağlub düştüğünü anlayıp ehl-i hak tarafındaki ittifak ile bir şahs-ı manevî çıkarıp o müdhiş şahs-ı manevî-i dalalete karşı, hakkaniyeti muhafaza ettirmek.

6 - Ve hakkı, bâtılın savletinden kurtarmak için...

7 - Nefsini ve enaniyetini

8 - Ve yanlış düşündüğü izzetini

9 - Ve ehemmiyetsiz rekabetkârane hissiyatını terketmekle ihlası kazanır, vazifesini hakkıyla îfa eder.

Hattâ hadîs-i sahihle, âhirzamanda İsevîlerin hakikî dindarları ehl-i Kur'an ile ittifak edip, müşterek düşmanları olan zındıkaya karşı dayanacakları gibi; şu zamanda

dahi ehl-i diyanet ve ehl-i hakikat, değil yalnız dindaşı, meslekdaşı, kardeşi olanlarla samimî ittifak etmek, belki Hristiyanların hakikî dindar ruhanîleri ile dahi, medar-ı ihtilaf noktaları muvakkaten medar-ı münakaşa ve niza' etmeyerek müşterek düşmanları olan mütecaviz dinsizlere karşı ittifaka muhtaçtırlar. "[25]

-"Hem Nur Müellifi bir mektubunda "Dâhilde tarafgirane adavet ve münakaşalara vesile olan füruatı değil, belki bütün nev'-i beşerin en ehemmiyetli mes'elesi olan erkân-ı imaniyeyi ve beşerin medar-ı saadeti ve umum İslâm'ın esas ve rabıta-i uhuvveti bulunan Kur'anın hakaik-i imaniyesini bulmak ve muhtaçlara buldurmaya hayatımı vakfettim" demek suretiyle hizmet-i İslâmiyenin ve mesail-i diniyenin umumunu tazammun eden vüs'at ve câmiiyeti haiz bulunduğunu; dinî hizmetlerin her nev'ini teyid ve teşvik ettiğini ve bir cadde-i kübra-yı Kur'aniye olan Risale-i Nur dairesinin umum ehl-i iman ve İslâma şamil bulunduğunu ifade ediyor. Ve yine aynı mektubunda devamla "Hattâ değil Müslümanlarla, belki dindar Hristiyanlarla dahi dost olup adaveti bırakmağa çalışıyorum. Harb-i Umumî ve komünizm altındaki anarşistlik tehlike ve tahribatlarının lisan-ı haliyle "Dünya fânidir, firaklarla doludur. Ey insanlar adaveti bırakınız, Kur'an dersini dinleyip birleşiniz; yoksa sizi mahvedeceğiz." diye beyanıyla bu zamanın şartları ve îcabları karşısında tarz-ı hizmeti yine Kur'anın nuruyla göstererek hakîmane irşadın ve tevfik-i İlahiyeye muvafık hareketle isabetli hizmetin îfası gibi noktalardan Risale-i Nur'un lüzum ve ehemmiyetini tebarüz ettiriyor."[26]

Buradaki dostluktan kasıd,düşmanlığı bırakmak ve müşterek düşman olan ateizme,tamamen inkârı uluhiyete karşı mücadele etmektir.

-"Hazret-i Ali, adalet-i mahzayı esas edip, Şeyheyn zamanındaki gibi o esas üzerine gitmek için içtihad etmiş. Muarızları ise: Şeyheyn zamanındaki safvet-i İslâmiye adalet-i mahzaya müsaid idi, fakat mürur-u zamanla İslâmiyetleri zaîf muhtelif akvam hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye girdikleri için, adalet-i mahzanın tatbikatı çok müşkil olduğundan, "ehvenüşşerri ihtiyar" denilen adalet-i nisbiye esası üzerine içtihad ettiler. Münakaşa-i içtihadiye siyasete girdiği için, muharebeyi intaç etmiştir. Madem sırf lillah için ve İslâmiyetin menafi'i için içtihad edilmiş ve içtihaddan muharebe tevellüd etmiş; elbette hem katil, hem maktul ikisi de ehl-i Cennet'tir, ikisi de ehl-i sevabdır diyebiliriz. Her ne kadar Hazret-i Ali'nin içtihadı musîb ve mukabilindekilerin hata ise de, yine azaba müstehak değiller. Çünki içtihad eden hakkı bulsa, iki sevab var. Bulmazsa, bir nevi ibadet olan içtihad sevabı olarak bir sevab alır. Hatasından mazurdur. Bizde gayet meşhur ve sözü hüccet bir zât-ı muhakkik Kürdçe demiş ki:

Yani: Sahabelerin muharebesinde kıyl ü kâl etme. Çünki hem katil ve hem maktul ikisi de ehl-i Cennet'tirler."[27]

"S- Yahudi ve Nasara ile muhabbetten Kur'anda nehiy vardır: "Ey iman edenler, yahudilerle hıristiyanları dost edinmeyin! Onlar, birbirlerinin dostlarıdırlar. İçinizden her kim onlara yardaklık ederse, muhakkak o da onlardandır. Allah ise zulmedenleri doğru yola çıkarmaz."[28] Bununla beraber nasıl dost olunuz dersiniz?

C- Evvela: Delil kat'iyy-ül metin olduğu gibi, kat'iyy-üd delalet olmak gerektir. Halbuki tevil ve ihtimalin mecali vardır. Zira nehy-i Kur'anî âmm değildir, mutlaktır. Mutlak ise, takyid olunabilir. Zaman bir büyük

müfessirdir; kaydını izhar etse, itiraz olunmaz. Hem de hüküm müştak üzerine olsa; me'haz-ı iştikakı, illet-i hüküm gösterir. Demek bu nehiy, Yahudi ve Nasara ile yahudiyet ve nasraniyet olan âyineleri hasebiyledir. Hem de bir adam zâtı için sevilmez. Belki muhabbet, sıfat veya san'atı içindir. Öyle ise herbir müslümanın herbir sıfatı müslüman olması lâzım olmadığı gibi, herbir kâfirin dahi bütün sıfat ve san'atları kâfir olmak lâzım gelmez. Binaenaleyh müslüman olan bir sıfatı veya bir san'atı, istihsan etmekle iktibas etmek neden caiz olmasın? Ehl-i kitabdan bir haremin olsa elbette seveceksin."[29]

Elbette kişi madem ehli kitapla evlenebilir,elbetteki onu sevecektir.

Mehmet ÖZÇELİK

22-03-2006

---

[1] Münazarat.14.

[2] Kasas.56.

[3] Genç Beyin.sayı.35.sh.10.

[4] Nisa.144.

[5] Maide.51.

[6] Zaman gazt. Paz 29.08.2004.

[7] Dört İncil çelişki ve farkları.Prof.Şaban Kuzgun.sh.163.

[8] Age. sh.194.

[9] age.219.

[10] Nisâ, 159.

[11] Ahmed Şahin, Zaman, 17 Nisan 2000.

[12] Âl-i İmran.64.

[13] Şualar.321.

[14] Kastamonu lahikası.247.

[15] Tarihçe-i Hayat.13.

[16] Şualar.403.

[17] Şualar.315,Mektubat.351.

[18] Emirdağ lahikası.1/205.

[19] Emirdağ lahikası.1/103.

[20] Lema'alar.106.

[21] Emirdağ lahikası.1/133.

[22] Emirdağ lahikası.1/211.

[23] Emirdağ lahikası.1/204.

[24] Emirdağ lahikası.2/150.

[25] Lem'alar.151.

[26] Barla lahikası.8, Emirdağ lahikası.1/8.

[27] Mektubat.53.

[28] Maide.51.

[29] Münazarat.31.32.

BÜROKRATİK ENGELLER

Hadisde:"Kolaylaştırınız,zorlaştırmayınız.Müjedeleyiniz,nefret ettirmeyiniz."buyurulur.

Yıllardır memleketimizde süren gelen bürokrasi ise,hep zorlaştırıcı ve nefret ettirici nitelikte.

Yıllar süren;Bugün git,yarın gel,politikası.

Ayak bağları..işlerin yapımızndan ve üretiminden daha zor olan,resmi ve bürokratik engeller.Bir dakika süren işin resmi,bürokratik aşamaları bazen günler ve aylar süren bir uygulamaya kadar gitmektedir.

Birilerinin topluma çaktığı kazık.Bir delinin kuyuya attığı taş.Geri kalmamızdaki en önemli faktör.

İşte öneği:

"Tarım ve köy işleri bakanlığında bir bürokratın anlattıkları:"Bir dönem Tarım Bakanlığı,İl müdürlüklerine bir yazı yazar ve "İlinizin bulunduğu bölgedeki karga,yaban domuzu,üveyik gibi tarımsal üretime zarar veren yabani hayvanların sayısını çıkartıp bize yollayın!"der ve komedi bu noktada başlar.Adı üstünde,zararlı ve yabani hayvan bunlar…Nasıl sayacaksın?Sonunda kendi aralarında 'İstişare'ederek bir formül bulurlar.Buna göre bölgenin büyüklüğüyle orantılı olarak her il müdürü bir rakam yazıp bakanlığa yollar.Kimi 30,kimi 20 yaban domuzu olduğunu bildirir.Aradan bir yıl geçer."Ses sada çıkmadı bakanlıktan"diye sevinirlerken bir yazı daha:"Bökgenizdeki yaban domuzlarının son durumu nedir?Şayet sayıları 150'yi aşarsa 'sürek avı' başlatın"Sürek avı başlaması için gerekli bürokratik işlemler ve nasıl ekipler oluşturulacağı,vurulan domuzların kuyruklarının kesilerek isbatlanması gerektiği gibi formaliteler sıralanır.İl müdürlükleri yeni sayıyı hayvanların çoğalabileceği varsayımıyla 5'er,10'ar artırıp bildirmişler.İş yıllarca böyle devam etmiş.Bürokratımızın tayini bir gün Tunveli tarım il müdürlüğüne çıkmış.Göreve başlamasının ardından yine bakanlığın aynı yazısı…Hemen bir sene önce gönderilen yazıyı çıkarmış ki,ne görsün?Domuz sayısı 149…Domuzu 1 tane arttırsa sürek avı başlamak zorunda kalacak.Hayvanların kuyrukları,ödenek…Kendi kendine"Ben bu sayıyı 50'ye düşüreyim,kimse fark etmez!"demiş ve yazıyı göndermiş.Bir ay sonra bakanlıktan bir yazı.Yazıda'Geçen yıl bölgenizde yaban domuzu sayısı 149 idi.Siz 50 olduğunu yazmışsınız.Ne oldu 99 yaban domuzuna?'diye soruluyor.Bürokrat oturmuş ve düşünmüş,bir formül bulup bakanlığa yazmış.Yazıda,'Evet,geçen yıl sayı 149'du.Ancak sayıları artınca köylüler resmi olmayan yollardan sürek avı başlattılar,hiçbirinide vuramadılar.Domuzlar sınır ilimiz olan Erzincana geçti.!demiş.Bürokratın belirttiğine göre'Hayvanları vurduk!' dese,bakanlık kuyruklarını isteyecek.Bakanlık hemen olayın takipçisi olmuş ve Erzincan il müdürüne bir yazı yazmış.Yazıda'Bölgenizde 100 yaban domuzu olduğunu yazıyorsunuz.Ancak Tunceli il müdürlüğü 99 adey domuzun bölgenize geçtiğini bildirdi.O hayvanları bulun.Sayı 150'yi aştığı için de hemen ekipleri toplayarak sürek avı yapın!'diyormuş.Erzincan il müdürü düşünmüş ve bakanlığa cevab

yazmış.Cevabda'Evet doğrudur.Tuncelinin 99 domuzu sınırımızdan girdi.Ancak hızlarını alamayarak sınırlarımızı aşıp Erzurum il hudutlarına geçtiler!'deyip işin içinden sıyrılmış.Bakanlık hemen Erzurum il müdürlüğünden hayvanların bulunup sürek avı başlatılmasını istemiş.Erzurum il müdürü Erzincan il müdürünü arayıp olayı sormuş,akıl almış.Bakanlığa'Doğru.99 domuz bölgemize girdi ama peşlerine düştük,ancak Ağrı il sınırına girdiler!'demiş.Bakanlık bu defa Ağrı il müdürlüğüne bir yazı yazmış.Ağrı il müdürü Erzurum il müdürünü aramış.Ve o da bakanlığa'Evet,doğru,bizim sınırdan girdi ama ülke sınırlarını aşıp Ermenistana geçti!'diyerek olaya tarım bakanlığı nezdinde bir son vermiş.Bürokratımız'Artık dışileri Ermenistanı aramış mıdır,bilmiyorum.Ama biz envanter işinden böyle sıyrıldık!'diye kurnazca gülümsüyordu."[1]

Devamı mı?İşte devamı:

Ermenistan'ın olaya sessiz kalması sebebiyle diplomatik bir krizin doğmadığını dile getiren Hisarcıklıoğlu, Başbakan'a da anlattığı mevcut bürokrasi anlayışıyla ilgili bu çarpıcı örneği, "Yanlış sistemin doğurduğu bir çözüm." cümleleri ile özetledi. Hisarcıklıoğlu, iş dünyasının önünü tıkayan bürokratik sistemin baştan sona yenilenmesini istedi.

***Araziyi alan, mayınları temizleyecek ...**

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, organik tarıma açılması planlanan Türkiye-Suriye sınırındaki mayınlı arazinin, ihaleyi kazanan şirketler tarafından temizleneceğini açıkladı.

Türkiye ile Suriye arasında kalan mayınlı alanı, organik tarım yapmak üzere alacak şirketler temizleyecek. Sınırda yaklaşık 500 kilometrelik mayınlı arazi bulunuyor.

Bir süre önce Türkiye ile Suriye arasında kalan arazinin ülke ekonomisine kazandırılması için proje geliştirilmişti. Projeye göre arazi mayından temizlenerek organik tarıma açılacaktı. Ancak arazinin tümünün mayından temizlenmesinin 600 milyon dolar civarında bir rakama mal olacağı hesaplandı. Bu maliyet tablosunu göz önünde bulunduran hükümet, mayın temizleme işinin, şirketlerin organik tarım yapacakları arazilerde kendilerinin temizlemesine karar verdi. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, konu ile ilgili olarak Ankara-İstanbul uçuşu esnasında gazetecilerin sorularını cevapladı. Maliye Bakanı, mayınlı arazinin organik tarım yapılmak üzere uzun vadeli olarak kiraya açılacağını vurgulayarak, temizleme konusundaki görevin de kendi bakanlığına verildiğini kaydetti. Bir ekibin eşliğinde helikopter ile bölgeyi gezdiğini anlatan Unakıtan, projenin altyapısını geliştirdiklerini belirterek, yakın bir zamanda da işlemlere başlayacaklarını ifade etti. İnsan hayatını ilgilendiren, teknik ve ihtisaslaşma gerektiren bu konuda sıfır tolerans ile çalışmaları gerektiğinin altını çizen Unakıtan, gerekli teknik ve idari şartnamelerin hazırlanması hususunda müsteşarlığı koordinatörlüğünde ilgili bakanlıkların yetkilileri ile çalışmalar yürüttüklerini hatırlattı.

Mayın temizleme işinin kimilerine göre 200-300, kimilerine göre de 600-700 milyon doları bulduğunu ifade eden Maliye Bakanı, "Fakat biz bunları orayı kiraya verdiğimiz kimselere temizletmek istiyoruz. Bütçeye ve devlete herhangi bir yük olmadan. Uzun vadeli kiraya vermek suretiyle, hem oraları temizlettirmeyi, hem de ekonomiye kazandırmayı arzu ediyoruz. Organik tarım fevkalade önemli. Ürünlerin tamamı yurtdışına ihraç ediliyor ve oldukça da pahalıya satılıyor. Ama henüz netleşmedi. Bu proje yerli ve yabancılara da açık olacaktır." diye konuştu. Unakıtan, proje ile ilgilenen yerli firmalardan kendilerine başvuranlar olduğunu, fakat çalışmaların netleşmesinin

ardından ihalenin yapılacağını, kimin girip girmeyeceğinin kamuoyu önünde belli olacağını kaydetti.

***Türk ve Japon takımları arasında bir kürek yarışması düzenlenmesine karar verildi .Her iki takımda performanslarının en üst düzeyine varabilmek için uzun ve zorlu bir hazırlık devresinden geçti Büyük gün geldiğinde iki taraf da kendini hazır hissediyordu.**

Japonlar yarışı bir kilometre farkla kazandılar.Türk takımı çok sarsılmıştı .Türk takımı yönetimi yarışın açık farkla kaybedilmesinin nedeninin bulunmasına karar verdi, sorunu araştırarak çözüm yollarının araştırılabilmesi için Mc.Kinsey ,Arthur Andersen ve bir dizi diğer yabancı danışmanlık şirketiyle anlaşıldı bir yıl süren ve milyonlarca dolara malolan çalışmalar analizler araştırmalar sonucu yabancı danışmanlık şirketleri hatayı buldu ve çözüm önerisi getirdi :Japonlar ın takımında sekiz kişi kürek çekiyor bir kişi dümencilik yapıyordu ;Türk takımında ise bir kişi kürek çekiyor sekiz kişi dümeni kullanıyordu.

Böylece 9 kişilik türk takımı japonlarla bir yarış daha yapmak üzere yeniden yapılandı, yeni yapıda 2 dümen müdürü, 2 dümen müdür yardımcısı,2 bölgesel dümen müdürü, 2 bölgesel dümen müdür yardımcısıvla bir de kürek çekme elemanı bulunuyordu.

İkinci yarışı japonlar 2 km farkla kazandılar .Tepesi atan Türk takımı yönetim kurulu hemen karar aldı.

Yarışın kaybedilmesinden sorumlu tutulan kürekçi kovuldu ve müdürlere sorunun çözümüne katkılarından dolayı ikramiye verildi.

***Türkiyedeki her sektöre uyarlanabilir.**

MEHMET ÖZÇELİK

28-03-2006

---

[1] Genç Beyin.sayı.32,sh.5.

KUR'AN-I KERİM-DE DABBE

Kur'an-ı Kerim'de Dabbe ile ilgili âyetlerde:"Onlar hakkındaki söz gerçekleştiği zaman, onlar için, yerden bir 'Dâbbe' çıkarırız ki, bu, onlara …söyler"[1]

"Sonra onun ölümüne hükmettiğimizde onlara onun ölümünü sezdiren olmadı, yalnız bir güve (böceği) dayandığı asasını yiyordu. Bu sebeple yere yıkıldığında besbelli oldu ki, eğer cinler gaybı bilselerdi, o horlayıcı azap içinde bekleyip durmazlardı."[2]

"Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar şeylerle denizde akan gemide, Allah'ın yukarıdan bir su indirip onunla toprağı ölmüşken diriltmesinde, üzerinde deprenen hayvanları yaymasında, rüzgarları değiştirmesinde, gökle yer arasında boyun eğmiş bulutta akıllı olan bir topluluk için elbette Allah'ın birliğine deliller vardır."[3]

"Yerde debelenen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi birer ümmet olmasınlar! Biz kitapta hiçbir eksik bırakmamışızdır. Sonra hepsi Rablerinin huzurunda toplanırlar."[4]

"Yerde rızkı Allah'a ait olmayan hiçbir debelenen yoktur; O, onların duracakları yeri de, emanet edildikleri yeri de bilir. Onların hepsi açık bir kitaptadır."[5]

"Ben kesinlikle hem benim Rabbim, hem de sizin Rabbiniz olan Allah'a dayanmışım. O'nun perçeminden tutmadığı hiçbir canlı yoktur. Şüphe yok ki, Rabbim doğru bir yol üzerindedir."[6]

"Göklerde ve yerde gerek canlı gerek melek kısmından ne varsa hepsi büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler."[7]

"Şayet Allah insanları zulümleri ile cezalandırsaydı, yeryüzünde bir tek deprenen canlı bırakmazdı, fakat onları belirli bir süreye kadar erteler. Süre sonu geldiğinde ise ne bir an erteleyebilirler, ne de öne alabilirler."[8]

"Allah her hayvanı bir sudan yarattı. öyle iken kimi karnı üzerinde yürür, kimi iki ayak üstünde yürür, kimi de dört ayak üstünde yürür. Allah, dilediğini yaratır. Şüphesiz ki Allah, her şeye gücü yetendir."[9]

"Nice hayvanlar var ki, rızkım (yanında) taşıyamaz; Allah onlara da rızık veriyor, size de! O herşeyi işitendir, bilendir."[10]

"O gökleri direksiz yarattı, onları görüyorsunuz. Yeryüzüne de sizi çalkalar diye ağır baskılar bıraktı ve orada herbir hayvandan üretti. Hem gökten bir su indirdik de orada her hoş çeşitten yetiştirdik."[11]

"Bununla beraber Allah, insanları kendi işledikleri yüzünden hemen cezalandıracak olsa, yeryüzünde bir deprenen bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar ebeler. Nihayet ecelleri geldiği vakit, işte o zaman şüphe yok ki, Allah kullarını görendir (hiçbirini karşılıksız bırakmaz)!"[12]

“Göklerin ve yerin yaratılışı ve onlarda ürettiği her canlının üretilişi de O'nun ayetlerindendir. Ve O dilediği zaman onları toplamaya da kadirdir.”[13]

“Canlıları çeşit çeşit üreterek sizi yaratmasında da kesin inanan bir topluluk için çok deliller vardır.”[14]

Yerde yürüyen,debelenen,hareketli,canlı,mikroskobik canlı ve Bediüzzamanın ifadesiyle hayvan olup,bir hayvan nevi olduğunu söyler.

Bunun için bir çok yorum yapılmıştır:Televizyon,İnternet,virüs,tren gibi teknoloji ürünleri,Aids denilmektedir.Yürüyen ve sürünen,akıllı ve akılsız tüm varlıklara şümulü vardır.

İşin ilginç olanı bu hayvanın konuşacak olmasıdır.Bu da bir çoklarını teknolojik harikalara işaret olarak yönlendirmektedir.
Allah varlığını ve kudretini bu şekilde göstererek kabule adeta mecbur kılacaktır.

Hadislerde bazı ifadeler müteşabih olarak kullanılmıştır.Mesela doğudan çıkan bir alevin insanları önüne katarak sürükleyeceğinden bahsedilir.Bugünkü ifadeyle,bunun bir savaş alevi ve ateşi olarak yorumlanarak,insanları yerinden edici tesirini görebiliriz.

Deccal içinde bazı müteşabih ifadeler kullanılmıştır ki,bunların bir kısmını Bediüzzaman 5.Şua adlı eserinde teker teker yorumlamaktadır.

Kıyametin 10 büyük,yüzlercede küçük aşametlerinin olacağı hadislerde belirtilmiştir.

Zamanımızda bunlardan büyük olanların bir kısmı,küçüklerin ise epey bir kısmı zuhur etmektedir.

Bu asır tüm asırların güzelliklerini ve çirkinliklerini sergileyen bir asırdır,tabiri caizse;Son raund…

Bediüzzamanın dediği gibi;bu bir hayvan nevi olup,tek bir hayvan değildir.Tıpkı aids misali ehli imanın zina ile ilişkisi olmadığından onlara bulaşmayıp,tap tersine nurlanmalarına vesile olabileceği gibi,günahkarlar için ise tam bir tehdid ve ölüm sebebi olacaktır.

Bu konuda Bediüzzaman:”Nasılki kavm-i Firavun'a "çekirge âfâtı ve bit belası" ve Kâ'be tahribine çalışan Kavm-i Ebrehe'ye "Ebabil Kuşları" musallat olmuşlar. Öyle de: Süfyan'ın ve Deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği ile fesada ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfr ü küfrana düşen insanların akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle, arzdan bir hayvan çıkıp musallat olacak, zîr ü zeber edecek. Allahu a'lem, o dabbe bir nev'dir. Çünki gayet büyük birtek şahıs olsa,her yerde herkese yetişmez. Demek dehşetli bir taife-i hayvaniye olacak. Belki “Asâsını kemirmekte olan bir ağaç kurdu." [15] ”âyetinin işaretiyle, o hayvan, dabbet-ül arz denilen ağaç kurtlarıdır ki; insanların kemiklerini ağaç gibi kemirecek, insanın cisminde dişinden tırnağına kadar yerleşecek. Mü'minler iman

bereketiyle ve sefahet ve sû'-i istimalâttan tecennübleriyle kurtulmasına işareten, âyet, iman hususunda o hayvanı konuşturmuş."[16]

Bununla trene de işaret eden Bediüzzaman,yorum olarak;"Bakınız, bu dabbetülarz, dehşetli hücum ve gürültüsü ve bağırmasiyle ve tünel deliğinden çıkıp hücum ettiği dakikada geçeceği yola bir metre yakınlıkta o çocuk duruyor. O dabbetülarz, tehdidiyle ve hücumunun tahakkümü ile bağırarak tehdit ediyor: "Bana rastgelenlerin vay haline!" dediği halde; o mâsum, yolunda duruyor. Mükemmel bir hürriyet ve hârika bir cesaret ve kahramanlıkla, beş para onun tehdidine ehemmiyet vermiyor. Bu dabbetülarzın hücumunu istihfaf ediyor ve kahramancıklığiyle diyor:

"Ey şimendifer! Sen ra'd ve gök gürültüsü gibi bağırmanla beni korkutamazsın." Sebat ve metanetinin lisan-ı haliyle güya der: "Ey şimendifer, sen bir nizamın esirisin. Senin gemin, senin dizginin, seni gezdirenin elindedir. Senin bana tecavüz etmen haddin değil. Beni istibdadın altına alamazsın. Haydi yolunda git, kumandanının izniyle yolundan geç."[17]

Zaman en büyük müfessirdir,hükmünü icra ederse hiç itiraza mahal kalmaz,her şey zahir olur.Ahirzamanda her şey hızla değişmekte,sona yaklaşmaktadır.

Bu konuda daha öncede yazmıştık.

Mehmet ÖZÇELİK

26-02-2006

---

[1] Neml: 82.
[2] Sebe.14.
[3] Bakara.164.
[4] En'am.38.
[5] Hud.6.
[6] Hud.56.
[7] Nahl.49.
[8] Nahl.61.
[9] Nur.45.
[10] Ankebut.60.
[11] Lokman1.0.
[12] Fatır.45.
[13] Şura.29.
[14] Casiye.4.
[15] Sebe' Sûresi,14.
[16] Şualar.592.
[17] Tarihçe-i hayat.102-103.

DÜŞÜNDÜREN GERÇEKLER

1) Küçük çapta da olsa bir market dükkanına sahipti.Çoluk çocuğunu rahatlıkla idare ediyor ve para biriktirme imkânına sahib oluyordu.

Herkes tarafından tarafından temiz,güvenilir,namazlı,dürüst bir kimse olarak bilinmekteydi.

Birde bir an evvel şu hac ibadetini de yapsaydı,oranın iyi bir hacı emmisi olacaktı.

Helalinden kazanır ve helalinden yerdi.

Nitekim gün geldi çattı,hac için gitme işlemi gerçekleşti.Dükkanı oğluna bıraktı.Babası gittikten sonra oğlu hayatta ilk defa bir işe girişti ve bir Loto alıp oynadı.

İşin ilginç yanı bu işleri bilmemesine beklide imtihanın ve sınanmanın bir adımı olmak üzere en yüksek olan altı puanı yakalayıp,o zaman üç yüz milyara yakın bir parasını kazandı.

Bununla hemen son model bir araba,dört katlı bir daire alarak zenginliğini gösterdi.

Hacdan dönen baba oğlunun durumunu öğrenip büyük bir tepki gösterdi.Ben bu haram para ve malı kullanmam dedi.

Ancak paranın yüzü tatlıydı.Bir müddet sonra onun da altına bir araba çekildi.Yeni alınan eve gitmemekte diretse de bir müddet sonra eve de taşındı.Ancak işi birazda helallendirmek ! amacıyla olsa gerekki fakir fukarayı da gözeterek onlara yardımda bulunmayıda ihmal etmedi.

Ancak bu yükseliş çok da hızlı sürmedi.Kısa bir müddet sonra girmiş olduğu işte iflas etti,arabalar gitti,yine eski marketinde devam ediyor sadece birde dört katlı bina ile hayatlarını sürdürüyorlar.

Sonra mı? Bilmiyorum.Zaman en büyük müfessir,açıklayıcı ve yorumlayıcıdır.

2) İşleri iyi idi.Çünki bir araba bayisinin o beldedeki temsilciliğini yürütmekte idiler.Ancak bazılarında bulunan zengin olma hırsı onları da sarmıştı.Bir an evvel zengin olmalı,nasıl olursa olsun köşeyi dönmeli idiler.

Durumları iyiye de gidiyor gibiydi.Alıp verdikleri faizlerle de işlerini iki üçe katlıyorlardı.

Bir gün yine birisine verdikleri faiz sebebiyle iki kardeş arasında çıkan tartışmada,öbür kardeş verene kızıyor ve neden faiz miktarını az aldın diye

azarlıyordu.Baba da bu olayı duymuş ve oda çocuğunun bu durumuna hiddet göstererek bir şamar atmıştı.Olay olduğu gibi kalmamış ve bir anlık gururuna mağlub olan genç,eline geçirdiği silahı alnına sıkarak kendisini öldürmüştü.

Hemen hastaneye kaldırılmış,kalb ise hala çalışmaktaydı,beyin fonksiyonunu yitirse bile.Acele başka beldeye kaldırılırken genci kaybetmişlerdi.

3) Çeşitli ihalelere girerek epey para kazanmıştı.Bir kaç kardeş olup,hızlı adımlarla yükselişe geçmekteydiler.Ancak yapılan ihalelerde çoğu zamanda duyulduğu ve de bilindiği gibi çok su-i istimallere sahne olunuyor,çok karanlık olaylara şahit olunuyordu.

Mesela,torbası fabrika çıkışı beş milyon olan bir torba çimentoya ihalede dört buçuk milyon indirimle kazanılıyor,çimentolar böylece yerlerine teslim ediliyordu.

Yoksa buda Nasreddin Hocanın alış verişi gibi mi yapılıyordu?Nasreddin Hoca bir gün dokuz yumurtayı bin liraya alır,on tanesini bin liraya satardı.Bunu görüp soran dostlarına ise;Dostlar alış verişte görsün,derdi.

Ancak bu ihaleler böyle değildi.Benzer uygulamalar yaşanıyordu.

Kısa süren bir süreden sonra bu işi yapan kardeşlerden birisi o zamanki yüklü bir para ile büyük bir şehre giderek orada o paraları yiyiyor ve eli boş olarak memleketine dönüyor.

Dün patron olarak çalıştığı yerde,şimdilerde orada bir işçi olarak çalışmaktadır.

4) Allah hayırlı ömürler versin.Babası memleketin en zenginlerinden idi.Ancak zenginliğinde kardeşinin malını da büyük olarak üstüne geçirmiş ve kendisi için kullanmıştı.Yükselişi iyi ve memleketin eşraflarından bir kimse durumuna yükselmişti.

Ancak her zaman denildiği,bilindiği ve gerçekleştiği gibi;Haramın binası olmaz.

Oğlu pek kendisi gibi değildi.Baba toplamakla meşgulken,oğlu yemek ve dağıtmakla meşguldü.Oğlu başkalarının her türlü temiz ve pis işlerini yapmada da maharetliydi.

Fakat o da faizin girdabına girmiş,gözü açık,her işi ve herkesin işini gören bu şahıs kendi işinde faka basmıştı.Çünki birinden almış olduğu faizi karşıdaki kişi buna imza attırarak yüzde onbin faizle tahsil etmişti.Kendisi gibi artık babada düşüşe geçmekteydi.

Günah artıp hızlandıkça düşüşte onunla orantılı olarak artmaktaydı.

Başta faiz ve arkasından gelen dolandırmalar ile borçlar artmış,babasının en önemli sahib olduğu gelir musluğu satılmıştı.baba bunlara pek fazla dayanamazdı ve dayanamadı da..kahrından öldü.

Mirasa konamayan oğlu çalıştığı iş yerinde yüksek miktarda da olsa maaş alsa da borçlara kâfi gelmemektedir.

Alma mazlumun âhını / Çıkar âheste âheste…

5) Bir okulda memurdu.Pek yüksek bir maaş almıyordu.Bu durum da bir çok isteklerini tedarik etmede onu zorluyordu.Daha müreffeh bir hayat arzuluyor ve bunun yollarını da bir türlü bulamıyordu.Belki de kolay olanı tercih ediyordu.

Emekliliği gelmişti.Beş vakit namazını kılar ve herkesin güvenini kazanmış bir kimse idi.

Bundan birkaç yıl itibarıyla emekli olsa yirmi-yirmibeş milyon civarında bir emekli birikmiş parasını alabilecekti.

Ancak bunun yaşantısındaki değişiklikler arkadaşlarının dikkatini çekmişti.Altına bir mersedes almış,evinde bir yenileşme ve bolluk oluşmuştu.Bu durumun yolunu ve sebebini soranlara ise,hanımının da yaptığı eş işlerle bu işleri götürdüğünü söyleyerek işi bağlıyordu.

Fakat bu pek hanımın el işleriyle olabilecek bir gelişmeye benzemiyordu.Peki ne olabilirdi.?

Adam güvenilirliğini sağlamıştı.Herkse buna güvenerek,demekki dürüstlüğüne binaen Allah buna veriyor diye memnun olup,neticeyi bağlıyorlardı.

Emekliliği dolar dolmaz emekli olmuştu.Oysa böyle bir niyeti bulunmamaktaydı.Acaba neden?Sordu,soruşturdu ve şu gerçeği öğrendi ki;

Bizim bu memur emekli olan öğretmenleri bir ay sonra emekli olmuş gösteriyor,başka yere gidenlerin gitmelerini hemen onaylamayıp bir iki ay sonra gitmiş gibi göstererek onların ders ücretlerini alıyor ve maaşını ikiye katlayarak çift maaş alıyordu.

Yıllar sonra bankanın dikkatini çekiyor.Bir okulda en yüksek maaşı müdürün alması gerekirken,bu memur neden müdürden de çok maaş alıyor?Bu durum maliyeye bildiriliyor ve geçmiş hesaplarda araştırılıyor ki,yıllarca bu şekilde yapılan iki bordolarla farklı hesaplar tutulup zimmete geçiriliyor.

Bankanın hesapları belli bir süreye kadar inceleniyor,ondan öncesi ise listeler imha edildiğinden daha ileriye gidilemiyor.Ve kendisinden 25 yılda emekli bikrimden alacağı paranın iki katı faiziyle birlikte tahsil ediliyor.

Bu maddi kaybı.İnsanların içine çıkamama ve âhiret boyutu ise daha sırada beklemede.

MEHMET ÖZÇELİK

25-12-2005

ADIYAMANIN KÖYLERİNDEN YATILI OLARAK GELİP KALMAKTA OLAN 6.SINIF ÖĞRENCİLERİYLE YAPMIŞ OLDUĞUM ANKET

1)Öğretmen olmak istermisiniz ? Neden ?

Cevablar:-İsteriz diyenler sebeb olarak;

-Yeni nesiller yetiştirirler.

-Bir gelir kaynağıdır.

-İnsanları bilgilendiririm.

-Sevab kazanırım.

***İstemeyen veya istemekle beraber olumsuz tarafına sebeb olarak;**

-Kafa yorucu bir meslek.

-Zor bir meslek

-Maaşı az.

-Köye hemen gönderiyorlar.

2)Sizler öğretmenlerin yerinde olsaydınız ne yapardınız ?

-Güler yüzlü olurduk.

-Anlaşılmayan konuyu tekrar anlatırdık.

-Eşit davranırdık.Hepsine önem verirdik.

-Dayak atmazdık.

-Evlatlarımız gibi severdik.

-Dertlerini paylaşırdık.

-Sınıfa sinirli girmezdik.

-Okumanın öneminden bahsederdik.

-Herkese söz hakkı verirdik.

-Örnek olurduk.

-Öğrenciyi ziyaret eder,durumunu araştırırdık.

3)Öğretmenlerinizden beklentileriniz nelerdir ?

İyi ders anlatmaları ve örnek vermeleri.

-Bizlere iyi davranmaları,pansiyonlarla gündüzleri aynı tutmalarını.

-Özellikle bilgisayar dersinde anlatarak değilde,yazarak öğretilmesini.

-Hoşgörülü olmaları,dayak ve ceza olmaması.

-Sevgi istiyoruz.

-Matematikte zorlanıyoruz.

-Anlaşılmayanın üzerinde durularak anlatılması

-Anlatım açık olmalı.

-Bizi başkalarının yanında azarlamamalarını.

-Derste sessiz olunmalı,ders kaynatılmamalı.

-Disiplinli olmalı.

-Her öğretmen kendi favori öğrencisini kaldırıp,diğerleri unutmamalı.

-Her konuda bize destek verilmeli.

-Notlar yüksek verilmeli.

-Ders anlatırken tahtanın önünde durmamalı ve anlaşılır yazılmalı.

-Hata yaptığımızda hemen sinirlenmemeli,o kişi dinlenmeli.

4)Öğretmenlerinizden yapmalarını ve de yapmamalarını istediğiniz işler nelerdir ?

-Her ders için test yapılmalı.

-Dersler kaynatılmamalı.

-Üst üste yazılı yapılmamalı.

-Türkçe öğretmeni örneklerle açıklamalı.

-Yüksek sesle anlatmalı.

-Başarılı olan ödüllendirilmeli.

-Zor konular birkaç kere anlatılmalı.

-Anlamayan yada yanlış cevablayan azarlanmamalı.

-Kızılıp azarlanılmamalı.

-Derse katılımı olmayanın katılımı sağlanmalı,tekrar ederse dövmeli.

-Derste aynı kişilerle ilgilenmemeli,herkesde kaldırılmalı.

-Hakkımız olan not tam verilmeli.

-Bizi anlamalılar.

-Bizimle güzel konuşulmalı.

-Bizle dalga geçilip,tembellikle damgalamamalı.

5)Sınıf öğretmenlerinizden beklediklerini̇z nelerdir ?

-Öğrencilerle konuşulmalı,bilgilendirilmeli.

-İlahi okumalı.

-İbretli hikayeler anlatmalı.

6)Okumaktan ve Pansiyonda kalmaktan pişman mısınız ? Neden ?

Pişman olmadığını söyleyenler sebeb olarak;

-Çünki okumayanın başına geleni görüyorum.

-O imkan veriliyor.

-Harçlık veriliyor,maddi imkan sağlanıyor.

-Ailemin değerini daha iyi anlıyorum ve dolayısıyla derslerime bağlanıyorum.

-Meslek sahibi olabilirim.

-Öğretmenler iyi davranıyorlar,babalık-annelik ediyorlar.

-Burada güvendeyiz.

-Birazda kalak mecburiyetindeyim.

-Düzen var.

-Ailem böyle istiyor.

***İstemeyen veya istesede biraz soğuk bakmasının sebebi olarak;**

-Kötü çocuklar soğutuyor.

-Alevi-sünni ayrımı yapılmamalı,dövüşülmemeli.

-Bir hasretlik çekiyoruz.

-Arkadaşlarım oyun oynarken beni oynatmıyorlar.

-Abilerimiz iyi davranmıyorlar.

Hazırlayan

Mehmet ÖZÇELİK

23-04-2006

FERDİYET

Ferd,yekta,tek,bir,eşsiz,benzersiz,her alanda hiçbir şeyin ona benzememesi, benzerliğin olmaması…

Bu Allah için kullanıldığı gibi,O'nun isimlerine mazhar olan şahıslar içinde asrının benzersizi,daha da ötesinde asırlarda benzeri nadirattan olan şahıs anlamınadır.

-Ferdiyet makamının şahsiyetleri birkaç asırda bir gelirler.Onu seven kurtulur velev ameli noksan da olsa.Ona tabi olmayıp onu sevmeyen helak olur velev ameli de olsa…İ.Rabbani.

Kendisi bir olduğu gibi sahib olduğu eşyada da aynı birliği sağlamasıdır.

"Ferdiyet cilvesi, kâinat yüzünde öyle bir sikke-i vahdet koymuştur ki, kâinatı tecezzi kabul etmez bir küll hükmüne getirmiştir. Bütün kâinata tasarruf edemeyen bir zât, hiçbir cüz'üne hakikî mâlik olamaz. O sikke de şudur: Kâinatın mevcudatı, enva'ları, en muntazam bir fabrika çarkları gibi birbirine muavenet eder; birbirinin vazifesini tekmile çalışır. Öyle bir tesanüd, öyle birbirine muavenet, öyle birbirinin sualine cevab vermek ve birbirinin imdadına koşmak ve birbirine sarılmak, birbiri içine girmek suretiyle öyle bir vahdet-i vücud teşkil ediyorlar ki; bir insanın cesedindeki unsurlar gibi, birbirinden kabil-i tefrik olmaz. Bir unsurun dizginini tutan, umumun dizginlerini tutamazsa, o tek unsurun dizginini zabtedemez."[1]

"Evet vahdet de, ferdiyet de; herşeyin o Zât-ı Vâhid'e intisabıyla olur ve ona istinad eder. Ve bu istinad ve intisab ise; o şey için hadsiz bir kuvvet, bir kudret hükmüne geçebilir. O vakit, küçük bir şey, o intisab ve istinad kuvvetiyle, binler derece kuvvet-i şahsiyesinin fevkinde işler görebilir, neticeler verebilir. Ve çok kuvvetli olan Ferd ve Ehad'e istinad ve intisab etmeyen bir şey, kendi şahsî kuvvetine göre, küçük işler görebilir ve neticesi ona göre küçülür. Meselâ: Nasılki başıbozuk, gayet cesur, kuvvetli bir adam, kendi cephanesini ve zahîresini beraberinde ve belinde taşımağa mecbur olduğundan, ancak on adam düşmanına karşı muvakkat dayanabilir. Çünki şahsî kuvveti o kadar eser gösterebilir. Fakat, askerlik tezkeresiyle bir kumandan-ı a'zama intisab ve istinad eden bir adam; kendi menabi-i kuvvetini ve erzak deposunu kendisi çekmediği ve taşımağa mecbur olmadığı için, o intisab ve istinad, onun için tükenmez bir kuvvet, bir hazine hükmüne geçtiğinden; mağlub düşen düşman ordusunun bir müşirini, belki binler adamla beraber, o intisab kuvvetiyle esir edebilir."[2]

"Demek vahdette, ferdiyette; bir karınca bir Firavun'u, bir sinek bir Nemrud'u, bir mikrop bir cebbarı o intisab kuvvetiyle mağlub edebildiği gibi; nohut tanesi küçüklüğünde bir çekirdek dahi dağ gibi heybetli bir çam ağacını omuzunda taşıyabilir. Evet nasılki bir kumandan-ı a'zam, bir neferin imdadına bir orduyu gönderebilir haysiyetiyle ve o neferin arkasında bir orduyu tahşid edebildiği cihetiyle; o nefer, bir ordu kendisinin arkasında manen bulunuyor gibi bir kuvvet-i maneviye ile pek büyük işlere, kumandanı namına mazhar olur. Öyle de: Sultan-ı Ezelî, Ferd ve Ehad olduğundan -hiçbir cihetle ihtiyaç yok, eğer faraza ihtiyaç olsa- herşeyin imdadına bütün eşyayı gönderir ve herbir şeyin arkasına kâinat ordusunu tahşid eder ve herbir

şey kâinat kadar bir kuvvete dayanır ve herbir şeye karşı bütün eşya -faraza eğer ihtiyaç olsa- o Kumandan-ı Ferd'in kuvveti hükmüne geçebilir. Eğer Ferdiyet olmazsa, herbir şey bütün bu kuvveti kaybeder, hiç hükmüne sukut eder; neticeleri dahi hiçe iner."[3]

"Evet dünyadaki bütün sühulet, bütün ucuzluk, bütün mebzuliyet; vahdetten gelir ve Ferdiyete şehadet eder."[4]

Ferdiyet sırrıyla kâinatta bulunan her şey bir elden çıkmış ve o bire isnad etmektedirler.

"Cenab-ı Hak, insanı pek acib bir terkibde halketmiştir. Kesret içinde vahdeti, terkib içinde besateti, cemaat içinde ferdiyeti vardır."[5]

İnsan bu kadar farklılıkları içerisinde ferdiyet sırrıyla birliğini muhafaza etmekte ve bire dayanarak çokluğunu bir ferd içerisinde muhafaza etmektedir.Yoksa kâinat çapında bir büyüklüğü ve kesreti vardır.

Gavsı Azam Abdulkadiri Geylaniyi ve Bediüzzamanı o zamandan bu zamana büyük yapan olay bu ferdiyete mazhar olmalarıdır.Toplumun tutkalı ve mayası olmuşlardır.

"Gavs-ı A'zam'da kutbiyet ve gavsiyetle beraber "ferdiyet" dahi bulunduğundan, âhirzamanda şakirdlerinin bağlandığı Risale-i Nur, o ferdiyet makamının mazharıdır."[6]

Ferdiyet makamının şahsiyetleri zamanlarında ve sonraki zamanlarda farklı çıkışlarını ve o kadar farklı yollar içerisinde en farklı ve isabetli ve de en kısa yolları seçmekle imtiyaz ederler.

Her asrın hükmü farklı olsa da bu ferdiyet makamının şahsiyetlerinin bulundukları zamanlarının hükmü de tamamen farklı bir zamandır,tıpkı kendileri gibi…

MEHMET ÖZÇELİK

20-02-2006

---

[1] Lem'alar.318.

[2] Age.321.

[3] Age.321.

[4] Age.322.

[5] Mesnevi-i Nuriye.88.

[6] Kastamonu Lahikası.197.

EY OĞUL !

:.. Ey Oğul…

:.. Başarısızlığı başkasında değil,kendinde ara..

:..Kendinle barış,kendinle kavga etme.Kendiyle kavgalı olanlar, başkalarıyla barışık olamazlar.

:..Olumlu ve uyumlu ol.

:..Ağlamaya değil,anlamaya çalış.

:..İkimizde eksiğiz.Sen bilmelisin ben de yapabilmeliyim ki,tam olalım.

:..Dinlemesini bil ki,dinlenesin,dinlenmiş olasın..

:..Hedef belirle,azmet ve yürü.

:..Kendini hesaba çek,hesaba çekilmeden önce.

:..Ne kendi evine ne de başkasının evine destursuz ve düstursuz girme.

:..Doğruları yanlışlarda ve yanlışlarla arama

:..Hedefe varanlar,erken kalkıp,erken yola varanlardır.

:..Kendi içindeki dalgaları durult,gemini düzelt,rotanı yaratılışındaki pusulan istikametinde yönlendir.

:..Suyunu bulandırma..bulanma..durult..duru tut.

:..Hayatı deneme yanılma yöntemleriyle öğrenme..hayat bir deneme tahtası değildir.

:.. Tecrübe edilen tecrübe edilmez.Bir Müslüman bir yılan deliğinden iki defa ısırılmaz.

:..Hangi safta bulunursan bulun,istikametten ayrılma..istikamet ortanın ortasıdır.Vasatın da vasatıdır.İstikamete sahib olanlar hiç kaybetmedi..hep kazandı..başta da sonda da…Müstakim ol.

:..Safını belli et.

:..Misafir perver ol..insanlarla kopuk olma..kopma..mesafeni ölçülü tut.

:..Akrabanı hiç unutma..onlara git..onlarla beraber ol..onlarsız olma..onları sev..sevil.

:..Âilen miyarın ve mihenk taşın olsun..onları dinle.onlarla olumlu ve uyumlu ol..onlardan kopuk yaşama..onlara muhalefet etme..siyasilerin durumuna düşersin.

:..Kardeşlerine örnek ol..öncü ol..onlar senin şeklinle şekillensin.Şeklin düzgün olsun..düzgün dursun.

:..Saygılı ol..saygı bul.

:..Kötü sözden sakın.Kötü söz kötü işe..kötü iş kötü insanlığa götürür.

:..İnsanlara vereceğin en kalıcı hediye,onlara yapacağın her türlü yardımındır.

:..Doğrulara yanlışlardan gitme.Yanlışlardan doğrulara varanlar; yaralanır,yolda kalır,yanlışa saplanır,orda kalır..pek azı doğruya varır.

:..Gençlik dönemi sarhoşluk dönemi gibidir..uyanmak gerek.Gelişme dönemidir..ölçüyü almak gerek.

:..Problem olma..problemler problemleri üretirler.Çözücü ol.

:..Doğrulukta sebat ve sabır göster.

:..Bizlerin eksikliği;sizleri olduğunuz gibi değil,görmek istediğimiz gibi görmeye çalışmamızdır.Gel birbirimizi anlamaya,kendimizi anlatmaya çalışalım.

:..Bilirim,çocuklar babalarına benzeyecek diye bir kural yoktur ancak sen başkasına değil,kendine benze.

:..Oğlum kendinden kopma,bizden de kaçma..ailenden,evinden ayrılma,huzuru başka yerlerde arama.Kimden kaçıyorsun?Kendinden mi yoksa bizden mi?Kendine gel..bize gel.Kimseyi yitme..aklını yitirme..kendini bitirme...

Mehmet ÖZÇELİK

GÖZ YAŞI

-Rahatlamaktır

Acıyı dökmek,atmak,gidermektir.

Vücudun deşarzıdır.

Göz yaşsız göz ve kişi kurak bir tarla gibidir.

Gözün aydınlığıdır göz yaşı

Hüznün sonu,sevincin başlangıcıdır göz yaşı

Neşenin ve gülmenin başlangıcıdır,habercisidir.

Gözü besler,vücuttan zararlı maddeleri dışarı atar.

Bedene sıhhattir.

İlahi rahmet kapısını çalmaktır.

Acziyetin kudrete ilticasıdır.

Rahatlatır,dinlendirir,temizler.

GÖZ YAŞI ÇARESİZLİĞE ÇAREDİR

Ağlamak,dertleri içden dışa atmaktır.Bir devadır.Depresyonu azaltır.Ağlıyamamak ağlanacak bir hal,diğer bir ifadeyle halsizliktir.

Handanın babasının vefatından ağlıyamaması üzerine aklını kaybedecek hale gelip,sakinleştiriciler ile bir derece kendine gelebildi,hatta sıkıntısı uzun müddet devam etti.Kardeşi ise ağlamakla rahatladı.

-Gözyaşı bir serumdur.

MEHMET ÖZÇELİK

KUR'AN-DA GÖZ - KULAK - KALB

Lokmana efendisi bir koyun kestirerek onun en güzel ve en kötü parçasını getirmesini söylemesi üzerine ikisinde de dil ve kalbini götürür.Sebebini sorduğunda ise dil ve kalb ile ilgili olarak bu konuda :"İyi olduğu zaman,bu ikisinden daha iyi ve güzel olan bir şey yoktur!

İşe yaramaz ve kötü olduğu zaman da,bu ikisinden daha işe yaramaz ve kötü olan bir şey yoktur,der."

İbrahim Hakkı Bursevi der;

-"Esma-i ilahiye asker ve kalb karargâhtır.

-Arş her şeyi kuşatır,sendeki marifet,esmaya mazhariyette onu kuşatır."

Kalb marifetin mahallidir.

Büyük kâinatın idaresinde merkez ve idare mekanizması olarak Arş ne ise,küçük kâinat olan insanın idare ve tecelli olarak ana merkezi kalbdir.

"Vücutta bir et parçası vardır.Eğer o iyi olursa bütün vücut iyi olur;eğer o bozuk olursa tüm vücut bozuk olur.Dikkat edin,o kalbdir."(Hadis)

Hadis-i Kudside:"Ben kâinata sığmam,mü'min kulumun kalbine sığarım."hakikatıda kalbin Allah yanındaki yeri ve değerini,diğer yandan külli ve kapsamlı oluşunu göstermektedir.

Hadis-i Kudside:"Ben gizli bir hazine idim,mahlukatı yarattım ta ki kendimi bileyim ve de bildireyim."Bu bilinme noktası ise,kalpdir.

Kalb ise,ilahi hazinenin açılmasında anahtar görevi görmektedir.Tüm tecellilere makes ve ayna olmaktadır.

Yanar döner gibi,kalb de sürekli kalbolup,değişib dönüşmesiyle de o tecellilere sürekli ayna olmakta,tecellilerin yenilenmesine sebeb oluşturmaktadır.

Böylece her an ayrı bir tecellide tecelli edip görülmektedir.Âyette:"O hergün bir iştedir."Her an ayrı ve farklı bir tecellidedir."[1]

Âyetlerde:" Bir de hiç bilmediğin bir şeyin ardınca gitme; çünkü kulak, göz, gönül; bunların her biri ondan sorumludur."[2]

"(Ey Muhammed!) Hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen, Allah'ın kendi ilmi dahilinde saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne perde çektiği kimseyi görüyor musun? Şimdi onu Allah'tan başka kim hidâyete erdirebilir? Hala düşünmez misiniz?"[3]

“Andolsun ki, Biz onlara, size vermediğimiz güç ve imkanları vermiştik. Onlar için kulaklar, gözler ve gönüller yapmıştık, ama ne kulakları, ne gözleri ve ne de gönülleri kendilerine bir fayda sağladı. Çünkü Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıverdi.”[4]

Bu gibi âyetlerde işaret edilmektedir ki;Bir insan bir şeyi önce işitir ve kulak devreye girer,arkasından göz onu görmek ister,üçüncü olarakta kalb onun hakkında bir hatırlama veya karar mekanizması olarak devreye girer.

Bir şey için netice almada veya kapatılmada bu üç noktanın yani kulak,göz ve kalbin açılması veya kapanmasıyla gerçekleşmiş olur.

Kulak,Göz ve Kalb ile ilgili olarak;Âyet,Hadis ve Risale-i Nurlardan çıkardığımız mânalar şöyledir:

K U L A K

“Yahut (onların durumu), gökten sağanak halinde boşanan, içinde yoğun karanlıklar, gürültü ve şimşek bulunan yağmur(a tutulmuş kimselerin durumu) gibidir. O münafıklar yıldırımlardan gelecek ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Halbuki Allah, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.”[5]

Allah ilahi tehdidini evvela kulaklara gösterip duyurarak ikazda bulunur.Burada çözülmemesi halinde göz o dehşeti görür,kalb o dehşeti yaşayarak çöküşü yaşar.

“Yine içlerinden peygamberi inciten ve: «O, her söyleneni dinler bir kulaktır.» diyenler vardır. De ki: «O, sizin için bir hayır kulağıdır, Allah'a inanır, mü'minlere inanır ve iman edenleriniz için bir rahmettir.» Allah'ın peygamberini incitenler için de acı bir azap vardır.”[6]

Hadislerde organların zinasından bahsedilmektedir.İnsan kulakla hayrı dinlediği gibi,şerri dinlemeye de kabildir.

“De ki: «Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? O kulak ve gözlerin sahibi kim? Kim ölüden diriyi çıkarıyor, diriden de ölüyü çıkarıyor? Kim bütün işleri düzenliyor?» Hemen diyecekler: «Allah!» De ki: «O halde (O'nun azabından) sakınmaz mısınız?”[7]

Allah insana verdiği kulak nimetini hatırlatarak,onun sahibinin isteği doğrultusunda kullanılması gerektiğini hatırlatmaktadır.

“Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir alev takip etmektedir."[8]

Bu cinlerin gaybi haberleri alması ile ilgili olsa da,kendisiyle ilgili olmayan şeyleri dinlemenin bir kulak hırsızlığı olduğu bildirilmektedir.

“Bunun üzerine biz de o mağarada onların kulaklarına nice yıllar perde koyduk (uykuya daldırdık.)”[9]

İnsanın dış alemle olan ilk irtibat noktası olan kulağın kapanmasıyla,diğer duygular görevini yapamamaktadır.

“Onlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu da yalan söylerler.”[10]

Kulak vermek yani onları dinlemek..itaatın ve emrin yerine getirilmesi,kulak verme ile başlar.

“Karşısında ayetlerimiz okunduğu zaman da sanki onları işitmemiş, sanki kulaklarında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek ensesini döner. Sen de onu acı bir azap ile müjdele!”[11]

Kulak verilip dinlenilmeyen bir şey,insan için bir yük ve zahmet teşkil etmektedir.

“Ve dediler ki: Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Onun için sen (istediğini) yap, biz de yapmaktayız!”[12]

Kulaktaki bu ağırlık ve isteksizlik,hakikatların kalbe girmesine de yol vermez.

“Eğer biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kılsaydık, diyeceklerdi ki: Ayetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arab'a yabancı dilden (kitap) olur mu? De ki: O, inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara uzak bir yerden bağırılıyor (da Kur'an'da ne söylendiğini anlamıyorlar.)”[13]

Hakikatı işitmeyen bir kulak,sağırdır.

“Bir de şu vakti anlat, hani cinlerden bir takımını Kur'an dinlemek üzere sana göndermiştik. Onu dinlemeye geldiklerinde: «Susun, dinleyin!» dediler. (Dinleme) bitirilince de dönüp uyarmak üzere kavimlerine gittiler.”[14]

Hakikata açık olan bir kulak,kalbde de kendisine bir makes bulur.

“Şüphesiz ki bunda aklı olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.”[15]

Akıl ve kalbin terbiyesi ve halin düzeltilmesi,kulaktan ve kulak vermekten geçer.Hakikata karşı kulağını kapayan için,daimi bir pişmanlık vardır.

“De ki: «O'dur ancak sizi yaratan, size dinleyecek kulak, görecek gözler, duyacak gönüller veren! Fakat sizler pek az şükrediyorsunuz!»[16]

Bir şeyin kıymeti onun kaybıyla daha iyi anlaşılır.Kulak gibi bir nimet de bir anlık alemde işittiğimiz şeylerin bize kapalı olduğunu düşünmekle daha iyi

anlar,mukabilinde O'nu verene şükretmiş oluruz.Bütün şükürlerin kapısı,bu üç duygunun varlığıyla açılır.

RİSALE-İ NUR'DAN

"Mehasin-i rububiyetin dellâlları olan enbiya ve evliyaya kulak ver. Nasıl müttefikan Sâni'-i Zülcelal'in kusursuz kemalâtını, hârika san'atlarının teşhiriyle gösteriyorlar, beyan ediyorlar, enzar-ı dikkati celbediyorlar."[17]

Kulak verilecek ilk kimseler,kulağın sahibinden haber veren peygamberler ve onların vereseleridir.

"Kudret kelimelerinden olan şu çiçeğe bak ki; kısa bir zamanda o çiçek tebessüm edip bize bakar, der-akab fena perdesinde saklanır. Fakat senin ağzından çıkan kelime gibi o gider, fakat binler misallerini kulaklara tevdi' eder. Dinleyen akıllar adedince, manalarını akıllarda ibka eder. Çünki vazifesi olan ifade-i mana bittikten sonra kendisi gider, fakat onu gören her şeyin hâfızasında zahirî suretini ve herbir tohumunda manevî mahiyetini bırakıp öyle gidiyor. Güya her hâfıza ile her tohum; hıfz-ı zîneti için birer fotoğraf ve devam-ı bekası için birer menzildirler."[18]

Kulak,kelime çekirdeklerinin ekildiği bir tarladır.

"Hem anlarsın ki: Öyle bir Rahman, öyle bir âlemde, öyle has ibadına öyle ikramlar edecek; ne göz görmüş, ne kulak işitmiş, ne kalb-i beşere hutur etmiştir. Âmennâ..."[19]

Kulakların tamamıyla fonksiyonunu icra edip memnun edildiği yer cennettir.

"Hem binler ayrı ayrı kelime, ayrı ayrı tarzda, manada o küçücük kulak ve lisanlara kemal-i intizamla gelip çıkıp, hiç karışmayarak bozulmayarak o küçücük kulaklara girip, o gayet incecik lisanlardan çıktığı ve o her zerre ve her parçacık, bu acib vazifeleri görmekle beraber kemal-i serbestiyet ile cezbedarane hal dili ile ve mezkûr hakikatın şehadeti ve lisanıyla لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ve قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ **deyip gezer ve fırtınaların ve şimşek ve berk ve gök gürültüsü gibi havayı çarpıştırıcı dalgalar içerisinde intizamını ve vazifelerini hiç bozmuyor ve şaşırmıyor ve bir iş diğer bir işe mani olmuyor... Ben aynelyakîn müşahede ettim."[20]**

Şu küçük Kulak öyle bilimsel bir özelliğe sahiptir ki;sesleri birbirinden ayırabilmekte,karıştırmayıp anlamlandırmakta,tasnif ederek akıl ve gönüle gönderip bir müfettiş gibi karara bağlanılmasına sebeb olmaktadır.

Bilinme,tanınma,icra ve ilim gibi her türlü işin basamağı kulaktan geçmektedir.

"Nasıl kulaklı ami tabakası i'caz-ı Kur'an fehminde demiş: Kur'an, bütün dinlediğim ve dünyada mevcud kitablara kıyas edilse, hiçbirisine benzemiyor ve onların derecesinde değildir. Öyle ise ya Kur'an umumunun altındadır veya umumunun

fevkinde bir derecesi vardır. Umumun altındaki şık ise, muhal olmakla beraber, hiçbir düşman hattâ şeytan dahi diyemez ve kabul etmez. Öyle ise Kur'an, umum kitabların fevkindedir. Öyle ise mu'cizedir."[21]

Eğitimin ilk basamağı kulaktan duyma ile başlar.Arkasından akıl ve kalbin devreye girmesiyle tekamül eder.

"Ve arza kulak ver. Nasıl "Ya Cemil-i Zülcelal" diyor."[22]

Dünya standartlarında sınırlı olan ve belli frekansları duyan kulağın boyutları arttırılabilir.Başkalarının konuştuğu dili anlayan bir kulak,başka varlıkların konuştuklarını da anlamaya kabildir.

"Göz, kulak gibi bütün duyguların, eller gibidir ki, rûy-i zemin kadar geniş bir sofra-i nimeti, o ellerin önüne koymuştur."[23]

Sesler alemi,kulağın sofrasıdır.Vüs'ati nisbetinde onlardan istifade eder.

"Herbir sersemin safsatasına, her divanenin hezeyanına kulak verilmez."[24]

Kişi kendisini ilgilendirmeyen söz ve hezeyanlara kulak vermemeli,kalbe girmesine yol açmamalıdır.

"Nasıl "Elhamdülillah" gibi bir lafz-ı Kur'anî okunduğu zaman dağın kulağı olan mağarasını doldurduğu gibi; aynı lafz, sineğin küçücük kulakçığına da tamamen yerleşir."[25]

Kulağın ibadeti,lafzı Kur'anı dinlemesidir.Mağaralar yeryüzünün kulağı mesabesindedir.

"Sizin âzalarınız içinde en kıymetdar göz ve kulaklarınızın mâliki kimdir? Hangi tezgâh ve dükkândan aldınız? Bu latif kıymetdar göz ve kulağı verecek ancak Rabbinizdir. Sizi icad edip terbiye eden odur ki, bunları size vermiştir. Öyle ise yalnız Rab odur, Mabud da o olabilir."[26]

Bunları kendisine soran insan,ister istemez Allah diyecektir.Çünki böyle hayattar ve kapsamlı bir fabrika icad edilmemiştir.

"Sâni'-i Zülcelal, Fâtır-ı Bîmisal; zîhayata göz, kulak, akıl, kalb gibi havas ve letaif ile murassa olarak giydirdiği vücud gömleğini esma-i hüsnanın nakışlarını göstermek için çok hâlât içinde çevirir, çok vaziyetlerde değiştirir. Elemler, musibetler nev'inde olan keyfiyat; bazı esmasının ahkâmını göstermek için lemaat-ı hikmet içinde bazı şuaat-ı rahmet ve o şuaat-ı rahmet içinde latif güzellikler vardır."[27]

Kulak ile Allah bizlere kendi esmasının hakikatlarını dinlettirmektedir.

"Ağzında birtek kelime, bir çekirdek gibi iken, bir ağaç hükmündedir. Hava içinde milyonlar aynı kelime gibi meyveler verir. Milyonlarla dinleyenlerin kulaklarına girer."[28]

O da karışmadan ve de karıştırılmadan kulaklarda teksir edilir.Seslerde şahıslar sayısınca aynı ses olarak kalır.Her zamanda o sesi o kişi olarak hatırlar,yadettirir.

“Kulak, sadâların enva'larını, latif nağmelerini ve mesmuat âleminde Cenab-ı Hakk'ın letaif-i rahmetini hisseder. Ayrı bir ubudiyet, ayrı bir lezzet, ayrı da bir mükâfatı var. “[29]

Kulağın sofrasındaki nimetler gayet çeşitlidir.Diğer duygular gibi,vazifesini yapmakla o haz ve lezzeti ücret olarak alır.

“Her söylenen söze kulak vermemelidir. Meselâ: Bir kumandanın, bir orduya verdiği arş emriyle; bir neferin, arş sözü arasında ne kadar fark vardır? Birincisi koca bir orduyu harekete getirir. Aynı kelâm olan ikincisi, belki bir neferi bile yürütemez.”[30]

Kulak sözlerin ağırlığını veya hafifliğini anlar,ona göre tavır takınır.

“Sâni'-i Zülcelal göz, kulak, lisan gibi duygularla murassa' gayet san'atkârane bir vücudu sana giydirmiş. Mütenevvi esmasının nakışlarını göstermek için seni hasta eder, mübtela eder, aç eder, tok eder, susuz eder.. bu gibi ahvalde yuvarlatır. Mahiyet-i hayatiyeyi kuvvetleştirmek ve cilve-i esmasını göstermek için, seni böyle çok tavırlarda gezdiriyor.”[31]

Kulağı yaratan kim ise,onun dinlediği sesler alemini de yaratan veya alan yine O’dur.Sesler kimin ise,elbette onları dinleyen kulakda O’nundur.Onda tasarruf edecek de elbette yine O’dur.

“Hattâ yalnız kulağı bulunan ve bir derece mana fehmeden avam tabakasına karşı, Kur'anın okunmasıyla başka kitablara benzemediğini, kulak sahibi tasdik eder. Ve o âmi der ki: "Ya bu Kur'an bütün dinlediğimiz kitabların aşağısındadır. Bu ise, hiçbir düşman dahi diyemez ve hem yüz derece muhaldir. Öyle ise, bütün işitilen kitabların fevkindedir. Öyle ise, mu'cizedir."[32]

Kulak sadece nakil görevini değil,aynı zamanda takdir ve temyiz görevini de yapmaktadır.

“Hem hak ve hakikatı dinleyen ve söyleyene sevab kazandıranlar, yalnız insanlar değildir. Cenab-ı Hakk'ın zîşuur mahlukları ve ruhanîleri ve melaikeleri kâinatı doldurmuş, her tarafı şenlendirmişler. Madem çok sevab istersin, ihlası esas tut ve yalnız rıza-yı İlahîyi düşün. Tâ ki senin ağzından çıkan mübarek kelimelerin havadaki efradları; ihlas ile ve niyet-i sadıka ile hayatlansın, canlansın, hadsiz zîşuurun kulaklarına gidip onları nurlandırsın, sana da sevab kazandırsın. Çünki meselâ sen "Elhamdülillah" dedin; bu kelâm, milyonlarla büyük küçük "Elhamdülillah" kelimeleri, havada izn-i İlahî ile yazılır. Nakkaş-ı Hakîm abes ve israf yapmadığı için, o kesretli mübarek kelimeleri dinleyecek kadar hadsiz kulakları halketmiş. Eğer ihlas ile, niyet-i sadıka ile o havadaki kelimeler hayatlansalar, lezzetli birer meyve gibi ruhanîlerin kulaklarına girer. Eğer rıza-yı İlahî ve ihlas o havadaki kelimelere hayat vermezse, dinlenilmez; sevab da yalnız ağızdaki kelimeye münhasır kalır. Seslerinin ziyade güzel olmadığından, dinleyenlerin azlığından sıkılan hâfızların kulakları çınlasın!..”[33]

Kulak ve kulaktaki zar,ihlas ile söylenen ve okunanlar ile nurlanır ve güçlenir.İhlasla söylenen hiçbir söz havada kalmayıp,gerekirse onlar için yaratılacak olan kulak tarlasında ekilirler,makes bulurlar.

"Hakikî, samimî bir ittifakta herbir ferd, sair kardeşlerin gözüyle de bakabilir ve kulaklarıyla da işitebilir. Güya on hakikî müttehid adamın herbiri yirmi gözle bakıyor, on akılla düşünüyor, yirmi kulakla işitiyor, yirmi elle çalışıyor bir tarzda manevî kıymeti ve kuvvetleri vardır. "[34]

Aynı davaya gönül verenler,bir kulak gibi dinler,bir göz gibi bakar,bir akıl gibi düşünürler.Onlar için farklılık ve farklı anlama ve duyma söz konusu değildir.

"Kâhinlere gaybî haberleri getirmek için şeytanlar, tâ semavata çıkıp kulak veriyorlar, yarım yamalak yanlış haberler getiriyorlar…"[35]

Hakikatı tam ve hakikat olarak duymayanların durumu,körlerin fil tarifi gibidir.

"Evet insanın yüzüne o sikkeyi koyan zât, elbette bütün efrad-ı insaniye nazar-ı şuhudunda ve daire-i ilmindedir ki, herbir insanın sîması göz, kulak, ağız gibi âza-yı esasîde birbirine benzediği halde, birer alâmet-i farika ile, hiçbirisine tamam benzemez. Nasılki o sîmada göz, kulak gibi âzaların umum efradında birbirine benzediği, o nev-i insanın Sânii bir, vâhid olduğuna şehadet eden bir sikke-i tevhiddir…"[36]

Kulaklardaki birlik ve benzerlik,fabrikanın ve onu üretenin de bir olduğuna işaret etmektedir.

"Göz ile hissedilen bir güzellik, kulak ile hissedilen bir hüsün bir olmaması ve akıl ile fehmedilen bir hüsn-ü aklî, ağız ile zevkedilen bir hüsn-ü taam bir olmadığı gibi.. kalb, ruh vesair zahirî ve bâtınî duyguların istihsan ettikleri ve güzel hissettikleri güzellikler, onların ihtilafı gibi muhteliftir. Meselâ: İmanın güzelliği ve hakikatın güzelliği ve nurun hüsnü ve çiçeğin hüsnü ve ruhun cemali ve suretin cemali ve şefkatin güzelliği ve adaletin güzelliği ve merhametin hüsnü ve hikmetin hüsnü ayrı ayrı oldukları gibi, Cemil-i Zülcelal'in nihayet derecede güzel olan esma-i hüsnasının güzellikleri dahi ayrı ayrı olduğundan, mevcudatta bulunan hüsünler ayrı ayrı düşmüş."[37]

İnsan cüzleriyle bir kül ve bütündür.Herbirinin hissi ve zevki ayrı ayrıdır.Kendi mksadlarına sevkedilmektedirler.

"Nasılki mide bir rızık ister; öyle de, kalb ve ruh ve akıl ve göz ve kulak ve ağız gibi insanın latifeleri ve duyguları dahi Rezzak-ı Rahîm'den rızıklarını isterler ve müteşekkirane alırlar. Her birisine ayrı ayrı ve onlara lâyık ve onları memnun ve mütelezziz eden rızıkları, hazine-i rahmetten ihsan edilir. Belki Rezzak-ı Rahîm, onlara daha geniş rızık vermek için göz ve kulak, kalb ve hayal ve akıl gibi o latifelerin her birisini, hazine-i rahmetinin birer anahtarı hükmünde yaratmış. Meselâ: Göz, kâinat yüzündeki hüsün ve cemal gibi kıymetdar cevher hazinelerinin bir anahtarı olduğu misillü, ötekiler dahi (herbiri) birer âlemin anahtarı olur; iman ile istifade eder."[38]

Duygular bir müfettiş gibi alemi ve unsurları teftiş etmekte,ondaki sırları anahtar gibi açmaktadır.Kulak da bütün farklı sesleri açan bir anahtardır.

“lisan, göz ve kulak gibi a'zaların ettikleri hâlis şükürler ve hususî ibadetlerin mükâfatları, o uzuvlara mahsus cismanî lezzetler ile verilecektir.”[39]

Bir sofraya oturan kimse,tüm duygularının açık ve sağlıklı olmasıyla,tam lezzet alır.Ancak bir veya iki organının sağlıksız olması halinde eksik veya o organ tatmin olmamış olur.

Âhirette de her duygu yaptığı şükürle orantılı olarak mükafatlandırılacaktır. Harama bakan gözün görmesi,bakmayana göre daha az olacaktır.Tıpkı cennetin tüm sekiz tabakasında bulunan insanlar,en üst tabaka olan rasulullahın sofrasına misafir olsalar,herkes ayrı ayrı tat ve lezzet alır,her ne kadar tam lezzet alsalar da…

“Sakın sakın münakaşa etmeyiniz, casus kulaklar istifade ederler. Haklı olsa, haksız olsa bu halimizde münakaşa eden haksızdır. Bir dirhem hakkı varsa, münakaşa ile bin dirhem bizlere zararı dokunabilir.”[40]

Fitnenin yayılması,casus kulakların devreye girip karıştırmasıyladır.

“Kulaktaki zar, nur-u iman ile ışıklandığı zaman, kâinattan gelen manevî nidaları işitir. Lisan-ı hal ile yapılan zikirleri, tesbihatları fehmeder. Hattâ o nur-u iman sayesinde, rüzgârların terennümatını, bulutların na'ralarını, denizlerin dalgalarının nağamatını ve hakeza yağmur, kuş ve saire gibi her nev'den Rabbanî kelâmları ve ulvî tesbihatı işitir. Sanki kâinat, İlahî bir musikî dairesidir. Türlü türlü avazlarla, çeşit çeşit terennümatla kalblere hüzünleri ve Rabbanî aşkları intıba' ettirmekle kalbleri, ruhları nuranî âlemlere götürür, pek garib misalî levhaları göstermekle, o ruhları ve kalbleri lezzetlere, zevklere garkeder. Fakat o kulak, küfür ile tıkandığı zaman, o leziz, manevî yüksek savtlardan mahrum kalır. Ve o lezzetleri îras eden avazlar, matem seslerine inkılab eder. Kalbde, o ulvî hüzünler yerine, ahbabın fıkdanıyla ebedî yetimlikler, mâlikin ademiyle nihayetsiz vahşetler ve sonsuz gurbetler hasıl olur. Bu sırra binaendir ki, şeriatça bazı savtlar helâl, bazıları da haram kılınmıştır. Evet ulvî hüzünleri, Rabbanî aşkları îras eden sesler, helâldir. Yetimane hüzünleri, nefsanî şehevatı tahrik eden sesler, haramdır. Şeriatın tayin etmediği kısım ise, senin ruhuna, vicdanına yaptığı tesire göre hüküm alır.”[41]

Kulak frekansının yükselmesi veya düşmesi iman ile doğrudan orantılıdır.Kişi imanı nisbetinde hakikatları ve ince sesleri ve seslerdeki farklı manaları anlayabilir.

“Melekât ve malûmat-ı kalbiye, alelekser kulak penceresinden kalbe girerler. Bu itibarla sem', kalbe yakındır. Ve aynı zamanda, cihat-ı sitteden malûmat aldığı cihetle kalbe benziyor. Zira göz yalnız ön ciheti görür. Bunlar ise her tarafı görürler.”[42]

Kulak ile kalb birbirine komşudurlar.Kalb kulak yoluyla beslenmektedir.

“Ve keza o zât, Hâlıkımızın bizden taleb ettiği şeylerden bahsediyor ve çok hakikatlerden,mes'elelerden haber veriyor ki onlardan kurtuluş yoktur. Feya acaba! Ekser nâs neden böyle hak şeylerden göz yumuyorlar, hakikatlerden kulak tıkıyorlar?.”[43]

Kulağın hakikate kulak tıkaması,kalbin ölümü ve zafiyetidir.

“Evet nasıl bir kelime ağızdan çıkar çıkmaz zahiren fenaya giderse de, Allah'ın izniyle kulaklarda, kâğıtlarda, kitablarda milyonlarca timsalleri kaldığı gibi, akıllarda da akıllar adedince manaları kalır.”[44]

Kulak her ne kadar organlara nakillik görevini yapsa da,kendiside kendisinde teyib gibi muhafaza etmektedir.Kulağa küpe olmaktadır.

“İnsanın istifade edebilmesi ancak göz, kulak, ağız, burun gibi vesaitin açılmasıyla olur. Bu vesait, Allah'ın halk ve icadıyla olur. İnsanın eli, kesb ve ihtiyarında yalnız o vesaiti açmaktır.”[45]

İnsan iradesiyle kulak kapısını açıp açmamakta,netice olarak sonucuna da katlanmak zorundadır.

Prof Şener Dilek,Kulağın Külli şükrü gerektiren nimetler arasında hatta cennetlerin fevkinde bir nimet olduğunu ifade ederek,ehemmiyetini şöyle dile getirmektedir;

-Ben eskiden göz nimetini kulak nimetinden daha büyük zannediyordum.Sonra tahlil edince gördüm ki;kulak nimeti göz nimetinden daha ileridir.

Zira duymayınca iki arıza birden ortaya çıkıyor;Biri duymamak diğeri ise dilsiz olmak.

Hem kulak olmayınca,duyulmayınca teklif de kalkıyor çünki teklif duymak iledir.Duyulmayınca teklif söz konusu olmuyor.

Kör olan peygamber gelmiş fakat sağır peygamber gelmemiştir.

G Ö Z

“Şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini aydınlatınca ışığında yürüyorlar, karanlıklar üzerlerine çökünce de dikilip kalıyorlar. Allah dileseydi işitme ve görmelerini alıverirdi. Şüphe yok ki, Allah her şeye gücü yetendir.”[46]

Bu durumda ne yapabilir ve ne iddiada bulunabilirlerdi.Veren O olduğu gibi,alan dahi O’dur.İman ve hidayetin nuru sürekli aydınlatırken,küfür ise herşeyi örterek karartır,hayatı öldürür.

“Peygambere indirileni dinledikleri zaman onun hak olduğuna aşinalıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup boşandığını görürsün. Onlar: «Ey bizim Rabbimiz, inandık iman getirdik, şimdi Sen bizi şahitlik yapanlarla beraber yaz!”[47]

Göz hakikatın tercümanıdır,göz yaşı onun ifadesidir.

“Gözler onu göremez, O ise bütün gözleri görür; O, lütuf sahibidir, her şeyden haberlidir.”[48]

Herşeyi muhit olan Allah,muhat değil yani ihata edilemez.Zira sınırlı sınırsızı idrak ve ihata edemez.Sınırsızolan Allah ise,herşeyi muhittir. Hiçbir şey kudret ve irade gibi tüm sıfatlarından hariç kalamaz.

İdrak-i maâli bu küçük akla gerekmez,

Zira bu terazi bu kadar sıkleti çekmez.

“Musa, «Siz atın» dedi. Atacaklarını atınca herkesin gözünü büyülediler ve onları dehşete düşürdüler. Doğrusu büyük bir sihir gösterdiler.”[49]

Sihir ise hakikatın önüne gerilen ve çekilen bir perdedir. Hayalin hakikatla iltibasıdır. Bir göz boyamadır.

“Allah, olacak bir işi yerine getirmek için (savaş alanında) karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Bütün işler Allah'a döner.”[50]

Gözün sahibi kim ise elbette onda tasarruf eden de yine O olacaktır.Allah mü’minlerin kalblerine metanet,ayaklarına sebat,ruhlarına cesaret ve şecaat vermek üzere müşrik ve düşmanı az gösterirken,düşmana kat kat olmasına rağmen ümitsizlik,korku ve firara sebeb olacak şekilde mü’minleri çok göstermektedir.Tıpkı mü’minleri meleklerle teyid ve takviye ettiği gibi...

“ (Nuh) dedi ki: Ey kavmim! Eğer ben Rabbim tarafından (bildirilen) açık bir delil üzerinde isem ve O bana kendi katından bir rahmet vermiş de bu size gizli tutulmuşsa, buna ne dersiniz? Siz onu istemediğiniz halde biz sizi ona zorlayacak mıyız?”[51]

Devlet önemli ve gizli olan bazı şeyleri,herkesle değil üst kademedekilerle paylaşır.Doğru yolda olan peygamberlerde ilahi hesapları Allah ile paylaşmaktadırlar.Onlar müntehabtırlar.Seçkin oldukların seçilmiş,emin olduklarından sırlar onlara bildirilmiştir.

“Şimdi siz benim şu gömleğimi götürün de babamın yüzüne bırakın, gözü açılır. Ve bütün ailenizle toplanıp bana gelin!»[52]

Burada tıbbi bir olayada işaret vardır.Zira Yakub peygamber ağlamadan dolayı gözü kör olmuş,diğer bir ifadeyle gözü katarakt olup perdelenmişti.Gömlekte Yusuf peygamberin kokusu vardı. O halde koku ile göz açılmıştı. Böylece katarakt gibi göz perdelenmelerinde koku sistemi uygulanabilir,tedaviye cevab verebilir.

“Müjdeci gelip, gömleği Yakup'un yüzüne bırakınca, hemen gözleri açıldı. Bunun üzerine Yakup «Ben size, Allah katından sizin bilmediğinizi biliyorum dememiş miydim?» dedi.”[53]

Peygamberler teknolojinin ulaşacağı en son siteme,mucizeleriyle işaret etmektedirler.İnsanlık onların benzerlerini yapabilir.O yol açıktır.

“ (Resûlüm!) Sakın, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Ancak, Allah onları (cezalandırmayı), korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.”[54]

Allah imhal eder,ihmal etmez.Süre tanır ancak göz ardı etmez.Cehennemin dehşet ve korkusundan gözler fal taşı gibi açılıp,dışarıya fırlayacak gibi olur.Allah hesabı şiddetli olandır.

“Elbette diyeceklerdir ki: «Muhakkak gözlerimiz döndürülmüştür, belkide biz büyülenmiş bir cemaatiz.»[55]

Hatanın yapıldığı yer,gözün gördüğünü kalbin onaylamamasıdır.Bu da kalb,ruh,vicdan bağlantılıdır.

Kalbin inanmadığına,gözün bulduğu bahanedir.Burada aldanan göz olup,aldatan kalbtir.

“Dünyada onların gözlerini, bizi hatırlarına getirmelerini engelleyen bir perde örtmüştü ve kulakları da işitme yeteneğini yitirmişti.”[56]

İman ve hidayet nuru,varlıklardaki tüm perdeleri kaldırıp,altındaki hakikatı görmekte ve göstermektedir.Küfür ise bunu perdelemektedir.

“Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, küfre sapanların gözleri yuvalarından fırlayacak: «Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zulme sapmıştık» (diyecekler) .”[57]

Âhiret herşeyin fâş olduğu yerdir.Artık orada tüm perdeler kalkar,herşey tüm hakikat ve çıplaklığıyla görülür.Göz gibi hiçbir duygu inkâra kalkışamaz.

“Mümin erkeklere söyle: Gözlerini bakılması yasak olandan çevirsinler, mahrem yerlerini, korusunlar. Bu, onların arınmasını daha iyi sağlar. Allah yaptıklarından şüphesiz haberdardır.”[58]

Gözün manevi kataraktı,perdesi harama bakmaktır.Bu aynı zamanda aklında unutkanlığına sebebtir.Harama bakmak gözün kiridir.

“Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini sakınsınlar, ırzlarını korusunlar: görünmesi zaruri olanların dışında zinetlerini açmasınlar ve baş örtülerini yakalarının üzerine vursunlar; zinetlerini, kocalarından veya babalarından yahut kayın babalarından yahut oğullarından yahut üvey oğullarından yahut kardeşlerinden yahut kardeş oğullarından yahut kız kardeş oğullarından yahut kendi kadınlarından yahut sahibi bulundukları cariyelerden veya uyuntu (şehvetten yoksun) erkek hizmetçilerden veya henüz kadınların şehvet uyarıcı taraflarından habersiz çocuklardan başkasına göstermesinler; gizledikleri zinetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar. Ey mü'minler, hepiniz Allah'a tevbe edin ki, mutluluğu bulabilesiniz.”[59]

Aynı durum kadınlar içinde geçerlidir.Peygamber Efendimiz,âma olan Ümmü Mektumdan dolayı Hz.Âişenin ona bakmamasını zira kendisinde de onda olan nefsin bulunduğunu hatırlatmıştır.

Kadın ayrıca bakmamakla yükümlü olduğu gibi,baktırmamakla da daha fazla sorumluluk taşımaktadır.

“Mucizelerimiz onların gözleri önüne serilince: «Bu, apaçık bir büyüdür» dediler.”[60]

Mu’cize,karşıdakini aciz bırakma halidir.abiri caizse kaçacak delik bırakmamaktadır.

“Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlar, ama nasıl göreceklerdi?”[61]

Göz görmeye yarayan bir penceredir.Gören ruhtur.Pencere dışarıyı görmez,pencerenin arkasında bulunan görmektedir.Göz ruhun penceresidir.Bu alemi onunla görür.Gözsüz gönül,penceresiz ev gibidir,noksandır.

“Allah, gözlerin hain bakışını da bilir, gönüllerin gizlediğini de.”[62]

İnsanın,içinin aydınlık veya karanlığı göze yansır,göz buna dışa aksettirir.

“Altından tepsiler ve sürahiler ile üzerlerine dönülür dolaşılır. Nefislerin hoşlanacağı, gözlerin lezzet alacağı şeyler hep oradadır. Ve siz orada ebedi kalacaksınız.”[63]

Hadisde:”Cennette gözlerin görmediği,kulakların işitmediği ve insan kalbine doğmayan herşey vardır.”Gözlerin göreceği ve görmek istediği herşey,cennette mevcuttur.

“Sanki etrafa yayılmış çekirge sürüsü gibi bakışları perişan (utançtan yere bakar) bir halde ve dâvetçiye koşarak kabirlerden çıkarlar. O esnada kâfirler: Bu, çok çetin bir gündür! derler.”[64]

Âhiret kişinin mahcub veya memnun olacağı yerdir.Göz bu mahcubiyet ve utancı dışa yansıtır.

“Onlar Lût'un misafirlerine karşı kötülük yapmayı planlamışlardı. Hemen biz onların gözlerini silme kör ettik. «Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!» (dedik).”[65]

En büyük kayıb,gözün kaybıdır.

“O ki, birbirine uygun yedi gök yaratmıştır. O Rahman'ın yarattığında hiçbir nizamsızlık göremezsin. Haydi çevir gözü(nü), görebilir misin hiç bir çatlak, bir kusur?”[66]

Kâinatta kusur gören,gözünün kusurundan görür.Fıtratta bulunan bozulma,gözün bakışını da bozar.

“Sonra gözü(nü) tekrar tekrar çevir; o göz, güçsüz, yorgun bir halde sana döner!”[67]

Göz bunu yorulana kadar da tekrar etse,o kusuru bulamaz.Ümitsizce geriye döner.

“Doğrusu kafirler Kuran'ı dinlediklerinde neredeyse seni gözleriyle yıkıp devireceklerdi. «O delidir» diyorlardı.”[68]

Gözün hain bakışı,kötü nazardır.Nazar ise,hadisde de belirtildiği gibi:”Nazar deveyi kazana,insanı mezara sokar.”

G Ö Z

“Göz bir hassedir ki, ruh bu âlemi o pencere ile seyreder. Eğer Cenab-ı Hakk'a satmayıp belki nefis hesabına çalıştırsan; geçici, devamsız bazı güzellikleri, manzaraları seyr ile şehvet ve heves-i nefsaniyeye bir kavvad derekesinde bir hizmetkâr olur. Eğer gözü, gözün Sâni'-i Basîr'ine satsan ve onun hesabına ve izni dairesinde çalıştırsan; o zaman şu göz, şu kitab-ı kebir-i kâinatın bir mütalaacısı ve şu âlemdeki mu'cizat-ı san'at-ı Rabbaniyenin bir seyircisi ve şu Küre-i Arz bahçesindeki rahmet çiçeklerinin mübarek bir arısı derecesine çıkar.”[69]

Allah hesabına çalıştırılan bir göz,yaratılış gayesine hizmet eder,hedefe sevkedilmiş olur.

“İşte ey akıl, dikkat et! Meş'um bir âlet nerede? Kâinat anahtarı nerede? Ey göz, güzel bak! Âdi bir kavvad nerede? Kütübhane-i İlahînin mütefennin bir nâzırı nerede? Ve ey dil, iyi tad! Bir tavla kapıcısı ve bir fabrika yasakçısı nerede? Hazine-i hassa-i rahmet nâzırı nerede?”[70]

Allah yolunda kullanılmayan bir göz,padişah derecesinden,kapıcı dereke ve çukuruna sukut eder.

“Beşinci Hasaret: Hayat-ı ebediye esasatını ve saadet-i uhreviye levazımatını tedarik etmek için verilen akıl, kalb, göz ve dil gibi güzel hediye-i Rahmaniyeyi, Cehennem kapılarını sana açacak çirkin bir surete çevirmektir.”[71]

Bu durumda da cehenneme ehil hale gelip,kaybedenlerden olacaktır.

“Hem madem göz ile görünen bu hadsiz in'amlar, ihsanlar, lütuflar, keremler, inayetler, rahmetler; perde-i gayb arkasında bir Zât-ı Rahman-ı Rahîm'in bulunduğunu sönmemiş akıllara, ölmemiş kalblere gösterir. “[72]

Göz;Allahın kâinat sofrasında sermiş olduğu ilahi sanatları temaşa etmektedir.Göze sokarca göstermekte ve görmektedir.

"Kör olası dinsiz gözü, görmez oldu yüzümüzü, hem işitmez sözümüzü, hak söyleyen âyetleriz biz."[73]

Ancak küfür gözü,göze göze çektiği perde ile onları göstermemektedir.

"Evet, hak aldatmaz, hakikatbîn aldanmaz.Hak olan mesleği hileden müstağnidir; hakikatbînin gözüne hayalin ne haddi var ki, hakikat görünsün aldatsın?"[74]

Hakperest insan ise,bu haikatları görmektedir.

"Ey Benî-İsrail! Bir tek mu'cize-i Musa'ya (A.S.) karşı koca taşlar yumuşar, parçalanır. Ya haşyetinden veya sürurundan ağlayarak sel gibi yaş akıttığı halde, hangi insafla bütün mu'cizat-ı Museviyeye (A.S.) karşı temerrüd ederek ağlamayıp, gözünüz cümud ve kalbiniz katılık ediyor."[75]

Küfür sâikasıyla göz,taştan daha katılaşarak,ağlaması gereken yerde âdeta dumura uğrar.Tıpkı susuz çorak toprak gibi…

"Ey Benî-İsrail ve ey Benî-Âdem! Kalb katılığı ve kasavetinizle öyle bir Zât-ı Zülcelal'in evamirine karşı itaatsizlik ediyorsunuz ve öyle bir Şems-i Sermedî'nin ziya-yı marifetine gafletle gözlerinizi yumuyorsunuz ki, Mısır'ınızı Cennet suretine çeviren Nil-i Mübarek gibi koca nehirleri, âdi camid taşların ağızlarından akıtıp mu'cizat-ı kudretini, şevahid-i vahdaniyetini o koca nehirlerin kuvvet ve zuhur ve ifazaları derecesinde kâinatın kalbine ve zeminin dimağına vererek, cin ve insin kulûb ve ukûlüne isale ediyor. Hem hissiz, camid bazı taşları böyle acib bir tarzda mu'cizat-ı kudretine mazhar etmesi; Güneşin ziyası Güneşi gösterdiği gibi, o Fâtır-ı Zülcelal'i gösterdiği halde, nasıl onun o nur-u marifetine karşı kör olup görmüyorsunuz?"[76]

Oysa Nilin çıktığı yer gayet küçük bir kaynak iken,bir senelik çıkan su buz gibi olup,dağ şekline getirilse,o dağdan daha büyük olur.Ona ayrılan yer ise hem gayet az hem de sıcaktan dolayı toprak onu emmekte ve buharlaşmaktadır.

Bu ilahi kudreti görmeyen göz ancak kör olmalıdır.Zira bu su binlerce senedir akmakta,hala tükenmemektedir.

"Evet, bir gözsüz akrep ve ayaksız bir yılan gibi haşerata mağlub olan insana, bir küçük kurttan ipeği giydiren ve zehirli bir böcekten balı yediren; onun iktidarı değil, belki onun za'fının semeresi olan teshir-i Rabbanî ve ikram-ı Rahmanîdir."[77]

Akreb gözsüz olup,diğer bazı hayvanlar gibi his ve sevki ilahi ile hareket etmektedir.

"Göz, kulak gibi bütün duyguların, eller gibidir ki, rûy-i zemin kadar geniş bir sofra-i nimeti, o ellerin önüne koymuştur. "[78]

Görülen her şey,gözün sofrasında bir nimettir.

"Sizin âzalarınız içinde en kıymetdar göz ve kulaklarınızın mâliki kimdir? Hangi tezgâh ve dükkândan aldınız? Bu latif kıymetdar göz ve kulağı verecek ancak Rabbinizdir. Sizi icad edip terbiye eden odur ki, bunları size vermiştir. Öyle ise yalnız Rab odur, Mabud da o olabilir."[79]

Duygular içerisinde baha biçilemeyen en büyük duygumuz,gözdür.İlahi dükkanın dışında buna bunca vazifeler yükleyen Allahtan başka kim olabilir?

"İşte onun gibi Sâni'-i Zülcelal, Fâtır-ı Bîmisal; zîhayata göz, kulak, akıl, kalb gibi havas ve letaif ile murassa olarak giydirdiği vücud gömleğini esma-i hüsnanın nakışlarını göstermek için çok hâlât içinde çevirir, çok vaziyetlerde değiştirir. Elemler, musibetler nev'inde olan keyfiyat; bazı esmasının ahkâmını göstermek için lemaat-ı hikmet içinde bazı şuaat-ı rahmet ve o şuaat-ı rahmet içinde latif güzellikler vardır."[80]

Göz burada,esma-i ilahiyenin tecellilerine şahitlik etmekte ve temaşada bulunmaktadır.

"Şimdi, makam-ı istima'da olan zâta deriz ki: İlhad gömleğini yırt, at. Mü'min kulağını geçir ve müslim gözlerini tak. Sana iki küçük temsil ile bir-iki meyvenin derece-i kıymetini göstereceğiz."[81]

Müslim göz,Allah hesabına bakan gözdür.Münkir göz ise,nefis ve zatı hesabına bakan gözdür.Müslim göz,harikalıklar karşısında tamamen teslim olurken,inkârcı göz ise,teslim olmamakta diretmektedir.Ancak nereye kadar?Zira o kabul etmese de,bütün gözler ve onun gözü dahi kabul etmek mecburiyetinde kalır…

"Bir sineğe, belki bir sineğin kanadına dahi hakikî mâlik olamam. Çünki sineğin vücudunda öyle manevî cevherler ve göz, kulak gibi antika san'atlar var ki; benim dükkânımda yok. Daire-i iktidarımın haricindedir." der, müddeîyi tekdir eder."[82]

Gözü ve yaptıklarını görmek için,bütün varlıkların gözleriyle bakıp, değerlendirmek gerektir.

"Meselâ göz, suretlerdeki güzellikleri ve âlem-i mubsıratta güzel mu'cizat-ı kudretin enva'ını temaşa eder. Vazifesi, nazar-ı ibretle Sâniine şükrandır. Nazara mahsus lezzet ve elem malûmdur, tarife hacet yok. Meselâ kulak, sadâların enva'larını, latif nağmelerini ve mesmuat âleminde Cenab-ı Hakk'ın letaif-i rahmetini hisseder. Ayrı bir ubudiyet, ayrı bir lezzet, ayrı da bir mükâfatı var."[83]

İbretle bakan göz,hikmetleri görür.

"Gözünde bir nehar var, lâkin ebyaz ve muzlim. İçinde bir sevad var ki, bir leyl-i münevver."[84]

Gözün beyazı değil,siyahı görmektedir.Allah kudretiyle ölüden diriyi,diriden de ölüyü çıkardığı gibi,gecede gündüzü,gündüzde de geceyi barındırmaktadır.

"Beşerin ağzına yalancı bir dil koymuş, hem insanın yüzüne fâsık bir göz takmış, dünyaya bir âlüfte fistanını giydirmiş, hüsn-ü mücerred tanımaz."[85]

Günahkâr bir gözün guslü,tevbe ve göz yaşıdır.

“Her a'za ve hasseleri gibi, gözünü de daima Cenab-ı Hak hesabına ve izni dairesinde çalıştırır. Gözü, şu kitab-ı kebir-i kâinatın bir mütalaacısı ve şu âlemdeki mu'cizat-ı san'at-ı Rabbaniyenin bir seyircisidir. Ve şu küre-i arz bahçesindeki rahmet çiçeklerinin bir mübarek arısı derecesindedir.”[86]

Göz kâinat kitabını okumak için yaratılmıştır.

“Gazve-i Uhud'da ben Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanında idim. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o gün kavsi kırılıncaya kadar küffara oklar attı. Sonra bana okları veriyordu. "At!" diyordu. Nasl'sız, yani okun uçmasına yardım eden kanatları olmayan okları verirdi. Ve bana emrederdi: "At!" Ben de atardım. Kanatlı oklar gibi uçardı, küffarın cesedine yerleşirdi. O halde iken, Katade İbn-i Nu'man'ın gözüne bir ok isabet etmiş, gözünü çıkarıp, gözünün hadekası yüzünün üstüne indi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm mübarek, şifalı eliyle onun gözünü alıp, eski yuvasına yerleştirip, iki gözünden en güzeli olarak, hiçbir şey olmamış gibi şifa buldu. Şu vakıa çok iştihar etmiş. Hattâ Katade'nin bir hafidi, Ömer İbn-i Abd-il Aziz'in yanına geldiği vakit, kendini şöyle tarif etmiş: "Ben öyle bir zâtın hafidiyim ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm onun çıkmış gözünü yerine koyup, birden şifa buldu. En güzel göz o olmuş." diye, nazm suretinde Hazret-i Ömer'e söylemiş; onun ile kendini tanıttırmış. Hem nakl-i sahih ile haber verilmiş ki: Meşhur Ebî Katade'nin, Yevm-i Zîkarad denilen gazvede, bir ok mübarek yüzüne isabet etmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, mübarek eliyle meshetmiş. Ebî Katade der ki: "Kat'iyyen ve aslâ ne acısını ve ne de cerahatini görmedim.”[87]

Rasulullah bütün cihetleri görürdü,arkasını da görmekteydi…Onun elinde ölü dirilirken,kör görür,göz şifa bulur.

“Buharî ve Müslim, kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Gazve-i Hayber'de, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Aliyy-i Haydarî'yi bayraktar tayin ettiği halde, Ali'nin gözleri hastalıktan çok ağrıyordu. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm tiryak gibi tükürüğünü gözüne sürdüğü dakikada, şifa bularak hiçbir şey kalmadı. Sabahleyin Hayber Kal'asının pek ağır demir kapısını çekip, elinde kalkan gibi tutup, Kal'a-i Hayber'i fethetti. Hem o vakıada, Seleme İbn-i Ekva'ın bacağına kılınç vurulmuş, yarılmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona nefes edip, birden ayağı şifa bulmuş.”[88]

O zatın eli gibi,tükürüğü dahi göz için şifa ve ışık kaynağıdır.

“Başta Nesaî olarak erbab-ı Siyer, Osman İbn-i Huneyf'ten haber veriyorlar ki: Osman diyor ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanına bir a'ma geldi, dedi: "Benim gözlerimin açılması için dua et." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona ferman etti: "Şimdi git, abdest al. Sonra iki rekât namaz kıl ve de ki: 'Allah'ım! Hâcetimi sana arz ediyor ve nebiyy-i rahmet olan Peygamberin Muhammed ile Sana teveccüh ediyorum. Yâ Muhammed! Gözümden perdeyi kaldırması için senin Rabbine seninle teveccüh ediyorum. Allahım, onu bana şefaatçi kıl.”O gitti öyle yaptı, geldi. Gözü açılmış, güzel görüyormuş, gördük.”[89]

Duaların kabulü,dua sahibine samimi teveccüh ve reddedilmeyecek kişinin vesile kılınmasıdır.

“Gözünü nâmahreme bakmaktan ve kulağını fena şeyleri işitmekten men'edip, gözünü ibrete ve kulağını hak söz ve Kur'an dinlemeğe sarfetmek gibi sair cihazata da bir nevi oruç tutturmaktır. Zâten mide en büyük bir fabrika olduğu için, oruç ile ona ta'til-i eşgal ettirilse, başka küçük tezgâhlar kolayca ona ittiba ettirilebilir.”[90]

Haramlar gözün virüsleridir.

“Sivrisineğin gözünü halkeden, Güneş'i dahi o halketmiştir.”[91]

Gözü yaratan kim ise,gözün gördüklerini de yaratan odur.Zira aralarında tam bir tenasüb vardır.

“Nur-u fikir, ziya-yı kalb ile ışıklanıp mezcolmazsa, zulmettir, zulüm fışkırır. Gözün muzlim nehar-ı ebyazı, muzii leyle-i süveyda ile mezcolmazsa basarsız olduğu gibi, fikret-i beyzada süveyda-i kalb bulunmazsa, basiretsizdir.”[92]

Gözün gece ile gündüzü birleşinde,gündüz oluşmaktadır.

“Gözün gündüze benzeyen beyazı, geceye benzeyen siyahlığıyla beraber olmazsa; göz, göz olmaz.”[93]

Aksi takdirde kör olur.

“Herşeyi maddede arayanların akılları gözlerindedir, göz ise maneviyatta kördür.”[94]

Göz penceresinin maddi olarak gördüğünü,akıl manevi olarak değerlendirir.

“Cennetteki âlemleri seyretmede gözler.”[95]

Bu göz,bu dünya hayatı için yaratılmış değildir.Onun asıl göreceği cennettir ve cennettedir ve cennettekilerdir.

“Bir gözün yoksa, iki gözü de olmayan a'malara bak! Allah'a şükret. Evet nimette kendinden yukarıya bakıp şekva etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Ve musibette herkesin hakkı, kendinden musibet noktasında daha yukarı olanlara bakmaktır ki şükretsin.”[96]

Ayakkabısı olmayan,ayağı olmayanı düşünmeli ve şükretmelidir.

“Umumun yüzlerinde göz, kulak, ağız gibi noktalarda ittifak cihetinde müşahede edilen sikke-i fıtratta birlik.. ve herbir nev'in efradı sîmalarında görülen sikke-i hikmette ittihad..”[97]

Her şeyde bakılıp okunduğunda görülebileceği gibi,-Made in Allah- yazmaktadır.Herşeyde görülen birlik,bir elden çıktığını göstermektedir.

“Hem ehl-i imanın göz hastalığı perdesi altında -yani kör olmasında- pek mühim bir nur ve manevî büyük bir göz olup, birkaç sene dünyanın hazinane fâni bir güzelliğini fâni bir surette da var; o nümuneler ile onlara işaret eder. Çünki meselâ,

gözü veren zât, hem gözü görür, hem ince bir mana olan gözün gördüğünü görür, sonra verir. Evet senin gözüne bir gözlük yapan gözlükçü usta, göze gözlüğün yakıştığını görür, sonra yapar. Hem kulağı veren zât, elbette o kulağın işittiklerini işitir, sonra yapar, verir. Sair sıfatlar buna kıyas edilsin."[98]

Haksızlık bir haktan ileri gelir.Kulun alacağı yok ki ona bir haksızlık edilmiş olsun.Gözün verilmesi bir imtihan sebebi olduğu gibi,alınması da bir imtihan sebebidir.

Allah gözü verdiği gibi,göze lazım olanları da vermekte ve de görmektedir.Herşeyde tam bir tenasüb eseri görülmektedir.

"Göz ile hissedilen bir güzellik, kulak ile hissedilen bir hüsün bir olmaması ve akıl ile fehmedilen bir hüsn-ü aklî, ağız ile zevkedilen bir hüsn-ü taam bir olmadığı gibi.. kalb, ruh vesair zahirî ve bâtınî duyguların istihsan ettikleri ve güzel hissettikleri güzellikler, onların ihtilafı gibi muhteliftir."[99]

Allah her duyguya kendisine aid bir sofra sermiş ve onları ayrı ayrı kendilerine münasib bir şekilde memnun etmektedir.

"İnsan, en ziyade ünsiyet ettiği ve dünyada nümunesini tatmış olduğu cismanî lezzetleri Cennet'e lâyık bir tarzda görecek, tadacak. Ve lisan, göz ve kulak gibi a'zaların ettikleri hâlis şükürler ve hususî ibadetlerin mükâfatları, o uzuvlara mahsus cismanî lezzetler ile verilecektir."[100]

Cennet cismani ve ruhani kuvvelerin tam tatmin yeridir.Organlar dünyadaki inkişafları nisbetinde orada lezzetlerini tam olarak alacaklardır.Bu o duyguların ibadetlerine mükâfeten verilecek ve arttırılacaktır.

"Rivayetlerde "Deccal'ın bir gözü kördür" diye nazar-ı dikkati gözüne çevirerek Büyük Deccal'ın bir gözü kör ve ötekinin bir gözü öteki göze nisbeten kör hükmünde olduğunu hadîste kaydetmekle, onlar kâfir-i mutlak bulunduğundan yalnız münhasıran bu dünyayı görecek birtek gözü var ve akibeti ve âhireti görebilecek gözleri olmamasına işaret eder."[101]

Manevi körlük maddi körlükten geri değildir.Gerçek körlük ahretteki körlüktür.Kâfirler kabirlerinden kör olarak kalkarlar.İmansızlık en büyük körlüktür.Dünyevi göz,daha büyük ve fazlasıyla dört ayaklı varlıklarda da mevcuttur.

"Göz ve beyindeki acib vazifeleri gören bir zerre, bir yıldızdan ve bir cüz', küll mecmuundan.. meselâ; dimağ ve göz, insanın tamamından ve cüz'î bir ferd, hüsn-ü san'atça ve garabet-i hilkatça umum bir neviden ve bir insan, acib cihazlarıyla küllî cins hayvandan ve bir fihriste ve proğram ve kuvve-i hâfıza hükmünde olan bir çekirdek, mükemmel masnuiyeti ve mahzeniyetçe koca ağacından ve bir küçük kâinat olan bir insan, kemal-i hilkati ve cem'iyetli hârika cihazlarının binler acib vazifeleri görecek bir tarzda mahlukiyeti kâinattan aşağı değiller."[102]

İnsanın bir cüz-ü olan göz,kâinatın bir cüz-ü olan bir yıldızdan sanatça,değer ve kıymetçe geri değildir.

"Göz, kalbin âyinesidir."[103]

Kalb ruhun,göz de kalbin aynasıdır.Alemde arş,insanda kalb,kalpte de gözdür.Göz bir arş olup,ruh bu alemi oradan seyreder.

“Kezalik mülk ile melekût, dünya ile âhiret arasında ehl-i kalb için şeffaf, ehl-i heva için kesif ince bir perde vardır. Kezalik gece ile gündüz arasında latif bir perde var ki, gözün kapanmasıyla gece olup, açılmasıyla gündüz olduğu gibi; nefsin âlem-i maneviyata gözü kapanırsa ebedî bir gece içinde kalır; gözü maneviyata açılırsa neharı inkişaf eder.”[104]

Maneviyat nefsin gözüdür.Maneviyat ehlinin her organı gözdür.Rasulullah Efendimiz önünü gördüğü gibi,arkasını da görürdü.

Maneviyata kapalı olana her şey kapalıdır..önünü de göremez.

K A L B

“Ya şimdi baksana o kimseye ki ilâhını hevası ittihaz etmiş, Allah da onu bir ilm üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir, artık onu Allahdan sonra kim yola getirir? Hâlâ da düşünmezmisiniz?”[105]

İçine virüs giren bir bilgisayar veya proğramı bozulmuş bir robot şaşkın ve perişandır.Mühürlenen ve şaşkın bir kalbte perişandır.Dağılır,dağıtır…

“Allah, kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş; gözlerine de bir perde inmiştir. Bunların hakkı pek büyük bir azaptır.”[106]

Âkibet aslı olan maddeye,sperm ve meniye,bir bilgisayar gibi tekrar bir tenekeye dönüştür.Onunda asılları olan toprağa inkilab etmektir.

“Kalplerinde bir hastalık vardır. Allah hastalıklarını artırmıştır ve yalancılık ettikleri için bunlara pek acı bir azap vardır.”[107]

En büyük hastalık gaflet ve dalalettir.Bu da tüm vücudu etkilemekte ve sarsmaktadır.

“Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı. Şimdi onlar taşlar gibi, hatta daha duygusuz; çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor ve öylesi de var ki Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor. Sizlerin neler yaptığından Allah gafil değildir.”[108]

Hayatın hayatı kalptir..kalbini kaybeden hayatını da kaybetmiştir..taş gibi hiçbir şey anlamaz,kaskatı kesilmiştir.

“ (Yahudiler, peygamberimize karşı alaylı bir ifade ile): «Bizim kalblerimiz kılıflıdır.» dediler. Bilakis Allah, onları kâfirlikleri yüzünden lanetledi. Bundan dolayı çok az imana gelirler.”[109]

Kalbin kılıfı iman ve namazdır..marifet ve iz’andır..şuur ve irfandır.

“Bir vakit: «Size verdiğimiz Kitab'a sımsıkı sarılın ve O'nu dinleyin» diye Tur'u tepenize kaldırıp sizden söz aldık. «Duyduk, isyan ettik.» dediler ve inkarları yüzünden dana sevgisi iliklerine kadar işledi. De ki: «Eğer sizler inanmış kimseler iseniz inancınız size ne kötü şeyler emrediyor!”[110]

Kalb ilahi makamdır,başkalarını kabul etmez.Bir sultan koltuğuna iki sultan oturmaz ve oturtulmaz,birisi gelirse öbürü kalkar.Kalb,mahalli iman ve makam-ı ilahidir.Başkalarını kabul etmez.

“Ey Rabbimiz! Bize ihsan ettiğin hidayetten sonra kalblerimizi haktan saptırma, bize kendi katından rahmet ihsan eyle! Şüphesiz ki, Sen bol ihsan sahibisin.”[111]

Kalbin sapması ve saptırması,yoldan sapmayı netice verir.İstikamet en büyük ihsan-ı ilahidir.

“Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve «İşittik ve itaat ettik.» dediğiniz zaman sizden aldığı sözü unutmayın, Allah'tan korkun; çünkü Allah, bütün sinelerin özünü bilir.”[112]

Organlar kalb merkez ve santralından idare edilirler.kalbdeki sapma,organlarda sapma olarak tezahür eder.

“Sonra bu sözleşmelerini bozmaları yüzünden, Biz onları lanetledik ve kalplerini kaskatı ettik. Onlar, kelimeleri yerlerinden oynatarak değiştirirler, uyarıldıkları gerçeklerden paylarını almayı unuttular. İçlerinden pek azı dışında, onlardan sürekli bir hainlik görürsün, yine de sen, onları affet ve aldırma! Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.”[113]

Hıyanet,kalbin vazifesinden tardedilmesidir.

“İçlerinden bazıları da seni Kur'an okurken dinlerler, fakat Biz, kalplerine onu zevkiyle anlamalarına engel kabuklar geçirmişizdir. Kulaklarında da bir ağırlık vardır. Bütün mucizeleri görseler de iman etmezler. Hatta sana geldiklerinde, seninle tartışmaya kalkışarak, o hak tanımaz kafirler: «Bu, eskilerin masallarından başka birşey değildir.» derler.”[114]

Kalbdeki hıyanet,kalbin anlayış ve zevkini de önler.Dış aleme karşı tecrid edilmiştir..tıpkı Baz İstasyonuyla irtibatı kesilen telefon gibi..

“De ki: «Söyleyin bakayım, eğer Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alır, kalplerinizi mühürleyiverirse, Allah'tan başka hangi tanrı onu size iade edecek?» Bak Biz delillerimizi nasıl evirip çevirip türlü türlü açıklıyoruz! Sonra da onlar nasıl (yüz çevirip) geçiveriyorlar!”[115]

Mührü,mühürleyen açar.Mühürleme yetkisi olanın,mührü açma yetkisi de vardır ve ona hastır.

“Biz onların kalplerini ve gözlerini ters çevirириz. Önceden buna iman etmedikleri gibi bırakıveririz, kendilerini azgınlıkları içinde körü körüne bocalar giderler.”[116]

Kalbin tersine dönmesi,yaratılışının gayesi dışında çalışmasıdır.

“Bir de ahirete inanmayanların gönülleri o yaldızlı söze meyletsin, ondan hoşlansınlar ve onların işlediği günahları işlesinler diye yaldızlı söz fısıldarlar.”[117]

Kalb,etrafındaki lümme-i şeytaniye karakoluna kulak vererek,yaldızlı sözler ve işlerle kendisini aldatır ve avutur..günaha sevkeder.

Melek ilhamına kulak vermeyip,kendisini besleyen kanalını kapatır.

“Eski sahiplerinden sonra bu toprağa varis olanlara hala şu gerçek belli olmadı mı ki: Eğer dilemiş olsaydık onların da günahlarını başlarına çarpardık! Kalplerinin üzerini mühürleriz de onlar gerçeği işitmezler.”[118]

Kalbin mühürlenmesi,kalbin tüm alışverişlerini kapatır..buda onun iflası demektir.

“İşte o ülkeler -ki, sana bunların başlarına gelenlerden bazılarını naklediyoruz- andolsun ki, onlara peygamberleri açık deliller ile geldiler. Daha önce inkar etmeyi adet edindikleri için, iman etmek istemediler. Allah kafirlerin kalplerini işte böyle mühürler!”[119]

Kalbin anahtarı,peygamberlerin elindedir..onların dilinde saklıdır.

“Andolsun ki, cin ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır, onunla gerçeği anlamazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır ama onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvan gibidirler, hatta daha şaşkındırlar. İşte o gafiller ancak bunlardır.”[120]

Donanımlı yaratılan insan,kısır döngülerle hayatını kısırlaştırmaktadır.Hayatı sadece zevk penceresinden seyreder..değerlendirir.Kalbini sadece mide pirizine bağlamakla meşgul olmakta,diğer duyguları köreltmektedir.

“Gerçek mü'minler ancak o mü'minlerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; karşılarında ayetleri okunduğu zaman, imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler.”[121]

Allahı anmak,kalbin enerjisidir..onunla hayat bulur..onunla hayatlanır..hayata kavuşur.

Barajın suya kavuşması gibi…

“Ey iman edenler, sizi kendinize hayat verecek şeylere davet ettiği zaman Peygamberi ile Allah'a icabet edin! Ve bilin ki, Allah gerçekten kişi ile onun kalbi arasını gerer ve siz, kesinlikle O'nun huzurunda toplanacaksınız!”[122]

Tıpkı peygamberimizin çocuklukta Cebrail tarafından geçirdiği maddi-manevi kalb ameliyatı gibi,peygamberler kalbin ilahi naklinde manevi kalb doktorlarıdırlar.

“O sırada münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar: «Şunları dinleri aldattı.» diyorlardı. Oysa, her kim Allah'a dayanırsa, bilsin ki, Allah, üstündür, hikmet sahibidir.”[123]

Nifak,bir kalb hastalığıdır..kalbi gerer,yere serer.Müzmin,sari bir hastalıktır. Niyet ve inayetle tedavi edilebilir.

“Ve onların gönüllerini uzlaştıran da. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın yine de onların kalplerini birleştiremezdin. Ancak Allah, onların arasında birleşmeyi sağladı; çünkü O, güçlüdür, hikmet sahibidir.”[124]

Tıpkı bilgisayarlar arasındaki ağ bağlanısı gibi.Bu sebeble iletişim sağlanmaktadır.

“Ey peygamber, elinizdeki esirlere de ki: «Eğer Allah, sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse, size, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve günahlarınızı bağışlar. Allah, bağışlayan ve merhamet edendir.”[125]

Allah kalblere nazar eder..Allah,kalblerdekini bilir..icraata çıkmasa dahi,kalblerdeki iyilikleri mükâfatlandırır..ona göre muamele eder.

“Münafıklar, kalplerinde olanı bütünüyle kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine indirilmesinden çekinirler. De ki: «Alay edin bakalım; çünkü Allah, o çekindiklerinizi meydana çıkaracaktır!»[126]

Münafık iki yüzlülükle de yetinmeyib,ikiyüz yüzlülüğüyle samimiyetsizliğini sergilemektedir.

“Onların kurmuş oldukları yapıları, kalpleri parçalanıncaya kadar, kalplerinde bir nifak düğümü olup kalacaktır. Allah, bilendir, hikmet sahibidir.”[127]

Nifak kalbin bağı ve düğümüdür..kalbi boğar..sıkar..parçalar.

“Andolsun ki, Allah yine peygambere ve o güçlük anında ona uyan muhacirlerle Ensara; içlerinden bir kısmının kalpleri az kalsın eğilecek gibi olmuşken sonra kendilerine tevbelerinin kabulüyle iltifat buyurdu. Gerçekten O, onlara karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.”[128]

Tevbe kalbin trafik polidir..ona yol gösterir..yolu gösterir..saptığı yoldan tekrar yol almasını sağlar.Tevbe O’na dönüş,O’nun gayrından dönüştür..O’nun yoluna giriştir.

“Kalplerinde bir hastalık olanlara gelince, onların da küfürlerine küfür katmıştır ve kafir olarak ölüp gitmişlerdir.”[129]

Şirk,nifak,gaflet,günah kalbi adım adım ölüme götüren hastalıklardır.

“Sonra onun arkasından birçok peygamberleri kavimlerine gönderdik; onlara açık mucizelerle vardılar, fakat önce yalan dediklerine yine de bir türlü inanmak istemediler. İşte Biz sürekli haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.”[130]

Allah ihmal eder,ihmal etmez..Allah inanmayanlara bir ömür boyu mühlet verir ancak yaptıkları yanlışları ihmal etmez..bir kaç kere ikaz edip uyarır,devamında işi kalbden bağlar.

“Onlar, iman edip kalpleri Allah'ın zikriyle yatışan kimselerdir; evet Allah'ın zikri ile kalpler yatışır!»[131]

Kalb sürekli kalbolmakta..dönmekte..deniz gibi dalgalar üzerine dalgalarda bocalamaktadır.Allahın zikri ise onu teskin edip yatıştırmakta,dönüşünü bir noktaya çevirmektedir.

“Allah, sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmediğiniz bir halde çıkardı. Öyle iken size, işitme, gözler ve kalpler verdi ki, şükredesiniz.”[132]

Kalb külli şükrün anahtarıdır..şükrü netice verir.

“Onlar öyle kimselerdir ki, Allah kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlemiştir ve işte onlar, gafillerin ta kendileridir.”[133]

Gaflet,dışarıdan kalbi besleyen nurun perdelenmesidir.Kalbin zayıf düşmesini netice verir.

“Bir de hiç bilmediğin bir şeyin ardınca gitme; çünkü kulak, göz, gönül; bunların her biri ondan sorumludur.”[134]

Göz gördüğünden,kulak işittiğinden,kalb de bu duyguların kendisine naklettiklerinin sentez ve analizini yapıp neticeye bağlamaktan sorumlu tutulmaktadır.

“Ve kalblerinin üzerine, Kur'ân'ı anlamalarına engel perdeler geçiririz ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Rabbini Kur'ân'da bir tek olarak andığın zaman da ürkerek arkalarına döner kaçarlar.”[135]

Duygu uyuşmazlığı,aradaki bilgi alışverişini kesmektedir.Kulak kendi frekansının üzerindeki ve altındakileri duymadığı gibi,hasta bir kalbde duyulan hakikatları duymaz,görmez,anlamaz olur.

“Ya o yerde niye bir dolaşmadılar ki, kendileri için akıllanmalarına sebep olacak kalpleri ve işitmelerine sebep olacak kulakları olsun;çünkü gerçek şudur ki, gözler körelmez, ancak sinelerdeki kalpler körelir.”[136]

Hadisde:”İnne ayni tenamu vela yenamu kalbi.”’Muhakkak ki göz uyur ve kalb uyumaz.’ Bazılarında da geçmişten ibret almayarak adeta kör olup,göz görürken,kalb kör olup,anlamaz.

“Halbuki, sizin için o kulağı, o gözleri ve o gönülleri yaratan O'dur. Siz, pek az şükrediyorsunuz.”[137]

Oysa nimetin artışı,duyguların kıymet ve değeri şükrün artmasıyladır.Şükür bu duyguların kapasitesini arttırır.

“Birtakım insanlar (Allahı tesbih ederler) ki, ne ticaret ne de alış veriş onları Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.”[138]

O’nu bulan neyi kaybeder ve O’nu kaybeden neyi kazanır.

O’nu bulan bir kalb,her şeyi bulmuş ve kazanmıştır.

Onlar hep kalbin takviyesine çalışırlar.

“Ancak Allah'a kalb-i selîm (temiz bir kalp) ile gelenler (o günde fayda bulur).”[139]

Allah ve cennet kirleri ve bulanık kalbleri kabul etmez.

“Rabbin elbette onların sinelerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.”[140]

Sineyi yaratan,sinenin sesini işitmez mi?

“Sonra onu düzenli bir şekle sokup, içine kendi ruhundan üfledi ve sizin için işitmeyi, o görmeleri ve gönülleri yaptı. Siz çok az şükrediyorsunuz!”[141]

Kalb,Allahın ihtimam gösterdiği,kudret eliyle yarattığı harika bir sanattır.

“Allah bir adamın içinde iki kalp yapmamıştır. Kendilerinden zihar yaptığınız eşlerinizi anneleriniz yerine koymamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız yerine koymamıştır. Bunlar sizin ağzınızda lafınızdır. Allah ise gerçeği söylüyor ve doğru yolu gösteriyor.”[142]

İnsan bir kalb kumandanıyla yönlendirilmektedir.

-Ya mukallibel kulub,sebbit alâ dinike-‘Ey kalbleri çeviren Allahım!Kalbimi dinin üzere sabit kıl,saptırma.’Âmin.

KALB

“Kur'an-ı Hakîm,… Hilkat-ı semavat ve arzdan bahsi içinde hilkat-i insandan ve insanın sesinden ve sîmasındaki dekaik-ı nimet ve hikmetten bahis açar; tâ ki, fikir dağılmasın, kalb boğulmasın, ruh mabudunu doğrudan doğruya bulsun.”[143]

Kesret kalbi boğar,vahdet kalbe sükun verir.

“Vahdet arkasında ehadiyet sikkesi bulunmak lâzımdır. Tâ ki, kesreti hatıra getirmesin. Doğrudan doğruya Zât-ı Akdes'e karşı kalbe yol açsın. Hem sikke-i ehadiyete nazarları çevirmek ve kalbleri celbetmek için o sikke-i ehadiyet üstünde gayet cazibedar bir nakış ve gayet parlak bir nur ve gayet şirin bir halâvet ve gayet sevimli bir cemal ve gayet kuvvetli bir hakikat olan rahmet sikkesini ve rahîmiyet hâtemini koymuştur.”[144]

Çok yol kalbi yoldan çıkarır.Sahili selamete bir yoldan varır.

“Evet tam münevver-ül kalb bir âbidi, küre-i arz bomba olup patlasa, ihtimaldir ki, onu korkutmaz. Belki hârika bir kudret-i Samedaniyeyi, lezzetli bir hayret ile seyredecek. Fakat meşhur bir münevver-ül akıl denilen kalbsiz bir fâsık feylesof ise; gökte bir kuyruklu yıldızı görse, yerde titrer. "Acaba bu serseri yıldız Arzımıza çarpmasın mı?" der; evhama düşer. (Bir vakit böyle bir yıldızdan Amerika titredi. Çokları gece vakti hanelerini terkettiler.)”[145]

Kalbin nuru,kalbin sahibindedir.O’nunla nurlanır,nurunu bulur.. aydınlanır.. aydınlatır.

“Halbuki namazda ruhun ve kalbin ve aklın büyük bir rahatı vardır. Hem cisme de o kadar ağır bir iş değildir.”[146]

Kalbin istirahatı,namazdadır..namazladır.

“Beşinci Hasaret: Hayat-ı ebediye esasatını ve saadet-i uhreviye levazımatını tedarik etmek için verilen akıl, kalb, göz ve dil gibi güzel hediye-i Rahmaniyeyi, Cehennem kapılarını sana açacak çirkin bir surete çevirmektir.”[147]

Kalb cihazı bir anahtar gibi sahibine cennet kapılarını açtığı gibi,cehennem kapılarını da açar.

“Kalbin telefonuyla vasıtasız münacat eden bir veli der:Yani: "Kalbim benim Rabbimden haber veriyor." Demiyor: "Rabb-ül Âlemîn'den haber veriyor." Hem der: "Kalbim, Rabbimin âyinesidir, arşıdır." Demiyor: "Rabb-ül Âlemîn'in arşıdır." Çünki kabiliyeti miktarınca ve yetmiş bine yakın hicabların nisbet-i ref'i derecesinde mazhar-ı hitab olabilir.”[148]

Allahın iki arşı vardır;Alemdeki arş ve insandaki arş.Hadis-i kudside:"Ben yere göğe sığmam,mü'min kulumun kalbine sığarım."

Kalb,misafiri rabbani yeridir.

İnsanı insandan idare edip yönetmektedir.

"Birisi birinin kardeşini veya bir akrabasını öldürmüş. Bir dakika intikam lezzetiyle bir katl, milyonlar dakika hem kalbî sıkıntı, hem hapis azabını çektirir ve maktulün akrabası dahi intikam endişesiyle ve karşısında düşmanını düşünmesiyle, hayatının lezzetini ve ömrünün zevkini kaçırır. Hem korku, hem hiddet azabını çekiyor. Bunun tek bir çaresi var. O da Kur'anın emrettiği ve hak ve hakikat ve maslahat ve insaniyet ve İslâmiyet iktiza ve teşvik ettikleri olan barışmak ve musalaha etmektir."[149]

Günahlar kalbe yüktür.

"Kalb etrafındaki ilhamat ve vesveselerin mübarezelerinden tut, tâ sema âfâkında melaike ve şeytanların mübarezesine kadar o kanunun şümulünü iktiza eder."[150]

Kalbin uyanık kalması ve tetikte bulunması ve de emniyeti için,etrafına şeytan ve melek karakolları konulmuştur.

"Mütekellim nefsim değil, tilmiz-i Kur'an namına kalbimdir."[151]

Kalbden konuşan zat,kalbini konuşturan zattır.

Kalbden konuşan,kalbden dinlenir..kalbi dinlenir..kalbde dinlendirilir.

"Kalb ve ruhun daire-i hayatı geniştir."[152]

Kalbin hayatı,cesed gibi dar bir alana sahib değildir.Ebede uzanmıştır.

"Güzel değil batmakla gaib olan bir mahbub. Çünki zevale mahkûm, hakikî güzel olamaz. Aşk-ı ebedî için yaratılan ve âyine-i Samed olan kalb ile sevilmez ve sevilmemeli."[153]

Ebede namzed olan kalbi ancak ebedi bir zat tatmin edebilir.Başkasına razı olmaz,tatmin olup doymaz.

"Ey Benî-İsrail ve ey Benî-Âdem! Sizlere ne olmuş ki: Kalbleriniz taştan daha camid ve daha ziyade katılaşmıştır. Zira görmüyor musunuz ki, o pek sert ve pek camid ve toprak altında bir tabaka-i azîme teşkil eden o koca taşlar, o kadar evamir-i İlahiyeye karşı muti' ve müsahhar ve icraat-ı Rabbaniye altında o kadar yumuşak ve emirberdir ki, havada ağaçların teşkilinde tasarrufat-ı İlahiye ne derece sühuletle cereyan ediyor. "[154]

Kalbsiz Yahudiler,kalbini susturan Yahudilerdir.Kalb ve vicdanının sesini dinlemedikleri gibi,susmaya mahkum edenlerdir.

“Ey Benî-İsrail ve ey Benî-Âdem! Za'f ve acziniz içinde nasıl bir kalb taşıyorsunuz ki, öyle bir zâtın evamirine karşı o kalb kasavetle mukavemet ediyor. Halbuki o koca sert taşların tabaka-i muazzaması, o zâtın evamiri önünde kemal-i inkıyadla karanlıkta nazik vazifelerini mükemmel îfa ediyorlar. İtaatsizlik göstermiyorlar.”[155]

Taşların bile tahammül edemediği bir hakikata karşı direnç gösteren bir kalb,cümudiyyet kesbetmiş,taşlıktada kendisini gizleyen bir taştır.

“Ölmüş kalbler nur-u hidayetle diriliyor.”[156]

Kalbin hayatı iman ve hidayetledir.Bedenin hayatı ruh iledir..ruhun hayatı hidayet iledir.

“Eğer sen istirahat ve teneffüs vaktini, ruhun rahatına, kalbin teneffüsüne medar olan namaza sarfetsen; o vakit, bereketli nafaka-i dünyeviye ile beraber, senin nafaka-i uhreviyene ve zâd-ı âhiretine ehemmiyetli bir menba olan, iki maden-i manevî bulursun…”[157]

Ruh namaz penceresiyle nefes alır.Beden hapishanesinden kurtuluşu,görüş ve görüşmesi namaz ile olur.Gerçek dost ve dostlara o yolla kavuşur ve ulaşır.

“Herkesin, her günde, şu âlemden bir mahsus âlemi var. Hem o âlemin keyfiyeti, o adamın kalbine ve ameline tabidir. Nasılki âyinende görünen muhteşem bir saray, âyinenin rengine bakar. Siyah ise, siyah görünür. Kırmızı ise, kırmızı görünür. Hem onun keyfiyetine bakar. O âyine şişesi düzgün ise, sarayı güzel gösterir. Düzgün değil ise, çirkin gösterir. En nazik şeyleri kaba gösterdiği misillü; sen kalbinle, aklınla, amelinle, gönlünle, kendi âleminin şeklini değiştirirsin. Ya aleyhinde, ya lehinde şehadet ettirebilirsin. Eğer namazı kılsan, o namazın ile o âlemin Sâni'-i Zülcelal'ine müteveccih olsan; birden, sana bakan âlemin tenevvür eder. Âdeta namazın bir elektrik lâmbası ve namaza niyetin, onun düğmesine dokunması gibi, o âlemin zulümatını dağıtır ve o herc ü merc-i dünyeviyedeki karmakarışık perişaniyet içindeki tebeddülat ve harekât, hikmetli bir intizam ve manidar bir kitabet-i kudret olduğunu gösterir.”[158]

Allah alem ve insan için her gün bir alem götürür,bir alem getirir.O alemin şekli ve görüntüsü adeta cennet ve cehennem halini alması kalb iledir.

Âhretteki yeri kalb tayin eder.

“Şeytan evvelâ şübheyi kalbe atar. Eğer kalb kabul etmezse, şübheden şetme döner. Hayale karşı şetme benzer bazı pis hatıraları ve münafî-i edeb çirkin halleri tasvir eder. Kalbe "Eyvah" dedirtir. Ye'se düşürtür. Vesveseli adam zanneder ki kalbi, Rabbine karşı sû'-i edebde bulunuyor. Müdhiş bir halecan ve heyecan hisseder. Bundan kurtulmak için huzurdan kaçar, gaflete dalmak ister.”[159]

Okyanusda yüzen kalb,her an şeytan oltaları ve tehlikeleriyle karşı karşıyadır.Aldanmak avlanmaya sebebtir.Gaflet en büyük gaftır.Ân husran olabilir.

“Manalar kalbden çıktıkları vakit, suretlerden çıplak olarak hayale girerler; oradan suretleri giyerler. Hayal ise, her vakit bir sebeb tahtında bir nevi suretleri

nesceder. Ehemmiyet verdiği şeyin suretlerini yol üstünde bırakır. Hangi mana geçse ya ona giydirir, ya takar, ya bulaştırır, ya perde eder. Eğer manalar münezzeh ve temiz iseler, suretler mülevves ve rezil ise giymek yoktur, fakat temas var. Vesveseli adam, teması telebbüsle iltibas eder. "Eyvah!" der. "Kalbim ne kadar bozulmuş. Bu sefillik, bu hısset-i nefs, beni matrud eder." Şeytan onun şu damarından çok istifade eder."[160]

Eşyaya hakikat ve kıymet veren mânadır.Mânanın yeri ise kalbdir.Diğer âzalar ona münasib ve de mütenasib bir elbise giydirirler.

"Evet hakikî terakki ise; insana verilen kalb, sır, ruh, akıl hattâ hayal ve sair kuvvelerin hayat-ı ebediyeye yüzlerini çevirerek, herbiri kendine lâyık hususî bir vazife-i ubudiyet ile meşgul olmaktadır. Yoksa ehl-i dalaletin terakki zannettikleri, hayat-ı dünyeviyenin bütün inceliklerine girmek ve zevklerinin her çeşitlerini, hattâ en süflisini tatmak için bütün letaifini ve kalb ve aklını nefs-i emmareye müsahhar edip yardımcı verse; o terakki değil, sukuttur."[161]

Yükselişin de alçalmanın da zenbereği kalbdedir ve kalb iledir.

"Kur'an-ı Hakîm; semavata nisbeten büyük bir ağacın küçük bir meyvesi hükmünde olan Arzı, bütün semavata karşı küçücük kalbi, büyük kalıba mukabil tutmak gibi denk tutuyor. Onu bir kefede, bütün semavatı bir kefede koyuyor…"[162]

Alemde dünya ne ise,insanda da kalb odur.Alemin kalbi olan dünyanın durması,insan kalbinin durması gibidir.

"Samed âyinesi olan bâtın-ı kalb ile sanem-misal dünyevî mahbublara perestiş etmek, o mahbubların nazarında sakildir ve istiskal eder, reddeder. Zira fıtrat, fıtrî ve lâyık olmayan şeyi reddeder, atar. (Şehvanî sevmekler, bahsimizden hariçtir.)"[163]

Allahın Allah isminden sonra en âzam ve âzami ismi Samed ismindedir.İhlas suresinin Kur'anın üçde birine muadil gelmesinin sırrıda bu Samed isminde saklıdır.İşte insan kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayıp belki herkesin ve her şeyin nihayet derecede kendisine muhtaç olduğu Samed ismine ayine kalbdir.

"Zemin ve göklerin haşmet-i hilkatinde, kalbin dahi hatıratını bilir, idare eder."[164]

Allah alemden ziyade kalblere nazar eder ve onunla meşgul olur.

"Eğer insan yalnız bir kalbden ibaret olsaydı; bütün masivayı terk, hattâ esma ve sıfâtı dahi bırakmak, yalnız Cenab-ı Hakk'ın zâtına rabt-ı kalb etmek lâzım gelirdi. Fakat insanın akıl, ruh, sır, nefis gibi pek çok vazifedar letaifi ve hassaları vardır. İnsan-ı kâmil odur ki: Bütün o letaifi; kendilerine mahsus ayrı ayrı tarîk-ı ubudiyette, hakikat canibine sevketmek ile sahabe gibi geniş bir dairede, zengin bir surette, kalb bir kumandan gibi, letaif askerleriyle kahramanane maksada yürüsün. Yoksa kalb, yalnız kendini kurtarmak için askerini bırakıp tek başıyla gitmek, medar-ı iftihar değil, belki netice-i ızdırardır."[165]

Kalb motor ve kumandani,diğer alet ve askerleriyle beraber bir bütündür.Onlardan ayrı düşünülemez.

“Âyine-i kalbe uzanan bir nisbet-i Rabbaniye ile bir tezahürdür ki; herkes istidadına ve tayy-ı meratibde seyr ü sülûküne, esma ve sıfâtın tecelliyatına nisbeten cüz'î ve küllî o Şems-i Ezelî'nin nuruna ve sohbetine ve münacatına mazhariyeti var. Galib-i esma ve sıfâtın zılalinde giden velayetlerin derecatı bu kısımdan ileri gelir.”[166]

Kalbden Allaha uzanan yolda,insanlar derecelerine ve de ücretlerine göre farklı derecelerde yolculuk ederler..ettirilirler.

“Her kalb, kendine ihsan edeni sever ve hakikî kemale muhabbet eder ve ulvî cemale meftun olur. Kendiyle beraber sevdiği ve şefkat ettiği zâtlara dahi ihsan edeni daha pek çok sever.”[167]

360 derece dönüş özelliği olan kalb,kendine ihsan edene döner ve ona perestiş eder.Hadisde:”İnsan ihsanın kuludur.”bu hakikate binaen denilmiştir.

“Nur-u Akıl, Kalbden Gelir”[168]

Aklı besleyen kalbdir..diğer duygular gibi…

“Zulmetli münevverler bu sözü bilmeliler: Ziya-yı kalbsiz olmaz nur-u fikir münevver.”[169]

Kalbden beslenmeyen akıl,nursuzdur..şarteli kapanmıştır.

“Ger fikret-i beyzada süveyda-i kalb olmazsa, halita-i dimağî ilim ve basiret olmaz. Kalbsiz akıl olamaz.”[170]

Fikrin parlaklığı,kalbin siyahlığının karışımı iledir.

“Dalalet-i fikrîdir, zulümat-ı kalbîdir, israf-ı cesedîdir.”[171]

Sapıklık fikirde başlar..karanlık kalbde..bozulma cesede…

“İmanın yeri kalbdir; dimağ ise oluyor ma'kes-i nur-u iman.”[172]

Kalbdeki iman kendini fikirle aksettirmektedir.

“Kalb ile vicdan, mahall-i iman. Hads ile ilham, delil-i iman.”[173]

İmanda yerleşen kalb ile vicdan,anlayış ve ilham ile buna delil olur.

“Nur-u fikir, ziya-yı kalb ile ışıklanıp mezcolmazsa, zulmettir, zulüm fışkırır. Gözün muzlim nehar-ı ebyazı, muzii leyle-i süveyda ile mezcolmazsa basarsız olduğu gibi, fikret-i beyzada süveyda-i kalb bulunmazsa, basiretsizdir.”[174]

Aklı aydınlatan fen ilimleri,kalbi aydınlatan din ilimleriyle mezcolmazsa,hakikat gizli kalır.

“İlimde iz'an-ı kalb olmazsa, cehildir. İltizam başka, itikad başkadır.”[175]

Kalbin onayından çıkmayan bir dilekçenin,geçerliliği yoktur.

"Hâlık-ı Rahîm'in rahmeti yâr ise, herkes yârdır, her yer yarar; eğer yâr değilse, herşey kalbe bârdır, herkes de düşmandır. Felillahilhamd rahmet-i İlahiye yâr olduğu için; ehl-i dünyanın bana ettikleri enva'-ı zulmü, o rahmet-i İlahiye enva'-ı rahmete çevirmiştir."[176]

Kalbin rahatı,Allahın dostluğu ve O'nun rahmetiyledir.

"Hazret-i Eyyüb Aleyhisselâm'ın zahirî yara hastalıklarının mukabili bizim bâtınî ve ruhî ve kalbî hastalıklarımız vardır. İç dışa, dış içe bir çevrilsek, Hazret-i Eyyüb'den daha ziyade yaralı ve hastalıklı görüneceğiz. Çünki işlediğimiz herbir günah, kafamıza giren herbir şübhe, kalb ve ruhumuza yaralar açar. Hazret-i Eyyüb Aleyhisselâm'ın yaraları, kısacık hayat-ı dünyeviyesini tehdid ediyordu. Bizim manevî yaralarımız, pek uzun olan hayat-ı ebediyemizi tehdid ediyor. O münacat-ı Eyyübiyeye, o Hazretten bin defa daha ziyade muhtacız. Bahusus nasılki o Hazretin yaralarından neş'et eden kurtlar, kalb ve lisanına ilişmişler; öyle de; bizleri, günahlardan gelen yaralar ve yaralardan hasıl olan vesveseler, şübheler (neûzü billah) mahall-i iman olan bâtın-ı kalbe ilişip imanı zedeler ve imanın tercümanı olan lisanın zevk-i ruhanîsine ilişip zikirden nefretkârane uzaklaştırarak susturuyorlar. Evet günah kalbe işleyip, siyahlandıra siyahlandıra tâ nur-u imanı çıkarıncaya kadar katılaştırıyor. Herbir günah içinde küfre gidecek bir yol var. O günah istiğfar ile çabuk imha edilmezse, kurt değil, belki küçük bir manevî yılan olarak kalbi ısırıyor."[177]

Bedeni hastalık geçicidir,kalbi hastalık ise kalıcıdır.

"İnsandaki cisim, nefis, kalb, ruh daireleri öyle mütefavittir. Meselâ: Cismin bekası, hayatı, vücudu; bulunduğu bir gün, belki bir saat olduğu ve mazi ve müstakbeli madum ve meyyit bulunduğu halde, kalbin hazır günden çok gün evvel, çok gün sonraki zamana kadar daire-i vücudu ve hayatı geniştir. Ruhun hazır günden seneler evvel ve seneler sonraki bir daire-i azîme, daire-i hayatına ve vücuduna dâhildir."[178]

Ebede namzed kalb için,zaman bağları söz konusu değildir.Onu başlamaz.

"Hem bu küçük insanın küçücük kalbinde, kâinat kadar bir aşk yerleşir. Evet kalbin mercimek kadar bir sandukçası olan kuvve-i hâfıza, bir kütübhane hükmünde binler kitab kadar yazı, içinde yazılması gösteriyor ki: Kalb-i insan, kâinatı içine alabilir ve o kadar muhabbet taşıyabilir."[179]

İlim ilerledikçe bu daha da anlaşılır olmaktadır.Küçük bir bilgisayar çipi,kütüphaneleri içine almaktadır.Kalpte alemi içine alan,ilâhi bir çiptir.

"Küre-i Arz her ne kadar semavata nisbeten çok küçüktür, fakat hadsiz masnuat-ı İlahiyenin meşheri, mazharı, mahşeri, merkezi hükmünde olduğundan; kalb, cesede mukabil geldiği gibi, Küre-i Arz dahi, koca hadsiz semavata karşı bir kalb ve manevî bir merkez hükmünde olarak mukabil gelir."[180]

Kâinat Allahın belirli isimlerinin sergi yeri,kalb ise bütün isimlerinin sergi ve temaşa yeridir.

“Şeytanın gayet zaîf desiselerine kapılıp Allah'a isyan ediyor. Hattâ benim arkadaşlarımdan bazıları, yüz hakikat dersini kalben tasdik ile beraber benden işittiği ve bana karşı da fazla hüsn-ü zannı ve irtibatı varken, kalbsiz ve bozuk bir adamın ehemmiyetsiz ve riyakârane iltifatına kapıldı, onun lehinde benim aleyhimde bir vaziyete geldi. Fesübhanallah”[181]

Arsız at sahibini dinlemediği gibi,kalbde sahibine kulak vermemektedir..öbür atların atlığına aldanarak ve kapılarak…

“Şeytanın en tehlikeli bir desisesi şudur ki: Bazı hassas ve safi-kalb insanlara tahayyül-ü küfrîyi tasdik-i küfürle iltibas ettiriyor. Tasavvur-u dalaleti, dalaletin tasdiki suretinde gösteriyor. Ve mukaddes zâtlar ve münezzeh şeyler hakkında gayet çirkin hatıraları hayaline gösteriyor. Ve imkân-ı zâtîyi, imkân-ı aklî şeklinde gösterip imandaki yakînine münafî bir şekk tarzını veriyor. Ve o vakit o bîçare hassas adam, kendini dalalet ve küfür içine düştüğünü tevehhüm edip imandaki yakîninin zâil olduğunu zanneder, ye'se düşer, o ye'sle şeytana maskara olur. Şeytan hem ye'sini, hem o zaîf damarını, hem o iltibasını çok işlettirir, ya divane olur yahud "herçi bad âbad" der, dalalete gider.”[182]

Saflık akıl istikameti,vicdan selameti,şuur süzgecinden geçmez ve geçirilmezse,çabuk bulanabilir.Şeytanda bundan istifade eder.

“Hem bazan şeytan, kalb üstündeki lümmesi cihetinde Cenab-ı Hak hakkında fena sözler söyler. O adam zanneder ki; onun kalbi bozulmuş ki, böyle söylüyor. Titriyor. Halbuki onun titremesi ve korkması ve adem-i rızası delildir ki: O sözler, kalbinden gelmiyor, belki lümme-i şeytaniyeden geliyor veya şeytan tarafından ihtar ve tahayyül ediliyor.”[183]

Şeytanın hileleri bir değil,binlerdir.Her zaman kişinin sol tarafından gelmez,bütün yönleriyle ve yönlerinden hücum eder.

“Tevehhüm ve heves ve hiss, ileriyi görmüyor belki inkâr ediyorlar. Nefs dahi yardım etse, mahall-i iman olan kalb ve akıl susarlar, mağlub oluyorlar.”[184]

“Şu halde kebairi işlemek, imansızlıktan gelmiyor, belki hiss ve hevesin ve vehmin galebesiyle akıl ve kalbin mağlubiyetinden ileri gelir.”[185]

Şeytan hissi galib,hissine mağlub olan gençleri bu yolla avlamakta,kendine bağlamaktadır.Saman alevi çabuk tutuşur,yayılır..çabukta söner.

“ İnsanda kalbin bir köşesinde lümme-i şeytaniye denilen bir âlet-i vesvese ve kuvve-i vâhimenin telkinatıyla konuşan bir şeytanî lisan ve ifsad edilen kuvve-i vâhime, küçük bir şeytan hükmüne geçtiğini ve sahiblerinin ihtiyarına zıd ve arzusuna muhalif hareket ettiklerini hissen ve hadsen herkes nefsinde görmesi, âlemde büyük şeytanların vücuduna kat'î bir delildir.”[186]

En çok mücadelenin olduğu yer,kalptir.Tüm savaşlar,yenilgiler,galibiyetler,ölüm veya şehidlikler hep önce kalbin etrafında ve kalpte başlar ve oraya göre netice alır.

Bazen şeytan kendisini reddettirmekle de,fikirlerini kabul ettirir.Kendini unutturarak,isteklerini hatırlattırır.

“Şeytanın en büyük bir desisesi: Hakaik-i imaniyenin azameti cihetinde dar kalbli ve kısa akıllı ve kasır fikirli insanları aldatır, der ki: "Bir tek zât, umum zerrat ve seyyarat ve nücumu ve sair mevcudatı bütün ahvaliyle tedbir-i rububiyetinde çeviriyor, idare ediyor deniliyor. Böyle hadsiz acib büyük mes'eleye nasıl inanılabilir? Nasıl kalbe yerleşir? Nasıl fikir kabul edebilir?" der. Acz-i insanî noktasında bir hiss-i inkârî uyandırıyor.”[187]

İnsana dar delikten baktırarak,dar alanları göstermektedir.Meydana çıkmasına müsaade etmemektedir.

“İşte ey şeytanın desiselerine mübtela olan bîçare insan! Hayat-ı diniye, hayat-ı şahsiye ve hayat-ı içtimaiyenin selâmetini dilersen ve sıhhat-ı fikir ve istikamet-i nazar ve selâmet-i kalb istersen; muhkemat-ı Kur'aniyenin mizanlarıyla ve Sünnet-i Seniyenin terazileriyle a'mal ve hatıratını tart ve Kur'anı ve Sünnet-i Seniyeyi daima rehber yap ve "Eûzü billâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm" de, Cenab-ı Hakk'a ilticada bulun.”[188]

Şeytanın aldatmacalarına mübtela olan kişiye bunlar kamçı olup,O’na kaçmalı,O’ndan kaçmamalıdır.

"Ey insan!" dediğim vakit, nefsimi murad ediyorum. Bu ders kendi nefsime has iken, ruhen benimle münasebetdar ve nefsi nefsimden daha hüşyar zâtlara belki medar-ı istifade olur niyetiyle, "Ondördüncü Lem'anın İkinci Makamı" olarak müdakkik kardeşlerimin tasviblerine havale ediyorum. Bu ders akıldan ziyade kalbe bakar, delilden ziyade zevke nâzırdır.”[189]

Risale-i nurun birinci muhatabı kalbtir..kalbe hitab edip,aklı susturur,teslime mecbur eder.

“Vâhidiyet içinde ukûlü boğmamak ve kalbler Zât-ı Akdes'i unutmamak için, daima vâhidiyetteki sikke-i ehadiyeti nazara veriyor ki, o sikkenin üç mühim ukdesini irae eden "Bismillahirrahmanirrahîm"dir.”[190]

Kur’anın çoklukla birinci muhatabı avamdır.Aklı ve kalbi karıştırmadan, hakikatı toplu ve öz olarak sunar.

“Evet hadsiz mahlukatta ve nihayetsiz bir kesrette vahdet sikkeleri, mütedâhil daireler gibi en büyüğünden, en küçük sikkeye kadar enva'ı ve mertebeleri vardır. Fakat o vahdet ne kadar olsa yine kesret içinde bir vahdettir. Hakikî hitabı tam temin edemiyor. Onun için, vahdet arkasında ehadiyet sikkesi bulunmak lâzımdır. Tâ ki, kesreti hatıra getirmesin. Doğrudan doğruya Zât-ı Akdes'e karşı kalbe yol açsın. Hem sikke-i ehadiyete nazarları çevirmek ve kalbleri celbetmek için o sikke-i ehadiyet üstünde gayet cazibedar bir nakış ve gayet parlak bir nur ve gayet şirin bir halâvet ve gayet sevimli bir cemal ve gayet kuvvetli bir hakikat olan rahmet sikkesini ve rahîmiyet hâtemini koymuştur. “[191]

Kur’an bir fizik ve kimyanın bahsettiği gibi bahsetseydi,istifade cüz_i olurdu.Külli ondan yararlanamazdı.

“ Bu zamanda ehl-i İslâmın en mühim tehlikesi, fen ve felsefeden gelen bir dalaletle kalblerin bozulması ve imanın zedelenmesidir. Bunun çare-i yegânesi: Nurdur, nur göstermektir ki, kalbler ıslah olsun, imanlar kurtulsun. Eğer siyaset topuzuyla hareket edilse, galebe çalınsa, o kâfirler münafık derecesine iner. Münafık, kâfirden daha fenadır. Demek, topuz böyle bir zamanda kalbi ıslah etmez. O vakit küfür kalbe girer, saklanır; nifaka inkılab eder. Hem nur, hem topuz.. ikisini, bu zamanda benim gibi bir âciz yapamaz. Onun için bütün kuvvetimle nura sarılmağa mecbur olduğumdan, siyaset topuzu ne şekilde olursa olsun bakmamak lâzım geliyor. Amma maddî cihadın muktezası ise; o vazife şimdilik bizde değildir. Evet ehline göre kâfirin veya mürtedin tecavüzatına sed çekmek için topuz lâzımdır. Fakat iki elimiz var. Eğer yüz elimiz de olsa, ancak nura kâfi gelir. Topuzu tutacak elimiz yok!..”[192]

Bu zamanda en büyük hücum kalbedir.Kalbler ifsad edilmektedir.O halde hücum nereye ise,müdafaada orada ve oradan olmalıdır.

“Baştakilerin başlarına akıl ve kalblerine iman versin, yeter. O vakit kendi kendine iş düzelir.”[193]

Kalbdeki iman hayatın sigortasıdır.

“Oniki sene evvel inayet-i Rabbaniye ile, marifet-i İlahiyede bir hareket-i fikriye ve bir seyahat-ı kalbiye ve bir inkişafat-ı ruhiyede tezahür eden bazı lemaat-ı tevhidiyeyi Arabî olarak Notalar suretinde Zühre, Şu'le, Habbe, Şemme, Zerre, Katre gibi risalelerde kaydetmiştim. “[194]

Kalbin seyahati,marifet pencerelerinin açılmasına sebebtir..ancak akıl bineğine binerek.

“Kendi nefsime hitaben demiştim: Ey gafil Said! Bil ki: Şu âlemin fenasından sonra sana refakat etmeyen ve dünyanın harabıyla senden müfarakat eden bir şeye kalbini bağlamak sana lâyık değildir. Hususan senin asrının inkırazıyla seni terkedip arka çeviren ve bahusus berzah seferinde arkadaşlık etmeyen ve hususan seni kabir

kapısına kadar teşyi' etmeyen, hususan bir iki sene zarfında ebedî bir firak ile senden ayrılıp günahını senin boynuna takan, hususan senin rağmına olarak husulü anında seni terkeden fâni şeylerle kalbini bağlamak, kâr-ı akıl değildir. Eğer aklın varsa; uhrevî inkılabatında, berzahî etvarında ve dünyevî inkılabatının müsadematı altında ezilen, bozulan ve ebedî seferde sana arkadaşlığa muktedir olmayan işleri bırak, ehemmiyet verme, onların zevalinden kederlenme. Sen kendi mahiyetine bak ki: Senin latifelerin içinde öyle bir latife var ki, ebedden ve ebedî zâttan başkasına razı olamaz. Ondan başkasına teveccüh edemiyor, masivasına tenezzül etmez. Bütün dünyayı ona versen, o fıtrî ihtiyacı tatmin edemez. O şey ise, senin duygularının ve latifelerinin sultanıdır. Fâtır-ı Hakîm'in emrine muti' olan o sultanına itaat et, kurtul!..”[195]

Kalbin geçici şeylerle meşguliyeti ve ona bağlanması,kalbin iflasıdır.

“ Şu notada Avrupa fununu ve medeniyeti, Eski Said'in fikrinde bir derece yerleştiği için, Yeni Said harekât-ı fikriyede seyrettiği zaman, Avrupa'nın fünun ve medeniyeti, o seyahat-ı kalbiyede emraz-ı kalbiyeye inkılab ederek ziyade müşkilâta medar olduğundan, bilmecburiye Yeni Said zihnini silkeleyip, müzahref felsefeyi ve

sefih medeniyeti atmak isterken, kendi ruhunda Avrupa'nın lehinde şehadet eden hissiyat-ı nefsaniyeyi susturmak için, Avrupa'nın şahs-ı manevîsi ile bir cihette gayet kısa, bir cihette uzun, gelecek muhavereye mecbur olmuştur."[196]

Avrupa,mücerred kalbsiz bir akıldır..uğursuzlukları buradandır.

"..Senin şeametinle, kalbinin en derin köşelerinde ve ruhunun tâ esasında dalalet darbesini yiyen ve o dalalet cihetiyle bütün emelleri inkıtaa uğrayan ve bütün elemleri ondan neş'et eden bir bîçare insana hangi saadeti temin ediyorsun? Acaba zâil, yalancı bir cennette cismi bulunan ve kalbi, ruhu cehennemde azab çeken bir insana mes'ud denilebilir mi? İşte sen bîçare beşeri böyle baştan çıkardın, yalancı bir cennet içinde cehennemî bir azab çektiriyorsun."[197]

Ondandır ki,daha cehenneme gitmeden,cehennem azabını çekmekte ve çektirmektedir.Kalbini aklına yedirmektedir.

"Vicdan bu derece teellüme tahammül edemediğinden; o yolda giden, iki şeyden birisine mecbur olur. Ya insaniyetten tecerrüd edip ve nihayetsiz vahşeti iltizam ederek öyle bir kalbi taşıyacak ki, kendi selâmetiyle beraber umumun helâketi onu müteessir etmesin veyahud kalb ve aklın muktezasını ibtal etsin."[198]

Avrupa bugün kalbini geçici olarak iptal etmiş,çalıştırılması gerek.

"Mehasin-i ubudiyetin binlerinden yalnız buna bak ki: Nebi Aleyhisselâm, ubudiyet cihetiyle muvahhidînin kalblerini îd ve cuma ve cemaat namazlarında ittihad ettiriyor ve dillerini bir kelimede cem' ediyor. Öyle bir surette ki: Şu insan, Mabud-u Ezelî'nin azamet-i hitabına, hadsiz kalblerden ve dillerden çıkan sesler, dualar, zikirler ile mukabele ediyor."[199]

İmandaki birlik,kalblerdeki birliği de netice vermektedir.

" Bil ey gafil, müşevveş Said! Cenab-ı Hakk'ın nur-u marifetine yetişmek ve bakmak ve âyât ve şahidlerin âyinelerinde cilvelerini görmek ve berahin ve deliller mesamatıyla temaşa etmek iktiza ediyor ki; senin üstünden geçen, kalbine gelen ve aklına görünen herbir nuru tenkid parmaklarıyla yoklama ve tereddüd eliyle tenkid etme! Sana ışıklanan bir nuru tutmak için elini uzatma; belki gaflet esbabından tecerrüd et, onlara müteveccih ol, dur."[200]

Kalb,kendisine gelenleri süzmeli..onlardaki niyeti sezmelidir.

"Üçüncü kısım ise: Nur gibidir; görünür, fakat ne hissedilir, ne de tutulur. Öyle ise kalbinin gözüyle, ruhunun nazarıyla kendini ona mukabil tut ve gözünü ona tevcih et, bekle; belki kendi kendine gelir. Çünki nur; el ile tutulmaz, parmaklar ile avlanmaz, belki o nur ancak basiret nuruyla avlanır. Eğer harîs ve maddî elini uzatsan ve maddî mizanlarla tartsan, sönmese de gizlenir. Çünki öyle nur, maddîde hapse razı olmadığı gibi, kayda da giremez, kesifi kendine mâlik ve seyyid kabul etmez."[201]

Kalb bir aynadır.Nura makes olmalıdır.En büyük körlük,kalbdeki körlüktür.Kalb nura âşinadır.İmanın nuru,Kur'anın nuru,kalbin gözünün nurudur..onunla görür..onu görür.

“Ey Rabb-i Rahîmim ve ey Hâlık-ı Kerimim! Benim sû'-i ihtiyarımla ömrüm ve gençliğim zayi' olup gitti. Ve o ömür ve gençliğin meyvelerinden elimde kalan, elem verici günahlar, zillet verici elemler, dalalet verici vesveseler kalmıştır. Ve bu ağır yük ve hastalıklı kalb ve hacaletli yüzümle kabre yakınlaşıyorum. “[202]

İradenin yanlış kullanılması,insanı yolda bırakan kalbi hastalıktır.

“ Esma-i İlahiyenin herbirisinin bir güneş gibi kalbden Arş'a kadar cilveleri var. Kalb de bir Arş'tır, fakat "Ben de Arş gibiyim" diyemez. İşte ubudiyetin esası olan, acz ve fakr ve kusur ve naksını bilmek ve niyaz ile dergâh-ı uluhiyete karşı secde etmeye bedel, naz ve fahr suretinde gidenler; zerrecik kalbini Arş'a müsavi tutar. Katre gibi makamını, deniz gibi evliyanın makamatıyla iltibas eder. Kendini o büyük makamata yakıştırmak ve o makamda kendini muhafaza etmek için tasannuata, tekellüfata, manasız hodfüruşluğa ve birçok müşkilâta düşer.”[203]

Kalb bizzat bir arş gibi olmayıp,arşın yansımasıdır.Oradan arşı yansıtır..oradan arş yansır.

“Mürşidin ruhu ve kalbi bir âyinedir. Cenab-ı Hak'tan gelen feyze ma'kes olur, müridine aksedilmesine de vesile olur. Vesilelikten fazla feyiz noktasında makam verilmemek lâzımdır. “[204]

Kendisinden bir şey katmayıp ve kendisinden de bir şey bilmeyen mürşidler,ilahi feyizleri başkalarına yansıtmada da bir ayine görevi yaparlar.Her ne vakit kendinden bilse o nur gizlenir.

“Ey insan! Senin kalbin ve hüviyet ve mahiyetin, bir âyinedir. Senin fıtratında ve kalbinde bulunan şedid bir muhabbet-i beka, o âyine için değil ve o kalbin ve mahiyetin için değil.. belki o âyinede istidada göre cilvesi bulunan Bâki-i Zülcelal'in cilvesine karşı muhabbetindir ki, belâhet yüzünden o muhabbetin yüzü başka yere dönmüş. Madem öyledir. "Ya Bâki Ente-l Bâki" de. Yani madem sen varsın ve bâkisin; fena ve adem ne isterse bize yapsın, ehemmiyeti yok!..”[205]

Kalbin sahibi Allah olduğu gibi,onun mahsulünün sahibi de O’dur.Başkasına mal etmez.İnsanın deliliğindendir,onu sahibine vermemek..O’nun yolunda kullanmamak.

“Ey insan! Fâtır-ı Hakîm'in senin mahiyetine koyduğu en garib bir halet şudur ki: Bazan dünyaya yerleşemiyorsun. Zindanda boğazı sıkılmış adam gibi "of, of" deyip dünyadan daha geniş bir yer istediğin halde, bir zerrecik bir iş, bir hatıra, bir dakika içine girip yerleşiyorsun. Koca dünyaya yerleşemeyen kalb ve fikrin, o zerrecikte yerleşir. En şiddetli hissiyatınla o dakikacık, o hatıracıkta dolaşıyorsun.”[206]

Okyanuslarda yüzmek kendisine dar gelen insan,bazen bir nefescik gibi bir damlada boğulur.Küçük şeyler küçük görülmemeli zira büyük şeyler küçük şeylerden oluşur.

“Madem dünya hayatı ve cismanî yaşayış ve hayvanî hayat böyledir; hayvaniyetten çık, cismaniyeti bırak, kalb ve ruhun derece-i hayatına gir. Tevehhüm ettiğin geniş dünyadan daha geniş bir daire-i hayat, bir âlem-i nur bulursun. İşte o

âlemin anahtarı, marifetullah ve vahdaniyet sırlarını ifade eden "Lâ İlahe İllallah" kelime-i kudsiyesiyle kalbi söylettirmek, ruhu işlettirmektir."[207]

Bu dünyaya talim için gelip,buranın malı olmayan insan ve insan kalbi,çocuk gibi oyuncaklarla meşgul olup,hayatını bitirir.

"Sâbık ikinci nüktede, kuvve-i zaika kapıcıdır dedik. Evet ehl-i gaflet ve ruhen terakki etmeyen ve şükür mesleğinde ileri gitmeyen insanlar için bir kapıcı hükmündedir. Onun telezzüzü hatırı için israfata ve bir dereceden on derece fiata çıkmamak gerektir. Fakat, hakikî ehl-i şükrün ve ehl-i hakikatın ve ehl-i kalbin kuvve-i zaikası -Altıncı Söz'deki müvazenede beyan edildiği gibi, kuvve-i zaikası- rahmet-i İlahiyenin matbahlarına bir nâzır ve bir müfettiş hükmündedir. Ve o kuvve-i zaikada taamlar adedince mizancıklarla nimet-i İlahiyenin enva'ını tartmak ve tanımak; bir şükr-ü manevî suretinde cesede, mideye haber vermektir. İşte bu surette kuvve-i zaika, yalnız maddî cesede bakmıyor. Belki kalbe, ruha, akla dahi baktığı cihetle midenin fevkında hükmü var, makamı var."[208]

Lezzetin lafız midenin,mânası kalbindir.Nimetin maddesiyle beden beslenirken,şükrüyle ruh beslenir.

"Bir zaman Hazret-i Gavs-ı A'zam Şeyh Geylanî'nin (K.S.) terbiyesinde, nazdar ve ihtiyare bir hanımın bir tek evlâdı bulunuyormuş. O muhterem ihtiyare, gitmiş oğlunun hücresine; bakıyor ki, oğlu bir parça kuru ve siyah ekmek yiyor. O riyazattan za'fiyetiyle vâlidesinin şefkatini celbetmiş. Ona acımış. Sonra Hazret-i Gavs'ın yanına şekva için gitmiş. Bakmış ki, Hazret-i Gavs kızartılmış bir tavuk yiyor. Nazdarlığından demiş: "Ya Üstad! Benim oğlum açlıktan ölüyor. Sen tavuk yersin!" Hazret-i Gavs tavuğa demiş: "Kum biiznillah!" O pişmiş tavuğun kemikleri toplanıp, tavuk olarak yemek kabından dışarı atıldığını, mutemed ve mevsuk çok zâtlardan Hazret-i Gavs gibi keramat-ı hârikaya mazhariyeti dünyaca meşhur bir zâtın bir kerameti olarak manevî tevatürle nakledilmiş. Hazret-i Gavs demiş: "Ne vakit senin oğlun da bu dereceye gelirse, o zaman o da tavuk yesin." İşte Hazret-i Gavs'ın bu emrinin manası şudur ki: Ne vakit senin oğlun da ruhu cesedine, kalbi nefsine, aklı midesine hâkim olsa ve lezzeti şükür için istese, o vakit leziz şeyleri yiyebilir..."[209]

Gerçek mâna,kalb ve hakikat kahramanları işte o mâyı yer ve o mânaya talibdirler.

"İnsanın bir eli diğer eline rekabet etmez, bir gözü bir gözünü tenkid etmez, dili kulağına itiraz etmez, kalb ruhun ayıbını görmez.. belki birbirinin noksanını ikmal eder, kusurunu örter, ihtiyacına yardım eder, vazifesine muavenet eder; yoksa o vücud-u insanın hayatı söner, ruhu kaçar, cismi de dağılır."[210]

Tüm cihazlar kalbi,kalbde ruhu tekmil eder.

"Evet Risale-i Nur şakirdlerinin kalbi, aklı, ruhu; böyle aşağı, zararlı, süflî şeylere tenezzül etmez. Fakat herkeste nefs-i emmare bulunur. Bazı da hissiyat-ı nefsiye damarlara ilişir. Bir derece hükmünü; kalb, akıl ve ruhun rağmına olarak icra eder. Sizlerin kalb ve ruh ve aklınızı ittiham etmem. Risale-i Nur'un verdiği tesire binaen itimad ediyorum. Fakat nefs ve heva ve hiss ve vehim bazan aldatıyorlar. Onun için,

bazan şiddetli ikaz olunuyorsunuz. Bu şiddet, nefs ve heva ve hiss ve vehme bakıyor; ihtiyatlı davranınız. "[211]

İmtihan son nefese kadar sürmektedir.Nefis öldürülse de,vazifesini damarlara devreder,o görevi devam ettirir.

"İşte nev-i insanın tenevvüünün en mühim mayesi ve zenbereği; müsabaka ile, hakikî imanlı fazilettir. Fazileti kaldırmak, mahiyet-i beşeriyenin tebdiliyle, aklın söndürülmesiyle, kalbin öldürülmesiyle, ruhun mahvedilmesiyle olabilir."[212]

Fazilet kalbe aid bir haslettir..kalbin süsüdür.

"Çalış kalbi kaldır, muktedirsen âdemiyetten."[213]

Kalbin görevi geçici olarak iptal edilse bile,kaldırılması mümkün değildir.Onun anahtarı Allahın elinde,onun sahibi O'dur.

"Madem insan yalnız cesedden ibaret değil. Cesedi beslemek için; kalb, dil, akıl, dimağ koparılıp o cesede yedirilmez, onlar imha edilmez. Onlar da idare ister."[214]

Efendi hizmetçisine harcattırılmaz..zulüm olur.Kalb efendi,diğer organlar onun birer hizmetçisidir.

"Fakat madem dünya bir gün bize haydi dışarı diyecek, feryadımızdan kulağını kapayacak, o bizi dışarı koğmadan biz bu hastalıklar ikazatıyla şimdiden onun aşkından vazgeçmeliyiz. O bizi terketmeden, kalben onu terke çalışmalıyız."[215]

Kalbin yerinde kullanılması,fani şeylere bağlanmaması iledir.Dünyayı kalbe değil,kasaya koymaktır.Orası ezeli ve bedi olan Allahın makamıdır.

"Günahlar, hayat-ı ebediyede daimî hastalıklardır. Bu hayat-ı dünyevîde dahi kalb, vicdan, ruh için manevî hastalıklardır. Sen eğer sabredip şekva etmezsen, şu muvakkat bir hastalık ile daimî pek çok hastalıklardan kurtuluyorsun. Eğer günahları düşünmüyorsan, yahud âhireti bilmiyorsan veya Allah'ı tanımıyorsan, sende öyle dehşetli bir hastalık var ki; milyon defa sendeki bu küçük hastalıktan daha büyüktür. Ondan feryad et. Çünki bütün dünyanın mevcudatıyla kalbin, ruhun ve nefsin alâkadardır. Mütemadiyen firak ve zeval ile o alâkalar kesilip, sende hadsiz yaralar açılır."[216]

En tedavisi mümkün olmayan hastalık imansızlık hastalığıdır.İman olmadıkça sahibini kanser gibi müzmin olarak öldürür.

"Hem iman, geçmiş ve gelecek zamana nüfuz edemeyen o cüz'-i ihtiyarînin dizginini cismin elinden alıp, kalbe ve ruha teslim eder. Ruh ve kalbin daire-i hayatı ise, cisim gibi hazır zamana münhasır olmadığından, pek çok seneler maziden, pek çok seneler istikbalden daire-i hayatına dâhil olduğundan; o cüz'-i ihtiyarî, cüz'iyetten çıkıp külliyet kesbeder. Zaman-ı mazinin en derin derelerine kuvvet-i iman ile girebildiği ve hüzünlerin zulmetlerini def'edebildiği gibi; nur-u iman ile istikbalin en uzak dağlarına kadar çıkar, korkuları izale eder."[217]

İman,dar alemden ve dar boyutlardan ebede aleme geçişe sebeptir.Dizgini kusurlu ve kısır bedene değil,geniş boyutlu ruh ve kalbe teslim etmektedir.

"Gençlik, eğer ehl-i kalb, ehl-i huzur ve aklı başında ve kalbi yerinde bulunan mü'minlerde olsa, ibadete ve hayrata ve ticaret-i uhreviyeye sarfedilse; en kuvvetli bir vesile-i ticaret ve güzel ve şirin bir vasıta-i hayrattır."[218]

Azgın atı gelde çocuğa teslim et!Gençliğin seyisi kalbdir..kalbdedir.

"Nefs ve şeytan, ehl-i dalalet ve ehl-i felsefeden aldıkları derse istinad ederek, akıl ve kalbe hücum ettiler. Bu hücumdaki münazarat-ı nefsiye lillahilhamd kalbin muzafferiyetiyle neticelendi. Çok risalelerde kısmen o münazaralar yazılmış. Onlara iktifa edip, burada yalnız binde bir muzafferiyet-i kalbiyeyi göstermek için, binler bürhandan birtek bürhan beyan edeceğim. Tâ ki, gençliğinde hikmet-i ecnebiye veya fünun-u medeniye namı altındaki kısmen dalalet, kısmen malayaniyat mes'eleleriyle ruhunu kirletmiş, kalbini hasta etmiş, nefsini şımartmış bir kısım ihtiyarların ruhunda temizlik yapsın. Tevhid hakkında şeytan ve nefsin şerrinden kurtulsun. "[219]

Kalbi mani derslerle takviye edip beslenir ve desteklenirse,şeytan ve nefis hileleriyle bir halt edemez.Tarih buna şahit örnekleriyle doludur.

"Evet bana öyle bir Hâlık ve Rab lâzım ki, en küçük hatırat-ı kalbimi ve en hafî niyazımı bilecek ve en gizli ihtiyac-ı ruhumu yerine getirdiği gibi, bana saadet-i ebediyeyi vermek için, koca dünyayı âhirete tebdil edecek ve bu dünyayı kaldırıp âhireti yerine kuracak, hem sineği halkettiği gibi semavatı da icad edecek, hem Güneş'i semanın yüzüne bir göz olarak çaktığı gibi bir zerreyi de gözbebeğimde yerleştirecek bir kudrete mâlik olsun. Yoksa sineği halkedemeyen, hatırat-ı kalbime müdahale edemez, niyaz-ı ruhumu işitemez.. semavatı halketmeyen, saadet-i ebediyeyi bana veremez. Öyle ise benim Rabbim odur ki; hem hatırat-ı kalbimi ıslah eder, hem cevv-i havayı bulutlarla bir saatte doldurup boşalttığı gibi, dünyayı âhirete tebdil edip, Cennet'i yapıp, kapısını bana açar; "Haydi gir" der."[220]

Allah insanın kalbine doğanı bildiği gibi,kâinatın kalbine doğanı da bilmektedir.

"Arz memleketinde insanların kalblerine uzanmış manevî telefonları olduğu gibi, semavat âlemi, yalnız âlem-i cismanîye bakmıyor; belki âlem-i ervahı ve âlem-i melekûtu tazammun ettiğinden, bir cihette perde altında âlem-i şehadeti ihata etmiştir. Hem âlem-i bâkiden ve dâr-ı bekada kalb-i Muhammedîye (A.S.M.) gelen vahy ve huzur-u Muhammediyeye (A.S.M.) gelen Cebrail ve nazar-ı Muhammedîye (A.S.M.) görünen hakaik-i gaybiye, sağlam ve müstakimdir, hiçbir cihetle şübhe girmez diye Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan mu'cizane haber veriyor."[221]

Kalb çalıştırılır ve terakki ettirilirse,bütün alemle ve alemin ötesiyle bağlantı kurar,iletişimini sürdürür.

"Bu âlem-i fâni ve âlem-i şehadet ise âlem-i gayba ve dâr-ı bekaya bir perdedir. Cennet'in merkez-i kübrası uzakta olmakla beraber, âlem-i misal âyinesi vasıtasıyla her tarafta görünmesi mümkün olduğu gibi, hakkalyakîn derecesindeki imanlar vasıtasıyla, Cennet'in bu âlem-i fânide -temsilde hata olmasın- bir nevi müstemlekeleri ve daireleri

bulunabilir ve kalb telefonuyla yüksek ruhlar ile muhabereleri olabilir, hediyeleri gelebilir."[222]

Kişi gideceği yerle gitmeden önce haberleşip bağlantı kurabilir.

"Evet kalblerde, perde-i gaybda ihtar edici bir zâta bakan hiçbir hatırat-ı gaybiye; ve ilham edici bir zâta baktıran hiçbir ilhamat-ı sadıka; ve hakkalyakîn suretinde sıfât-ı kudsiye ve esma-i hüsnanı keşfeden hiçbir itikad-ı yakîne; ve enbiya ve evliyada bir Vâcib-ül Vücud'un envârını aynelyakîn ile müşahede eden hiçbir nuranî kalb; ve asfiya ve sıddıkînde, bir Hâlık-ı Külli Şey'in âyât-ı vücubunu ve berahin-i vahdetini ilmelyakîn ile tasdik eden, isbat eden hiçbir münevver akıl yoktur ki, senin vücub-u vücuduna ve sıfât-ı kudsiyene ve senin vahdetine ve ehadiyetine ve esma-i hüsnana şehadet etmesin, delaleti bulunmasın ve işareti olmasın. Ve bilhassa bütün enbiya ve evliya ve asfiya ve sıddıkînin imamı ve reisi ve hülâsası olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ihbarını tasdik eden hiçbir mu'cizat-ı bahiresi ve hakkaniyetini gösteren hiçbir hakikat-ı âliyesi ve bütün mukaddes ve hakikatlı kitabların hülâsat-ül hülâsası olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın hiçbir âyet-i tevhidiye-i katıası ve mesail-i imaniyeden hiçbir mes'ele-i kudsiyesi yoktur ki; senin vücub-u vücuduna ve kudsî sıfatlarına ve senin vahdetine ve ehadiyetine ve esma ve sıfâtına şehadet etmesin ve delaleti olmasın ve işareti bulunmasın!.."[223]

Kalb sürekli O'ndan haber vermekte..O'nu haber vermektedir.

"Herşeye muhit olan Arş-ı A'zam'ın külliyat-ı umûrunu idareden, tâ kalbin gayet gizli ve cüz'î hatıratını ve arzularını ve dualarını bilmek ve işitmek ve idare etmeye kadar cereyan eden rububiyetinin derece-i haşmetini.. ve gözümüz önünde hadsiz muhtelif eşyayı birden icad eden hiçbir fiil, bir fiile; bir iş, bir işe mani olmadan, en büyük bir şeyi, en küçük bir sinek gibi kolayca yapan kudretinin derece-i azametini icma' ile, ittifak ile ilân ve ihbar ve isbat ediyorlar. Hem nasılki bu kâinatı, zîruha hususan insana mükemmel bir saray hükmüne getiren ve Cennet'i ve saadet-i ebediyeyi cinn ve inse ihzar eden ve en küçük bir zîhayatı unutmayan ve en âciz bir kalbin tatminine ve taltifine çalışan rahmetinin hadsiz genişliğini ve zerrattan tâ seyyarata kadar bütün enva'-ı mahlukatı emirlerine itaat ettiren ve teshir ve tavzif eden hâkimiyetinin nihayetsiz vüs'atini haber vererek, mu'cizat ve hüccetleriyle isbat ederler…"[224]

Allah tüm isim ve sıfatlarıyla zatı gibi ezeli ve ebedidir.O her şey kuşatmış,eşya ise O'nu kuşatamamıştır.

"Yâ Rabbî ve yâ Rabb-es Semavati Ve-l Aradîn! Yâ Hâlıkî ve yâ Hâlık-ı Külli Şey! Gökleri yıldızlarıyla, zemini müştemilatıyla ve bütün mahlukatı bütün keyfiyatıyla teshir eden kudretinin ve iradetinin ve hikmetinin ve hâkimiyetinin ve rahmetinin hakkı için, nefsimi bana müsahhar eyle! Ve matlubumu bana müsahhar kıl! Kur'ana ve imana hizmet için, insanların kalblerini Risale-i Nur'a müsahhar yap! Ve bana ve ihvanıma iman-ı kâmil ve hüsn-ü hâtime ver. Hazret-i Musa Aleyhisselâm'a denizi ve Hazret-i İbrahim Aleyhisselâm'a ateşi ve Hazret-i Davud Aleyhisselâm'a dağı, demiri ve Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm'a cinni ve insi ve Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'a Şems ve Kamer'i teshir ettiğin gibi, Risale-i Nur'a kalbleri ve akılları müsahhar kıl!.. Ve beni ve Risale-i Nur talebelerini, nefis ve şeytanın şerrinden ve kabir azabından ve

Cehennem ateşinden muhafaza eyle ve Cennet-ül Firdevs'te mes'ud kıl! Âmîn, Âmîn, Âmîn."[225]

Köklü bağlılık,kalbi ve kalben yapılan bağlılıktır..çözülmez.

"Asıl ehemmiyetli musibet, kalbe ve ruha gelen dalalet musibetleri olduğu…"[226]

Dünyada belaların en ağırı,kalbe musallat olan küfür ve dalalet belasıdır.

"Tevhidde cemal ve kemal-i İlahînin kalben görünmesi ve ruhen hissedilmesi içindir ki; bütün evliya ve asfiya, en tatlı zevklerini ve en şirin manevî rızıklarını kelime-i tevhid olan "Lâ ilahe illallah" zikrinde ve tekrarında buluyorlar."[227]

Kalbiyle zevk alıp coşanları,aklıyla bakıp değerlendirenler anlıyamaz ve o zevki alamaz.

"Hem beşerde, kalbinin selâmetine ve istirahatine ait öyle incecik ve gizli ve cüz'î matlabları ve ruhunun bekasına ve saadetine medar öyle büyük ve muhit ve küllî maksadları var ki, onları öyle bir zât verebilir ki, kalbin en ince ve görünmez perdelerini görür, lâkayd kalmaz. Hem en gizli ve işitilmez gayet mahfî sesleri işitir, cevabsız bırakmaz."[228]

Kalb kumandanı;bir erinden bir ordusuna kadar hiç birini unutmaz.

"İnsanın en lezzetli ve tatlı ve kıymetli hissi olan muhabbet, eğer sırr-ı tevhid yardım etse, bu küçücük insanı, kâinat kadar büyüttürür ve genişlik verir ve mahlukata nazenin bir sultan yapar. Eğer şirk ve küfre düşse el'iyazü billah öyle bir musibet olur ki, mütemadiyen zeval ve fenada mahvolan hadsiz mahbublarının ebedî firakları ile bîçare kalb-i insanîyi her dakika parça parça eder. Fakat gaflet veren lehviyatlar, muvakkaten ibtal-i his nev'inden zahiren hissettirmiyor."[229]

Demiri muhabbet ateşi eritir ve şekillendirir.Allah namına seven bir kalb de,alemi kucaklar..bir anne gibi…

"Bir meyvedar ağacın sahibi, o ağaçtan en ziyade ehemmiyet verdiği ve alâkadarlık gösterdiği cihet ve madde, o ağacın meyveleri ve dallarının uçlarındaki semereleri ve tohumluk için o meyvelerin kalblerinde ve bizzât kalbleri olan çekirdekleridir. Ve onun mâliki, aklı varsa, o dallardaki meyveleri başkalara daimî temlik edip, boşboşuna mâlikiyetini bozmaz. Aynen öyle de; şu kâinat denilen ağacın dalları olan unsurlar ve unsurların uçlarında bulunan ve çiçekleri ve yaprakları hükmünde olan nebatat ve hayvanat ve o yaprakların ve çiçeklerin en yukarısındaki meyveler olan insanlar ve o meyvelerin en mühim meyveleri ve semereleri ve netice-i hilkatları olan ubudiyetlerini ve şükürlerini ve bilhassa o meyvelerin cem'iyetli çekirdekleri olan kalblerini ve zahr-ı kalb denilen kuvve-i hâfızalarını başka kuvvetlere hiçbir cihetle kaptırmaz ve kaptırmakla saltanat-ı rububiyetini kırmaz ve kırmakla mabudiyetini bozmaz."[230]

Çiftiçinin tohum ve çekirdeğine sahib çıkması gibi;Allah da kâinatın çekirdeği olan insana,insanın çekirdeği olan kalbe,kalbin çekirdeği olan hafız duygusuna elbette sahib olcak,onu başka ellere bırakmayacak,vermeyecektir.

"O cüz'î meyvenin kalbi, hem hadîsçe zahr-ı kalb denilen insanın hâfızası, ekser enva'ın bir çeşit muhtasar fihristesi ve bir küçük nümune haritası ve şecere-i kâinatın bir manevî çekirdeği ve ekser esma-i İlahiyenin incecik bir âyinesi olduğu; hem o kalbin ve hâfızanın emsalleri ve sikkeleri bir tarzda bulunan bütün kalblerin ve hâfızaların kâinat yüzünde müstevliyane intişarları, elbette bütün kâinatı kabza-i tasarrufunda tutan bir zâta bakar ve yalnız onun eseriyim ve onun san'atıyım derler."[231]

Kâinatın ve esma-i ilahiyyenin tezahürü,kalb haritasında mevcuttur. Kalb, alemlerin haritasıdır.

"Hayvanat içinde beni dahi menşeim olan bir katre sudan yaratan yaratmış, mu'cizane yapmış, kulağımı açıp gözümü takmış, kafama öyle bir dimağ, sineme öyle bir kalb, ağzıma öyle bir dil koymuş ki, o dimağ ve kalb ve dilde rahmetin umum hazinelerinde iddihar edilen bütün rahmanî hediyeleri, atiyyeleri tartacak, bilecek yüzer mizancıkları, ölçücükleri ve esma-i hüsnanın nihayetsiz cilvelerinin definelerini açacak, anlayacak binler âletleri yaratmış, yapmış, yazmış; kokuların, tatların, renklerin adedince tarifeleri o âletlere yardımcı vermiş."[232]

18 bin alemin haritası olan kalb,onların mizanlarına da sahibtir.Alemleri tartan ve tanıyan ilahi bir terazi..hassas…

"Ben değil sizi, belki dünyanızı sevseydim, dünyadan çekilmezdim. Ne sizi ve ne de dünyanızı beğenmiyorum. Fakat karışmıyorum. Çünki ben başka maksaddayım; başka noktalar benim kalbimi doldurmuş, başka şeyleri düşünmeye kalbimde yer bırakmamış. Sizin vazifeniz ele bakmaktır, kalbe bakmak değil! Çünki idarenizi, asayişinizi istiyorsunuz. El karışmadığı vakit, ne hakkınız var ki, hiç lâyık olmadığınız halde "Kalb de bizi sevsin" demeye? Kalbe karışsanız..."[233]

Kalbine ulvilikleri doldurup onlarla meşgul olan,süfli şeylerle meşgul olmaz..tenezzül etmez.

"Sayın Hâkimler! Teessür ve ızdırab karşısında kalbden bir parça kopsa idi, bir genç dinsiz olmuş haberi karşısında o kalbin atom zerratı adedince paramparça olması lâzım gelir."[234]

Kalbe atılan imansızlık bombası,hiroşimaya atılan bombadan daha tahrib edicidir.Birinin neticesi zulmen ölme,diğerinin mazlumen ölmedir.

"Ve bolşeviklik dahi çok mukaddesat-ı ahlâkiye ve kalbiye ve insaniyeyi bozduğundan, elbette ektikleri tohumlar hiç bir kayıd ve hürmet tanımayan anarşistlik mahsulünü verecek. Çünki kalb-i insanîden hürmet ve merhamet çıksa; akıl ve zekâvet, o insanları gayet dehşetli ve gaddar canavarlar hükmüne geçirir, daha siyasetle idare edilmez."[235]

Kalb,ahlak-ı ilahiyyenin nüzul yer..menba-ı..kasası..mahfazası…

“Merhametsiz siyah bir kalb; kâinatı ağlar, çirkin, zulüm ve zulümat suretinde görür. Fakat iman gözüyle baksa; yetmiş güzel hulleleri giymiş bir cennet hurisi gibi, rahmetler ve hayırlar ve hikmetlerden dikilmiş yetmiş binler güzel libasları birbiri üstüne giymiş, daima güler, rahmetle tebessüm eder bir insan-ı ekber ve ondaki insan nev'ini bir kâinat-ı suğra ve herbir insanı bir âlem-i asgar müşahede eder.”[236]

Kalıblar kalbe göre şekillenir..oluşur..görür ve görünürler…

“Kezalik kalb ve ruhların gıdası olan ahkâm-ı diniyenin füruatı da, ömr-ü beşerin devreleri itibariyle tebeddüle uğrar.”[237]

Kalb,kudret-i ilahiyyenin sebebsiz yapımı olup,gıdası da yine O’na vâbeste..O’na bakmakta..O’nunla ve O’ndan beslenmektedir.

“Kalb, takva ile seyyiattan temizlenir temizlenmez hemen onun ardında iman ile tezyin edilmiş ve süslendirilmiştir.”[238]

Kalbin zırh ve kalkanı takvadır.

“Hasenat da, ya kalb ile olur veya kalıb ve beden ile olur veyahut mal ile olur. A'mal-i kalbînin şemsi, imandır. A'mal-i bedeniyenin fihristesi, namazdır. A'mal-i maliyenin kutbu, zekattır.”[239]

Bütün amellerin kaynağını oluşturan iman,kalbin güneşi..kalbi güneş gibi aydınlatmakta..kalbe kalb olmaktadır.

“İman, Sa'd-ı Taftazanî'nin tefsirine göre: "Cenab-ı Hakk'ın istediği kulunun kalbine, cüz'-i ihtiyarının sarfından sonra ilka ettiği bir nurdur." denilmiştir. Öyle ise iman, Şems-i Ezelî'den vicdan-ı beşere ihsan edilen bir nur ve bir şuadır ki, vicdanın iç yüzünü tamamıyla ışıklandırır. Ve bu sayede bütün kâinat ile bir ünsiyet, bir emniyet peyda olur. Ve herşeyle kesb-i muarefe eder. Ve insanın kalbinde öyle bir kuvve-i maneviye husule gelir ki, insan o kuvvet ile her musibete, her hâdiseye karşı mukavemet edebilir. Ve öyle bir vüs'at ve genişlik verir ki, insan o vüs'atle geçmiş ve gelecek zamanları yutabilir.”[240]

Her şeyin arşı,bütün nurların şarteli olan imanın düğmesi kalbde,oda insanın elindedir.Bir düğmeye basarak hayatını ve her şeyi aydınlatabilir de,karartabilir de…

“Namaz, kalblerde azamet-i İlahiyeyi tesbit ve idame ve akılları ona tevcih ettirmekle adalet-i İlahiyenin kanununa itaat ve nizam-ı Rabbanîye imtisal ettirmek için yegâne İlahî bir vesiledir.”[241]

Namaz,kalbde dağınık bulunan hakikatlerin yerleştirilip ekilmesine..gelişip büyümesine vesiledir.

“Sual: Şeytanın kalbinde marifet var mıdır?

Cevab: Yoktur. Çünki san'at-ı fıtriyesi iktizasınca, kalbi daima idlâl ile telkin için, fikri daima küfrü tasavvur etmekle meşgul olduğundan, kalbinde veya fikrinde boş bir yer marifet için kalmıyor.”[242]

Şeytan hayra kabiliyet hakkını kaybetmiştir.Tek cihete ve tek hatta çalışmaktadır.Bu da sürekli tedenniyi ve alçalmayı netice vermektedir.Bütün duyguları şerri netice vermekte,sadece şer üretmektedir.

"S- Küfür, kalbe ait bir sıfattır. Kalbde o sıfat bulunmadığı takdirde, zünnar bağlanmasından veya ona kıyas edilen şapkanın giyilmesinden ne için küfür hasıl olsun?

C-Gizli olan umûra, şeriat emarelere göre hükmeder. Hattâ illet olmayan esbab-ı zahirîyi, illet yerine kabul eder. Binaenaleyh itmam-ı rükûa mani olan bir kısım zünnarların bağlanması ve secdenin ikmaline mani olan bazı şapkaların giyilmesi, ubudiyetten istiğna ve küfre teşebbüh etmeye emarelerdir. Gizli olan o sıfat-ı küfriyenin yok olduğuna kat'iyyetle hükmedilemediğinden, bu gibi emarelere göre hükmedilir."[243]

Kömür tartısında birkaç kilo önemsenmeyebilir ancak altın ve elmasın tartılmasında az bir hata büyük zararları netice verir.

Kalbinde az bir sapması ve bunu oluşturacak sebebler küçük ve önemsiz değillerdir.Zira kalbdeki az bir açı,diğer organları büyük açı olarak yansır.Gözün üzerine düşen bir kıl,koca alemi perdeler,kapatır.Kalpteki bir leke,insan alemini lekedâr eder,örter.

"Kalb gözü, sanki cevahire bir hazine olmak üzere Cenab-ı Hak tarafından yapılan bir binadır. Vakta ki sû'-i ihtiyarlarıyla ifsada uğradı ve cevherlere yapılan yerler, yılanlar ve akreplerle doldu; kapısı hatmedildi ki, o sâri hastalıktan başkaları mutazarrır olmasın."[244]

İnsan nasıl bir alem,kalb dahi öyle bir alem..ilahi cevherlerle donatılmıştır..

Kalbde meydana gelecek bozukluğun diğer organlara sirayet etmemesi,şeytan gibi tamamen hayra kapalı olunmaması için kalb mühürlenir.Bundandır ki,kâfirin her sıfatı kâfir olmak gerekmez.

Eğer o kalb mühürlenip kapatılmasaydı,dünya bizzat cinni şeytan gibi insi şeytanlarla da dolacaktı.

Kalb evinin kanalizasyon kapağı ve vanası kapatılmış oldu.

"S- Bu âyette kalbin sem' ve basara takdimindeki hikmet nedir?

C- Kalb imanın mahalli olduğu gibi, en evvel Sâni'i arayan ve isteyen ve Sâni'in vücudunu delailiyle ilân eden, kalb ile vicdandır. Zira kalb, hayat malzemesini düşünürken, en büyük bir acze maruz kaldığını hisseder etmez, derhal bir nokta-i istinadı; kezalik emellerinin tenmiyesi (nemalandırmak) için bir çare ararken, derhal bir nokta-i istimdadı aramaya başlar. Bu noktalar ise, iman ile elde edilebilir. Demek, kalbin sem' ve basara hakk-ı takaddümü vardır."[245]

Organların araştırma emri kalbden çıkar..onay oraya aiddir..ondan dolayı da öncelik kalbindir.Organları besleyen kalbdir.

“Kalbden maksad; sanevberî (çam kozalağı) gibi bir et parçası değildir. Ancak bir latife-i Rabbaniyedir ki, mazhar-ı hissiyatı, vicdan; ma'kes-i efkârı, dimağdır. Binaenaleyh o latife-i Rabbaniyeyi tazammun eden o et parçasına kalb tabirinden şöyle bir letafet çıkıyor ki; o latife-i Rabbaniyenin insanın maneviyatına yaptığı hizmet, cism-i sanevberînin cesede yaptığı hizmet gibidir. Evet nasılki bütün aktar-ı bedene mâ-ül hayatı neşreden o cism-i sanevberî bir makine-i hayattır ve maneviyatın heyet-i mecmuasını hakikî bir nur-u hayat ile canlandırır, ışıklandırır; nur-u imanın sönmesiyle mahiyeti, meyyit-i gayr-ı müteharrik gibi bir heykelden ibaret kalır.”[246]

Bedeni,hayat makinasını çalıştıran,vücuda kanı pompalayan çam kozalağı şeklindeki kalbdir.Ancak kalbin kalbi,latifeyi rabbaniye olan manevi kalbdir ki,manevi duygulara hayat bu kalbin çekirdeğinden pompalanmaktadır.O durduğu an,hayat devam etse de insanlık durur.

“Evet kalbin hatmi, delail-i kalbiye ve vicdaniyeye aittir. Sem'in hatmi, delail-i nakliye ve hariciyeye aittir. Ve keza her iki hatmin bir cinsten olmadığına bir remizdir.”[247]

Kalb gözü kör olursa hakikatı görmez..hakikatlar gizlenir..vicdan söner.

“S- Kalb ile basarın cem' sîgasıyla, sem'in müfred suretinde zikirlerinde ne gibi bir hikmet vardır?

C- Kalb ile basarın taalluk ettikleri şeyler mütehalif, yolları mütebayin, delilleri mütefavit, talim ve telkin edicileri mütenevvidir. Sem' ise, kalb ve basarın hilafına, masdardır. İşittiren ferddir. Cemaatin işittikleri, ferddir. İşiten ferd, ferd olur. Bunun için müfred olarak iki cem'in arasına düşmüştür.”[248]

Kulak bir cihetten ve bir ferdi işitir.Kalb ve gözün anlama ve işitme alanı altı cihet hatta cihetsiz her taraftan gelen mesajları alır.Bundan dolayı çoğul olarak zikredilmiştir.

Kalb bir anda tüm organlar ve alemlerle bağlantı halindedir.

“S- Kalbden sonra tercihan sem'in zikredilmesi neye binaendir?

C- Melekât ve malûmat-ı kalbiye, alelekser kulak penceresinden kalbe girerler. Bu itibarla sem', kalbe yakındır. Ve aynı zamanda, cihat-ı sitteden malûmat aldığı cihetle kalbe benziyor. Zira göz yalnız ön ciheti görür. Bunlar ise her tarafı görürler.

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ **“Gözlerinin üzerinde de, hakkı görmelerine mâni bir perde vardır.”[249]de, üslûbun tağyiriyle, cümle-i fiiliyeye tercihan cümle-i ismiyenin ihtiyar edilmesi, basar ile görünen delillerin sabit olduklarına; kalb veya sem' ile alınan deliller ise, müteceddid ve gayr-ı sabit olduklarına işarettir.”[250]**

Fiziken de kalb ile kulak birbirine komşudurlar.Kalbe gelen hakikatler ve mesajlar kulak penceresinden aktarılırlar.

İşitilen akılda hıfzedilir,kalbde nakşedilir,gözde kaydedilir,ruh ve vixdan etkilenir.

"Göz, kalbin âyinesidir."[251]

Kalb;esma-i ilahiyyenin aynası,göz ise kalbin aynasıdır.

"Küfür üzerine ölen bir kâfir, ebedî bir ömür ile yaşayacak olursa, o gayr-ı mütenahî ömrünü behemehal küfür ile geçireceği şübhesizdir. Çünki kâfirin cevher-i ruhu bozulmuştur. Bu itibarla o bozulmuş olan kalbin gayr-ı mütenahî bir cinayete istidadı vardır. Binaenaleyh ebedî cezası, adalete muhalif değildir."[252]

Değerli bir şeyin bozulması,değesiz bir şeyin bozulması gibi değildir.Ayran bozulursa içilir,tereyağı bozulursa zehir olur..atılır.

Kalb bozulursa,yılan gibi zehirlemekten zevk alır.

"Kalblerden bütün vahşet âdetlerini, çirkin ahlâkları kaldırarak, pek yüksek âdât ve güzel ahlâkı tesis etti. Vahşetin çöllerinde sönmüş olan kalblerdeki kasaveti, ince hissiyatla tebdil ettirdi ve cevher-i insaniyeti izhar etti."[253]

Rasulullah Efendimiz en büyük inkilabı kalblerde yapmıştır.O'nun büyüklüğü ve 15 asırdır kalblerin sultanı olmasının sırrı buradadır.

Kalıblarda yerleşenler söküp atılırken,kalblerde yerleşenler sonsuza dek yaşarlar..yaşatırlar.

O zat kalblerin ve gönüllerin sevgilisi olmuştur.

"Evet tehzib-ür ruh, riyazet-ül kalb, terbiyet-ül vicdan, tedbir-ül cesed, tedvir-ül menzil, siyaset-ül medeniye, nizamat-ül âlem, hukuk, muamelât, âdâb-ı içtimaiye vesaire vesaire gibi ulûm ve fününun ihtiva ettikleri esasatın fihristesi, şeriat-ı İslâmiyedir."[254]

Kalbin idmanı,faniden bakiye yüzünü çevirmesi,ibadete yönelmesi,islamın kanunları iledir.

"Kalblerin en latifi, en şefiki; kısm-ı sânî ile tabir edilen kadın kalbidir. Fakat kadın ile ruhî imtizacı (geçimi) ikmal eden, kalbî ünsiyet ve ülfeti itmam eden, surî ve zahirî olan arkadaşlığı samimîleştiren; kadının iffetiyle, ahlâk-ı seyyieden temiz ve pâk bulunması ve çirkin ârızalardan hâlî olmasıdır."[255]

Haya güzeldir..ancak kadında olursa daha güzeldir.Kadın kalbi,latif ve zarif yaratılmıştır.Tabiri caizse,erkek kalbinin ince tarafından..tıpkı insanın en hassas ve ince yeri olan eğe kemiğinden maddesinin yaratılışı gibi…

"Küfür ise ruhu, kalbi söndürür, zulmetler içinde bırakır."[256]

Küfür,örtmek anlamınadır.Çiftçi içinde bu kullanılır..çünki oda buğdayı toprağın altına ve karanlıklara gömmektedir.Onun gömülmesi hayat iken,kalbin gömülmesi,kalbin ölümü ve sönmesidir.

"Arkadaş! Kalb ile ruhun hastalığı nisbetinde felsefe ilimlerine meyil ve muhabbet ziyade olur. O hastalık marazı da, ulûm-u akliyeye tevaggul etmek nisbetindedir."[257]

Felsefe;karanlıkta bir şey arama sanatıdır.Karanlığa düşen bir kalbin,felsefeyle meşguliyeti artar.

"O şeriatın hikmetleri kalb, his, istidada bakar."[258]

İlahi hükümler,direkmen kalb bağlantılıdır.

"Takib ettiğim yol, akıl ile kalb arasında yeni açılan berzahî bir yoldur. Akıldan kalbe, kalbden akıla inip çıkmaktan bîzar olmuştum. Bunun için, bir nur bulduğum zaman, hemen üstüne bir kelime bırakıyordum. Fakat o nurların üstüne bıraktığım kelime taşları, delalet için değildi. Ancak kaybolmamak için birer nişan ve birer alâmet olarak bırakırdım. Sonra baktım ki, o zulmetler içinde bana yardım eden o nurlar, Kur'an güneşinden ilham edilen misbah ve kandillerdi."[259]

Kalbin kemali,akıl iledir.

"Şöhret ayn-ı riyadır ve kalbi öldüren zehirli bir baldır."[260]

Şöhret,kalbi yükseltip,başı döndürerek,baş aşağı atar.Şöhret,yüksekten düşme sanatıdır.

"Sonra, o şecerenin semeresi olan insandan bir tanesini şecere-i İslâmiyete çekirdek ittihaz etmiştir. Demek o çekirdek, âlem-i İslâmiyetin hem bânisidir, hem esasıdır, hem güneşidir. Fakat o çekirdeğin çekirdeği kalbdir. Kalbin ihtiyacat saikasıyla âlemin enva'ıyla, eczasıyla pek çok alâkaları vardır. Esma-i hüsnanın bütün nurlarına ihtiyaçları vardır. Dünyayı dolduracak kadar o kalbin hem emelleri, hem de düşmanları vardır. Ancak, Ganiyy-i Mutlak ve Hâfız-ı Hakikî ile itminan edebilir."[261]

İnsan kâinatın misal-i musağğarı yani küçültülmüş bir örneği..kalbde insanın..onu ancak sonsuz bir zatın nuru tatmin eder.O'nun ğayrı,insanın dişinin kovuğunu doldurmaz..nerede kaldı ki doyursun!

"Ve keza o kalbin öyle bir kabiliyeti vardır ki, bir harita veya bir fihriste gibi bütün âlemi temsil eder. Ve Vâhid-i Ehad'den başka merkezinde bir şeyi kabul etmiyor. Ebedî, sermedî bir bekadan maada bir şeye razı olmuyor."[262]

Büyük zatlar,insanın kalıbına değil,kalbine nazar ederler.Önünde dünya haritası bulunan,dünya ve dünya devletleri arasında çok rahat gezinti yapar.İnsanın haritası ise,onun kalbidir.

İnsanın İçindekiler kısmı,onun kalbidir..kalbindedir.

“İnsanın çekirdeği olan kalb, ubudiyet ve ihlas altında İslâmiyet ile iska edilmekle imanla intibaha gelirse, nuranî, misalî âlem-i emirden gelen emr ile öyle bir şecere-i nuranî olarak yeşillenir ki; onun cismanî âlemine ruh olur. Eğer o kalb çekirdeği böyle bir terbiye görmezse, kuru bir çekirdek kalarak nura inkılab edinceye kadar ateş ile yanması lâzımdır.”[263]

Kalb çekirdeği,İslamiyet suyu ile gelişir..büyür..parlar.Aksi takdirde islamiyetten bağlantısı kesilen kimse,sobada yanmak üzere bir odun ve kütük mesabesinde kalır.

“Ve keza o habbe-i kalb için, pek çok hizmetçi vardır ki, o hâdimler kalbin hayatıyla hayat bulup inbisat ederlerse, kocaman kâinat onlara tenezzüh ve seyrangâh olur. Hattâ kalbin hâdimlerinden bulunan hayal -meselâ- en zaîf, en kıymetsiz iken, hapiste ve zindanda kayıdlı olan sahibini bütün dünyada gezdirir, ferahlandırır. Ve şarkta namaz kılanın başını Hacer-ül Esved'in altına koydurur. Ve şehadetlerini Hacer-ül Esved'e muhafaza için tevdi ettirir.”[264]

Kalb,beden şehrinin başkentinde,yüzlerce hizmetçisi bulunan bir cumhurbaşkanı mesabesindedir.Hepsi ona çalışır,o da beden memleketini idare eder..kararlar oradan çıkar.

“Binaenaleyh cisminin küçüklüğüne bakıp da günahlarını küçük zannetme. Çünki kalbin kasavetinden bir zerre, senin şahsî âleminin bütün yıldızlarını küsufa tutturur.”[265]

Büyüklerin küçük hatası,küçüklerin büyük hatasından daha büyüktür.Ferdin hatası kendisini bağlarken,bir cumhurbaşkanının hatası tüm herkesi bağlar.

“Kalb hangi bir şeye el atarsa, bütün kuvvetiyle, şiddetiyle o şeye bağlanır. Büyük bir ihtimam ile eline alır, kucaklar. Ve ebedî bir devamla onun ile beraber kalmak istiyor. Ve onun hakkında tam manasıyla fena olur. Ve en büyük ve en devamlı şeylerin peşindedir, talebindedir. Halbuki umûr-u dünyeviyeden herhangi bir emir olursa, kalbin istek ve âmâline nazaran bir kıl kadardır. Demek kalb, ebed-ül âbâda müteveccih açılmış bir penceredir. Bu fâni dünyaya razı değildir.”[266]

Kalb,samimiyet,saflık,fedakârlıkla yoğrulmuştur.Her gülene güler..gönül bağlar.

“Şayet yevm-i hesabı nefyeden edna bir vehmi bulursa, o vehmi kocaman bir bürhan addeder. En nihayet nedamet edip terketmeyenlerin kalbi küsufa tutulur, mahvolur gider. -El'iyazü billah-“[267]

Şüpheler,hayatın gizli buzudurlar..her an kayar..kaydırır.

“Kur'an kalblere kuvvet ve gıdadır. Ruhlara şifadır. Gıdanın tekrarı kuvveti artırır. Tekrar etmekle daha me'luf ve me'nus olduğundan lezzeti artar.”[268]

Cehalet asrının insanlarının kalbi,pörsümüş,gıdasızlıktan tükenmiş iken,Kur’an onlara gıda oldu..hayatlandı..canlandı.

“Esma-i İlahiyenin cilvesinin tenevvüüne göre, makamat-ı evliyada öyle meratib var. Esma-i İlahiyenin herbirisinin bir güneş gibi kalbden Arş'a kadar cilveleri var.

Kalb de bir Arş'tır, fakat "Ben de Arş gibiyim" diyemez. İşte ubudiyetin esası olan, acz ve fakr, kusur ve naksını bilmek ve niyaz ile dergâh-ı uluhiyete karşı secde etmeye bedel, naz ve fahr suretinde gidenler; zerrecik kalbini Arş'a müsavi tutar. Katre gibi makamını, deniz gibi evliyanın makamatıyla iltibas eder. Kendini o büyük makamata yakıştırmak ve o makamda kendini muhafaza etmek için tasannuata, tekellüfata, manasız hodfüruşluğa ve birçok müşkilâta düşer."[269]

Toprak bir çok isimlere mazhar olduğunun,insan ve bir çok sebze ve meyvelere arş görevini yapmıştır.Tevazu gösterdi,yükseldi.Taş ve kaya ben dedi kibirlendi,taş olarak kaldı.

Tevazu insanı yükseltir,kibir alçaltır.Ters orantılı olarak,Allaha karşı zillet izzeti netice verirke,Allaha karşı izzet ve gurur zilleti netice vermektedir.

"Zikrin tekrarı kalbi tenvir eder."[270]

O her şeye bedeldir.O'nu hatırlamak dahi kalbi nurlandırır.Dostu yâdetmek,tebessüm ve sevince sebeb olduğu gibi,kalbin dostunu hatırlaması,yüzünün parlamasına sebebtir.

"Necmeddin-i Kübrâ ve Muhyiddin-i Arab gibi çok ehl-i velâyet, mânâ-yı zâhirîden başka, bâtınî ve işârî mânalar ile ekser âyâtı tefsir etmişler, hattâ tefsirlerinde Mûsa (A.S.) ve Fir'avndan murad, kalb ve nefisdir dedikleri halde, ümmet onlara ilişmemiş, büyük ulemadan çokları onları tasdik etmişler…"[271]

Tüm peygamberler ve evliyalar tezgahlarını kalbe kurarlarken,fir'avun ve şeyna gibiler tezgahlarını nefse kurarlar.

Peygamber karargâhı ne güzel karargâh,fir'avun karargâhı ne çirkin karargâh.

"Evet, bu zamandaki siyaset, kalbleri ifsad edip asabî ruhları azab içinde bırakır. Selâmet-i kalb ve istirahat-ı ruh istiyen adam, siyaseti bırakmalı. Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedarlıktan azab çekiyor, perişandır."[272]

Samimiyet üzerine kurulan kalb,samimiyetsizlikle perişan olup,ızdırap çeker.

KALBLE İLGİLİ HADİSLER

"Ebu Sa'îd İbnu Mâlik İbni Sinân el-Hudrî (radıyallahu anh) hazretleri demiştir ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kalbinde zerre miktarı iman bulunan kimse ateşten çıkacaktır."Ebu Sa'îd der ki: "Kim (bu ihbarın ifade ettiği hakikatten) şüpheye düşerse şu ayeti okusun: "Allah şüphesiz zerre kadar haksızlık yapmaz..."[273]

Dünyada olduğu gibi,ahretteki hükümde aklbe göredir.Allah kalblere nazar edip,oranın mamur veya harabiyetine göre hükmedecektir.Kalb mahalli iman.Ebedi cennet veya cehennem kalbe göre belirlenecektir.

“Üç şey vardır, bir mü'minin kalbi onlara karşı ebediyen ihânet etmez; ameli sırf Allah için yapmak, idareyi elinde tutana karşı hayırhah olmak, Müslümanların cemaatine katılmak, çünkü onların duaları cemaate dahil olanların hepsini içine alır." İbnu'l-Esîr: "Bu ziyâdeyi ana kitaplarda (Kütüb-i Sitte) görmedim" der.Bu ziyadenin mânası şudur: Bu üç şeyde kalbler huzura kavuşur. Kim bunlara yapışır, riayet ederse, kalbi hıyânet, hile ve şer gibi mânevî kirlerden temiz kalır.

Hiç köle efendisine hıyanet eder mi?Köpek bile etmezken…

“İbnu Mes'ud (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Şeytan da, melek de insanoğluna sokularak onun kalbine birtakım şeyler atarlar. Şeytanın işi kötülüğe çağırmak, sonu fena ve zararlı olan şeylere teşvik etmek ve hakkı yalanlamak, haktan uzaklaştırmaktır. Meleğin işi hak ve hayra, iyiliğe çağırmak ve kötülükten uzaklaştırmaktır. Kim içinde hakka, hayıra, iyiliğe çağıran bir ses duyarsa bilsin ki bu Allah'tandır ve hemen Allahu Teala'ya hamdetsin. Kim de içinde şerr ve inkâra çağıran bir fısıltı duyarsa ondan uzaklaşsın ve hemen şeytandan Allah'a sığınsın." Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bu sözlerine şu meâldeki âyeti ekledi: "Şeytan sizi fakir olacaksınız diye korkutur, size cimriliği emreder.."[274]

Bütün hücumlar,ana kumanda merkezine…Kimi diken atar,kimi gül..kimi olta..kimi can simidi.

“Sahip olunan şeylerin en efdali: Zikreden bir dil, şükreden bir kalb, kocasının imanına yardımcı olan sâliha bir zevcedir."[275]

Efendiler efendisinin diliyle;Ya Âişe şükreden bir kul olmayayım mı?

Yaratılış gayesi,kalbde cereyan etmektedir..kalbde bulunmaktadır.

“İbnu Abbas (radıyallahu anhûmâ): "Allah bir adamın içinde iki kalp yaratmadı..." (Ahzâb, 4) meâlindeki âyet hakkında şunu söylerdi: "Bir gün, Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) namaz kılmak için kalkmıştı, namazda bir hata yaptı. Cemaatte onunla namaz kılan münafıklar derhal: "Bakın, bunun iki kalbi var, bunlardan biri sizinle, biri onlarla (Ashabıyla)" dediler. İşte onların bu sözü üzerine bu âyet nazil oldu."[276]

Müfsid ifsad eder.Mürşid islah eder.Kişi kişinin aynasıdır.Münafıklar nediler nebisinin aynasında,kendilerini görürler.O ayna –haşa-yalan söylemez.

“Hz. Enes (radıyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdu ki: "Her şeyin bir kalbi vardır. Kur'ân'ın kalbi de Yâ-Sîn'dir. Kim bu sureyi okursa, Cenab-ı Hakk, bu okuması sebebiyle kendisine, Kur'ân-ı Kerim'i -Yâ-Sîn hariç- on kere okumuş sevabını verir. "[277]

Yâsin,direk insana hitab etmektedir.Yâ Sin yani Ey İnsan!Kur’anın kalbi, kâinatın kalbi olan insanla direkmen konuşmaktadır.

“İbnu Abbas (radıyallahu anhümâ), "Yeryüzünü, öldükten sonra Allah'ın tekrar dirilttiğini bilin, akledersiniz diye size delillerimizi açıkladık"(Hadid, 17) meâlindeki âyetle ilgili olarak şöyle buyurdu: "Allah kalbleri kasavet ve katılıktan sonra yumuşatır, (tevhid hususunda) mutmain ve (Rabbine) yönelmiş kılar. Ölmüş kalpleri ilimle, hikmetle diriltir (Ayet bu mânayı ders vermektedir). Arzın yağmurla diriltilmesi zaten gözle görülen bir durumdur."[278]

Allah ihmal eder,ihmal etmez.Böyle hayati bir meselede son nefese kadar kalbe süre tanımaktadır.

“Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdu ki: "Kul bir hata yaptığı zaman kalbinde siyah bir iz meydana gelir. Eğer kişi, o hatadan nefsini uzaklaştırır, af taleb eder ve tevbede bulunursa kalbi cilalanarak (leke silinir). Bilâkis, aynı günahı işlemeye devam ederse, kalpteki leke artırılır. Hatta bir zaman gelir, kalbî tamamen kaplar. İşte bu durum Cenab-ı Hakk'ın: "Bilakis, onların irtikab edegeldikleri, kalplerini paslandırmıştır" (Mutaffifın 14) meâlindeki âyette zikrettiği pasdır."[279]

Tıpkı güneşin yüzündeki büyümeye yüz tutan leke gibi..”Güneş durulup ışığı kalmadığı zaman”[280] O leke kıyamete yakın tamamen güneşin yüzünü sarıp,ışığını kapatacaktır.Günah ve de küfrün aklbin güneşi olan imanı perdelediği gibi.

“İbnu Abbas (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Şeytan insanoğlunun kalbinin üzerinde tünemiş vaziyette bekler. Allah'ı zikredince siner, çekilir, gaflet etse vesvese verir."[281]

Ne de azimli hain! Ne de büyük hıyanet..cinayet!Cehennem bile azdır ona..

“Hz. Enes (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) ölmek üzere olan bir gencin yanına girmişti. Hemen sordu:"Kendini nasıl buluyorsun?""Ey Allah'ın Resûlü, Allah'tan ümidim var, ancak günahlarımdan korkuyorum" diye cevap verdi. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) da şu açıklamayı

yaptı: "Bu durumda olan bir kulun kalbinde (ümit ve korku) birleşti mi Allah o kulun ümid ettiği şeyi mutlak verir ve korktuğu şeyden de onu emin kılar."[282]

Kalbin gerçek hali;Havf ve Recadır..korku ile ümid arası..cehenneme girenlerin ilki olarak kendisini düşünmekle korkarken,cennete gireceklerin ilki olma ümidiylede yaşayacak…O'ndan yine O'na koşacak…

"Abdullah İbnu Amr İbni'l-As (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) şu duayı okurlardı: "AIlah'ım, huşü duymaz bir kalbten sana sığınırım, dinlenmeyen bir duadan sana sığınırım, doymak bilmeyen bir nefisten, faydası olmayan bir ilimden, bu dört şeyden sana sığınırım."[283]

Onu anmanın verdiği sevinçle saçlar diken diken olduğu gibi,kalbde yerinde duramaksızın O'nunla coşar..O'nunla huşu ve huzura erer.

"el-Eğarru'l-Müzeni (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Şurası muhakkak ki, bazan kalbime gaflet çöker. Ancak ben Allah'a günde yüz sefer istiğfar eder (affımı dilerim)."[284]

Gerçek terakki..dünkü günü ile bugünkü günü arasında olan yetmiş derecelik kat..yetmiş fersah..yüz kat yükseliş..iki günü eşit olan zarardadır,diyen nebi,tevbe asansörüyle her gün yüz ışık yılı yol katetmektedir.

Hava her gün açık olmuyor..bazen bulutlar güneşin önüne geçiyor..marifet ve ibadet rüzgarıyla onu sürmeli.

"Ebü Hüreyre ve İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Ahir zamanda, dinle dünyayı taleb eden insanlar zuhur edecek. Bunlar, insanlar(a iyi görünüp, onları aldatmak) için öyle bir yumuşaklığa bürünürler ki koyun postu yanlarında kaba kalır. Diller de baldan daha tatlıdır. Ancak kalbleri kurtlarınkinden vahşidir. Cenâb-ı Hakk (bunlar için) şöyle diyecektir: "Beni aldatmaya mı çalışıyorsunuz, yoksa bana karşı cürete mi yelteniyorsunuz? Zât-ı Akdesime yemin olsun, bunlar üzerine, kendilerinden çıkacak öyle bir fitne göndereceğim ki, içlerinde halim olanlar bile şaşkına dönecekler."[285]

Hırs zarara sebebtir.Hırsa bürünen bir kalb de kurtlaşır..parçalamakla iş görür..menfaat kıble olur.

"Âsım İbnu Küleyb el-şermî an ebihi an ceddihî -ki ismi de Şihâb İbnu'l-Mecnün'dur- der ki: "Resülullah (aleyhissalatu vesseIam)'ın huzuruna girdim, namaz kılıyordu. Sol elini sol uyluğunun üzerine koymuş, sağ elini de sağ uyluğunun üzerine

koymuş idi. (Sağ elin) parmakları hep yumuk, sadece işaret parmağı açıktı. Şöyle duâ ediyordu:"Ey kalbleri döndüren Allah'ım, kalbimi dînin üzerine sabit kıl."[286]

Binlerce defa Âmin demeli…

“Ebu Mes 'ûd el-Bedrî (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) namazda omuzlarımıza eliyle dokunur ve:"Düzgün olun, karışık durmayın, sonra kalblerinize de karışıklık ve ihtilaf girer. Hemen arkama, sizden akıl ve dirayet sahibi olanlar dursun. Sonra tedricen bunları takibedenler, sonra da onları takibedenler dursun" derdi. "Ebu Mes 'ud ilave eder: "Bugün sizler ihtilafta çok ilerisiniz."[287]

Bugün İslam aleminin safı bozulmuş..saflığı da kalmamış..kalbler müşevveş.. dağınık..kalblerdeki dağınıklık,hayata yansımış..bozukluk bozulduğu yer ve noktadan düzeltilmeli..

“Ebu'l-Ca'd ed-Damrî (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki :" Kim önemsemiyerek üç cumayı terkedecek olursa, Allah onun kalbini mühürler."[288]

İslama olan samimiyetini,bağlılığını,sevgisini giderir.

“Ata el-Horasani anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Musafaha edin ki, kalblerdeki kin gitsin, hediyeleşin ki birbirinize sevgi doğsun ve aradaki düşmanlık bitsin."[289]

Kalbe giden yollar açık tutulmalı..iletişim sağlanmalı..

“Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalatu vesselâm şu duayı çok yapardı: "Ey kalbleri çeviren Allahım! Kalbimi dinin üzerine sâbit kıl!" Ben (bir gün kendisine): "Ey Allah'ın resûlü! Biz sana ve senin getirdiklerine inandık. Sen bizim hakkımızda korkuyor musun?" dedim. Bana şöyle cevap verdi: "Evet! Kalpler, Rahmân'ın iki parmağı arasındadır. Onları istediği gibi çevirir."[290]

İlim maluma tabidir.Kalb sürekli değişen ve değişkendir..her yöne döner.Allahın veli kulları hep son nefesi gözlemişler..son nefes..son raund.

“Hz. Ali radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselâm buyurdular ki: "İman, kalben bil(ip tasdik et)me, dil ile söyle(yip ikrar et)me, beden uzuvlarıyla da amel etmektir."

Dil dilekçesinin yazdığını kalb imza ve mühürüyle onaylamadıkça bir mana ifade etmez.İman kalbin onayından geçmeli.

“Ebu Hüreyre'den Rasulullah şöyle buyurdu: “Kul bir hata yaptığı zaman kalbinin üzerine siyah bir nokta konur. Eğer kul bu hatayı bırakır ve Rabbine dönüp tevbe istiğfar ederse kalbi tekrar cilalanıp parlar. Eğer devam ederse o siyah nokta gittikçe fazlalaşır. Öyle ki, bütün kalbini kaplar. İşte Allah'ın bahsettiği (Ran-Pas) budur.”[291]

“Yâ mukallibel kulub,sebbit alâ dinik-Ey Allahım, kalbimi Dinin üzerine sabit kıl (sağlamlaştır).[292]

-Yâ Müfettihal ebvâb,iftah kulubena ya hayrel bab-Ey kapıları açan Allahım!Kalbimiz için hayırlı bir kapı aç,hayırlı kapıları açan Allahım!

-Yâ Muhavvilel havli vel ahval,havvil hâlena ilâ ahsenil hâl- Ey havl ve ahvali,güçleri ve halleri açan Allahım!Halimizi en güzel hale tahvil eyle.

Özetle insan;Şeyh Galib'in deyişiyle:

Hoşça bak zatına kim zübdei alemsin sen

Merdumi didei ekvan olan ademsin sen.

Mehmet ÖZÇELİK

19-10-2005

---

[1] Rahman.29.

[2] İsra.36.

[3] Casiye.23.

[4] Ahkaf.26.

[5] Bakara.19.

[6] Tevbe.6.

[7] Yunus.31.

[8] Hicr.18.

[9] Kehf.11.

[10] Şuara.223.

[11] Lokman.7.

[12] Fussilet.5.

[13] Fussilet.44.

[14] Ahkaf.29.

[15] Kaf.37.

[16] Mülk.23.

[17] Sözler.68.

[18] Age.76.

[19] Age.77,126.

[20] Age.162.

[21] Age.189.

[22] Age.334.

[23] Age.360.

[24] Age.388.

[25] Age.390.

[26] Age.416.

[27] Age.472.

[28] Age.608.

[29] Age.646.

[30] Age.755.

[31] Mektubat.45.

[32] Age.181.

[33] Lem'alar.152.

[34] Age.161.

[35] Age.283.

[36] Age.319.

[37] Şular.77.

[38] Age.174.

[39] Age.229.

[40] Age.321.

[41] İşarat-ül İ'caz.70.

[42] Age.78.

[43] Mesnevi-i Nuriye.28.

[44] Age.44.

[45] Age.95.

[46] Bakara.20.

[47] Maide.83.

[48] En'am.103.

[49] A'raf.116.

[50] Enfal.44.

[51] Hud.28.

[52] Yusuf.93.

[53] Yusuf.96.

[54] İbrahim.42.

[55] Hicr.15.

[56] Kehf.101.

[57] Enbiya.97.

[58] Nur.30.

[59] Nur.31.

[60] Neml.13.

[61] Yasin.66.

[62] Mümin.19.

[63] Zuhruf.71.

[64] Kamer.7-8.

[65] Kamer.37.

[66] Mülk.3.

[67] Mülk.4.

[68] Kalem.51.

[69] Sözler.27,Lem'alar.358.

[70] Age.28.

[71] Age.29.

[72] Age.101.

[73] Age.229.

[74] Age.238.

[75] Age.250.

[76] Age.251.

[77] Age.328.

[78] Age.360.

[79] Age.416.

[80] Age.472.

[81] Age.583.

[82] Age.597.

[83] Age.646.

[84] Age.705.

[85] Age.736.

[86] Age.762.

[87] Mektubat.138.

[88] Age.139.

[89] Age.139.

[90] Age.403.

[91] Age.468.

[92] Age.471.

[93] Age.471.Haşiye.1.

[94] Age.473.

[95] Age.481.

[96] Lem'alar.215.

[97] Age.368.

[98] Şualar.10.

[99] Şualar.77.

[100] Age.229.

[101] Age.595.

[102] Age.664.

[103] İşarat-ül İ'caz.79.

[104] Mesnevi-i Nuriye.199.

[105] Casiye.23.

[106] Bakara.7.

[107] Bakara.10.

[108] Bakara.74.

[109] Bakara.88.

[110] Bakara.93.

[111] Âl-i İmran.8.

[112] Mâide.7.

[113] Mâide.13.

[114] En’am.25.

[115] En’am.46.

[116] En’am.110.

[117] En’am.113.

[118] A’raf.100.

[119] A’raf.101.

[120] A’raf.179.

[121] Enfal.2.

[122] Enfal.24.

[123] Enfal.49.

[124] Enfal.63.

[125] Enfal.70.

[126] Tevbe.64.

[127] Tevbe.110.

[128] Tevbe.117.

[129] Tevbe.125.

[130] Yunus.74.

[131] Ra’d.28.

[132] Nahl.78.

[133] Nahl.108.

[134] İsra.36.

[135] İsra.46.

[136] Hac.46.

[137] Müminun.78.

[138] Nur.37.

[139] Şuara.89.

[140] Neml.74,Kasas.69,Ankebut.10,Lokman.23.

[141] Secde.9.

[142] Ahzab.4.

[143] Sözler.12.

[144] Age.13.

[145] Age.19.

[146] Age.21.

[147] Age.29.

[148] Age.134.

[149] Age.152.

[150] Age.179.

[151] Age.206.

[152] Age.210.

[153] Age.214.

[154] Age.248.

[155] Age.248.

[156] Age.255.

[157] Age.272.

[158] Age.273.

[159] Age.274.

[160] Age.275.

[161] Age.322.

[162] Age.351.

[163] Age.358.

[164] Age.456.

[165] Age.495.

[166] Age.562.

[167] Age.705.

[168] Age.705.

[169] Age.705.

[170] Age.706.

[171] Age.726.

[172] Age.732.

[173] Age.732.

[174] Mektubat.471.

[175] Age.471.

[176] Age.489.

[177] Lem’alar.8-9.

[178] Age.16.

[179] Age.57.

[180] Age.65.

[181] Age.73.

[182] Age.74.

[183] Age.75.

[184] Age.77.

[185] Age.77.

[186] Age.83.

[187] Age.87.

[188] Age.89.

[189] Age.96.

[190] Age.97.

[191] Age.100.

[192] Age.104.

[193] Age.105.

[194] Age.113.

[195] Age.113-114.

[196] Age.115.

[197] Age.116.

[198] Age.116.

[199] Age.127.

[200] Age.128.

[201] Age.128.

[202] Age.129.

[203] Age.132.

[204] Age.135.

[205] Age.136.

[206] Age.136.

[207] Age.137.

[208] Age.140.

[209] Age.141.

[210] Age.160.

[211] Age.166.

[212] Age.171.

[213] Age.171.

[214] Age.173.

[215] Age.208.

[216] Age.209.

[217] Age.230.

[218] Age.232.

[219] Age.239.

[220] Age.242.

[221] Age.282.

[222] Age.282.

[223] Age.371.

[224] Age.371.

[225] Age.373-4.

[226] Age.376.

[227] Şualar.9.

[228] Age.16.

[229] Age.16.

[230] Age.21

[231] Age.22.

[232] Age.67.

[233] Age.469.

[234] Age.550-1.

[235] Age.588.

[236] Age.612.

[237] İşarat-ül İ'caz.26.

[238] Age.40.

[239] Age.40-41.

[240] Age.42.

[241] Age.43.

[242] Age.67.

[243] Age.67-68.

[244] Age.77.

[245] Age.77.

[246] Age.77-78.

[247] Age.78.

[248] Age.78.

[249] Bakara.7.

[250] İşarat-ül İ'caz.Age.78.

[251] Age.79.

[252] Age.80.

[253] Age.111.

[254] Age.112.

[255] Age.145.

[256] Mesnevi-i Nuriye.69.

[257] Age.69.

[258] Age.74.

[259] Age.75.

[260] Age.83.

[261] Age.117.

[262] Age.117.

[263] Age.117.

[264] Age.117.

[265] Age.118.

[266] Age.120.

[267] Age.126.

[268] Age.127.

[269] Age.172.

[270] Age.231.

[271] Sikke-i Tasdik-i Gaybi.60.

[272] Age.193.

[273] Nisa, 40).Tirmizî Sıfatu Cehennem 10, (2601).Tirmizî hadis için "sahihtir" demiştir.

[274] Bakara 268).Tirmizî, Tefsir, (2991).”

[275] Tirmizi, Tefsir, Berâe (3093).”

[276] Tirmizî, Tefsir, Ahzâb, (3197).”

[277] Tirmizî, Sevâbu'l-Kur'ân 7, (2889).”

[278] Rezîn'in ilâvesidir. ed-Dürrü'l-Mensûr İbnu'1-Mübârek'in rivayeti olarak kaydetmektedir (6,175).”

[279] Tirmizî, Tefsir, Mutaffıfın (3331); İbnu Mace, Zühd 29, (4244).”

[280] Tekvir.1.

[281] Buhârî, Tefsir, Kul eûzu bi-rabbi'n-nâs 1.”

[282] Tirmizî, Cenâiz 11, (983); İbnu Mâce, Zühd 31, (4261).”

[283] Tirmizi, Daavât 69, (3478); Nesâi, İstiâze 2, (8, 255).”

[284] Müslim, Zikr 41, (2702); Ebü Dâvud, Salât 361, (1515).”

[285] Tirmizi, Zühd 60, (2406, 2407).”

[286] Tirmizi, Da'avât 135, (3581).”

[287] Müslim, Salât 122, (432) ; N esâî, İmâmet 26, (2, .

90) ; Ebu Dâvud, Salât 96, (674).”

[288] Ebu Dâvud, Salât 210, (1052); Tirmizî, Salât 359, (500) ; Nesâî, Cum'a 2, (3,88).”

[289] Muvatta, Hüsnü'l-Hulk 16, (2, 908).”

[290] Tirmizi, Kader 7, (2141).

[291] Ahmet 2/297, Tirmizi tefsir bölümü 3331 nolu hadis. Ve hadis Hasen Sahihtir der. İbni Mace 4244 nolu hadis, Hakim Müstedrek 2/517 Hadis Sahihtir der ve Hafız Zehebi bunda ona muvafakat eder.Bak.Mutaffifin.14.

[292] Tirmizí, Kader/7, Hadis no: 2341, 4/448. İbni Mace, Dua/3, Hadis no: 3834, 2/1260.

FARKLI İMTİHAN EDİLMEKTEYİZ

Allah tüm insanları farklı farklı imtihandan geçirmektedir.Bunlar;fakirlik-zenginlik,acizlik-güçlülük,sağlamlık-sakatlık,güzellik-çirkinlik,imkânsızlık-imkânlılık,,bilgililik-bilgisizlik,vererek-vermeyerek,vs.

İnsan imtihan olunmakta,Allah imtihan etmektedir.İnsana düşen imtihan edildiğini bilmesidir.İmtihan sahibi dilediği gibi imtihan eder.İmtihan yetkisi onun elindedir.

Allah hiçbir kimseyi gücünün üzerinde bir imtihana tabi kılmaz.

Dünyanın bir yerinde gayrı Müslim olarak bulunmak veya Müslüman bir memlekette bulunmakta imtihan farklı bir yönüdür.

Şu bir gerçektir ki;her Müslüman memlekette dünyaya gelenin Müslüman olarak ölmesi söz konusu olmadığı gibi,her gayrı Müslim bir memlekete dünyaya gelenin de gayrı Müslim olarak ölecek diye bir kural yoktur.Bu insanlık tarihi boyunca da böyledir.

İnsanlık tarihi farklı imtihanların olunduğu bir imtihan meydanıdır.Aslında bunlar birer kopyadır.

Bakara suresinde anlatılan Talut ve Calut olayındaki Müslümanların imtihanı nehirden su içip içmemek üzerinedir.

"249- "Vaktaki Talut askerlerle ayrıldığında"

onlarla bulundukları yerden düşmanla savaşmak için çıktığında Talut onlara

"Dedi ki: Şüphesiz Allah sizi bir nehirle imtihan edecektir."

Şüphesiz Allah Filistin nehri ile sizi sizden savaşacak olanları savaşmamaya bahane arayanlardan ayırmak için ciddi bir imtihandan geçirecektir.

"Kim ondan"suyundan

"içerse bizden değildir."

Benim dinimden değildir.

"Kimde onu tatmazsa şüphesiz o bendendir. Ancak kim eliyle bir avuç alırsa o müstesna"

Bir defa alırsa, yani ondan bir defa bir küp veya bir tulum veya benzeri miktarda su alırsa demektir. Talut onlara dedi ki: Kim o nehirden bolca su içerse Allah'a karşı gelmiş olur. Kimde bir avuç alır onunla yetinirse kendini razı etmeye yeter. Şiddetli bir susuzluktan sonra nehre saldırdılar. Çoğunluk nehre daldı ve bol bol içti. Bu içen kimseler düşmanla karşılaşmaktan korktular. Onların sayıca az bir kısmı Talut'a itaat edip bir avuçtan fazla içmediler. Allah'da bu insanların kalblerine cesaret verdi. Bunu Kur'an şöyle ifade ediyor:

"Az bir kısmından başkası ondan içtiler."

Bu azınlığın miktarı üçyüz on küsür kişi idi.

"O ve iman edenler birlikte onu nehri geçtiklerinde"

Su içip Alllah'ın emrine karşı gelenler

"Dediler ki: Bu gün bizim Calut'a ve askerlerine karşı koyacak gücümüz yok."

Bir avuç suyla yetinip

"Allah'a kavuşacaklarını"ona döneceklerini

“bilen” Az bir topluluk ise şöyle

“Dedi nice az topluluklar vardır ki: Allah’ın izni ile çok topluluklara galip gelmiştir.” “Allah”’ın yardımı “sabredenlerle bareberdir.”

250- “Calut ve askerlerine karşı” Savaşmak için

“Meydana çıktılarında dediler ki: Rabbbimiz bizim üzerimize sabır boşalt ve bizim ayaklarımızı sabit kıl.” Kalblerimize kuvvet ver.

251- “Allah’ın izni ile”onun takdiri ve hükmü ile

“onları bozguna uğrattılar”

İsrailoğulları içinde bulunan

“Davud”Peygamber, kafir

“Calut’u öldürdü. Allah ona mülk ve hikmet verdi.”

Allah ona İsrailoğullarının krallığını ve peygamberliğini verdi.

“Ona dilediği şeylerdende öğretti.”

Zırh yapmayı kuş dilini..(Davuda dağları ve kuşları boyun eğdirdik onunla beraber tesbih ediyorlardı. Kuş dili Süleyman peygambere öğretildi. Nitekim Allah bunu şöyle anlatır:

“Süleyman Davud’a varis oldu. Dedi ki: Ey insanlar bana kuş dili öğretildi.” (Neml: 27/16))

“Eğer Allah insanların bir kısmını bir kısmıyla def etmeseydi yeryüzünde fesat çıkardı.”

Allah müslümanların askerleri ile savaşmasıydı müşrikler yeryüzüne galip gelir müminleri öldürür şehirlerini ve mescitlerini tahrip ederdi.

252- Sana bu haber verdiklerimiz

“bunlar Allah’ın ayetleridir.”Allah’ın birliğine dair işaretlerdir.

“Şüphesiz sen peygamberlerdensin”

Sen sana mucizelerini anlattığımız bu peygamberlerdensin.”[1]

****Talut ve Calut,Hz.Davud döneminde yaşayan iki komutandır.Calut zulmetmektedir.Calutla savaşacak olan Talut,ırmaktan geçerken,ırmağın suyundan**

içmemekle imtihan olunurlar.Böylese sebat ve itaatları denenmiş olur.Kur'anda Bakara suresinin 249-250.âyetleri bundan bahsetmektedir.

Savaşmadan önce Calut Taluta bir teklifde bulunur.Hırslı ve kindardır. Kendisine rakib olarak Talutu davet eden Caluta karşı savaşmak istemez.Böylece bir teklifte bulunarak,Caluta karşı çıkacak kişiye kızını ve malını vermeyi teklif eder.

Ancak ilhamen bildirilmiştir ki,bunu altadecek kişi İşa'nın alametli olan bir oğludur.

İşanın 12 oğlu vardır.Ancak o 11 oğlunu Taluta gösterir,kısa boylu olduğundan Davudu söylemez ve gizler.Ancak o lamet hiçbir çocukta görülmemektedir.

Israr neticesinde İşa çobanlık yapan oğlu Davudu getirir.Davud demircilikte yapmakta,güçlü,kuvvetli biridir.Alamet görülmüştür.

Ve Calutun karşısına Davud çıkar ve Calutu kılınçdan geçirerek öldürür.Calutun zulmüde kendisiyle beraber ortadan kalkmış olur.

Artık Davuda yollar ve imkanlar açılmıştır.Maddi ve manevi zenginliği temsil etmektedir.

"02.251"Böylece Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Calut'u öldürdü, Allah kendisine hükümdarlık ve peygamberlik verdi ve ona dilediği şeyleri öğretti. Allah'ın insanları birbirleriyle önlemesi olmasaydı yeryüzü mutlaka bozulup gitmişti. Fakat Allah'ın bütün akıl sahibi varlıklara karşı bir iyiliği vardır."

****Tevbe-25."Andolsun ki Allah, birçok yerde (savaş alanlarında) ve Huneyn savaşında size yardım etmişti. Hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda (bozularak) gerisin geri dönmüştünüz.**

Bazen çokluk bir başarı sebebi değil,hezimet sebebi olmaktadır.Bazen bir fincan meydan kadar geniş olurken,bazen de meydan bir fincan kadar daralır.

****Enbiya:11- "Zalim olan nice kentleri yok ettik"**

Halkı inkarcı olan nice kentleri helak ettik.

"Ve onlardan sonra" Onları helak ettikten sonra

"Başka bir kavim yarattık"

Onların yerine başka bir topluluk getirdik."

Bu ayet Yemen taraflarında bulunan, kendilerine gönderilen peygamberi yalanlayıp sonra da öldüren bir topluluk hakkında nazil oldu. Allah onlara Buhtu'n-nasır adında birini musallat etti. Onların hepsini kılıçtan geçirerek helak etti.

12- "Azabımızı hissettiklerinde"Gördüklerinde

"Onlar aradan"Bulundukları köylerinden

"kaçıyorlardı"Hızlıca koşup oradan uzaklaşıyorlardı. Melekler ise onlara diyorlardı ki:

13- "Koşmayın. İçinde bulunduğunuz bolluğa geri dönünüz" Nimetlere geri dönünüz.

"Çünkü sorguya çekileceksiniz"

Dünyada işlediklerinizden hesaba çekileceksiniz. Melekler bunu onlarla alay geçmek için söylüyorlardı. Sanki onlara denildi ki içinde bulunduğunuz mal ve nimetlere geri dönün. Belki sizden dilenilir. Çünkü sizler mal sahibi olan zenginlersiniz. Fakirler sizlerden dilenirler. Fakat onlar başlarına gelenleri görünce acizliklerini ikrar ettiler. Fakat bu onlara fayda etmedi. Ve dediler ki:

14- "Vay halimize bizler zalimlerdik"

Peygamberleri yalanlamakla kendimize zulmettik.

15- "Bu mırıldanmaları"

Vay halimize ey vah bize demeleri

"Sürüp giderken biz de onları biçilmiş ve sönmüş ekinler haline çevirdik"

Ekinlerin biçildiği gibi biz de onları kılıçtan geçirdik. Ve hepsini helak ettik."

Allah geçmiş ümmetleri helak ile cezalandırırken,bu ümmeti peygamberimizin hürmetine,adı sanı duyulmayan bela,musibet ve hastalıklarla imtihan etmektedir.

****Neml:"82- "Başlarına o söz geldiği zaman"**

Üzerlerine azab ve Allah'ın gazabı vacip olduğunda. Bu durumda ise Allah kafirin imanını kabul etmez. Ve Allah'ın ilminde kafir olarak öleceklerin dışında kimse kalmadığı zaman

"Onlara yeryüzünden bir dabbe çıkarırız"

Onun çıkışı kıyametin ilk alametlerindendir.

"Onlarla konuşur"Onlara kötü haberler verir.

“İnsanlar bizim ayetlerimize kesin bir bilgi ile inanmıyorlar”

Dabbe, gördüğü insanlara Mekke ehlinin Muhammed’e ve Kur’an’a kesin bilgi ile inanmadıklarını haber verir.

83- “Her ümmeten ayetlerimizi yalanlayın bir gurubu toplayacağımız gün her biri yakalanıp dağıtılır”

Hepsi toplanıncaya kadar baştan sona hapis edilirler.

84- “Hepsi geldiklerinde der ki:”Allah teala onlara

“Hiç bir bilginiz olmadığı halde ayetlerimi yalanladınız ha”

Kıyametin on büyük alameti ve yüzlerce küçük alametleri birer imtihan sorularıdır.

Ebu Hureyre'den Rasulullah şöyle buyurdu:

“Dabbe çıktığı zaman beraberinde Süleyman'ın yüzüğü, Musa'nın asası da vardır. Mü'minin yüzü parlar. Yüzükle kafirin burnunu deler. Öyle ki: bir sofranın üzerinde toplananlar dahi sofralarının üzerine toplandıklarında: Bu ey mü'min der. Diğeri ey kafir der.”[2]

****Cuma:“ 11- "Bir ticaret veya eğlence gördüklerinde ona giderler"**

Yanından dağılıp ticarete giderler. Peygamber cuma günü hutbe okuduğu sırada bir kervan geldi. Bu kervanın gelişine olan sevinçlerinden defler çaldılar. Medine'de pahalılığın olduğu bir zamanda bu olay olmuştu. Bunun üzerine insanlar peygamberin yanından dağılıp ticarete ve def sesinin geldiği yöne doğru gittiler. Rasulullah’ın yanında on iki kişiden başka kimse kalmamıştı.[3]

"Seni ayakta bıraktılar"

Hutbede.

"De ki: Allah katında olan"Mü'minler için

"Ticaret ve eğlenceden daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır"

Bunun için ondan isteyin. Rızık taleb etmek için Rasulullah’ın yanından ayrılmayın.

Helal geçim kaynağı olan ticarette bir imtihan vesilesi kılınmış,namazda sebat edenle etmeyen belirlenmiş oldu.

**Cuma günü Cuma saatindeki helal olan alışverişin haram kılınması da madde ile imtihan edilme anıdır.Hele birde tam satışın yoğun olduğu bir anda alış verişi bırakıp camiye koşmak samimiyet ve bağlılığı bir kat daha kuvvetlendirmiş olur.

Cuma„9- "Ey iman edenler: Cuma günü namaza çağırıldığınızda Allah'ın zikrine koşun"Yani ona doğru yürümeye başlayın.

"Ve alış verişi bırakın"

Ezandan sonra alış verişi terk edin.

10- "Namaz bittikten sonra"

Onu kıldıktan sonra

"Yeryüzüne dağılın"

Mübah manasına bir emirdir.

"Ve Allah'ın lutfundan isteyin"

Rızık taleb edin.

**"Tıpatıp sizden öncekilerin yollarına uyacaksınız. Keler deliğine bile girseler, siz de gireceksiniz."[4]

İmtihanın gereği odur ki,öncekilerden ibret ve dersler çıkararak,yine hadisde belirtildiği gibi;Mü'min bir delikten iki kere ısırılmaz,hakikatınca,aynı yanlışı tekrar etmemektir.

Mehmet ÖZÇELİK

03-02-2006

---

[1] El Veciz fi kitabi tefsiril aziz.

[2] Tirmizi tefsir bölümü h. no: 3186 ve hadis Hasendir der. Taberi: 19/15. Raviler arasında Ali b. Zeyd b. Ced'an vardır. Bunun rivayeti ise zayıftır. Ahmet: 2/295'te rivayet eder.

[3] (309)Buhari Cabir b. Abdullah'tan rivayet ederek tefsir bölümünde zikreder 8/643, Müslim cuma bölümü 863, Nesai tefsir 2/430, Tirmizi 3308.

[4] Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

HARAMIN AKİBETİ

Doğan Bey arayış içerisinde olan,kalbine ve aklına uyan bir yaşayış arıyordu.Ev sahibinin vasıtalığı ile bunu buldu ve insanların imanının kurtulmasına,evini ihmal edercesine,gece gündüz demeden koyuldu.

Maddeye pek değer vermezdi..manayı da buldu ki,artık elinde gerekçeli kararı da oldu.

Bu dünya ebedi kalmak için yaratılmış bir yer değil,kendisi misafir,misafir sahibi gideceği yeri düşünmeli,aklını fen ilimleriyle kalbini de din ilimleriyle aydınlatmalı,aydınlatmaya vesile olmalıydı.Zira bir insanın imanının kurtarılması sahralar dolusu kırmızı ve değerli koyunun sadaka olarak verilmesinden veya güneşin üzerine doğduğu her şeyden daha değerli olduğuna iman ediyordu.

Ancak hayatta madde ile idame ediliyor,bir araç olarak kullanılması gerekti.Elbette atılamaz ve terk edilemezdi.

Emekli oldu,demir çimento satıcılığı yapmaya başladı.Fakat pek kârda edemiyordu.Zira dükkandan çok öğrencilerin hizmeti ve medrese ile meşguldü.

Bir de pek kimse kendisinden almıyordu.Az bir fazla fiatla satıyordu.Başkaları ise çok az düşük bir fiatla satıyor ancak 850 kilo olarak tartıyorlardı.Kendisi gram hesabıyla tam bin kilo olarak satıyordu.

Orayı da yürütemedi zira kendisine göre de değildi.

Arkadaşlarının yardımıyla ömrünün sonlarına doğru bir ev yapıldı.İçine girip biraz rahat edecekti.Fakat dünyanın rahat yeri olmadığını kendisi de biliyordu.Çok oturmadan iki yıl içerisinde vefat etti.

Memleketinde babasından kalma arsalar vardı.Onları satıp evin kalan borçlarını ödemeyi düşünüyordu.

Sattıkları kâfi gelmemişti.Büyükçe bir tane daha vardı.Ancak oda başkaları tarafından sahiblenilmiş,yalancı şahitlerle üzerine geçirilmişti.

Bütün uğraşmalarına rağmen kendi öz malları olan tarlalarını başkalarına kaptırmıştı.Adama kendisinin olduğuna dair yemin etmesini söylemiş,adam bir şeylerden korkmuş olacak ki yanaşmamıştı.Artık geriye yapılacak bir şey kalmamıştı.Çünki dünyada başvuracağı kapılar üzerine kapanmıştı.

Kendiside dilekçesini doğrudan Allah'a verdi.Allah'a havale etmiş,işi ona bırakmıştı.Ortada bir zulüm ve haksızlık vardı.Dilekçesi oradan kesinlikle dönmez bir neticeye varmazdı.Neticenin neticeleneceğine imanı gibi inanmıştı.

Ancak göremeden bu dünyadan göçtü.

Yıllar sonra tarlayı alan daha doğrusu gasbeden adamın başından belalar eksik olmuyordu.

Oğlu kanser olmuş,tedavisi için milyarları harcadı,kendisi yataklara düştü,bahçesinde ve evinde çok zaman geçmiyor ki başına bir şey gelmemiş olsun.

Acaba hacca gitsem bunlardan kurtulur muyum,düşüncesi de bir fayda vermedi.Bu belalar belli ki durmadan devam edecekti.

Artık anlaşmaktan ve geride kalanlarla helalleşmekten başka çaresi kalmamıştı.Çevresindekilerin de üzerindeki baskı ve telkinleri onu çağırmaya sevketmişti.Zararın neresinden dönülürse kârdı.

Haber saldı gelin tarlanızı vereceğim diye ancak şart koşmuştu;

-Hakkınızı Helal edeceksiniz.

Bedelini çok ağır ödemişti.

Tarlanın en az on katını hastanelerde harcamıştı.Sancısı da cabası.Haramın sancısı onu bırakmamış,uyutmamıştı.

Haramın akibeti olmaz hakikatı her zaman olduğu gibi bir daha tecelli etmiş oldu.

17-09-2006

MEHMET ÖZÇELİK

HAYALİMDEKİ BAKLAVA

Hayal kuruyorum kendi kendime…

Ah sabancı ah.Mallarını niye üzerime tapulamadın.

Bak onları nasıl arttırırdım..

Fabrikalarına fabrikalar ekler,ekonominin iyileşmesine büyük katkılarda bulunurdum.Herşey gül gülistan olur,düzlüğe çıkardık.

Ben şu anda bulunduğum küçük odamda değil de,büyük saray ve köşklerde olsaydım,çok şey değişir,farklılaşırdı…

Bu hayallerle Türkiyeyi aşmış,dünya meselelerine el atarak her şeyi düzeltiyordum…

Ah o annemin seslenipte;

-Oğlum gelsene,fırından biberleri alda gel..kahvaltımızı yapalım..

Beni çağırmasıyla her şey bir anda yıkılmıştı…

Kim bilir daha ne hayaller kuracaktım…

****

Hayal karın doyurmuyor.Hayali bir tepsi baklava olacağına,hakiki bir dilim olsun yeter.

Abdulkadiri Geylaninin bir müridi de,mutfakta yemek yapmakla meşgulken bir anda,adeta bastı zaman yani zamanın açılmasıyla evlenir,çocuk sahibi olur,aradan yılar geçer,aile sıkıntıları başlar ve buna dayanamayarak feryad eder ve bu feryad ile şeyhinin mutfağında olmayı çok arzu eder..

Kendine geldiğinde kendini şeyhinin mutfağında bulur..

Ve şükreder.

****

Hayal,aklın havalandırmasıdır.Onunla nefes alır,ufku açılır,ufuklara açılır.Böylece dar kafesinden geniş alemlere çıkmakla rahatlamış olur.Tıpkı hapishanede hayaller kuran bir mahpusun hapisde olduğu halde dünyayı da taşan noktalarda gezerek tekrar aynı noktaya gelmesi gibi.Hatta bu insan kendisini hayalinden uyandıran insana karşı kızgınlık göstererek niye beni bu güzel halimden alı koydun der.Ancak hapisde olduğunu bildiği an,hayalinde serbest olması,baklava yemesi ona geçici bir rahatlık kazandırmış olur.

”O hayallerdir ki,evliyaya tuzak olmuşlar.Onlar,Allahın bostanının çiçeklerinin yansımalarıdır.”(Mektubat)

****

Hayalden hakikata geçmeli.

Çalışmalı,dua etmeli..zorluğun ve fakirliğin Defi İçin O’na Dua etmeli…

“Hatîb-i Bağdadî, Ruvâtü Mâlik adlı kitabında, îbni Ömer'den şöyle nakleder: Adamın biri, Resûlüllah'a (s.a.v.) gelip: "Ey Allah'ın Resulü, dünyâ hiç benim yüzüme gülmemektedir. Bana bu hususta bir dua öğ-retseniz!" diyerek mürâcatta bulundu. Peygamberimiz de kendisine: "Meleklerin duasını, mahlûkâtm da edip de bol nimet ve rızka kavuştukları tesbîhi, sen bilmiyor musun?" buyurdu ve ona şu mealde bir tavsiye de bulundu:

"Tam tan yerinin ağarmaya başladığı sırada, yüz defa şöyle söyle:

"Allah'a hamdeder ve O'nun her nevî kusur ve ayıplarından münezzeh olduğuna inanırım! Çok büyük ve yüce olan Allah'ım; gerçekten münezzeh ve mukaddestir! O'nu tesbîh ve tenzih ederim!"

Bu şekilde yüz defa Allah'a tesbîh ve tahmîdde bulun. Dünyanın senin de yüzüne güldüğünü, koşarak sana geldiğini göreceksin!"

Adam,Peygamber E^endimiz'in kendisine olan bu tavsiyesini aynen yerine getirdi. Bir müddet sonra, yine Resûlüllah'ın huzuruna gelip: "Ey Allah'ın elçisi, dünyâ o kadar koşarak bana geldi, o kadar zengin oldum ki, şimdi dünyâ malını nereye koyacağımı bilemiyorum!" dedi."

Kalbe konulmayan her mal güzeldir.

Mehmet ÖZÇELİK

04-10-2005

HAYRİYENİN HAYIRSIZLIĞI

Hayriye kadın hayırsız bir kadındı.Değil başkasına kendi oğluna bile,oda bir tek oğluna dahi hayrı değil şerri dokundu.

Büyü,muska ve cin insan üzerinde maddi ve manevi etki bırakmaktadır.İlk bunu insanların faydası için öğreten Harut ve marut adındaki iki melek olup ancak daha sonra insanların zararına kullanılmıştır.

"Allah'ın kitabında olanlara inanmaları gerekirken, O'nu kaldırıp arkalarına atarak gündemden kaldırınca, onun yerine Süleyman'ın hükümdarlığı ve peygamberliği konusunda, şeytanların uydurup söyledikleri şeylere uydular. Oysa Süleyman, kesinlikle küfre sapmamıştı. Ama o şeytanlar, hakikatleri örtbas edip kâfir olmuşlar ve halka sihir öğretiyorlardı. Ve onlar, Babil'deki iki melek Hârut ve Mârût vasıtasıyla ortaya konulan yüce bilgileri kötüye kullanarak halka öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek: "Biz, ancak imtihan aracıyız. Sakın bizim Allah'tan getirdiğimiz vahiy bilgilerini sihir ve büyü yaparak, hakkı örtbas eden kâfirlerden olmayınız" demedikçe hiçbir kimseye birşey öğretmezlerdi. Ama, Allah'ın kitabını bırakıp şeytanlara uyan bu insanlar o iki melekten öğrendiklerini, karı ile koca arasını ayırmada kullandılar. Halbuki sihirbazlar Allah'ın izni olmadıkça, onunla hiçbir kimseye zarar veremezler. Onlar ancak kendilerini zarara sokacak bir fayda vermeyecek şeyleri öğrenmekteydiler. Oysa onlar, bu bilgiyi edinenlerin ahiret hayatının güzelliğinden nasipsiz kalacaklarını da iyi biliyorlardı. Canları pahasına aldıkları şey ne kötüdür, keşke bunu bilselerdi."[1]

"Yahudi bilginleri. Şeytanın, Süleymanın iktidarı hakkında uydurup rivayet ettikleri sihire tabi oldular. Oysa Süleyman sihir yapmamış, zaten onu öğrenmemişti de. O, sihirbaz da değildi. Zira sihir yapmak kâfirliktir. Fakat Şeytanlar, insanlara sihiri öğretmeleri sebebiyle kâfir olmuşlardı. İnsanlara sihiri öğretip onu nakledenler Şeytanlardı. Yoksa Süleyman değildi. Yine Yahudiler, Babil şehrinde bulunan Harut ve Marut isimli iki meleğe indirilen sihire tabi oluyorlardı. Halbuki bu iki melek, hiçbir kimseye, bu sihirin bir imtihan ve bela olduğunu, onu öğrenmenin ve onunla amel etmenin yasaklandığını peşinen söylemeden onu kimseye öğretmiyorlardı. Fakat insanlar bu iki melekten, kişi ile karısının arasını açacak, onları birbirinden ayıracak sihiri öğreniyorlardı. Gerçekte ise onlar bu öğrendikleri sihir ile hiçbir kimseye zarar verecek değillerdi. Ancak, Allah'ın zarar görmesini takdir ettiği kimseler müstesna. Bu kimseler, dinlerine zarar verecek ve âhiretlerine hiçbir faydası olmayacak sihiri öğreniyorlardı. Bunlar, o sihirin, âhirette kendilerine hiçbir faydası olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. O sihiri öğrenmenin karşılığında kendilerini satmaları ne kötüdür. O sihirin sonucunun kötü olduğunu bir bilseler.

Hz. Aişe (r.a.) diyor ki:

"Resulullah'a sihir yapıldı. Öyle ki o, yapmadığı bir şeyi yapmış zannediyordu. Bir gün benim yanımdayken Allah'a çokça dua etti sonra şöyle dedi: "Ey Aişe hissettin mî? Allah bana neden şifa bulacağımı bildirdi. (Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü, o nedir?) Resulullah dedi ki: " Yanıma iki kişi geldi. Biri baş ucuma diğeri de ayak tarafıma oturdu. Sonra biri diğerine: "Bu adamın ağrısı nedir. " diye sordu. Diğeri: "Kendisine büyü yapılmış." dedi. O da : "Kim büyü yapmış?" dedi. Diğeri: "Züreyk

oğulları Yahudilerinden Lebid b. El-A'sam yapmış" dedi. o "Ne ile yapmış?" dedi. Diğeri: "Tarak, tarak dişinde kalan saçlar, burmanın erkek tomurcuğunun kapçığı ile yapmış. " dedi. O, "Şimdi onlar nerede." dedi. Diğeri: "O, Ziervan kuyusundadır (Başka bir rivayette Zervan kuyusu şeklindedir) diye cevap verdi.

Hz. Aişe (r.a.) diyor ki: "Dûmetül Cendel halkından bir kadın Resulullah'ın vefatından sonra geldi ve içine sürüklendiği bizzat kendisinin yapmadığı bir sihir hakkında Resulullah ile konuşmak istediğini söyledi. Fakat derdine çare olmasını istediği Resulullah'ı bulamayınca ağlamaya başladı. Ben ona acıyor ve kendisini teskin etmeye çalışıyordum. O ise: "Ben helak olduğumdan korkuyorum." diyordu. O kadın, başından geçeni şöyle anlattı: Kocam vardı, o, bir ara yanımda değildi. İşte o sırada yanıma bir kadın geldi. Ben kocamı ona şikayet ettim. Kadın bana "Eğer dediklerimi yaparsan ben onu sana getiririm." dedi. O gece olunca kadın benim yanıma iki siyah köpekle geldi. Birine o bindi birine ben. Birden Bâbil şehrinin kapısında bulduk kendimizi. Bir de ne görelim, orada ayaklarından bağlı iki adam. Onlar bana: "Seni buraya getiren sebep nedir?" dediler. Ben de: "Sihir öğrenmek" dedim. Onlar bana: "Bizler ancak bir imtihan vasıtasıyız, inkâra düşme, geri dön dediler. Fakat ben ısrar ettim ve: "Hayır dönmüyorum." dedim. Bunun üzerine onlar bana: "Git şu tandıra idrarını yap." dediler. Tandıra gittim fakat korktum bir şey yapmadan onların yanına döndüm. Bana "Yaptın mı?" diye sordular. Ben de "Evet" dedim. Bana "Bir şey gördüm mü?" dediler. Ben "Hayır bir şey görmedim." dedim. Onlar: " O halde sen idrarını yapmamışsın, dön memleketine git, inkara düşme." dediler. Ben yine ısrar ettim: Hayır dönmem." dedim. Onlar bana: "Git o tandıra idrarını yap." dediler.Beıı yine gittim, korkumdan bir şey yapamadım ve geri döndüm. Onlar sorduklarında da "Yaptım" diye cevap verdim. Onlar bana "Bir şey gördün mü?" diye sorunca yine "Hayır" dedim. Onlar yine bana "Memleketine dön.İnkârcılığa düşme. Zira sen daha işin başındasın." dediler. Ben yine ısrar etlim. Onlar da yine bana, gidip o tandıra idrarımı yapmamı söylediler. Bu defa gidip oraya idrarımı yaptım. Bir de ne göreyim, yüzüne demirden yaşmak çekmiş olan bir süvari içimden çıkıp göğe doğru yükseldi. Sonra gökte kayboldu gitti. Sonra dönüp o iki kişiye geldim? Durumu onlara anlattım. Onlar: "Şimdi doğru söyledin işte..Bu senin imanındı. Senden çıkıp gitti. Şimdi git." dediler. Ben dönüp ihtiyar kadına dedim ki: "Vallahi ben bir şey öğrenemedim. O iki adam da bana bir şey söylemedi. Kadın bana: "Evet öğrendin,istediğin herşey artık olacak." dedi. Ben de şu buğdayları al da etrafa serp." dedim buğdayları serpti. "Şimdi buğdayları bitirip çıkar." dedim. Bitirip çıkardı: "Onları biç" dedim. Biçti, "ovalayıp tanelerini çıkar." dedim. Ovalayıp çıkardı. "Kurut" dedim. Kuruttu. "Öğüt dedim öğüttü. "Ekmek pişir" dedim pişirdi. İstediğim her şeyin olduğunu görünce pişman oldum, üzüldüm. Vallahi ey müminlerin annesi ben şimdiye kadar hiçbir şey yapmadım. Şimdiden sonra da asla yapmayacağım." dedi."[2]

Yani okumanın insan üzerinde büyük etkisi vardır.Ancak sadece öğrenmede ve iyi yönde kullanmak üzere öğretilen bilgi faydada kullanılabilir.

Rasulullah kendisine yapılan büyüden Allaha sığınılan iki sure olan Felak ve Nas surelerini okuyarak sığınmıştır.

Ebu Said el-Hudri diyor ki:

"Resulullah (s.a.v.) cinlerin ve insanların gözlerinin şerrinden Allaha sığınırdı. "Kul Euzü" sureleri inince (dualarında Allaha sığınmak için) bunları aldı ve bunların dışındakileri bıraktı."

İşte bunlardan birisi de Hayriye hayırsızıdır.

Hasud bir kadındı.Gelinini çekememekteydi.Tek de oğlu vardı.

Hoca geçinen hoca bozuntusu,maddi gözü de kör belikli manevi gözü olan kalbide kör,hocanın kendi ifadesiyle;

-Bu Hayriye bana geldi,oğlumla gelinimin arasını ayırmak için bana muska yapmamı söyledi.Bende kendisine o zamanki paranın değeri olarak beş yüz lira vermesini söyledim.Hiç üstelemeden kabul etti.Ben de muskayı yaptım.Eğer onun sizin kızınız olduğunu bilseydim,bunu yapmazdım.

Belikli ahirete gitmeden vicdan azabı cehennem gibi onu şimdiden yakmaktaydı.

Gerçekten de muskadan kısa bir süre sonra ayrıldılar.Bir tane de oğulları vardı ve birbirlerini severlerdi.

Bu ayrılan kişi memlekette çok iyi motorsıklet kullanan bir kişiydi.Adıyamana da ilk motoru getiren o idi.150 km-lik komşu il Gaziantebe gider,oradan aldığı lahmacunu soğutmadan yiye yiye Adıyamana gelirdi.

Bu kişi üzüntüsünden kısa bir süre içerisinde kasıtlı olarak bir kamyona hızla arkadan vurarak,intihar etti.Okunan dua yerini bulmuş ve gelini tek çocuğuyla ortada kalıp madur olmuştu.Oğlunun gidiş acısı ise ölene kadar kendisine yeterdi.

MEHMET ÖZÇELİK

19-02-2006

---

[1] Bakara.102.

[2] Bakara.102.Taberi tefsiri.

DOĞRULUK

Adamın birisi çocuğuna küçük bir balta verdi.Çocuk bununla çok sevindi.Sonra onu alıp bostana girdi.Onunla küçük bir badem fidanını kesti.Babası onu ykın bir zamanda,yeni dikmişti.Ertesi günü baba bostana gittiğinde,fidanı kesilmiş buldu ve çok üzüldü.

Çocuğuna bunu sordu ve çocukta cevaben dedi:

Ey baba!Ben yalan söylemek istemiyorum.O fidanı ben kestim.Ben cidden çok üzgünüm.

Çocuğun bu doğru sözlülüğü babayı çok sevindirdi.Çünki o doğru söylemişti.

Ve onu bundan dolayı affetti.

EŞ'AB VE BALIK

Medine-i Münevverede şakacılığıyla meşhur bir adam vardı.Ona Eş'ab denilirdi.Bir gün Medinenin ileri gelenlerinin bulunduğu bir meclise gitti.Onları balık yerken buldu.Eş'abın geldiğini gördüler.

Onlardan birisi;Eş'abın adetindendir,yemeğin en güzelinden yemek.Sofradan büyük balığı kaldırın,o da bizimle beraber küçük balıkları yesin,dedi.

Dediğini yaptılar.Ve onu kendileriyle beraber yemeğe davet ettiler.Oda onlarla beraber yemeğe oturdu.

Ona,bu yemek konusunda ne düşünüyordun?dediler.

O;benim bir intikamım var.Babam nehirde öldü ve onu bir balık yedi.

Onlar;yaklaş,buyur,babanın intikamını al.

Eş'ab küçük bir balık aldı.Ve onu kulağına yaklaştırdı.Ve içerisinde büyük balıkların bulunduğu tabağa doğru baktı.Ve dedi;

-Biliyormusunuz bu balık ne diyor?

-Hayır-dediler.

Şöyle dediklerini dedi;Bu balıklar babamın vefatında orada değillermiş.Çünki onlar küçükler.Babam ise uzun zaman önce öldü.

(Parmağıyla öteki tabaktaki büyük balıkları göstererek)Lakin şu balıklar,babamın ölümüne kavuşmuşlar ve babamı yemişler.Bende onlardan babamon intikamını almam gerek.

O topluluk bunu duyunca gülmeye başladılar ve dilediğinden yemesine müsaade ettiler.

HZ.ENES RASULULLAHLA BERABER

Rasulullah Medineye geldi.Ensardan bir adam elinde bir çocukla çıka geldi.Ve dedi:Ya rasulallah!Enes zeki bir çocuktur,sana hizmet etsin.

Enes gerek ikametinde gerek seferde devamlı hizmet eder,rasulullahı çok severdi.

Rasulullah da ona karşı çok merhametkâr ve şefkatli idi.

Bir onu bir ihtiyaç için gönderdi.

Enes çıktı ve sokakta oynamakta olan çocukların yanına uğradı.Onlarla beraber oynamaya başladı.Ve rasulullahın emrettiği yere gitmedi.

Uzun bir zaman geçti.Rasulullah sokağa çıktı ve Enesi oynarken gördü.Ona doğru gidip,arkadan ensesinden tuttu.Enes korkarak geriye baktı.Rasulullahı giler vaziyette gördü.Ve ona şöyle diyordu:

-Ya Enes!Emrettiğim yere gittin mi?

Enes dedi:Evet,ya rasulallah,gidiyorum.

Ve Enes gitti.

Rasulullah onu hiç azarlamadı.

Enes dokuz sene hizmette bulundu.Ve ona;yaptığı bir şey için niye yaptın ve yapmadığı bir şey için niye yapmadın,demedi.

Ailesinden herhangi bir kimse Enesi kınayıp azarladığı zaman derdi;Onu bırakın,Eğer o mukadder olsaydı,olurdu.

Muhakkakki rasulullah ahlak bakımından insanların en güzeli idi.

NEBİ VE ÇOCUKLAR

Rasulullah çok merhametkâr idi..zayıflara acır,çocukları severdi.Hatta öyleki namaz anında insanların huzuruna çıktığında,omuzunda ashabının çocuklarından bir erkek veya kız çocuğu olurdu.Onlar omuzunda olduğu halde namaz kılar,rükua gittiğinde onları yere koyar,kalktığında onları kaldırırdı.

Ve bir gün kucağında Hz.Hasan var iken birkaç kişi huzuruna geldi.Hz hasanı yavaşça yere koydu ve şefkatle öptü.

Adamlar bu durumu hoş karşılamadılar.Öyle ki onlardan birisi dedi:

-Benim on tane oğlum var,Onlardan hiç birini öpmedim.

Rasulullah ona baktı ve dedi:

-Merhamet etmeyene merhamet edilmez.

A'rabi itiraz sadedinde dedi:

-Çocukları öpüyor musunuz?Biz onları öpmeyiz!

Rasulullah ona dedi:

-Allah senin kalbinden merhameti çıkarmışsa,ben ne yapayım?

Rasulullah merhametli idi.Öyleki hizmetçisinin oğlu Üsame bin Zeydi bir dizine almış,Hz.Hasanı öbür dizine almış ve sonra onları bağrına basarak:

-Allahım!Benim onlara şefkat ettiğim gibi,sen de onlara şefkat et.

İFTİRACININ AKİBETİ

A'rabinin birisi Abbasi halifesi Mu'tasım Billahın huzuruna girmek için izin istedi.Huzurunda belağatlı sözlerle konuştu.Halife bunu beğenerek şaşırdı.Ve ona kıymetli hediyeler verdi.Ve onu yanına aldı sonra onunla işleri hususunda danışma yaptı.

Bu durumu halifenin yakınlarından olan Bişr çekemedi.

Halife tek başına olduğunda huzuruna girip halifeye selam vererek şöyle dedi:

-Efendim!Sizin o yakınınıza alıp ihsanlarda bulunduğunuz a'rabi,ağzınızdan kötü kokuların geldiğini iddia ediyor.

-Ve bana dedi ki;bu günden sonra ağzınızdan gelen kokuyu defetmek için elinde mendil burnuna tutacak.

Halife kızdı ve kinini içinde sakladı.

İkinci gün a'rabi elinde mendil olduğu halde halifenin huzuruna girdi.

Ve Mu'tasım ona,-Bu mektubu getireni öldür-yazılı bir mektub verdi.Ve ona dedi:

-Bu mektubu al,Basra valisine götür.Ben ona sana çok mal vermesini emrettim.

A'rabi bu emre uydu.Dışarı çıkınca kapıda Bişr'i gördü.

Bişr ona dedi:O yanındaki nedir?

Halifenin bana hediyeler vermesini emrettiği bir mektub,dedi.

Bişr yalvararak;Onu bana ver,ben daha muhtacım,senin mükâfatını Allah versin,dedi.

A'rabi ertesi günü saraya geldi ve her zamanki gibi Mu'tasımın huzuruna girdi.

Mu'tasım:-Mektubu ne yaptın?dedi.

A'rabi:-Onu Bişr'e verdim,dedi.

Halife bu duruma şaştı.

Ne için verdin,dedi.

O sıkıntı içinde ve fakirdir,dedi.

Bu mendili elinde niye taşıyorsun?dedi.

Bişr bana,ağzımdan sizi tiksindirecek kötü bir kokunun geldiğini söyledi.

Halife bişrin onu çekemediğini,suçsuz ve günahsız olarak yanında onu jurnallediğini anladı.

Ve o iftirasının karşılığını bulmuş oldu.

ŞARKI SÖYLEYEN EŞŞEK

Bir ormanda bir deve ve bir eşek yolculuğa çıktılar.Boş bir otlaklığa vardılar.Orada günlerini hoş ve rahat bir şekilde geçirmeyi düşündüler.

Eşek deveye dedi:Rahatlık beni şımarttı.Ben kendimi çok rahat hissediyorum.Güzel bir ses ile bir şarkı söyliyeceğim.Söylememe izin verirmisin?

Deve,yapma,dedi.Ey arkadaşım,insanların bizi duymalarından korkuyorum.Bizi ahıra bağlar,en kötü cezaya maruz bırakırlar.

Eşek dedi:Söylemem lazım,başka çare yok..sonu helaket bile olsa.

Sonra anırdı.Oradan geçmekte olan bir kafile bunu duydu.Yola düşüp onları yakaladılar.Eşek yürümede diretti ve onu deveye bindirdiler.

Deve yorgunluk hissedince eşeğe dedi:Ben senin şarkından dolayı coştum ve şu an oynamak istiyorum,ne dersin?

Eşek rica ederek dedi:Senin oynaman benim ölümümdür.Allahtan kork,ey arkadaşım!Eski arkadaşlığımızı hatırla.

Deve ona aldırış etmedi ve oynamaya başladı.

Eşek yere düşerek kemikleri kırıldı ve öldü.

NEBİNİN ŞEFKATİ VE CÖMERTLİĞİ

Rasulullah zayıflara karşı şefkatli idi ve buna riayet edilmesini ashabına emrederdi.

Bir gün kendisine bir adam geldi.Cemaatle beraber namaz kılmaya gücünün yetmediğinden şikayet etti.Kendisinin uzun müddet ayakta durmaya,rükuyu uzatmaya,secdeyi uzun yapmaya gücünün yetmeyip,zayıf olduğundan dolayı,imamın namazı uzattığını söyledi.

Adam devamla dedi:Ya rasulallah!İmamın uzatmasından dolayı,az kalsın namazı terk edecektim.

İnsanlara rahmet olarak gönderilen nebi kızdı.Cemaatla namaz kılmaya gelen zayıflara eziyet edilmesini kabul etmedi.Ve rasulullah dedi:

-Ey insanlar!Muhakkakki siz nefret ettiriyorsunuz.Kim insanlara namaz kıldırırsa,hafif yapsın,kısa tutsun.Çünki içinizde hasta,zayıf ve ihtiyaç sahibi vardır.

Ve o isteyeni reddetmez,ihtiyaç sahiblerini yardımsız bırakmazdı.

Bir gün yanında on dirhem olduğu halde çıktı.Ve dört dirhemine bir gömlek aldı.Ve onu giydi.Ensardan bir adam ona geldi ve dedi:

-Bana bir gömlek al giydir,Allahda sena cennet elbiselerinden bir elbise giydirsin.

Gömleği çıkardı ve ona giydirdi.

Sonra döndü ve dört dirheme bir gömlek daha aldı.Yanında iki dirhem kaldı.

Yolda ağlayan bir cariyeye rastladı.Ve ona dedi:

-Seni ağlatan sebeb nedir?

Ve kadın ağlayarak dedi:

-Ailem bana iki dirhem verdi,onunla koyun aldım,kayboldu.

Rasulullah ona geri kalan iki dirhemi verdi.Döneceği sırada,kadın yine ağlıyordu.Onu çağırdı ve dedi:

-İki dirhemi aldın,niye ağlıyorsun?

-Beni dövmelerinden korkuyorum,dedi.

Rasulullah onunla beraber eve gitti.Ve;

-Esselamu aleyküm-diye selam verdi.

İçerden sesi tanıdılar fakat selamı almadılar.

İkinci bir sefer selam verdi.Susup cevab vermediler.

Üçüncü bir sefer yine selam verdi.Bu sefer sevinçle:

-Ve aleykes selam,dediler.

Onlara,ilk selamımı işittiniz mi?dedi.Onlar ise;

-Evet velakin biz istedikki sen selamını arttırasın.

Rasulullaha doğru yönelip,geliş sebebini sordular.Dediler:

-Anamız babamız sana feda olsun ya rasulallah!Seni böyle dışarıya çıkartan,bize getiren sebeb nedir?

-Bu cariyeyi döveceğinizden dolayı acıyarak geldim.

Cariyenin sahibi dedi:

-O artık Allah rızası için hürdür.Seninle beraber gidebilir.

Rasulullah neşeli olarak döndü ve dedi:

-Allah bu on dirhemi mübarek kıldı.Onunla peygamberine gömlek giydirdi,ensardan bir adama gömlek giydirdi ve onunla bir köleyi azad etti.Allaha hamdolsun.O kudretiyle rızıklandırandır.

HZ.ALİ'NİN İSLAMI

Hz.Hatice Muhammedin Allahın bir resulü olduğuna iman etti.Onun getirdiğini tasdik etti.Hz.Hatice arkada olduğu halde namaz kılarlardı.Namazlarını kimsenin görmeyeceği şekilde gizli kılarlardı.

Onlar namaz kılarken Hz.Ali yanlarına vardı.Onlara bakarak durdu.Ta ki namazlarını bitirinceye kadar.

Muhammede dedi:Bu nedir?

Rasulullah dedi:-Allahın kendisi için seçip,rasulünü peygamber olarak gönderdiği dindir.Seni ortağı olmayan bir Allaha ve ona kulluğa ve Lat ve Uzay- inkâra davet ediyorum.

Ali dedi:Bu bugünden önce hiç işitmediğim bir iştir.Bana mühlet ver,babam Ebu Talible istişare edip,ona danışayım.

Rasulullah bu sırlarının açığa çıkmasından hoşlanmadı.Ve dedi:Ya Ali!Eğer Müslüman olmayacaksın,bu durumu gizli tut.

Ali odasına giderek düşünmeye başladı.Muhakkakki amcası oğlu asla yalan söylememişti öyleki insanlar onu –Emin-diye isimlendirmişlerdi.Ve o kendisini putları inkâra ve Allaha ibadete çağırıyordu.Tabiatı gereği putlara ibadetten nefret ederdi.Öyleki o putların ne güçleri ne de kuvvetleri vardı.

Sabah olunca yeni dine girmeye karar verdi.Muhammede geldi.Ve dedi:

-Ey amcam oğlu!Ben senin davetini işittim ve kabul ettim.

Ali Müslüman oldu.Rasulullahın kendisine şefkatle baktığını gördü.Onu terbiye edip yetiştirmişti.

Ali dedi:-Ya rasulallah!Ben babam Ebu Talibi dinleyici ve dinim konusunda onunla istişare edecek değilim.Muhakkakki Allah beni yarattı ve yaratılışım hususunda ona danışmadı.

SANEMLE SAMED

Ateşperestin biri dünya ile ilgisini kesmiş,kendini bir putun hizmetine vermişti.Aradan birkaç yıl geçti.Kaderin bir cilvesi,ateşperest önemli bir sıkıntıyla karşılaştı,kimse derdine derman olamıyordu.Bir faydasını göreceği ümidiyle putun ayaklarına kapandı.”Aciz kaldım,canımdan bıktım,bana merhamet et,ey mabud.”dedi.Fakat işleri bir türlü yoluna girmiyor,büsbütün sarpa sarıyordu.

Sineğini kovmaktan aciz olan bir taş parçası,insanın işlerini nasıl düzene koyabilir?Mecusi öfkelendi:

“Hey akılsız put,sana kaç yıldır boşuna mı taptım?Ya şu işimi halledersin,yahut gider,arzularımı Allaha arzederim.”dedi.

Yüce Mevla muradını verince,bu hali kalp gözü ie gören Allah dostunun biri hayret etti.Gönlü bu müşkilin içinde kaldı.O anda gönül kulağına gaybdan bir haber ulaştı:

“Putun önünde o akılsız ihtiyar çok şeyler söylemiş,sözü kabul edilmemişti.Şayet bizim dergahımızdan da reddedilseydi sanemle Samed arasında ne fark kalırdı?”(Sadi-Gülistan)

Mehmet ÖZÇELİK

03-01-2006

(Bu hikayeler Eski Metinler kitabından tercüme edilmiştir.)

HİKMET-İ EZELİ

Varlıkların oluşumu ve gelişimi ezelden takdir edilen bir hikmet ve binlerce maslahatların zuhuru içindir.Kâinat projesi Allahın varlığıyla beraber ezeli bir takdirin sonucudur.Herşey bir bir değil binlerce hikmetin hesabı sonucu yaratılmakta,aleme çıkmaktadır.Hiç bir şeyde bir çirkinlik ver abesiyyet yoktur.

"Hakîm-i Ezelî inayet-i sermediye ve hikmet-i ezeliyenin iktizası ile, şu dünyayı tecrübeye mahal ve imtihana meydan ve esma-i hüsnasına âyine ve kalem-i kader ve kudretine sahife olmak için yaratmış ve tecrübe ve imtihan ise neşvünemaya sebebdir. O neşvünema ise, istidadların inkişafına sebebdir. O inkişaf ise, kabiliyetlerin tezahürüne sebebdir. O kabiliyetlerin tezahürü ise, hakaik-i nisbiyenin zuhuruna sebebdir. Hakaik-i nisbiyenin zuhuru ise, Sâni'-i Zülcelal'in esma-i hüsnasının nukuş-u tecelliyatını göstermesine ve kâinatı mektubat-ı Samedaniye suretine çevirmesine sebebdir. İşte şu sırr-ı imtihan ve sırr-ı teklif iledir ki; ervah-ı âliyenin elmas gibi cevherleri, ervah-ı safilenin kömür gibi maddelerinden tasaffi eder, ayrılır.[1]

Bıu hikmetlerin tam zuhur edip ifşa edildiği yer ise ahrettir ve ahrettedir.

"Güneş gündüzsüz olmadığı gibi; o hikmet-i ezeliye, o adalet-i sermediye âhiretsiz olmazlar ve ölümde en zalimlerin ve en mazlumların bir tarzda gitmelerindeki akibetsiz bir dehşetli haksızlığa, adaletsizliğe ve hikmetsizliğe hiçbir veçhile müsaade etmezler diye "Hakîm" ve "Hakem" ve "Adl" ve "Âdil" isimleri bizim sualimize kat'î cevab veriyorlar."[2]

Öyle bir hikmet her şeyde mevcuttur ki,kâfirin ebedi cehennemde kalması dahi o hikmet içerisindedir.Asla bir zulüm ve haksızlık edilmeyip,adaletin tecellisidir.

"Sual: Bir kâfirin masiyet-i küfriyesi mahduddur, kısa bir zamanı işgal ediyor. Ebedî ve gayr-ı mütenahî bir ceza ile tecziyesi, adalet-i İlahiyeye uygun olmadığı gibi, hikmet-i ezeliyeye de muvafık değil. Merhamet-i İlahiye müsaade etmez?

Cevab: O kâfirin cezası gayr-ı mütenahî olduğu teslim edildiği takdirde, kısa bir zamanda irtikâb edilen o masiyet-i küfriyenin, gayr-ı mütenahî bir cinayet olduğu altı cihetle sabittir:

Birincisi: Küfür üzerine ölen bir kâfir, ebedî bir ömür ile yaşayacak olursa, o gayr-ı mütenahî ömrünü behemehal küfür ile geçireceği şübhesizdir. Çünki kâfirin cevher-i ruhu bozulmuştur. Bu itibarla o bozulmuş olan kalbin gayr-ı mütenahî bir cinayete istidadı vardır. Binaenaleyh ebedî cezası, adalete muhalif değildir.

İkincisi: O kâfirin masiyeti; mütenahî bir zamanda ise de, gayr-ı mütenahî olan umum kâinatın vahdaniyete olan şehadetlerine gayr-ı mütenahî bir cinayettir.

Üçüncüsü: Küfür, gayr-ı mütenahî nimetlere küfran olduğundan, gayr-ı mütenahî bir cinayettir.

Dördüncüsü: Küfür, gayr-ı mütenahî olan zât ve sıfat-ı İlahiyeye cinayettir.

Beşincisi: İnsanın vicdanı, zahiren mütenahî ise de, bâtınen ebede bakıyor ve ebedi istiyor. Bu itibarla, gayr-ı mütenahî hükmünde olan o vicdan, küfür ile mülevves olarak mahvolur gider.

Altıncısı: Zıd zıddına muanid ise de, çok hususlarda mümasil olur. Binaenaleyh iman lezaiz-i ebediyeyi ismar ettiği gibi, küfür de âlâm-ı elîmeyi ve ebediyeyi âhirette intac etmesi şe'nindendir.

Bu altı cihetten çıkan netice ve gayr-ı mütenahî olan bir ceza, gayr-ı mütenahî bir cinayete karşı ayn-ı adalettir."[3]

"S- Kâfirin o cezasının adalete uygun olduğunu teslim ettik. Fakat azabları intac eden şerlerden hikmet-i ezeliyenin gani olduğuna ne diyorsun?

C- Kavaid-i esasiyedendir ki, arasıra vukua gelen şerr-i kalil için hayr-ı kesîr terkedilmez. Terkedildiği takdirde, şerr-i kesîr olur. Binaenaleyh hakaik-i nisbiyenin sübutunu izhar etmek, hikmet-i ezeliyenin iktizasındandır. Bu gibi hakaikın tezahürü, ancak şerrin vücuduyla olur. Şerden, haddi tecavüz etmemek için, terhib ve tahvif lâzımdır. Terhibin vicdan üzerine tesiri, terhibi tasdik etmekle olur. Terhibin tasdiki ise, haricî bir azabın vücuduna mütevakkıftır. Zira vicdan, akıl ve vehim gibi, haricî ve ebedî hakikat hükmüne geçmiş bir azabdan yapılan terhible müteessir olur. Öyle ise dünyada olduğu gibi âhirette de, ateşin vücudundan yapılan terhib, tahvif ayn-ı hikmettir."[4]

Hikmet;her şeyde ince noktayı fark etmek,kâinata ve eşyaya kuş bakışı bakar gibi,ezel ve ebed boyutlu düşünmek gerektir.Tıpkı bir fabrikadaki bir çivinin bile bütün diğer ferdleriyle olan münasebeti gibi.Çünki her şey bir şey ile,bir şey de her şey ile alakadardır.

"Sual: İnsan, Arz'a nisbeten bir zerredir; Arz da, kâinata nazaran bir zerredir; ve keza insanın bir ferdi, nev'ine nisbeten bir zerredir; nev'i de, sair ortakları bulunan enva' içinde bir zerre gibidir. Ve keza aklın düşünebildiği gayeler, faideler hikmet-i ezeliye ve ilm-i İlahîdeki faidelere nisbeten bir zerreden daha aşağıdır. Binaenaleyh böyle bir âlemin insanın istifadesi için yaratılmış olduğu akla giremez?

Cevab: Evet zahire bakılırsa insan bir zerre hükmündedir. Fakat insanın taşıdığı ruha, kafasına taktığı akla, kalbinde beslediği istidadlara nazaran bu âlem-i şehadet dardır, istiab edemez. Ancak o ruhun arzularını ve o aklın fikirlerini ve o istidadların meyillerini tatmin ve temin edecek, âlem-i âhirettir. Ve keza istifade hususunda müzahame, mümanaa ve tecezzi yoktur; bir küllînin cüz'iyatına nisbeti gibidir. Nasılki bir küllî bütün cüz'iyatında mevcud olduğu halde, ne o küllîde tecezzi ve inkısam olur ve ne de cüz'iyatında müzahame ve müdafaa olur. Küre-i Arz'dan da binlerce müstefid olsa, ne aralarında bir müzahame olur ve ne Küre-i Arz'da bir noksaniyet peyda olur. Yalnız insanın indallah kerameti olduğu için, âlem-i şehadetin yaratılışında insan, ille-i gaiye menzilesinde gösterilmiştir. Ve insanın hatırı için, bütün enva'a bir umumî ziyafet verilmiştir. Bu ise, bütün âlemin faideleri insana münhasır olup başkalara hiçbir faidesi yoktur demek değildir."[5]

Cenâb-ı Hak her şeyi bir kanuna bağlı olarak adeta sebebler ipine bağlayarak,bir merdivenin basamakları gibi hikmetle yaratmıştır.Yksa sonsuz kudretiyle her şeyi bir anda da yaratabilir ancak bu hikmet manası zuhur etmezdi.

"S: Kâinat ilk yaratılışında ebede elverişli olarak sabit bir şekilde yaratılsaydı; böyle tegayyüratlı, inkılablı, mâil-i inhidam bir surette yaratılıp, bilâhere tahribden sonra ebediyete kabil, metin bir şekilde yapılmasından daha iyi ve daha kısa olmaz mı idi?

C: Vakta ki Cenab-ı Hak, hikmet-i ezeliye ile inayet-i ezeliyenin iktizasınca, insanların kabiliyetlerinin tezahürünü ve istidadlarının neşv ü nemasını irade etmekle, nev-i beşeri imtihan ve tecrübeye tâbi' tuttu, zararları menfaatlara kattı, şerleri hayırların içine attı, güzellikleri çirkinliklerle cem' etti; hepsini birbirine karıştırarak kâinatın hamuru ile beraber yaratılış teknesinde yoğurduktan sonra, kâinatı tegayyür, tebeddül, tekâmül kanunlarına tâbi' tuttu."[6]

Kâinattaki pergel ve cetvel hiketi ezeliyenin kendisidir.Hikmet düsturları esas alınmaktadır.Herşey bir düstur ve destur ile var olmaktadır.

"Otuz sene evvel aşairlerde gezerken böyle sual ettiler: Acaba şu zaman ve dehrin şikayetindeki, hattâ büyük zâtlar ve evliyalar dahi felekten ve zamandan şikayet ediyorlar. Ondan, Sâni'-i Zülcelal'in san'at-ı bediine itiraz çıkmaz mı?

Cevab: Hâyır ve aslâ!.. Belki manası şudur: Güya şikayetçi der ki: İstediğim emir ve arzu ettiğim şey ve teşehhi ettiğim hal; hikmet-i ezeliyenin düsturuyla tanzim olunan âlemin mahiyeti müstaid değil ve inayet-i ezeliyenin pergeliyle nakşolunan feleğin kanunu müsaid değil ve meşiet-i ezeliyenin matbaasında tab'olunan zamanın tabiatı muvafık değil ve mesalih-i umumiyeyi tesis eden hikmet-i İlahiye razı değildir ki; şu âlem-i imkân, Feyyaz-ı Mutlak'ın yed-i kudretinden, şu ukûlümüzün hendesesiyle ve tehevvüsümüzün iştihasıyla istediğimiz herbir semeratı koparsın. Verse de tutamaz, düşse de kaldıramaz. Evet bir şahsın tehevvüsü için büyük bir daire-i muhita hareket-i mühimmesinden durdurulmaz."[7]

Ehli imanın başına gelen musibet,bela ve zulümler dahi bir hikmetin düsturuyla cereyan etmektedir.Mü'minin farkı her şeye hikmet ve ibretle bakmaktır.Hikmette sırlar saklıdır.

"Yahu, şu asilzade evlâd, şehadetnamelerini aldıktan sonra, herbiri bir kıt'a başına geçecek, muhteşem âdil pederleri olan İslâmiyetin bayrağını âfâk-ı kemalâtta temevvüç ettirmekle, kader-i ezelînin nazarında feleğin inadına, nev-i beşerdeki hikmet-i ezeliyyenin sırrını ilân edecektir."[8]

Her şeydeki fıtrat,o hikmeti ezeliye hizmet etmekte,o doğrultuda yaratılmaktadır.Fıtrat yalan söylemez.Hikmeti tasdik eder.Hikmetle yoğrulmuştur.Fıtratın bozulması ise hikmete zıttır.

"Herkes sevk-i insanîsiyle hakkına gitmekle, hikmet-i ezeliyenin emr-i manevîsini, meyl-i fıtrîsiyle imtisal edip kaide-i taksim-ül a'male tatbik edilsin."[9]

her şeyde hikmete işaretler vardır.

“Umum fününun gösterdiği intizamın şehadetiyle ve hikmetin istikra-i tâmmının irşadıyla ve cevher-i insaniyetin remziyle ve âmâl-i beşerin tenahîsizliğinin îmasıyla yevm ve sene gibi çok enva'da olan birer nevi kıyamet-i mükerrerenin telmihiyle ve adem-i abesiyetin delaletiyle ve hikmet-i ezeliyenin telvihiyle ve rahmet-i bîpâyan-ı İlahiyenin işaretiyle ve Nebiyy-i Sadık'ın lisan-ı tasrihiyle ve Kur'an-ı Mu'ciz'in hidayetiyle, Cennet-âbâd olan saadet-i uhreviyeden nazar-ı aklın temaşası için sekiz kapı, iki pencere açılır.”[10]

her şeyde en doğru ve en kısa yol ezeli hikmetin tayin ettiği yoldur.

“Hikmet-i ezeliye, kısa ve müstakim yolu terketmez. Uzun ve müteassif yolu ihtiyar etmez.”[11]

İNAYET-İ EZELİ

Hikmeti ezeliyyeyi inayet-i ezeliye besler ve destekler.İnayet hikmette görülür.Onun aynasıdır.

“Hilkat-i kâinatta bir hikmet-i tâmme görünüyor. Evet inayet-i ezeliyenin timsali olan hikmet-i İlahiye, kâinatın umumunda gösterdiği maslahatların riayeti ve hikmetlerin iltizamı lisanı ile, saadet-i ebediyeyi ilân eder. Çünki saadet-i ebediye olmazsa, şu kâinatta bilbedahe sabit olan hikmetleri, faideleri, mükâbere ile inkâr etmek lâzım gelir.”[12]

Birbirinden ayrılmaz iki değer ve iki hükümdürler.

“O Sâni'-i Zülcelal'in hikmet-i sermediyesi ve inayet-i ezeliyesi; o imtihan neticelerini, o tecrübenin neticelerini, o esma-i hüsnanın tecellilerinin hakikatlarını, o kalem-i kader mektubatının hakaikını, o nümune-misal nukuş-u san'atının asıllarını, o vezaif-i mevcudatın faidelerini, gayelerini, o hidemat-ı mahlukatın ücretlerini ve o kelimat-ı kitab-ı kâinatın ifade ettikleri manaların hakikatlarını ve istidad çekirdeklerinin sünbüllenmesini ve bir mahkeme-i kübra açmasını ve dünyadan alınmış misalî manzaraların göstermesini ve esbab-ı zahiriyenin perdesini yırtmasını ve herşey doğrudan doğruya Hâlık-ı Zülcelal'ine teslim etmesi gibi hakikatları iktiza etti ve o mezkûr hakikatları iktiza ettiği için, kâinatı dağdağa-i tegayyür ve fenadan, tahavvül ve zevalden kurtarmak ve ebedîleştirmek için o zıdların tasfiyesini istedi ve tegayyürün esbabını ve ihtilafatın maddelerini tefrik etmek istedi. Elbette kıyameti koparacak ve o neticeler için tasfiye edecek.””[13]

İnayetsiz hikmet noksandır,görülmez.

“Herbir nev'de, herbir ferdde hikmetlere, maslahatlara riayet eden ve inayet-i ezeliyenin timsali olan hikmet-i tâmme, saadet-i ebediyenin gelmesini tebşir ediyor. Çünki aksi halde, bedahetle ikrar ve tasdik ettiğimiz şu hikmetleri ve faideleri inkâr etmemiz lâzımgelir. Çünki o faidelerin, o hikmetlerin, o maslahatların herbirisi zıddına inkılab ederler. Bu hal ise, safsatadır.[14]

“Delil-i inayet ve gayettir ki, menafi'-i eşyayı ta'dad eden bütün âyât-ı Kur'aniye bu delili nesc ve şu bürhanı tanzim ediyorlar. Bu delilin zübdesi, kâinatın nizam-ı ekmelinde ittikan-ı san'at ve riayet-i mesalih ve hikemdir. Bu ise Sâniin kasd ve hikmetini isbat ve tesadüf vehmini ortadan nefyediyor. Zira ittikan ihtiyarsız olmaz. Evet nizamın şahidleri olan bütün fünun-u ekvan, mevcudatın silsilelerindeki halkalardan asılmış mesalih ve semeratı ve inkılabat-ı ahvalin katmer ve düğümleri içinde saklanmaz hikem ve fevaidi göstermekle, Sâniin kasd ve hikmetine kat'î şehadet ediyorlar.”[15]

İşte o inayet olmazsa her şey karmakarışıklık ve fesada gider.Gayeler boş ve anlamsız olur.Herşey gayesiz kalır.

Mehmet ÖZÇELİK

06-01-2006

---

[1] Sözler.532.

[2] Şualar.211.

[3] İşarat-ül İ’caz.80.

[4] Age.81.

[5] Age.101.

[6] Age.143.

[7] Kastamonu Lahikası.220.

[8] Tarihçe-i Hayat.79.

[9] Muhakemat.53.

[10] Age.72.

[11] Age.82.

[12] Sözler.519.

[13] Age.532-3.

[14] İşarat-ül İ’caz.53,143,161,Kastamonu Lahikası.220

[15] Mesnevi-i Nuriye.252.

H U Ş U

Huşu;Ruhun sükunu,bedenin teskini,kalbin serçe kuşu gibi coşku ve çırpınışı.Kişinin meyyitleşmesi..gözün donukluğu..aklın vehayalin duruluğu ve durgunluğu..huzurun hazzı..

"Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar."[1]Yazıkların olduğu değil,azıkların olduğu hal..mahaldeki rahat hal..O'nunla olunan hemhal..kıyamla kıyama kalkmak..secde ile O'na varmak..kuud ile O'na kanmak..her hareketiyle O'nu anmak..O'na yanmak..O'na kanmak..O'ndan yine O'nda olmak…

Huşu' ile dalmak..zahiri ve batini duyguların mola vermesi..teneffüse çıkması..atomların,hücrelerin,azaların namaz süresince durmasıdır..durulmasıdır.

Huşu huzurdur..huzurda olmadır..huzurda kalmadır…

Huşu;zamanın durduğu ve donduğu ân..herşeyi,heryeniyi eskiten zamanın,eskitemediği namaz..

Zamanın durup,namala kılanın durulduğu,durgunlaştığı ân ve zaman..Bekâya dönüşen tek hakikat..fena içinde bekâ…

Yeryüzü gibi kuraklıktan boynu bükülen ve O'nun rahmetiyle dirilen toprak gibi,[2]kalblerin O'nunla hayat bulduğu,hayata kavuştuğu ân..biri O'nun rahmetiyle,ben ise O'nunla…

Gözler saygıdan donmuş,donuklaşmış,[3] O'ndan gayrısını görmüyor..aleminde olmuyor..O'nun gayrı var mı ki,dercesine fikren sıyrılıyor…

Sevgi,korku ve tevazuu birleştiriyor…[4]

Dağları çatlatan hakikat,[5] gönülleri dağlıyor.

O'na O'nun için boyun eğer,[6] Hayranlıktan..Hayretten..

Hayretimi..hayranlığımı arttır Allahım…Huşuumu ziyade kıl…her şeyin hikmetini göster…

Huşuunu tertil ile arttır..ayıra ayıra oku..yavaş yavaş..ağır ağır..güzel güzel..tane tane..fıtri tefekkürle düşünerek,dilini diline dolama..[7]

Namaz huşu ile namazdır.

Hadisde;"Allahı zikretmede o derece ziyade yapınız ki,-münafıklar –sizi mecnun sansınlar."

O'nda deli olmak,aklını geçici yitirmektir huşu..kendinden geçmektir.

Ebû Hüreyre'den: Şöyle dedi; Resûlüllah (S.A.V.) şöyle buyurdu: "Siz, benim kıblem (yalnız) şurasıdır (ve namazda önümden başka bir yeri görmem)mi sanıyorsunuz?Allah'a yemin ederim ki, sizin ne huşûnuz bana gizli kalıyor, ne rukûnuz. Yemin olsun ki, sizi arkamdan da görüyorum."

Enes ibn-i Mâlik'den;Şöyle dedi: Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurdu:" Rukûu ve sücûdu dosdoğru yapınız. Vallahi ben sizi rukû ettiğiniz ve secdeye vardığınız zaman arkamdan da, yahut sırtımın arkasından da muhakkak görürüm."[8]

"Bilinçsiz ibadet edenler,değirmeni çeviren dink beygiri gibidirler."

Çevirir,neyi çevirdiğini bilmez...niye çevirdiğini hiç bilmez..bilinmez..

Beynamaz ile namaz kılan arasındaki fark ne ise,normal kılan ile huşu ile kılan arasıdaki farkta odur.

Huşu anlatılmaz,,yaşanır.

Ne diyelim..Allahım huşuumu arttır…

İlahi abdukel âsi etake : Allahım!İsyankâr kulun sana geldi.

Mugirren bizzunubi fagad deaka : Günahını ikrar ediyor ancak duası sanadır.

Fein terham feente ehlun lizake :Eğer merhamet edersen,zaten sen buna layıksın.

Fein tağdeb femen yerham sivaka… :Eğer merhamet etmez,gadab edersen,senden başka merhamet edecek kim var?

"Sonsuzluk kervanı peşinizde ben

Tek ayakla seken topal köpeğim.

Bir kırıntı yeter kereminizden.

Bastığınız yeri taş taş öpeyim.

Sonsuzluk kervanı peşinizde ben.

Tek ayakla seken topal köpeğim."[9]

Mehmet ÖZÇELİK

04-10-2005

---

[1] Maun.4-5.

[2] Fussilet.39.

[3] Naziat.9.

[4] Mü'minun.2.

[5] Haşr.21.

[6] Âl-i İmran.199.

[7] Furkan.32,Müzzemmil.4.

[8] Buhari ve Müslim; el lülüü ve'l Mercan terc. C 1,H. No: 245-246.

[9] -Sonsuzluk Kervanı-Necib Fazıl Kısakürek.(Abdulhakim Arvasi ve Allah dostlarına…

HİTABET VE TARTIŞMA KURALLARI

Hatibde ve öğretmenlerde bulunması gereken en önemli özellik şıklıktan ziyade temizlik ve düzgünlüktür.

Tartışmada esas olan;nezaket,fikre saygı,hakikatı gizlememe,saplantıdan uzak durma,muhatabı dinleme,hakaret etmeme,konu dışı çıkmama,dedi kodu ve şahsiyet yapmama,örneklerle zenginleştirme,gerçeği arama çabası içerisinde olmalı,muhatabı alt etme hırsında bulunmamalı,nefsin değil hakkın zaferini kazanmalı,gayret etmeli.

Ses tonunu çok iyi ayarlamalı,muhatabın şahsiyetiyle fikrini birbirine karıştırmamalı,tenkid kırıcı ve öfkeli olmamalı,imani konularda tenkid ve münakaşaya girmeyiniz,her insanın hata edebileceğini düşününüz,değer verip kabul ettikleri büyüklerine hakaret etmeyiniz,onları hafife almayınız,söz hakkınızı mutlaka değerlendiriniz,söz kesmeyin ve sözünüzün kesilmesine müsaade etmeyin,fikirleri neticelendirmeden başka konuya geçmeyin,damdan dama atlamayın,bir konuyu neticeye tam kavuşturun,tartışmayı kazanmaktan önce,muhatabınızı kaybetmemeye gayret ediniz.Muhatab kazanılacaksa,tartışmayı kaybetmek onu kaybetmekten daha faydalıdır.Muhatabınızı kazanmaya bakınız,sürekli sakin olmalı,kızmamaya çalışmalıdır.Yalnış cevab vermektense susmak daha iyidir.Sorulara mantıklı cevablar vermeli sürekli soğukkanlı olmalıdır.Bilgilerinizi sürekli yenileyin ve kendinize güvenin,güvenmek baştan kazanmaktır.Sağlam bilgi sağlam sonuçtur.Sözün çokluğu değil çarpıcı ve vurucu olması önemlidir.Kaynaklı konuşmalı,kaynağı kuvvetli olanın görüşüde kuvvet kazanır.Tenkid etmek için tenkid edilmemeli,muhalefet olsun diye

karşılık vermemeli,hakikat muhalifinizde dahi olsa kabul etmeli,hakikatlar tartışılmalı kişiler değil,kişiler değil hakikatlar aranmalı.

Muhatabınız konuşurken notlar alın,neye ve nasıl cevab vereceğinizi önceden tasarlayın.Size sorular sorulmadan evvel,siz kendinize sorular sorup cevablarını arayınız ve araştırınız.Dinleyici kitlenizi nazara alınız.Onlarıda muhatab olarak düşününüz,yeni fikirler ortaya koyunuz,tutarlı olunuz,kelimeleri özenle seçiniz,cümle tekrarlarından kaçınınız,sözünüzü teyid edecek muhaliflerden de deliller getiriniz,kendinize aykırı düşmeyiniz,geçmişinize,değerlerinize,toplumunuza ters düşmeyiniz,başlangıç ile sonuç arasında bir uyum ve bağlantı oluşturun,sonuçta tüm konuşmalarınızın ana iskeletini özetleyin,duyguları harekete getirip delil olarak sunduğunuzda delillere ve yaşanmış tecrübi olaylara dayandırınız,buluş ve tesbitlerinizin kendinize aid olması önemlidir,bakış ve değerlendirmeleriniz görüş olsun,gözlemleriniz görmeye dayansın,düşünün,düşündürün,hayretinizi arttırın,hayret ettirin,fikir inceliktir,muhatabınızı ince ipte yürümeye davet edin ve ince ipte yürümeye çalışın.Mimiklerinize çok dikkat edin.Sözlerinizi mimikleriniz ve duruşunuz tamamlasın.Bazen yanlış düşünceleri toptan atmaktan sa ayıklayın,seçici olun.Mukayese yapın.Muhatabınıza düşünme ve düşünce payı bırakın.Hedefi gösterin,hedefe gitmesinde rehber olun.Hemen hedefe götürmeye çalışmayın zira 40 senede hedefe varamayanı 40 dakikada hedefin kendisine ulaştıramazsınız ancak gösterebilirsiniz.İnsaflı olun.Davanızı savunun,karar vermeyi ve Kararı vermeyi muhatabınıza bırakınız.Kararsızlığını kendisi karar kılsın,kararlaştırsın.

Mutlaka yararlı olacağınızı düşünün.Yaşanmış hayattan örnekler sunun.İşleyeceğiniz konular gündemi yakalamalı ve ilginç olmalıdır.Herkesin seviyesi esas alınmalı ve ona göre konuşmalıdır.Gerekirse muhatabın seviyesine inmelidir.Dinleyici kitlesi hesap edilip,kendi memnuniyetinden ziyade onların memnuniyeti de düşünülmelidir.Tartışma eğlendirmekten ziyade eğitici olmalıdır.Sonuçta herkes bir şeyler almış olmalı.

Muhatabınızı anlamaya ve kendinizi anlatmaya çalışın.

Fikirlerinizi zorla kabul ettirmeye çalışmayınız.Biliniz ki;

Gökten yağmur yerine inci mercan yağsa,

Bi baht olanın bağrına bir katresi düşmez.

En büyük muhatab nefsiniz olsun.

Yanlışlar karşısında susmayın.

MEHMET ÖZÇELİK

06-07-2006

İHTİLAT

Kelime anlamı olarak;Karışmak,karışarak görüşmek,insanlarla iç içe olmak demektir.

Behlül Dânâ hikmetleriyle bilinen Harun Reşidin kardeşidir.

Bir gün Harun Reşid Behlül Dânâya yalnız kalmamasını,insanların içine karışmayı tavsiye eder.

Bunun üzerine Behlül Dânâ bir danışayım diyerek oradan ayrılır.Bir müddet sonra döndüğünde kime danıştığını soran Harun Reşide;

Tuvalettekilere danıştığını ve kendisine ısrarla;

-Aman ha Behlül,insanların içine girme.Bak,biz bir zamanlar dünyanın en lezzetli yemekleri,tatlıları,muzları ve meyveleri idik.İnsanların içlerine girdik,böyle olduk.

Sende girersen böyle olursun.

Belki biraz ağır bir ifade,ancak bize bunun hakikat payını almak düşmektedir.

İnsan karıştığı kimselerin insanıdır.

Sahabeyi sahabe yapan,rasulullahın sohbetinde bulunmaktır.Onlar o sohbete katılarak,gökteki yıldızlar gibi oldular.

Nitekim hadisde uzunca anlatılan yüz kişiyi öldüren bir kişiye bilginin tavsiyesi,bu kişinin bulunduğu çevreyi terk ederek,iyi kimselerin bulunduğu meclise gitmesini söylemesi ve bu kişinin de bu yolda ölerek cennetlik olması elbette bu iyi meclisin,iyi insanların içine katılmanın bir sonucudur.

Abuzer-i Ğıffari,rasulullah zamanındaki havayı,yaşayış tarzını bulamadığından ve de göremediğinden dolayı yine rasulullahın verdiği haber üzere,insanlardan uzak,yalnız yaşadı ve yalnız öldü.

Toplumu ve genel gidişatı değiştirme gücüne sahib olamayacağını düşünerek ve bir iki çıkışıyla adeta insanlara ters düşerek yalnız yaşamayı tercih etti.

Bediüzzaman said Nursi'nin hizmetindeki muvaffakiyette,insanlarla ihtilattan kaçmış olması bulunmaktadır.Kendisiyle görüşmektense,eserlerini okumanın kendisiyle on defa görüşmeye bedel olduğunu ifade etmektedir.

Onun bu harika eserlerini ortaya koyması bire bir insanlarla ihtilat etmemesinden kaynaklanmaktadır.

Bediüzzaman insanların hayatını ve gidişatını değiştirmek için bir kenara çekilmedi.Hayatının birinci döneminde hep insanlarla iç içe ve de devamlı onların önünde iken,hayatının ikinci döneminde onlardan ayrı olarak kalemle ve serleriyle onların istikametini tayin etti.

Zahiren insanlardan ayrı ve onlarla ihtilat etmez,birkaç kişiyle bir araya gelirken,hakikatta onların içini okumakta,içlerini değişime uğratmaktaydı.

İsmail Perihanoğlu anlatıyor:"Üstad bana:"İnsanlarla fazla münasebet,iflas alametidir.Onun için buralarda (Barla'da) fazla kişilerle görüşmüyorum."dedi.[1]

Bediüzzaman bu konu ile ilgili olarak eserlerinde;

"…dört senede kardeşime birtek mektub yazdım. Ve ihtilattan hem ben kendimi men'ediyordum, hem de ehl-i dünya beni men'ediyordu. Yalnız bir-iki ahbab ile, haftada bir defa görüşebiliyordum. Köye gelen misafirler ise; ayda bir-ikisi, bazı bir-iki dakika bir mes'ele-i âhirete dair benimle görüşüyordu. Bu gurbet halimde; garib, yalnız, kimsesiz, nafaka için çalışmaya benim gibilere muvafık olmayan bir köyde, her şeyden herkesten men'edildim. Hattâ dört sene evvel, harab olmuş bir câmiyi tamir ettirdim. Memleketimde imamlık ve vaizlik vesikam elimde olduğundan, o câmide dört senedir (Allah kabul etsin) imamlık ettiğim halde, şu mübarek geçen Ramazanda mescide gidemedim. Bazan yalnız namazımı kıldım. Cemaatle kılınan namazın yirmibeş sevabından ve hayrından mahrum kaldım."[2]

Bir yandan kendisi bunu arzu etmezken,diğer yandan da kader hizmetin selamet ve muvaffakiyeti için,hizmete alet etmek üzere düşmanlarını musallat ederek,onların eliyle muvaffak etmiştir.Nitekim Barla gibi bir yere sırf onu bitirmek amacıyla göndermelerine rağmen,tüm hizmet orada ve oradan gelişmiştir.

"…diyar-ı gurbette ve yalnız, tek başıyla, garib, zaîf, âciz, bütün kuvvetiyle âhirete müteveccih, ihtilattan, muhabereden kesilmiş, iman ve âhiret münasebetiyle uzaktan uzağa yalnız bazı ehl-i âhireti dost bulan ve başka herkese yabani ve herkes de ona yabani nazarıyla bakan bir insan; semeresiz tehlikeli dünyanıza karışsa, muzaaf bir divane olmak gerektir."[3]

O bunu sırf ahirete müteveccih olarak istemiştir.Dünyaya karışmayı ve insanların dünyalarına karışmayı da divanelikle değerlendirmiştir.

Dünyaya karışmakla,dünyalık insanlara karışmak aynıdır.

"Ben de derim: Hey efendiler! Ne hak ile bana usûl-ü medeniyetinizi teklif ediyorsunuz? Halbuki siz, beni hukuk-u medeniyetten iskat etmiş gibi, haksız olarak beş sene bir köyde muhabereden ve ihtilattan memnu' bir tarzda ikamet ettirdiniz. Her menfîyi şehirlerde dost ve akrabasıyla beraber bıraktınız ve sonra vesika verdiğiniz halde, sebebsiz beni tecrid edip, bir-iki tane müstesna hiçbir hemşehri ile görüştürmediniz. Demek beni efrad-ı milletten ve raiyetten saymıyorsunuz."[4]

Bazende bu ihtilattan men edip insanlarla görüştürmeme bir ceza ve eziyettir.

İbnu Abbâs (radıyallahu anhümâ) anlatıyor: "Allahu Teâlâ Kur'ân-ı Kerim'inde: "Kadınlarınızdan fuhşu irtikâb edenlere karşı içinizden dört şahid getirin. Eğer şehâdet ederlerse onları ölüm alıp götürünceye, yahud Allah onlara bir yol açıncaya kadar. kendilerini evlerde alıkoyun (insanlarla ihtilattan menedin)" buyurdu.[5]

"Meşhur Buheyra-yı Rahib'in meşhur kıssasıdır ki: Nübüvvetten evvel, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, amucası Ebu Talib ve bir kısım Kureyşî ile beraber, Şam tarafına ticarete gidiyorlar. Buheyra-yı Rahib'in Kilisesi civarına geldikleri vakit oturdular. İnsanlar ile ihtilat etmeyen münzevi Buheyra-yı Rahib birden çıkageldi. Kafile içinde Muhammed-ül Emin'i (A.S.M) gördü. Kafileye dedi: "Şu Seyyid-ül Âlemîn'dir ve peygamber olacaktır." Kureyşîler dediler: "Neden biliyorsun?" Mübarek rahib dedi ki: Siz gelirken baktım ki, havada üstünüzde bir parça bulut vardı. Siz otururken, şu Muhammed-ül Emin (A.S.M.) tarafına bulut meyletti, gölge yaptı. Hem görüyordum ki: Taş, ağaç ona secde eder gibi bir vaziyet gördüm. Bu ise, nebilere yapılır."[6]

Bazen insanlarla ihtilat etmemek;onlara sözünü geçirememekten,onları kendi sapıklıklarıyla baş başa bırakmaktan,kendisini muhafaza etmekten,aradığını bulamamaktan,kendi dünyasını dışa açmamaktan kaynaklanır.O devirdeki Varaka bin Nevfel ve Buheyra-i Rahib gibi.

"Ben itiraf ediyorum ki: Hizmet-i Kur'aniyedeki kemal-i ihlas ve sırf livechillah için hizmeti, iki vaziyetim ihlâl ediyordu. Şiddetli bir tokat yedim. Çünki ben bu memlekette garib hükmündeyim, garibim. Hem şekva olmasın, Üstadımın en mühim bir düsturu olan iktisada ve kanaata riayet etmediğimden fakr-ı hale maruzum. Hodbin, mağrur insanlarla ihtilata mecbur olduğumdan -Cenab-ı Hak afvetsin- mürüvvetkârane bir surette riyaya ve tabasbusa da mecbur oluyordum. Üstadım çok defa beni ikaz ve ihtar ve tekdir ediyordu. Maatteessüf kendimi kurtaramıyordum. Halbuki Kur'an-ı Hakîm'in ruh-u hizmetine zıd olan bu vaziyetimden şeytan-ı cinnî ve insî istifade etmekle beraber hizmetimize de bir soğukluk, bir fütur veriyordu."

Mecburiyet altında onlarla iç içe olmak,istenilmese dahi bu derece bir kayba sebeb olursa,birde isteyerek o gibi cebbarlarla bir arada olmak ve bulunmak insanlara çok şeylerini,kişilik ve değerlerini kaybettirmektedir.

"Risale-i Nur'un hizmet-i imaniyesinde bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüzbinler tamiratçı lâzım gelirken, hem benimle lâakal yüzer kâtib ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken, değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdir ile ve teşvik ile yardım ve temas etmek zarurî iken ve o hizmet-i imaniye hayat-ı bâkiyeye baktığı için hayat-ı fâniyenin meşgalelerine ve faidelerine tercih etmek ehl-i imana vâcib iken, kendimi misal alarak derim ki: Beni herşeyden ve temastan ve yardımcılardan men'etmek ile beraber aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle arkadaşlarımın kuvve-i maneviyelerini kırmak ve benden ve Risale-i Nur'dan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zaîf, garib, kimsesiz bîçareye, binler adamın göreceği vazifeyi (başına) yüklemek ve bu tecrid ve tazyiklerde maddî bir hastalık nev'inde insanlar ile temas ve ihtilattan çekilmeğe mecbur olmak, hem o derece tesirli bir tarzda halkları ürküttürmek ile kuvve-i maneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebebleriyle, ihtiyarım haricinde bütün o manilere karşı Risale-i Nur şakirdlerinin kuvve-i maneviyelerinin takviyesine medar ikramat-ı İlahiyeyi beyan ederek Risale-i Nur

etrafında manevî bir tahşidat yaptırmak ve Risale-i Nur kendi kendine, tek başıyla (başkalarına muhtaç olmayarak) bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek hikmetiyle bu çeşit şeyler bana yazdırılmış."[7]

Üstad insanlarla ihtilattan çekilmeye mecburt olduğunu ifade ettiği halde,farzı kifaye nevinden ve de insanların imanını selamette görüp,cehennemin alevleri içinde dahi yanmaya razı olup,vücudu yanarken gönlünün gül gülistan olacağını ifade edip,böyle bir fedakârlıkla ateşe atılmış ve kendini feda etmeiştir.

Ancak bu fedakârlığın mükâfatı olarak hem yanmış hem de yakmıştır.

"Vakta ki, âlem-i insaniyet zaman-ı saadetin şems-i saadetiyle uyandı ve müdavele-i efkâr ile, an'anelerinin terkiyle, tebdiliyle ve kavimlerin birbirine ihtilatlarıyla ittihada meyil gösterdi ve aralarında münakale ve muhabere başladı; hattâ Küre-i Arz bir memleket, belki bir vilayet, belki bir köy gibi oldu; bir davet ve bir nübüvvet umum insanlara kâfi görüldü."[8]

Bu zamanda medeniyet ihtilatı mecbur kılmaktadır.Fikir alış verişi toplumun gelişip büyümesine sebeb olmaktadır.Zira bedevilikte bir adam dört şeye muhtaç olup,insanlarla ihtilata mecbur değilken,bugün medeniyet insanları dört yüz şeye muhtaç ederek,bu ihtilat ve karışmayı mecbur kılmış,kaçınılmaz hale getirmiştir.

"Semavatta devam ile cereyan eden sükûn, sükût, nizam, intizam, ıttıraddan hissedildiğine nazaran, semavat ehli, arz sâkinleri gibi değildirler. Evet arzda bulunan nifak, şikak, ihtilaf, ezdadın içtimaı, hayır ve şerrin ihtilatı gibi şeyler, semavatta yoktur. Bu sayede semavatta nizam ve intizamı bozacak bir hal yoktur. Sâkinleri verilen emirlere kemal-i itaatle imtisal ediyorlar."[9]

Yeryüzündeki karışıklıklar bu ihtilat ile ortaya çıkmıştır.

"Hizmet-i Kur'aniyeye ait inayat-ı Rabbaniyenin ikincisi şudur ki: Cenab-ı Hak, benim gibi kalemsiz, yarım ümmi, diyar-ı gurbette, kimsesiz, ihtilattan men'edilmiş bir tarzda; kuvvetli, ciddî, samimî, gayyur, fedakâr ve kalemleri birer elmas kılınç olan kardeşleri bana muavin ihsan etti. Zaîf ve âciz omuzuma çok ağır gelen vazife-i Kur'aniyeyi, o kuvvetli omuzlara bindirdi. Kemal-i kereminden, yükümü hafifleştirdi. O mübarek cemaat ise; -Hulusi'nin tabiriyle- telsiz telgrafın âhizeleri hükmünde ve -Sabri'nin tabiriyle- nur fabrikasının elektriklerini yetiştiren makineler hükmünde ayrı ayrı meziyetleri ve kıymetdar muhtelif hasiyetleriyle beraber, -yine Sabri'nin tabiriyle- bir tevafukat-ı gaybiye nev'inden olarak, şevk ve sa'y ü gayret ve ciddiyette birbirine benzer bir surette esrar-ı Kur'aniyeyi ve envâr-ı imaniyeyi etrafa neşretmeleri ve her yere eriştirmeleri ve şu zamanda (yani hurufat değişmiş, matbaa yok, herkes envâr-ı imaniyeye muhtaç olduğu bir zamanda) ve fütur verecek ve şevki kıracak çok esbab varken, bunların fütursuz, kemal-i şevk ve gayretle bu hizmetleri, doğrudan doğruya bir keramet-i Kur'aniye ve zahir bir inayet-i İlahiyedir. Evet velayetin kerameti olduğu gibi, niyet-i hâlisenin dahi kerameti vardır. Samimiyetin dahi kerameti vardır. Bahusus Lillah için olan bir uhuvvet dairesindeki kardeşlerin içinde ciddî, samimî tesanüdün çok kerametleri olabilir. Hattâ şöyle bir cemaatin şahs-ı manevîsi bir veliyy-i kâmil hükmüne geçebilir, inayata mazhar olur."[10]

Üstadın buradaki muvaffakiyeti,bu hizmetin ihsanı ilahi tarafından omzuna konulmuş olması ve inayeti ilahiyyeye mazhariyetin bir sonucudur.

"Şimdi amcacığım ve büyük üstadım! Habis olan nefsimle mücadele edebilmek ve onun hevaî ve bilâhere elem verici olan arzularını yapmamak ve dinlememek için teehhül etmek mecburiyetinde kaldım ve şimdi artık her cihetle Cenab-ı Hakk'ın lütf u keremiyle rahatım. Kimsenin dediğini şer ise duymamazlığa gelir ve kimse ile fena hasletleri kapmamak için ihtilat etmemekteyim. Dairede müddet-i mesaîden hariç zamanlarımı kendi evimde Cenab-ı Hakk'ın şükrü ile geçiriyorum."[11]

Âhirzamanda bekâr kalmanın dahi cazib hale geleceğine işaret edilmesi,bu ihtilattan uzaklaşmanın bir sonucunun tezahürüdür.O fena hasletler ailenin içine kadar girecek.Belkide en büyük sıkıntıyı orada verecektir.

"Üstadım! Öyle zannediyorum ki, âcizleri, hayatın ihtilata mecbur eden ahvalinden uzaklaşamadıkça, kalbim ârâmgâh-ı lezzetinde tam bir sükûnu bulamayacak. İnşâallah duanızın himmetiyle, o anlara da selâmetle vâsıl olacağım. Bu hissiyatımı izah etmek, anlaşılmış bir ruh için zâid değil midir?"[12]

Kalbin sükun ve rahatı ve de selameti ihtilat etmemekte aranacaktır.

"Dokuz seneden beri ihtilattan bilâ-sebeb men'edildiğimden, mesleğim itibariyle Kur'an ve iman ile hasr-ı iştigal etmiştim."[13]

İhtilat etmemek,bazı alternatifleri gündeme getirecektir.Bunlarda şahsi kemalatını kazanmak,Kur'an ve iman ile meşguliyeti sağlamak gibi güzel uygulamalar olacaktır.

İhtilatta sele kapılma kaçınılmazdır.Bu zamanda sahili selamet iman ve Kur'an kalesine sığınmaktır.

"Ve bir de, onüç sene evvel hükûmet Dâr-ül Hikmet'te yüz lira maaş alacak kadar iş görebilecek bir adam nazarıyla bana bakmış, ayda yüz lira maaş vermiş. Bu sekiz senede beni, yarım saat bir köy olan İlama'ya iki defadan fazla gitmeye müsaade edilmeyecek derecede ihtilat ve gezmekten men'edildiğim gibi, bir vâridatım, bir malım olmamakla beraber, o köyde benim gibi bir adam çalışacak iş bulamadığımdan ve kimsenin bir şeyini de kabul etmemek, bir meslek-i hayatım olduğundan, çektiğim perişaniyet ve zarar ve ziyanın takdirini müddeiumumîliğe havale ederek, ya kitablarımın hepsinin iadesini veyahut bu husustaki zarar ve ziyanımın müsebbiblerinden tazminini dava ediyorum."[14]

Bu zamanda herkesin dahi kaçmak değil,kaçırmaktan ka.ınmayacağı en cazib bir çok teklifleri dahi elinin tersiyle yiterek,zahiren insanlarla ihtilat etmek demek olan üç yüz lira ile şark umumi vaizliğini kabul etmemiştir.

"Onsekiz sene müddetinde Sünnet-i Seniyeyi muhafaza için başına şapka koymadığından, onsekiz senedir haps-i münferid hükmünde ihtilattan men' ve yalnız bir odada hayatını geçirmeye mecbur edilen ve hususî ibadetgâhında ezan-ı Muhammedî okuyup "Allahü Ekber" dediğinden ve "Lâ ilahe illallah" hakikatını güneş gibi gösterdiğinden, yüz arkadaşıyla taht-ı tevkife alınan ve mahkûm edilen bir adamı, yüzer

emare ve karinelere istinaden inayet-i İlahiyeden geldiğine kat'î bir kanaatı ile işarat-ı Kur'aniyeden bir müjdeyi hem kendine, hem musibetzede arkadaşlarına bir teselli niyetiyle beyan ettiği için onu gıybet ve galiz tabiratla teşhir etmek ve onun dersleriyle imanlarını kurtaran masum şakirdlerini ondan tenfir edip şübheler vermek; güya ortalıkta medar-ı inkâr hiçbir şey yok ve hiçbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi, yalnız o bîçarenin mevhum bir hatasını, sekiz senede seksen müdakkiklerin nazarında saklanan ve sathî ve inadî nazarına göre bir içtihadî yanlışını görüyor zannıyla galiz tabirler ile zemmetmek; elbette bu asırda, bu memlekette Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın kasden işaretine medar olabilir azîm bir hâdisedir. Bence, Kur'an'ın nasılki her sure ve bazan bir âyet ve bazan bir kelime bir mu'cize olur; öyle de bu âyetin tek bir işareti, ihbar-ı gayb nev'inden bir lem'a-i i'caziyedir."[15]

Onlarla ihtilat ise,mimsiz medeniyetlerinin bir çok keyfi uygulamalarını mecbur kılmaktadır.

"Hem de âb-ı hayat olan İslâmiyetten kariha-i fıtriyeleriyle istinbat etmeye kabil iken, o hikmetin telemmüzüne tenezzül ettiler. Evet nasılki ihtilat-ı a'cam ile kelâm-ı Mudarî'nin melekesi fesada yüz tutmakla, muhakkikîn-i ülema o melekeyi muhafaza etmek için, ulûm-u Arabiyenin kavaidini tedvin ettiler. Öyle de şu hikmet ve İsrailiyat dahi daire-i İslâmiyete duhûlleriyle beraber, bazı nekkad-ı muhakkikîn-i İslâm temyiz ve tasfiyelerine teşebbüs ettiler. Fakat hayfa!. tamamıyla muvaffak olamadılar. İş bu kadar da kalmadı. Çünki tefsir-i Kur'an'a sarf-ı himmet edildiği vakit, bazı ehl-i zahir Kur'anın nakliyatını bazı İsrailiyata tatbik ve bir kısım akliyatını dahi hikmet-i mezbureye tevfik ettiler. Çünki gördüler ki, Kur'an makul ve menkule müştemildir. Hadîs de öyle... Sonra kitab ve sünnetin bazı nakliyat-ı sadıkalarıyla ve bazı muharref İsrailiyatın ortasında bir mutabakat ve münasebet istinbat ettiler."[16]

Hicri 3.asırda islamiyetin asrı saadetteki safiyetini koruyamayıp,bir çok problemlerin gündeme gelmesi,yabancı bir çok kimselerin islamiyete girmeleriyle beraber,onların eski adet ve inançlarının karışmasıyla o safiyet yerini bulanıklığa terk etmiştir.

İhtilat ve karışma,karışıklık bir çok saflığıda gidermektedir.Kişinin kendisi olmasını ve kendisi gibi yaşamasını zorlaştırmaktadır.

Mehmet ÖZÇELİK

16-10-2005

---

[1] .(Bak:Son şahitler.1/129.

[2] Mektubat.65.

[3] Age.69.

[4] Age.69.

[5] Nisa 15.

[6] Mektubat.135.

[7] Şualar.680-1.

[8] İşarat-ül İ'caz.52.

[9] Mesnevi-i Nuriye.204-5.

[10] Barla Lahikası.14.

[11] Age.38.

[12] Age.224.

[13] Age.359.

[14] Age.361.

[15] Kastamonu Lahikası.191.

[16] Muhakemat.20.

İLK EMİR OKU

Hayat okumayla başlıyor.Dünyaya gelerek etrafını temaşa eden insan,zamanla etrafındakileri tanımaya ve anlamaya başlıyor.Dillendikçe eşyayı birer birer okumaya başlıyor.

Hayat okumak ve okunmak için var edilmiştir.Okunmayan hayat,okunmayan kitap gibidir.

Aslında mirac,hayatı okumanın terfi ettirilmesi ve diploma törenidir.

Yer yüzünü ve kendini okumanın başarısıyla,gökleri ve göklerin ötesini okumadır.Allah insanlara okuması ve kendisinin insanlar tarafından okunması için bir kıymet ve değer vermektedir.

Ancak Neyi,Niçin,Nasıl ve Neden okumalı?

"Yaratan Rabbinin adıyla oku!"[1]

"Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir."[2]

"Kitabını oku! Bugün hesap görücü olarak sana nefsin yeter!" deriz."[3]

Allah adına yapılan ve Allah adına okunan her şey,Allah için bir kıymet ifade etmektedir.Allah her şeyi kendisi için yapılması veya yapılmaması yönüyle değerlendirmektedir.

O'nun için yapılan her şey bir iyilik ifade eder.İyilik yapanları ise Allah neticesiz bırakmaz.

Nitekim peygamberliğinin başlangıcında Hz.Hatice en büyük moral ve başaracağını rasulullaha şöyle ifade etmişti:

“-Hayır, vallahi Cenâb-ı Allah hiç bir vakit seni perişan etmez... Sen, akrabana iyilik eder, külfetlere tahammül edersin, yoku kazanır, yoksulu kazandırırsın... Misafire ikram eder, ihtiyaç duyanlara yardım edersin...”

Allahın lutuf ve ihsanı okumayla beraberdir.

“Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarısında ve üçte birinde kalktığını, seninle beraber bulunanlardan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Gece ve gündüzü Allah takdir eder. O, sizin onu sayamayacağınızı bildi de sizi affetti. Bundan böyle Kur'ân'dan size ne kolay gelirse okuyun. Allah, içinizden hastalar, yeryüzünde gezip Allah'ın lütfunu arayan başka kimseler ve Allah yolunda savaşan daha başka insanlar olacağını bilmiştir. Onun için Kur'ân'dan kolayınıza geldiği kadar okuyun, namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin (Hayırlı işlere mal sarfedin). Kendiniz için gönderdiğiniz her iyiliği, Allah katında daha hayırlı ve sevapça daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bağış dileyin. Kuşkusuz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.”[4]

Oku sadece bir ifade idi.Elle getirilen bir belge değil,kalbe ilka edilen bir hakikattı.

En önemli okuma ise,insanın kendisini okumasıdır.Çünki insan,alemin fihristesidir.Hadisdeki;-insanın kendisini bilmesi,Rabbisini bilmesi -ifadesi buradan ileri gelmektedir.

İnsan kendisini nasıl okumalıdır.Bu konuda Bediüzzaman hazretleri:

“Kendini başıboş zannetme.”[5]

“Müzekkâ olmadığın için, belki sen kendini o recül-i fâcir bilmelisin. Hizmetini, ubudiyetini; geçen nimetlerin şükrü ve vazife-i fıtrat ve fariza-i hilkat ve netice-i san'at bil, ucb ve riyadan kurtul!.”[6]

“Ey kendini insan bilen insan! Kendini oku... Yoksa hayvan ve camid hükmünde insan olmak ihtimali var!”[7]

“Düşman istersen nefis yeter. Evet kendini beğenen, belayı bulur zahmete düşer; kendini beğenmeyen, safayı bulur, rahmete gider.”[8]

“İşte ey kendini insan zanneden insan! Madem mahiyetin böyledir; seni yapan ancak o zât olabilir ki: Dünya ve âhiret birer menzil, arz ve sema birer sahife, ezel ve ebed dün ve yarın hükmünde olarak tasarruf eden bir zât olabilir. Öyle ise insanın mabudu ve melcei ve halaskârı o olabilir ki; arz ve semaya hükmeder, dünya ve ukba dizginlerine mâliktir.”[9]

“"Ey insan! Kur'anın desatirindendir ki, Cenab-ı Hakk'ın masivasından hiçbir şeyi ona taabbüd edecek bir derecede kendinden büyük zannetme. Hem sen kendini hiçbir şeyden tekebbür edecek derecede büyük tutma. Çünki mahlukat, mabudiyetten uzaklık noktasında müsavi oldukları gibi, mahlukiyet nisbetinde de birdirler."[10]

Kendisini bilen,kendisini tanıyan ve kendisini okuyan bir insan;oku emrindeki hakikata vakıf olan insandır.

Cennetin de en büyük lezzetlerinden biri de okumaktır.

Gerçek okumak,gerçeği okumaktır.Gerçek ise,marifet ve marifetullahtır.Neticesi ise,muhabbet ve muhabbetullahtır.

MEHMET ÖZÇELİK

21-08-2006

---

[1] Alak.1.

[2] Alak.3.

[3] İsra.14.

[4] Müzzemmil.20.

[5] Sözler.170.

[6] Age.473.

[7] Age.687.

[8] Mektubat.282.

[9] Lem'alar.135.

[10] Mesnevi-i Nuriye.150.

KUL - DE Kİ

"قُلْ : Emir fiili olup "Söyle!" ma'nâsındadır. Bu emr-i İlâhînin ilk muhâtabı, Hazret-i Muhammed (asm)'dır. Bununla berâber, kıyâmete kadar gelmiş ve gelecek bütün mü'minler, bu emr-i İlâhînin muhâtabıdır."(Tahşiye)

Kur'an-ı Kerimde gerek gerçekleri bildirmek,gerek Peygamber Efendimizin diliyle insanlara hakikatları anlatmak,önemli hakikatlara ışık tutup nazarları kendine çevirmek,yanlış bilinen noktalara izah getirmek amacıyla sonu cezimli Kul –deki-ifadesi 263 defa ,sonu esreli olarak bir sonrakiyle bağlacı sağlamak üzere yine emir cümlesi manasında olmak üzere 30 defa,toplam 293 defa zikredilmektedir.

Her bir suredeki tekrarlarıyla beraber zikredilme sayısı ise:

Bakara:18,Âl-i İmran:19,Nisa:4,Mâide:9,En'am:42, A'raf:11,Enfal:3,Tevbe:9, Yunus:21,Hud:2,Yusuf:1,Ra'd:10,İbrahim:3,İsra:14,Kehf:6,Meryem:1,Taha:1,Enbiya:4 ,Hac:2,Mü'minun:7,Nur:3,Furkan:4,Neml:5,Kasas:4,Ankebut:4,Rum:1,Lokman:1,Secd e:2,Ahzab:5,Sebe':15,Fatır:1,Yasin:1,Saffat:1,Sad:3,Zümer:15,Mümin:1,Fussilet:4,Şura :1,Zuhruf:1,Casiye:2,Ahkaf:4,Fetih:5,Vakıa:1,Cuma:4,Mülk:6,Cin:5,Kâfirun:1,İhlas:1, Felak:1,Nas:1.

Bunları fehimlerinize sunmak üzere meallerini aynen alıyoruz:

Âl-i İmran:73.ayette iki defa zikredilmiştir.

En'am:12.âyette iki defa zikredilmiştir.

En'am:14.âyette iki defa zikredilmiştir.

En'am:19.âyette üç defa zikredilmiştir.

En'am:50.âyette iki defa zikredilmiştir.

En'am:56.â iki defa zikredilmiştir.

En'am:71.âyette iki defa zikredilmiştir.

A'raf:32.âyette iki defa zikredilmiştir.

A'raf:187.âyette iki defa zikredilmiştir.

Yunus:59.âyette iki defa zikredilmiştir.

Ra'd:16.âyette üç defa zikredilmiştir.

Ra'd:16.âyette (kuli)iki defa zikredilmiştir.

Zümer:38.âyette iki defa zikredilmiştir.

KUL – deki- ile başlayanlar:

"Bir de dediler ki: «Bize sayılı birkaç günden başka asla ateş azabı dokunmaz». De ki; «Siz Allah'dan bir ahit mi aldınız? Böyle ise Allah sözünden dönmez. Yoksa siz Allah'a karşı bilemeyeceğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?»[1]

"Onlara, «Allah ne indirdiyse ona iman edin.» denildiği zaman, onlar «Biz kendimize indirilene iman ederiz.» derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Oysa yanlarındaki Tevrat'ı tasdik eden gerçek vahiy odur. Onlara de ki; «Peki madem gerçek mümin sizsiniz de ne diye daha önce Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"[2]

"Bir zamanlar size, «verdiğimiz kitaba kuvvetle sarılın ve onu dinleyin.» diye Tûr'u tepenize kaldırıp mîsakınızı aldık. (O yahudiler): «Duyduk, dinledik, isyan ettik.» dediler, kâfirlikleri yüzünden o danayı yüreklerinde besleyip büyüttüler. De ki, «Eğer siz mümin kimseler iseniz, bu imanınız size ne çirkin şeyler emrediyor!"[3]

“De ki; Allah yanında ahiret yurdu (cennet) başkalarının değil de yalnızca sizin ise, eğer iddianızda da sadık iseniz haydi hemen ölümü temenni ediniz, ölmeyi cana minnet biliniz.”[4]

“De ki: «Her kim Cibrîl'e düşman olmuş ise (kahrolsun).» Çünkü Kur'an'ı önündeki kitapları musaddık ve mü'minler için bir hidâyet ve bir beşaret olmak üzere Allah Teâlâ'nın izniyle senin kalbin üzerine indiren, şüphe yok ki O'dur.”[5]

“Bir de «yahudi ve hıristiyanlardan başkası asla cennete giremeyecek» dediler. Bu onların kendi kuruntularıdır. Sen de onlara de ki; «Eğer doğru iseniz, haydi bakalım getirin delilinizi.»[6]

“Sen onların milletlerine tabi olmadıkça ne yahudiler, ne de hıristiyanlar senden asla hoşnud ve razı olmayacaklar. De ki, gerçekten de Allah'ın hidayeti, hidayetin ta kendisidir. Şânım hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra, kalkıp da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'dan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı.”[7]

“Bir de: «yahudi veya hıristiyan olunuz ki, hidayet bulasınız.» dediler. Sen onlara de ki: «Hayır! Hanif olarak hakka tapan İbrahim'in dinine (uyarız) ki, o hiçbir zaman müşriklerden olmadı.»[8]

“De ki: «Allah hakkında bizimle didişmeye mi gireceksiniz? Oysa O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz de size. Şu kadar var ki, biz O'na ihlas ile sarılıyoruz.”[9]

“Yoksa siz, İbrahim de, İsmail de, İshak da, Yakup da ve torunları da hep yahudi ve hıristiyan idiler mi demek istiyorsunuz?» De ki: «Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?» Allah'ın şahitlik ettiği bir hakikatı bile bile inkar edenden daha zâlim kim olabilir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.”[10]

“İnsanlar içinde bir kısım beyinsizler takımı, «Bunları bulundukları kıbleden çeviren nedir?» diyecekler. De ki: «Doğu da, batı da Allah'ındır. O, kimi dilerse onu hidayete erdirir.»[11]

“Sana hilâllerden soruyorlar. De ki: Onlar insanlar için de, hac için de vakit ölçüleridir. Bununla beraber iyilik, evlere arkalarından gelmeniz değildir. Fakat iyiliğe eren, kötülükten korunan kimsedir. Evlere kapılarından gelin, Allah'tan korkun ki, kurtuluşa eresiniz.”[12]

“Ey Muhammed! Sana nereye infak edeceklerini soruyorlar. De ki: Hayır olarak verdiğiniz nafaka, ana baba, yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalmışlar içindir. Hayır olarak daha ne yaparsanız herhalde Allah onu bilir.”[13]

“Ey Muhammed! Sana haram aydan ve o ayda savaşmaktan soruyorlar. De ki: O ayda savaşmak, büyük bir günahtır. Bununla beraber Allah yolundan alıkoymak, O'nu inkar etmek, insanları, Mescid- i Haram'dan menetmek ve halkını oradan çıkarmak, Allah yanında daha büyük bir günahtır ve fitne, öldürmekten daha büyük bir vebaldir. Onlar, güçleri yeterse, sizi dininizden döndürmek için sizinle savaşmaktan hiçbir zaman geri durmazlar. Sizden de her kim, dininden döner ve kâfir olarak can verirse artık

onların bütün amelleri, dünyada ve ahirette boşa gitmiştir. İşte onlar, cehennemliklerdir. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır."[14]

"Ey Muhammed! Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: Bu ikisinde büyük bir günah, bir de insanlar için bazı menfaatler vardır. Fakat günahları, menfaatlerinden daha büyüktür. Yine sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: İhtiyaçtan fazlasını infak edin. İşte böylece Allah, size âyetlerini açıklıyor. Umulur ki siz düşünürsünüz."[15]

"Dünya ve ahiret hakkında (düşünürsünüz.) Sana bir de yetimlerden soruyorlar. De ki: Onlar hakkında yapacağınız bir ıslah, işlerine karışmamaktan daha hayırlıdır. Eğer onlara karışırsanız, onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozguncuyla ıslah ediciyi bilir, birbirinden ayırd eder. Eğer Allah dileseydi, sizi zora koşardı. Şüphesiz ki Allah çok güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir."[16]

"Ey Muhammed! Sana kadınların ay başı halinden de soruyorlar. De ki: O bir eziyettir Onun için ay başı halinde oldukları zaman kadınlardan çekilin ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman ise Allah'ın emrettiği yerden onlara varın, yaklaşın Şüphesiz ki Allah çok tövbe edenleri de sever, çok temizlenenleri de sever."[17]

"O inkârcı kâfirlere de ki, siz mutlaka yenilgiye uğrayacak ve toplanıp cehenneme doldurulacaksınız. Orası ne fena bir döşektir."[18]

"De ki, size, o istediklerinizden daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunan kullar için Rablerinin yanında cennetler var ki, altlarından ırmaklar akar, içlerinde ebedî kalmak üzere onlara, hem tertemiz eşler var, hem de Allah'dan bir rıza vardır. Allah, o kulları görür."[19]

"De ki, göğüslerinizdekini gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsini bilir. Hiç şüphesiz Allah, her şeye kadirdir."[20]

"De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok esirgeyici ve bağışlayıcıdır."[21]

"De ki, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin! Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez."[22]

"De ki: Ey kitap ehli! Sizinle bizim aramızda ortak olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: «Şahit olun biz müslümanlarız»[23]

"Ve kendi dininize uyanlardan başkasına inanmayın» (dediler). De ki: «Şüphesiz doğru yol, Allah'ın yoludur». (Onlar kendi aralarında): «Size verilenin benzerinin hiçbir kimseye verilmiş olduğuna, yahut Rabbinizin huzurunda sizin aleyhinize deliller getireceklerine» (de inanmayın dediler). De ki: «Lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah, rahmeti bol olan, her şeyi hakkıyla bilendir»[24]

“De ki: «Allah'a, bize indirilen (Kur'ân)e, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere inandık. Onların arasında hiçbir fark gözetmeyiz, biz O'na teslim olmuşlarız»[25]

“Tevrat indirilmeden önce, İsrail (Yakub)in kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğullarına helal idi. De ki: «Eğer doğrulardan iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun»[26]

“De ki: «Allah doğru söylemiştir. Öyle ise dosdoğru, Allah'ı birleyici olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi»[27]

“De ki: «Ey kitap ehli! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorsunuz?»[28]

“De ki: «Ey kitap verilenler, niçin inananları Allah'ın doğru yolundan engelliyorsunuz? Görüp durduğunuz halde niçin onun çarpıklığını istiyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.»[29]

“İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz, halbuki onlar sizi sevmezler, siz kitap(lar)ın hepsine inanırsınız, onlarsa sizinle buluştukları zaman «inandık» derler. Başbaşa kaldıkları zaman da kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: «kininizle geberin!». Şüphesiz ki Allah göğüslerin (gönüllerin) özünü bilir.”[30]

“Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize öyle bir eminlik, öyle bir uyku indirdi ki, o, içinizden bir zümreyi örtüp bürüyordu. Bir zümre de canları sevdasına düşmüştü. Allah'a karşı, cahiliyet zannı gibi, hakka aykırı bir zan besliyorlar ve «Bu işten bize ne?» diyorlardı. De ki: «Bütün iş Allah'ındır». Onlar sana açıklamayacaklarını içlerinde saklıyorlar (ve) diyorlar ki: «Bize bu işten bir şey olsaydı burada öldürülmezdik». Onlara şöyle söyle: «Eğer siz evlerinizde olsaydınız bile, üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine muhakkak yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gidecekti. Allah (bunu) göğüslerinizin içindekini denemek ve yüreklerinizdekini temizlemek için yaptı. Allah göğüslerin içinde olanı bilir.”[31]

“(Bedir'de düşmanı) iki katına uğrattığınız bir musibet (Uhud'da) size çarpınca mı: «Bu nereden» dediniz? De ki: «Bu başınıza gelen kendinizdendir». Şüphesiz Allah her şeye kâdirdir.”[32]

“Kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için: «Eğer bize uysalardı öldürülmezlerdi» dediler. Onlara de ki: «Eğer iddianızda doğru iseniz, kendinizden ölümü uzaklaştırınız»[33]

«Ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiç bir peygambere iman etmeyeceğimize dair Allah bize ahidde bulundu.» diyenlere de ki: «Benden önce size bazı peygamberler açık belgelerle ve sizin dediğiniz şeyle geldi. Eğer doğru insanlarsanız, ya onları niçin öldürdünüz?»[34]

“Kendilerine, «Ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın, zekatı verin» denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve «Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Ne olurdu bize azıcık bir müddet daha tanımış olsaydın da biraz daha yaşasaydık?»

derler. Onlara de ki: «Dünya zevki ne de olsa azdır, ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan için daha hayırlıdır ve size kıl kadar haksızlık edilmez.»[35]

“Her nerede olursanız olun ölüm size yetişir, son derece sağlam kaleler içinde de bulunsanız yine kurtulamazsınız. Onlara bir iyilik erişirse «Bu, Allahtandır» derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, «Bu, senin yüzündendir.» derler. Ey Muhammed! De ki: «Hepsi Allah'tandır.» Bu topluma ne oluyor ki, hiç söz anlamaya yanaşmıyorlar?”[36]

“Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: «Size iyi ve temiz şeyler helal kılındı.» Allah'ın size öğrettiğinden öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını yiyin ve üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin), Allah'tan korkun. Muhakkak Allah, hesabı çabuk görendir.”[37]

“Muhakkak ki, «Allah, ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir» diyenler kâfir olmuşlardır. (Onlara) de ki: « Allah, Meryemoğlu İsa Mesih'i, anasını ve bütün yeryüzündekileri helak etmek istese O'na kim engel olabilir? « Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkiyeti sadece Allah'a aittir. O, dilediğini yaratır. Allah, her şeye kadirdir.”[38]

“Yahudiler ve hıristiyanlar, «Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz» dediler. De ki: « O halde niçin günahlarınızdan ötürü (Allah) size azab ediyor?» Hayır, siz de O'nun yaratıklarından birer insansınız. O dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü Allah'ındır. Nihayet dönüş de O'nadır.”[39]

“De ki: «Ey kitap ehli! Sadece Allah'a, bize indirilene ve bizden önce indirilene inandığımız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Oysa çoğunuz yoldan çıkmışlarsınız»[40]

“De ki: «Allah katında cezaya çarptırılma bakımından bunlardan daha kötüsünü size haber vereyim mi? Allah, kimlere lanet etmiş ve gazabına uğratmışsa; kimlerden maymunlar, domuzlar ve şeytana tapanlar yapmışsa, işte bunların makamı daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır»[41]

“De ki: «Ey kitap ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni uygulamadıkça bir esas üzerinde değilsiniz. Şüphesiz ki, Rabbinden sana indirilenler, onların çoğunun azgınlığını ve inkârını artıracaktır. Şu halde kâfir olan bir toplum için üzülme!”[42]

“De ki: «Allah'ı bırakıp da size ne zarar, ne de fayda vermeye gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah işitendir, bilendir»[43]

“De ki: «Ey kitap ehli! Dininizde haksız yere aşırı gitmeyin. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve böylece doğru yolu kaybetmiş bir kavmin keyiflerine uymayın»[44]

“De ki: «Pis olan şeyle temiz olan şey bir olmaz, pis olanın çokluğu hoşuna gitse bile». Ey selim akıl sahipleri Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.”[45]

“De ki: «Yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş, görün!»[46]

“De ki: «Göklerde ve yerde olanlar kimindir?» «Allah'ındır» de. O, rahmet etmeyi kendi nefsine yazmıştır. Sizi, varlığında asla şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Ama kendilerini zarara sokanlar inanmazlar.”[47]

“De ki: «Gökleri ve yeri yoktan var eden, besleyen, fakat kendisi beslenmeyen Allah'tan başka dost mu tutayım?» «Ben İslâm olanların ilki olmakla emrolundum» de ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma.”[48]

“De ki: «Eğer Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım»[49]

“De ki: «Şahitlik yönünden hangi şey daha büyüktür?». De ki: «Allah, benimle sizin aranızda şahittir ve bana bu Kur'ân vahyolundu ki, onunla hem sizi, hem de sizden sonra kendisine ulaşan herkesi uyarayım. Allah'la beraber başka ilâhlar olduğuna siz gerçekten şahitlik eder misiniz?» De ki: «Ben buna şahitlik etmem». «O, ancak ve ancak bir tek ilâhtır ve gerçekten ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzağım» de.”[50]

“Dediler ki: «Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?» De ki: «Şüphesiz ki Allah, bir mucize indirmeye kâdirdir, fakat çokları bilmezler»[51]

“De ki: «Kendinizi hiç düşündünüz mü, Allah'ın azabı size gelse veya kıyamet vakti gelse, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Eğer sözünde doğru kimselerseniz cevap verin»[52]

“De ki: «Söyleyin bakalım, eğer Allah kulaklarınızı ve gözlerinizi alır da kalblerinize mühür vurursa, Allah'tan başka onları size getirecek tanrı kimdir?». Dikkat et, âyetlerimizi nasıl türlü türlü açıklıyoruz, sonra da onlar yüz çeviriyorlar?”[53]

“De ki: «Söyler misiniz bana! Size Allah'ın azabı ansızın veya açıkça gelirse, zalim toplumdan başkası mı helak olur?»[54]

“De ki: «Size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır, demiyorum. Gaybı da bilmiyorum. Ve size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum.» De ki: «Kör ile gören bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?»[55]

“De ki: «Şüphesiz ki bana, Allah'tan başka yalvardıklarınıza ibadet etmem yasaklandı». De ki: «Sizin çarpık isteklerinize uymayacağım, (eğer uyarsam) o zaman sapıtmış olur, doğru yolda gidenlerden olmamış olurum»[56]

“De ki: «Ben Rabbimden apaçık bir delile dayanmaktayım, siz ise onu yalanladınız. O çabuk gelmesini istediğiniz azab benim elimde değildir, hüküm ancak Allah'a aittir, gerçeği O anlatır ve O, hakkı bâtıldan ayırdedenlerin en hayırlısıdır»[57]

“De ki: «Sizin çabuk gelmesini istediğiniz azab benim elimde olsaydı, benimle sizin aranızdaki durum herhalde sonuçlanmış olurdu. Allah, zulmedenleri en iyi bilendir»[58]

“De ki: «Bizi bu tehlikeden kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız» diye gizli ve aşikâr O'na yalvarıp dururken, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarır?”[59]

“De ki: «O'nun üstünüzden ve ayaklarınızın altından azab göndermeye, yahut sizi fırkalara ayırıp kiminizin kiminize hıncını tattırmaya gücü yeter». Bak, âyetlerimizi nasıl inceden inceye açıklıyoruz ki, onlar iyice anlasınlar.”[60]

“Kavmin o (Kur'ân'ı) yalan saydı, halbuki o gerçektir . De ki: « Ben sizin vekiliniz değilim»[61]

“De ki: «Biz Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar vermeyen şeylere mi yalvaralım? Allah bizi doğru yola kavuşturduktan sonra ardımıza mı dönelim? Arkadaşları, bize gel, diye doğru yola çağırdıkları halde yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşıp, şeytanların ayartarak uçuruma çektikleri ahmak gibi mi olalım?». De ki: «Allah'ın gösterdiği yol, yegane doğru yoldur. Bize, bütün âlemlerin Rabb'ine teslim olmamız emrolundu»[62]

“Bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Sen de onların hidayetine uy. De ki: «Ben ona karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O, sadece bütün âlemlere bir öğüttür.”[63]

“Onlar: «Allah insanlara hiçbir şey göndermemiştir» demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar. De ki: Musa'nın insanlara aydınlık ve hidayet olmak üzere getirdiği, sizin parça parça kâğıtlara çevirdiğiniz, bir kısmını belli ettiğiniz, birçoğunu gizlediğiniz; sizinle babalarınızın, sayesinde bilmediğiniz birçok şeyleri öğrendiğiniz Kitab'ı kim gönderdi? (Onlara karşı sen) «Allah» de. Sonra onları bırak, boş laflara dalarak oyalansınlar.”[64]

“Müşrikler, kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka iman edeceklerine dair en ağır yeminleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki: «Mucizeler ancak Allah katındadır». Onlara mucizeler geldiğinde de iman etmeyeceklerini siz nerden bileceksiniz?”[65]

“De ki: «Ey kavmim! Gücünüz yettiğince yapacağınızı yapın, ben de yapıyorum. Yakında (dünya) yurdunun sonunun kimin olduğunu bileceksiniz. Muhakkak zalimler kurtuluşa eremezler»[66]

“Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden iki. De ki: «(Allah), iki erkeği mi haram kıldı yoksa iki dişiyi mi, ya da iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı? Eğer doğru iseniz bana ilimle haber verin.»[67]

“Ve deveden iki, sığırdan iki. De ki: (Allah), «İki erkeği mi haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi, ya da iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı? Yoksa, Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahitler mi oldunuz? (O'nun yanında mıydınız?). Böyle hiçbir bilgiye dayanmadan, insanları saptırmak için, Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz Allah, o zalimler topluluğunu doğru yola iletmez»[68]

“De ki: «Bana vahyolunanda, (bu haram dediklerinizi) yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak leş, veya akıtılmış kan, yahut domuz eti- ki bu gerçekten pistir yahut Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvan olursa, bunlar

haramdır. Ama kim çaresiz kalırsa, (başkasının hakkına) tecavüz etmemek ve zaruret sınırını aşmamak üzere (bunlardan yiyebilir)» Çünkü Rabbin çok bağışlayandır, merhamet edendir."[69]

"Allah'a ortak koşanlar diyecekler ki: «Allah dileseydi ne biz ortak koşardık, ne de atalarımız ortak koşardı, hiçbir şeyi de haram kılmazdık.» Onlardan önce yalanlayanlar da böyle söylemişlerdi de sonunda azabımızı tatmışlardı. De ki: «Yanınızda bize çıkarabileceğiniz bir bilgi mi var? Siz, sadece zanna uyuyorsunuz ve siz sadece saçmalıyorsunuz.»[70]

"De ki: «En kesin ve üstün delil, Allah'ındır. Allah isteseydi, elbette hepinizi doğru yola iletirdi.»[71]

"De ki: «Haydi, Allah bunu yasak etti diye tanıklık edecek şahitlerinizi getirin.». Eğer onlar şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme. Âyetlerimi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların keyiflerine uyma. Çünkü onlar Rablerine başkasını denk tutuyorlar."[72]

"De ki: Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızkını biz veriyoruz. Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın. Haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın. Düşünesiniz diye Allah size bunları emretti."[73]

"De ki: Rabbim, beni doğru yola iletti. Dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine. O, ortak koşanlardan değildi."[74]

"De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir."[75]

"De ki: Allah herşeyin Rabbi iken, ben O'ndan başka Rab mi arayayım? Herkesin kazandığı yalnız kendisine aittir. Kendi (günah) yükünü taşıyan hiç kimse, bir başkasının (günah) yükünü taşımaz. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O, ayrılığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir."[76]

"Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: «Babalarımızı bu yolda bulduk, bunu bize Allah emretti.» derler. De ki: «Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?»[77]

"De ki: «Rabbim bana adaleti emretti. Her mescidde yüzünüzü O'na doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na yalvarın. İlkin sizi yarattığı gibi yine O'na döneceksiniz.»[78]

"De ki: «Allah'ın kulları için çıkardığı zinetleri ve tertemiz rızıkları kim haram kılmış?» De ki: «Bunlar, bu dünya hayatında inananlar içindir, kıyamet gününde de yalnız onlara mahsustur». İşte böylece biz âyetleri bilen bir topluluğa uzun uzun açıklıyoruz."[79]

“De ki: «Rabbim, sadece fuhşiyatı, onun açık ve gizli olanını, günahları, haksız yere isyanı, haklarında hiç bir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi yasaklamıştır»[80]

“De ki; ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah'ın resulüyüm. O Allah ki, göklerin ve yerin bütün mülkü O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öldüren de, dirilten de O'dur. Bundan dolayı gelin, Allah'a ve resulüne iman edin. Allah'a ve Allah'ın bütün kelâmlarına iman etmiş bulunan o ümmî peygambere, evet ona uyun ki, hidayete erebilesiniz.”[81]

“Sana, ne zaman kopacak diye kıyamet vaktini soruyorlar. De ki; onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde koparacak olan O'ndan başkası değildir. Onun ağırlığına göklerde ve yerde dayanacak bir kimse yoktur. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu çok iyi biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki, onun bilgisi Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”[82]

“De ki, ben kendi kendime Allah'ın dilediğinden başka ne bir menfaat elde etmeye, ne de bir zararı önlemeye malik değilim. Ben eğer gaybı bilseydim daha çok hayır yapardım ve kötülük denilen şey yanıma uğramazdı. Ben iman edecek bir kavme müjde veren ve uyaran bir peygamberden başka biri değilim.”[83]

“Onlara (arzularına göre) bir âyet getirmediğin zaman, derleyip toplasaydın ya derler, sen de de ki; ben ancak Rabbimden bana ne vahyolunuyorsa ona uyarım, işte bütünüyle bu Kur'ân, Rabbinizden gelen basiretlerdir (kalp gözünü açacak beyanlardır), iman eden bir kavim için hidayettir, rahmettir.”[84]

“O kâfirlere de ki: Eğer bu işe son verirlerse daha önce yaptıkları bağışlanacak. Yok yine karşı koymaya başlar, isyana dönerlerse, önceki ümmetlere uygulanan kurallar kendilerine de uygulanacak. (Artık o ilâhî uygulamayı beklesinler.)”[85]

“Ey Peygamber, elinizdeki esirlere de ki: «Eğer Allah sizin kalblerinizde bir hayır bulursa, sizden alınandan daha hayırlısını size verir ve günahlarınızı bağışlar. Çünkü Allah bağışlayıcıdır.»[86]

“Onlara de ki; eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, akrabalarınız, kabileniz, elde ettiğiniz mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler ve meskenler, size Allah ve Resulünden ve Allah yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah böyle fasıklar topluluğuna hidayet nasip etmez.”[87]

“De ki: «Hiçbir zaman bize Allah'ın bizim için takdir ettiğinden başkası dokunmaz. O bizim mevlamızdır. Müminler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.»[88]

“De ki: «Siz bizde iki güzelliğin (Zafer veya şehitliğin) birinden başkasını mı gözetirsiniz? Biz ise size Allah'ın kendi katından veya bizim elimizle bir azap indirmesini gözetiyoruz. Haydi siz gözetedurun, biz de sizinle beraber gözetmekteyiz.»[89]

“De ki: «İster gönüllü, ister zoraki verin, verdikleriniz hiçbir zaman kabul edilmeyecektir, çünkü siz yoldan çıkmış bir güruh oldunuz.»[90]

“Yine onların içinde öyleleri vardır ki, Peygamber'i incitiyorlar ve «O her söyleneni dinleyen bir kulaktır.» diyorlar. De ki; «Sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a inanır, müminlere inanır, ayrıca sizden iman edenlere de bir rahmettir». Allah'ın Resulünü incitenlere acıklı bir azap vardır.”[91]

“Eğer kendilerine sorarsan, «Biz sırf lafa dalmış, şakalaşıyorduk.» derler. De ki: «Allah ile, âyetleri ile ve peygamberi ile mi alay ediyorsunuz?»[92]

“Savaştan geri kalan münafıklar, Resulullah'ın hilafına, onun savaşa gitmesine karşılık, oturup kalmalarıyla ferahladılar ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmekten hoşlanmadılar, üstelik «Bu sıcakta savaşa gitmeyin.» dediler. De ki: «Cehennem ateşi daha sıcaktır.» Keşke anlayabilselerdi.”[93]

“Savaştan dönüp yanlarına geldiğinizde size özür beyan edecekler. De ki: «Özür beyan etmeyin. Size kesinlikle inanmayız. Allah bize, sizin durumunuzdan haberler verdi». Bundan sonra da Allah ve Resulü yaptıklarınızı görecektir. Daha sonra da gizliyi ve âşikârı bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O vakit O, size neler yapmış olduğunuzu tek tek haber verecektir.”[94]

“Böyle iken, âyetlerimiz, kesin birer belge olarak kendilerine okunduğu zaman, o bizimle karşılaşmayı ummayanlar, «Bundan başka bir Kur'ân getir veya bunu değiştir.» dediler. De ki, «Onu kendiliğimden değiştiremem, benim açımdan bu olacak bir şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Rabbime isyan edersem, şüphesiz büyük bir günün azabından korkarım.»[95]

“De ki, «Eğer Allah dileseydi ben onu size okumazdım. O da onu hiçbir şekilde size bildirmezdi. Bilirsiniz ki, ben sizin içinizde bundan önce yıllarca bulundum. Siz hâlâ aklınızı başınıza toplamayacak mısınız?»[96]

“Allah'ı bırakıyorlar da, kendilerine ne fayda, ne de zarar verebilecek olan şeylere tapıyorlar ve «Bunlar bizim Allah katında şefaatçilerimizdir.» diyorlar. De ki, «Siz Allah'a göklerde ve yerde O'nun bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?» Allah onların ortak koştukları şeylerin hepsinden münezzehtir.”[97]

“De ki, «size gökten ve yerden kim rızık veriyor? O, kulaklara ve gözlere hükmeden kim? Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkaran kim? İşleri idare eden kim?» Hemen «Allah'dır» diyecekler. De ki, «O halde Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?»[98]

“De ki: «Allah'a eş tuttuğunuz ortaklarınızdan, önce yaratıp, sonra da onu çevirip yeniden diriltecek var mı?» De ki, «Önce yaratıp, sonra da onu yeniden yaratacak olan Allah'dır. O halde nasıl yoldan saptırılıyor, döndürülüyorsunuz?»[99]

“De ki, «Ortak koştuklarınızdan doğru yolu gösterecek olan var mıdır?» Deki, «Allah, hak olan doğru yola hidayet eder. O halde doğru yola hidayet eden mi kendisine uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine yol gösterilmeyince onu bulamayan mı daha layıktır. O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hükmediyorsunuz?»[100]

«Onu o (peygamber) uydurdu» mu diyorlar? De ki; «Haydi siz de onun gibi bir sûre getirin ve Allah'dan başka, çağırabileceğiniz kim varsa onu da yardıma çağırın. Eğer sözünüzde sadık iseniz (bunu yapın).”[101]

“De ki: «Ben kendi nefsim için Allah Teâlâ'nın dilediğinden başka ne bir zarara ve nede bir faideye mâlik olamam. Her ümmet için bir ecel vardır. Ecelleri geldiği vakit artık ne bir saat geri kalabilirler ve ne de ileri gidebilirler.»[102]

“De ki: «O'nun azabı size geceleyin uykuda veya güpe gündüz gelecek olsa, ne dersiniz? Günahkârların onu alelacele istemeleri için ne sebep vardır?»[103]

«O azap gerçek mi?» diye sana soruyorlar. De ki; «Evet. Rabbim hakkı için o kesin bir gerçektir. Ve siz bundan yakayı kurtaramazsınız.»[104]

“De ki, «Allah'ın ihsanıyla ve rahmetiyle, yalnızca bunlarla sevinç duysunlar. Bu, onların biriktirip durduklarından daha hayırlıdır.»[105]

“De ki, «Baksanıza, Allah sizin için nice rızıklar indirdi, siz onlardan bir kısmını haram, bir kısmını helâl yaptınız». De ki, «Size Allah mı izin verdi, yoksa siz Allah'a iftira mı ediyorsunuz?»[106]

“De ki: Allah'a iftira edenler elbette felah bulmazlar.”[107]

“Onlar, kendilerinden önce gelmiş geçmiş olanların uğradıkları felaket günleri gibisinden başkasını mı bekliyorlar? De ki, «Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerden olacağım.»[108]

“De ki: «Ey insanlar! Eğer benim dinimde bir şüpheniz varsa, şunu bilin ki, Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam. Lâkin sizin de canınızı alacak olan Allah'a taparım. Bana müminlerden olmam emredilmiştir»[109]

“De ki: «Ey insanlar! İşte size Rabbinizden hak geldi. Artık kim hidayeti kabul ederse kendi canı için kabul etmiş olur. Kim sapıklık ederse kendi zararına sapıklık etmiş olur. Ve ben sizin üzerinize vekil değilim.»[110]

“Yoksa «onu kendi uydurdu» mu diyorlar? O halde sen de onlara de ki: «Haydi siz de onun gibi uydurulmuş on sûre getirin. Allah'dan başka çağırabileceğiniz kim varsa onları da yardıma çağırın. Eğer doğru söylüyorsanız» (bunu yaparsınız).”[111]

“Yoksa «Onu uydurdu» mu diyorlar? De ki; «Eğer uydurdumsa vebali benim boynumadır. Bense sizin yüklendiğiniz vebalden uzağım»[112]

“De ki: İşte benim yolum budur; basiret üzere Allah'a davet ediyorum. Ben ve bana uyanlar (işte böyleyiz). Ben Allah'ı tesbih ederim ve ben müşriklerden değilim.”[113]

“De ki: «Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?» De ki: «Allah'dır». De ki: «Allah'dan başkalarını, o kendi kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verebilenleri dostlar mı ediniyorsunuz?» De ki: «Hiç kör ile gören bir olur mu? Hiç karanlıklarla aydınlık bir olur mu?» Yoksa Allah'a, O'nun gibi yaratan birtakım ortaklar buldular da, bu yaratış

kendilerince birbirine benzer mi göründü? De ki: «Allah, her şeyi yaratandır. O, birdir. Her şeye üstün ve kahredicidir.»[114]

"Yine o iman etmeyenler diyorlar ki: «Ona Rabbinden bir âyet indirilseydi ya.» De ki: «Hakikaten Allah, dilediğini şaşırtır ve kendisine gönül vereni de hidayete erdirir.»[115]

"İşte seni böyle, kendilerinden önce nice ümmetler gelip geçmiş olan bir ümmet içinde gönderdik ki, onlar Rahmân'a küfredip dururlarken, sen onlara sana vahyettiğimiz kitabı okuyasın. De ki: «O Rahmân benim Rabbimdir, O'ndan başka tanrı yoktur. Ben O'na dayandım, tevbem de O'nadır."[116]

"Bütün kazandıklarıyla her bir nefsin üzerinde böylesine hükümran olan başka kim vardır? Böyle iken tuttular da Allah'a ortaklar uydurdular. De ki: «Onlara isimler verip durun bakalım. Siz O'na yeryüzünde bilmediği bir şey mi haber vereceksiniz? Yoksa anlamı olmayan kuru bir laf mı? Doğrusu küfre sapanlara kendi oyunları güzel gösterildi de yoldan saptırıldılar. Allah her kimi saptırırsa, artık onu yola getirecek kimse yoktur."[117]

"Bir de kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen (vahiy) le sevinç duyuyorlar. Bununla beraber hizipleşenlerden, âyetlerin bir kısmını inkâr edenler de vardır. De ki: «Ben ancak Allah'a kulluk etmekle ve O'na şirk koşmamakla emrolundum. Ben O'na davet ediyorum, dönüşüm de O'nadır.»[118]

"O kâfirler: «Sen Allah tarafından gönderilmiş bir peygamber değilsin» diyorlar. De ki: «Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter, bir de yanında kitap ilmi bulunan (yeter).»[119]

"Allah'ın yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştular. De ki: «Şimdilik eğleniniz! Çünkü varacağınız yer ateştir.»[120]

"(Ey Muhammed!) İman eden kullarıma söyle: «Namazı dosdoğru kılsınlar, alış - veriş ve dostluğun olmadığı bir günün gelmesinden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan açık ve gizli (Allah için) harcasınlar.»[121]

"(Ey Muhammed!) Onlara de ki: «Kur'ân'ı Cebrail, iman edenlere sebat vermek, müslümanlara bir hidayet ve bir müjde olmak için Rabbinin katından hak olarak indirdi."[122]

"(Ey Muhammed!) De ki: «Eğer dedikleri gibi Allah ile birlikte ilâhlar olsaydı, o zaman bu ilâhlar Arş'ın sahibine bir yol ararlardı.»[123]

"De ki: «İster taş olun, ister demir...»[124]

«İsterse gönlünüzde büyüyen başka bir yaratık olun, (Muhakkak öldürülecek ve diriltileceksiniz.) «Onlar: «Bizi kim tekrar diriltecek?» diyecekler. De ki: «Sizi ilk defa yaratmış olan o kudret sahibi.» Sana başlarını sallayarak: «Ne zamandır bu.» diyecekler. De ki: «Yakın olması gerekir!»[125]

“De ki: «Herkes bulunduğu hal ve niyetine göre iş yapar. Bu durumda kimin en doğru yolda olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir.»[126]

“Ey Muhammed! De ki: «Yemin olsun, eğer insanlar ve cinler bu Kur'ân'ın benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine yardımcı olsalar bile, yine onun bir benzerini meydana getiremeyeceklerdir.»[127]

«Yahut altından bir evin olsun, ya da göğe çıkmalısın. Ona çıktığına da asla inanmayız. Ta ki bize, okuyacağımız bir kitap indiresin.» De ki: «Rabbimi tenzih ederim. Nihayet ben de, peygamber olan bir insandan başka bir şey değilim.»[128]

“(Ey Muhammed! Mekkelilere) şöyle de: «Eğer yeryüzünde huzur içinde yürüyüp duran melekler olsaydı, elbette onlara gökten peygamber olarak bir melek indirirdik.»[129]

“De ki: «Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Çünkü O, kullarının yaptığından haberdardır, yaptıklarını çok iyi görendir.»[130]

“ (Ey Muhammed!) De ki: «Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, fakirlik korkusunu yine de elden bırakmazdınız.» Doğrusu insan çok cimridir.”[131]

“Ey Muhammed! De ki: İster ona (Kur'ân'a) inanın, ister inanmayın; o daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğunda onlar, yüzleri üstü secdeye kapanırlar.”[132]

“Ashab- ı Kehf'in sayılarında ihtilaf edenlerden bazıları: Onlar, üç kişidir, dördüncüleri köpekleridir» diyecekler. Diğer bazıları da «Onlar, beş kişidir, altıncıları köpekleridir « diyecekler. Her ikisi de bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (kimileri de:) «Onlar, yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir» derler. De ki: «Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir.» Onları ancak pek azı bilir, Bu sebeple onlar hakkında bu bildirilenler dışında bir münakaşaya girişme ve bunlar hakkında hiç kimseye de bir şey sorma!”[133]

“Bir de sana Zülkarneyn'den soruyorlar. De ki: Size ondan bir hatıra okuyacağım.”[134]

“De ki: Amelleri en çok boşa gidenleri size bildirelim mi?”[135]

“Deki: «Eğer Rabbimin sözlerini yazmak için deniz mürekkep olsa, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, deniz muhakkak tükenecekti, bir mislini daha yardımcı getirsek bile.»[136]

“De ki: «Ben de sizin gibi ancak bir beşerim. Ne var ki, bana ilâhınızın ancak bir ilâh olduğu vahyolunuyor. Onun için her kim Rabbine kavuşmayı arzu ederse iyi amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin.»[137]

“Onlara de ki: «Kim sapıklık içinde ise, Rahmân ona mal ve evlatça ziyadelik ve azgınlığında mühlet verir. Nihayet kendilerine vaad edilen azabı, yahut kıyamet günü

cehennemi gördükleri vakit, artık bilecekler kimin mevkii daha fena ve yardımcıları daha zayıfmış.”[138]

“De ki: «Hepimiz beklemekteyiz, siz de bekleyedurun. Şüphesiz düz yolun sahiplerinin kimler olduğunu ve kimlerin doğru yolda bulunduğunu yakında bileceksiniz.”[139]

“Yoksa O'ndan başka ilâhlar mı edindiler? De ki: «Kesin delilinizi getirin. İşte benimle beraber olanların kitabı ve benden öncekilerin kitabı.» Hayır, onların çoğu gerçeği bilmezler de onun için yüz çevirirler.”[140]

“De ki: «Geceleyin ve gündüzün sizi Rahmân'dan kim koruyabilir?» Ama onlar Rablerinin kitabından yüz çevirmektedirler.”[141]

“De ki: «Ben sizi ancak vahiyle korkutup uyarıyorum,» uyarıldıkları zaman sağırlar çağrıyı duymazlar.”[142]

“De ki, bana ancak şöyle vahyolunuyor: «İlâhınız ancak tek bir ilâhtır. Şimdi siz artık müslüman oluyor musunuz?»[143]

“ (Habîbim!) De ki: «Ey insanlar! Ben size ancak apaçık anlatan bir uyarıcıyım.»[144]

“Âyetlerimiz kendilerine apaçık olarak okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârlarını anlarsın. Neredeyse, kendilerine âyetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: «Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? O, ateştir. Allah bunu kâfir olanlara vaad buyurdu. O ne kötü bir dönüş yeridir.»[145]

“(Resulüm!) de ki: «Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?»[146]

«Allah'a aittir» diyecekler. «Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız?» de.”[147]

“De ki: «Yedi semanın Rabbi ve Azîm arşın Rabbi kimdir?»[148]

“Hemen diyeceklerdir ki: «Allah» De ki: «O halde korkmaz mısınız?»[149]

“De ki: «Her şeyin melekûtu elinde (yed-i kudretinde) olan kimdir ki, o himaye eder ve kendisine karşı kimse himaye edilemez. Eğer siz bilir kimseler oldunuz iseniz (söyleyin bakalım).»[150]

“Hemen diyeceklerdir ki: «Allah içindir.» De ki: «Artık siz nereden büyüleniyorsunuz?»[151]

“ (Resulüm!) De ki: Rabbim! Eğer onlara yöneltilen tehdidi (dünyevî sıkıntıyı ve uhrevî azabı) mutlaka göstereceksen,”[152]

“ (Resulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, ırzlarını da korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.”[153]

“Ötekiler (münafıklar), sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savaşa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. De ki: Yemin etmeyin. İtaatiniz malumdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.”[154]

“De ki: Allah'a itaat edin; Peygambere de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Peygamberin sorumluluğu kendine yüklenen, sizin sorumluğunuz da size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygambere düşen, sadece açık açık duyurmaktır.”[155]

“Ey Muhammed! De ki: «Onu, göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, merhamet edendir.»[156]

“De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takva sahiplerine vaad olunan ebedilik cenneti mi? Çünkü orası, onlar için bir mükafattır ve bir varış yeridir.”[157]

“De ki: «Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanızı) istiyorum.»[158]

“ (Resulüm!) De ki: «Rabbim size ne kıymet verir duanız olmasa? (Ey inkârcılar! Size bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; o halde azab yakanızı bırakmayacaktır!”[159]

“ (Onlar mı hayırlı) yoksa, önce yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve sizi hem gökten, hem yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilâh mı var? De ki: Eğer doğru söylüyorsanız, siz kesin delilinizi getirin haydi!”[160]

“De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.”[161]

“De ki: «Hele bir yeryüzünde gezin de, günahkarların sonu nice oldu, bir bakın!»[162]

“De ki: «Çabucak gelmesini istediğiniz şeyin (azabın) bir kısmı herhalde yakında ensenize binecektir.»[163]

“ (Resulüm!) De ki: «Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katından bu ikisinden (bana ve Musa'ya inen kitaplardan) daha doğru bir kitap getirin de ben ona uyayım!»[164]

“ (Resulüm!) De ki: «Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi tâ kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size ışık getirecek tanrı kimdir? Hâlâ işitmeyecek misiniz?»[165]

“De ki: «Haber verin bakayım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek tanrı kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz?»[166]

“ (Resulüm!) Kur'ân'ı (okumayı, tebliğ etmeyi ve ona uymayı) sana farz kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. De ki: «Rabbim, kimin hidayetle geldiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.»[167]

“De ki: «Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır.» Gerçekten Allah her şeye kadirdir.”[168]

«Ona Rabbinden (başkaca) mucize indirilmeli değil miydi?» derler. Cevaben de ki: «Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.»[169]

“De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Batıla inanıp inkâr edenler var ya, işte ziyana uğrayacaklar onlardır.”[170]

“De ki, yeryüzünde bir gezin de bakın, bundan öncekilerin sonu nasıl olmuş! Onların pek çoğu müşrik idiler.”[171]

“De ki: «Size vekil kılınmış olan ölüm meleği canınızı alacak, sonra döndürülüp Rabbinize götürüleceksiniz.»[172]

“De ki: «Kâfir olmuş olanlara o fetih günü imânları bir fâide vermez ve onlara mühlet de verilmez»[173]

“De ki: «Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermez. Vereceğini var saydığınız takdirde de ancak pek az faydalandırılırsınız.»[174]

“De ki: «Eğer Allah size bir felâket diler veya bir rahmet murad ederse, sizi Allah'tan saklamak kimin haddine?» Hem onlar kendilerine Allah'tan başka bir veli de bulamazlar, bir yardımcı da.”[175]

“Ey peygamber! Hanımlarına şöyle söyle: «Eğer dünya hayatını ve zinetini istiyorsanız, haydi gelin, sizi donatayım ve güzellikle bırakıp salıvereyim.”[176]

“Ey peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına hep söyle de cilbablarından (dış elbiselerinden) üzerlerini sımsıkı örtsünler. Bu onların tanınmalarına, tanınıp da eziyet edilmemelerine en elverişli olandır. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”[177]

“İnsanlar sana kıyamet saaatini soruyorlar. De ki: «Onun ilmi ancak Allah'ın nezdindedir. Ne bilirsin belki kıyamet yakında olur.»[178]

“İnkâr edenler: «Bize o kıyamet saati gelmez.» dediler. De ki: «Hayır, öyle değil, gaybı bilen Rabbim hakkı için kıyamet size mutlaka gelecektir. O'nun ilminden göklerde ve yerde zerre kadar bir şey kaçmaz. Bundan daha küçük ve daha büyük ne varsa, hepsi muhakkak açık bir kitaptadır.»[179]

“De ki: «Size göklerden ve yerden rızık veren kimdir?» Yine de ki: «Allah'tır, herhalde ya biz, ya da siz mutlak bir hidayet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içindeyiz.»[180]

“De ki: «Siz bizim yaptığımız günahlardan sorumlu tutulmazsınız. Biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu olmayız.»[181]

“De ki: «Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra da hak hükmü ile aramızı ayıracaktır. Asıl hüküm veren ve her şeyi bilen O'dur.»[182]

“De ki: «O'na ortak diye takıştırdıklarınızı bana gösterin bakayım! Hayır, öyle şey yoktur, doğrusu güçlü ve hikmet sahibi olan ancak Allah'tır.»[183]

“De ki: «Size vaad edilen öyle bir gündür ki, ondan ne bir an geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.»[184]

“De ki: «Rabbim rızkı dilediğine genişletir, dilediğine sıkar. Fakat insanların çoğu bilmezler.»[185]

“De ki: «Gerçekten Rabbim kullarından dilediği kimseye rızkı hem genişletir, hem daraltır. Her neyi hayra harcarsanız O, onun yerine başkasını verir. Hem O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.»[186]

“De ki: «Size sadece bir tek nasihat edeceğim. Şöyle ki: Allah için ikişer, üçer ve teker teker kalkarsınız, sonra da iyi düşünürsünüz.» Arkadaşınızda (peygamberde) delilikten eser yoktur. O, yalnız şiddetli bir azabın önünde, sizi sakındıracak bir peygaberdir.”[187]

“De ki: «Ben sizden herhangi bir ücret istemem, O sizin içindir. Benim ecrim ancak Allah'a aittir. O, her şeye şahittir.»[188]

“De ki: «Gerçekten Rabbim, hakkı yerli yerine koyar. O, gaybları hakkıyla bilendir.»[189]

“De ki: «Hak geldi, batılın önü de kalmaz, sonu da.»[190]

“De ki: «Eğer ben yanılırsam, yalnız kendi adıma yanılırım. Ve eğer hidayeti bulmuşsam, bilinmeli ki Rabbimin bana vahiy vermesiyledir. Çünkü O, yakındır, işitir, işittirir.»[191]

“De ki: «Gördünüz ya, Allah'ı bırakıp da tapmakta olduğunuz ortaklarınızı! Gösterin bana, yer yüzünden neyi yaratmışlardır?» Yoksa onların gök yüzünde bir ortaklığı mı var? Yoksa biz kendilerine bir kitap vermişiz de ondan bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır o zalimler, birbirlerine aldatmadan başka bir vaadde bulunmuyorlar.”[192]

“De ki: «Onları ilk defa yaratan diriltecek ve o her yaratmayı bilir.»[193]

“De ki: «Evet, hem de sizler çok aşağılanmış olarak (dirileceksiniz).»[194]

“De ki: Ben, sadece bir uyarıcıyım. Vahid, Kahhar olan Allah'tan başka hiç bir ilah yoktur.”[195]

“De ki: «Bu (Kur'an), büyük bir haberdir.»[196]

“Ey Muhammed! De ki: «Ben o Kur'ân'a karşı sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben kendiliğimden bir şey de teklif etmiyorum.»[197]

“İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman bütün gönlünü vererek Rabbine dua eder. Sonra kendisine tarafından bir nimet lütfettiği zaman da önceden O'na dua ettiği hali unutur da, yolundan sapıtmak için Allah'a ortaklar koşmaya başlar. Ey Muhammed! De ki: «Küfrünle biraz zevk et, çünkü sen, o ateşliklerdensin.»[198]

“Yoksa o, gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanıp, kıyama durarak daima vazifesini yapan, ahireti hesaba katan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: «Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?» Ancak temiz akıl sahibi olanlar anlar.”[199]

“Ey Muhammed! Tarafımdan söyle: «Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkun. Bu dünyada güzellik yapanlara bir güzellik vardır. Allah'ın yeryüzü geniştir. Ancak sabredenlere mükafatları hesapsız ödenecektir.»[200]

“De ki: «Bana, dini sadece kendisine halis kılarak Allah'a ibadet etmem emredildi.»[201]

“De ki: «Eğer Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkarım.»[202]

«Siz de O'ndan başka dilediğinize kul olun.» De ki: «Asıl hüsrana düşenler, kıyamet günü kendilerine ve mensuplarına ziyan edenlerdir. Evet, işte asıl açık hüsran budur.»[203]

“Andolsun ki onlara: «O gökleri ve yeri kim yarattı?» diye soracak olsan: «Elbette Allah!» diyeceklerdir. O halde gördünüz ya Allah'tan başka çağırdıklarınızı! Eğer Allah bana bir zarar vermek isterse, onlar O'nun zararını giderebilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi? De ki: «Allah, bana yeter.» Tevekkül edenler, hep O'na dayanırlar.”[204]

“De ki: «Ey kavmim! Haliniz üzere çalışın. Ben de kendi halime göre çalışıyorum. Artık ileride bileceksiniz.»[205]

“Yoksa Allah'tan başka şefaatçiler mi edindiler? De ki: «Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (böyle yapacaksınız)?»[206]

“De ki: «Bütün şefaat Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra hep döndürülüp O'na götürüleceksiniz.»[207]

“De ki: «Ey haddi aşarak nefislerine karşı israf etmiş olan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin. Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.»[208]

“De ki: «Ey cahiller! Şimdi bana o Allah'tan başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz?»[209]

“De ki: «Bana Rabbimden apaçık deliller geldiği zaman, ben o sizin Allah'ı bırakıp taptıklarınıza ibadet etmekten kesinlikle men edildim ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.»[210]

“Ey Muhammed! De ki: «Ben sadece sizin gibi bir insanım, ancak bana ilâhınızın bir tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık hep O'na yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. Vay O'na ortak koşanların haline!”[211]

“De ki: «Siz yeri iki günde yaratanı gerçekten inkâr edip duracak mısınız? Bir de O'na eşler koşuyorsunuz ha? O bütün âlemlerin Rabbidir.»[212]

“Eğer biz onu yabancı dilden bir Kur'ân yapsaydık onlar mutlaka: «Bu kitabın âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Arap bir peygambere yabancı dil, öyle mi?» derlerdi. Sen de ki: «O, iman edenler için bir hidayet ve şifadır.» İman etmeyenlerin kulaklarında ise bir ağırlık vardır. Kur'ân onlara göre bir körlüktür. Sanki onlar uzak bir yerden çağrılıyorlar (da duymuyorlar).”[213]

“Ey Muhammed! De ki: «Ne dersiniz? O Kur'ân Allah tarafından gelmiş olup da sonra siz onu inkâr etmişseniz, o takdirde Hak'tan uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim olabilir?»[214]

“İşte Allah iman edip salih amel işleyen kullarını bununla müjdeler. Ey Muhammed! De ki: «Ben bu tebliğime karşı sizden akrabalıkta sevgiden başka hiçbir ücret istemiyorum.» Her kim bir iyilik yaparsa biz onun iyiliğini artırırız. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, şükrün karşılığını verir.”[215]

“Ey Muhammed! de ki: «Eğer Rahman olan Allah'ın bir çocuğu olsaydı, ona ibâdet edenlerin birincisi ben olurdum.»[216]

“Ey Muhammed! İman edenlere söyle: Allah'ın cezalandıracağı günlerin geleceğini ummayanları şimdilik bağışlasınlar. Çünkü Allah her kavmi kazandıklarıyla cezalandıracaktır.”[217]

“Ey Muhammed! De ki: «Allah'tan başka yalvardıklarınızı gördünüz mü? Onlar yerden ne yaratmışlar bana gösterin. Yoksa onların göklerin yaradılışında bir ortaklıkları mı var? Eğer siz doğru söyleyen kimseler iseniz bana bu Kur'an'dan önce indirilmiş bir kitap veya ilimden bir eser getirin.»[218]

“Yoksa, «Onu (Muhammed) uydurdu.» mu diyorlar? Sen de ki: «Eğer onu ben uydurmuşsam Allah'tan bana gelecek cezayı savmaya sizin gücünüz yetmez. O sizin yaptığınız taşkınlıkları daha iyi bilir. Sizinle benim aramda şahit olarak Allah yeter. O çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”[219]

“Ey Muhammed! De ki: «Ben Peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben ancak bana vahyedilene tabi oluyorum. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.”[220]

“De ki: «Ne dersiniz, eğer bu Kur'an Allah tarafından ise ve siz de onu inkâr etmişseniz, bununla birlikte İsrailoğulları'ndan bir şahit de onun bir benzerini

(Tevrat'ta görüp) inanmışken siz hala büyüklük taslarsanız (haksızlık etmiş olmaz mısınız)? Şüphesiz ki, Allah zalim bir topluluğu doğru yola iletmez.»[221]

“yakında a'râbilerden geri kalmış olanlar sana diyecekler ki, «Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile.» Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. De ki: Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir? Hayır! Allah yaptıklarınızdan haberdardır.”[222]

“Siz ganimetleri almak için gittiğinizde geri kalanlar: «Bırakın biz de arkanıza düşelim.» diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: Siz bizimle gelemeyeceksiniz. Allah daha önce böyle buyurmuştur. Onlar size: «Bizi kıskanıyorsunuz.» diyeceklerdir. Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir.”[223]

“A'rabilerin geri bırakılmış olanlarına de ki: Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla savaşırsınız veya müslüman olurlar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acıklı bir azaba uğratır.”[224]

“Bedevîler «inandık» dediler. De ki: Siz iman etmediniz ama «İslâm olduk.» deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah'a ve Resulüne itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir.

“De ki: Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

“Onlar İslâm'a girdikleri için sana minnet ediyorlar. De ki: Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Bilakis sizi imana erdirdiği için Allah sizin başınıza kakar. Eğer doğrulardan iseniz (Allah'a minnettar olmanız gerekir.)”[225]

“De ki: Bekleyin, çünkü ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.”[226]

“De ki: «Şüphesiz, öncekiler de ve sonrakiler de,»[227]

“De ki: «Ey Yahudi olanlar! Eğer insanlar arasında yalnız sizin, Allah'ın dostları olduğunuzu sanıyorsanız, o halde ölümü temenni edin, doğru iseniz?»[228]

“De ki: «Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra görünmeyeni ve görüneni bilene döndürüleceksiniz. O size (bütün) yaptıklarınızı haber verecektir.”[229]

“Bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona gittiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: «Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten de hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.»[230]

“İnkâr edenler, katiyyen diriltilmeyeceklerini sandılar. De ki: «Hayır! Rabbim hakkı için mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır»[231]

“De ki: «Sizi yaratan, size kulaklar gözler ve gönüller veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!»[232]

“De ki: «Sizi yerden üreten O'dur ve O'na toplanıp götürüleceksiniz.»[233]

“De ki: «(O'na ait) bilgi, Allah'ın yanındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.»[234]

“De ki: «Baksanıza, eğer Allah beni ve benimle beraber olanları öldürse, yahut bize merhamet etse, kâfirleri acı bir azabdan kim kurtarabilir?”[235]

“De ki: «O çok merhametlidir. O'na inanmış, O'na dayanmışızdır. Yakında kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu bileceksiniz.»[236]

De ki: «Baksanıza, eğer suyunuz çekilse, size kim bir akarsu getirebilir?»[237]

“Deki: Hakikat bir takım cinnin Kur'ân dinleyip de şöyle dedikleri bana vahyedildi. Şüphesiz biz, hayret verici bir Kur'ân dinledik.”[238]

“De ki: «Ben ancak Rabbime dua eder ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmam»[239]

“De ki, «Haberiniz olsun, ben size kendiliğimden ne bir zarar verebilirim, ne de bir yol gösterebilirim.»[240]

“De ki, «Allah'tan beni kimse kurtaramaz ve ben O'ndan başka bir sığınacak bulamam.»[241]

“De ki: «Ben bilmem, o size vaad edilen şey yakın mı, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar..»[242]

“De ki: Ey kâfirler…”[243]

“De ki; O Allah bir tektir.”[244]

“De ki: «Ben, ağaran sabahın Rabbine sığınırım,”[245]

“De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine,”[246]

KULİ –deki- ile başlayanlar:

“Ey Muhammed! Sana şarap ve kumardan soruyorlar. De ki: Bu ikisinde büyük bir günah, bir de insanlar için bazı menfaatler vardır. Fakat günahları, menfaatlerinden daha büyüktür. Yine sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: İhtiyaçtan fazlasını infak edin. İşte böylece Allah, size âyetlerini açıklıyor. Umulur ki siz düşünürsünüz.”[247]

“De ki: «Ey mülkün sahibi Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de onu çeker alırsın, dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır Senin elindedir. Muhakkak ki, Sen her şeye kâdirsin.”[248]

“Kadınlar hakkında senden fetva isterler. De ki: Onlar hakkındaki fetvayı size Allah veriyor: Yazılmış hakları olan mirası kendilerine vermediğiniz ve nikahlanmayı istemediğiniz öksüz kızlar ve zavallı çocuklara ve bir de yetimlere adaletle davranmanız hakkında Kitap'ta size okunan âyetler vardır. Sizin her yaptığınız iyiliği, muhakkak Allah bilir.”[249]

“Senden fetva istiyorlar. Deki: «Allah size kelâle (babasız ve çocuksuz kimse) nin mirası hakkında hükmünü açıklıyor: Çocuğu olmayan, fakat kız kardeşi bulunan bir kişi ölürse, bıraktığı malın yarısı o (kız kardeşi)nundur. Çocuğu olmayan kız kardeş ölürse, erkek kardeş ona varis olur. Eğer (ölenin) iki kız kardeşi varsa, bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kardeşler erkek ve kız olurlarsa, erkeğin hissesi, iki kızın hissesi kadardır. Şaşırmamanız için Allah size (hükümlerini) açıklıyor. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.”[250]

“De ki: «Şahitlik yönünden hangi şey daha büyüktür?». De ki: «Allah, benimle sizin aranızda şahittir ve bana bu Kur'ân vahyolundu ki, onunla hem sizi, hem de sizden sonra kendisine ulaşan herkesi uyarayım. Allah'la beraber başka ilâhlar olduğuna siz gerçekten şahitlik eder misiniz?» De ki: «Ben buna şahitlik etmem». «O, ancak ve ancak bir tek ilâhtır ve gerçekten ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzağım» de.”[251]

“De ki: «Allah, sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtarır, sonra da siz yine ortak koşarsınız»[252]

“Onlar: «Allah insanlara hiçbir şey göndermemiştir» demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar. De ki: Musa'nın insanlara aydınlık ve hidayet olmak üzere getirdiği, sizin parça parça kâğıtlara çevirdiğiniz, bir kısmını belli ettiğiniz, birçoğunu gizlediğiniz; sizinle babalarınızın, sayesinde bilmediğiniz birçok şeyleri öğrendiğiniz Kitab'ı kim gönderdi? (Onlara karşı sen) «Allah» de. Sonra onları bırak, boş laflara dalarak oyalansınlar.”[253]

“(İnanmak için) ille meleklerin gelmesini, yahut Rabbinin gelmesini, ya da Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Ama Rabbinin (azab) işaretlerinin geldiği gün, daha önce iman etmemiş, yahut imanında bir hayır kazanmamış kimseye, artık inanması bir fayda sağlamaz. De ki: «Bekleyin; biz de beklemekteyiz.»[254]

“Onların yürüyecek ayakları, tutacak elleri, görecek gözleri veya işitecek kulakları mı var? De ki: «Haydi çağırın o ortaklarınızı, sonra bana istediğiniz tuzağı kurun ve elinizden gelirse göz açtırmayın.»[255]

“Sana ganimetlerin bölüştürülmesini soruyorlar. De ki, ganimetlerin taksimi Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten mümin kimseler iseniz Allah'tan korkun da biribirinizle aranızı düzeltin. Allah'a ve Resulü'ne itaat edin.”[256]

“Münafıklar, kalblerindekileri bütünüyle haber verecek bir sûrenin tepelerine inmesinden çekinirler. De ki, alay edip durun bakalım, Allah o sizin çekindiğiniz şeyi kesinlikle ortaya çıkaracaktır.”[257]

“İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra kendilerine bir rahmet tattırdığımız zaman, âyetlerimiz hakkında derhal bir takım hilekârlıklara girişirler. De ki: «Allah'ın hilesi daha çabuktur. Haberiniz olsun ki elçilerimiz yaptığınız hileleri yazıp duruyorlar»[258]

“De ki: «Allah'a eş tuttuğunuz ortaklarınızdan, önce yaratıp, sonra da onu çevirip yeniden diriltecek var mı?» De ki, «Önce yaratıp, sonra da onu yeniden yaratacak olan Allah'dır. O halde nasıl yoldan saptırılıyor, döndürülüyorsunuz?»[259]

“De ki, «Ortak koştuklarınızdan doğru yolu gösterecek olan var mıdır?» Deki, «Allah, hak olan doğru yola hidayet eder. O halde doğru yola hidayet eden mi kendisine uyulmaya daha layıktır, yoksa kendisine yol gösterilmeyince onu bulamayan mı daha layıktır. O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hükmediyorsunuz?»[260]

“De ki: «Göklerde ve yerde olup bitenlere dikkatle bakın!» Fakat o uyarmalar ve o âyetler, iman etmeyen bir kavme fayda vermez ki!”[261]

“De ki: «Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?» De ki: «Allah'dır». De ki: «Allah'dan başkalarını, o kendi kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verebilenleri dostlar mı ediniyorsunuz?» De ki: «Hiç kör ile gören bir olur mu? Hiç karanlıklarla aydınlık bir olur mu?» Yoksa Allah'a, O'nun gibi yaratan birtakım ortaklar buldular da, bu yaratış kendilerince birbirine benzer mi göründü? De ki: «Allah, her şeyi yaratandır. O, birdir. Her şeye üstün ve kahredicidir.»[262] (2 kere var)

«İsterse gönlünüzde büyüyen başka bir yaratık olun, (Muhakkak öldürülecek ve diriltileceksiniz.) «Onlar: «Bizi kim tekrar diriltecek?» diyecekler. De ki: «Sizi ilk defa yaratmış olan o kudret sahibi.» Sana başlarını sallayarak: «Ne zamandır bu.» diyecekler. De ki: «Yakın olması gerekir!»[263]

“De ki: «Allah'tan başka, ilâh olduğunu sandığınız şeyleri çağırın, size yardım etsinler. Onlar, ne sizden sıkıntıyı kaldırabilirler, ne de değiştirebilirler.”[264]

“Ey Muhammed! Sana ruhtan soruyorlar. De ki: «Ruh Rabbimin bildiği bir iştir ve size ilimden ancak az bir şey verilmiştir.»[265]

“ (Sen onlara) de ki: İster «Allah» deyin, ister «Rahmân» deyin, nasıl çağırırsanız çağırın. En güzel isimler O'nundur. Namazında sesini pek yükseltme, çok da gizli okuma, orta yolu seç.”[266]

“De ki: «Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.» Göklerin ve yerin gaybı O'na aittir. O ne güzel görendir! O ne mükemmel işitendir! Onların, O'ndan başka bir yardımcısı yoktur. O, kendi hükümranlığına kimseyi ortak etmez.”[267]

“ (Resulüm!) de ki: «Hamd olsun Allah'a, selam olsun seçkin kıldığı kullarına. Allah mı hayırlı, yoksa O'na koştukları ortaklar mı?»[268]

“Andolsun ki onlara, «Gökten su indirip, onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?» diye sorsan, mutlaka, «Allah « derler. De ki: (Öyleyse) hamd de Allah'a mahsustur. Fakat çokları akıllarını kullanmazlar.”[269]

“Andolsun ki onlara: «Gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan, elbette «Allah» diyecekler. «Allah'a hamd olsun.» de. Fakat onların çoğu bilmezler.”[270]

“De ki: «Allah'ı bırakıp da tanrı saydığınız putlarınıza istediğiniz kadar yalvarın. Onların ne göklerde, ne yerde zerre kadar güçleri yetmez. Onların, bunlarda bir ortaklığı da yok. Allah'ın da onlardan bir yardımcısı yoktur.»[271]

“De ki: «Size göklerden ve yerden rızık veren kimdir?» Yine de ki: «Allah'tır, herhalde ya biz, ya da siz mutlak bir hidayet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içindeyiz.»[272]

“De ki: «Ben dinimi kendisine halis kılarak yalnız Allah'a kulluk ederim.»[273]

“De ki: «Ey gökleri ve yeri yaratan, görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'ım! Kulların arasında, o ihtilaf edip durdukları şeyler hakkında sen hüküm vereceksin.»[274]

“ (Ey Muhammed!) De ki: «Allah sizi diriltir. Sonra sizi o öldürür, sonra da geleceğinde şüphe olmayan kıyamet gününde (diriltip) bir araya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler.”[275]

MEHMET ÖZÇELİK

25-06-2006

---

[1] Bakara.80.
[2] Bakara.91.
[3] Bakara.93.
[4] Bakara.94.
[5] Bakara.97.
[6] Bakara.111.
[7] Bakara.120.
[8] Bakara.135.
[9] Bakara.139.
[10] Bakara.140.
[11] Bakara.142.
[12] Bakara.189.
[13] Bakara.215.
[14] Bakara.217.
[15] Bakara.219.
[16] Bakara.220.
[17] Bakara.222.
[18] Âl-i İmran.12.
[19] Âl-i İmran.15.
[20] Âl-i İmran.29.
[21] Âl-i İmran.31.
[22] Âl-i İmran.32.
[23] Âl-i İmran.64.
[24] Âl-i İmran.73.
[25] Âl-i İmran.84.
[26] Âl-i İmran.93.
[27] Âl-i İmran.95.

[28] Âl-i İmran.98.

[29] Âl-i İmran.99.

[30] Âl-i İmran.119.

[31] Âl-i İmran.154.

[32] Âl-i İmran.165.

[33] Âl-i İmran.168.

[34] Âl-i İmran.183.

[35] Nisa.77.

[36] Nisa.78.

[37] Maide.4.

[38] Maide.17.

[39] Maide.18.

[40] Maide.59.

[41] Maide.60.

[42] Maide.68.

[43] Maide.76.

[44] Maide.77.

[45] Maide.100.

[46] En'am.11.

[47] En'am.12.

[48] En'am.14.

[49] En'am.15.

[50] En'am.19.

[51] En'am.37.

[52] En'am.40.

[53] En'am.46.

[54] En'am.47.

[55] En'am.50.

[56] En'am.56.

[57] En'am.57.

[58] En'am.58.

[59] En'am.63.

[60] En'am.65.

[61] En'am.66.

[62] En'am.71.

[63] En'am.90.

[64] En'am.91.

[65] En'am.109.

[66] En'am.135.

[67] En'am.143.

[68] En'am.144.

[69] En'am.145.

[70] En'am.148.

[71] En'am.149.

[72] En'am.150.

[73] En'am.151.

[74] En'am.161.

[75] En'am.162.

[76] En'am.164.

[77] A'raf.28.

[78] A'raf.29.

[79] A'raf.32.

[80] A'raf.33.

[81] A'raf.158.

[82] A'raf.187.

[83] A'raf.188.

[84] A'raf.203.

[85] Enfal.38.

[86] Enfal.70.

[87] Tevbe.24.

[88] Tevbe.51.

[89] Tevbe.52.

[90] Tevbe.53.

[91] Tevbe.61.

[92] Tevbe.65.

[93] Tevbe.81.

[94] Tevbe.94.

[95] Yunus.15.

[96] Yunus.16.

[97] Yunus.18.

[98] Yunus.31.

[99] Yunus.34.

[100] Yunus.35.

[101] Yunus.38.

[102] Yunus.49.

[103] Yunus.50.

[104] Yunus.53.

[105] Yunus.58.

[106] Yunus.59.

[107] Yunus.69.

[108] Yunus.102.

[109] Yunus.104.

[110] Yunus.108.

[111] Hud.13.

[112] Hud.35.

[113] Yusuf.108.

[114] Ra'd.16.

[115] Ra’d.27.

[116] Ra’d.30.

[117] Ra’d.33.

[118] Ra’d.36.

[119] Ra’d.43.

[120] İbrahim.30.

[121] İbrahim.31.

[122] İbrahim.102.

[123] İsra.42.

[124] İsra.50.

[125] İsra.51.

[126] İsra.84.

[127] İsra.88.

[128] İsra.93.

[129] İsra.95.

[130] İsra.96.

[131] İsra.100.

[132] İsra.107.

[133] Kehf.22.

[134] Kehf.83.

[135] Kehf.103.

[136] Kehf.109.

[137] Kehf.110.

[138] Meryem.75.

[139] Taha.135.

[140] Enbiya.24.

[141] Enbiya.42.

[142] Enbiya.45.

[143] Enbiya.108.

[144] Hac.49.

[145] Hac.72.

[146] Mü’minun.84.

[147] Mü’minun.85.

[148] Mü’minun.86.

[149] Mü’minun.87.

[150] Mü’minun.88.

[151] Mü’minun.89.

[152] Mü’minun.93.

[153] Nur.30.

[154] Nur.53.

[155] Nur.54.

[156] Furkan.6.

[157] Furkan.15.

[158] Furkan.57.

[159] Furkan.77.

[160] Neml.64.

[161] Neml.65.

[162] Neml.69.

[163] Neml.72.

[164] Kasas.49.

[165] Kasas.71.

[166] Kasas.72.

[167] Kasas.85.

[168] Ankebut.20.

[169] Ankebut.50.

[170] Ankebut.52.

[171] Rum.42.

[172] Secde.11.

[173] Secde.29.

[174] Ahzab.16.

[175] Ahzab.17.

[176] Ahzab.28.

[177] Ahzab.59.

[178] Ahzab.63.

[179] Sebe.3.

[180] Sebe.24.

[181] Sebe.25.

[182] Sebe.26.

[183] Sebe.27.

[184] Sebe.30.

[185] Sebe.36.

[186] Sebe.39.

[187] Sebe.46.

[188] Sebe.47.

[189] Sebe.48.

[190] Sebe.49.

[191] Sebe.50.

[192] Fatır.40.

[193] Yasin.79.

[194] Saffat.18.

[195] Sad.65.

[196] Sad.67.

[197] Sad.86.

[198] Zümer.8.

[199] Zümer.9.

[200] Zümer.10.

[201] Zümer.11.

[202] Zümer.13.

[203] Zümer.15.

[204] Zümer.38.

[205] Zümer.39.

[206] Zümer.43.

[207] Zümer.44.

[208] Zümer.53.

[209] Zümer.64.

[210] Mümin.66.

[211] Fussilet.6.

[212] Fussilet.9.

[213] Fussilet.44.

[214] Fussilet.52.

[215] Şura.23.

[216] Zuhruf.81.

[217] Casiye.14.

[218] Ahkaf.4.

[219] Ahkaf.8.

[220] Ahkaf.9.

[221] Ahkaf.10.

[222] Fetih.11.

[223] Fetih.15.

[224] Fetih.16.

[225] Fetih.17.

[226] Fetih.31.

[227] Vakıa.49.

[228] Cum'a.6.

[229] Cum'a.8.

[230] Cum'a.11.

[231] Cum'a.7.

[232] Mülk.23.

[233] Mülk.24.

[234] Mülk.26.

[235] Mülk.28.

[236] Mülk.29.

[237] Mülk.30.

[238] Cin.1.

[239] Cin.20.

[240] Cin.21.

[241] Cin.22.

[242] Cin.25.

[243] Kâfirun.1.

[244] İhlas.1.

[245] Felak.1.

[246] Nas.1.

[247] Bakara.219.

[248] Âl-i İmran.26.

[249] Nisa.127.

[250] Nisa.176.

[251] En'am.19.

[252] En'am.64.

[253] En'am.91.

[254] En'am.158.

[255] A'raf.195.

[256] Enfal.1.

[257] Tevbe.64.

[258] Yunus.21.

[259] Yunus.34.

[260] Yunus.35.

[261] Yunus.101.

[262] Ra'd.16.

[263] İsra.51.

[264] İsra.56.

[265] İsra.85.

[266] İsra.110.

[267] Kehf.26.

[268] Neml.59.

[269] Ankebut.63.

[270] Lokman.25.

[271] Sebe.22.

[272] Sebe.24.

[273] Zümer.14.

[274] Zümer.46.

[275] Casiye.26.

İLLE-İ GAYE

Her şeyin oluşumunda,eşyanın yaratılışında bir gaye,hedef,proğram,proje,tasarım amaçlanmıştır.Herşey bir şeyi oluştururken,tüm kâinat bir netice olan insanı oluşturmakta ve onun etrafında dönmektedir.Kâinatın merkezi noktasında insan vardır.

"Vazifeye terettüb eden maslahatlar, semereler, faidelerdir ki; ona "ille-i gaiye" denilir."[1]

"Hilkat-i kâinatın bir netice-i a'zamı, ubudiyet-i insaniyedir ve rububiyet-i İlahiyeye karşı iman ve itaatla mukabeledir. Halbuki ehl-i küfür ve dalalet ise, küfürdeki inkârıyla, mevcudatın ille-i gayeleri ve sebeb-i bekaları olan o netice-i a'zamı reddettikleri için, umum mahlukatın hukukuna bir nevi tecavüz olduğu gibi, umum masnuatın âyinelerinde cilveleri tezahür eden ve masnuatın kıymetlerini, âyinedarlık cihetinde âlî eden esma-i İlahiyenin cilvelerini inkâr ettikleri camid, fâni, manasız bir mahluk menzilesinde gösterdiğinden, umum mahlukatın hukukuna karşı bir nevi tahkirdir."[2]

Kâinatın neticesi insan ve insanın neticesi ise ibadettir..şükürdür.

"Ubudiyet, emr-i İlahîye ve rıza-yı İlahîye bakar. Ubudiyetin dâîsi emr-i İlahî ve neticesi rıza-yı Hak'tır. Semeratı ve fevaidi, uhreviyedir. Fakat ille-i gaiye olmamak, hem kasden istenilmemek şartıyla, dünyaya ait faideler ve kendi kendine terettüb eden ve istenilmeyerek verilen semereler, ubudiyete münafî olmaz. Belki zaîfler için müşevvik ve müreccih hükmüne geçerler. Eğer o dünyaya ait faideler ve menfaatlar; o ubudiyete, o virde veya o zikre illet veya illetin bir cüz'ü olsa; o ubudiyeti kısmen ibtal eder. Belki o hasiyetli virdi akîm bırakır, netice vermez."[3]

Ubudiyet ise sırf Allah emrettiği ve de rızası için yapılır.Diğer sebebler gaye olmaksızın teşvik edici birer sebetirler.

"Yirmidokuzuncu hassasında denilmiştir ki; kâinatın neticesi hayat olduğu gibi; hayatın neticesi olan şükür ve ibadet dahi, kâinatın sebeb-i hilkati ve ille-i gaiyesi ve maksud neticesidir. Evet bu kâinatın Sâni'-i Hayy-ı Kayyum'u bu kadar hadsiz enva'-ı nimetiyle kendini zîhayatlara bildirip sevdirdiğine mukabil, elbette zîhayatlardan o nimetlere karşı teşekkür ve sevdirmesine mukabil sevmelerini ve kıymetdar san'atlarına mukabil medh ü sena etmelerini ve evamir-i Rabbaniyesine karşı itaat ve ubudiyetle mukabele edilmelerini ister."[4]

Şeker fabrikasından maksad şeker üretmektir.Şekerin dışındaki posası değildir.Alemden kasıt da şükür olup,onun dışındakiler birer posadırlar.

Evet zahire bakılırsa insan bir zerre hükmündedir. Fakat insanın taşıdığı ruha, kafasına taktığı akla, kalbinde beslediği istidadlara nazaran bu âlem-i şehadet dardır, istiab edemez. Ancak o ruhun arzularını ve o aklın fikirlerini ve o istidadların

meyillerini tatmin ve temin edecek, âlem-i âhirettir. Ve keza istifade hususunda müzahame, mümanaa ve tecezzi yoktur; bir küllînin cüz'iyatına nisbeti gibidir. Nasılki bir küllî bütün cüz'iyatında mevcud olduğu halde, ne o küllîde tecezzi ve inkısam olur ve ne de cüz'iyatında müzahame ve müdafaa olur. Küre-i Arz'dan da binlerce müstefid olsa, ne aralarında bir müzahame olur ve ne Küre-i Arz'da bir noksaniyet peyda olur. Yalnız insanın indallah kerameti olduğu için, âlem-i şehadetin yaratılışında insan, ille-i gaiye menzilesinde gösterilmiştir. Ve insanın hatırı için, bütün enva'a bir umumî ziyafet verilmiştir. Bu ise, bütün âlemin faideleri insana münhasır olup başkalara hiçbir faidesi yoktur demek değildir."[5]

Diğer varlıklar insanın sayesinde ve insana hürmeten istifade etmektedirler..onlar gaye değillerdir.Ancak faydasız da değillerdir.

"Kur'an-ı Kerim usûl ittihaz ettiği îcaz ve ihtisara binaen, temsilâtın akibetini yani temsilâta terettüb eden dalalet ve hidayeti, ille-i gaiye menzilesinde göstermiştir. Evet dalalet ve hidayet, temsilâta illet olamaz. Eğer illet olsa, cebr olur. Ancak temsilâtın sebeb ve ille-i gaiyesi, cumhur-u avamı ikaz ve irşaddır."[6]

Kur'an temsilatlar ile netice olan Hidayet ve dalalete işaretler etmektedir.Kâinatın neticesi de bu ikisidir.

"Bu büyük dünya, insan için yaratılmıştır. Ve yaratılışında, insanın istifadesi ille-i gaiye olarak nazara alınmıştır. Halbuki Arz'dan pek büyük olan Zühal'in, meselâ beşeri faidelendiren, yalnız zîneti ve zaîf bir ziyasıdır. Bu cüz'î faide için ne suretle beşer ona ille-i gaiye olur?

Elcevab: Bir faideyi takib eden adam, bütün fikrini, hayalini o faideye hasreder ve ondan maada birşeye bakmaz ve herşeye kendi hesabına bakar, kimseyi nazara almaz, hattâ kendisini ille-i gaiye zanneder. Binaenaleyh bu gibi adama karşı makam-ı imtinanda söylenilen o gibi kelâmlarda mübalağa yoktur. Evet binlerce hikmetler için yaratılan Zühal'in herbir hikmetinde binlerce cihetler ve herbir cihetinde binlerce istifade edenler bulunduğu halde, "Hilkatinde o adamın istifadesi, ille-i gaiyeden bir cüz' olarak düşünülmüştür" denilirse ne manii var? Çünki ille-i gaiye, daima basit birşeyden ibaret değildir."[7]

İlle-i gaiye;büyük,değerli,hülasa ve sonuçtur.

"Hilkat şeceresinin semeresi insandır. Malûmdur ki, semere bütün eczanın en ekmeli ve kökten en uzağı olduğu için bütün eczanın hâsiyetlerini, meziyetlerini hâvidir. Ve keza hilkat-i âlemin ille-i gaiye hükmünde olan çekirdeği yine insandır."[8]

Kâinatı bir ağaç olarak tasavvur edecek olursak,insan onun meyvesidir.Zira ağaç meyvesi için dikilir.

"Kezalik bu âlemi şu kadar zînetler ile, nakışlar ile tezyin eden Mâlik-ül Mülk, elbette ve elbette o hârika, antika, mu'cize manzaraları, zînetleri, seyircilerden, müşahidlerden, âşık ve müştaklardan, ârif dellâllardan hâlî bırakmayacaktır. İşte câmiiyeti dolayısıyla insan-ı kâmil, halk-ı eflake ille-i gaiye olduğu gibi, halk-ı kâinata da semere ve netice olmuştur."[9]

Kâinat ağacının en mükemmel meyvesi ise,Rasul-ü Ekremdir.

Kâinatın zerreden güneş ve samanyoluna kadar her şey netice itibariyle Hayat-Rızık ve İnsan için yaratılmış olup,sonuçta ilk ikiside en mükemmel mânada insanda bulunmaktadır.

Mehmet ÖZÇELİK / 19-10-2005

---

[1] Mektubat.86.

[2] Lem'alar.83-84.

[3] Age.131-132,Mesnevi-i Nuriye.171.

[4] Age.332.

[5] İşarat-ül İ'caz.101.

[6] Age.163.

[7] Age.186-187.

[8] Mesnevi-i Nuriye.117.

[9] Age.189.

İSTANBUL SEYAHATİNDEN...

25-29-Temmuz-2005 tarihleri arasında,Mehmet Altındal Beyin tavassutu,Ensar vakfı Müdür vekili Hüseyin kader Beyin muzahereti ve bizimle beraber gezib rehberlik eden değerli hocamız Yurt Müdürü Ali Çelik Beyin misafiri olarak bir geziye katıldık.Hepsine buradan Teşekkür ederim.

Proğram doğrultusunda ilk gün;Eyüp Sultan gezdik.O peygamber mihmandarı ki,gerçekten bulunduğu yöre tıpkı evini açtığı rasule evini ve çeresini nurlandırdığı gibi,çevresini sürekli nurlu,onurlu ve feyizli tutmaktaydı.Her zamanki gibi hala canlı ve kanlıydı.Saadet asrının esintisi esmekteydi.Ensarın samimiyeti,kucaklaşması o manevi atmosferle devam etmekteydi.

Daha sonra Minyatürk-ü ziyaret ettik.Burasıda güzel hazırlanıp tasarlanmıştı.Ancak anadolu kültürü,tarihimiz bu kadar değildi.Şairin;Gömelim gel seni tarihe desem sığmazsın/misali daha da zenginleştirilebilirdi.

Bazı eksiklikler ise;şehrin uzak bir yerinde olmasından ulaşımın ve katılımın yeterli olmaması,bence de en önemlisi bir cd veya tanıtım broşürünün bulunmaması idi.

İkinci gün;Dolma Bahçe Sarayını gezdik.Dolma Bahçe Sarayı tam anlamıyla harikaydı.

Öğrencilerden biri,ecdadın zevkine ne kadarda düşkün olduğunu söylemesi üzerine şunu anlattım:

Ecdad kendisinden önce devletini büyültmüştür.Dışa ve içe karşı haşmet ve gücünü geçmişde gösterdiği gibi,hala o büyüklüğünü sürdürmektedir.Elçilerin vesair devlet erkanlarının geldiğinde onları ağırlama yerleri her yönüyle diğerlerinden daha muhteşem olup,kendi büyüklüğünü adeta gözlerine sokuyordu.

Ecdad sanatkardı,ustaydı,üstün vasıflara sahipti.İşte onlardan nümune olarak bir kaçını vereyim:

"Tarihi hadiselere önyargılı bakan birçok batılı yazarın,Osmanlı kadınlarının saray hayatını kendi hayat felsefelerine göre değerlendirip, "kafes edebiyatı" çerçevesinde senaryolaştırmasına mukabil,yıllarca İstanbul'da yaşayan "Muhteşem İstanbul" kitabının yazarı Gerard de Nerval, Osmanlı saray kadınları hakkında şunları kaydetmektedir:"Saray kadınlarına gelince, bunların gerçekten birer alim olduklarını söyleyebiliriz ve bu sözümüzde mübalağa yoktur. Çünkü saraya giren her kadın, tarih, edebiyat. müzik, resim ve coğrafya konularında çok ciddi bir eğitime tabi tutulur. Bu kadınlarin bir çoğu, sanatkar veya şairdirler."

"Fransa Imparatoru III. Napolyon, o sırada Paris'te Osmanlı Büyükelçisi olarak bulunan Ahmet Vefik Paşa'ya; "Paşa, işitiyorum, Osmanlı Devleti çatırdıyor" demiş, bunun üzerine Vefik Paşa'nin gayet vakur bir şekilde şöyle cevap vermiştir: "İstanbul buraya uzaktır, ses duyulmaz... O duyduğunuz sizin imparatorluğunuzun çatırtısıdır."

"Otuzikinci şehit Osmanlı Padişahı Abdülaziz Han çok dindar bir padişah idi ve ömrü boyunca namazını hiç terketmemisti. Fransa Kralı ve İngiltere Kraliçesi'nin daveti üzerine çıktığı Avrupa seyahatinde, Frenklere itimat etmeyerek abdest suyunu dahi beraberinde götürmüştü.
Daha sonraları bazi menfaati zedelenenlerce, cinayet şebekesi kurdurularak hunharca öldürülüp hadiseye intihar süsü verilmiştiki. Abdülaziz'in vefatını öğrenen İstanbul halkı, çok sevdikleri padişahları için "Babamiz öldü!" çığlıklarıyla sokaklara dökülmüştü."

"Ulu Hakan Abdülhamid Han, Fatih Sultan Mehmed'den sonra eğitim ve kültüre en fazla ehemmiyet veren padişah idi. Varlığından yeni haberdar olunan Yıldız Sarayı Kütüphanesi'ndeki bir albümden öğrenebildiğimize göre, Abdülhamid Han İstanbul'da büyük bir kültür projesi gerçekleştirmek istiyordu.Bu projeye göre Abdülhamid Han, Sultanahmet meydanına muhteşem bir kültür sitesi kurmayı düşünmüş,bunun mimari projesini hazırlatmak üzere Fransa'dan şehircilik mütahassısları getirtmişti.Albümde sayfa sayfa resimleri görülen bu projeye göre, Sultanahmet Camii'nin karşısına Osmanlı Ulum Akademisi,Sol tarafa Milli Kütüphane ve Ayasofya'ya yakın noktaya da yepyeni

bir Darülfünun binası düşünülmekteydi.

"1835 yılına kadar dünyanın en büyük şehri kabul edilen Osmanlı Devleti'nin payitaht merkezi İstanbul'da,Kanuni Sultan Süleyman'ın hükümdarlık yaptığı 46 yıl boyunca (1520-1566) yılda ortalama sadece 1 (bir) cinayet vakası kaydedilmişti. "

"Çağ açıp çağ kapayan büyük dahi Fatih Sultan Mehmed, İstanbul'u fetheder etmez hemen imar faaliyetlerine girişmişti. İstanbul'un en güzel yerlerinden biri olan Haliç'in dolmaması için her iki yakada tırnaklı hayvanların otlatılmasını menetmişti. Toprağın yağmurlarla akıp giderek Haliç'i doldurmaması için de Haliç'in kenarlarına (sırtlarına) ağaç ve ayrık kökleri diktirmişti.

"Osmanlı padişahları ilim ve sanata büyük kıymet vererek bu uğurda gayret gösterenleri maddi manevi desteklemekteydiler. "Veli" lakaplı Sultan II. Bayezid, büyük hat sanatkarı Şeyh Hamdullah'ın sanatına olan hürmetinden ve sevgisinden dolayı, hat üstadının yazı meşkederken hokkasını tuttuğu,rahat etsin diye sırtını yastıkla beslediği kaydedilmektedir.

"Fatih Sultan Mehmed Han döneminde ilme ve alime muazzam bir kıymet veriliyordu. Fatih'in hocalarından Molla Hüsrev, Ayasofya'da derse başlamadan önce talebeleri Hoca'nın evine gider, Hoca atına bindirilerek,arkasında da talebelerinin eşliğinde camiye getirilirdi.Zamanın Ebu Hanife'si addolunan Molla Hüsrev, camiye girdiğinde, hürmet ifadesi olarak tekrimen ayağa kalkılır ve hoca dersini bitirdiğinde talebeleri tekrar onu atına bindirerek evine bırakırlardı.

"Büyük Cihangir Yavuz Sultan Selim günde üç saat uyku uyuyup tahta kaşıkla tek çeşit yemek yemekteydi.Herhangi bir saray halkından ayırt edilemeyecek kadar sade giyinmekte ve bunun sebebini soranlara söyle demekteydi:
"Vezirlerin ve beylerin süslü giyinmeleri, padişahlarına saygıdan ileri gelir. Biz kime şirin görünmek için süslü giyinelim ki? Bizim Padişahımız (Allah c.c.) vücudun dışına değil, içindeki cevhere (imana) bakar."

"Makedonya kral Büyük İskender, Mısır'ı işgal ettiği zaman kendisinin Yunanlılar için haşa ilah kabul edilen Jüpiter yıldızından geldiğini iddia ederek, uluhiyet davasında Firavun'u taklit etmişti.
Buna mukabil, Yavuz Sultan Selim Mısır tahtına nail olduğu zaman söyle demişti:
"Mülk, Allah'ındır.Şayet benim veya başka bir kimsenin yeryüzünde parmak ucu kadar toprağı olsa, bu Allah ile ortaklık değil midir?"

"Okkası 30 paraya satılan ekmeğin fiyatına 10 paralık bir zam yapmak isteyen fırıncıları huzuruna çağıran müşfik sultan Abdülhamid Han, onlara şöyle demisti:"Siz yine ekmeği 30 paraya satmaya devam edin. Sattığınız her ekmek için istediğiniz 10 parayı ben vereceğim. Çünkü bir memlekette ekmek fiyatına zam yapılırsa, bunu bütün zaruri ihtiyaçların pahalılaşması gibi bir hareket kovalar ki, halkımız bundan büyük ızdırap çeker."

"Osmanlı Şehzadeleri küçük yaşlardan itibaren, ileride devleti yönetebilecek şekilde çok ciddi bir eğitime tabi tutulmaktaydılar ve büluğ çağına gelince de (yani günümüz nesillerinin sokakta çember çevirdikleri bir yaşta) bir nevi "sultanlık stajı" anlamına

gelen önemli vilayetlerin başına Sancakbeyi olarak tayin edilip devlet idaresini tatbiki şekilde öğrenmeleri sağlanmaktaydı. Böylece, ilerisi için onlar devleti tanırken, devletin de onları tanıma fırsatı olurdu."

O gün tevafuk eseri Mehteran bölüğüde hazır olup,tarihi yeniden yaşamış olduk.

Bir çok padişah gibi, Abdulazizin kütüphanesi de gayet geniş olup,içerisindeFransızca,Almanca,İngilizce ve Arapça gibi bir çok dilde eserler mevcuttu.Fatih gibi bir çok osmanlı sultanlarının bir kaç dil bildiğide unutulmamalıdır.

Yıldız Sarayı, Rumeli Hisarı gezilmeye değer yerlerdendi.

Üçüncü gün Süleymaniye Camiindeydik.Caminin aküstük bir özelliği vardı.Yanlarda öğrencilerin ders göreceği odalar ve kütüphaneler bulunmaktaydı.Bir çok cami gibi Süleymaniyede İstanbula nazır bir mevkiye kurulmuş.Adeta yukarıdan aşağıyı koruyan bir siyanet meleği gibi idi.

Genelde evliyalar ve manevi türbe,cami gibi mekanlar yukarı ve yüksek yerlere,sultanlar ise şehirlere ve aşağılara kurulurlar.

Şehzade camii, Karikatür ve Mizah Müzesi, Fatih camii, Yavuz Selim camii, Hırka-i Şerif camii ziyaret ettiğimiz yerler arasındaydı.

Fatih camii ve çevresi tıpkı Eyüb Sultan ve çevresi gibi manevi atmosfer ile kaplanmıştı.İnsanları,çarşısı,pazarı,ucuzluğu,çocuklarıyla bambaşka bir yeri hatırlatıyordu.Bu iki maddi ve manevi sultanlar,saltanatlarını burada dahi sürdürüyorlardı.

Dördüncü günde olduğu gibi aslında her akşam Sultan Ahmet camiindeydik.Yerliden çok,yabancılar vardı.Bu arada başta Diyanet İşleri Başkanlığına ve Kültür Bakanlığına tavsiye ve teklifim şudur:

Hergün burayı yüzlerce değişik devletlerden gelen turistler ziyaret etmektedir.Sultan Ahmet Camiinin ve Ayasofyanın çevresine 20 kadar dinimizi ve kültürümüzü bilen,ehil rehber ve tebliği görevlileri yerleştirmelidir.Bir kısmı sadece turistlere kültürümüzü anlatırken,diğer bir kısmıda sadece İslam dini hakkında onlara islamı anlatmalıdırlar.

Dünyada eşsiz yazma eserlerin ve kaynakların bulunduğu yer olan Süleymaniye Kütüphanesine gitmemek elbette en büyük eksiklik olurdu.

Değerli Kütüphane Müdür Yardımcısı Emir Eş Beyin bir saati aşkın gezdirip bilgi vermesi,ayrı bir aydınlatıcı,geçmişimizi hatırlayıp yadetmeye vesile oldu.Bu arada kaynanasından da bir hatıra anlatmadan edemedi.Bende kendilerine bunu anlatacağımı söyleyip izin aldım.Başına bir şey gelirse,kendisine aiddir.

-Emir Bey jest olsun diye bir gün kaynanasını kütüphaneye getirip gezdirmeye başlar.Etrafa,kemerlere bakar kaynanası birşeyler anlamayıp,bir mana vermek için kısa yoldan alışılmış bir mana vermeye çalışır.Burada kemerler olduğuna göre,buranın cami olması gerekir.Ve kitap fişlerinin saklandığı çekmeceleride göstererek,bunlarda ayakkabılık olsa gerek,der.

Hali,Halimize ne kadar da benziyor değil mi?Kızım sana söylüyorum,gelinim sen işit.Tüm gelinlere buradan duyurulur..

Osmanlıda alimlerin ders verdikleri yerin kapılarının düşük olduğu her yerde görülmektedir.Sebebi ise,padişahdan gedaya kadar herkes huzura girdiğinde eğilip edeble girmektedir...

Yere Batan Sarnıcı,basit bir su deposu değildi.Tam bir sanat ve dev bir sanatla estetiğin birleştiği bir yer idi.

İslam Eserleri Müzesi, Arkeoloji Müzesi , Gülhane Parkı o günkü ziyaret yerlerimizdi.

Beşinci ve son günde Topkapı Sarayı, Beyazıt Camii, Sahaflar ve Kapalı Çarşı, Hat Eserleri Müzesi ziyaret ettiğimiz yerlerdendi.

Beyazıt Caminin imamının okuduğu aşir ise tam mestediciydi.

Ecdadın yaşadığı ve yazdığı tarihi,bizlerden gezmekten ve okumaktan aciz kalmıştık.

Nabi İstanbul İle ilgili şiirinde:

*****Der Beyan-ı Şeref-i İstanbul (17-18. Yüzyıl)**

İlm ile ma'rifete cây-ı kabul

Olmaz illâ ki meğer İstanbul

Olmaya mîve-hor-ı bâğ-ı hüner

Olmaya şehr-i Sitanbul kadar

İtsün İstanbul'ı Allah ma'mur

Andadır cümle meâli-i umur

Mevlid ü menşe-i ashâb-ı himem

Terbiyet-hâne-i esnâf-ı ümem

Ne kadar var ise ashâb-ı kemal

Hep Sitanbul’da bulur istikbâl

.....

Ne kadar âlemi devr itse sipihr

Bulmaz İstanbul’a benzer bir şehr

Hüsn ile görmek ile müstesnâ

Anı âğûşuna çekmiş deryâ

Ne kadar var ise aksam-ı hüner

Hep Sitanbul’da bulur revnâk ü fer

İ’tidal olsa hevâsında eger

Gayri buldâna kim eylerdi nazar

Her kimün kim ola bünyâdı kavi

Yapmasun gayri vilâyetde evi

Ana mânend olamaz şehr-i diyar

Olmaz anun gibi bir cây-i karar

Andadur mâ-hasal-ı kadr ü hüner

Taşralarda kim okur kim dinler

Akçedür taşranun ancak hüneri

Hakk olunmuş hünerün sanki yeri

...

N'olduğun halkı kenarın ancak

Gören İstanbul'u anlar ancak

Olur irdükde kemin meclise hasr

Geçinen taşrada allâme-i asr

Mütefennin görünen sersem olur

Mütekellim geçinen ebkem olur

Olmaz ednalarınun bezmine râh

Taşra yirlerde satan izzet ü câh

....

Hak budur âb-ı rûy-i buldândur

Hayli ma'mûre-i âl-i şândur

Maksad-ı Hind ü Firenk ü Maçin

Bender-i mu'teber-i rûy-i zemin

Bulunur emtia-i gûn-a-gûn

Ni'met ü mal ü menâli efzûn

Bâhusus ab ü hevâsı dil-keş

Sâha-i nihr ü binâsı dil-keş

Mehmet ÖZÇELİK

10-08-2005

İSMİ ÂZAM HANGİSİDİR ?

Tefsir yazarı Fahrüddin Razi diyor ki; "İmam Cafer Sadık'a sordular: "İsmi Azam hangisidir?" O zaman-kış günü ve hava buz gibi imiş. Adam bu soruyu İmam Cafer'e sorduğunda bir havuzun kenarındaymışlar. İmam Cafer yanındakilere; "Atın şu adamı havuzun içine!"demiş, atmışlar. Adam donacak gibi olmuş. Ahmet kurtar, Mehmet kurtar diye bağırıyormuş. Ama bu adamlar Cafer Sadıktan emir almadan kurtarmazlarmış. Adam tüm adamların isimlerini saymış, hiçbirisi kurtarmamış, artık ölecek dereceye gelmiş ve; "Ya Rabbi" diye feryad edince Cafer Sadık da; "İşte İsmi Azamı öğrendi artık onu oradan çıkarın" demiş.

İsm-i Âzam

İnsan,"kâinat sultanının ism-i âzamına mazhar ve bütün esmasına en câmi' bir âyinesi…"[1]

İnsan ismi azamın bütün envaına olan mazhariyetindendir ki;kainatın küçük bir hülasası ve nüshası olmuştur.

"Haşre akıl ile gidilmemesinin bir sırrı şudur ki: Haşr-i A'zam, İsm-i A'zamın tecellisiyle olduğundan, Cenab-ı Hakk'ın İsm-i A'zamının ve her ismin a'zamî mertebesindeki tecellisiyle zahir olan ef'al-i azîmeyi görmek ve göstermekle, haşr-i a'zam bahar gibi kolay isbat ve kat'î iz'an ve tahkikî iman edilir. Şu Onuncu Söz'de feyz-i Kur'an ile öyle görülüyor ve gösteriliyor. Yoksa akıl, dar ve küçük düsturlarıyla kendi başına kalsa âciz kalır, taklide mecbur olur."[2]

"Kelâmullah; İsm-i A'zamdan, Arş-ı A'zamdan, rububiyetin tecelli-i a'zamından nüzul edip, ezeli ebede rabtedecek, ferşi arşa bağlayacak bir vüs'at ve ulviyet içinde bütün kuvvetiyle ve âyâtının bütün kat'iyyetiyle mükerreren –La ilahe illa hu- der, bütün kâinatı işhad eder ve şehadet ettirir."[3]

"Geçmiş yedi kanun, yani Kanun-u Rububiyet, Kanun-u Kerem, Kanun-u Cemal, Kanun-u Rahmet, Kanun-u Hikmet, Kanun-u Adl, Kanun-u İhata-i ilmî gibi pekçok muazzam kanunların görünen uçları arkalarında birer İsm-i A'zam ve o İsm-i

A'zamın tecelli-i a'zamını gösteriyor. Ve o tecelliden anlaşılıyor ki: Sair mevcudat gibi şu dünyadaki tahavvülât-ı zerrat dahi, gayet âlî hikmetler için kaderin çizdiği hudud üzerine kudretin verdiği evamir-i tekviniyeye göre hassas bir mizan-ı ilmî ile cevelan ediyorlar. Âdeta başka yüksek bir âleme gitmeğe hazırlanıyorlar. Öyle ise zîhayat cisimler, o seyyah zerrelere güya birer mekteb, birer kışla, birer misafirhane-i terbiye hükmündedir. Ve öyle olduğuna bir hads-i sadıkla hükmedilebilir."[4]

"İnsanlarda veli, Cum'ada dakika-i icabe, Ramazanda Leyle-i Kadir, Esma-i Hüsnada İsm-i A'zam, ömürde ecel meçhul kaldıkça; sair efrad dahi kıymetdar kalır, ehemmiyet verilir. Yirmi sene mübhem bir ömür, nihayeti muayyen bin sene ömre müreccahtır."[5]

İsmi azamın gizli olması ve gizli kalması,bu da her kesi her vakit onu aramaya ve kendisi için azam olan ismi kendisiyle mütenasib olarak bulması içindir.

Zira her anahtar her kapıyı açmaz.Her kapı için ismi azam farklılık arzeder.

"İsm-i a'zam herkes için bir olmaz, belki ayrı ayrı oluyor. Meselâ İmam-ı Ali Radıyallahü Anh'ın hakkında; "Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddüs" altı isimdir. Ve İmam-ı A'zam'ın ism-i a'zamı: "Hakem, Adl" iki isimdir. Ve Gavs-ı A'zam'ın ism-i a'zamı, "Ya Hayy!"dır. Ve İmam-ı Rabbanî'nin ism-i a'zamı "Kayyum" ve hakeza.. pek çok zâtlar daha başka isimleri, ism-i a'zam görmüşlerdir."[6]

Her zamanın hükmü farklı olduğu gibi,her zat için de ismi azam farklılık arzeder.

"İsm-i a'zama ait mes'elelerin ihata edilmeyecek derecede genişleri olduğu gibi, akıl görmeyecek derecede inceleri de vardır. Hususan İsm-i Hayy ve Kayyum'a ve bilhassa hayatın iman erkânına karşı remizlerine ve bilhassa Kaza ve Kader rüknüne hayatın işaretine ve İsm-i Kayyum'un Birinci Şuaına herkesin fikri yetişmez, fakat hissesiz de kalmaz; belki herhalde imanını kuvvetlendirir. Saadet-i ebediyenin anahtarı olan imanın kuvvetleşmesi ehemmiyeti çok azîmdir. İmanın bir zerre kadar kuvveti ziyade olması, bir hazinedir. İmam-ı Rabbanî Ahmed-i Farukî diyor ki: "Bir küçük mes'ele-i imaniyenin inkişafı, benim nazarımda yüzler ezvak ve kerametlere müreccahtır."[7]

"İsm-i a'zamın altı ismi, ziyadaki yedi renk gibi imtizac ederek teşkil ettikleri ziya-yı kudsiyeye bakmak için, bir hülâsanın zikri münasibdir. Şöyle ki:

Bütün kâinatın mevcudatını böyle durduran, beka ve kıyam veren, İsm-i Kayyum'un bu cilve-i a'zamının arkasından bak: İsm-i Hayy'ın cilve-i a'zamı, o bütün mevcudat-ı zîhayatı cilvesiyle şu'lelendirmiş, kâinatı nurlandırmış, bütün zîhayat mevcudatı cilvesiyle yaldızlıyor. Şimdi bak: İsm-i Hayy'ın arkasında İsm-i Ferd'in cilve-i a'zamı, bütün kâinatı enva'ıyla, eczasıyla bir vahdet içine alıyor; herşeyin alnına bir sikke-i vahdet koyuyor; her şeyin yüzüne bir hâtem-i ehadiyet basıyor; nihayetsiz ve hadsiz dillerle cilvesini ilân ettiriyor. Şimdi İsm-i Ferd'in arkasından İsm-i Hakem'in cilve-i a'zamına bak ki; yıldızlardan zerrelere kadar, hayalin iki dûrbîniyle temaşa ettiğimiz mevcudatın herbirisini, cüz'î olsun, küllî olsun, en büyük daireden en küçük daireye kadar, herbirine lâyık ve münasib olarak meyvedar bir nizam ve hikmetli bir intizam ve semeredar bir insicam içine almış, bütün mevcudatı süslendirmiş,

yaldızlandırmış. Sonra İsm-i Hakem'in cilve-i a'zamı arkasından bak ki, İsm-i Adl'in cilve-i a'zamıyla (İkinci Nükte'de izah edildiği vechile) bütün kâinatı mevcudatıyla, faaliyet-i daime içinde öyle hayretengiz mizanlarla, ölçülerle, tartılarla idare eder ki; ecram-ı semaviyeden biri, bir saniye de müvazenesini kaybetse; yani İsm-i Adl'in cilvesi altından çıksa, yıldızlar içinde bir herc ü merce, bir kıyamet kopmasına sebebiyet verecek. İşte bütün mevcudatın daire-i a'zamı, Kehkeşan'dan yani Samanyolu tabir edilen mıntıka-i kübradan tut, tâ kan içindeki küreyvat-ı hamra ve beyzanın daire-i hareketlerine kadar herbir dairesini, herbir mevcudunu hassas bir mizan, bir ölçü ile biçilmiş bir şekil ve bir vaziyetle baştan başa yıldızlar ordusundan, tâ zerreler ordusuna kadar bütün mevcudatın "Emr-i Kün Feyekûn"den gelen emirlere kemal-i müsahhariyetle itaat ettiklerini gösteriyor. Şimdi İsm-i Adl'in cilve-i a'zamı arkasından (Birinci Nükte'de izah edildiği gibi) İsm-i Kuddüs'ün cilve-i a'zamına bak ki; kâinatın bütün mevcudatını öyle temiz, pâk, sâfi, güzel, süslü, berrak yapar gösterir ki; bütün kâinata ve bütün mevcudata Cemil-i Mutlak'ın hadsiz derecede cemal-i zâtîsine lâyık ve nihayetsiz güzel olan esma-i hüsnasına münasib olacak güzel âyineler şeklini vermiştir.

Elhasıl: İsm-i a'zamın bu altı ismi ve altı nuru, kâinatı ve mevcudatı ayrı ayrı güzel renklerde, çeşit çeşit nakışlarda, başka başka zînetlerde bulunan yaldızlı perdeler içinde mevcudatı sarmıştır."[8]

İsmi azam farklı olmakla beraber özellikle Üstad hazretleri şu altı isimde ismi azamı önemli çapta cemeder.Adeta tesbit ve tescil edilmiştir ki,bu altı isim ismi azamdır.Tıpkı Allah isminin azami derecede heryerde ve her şeyde ismi azam olması gibi ki o altı isimde;ferd,hay,kayyum,hakem,adl ve kuddüs isimleridir.

"Sekine" nam-ı âlîsiyle tabir edilen ve herbiri bir İsm-i A'zam olan veyahud altısı birden İsm-i A'zam bulunan Esma-i Hüsnadan "Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddüs" ism-i şeriflerine ait pek çok kıymetdar ve Risale-i Nur'un şaheserlerinden biri olan bu Lem'a, yüksek bir ifade ve çok ince hakikatlarla kaleme alınmış; hem çok derin mesail-i vahdaniyet, azametli genişlikleriyle tefhim edilmiş; hem pek bâriz bir surette mevcudiyet-i İlahiyeye işaret eden şu hayretengiz faaliyet ile, müdebbiriyet-i Rabbaniye o kadar güzel izah edilmiş ki, âh ne olurdu, bu risalenin hakikatlarının a'makına ulaşmak şöyle dursun, sathını olsun bari görebilseydim. Heyhat!"[9]

"Hazret-i Ali Radıyallahü Anh'ın Kaside-i Ercuze ve Celcelutiye'sindeki şiddetli alâkadarlığını murad ettiği bir Vâris-i Nebi ve Mukavvi-i Din ve Hâmil-i İsm-i A'zam olan Risale-i Nur ve müellifi olduğu.. "[10]

"Risale-i Nur, İsm-i A'zam cilvesiyle ve İsm-i Rahîm ve Hakîm'in tecellisiyle zuhur ettiği…"[11]

Risale-i Nurların kendini okutturması,dinlettirmesi,kabul ettirib her seferinde farklı farklı manaların zuhur etmesindeki sır;işte bu ismi azama olan mazhariyetindendir.

"Mektubunda ism-i a'zamı sual ediyorsun. İsm-i a'zam gizlidir. Ömürde ecel, ramazanda leyle-i kadir gibi, esmada ism-i a'zamın istitarı mühim hikmeti var. Kendi nokta-i nazarımda hakikî ism-i a'zam gizlidir, havassa bildirilir. Fakat her ismin de a'zamî bir mertebesi var ki, o mertebe ism-i a'zam hükmüne geçiyor. Evliyaların ism-i a'zamı ayrı ayrı bulması bu sırdandır. Hazret-i Ali'nin (R.A.) Ercuze namında bir

kasidesi Mecmuat-ül Ahzab'da var. İsm-i a'zamı altı isimde zikrediyor. İmam-ı Gazalî onu Cünnet-ül Esma namındaki risalesinde, Hazret-i Ali'nin zikrettiği ve ism-i a'zamın muhiti olan o esma-i sitteyi şerh ve hassalarını beyan etmiştir. O altı isim de,

***Ferd, Hayy, Kayyûm, Hakem, Adl, Kuddûs*' dür."[12]**

"Küllî hakikat-ı Muhammediye (A.S.M.) hem hayatın hayatı, hem kâinatın hayatı, hem İsm-i A'zam'ın tecelli-i a'zamının mazharı ve bütün zîruhların nuru ve kâinatın çekirdek-i aslîsi ve gaye-i hilkati ve meyve-i ekmeli olmasından, o hitab doğrudan doğruya ona bakar. Sonra hayata ve şuura ve ubudiyete onun hesabına nazar eder."[13]

İsmi azam insanda temerküz ettiği gibi,azami derecede rasulullah efendimizde tahakkuk etmiştir.

MEHMET ÖZÇELİK

06-06-2006

---

[1] Tarihçe-i Hayat 449.

[2] *Sözler 93*.

[3] Sözler 308-309.

[4] Sözler 557.

[5] Mektubat 476.

[6] Lemalar 339.

[7] Lemalar 340.

[8] Lemalar 352.

[9] Lemalar 429.

[10] Lemalar 449.

[11] Şualar 734.

[12] *Barla Lâhikası 331*.

[13] Emirdağ Lâhikası-1 176.

İNTAK-I BİLHAK

Hakkı söylemek,hakla söylemek,haklı olarak söylemek,hakkı söyletmek,hakkın söyletmesi…

Hak,haktır,hakkı söyler ve hakkı söyletir.İradenin rolü azdır,bazen hiç yoktur.sadece kabul,kabiliyet,taleb ve teveccüh vardır.

İnsanlar kadar açlığını hissetmeyen,insanları doyuma kavuşturamaz.

Hakkın ve hakikatın ağzı olmak,onun mağzını söylemek…

O Allah'ın resulü de hak üzere gönderilmişti.

"Şüphesiz ki, Biz seni hak (olan Kur'an) ile rahmetimizin müjdecisi ve azabımızın habercisi gönderdik. Sen o cehennemliklerden sorumlu da değilsin."[1]

En büyük lütuf hak ve hakikatın dili olmaktır.Bütün dillerin fevkinde bir dil…

Bu durum kişinin Allaha olan itimad ve tevekkülünü ziyade kılar.

Söyleyene değil,söylettirene bakılır.

Bu kesbi olmayıp,tamamen vehbidir..ihsanı ilahidir.

Bir ikram-ı ilahidir.

Bir keramet olmasından peygamberlerde mucize,velilerde keramet olarak tezahür eder.Allah onun hatırına,kâinata koyduğu kanununu değiştirir.

Allahın söylettirmesine sınır yoktur.Herşeyi kendisine münasib tarzda söylettirir.Bu bir canlı,cansız,insan,hayvan,bitki,taşta olabilir.Çünki burada aslolan söylemek değil,söylettirmektir.

Duruş,oluş,hal ve neticeler birer konuşma ve söylettirmedir.

Gök gürültüsünü konuşturduğu gibi,kuşlarıda konuşturur.Denizin dalgaları,suyun şıpırtıları birer konuşmadır.Dinlendirici,düşündürücü,zevkli birer konuşmalardır.

"Ţimdi kuşlara bak: Onların söyleşmeleri ve cıvıldaşmaları bir Sâni-i Hakîmin intak ve söyletmesi olduğuna delil-i kat'î ise, hayret verir bir tarzda birbirine o seslerle müdavele-i hissiyat ve ifade-i maksat etmeleridir."[2]

"Sultan-ı Ezel, zemin ve âsumanın evtârını intak edip herbir tel başka lisanla mucizatının nağamatını inşad etmekle, o sadâ-yı şirin bu kubbe-i minâda ilelebed tanîn-endaz etmiştir."[3]

Allahın söylemesi kıyasa girmediği gibi,söyletmesi de kıyasa girmez.

Hak ile olan haklı olur,hakkı söyler..hak onu söyletir.

En yüce makam,hakkın makamıdır.

Dil tercümandır..kişinin iç dünyasını dışa açar.Kalbin düşünüp söyleyemediğini,hak söyletir.

Yavuza,hakka kavuşma zamanı geldiği söylendiğinde,-Bizi şimdiye kadar hakdan ayrı mı düşünürsünüz?-diye sitem etmişti.

Hak ile olanın,hakka kavuşması söz konusu değildir.O her hal-ü kârda hak iledir,hakkı söyler..hakkı gözler..hakkı özler…

MEHMET ÖZÇELİK

24-05-2006

---

[1] Bakara.119.

[2] Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.308.

[3] Muhakemat - s.1985

KAFESDEKİ DEV İNSAN

Kendi içine sığmayan insan,hiç kafese sığar mı?

İnsanın içi ki,tüm varlıkların iç yüzünün bağlantı ve ara noktası.

İnsan alemlere sığmazken,alemler insana sığdırılmaktadır.

İnsan alemin özü ve özeti…

Allah gelişmesi için kendisine sınır konulmayan akıl,şehvet,gazab gibi atak duyguları,beden kafesinde terbiye etmekte,yabanilikten uzaklaştırıp,ehil ve medeni hale getirmektedir.

Tıpkı ormanlara sığmayan,ormanların kralı olan aslanın bir hile ile yakalanarak kafese alınıp teşhir edilmesi ve insanlarla ülfet peyda ederek,ehilleştirilerek,evcilleştirilmesidir.

Peki o zaman yine aslan olurmu,aslan kalır mı?

Aslan her zaman ve zeminde aslandır.Ormanda birden saldırırken,kafesde ve insanlarla iç içe olduğunda bunu biraz düşünüp,birkaç kızdırılmaktan sonra yapmaktadır.

Okyanusları damlalara sığdırıp,damlalarla okyanusları besleyen,damlaları okyanus yapan Allah,insanı da neden bir damlaya sığdıramasın?

Onun maddesi her yere sığar,onu sığdırmayan veya onun sığmadığı değeridir.
Mevlana:İnsanın değeri ne ile ölçülür; bilir misin?
Aradığı şeyle! însan neyi ararsa ona layıktır,der.

Âyetin ifadesiyle;Allahın boyası ile boyanmaktır.O boya ise;

"Hz. İsa'nın bir küpü varmış. oraya atılan kumaslar çeşilli renklerde de olsa tek renk olarak çıkarmış. Bu "Allah boyası"dır. Allah'ın takdirine uymayı ifade eder.”[1]

Mevlana:”Zindanda Yüsuf gibi bir arkadaş bulan kişi zindandan çıkmak ister mi?

• Bedenim, beni ötelerden, ruh aleminden alıp kendi zindanına çekince, Hakk kapısına yakın olanlardan ayrıldım, yapayalnız, garip olarak kaldım.

• Beden zindanında ay yüzlü birisi bana yakınlık gösterdi. Benimle dost oldu fakat o, güzelliği ile beni büyüledi. Aklıma, fikrime binlerce sevda saldı.

• Herkes hapisten, beladan kurtuluş yolunu arar, ben aramam. Neden dışarıya çıkayım? Benim dışarıda ne işim var? Sevgilinin hayali burada, ben zindanda sevgili ile beraberim.

• Zindan köşesinden başka yerde, onunla yalnız kalamam. Balın gönlu ateşten başka bir şeyle, mumdan ayrılamaz, saf bir hale gelemez.
. Dostu Yüsuf gibi güzel olan kişi, zindandan kaçar mı? Zindanda durup dururken Allah'ın lütfu ile bağ, bahçe sahibi olan bir de Yüsuf bulan kişi hiç zindandan çıkmak ister mi?”

O olduktan ve O’nunla olduktan sonra zindanda,kafesde,saray gibidir.O’nsuz saray zindan ve kafes gibidir.

Mevlana:” "Cenab-ı Hakk, Hz. Adem ile Havva validemize cennetten çıkıp yeryüzüne inmeleri münasebeti ile "İnin" diye hitap etmişti.[2]

• Cennetten kovulan insan, bedenden kopan kesik bir ele döndü. îşinden gücünden oldu. Küçük bir et parçası gibi kediye lokma haline geldi. Bu, insan için ne felakettir? Ne aşağıdır? Cenneti kaybetmek ne büyük talihsizliktir.”der.

Saraydan zindana iniş,tenzili rütbe değil,terfi için gönderiliştir.

Mukaddes bir vazife ile vazifelendirilmiştir.Hikmeti tavziftir.

Beden kafesi,ruha merdiven olmuştur.

Mevlana:" • Bedenin hakîkat yolunda topal oluşundan, gönlün de hızlı gidişindendir ki, Allah sırrı bedenden zuhür etmez de, onun vefası, mürüvveti hep gönülden belirir.

• 0 beden nerededir ki, can ile aynı renge bulanmıştır? Can padişahına su kesilmiştir, toprak olmuştur, balçık olmuştur da cana gönlünde yer vermiştir.

• Canlar bile böyle bir bedeni görünce şaşırıp kalırlar da; "Şu kara toprağa bak!" derler. "Bizi bile geçti. Padişah oldu, veli kesildi ve herkes kendine uydu.

• Bız bu balçıktan yaratılmış varlıktan bunu hiç ummuyorduk, kusurlarını görüp onu çekiştirip duruyorduk. Ey onda bunda kusur arayan kişi. Hiçbir insanı hor görme, hangi millette, hangi dinde olursa olsun, insanda, onun bir emaneti vardır. însan onun aynasıdır.

• Susuz topraklar, bizim yüzümüzden yeşersin. Çimenler bizim yüzümüzden bitsin biz su gibi gülün içinde, reyhanın içinde gizlenerek yola düştük, akıp gidiyoruz.

• Toprak elsiz ayaksızdır Çok ıstırap çekmiştir. Ayak altında çiğnenmektedir bütün bunlara karşılık hiç şikayet etmez; susar oturur. Susuzluktan ciğeri kavrulduğu içindir ki, çaylar, dereler, ırmaklar ona acırlar da, hıç durmadan koşa koşa akar giderler.

•Bostanlar bıtkileri, çiçekleri bağırlarına basmışlardır. Onlara dadılık etmedeleronlara durmadan su vermedeler, onların yavrularına, bitki çocuklarına şefkatle bakmadalar.

• Işte bizi bu çekişler "can şehrinden" çekti, aldı, yüz binlerce menziller konaklara uğratarak bu alem-i fenaya, yani dünyaya getirdi.

• Biz bu dünyada yaşamaya başladığımızdan beri yine can şehrinden gizli açık elçiler gelmede; "Gel, yakınlarına dön, yakınlarına ulaş!" diye bizi çağırmakta.

• "Bu fanî dünyada yeni dostlar edindiniz, bizi bıraktmız, bizi unuttunuz. Bu dünya nimetleri ile oyalanıyorsunuz. Belki de durumunuzdan memnunsunuz Ama, biz sizsiz edemiyoruz. Halimiz hoş değil." diye elçiler can şehrinden böyle haberler getirmedeler.

• Ey hoca! Senin bu dünyadaki mahzunluğun, kederin, sebebini bir türlü bulamadığın iç sıkıntıların, senden evvel giden, seni özleyen dostlarının akrabalarının ah edişlerindendir. Hiç düşünmüyor musun? Bu dünyada kirme candan bağlandınsa, kimi dost edindinse seni bırakıp gitti.

• Üzülme, sus; şikayet de etme! Onların himmetleri, sevgileri seninledir, Senin belalardan, felaketlerden kurtulman da onların himmetlerinden, onların tesirlerindendir."

Beden kafesinde toprak olan insan,insanlara hayat,hayata ruh olmuştur.İstersen insanı kâinattan çıkar at,geriye ne kalacaktır?

Molla Camî:

Ben bilmez idim gizli ayan hep sen imişsin,
Canlarda ve tenlerde nihayet hep sen imişsin, .
Alemde nişan isteridim ben sana senden,
Gördüm ki bu alemde nişan hep sen imişsin."

• Zavallısın, boş yere neyi arıyorsun? Sanki sen eşeğe binmişsin de, şundan bundan; "Eşek nerede?" diye soruyorsun."

İnsan nere kafes nere?

Kendini başka yerde arayan,kendini kafese tıkan varlık,insan….

Mehmet ÖZÇELİK

04-04-2006

---

[1] Bakara.138.

[2] Bakara Suresi, 2/36.

KİMDİR AYDIN

Evet kimdir Aydın?

Başbakanın doğuda terörün tekrar giderek artması üzerine bir kısım aydınla bir araya gelmesi üzerine bir tartışma başlatıldı.

O Başbakanla görüşenler aydın kimseler miydi?Değilse kimlerdir aydın?Aydının ölçüsü nedir?

Bir asırdan fazla devam eden ve ettirilen Şark ve Kürt meselesi sürekli çözümsüzlük içerisinde çözüm aranmıştır.Kürtler Vadisi çok bulanık,bu ise avamdan değil,dıştan ve okumuş mahreçli kesimden kaynaklanmaktadır.Tıpkı alevi kesimde de olduğu gibi..Yeni hesaplar öğreniliyor olsa gerek.

Beni çok düşündürmüştü,daha öncede dikkatimi çekmişti.Adalet bakanlığının önüne bomba koyan gencin babası Adalet Bakanı Cemil Çiçekten özür diledi ve gazetecilere ise sitemini ve feryadını şöyle dile getirerek bir hakikatı itiraf etmiş oldu;"Benim oğlumu üniversite,okullar böyle yaptı…"

Aydınlığın ölçüsü Üniversite okumaksa,bu ve bunun gibi öğrencilerin hangi aydınlanma ile aydınlanıyor ve aydınlatıyorlardı.

Yaşadığımız kriz döneminin gerçek aktör ve bankalarının içini boşaltanlar hep aydın geçinen,radyosu,televizyonu,gazetesi,yanında çalışan yüzlerce aydını olan kimselerdi.

Acaba aydınların artışı,karanlık işleride mi arttırıyor ve kolaylaştırıyordu?

Gariban insan neden cebine beş kuruşun girmesinden çekinirken,bunlar katrilyonları yani develeri hörgücüyle beraber yutuyorlardı?

Yine şahit olduğum şöyle bir düşündürücü olayla karşılaşmıştım.

Emekli bir sınıf öğretmeni,bir müdür muavini arkadaşı ziyarete gelmişdi.Konuşma sırasında kendisinin solcu olduğunu söyleyen bu aydınımız!!,yıllarca kandırıldığından,aldatıldığından,kendi sırtlarından bir çok kimsenin köşeyi dönüp kendilerini de piyon olarak kullandıklarını itiraf etti.

Önemli olmakla beraber,kendisinin aldatılmışlığı veya kaybedişi beni o kadar ilgilendirmedi.Çünki 30 yıl hala uyanamayıp yeni uyanarak aldatıldığını söyleyen bir insan günah çokartmaya çalışmaktan başka bir şey yapmıyor,vicdanını rahatlatmaya çalışıyordu.

Beni asıl ilgilendiren;Peki,ya senin 25 yıl boyunca aldattıkların?Onların hesabı ne olacak?Onlar da senin gibi kaybettikleri gibi,onların bir de aileleri var,oradaki görünen menfi etkileri ve bu insanlar ileride bir aile kuracaklar ve ailelerinde yapacakları ve oluşturacakları olumsuzluklar nasıl kapanacaktı.

Bu aydındı!O halde her öğretmen aydın mıdır?

Sık sık halk arasında söylenen bir söz vardır.Üç ayda kabak bile yetişmezken yetmişin sonlarında Bülent Ecevitin üç ayda kendi fikirdaşlarını öğretmen yapması,topluma bir aydın kesin m mi kazandırdı?Yoksa aydınlığı sulandırdı mı?

Elbette her kasada çürük meyve olur.Ancak bazı kasalarda çürük olmayan pek zor bulunursa bu durum düşündürür.

-Ehl-i diller arasında aradım, kıldım talep
Her hüner makbul imiş; illâ edep illâ edep!"
-Edep bir taç imiş nûr-ı Huda'dan;
Giy o tâcı, emin ol her belâdan.
Edepledir kemal-i âdem,
Edepledir nizam-ı âlem.

-Edep ehli keremden hâlî olmaz
Edepsiz okuyanlar âlim olmaz"
Kandırıldık!!Az mı kandırdık,oyaladık.Kandırdık!!!

Aydın kanan ve kandırılan olur mu?Aydın aydınlanarak aydınlatan kimsedir.Kendi aydınlanmamış kimse aydın sözüne layık mıdır?

Cemil Meriç:"Her tarih bir tahriftir."der.Bizde bugün kalemle,kelamla,kendi haline terk ederek bunu yapmaktayız.

Bu ne kadar bir aydınlıktır.

Daha önce de yazmıştım.-Karanlıktaki Aydınlar- ve –Edib ve Yazarlarımız- başlığında..

Kendisi için -Aduvvullah Cevdet- yani -Allah düşmanı Cevdet-denilen ve ateist olup,İngiliz sevdalısı olan Abdullah Cevdet,bu milletin ıslahı için;"Bu millet adam olmayacak. Bu milleti adam etmek için Batı'dan damızlık erkek getirmek gerek' diyebilecek kadar alçalan bu insan aydın! mıdır ?

Cumhuriyet dönemi Aydınları ! yaralıdır..şaibelidir..

Her edib yazardır fakat her yazar edib değildir…

Yazarın aydın olması hele şimdiki zamanda bir tartışmayı götürür.Zira o kimse neyi yazıyor,nasıl yazıyor,niçin yazıyor,kimin adına yazıyor?

Kalemşör silahşörden daha tehlikelidir.Silahşörün öldürmesiyle şehid olarak ölmek bile vardır.Fakat kalemin ve kelamın öldürdükleri sadece bu kısa hayatını değil,ebedi hayatını da kaybetmektedirler.

Şöhret ve meşhur olma uğruna yazanlar,kaybedenlerin kayıp ücretidir.Bu şöhret onlara çok pahalıya mal olmuştur.Almadan vermez,oda çok şeyini…

Ağaçların cinsini de meyveleri göstermez mi?Yazarların aydınlığını gösteren de onun ortaya koyduğu ve istifade edilen eseridir.

Aydın boş olmayan,dolu olan kimsedir.

Boş başak dik durur,boş insan dikleşir.Dikleşen yazar,ilmi ve bilgiyi hazmetmemiş kimsedir.

Aydın bugününü düşünen kimse değildir.Yarına yazan,bugünü yorumlayan kimsedir.

Aydın kimdir?Seven,sevdiren,sevilen…bilgiyi hazmederek sunan..donanımlı…

Aydınlatmayı kendisine vecibe bilen insandır aydın.

Tebliğ ve anlatma farzı kifayedir.Hele hele bu kişi bu işe ehil olursa ona farzı ayın olur.

Aydın düşünen kimsedir. Konfüçyüs'ün deyimiyle:"Düşünmeden öğrenmek, zaman yitirmektir. Bir şeyi öğrenmeden düşünce ileri sürmek, tehlikelidir."

Aydın haliyle de kâliyle de örnek olan kimsedir.Zira,İlmin efdali hal ilmidir.Amelin efdali hıfzı haldir.Hıfzı hal ise;Kişinin hayatını,ömrünü boşu boşuna geçirmeyip, Allah'ın rızası yolunda sarfetmesidir.

-İstanbulda,Sahil kenarında kitap okurken,Vanlı çaycı o kadar insan içinde beni kitap okur görünce hem şaşırmış hem de ilgi gösterip,görmediği bir durumla karşılaşınca,belkide yapamadığı bir eksikliği görmenin memnuniyetini dillerinden ve ikram ettiği çaydan dökmeye başlamıştı.Oysa böyle bir yerde hiç okunmaz mıydı?

Acaba bu çaydı böyle bir hale ve görünüme hasretmeydi.Böyle bir toplum mu arıyordu?

1970'lere gittiğimizde,bizim zamanımızdaki imkanlar kısıtlıydı,kitap bulma ve alma imkânı yoktu.Şimdi ise iternet yoluyla veya evdeki az da hi olsa mevcutlarla ve ulaşım kolaylığıyla elde edilebilmektedir.Ancak elde etmeye çalışanların kıtlığı yaşanmaktadır.

Şimdi ise ilgimiz ve ilgilendiklerimiz ise tamamen farklılaşmış,kolay aydın olmanın,her şeyin kolayını elde etmenin yollarını aramaktayız.Bu mudur aydın,bu mudur aydınların aydınlattıkları?

Evvela,Anlamayı anlamalı..öğrenmeyi öğrenmeli…Aydınlarımız anlamayı anlamadı,öğrenmeyi öğretmediler.

Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz,

Görünür şahsı rütbe-i eserinde…

Oysa bir düşünürün dediği gibi:”Büyük ve üstün insan' yalnızca doğruluğu, küçük insansa yalnızca çıkarını düşünür."

İşte yüzlerce aydın geçinen aydınlarımızdan bir tanesi."Doğa dışında bizi yöneten, düşünü ve davranışlarımızdan sorumlu bir gücün bulunamayacağını" iddia etmekte, sonra da hemen "yaşamın tek hücreden başlayıp değişmeler ve evrim ile bugünkü çeşitlenme aşamasına vardığını" ileri sürmektedir.[1]

Ve bu insanlar üniversitelerde görev yapmış,dine yabancılaşmışlardır.

O halde aydın olmak,din düşmanı olmak demek midir?Aydın olmak için din düşmanı mı olmak gerek mektedir?

Üniversitelerimiz dünya üniversiteleri içerisinde bir proje üretememiş,kendisini isbat edememiştir.Buradakiler aydın mıdır,aydın mı üretmektedirler?Yoksa aydınlıklarını!göstermek için irtica ve başörtüsü yasaklarıyla karanlıklarını mı setretmektedirler?

Aydının olduğu yerde girmenin şartı nedir?Kamusal alan mı?

Kamusal alan tam bir yalan.Kamudan,kamuyu ihraç etmektir.Kamudan dışlananlar oda onlarca uyum içerisinde olmayanlarca…Fransada bir Yahudi Cumartesi imtihanının dinine aykırı olup,o günün bayram ve ibadet günü olmasından dolayı,başka güne alınması için müracaat ediyor ve de kabul ediliyor.

Başta Rusya ve tüm dünyada değişimler olurken bizde olmamasının en büyük sebebi;Rusyada yapılan icraatlar inkâra dayalı,batı ülkelerinde menfaata dayalı iken bizde münafıkane bir icraat olmasından kaynaklanmaktadır.

Dünya standartlarında aydının ölçüsü nedir?

İrtica irtifa kaybediyor.İrtica yaygarası,aydın geçinenlerin yüz karası ve maskesidir.Artık o da gittikçe düşüş kaybetmekte,sıkmaktadır.

Biri de mesela aydın olmayanlardan şöyle dese ve yapsa;Bu mağazaya rektör giremez,cumhurbaşkanı giremez,başı açıklar giremez ancak kapatarak girebilir.Yök başkanı hiç giremez.

Aydınların!ektikleri olur,biçerek…

-Kapsam alanı,kapsam dışı,bağlanamadı,bağlantı kurulamadı,bağlandı, meşgul, tekrar ara,arıyor,titreşim…

Aydınlarımız kapsam alanı dışındadırlar.Kapsamıyorlar,kapsanamıyorlar…

Allah ile olan iletişim de de aynı durumlar geçerlidir.Maddi bağlantı,manevi bağlantı ile orantılıdır.

Aydınlarımız ne maddi bağlantı yapabiliyor,ne de manevi…

Dinime dahleden bari müsülman olsa.Rahşan Ecevitin din elden gidiyor demesi gibi ki,oysa yıllarca engel olmalarını görmemekte ve düşünmemekteler.

Bunlar yıllrdır aydınları temsil ettiler..aydın!yetiştirdiler.

-Aydınlar,taşlar yerinden oynatılmalı,oynatmalı ta ki oynatmamalı…Ancak yollara taş koymaktan taşları oynatmaya vakit bulamadılar.

-Bir gol için 70 milyon gol diye bağırırken,Millet için,Allah için neden bağırmadılar,onlar bir gol atmak için kafayı çevirirken,milyonların bir asırdan fazla sıkıntı çekmesine karşı kafalarını çevirmediler,Allah için neden çevirme gayretine girmediler?

Düşündürücü olması için bir temsil getiriyorum;Karadenizli yaşlı bir amca tesbitinde,Tayyib taşı yanlış yere atii,Rabbim yukarda daşı düzelti…

Aydınlarımız hep taşı yanlış yere attılar,Allah her zaman düzeltmez…

Aydın kendisini kaybetmiş.Kendisini kaybeden aydın olamaz.Aydın kendisini aramalı,bulmalı…

Bazı yerlerde kayıp bürosu var.Adam kendisini kaybettiğini söylüyor.Nerede olduğunu bilmeyen veya telefon edip nerede olduğumu bilmiyorum demesi,insanların durumuda,aydınların Halide aynı,önce kendilerini kaybetmişler.Kendilerini bulsalar mesele hallolacak.

İşte aydınlık kayıp bürosudur veya öyle olması gerekmektedir.Kendisini kaybedenlerin kendilerini buldukları bir yerdir.

Yoksa,Gölge etme,başka ihsan etmez mi,diyor sunuz?

Aydın değil insanı,taşı,hayvanı bile terbiye eden kimsedir.Hiç olmazsa Nasreddin Hocadan ders almalılar.

Nasreddin Hoca Timurun huzurunda ayıya okuma öğretir.Kitabın arasına yaprak koyarak önce onu alıştırır.Sonra sonuna koymayıp homurdanmaya başlar ve bunun sebebini de ikinci cildi istemesine bağlar.

Bu durumu Timura söyleyerek hayvana bile okumayı öğrettiğini söyler.O ise anlamadım demesine karşı,elbette anlamazsın çünki sen ayı değilsin ki anlayasın.O kendi dilinde konuşmaktadır.

Aydınlarımız insanlara ne kadar okumasını,okuduğunu anlamasını,okuma sevgisini öğretmişlerdir.

Yoksa aydınlarımızın ortaya koyduğu bu okuma sistemindemidir asıl problem?

Aydın kendi zamanındakilere zemin hazırlamakla kalmayıp,yeni dünyaya gelenlere bile zemin hazırlayandır.

Zira;Yeni doğanları bekleyenler,karşılayanlar,onlar için hazırlık yapanlar olduğu gibi,aynı durum ölenlere de yapılmakta ve onları daha çok kimseler beklemektedirler.

Aydınlarımızı da! Bir gelecek beklemektedir!!!Nasıl???

Aydın,yağmurun ölü toprağı diriltmesi gibi,ölmüş ve uyuşmuş akılları dirilten kimsedir.

Hadislerde:"Ümmetimin meseli yağmur gibidir.İnsanların Evvelinden mi ahirinden mi faydalanacağı belli değildir."

-"İnsanlara hakkı tavsiye eden alimin misali,nefsini unutup mahrum eden bu alim muma benzer.Kendini yakıp,insanları aydınlatır."

-"İlminden istifade olunan bir alim,bin abidden hayırlıdır."

-"Hakikat ilmini gizleyen kimseye her şey hatta öyleki denizdeki balık,gökteki kuş dahi lanet eder."

Aydın kimse o kimsedir ki;-İnsanlığın kurtuluşu için su veremese de göz yaşı verebilen kimsedir…

Aydın kabuğunu kıran kimsedir.Aydınlarımız hala kabuklarında…

"Mevlevî Mevlânâ Celâleddin Rûmî (Müzzemmil sûresinin tefsirinde buna işaret edip diyor:

Peygamber'e bu yüzden "Ey kilimine bürünen, ey ürküp kaçan, kilimden çık!

Kilimine baş çekme, yüzünü örtme.. çünkü âlem şaşkın bir beden, sense bu âleme akılsın!

Kendine gel de dâvaya kalkışanlardan arlanıp gizlenme.. çünkü sende vahiy mumunun nurları var!

Kendine gel de geceleri kalk, çünkü ey Peygamber, mum geceleri ayakta durur!

Senin nurun olmadıkça aydın gün bile gecedir.. sana sığınmadıkça aslan bile tavşan kesilir!

Ey Mustafa! (sav), bu nur denizinde kaptanlık et.. çünkü sen ikinci Nuh'sun!

Akıllılara bir yol gösterici lazım.. hele yol, deniz yolu olursa!

Kalk da yolu vurulmuş kervan'a bak.. her yanda kaptan kesilmiş gulyabanileri gör!

Sen, vaktin Hızır'ısın, her geminin imdadına yetişen sensin.. Ruhullah gibi yalnız yürümeyi adet edinme!

Bu topluluğun önünde gökyüzündeki ışık gibisin, güneşe benziyorsun.. bunlardan gizlenmeye, halveti bezemeye kalkışma!

Halvet zamanı değil.. topluluğa gel! Ey Peygamber (sav), hidayet, Kafdağı'na benzer, sense Huma'sın!

Dolunay, gökyüzünde geceleri yürür.. köpeklerin sesi yüzünden yürüyüşünü bırakmaz.

Kınayanlar, senin dolunayına köpeklere benzerler.. sana karşı ürüyüp dururlar!

Bu köpekler, "Susun, dinleyin" emrine karşı sağırdırlar.. ahmaklıklarından senin dolunayına karşı havlayıp durmaktalar!

Ey şifa, hastayı terk etme.. sağıra kızıp körün sopasını bırakma!

Sen demedin mi ki "Körü, yolda tutup yeden, Allah'tan yüzlerce ecir alır, yüzlerce sevaba girer!

Kim bir körü kırk adım yederse günahları bağışlanır, doğru yolu bulur!"

Öyleyse bu kararsız cihandaki körleri katar katar yed!

Doğru yolu gösterenin işi budur; sen de doğru yolu gösterensin.. âhir zamanın yasına neşesin Sen!

Ey takva sahiplerinin imamı, bu hayallere kapılanları, yakîn makamına kadar götür!

Kim, gönlünden sana karşı bir hile, bir düzen düşünürse sonun boynunu ben vururum, sen tasalanma, neşelen, neşeli neşeli yürü!"[2]

Mehmet ÖZÇELİK

16-08-2005

---

[1] **Dr. Selami Işındağ, Sezerman Kardeş VI, Masonluktan Esinlenmeler, İstanbul 1977, s. 78.**
[2] **Keşful Hakayik. Müzzemmilin tefsirinde.**

KİM TERÖRİST KİM KATİL

Başlığın adını –Devin Çöküşü-koymayı da düşünmüştüm.Dünya nice devlerin ve devletlerin çıkış ve inişine sahne olmuştur.En son olarak Bizans,Osmanlı,Rusya ve sıradaki ABD.

ABD çöküşünü hızlandırmaktadır.Zira sivrisinek aç kalınca yaşarken,başkasının kanını emip tok olmaya kalkıpta doyunca ölür.

ABD'de mazlum insanların kanıyla beslenmeye çalışmaktadır.Buda onun ölümünü hızlandırmaktadır.

Hadisde:"Küfür devam eder,zulüm devam etmez."buyurulur.Bu zulümde varlığının devam etmeyeceğini göstermektedir.

ABD dünyanın değişik yerlerindeki devletlerini ve Afganistan ve son olarak Irağı vururken,Allah'da ABD'yi vurmaktadır.

Katrina kasırgasının kendisine açtığı yüz milyarların üzerindeki maddi kayıpla beraber,onbinlerce insanın ölüşü,halkın galeyanı yüzüne çarpılan bir şamardır.

Sahib olduğu zenginlikler,mazlumların göz yaşlarıdır.Şairin dediği gibi;

"İmrenme görüp meyveyi bağın ümeranın

Kim sular onu gözleri yaşlı fukaranın"(Ali Çelebi)

Dünyanın istatistiklere göre en çok silah üreten ülkesi birinci olarak sırasıyla ABD,Rusya,İngiltere,Fransa ve İsraildir.En çok silaha yatırım yapıp alan ülke ise;Çin ve Hindistandır.

Bu devletler adeta varlıklarını başkalarının yokluğuna bağlamaktadırlar.

İslam tarihine bakıldığı zaman en büyük üç savaş olan Bedir'de;şehid olanların sayısı 14,Kureş müşriklerinden ve onlara bağlı olanlardan yetmiş erkek öldürülmüş,36 kişide esir edilmiştir.

Uhudda 70 şehid,müşriklerden 22 kişi ölmüştür.

Hendekte 2 şehid.Müşriklerden 3 kişi ölmüştür.

23 yıllık peygamberlik süresinde 25 gazve,47 seriyye gönderilmiştir.

Muhammed Hamidullah'ın tesbitiyle; "Peygamberimizin hayatı boyunca, Türkiye'nin iki katından fazla neredeyse 3 katına yakın bir toprak fethettiğini, ama bu fetihler esnasında harb meydanında iki taraftan ölen insan sayısının 240 olduğunu" ifade etmektedir.

Oysa gerek tarihe gerekse de bugün ABD'nin yaptıklarına baktığımızda bunun hergün için olduğunu görmekteyiz.Veya bir bomba ile onbinler hata yüzbinler yok edilmektedir.

Diğer devletlerin soykırımlarına baktığımızda da durum pek iyi görülmemektedir.

-Fransa 1 milyon Cezayirliyi katletmiş ve bunu kendisi de itiraf etmiştir.

-" Stalin döneminde (1934-1939), Ahıska Türkleri, Kırım Tatarları ve Yakut Türkleri'nin zorunlu göçe maruz bırakılması ve bu kapsamda Sibirya'ya sürülen Kırım Tatarlarından 200 bininin yollarda ölmesi veya öldürülmesi Sovyetler Birliği'nin sabıka dosyasında yer alan olaylar."

-NORVEÇ: Norveçliler 1920-30'larda çıkarılan Nordik ırkının arılığını koruma kapsamında etnik grup Tater kızları toplu halde kısırlaştırıldı. Taterler üzerinde insülin ve elektroşok yöntemleri uygulandı.

-İNGİLTERE: 1788-1938 tarihleri arasında sömürge amacıyla gittikleri Avustralya'da Aborjinleri sistematik olarak yok ettiler. 750 bin siyah derili aborjinden geriye sadece 31 bin kişi sağ kalabildi. İngiliz askerleri Almanların savaşı kaybetmelerinin ardından, Dresden kentine sığınan Alman göçmenlerin üzerine 3 gün süreyle havadan bomba yağdırdı. Bombardıman sırasında 3 bin 900 ton tahrip gücü yüksek bomba ve 200 bin napalm bombası atıldı. 200 bin kişi öldü.

-ALMANYA: 1891 yılında Namibya'da yerel Herero ve Nama halklarından yaklaşık 132 bin yerliden geriye 15 bini sağ kalabildi. 1933-45 Yahudiler başta olmak üzere diğer milletlerden veya etnik gruplardan 21 milyon insanı topluca kurşuna dizerek, toplama kamplarında fırınlarda yakarak, gaz odalarında zehirleyerek soykırım yaptı. Çingenelerin yüzde 94'ünü kısırlaştırdı.

-DANİMARKA: Sovyet Ordusu'nun Alman topraklarına doğru ilerlemesinden kaçan 250 bin Alman mülteci toplama kamplarına alındı. Binlerce çocuk ve yetişkin tifüs, barsak iltihabı, ishal sonucu hayatlarını kaybettiler.

-G.KIBRIS RUM KESİMİ: EOKA sistematik bir biçimde başlattığı saldırılarda 100 Türk'ü, 100 İngiliz vatandaşını öldürerek 30 Türk köyünü yaktı. 1963 yılında EOKA'cılar yeni bir etnik temizleme planını devreye sokarak 500 Türk öldürüldü, 130 Türk köyü yakıldı, 25 bin Türk evlerini terk etmek zorunda kaldı.

-YUNANİSTAN: Batı Trakya bölgesinde yaşayan Türkler üzerinde sistemli olarak etnik ve kültürel soykırım başlattı. Bölgenin büyük bir bölümünü askeri bölge haline getirip sıkıyönetim ilan edildi. Köyler arasında geliş-gidişler izne bağlandı, Türk azınlığın pasaportlarına el konuldu. Türklerin hukuki, siyasi, kültürel ve dini haklarının kısıtlanması ibadetlerine izin verilmemesi gibi yoğun baskılar sonucu 400 bin Türk bölgeyi terk etmek zorunda kaldı.

-BULGARİSTAN: 1970-89 yılları arasında Bulgar hükümeti Bulgarlaştırma adı altında ülkede yasayan 1.5 milyon Türk, Pomak ve Çingeneye karşı bir asimilasyon kampanyası başlattı. Ülkede yaşayan 310 bin Türk'ün isimleri polis zoruyla Bulgar ve Hıristiyan isimleriyle değiştirildi. Bin Türk Belene'deki toplama kampına gönderildi. Baskıların giderek artması sonucu 360 bin Türk zorunlu olarak Türkiye'ye göç etmek zorunda kaldı.

-En büyük katliamlar

*** Jozef Stalin (Rusya, 1934-39) 13 milyon mülteci, yüzbinlerce ölü.**

*** Adolf Hitler (Almanya, 1939-1945) 12 milyon mülteci, kamplarda 2 milyon ölü ve**

kayıp.
*** Mao Tze Dong (Çin, 1966-1969) 11 milyon kişiye kültürel asimilasyon. Toplama kamplarında sayısı belli olmayan ölü ve kayıplar.**
*** İspanyol ve Amerikalı Kaşifler (1492-1800) 7 milyon 972 bin ölü veya kayıp.**
*** Hideki Tojo (Japonya, 1941-1944) 5 millyon ölü veya kayıp.**
*** Pol Pot (Kamboçya, 1975-1979) 1 milyon 700 bin ölü.**
*** Kim Il Sung (Kuzey Kore, 1948-1994) 1 milylon 600 bin mülteci ve toplama kamplarında ölü veya kayıp.**
*** Menghitsu (Etopya, 1975-1978) 1 milyon 500 bin ölü veya kayıp.**
*** Charles DeGaulle (Cezayir, 1954-1962)1 milyon ölü veya kayıp.**
*** Yakubu Gowon (Biafra, 1967-1970) 1 milyon ölü ve kayıp.**
*** Leonid Brejnev (Afganistan, 1979-1982) 900 bin ölü ve kayıp.**
*** Jean Kambanda (Ruanda, 1994) 800 bin ölü ve kayıp.**
*** İngiliz Kralligi (Avustralya, 1849-1938) 719 bin ölü ve kayıp, 100 bin mülteci.**
*** Suharto (Doğu Timor, 1976-98) 600 bin ölü ve kayıp.**
*** Saddam Hüseyin (Iran ve Kuzey Irak 1980-1990 600 bin ölü ve kayıp.**
*** Yahya Khan (Pakistan, 1971 ve Banglades,1990) 500 bin ölü ve kayıp.**
*** Savimbi (Angola, 1975-2002) 400 bin ölü ve kayıp.**
*** Idi Amin (Uganda, 1969-1979) 300 bin ölü ve kayıp.**
*** B.Mussolini (Etyopya, Yugoslavya 1936) 300 bin ölü ve kayıp.**
*** Danimarka (Danimarka 1945) 250 bin Alman mülteci ölüme terk edildi.**
*** Mobutu Sese Seko (Zaire, 1965-1997) 250 bin ölü ve kayıp, 200 bin mülteci.**
*** Charles Taylor (Liberya, 1989-1996) 220 bin ölü ve kayıp.**
*** Foday Sankoh (Sierra Leone, 1991-2000) 200 bin ölü ve kayıp.**
*** S. Milosevic (Yugoslavya,1992-96) 180 bin ölü ve kayıp.**
*** Michel Micombero (Burundi, 1972) 150 bin ölü ve kayıp.**
*** Almanya (Namibya 1891) 117 bin ölü ve kayıp, 15 bin mülteci.**
*** Hassan Turabi (Sudan, 1989-1999) 100 bin ölü ve kayıp.**
*** Papa Doc Duvalier (Haiti, 1957-1971) 60 bin ölü ve kayıp.**
*** Marcos (Filipinler) 50 bin ölü ve kayıp.**
*** Hissene Habre (Çad, 1982-1990) 40 bin ölü ve kayıp.**
*** Vladimir Ilich Lenin (Rusya, 1917-1920) 30 bin muhalif infaz edildi.**
*** Francisco Franco (İspanya) 30 bin muhalif infaz edildi.**
*** Hafiz Esad (Suriye 1980-2000) 25 bin ölü ve kayıp.**
*** Khomeini (Iran, 1979-1989) 20 bin ölü ve kayıp.**
*** Eski Yugoslavya (1995 Bosna-Hersek) 15 ölü, 7500 kayıp, 45 bin mülteci.**
*** Paul Koroma (Sierra Leone, 1997) 6 bin ölü ve kayıp.**
*** Augusto Pinochet (Chile, 1973) 3 bin ölü ve kayıp.**
*** Efrain Rios Montt (Guatemala) 2 bin ölü ve kayıp. Sierra Leone, 80 bin mülteci, kayıp rakamı belli değil.**
*** Kıbrıs Cumhuriyeti (1912-1974) 25 bin sivil mülteci, bin ölü, 100 İngiliz ölü.**
*** Yunanistan (Bati Trakya,1923-1990) 400 bin mülteci evlerini terk etti.**
*** Bulgaristan (1970-1989) 360 bin mülteci kültürel asimilasyon sonucu evlerini terk etti, binlerce kişi toplama kamplarına alındı.**
*** Norveç (1920-1930) Tater göçmenleri kısırlaştırıldı. Direnenler toplama kamplarına alındı."[1]**

Kıyametin 10 büyük alametlerinden birisi de;Âhirzamanda Ye'cüc-Me'cücün çıkmasıdır.Bediüzzaman hazretleri bunu anarşistler ile yorumlamaktadır.

Böylece tüm dünya anarşiye doğru kaymakta ve anarşiyi besleyecek yöntemleri hazırlamaktadır.

“İngiliz gizli devlet arşivlerinde ele geçirilen belgeler İngiltere'nin İsrail'in nükleer silah üretmesine yardımcı olduğunu ortaya çıkardı. İngiltere 1959 yılında atom bombası yapmak için yeterli miktarda 'ağır suyu' olmayan İsrail'e gizlice 20 ton ağır su satmış.”

“İsrail'in dünyanın 6. büyük nükleer stoğuna sahip olduğu tahmin ediliyor. Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Anlaşması'nı imzalamayı reddettiği için, İsrail'in kendisini nükleer güce sahip devlet olarak açıklaması gerekmiyor ve dolayısıyla nükleer faaliyetlerine sınırlama getirilmesini kabul etmek zorunda bulunmuyor. Döteryum ile oksijenin birleştirilmesinden elde edilen suya "ağır su" deniliyor.”[2]

ABD’nin Irakta özellikle Fellucedeki yaptığı katliamlar,Ebu Ğureyb cezaevindeki zulümler tüm dünyanın gözü önünde görülenlerden ancak dışa yansıyan ve bilinen bir kaçıdır.

Bilinen o ki;hergün Irakta asgari 30 insan öldürülmektedir.

Gerek dünyada gerekse de ortadoğuda bir asır önce yerleştirilmek için binlercesinin kanı dökülürken,bugün ise o yerleştirilenleri almak için kanlar dökülmektedir.

Ortadoğuya yerleştirilen liderlere bakıldığı zaman genelde problemleri çözücü bir hareket içerisine girmeyip,sürekli nasırlaştırmışlardır.

Bir Filistinde yıllar süren katliam ve bunlara yumulan gözler.Acaba Arafat gerçekten başarılımıydı?Savunduğu insanların içerisinden değil de bir gayr-ı müslimle evlenmesi düşünülmeli,ölürken İsviçre bankalarında bıraktığı milyarlarca dolarlık servet ve şahsi paraları sorgulanmalıdır?

Yıllarca Türkiyede süregelen silahlı faaliyetlerin,sağcısıyla solcusuyla çarpışan tarafların eğitildiği yer Filistin Kurtuluş Örgütü Kampları idi.

Yarım asırdır başında bulunduğu mağdur ve mazlum milleti,bir arpa boyu ileriye götürmüş müdür?Yoksa denize düşen insanlar,ona sarılmak mecburiyetinde mi bırakılmıştır?

Soros,dünyayı idare eden adam,”Nerede devrim var,kızıl milyarder orada”[3] özellikle biliniyor.Kendisine devrimleri kendisinin mi yaptığı sorulduğunda cevaben,ben para yardımında bulunuyorum,kendileri istekleriyle değiştiriyor,demektedir.

“Yahudi asıllı Norman Finkelelstein yazdığı”Soykırım endüstrisi”adlı eserle Yahudileri açık sözlülükle kınadı.Kendisiyle yapılan röportajda;Arafat ve yaptıkları,temsiliyet rolü konusundaki verdiği cevapta şunu söyledi:”Arafat,Filistin halkı için bir felakettir.Filistinliler için tek çıkış yolu,o kişinin liderliğinden kendilerini kurtarmaları ve Filistin halkının tüm kaynaklarını işgalin sona erdirilmesi için seferber etmeye çalışmalarıdır.Arafat,hiçbir zaman Filistinlilerin yada dünya kamuoyunu

harekete geçirmeye çalışmadı.Tek yaptığı şey,Amerikan yönetimi ile el birliği yapmaktı.Bu politikalar ölmeye mahkumdur."[4]

O Filistin halkı ki;çocuk-kadın-yaşlı denilmeden hunharca öldürülmekte,oğlunun ölmüş cesedi kıyma yaptırılarak anneye yedirilmekte,kolları ve ayakları kırılarak burunları kesilip her türlü zulüm kendilerine reva görülen bu masum ve mazlum insanlar ne netice almışlar,baskılar ne kadar azalabilmiştir.?

Mısırda Hafız Esad,Filistinde Yaser Arafat,Irakta Saddam Hüseyin,Suudi Arabistanda Vehhabi krallar,Ürdünde kral Hüseyin,Mısırda Hüsnü Mübarek,Libyada Muammer Kaddafi,Kıbrıста Rauf Denktaş,Türkiyede İsmet İnönü,Bülent Ecevit,Necmettin Erbakan,Süleyman Demirel,Azerbeycanda Aliyev vs,bir çok İslam ülkesinin başında bulunanların gelişleriyle beraber,problemleri de beraberlerinde getirdiklerini,problemleri bitirmediklerini görmekteyiz.

İslam dünyasında istenilen kişi ABD'de eğitim görüp başa getirildiği gibi, istenildiği zaman da değişik sebeblerle de götürülmüşlerdir.

Bizde Turgut Özal zehirlendiği gibi,Filistinde de Yaser Arafat zehirlendirilmiştir.Bir iddiaya göre,bilerek kanına aids mikrobu verilmiştir.[5]Tarihe de baktığımızda özellikle Yahudilerin uyguladığı ve neredeyse yüzlercesine rastlayacağımız zehirleme olaylarıyla karşılaşırız.Fatih Sultan Mehmet'ten Atatürke kadar…

"Fatih'in hususî doktoru, Yakup Paşa, türlü hile ve riya ile sultanın harimine sokulmuş, asıl ismile Maestro Jakobi,italyan yahudisi... Tarihin seyrini değiştirmiş, çağlar açmış bir cihangiri, «akuva tufana» isimli zehirle öldürüyor ve fütuhat bir müddet için zınk diye duruyor."(-Fatih sefere çıktığı sırada Gebze'de ihtida etmiş olan aslen bir İtalyan Yahudisi bulunan,Maestro Iacobo,diğer adıyla hekim Yakub Paşa tarafından zehirlenerek şehid edilmiştir.

-İşte Mühtediler: Sabatay Sevi,Fatihi zehirleyen hekim Yakub Paşa,Türkiyenin kuruluş dönemlerinde şekillenmesinde rol oynayan Tekin Alp, Yakın tarihimiz sadrazamlarından Kıbrıslı Kâmil Paşa, Yenilikçi Ahmed Vefik Paşa'nın dedesi, Halide Edib mühtedi bir Yahudinin kızı,hepsinin başı olan Abdullah ibni Sebe,…..)[6]

ABD'nin gözünü kan bürümüştür.CIA ve Mossadın bile haberi olan 11-Eylül olaylarının çıkmasına göz yummuş,sırf haçlı seferlerini başlatmak ve İslam dünyasına saldırmak için.Hızını alamayan ABD,bu seferde Müslümanları kabeye saldırmakla tehdit etmektedir.

11 Eylül-torbaya sığmayan mızrak.Binanın çarptığı yerden değil de,alttan yanmaya başlaması.Yoksa önceden konulan bombalar mı patlatıldı?Kara kutular neden bulunamadı?Dünyanın en güçlü haber alma merkezi değil miydi?Mossad haber vermişti..3 bin Yahudi o gün neden işe gitmemişti?

Olayların hemen akabinde George Bush şu mesajı vermişti:"Bu olay İslamcı teröristler,El Kaide ve Üsame bin Ladin tarafından yapılmıştır.Uygarlık çatışması ve 'Yeni Haçlı Seferler'i başlamıştır.Artık her ulus kararını vermelidir!Ya bizimlesiniz,ya da teröristlerle."

Hayret bu ne acele,araştırıp soruşturmadan kehanetler mi?Hedef belirleme mi?Yeni saldıracağı yerlerin şimdiden meşrulaştırma çabaları mı?[7]

“Amerikan Kongresi üyesi Tom Tacerodi, "Müslüman köktencilerin" Amerikan kentlerine saldırması durumunda ABD'nin nükleer silahlarla başta Kabe olmak üzere Müslümanların kutsal mekânlarını hedef alabileceğini ifade ediyordu. Doğal olarak İslam'a ve Müslümanlara yönelik bu saldırgan açıklama ABD'de saygıyla karşılandı ve hiç kimseye zarar vermiyormuşçasına Amerikan yönetiminde hiçbir yetkili tarafından eleştirilmedi aksine ABD'nin 'teröre' karşı açık savaşı içine konuldu.”[8]

ABD İsrailin hatırına Irakta 15 yıldır hızla çalışılan Kürt devleti kurma planını uygulamaya koymaktadır.Tıpkı israilin ortadoğuda yani İslam ülkelerinin içinde bir çıbanının yanına ikinci bir çıban başını koymaya çalışmaktadır.

Bu ise:” Amerikalı Cumhuriyetçi Senatör’ün dediği gibi: Türkiye'ye rağmen Irak'ta Kürt devleti kurdurursak başımıza dert alırız.”[9]

Ancak gerek Ortadoğu planını değiştirip uygulamak gerekse de bu saldırılarını meşrulaştırmak için bir düşman oluşturulmalı idi.

Önceleri Rusya ve Kominizm vardı,ya şimdi?Doğrudan İslam olursa bu dikkat çekerdi.O halde Üsame bin ladin diye sanal da olsa bir düşman oluşturulmalı idi.

Bundandır ki bazen düşünüyorum da;acaba bu yunları Amerikalılar mı bizden öğrendi yoksa bizler mi onlardan öğrendik?

Nasıl mı?35 bin insanın ölümüne sebeb olan Abdullah Öcalan ve PKK belasına karşı derin devletin oluşturduğu Hizbullah örgütü,zamanla masum insanları da öldürüp güçlenerek kontrol edilemez olununca,devre dışı bırakılmaya,imha edilmeye başlandı.

“Org. Faruk Cömert, Batman olaylarıyla ilgili gelişmeler hakkında şunları söyledi: “Çiller zamanında valiye söylemiştim. Sanıyorum Muzaffer Ecemiş’ti valimiz. Bu Hizbullah olaylarıyla ilgili olarak, PKK’ya karşı kullanıldığı söyleniyordu. O zaman bunun yanlış olduğunu belirttim, devlet başka güç kullanmaz, kendi gücünü kullanır demiştim.”[10]

Öyle ki söylentilerde,Apo’nun bile köşeye sıkıştırılmasına rağmen tekrar bırakılması ve Tuncay Özkan’ın Mit ile ilgili araştırmasında:” Kitap'da yanıt aramak istediğimiz bir soru da usta gazeteci Uğur Mumcu'nun yarım kalan araştırmasında dile getirilen Apo-MİT ilişkisi oldu. Abdullah Öcalan'a gidip bunu sormak ve araştırmak istedik.”diyor.

Üsame bin Ladinin Afganistan kamplarında 107 Türk olduğu söyleniyor.80 öncesi İran yanlısı herkes,bu sefer Ladin çevresinde toplandı.

Acaba kasıtlı olarak örgütlenmiş olmasın?Gözmü yumuluyor,yaptıklarına?

Türkiyede de üzerlerine gidildikçe artış gösterildi.

Bir boşluk oluşturuluyor.

Eski Mit Emeklisi mahir kaynağın ifadesine göre,Üsame bin Ladin diye birisinin olmadığını,sanal bir düşman oluşturulduğunu ifade etmektedir.Bütün bu stratejik olayların öyle bir şahsın Afganistan dağlarından bu işi yürütemeyeceğini ifade etmektedir.

Acaba bütün bunların altında,yapılan tüm olumsuzluklarla Jerry Falwell;Tanrıyı"Kıyamete zorlamak"gerekir,demektedir.Batıda olgunlaşan düşünce,sessizliğin,suskunluğun sırrı burada…

Dünyayı kana bulayanlara göz yummanın susturucu etkisi,Tanrıyı kıyamete zorlamakta yatmaktadır.

Bediüzzamanda şöyle diyordu:"

Dünyada olan olaylar,bir çabuklaştırma faaliyetidir.

Ariel şaron-un dediği gibi."Arapların petrolü varsa,bizimde kibritimiz.var." Yakabilir..

Ortadoğu dolayısıyla dünya yandırılmaktadır.

Yani Armegedon."Armagedon'a gelince? Armagedon, Yahudiler'in dünya hakimiyetine ulaşmak için yapacaklarını düşündükleri son kutsal savaşın adıydı. Bu savaş Yahudiler'in galibiyetiyle sonuçlanacak ve Yahudiler amaçlarına ulaşmış olacaktı."[11]

Ancak Hz.İsa'yı şikayet edip hristiyanların inancına göre Hz.İsa'nın Yahudiler tarafından öldürülmüş olmasına rağmen ABD yani hristiyanlar neden Yahudilere yani İsraile yardım etmektedirler.

Yine Armegedon hesaplarına göre tüm dünya Yahudileri bu vesile ile bir merkezde toplanacak,onlara hristiyanlık teklif edilecek ve onlar kabul etmiyerek imha edilmiş olacaklar.

Bu birazda Müfessir Mehmet Vehbi Efendinin İsrailin Ankara büyükelçisine verdiği cevab tezini onaylamış olmaktadır.

İsrail devletini ilk tanıyanlardan olan Türkiye'ye İsrail büyükelçisi gelir. Dışişleri Bakanlığına geldiğinde en iyi hocanız kim diye sorar.Onlarda Mehmed Vehbi'yi gösterirler.Görüşürler,bu arada İsrail büyükelçisi,Peygamberimizin Sahih-i Buhari'de anlatılan bir hadis-i şerifine göre, yeryüzünde Yahudi kalmıyacak öyleki bir ağacın arkasına bile girdeler ağaç dile gelerek arkasında bir yahudinin olacağını söylemek üzere dile gelecek,diyor. Yeryüzünde bir tek Yahudi kaimıyacak.

Bak biz devlet kurduk,bu nasıl iştir,der. Peygamberimizin yalan söylemekte olduğunu ima eder.

Mehmed Vehbi der;Ben Buhari'yi tercüme ettim ve bastırdım.O zaman o hadisi tercüme ederken epeyce düşündüm. Ya Rasûlallah, böyle böyle diyorsun. Yani yeryüzünde Yahudi kalmıyacak diyorsun. Ya Rasûlallah biz bir Yahudi avına çıksak

nerede bulalım biz bunları. Birisi Alaska'da, birisi Afrika'da, birisi Amerika'da, birisi Japonya'da. Millet bunları avlamakla bitiremez .Ya Rasûlallah diye çok düşündüm. Ne zaman ki, siz İsrail'de devlet kurdunuz. Onu radyodan haber olarak dinleyince seviniverdim.

Yâ Rasûlallah dediğin çıkıyor. Bunlar dünyanın her tarafındaki Yahudiler'i oraya toplayacaklar.

Bizim Hadimde demiş, keklik avı yapılır. Özellikle bu Eylül,Ekim,Kasım aylarında olur. Aynı av bizim köyde de yapılır. Dağın her tarafında keklikler sabahleyin uyanınca, kuşluk vaktine kadar karınlarını doyururlar. Zaten bütün nebatatda daneye dönüşmüştür. Çok susarlar. Ve dağların belirli yerlerinde su birikintileri var. Oralara koşuşurlar. Avcı da bir gün evvel suyun başına küme kurar. Yani ağaç dallarından meydana gelen gizlenecek bir yer kurar. Oraya geceden gelir oturur; Ve keklikler kuşluk vakti suyun başında toplanırlar. Bir tetik çek-timi en az beş tane altı tane düşer. Siz dünyanın her tarafından İsrail'e bir toplanın bakalım demiş. Biz de silahlarımızı alıp yallah deyip yürüdük mü sizleri hazır bulalım. Dünyayı dolaşmıyalım demiş.

Bu veciz cevab ve ifade elçinin hoşuna gitmese de taş gediğine konulmuş oldu.Durumlarda onu göstermekte ve oraya gitmektedir.

”Suikastten kısa bir süre sonra gündeme gelen İsrail, Şevket Kazan'ın Adalet Bakanı olması ile birlikte yeniden gündeme gelmişti. Şevket Kazan tarafından açıklanan ve MÎT Müsteşarı Sönmez Koksal imzalı bir belgeye göre 2 Şubat 1993 tarihinde, İsrail'in Türkiye'ye bir suikast timi soktuğu belirtiliyordu. Sözkonusu bilgi Başbakanlık'a verilen çok gizli bir belgede belirtilmişti. Kuşkusuz MİT, kısa bir süre sonra, sözkonusu belgenin kendilerine ait olmadığını belirtecekti. Susulması için yeterli bir sebepti çünkü... “[12]

İngiltere/Londra baskını İrana saldırmaya bahane olmasın?

-İsrail hep gündemdedir.Yahudiler gündemdedir.Ancak Vatikan tarafından hiç gündeme alınmamıştır.Gazetecinin biri sorar: "Yahu nasıl olur. Bütün hıristiyan alemi İsraili destekliyor. Siz hiç konuşmadınız bu güne kadar" O da der: "Şaron bir tabirdir yahudilikte. oda barış manasına gelir. İsrail üzerine düşen, o isme layık olmaktır."

Zahiren hristiyan dünyası ile Yahudi dünyası arasında bir birlik ve beraberlik yani uyumluk görülmektedir.Aslında bu bir leş etrafında yemekle meşgul olan köpeklerin durumuna benziyor.Hele bir leş bitsin,hele birisi önceden bitirip öbürününkine bir yönelsin yani kemiğini alıp bir kuyruğuna basılsın,seyreyle gümbürtüyü seyreyle…

Şu anda her iki tarafta menfaat birliği etrafında çöreklenmiştir.

Ortada Aslan gücü ve tilki kurnazlığı yatmaktadır.

Mevlana bunu şöyle anlatır;Arslan, Kurt ve Tilki ava giderler.Arslan ormanların sultanı. Av neticesinde bir yaban öküzü, bir geyik, bir de tavşan vurulur. Arslan Kurd'a taksimi sen yap,der. Kurt ise: Efendim şu yaban öküzü zat-ı alinizin olsun, şu geyik benim olsun, şu tavşanda tilki kardeşin olsun,der. Arslan pençeyi bir atar ve Kurd'u öldürür, derisini başından çıkarır. Bu sefer Tilki'ye yönelir, taksimi sen yap bakalım

der. Tilki de; Efendim şu geyiği sabah kahvaltısı yaparsınız, şu yaban öküzünü de öğle yemeği yaparsınız, tavşanı da yatacağınızda çerez olarak yersiniz,derBu durum arslanın hoşuna gider ve;yahu sen bu taksimi nerden öğrendin,der.Tilki de;Efendim Kürd'ün başına gelenler bana ders oldu diye cevab verir.

Oysa bu işi yapanların islamiyetle ve dinle bir ilgisi bulunmamaktadır.

Nitekim; "Suriyeli El Kaide militanı Luai Sakra, sorgusunda 'Selefi' inancını benimsediğini, ancak namaz kılmayı sevmediğini söyledi. Çok zeki olduğunu belirtilen Sakra, 'İçki içerim. Özellikle şarap ve viskiyi tercih ediyorum' dedi."

Dünya Armegedon ve hadislerin haber verdiği doğrultuda karıştırılmaktadır…

MEHMET ÖZÇELİK

09-09-2005

---

[1] 27 Mayıs 2005 Cuma.Mulu Çölgeçen .

[2] Yeni Şafak.5-8-2005.

[3] Bak Milliyet. 13 Mayıs 2005.

[4] Kudüs dergisi.sayı.1-2002-sh.214.

[5] 9-9-2005.

[6] www.yesil.org

[7] Bak. Komplo Teorileri.Erol Mütercimler.sh.243.

[8] Vakit.15-8-2005.

[9] Tercüman.23-8-05.

[10] Milliyet.2-9-05.

[11] Armegedon.Aydoğan Vatandaş.29.

[12] Age.54.

KİMİN HUZURUNDAYIZ

Kimin huzurunda bulunuyoruz?Bunu biliyormuyuz?Nereye kadar biliyoruz?Kimiz ve kimin huzurunda bulunuyoruz?

Kimin kuluyuz?Kime kuluz?Kulluğumuz ne durumda?Kulluğa kabul ediliyormuyuz ve kabulleniyormuyuz?

Kabul ediliyoruz da,kabul mu etmiyoruz?

Asırlarca kapısında bekletilecek olanın,kapısını çalmakla huzura kabul mü ediliyoruz?Huzurda huzurlumuyuz..huzur buluyormuyuz?

O'nu bulan huzuru bulur..huzurda olur..huzurlu olur.

O'nsuz huzur ne olur..ne kadar olur..nasıl olur?

Huzur huzurdadır..huzura çıkmada..huzura kabulde..huzuru bilmede..huzuru bulmadadır.

Allahım!Huzurdan hazer ettirme..huzur-suz etme…

O'nunla olmak,O'nu bulmak,kendini bilmek ve bulmaktır..kendinle olmaktır.

O'nu kaybeden kendini kaybeder.

O'nu kaybeden neyi bulur ve O'nu bulan neyi kaybeder?

O'nu bulan her şeyi bulur..O'nu kaybeden hiçbir şey bulmaz..bulsa bulsa başına bela bulur.

En büyük şeref O'na kulluktadır.Kulluğunu sürdürmek varlığını ve şerefini sürdürmektir.

Kulluk berekettir.O'na kul olan,her şeye efendi olur.

Günde beş defa huzuruna çıktığımız ve secde ile yakınına vardığımız rabbimizin ne derece huzurunun bilincindeyiz?

Kimiz ve kimin huzurundayız..kiminleyiz?

Allahım seninleyiz…

Bizi sensiz,seni bizsiz etme Allahım!

Sen bizsiz yine sensin ancak biz sensiz hiçiz…

Köle efendisiz ne yapsın?Onunla var olmuş,onun varlığını tatmış,varlığına dayanmış…

En büyük sermaye O'dur ve O'nunladır..O'ndadır…

O'nsuz nemiz var ki..şimdide neyiz ki…

Allahım seninleyiz…

En büyük kayıp hatta olmamak,yokluğa atılmak ise,huzura kabul edilmemek,huzurdan reddedilmektir.

Huzurdan tardedilen Ebu leheb eli gibi her şeyi kuru bir çöp gibi kurudu..soyu kurudu..suyu kurudu.Derya iken damla bile kalmadı..kalamadı.

O'nunla..O'nun huzurunda damlalar derya oldular…

Saat gecenin 3-43-ü..huzurum kaçtı..huzura kaçtım..huzurum geldi..huzura geldim..huzur buldum.

Huzursuz huzur mu olurmuş?

Biz insanlık kafilesi huzurdan geldik,huzura gidiyoruz..kimimiz de dökülüyor..tükeniyor..ipi göğüslemeden huzurda değil yolda kalıyor.

Huzuruna kavuştur..son nefesimizi huzurunda al Allahım!

Huzurdamıyız..huzurlumuyuz..huzurda hazırmıyız?

O'nu huzuruma,evime kabul ediyormuyum..buna hazırmıyım?

Huzura almak..huzura varmak tarifi imkansız bir şeref ve lezzet…

Büyün yollar O'na varır ve huzura çıkar.

Huzuruna çıkan yoldan ayırma bizi Allahım!

Huzurda haz vardır.Huzursuz kalan nasibsiz kalır..haz alamaz.

Bu dünyaya sürekli huzurda kalmayı hak etmek için geldik.

Acaba huzura ne kadar dayanabiliyor..huzurda ne kadar kalabiliyoruz?

Sonlu hayatta huzurdan kaçıp dayanamayan,ebedi hayatta ne kadar dayanabilir?

Herkes huzurunu huzurda,huzurunda kaldığında arıyor.Huzuruda kaldığının huzuru kadar olur.

Hiç sonlu olan ebedi kadar huzur verir mi?

Kimin huzurundayız?

Mehmet ÖZÇELİK

04-02-2006

KADER GELİRSE GÖZ KÖR OLUR

Şehir merkezinden epey uzak bir köyde yaşıyorlardı.Köy yaşantısı içerisinde günlük meşguliyetler belli idi.

Oturdukları ev toprak ev olup,en korkulan şey çocukların yılan veya akrep tarafından sokulması idi.Yazları da sıcak olduğundan dolayı,damda yatılıp gece uyku sersemliğiyle çocukların düşmesi çok sık olan olaylardandı.

Orta yaş ta bir anne..çocuklarından korkarken kendisi bir akrep tarafından ısırılmıştı..öldürebilirdi..bir an evvel diğer vilayetin özel hastanesine götürülmek üzere yola çıkıldı..erken müdahale anneyi ölmekten kurtarmıştı.

Vakitde hayli geçmiş,akşam da olmuştu..bu gece burada kalalım,yarın sabah yola çıkarız diyorlardı ancak gitme durumu ağır basmıştı.

Bir münibüsü kaçırmaları kalmaları yönünde kendilerini düşündürüyordu,tam vaz geçip dönecekleri sırada son münibüsde gelmiş,artık tam gitmeye karar vermişlerdi.

Bunların gidişleri geride kalanları tedirgin etmişti.Hem durumu öğrenmek hem de onları arabalarıyla alıp gelmek için yola koyulmuşlardı ancak vardıklarında biraz evvel ayrılmış oldukları haberini aldılar.Anne kurtulmuştu ya,önemli olan onlar içinde bu müjdeli haberi almak idi,onu da almışlardı.

Yatsıdan sonra şehir merkezine varmışlardı..orada bulunan bir çok akrabaları da vardı..onlarda kalabilirlerdi..ancak onlar bir an evvel köye gitmeyi tercih ettiler ve yola koyuldular.

Yarım saat kadar gitmişlerdi ki,yol düz ve orada kaza yapma ihtimali olmamasına rağmen münibüs başka bir arabayla çarpışarak kaza yaptı.Kaza şiddetli ve ölüm getirecek bir kaza değildi.

Kazada bir kişi ölmüş,diğerleri kazayı hafif sıyrıklarla atlatmışlardı..akrepten kurtulan anne,kazadan kurtulamamıştı çünki ölen tek kişi o idi.

Ölümden kaçan,ölüme kaçarmış.

Kader geldiği zaman göz kör olur,görmez.

Mukadder olan ecel onun ölümünü akreple değil,kaza ile takdir etmişti.Akreb bahane idi.

Nice taziyeye gidenlerin taziyesine gidilmiştir.

Ecel mukadder,sebeb bahane…

Mehmet ÖZÇELİK

19-10-2005

KUR'AN-I KERİM-DE YAKLAŞIN VE YAKLAŞMAYIN İFADELERİ

YAKLAŞIN :

Allah'a yakınlaşma yolları içerisinde binlercesinden biri olan yardımlaşma ile Allaha yaklaşanların;Allah'a ve ahiret gününe inanmaları halinde bunun bir yakınlık sebebi olduğunu bildirmektedir.

Zira Allah'a yakınlaşmak amacıyla yapılan,Allah rızası için olan her şey bir yakınlık sebebidir.

"Bedevîlerden öylesi de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe inanır, (hayır için) harcayacağını Allah katında yakınlığa ve Peygamber'in dualarını almaya vesile edinir. Bilesiniz ki o (harcadıkları mal, Allah katında) onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetine (cennetine) koyacaktır. Şüphesiz Allah bağışlayan, esirgeyendir."[1]

Hz.Adem'in iki oğlu olan Habil ile Kabil,Allah'a yakınlaşma sebeblerinden olan kurban hayvanını adama ile imtihan edilmişler,Habil kabul edilme ile kazanmış,Kabil ise hırsı ve kıskançlığı yüzünden kabul edilmeyib her iki hayatta da kaybetmişti.

"Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), "Andolsun seni öldüreceğim" dedi. Diğeri de "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder" dedi"[2]

Allah'a yakınlaşmak insan fıtratında olan bir duygudur.bazen bunun yönü yanlış yöne yönlendirilmesiyle aciz mahluklardan da meded umulmaktadır.

Tüm tapınmalar hep yakınlık sağlamak içindir.

"Allah'tan başka kendilerine yakınlık sağlamak için tanrı edindikleri şeyler, kendilerine yardım etselerdi ya! Hayır, onları bırakıp gittiler. Bu onların yalanı ve uydurup durdukları şeydir."[3]

Gerçek akrabalık ve yakınlık akrabaya değil Hakka olan yakınlık iledir.

"Ey iman edenler! Birinize ölüm gelip çatınca vasiyet esnasında içinizden iki adalet sahibi kişi aranızda şahitlik etsin. Yahut seferde iken başınıza ölüm musibeti gelmişse sizden olmayan, başka iki kişi (şahit olsun). Eğer şüpheye düşerseniz o iki şahidi namazdan sonra alıkor, "Bu vasiyet karşılığında hiçbir şeyi satın almayacağız,

akraba (menfaatine) de olsa; Allah (için yaptığımız) şahitliği gizlemiyeceğiz, (aksini yaparsak) bu takdirde biz elbette günahkârlardan oluruz" diye Allah üzerine yemin ettirirsiniz."[4]

Yetimin malına yaklaşmamayı,ona haksızlık edilmemesini ısrarla sakındıran Kur'an ancak adaletle ve iyi tutumla yaklaşılma şartını öne sürmektedir.

Zira bir şeye yaklaşmak ilk etapta menfaat elde etme düşüncesiyledir.Bunun atılması ve terk edilmesi halinde ikinci aşama olan iyilikle yaklaşılmasına müsaade edilmektedir.

"Rüşd çağına erişinceye kadar, yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın; ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size, iyice düşünesiniz diye bunları emretti."[5]

Yakınlık kurtuluş sebebi değildir.Nuh'un oğlu Kenan ve hanımı için,İbrahim Peygamberin babası Azer için bir şefaat ve kurtuluş söz konusu değildir.

" (Kâfir olarak ölüp) cehennem ehli oldukları onlara açıkça belli olduktan sonra, akraba dahi olsalar, (Allah'a) ortak koşanlar için af dilemek ne peygambere yaraşır ne de inananlara."[6]

İnsanlar sorguya tek başına alınacaklar.Hiçbir kimse bir başkasının yükünü ve günahını yüklenmez.Hristiyanlıktaki gibi Hz.Ademin cennetten ihracına sebeb olan günahtan dolayı evlatları günahkâr sayılmaz ve muaheze edilip sorguya çekilmezler.

"Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Yükü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırsa, bu çağırdığı akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklenmez. Sen ancak görmeden Rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyarabilirsin. Kim temizlenirse o, kendi menfaatine temizlenmiş olur. Dönüş Allah'adır."[7]

YAKLAŞMAYIN :

Haram ve günahlara yaklaşmak mayın tarlasına yaklaşmak gibidir.Helal dairesi geniştir,keyfe kâfirdir,harama girmeye gerek yoktur.

Haramlar imtihan sebebidir.Ayrıştırılma aracıdır.

“Biz: Ey Âdem! Sen ve eşin (Havva) beraberce cennete yerleşin; orada kolaylıkla istediğiniz zaman her yerde cennet nimetlerinden yeyin; sadece şu ağaca yaklaşmayın. Eğer bu ağaçtan yerseniz her ikiniz de kendine kötülük eden zalimlerden olursunuz, dedik.”[8]

Haramlar öz gıdaların kazuratıdırlar.Lüb dururken kabuğa müşteri olmak niye?Evde her şey var,bazı hikmetlere binaen kanalizasyon da bulunmaktadır.

Cehennem kâinatın bir kanalizasyonudur.

“ (Allah buyurdu ki): Ey Adem! Sen ve eşin cennette yerleşip dilediğiniz yerden yeyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın! Sonra zalimlerden olursunuz.”[9]

Namaz Allah’ın huzuruna kabuldür.Allah kulunu temiz görmek istiyor.Huzur makamı ulvi makamdır.Akıl dışı şeyleri kabul etmez.

Huzura kabulün şartı,maddi ve manevi temizliktir.

“Ey iman edenler! Siz sarhoş iken -ne söylediğinizi bilinceye kadar- cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız, yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse, yahut kadınlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamışsanız o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah çok affedici ve bağışlayıcıdır.”[10]

Allah’tan uzaklaştıran şeyler;

“De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.”[11]

Yetimin velisi ve sahibi Allah’tır.Allah ise Adildir.Allah kendi hakkını af edebilir ancak yetimin hakkını affetmez.

Allah yetimin malını almak bir yana,yaklaşılmasını bile yasaklamıştır.Zira yakınlıkta faydalanmak söz konusu olabilir.

“Rüşd çağına erişinceye kadar, yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın; ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa adaletli olun, Allah'a verdiğiniz sözü tutun. İşte Allah size, iyice düşünesiniz diye bunları emretti.”[12]

“Yetimin malına, rüşdüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın. Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.”[13]

Zinanın yolu yakınlık ve yaklaşmadan geçer.Hadisde;Baş başa kalan kadın ve erkeğin üçüncüsü şeytandır,buyurulmakla,bu yakınlığın zinaya bir davetiye olduğu bildirilmektedir.

Kur’an zinayı yasakladığı gibi,zinaya yaklaştırıcı sebebleri de yasaklamıştır.Böylece yakınlık olmayınca,zinada olmayacaktır.

“Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.”[14]

Yusuf Peygamberin bir hile ile kardeşlerini kendisine yaklaştırma sebebi olarak en küçük kardeşleri Bünyamini de beraberinde getirmeleri halinde onlara buğday vereceğini bildirmiştir.

“Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size verilecek bir ölçek (erzak) yoktur, bana hiç yaklaşmayın!"[15]

Her melikin bir hududu olduğu gibi,Allah’ın da hududu helal ve haramlardır.Gündüz oruçlu yani ibadet halinde iken eşlere yaklaşılması yasaklanırken,Yahudilerde yasak olan gece yaklaşımı islamda helal kılınmıştır.

“Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar sizin için birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. Allah sizin kendinize kötülük ettiğinizi bildi ve tevbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık (ramazan gecelerinde) onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiklerini isteyin. Sabahın beyaz ipliği (aydınlığı), siyah ipliğinden (karanlığından) ayırt edilinceye kadar yeyin, için, sonra akşama kadar orucu tamamlayın. Mescitlerde ibadete çekilmiş olduğunuz zamanlarda kadınlarla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bu sınırlara yaklaşmayın. İşte böylece Allah âyetlerini insanlara açıklar. Umulur ki korunurlar.”[16]

Hayız hali kadının eziyet ve sitres halidir.Vücudun yenilenmesi ve değişimidir.Düzenli bir zaman değildir.Hastalıklara davetiye çıkardığından dolayı hayızlı halde yaklaşılması yasaklanmış,aksi durumda keffaret olarak dört gram altınla cezalandırılmıştır.

“Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: O, bir rahatsızlıktır. Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şunu iyi bilin ki, Allah tevbe edenleri de sever, temizlenenleri de sever.”[17]

MEHMET ÖZÇELİK

06-10-2006

---

[1] Tevbe.99.

[2] Maide.27.

[3] Ahkaf.28.

[4] Maide.106.

[5] En’am.152.

[6] Tevbe.113.

[7] Fatır.18.

[8] Bakara.35.

[9] A’raf.19.

[10] Nisa.43.

[11] En’am.151.

[12] En’am.152.

[13] İsra.34.

[14] İsra.32.

[15] Yusuf.60.

[16] Bakara.187.

[17] Bakara.222.

KİRLİ İŞLER

Osmanlının yıkılması meydanı çakallara bıraktı.Osmanlı pastasından herkes bir şeyler alma çabası içerisine girdi.

Bunlar arasında talihsiz çocuklarda talan edenlere ortak olup paylaşıma katıldılar ancak bu paylaşım kurtlar sofrasında yapılıp,kurt kuzu paylaşımı şeklinde oldu.

İlk yıllar savaş,kıtlık ve rejim değişiklikleriyle geçtiğinden düşünecek ve dik duracak durumda değil,galiblerin mağlublara uygulamasına boyun eğmek zorunda bırakılmıştı.Çünki kanunu kanun koyanlar uyguluyordu.

Türkiyede iki türlü kanun konuldu ve uygulandı;

1-Seçilenlerin milletin istemediği tarzda kendilerinin keyfi kanunlarla alıp uyguladıkları kanunlar ki,her seferinde problem olmuş,bu bünyeye uymamıştır.Sürekli delinmiş,sürekli değiştirme ve yama yapma yoluna gidilmiştir.

2-Gizli organize işler olup,bunlar daha ziyade menfaat odak noktasında toplanan,seçilemiyen bir yönüyle de meşru yoldan bir umut bulamayan kesim ve kısım idi.Bu bazen çete,bazen terörist,bazen vatan sever maskesiyle yürütmekte ve taraf bulmaktaydı.

-İlk demokratik girişim 1946-da başladıysa da milli şefin hilesi ile kazananlarla kazanmayanların oyları ters çevrilip,açık oy gizli tasnif ve sayım ile ters yüz edildi.

İsmet İnönünün Menderese,-Siz hükumetsiniz ama iktidar değilsiniz-sözüyle yarım asrı aşan bir zihniyet başa geçmiş daha doğrusu başa sandıkta geçemeden baş rolünü oynamaya soyunmuştur.

Bu millet hiçbir zaman kendi iradesiyle chp-yi başa geçirmemiş ve geçireceği de görülmemektedir.

CHP sürekli tek şef döneminin uygulamalarını sürdürmektedir.Antidemokratik ortamı sürdürmekte ve bunu da sevmektedir.

İktidar olmadan muktedir olma sevdası…Sloganı ise değişmeyen;Cumhuriyet elden gidiyor,dindar kesimle barışmama,laiklik zedeleniyor,irtica hortluyor.Şeriat geliyor.

Bir asırdır şeriat geliyor denilmesine rağmen bir türlü şeriat ne görünüyor ve ne de gösterilebiliyor.Sanal düşman üretiliyor.

Gitmekte olan laiklik bir türlü gitmiyor,gelecek olan irtica bir türlü gelmiyor çünkü hazmedilmese de ilerlemeler sürdürülüyor.

Ancak bir asırdır buna bir türlü irtica geliyor diyenler müsaade etmiyorlar.

Bir zamanlar solcular fabrikaları ve makinaları yakarak ekonominin ilerlemesine müsaade edilmedi.20 yıldır sürdürülen pkk doğunun kalkınmasına engel oldu,100 milyar dolar pkk için harcandı.Meşru ve seçim yoluyla ve milletlin iradesiyle gelenlerin 3 yıldan fazla devleti yönetmesine müsaade edilmedi,sürekli kargaşa ortamı oluşturuldu.Hep bir dönemden fazlasına müsaade edilmedi.

Kirli işler hep gizli kaldı,kirletenler bulunmadı,kirleri ortada kaldı.

-44 kişiyle sürdürülen devletin içindeki derin devlet derinlerde kalıp bir ağ gibi ördüğü şebekesini devleti koruma adına hep akamete uğrattı.

-20 yıl sürüp gap gibi dünyanın en önemli barajının önünde baraj yapıldı,yakalandıktan sonra rahat bir ortamda yaşamı sürdürülerek 40 bin insanın kaybına neden oldu.

Bunun arkasında Abd göründü,Suriye göründü,Yunanistan bulundu,iran gösterildi,mali,yiyecek ve silah yardımı yapıldı,yaşatıldı ve hala da sürdürülmesine devam etmektedir.

Apo yakalanmadan önce köşeye sıkıştırılmışken,yakalanmasına müsaade edilmedi.Devletin içinden destek gördü ve Uğur Mumcu onu destekleyen güçlere çok yakınlaştığı için öldürüldü.

Hanefi Avcı,32.gün proğramında;"Devlet içinde bulunan bir gruba Apoyla işbirliği yaptığını,söylüyor.

Yakalayıp paketleyenler bize göndererek problemi sürdürmektedirler.

Tansu Çiller, Susurluk'ta yaptığı konuşmasında halka karşı şöyle diyordu:

"Susurluk'un arkasında kim var biliyor musunuz? Halkın iradesi olan hükümeti yıkıp yerine bir başkasını getirenler."

H.Celal Güzel'de:"TSK elbette ülkeyi savunacak. Evet onu yıpratmamamız gerekiyor. Ama içerisinde birtakım örgütler varsa bunlar çıkarılmalıdır. Silahlı Kuvvetler içerisinde hâlâ illegal yapılar bulunuyor. Ortaya çıkarılanlar her ne kadar üst komuta kademesine kadar gitmese de çetelerle irtibatlı olan kişilerdir." dedi.

Ordu doğuda yanlış ve şiddet politikası izledi.

Kara Kuvvetleri eski Komutanı Orgeneral Atilla Ateş, ordunun Güneydoğu'da yanlış polikita uyguladığını söyledi.
Terörün çözümü için sadece askeri tedbirleri uygulamaya koyduklarını dile getiren Orgeneral Ateş, "Aklımızı iyi kullanamadık. Orayı sosyal açıdan değerlendirmedik. Biz sadece askeri tedbir aldık, oraya hiç psikolog ya da sosyolog göndermedik. Bu hâlâ da yapılmıyor. Oradaki insana ulaşıp derdini dinlemeniz gerekir."

"Bu bir özeleştiridir. Biz sükunet dönemini iyi kullanamadık. Aklımızı iyi kullanamadık. Uzaktan tedbirler almakla terör önlenemez. İçine girmeniz lazım.

Oradaki insana ulaşıp derdini dinlemeniz gerekir. Yoksa ayrılıkçı güçler gelip onlar başka şeyler söyler.”dedi.

İran,istihbaratına dayanarak ABD_nin pkk-yı kendilerine karşı eğittiğini söylemektedir.Şimdi oraya sevkiyat başlamıştır.

Yıllarca pkk-yı destekleyen Suriye Abd-nin şamarını beklemektedir,tedirgin bir şekilde…

-Türkiye sürekli kamplara ve taraflara bölündü.Sağcı-solcu,asker-hükumet,kuvvetler çatışması sürekli körüklendi ve bir türlü millet hakimiyeti millete verilmedi.

-Turgut Özalla başlatılan atılımlar uzun sürmedi ve kartal Demirağ tarafından vurulmaya çalışıldı ve kendiside daha sonra ortadan kaldırıldı.Piyonların arkasındakiler bir türlü bulunmadı.

Özal araştırması sonucu azmettirene ulaştı fakat açıklıyamadı,ortalığın karışacağından korktu.Kardeşi Korkut Özal-a bildiğini söyledi,Fikri sağlara,sen daha gençsin,böyle şeylere karışma dedi ve sonuçta kendisi de önemli bir gezi ve önemli bir sonuç elde etmekte iken zehirlenerek öldürüldü.

1965-lerde mevcut olan barajımıza karşı,şimdi 205-e ulaştı.Bu göz ardı edilemezdi.

-Turgut Özalın şortla dolaşırken çıkarttığı bir kararname ile,genelkurmay başkanı olacak olan Necdet Üruğ-u görevden aldı.Oysa Necdet Üruğ kendisinden sonra 2000 yılına kadar gelecek olan genel kurmay başkanlarını belirlemişti.Akamete uğratılmış oldu.

Ancak 28 şubat 1997 sivil ihtilal bunun birikmiş bir gaz sıkışması ve patlaması olarak gerçekleşmiş oldu.

Özal kendisine seçimi kazandıran konuşmasında şöyle diyordu:

“Sevgili vatandaşlarım!Hepinizi en samimi hislerimle kucaklıyorum.Bu Pazar sandığa gideceğiz,bizi 5 yıl daha yönetecek ekibi seçeceğiz.Allah hayırlısını nasib eylesin.İki dönemdir bize verdiğiniz görevi layıkı vechiyle ifa etmeye gayret gösterdik.Türkiyeyi şantiyeye çevirdik.Birçok tabuyu yıktık;daha yıkacağımız tabular,atacağımız ciddi adımlar var.Bizi iktidara getirdiğiniz dakikadan beri geceli gündüzlü çalışıyoruz,ülkemizi en mutlu ve müreffeh ülkeler seviyesine getirmek için çırpınıyoruz.Başlattığımız işler şimdiye kadarki bir çok iktidarın hayal bile edemedikleri muazzam projelerdir.Ben ve arkadaşlarım,Türkiyenin 70 yıldan beri kanayan yaralarını tedavi etmek aşkıyla yola çıktık.Allahımıza şükürler olsun ki,20 sente muhtaç Türkiyeden ihracatta patlama yapan bir Türkiyeye ulaştık.Hamdlsun,hamdolsun,hamdolsun.

Sevgili vatandaşlarım! Bu Pazar sandık başına gideceksiniz.Sizden,başlattığımız büyük projeleri tamamlayabilmek;daha cesur adımlar atabilmek için bir 5 yıl daha istiyoruz.Türkiyeyi yeni maceralara sürüklemiyeceğimize,bize olan inancınızı

sürdüreceğinize gönülden inanıyorum.Bakınız!Dünya Türkiyedeki büyük değişimi konuşuyor,yabancı dergiler hepimizin ortak başarılarını kapaklarına taşıyorlar.Birçok ülke başlattığımız değişimi model alıyor,yaşanan istikrarı yerinde incelemek için adamlarını gönderiyor.Türkiyeyi tarihteki ihtişamlı günlerinde ötesine ulaştırmaya azmettik.Sizlerde yarın sandık başına gittiğinizde bunları tek tek hatırlayarak oylarınızı verin.İstikrarın,güven ortamının,huzurun,gelişen ve büyüyen Türkiyenin mi yanında olacaksınız;yoksa 70'li yılların karanlık Türkiyesinin mi?Sağduyulu vatandaşlarım olarak size güvenim tamdır.Allaha emanet olunuz…"(Genç Beyin.sayı.37.sh.15)

-Türkiyede 17547 faili meçhul cinayetler bir türlü ortaya çıkmadı,çıkarılmadı, çıkarılamadı.

Uğur Mumcu,Bahriye Üçok,Abdi İpekçi,Taner Kışlalı,gibi solcu kesimin insanları öldürülerek Müslümanlara yıkılmaya çalışıldı ancak aynı silahla hem sağcısı ve hem de solcusu vuruldu.Silahlar aynı,vurulanlar değişik,demekki çeken el aynı yerin eli.

Güneydoğuda kaybolan silahlar ve gizli-örtülü ödeneklerde karanlık işlere karşı kullanılan karanlık işler idi.

Kör noktalar ve kırılma noktaları oluşturularak ulaşılması engellendi.

-Bir fikir gezisi yapacak olursak;1977-de taksimdeki kalabalığın üzerine otelden sıkılan kurşunlarla 37 kişi öldü.

1970-ler başlıbaşına olaylarla dolu.Sivas Olayları,Bir türlü bulunmayan Yeşil kod adıyla meçhullerdeki şahsiyet Mahmut Yıldırım.Yüksekova çetesi.Susurluk olayı.Şemdinli olayları ve kullanılan bombaların askeriyeye aid olması.Teker teker askere mensub kimselerin bu karanlık işlerde görülmesi.12 Eylülülün olması için olgunlaşmasını ordunun beklemesi.Ve Kenan Evrenin,orduda bulunan subaylara dikkati çekerek onlara dikkat edilmesini söyleyib,kendisinin de ihtilali yapmasında onların etkisini dile getirmesi.Pkk-ya karşı Hizbullahı tesis eden devletin daha sonra bunu kontrol edememesi.28 şubat ve onun mimarları olan Çevik Bir hadiseleri ile sivil bir ihtilalin yapılması,Atabey çetesi,Türk intikam tugayı ve bunların bir kısmının da bunu vatanseverlik adı altında yapmaları,erenler yani genç subaylar,Danıştay saldırısında Alpaslan Aslanın söylemediği halde tesettür ve dini ifadeler kullandığı söylenerek yine Müslümanlara mal edilip tedirgin edilmesi…

Oysa aynı kişi bir hafta önce,bir hafta içinde cumhuriyet gazetesinin bahçesine üç arkadaş bomba atarak piyon olarak kullanıldı.

Bir gün önce danıştaya geliyor,avukat sıfatıyla oraları koloçan ediyor,on gündür danıştayın kamerası bozuk bulunuyor,saldırı günü arkadaşıyla arabada münakaşa edip bir yerlere dini bir gazeteyi bırakarak bir yerlere mesajlar veriyor.

Hemen aynı gün ölen Mustafa Yücel Özbilginin cebinden Kur'an çıktığı yalan haberleri,sloganlar,bakanların üzerine yürümeler,Deniz Baykalın kan üzerinden propaganda yaparak bildik ifadelere yine yer verip,bunun cumhuriyete bir saldırı olarak nitelendirilip,diğer taraftan da Bülent Ecevitin haşin bir şekilde hükumeti istifaya davet etmesi,bütün bu olaylar tesadüfi olaylar değildir.

Böyle bir ortamda adeta menfaatlar birleşiyor.Demirel piyasaya çıkarak;Başörtülüler Arabistana gitsin sözüyle yaraya tuz biber oluyor beklide bu ortamda kendisi için uzlaşılan cumhurbaşkanı zemini hazırlıyor.

Cumhurbaşkanı ayrı bir dolduruluşa getirilerek,suçluları değil,hükumeti hedef alıyor.

Yök başlıbaşına bir problem oluşturup,dünya üniversiteleri içerisine girecek bir proje üretememişken,sürekli hükumetle başörtüsü meselelesi ön plana çıkarılıp adeta yapılamıyanların ve su-i istimallerin üzeri örtülüyor.

Yine ordu davet ediliyor,cumhurbaşkanlığı seçimi bahane ediliyor,bir yandan kırılgan bir zemine oturan ekonomi 9 şiddetinde bir deprem şoku geçiriyor,diğer tafartan irana saldırmayı düşünüp zemin kolayan Abd,adeta bu olaylarla kendine destek arıyor,iç ve dış bağlantılı bu olaylarla her zamanki gibi iç dengeler sarsma ve yıkılma noktasına getiriliyor.

Rusyanın dağılmasından sonra rusyada görevlendirililen Cıa ajanları,cıa başkanının ifadesiyle;elinde bulunan bu ajanları Ortadoğu ve Türkiyeye gönderdiğini ifade ediyor.

Bizim istihbaratımız ne yapıyor?

Hasan celal Güzel bir hatırasında,başbakan müsteşarı iken,kendisine gelen mit raporlarını kendisinin okuduğunu,yine bir gün önce arkadaşı Hasan Aksoyla birlikte Süleymancıların yemek davetine gidiyorlar.

Ertesi günü gelen davette Hasan Aksoy-un Süleymancıların davetine gittiği belirtilirken kendisinden hiç bahsedilmiyor.İstihbarat başkanını çağırıyor,gelir gelmez bir şey söyleyeceğini belirttiği sırada,kendilerinden istenildiği üzere hasan Aksoy-un Süleymancıların oraya gittiğini belirtmeleri üzerine Güzel,hayır diyor,eksik yazmışsınız,onunla beraber bende vardım,beni yazmamışsınız,demesi üzerine;

-Efendim,sizin raporları okuduğunuzu biliyoruz…….

MEHMET ÖZÇELİK

08-06-2006

KIYAMET NE ZAMAN KOPACAK ?

Lokman suresinin son âyetinde 5 gaybi yani Ancak Allahın bilip,başka kimse tarafından bilinmeyenlerden biri de;Kıyametin ne zaman kopacağıdır.

Ancak alametlerinden hareketle akla yaklaştırıcı bazı belirtilerini burada zikredeceğiz.

Bir hasta düşünün;nefes almada zorlanıyor,gözleri zor görüyor,tansiyon,kalb vs. rahatsızlıkları var.Mütehassıs bir doktor muayenesinden sonra şöyle bir rapor verilmesinde bir beis olmadığı gibi,gaybı bilmekte değildir.Tıpkı yağmurun yağma alametlerinin belirtisinden sonra yapılan hava tahmin raporu gibi.Yani kesin rapor değil,bir tahmin raporu…

Bizde karinelerden hareketle bir kıyamet tahmin raporundan hareket edeceğiz.Bunlar;Dini deliller olduğu gibi,aynı zamanda fenni deliller muvacehesinde olmaktadır.

Dini deliller özetle:Tezimiz olan –Âhiret Ahvali- nde genişçe ele almıştık.Şimdi özetle söyleyecek olursak:

Âyette:"Kıyamet yakındır."[1]

Buradaki yakınlık ifadesi,hadisde de buyurulduğu ve peygamberimizin iki parmağının birbirine eşitliği derecesinde yakınlığına işaret etmiştir."Ben ve kıyamet bu iki parmak gibiyiz. Mabeynimizde tavassut edecek peygamber yoktur.","Eşrat-ı saattenim. Ben ve kıyamet bu iki parmak gibiyiz."

Kıyametin alametleri,gerek on büyük alamet,gerekse işaret edilen yüzlerce küçük alametler gittikçe zahir olmaktadır.

Peygamber Efendimiz kendi zamanında bulunan ve 5 bin yaşında bulunup Hz.Âdemi gören bir cinle görüşmüştür.

Peygamberimiz,kendisinin İnsanlığın beş bininci yılında geldiğini ifade etmiştir.

Eğer ümmeti istikametle giderse binbeşyüz yıl,aksi takdirde bin yıl yaşayacağını bildirmiştir.Bu istikamete mazhar olan ümmetinin binbeşyüz yıl geçmeyeceğini ifade etmişlerdir.

Kur'an-ı Kerimin âyetlerinin 6666 olması,bir cihetle insanlığın ve ümmetinin toplam yaşına işaret edilmektedir.

"Madem eyyamın lisan-ı şer'îde böyle ıtlakatı vardır. İlm-i Tabakat-ül Arz ve Coğrafya ve Tarih-i Beşeriyet ülemasınca nev-i beşerin yedibin sene değil belki yüzbinler sene geçirdiğini teslim de etsek, Âdem'den kıyamete kadar ömr-ü beşer yedibin senedir olan rivayet-i meşhurenin sıhhatına ve beyan ettiğimiz 6666 sene nur-u Kur'an hükümferma olduğuna münafî olamaz, cerhedemez. Çünki eyyam-ı şer'iyenin

dört saatten elli bin seneye kadar hükmü ve şümulü var. Fakat nefs-ül emirdeki eyyamın hakikatı o rivayet-i meşhurede hangisi olduğu şimdilik bu dakikada kalbime inkişaf ettirilmedi. Demek o sırrın inkişafı münasib değil."[2]

İbni Abbas (ra)dan:

"Yahudiler:'Bu dünyanın ömrü yedi bin yıldır.Biz her bin yıl için sadece bir gün azaba uğratılırız.Bu da toplam yedi gün eder.'derlerdi"Bunun üzerine Allah şu âyeti inzal buyurdu:"Dediler ki:Bize ateş ancak sayılı günlerde dokunur."(Bakara.80)(Cem'ul Fevaid.Rudani.C/4,Hadis No.6781)

Bediüzzaman 1571-e kadar islamın galibane devam edeceğini,ondan sonra tekrar küfrün hakimiyetinin başlamasıyla beraber,kıyametin kâfirlerin başına kopacağını ebced-cifir hesabıyla âyetten istihrac etmiştir.

"Altı günde gökleri ve yerleri yarattık" demek olan; hem belki bin ve elli bin sene gibi uzun zamandan ibaret olan eyyam-ı Kur'aniye ile insan dünyası ve hayvan âlemi altı günde yaşıyacağına işaret eden hakikat-ı ulviyesine kanaat getirmek için, birer gün hükmünde olan herbir asırda, herbir senede, herbir günde Fâtır-ı Zülcelal'in halkettiği seyyal âlemleri, seyyar kâinatları, geçici dünyaları, nazar-ı şuhuda gösteriyoruz. Evet güya insanlar gibi dünyalar dahi, birer misafirdir. Her mevsimde Zât-ı Zülcelal'in emriyle âlem dolar, boşanır."[3]

Dini hesaplara göre insanlığın ömrünün tahmini olarak 2150 yıllarında son bulacağı,fenni hesaplara göre ise,2250 yıllarında tahmini olarak son bulacağı anlaşılmaktadır.

Zira "Güneş, dürüldüğü zaman."[4] Âyeti sırrınca,güneşin yüzünde bulunan leke gün be gün büyümekte olup,belli bir zaman sonra o leke güneşin yüzüne sarılıp,onu dolayacaktır.

2250 yıllarında güneşin yakmakta olduğu enerjisinin bitip helyumu yani kendi kendini yakmasıyla son bulacağına işaret edilmiştir.

Dünya,ihtiyar bir dünyadır.Başlangıcı olan dünya,insan gibi bir gün son bulacaktır.

Peygamberimiz dünyanın ikindi vaktinde yani batışa yakın zamanda gelmişlerdir.

Vaktinin tayin edilmemesindeki hikmet ise:" kıyamet dahi şu insan-ı ekber olan dünyanın ecelidir. Eğer vakti taayyün etseydi, bütün kurûn-u ûlâ ve vustâ gaflet-i mutlakaya dalacak idiler ve kurûn-u uhrâ dehşette kalacaktı. İnsan nasıl hayat-ı şahsiyesiyle hanesinin ve köyünün bekasıyla alâkadardır. Öyle de; hayat-ı içtimaiye ve nev'iyesiyle, küre-i arzın ve dünyanın yaşamasıyla alâkadardır."[5]

Kıyametin olacağına dair Kur'an-da bir çok âyetle işaret edilmiştir.[6]

Bediüzzaman Hazretleri eserlerinde diğer İslam bilginlerinden daha çok olarak kıyametin kopmasına dair âyetlerin tefsirinde bir çok defa izahatta bulunmuştur.Bunlardan;

"Cây-ı dikkat ve hayrettir ki, üç fıkra bil'ittifak bin beşyüz (1500) tarihini göstermeleriyle beraber, tam tamına manidar, makul ve hikmetli bir surette 1506'dan tâ 42'ye, tâ 45'e kadar üç inkılab-ı azîmin ayrı ayrı zamanlarına tetabuk ve tevafuklarıdır. Bu îmalar gerçi yalnız birer tevafuk olduğundan delil olmaz ve kuvvetli değil, fakat birden ihtar edilmesi bana kanaat verdi. Hem kıyametin vaktini kat'î tarzda kimse bilmez; fakat böyle îmalar ile bir nevi kanaat, bir galib ihtimal gelebilir."[7]

"Elbette nev-i beşer, bütün bütün aklını kaybetmezse ve maddî ve manevî bir kıyamet başlarında kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlandiya ve İngiltere'nin Kur'anın kabulüne çalışan meşhur hatibleri ve din-i hakkı arayan Amerika'nın çok ehemmiyetli dinî cem'iyeti gibi rûy-i zeminin kıt'aları ve hükûmetleri Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ı arayacaklar ve hakikatlerini anladıktan sonra bütün ruh u canlarıyla sarılacaklar."[8]

"Kırk elli sene sonra Arap taifeleri, Cemahir-i Müttefika-i Amerika gibi en ulvî bir vaziyete girmeye, esarette kalan hâkimiyet-i İslâmiyeyi eski zaman gibi Küre-i Arzın nısfında, belki ekserisinde tesisine muvaffak olmanızı rahmet-i İlâhiyeden kuvvetle bekliyoruz. Bir kıyamet çabuk kopmazsa inşâallah nesl-i âti görecek."[9]

"Madem meyl-ül istikmal (tekâmül meyli) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten dercedilmiş. Elbette beşerin zulüm ve hatasıyla başına çabuk bir kıyamet kopmazsa; istikbalde hak ve hakikat, âlem-i İslâm'da nev'-i beşerin eski hatiatına keffaret olacak bir saadet-i dünyeviyeyi de gösterecek inşâallah…"(Hutbe-i Şamiye 37)

"Her halde çabuk başında bir kıyamet kopmazsa, hakaik-i İslâmiye, beşeri esfel-i safilîn derece-i sukutundan kurtarmaya ve rûy-i zemini temizlemeğe ve sulh-u umumîyi temin etmeğe vesile olmasını Rahman-ı Rahîm'in rahmetinden niyaz ediyoruz ve ümid ediyoruz ve bekliyoruz."

(Hutbe-i Şamiye 43)

"Onun için tenbellikle günahınız büyüktür. Ve iyiliğiniz ve haseneniz de gayet büyük ve ulvîdir. Hususan kırk-elli sene sonra Arab taifeleri, Cemahir-i Müttefika-i Amerika gibi en ulvî bir vaziyete girmeğe, esarette kalan hâkimiyet-i İslâmiyeyi eski zaman gibi küre-i arzın nısfında, belki ekserisinde tesisine muvaffak olmanızı rahmet-i İlahiyeden kuvvetle bekliyoruz. Bir kıyamet çabuk kopmazsa, inşâallah nesl-i âti görecek."

(Hutbe-i Şamiye 56)

"Eğer beşer çabuk aklını başına alıp adalet-i İlahiye namına ve hakaik-i İslâmiye dairesinde mahkemeler açmazsa, maddî ve manevî kıyametler başlarına kopacak, anarşilere, ye'cüc ve me'cüclere teslim-i silâh edecekler diye kalbe ihtar edildi."(Hutbe-i Şamiye 78)

Dünya her yönüyle hırıltısıyla ölüme yakın olduğunu göstermektedir.İnsan için bu hırıltı birkaç sene söz konusu olsa da,dünya için iki-üç asır düşünülebilir.

Allah ise en doğru olanı bilendir.

Mehmet ÖZÇELİK

19-08-2005

---

[1] **Kamer.1.**
[2] **Barla Lahikası.B.Said Nursi.325.**
[3] **Sözler.B.Said Nursi.14.söz.**
[4] **Tekvir.1.**
[5] **Sözler.343,341.**
[6] **[002.085], [002.113], [002.174], [002.212], [003.055], [003.077], [003.161], [003.180], [003.185], [003.194], [004.087], [004.109], [004.141], [004.159], [005.014], [005.036], [005.064], [006.012], [007.032], [007.167], [007.172], [010.060], [011.060], [011.098], [011.099], [012.107], [016.025], [016.027], [016.124], [017.013], [017.058], [017.062], [017.097], [018.021], [018.036], [018.105], [019.075], [019.095], [020.015], [020.100], [020.101], [020.124], [021.047], [021.049], [022.001], [022.007], [022.009], [022.017], [022.055], [022.069], [023.016], [025.011], [025.069], [028.041], [028.042], [028.061], [028.071], [028.072], [029.013], [029.025], [030.012], [030.014], [030.055], [031.034], [032.025], [033.063], [034.003], [035.014], [039.015], [039.024], [039.031], [039.047], [039.060], [039.067], [040.032], [040.046], [040.059], [041.040], [041.047], [041.050], [042.017], [042.018], [042.045], [043.061], [043.066], [043.085], [045.017], [045.026], [045.027], [045.032], [046.005], [047.018], [056.001], [058.007], [060.003], [068.039], [069.015], [075.006], [079.042], [088.001]…**
[7] **Kastamonu Lahikası.28.**
[8] **Emirdağ Lahikası.1/248,265.II/141.**
[9] **Tarihçe-i Hayat.98.**

LANETLENDİK !!!

“Kim bu vakfiyenin bir şartını değiştirir, fasit bir te’ville, dalavereyle vakıf hükmünü yürürlükten kasteder ve aslını değiştirir, füruuna itiraz eder veya bunları yapana yol gösterir ve yardım eder veya kanunsuz olarak onda tasarruf yapmaya kalkar veya sahte evrak düzenleyerek mütevellilik hakkı gibi şeyler ister, yahut onu kendi hesabına geçirirse haram işlemiş olur, günah kazanır. Allah’ın, meleklerin ve bütün insanların ebediyen la’neti onun üzerine olsun. Azapları hafiflemesin. Kıyamet gününde yüzlerine bakılmasın.

Kim bunu işittikten sonra değiştirirse, günahı değiştirenlerindir. Allah işitendir, bilendir. Bu vakfı değiştirmeye, bozmaya girişen kişi ölümü, sekeratı, kıyamet sahnelerini ve karanlığını, kabri ve yalnızlığı, münkeri ve heybetini, nekiri ve soracaklarını, Âlemlerin Rabbi huzurunda duracakları günü hatırlasın. O gün hiçbir kimse hiçbir şeye sahip değildir. O gün bütün işler Allah’a aittir.”

Ayasofya resmi olarakta camidir.İmam kadrosu bile var.Mahmut Toptaş hoca,bu kadrodan emekli oldu.

Bu da geniş ana mekandan çıkartılarak,bu kadrolu imamlar,binanın ön kıble tarafındaki yarı müstakil Hünkâr mahfili kısmında namazları kıldırmaktadırlar.

Lanetlendik mi?Lanetli miyiz?Bütün sıkıntılarımız bundan mı?

Fatih Vakfiyesinde:”Ayasofya kıyamete kadar cami olarak kalmalı;kim bunu değiştirmeye kalkarsa,Allahın,peygamberlerin,meleklerin ve bütün insanların laneti onun üzerine olmalı”olsun.

Basiretiyle ileride Ayasofyanın başına geleceği hissetmiş!

Buranın kapalı tutulması hukuki değil,tamamen siyasidir.1934-deki şifahi alınan bakanlar kurulu kararı şaibelidir.Meclis tarafından alınmış bir karar değildir.

Ayasoyfa’nın “statü”süne bakalım. Yeni Dünya Dergisi’nin Mayıs 2000 tarihli 79’uncu sayısında Prof. Ahmet Akgündüz’ün bu konuda açıklamaları şöyle:

“İslam Devletler Hukuku’nun hükümlerine göre, sulh yoluyla fethedilen ülkelerde mevcut olan ehl-i Kitaba ait mabetlere asla dokunulmaz, ancak yenilerinin inşasına da müsaade edilmez. Eskiden beri var olanlar tamir edilebilir. Savaş yoluyla fethedilen topraklarda ise durum tam tersidir. İslam hükümdarı isterse başka dinlere ait bütün mabetleri yok eder ve gayr-i Müslimleri de sürgün edebilir. İşte İstanbul tamamen savaş yoluyla fetholunmuştur. (Fatih, 23 Mayısta İsfendiyar oğlu Damad Kasım Bey’i elçi olarak Bizans’a göndermiş ve sulh yoluyla teslim olmalarını yoksa tam bir asker olan İmparatorun da kabul edeceği gibi şehrin yakında düşeceğini bildirmiştir.)”

“Ayasofya ve benzeri bazı kiliselerin camie çevrilişinin meşruiyet sebebi bu hükümdür. Bu hüküm İstanbul çapında tatbik edilseydi İstanbul’daki bütün kilise ve havraların yakılması gerekirdi.”[1]

25-07-2005 Pazartesi günü Ayasofyaya gittim,mahzundu.Birde haftanın o günü meğer sürekli kapalı tutuluyormuş.Kendisi gibi bana da iki hüznü birden yaşadı ve yaşattı.Belkide Sultan Ahmet camiinin desteğiyle ayakta duruyordu.O ise yerliden ziyade yabancılarla uğraşmaktan başını kaldırıpta,ona bakamıyordu.

"Ürperdi hayâlim, bu nasıl korkulu rü'yâ!

Şaştım neyi temsil ediyorsun, Ayasofya?"(A.U.Kurucu.)

İstanbula,memleketime gam ve kuşatılmışlık,kasvet,kâbus,hüzün çökmüştü.

Tıpkı 35 yıl öncesinde kaldığım Balat ve civarı olan haliç ve çevresi gibi.İstanbula gitmeden önce arkadaşım oranın Rum ve Ermenilerce satın alınıp,bir yerleşim mahalli haline getirilmekte olduğunu söylediğinde,birden dikkatimi çekmiş,gittiğimde göreceğim demiştim.

Gittim..sordum ve gördüm..öyle olduğu gibi,cazib para veriyor olsa gerekki,bazı binaların üzerinde –Satlıktır-yazıyordu.Çünki bu durum Avrupa tarafından desteklenmekteydi.

Ayasofyanın kenarında bir güzel Türkçe yazı yazan bir Hattat,çinilere yazmış olduğu yazılarla,adeta ayıbımızı örtmeye çalışıyordu.Ne mümkün!

Artık bir zamanlar dünyaya hükmeden,yanında nöbettar gibi bulunan beş Padişahta artık onu koruyamaz olmuşlardı.

Ayasofyanın bitişiğinde bulunan II.Selim,III.Murat,III.Mehmet,I.Mustafa ve Sultan İbrahim elleri gibi dilerlide bağlı orada yatıyorlardı.

Diriler bir şey yapamazken,ölüler ne yapabilirlerdi.Zamanlarında diri iken diriltmiş,biz diriler ise öldürmüştük.

Önceden de Ayasofyayı yazmış ve Hüzünlenmiştim.Ancak bu sefer karşılıklı oturup,karşı karşıya dertleşmiştik.

Hala nefesi güçlüydü Ayasofyanın.Kendi nefes oluyor ve bizede nefes verebiliyordu.Nefes borusu satılmamıştı demekki?Oraya gelinmemişti!

İnsanlar koşturmadan düşünmeye vakit bulamıyorlardı.Ben ise Ayasofyanın kapısının yanında,yol üstünde sandalyeye oturarak,daha sonra çayhanede devam ettirerek elimle yapamadığımı dilimle ve kalemimle yapmaya çalışıyordum.

Kim bilir gelip geçenler ne diyorlardı?Bunun hiç mi işi gücü yok,herhalde işsiz ve de gamsız diyorlardır.

Oysa gamımdan demimi bulmuştum.Kendi dünyamda demlenmeye çalışıyordum.Gemimi azığa atmış,demirliyordum..ve de 25 sene sonra…

Eski Edirnekapı semt ve civarlarındaki mahallemiz ve onun hatıraları.

İstanbul maddesiyle boğuyordu.

Bugün koca bir tarih İstanbulda yatıyordu.Ancak ayakta değildi.Ya tarih yazmalı veya tarihi ayağa kaldırmalı veyahutta her ikisi…

Kimsenin pek dünyasına ve gündemine girmemişti Ayasofya.Belkide Ayasofyayı en fazla bitiren,rengini soldurup,suvalarını döktüren işte bu ilgisizlikti.

Kapısına kilit vurulmuştu.Belki kilit vurulan bizim kalbimizdi.Önceden günde beş defa girilen o kutsal mabede,bugün izinle ve de parayla giriliyordu.

İçeriye girdiğimde adeta beton yığınları ve taşlar arasında üşümüştüm.

Günde beş defa haykırılan minarelerinden artık ses çıkmıyor,suskundu.
Artık şu ezanlar ki,mabedleri dinin
temeli..demiyordu,diyemiyordu.Ağzınada,minarelerine de kilit vurulmuştu.Üç dine

mabedlik yapan Ayasofya,şimdi mahzenlik ve sergilik yapıyordu.O kadar kalabalıklığa rağmen,etrafında her şey sessizdi.Arabalar bile,araba gibi ses vermiyordu.Arada bir rüzgarın esintileri yüzleri okşuyordu.Belliki bir milletin hüznü,bizim değil de,onun omuzlarına çökmüştü.

İlk defa Jüstinyen tarafından farklı yerlerden taşlar getirilerek yapılan Ayasofya,şimdilerde yıkılışa doğru gitmekteki,tamir ediliyordu.Meğer bu tamirde yıllardır devam etmekteymiş.Oysa ecdad olsaydı,yanına sıfırdan birkaç tane daha kurardı.

İkinci kata çıktım,İmparatoriçenin dini tören ve ayini izlediği yerden,ben de hüznü izledim.

Asırlardır samimiyeti yaşayan Ayasofya,şimdilerde tam bir resmiyeti yaşıyordu.

Ayasofyanın giriş kapısının yanında "Re'sül hikmeti,mehafetullah" yazıyordu.Yani-Hikmetin başı,Allah korkusundandır-Bu bile kimseye bir şeyler hatırlatmıyordu.

Gerçek Ayasofyada namazımı kılamadım ancak Küçük Ayasofya camiinde kılarak teselli bulmaya çalıştım.Belliki o da büyüğünün yıkımına dayanamamış ki,kendiside tamirdeydi.

Bir akşam vakti,Sultan Ahmette ışık gösterisi yapılıyordu.İşte böyle bir durumda yüzden fazla insan akşamın karanlığında,sesin geldiği yön olan Sultan Ahmede dönmüşlerdi.Ayasofya ise onların arkasında kalmıştı.

Ben ise hepsinin rağmına sırtımı Sultan Ahmede,yüzümü Ayasofyanın aydınlatılmış yüzüne dönmüş,onu seyrediyordum.

Onunla dertlenmek istiyordum.O insanlar tarihi piyesi dinlerken,ben ise Ayasofyayı dinliyordum.Onlar Sultan Ahmedin ışıklandırmasına bakıyor,ben ise onun ışıklandıracağı o ışıklı günleri düşünüyordum…

-"Ayasofya bir hicran yarası olmuş o kalpte/Çan sesinden seni kurtarmış ezanlar nerde?"

Daha da fecisi;Avrupa parlementosuna verilen kararda,Ayasofyanın kiliseye çevrilmesi teklifi yapıldı.

"Allah Konstantiniyye'yi (İstanbul'u) çok sevdiği dostlarının eliyle fethedecek... Onlardan hastalığı ve üzüntüyü kaldıracak.' (Kıyamet Alametleri, s.181)

"Beldeler onun emrine girer. Allah-u Teala onun elinde Konstantiniyye'nin fethini müyesser kılar.' (Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-ül Ahir Zaman, s. 56)

Hz. İbni Amr'dan (r.a.) rivayet edilmiştir: Peygamberimiz (sav) buyurdu ki: Ey Ümmet! Altı şey vardır ki; onlar olmadan kıyamet kopmaz' (altıncısı) medinenin fethi.

-Denildi ki : Hangi medine? (Hangi şehir?)

-Buyurdu ki: Konstantiniyye.

(*) Bu Konstantiniyye'nin Mehdi tarafından yapılacak fethidir. (Kıyamet Alametleri, 204 Ramuz-el Ehadis, 296)

Mehmet ÖZÇELİK
03-08-2005

[1] 18-8-2002,Milli Gazt.Afet Ilgaz.

KÜSKÜNLERİN İLAHI TANRI

Allah ismi celili Kur'an-ı Kerim-de 2697 yerde geçmektedir.

Allah ismi bir ismi hasdır.sadece ve sadece Allaha mahsus bir isimdir.Onunla başkaları isimlenemez.

Tanrı ifadesi ise tüm Allahın dışındakiler için de kullanılabilecek,başkalarının da sahibleneceği bir ifadedir.

"Tevratta Yakup peygamberin,insan suretine bürünmeden Tanrı ile güreşip O'nu yendiği,bu sebeble tanrının ona İsrail adını verdiği bildirilir."[1]

Tanrı yenilebilir ancak Allah yenilmez.

Türkler islamdan önce Tanrıları taksim etmişlerdir;Yer tanrısı,gök tanrısı,Dağların tanrısı,denizlerin Tanrısı.

Adeta kâinat Bu Tanrı kardeşler arasında taksim edilmişti.Çok uyumlu olup ve de çalışıp birbirleriyle çatışmamaktaydılar.Ancak bu kardeşlere bir de baba gerekmekte idi.Hristiyanlık ise o kaybolan babayı bulmuştu.Ancak bunlara bir de kız kardeş gerekmekteydi.Yahudilerde meleklerin Allahın kızları olduklarını keşfettiler.

Ancak geriye en önemli olarak anne kalmıştı.Doğanlar ve doğurtanlar varken,doğuran bulunamamıştı.Oda bulunmadan İslamiyet İhlas suresiyle Allahın doğmayacağını ve doğurmayacağını beyan ve isbat ediyordu.

Allah vahdaniyeti ifade eder ancak tanrı bu manaları ifade etmez.

En'am suresinde Vahdaniyeti ifade eden âyetlerde şöyle buyurulur;

"12- "Göklerde ve yerde olan herşey kimindir de. De ki: "Allah'ındır. O kendi üzerine rahmeti yazmıştır. Elbette sizi hakkında hiç şüphe olmayan kıyamet gününde toplayacaktır. Nefislerini zarara uğratanlar; işte onlar iman etmezler."

13- Gecenin ve gündüzün içinde sükûn bulan her şey O'nundur. O Semî'dir, Alîm'dir.

14- De ki: "Gökleri ve yeri yaratan, kendisi yedirip beslediği halde kendisi yedirilip beslenmeyen Allah'tan başkasını mı dost edinecekmişim?" De ki: "Ben Müslüman olanların birincisi olmakla emrolundum ve bana sakın müşriklerden olma (denildi)."

15- De ki: "Eğer ben Rabbime isyan edersem o büyük günün azabından korkarım."

16- O gün azap, kimden çevrilirse muhakkak ki ona rahmet buyurulmuş olacaktır. İşte bu, apaçık bir kurtuluştur."

Bu ifadeler Tanrılar için söz konusu olamaz.

Cumhuriyet döneminin bu insanlara attığı kazıkların en büyüklerinden birisi de inkarına mecal olunamayan Allahın yerine Tanrı sözünü ikame etmektir.Ne Allah ne de Allahsızlık.İki arada bir derede inancı olan kargaşalı,kargaşa kavramı yaşayan bir toplum oluşturmak.

Tanrı meçhul bir ifadedir.Allahın sair sıfatlarına delalet etmez.Ancak Allah aynı zamanda şu isimleri de ifade eder;

O Allah ki O'nda başka ilâh yoktur.
Rahman'dır. Rahim'dir. El-Meliku'l-Kuddûsu, es-Selâmu, el-Mü'minu, el-Müheyminu, el-Azîzu, el-Cebbâru, el-Mütekebbiru, el-Hâliku, el-Bâriu, el-Musavviru, el-Gaffâru, el-Kahhâru, el-Vehhâbu, er-Rezzâku, el-Fettâhu, el-Alîmu, el-Kâbizu, el-Bâsitu, el-Hâfidu, er-Râfiu, el-Muizzu, el-Müzillu, es-Semîu, el-Basîru, el-Hakemu, el-Adlu, el-Latîfu, el-Habîru, el-Halîmu, el-Azîmu, el-Gafûru, eş-Şekûru, el-Aliyyu, el-Kebîru, el-Hafîzu, el-Mukîtu, el-Hasîbu, el-Celîlu, el-Kerîmu, er-Rakîbu, el-Mucîbu, el-Vâsiu, el-Hakîmu, el-Vedûdu, el-Mecîdu, el-Bâisu, eş-Şehîdu, el-Hakku, el-Vekîlu, el-Kaviyyu, el-Metînu, el-Veliyyu, el-Hamîdu, el-Muhsî, el-Mubdiu, el-Muîdu, el-Muhyi, el-Mümîtu, el-Hayyu, el-Kayyûmu, el-Vâcidu, el-Mâcidu, el-Vâhidu, el-Ahadu, es-Samedu, el-Kâdiru, el-Muktediru, el-Muahhiru, el-Evvelu, el-Âhiru, ez-Zâhiru, el-Bâtinu, el-Vâli, el-Müte'âli, el-Berru, et-Tevvâbu, el-Müntekimu, el-Afuvvu, er-Raûfu, Mâliku'l-Mülki, Zü'l-Celâli e'l-İkrâm, el-Muksitu, el-Câmiu, el-Ganiyyu, el-Muğnî, el-Mâni', ed-Dârru, en-Nâfiu, en-Nûru, el-Hâdî, el-Bedîu, el-Bâki, el-Vârisu, er-Reşîdu, es-Sâbûru."

Böylece Allah'la küs olup ancak tamamen imana kudret yetiremeyenlerin ara noktada kalarak ve de barışmaya bahane ve sebeb aradıkları bir noktadır.

Cem Karaca kendisiyle yapılan bir röportajda şu ifadeyi kullanmıştı;-Allah'la barıştım.-

Kendisi Allahı kabul edemeyen materyalistlerin Allah yerine Tanrı ifadesini kullandıklarını adeta onun yerine bunu ikame ettiklerini söylemişti.

Allahta zorlananların toplumun baskısıyla ilahlaştırdıkları bir meçhul kavram…

Tanrı kelimesi hiçbir surette Allah sözcüğünün ve manasının yerini tutmaz ve yerine ikame edilemez.

Tanrının kullanılması;ya cehaletten,ya imanın zayıflığından,ya küfre yakınlığından,ya islamı ve iman esaslarını tam anlayamayıp içine sindirememiş

olmadan,ya kişilik ve kimliğini bulamayan ve bilemeyenlerin oluşturdukları yeni kimlikten kaynaklanmaktadır.

Rejimin yeni kimliğidir tanrı.

Tanrıdan kurtulmak Allaha yaklaşmaktır.Milli Eğitimin bu konuda ısrarlı telkinlerinden birisi de özellikle Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitaplarına yazanlarının rızası olmaksızın emri vaki şeklinde adeta basımın şartı olarak konulmasıdır.

Derslerde 4. sınıf öğrencisi bile basireti ve anlayışıyla buna karşı çıkmakta ve öğretmene bunun Allah yerine kullanılamayacağını rahatlıkla söylemektedir.

Menfi olarak bu durum ders kitaplarına olan itimadı azaltmaktadır.Böylece öğrenci o kitapta yazanlara kuşkuyla bakıp şüpheyle değerlendirmektedir.

Semavi dinlerde kullanılmayan Tanrı,semavi olmayan binlerce dinlerde kullanılmaktadır.

Tanrı..hangi tanrı?

Tanrı sözcüğüyle Müslümanlar bilinmeyen bir hedefe,daha doğrusu sinsice bilinen bir hedefe sevkedilmektedirler.

Gelin dostlar barışalım Allah'da…Küs kalmayalım Tanrı'da…

25-09-2006

MEHMET ÖZÇELİK

---

[1] Kur'an Yolu.Heyet.1/112,Bak.Tekvin.32/24-28.

MASONLUK BİTTİ

Türkiyenin yükselişi,masonluğun düşüşü iledir.Masonluğun yıkılışı,Türkiyenin ayağa kalkışıdır.

Türkiye kurtuluyor,düzlüğe çıkılıyor.

Nereden mi bildim?

Kâhin olmaya gerek yok.Mason başkanı söylüyor;-Masonluk battı…

Eski Büyük Üstat Kaya Paşakay, son olaylardan sonra Türkiye'de Masonluğun bitme noktasına geldiğini söyledi. Paşakay "Masonluk battı, bitti artık. Loca karıştı" dedi.

Peki ya Mason Locası şu anda ne durumda?

Kaya Paşakay "Sorulması gereken asıl bu" diye söze başladı. "Son derece üzgünüm çünkü son yaşananlardan ötürü Mason Locası karışmış durumda. Masonluk battı, bitti artık. İnsanlar huzursuz, locadan ayrılmak istiyorlar. Herkes ayaklanmış durumda 'Bu ne rezalet' diye. Rezalet olan sadece benim suçlanmam değil, yalan yanlış bir sürü bilginin dışarı sızması. Bana 'Niye sizinle uğraşıyorlar?' diye soruyorsunuz. Benim dönemimde Masonlar kaynaştı. İlk kez Cumhurbaşkanlığı seviyesinde kabul gördük. Devletin üst kademeleri bana olan sevgilerinden ötürü bize kucak açtılar. Böyle iyi çalışmaların ödülü yalan dolan olacakmış."[1]

O halde Türkiye kalktı..bir asırdır sürünmeden…

Çok yönlü çalışan masonlar din adamlarını da saflarına almakla da maharetlerini göstermiş oldular.Müslümanları kalblerinden yakaladılar.

Bunlardan Cemaleddin-i Efgani ve talebesi Muhammed Abduh başta idi.

”(Cemâleddîn-i Efgânî) 1254 [m. 1838] de Efganistânda doğdu. Felsefe kitâbları okudu. Efganistâna karşı Ruslar için câsûsluk yapdı. Mısra geldi. Mason ve mason locası reîsi oldu. Mısrlı Edip İshak, (Ed-dürer)kitâbında, bunun Kâhire mason locası reîsi olduğunu yazmakdadır. 1960’da Fransada basılan, (Les françomaçons)kitâbının 127. ci sahîfesinde, (Mısrda kurulan mason localarının başına, Cemâleddîn-i Efgânî ve ondan sonra Muhammed Abduh getirildi. Bunlar, masonluğun müslimânlar arasında yayılmasına çok yardım etdiler)demekdedir.”

”Cemâleddîn-i Efgânînin, din adamı perdesi altında,İslâmı içerden yıkmak propagandalarına aldananların en meşhûru (Muhammed Abduh)dur. Abduh 1265 [m. 1849]de Mısrda tevellüd ve 1323 [m. 1905] de orada vefât etdi.Bir müddet Beyrûtda bulundu. Oradan Pârise gitdi. Orada Cemâleddîn-i Efgânînin, masonlar tarafından çizilen çalışmalarına katıldı. (El-urvet-ül-Vüskâ) mecmû’asını çıkardılar. Beyrûta ve Mısra gelerek Parisdeki mason locasının karârlarını tatbîk etmeğe çalışdı. İngilizlerin

yardımı ile Kâhire müftîsi oldu. Ehl-i sünnete saldırmağa başladı. İlk iş olarak, Câmi'-ül ezher medresesi ders programlarını bozmağa, gençlere kıymetli bilgilerin okutulmasını önlemeğe başladı. Üniversite kısmındaki dersleri kaldırdı. Lise ve orta kısımdaki kitâblar, yüksek sınıflarda okutuldu. Bir tarafdan ilmi kaldırırken, diğer tarafdan İslâm âlimlerini kötüliyerek, bu âlimlerin fen bilgilerine mâni' olduklarını, bu bilgileri İslâma sokacağını iddiâ etdi. (İslâmiyyet ve nasrâniyyet) kitâbında, (Bütün dinler birdir. Dış görünüşleri değişikdir) demiş, yehûdî,hıristiyan ve müslimânların, birbirlerini desteklemelerini istemişdir. Londrada, bir papaza yazdığı mektûbda,(İslâmiyyet ve hıristiyanlık gibi iki büyük dînin el ele vererek kucaklaşmasını beklerim. O zemân, Tevrât ve İncîl ve Kur'ân birbirlerini destekleyen kitâblar olarak her yerde okunur ve her milletce saygı görür) demişdir.Müslimânların Tevrât ve İncîl okuyacakları zemânı

beklemekde olduğunu ifâde etmişdir.Câmi'ül-Ezherin müdîri (Şaltut) ile yapdığı Kur'ân-ı kerîm tefsîrinde, banka fâizinin meşrû' olduğuna fetvâ vermişdir. Dahâ sonra müslimânların ağır baskıları karşısında, bu fetvâsından rücû' eder görünmüşdür.

Beyrutdaki mason locasının başkanı Hannâ Ebû Râşid,1381 [m. 1961] de yayınladığı (Dâire-tül-me'ârif-ülmasoniyye)kitâbının 197. nci sahîfesinde, (Cemâleddîn-i

Efgânî, Mısrda mason locası reîsi idi. Âlimlerden ve devlet adamlarından üçyüze yakın üyesi vardı. Ondan sonra,imâm üstâd Muhammed Abduh reîs oldu. Abduh, büyük

bir mason idi. Bunun, masonluk rûhunu arab memleketlerine yaydığını kimse inkâr edemez)demekdedir."

II. Abdülhamit Han'dan tekrar öğrenelim: "...Hilafet'in elimde olması sürekli olarak İngilizleri tedirgin etti. Blund adlı bir İngilizle Cemaleddin Efgani adlı bir maskaranın elbirliği ederek İngiliz hariciyesinde hazırladıkları bir plân elime geçti... Cemaleddin–i Efgani'yi yakından tanırdım. Mısır'da bulunuyordu. Tehlikeli bir adamdı. Bana bir ara Mehdilik iddiasıyla bütün Orta Asya müslümanlarını ayaklandırmayı teklif etmişti... Ayrıca İngilizler'in adamı ve çok muhtemel olarak İngilizler beni sınamak için bu adamı hazırlamışlar idi. Derhal reddettim. Bu sefer Blund'la işbirliği yaptı. Kendisini İstanbul'a çağırttım... Bir daha İstanbul'dan çıkmasına izin vermedim"[2]

Merhum Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi, Abduh'la ilgili şunları söylemiştir: "...Üstadı Efgani vasıtasıyla, masonluğu Ezher'e idhâl(sokan) eden odur"[3]

Şeyhülislam Musa Kâzım Efendi için yapılan mason isnadlarında; "şüyuu vukuundan beterdir"kabilince isbatlanmamış,kendisi ise ifadesinde:" Dini İslama karşı olup da bana isnat edilen her bir mezhep veya mesleki kemali şiddetle reddeder ve selameti memleket ve dinin korunması adına bu gibi aldatmalara asla önem vermemelerini ve o gibi boş sözleri bütün kalpleriyle, dilleriyle red eylemlerini bütün İslam ahalisine tavsiye ederim (...) Çünkü selameti din ve diyanetin ancak bu noktada bulunduğunu halisane ihtar ederim."demiştir.

V.Muradın masonluğa girişi ise;daha ziyade İngiliz desteğini alma amçlı olduğu ifade edilir.

Bazende masonluğu yükselme ve basamak yapmak için kullanmayı düşünenler,aslında kullanıldıklarının farkında değildirler.namık kemal beklide bu basamaktan yararlanma amaçlı bir düşüncede idi.

***Türkiye'de de 17 bin mason olduğu söylenir.Bütçeleri de 7 trilyon liraymış.**

Bu günlerde içlerinde cereyan eden yolsuzların su yüzüne çıkmasıyla,önemli bir sarsıntı ve kopma yaşamaktadır.

Türkiyede Atatürkçülük şemsiyesi altında her şeyi rahatlıkla yapabilmektedirler.

Masonluğu ilk olarak 1935'de Atatürk kapatmasına rağmen,ona karşı sürekli sempati besleyip,bunu değerlendirme yoluna gitmektedirler,siyaset icabı.

Buna gerekçe olarak," Masonlar, Atatürk'ün inkilaplarının Masonluk prensipleriyle örtüştüğü gerekçesiyle faaliyetleri durdurduklarını söylüyorlar."[4]

***"Bediüzzamanın mezarını açıp mezar soyucu üç generalde masondu.Bunlar;**

"Ünlükul'u dinlemeye gerek duymayan Milli Birlik Komitesi İçişleri Bakanı'na taşıma yetkisi verir. Komite üyesi Ahmet Er, kararın alındığı toplantıda bulunmadığını ancak Cemal Tural, Refik Tulga, Mucip Ataklı ve İhsan Kızıloğlu'nun mason olduğunu iddia ediyor:

"Kanaatimi söylüyorum. Bunlar yapabilirler. Bu isimler masondur. Komitenin içinde İslam'a karşı olanlar da vardı, olmayanlar da. Ama İslamiyet'in büyüklüğünün farkında olan hiç kimse yoktu. Dini bütün adam yoktu. Ezanın Türkçeleşmesi üzerine çok kavgalar ettik. İslamiyet havanın, suyun, ışığın girmediği yere kadar girmiş. İslamiyet hayatımızın bir parçası değil A'dan Z'ye kadar bir bütündür."

Bediüzzaman Hazretleri ile ilgili çalışmalarıyla bilinen Necmeddin Şahiner, 1966 yılında Genelkurmay Başkanı olan Cemal Tural'a önce mektup yazar sonra da onu ziyaret eder. "Tural karşımda kalp krizinden ölecekti. Bir daha bana Said Nursi ile ilgili mektup göndermeyeceksin, beni aramayacaksın, kitap göndermeyeceksin dedi."[5]

***Masonlar sanat dünyası gibi her kesime sızarak,bir yandan oradaki sanatçıları meşhur yapıp,diğer taraftan da onların şöhretinden tamamen istifade cihetine gidiyorlar.**

Masonlar faaliyetlerini hep tam bir gizlilik içerisinde yürütmekteler,adeta bir yer altı teşkilatı gibi çalışmaktadırlar.

Son zamanlarda şeffaflaşma yolunda adım atma görünümleri de bazı kopmaları ve sürtüşmeleri gündeme getirmiştir.

Halktan teveccüh görmemeleri ve de halka teveccüh etmemeleri,onları sürekli üst kadameye ve idareci,ses getirecek kesimlerle irtibata sevketmiştir.

Kendisini yenilemek,masonluğun şaibesinde uzak faaliyetleri sağlamak için çeşitli yan kuruluşları da tesis etmektedirler. Rotary ve Lionslara ve Bilderberg-de bunlardandır.

Adeta şartlandırılmış olarak,mason olmayanın yükselemeyeceği göz önüne konularak bir çok devlet ve ses getirecek kesimlerle temas kurulmuş,onlara her türlü imkan verilmiş ve onun her türlü imkanından da yararlanılmıştır.

Maalesef Türkiyede isim yapanların bunlarla dirsek temsında olduklarını görmekteyiz.

-Masonlar devletlerin devrilmesinde,hükumetlerin düşmesinde de önemli rol oynadılar.İlk olarak mason Ali Suavinin Çırağan vakası ile V.Muradı kaçırıp tahta geçirmekti.Abdulhamide karşı yapılan bu girişimde sonuçsuz kaldı.

Masonlukta yolsuzluklarla patlak veren olaylar da çok şeyin deşifre olmasına sebeb oldu.

"Konuşma yasağı nedeniyle adını açıklamayan masonlar, locadaki kavganın 'Türk masonluğu' ile 'Yahudi masonluğu' arasında olduğunu ileri sürüyor. Olayı aydınlatacak şifrenin ise locadan atılan eski büyük üstad Kaya Paşakay'ın, "Dinine ve milliyetine bağlı, diniyle ve milliyetiyle gurur duyan bir insanım. İddiaları ortaya atanlar kökenlerini açıklasalar da ne olduklarını öğrensek." şeklindeki sözlerinde saklı olduğu kaydediliyor. Enver Paşa'nın amcası Halil Paşa'nın torunu olan Paşakay, ihraçtan sonra farklı suçlamalarda bulunmuştu. Sabah'ta dün yayımlanan 'Kapıya Türk bayrağı astığım için bile sorun yaşadım.' sözü bunlardan biri. Adını vermeyen bir 'büyük üstad', "Bu sorunu ben de yaşıyorum. Locada milli meselelerin konuşulmasına karşı çıkılıyor. Hatta 'Türk masonluğu' tabirini kullanmak bile yasak." şeklinde konuşuyor.
İhraç edilen eski büyük hazine emini (genel sayman) Prof. Dr. Ali Sait Sevgener'in "Yargıda hesaplaşacağız." açıklamasının da locada panik oluşturduğuna dikkat çekiliyor. "Asıl, masonluk o zaman biter." diyen bir mason, en büyük tehlikenin bu olduğunu ifade ediyor. "Her ne kadar Dernekler Kanunu'na tabi olsak da, birçok faaliyetimiz gizli." ifadesini kullanıyor. Prof. Sevgener ise geri adım atmamakta kararlı: "Mahkemeye gideceğim ve orada ne sorulursa hepsini cevaplayacağım. Bazı dostlar araya giriyor, bu işin sulhle çözülmesi yönünde telkinlerde bulunuyor. Fakat ben kararımı verdim, geri dönüşü yok."
Mason locasında 'tarihî gelişmeler' yaşanıyor. Kaya Paşakay, Sabah gazetesine "Masonluk battı, bitti artık." açıklamasını yaptı. Eski büyük üstad, yaşanan olaylardan sonra birçok üyenin ayrılmak istediğini belirterek, masonluğun bitme noktasına geldiğini öne sürdü. Zaman'a konuşan masonlar da isim vermeden locada tarihî günler yaşandığını dile getirdi. Masonluğun bitme noktasına geldiği iddiası abartılı bulunsa da önemli bir kırılma yaşandığı kabul ediliyor. Alınan bilgilere göre ihraçlara gerekçe gösterilen yolsuzluk iddiaları üyeler arasında tatmin edici bulunmadı. Birçok iddianın mesnetsiz olduğu, dayanağı olanların da önemsiz olduğu şeklinde kanaat hakim. Locada büyük bir infial yaşandığı ifade ediliyor. İhraç edilen üyelere savunma hakkı verilmediği düşünülüyor. Paşakay'ın locaya fatura ettiği iddia edilen iç çamaşırı ve otellerdeki Pay TV (porno kanalları) ücretlerinin küçük düşürmeye yönelik olduğu öne sürülerek, söylentilerin basına yansımasına tepki gösteriliyor. İddiaların doğrudan doğruya ihracı gerektirecek kadar büyük olmadığı, yapılanların da yolsuzluk kapsamında değerlendirilemeyeceği şeklinde düşünenlerin sayısı artıyor.
Abartılı masrafların bu kadar önemli bir sonuç doğuramayacağını savunanlar, yaşanan kavganın arkasında başka sebepler bulunduğunu ileri sürüyor. Ortaya atılan iddialara göre locada 'milli-gayri milli' savaşı var. Buna göre, bir kesim, masonluğun evrensel bir

felsefe olduğu ve milliyetinin olmadığı noktasından hareket ediyor. Buna karşılık, masonluğun milliyetten ayrılamayacağını savunanlar, "Önce devleti yaşatmak lazım" felsefesine uyuyor. Bir büyük üstad, "Kaya Bey'in verdiği savaşın aynısını ben de veriyorum." diyor. Aynı kişi, locada iki farklı grup bulunduğunu anlatarak, "Kaya Bey ve ekibi bir grup, eski büyük üstadlardan Tunç Timurkan ve şimdiki üstad Asım Akin bir grup." bilgisini veriyor. Bu gruplaşmanın locada etkin olma mücadelesi olduğunu söyleyen büyük üstad, "Kaya Bey, masonluğu topluma açtı. Diğerleri ise kapalılıktan yanaydı." sözleriyle kavgaya dair ipuçları veriyor.
Paşakay, Sabah gazetesinin, "Madem suçsuzsunuz, niye sizinle bu kadar uğraştılar?" sorusuna şöyle cevap vermişti: "Bakın benim dönemime bir de benden önceki dönemlere. Biz masonları toplumla barıştırdık. Toplumdaki imajımızı değiştirdim. Ülkemi seven, vatanperver, değerlere sahip çıkan biri olduğum için hakkımda suçlamalar yapıyorlar. Kapıya Türk bayrağı astığım için bile sorun yaşadım, siz ne diyorsunuz? Son derece üzgünüm; çünkü son yaşananlardan ötürü mason locası karışmış durumda. Masonluk battı, bitti artık. İnsanlar huzursuz, locadan ayrılmak istiyorlar. Herkes ayaklanmış durumda 'bu ne rezalet' diye."[6]

Hükumetlerin devrilmesinde de önemli rol oynamakta,dünyayı şekillendirme sevdasını imanlarının esası kabul etmektedirler.İşte:

"9 MADDELİK TALİMAT!
Ardından; İsrail Masonluk Yüce Konseyi'nden Türkiye Masonları Büyük Üstadı Necip Arıduru'ya sert bir uyarı gelir. Masonluktan ayrılan bazı kişiler tarafından basına sızdırılan 27 Mart 1997 tarihli uyarı metni, Türkiye'de yeni bir dönemin başlangıcı anlamını taşımaktadır...
Bu uyarıda, özetle denilir ki:
1-Türk basınındaki ve ilgili kuruluşlardaki biraderleri örgütleyin ve Refah Partisi'ni iktidarı bırakmaya mecbur etmek için gerekli diğer bütün tedbirleri alınız.
2-RP'nin itibarının tamamen yok olması ve seçmenlerinin ümidini kaybetmesi ile neticelenen siyasi bir konjonktür oluşturun.
3-Her çeşit belgeyi, tutanağı, sirküleri ve riskli mektupları büyük sekreterlikten uzak tutun.
4-Locaların toplantılarını belli bir zamana kadar, alışılmış merkezlerde gerçekleştirmekten kaçının.
5-Size ikinci bir talimat ulaştırılıncaya kadar müracaat edenler konusunda son derece dikkatli işlemler yapın; aynı yanlışlıklara düşmeyin.
6-Mason olmayanların ve mason cemiyetinden çıkarılmış eski masonların tapınaklara girişine kesin bir şekilde mani olun.
7-Masonluğa ihanet etme suçunu işlemiş masonlara karşı tahkikatlara devam edin. Dönekleri, İskoç Riti'nin prensiplerine, âdetlerine ve geleneklerine uygun bir şekilde cezalandırın.
8-Masonluk aleyhindeki radyo, gazete, televizyon, kitap, dergi gibi yayınları izleyip bunlara mani olun. Refah Partisi'ne mensup İslâmcı basını ekonomik, siyasi ve adli baskı yoluyla görevini yapamaz hale getirin.
9-Bağımsız Büyük Komitemizi, bu skandala yol açan belirsizlikle ilgili ayrıntılı bir tutanak fezlekesi hazırlamakla görevlendirin ve neticeleri Fransa Yüce Konseyi'ne bildirin."[7]

Süleyman Demirel'in mason olup olmaması veya ona Adalet partisine başkan olabilmesi,ikbalinde ayak bağı olmaması için belge vermede çatlatlık gösteren masonluk,şimdilerde ayrılmaya ve yarılmaya doğru gitmektedir.

Demirel hakkında O.Y. Serdengeçti; "Bir Adam ki" başlıklı bir yazıda Demirel hedef alınırken şöyle saldırılıyordu: "Bir adam ki Mason olduğu halde, halkı aldatmak için birkaç defa camiye gelir; namaz kılanların arasına karışır, iftar zamanıoruç tutanlarla bir olur, sair zaman odasında purosunu tüttürür. O adamdan hayır gelmez!"der.

Lions ve Rotary kulüpler masonluğun yan kuruluşları olup,çok sistemli,örgün ve kilit noktaları elde etmede dikkat ve hassaslık gösterip,tüm dünyada da ele geçirmek için her türlü gayreti gösterirler.Yapacakları işlerin önünün açacak her noktayı elde etme gayreti içindedirler.

Masonluk bir din olmamakla beraber,her üç dine hürmeti ifade etsede,Yahudiliğin ağır basmasıyla adeta bir dinin temsilciliğini yapmaktadır.O da özellikle elit tabakadan seçtiği üyeleri ile,maddi destekleri de sağlamış olmaktadır.

Gerek dünyada gerekse Türkiyede çok tartışılan bir dernek olması,işleri çok gizli ve sırlı bir şekilde yapmaları ve işlerini sembolik işaretlerle yürütmelerinden kaynaklanır.Tam bir gizlilik hakimdir.

***Masonların tüzüklerinde hiçbir kadının masonluğa alınmayacağı belirtilmiştir.**

Masonluk konusunda;" Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Locası Büyük Üstadı Kaya Paşakay'dan ilginç açıklamalar: 11 Eylül'den sonra ABD'de 1.1 milyon kişi, İngiltere'de 200 bin kişi masonluktan vazgeçti.

Bugün ülkemizde kayıtlı 13 bin 500 mason var. 197 loca faaliyet gösteriyor. Yakında bu 198 olacak.

Dünya üzerinde yanılmıyorsam 9 ila 12 milyon arasında muntazam mason bulunuyor.

Son 15 yılda Anglosakson masonluğu İngiltere'den başlamak üzere 200 bine yakın üye kaybetti. Amerikan masonluğu ise 1 milyon 150 bin üye kaybına uğradı.

Avrupa ve Türkiye'de mason sayısında bir artış var.

Geçtiğimiz yılın aidatları 225 YTL'dir. Yıllık olarak bu alınır. İlk giren üyeden giriş bağışı olarak 1500 YTL alınır, mertebe geçişlerinde de 800 YTL alınır. Yaklaşık 13 bin 500 üyeden gelen aidat ve bağışlardır gelirimiz.

Masonluğa kabul edilmede ilk adım, içinde kafatası bulunan karanlık bir odada ölümü düşünerek atılıyor.

MEHMET ÖZÇELİK

27-04-2006

[1] Sabah gazt.25.03.2006.

[2] (Bkz. Abdulhamid Han, Sultan Abdulhamidin Hatıra Defteri (Haz. İsmet Bozdağ), İstanbul 1986 (8. Baskı), Pınar Yay., s. 73).

[3] Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l–Akl ve'l–İlm ve'l–Alem, Beyrut 1314 (3.Baskı), c. I, s. 133; Terc: İbrahim Sabri Efendi (Yazma), c. I, s. 111'den naklen Muhammed Reşad, s. 28).

[4] Yeni Şafak.25-3-2006.

[5] Aksiyon.2-4-2006.

[6] Zaman.26.3.2006.

[7] 14 Şubat 1997 Yüksek Konsey/Paul Veysett.Bak. Hasan Karakaya.26.3.2006.

MANEVİ DESTEK

Hacı Bayram Camiinin Baş İmamı muhterem ve manevi dünyası açık bir insandı.İşte bu muhterem zat görmüş olduğumuz manevi destek ve imdadı şöyle anlatıyor:

Yunan Ankara/Haymana-ya kadar gelmişti.Ankarayı ele geçirmesi ise an meselesi idi.

Bundan dolayı meclisde büyük bir hareketlilik ve tartışmalar başlamıştı.Ağırlıkla Ankaradaki meclisin Kayseriye taşınması üzerinde ittifak edilmişti.

Her sabah namazına camimize sürekli,aksatmadan devam eden bir albay vardı.Belkide ordudaki ruh bu ruh idi,orduyu bunda taarruzlara karşı koruyan gerçek ruh bu idi.Bin yıllık ruh,islama hizmet eden ruh,Bediüzzamanında orduda bir ruh var,o ruh benimle beraberdir dediği hakiki ruh…

Ankaranın düşmesi Türkiyenin düşmesi idi.

O gece yarısı,sabah namazından önce bir rüya gördüm.Rüyamda birkaç tane nurani zat,bana gelerek şunu söylediler:

-Keşke bunlar meclisi taşımasalar.Bak,bizler kabirlerinden kalkıp geldik…

Bu rüya üzerinde uyanmış,sabah namazına kadar da ağlamıştım.

Sabah namazı vakti gelmiş,camiye gitmiştim.Gözlerim sürekli albayı arıyordu.Hiç kaçırmayıp,sürekli sabah namazlarına gelen albay,o gün gelmemişti.Fakat bu rüyayı mutlaka ona anlatmalı ve bunun meclisdekilere bir vesile ile iletilmesini sağlamalı idim.

Askeriyeye giderek,sora sora albayı bulmayı başardım.Gece gördüğüm rüyayı kendisine anlatarak,bunun meclisdekilere bildirilmesini söyledim.

Beni hayretle ve de sevinçle dinleyen albay,birden masumlaşarak şunları söyledi:

-Ben senin bu anlattıklarına aynen imanım gibi inanıyorum.Ancak şu durumda meclisdekileri ikna etmek mümkün değildir.

Onları ve işi kendi seyrine bırakmak gerekir.Artık karar çıkmış…

Durum böyle bir vehamet içerisinde iken,bir haber geldi:

-Yunan kaçıyor….

Böylece Haymanadan da çekilmeler başlamış,meclisi Kayseriye taşımaya gerek kalmamıştı.

Kale işgal edilmemiş,bayrak düşmemişti.

Bedirdeki,Çanakkaledeki o ruh,her zaman olduğu gibi yine imdada yetişmiş,maddenin ve imkânın son bulup bittiği yerde,ruhaniler devreye girmişlerdi.

Bedirde üç bin melek imdada gelmişti.Çanakkalde Hindistanlı bir alimin hindistandan kalkarak,her sene olduğu gibi rasulullahın kabrini görmeye gelmişken,rasulullahın yerinde olmadığını görmüş,şaşkınlılığından ağlamıştı.Rasulullahın kabrin bekçisiyle vediği haberde;O misafirime söyle,ben şu anda çanakkalede mehmetciklerimin yanındayım sözü,onu teskin etmişti.

Kıbrıs savaşında düşman topraklarını bombalayan subay pilotumuz ikmal yapmak için döneceği zaman,Yıllar önce ölmüş olan ve kendisini –Mahzenli Ali Efendi- olarak tanıtan zat,saatlerce yakıt bitmişken bombardumana devam etmesini söylemiş ve havada kalmışlardı.

Tarihimiz bunların binlerce örnekleriyle doludur.

Bu ne ilk idi,ne son idi ve de ne de son olacakdı….

Her şey madde ve maddi alemde alakadar değildir.Mâna alemi sayılamıyacak kadar özelliklerle doludur.Onu anlatabilmek için,o makama yükselmek gerektir.Bu alemin meclisleri olduğu gibi,o alemlerinde meclisleri bulunmaktadır.Bu alemde verilen ve alınan karalar gibi,orada da geleceğe yönelik kararlar alınmakta ve uygulamaya konulmaktadır.

Mehmet ÖZÇELİK

04-04-2006

MİLLİ EĞİTİMİN SERÜVENİ

Bazen kendime soruyor,benimle beraber kendinize de sormanızı istiyorum;

İnsan olmanın ve mükemmel olmanın yolu eğitimden geçer.Ancak eğitimin de eğitici olması gerekir.

Sekiz yıl ilköğretim,3-4 yıl lise,4-5-7 yıl üniversite toplam ortalama 16-20 yıl…

Sorulması ve sorgulanması gereken soru şu:

Bizler öğrendiklerimizin ne kadarı,kaçta kaçını kullanmaktayız.Ne kadarı gereksiz,ne kadarını hiç gereksiz yere zaman tüketerek kaybettik,neler için hiç gerekmezdi dedik?

16 yılın belki de çok iyi yetişmemiz için 4-5 yılı yetmez miydi?

Milyonlarca insanın kaybedilen yılları.

Meslek okulları yeterli olmasa da bir mesleğe yönlendiriyor,geçte olsa.Ya liseler?

Aspirin gibi,her derde deva ancak hiçbir dedi de tedavi etmemekte.Vasıfsız bir eğitim.

En önemlisi;verilen eğitim ne kadar bir kişilik kazandırıyor?Kişiliğimizin oluşmasında bizlere bir kimlik kazandırıyor mu?

Bankaları soyanların yüksek okul okumuş olmaları,anarşiye katılanların yine yüksek okulda bunu uygulamaları beni düşündürüyor.

Adalet bakanlığının önünde üzerine bomba bağlayıp patlatmak üzere öldürülen gencin babasına çocuğu hakkında sorulunca bir cümle söylemişti:

-Benim çocuğumu üniversite böyle yaptı.

Yani önceden çocuğunda bunu yapabilecek bir hal görmeyen baba,oğlunun üniversiteye adam olsun diye gelişinden sonra bu hale geldiğini ifade etti.

Bir kıyas yapacak olursak;okumuş olanlar mı daha çok suç işlemekte yoksa okumamış olanlar mı?

Okumuş olanlarda suç oranı daha çok.Okumamış olanları suç işlemeye yiten yine okumuş olanlardan gelmektedir.

O halde eğitimin sorgulanması gerek.

Eğitim eğitiyor mu..üğütüyor mu?

Şimdiye kadar bize okutulan kitapların kaçta kaçını hatırlamaktayız?Severek okuduğumuz bir kitabı ve yazarını unutmamaktayız.Okul kitaplarının kaç tanesinin yazarını bilmekteyiz.

Kütüphanemizde hiç okul kitaplarından var mı?Yoksa okul daha bitmeden sobada mı yaktık?Eski kitaplar alanlara mı sattık?Neden kitaplığımıza o kitaplardan koymuyoruz oysa bir yıl boyunca o kitaplarla iç içe olduk.

Sadece bizim değil.Okulların kendi kitaplıklarında da o kitaplardan bulabilir miyiz?Milli Eğitim Bakanlığı bunları kitapevlerinde kültür kitapları olarak satmakta mıdır?Yoksa o da beş yıl dolunca onu bir kenara mı atmaktadır.

Kitaplar ne kadar gündemi takib etmekte,doyurucu ve araştırıcı bir özelliğe sahip olmaktadır?

Mesela tarih kitapları..cumhuriyetten ötesi karanlıktır..cumhuriyetten burası devletin sınırlaması ile yazılmakta ve derslerde sürekli tartışılmaktadır.

Doğru olan bir şey neden tartışılmaktadır?

Neden şahısların ve özel yayınevlerin kitapları kabul görürken,devletin yazdırdığı ve denetiminden geçirdiği kitaplar kabul görmemekte ve sürekli tartışılmakta ve zamanla değişmektedir.

Devlet kaynaklı kitap,devlet kaynaklı yazar ne kadar güven verip okunuyor,kabul görüyor?Bu sağcısı için böyle olduğu gibi,solcusu içinde aynı durumdadır.Geriye kim kaldı?Devlet kime yaranıyor ve kime hizmet ediyor,daha doğrusu ne ediyor?

Hatta devlet destekli kitap yazan yazarın kitabı ve kendisi okunmazken,aynı yazar farklı bir kitabı özel sektörde bastırmasıyla okunuyor ve kabul görüyor.Birincisinde kim olursa olsun önüne bir şablon konuluyor.Mesela;

Hiç bir Din Dersi öğretmeni bir kitap yazarken Allah'ı tanrı diye kitabında ifade etmez.Milli Eğitim ve devlet kitaplarında neredeyse ana şart olarak bu zorunluluk getirilerek yazardan fazla yazarlık yapılıyor.Bu da kabul görmüyor,milletin nazarında bir kıymet ifade etmiyor.

Kısır fikir ve düşüncelerin ömürleri de kısırdır.

Basit bir örnek verecek olursak;Atomu parçalayıp,nötron,elektron ve protona bölüm ve de onların arasında bunları birbirinden ayıran zarın olduğunu tesbit ettiğimiz halde,atomu maddenin en küçük parçası olarak anlatmaya devam ederiz.Yine de maddenin en küçük parçası atomdur deriz.

Eğitim hayata ne kadar ruh vermektedir?

Bunu öğrenmek için hayata bakmak yeterlidir…

Hayatın hayat olması,eğitimin hayata verdiği hayatla orantılıdır.

Hayatın her alanında aksaklıklar sürmektedir.Bu da eğitimin ağır aksak ve koltuk değneğiyle yürümesindendir.

10 yıl İngilizce okuyan bir öğrenci,on cümle kuramamakta,on kelimeyi yeterli hafızasında tutamamaktadır.O da en çok okutulan ders saati olmasına rağmen…

Eğitimin kalite kontrolünün yapılması lazım.Bu da insanların kalitesiyle ölçülür.

İnsanın dünyaya gönderilmesinin bir sebebi de;eğitim buna dini ifadeyle – Ta'lim-i Esma-denir.

Eğitim kişiye marifet kazandırmalıdır.Okulu bitiren bir kimse hiçbir şey olmasa bile,ahlaki,milli değerlere sahib olmalıdır.

Batı en azından bunu veriyor.Şöyle ki;Yazılı yapılan öğrencilere kağıtları alınmadan bir ara devre veriliyor.Batılı öğrenciler kopyaya hiçbir tevessülde bulunmazken,bir türk vatandaşı hemen arkadaşlarıyla kulis yaparak,yapamadıklarının cevabını onlardan almaya çalışır.Onlar ise buna tepki göstererek,hala imtihan halinde olduklarını buna hatırlatırlar.

Eğitim dürüstlük kazandırmalı.

Eğitim proje üretmeli.

Eğitim kendi kedine yeterli olabilmeyi kazandırmalı.

Eğitim hayatı tanıtmalı ve kişiye kendisini bildirmelidir.

Eğitim yük olmamalı,yükü almalıdır.

Eğitim isteyerek verilmeli ve istekle alınmalıdır.

İnsanların kaçta kaçı isteyerek okula gitmekte oldukları sorgulanmalıdır?

Okuldan kaçış ve okulu terkte sadece öğrenci değil,eğitimde sorgulanmalıdır.

Okulun kapanması değil,açılması gözlenmelidir.

Eğitim hayatın içine girmeli,hayatla beraber hayatın içinde olmalıdır.

Okulu bitiren sadece bir diploma değil,gerçekten bitirmesinin neticesini görmeli ve almalıdır.16 yıl okudum,bir şeye yaramadım,bir kazmaya sap olamadım, dedirtmemelidir.

Eğitimde resmiyet değil,samimiyet olmalıdır.

Eğitimde rekabet olmalı,başaran mutlaka ödüllendirilmelidir.

Eğitim öğrenciye bir kişilik ve bir kimlik kazandırmalı yoksa 8 yıl ve lise 12 yıllık mecburi eğitim,problemleri kemikleştiren bir eğitim olur.

Çocuğa ilgi gösterilmeli.Yoksa o ilgiyi başka yerlerde arayacaktır.

”Amerikada elektrik sandalyesinde ölüme mahkum edilen suçlu adama,söyleyecek son bir sözünün olup olmadığı sorulmuştu.Ölüm mahkumu olan çevresindeki fotoğrafçılara,gazetecilere ve hapishane görevlilerine baktıktan sonra acı bir sesle şöyle dedi:

Eğer çocukluğumda bana bu derece ilgi gösterilmiş olsaydı,bugün bu sandalyede olmazdım.”der.

“Bilmek seyretmek değildir, bir sırrı çözmektir. Kainat olaylarını çok tanımak, bilmek değildir. Bilmek, kanunu bilmektir. Dünyamızın nizamını anlamaktır. Sebepleri ve zaruretleri yakalamaktır. Büyük nizamın muammasını çözmektir.”Nureddin Topçu (Var Olmak)

“Düşüncenin kuduz köpek gibi kovalandığı bir ülkede yaşıyoruz.En kötü yanımız müsamahakar olamayışımız.Herhalde Moğollardan kalma bize

“Türkiyede aydın yoktur.Çünki mesuliyet yoktur.Taşıma suyla değirmen döndürüyoruz.”[1]

***İlim bir hucce-i bî sahildir**

Anda alim geçinen cahildir. (Nabi)

***Yazı yazmak istersen, al eline kalemi durma yaz**

Yazı yazmak istemezsen, al eline kazmayı durma kaz.

***Yazı yazan hem güldür hem çiçek**

Yazı yazmayan hem öküzdür hem eşek

MEHMET ÖZÇELİK

24-08-2006

---

[1] Genç Beyin.sayı.35.sh.62-63.

ÖLÜM

Sözler / Yedinci Söz - s.11

Evet, şu kudsî tılsım ile ölüm, insan-ı mü'mini zindan-ı dünyadan bostan-ı cinâna, huzur-u Rahmân'a götüren bir musahhar at ve burak suretini alır. Onun içindir ki, ölümün hakikatini gören kâmil insanlar, ölümü sevmişler, daha ölüm gelmeden ölmek istemişler.

Sözler / Yedinci Söz - s.11

İşte, ey tenbel nefsim! Beş vakit namazı kılmak, yedi kebâiri terk etmek, ne kadar az ve rahat ve hafiftir. Neticesi ve meyvesi ve faydası ne kadar çok mühim ve büyük olduğunu, aklın varsa, bozulmamışsa anlarsın. Ve fısk ve sefahete seni teşvik eden şeytana ve o adama dersin: Eğer ölümü öldürüp zevâli dünyadan izale etmek ve aczi ve fakrı beşerden kaldırıp kabir kapısını kapamak çaresi varsa, söyle, dinleyelim. Yoksa, sus!

Sözler / Sekizinci Söz - s.14

Ve o sahrâ ise, şu arz ve dünyadır. Ve o arslan ise, ölüm ve eceldir. Ve o kuyu ise, beden-i insan ve zaman-ı hayattır. Ve o altmış arşın derinlik ise, ömr-ü vasatî ve ömr-ü galibî olan altmış seneye işarettir. Ve o ağaç ise, müddet-i ömür ve madde-i hayattır. Ve o siyah ve beyaz iki hayvan ise gece ve gündüzdür.

Sözler / Dokuzuncu Söz - s.18

hem ne olur ne olmaz, ölüme benzeyen uykuya girmeden evvel son vazife-i ubudiyetini yapıp, yevmiye defter-i amelini hüsn-ü hâtime ile bağlamak için salâta kıyam etmek,

Sözler / Onuncu Söz - s.19, s.36, s.41

4 "Şimdi bak Allah'ın rahmet eserlerine: Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor? Bunu yapan, elbette ölüleri de öylece diriltecektir; O herşeye hakkıyla kadirdir." Rum Sûresi, 30:50.

Sözler / Onuncu Söz - s.42

3 Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, kadere, hayır ve şerrin Allah Teâlâdan geldiğine, ölümden sonra dirilişin hak olduğuna, Cennetin hak olduğuna, Cehennem ateşinin hak olduğuna, şefaatin hak olduğuna, Münker ve Nekir'in hak olduğuna, Allah'ın kabirlerdeki ölüleri tekrar dirilteceğine iman ettim. Allah'tan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh bulunmadığına ve Muhammed'in Allah resulü olduğuna şehadet ederim. Allahım! Tûbâ-i rahmetinin en lâtif, en şerif, en mükemmel ve en güzel meyvesi olan, âlemlere rahmet olarak ve Cennet demek olan dâr-ı âhireti gösteren şu tûbâ ağacının en süslü, en güzel, en parlak ve en âli semerelerine vesile-i vusulümüz

olarak gönderdiğin zâta salât ve selâm et. Allahım, bizi ve anne ve babamızı ateşten koru. Bizi ve anne ve babamızı, ebrâr ile beraber, Seçkin Peygamberinin hürmetine Cennete dahil et. Âmin.

Sözler / Onuncu Söz - s.43

2 "Akşama erdiğinizde ve sabaha kavuştuğunuzda Allah'ı tesbih edin. Göklerde ve yerde olanların hamd ve senâsı Ona mahsustur. Gündüzün sonuna doğru ve öğle vaktine erişince de Allah'ı tesbih edip namaz kılın. Ölüden diriyi, diriden ölüyü O çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü O diriltir. Siz de kabirlerinizden böyle çıkarılacaksınız." Rum Sûresi, 30:17-19.

Sözler / On Üçüncü Söz - s.55

Madem ecel gizlidir; her vakit ölüm, başını kesmek için gelebiliyor ve genç, ihtiyar farkı yoktur. Elbette, daima gözü önünde öyle büyük, dehşetli bir mesele karşısında biçare insan, o idam-ı ebedî, o dipsiz, nihayetsiz haps-i münferitten kurtulmak çaresini aramak ve kabir kapısını bir âlem-i bâkîye, bir saadet-i ebediyeye ve âlem-i nura açılan bir kapıya kendi hakkında çevirmek hadisesi, o insanın dünya kadar büyük bir meselesidir.

Sözler / On Üçüncü Söz - s.57

zehirli bir bal hükmünde olan gayr-ı meşru dairedeki gençliğin sefahetkârâne zevkleri, hazine-i ebediyenin ve saadet-i sermediyenin bileti ve vesikası olan imanı kaybettiği için, darağacı hükmünde olan ölüm ve ebedî zulümat kapısı olan kabrin musibetine, aynen zahiren göründüğü gibi düşer. Ve ecel gizli olduğu için, genç ihtiyar fark etmeyerek, her vakit ecel cellâdı başını kesmek için gelebilir.

Sözler / On Üçüncü Söz - s.58

Madem ölüm ölmüyor. Ve ecel gizlidir, her vakit gelebilir. Ve madem kabir kapanmıyor; kafile kafile arkasında gelenler oraya girip kayboluyorlar. Ve madem ölüm, ehl-i iman hakkında idam-ı ebedîden terhis tezkeresine çevrildiği, hakikat-i Kur'âniye ile gösterilmiş; ve ehl-i dalâlet ve sefahet hakkında, gözle göründüğü gibi, bir idam-ı ebedîdir, bütün mahbubâtından ve mevcudattan bir firâk-ı lâyezâlîdir. Elbette ve elbette, hiç şüphe kalmaz ki, en bahtiyar odur ki, sabır içinde şükretmek ve hapis müddetinden tam istifade ederek Nurların dersini alarak istikamet dairesinde imanına ve Kur'ân'a hizmete çalışmaktır.

Sözler / On Dördüncü Söz - s.65

Ey nefis! Başta Habibullah, bütün ahbabın, kabrin öbür tarafındadırlar. Burada kalan bir iki tane ise, onlar da gidiyorlar. Ölümden ürküp, kabirden korkup başını çevirme. Merdâne kabre bak, dinle, ne talep eder? Erkekçesine ölümün yüzüne gül, bak, ne ister. Sakın gafil olup ikinci adama benzeme.

Sözler / On Dördüncü Söz - s.65

Ey nefsim! Deme, "Zaman değişmiş, asır başkalaşmış. Herkes dünyaya dalmış, hayata perestiş eder, derd-i maişetle sarhoştur." Çünkü ölüm değişmiyor. Firak, bekaya kalb

olup başkalaşmıyor. Acz-i beşerî, fakr-ı insanî değişmiyor, ziyadeleşiyor. Beşer yolculuğu kesilmiyor, sür'at peydâ ediyor.

On Yedinci Söz - s.82

İbrahim Aleyhisselâmdan sudur ile kâinatın zeval ve ölümünü ilân eden nây-ı *Lâ ühıbbü'l-âfilîn* beni ağlattırdı.

Sözler / On Dokuzuncu Söz - s.96

3 Allah'ım! Kur'ân'ı bize, bu risalenin kâtibine ve onun emsali olan zatlara her türlü dert için şifa kıl. Bize ve onlara, hayatımızda ve ölümümüzden sonra Kur'ân ile ünsiyet ettir. Kur'ân'ı bu dünyada bir dost, kabirde bir mûnis, kıyamette bir şefaatçi, sırat üzerinde bir nur, ateşe karşı bir siper ve hicap, Cennette bir refik ve bütün hayırlar için bir yol gösterici ve imam kıl. Bütün bunları bize fazlınla, cûdunla, kereminle ve rahmetinle ihsan et, ey kerem sahiplerinin en kerîmi ve merhametlilerin en merhametlisi olan Rabbimiz. Âmin. Allahım! Furkan-ı Hakîmin kendisine indirildiği zâta ve bütün âl ve ashâbına salât ve selâm et. Âmin, âmin.

"Sözler / Yirminci Söz - s.102

Kur'ân, Hazret-i İsâ Aleyhisselâmın nasıl ahlâk-ı ulviyesine ittibâa beşeri sarihan teşvik eder. Öyle de, şu elindeki san'at-ı âliyeye ve tıbb-ı Rabbânîye remzen tergib ediyor. İşte, şu âyet işaret ediyor ki, en müzmin dertlere dahi derman bulunabilir. Öyleyse, ey insan ve ey musibetzede benî Âdem! Meyus olmayınız. Her dert, ne olursa olsun, dermanı mümkündür. Arayınız, bulunuz. Hattâ ölüme de muvakkat bir hayat rengi vermek mümkündür.

Sözler / Yirmi İkinci Söz - s.128

Aynen öyle de, şu mevcudat-ı seyyâle, vücutlarıyla ve hayatlarıyla Vâcibü'l-Vücudun vücub ve vücuduna ve ehadiyetine şehadet ettikleri gibi; zevalleriyle, ölümleriyle o Vâcibü'l-Vücudun ezeliyetine, sermediyetine ve ehadiyetine şehadet ederler.

Sözler / Yirmi İkinci Söz - s.131

2 Allah'tan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O birdir. Onun hiçbir şeriki yoktur. Mülk Onundur. Her türlü hamd ve övgü de Ona aittir. Hayatı veren de, ölümü veren de Odur. O, kendisine mevtin hiçbir çeşidi hiçbir zaman ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir. Her hayır Onun elindedir. Onun kudreti herşeye yeter. (Bu hadisin kaynakları için bk. sh.448.)

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.180

8 "Haydi, ölümü isteyin." Bakara Sûresi, 2:94.

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.182

8 "Ölümü hiçbir zaman temennî etmeyecekler." Bakara Sûresi, 2:95.

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.183

Üçüncü derece: **Binler mesâilinden, yalnız nümune olarak üç dört meseleyi göstereceğiz. Evet, Kur'ân'ın düsturları, kanunları, ezelden geldiğinden, ebede gidecektir. Medeniyetin kanunları gibi ihtiyar olup ölüme mahkûm değildir. Daima gençtir, kuvvetlidir.**

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.188

4 "Göklerin ve yerin yaratılmasında, gecenin ve gündüzün değişmesinde, insanlara faydalı şeylerle denizde akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten su indirip onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, her türlü canlıyı yeryüzüne yaymasında, rüzgârları sevk etmesinde ve gökle yer arasında Allah'ın emrine boyun eğmiş bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için nice deliller vardır." Bakara Sûresi, 2:164.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.235

Âlemde çok görüyoruz ki, zalim, fâcir, gaddar insanlar gayet refah ve rahatla; ve mazlum ve mütedeyyin adamlar gayet zahmet ve zilletle ömür geçiriyorlar. Sonra ölüm gelir, ikisini müsavi kılar. Eğer şu müsavat nihayetsiz ise, bir nihayeti yoksa, zulüm görünür. Halbuki, zulümden tenezzühü, kâinatın şehadetiyle sabit olan adalet ve hikmet-i İlâhiye, bu zulmü hiçbir cihetle kabul etmediğinden, bilbedâhe, bir mecma-i âhari iktiza ederler ki, birinci cezasını, ikinci mükâfâtını görsün. Tâ, şu intizamsız, perişan beşer, istidadına münasip tecziye ve mükâfat görüp, adalet-i mahzâya medar ve hikmet-i Rabbâniyeye mazhar ve hikmetli mevcudat-ı âlemin bir büyük kardeşi olabilsin.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.238

Evet, nasıl ki insan küçük bir âlemdir, yıkılmaktan kurtulamaz. Âlem dahi büyük bir insandır; o dahi ölümün pençesinden kurtulamaz. O da ölecek, sonra dirilecek; veya yatıp, sonra subh-u haşirle gözünü açacaktır.

Sözler / Otuz Birinci Söz - s.265

Meselâ, seninle biz beraber bir memlekette bulunuyoruz. Görüyoruz ki, herşey bize ve birbirine düşman ve bize yabancı; her taraf müthiş cenazelerle dolu; işitilen sesler yetimlerin ağlayışı, mazlumların vâveylâsıdır. İşte biz şöyle bir vaziyette olduğumuz vakitte, biri gitse, o memleketin padişahından bir müjde getirse, o müjdeyle bize yabancı olanlar ahbap şekline girse; düşman gördüğümüz kimseler, kardeşler suretine dönse, o müthiş cenazeler, huşû ve huzûda, zikir ve tesbihte birer ibadetkâr şeklinde görünse; o yetimâne ağlayışlar, senâkârâne "Yaşasın"lar hükmüne girse; ve o ölümler ve o soymaklar, garatlar terhisat suretine dönse; kendi sürurumuzla beraber herkesin sürurına müşterek olsak, o müjde ne kadar mesrurâne olduğunu elbette anlarsın.

Sözler / Otuz Birinci Söz - s.268

5 Allah'tan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O birdir ve hiçbir şeriki yoktur. Mülk umumen Onundur; hamd bütünüyle Ona aittir. Hayatı veren de, ölümü veren de Odur. O, kendisine ölüm ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir. Bütün hayır Onun elindedir. Onun kudreti herşeye yeter. Herkesin ve herşeyin dönüşü de Onadır.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.290

Hem mevt ve eceli, âlem-i berzaha giden ve âlem-i bekada olan ahbaplara visal ve mülâkat mukaddimesi olarak gösterir. Ehl-i dalâletin nazarında bütün ahbabından bir firak-ı ebedî telâkki ettiği ölüm yaralarını böylece tedavi eder. Ve o firak, ayn-ı lika olduğunu ispat eder.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.295

Evlâdına muhabbet ise, Cenâb-ı Hakkın senin nezaretine ve terbiyene emanet ettiği sevimli, ünsiyetli o mahlûklara muhabbet ise, saadetli bir muhabbet, bir nimettir. Ne musibetleriyle fazla elem çekersin, ne de ölümleriyle meyusâne feryad edersin. Sabıkan geçtiği gibi, "Onların Hâlıkları hem Hakîm, hem Rahîm olduğundan, onlar hakkında o mevt bir saadettir" dersin. Senin hakkında da, onları sana veren Zâtın rahmetini düşünürsün, firak eleminden kurtulursun.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.295

Ahbaplara muhabbetin ise, madem lillâh içindir. O ahbapların firakları, hattâ ölümleri, sohbetinize ve uhuvvetinize mâni olmadığı için, o mânevî muhabbet ve ruhanî irtibattan istifade edersin. Ve mülâkat lezzeti daimî olur. Lillâh için olmazsa, bir günlük mülâkat lezzeti, yüz günlük firak elemini netice verir.

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.300

2 "Göklerin ve yerin yaratılmasında, gecenin ve gündüzün değişmesinde, insanlara faydalı şeylerle denizde akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten su indirip onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, her türlü canlıyı yeryüzüne yaymasında, rüzgârları sevk etmesinde ve gökle yer arasında Allah'ın emrine boyun eğmiş bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için nice deliller vardır." Bakara Sûresi, 2:164.

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.310

Evet, nasıl zemin yüzündeki masnuat ve zîhayatlar ve hayattar zemin yüzü, bir Sâni-i Hakîmin vücub-u vücuduna ve vahdaniyetine şehadet ediyorlar. Öyle de, o zîhayatlar, ölümleriyle bir Hayy-ı Bâkînin sermediyetine ve vâhidiyetine şehadet ediyorlar. Yirmi İkinci Sözde, mevt, gayet kuvvetli bir burhan-ı vahdet ve bir hüccet-i sermediyet olduğu ispat ve izah edildiğinden, şu bahsi o Söze havale edip, yalnız mühim bir nüktesini beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.310

2 "Ölümü de, hayatı da yaratan Odur." Mülk Sûresi, 67:2.

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.311

Nasıl zîhayatlar, vücutlarıyla bir Vâcibü'l-Vücudun vücuduna delâlet ediyorlar. Öyle de, o zîhayatlar, ölümleriyle bir Hayy-ı Bâkînin sermediyetine, vâhidiyetine şehadet ediyorlar. Meselâ, yalnız birtek zîhayat olan zemin yüzü, intizâmâtıyla, ahvâliyle Sânii gösterdiği gibi, öldüğü vakit, yani kış, beyaz kefeniyle, ölmüş o zemin yüzünü kapamasıyla, nazar-ı beşeri ondan çeviriyor. Veyahut, nazar, o giden bahar cenazesinin arkasından maziye gider, daha geniş bir manzarayı gösterir. Yani, herbiri birer mucize-i kudret olan, zemin dolusu bütün geçen baharlar misilli, yeni gelecek birer harika-i kudret ve birer hayattar zemin olan, bahar dolusu hayattar mevcudat-ı arziyenin gelmelerini ihsas ve vücutlarına şehadet ettiklerinden, öyle geniş bir mikyasta, öyle parlak bir surette, öyle kuvvetli bir derecede bir Sâni-i Zülcelâlin, bir Kadîr-i Zülkemâlin, bir Kayyûm-u Bâkînin, bir Şems-i Sermedînin vücub-u vücuduna ve vahdetine ve beka ve sermediyetine şehadet ederler ve öyle parlak delâili gösterirler ki, ister istemez, bedâhet derecesinde, "Âmentü billâhi'l-Vâhidi'l-Ehad" dedirtir.

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.311

1 "Yeryüzünü de ölümünün ardından O diriltir." Rum Sûresi, 30:19.

Mektubat / Birinci Mektup - s.347

***Dördüncü tabaka-i hayat:* Şüheda hayatıdır. Nass-ı Kur'ân'la, şühedanın, ehl-i kuburun fevkinde bir tabaka-i hayatları vardır. Evet, şüheda, hayat-ı dünyevîlerini tarik-i hakta feda ettikleri için, Cenâb-ı Hak, kemâl-i kereminden, onlara hayat-ı dünyeviyeye benzer, fakat kedersiz, zahmetsiz bir hayatı âlem-i berzahta onlara ihsan eder. Onlar kendilerini ölmüş bilmiyorlar. Yalnız kendilerinin daha iyi bir âleme gittiklerini biliyorlar, kemâl-i saadetle mütelezziz oluyorlar, ölümdeki firak acılığını hissetmiyorlar. Ehl-i kuburun çendan ruhları bâkidir; fakat kendilerini ölmüş biliyorlar. Berzahta aldıkları lezzet ve saadet, şühedanın lezzetine yetişmez.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

***Elcevap:* Birinci sualin cevabının âhirinde denildiği gibi, mevt, vazife-i hayattan bir terhistir, bir paydostur, bir tebdil-i mekândır, bir tahvil-i vücuttur, hayat-ı bâkiyeye bir davettir, bir mebdedir, bir hayat-ı bâkiyenin mukaddimesidir. Nasıl ki hayatın dünyaya gelmesi bir halk ve takdirledir. Öyle de, dünyadan gitmesi de bir halk ve takdirle, bir hikmet ve tedbirledir. Çünkü, en basit tabaka-i hayat olan hayat-ı nebâtiyenin mevti, hayattan daha muntazam bir eser-i san'at olduğunu gösteriyor. Zira, meyvelerin, çekirdeklerin, tohumların mevti tefessühle, çürümek ve dağılmakla göründüğü halde, gayet muntazam bir muamele-i kimyeviye ve mizanlı bir imtizâcât-ı unsuriye ve hikmetli bir teşekkülât-ı zerreviyeden ibaret olan bir yoğurmaktır ki, bu görünmeyen intizamlı ve hikmetli ölümü, sümbülün hayatıyla tezahür ediyor. Demek çekirdeğin mevti, sümbülün mebde-i hayatıdır; belki ayn-ı hayatı hükmünde olduğu için, şu ölüm dahi hayat kadar mahlûk ve muntazamdır.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Hem zîhayat meyvelerin yahut hayvanların mide-i insaniyede ölümleri, hayat-ı insaniyeye çıkmalarına menşe olduğundan, o mevt onların hayatından daha muntazam ve mahlûk denilir.

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Üçüncüsü: **İhtiyarlık gibi, şerâit-i hayatiyeyi ağırlaştıran birçok esbab vardır ki, mevti, hayatın pek fevkinde nimet olarak gösterir. Meselâ, sana ıztırap veren pek ihtiyar olmuş peder ve validenle beraber, ceddin cedleri, sefalet-i halleriyle senin önünde şimdi bulunsaydı, hayat ne kadar nikmet, mevt ne kadar nimet olduğunu bilecektin. Hem meselâ, güzel çiçeklerin âşıkları olan güzel sineklerin, kışın şedâidi içinde hayatları ne kadar zahmet ve ölümleri ne kadar rahmet olduğu anlaşılır.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

1 "Hanginiz daha güzel işler yapacaksınız diye sizi imtihan etmek için ölümü de, hayatı da yaratan Odur." Mülk Sûresi, 67:2.

Mektubat / İkinci Mektup - s.351

Eski Said minnet almazdı. Minnetin altına girmektense ölümü tercih ederdi. Çok zahmet ve meşakkat çektiği halde kaidesini bozmadı. Eski Said'in, senin bu biçare kardeşine irsiyet kalan şu hasleti ise, tezehhüd ve sun'î bir istiğnâ değil, belki dört beş ciddî esbaba istinat eder.

Mektubat / On Dokuzuncu Mektup - s.391

BEŞİNCİ ESAS: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, *lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah* sırrınca, kendi kendine gaybı bilmezdi. Belki Cenâb-ı Hak ona bildirirdi, o da bildirirdi. Cenâb-ı Hak hem Hakîmdir, hem Rahîmdir. Hikmet ve rahmeti ise, umur-u gaybiyeden çoğunun setrini iktiza ediyor, müphem kalmasını istiyor. Çünkü şu dünyada insanın hoşuna gitmeyen şeyler daha çoktur; vukuundan evvel onları bilmek elîmdir. İşte bu sır içindir ki, ölüm ve ecel müphem bırakılmış ve insanın başına gelecek musibetler dahi perde-i gaybda kalmış.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.448

2 Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla "Allah'tan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O birdir; Onun hiçbir şeriki yoktur. Mülk Ona ait, hamd Ona mahsustur. Hayatı veren de Odur, ölümü veren de Odur. O, kendisine asla ölüm ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir. Bütün hayır Onun elindedir. O herşeye hakkıyla kadirdir. Herşeyin ve herkesin dönüşü de Onadır." *Buharî,* Ezân: 155; Teheccüd: 21; Umre: 12; Cihad: 133; Bed'ü'l-Halk: 11; Mağâzî: 29; Daavât: 18, 52; Rikâk: 11; I'tisâm: 3; *Müslim,* Zikir: 28, 30, 74, 75, 76; Vitir: 24; Cihad: 158; Edeb: 101; *Tirmizî,* Mevâkıt: 108; Hac: 104; Daavât: 35, 36; *Nesâî,* Sehiv: 83-86; Menâsik: 163, 170; Îmân: 12; *İbni Mâce,* Ticârât: 40; Menâsik: 84; Edeb: 58; Dua: 10, 14, 16; *Ebû Dâvud,* Menâsik: 56; *Dârîmî,* Salât: 88, 90; Menâsik: 34; İsti'zân: 53, 57; *Muvatta',* Hac: 127, 243; Kur'an: 20, 22; *Müsned,* 1:47; 2:5; 3:320; 4:4; 5:191; el-Hâkim, *el-Müstedrek,* 1:538.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.459

Hem umum zîhayatın, ipham ünvanı altında bir kanun-u taayyüne bağlı olan ecelleri, ölümleri bir ilm-i muhiti gösteriyor. Çünkü her taifenin, gerçi fertlerin zâhiren muayyen bir vakt-i eceli görünmüyor, fakat o taifenin iki had ortasında mahdut bir zamanda ecelleri muayyendir. O ecel hengâmında, o şeyin arkasında vazifesini idame edecek olan neticesinin, meyvesinin, çekirdeğinin muhafazası ve bir taze hayata inkılâp ettirmesi, yine o ilm-i muhiti gösteriyor.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.467

4 Ey Ehad ve Vâhid ve Samed olan, Ey Ondan başka hiçbir ilâh bulunmayan, Ey bir olan ve hiçbir şeriki bulunmayan, Ey bütün mülk Onun olan ve bütün hamd ona mahsus olan, Ey hayatı veren ve ölümü veren, Ey bütün hayır elinde bulunan, Ey herşeye hakkıyla kadir olan, Ey bütün mahlûkatın dönüşü Ona olan Allahım! Bu kelimelerin hakkı için, bu risalenin naşirini, arkadaşlarını ve sahibi Said'i kâmil muvahhidlerden ve muhakkik sıddıklardan ve müttakî mü'minlerden eyle. Âmin. Allahım! Ehadiyetinin sırrı hürmetine, bu kitabın naşirini tevhidin esrarına bir naşir, kalbini imanın envârına mazhar eyle ve lisanını Kur'ân'ın hakaikiyle intak et. Âmin, âmin, âmin.

Mektubat / Yirminci Birinci Mektup - s.468

İşte, o mübarek ihtiyarların vücutlarını istiskal edip ölümlerini arzu etmek ne kadar vicdansızlık ve ne kadar alçaklıktır, bil, ayıl! Evet, hayatını senin hayatına feda edenin zevâl-i hayatını arzu etmek ne kadar çirkin bir zulüm, bir vicdansızlık olduğunu anla!

Mektubat / Yirmi Üçüncü Mektup - s.479

En hayırlı genç odur ki, ihtiyar gibi ölümü düşünüp âhiretine çalışarak, gençlik hevesâtına esir olmayıp gaflette boğulmayandır. Ve ihtiyarlarınızın en kötüsü odur ki, gaflette ve hevesatta gençlere benzemek ister, çocukçasına hevesât-ı nefsâniyeye tâbi olur.

Mektubat / Yirmi Üçüncü Mektup - s.479

***Nasihat istersen ölüm yeter.* Evet, ölümü düşünen, hubb-u dünyadan kurtulur ve âhiretine ciddî çalışır.**

Mektubat / Yirmi Dördüncü Mektup - s.487

1 Şüphesiz, ölümden sonra diriliş haktır. Cennet haktır. Cehennem ateşi haktır. Saadet-i ebediye haktır. Şüphesiz ki Allah çok merhametli ve çok hikmetlidir; O mahlûkatını çok sever ve nihayetsiz bir muhabbetle sevilmeye lâyıktır. Ve şüphesiz ki Onun rahmeti, hikmeti ve muhabbeti, bütün eşyayı bütün şuunatıyla kuşatır.

Mektubat / Yirmi Altıncı Mektup - s.496

2 "İnsanın ağzından hiçbir söz çıkmaz ki, yanında onu yazmaya hazır, gözetleyici bir melek olmasın. Derken ölüm sarhoşluğu gerçekten geliverir. İşte senin kaçıp durduğun

şey budur. Ve sûra üfürülür. Vaad olunan gün işte budur. Herkes yanında bir sevk eden, bir de şahitlik eden melekle beraber gelir. And olsun ki sen bundan gafildin. Şimdi gözünden perdeyi kaldırdık. Bakışın pek keskindir bugün! Yanındaki melek, 'İşte onun defteri bende hazırdır' der. Atın Cehenneme herbir inatçı kâfiri!" Kaf Sûresi, 50:18-24.

Mektubat / Yirmi Altıncı Mektup - s.501

BİRİNCİSİ: Şu devlet-i İslâmiye yirmi otuz milyon iken, bütün Avrupa'nın büyük devletlerine karşı hayatını ve mevcudiyetini muhafaza ettiren, şu devletin ordusundaki nur-u Kur'ân'dan gelen şu fikirdir: "Ben ölürsem şehidim, öldürsem gaziyim." Kemâl-i şevkle ölümün yüzüne gülerek istikbal etmiş, daima Avrupa'yı titretmiş. Acaba dünyada basit fikirli, sâfi kalbli olan neferâtın ruhunda şöyle ulvî fedakârlığa sebebiyet verecek hangi şey gösterilebilir? Hangi hamiyet onun yerine ikame edilebilir ve hayatını ve bütün dünyasını severek ona feda ettirebilir?

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.547

Dedim: "Ecel gizli olduğundan, herbir günde ölmek ihtimali var. Öyleyse, üç bin altı yüz günde hergün vefatın muhtemel. İşte, kayık gibi üç yüz binden bir ihtimal değil, belki üç binden bir ihtimalle bugün ölümün muhtemeldir. Titre ve ağla, vasiyet et" dedim.

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.548

[1] قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِى تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ **mânâ-yı işarîsiyle gösteriyor ki, firar edenler, kaçmalarıyla ölümü daha ziyade karşılıyorlar.**

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.548

1 "De ki: Kaçıp durduğunuz ölüm mutlaka gelip sizi bulacaktır." Cum'a Sûresi, 62:8.

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.550

Senden soruyorum: Birinci kısım olan ehl-i iman ve ehl-i takvânın en büyük menfaati, frenkmeşrebâne bir medeniyette midir? Yoksa hakaik-i imaniyenin nurlarıyla saadet-i ebediyeyi düşünüp, müştak ve âşık oldukları tarik-i hakta sülûk etmek ve hakikî teselli bulmakta mıdır? Senin gibi dalâlet-pîşe hamiyetfuruşların tuttuğu meslek, müttakî ehl-i imanın mânevî nurlarını söndürüyor ve hakikî tesellilerini bozuyor ve ölümü idam-ı ebedî ve kabri daimî bir firak-ı lâyezâlî kapısı olduğunu gösteriyor.

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.550

Üçüncü taife olan ihtiyarlar bir sülüs teşkil ediyor. Bunlar kabre yakınlaşıyorlar, ölüme yaklaşıyorlar, dünyadan uzaklaşıyorlar, âhirete yanaşıyorlar. Böylelerin menfaati ve nuru ve tesellisi, Hülâgû ve Cengiz gibi zalimlerin gaddarâne sergüzeştlerini dinlemesinde midir? Ve âhireti unutturacak, dünyaya bağlandıracak, neticesiz, mânen sukut, zâhiren terakki denilen şimdiki nevi hareketinizde midir? Ve uhrevî nur, sinemada mıdır? Ve hakikî teselli, tiyatroda mıdır? Bu biçare ihtiyarlar hamiyetten hürmet isterlerken, mânevî bıçakla o biçareleri kesmek hükmünde ve "İdam-ı ebediye

sevk ediliyorsunuz" fikrini vermek ve rahmet kapısı tasavvur ettikleri kabir kapısını ejderha ağzına çevirmek, "Sen oraya gideceksin" diye mânevî kulağına üflemek hamiyet-i milliye ise, böyle hamiyetten yüz bin defa el'iyâzü billâh!

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.552

Amma hizmet ise, felillâhilhamd, hizmet-i Kur'âniye ve imaniyede Cenâb-ı Hak rahmetiyle öyle kardeşleri bana vermiş ki, vefatımla, o hizmet, bir merkezde yapıldığına bedel, çok merkezlerde yapılacak. Benim dilim ölümle susturulsa, pek çok kuvvetli diller benim dilime bedel konuşacaklar, o hizmeti idame ederler. Hattâ diyebilirim: Nasıl ki bir tane tohum toprak altına girip ölmesiyle bir sümbül hayatını netice verir; bir taneye bedel yüz tane vazife başına geçer. Öyle de, mevtim, hayatımdan fazla o hizmete vasıta olur ümidini besliyorum.

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.555

Ey din ve âhiretini dünyaya satan bedbahtlar! Yaşamanızı isterseniz bana ilişmeyiniz. İlişseniz, intikamım muzaaf bir surette sizden alınacağını biliniz, titreyiniz! Ben rahmet-i İlâhîden ümit ederim ki, mevtim, hayatımdan ziyade dine hizmet edecek ve ölümüm başınızda bomba gibi patlayıp başınızı dağıtacak! Cesaretiniz varsa ilişiniz! Yapacağınız varsa göreceğiniz de var. Ben bütün tehdidâtınıza karşı, bütün kuvvetimle bu âyeti okuyorum:

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.559

Ey biçareler! Bu dünya bir misafirhanedir. Her günde otuz bin şahit, cenazeleriyle "El-mevtü hakkun" hükmünü imza ediyorlar ve o dâvâya şehadet ediyorlar. Ölümü öldürebilir misiniz? Bu şahitleri tekzip edebilir misiniz? Madem edemiyorsunuz; mevt Allah Allah dedirtir. Sekeratta Allah Allah yerine hangi topunuz, hangi tüfeğiniz, zulümat-ı ebedîyi o sekerattakinin önünde ışıklandırır, ye's-i mutlakını ümid-i mutlaka çevirebilir?

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.559

Madem ölüm var, kabre girilecek, bu hayat gidiyor, bâki bir hayat geliyor. Bir defa top tüfek denilse, bin defa Allah Allah demek lâzım gelir. Hem Allah yolunda olsa, tüfek de Allah der, top da Allahu ekber diye bağırır, Allah ile iftar eder, imsak eder.

Lem'alar / On Birinci Lem'a - s.608

Öyle de, mânâ-yı işarîsiyle der ki: "Ey insan ve ey insanın reisi ve mürşidi! Eğer bütün mevcudat seni bırakıp fenâ yolunda ademe giderse, eğer zîhayatlar senden mufarakat edip ölüm yolunda koşarsa, eğer insanlar seni terk edip mezaristana girerse, eğer ehl-i gaflet ve dalâlet seni dinlemeyip zulümata düşerse, merak etme. De ki: Cenâb-ı Hak bana kâfidir. Madem O var, herşey var. Ve o halde, o gidenler ademe gitmediler. Onun başka memleketine gidiyorlar. Ve onların bedeline o Arş-ı Azîm Sahibi, nihayetsiz cünud ve askerinden, başkalarını gönderir. Ve mezaristana girenler mahvolmadılar; başka âleme gidiyorlar. Onların bedeline başka vazifedarları gönderir. Ve dalâlete düşenlere bedel, tarik-i hakkı takip edecek muti kullarını gönderebilir. Madem öyledir; O herşeye bedeldir, bütün eşya birtek teveccühüne bedel olamaz" der.

Lem'alar / On İkinci Lem'a - s.614

Madem kırk günden yetmiş seksen güne kadar rızk-ı fıtrî devam ediyor. Ve madem Rezzak ismi, gayet geniş bir surette rû-yi zeminde cilvesi görünüyor. Ve madem hiç ümit edilmediği bir tarzda, memeden ve odundan rızıklar akıyor, başgösteriyor. Eğer pür-şer beşer sû-i ihtiyarıyla müdahale edip karışmazsa, herhalde rızk-ı fıtrî bitmeden evvel o zîhayatın imdadına o isim yetişiyor, açlıkla ölüme yol vermiyor. Öyleyse, açlıktan ölenler, eğer kırk günden evvel ölseler, kat'iyen rızıksızlıktan değildir. Belki *terkü'l-âdât mine'l-mühlikât*[1] sırrıyla, sû-i ihtiyardan gelen bir âdet ve terk-i âdetten neş'et eden bir illetten, bir marazdan ileri gelmiştir. Öyleyse, açlıktan ölmek olmaz, denilebilir.

Lem'alar / On Yedinci Lem'a - s.645

Herbir zîhayat, senin şakirtlerin nazarında, zalimlerin hücumuna mâruz, miskin birer musibetzededirler. Dünya bir matemhane-i umumiyedir. Dünyadaki sadâlar ölümlerden, elemlerden gelen vâveylâlardır. Senden tam ders alan şakirdin, bir firavun olur. Fakat en hasis şeye ibadet eden ve menfaat gördüğü herşeyi kendine rab telâkki eden bir firavun-u zelildir.

Lem'alar / On Yedinci Lem'a - s.651

Ey bu notaları dinleyen dostlarım! Biliniz ki, ben hilâf-ı âdet olarak, gizlemesi lâzım gelen, Rabbime karşı kalbimin tazarru ve niyaz ve münâcâtını bazan yazdığımın sebebi; ölüm, dilimi susturduğu zamanlarda, dilime bedel kitabımın söylemesinin kabulünü rahmet-i İlâhiyeden rica etmektir. Evet, kısa bir ömürde, hadsiz günahlarıma kefaret olacak, muvakkat lisanımın tevbe ve nedametleri kâfi gelmiyor. Sabit ve bir derece daim olan kitabın lisanı daha ziyade o işe yarar. İşte, on üç sene[HÂŞİYE] evvel, dağdağalı bir fırtına-i ruhiye neticesinde, Eski Said'in gülmeleri Yeni Said'in ağlamalarına inkılâp edeceği hengâmda, gençliğin gaflet uykusundan ihtiyarlık sabahıyla uyandığım bir anda, şu münâcat ve niyaz, Arabî yazılmıştır. Bir kısmının Türkçe meâli şudur ki:

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.669

H A Ş İ Y E Evet, sırr-ı ihlâs ile samimî tesanüd ve ittihad, hadsiz menfaate medar olduğu gibi, korkulara, hattâ ölüme karşı en mühim bir siper, bir nokta-i istinaddır. Çünkü ölüm gelse, bir ruhu alır. Sırr-ı uhuvvet-i hakikiye ile, rıza-yı İlâhî yolunda, âhirete müteallik işlerde kardeşleri adedince ruhları olduğundan, biri ölse, "Diğer ruhlarım sağlam kalsınlar. Zira o ruhlar her vakit sevapları bana kazandırmakla mânevî bir hayatı idame ettiklerinden, ben ölmüyorum" diyerek, ölümü gülerek karşılar. Ve "O ruhlar vasıtasıyla sevap cihetinde yaşıyorum, yalnız günah cihetinde ölüyorum" der, rahatla yatar.

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.670

Ey hizmet-i Kur'âniyede arkadaşlarım! İhlâsı kazanmanın ve muhafaza etmenin en müessir bir sebebi, rabıta-i mevttir. Evet, ihlâsı zedeleyen ve riyâya ve dünyaya sevk eden tûl-i emel olduğu gibi, riyâdan nefret veren ve ihlâsı kazandıran, rabıta-i mevttir. Yani, ölümünü düşünüp, dünyanın fâni olduğunu mülâhaza edip, nefsin desiselerinden kurtulmaktır. Evet, ehl-i tarikat ve ehl-i hakikat, Kur'ân-ı Hakîmin [1]

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۝ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.670

[2] gibi âyetlerinden aldığı dersle, rabıta-i mevti sülûklarında esas tutmuşlar; tûl-i emelin menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti o rabıta ile izale etmişler. Onlar farazî ve hayalî bir surette kendilerini ölmüş tasavvur ve tahayyül edip ve yıkanıyor, kabre konuyor farz edip, düşüne düşüne, nefs-i emmâre o tahayyül ve tasavvurdan müteessir olup, uzun emellerinden bir derece vazgeçer. Bu rabıtanın fevâidi pek çoktur. Hadiste [3]
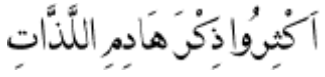
(ev kemâ kàl) yani, "Lezzetleri tahrip edip acılaştıran ölümü çok zikrediniz" diye bu rabıtayı ders veriyor.

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.670

Fakat mesleğimiz tarikat olmadığı, belki hakikat olduğu için, bu rabıtayı, ehl-i tarikat gibi farazî ve hayalî suretinde yapmaya mecbur değiliz. Hem meslek-i hakikate uygun gelmiyor. Belki, âkıbeti düşünmek suretinde müstakbeli zaman-ı hazıra getirmek değil, belki hakikat noktasında zaman-ı hazırdan istikbale fikren gitmek, nazaran bakmaktır. Evet, hiç hayale, faraza lüzum kalmadan, bu kısa ömür ağacının başındaki tek meyvesi olan kendi cenazesine bakabilir. Onunla yalnız kendi şahsının mevtini gördüğü gibi, bir parça öbür tarafa gitse asrının ölümünü de görür; daha bir parça öbür tarafa gitse dünyanın ölümünü de müşahede eder, ihlâs-ı etemme yol açar.

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.670

1"Her nefis ölümü tadıcıdır." Âl-i İmrân Sûresi, 3:185.

Lem'alar / Yirmi İkinci Lem'a - s.675

***Elcevap:* Eğer insan yalnız bir cesetten ibaret olsa ve insan dünyada lâyemûtâne daimî kalsa ve kabir kapısı kapansa ve ölüm öldürülse, o vakit vazife yalnız askerlik ve idare memurlarına mahsus kalırsa, sözünüzde dahi bir mânâ olurdu.**

Lem'alar / Yirmi İkinci Lem'a - s.675

Evet, yolculara seyahat için vesika vermek bir vazife olduğu gibi, ebed tarafına giden yolculara da hem vesika, hem o zulümatlı yolda nur vermek öyle bir vazifedir ki, hiçbir vazife o vazife kadar ehemmiyetli değildir. Böyle bir vazifenin inkârı, ölümün inkârıyla ve hergün *el-mevtü hakkun* dâvâsını, cenazelerinin mührüyle imza edip tasdik eden otuz bin şahidin şehadetini tekzip ve inkâr etmekle olur.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.692

Eğer hastalık olmazsa, sıhhat ve âfiyet gaflet verir, dünyayı hoş gösterir, âhireti unutturur. Kabri ve ölümü hatırına getirmek istemiyor. Sermaye-i ömrünü bâd-ı hava boş yere sarf ettiriyor. Hastalık ise, birden gözünü açtırır. Vücuduna ve cesedine der ki: "Lâyemut değilsin, başıboş değilsin, bir vazifen var. Gururu bırak, seni Yaratanı düşün, kabre gideceğini bil, öyle hazırlan."

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.694

Günahlar, hayat-ı ebediyede daimî hastalıklardır; bu hayat-ı dünyeviyede dahi kalb, vicdan, ruh için mânevî hastalıklardır. Sen eğer sabredip şekvâ etmezsen, şu muvakkat bir hastalıkla daimî pek çok hastalıklardan kurtuluyorsun. Eğer günahları düşünmüyorsan, yahut âhireti bilmiyorsan veya Allah'ı tanımıyorsan, sende öyle dehşetli bir hastalık var ki, milyon defa sendeki bu küçük hastalıktan daha büyüktür; ondan feryad et. Çünkü, bütün dünyanın mevcudatıyla kalbin, ruhun ve nefsin alâkadardır. Mütemadiyen firak ve zeval ile o alâkalar kesilip, sende hadsiz yaralar açılır. Bahusus âhireti bilmediğin için, ölümü idam-ı ebedî tahayyül ettiğinden, adeta, güya yara bere içinde, dünya kadar hastalıklı bir vücudun var. İşte en evvel, hadsiz yaralı ve hastalıklı bu büyük mânevî vücudun hadsiz hastalıklarına kat'î ilâç ve kat'î şifa verici bir tiryak olan iman ilâcını aramak ve itikadını düzeltmek gerektir ki, o ilâcı bulmakta en kısa yol, bu maddî hastalığın yırttığı gaflet perdesinin altında sana gösterdiği aczin ve zaafın penceresiyle, bir Kadîr-i Zülcelâlin kudretini ve rahmetini tanımaktır.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.694

Ey Hâlıkını tanıyan hasta! Hastalıklardaki elem ve tevahhuş ve korkmak ise, hastalık bazan ölüme vesile olduğu cihetindendir. Ölüm, nazar-ı gaflet ve zâhirî cihetinde dehşetli olduğundan, ona vesile olabilen hastalıklar korkutuyor, telâş veriyor.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.694

Saniyen: Ölüm, sureten göründüğü gibi dehşetli değil. Çok risalelerde gayet kat'î, şeksiz, şüphesiz bir surette, Kur'ân-ı Hakîmin verdiği nurla ispat etmişiz ki, ehl-i iman için ölüm, vazife-i hayat külfetinden bir terhistir. Hem dünya meydanındaki

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.695

imtihanda, talim ve talimat olan ubudiyetten bir paydostur. Hem öteki âleme gitmiş yüzde doksan dokuz ahbap ve akrabasına kavuşmak için bir vesiledir. Hem hakikî vatanına ve ebedî makam-ı saadetine girmeye bir vasıtadır. Hem zindan-ı dünyadan, bostan-ı cinâna bir davettir. Hem Hâlık-ı Rahîminin fazlından, kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir. Madem ölümün mahiyeti hakikat noktasında budur; ona dehşetli bakmak değil, bilâkis rahmet ve saadetin bir mukaddemesi nazarıyla bakmak gerektir.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.695

Hem ehlullahın bir kısmının ölümden korkmaları, ölümün dehşetinden değildir. Belki daha fazla hayır kazanacağım diye, vazife-i hayatın idamesinden kazanacakları hayrat içindir.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.695

Evet, ehl-i iman için ölüm rahmet kapısıdır, ehl-i dalâlet için zulümat-ı ebediye kuyusudur.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.696

Madem ecel vakti muayyen değil; Cenâb-ı Hak, insanı ye's-i mutlak ve gaflet-i mutlaktan kurtarmak için, havf ve recâ ortasında ve hem dünya ve hem âhireti muhafaza etmek noktasında tutmak için, hikmetiyle eceli gizlemiş. Madem her vakit ecel gelebilir; eğer insanı gaflet içinde yakalasa, ebedî hayatına çok zarar verebilir. Hastalık gafleti dağıtır, âhireti düşündürür, ölümü tahattur ettirir, öylece hazırlanır. Bazı öyle bir kazancı olur ki, yirmi senede kazanamadığı bir mertebeyi yirmi günde kazanıyor.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.696

İşte bu iki zat, benim itikadımca, on senelik bir takvâ ile elde edilecek bir kazanç kadar bir kâr buldular. Eğer ikisi, bir kısım gençler gibi sıhhat ve gençliğine güvenip gaflet ve sefahete atılsaydılar, ölüm de onları tarassut edip tam günahlarının pislikleri içinde yakalasaydı, o nurlar definesi yerine, kabirlerini akrepler ve yılanlar yuvası yapacaklardı.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.697

Evet, hastalıkların bir kısmı var ki, eğer ölümle neticelense, mânevî şehid hükmünde, şehadet gibi bir velâyet derecesine sebebiyet verir. Ezcümle, çocuk doğurmaktan gelen hastalıklar ve karın sancısıyla, gark ve hark ve tâun ile vefat eden şehid-i mânevî olduğu gibi, çok mübarek hastalıklar var ki, velâyet derecesini ölümle kazandırır. Hem hastalık, dünya aşkını ve alâkasını hafifleştirdiğinden, vefat ile dünyadan, ehl-i dünya için gayet elîm ve acı olan mufarakati tahfif eder, bazan da sevdirir.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.704

İhtiyarlık bana ihtar etti ki: Gündüz nasıl şu siyah bir kabre tebeddül etti, dünya siyah kefenini giydi; öyle de, senin ömrünün gündüzü de geceye ve dünya gündüzü de berzah gecesine ve hayatın yazı dahi ölümün kış gecesine inkılâp edeceğini kalbimin kulağına söyledi.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.706

İşte bu hâlette vaziyetime baktım ki, medar-ı ezvak olan gençlik gidiyor; menşe-i ahzân olan ihtiyarlık, yerine geliyor. Ve gayet parlak ve nuranî hayat gidiyor; zâhirî karanlıklı, dehşetli ölüm, yerine gelmeye hazırlanıyor.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.706

1 "Her nefis ölümü tadıcıdır." Âl-i İmrân Sûresi, 3:185.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.707

En evvel, herkesi korkutan, en korkunç tevehhüm edilen ölümün yüzüne baktım. Nur-u Kur'ân ile gördüm ki, ölümün peçesi gerçi karanlık, siyah, çirkin ise de, fakat mü'min için asıl siması nuranîdir, güzeldir gördüm. Ve çok risalelerde bu hakikati kat'î bir surette ispat etmişiz. Sekizinci Söz ve Yirminci Mektup gibi çok risalelerde izah ettiğimiz gibi, ölüm, idam değil, firak değil, belki hayat-ı ebediyenin mukaddemesidir, mebdeidir. Ve vazife-i hayat külfetinden bir paydostur, bir terhistir, bir tebdil-i mekândır. Berzah âlemine göçmüş kafile-i ahbaba kavuşmaktır. Ve hâkezâ, bunlar gibi hakikatlerle ölümün hakikî güzel simasını gördüm. Korkarak değil, belki bir cihetle müştakane mevtin yüzüne baktım. Ehl-i tarikatçe rabıta-i mevtin bir sırrını anladım.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.716

Yani, "Eğer dostlardan mufarakat olmasaydı, ölüm ruhlarımıza yol bulamazdı ki, gelsin, alsın." Demek, en ziyade insanı öldüren, ahbaptan mufarakattir. Evet, hiçbir şey beni o vaziyet kadar yandırmamış, ağlatmamış. Eğer Kur'ân'dan, imandan medet gelmeseydi, o gam, o keder, o hüzün, ruhumu uçuracak gibi tesirat yapacaktı.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.716

2 "Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih eder. Onun kudreti herşeye galiptir ve hikmeti herşeyi kuşatır. Göklerin ve yerin mülkü Ona aittir. Hayatı da, ölümü de O verir. Onun kudreti herşeye yeter." Hadid Sûresi, 57:1-2.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.720

Hülâsa, ölüm firak değil, visaldir, tebdil-i mekândır, bâki bir meyveyi sümbül vermektir.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.722

"Sen hapse medrese-i Yusufiye namı vermişsin. Hem Denizli'de, sıkıntınızdan bin derece ziyade hem ferah, hem mânevî kâr, hem oradaki mahpusların Nurlardan istifadeleri, hem büyük dairelerde Nurların fütuhatı gibi neticeler, size şekvâ yerinde binler şükrettirdi. Herbir saat hapsinizi ve sıkıntınızı on saat ibadet hükmüne getirdi, o fâni saatleri bâkileştirdi. İnşaallah, bu üçüncü medrese-i Yusufiyedeki musibetzedelerin Nurlardan istifadeleri ve teselli bulmaları, senin bu soğuk ve ağır sıkıntını hararetlendirip sevinçlere çevirecek. Ve hiddet ettiğin adamlar, eğer aldanmışlarsa, bilmeyerek sana zulmediyorlar; onlar hiddete lâyık değiller. Eğer bilerek ve garazla ve dalâlet hesabına seni incitiyorlar ve işkence yapıyorlarsa, onlar pek yakın bir zamanda ölümün idam-ı ebedîsiyle kabrin haps-i münferidine girip daimî sıkıntılı azap çekecekler. Sen onların zulmü yüzünden hem sevap, hem fâni saatlerini bâkileştirmeyi, hem mânevî lezzetleri, hem vazife-i ilmiye ve diniyeyi ihlâsla yapmasını kazanıyorsun" diye ruhuma ihtar edildi.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.724

"Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapanmıyor ve dünya misafirhanesinde yolcular gayet sür'at ve telâşla, kafile kafile arkasında toprak arkasına girip kayboluyorlar;

elbette pek yakında birbirimizden ayrılacağız. Siz zulmünüzün cezasını dehşetli bir surette göreceksiniz. Hiç olmazsa mazlum ehl-i iman hakkında terhis tezkeresi olan ölümün, idam-ı ebedî darağacına çıkacaksınız. Sizin dünyada tevehhüm-ü ebediyetle aldığınız fâni zevkler bâki ve elîm elemlere dönecek."

Lem'alar / Yirmi Sekizinci Lem'a - s.739

saat gece uykusuna muadil gelir. Demek, ömrüne hergün bir buçuk saat ilâve ediyor. Rızık için çalışmak müddetine, yine bir buçuk saati, ölümün kardeşi olan uykunun elinden kurtarıp yaşatıyor ve çalışmak zamanına ilâve ediyor.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a - s.746

Âhir-i ömür muayyen olmadığı için, bu hapisteki mahkûmiyetim ve vaziyetim ölümden daha beter bir şekil aldığından, âhir-i hayatı beklemeyerek, kardeşlerimin ısrar ve ilhahlarıyla, tağyir etmeyerek, o silsile-i tefekkürat Yedi Bab üstünde yazıldı.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.754

Fakat iman nazarıyla bakan bir mü'min, insanların o cihete gidişleri, seyahatleri adem âlemine değil, göçebeler gibi bir yayladan bir yaylaya bir intikaldir. Ve fâni menzilden bâki menzile, hizmet çiftliğinden ücret dairesine, zahmetler memleketinden rahmetler memleketine göç etmek olup, adem âlemine gitmek değil diye bu ciheti memnuniyetle karşılar. Fakat yol esnasında ölüm, kabir gibi görünen meşakkatler netice itibarıyla saadetlerdir. Çünkü, nuranî âlemlere giden yol kabirden geçer ve en büyük saadetler büyük ve acı felâketlerin neticesidir. Meselâ, Hazret-i Yusuf, Mısır azizliği gibi bir saadete, ancak kardeşleri tarafından atıldığı kuyu ve Zeliha'nın iftirası üzerine konulduğu hapis yoluyla nâil olmuştur.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.772

Zira kâinat büyük bir ağaç gibidir. Kâinatın herbir âlemi dahi bir ağaca benzer. Binaenaleyh, cüz'î bir ağacı, bütün envâ ve âlemleriyle beraber kâinatın hilkatine kıyas edebiliriz. İşte şu cüz'î ağacın bir aslı ve mebdei vardır ki, ağaç o çekirdekten neş'et eder. Ve kezâ, ağacın ölümünden sonra onun vazifesini idame ettiren bir de nesli vardır ki, o dahi ağacın semeresindeki çekirdektir.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.794

İlâhî! Hemcinsim olan insan nev'iyle pek şiddetli alâkam var. Halbuki, "Her nefis ölümü tadıcıdır"[1] âyeti beni tehdit eder ve nev'ime ve cinsime müteallik bütün emellerimi söndürür ve nev-i insanın ölümünü bana haykırır. Bu mevt ve bu feryattan neş'et eden bu hüzn-ü elîme karşı nokta-i istinadım ancak Senin havlindir. Ve zeval bulanların kalb ve ruhumdaki yerini tesellîsiyle dolduracak ancak senin kuvvetindir. Çünkü herşeye kâfi olan ve hiçbir şey Onun yerini tutamayan Sensin.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.796

İlâhî! Ben ve bütün zîhayatlar, kendisinden kaçış olmayan mevt ve zevalden şiddetli bir havf ile korkuyoruz. Ve benim, devamı olmayan hayat ve ömre karşı şiddetli bir

muhabbetim var. Halbuki ecellerle bizim cisimlerimize hücum eden mevtin sür'ati, ne bende, ne de bir başkasında dünyevî emellerden hiçbir emel bırakmaksızın hepsini kesip atıyor ve hiçbir lezzet bırakmaksızın hepsini tahrip ediyor. Bu feci belâya karşı nokta-i istinat ancak Senin havlin ve buna karşı bizi tesellî edecek ancak Senin kuvvetindir, ey Hâlık-ı Mevt ve Hayat! Ey hayat-ı sermediye sahibi olan Zât! Ey kendisine temessük ve teveccüh edenlerin ve kendisini tanıyan ve sevenlerin hayatını idame eden ve ölümü onlar için teceddüd-ü hayat ve tebdil-i mekân hükmüne getiren Zât! İşte o zaman "Haberiniz olsun ki, Allah'ın dostları için ne bir korku vardır, ne de onlar mahzun olacaklardır"[1] sırrıyla, ölüm ne bir hüzün, ne de elem sebebi olur.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.812

1 "Şimdi bak Allah'ın rahmet eserlerine: Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor. Bunu yapan, elbette ölüleri de öylece diriltecektir; O herşeye hakkıyla kadirdir." Rum Sûresi, 30:50.
2 "Allah Teâlâ ki, Ondan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O Hayy ve Kayyûmdur. Onu ne uyuklama ve ne de uyku tutmaz, gafletin hiçbir çeşidi hiçbir zaman Ona ârız olamaz." Bakara Sûresi, 2:255.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.813

Bu münâcâtın sırrına göre, ölümün ve vefatın ehl-i iman hakkında hakikî güzel yüzünü görmeyen ve ondaki rahmetin cilvesini bilmeyenlerin küsmeleri ve itirazları Zât-ı Hayy-ı Kayyûma gitmemek için Hazret-i Azrâil'in (a.s.) vazifesi de bir perde olduğu gibi, sair esbablar dahi zâhirî perdedirler. Evet, izzet, azamet ister ki, esbab perdedâr-ı dest-i kudret ola aklın nazarında. Fakat vahdet ve celâl ister ki, esbab ellerini çeksinler tesir-i hakikîden.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.814

1 "Dirilten de, öldüren de Odur. Geceyle gündüzü değiştirmek de Onun eseridir." Mü'minûn Sûresi, 23:80.
2 "Dirilten de Odur, öldüren de. O birşeyin olmasını dilediği zaman Onun işi sadece 'Ol' demektir; o da oluverir." Mü'min Sûresi, 40:68.
3 "Yeryüzünü ölümünün ardından diriltir." Rum Sûresi, 30:24.
4 "Hastalandığımda bana şifa veren Odur." Şuarâ Sûresi, 26:80.
5 "Rızık veren, mutlak kudret ve kuvvet sahibi olan Odur." Zâriyat Sûresi, 51:58.
6 "İnsanlar ümitsizliğe düştüklerinde yağmuru indiren Odur." Şûrâ Sûresi, 42:28.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.817

1 Ey her zîhayattan önce var olan Hayy, Ey her zîhayattan sonra bâkî olan Hayy, Ey kendisine benzer hiçbir tey bulunmayan Hayy, Ey kendisi gibi hiç hayat sahibi bulunmayan Hayy, Ey hiçbir teriki bulunmayan Hayy, Ey hiçbir hayat sahibine hiçbir vecihle muhtaç olmayan Hayy, Ey bütün canlılara ölümü veren Hayy, Ey bütün canlıları rızıklandıran Hayy, Ey ölüleri dirilten Hayy, Ey kendisine asla ölüm ârız olmayan Hayy, Sen aczden ve terikten münezzeh ve mukaddessin. Senden batka ilâh yok ki bize imdad etsin. El-aman, el-aman, bizi azap atetinden ve Cehennemden kurtar. Âmin.
2 "Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bilgimiz

yoktur. Muhakkak ki Sen, ilmi ve hikmeti herşeyi kuşatan Alîm-i Hakîmsin." Bakara Sûresi, 2:32.

Şuâlar / Birinci Şuâ - s.834

Evet, **'deki iki tenvin, *nun*'durlar; 1334 eder ki, o aynı zamanda (Arabî tarihle) Said, umumî harpte, maddî ve dehşetli bir mevtten dahi harika bir tarzda kurtulması ve felsefe ve gafletten gelen mânevî ve şiddetli bir ölümden necat bulması ve Kur'ân'ın âb-ı hayatıyla taze bir hayata girmesi tarihidir. Bu tevafuk-u mânevî ve muvafakat-ı cifrîye delâlet derecesinde bir işarettir. Hem**

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.852

görünüp der'akap kaybolmaları ve daimî bir faaliyet-i müdhişe içinde mevt ve zeval levhaları bana çok hazin görünüp, rikkatime şiddetle dokunarak beni ağlatıyordu. O güzel hayvancıkların vefatlarını gördükçe kalbim acıyordu: "Of, yazık! Ah yazık!" diyerek bu ahların, ofların altında derinden derine bir vâveylâ-i ruhî hissediyordum. Ve bu âkıbete uğrayan hayat ise, ölümden beter bir azap gördüm.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.853

Bir zaman yüksek bir dağ başındaydım. Gafleti dağıtacak bir intibah-ı ruhî vasıtasıyla, kabir tam mânâsıyla, ölüm bütün çıplaklığıyla ve zeval ve fenâ ağlattırıcı levhalarıyla bana göründü. Herkes gibi fıtratımdaki fıtrî aşk-ı beka, birden zevâle karşı isyan edip galeyana geldi. Ve muhabbet ve takdirle pek çok alâkadar olduğum ehl-i kemâlât ve meşahir-i enbiya ve evliya ve asfiyanın sönmelerine ve mahvolmalarına karşı mahiyetimdeki rikkat-i cinsiye ve şefkat-i nev'iye dahi kabre karşı tuğyan edip feveran etti. Ve altı cihetle istimdatkârâne baktım; hiç bir teselli, bir medet göremedim. Çünkü, zaman-ı mâzi tarafı, bir mezar-ı ekber; ve müstakbel bir karanlık; ve yukarı bir dehşet; ve aşağı ve sağ ve sol taraflarından elîm ve hazîn haller, hadsiz muzır şeylerin tehâcümâtını gördüm.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.853

En evvel, beni çok korkutan ölümün yüzüne baktım. Gördüm ki, ölüm, ehl-i iman için bir terhistir. Ecel terhis tezkeresidir, bir tebdil-i mekândır, bir hayat-ı bâkiyenin mukaddimesi ve kapısıdır. Zindan-ı dünyadan çıkmak ve bağıstan-ı cinâna bir uçmaktır. Hizmetinin ücretini almak için huzur-u Rahmân'a girmeye bir nöbettir ve dâr-ı saadete gitmeye bir davettir diye kat'î anladığımdan, ölümü ve mevti sevmeye başladım.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.859

Bu makamda diyorsun ki: "Kâinatı hüsün ve cemâl ve güzellik ve adalet ihata etmiştir. Halbuki, gözümüz önünde bu kadar çirkinliklere ve musibetlere ve hastalıklara ve beliyyelere ve ölümlere ne diyeceksin?"

Şuâlar / Üçüncü Şuâ - s.865

1"Göklerin ve yerin yaratılmasında, gecenin ve gündüzün değişmesinde, insanlara faydalı şeylerle denizde akıp giden gemilerde, Allah'ın gökten su indirip onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, her türlü canlıyı yeryüzüne yaymasında, rüzgârları sevk etmesinde ve gökle yer arasında Allah'ın emrine boyun eğmiş bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için Allah'ın varlık ve birliğine, kudret ve rahmetine işaret eden nice deliller vardır." Bakara Sûresi, 2:164.

Şuâlar / Yedinci Şuâ - s.896

İşte bu hakikat noktasında, imana karşı gelen kâfirlerin ve münkirlerin kesretinin ve zâhiren çokluğunun kıymeti yoktur. Ve mü'minin yakînine ve imanına hiç tereddüt vermemek lâzımken, bu asırda Avrupa filozoflarının nefiy ve inkârları, bir kısım bedbaht meftunlarına tereddüt verip yakînlerini izale ve saadet-i ebediyelerini mahvetmiş. Ve insandan her günde otuz bin adama isabet eden ölümü, mevt ve eceli bir terhis mânâsından çıkarıp idam-ı ebedî sûretine çevirmiş. Kapısı kapanmayan kabir, daima idamını o münkire ihtar etmekle lezzetli hayatını elîm elemlerle zehirliyor. İşte, iman ne kadar büyük bir nimet ve hayatın hayatı olduğunu anla!

Şuâlar / Dokuzuncu Şuâ - s.943

Birincisi: Nev-i beşerin hemen yarısını teşkil eden çocuklar, yalnız Cennet fikriyle, onlara dehşetli ve ağlatıcı görünen ölümlere ve vefatlara karşı dayanabilirler. Ve gayet zayıf ve nazik vücutlarında bir kuvve-i mâneviye bulabilirler. Ve herşeyden çabuk ağlayan gayet mukavemetsiz mîzac-ı ruhlarında, o Cenneti ile bir ümit bulup mesrurâne yaşayabilirler. Meselâ, Cennet fikriyle der: "Benim küçük kardeşim veya arkadaşım öldü, Cennetin bir kuşu oldu. Cennette gezer, bizden daha güzel yaşar." Yoksa, her vakit etrafında kendi gibi çocukların ve büyüklerin ölümleri o zayıf biçarelerin endişeli nazarlarına çarpması, mukavemetlerini ve kuvve-i mâneviyelerini zîr ü zeber ederek gözleriyle beraber, ruh, kalb, akıl gibi bütün letaifini dahi öyle ağlattıracak, ya mahvolup veya divâne bir bedbaht hayvan olacaktı.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.949

Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberinin güzelce izah ettiği gibi, ölüm o kadar kat'î ve zâhirdir ki, bugünün gecesi ve bu güzün kışı gelmesi gibi ölüm başımıza gelecek. Bu hapishane nasıl ki mütemadiyen çıkanlar ve girenler için muvakkat bir misafirhanedir; öyle de, bu zemin yüzü dahi acele hareket eden kafilelerin yollarında bir gecelik konmak ve göçmek için bir handır. Herbir şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm, elbette hayattan ziyade bir istediği var.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.949

Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor. Elbette bu ecel cellâdının elinden ve kabir haps-i münferidinden kurtulmak çaresi varsa, insanın en büyük ve herşeyin fevkinde bir endişesi, bir meselesidir. Evet, çaresi var ve Risale-i Nur Kur'ân'ın sırrıyla o çareyi, iki kere iki dört eder derecesinde kat'î ispat etmiş. Kısacık hülâsası şudur ki:

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.949

Ölüm ya idam-ı ebedîdir; hem o insanı, hem bütün ahbabını ve akaribini asacak bir darağacıdır. Veyahut başka bir bâki âleme gitmek ve iman vesikasıyla saadet sarayına girmek için bir terhis tezkeresidir. Ve kabir ise, ya karanlıklı bir haps-i münferit ve dipsiz bir kuyudur. Veyahut bu zindan-ı dünyadan bâki ve nuranî bir ziyafetgâh ve bağistana açılan bir kapıdır. Bu hakikati Gençlik Rehberi bir temsil ile ispat etmiş.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.950

Madem lezzet ve zevk için ölümü hatıra getirmeyip dalâlet ve sefahete atılıyorsun. Kat'iyen bil ki, senin dalâletin hükmüyle bütün geçmiş zaman-ı mazi ölmüş ve mâdumdur. Ve içinde cenazeleri çürümüş bir vahşetli mezaristandır. İnsaniyet alâkadarlığıyla ve dalâlet yoluyla, senin başına ve varsa ve ölmemişse kalbine, o hadsiz firaklardan ve o nihayetsiz dostlarının ebedî ölümlerinden gelen elemler, senin şimdiki sarhoşça, pek kısa bir zamandaki cüz'î lezzetini imha ettiği gibi, gelecek istikbal zamanı dahi, itikatsızlığın cihetiyle yine mâdum ve karanlıklı ve ölü ve dehşetli bir vahşetgâhtır.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.951

Meselâ, senin gayet sevdiğin birtek evlâdın sekeratta ölmek üzere iken ve meyusâne elîm ebedî firakını düşünürken, birden Hazret-i Hızır ve Hakîm-i Lokman gibi bir doktor geldi, tiryak gibi bir macun içirdi. O sevimli ve güzel evlâdın gözünü açtı, ölümden kurtuldu. Ne kadar sevinç ve ferah veriyor, anlarsın.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.953

Gençlik Rehberinde izah edildiği gibi, gençlik hiç şüphe yok ki gidecek. Yaz güze ve kışa yer vermesi ve gündüz akşama ve geceye değişmesi kat'iyetinde, gençlik dahi ihtiyarlığa ve ölüme değişecek.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.957

o hikmet-i ezeliye, o adalet-i sermediye âhiretsiz olmazlar ve ölümde en zâlimlerin ve en mazlumların bir tarzda gitmelerindeki âkıbetsiz bir dehşetli haksızlığa, adaletsizliğe ve hikmetsizliğe hiçbir vechile müsaade etmezler diye, *Hakîm* ve *Hakem* ve *Adl* ve *Âdil* isimleri bizim sualimize kat'î cevap veriyorlar.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.958

Nasıl ki iki kışlada yatan ve duran mutî askerler, bir kumandanın çağırmasıyla silâh başına ve vazife başına boru sesiyle gelmeleri gibi, aynen öyle de, bu iki kışlanın misalinde ve emre itaatında koca semavat ve küre-i arz Sultan-ı Ezelînin askerlerine iki mutî kışla gibi, ne vakit Hazret-i İsrafil Aleyhisselâmın borusuyla o kışlalarda ölümle yatanlar çağrılsa, derhal ceset libaslarını giyip dışarı fırlamalarını ispat edip gösteren, her baharda arz kışlası içindekiler, melek-i ra'dın borusuyla aynı vaziyeti göstermesiyle nihayetsiz azameti anlaşılan bir saltanat-ı rububiyet; elbette ve elbette ve herhalde ve hiç şüphe getirmez ki, Onuncu Sözde ispatına binaen o rahmet ve hikmet ve inayet ve

adalet ve saltanat-ı sermediyenin gayet kat'î istedikleri dâr-ı âhiret ve daire-i haşir ve neşrin açılmamasıyla o nihayetsiz cemal-i rahmet nihayetsiz bir çirkin merhametsizliğe inkılâp etmesi ve o hadsiz kemâl-i hikmet, hadsiz kusurlu abesiyete ve faydasız israfata dönmesi ve o gayet şirin inayet, gayet acı ihanetlere değişmesi ve o gayet mizanlı ve hakkaniyetli adalet, gayet şiddetli zulümlere kalb olması ve o gayet derecede haşmetli ve kuvvetli saltanat-ı sermediye sukut etmesi ve haşrin gelmemesiyle bütün haşmeti kaybolması ve kemâlât-ı rububiyeti acz ve kusur ile lekedar olması, hiçbir cihet-i imkânı yok, hiçbir akıl ihtimal vermez, yüz muhal içinde birden bulunur, dâire-i imkân haricinde bâtıl ve mümtenidir.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.958

Çünkü nâzenin ve nazdar beslediği ve akıl ve kalb gibi cihazatla saadet-i ebediyeye ve âhirette beka-i daimîye iştiyak hissini verdiği halde onu ebedî idam etmek, ne kadar gadirli bir merhametsizlik; ve onun yalnız dimağına yüzer hikmetler ve faydalar taktığı halde onu dirilmemek üzere bütün cihazatını ve binler faydaları bulunan istidadâtını âkıbetsiz bir ölümle faydasız, neticesiz, hikmetsiz bütün bütün israf etmek, ne derece hilâf-ı hikmet ve binler vaid ve ahidlerini yerine getirmemekle-hâşâ-aczini ve cehlini göstermek, ne kadar o haşmet-i saltanata ve o kemâl-i rububiyete zıttır, her zîşuur anlar. Bunlara kıyasen, inayet ve adâleti tatbik eyle...

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.962

Evet, her insanın, her zaman düşündüğü en ehemmiyetli endişesi, mezaristana giren kendi dostları ve akrabaları gibi o idamhaneye girmek keyfiyetidir. Birtek dostu için ruhunu feda eden o bîçare insanın, binler, belki milyonlar, milyarlar dostları ebedî bir müfarakat içinde idam olmalarını tevehhüm edip Cehennem azabından beter bir elem, o düşünmek ucundan göründüğü vakit, âhirete iman geldi, gözünü açtırdı ve perdeyi kaldırdı... "Bak" dedi. O, imanla baktı. Cennet lezzetinden haber veren bir lezzet-i ruhâniyeyi, o dostları ebedî ölümlerden ve çürümelerden kurtulup mesrurâne bir nuranî âlemde onu da bekliyorlar vaziyetinde müşahedesiyle aldı.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.963

Hem nev-i beşerin ehemmiyetli bir kısmı, hastalar ve mazlumlar ve bizim gibi musibetzedeler ve fakirler ve ağır ceza alan mahpuslar, eğer iman-ı âhiret onların imdadına yetişmezse, her vakit hastalığın ihtarıyla gözü önüne gelen ölüm ve intikamını alamadığı ve namusunu elinden kurtaramadığı zâlimin mağrurâne ihaneti ve büyük musibetlerde boşu boşuna malını, evlâdını kaybetmekle gelen elîm meyusiyeti ve bir-iki dakika veya bir iki saat keyif yüzünden beş on sene böyle bir hapis azabını çekmekten gelen kederli sıkıntı, elbette o biçarelere dünyayı zindan ve hayatı bir işkenceli azaba çevirir. Eğer âhirete iman imdatlarına yetişse, birden onlar nefes alırlar; sıkıntıları, meyusiyetleri ve endişeleri ve intikam hiddetleri, derece-i imanına göre kısmen ve bazan tamamen zâil olur.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.963

Hattâ diyebilirim ki, benim ve bir kısım kardeşlerimin bu sebepsiz hapsimizde ve dehşetli musibetimizde, eğer iman-ı âhiret yardım etmeseydi, bir gün dayanmak, ölüm kadar tesir edip bizi hayattan istifa etmeye sevk edecekti. Fakat hadsiz şükür olsun,

benim canım kadar sevdiğim pek çok kardeşlerimin bu musibetten gelen elemlerini de çektiğim ve gözüm kadar sevdiğim binler Risale-i Nur risaleleri ve benim yaldızlı ve süslü ve çok kıymettar kitaplarımın ziyaları ve ağlamalarından teessüflerini çektiğim ve eskiden beri az bir ihaneti ve tahakkümü kaldıramadığım halde;

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.964

Hem her insanın küçük bir dünyası, belki küçük bir cenneti dahi kendi hanesidir. Eğer iman-ı âhiret o hanenin saadetinde hükmetmezse, o aile efradı, herbiri şefkat ve muhabbet ve alâkadarlığı derecesinde elîm endişeler ve azaplar çeker. O cenneti, cehenneme döner veyahut muvakkat eğlenceler ve sefahetlerle aklını tenvim edip uyutur. Devekuşu gibi avcıyı görür, kaçamıyor, uçamıyor. Başını kuma sokar, tâ görünmesin. Başını gaflete sokar, tâ ölüm ve zeval ve firak onu görmesin. Divanece, muvakkat iptal-i his nev'inden bir çare bulur. Çünkü, meselâ valide, ruhunu feda ettiği evlâdını daima tehlikelere mâruz gördükçe titrer. Ve pederini ve kardeşini eksik olmayan belâlardan kurtaramayan evlâtlar, daim bir keder, bir korkaklık hisseder. Buna kıyasen, bu dağdağalı, kararsız hayat-ı dünyeviyede, o mes'ut zannedilen aile hayatı çok cihetlerle saadetini kaybeder. Ve kısacık bir hayattaki münasebet ve karâbet dahi, hakiki sadakati ve samimî ihlâsı ve garazsız bir hizmeti ve muhabbeti vermez. Ahlâk o nisbette küçülür, belki sukut eder.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.977

***Elhasıl,* nasıl ki, iman, ölüm vaktinde insanı idam-ı ebedîden kurtarıyor; öyle de, herkesin hususî dünyasını dahi idamdan ve hiçlik karanlıklarından kurtarıyor. Ve küfür ise, hususan küfr-ü mutlak olsa, hem o insanı, hem hususî dünyasını ölümle idam edip mânevî cehennem zulmetlerine atar, hayatının lezzetlerini acı zehirlere çevirir. Hayat-ı dünyeviyeyi âhiretine tercih edenlerin kulakları çınlasın! Gelsinler, buna ya bir çare bulsunlar veya imana girsinler, bu dehşetli hasârattan kurtulsunlar.**

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.980

Ben de aynen bu ağlayan çocuk gibi, bu hazin kışta ve elîm bir vaziyetimde gayet elîm iki vefat haberini aldım. Biri, hem âli mekteplerde birinciliği kazanan, hem Risale-i Nur'un hakikatlerini neşreden biraderzâdem merhum Fuad; ikincisi, hacca gidip sekerat içinde tavaf ederken, tavaf içinde vefat eden Âlime Hanım namındaki merhume hemşirem... Bu iki akrabamın ölümleri, İhtiyar Risalesinde yazılan merhum Abdurrahman'ın vefatı gibi beni ağlatırken, imanın nuruyla o mâsum Fuad, o saliha Hanım insanlar yerinde meleklere, hûrilere arkadaş olduklarını ve bu dünyanın tehlike ve günahlarından kurtulduklarını mânen, kalben gördüm. O şiddetli hüzün yerinde büyük bir sevinç hissedip hem onları, hem Fuad'ın pederi kardeşim Abdülmecid'i, hem kendimi tebrik ederek Erhamürrahimîne teşekkür ettim. Bu iki merhumeye rahmet duası niyetiyle buraya yazıldı, kaydedildi.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.980

Aynen bu perdeler gibi, Azrail Aleyhisselâmın vazifesi de bir perdedir-tâ haksız şekvâlar Cenâb-ı Hakka gitmesin. Çünkü ölümdeki hikmet ve rahmet ve güzellik ve maslahat cihetini herkes göremez. Zâhire bakıp itiraz eder, şekvâya başlar. İşte bu

haksız şekvâlar Rahîm-i Mutlaka gitmemek hikmetiyle, Azrail Aleyhisselâm perde olmuş.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.981

Ve hilkat-i kâinatın en ehemmiyetli neticesi olan insanlarla münasebât-ı Rabbâniyeyi tebliğ ve izhar eden Cebrail Aleyhisselâm ve zîhayat âleminde en haşmetli ve en dehşetli olan diriltmek ve hayat vermek ve ölümle terhis etmekteki Hâlıka mahsus olan icraat-ı İlâhiyeyi, yalnız temsil edip ubudiyetkârâne nezaret eden İsrafil Aleyhisselâm ve Azrail Aleyhisselâm ve hayat dairesinde rahmetin en cemiyetli, en geniş, en zevkli olan rızıktaki ihsanat-ı Rahmâniyeye nezaretle beraber

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.985

"Ey bedbaht! Ben seni idam-ı ebedîden kurtarmaya ve fâni hayvaniyetin en süflî ve elîm derecesinden bir bâki insaniyet saadetine çıkarmaya çalışıyorum; sen benim ölümüme ve idamıma çalışıyorsun. Senin bu dünyada lezzetin pek az, pek kısa; ve âhirette ceza ve belâların pek çok ve pek uzundur. Ve benim ölümüm bir terhistir. Haydi def ol! Seninle uğraşmam, ne yaparsan yap!" der. O zâlim düşmanına hiddet değil, belki acıyor, şefkat ediyor, "Keşke kurtulsaydı" diyerek ıslahına çalışır.

Şuâlar / On İkinci Şuâ - s.988

Biz Risale-i Nur'un keşfiyat-ı kat'iyesiyle iki kere iki dört eder derecesinde sarsılmaz bir kanaatla bilmişiz ki, ölüm bizim için, sırr-ı Kur'ân ile, idam-ı ebedîden terhis tezkeresine çevrilmiş.

Şuâlar / On İkinci Şuâ - s.991

Evet, bu şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm hakikati, elbette hayattan ziyade bir istediği var. Ve onun idamından kurtulmak çaresi, insanların her meselesinin fevkinde en büyük ve en ehemmiyetli ve en lüzumlu bir ihtiyac-ı zaruri ve kat'îsidir. Acaba, bu çareyi kendine bulan Risale-i Nur şakirtlerini ve o çareyi binler hüccetler ile bulduran Risale-i Nur'u âdi bahanelerle itham edenler ne kadar kendilerini hakikat ve adalet nazarında müttehem oluyor, divaneler de anlar.

Şuâlar / On İkinci Şuâ - s.997

Hem madem herşey geçici ve fânidir ve ölüm ölmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor. Ve zahmet ise rahmete kalb oluyor. Elbette biz sabır ve şükürle tevekkül edip sükût ederiz. Zarar ile, icbar ile sükûtumuzu bozdurmak ise, insafa, adalete, gayret-i vataniyeye ve hamiyet-i milliyeye bütün bütün zıttır, muhaliftir.

Şuâlar / On Dördüncü Şuâ - s.1025

Bir Müslüman el-iyâzü billâh, eğer irtidat etse, küfr-ü mutlaka düşer; bir derece yaşatan küfr-ü meşkûkte kalmaz. Ecnebi dinsizleri gibi de olmaz. Ve lezzet-i hayat noktasında, mâzi ve müstakbeli olmayan hayvandan yüz derece aşağı düşer. Çünkü, geçmiş ve gelecek mevcudatın ölümleri ve ebedî müfarakatları, onun dalâleti cihetiyle, onun kalbine mütemadiyen hadsiz firakları ve elemleri yağdırıyor. Eğer iman gelse,

kalbe girse, birden o hadsiz dostlar diriliyorlar. "Biz ölmemişiz, mahvolmamışız" lisan-ı halleriyle diyerek, o Cehennemî hâlet, Cennet lezzetine çevrilir.

Şuâlar / On Dördüncü Şuâ - s.1062

"Cevabü'l-ahmak es-sükût" kaidesince, böylelere karşı cevap sükûttur. Fakat bazı ahmakların arkasında bedbaht gafiller de bulunduğundan deriz ki: Ey bîçareler! Bu dünya bir misafirhanedir. Madem ölüm var, kabre girilecek. Bu hayat gidiyor, bâki bir hayat geliyor. Bir defa top tüfek denilse, bin defa Allah Allah demek lâzım gelir.

Şuâlar / On Dördüncü Şuâ - s.1063

Yirmi Altıncı Lem'a, ihtiyarlar hakkında, "Ankara'nın eskimiş kalesinin başına çıktım. O kale tahaccür etmiş hâdisât-ı tarihiye suretinde bana göründü. Benim ihtiyarlığım, kalenin ihtiyarlığı, şanlı Osmanlı Devletinin ihtiyarlığı, hilâfet saltanatının vefatı bana gayet hazîn geldi. Firkatli bir hâlet içinde, geçmiş zamanın derelerine ve gelecek zamanın tepelerine baktım. Mazi, teselli yerine dehşet verdi; istikbal, benim ve emsâlimin ve nesl-i âtinin büyük ve karanlık bir kabri suretinde göründü. Hazır günüme baktım. Ölümle bir hareket-i mezbuhânenin ıztırabını çeken cismimin cenazesini taşıyan bir tabut suretinde göründü" denilmektedir.

Şuâlar / On Dördüncü Şuâ - s.1073

Madem ölüm ölmüyor ve ecel gizlidir, her vakit gelebilir. Ve madem kabir kapanmıyor; kafile kafile arkasından gelenler oraya girip kayboluyorlar. Ve madem bu hayat-ı dünyeviye gayet sür'atle gidiyor. Ve madem ölüm, ehl-i iman hakkında idam-ı ebedîden terhis tezkeresine çevrildiğini, hakikat-i Kur'âniye ile Risale-i Nur güneş gibi göstermiş, ve ehl-i dalâlet ve sefahet hakkında gözle göründüğü gibi bir idam-ı ebedîdir, bütün mahbubâtından ve mevcudattan bir firâk-ı lâyezâlîdir. Elbette ve elbette, hiçbir şüphe kalmaz ki, en bahtiyar odur ki, sabır içinde şükredip hapis müddetinden tam istifade ederek, Nurlar dersini alarak, istikamet dairesinde imanına ve Kur'ân'a hizmete çalışır.

Şuâlar / On Dördüncü Şuâ - s.1104

Biz Risale-i Nur talebeleri, iman ve İslâmiyet hizmeti uğrunda zâlimlerin zulmüne mâruz kaldığımız vakit, hapishane köşelerinde veya darağaçlarında ölmeyi, istirahat döşeğindeki ölüme tercih ederiz.

Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1116

2 "Allah'dan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. Onun hiçbir şeriki yoktur. Mülk umumen Onundur. Hamd ve senâ, medih ve minnet Ona mahsustur. Hayatı veren ve hayatı rızık ile devam ettiren Odur. Ölümü veren de Odur. O kendisine asla ölüm ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir. Bütün hayır Onun elindedir. O her şeye hakkıyla kadirdir. Herşeyin ve herkesin dönüşü de Onadır." Kaynaklar için Bknz: 20.Mektub.

Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1118

Evet, görüyoruz ki, güz mevsiminde üç yüz bin nevi zîhayat vefat namıyla terhis edilirken, herbir nevi ve ferdin sahife-i amellerinin kutucukları ve işlediklerinin

fihristeleri ve gelen baharda işleyeceklerinin listeleri ve bir cihette bir nevi ruhları olan tohumlarını onların yerlerinde Hafîz-i Zülcelâlin yed-i hikmetine emanet edildiğini ve incirin tohum ve çekirdekleri gibi zerrecik o küçücük tohumları birer ruh-u bâki gibi incir ağacının bütün kavânin-i hayatiyesini taşıyan ve bir kitap kadar kuvve-i hâfızada yazı misilli ağacın tarihçe-i hayatını onda kader kalemiyle yazan, büyük bir kitap hükmüne getiren bir Hallâk-ı Hakîm, bir Hayy-ı Lâyemutu tanımayan, elbette değil ahmak bir insan ve divâne bir hayvan, belki Cehennem ateşini karıştıran bir serseri şeytandan daha bedbaht ve ebedî ölüme mahkûm olur.

Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1118

1 "Ölümü veren de Odur."

Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1118

2 "O, kendisine asla ölüm ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir."

Şuâlar / On Beşinci Şuâ - s.1149

Sonra sinema perdesi gibi insan âlemi bana göründü. Ehl-i dalâletin dürbünüyle baktım. O âlemi o kadar karanlıklı, dehşetli gördüm ki, kalbimin en derinliklerinden feryad ettim, eyvah dedim. Çünkü, insanlarda ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve kâinatı ihâta eden tasavvurat ve efkârları ve ebedî beka ve saadet-i ebediyeyi ve Cenneti gayet ciddî isteyen himmetleri ve fıtrî istidatları ve had konulmayan ve serbest bırakılan fıtrî kuvveleri ve hadsiz maksatlara müteveccih ihtiyaçları ve zaaf ve aczleriyle beraber hücumlarına mâruz kaldıkları hadsiz musibet ve a'dâları ile beraber gayet kısa bir ömür, hergün ve her saat ölüm endişesi altında, gayet dağdağalı bir hayat, yaşamak için gayet perişan bir maişet içinde kalbe, vicdana en elîm ve en müthiş hâlet olan mütemâdi zeval ve firak belâsını çekmek içinde, ehl-i gaflet için zulümat-ı ebediye kapısı suretinde görülen kabre ve mezaristana bakıyorlar, birer birer ve taife taife o zulümat kuyusuna atılıyorlar gördüm.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 4 - s.1179

Kezalik, birbiriyle ülfet peyda eden ve herbirisi yerini tanıyan ve bir derece yontulmuş taşlar gibi kesb-i letafet eden bedenin zerratı, ölümle dağıldıktan sonra, haşirde, Hâlıkın izniyle, İsrafil'in borusuyla o zerrat-ı asliye ve esasiye içtimaa dâvet edildikleri zaman, pek kolay içtima ederler ve beden-i insanîyi yine eskisi gibi teşkil ederler. Maahâzâ, kudret-i ezeliyeye nisbeten en büyük, en küçük gibidir; hiçbir şey o kudrete ağır gelemez.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 4 - s.1179

İkinci âyetle işaret edilen delil-i adlî ise: Evet, görüyoruz ki, alelekser, gaddar, fâcir zâlimler lezzetler, nimetler içinde pek rahat yaşıyorlar. Yine görüyoruz ki, mâsum, mütedeyyin, fakir mazlumlar zahmetler, zilletler, tahkirler, tahakkümler altında can veriyorlar. Sonra ölüm gelir, ikisini de götürür. Bu vaziyetten bir zulüm kokusu gelir. Halbuki kâinatın şehadetiyle, adalet ve hikmet-i İlâhiye zulümden pâk ve münezzehtirler. Öyleyse, adalet-i İlâhiyenin tam mânâsıyla tecellî etmesi için haşre ve mahkeme-i kübraya lüzum vardır ki, biri cezasını, diğeri mükâfatını görsün.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 6 - s.1185

Dördüncüsü: Meselâ darp ve katle terettüp eden elem ve ölüm gibi "hâsıl-ı bilmasdar" ile tabir edilen şey, mahlûk ve sabit olmakla beraber, câmiddir. İlm-i sarfta malûmdur ki, câmidlerden ism-i fâil gibi sıfatlar yapılamaz. Ancak kisbî, nisbî, itibarî olan mânâ-yı masdarîden yapılabilir. Öyleyse, ölümün halkı katl değildir. Öyleyse, Ehl-i İ'tizalin hatâlarına, hatâ nazarıyla bakılmalıdır.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 6 - s.1185

Sekizincisi: Ölüm gibi hâsıl-ı bilmasdar denilen şey, kesb gibi bir masdara mütevakkıftır. Yani, âdetullah üzerine, o hâsıl-ı bilmasdarın vücuduna şart kılınmıştır.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 17,18,19,20 - s.1208

Sâmi bu vaziyeti görünce, suale geldi ve dedi: "Bu kadar tâzipler altında ezilmektense, birden bire ölüp gitmeleri veyahut bütün bütün sağır ve kör olmaları daha iyi değil

midir?" diye sordu. Kur'ân-ı Kerim
cümlesiyle, "Onların ölümle azaptan ve ıztıraptan kurtulmaya istihkakları yoktur, bunun için meşiet-i İlâhiye onların ölümüne taallûk etmemiştir. Taallûk etseydi, gözleri kör, kulakları sağır etmeye taallûk ederdi. Buna da taallûk etmiyor. Çünkü kanun-u İlâhîden hariç kalan bu gibi bedbahtların gözleri, kulakları daima sağ kalsın ki, azapları işitmekten ve akrepleri görmekten zevk alsınlar, yani titresinler" diye sâmie cevap vermiştir.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 17,18,19,20 - s.1211

حَذَرَ الْمَوْتِ **Yani, yolcuların saikalara karşı parmaklarıyla yaptıkları o gülünç müdafaaları mal, evlât, eşya vesaire gibi şeylerin korkusundan değildir. Ancak canlarını Cehenneme teslim edecek olan ölümün korkusundandır. Çünkü musibetin bıçağı kemiğe dayanmıştır. Onlar sevdikleri şeylerden hiçbirisine kederlenmezler, merak etmezler. Ancak ölümü ve hıfz-ı hayatı düşünürler.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 21,22 - s.1221

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ **Merci ve medlûlünün adem-i malûmiyetine delâlet eden** اَلَّذِينَ **evvelki insanların ölümle mahvolup gittiklerine ve onların ahvâlini bildirecek bir bilgi olmadığına ve yalnız sizin gibi bir kısım mahlûklar onların yerlerine gelmekle,**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 25 - s.1241

***Birincisi:* Âlemin imkân-ı harabiyetiyle ölümüdür.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 25 - s.1241

Evet, kâinatın ihtiva ettiği envâın ve bu envâın ihata ettiği efradın kısm-ı ekserîsi bu kanunlara tâbidirler. Binaenaleyh, âlem-i sağîr denilen insan, ölümden ve harabiyetten

kurtulamadığı gibi, insan-ı kebir denilen âlemin de ölümden necatı yoktur. Ve keza, kâinatın bir ağacı ölümden, dağılmaktan halâs olmadığı gibi, şecere-i hilkatten olan kâinat silsilesinin de harabiyetten kurtuluşu yoktur.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 25 - s.1242

Arkadaş! Kâinat dediğimiz şu apartman-ı İlâhî öyle ulvî, yüksek, derin, ince nizamlara tâbi ve öyle acip, garip rabıtalara bağlıdır ki, eğer bir duvarı veya bir taşı "Yerinden çık!" emrine hedef olsa, derhal âlem, ölüm hastalığına düşer, sekerata başlar; yıldızlar arasında müsademeler, ecram arasında muharebeler vukua gelir. Şu gayr-ı mütenahi boşluk, pek şiddetli sayhalar, pek dehşetli sâikalar, pek korkunç sesler, sadâlar, gürültüler ve gümbürtülerle dolar

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 25 - s.1242

Evet, insan-ı kebirin ölümü, küçük bir ölüm değildir. Sekerata başladığı zaman, milyarlarca kürelerin çarpışmasından husule gelen fırtınanın, ne tasavvuru ve ne tarifi ve ne de görülmesi imkân dairesinde değildir.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 25 - s.1242

İşte bu şiddetli ölümle hilkat bayılır, kâinat yayılır, hilkatin yağı ayranı biribirinden ayrılır; Cehennem, maddesiyle, aşîretiyle bir tarafa çekilir; Cennet de letafetiyle, lezaiziyle ve bütün güzel unsurlarıyla tecellî ve incilâ eder.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

S - Ölüm nasıl nimet olur ve ne suretle nimetlerin sırasına dahil edilmiştir?

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

C - *Evvelâ:* Ölüm, saadet-i ebediyeye mukaddemedir; bu itibarla nimet sayılabilir. Çünkü nimetin mukaddemesi de nimettir. Nitekim vâcibin mukaddemesi vâcip, haramın mukaddemesi haramdır.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

***Saniyen:* Ölüm, muzır hayvanlarla dolu bir hapisten geniş bir sahrâya çıkmak gibidir. Binaenaleyh, ruh, ceset kafesinden çıkarsa necat bulur.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

***Salisen:* Ölüm olmasaydı, küre-i arz nev-i beşeri istiab edemezdi ve nev-i beşer müthiş perişaniyetlere maruz kalırdı.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

***Rabian:* İhtiyarlık yüzünden öyle bir dereceye gelenler var ki, tekâlif-i hayatiyeye kàdir olamaz, daima ölümünü isterler.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

İşte bunun için, ölüm nimettir.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

Evet, bu hayat, ikinci hayattır ki, ölümden sonra, haşirden evvel vukua gelir. Demek, hayat-ı uhreviye bu ikinci hayatla başlar. Binaenaleyh, bu ' 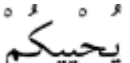 **deki hitap, yalnız insanlara ait değildir, bilcümle kâinata râcidir. Çünkü bu hayat-ı uhreviye, bütün kâinatın neticesidir. Eğer bu hayat olmasa, kâinatta hakikat denilen herşey, zıddına inkılâp eder. Meselâ nimet nikmet olur, akıl belâ olur, şefkat yılan olur.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1259

S - Onlar, birinci ölüm ile bir hayatı bilirlerse de, Allah'tan olduğunu bilmezler, inkâr ederler. İkinci hayat ile Allah'a rücuu zaten inkâr ederler.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 30 - s.1267

C - Birinci **ile beşerin bir ruh gibi arza nüfuz etmesiyle arzı ihya etmesine; ikinci** **ise, beşerin fesadı dahi Azrail gibi arzın kalbine kadar pençesini sokup arzı imatesine işarettir. Demek beşer, bir taraftan arzın şifası için bir ilâç iken, diğer taraftan ölümünü intaç eden bir zehirdir.**

İşârâtü'l-İ'câz - Filozofların Şehadetleri - s.1274

Değil dünyevî ıztıraplar, cehennemî azaplar da verilse, bıçaklarla da doğransak, en müthiş ölümlere de maruz bırakılsak, asırlar boyunca milyonlar mübarek ecdadımızın feda-yı can ettikleri bu kudsî hakikata, bizim cânımız da feda olsun. Bir değil, bin ruhum da olsa, Kur'ân için, iman için hepsini feda etmeye her zaman hazırım!

Mesnevî-i Nuriye - Lem'alar - s.1282

Evet, nasıl akan nehirlerin, dalgalanan denizlerin kabarcıkları ve yeryüzünde bulunan sair şeffaflar, şemsin ziyâ ve timsallerini göstermekle şemsin vücuduna şehadet ettikleri gibi, o kabarcık gibi şeffaflar ölüp söndükten sonra yerlerine müteselsilen gelip geçen emsalleri, yine şemsin ziyâ ve timsallerini gösterdiklerinden, şemsin devam ve bekasına ve bütün o şuâat, celevat ve timsallerin bir şems-i vâhidin eseri olduklarına şehadet ediyorlar. İşte o şeffaflar, vücutlarıyla şemsin vücuduna ve ademleri ve ölümleriyle de şemsin devam ve bekasına delâlet ediyorlar.

Mesnevî-i Nuriye - Lem'alar - s.1282

Kezalik, mevcudat, vücuduyla Vâcibü'l-Vücudun vücub-u vücuduna ve ölüm ve zevaliyle, teceddüdî bir teselsülle yerlerine gelen emsali, Sâniin ezelî ve ebedî vâhidiyetine şehadet ediyorlar.

Mesnevî-i Nuriye - Lem'alar - s.1282

Ve keza, senevî inkılâplarda, müsebbebatla esbabın birlikte ölüm ve zevali ve sonradan ikisinin yine birlikte iâdeleri, esbabın da müsebbebat gibi âciz masnu ve mahlûklardan olduğuna delâlet ettiği gibi, bu masnuat ve mevcudatın, bir Zât-ı Vâhidin müteceddid bir san'atı olduğuna da şehadet eder.

Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1294

Ve o müzeyyen masnuat-ı fâniye, fena ve adem için değildir. Ancak, onların suretleri ve misalleri, mânâları, neticeleri alınır; âlem-i bekada, ehl-i beka için ebedî manzaraların yapılmasına medar olurlar. Yahut ebedî âlemde Sâni-i Ebedî istediği şekillere sokar. Çünkü, o masnûat, beka içindir. Onları o zahirî ölüm ve fenâları, vazifelerinden terhistir, idam değildir.

Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1294

Evet, onların ölümleri fena olsa bile, yalnız bir cihetten fenaya gider, çok cihetlerden bâki kalır. Meselâ, kudret-i Ezeliyyenin yarattığı şu gül çiçeğine bak: Evet, nasıl bir kelime ağızdan çıkar çıkmaz zahiren fenaya giderse de, Allah'ın izniyle kulaklarda, kâğıtlarda, kitaplarda milyonlarca timsalleri kaldığı gibi, akıllarda da akıllar adedince mânâları kalır. Kezalik, o gül kısa bir zamanda vazifesi tamam olur olmaz solar, ölür, gider. Amma onu gören bütün insanların kuvve-i hafızalarında ve halefiyle hâmile olan tohumlarında suretleri, mânâları bâkidir. Demek, o gülün tohumu olsun, kuvve-i hafızalar olsun, o gül çiçeğinin suretini, ziynetini, menzilini hıfz için sanki birer fotoğraf ve bekası için birer menzildir.

Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1294

Evet, Kudret-i ezeliyeye nisbetle, ölümden sonra haşrin gelmesi, güzden sonra baharın gelmesi gibidir. Evet, nebatat gibi insanın da bir güzü, bir de baharı vardır. Evet, geçmiş zamanda vukua gelmiş olan mucizat-ı kudret, Sâniin bütün imkânat-ı istikbaliyeye kadir olduğuna kat'î şahit ve burhanlardır.

Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1296

Meselâ, bir insan kendi vücuduyla, hüsn-ü san'atıyla Sâniin vücub-u vücuduna ve vahdetine delâlet ettiği gibi, âmâl ve istidatları ebede kadar uzandığı halde pek sür'atle ölüm ve zevali, âhiretin vücuduna delâlet eder. Bütün mevcudatta görünen intizam-ı hikmet, tezyin-i inayet, taltif-i rahmet, tevzin-i adalet, Sâni-i Hakîmin vücut ve vahdetine şahit oldukları gibi, âhiretin ve saadet-i ebediyenin de icad ve vücutlarına delâlet ederler.

Mesnevî-i Nuriye - Katre - s.1297

İkinci kelâm: اَلْمَوْتُ حَقٌّ ***Ölüm haktır.*** **Evet, bu hayat ve bu beden şu azîm dünyaya direk olacak kabiliyette değildir. Zira onlar demir ve taştan değildir. Ancak et, kan ve kemik gibi mütehalif şeylerden terekküp etmiş; kısa bir zamanda tevafukları, içtimaları varsa da iftirakları ve dağılmaları her vakit melhuzdur.**

Mesnevî-i Nuriye - Katre - s.1305

Halbuki, birinci cihette lezzet, zevalle zâil olsa bile ruhu bâkidir. Çünkü Mün'imi düşünür. Mün'im ise merhametlidir. "Daima bu nimetleri bana verir" diye ümitvâr olur. İkinci cihette, nimetin zevali ölüm değildir ki, ruhu kalsın. Ruhu da söner, ancak dumanı kalır. Musibetlerin ise, zevâlinden sonra dumanları söner, nurları kalır. Lezzetlerin zevâlinden sonra kalan dumanları, günahlarıdır.

Mesnevî-i Nuriye - Katre - s.1305

Arkadaş! Dünya ve âhiretteki lezzet ve nimetlere, imanla bakılırsa, bunlarda bir hareket-i devriye görülür ki, emsaller birbirini takip eder. Biri gider, yerine onun misli gelir. Bu sayede o nimetlerin mahiyeti sönmez. Ancak teşahhusat-ı cüz'iyede firak ve iftirakları vardır. Bunun içindir ki, lezaiz-i imaniye, firak ve iftirakla müteessir ve mükedder olmuyor. Fakat ikinci cihette, herbir lezzetin zevâli var. Ve o zeval, hadd-i zatında elem olduğu gibi, düşünmesi de elemdir. Çünkü bu ikinci cihette, hareket devriye değildir, müstakimdir. Lezzet, ebedî bir ölümle mahkûm olur.

Mesnevî-i Nuriye - Hubâb - s.1322

Evet, dünyayı âhirete kalb etmekle kıyameti koparan kudret muktedirdir, âciz değildir. Bir zerre o kudretin nazarında gizlenemez. Şems, büyüklüğüne güvenerek o kudretin elinden kurtulamaz. Evet, onun mârifetiyle elemler lezzetlere inkılâp eder. Evet, Onun marifeti olmazsa, ulûm evhama tahavvül eder. Hikmetler illet ve belâlara tebeddül eder. Vücut ademe inkılâp eder. Hayat ölüme ve nurlar zulmetlere ve lezâiz günahlara tahavvül eder. Evet, Onun marifeti olmazsa, insanın ahbabı ve mal ve mülkü insana a'dâ ve düşman olurlar. Beka belâ olur. Kemal hebâ olur. Ömür hevâ olur. Hayat azap olur. Akıl ikab olur. Âmâl, alâma inkılâp eder.

Mesnevî-i Nuriye - Habbe - s.1326

İkinci tâğut ise, onu İlâhî bir san'at, Rahmânî bir sıbğat, yani nakışlı bir boya şeklinde gördüm. Fakat gaflet nazarıyla bakılırsa, tabiat zannedilir ve maddiyunlarca bir ilâh olur. Maahaza, o tabiat zannedilen şey, İlâhî bir san'attır. Cenab-ı Hakka hamd ve şükürler olsun ki, Kur'ân'ın feyziyle, mezkûr mücadelem her iki tâğutun ölümüyle ve her iki sanemin kırılmasıyla neticelendi.

Mesnevî-i Nuriye - Habbe - s.1326

Biri de hayat ve hayvaniyettir. Bunun da sonu ölüm ve zevaldir.

Mesnevî-i Nuriye - Habbe - s.1326

Dünyanın âkıbeti ne olursa olsun, lezâizi terk etmek evlâdır. Çünkü, âkıbetin ya saadettir; saadet ise şu fâni lezâizin terkiyle olur. Veya şekavettir. Ölüm ve idam intizarında bulunan bir adam, sehpanın tezyin ve süslendirilmesinden zevk ve lezzet alabilir mi? Dünyasının âkıbetini küfür sâikasıyla adem-i mutlak olduğunu tevehhüm eden adam için de terk-i lezâiz evlâdır. Çünkü, o lezâizin zevaliyle vukua gelen hususî ve mukayyed ademlerden, adem-i mutlakın elîm elemleri her dakikada hissediliyor. Bu gibi lezzetler o elemlere galebe edemez.

Mesnevî-i Nuriye - Habbe - s.1331

İ'lem eyyühe'l-aziz! Aklı başında olan insan, ne dünya umurundan kazandığına mesrur ve ne de kaybettiği şeye mahzun olmaz. Zira dünya durmuyor, gidiyor. İnsan da beraber gidiyor. Sen de yolcusun. Bak, ihtiyarlık şafağı, kulakların üstünde tulû etmiştir. Başının yarısından fazlası beyaz kefene sarılmış. Vücudunda tavattun etmeye niyet eden hastalıklar, ölümün keşif kollarıdır. Maahaza, ebedî ömrün önündedir. O ömr-ü bâkide göreceğin rahat ve lezzet, ancak bu fâni ömürde sa'y ve çalışmalarına bağlıdır. Senin o ömr-ü bâkiden hiç haberin yok. Ölüm sekeratı uyandırmadan evvel uyan!

Mesnevî-i Nuriye - Zerre - s.1340

İ'lem eyyühe'l-aziz! Gafil nefis, âhireti dünyanın bitişiğinde ve dünyayla bağlı bir menzil zannediyor. Bu itibarla nefsin elinde iki silâh vardır. Dünyanın zeval ve fenasının eleminden kurtulmak için âhireti düşünmekle ümitvar olur. Âhiret için lâzım olan a'mâl külfetine gelince, gaflet veya tegafül ile ondan da kendisini kurtarır. Ölmüş olanların hayatta olmadıklarını düşünmüyor. Ancak, sefere gidenler gibi, görünmüyorlarsa da hayattadırlar, diye zanneder. Ve ölüme o kadar ehemmiyet vermiyor. Bazı dünyevî işlerini ebedîleştirmek için şöyle bir desise de vardır ki, "Matluplarımın dünyada semereleri olmasa da esasları âhiretle muttasıl ve âhirette faydaları vardır" diye mütesellî oluyor. Meselâ, ilim gibi, "Dünyada menfaati olmasa bile âhirette faydası vardır" diye iyi ciheti göstermekle, kötü ciheti altında yutturur.

Mesnevî-i Nuriye - Şemme - s.1344

İ'lem eyyühe'l-aziz! Lâfızların tebeddülüyle mânâ tebeddül etmez, bâki kalır. Kabuk parçalanır, lüb bâki ve sağlam kalır. Libası yırtılır, cesedi sağlam, bâki kalır. Ceset ölüp dağılırsa da ruh bâki kalır. Cisim ihtiyarlanırsa, enâniyet genç kalır. Çokluk, cemaat dağılır, ama vahid-i fert bâki kalır. Kesret bozulur, vahdet bâkidir. Madde kırılır, nur bâkidir. Binaenaleyh, ömrün bidâyetinden sonuna kadar devam eden mânâ, çok cesetleri tebeddül ve tavırdan tavıra intikal ve devirden devire yuvarlandığı halde vahdetini, bekasını muhafaza ettiği gibi, ölüm hendeğini de atlayarak sâlimen ebed yoluna devam edecektir. Maahaza, her vakit "Fenâya hazır ol" emrini intizar eden zeval ve bekasız maddiyatta, şu hıfz ve muhafaza düsturu, bekayla çok münasebettar olan ruh ve mânâda da câridir.

Mesnevî-i Nuriye - Şemme - s.1348

Nasıl ki amellerin hayatı niyetledir. Onun gibi, niyet bir cihetle fıtrî ahvalin ölümüdür. Meselâ, tevâzua niyet onu ifsad eder; tekebbüre niyet onu izâle eder; feraha niyet onu uçurur; gam ve kedere niyet onu tahfif eder. Ve hâkezâ, kıyas et.

Mesnevî-i Nuriye - Onuncu Risale - s.1354

***Birisi:* Ölümdür ki, insanı dünyadan ve bütün sevgililerinden ayıran bir ayrılmaktır.**

Mesnevî-i Nuriye - Onuncu Risale - s.1360

Evet, bu âyetlerin sarahatine göre, ölüm, zeval, firak, adem kapısı ve zulümat kuyusu olmayıp ancak Sultan-ı Ezel ve Ebedin huzuruna girmek için bir medhaldir. Bu beşaretin işaretiyle, kalb adem-i mutlak korkusundan, eleminden kurtulur. Evet, küfrün tazammun ettiği cehennem-i mâneviyeye bak: [5] اَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِی بِی hadis-i kudsîsi sırrınca, Cenab-ı Hak kâfirin zan ve itikadını daimî bir azab-ı elîme kalb eder. Sonra, iman ve yakîn ile, Cenab-ı Hakkın likasından sonra, rızasından sonra, rüyetinden sonra mü'minler için hasıl olan lezzetlerin derecelerine bak. Hattâ Cehennem-i cismanî, ârif olan mü'min için, âsiye kâfirin cehennem-i mânevîsine nisbeten cennet gibidir.

Mesnevî-i Nuriye - Şûle - s.1365

İ'lem eyyühe'l-aziz! Cenab-ı Hakkın günahkârları affetmesi fazldır, tâzip etmesi adldir. Evet, zehiri içen adam, âdetullaha nazaran hastalığa ölüme kesb-i istihkak eder. Sonra hasta olursa, adldir. Çünkü cezasını çeker. Hasta olmadığı takdirde Allah'ın fazlına mazhar olur.

Mesnevî-i Nuriye - Nokta - s.1367

1 Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, kadere, hayır ve şerrin Allah Teâlâdan geldiğine iman ettim. Ölümden sonra diriliş haktır. Allah'tan başka ilâh olmadığına şahitlik ederim. Muhammed'in, Allah'ın resulü olduğuna da şahitlik ederim.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1382

1 Vakti çıkmadan önce namaza; ölümden önce de tevbeye koşunuz.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1391

Ey Said-i biçare! Hayat, böyle gayâta müteveccih olduğu halde, ne akıl ve ne insafla hayatını hiç ender hiç hükmünde olan huzuzat-ı nefsaniyeye sarf ediyorsun? Sair zevilhayat, hattâ nebatat dahi, bahsettiğimiz gayelerin bazısında sana şeriktirler. Evet, nar, elma ve dut gibi musannâ meyveler birer kelime-i kudrettirler. Esmâ-i İlâhiyeyi ilân edip okutturuyorlar. Onların hayatlarının gayeleri bu gibi emirlerdir. Yoksa, bu meyvelerin suretlerinin gayeleri olan yenilmek, gaye-i hayatları değildir. Ancak, gaye-i mevtleri olabilir. Yani ölümlerinin bir gayesidir. Fakat sair zevilhayat, bütün gayelerde sana müsavi olamaz. Çünkü, câmi ayna sendedir. Sen dahi, senden çok aşağı olanlardan daha aşağı olma. Mü'minin kıymetini ilân eden şu hadis-i kudsî sana kâfidir.

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 21 - s.1693

Elhasıl: **Ehl-i dalâlet, muvakkat hayata karşı mücadele ediyorlar. Bizler, ölüme karşı nur-u Kur'ân ile cidaldeyiz. Onların en büyük meselesi-muvakkat olduğu için-bizim meselemizin en küçüğüne-bekaya baktığı için-mukabil gelmiyor. Madem onlar divanelikleriyle bizim muazzam meselelerimize tenezzül edip karışmıyorlar; biz, neden kudsî vazifemizin zararına onların küçük meselelerini merakla takip ediyoruz?**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 43 -s.1709

Mâdem ölüm öldürülmüyor; hayattan çok ziyade ehemmiyetli bir meseledir. Yüzde doksanı bu hayatın selâmetine çalışıyorlar. Biz Risale-i Nur şakirtleri de, herkesin başına muhakkak gelecek olan ölümün dehşetli hücumuna karşı mücadele ediyoruz. Hadsiz şükür olsun ki, şimdiye kadar o ölüm idam-ı ebedîsini, yüz binler adam hakkında terhis tezkeresine Risale-i Nur ile çevirdiğine yüzbinler şahit gösterebiliriz. Bu hakikat noktasını sizin gibi vatanperver, milliyetperverler bizi teşviklerle alkışlaması lâzım gelirken, evhamlarla itham altına alıp tarassutlarla tâciz etmek, ne kadar insaftan ve hamiyetten uzak olduğunu insafınıza havale ediyorum.

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 57 -s.1717

Ben de size bütün kuvvetimle temin ediyorum ki, ben ruh u canımla, onların, Risale-i Nur ve talebelerine ilişmeye bedel bana ilişmelerini iftiharla kabul ediyorum. Güya başka yerlerde birden bana iltihak ediyorlar ve men'ine çare bulamıyorlar, fakat burada tam çare bulmuşlar zannedip böyle muamele oluyor. Siz hiç müteessir olmayınız. Benim bu vaziyetim, Risale-i Nur şakirtlerinin fütuhatlarına bir vesiledir. İnayet-i merhamet-i İlâhiye, hakkımda ehl-i dünyanın haksızlıklarını büyük bir hayra çevirecek kanaatindeyim. Zaten mesleğimizde zaman, mekân sohbetimize mâni olamaz. Şarkta, garpta, hattâ âhirette, berzahta olsa da beraberiz. Meselâ, berzahta Hafız Ali (r.h.) hergün mânen yanımızdadır. Bu hakikate binaen, sûrî ayrılmaya, hattâ ölüme ehemmiyet vermemeliyiz.

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 75 -s.1729

Ben de derim: Ey bana dinsizlik hesabına ihanet ve hakaret eden bedbahtlar! Kat'iyen size haber veriyorum, yakında-tevbe etmemek şartıyla-hiç çare-i halâs yok ki, ecel cellâdıyla sen, idam-ı ebedî ile ölüm darağacı ile asılacaksın! Şeraretli ruhun dahi ebedî bir haps-i münferitte mahkûm olmakla beraber, ehl-i iman ve ruhânîlerin nefret ve lânetini kazanacaksın. Tevbe etmemek şartıyla, benim intikamım, senden pek muzaaf bir sûretle alınıyor bildiğimden, hiddet değil, hattâ sana acıyorum!

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 78 -s.1731

Hem camiden men hâdisesinin aynı vaktinde, men'e emir veren yeni kaymakam, Afyon'da, ameliyata maruz kaldı. Lisan-ı haliyle ona denildi: "Ölüm var! Onun idamından kurtulmasına çalışanı tazyik değil, belki çok takdir ve tahsin etmek gerektir."

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 81 -s.1733

Zeval bulucu lehviyat ve lezaizle körleşmiş, bakan gözleriniz. Artık yeter, biraz hakikati görsün! Sağırlaşmış duyan kulaklarınız biraz hakikati duysun ki, bu acip ve dehşetli ve hiç misli görülmemiş devirde, hususan ehl-i imanın çok sarsıntılar geçirdiği ve çok dehşetli düşmanlar karşısında bulunduğu ve küfr-ü mutlak ateşinin mahallemizi sardığı bir zamanda, ancak ve ancak, güvenimizin en müstahkem, kavî, yıkılmaz, sarsılmaz tahkimatı olan Risale-i Nur'un nurânî siperlerine iltica etmekle ve onun daire-i kudsiyesine dehalet etmekle kurtulacak ve imanınızı kurtararak, idam-ı ebedî zannettiğiniz ölümü bir hayat-ı bâkiyeye tebdil edeceksiniz. Ve işte o nurun mübarek tercümanının ve mübarek şahs-ı mânevîsinin

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 82 -s.1734

Ezcümle: **Memurları ve halkları benden ürkütmeleri, beni büyük hatâlardan ve tasannulardan ve ihlâsa münâfi hâletlerden ve vaktimi zayi etmekten kurtarıp, kader-i İlâhînin hakkımda, zulm-ü beşerî içinde tam adaletini ve inayetini gösterdi. Buna kıyasen, başıma ne gelse, altında bir rahmet var. Yalnız benimle meşgul olmaları için on dirhem zarar, Risale-i Nur'un on bin lirasını kurtarıyor. Onun için, siz hiç beni merak etmeyiniz. Hattâ bazan damarlarıma dokunduracak tarzdaki ihanetlerine karşı beddua etmek isterken, onların yakında ölüm idamıyla, kabr-i haps-i münferitte azapları ve bu ihanetlerinin neticesinde bana ait maslahatları ve hizmetimize menfaatleri düşündükçe, bedduadan vazgeçiyorum.**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 91 -s.1738

Hâmisen: **Münafık düşmanlarımın maddî ve mânevî zehirlerine karşı gerçi Cevşen ve Evrad-ı Kudsiye-i Şâh-ı Nakşibend beni ölüm tehlikesinden, belki yirmi defa kudsiyetleriyle kurtardılar, fakat maatteessüf, âsâbımda ve sinirlerimde ve hassasiyetimde, o zulümden öyle şiddetli bir tesir, bir heyecan, bir teellüm, bir teneffür gelmiş ki, en samimî dostumu ve tam sadık bir kardeşimi**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 1448 -s.1763

Birincisi: **Madem Risale-i Nur'un vazife-i kudsiye-i imaniyesi benim ölümümle daha ziyade hâlisâne inkişaf edecek ve hiçbir cihetle dünya işlerine ve benlik ve enaniyete vesilelikle itham edilmeyecek ve rekabeti tahrik eden hayat-ı şahsiyemi bulmadığı için daha mükemmel ve ihlâs ile o vazife devam edecek. Hem ben dünyada kaldıkça gerçi bir derece yardımım olabilir; fakat âdi şahsiyetimin ehemmiyetli rakipleri, münekkitleri, o şahsiyeti itham edebilir ve Risale-i Nur'a ihlâssızlıkla ilişebilir ve bir derece çekinir, çekindirir. Hem bir derece bekçilik yapan bir şahsiyetin yatmasıyla, o daire-i nurâniyedeki bütün ehl-i gayret müteyakkız davranır. Bir nöbettar yerine, binler bekçi çıkar. Elbette ölüm gelse, "Baş üstüne geldin" demek gerektir.**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 160 -s.1771

Size hayatımda vefattan sonra elinize geçecek mânevî malımı ve hukukumu size vermeye ve

[1] مَنْ اٰمَنَ بِالْقَدَرِ اَمِنَ مِنَ الْكَدَرِ **sırrına binaen, ölümden evvel sizi bilfiil vâris yapmaya dair bir Nur şakirdi sordu ki: "Hikmet nedir? Sizi daha çok zaman aramızda görmek istiyoruz. İnşaallah öyle kalacaksınız."**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 160 -s.1771

1 "Ölüm gelip çatmadan evvel, şehvanî ve nefsanî hislerinizi terk etmek suretiyle bir nevi ölünüz." el-Aclûnî, *Keşfü'l-Hafâ,* 2:29. (İbn-i Hâcer el-Askalânî: "Senedli, vesikalı bir hadis değil derim" demiş, Ali el-Karî ise: "Mânâsı doğrudur" demiştir.)

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 164 -s.1773

Rabian: **Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor. Ve madem siz de herkes gibi kabre koşuyorsunuz. Ve madem o kat'î ölüm ehl-i dalâlet için idam-ı ebedîdir, yüz bin hamiyetçilik ve dünyaperestlik ve siyasetçilik onu tebdil edemez. Ve madem Kur'ân, o idam-ı ebedîyi, ehl-i iman için terhis tezkeresine çevirdiğini güneş gibi ispat eden Risale-i Nur elinize geçmiş ve yirmi seneden beri hiçbir filozof, hiçbir dinsiz ona karşı çıkamıyor, bilâkis dikkat eden filozofları imana getiriyor ve bu on iki sene zarfında dört büyük mahkemeniz ve filozof ve ulemadan mürekkep ehl-i vukufunuz Risale-i Nur'u tahsin ve tasdik ve takdir edip, iman hakkındaki hüccetlerine itiraz edememişler. Ve bu millet ve vatana hiçbir zararı olmamakla beraber, hücum eden dehşetli cereyanlara karşı sedd-i Zülkarneyn gibi bir sedd-i Kur'ânî olduğuna Türk milletinden, hususan mektep görmüş gençlerden yüz bin şahit gösterebilirim. Elbette benim size karşı bu fikrimi tam nazara almak, ehemmiyetli bir vazifenizdir. Siz dünyevî çok diplomatları her zaman dinliyorsunuz; bir parça da âhiret hesabına konuşan, benim gibi kabir kapısında, vatandaşların haline ağlayan bir biçareyi dinlemek lâzımdır.**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 171 -s.1777

Medrese-i Nuriye kahramanlarından ve o medresenin üstad-ı mübareki, merhum Hacı Hâfız'ın mahdumu ve vârisi Hâfız Mehmed'in, o medresenin umum şakirtleri namına yazdığı mektubunda "Nurla iştigalin, ölümden başka her belâya, hastalıklara bir ilâç olduğu gibi, dehşetli ölümü de, Cennetin kapısı gösterip, ehl-i imanı heyecanla şevke getiriyor" diye fıkrası hakikat olduğuna pek çok hâdiseler var. Mâsum mahdumu da hafızlığa başlaması, inşaallah muvaffak olacak, ceddinin ve pederinin mübarek hâfızlık ünvanlarını daimileştirecek.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 75 -s.1851

Hem üç şiddetli ihtiyaç ve meyl-i sefahet ve ölümü her vakit hatıra getiren kesretli hastalıklar ve dinsizlik cereyanlarının o medeniyetin içlerine yayılmasıyla intibaha gelip uyanmış beşerin gözü önünde ölümü idam-ı ebedî suretinde gösterip her vakit beşeri tehdit ediyor, bir nevi cehennem azâbı veriyor.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 75 -s.1851

İşte bu dehşetli musibet-i beşeriyeye karşı Kur'ân-ı Hakîmin dört yüz milyon talebesinin intibahıyla ve içinde semavî, kudsî kanun-u esasîleriyle bin üç yüz sene evvel gösterdiği gibi, yine bu dört yüz milyonun kendi kudsî esasî kanunlarıyla beşerin bu üç dehşetli yarasını tedavi etmesini; ve eğer yakında kıyamet kopmazsa, beşerin hem saadet-i hayat-ı dünyeviyesini, hem saadet-i hayat-ı uhreviyesini kazandıracağını; ve ölümü, idam-ı ebedîden çıkarıp âlem-i nura bir terhis tezkeresi göstermesini; ve ondan çıkan medeniyetin mehasini, seyyiatına tam galebe edeceğini; ve şimdiye kadar olduğu gibi dinin bir kısmını, medeniyetin bir kısmını kazanmak için rüşvet vermek değil, belki medeniyeti ona, o semavî kanunlara bir hizmetkâr, bir yardımcı edeceğini, Kur'ân-ı Mu'cizi'l-Beyânın işârât ve rumuzundan anlaşıldığı gibi, rahmet-i İlâhiyeden şimdiki uyanmış beşer bekliyor, yalvarıyor, arıyor.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 88 -s.1864

beni tam bilen dostlarım da tasdik ediyorlar ki, bu yirmi sekiz senede, ölüm hayattan ziyade bana faydalı ve kabir on defa bana hapisten ziyade medâr-ı rahat ve hapis on

defa bu çeşit serbestiyetten daha istirahatime faydalı olduğunu kat'iyen kanaatim var. Eğer bazı dostlarım mahzun olmasaydı, ben daimî hapiste kalacaktım.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 88 -s.1864

Eğer şer'an intihar caiz olsaydı, elbette Rusun Başkumandanının ve İstanbul'u işgal eden İtilâfçıların Başkumandanlarının kendi idam etmek vaziyetlerine ve divan-ı riyasette elli meb'usun huzurunda ilk Reisicumhurun şiddetli hiddetine karşı tezellüle tenezzül etmeyen bir adam, elbette pek çok defa bir âdi jandarma ve gardiyanın ve âdi bir memurun tahkirkârâne ihanetleri ve iftiraları ve tazipleri ve ağır tâcizlerini gören adama, elbette ölüm yüz defa hayattan daha ziyade ona hoş gelir.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 137 -s.1902

Nazilli'ye hiç gitmemiş olan, orada bir kimseyi tanımayan, kırk seneden beri [1] **deyip, siyasetle alâkasını kesen, yalnız ve yalnız Kur'ân ve iman hakikatleriyle imanı kurtarmak dâvâsına ömrünü hasreden, bunun haricinde dünyevî şeylerle alâkadar olmayan, seksen yedi yaşında, daima yatakta olan, zehirli hastalıkların tesiratıyla ölüm nöbetleri geçirip "Kabir kapısındayım" diyen ve sükûnet ve istirahate pek muhtaç olan Said Nursî gibi bir İslâm müellifini böyle siyasî iftiralarla mevzubahs etmek, çok vecihlerle vicdansızlıktır. Müthiş bir gaddarlıktır. Âdi bir yalancılık derekesine sukuttur.**

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 139 -s.1904

Kabir kapısında ve seksen küsur yaşında, birkaç hastalıkla hasta bulunan ve ölüme kendini yakın gören bir biçare garip ihtiyar der ki:

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 144 -s.1908

Ben şahsım itibarıyla vazife-i Nuriyeyi yapmaya tâkatim kalmamış. Belki ihtiyaç da kalmamış. Hem müteaddit tesemmümlerle ve çok ihtiyarlık vaziyetiyle ve hastalıkla, şimdiki hayatta kalmak, tahammülüm kalmamış gibidir. Şayet müştak olduğum ölüm elime geçmese de, zahirî hayatımda ölmüşüm gibi diye bu vasiyetimi yazıyorum.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 144 -s.1908

Şimdi bütün talebelerin fevkinde diyerek değil, benim en yakınımda, hizmetimde olup bir derece tam tarz-ı hareketimi bilenler ve yakından görenler içinde, dört beş adamı mutlak vekil yapıyorum. Ben ölsem veya hayatta şuursuz kalsam, Nurlara karşı hizmetimin tarzını bilerek tam yapabilsinler. Şimdilik Tâhirî, Sungur, Ceylân, Hüsnü ve bir iki adam daha mutlak vekilim olarak vasiyet ediyorum. Şimdi Risale-i Nur'un satılan nüshalarının sermayesi, Risale-i Nur'un malıdır. Said de bir hizmetkârdır. Hayatta tayınını alabilir. Hattâ bugünlerde ölüm bana çok yakın göründü. Ben de altı vilâyette bulunan elli altmış talebeyi iki üç sene Nur sermayesinden tayınını vermek kat'î niyet ederken, belki bazılarını bazı mâniler onları talebelik hizmetinden vazgeçirecek diye vazgeçtim. Şimdi vasiyetimi yazdım.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 151 -s.1914

[1] أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالسِّيَاسَةِ

Madem bu zamanda küfr-ü mutlak Kur'ân'a karşı çıkıyor. Küfr-ü mutlakta Cehennemden ziyade dünyada da daha büyük bir cehennem var. Çünkü, ölüm madem öldürülmüyor. Hergün beşerde otuz bin cenaze ölümün devamına şehadet ediyor. Bu ölüm küfr-ü mutlaka düşenlere, yahut taraftar olanlara, hem şahsın idam-ı ebedîsi ve bütün geçmiş, gelecek akrabalarının da idam-ı ebedîsi olarak düşündüğü için, Cehennemden on defa daha fazla dehşetli cehennem azâbı çeker. Demek o cehennem azâbını küfr-ü mutlakla kalbinde duyuyor. Çünkü, herbir insan akrabasının saadetiyle mesut, azabıyla muazzep olduğu gibi Allah'ı inkâr edenlerin itikadlarınca bütün o saadetleri mahvoluyor, yerine azaplar geliyor. İşte bu zamanda, bu dünyada bu mânevî cehennemi insanların kalbinden izale eden tek bir çaresi var. O da Kur'ân-ı Hakîmdir. Ve bu zamanın fehmine göre onun bir mucize-i mâneviyesi olan Risale-i Nur eczalarıdır.

Divan-ı Harb-i Örfî - s.1919

Şehzadebaşında şemâtetle konferans verildiği gece, kemal-i mehabetle sahneye çıkıp irad ettiği nutk-u belîğ-i bîtarafane, Said'in ihata-i ilmiyesi kadar hamaset ve fedakârlıkta da ileri olduğunu teyid eder. Gerek o gece, gerek menhus 31 Mart'ta cihandeğer nasihatleriyle ortaya atılan hoca-i dânâya, böyle tehlikeli bir anda vücud-u kıymetdarının sıyaneti, nefean lil'umum elzem olduğu halde ve ihtar edildiği zaman, "En büyük ders, doğruluk yolunda ölümünü istihkar dersi vermektir"; "Yerinde ölmek için bu hayat lâzımdır"

Münazarat - s.1943

C - Korkmayınız. Medeniyet, fazilet, hürriyet âlem-i insaniyette galebe çalmaya başladığından, bizzarure terazinin öteki yüzü şey'en feşey'en hafifleşecektir. Farz-ı muhal olarak, Allah etmesin, eğer bizi parça parça edip öldürseler, emin olunuz, biz yirmi olarak öleceğiz, üç yüz olarak dirileceğiz. Başımızdan rezâil ve ihtilâfatın gubarını silkip, hakikî münevver ve müttehid olarak kervân-ı benî beşere pîşdârlık edeceğiz. Biz, en şedit, en kavî ve en bâkî hayatı intaç eden öyle bir ölümden korkmayız. Biz ölsek de İslâmiyet sağ kalır. O millet-i kudsiye sağ olsun.

Münazarat - s.1950

2 Ölüm, Nevruz günümüzdür, baharımızdır.

Hutbe-i Şâmiye - s.1963

İşte bu nükte içindir ki, herkesin kalbinde derinden derine bir din-i hakkı aramak meyli çıkmış. Herşeyden evvel, ölüm idamına karşı din-i haktaki bir hakikati arıyor ki kendini kurtarsın. Şimdiki hal-i âlem bu hakikate şehadet eder.

Hutbe-i Şâmiye - s.1972

Bu temsilde, o mâsum çocuğun imanından gelen kahramanlık gibi, bin senede İslâm taifelerinin birkaç aşiretinin (Türk ve Türkleşmiş milletin) kalbinde yerleşen iman ve itikad cihetiyle, rû-yi zeminde yüz mislinden ziyade devletlere, milletlere karşı imanından gelen bir kahramanlıkla, İslâmiyet ve kemalât-ı mâneviyenin bayrağını Asya ve Afrika'da ve yarı Avrupa'da gezdiren ve "Ölsem şehidim, öldürsem gaziyim" deyip ölümü gülerek karşılamakla beraber, dünyadaki müteselsil düşman hadisatlara kadar

beşerin küllî istidadına karşı düşmanlık vaziyetini alan o dehşetli şimendiferlerin tehditlerine karşı imanın kahramanlığıyla mukabele edip korkmayan; kaza ve kader-i İlâhiyeye karşı imanın teslimiyetiyle korkmak, dehşet almak yerinde, hikmet ve ibret ve bir nevi saadet-i dünyeviyeyi kazanan, başta Türk ve Arap taifeleri ve bütün Müslüman kabileleri, o mâsum çocuk gibi fevkalâde bir mânevî kahramanlık gösterdikleri gösteriyor ki, istikbalin hâkim-i mutlakı, âhirette olduğu gibi, dünyada da İslâmiyet milliyetidir.

Hutbe-i Şâmiye - s.1972

İşte, iman ve küfrün muvazenesi âhirette Cennet ve Cehennem gibi meyveleri ve neticeleri verdiği gibi, dünyada da imân bir mânevî cenneti temin ve ölümü bir terhis tezkeresine çevirmesini, ve küfür dünyada dahi bir mânevî cehennem ve hakikî saadet-i beşeriyeyi mahvetmesi ve ölümü

Tarihçe-i Hayat - Önsöz -- s.2112

En azgın ölümler ona zincir vuramazlar;
Volkan gibi coşkun akıyor, durduramazlar...

Tarihçe-i Hayat - Önsöz -- s.2115

Ruhum oldukça müebbed, ebedîdir ömrüm,
En büyük vuslata Allah'a çıkan yoldur ölüm.

Tarihçe-i Hayat - İlk Hayatı - s.2136

Darü'l-Hikmet'teki hizmeti, hep böyle şahsî teşebbüsü ile idi. Çünkü, orada müştereken iş görmek için bazı mâniler görüyordu. Onu tanıyanlar biliyorlar ki, Bediüzzaman kefenini boynuna takmış ve ölümünü göze almıştır. Onun içindir ki, Darü'l-Hikmeti'l-İslâmiye'de demir gibi dayandı. Ecnebi tesiratı, Darü'l-Hikmet'i kendine âlet edemedi. Yanlış fetvalara karşı pervasızca mücadele etti. İslâmiyete muzır bir cereyan ortaya atıldığı vakit, o cereyanı kırmak için eser neşrederdi.

Tarihçe-i Hayat - Eskişehir Hayati - s.2148

H A Ş İ Y E Evet, zulmün sonu, zalimin mahvına olarak öyle tecellî eder ve etmiştir ki, o plânları yapanlar, şimdi ölümün idam-ı ebedîsine mahkûm bir vaziyette Cehennemin esfel-i safilînine yuvarlanmakta, tam mağlûbiyet ve Cehennem azabından daha şedid azaplar içerisinde, şevketi sönmüş olarak, zelilâne bir ömür geçirmektedirler. Bediüzzaman ise, iman ve İslâmiyetin bahadır ve kahraman bir hâdimi olarak, İslâmî bir izzet ve imanî bir şehametle hâlâ yaşamakta, Kur'ân ve iman hizmetini devam ettirmekte ve İslâmî zaferleriyle Müslüman Türk milletine ve âlem-i İslâma mânevî bayramlar idrak ettirmektedir.

Tarihçe-i Hayat - Eskişehir Hayati - s.2151

Acaba, bu dünyanın bütün muazzam mesâil-i siyasiyesi, ölüme, ecele inanan bir adama daha büyük olabilir mi ki, bunu ona âlet etsin. Çünkü, vakit muayyen olmadığından, her vakit baş kesebilen ecel, ya idam-ı ebedîdir veyahut daha güzel bir âleme gitmeye

bir terhis tezkeresidir. Hiçbir vakit kapanmayan kabir, ya hiçlik ve zulümat-ı ebediye kuyusunun kapısıdır veyahut daha daimî ve daha nuranî, bâki bir dünyanın kapısıdır.

Tarihçe-i Hayat - Denizli Hayatı - s.2182

Bediüzzaman Said Nursî ve talebelerinden bir kısmı, hapiste dokuz ay kaldıktan sonra beraat kararı üzerine tahliye ediliyor. Fakat Said Nursî Hazretlerini hapishanede zehirliyorlar; ölüm tehlikesi geçiriyor. Cenab-ı Hakkın inayetiyle kurtuluyorsa da, tarihte hiçbir kimseye yapılmayan zulüm, işkence ve ihanetlere mâruz bırakılıyor. Bediüzzaman, gizli dinsiz münafıkların tahrikâtıyla girdiği bütün mahkemelerde olduğu gibi, bu idam plânıyla verildiği mahkemede de hak ve hakikati, pervasızca ve ölümü hiçe sayarak haykırıyor.

Tarihçe-i Hayat - Emirdağ Hayatı - s.2188

Bir siyasî memurun iğfali ve "İmhası için yukarıdan emir aldık" demesine aldanan bir bekçibaşı, Üstadın penceresine geceleyin merdivenle çıkarak yemeğine zehir atmış; ertesi gün Üstad zehirlenerek kıvranmaya başlamıştır. Zehirin tesiri çok azîm olduğu halde, kendisi: "Cevşenü'l-Kebir gibi evrad-ı kudsiyelerin feyziyle ölümden muhafaza olunuyorum. Fakat hastalık, ıztırap çok şiddetlidir" derdi. Bir hafta kadar aç, susuz denecek bir halde perişan bir vaziyette inlemiş, sonra biiznillâh şifa bulup, tekrar tashihat gibi Risale-i Nur vazifeleriyle iştigale başlamıştı. Bu şiddetli hastalık zamanlarında asla namazlarını terk etmedi. Yalnız ikinci ve üçüncü zehirlenmek zamanında tahammülü gayr-i kabil bir hastalıkta iki-üç gün farzını yatağında ancak kılabildi.

Tarihçe-i Hayat - Emirdağ Hayatı - s.2188

Ölüm tehlikesi geçirdiği günlerde, bir gece sabaha kadar yanında nöbet bekleyip gözyaşları içinde Üstada dikkat eden iki talebesi diyor: "Sabaha yakın, gözleri kapalı olduğu halde doğruldu, ellerini dergâh-ı İlâhiyeye açıp yavaş bir sesle, birkaç kelime ile Risale-i Nur hizmetinin inkişafına ve talebelerinin selâmetine dua etti. Sonra bayılmış vaziyette yatağa düştü."

Tarihçe-i Hayat - Afyon Hayatı - s.2194

Risale-i Nur'un mahiyetini dikkat ve tefekkürle okuyarak anlayıp tahkikî bir imana sahip olan halis Nur talebeleri, ölümden, hapisten, zindandan ve hiçbir beşerî eza ve cefadan korkmazlar. Mukaddes Kur'ân ve iman hizmetiyle, vatan ve millet ve âlem-i İslâm ve beşeriyetin ebedî kurtuluşuna çalışırken, dinsizlerin duçar ettiği bir zulüm ve musibetle karşılaşırlarsa, asla fütur ve ümitsizliğe düşmezler, hapislere iftihar ve memnuniyetle girerler. Onların tek bir istinad noktaları vardır. O da, sırf rıza-yı İlâhi için, ihlâsla, Kur'ân ve imana hizmetleridir. Mâsum ve mazlumların muhafızı Cenab-ı Haktır. Hiçbir mâniaya ehemmiyet vermeyerek, Risale-i Nur'u okumaya ve neşretmeye, kahraman Üstadları misilli feragatla çalışırlar. Bunun içindir ki, yirmi beş senelik müthiş bir istibdad-ı mutlak içinde Nurlara çalışan Nur talebeleri, iman ve İslâmiyet hizmetinde sarsılmamışlardır. "Zâhirde zararlı gibi görünen şeyler, hakikatte nimettir. Zahmette rahmet vardır. İman hizmeti uğrunda başımıza ne gelse hayırdır. Biz başımıza geleceği düşünmekle mükellef değiliz, hizmet-i Kur'âniye ile mükellefiz. Biz, Rabb-i Rahîmimizin daima inayeti altındayız. Ölsek şehidiz, kalırsak Kur'ân'ın

hizmetkârıyız. İslâmiyet düşmanları bizi müebbed dünya hapsine de mahkûm etseler, bizler yine Risale-i Nur'un hizmetindeyiz" diye iman etmişler ve fakat sadece imanla kalmamışlar, bilfiil de amel etmişlerdir, meydandadır.

Tarihçe-i Hayat - Afyon Hayatı - s.2195

Hapishanede zehirlenerek ölüm döşeğinde iken, fırsat bulup ziyaretine varabilen bir talebesine şöyle demiştir: "Belki hayatta kalamayacağım. Bütün mevcudiyetim vatan, millet, gençlik ve âlem-i İslâm ve beşerin ebedî refah ve saadeti uğrunda feda olsun. Ölürsem dostlarım intikamımı almasınlar."

Tarihçe-i Hayat - Afyon Hayatı - s.2196

Afyon mahkemesini tertip ve iftiralarla açtıran gizli dinsizler, Bediüzzaman'ı idam etmek plânını çevirmişlerdir. Bu fevkalâde ehemmiyeti hâiz büyük müdafaat, böyle imhacı zâlim dinsizlere karşı onun, ölümü hiçe sayarak haykırdığı hakikatlerdir. Neticede, temyiz mahkemesi mahkûmiyet kararını nakzetti. Ve aynı mahkeme iki defa Bediüzzaman'a beraat verdi. Nihayet bütün Risale-i Nur Külliyatı ve beşyüze yakın mektuplar bilâkayd ü şart Bediüzzaman'a iade edildi.

Tarihçe-i Hayat - Isparta Hayatı - s.2205

Millet ve memleket için canını vermekten zerre kadar çekinmeyen bir fedaî. Fitnenin, bozgunculuğun en müthiş düşmanı. Milletin menfaati için, her türlü zulme, işkenceye tahammül ediyor. Ona zulmedenlere beddua bile etmez. Onu zindanlara atanlara, ancak salâh ve iman temenni eder. Gaye uğrunda ölüm, onun için basit birşeydir.

Tarihçe-i Hayat - Isparta Hayatı - s.2206

"Beni, nefsini kurtarmayı düşünen hodgâm bir adam mı zannediyorlar? Ben, cemiyetin imanını kurtarmak yolunda dünyamı da feda ettim, âhiretimi de. Seksen küsur senelik bütün hayatımda dünya zevki namına birşey bilmiyorum. Bütün ömrüm harp meydanlarında, esaret zindanlarında, yahut memleket hapishanelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim cefa, görmediğim eza kalmadı. Divan-ı harplerde bir câni gibi muamele gördüm; bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket zindanlarında aylarca ihtilâttan men edildim. Defalarca zehirlendim. Türlü türlü hakaretlere mâruz kaldım. Zaman oldu ki, hayattan bin defa ziyade ölümü tercih ettim. Eğer dinim intihardan beni men etmeseydi, belki bugün Said topraklar altında çürümüş gitmişti.

Tarihçe-i Hayat - Isparta Hayatı - s.2208

Bundan yedi sene önce, kanunların çiğnendiği, beşer haklarının çarmıha gerildiği, hürriyetlerin hiçe sayıldığı, şahsî arzu ve ihtirasatın kanunlardan üstün tutulduğu bir devr-i rezilânede, Afyon vilâyetinin Emirdağ kazasına seksenlik bir ihtiyar, bir din âlimi sürülüyor. Nüfus kütüğüne kaydettirilip burada ikamete mecbur ediliyor. Tek gayesi, Kur'ân-ı Kerîmin ahkâmını tebliğ, insanları doğruya, iyiye ve namusluluğa sevk etmek olan bir fikir adamı, nefyediliyor. Her cephesinde kan döktüğü kendi öz yurdunda, engizisyon mahkemelerinin dahi insanoğluna reva görmeyeceği zulme, işkencelere tâbi

tutuluyor. Sakalına, bıyığına, kılık kıyafetine karışılıyor, jandarma dipçikleri altında ölüme mahkûm ediliyor.

Tarihçe-i Hayat - Isparta Hayatı - s.2209

Bu ne feci, bu ne tahammül edilmez bir haldir! Tecrit edilmiş, daimî bir tarassut altında, kapısında bekçi. O içeride ölümle başbaşa bırakılıyor.

MEVT

Sözler / Sekizinci Söz - s.15

mevt, ehl-i dalâlet için, bütün mahbubâtından elîm bir firak-ı ebedîdir. Hem kendi cennet-i kâzibe-i dünyeviyesinden ihraç ve vahşet ve yalnızlık içinde zindan-ı mezara ithal ve hapis olduğu halde, ehl-i hidayet ve ehl-i Kur'ân için, öteki âleme gitmiş eski dost ve ahbaplarına kavuşmaya vesiledir. Hem hakikî vatanlarına ve ebedî makam-ı saadetlerine girmeye vasıtadır. Hem zindan-ı dünyadan bostan-ı cinâna bir davettir. Hem Rahmân-ı Rahîmin fazlından, kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir. Hem vazife-i hayat külfetinden bir terhistir. Hem ubudiyet ve imtihanın talim ve talimâtından bir paydostur.

Sözler / Dokuzuncu Söz - s.18

İşâ vaktinde ki, o vakit gündüzün ufukta kalan bakıye-i âsârı dahi kaybolup gece âlemi kâinatı kaplar. Mukallibü'l-Leyli ve'n-Nehâr olan Kadîr-i Zülcelâlin o beyaz sayfayı bu siyah sayfaya çevirmesindeki tasarrufât-ı Rabbâniyesiyle, yazın müzeyyen yeşil sayfasını kışın bârid beyaz sayfasına çevirmesindeki Musahhıru'ş-Şemsi ve'l-Kamer olan Hakîm-i Zülkemâlin icraat-ı İlâhiyesini hatırlatır. Hem mürur-u zamanla ehl-i kuburun bakıye-i âsârı dahi şu dünyadan kesilmesiyle bütün bütün başka âleme geçmesindeki Hâlık-ı Mevt ve Hayatın şuûnât-ı İlâhiyesini andırır. Hem dar ve fâni ve hakir dünyanın tamamen harap olup, azîm sekerâtıyla vefat edip, geniş ve bâki ve azametli âlem-i âhiretin inkişafında Hâlık-ı Arz ve Semâvâtın tasarrufât-ı celâliyesini ve tecelliyât-ı cemâliyesini andırır, hatırlattırır bir zamandır. Hem şu kâinatın Mâlik ve Mutasarrıf-ı Hakikîsi, Mâbud ve Mahbûb-u Hakikîsi o Zat olabilir ki, gece-gündüzü, kış ve yazı, dünya ve âhireti, bir kitabın sayfaları gibi suhuletle çevirir, yazar, bozar, değiştirir, bütün bunlara hükmeder bir Kadîr-i Mutlak olduğunu ispat eden bir vaziyettir.

Sözler / Onuncu Söz - s.38

***Elhasıl:* Şu görünen şuûnat, dünyadaki vüs'atli içtimaat-ı hayatiye ve sür'atli iftirakat-ı mevtiye ve haşmetli toplanmalar ve çabuk dağılmalar ve azametli ihtifâlât ve büyük tecelliyat ile ve onların bu âleme ait, bu dünya-yı fânide, kısa bir zamanda, malûmumuz olan semerât-ı cüz'iyeleri, ehemmiyetsiz ve muvakkat gayeleri mabeyninde hiç münasebet olmadığından, adeta küçük bir taşa bir büyük dağ kadar hikmetler, gayeler takmak, bir büyük dağa bir küçük taş gibi muvakkat bir gaye-i cüz'iye vermeye benzer ki, hiçbir akıl ve hikmete uygun gelemez.**

Sözler / Onuncu Söz - s.38

Madem bu fâni eşya başka yerde bâki meyveler verirler ve daimî suretler bırakır ve başka cihette ebedî mânâlar ifade eder, sermedî tesbihat yapar. Ve insan ise, onların şu cihetine bakan yüzlerine bakmakla insan olur, fânide bâkiye yol bulur. Demek bu hayat ve mevt içinde yuvarlanan, toplanıp dağılan mevcudat içinde başka maksat var. Temsilde kusur yoktur; şu ahval, taklit ve temsil için teşkil ve tertip edilen ahvâle benzer. Nasıl büyük masrafla kısa içtimalar, dağılmalar yapılıyor; ta suretler alınsın, terkip edilsin, sinemada daim gösterilsin. Onun gibi, bu dünyada kısa bir müddet zarfında hayat-ı şahsiye ve hayat-ı içtimaiye geçirmenin bir gayesi şudur ki, suretler alınıp terkip edilsin, netice-i amelleri alınıp

Sözler / On Üçüncü Söz - s.56

İşte hayat böyledir. Hayatın lezzetini ve zevkini isterseniz, hayatınızı iman ile hayatlandırınız ve ferâizle zinetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz. Hergün ve her yerde ve her vakit vefiyatların gösterdikleri dehşetli hakikat-i mevt ise, size-başka gençlere söylediğim gibi-bir temsil ile beyan ediyorum.

Sözler / On Dördüncü Söz - s.66

Hem kendini başıboş zannetme. Zira şu misafirhane-i dünyada, nazar-ı hikmetle baksan, hiçbir şeyi nizamsız, gayesiz göremezsin. Nasıl sen nizamsız, gayesiz kalabilirsin? Zelzele gibi vakıalar olan şu hadisat-ı kevniye, tesadüf oyuncağı değiller. Meselâ, zemine nebatat ve hayvanat envâından giydirilen, birbiri üstünde, birbiri içinde gayet muntazam ve gayet münakkaş gömlekler, baştan aşağıya kadar gayelerle, hikmetlerle müzeyyen, mücehhez olduklarını gördüğün ve gayet âli gayeler içinde kemâl-i intizamla meczup mevlevî gibi devredip döndürmesini bildiğin halde, nasıl oluyor ki, küre-i arzın, benî Âdemden, bahusus ehl-i imandan beğenmediği bir kısım etvâr-ı gafletin sıklet-i mâneviyesinden omuz silkmeye benzeyen zelzele gibi [HAŞİYE 1] mevtâlûd hadisat-ı hayatiyesini, bir mülhidin neşrettiği gibi gayesiz, tesadüfî zannederek, bütün musibetzedelerin elîm zayiatını bedelsiz, hebâen mensur gösterip müthiş bir ye'se atarlar. Hem büyük bir hata, hem büyük bir zulüm ederler. Belki öyle hadiseler, bir Hakîm-i Rahîmin emriyle, ehl-i imanın fâni malını sadaka hükmüne çevirip ibka etmektir ve küfran-ı nimetten gelen günahlara kefarettir.

Sözler / On Yedinci Söz - s.77

Fakat bu ziyafet-i İlâhiye ve bayram-ı Rabbâniyedeki ism-i Rahmân ve Muhyî'nin tecellîlerine mukabil, ism-i Kahhar ve Mümît, firak ve mevtle karşılarına çıkıyorlar.

Sözler / On Yedinci Söz - s.77

***İkincisi:* İnsanın alâka peyda ettiği bütün ahbaplardan yüzde doksan dokuzu dünyadan gidip diğer bir âleme yerleştikleri için, o ciddî muhabbet saikasıyla, o ahbabın gittiği yere bir iştiyak ihsan edip, mevt ve eceli mesrurâne karşılattırıyor.**

Sözler / On Yedinci Söz - s.77

Dördüncüsü: **İnsan-ı mü'mine nur-u imanla gösterir ki, mevt, idam değil, tebdil-i mekândır.**

Sözler / On Yedinci Söz - s.79

Mevte, ecele dost bakarım, sen gibi korkmam.
Kabre gülerekten girerim, sen gibi ürkmem.

Sözler / On Yedinci Söz - s.84

Bu savtlar nây-ı mevt oldu,
Bu ahyâyı emvat gördüm.

Sözler / OnYedinci Söz - s.85

Zalâm zarf-ı ziya oldu,
Bu mevtte hak hayat var, gör.

Sözler / Yirmi İkinci Söz - s.122

İşte, birşeyi herşey yapmak, elbette bir Kadîr-i Mutlakın işidir. Hem yenilen hadsiz taamlardan, o taam ise hayvanî olsun, nebatî olsun, o müteaddit maddeleri, has bir cisme kemâl-i intizamla çeviren ve ondan mahsus bir cilt nesceden ve ondan basit cihazları yapan, elbette bir Kadîr-i Külli Şeydir ve Alîm-i Mutlaktır. Evet, Hâlık-ı Mevt ve Hayat, şu destgâh-ı dünyada, hikmetiyle, hayatı öyle bir kanun-u emriye-i muciznümâ ile idare ediyor ki, o kanunu tatbik ve icra etmek, bütün kâinatı kabza-i tasarrufunda tutan bir Zâta mahsustur.

Sözler / Yirmi İkinci Söz - s.131

2 Allah'tan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O birdir. Onun hiçbir şeriki yoktur. Mülk Onundur. Her türlü hamd ve övgü de Ona aittir. Hayatı veren de, ölümü veren de Odur. O, kendisine mevtin hiçbir çeşidi hiçbir zaman ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir. Her hayır Onun elindedir. Onun kudreti herşeye yeter. (Bu hadisin kaynakları için bk. sh.448.)

Sözler / Yirmi Üçüncü Söz - s.133

Eğer hidayet-i İlâhiye yetişse, iman kalbine girse, nefsin firavuniyeti kırılsa, kitabullahı dinlese, o vakıada ikinci halime benzeyecek. O vakit, birden kâinat bir gündüz rengini

alır, nur-u İlâhî ile dolar. Âlem [2] âyetini okur. O vakit, zaman-ı mazi, bir mezar-ı ekber değil, belki herbir asrı bir nebînin veya evliyanın taht-ı riyasetinde vazife-i ubudiyeti ifa eden ervâh-ı sâfiye cemaatlerinin, vazife-i hayatlarını bitirmekle *Allahu ekber* diyerek makamât-ı âliyeye uçmalarını ve müstakbel tarafına geçmelerini kalb gözüyle görür. Sol tarafına bakar ki, dağlar misal bazı inkılâbât-ı berzahiye ve uhreviye arkalarında, Cennetin bağlarındaki saadet

saraylarında kurulmuş bir ziyafet-i Rahmâniyeyi, o nur-u imanla uzaktan uzağa fark eder. Ve fırtına ve zelzele, tâun gibi hadiseleri, birer musahhar memur bilir. Bahar fırtınası ve yağmur gibi hâdisâtı, sureten haşin, mânen çok lâtif hikmetlere medar görüyor. Hattâ, mevti, hayat-ı ebediyenin mukaddimesi ve kabri, saadet-i ebediyenin kapısı görüyor. Daha sair cihetleri sen kıyas eyle; hakikati, temsile tatbik et.

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.180

Meselâ, [1] **gark olan Firavuna der: "Bugün senin gark olan cesedine necat vereceğim" ünvanıyla, umum Firavunların, tenasuh fikrine binaen, cenazelerini mumyalamakla maziden alıp müstakbeldeki ensâl-i âtiyenin temâşâgâhına göndermek olan mevt-âlûd, ibretnümâ bir düstur-u hayatiyelerini ifade etmekle beraber, şu asr-ı âhirde, o gark olan Firavunun aynı cesedi olarak keşfolunan bir beden, o mahall-i gark denizinden sahile atıldığı gibi, zamanın denizinden asırların mevceleri üstünde şu asır sahiline atılacağını, mucizâne bir işaret-i gaybiye ifade eder.**

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.180

Meselâ, [8] 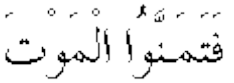 **"Eğer doğru iseniz mevti isteyiniz. Hiç istemeyeceksiniz." İşte, meclis-i Nebevîde, küçük bir cemaatin, cüz'î bir hadise ünvanıyla, milel-i insaniye içinde hırs-ı hayat ve havf-ı mematla en meşhur olan millet-i Yehudun tâ kıyamete kadar lisan-ı halleri mevti istemeyeceğini ve hayat hırsını bırakmayacağını ifade eder.**

Sözler / Yirmi Beşinci Söz s.199

Şimdi, dünya hanesinin tabanı olan mekân-ı arz ise, yüzü, mevt ve hayatça, nebat ve hayvanca pek çabuk tebeddül ettiğinden, dakikaları sayan bir mil hükmünde, dünyanın şu ciheti geçici olduğunu gösterir. Zemin, yüzü itibarıyla böyle olduğu gibi, batnındaki inkılâbat ve zelzelelerle ve onların neticesinde cibâlin çıkmaları ve hasflar vuku bulması, saatleri sayan bir mil gibi, dünyanın şu ciheti ağırca mürur edicidir, gösterir.

Sözler / Yirmi Altıncı Söz s.209

Ey nefis! Eğer şu dünya hayatına müştaksan, mevtten kaçarsan, kat'iyen bil ki, hayat zannettiğin hâlât, yalnız bulunduğun dakikadır. O dakikadan evvel bütün zamanın ve o zaman içindeki eşya-yı dünyeviye, o dakikada meyyittir, ölmüştür. O dakikadan sonra bütün zamanın ve onun mazrufu, o dakikada ademdir, hiçtir. Demek güvendiğin hayat-ı maddiye, yalnız bir dakikadır. Hattâ bir kısım ehl-i tetkik, "bir âşiredir, belki bir ân-ı seyyâledir" demişler. İşte, şu sırdandır ki, bazı ehl-i velâyet, dünyanın, dünya cihetiyle ademine hükmetmişler.

Sözler / Yirmi Altıncı Söz s.211

dersini verdiği gibi, kendini unutmuş, kendinden haberi yok. Mevti düşünse, başkasına verir. Fenâ ve zevâli görse, kendine almaz. Ve külfet ve hizmet makamında nefsini unutmak, fakat ahz-ı ücret ve istifade-i

huzuzat makamında nefsini düşünmek, şiddetle iltizam etmek, nefs-i emmârenin muktezasıdır.

Sözler / Yirmi Altıncı Söz s.211

Şu makamda tezkiyesi, tathiri, terbiyesi, şu hâletin aksidir. Yani, nisyân-ı nefis içinde nisyan etmemek. Yani, huzuzat ve ihtirasatta unutmak; ve mevtte ve hizmette düşünmek...

Sözler / Yirmi Sekizinci Söz s.221

Elcevap: **Evvelâ, şu âlemde cism-i zîhayatın inkıraza ve mevte mahkûmiyeti ise, varidat ve masarifin muvazenesizliğindendir. Çocukluktan sinn-i kemâle kadar varidat çoktur. Ondan sonra masarif ziyadeleşir, muvazene kaybolur, o da ölür.**

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.230

Kıyamet ve mevt-i dünya ve hayat-ı âhiret hakkındadır

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.231

<u>BİRİNCİ MENBA:</u> Enfüsîdir. Yani, herkes hayatına ve nefsine dikkat etse, bir ruh-u bâkiyi anlar. Evet, herbir ruh, kaç sene yaşamışsa, o kadar beden değiştirdiği halde, bilbedâhe aynen bâki kalmıştır. Öyleyse, madem ceset gelip geçicidir. Mevt ile bütün bütün çıplak olmak dahi ruhun bekasına tesir etmez ve mahiyetini de bozmaz. Yalnız, müddet-i hayatta tedricî ceset libasını değiştiriyor; mevtte ise birden soyunur.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.231

Belki ceset ruhun hanesi ve yuvasıdır, libası değil. Belki ruhun libası, bir derece sabit ve letafetçe ruha münasip bir gılâf-ı lâtifi ve bir beden-i misalîsi vardır. Öyleyse, mevt hengâmında bütün bütün çıplak olmaz; yuvasından çıkar, beden-i misalîsini giyer.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.232

Saadet-i ebediyeye muktazi vardır.Ve o saadeti verecek Fâil-i Zülcelâl de muktedirdir. Hem harab-ı âlem, mevt-i dünya mümkündür. Hem vaki olacaktır. Yeniden ihyâ-yı âlem ve haşir mümkündür; hem vaki olacaktır. İşte bu altı meseleyi, birer birer aklı ikna edecek muhtasar bir tarzda beyan edeceğiz. Zaten Onuncu Sözde, kalbi iman-ı kâmil derecesine çıkaracak derecede burhanlar zikredilmiştir. Şurada ise, yalnız aklı ikna edecek, susturacak, Eski Said'in *Nokta* Risalesindeki beyanatı tarzında bahsedeceğiz.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.233

<u>DÖRDÜNCÜ MEDAR:</u> Pek çok nevilerde, hattâ gece ve gündüzde, kış ve baharda ve cevv-i havada, hattâ insanın şahıslarında, müddet-i hayatında değiştirdiği bedenler ve mevte benzeyen uyku ile haşir ve neşre benzer birer nevi kıyamet, bir kıyamet-i kübrânın tahakkukunu ihsas ediyor, remzen haber veriyorlar.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.233

Evet, meselâ haftalık bizim saatimizin saniye ve dakika ve saat ve günlerini sayan çarklarına benzeyen, Allah'ın dünya denilen büyük saatindeki yevm, sene, ömr-ü beşer, deverân-ı dünya, birbirine mukaddime olarak birbirinden haber veriyor, döner, işlerler. Geceden sonra sabahı, kıştan sonra baharı işledikleri gibi, mevtten sonra subh-u kıyamet o tezgâhtan, o saat-i uzmâdan çıkacağını remzen haber veriyorlar.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.238

***Birincisi:* Şu âlem-i dünyanın imkân-ı mevtidir.**

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.238

***İkincisi:* O mevtin vukuudur.**

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.238

BİRİNCİ MESELE: Şu kâinatın mevti mümkündür. Çünkü birşey kanun-u tekâmülde dahil ise, o şeyde alâküllihal neşvünemâ vardır. Neşvünemâ ve büyümek varsa, ona alâküllihal bir ömr-ü fıtrî vardır. Ömr-ü fıtrîsi varsa, alâküllihal bir ecel-i fıtrîsi vardır. Gayet geniş bir istikrâ ve tetebbu ile sabittir ki, öyle şeyler mevtin pençesinden kendini kurtaramaz.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.238

[3] يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ **sırrı tahakkuk edecektir. Elhasıl, dünyanın mevti mümkün, hem hiç şüphe getirmez ki mümkündür.**

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.238

İKİNCİ MESELE: Mevt-i dünyanın vuku bulmasıdır. Şu meseleye delil, bütün edyân-ı semâviyenin icmâıdır ve bütün fıtrat-ı selîmenin şehadetidir ve şu kâinatın bütün tahavvülât ve tebeddülât ve tagayyürâtının işaretidir. Hem asırlar, seneler adedince zîhayat dünyaların ve seyyar âlemlerin, şu dünya misafirhanesinde mevtleriyle, asıl dünyanın da onlar gibi ölmesine şehadetleridir.

Sözler / Yirmi Dokuzuncu Söz - s.239

Şu dünyanın sekerâtını âyât-ı Kur'âniyenin işaret ettiği surette tahayyül etmek istersen, bak: Şu kâinatın eczaları dakik, ulvî bir nizamla birbirine bağlanmış; hafî, nazik, lâtif bir rabıta ile tutunmuş; ve o derece bir intizam içindedir ki, eğer ecrâm-ı ulviyeden tek bir cirm, *kün* emrine veya "Mihverinden çık" hitabına mazhar olunca, şu dünya sekerâta başlar. Yıldızlar çarpışacak, ecramlar dalgalanacak. Nihayetsiz feza-yı âlemde milyonlar gülleleri, küreler gibi büyük topların müthiş sadâları gibi vâveylâya başlar. Birbirine çarpışarak, kıvılcımlar saçarak, dağlar uçarak, denizler yanarak, yeryüzü düzlenecek. İşte, şu mevt ve sekeratla, Kadîr-i Ezelî kâinatı çalkalar; kâinatı tasfiye edip, Cehennem ve Cehennemin maddeleri bir tarafa, Cennet ve Cennetin mevadd-ı münasebeleri başka tarafa çekilir; âlem-i âhiret tezahür eder.

Sözler / Otuzuncu Söz - s.247

Demek, harekât-ı zerrat, o kitabetten, o istinsahtan, mevcudat âlem-i gaybdan âlem-i şehadete ve ilimden kudrete geçmelerinde olan bir ihtizazdır, bir harekâttır.Amma *Levh-i Mahv, İsbat* ise, sabit ve daim olan *Levh-i Mahfuz-u Âzam'*ın daire-i mümkinatta, yani mevt ve hayata, vücut ve fenâya daima mazhar olan eşyada mütebeddil bir defteri ve yazar bozar bir tahtasıdır ki, hakikat-i zaman odur. Evet, herşeyin bir hakikati olduğu gibi, zaman dediğimiz, kâinatta cereyan eden bir nehr-i azîmin hakikati dahi, *Levh-i Mahv, İsbat'*taki kitabet-i kudretin sayfası ve mürekkebi hükmündedir. Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah.

Sözler / Otuz Birinci Söz - s.265

İşte, Mirac-ı Ahmediyenin (a.s.m.) bir meyvesi olan nur-u imandan evvel şu kâinatın mevcudatı, nazar-ı dalâletle bakıldığı vakit, yabancı, muzır, müz'iç, muvahhiş; ve dağ gibi cirimler birer müthiş cenaze; ecel, herkesin başını kesip adem-âbâd kuyusuna atar; bütün sadâlar, firak ve zevalden gelen vâveylâlar olduğu halde, dalâletin öyle tasvir ettiği hengâmda, meyve-i Miraç olan hakaik-i erkân-ı imaniye nasıl mevcudatı sana kardeş, dost ve Sâni-i Zülcelâline zâkir ve müsebbih; ve mevt ve zeval, bir nevi terhis ve vazifeden âzâd etmek; ve sadâlar, birer tesbihat hakikatinde olduğunu sana gösterir. Bu hakikati tamam görmek istersen, İkinci ve Sekizinci Sözlere bak.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.289

İşte, ey bedbaht ehl-i dalâlet ve sefahet! Şu dehşetli sukuta karşı ve ezici meyusiyete mukabil hangi tekemmülünüz, hangi fünununuz, hangi kemâliniz, hangi medeniyetiniz, hangi terakkiyâtınız karşı gelebilir? Ruh-u beşerin eşedd-i ihtiyaçla muhtaç olduğu hakikî teselliyi nerede bulabilirsiniz? Hem güvendiğiniz ve bel bağladığınız ve âsâr-ı İlâhiyeyi ve ihsânât-ı Rabbâniyeyi onlara isnat ettiğiniz hangi tabiatınız, hangi esbabınız, hangi şerikiniz, hangi keşfiyâtınız, hangi milletiniz, hangi bâtıl mâbudunuz, sizi, sizce idam-ı ebedî olan mevtin zulümâtından kurtarıp, kabir hududundan, berzah hududundan, mahşer hududundan, sırat köprüsünden hâkimâne geçirebilir, saadet-i ebediyeye mazhar edebilir? Halbuki, kabir kapısını kapamadığınız için, siz kat'î olarak bu yolun yolcususunuz. Böyle bir yolcu, öyle birisine dayanır ki, bütün bu daire-i azîme ve bu geniş hudutlar, Onun taht-ı emrinde ve tasarrufundadır.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.290

Hem mevt ve eceli, âlem-i berzaha giden ve âlem-i bekada olan ahbaplara visal ve mülâkat mukaddimesi olarak gösterir. Ehl-i dalâletin nazarında bütün ahbabından bir firak-ı ebedî telâkki ettiği ölüm yaralarını böylece tedavi eder. Ve o firak, ayn-ı lika olduğunu ispat eder.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.293

Hem bütün alâkadar olduğun ve zevalleriyle müteellim olduğun insanları, mevtleri hengâmında adem zulümatından kurtarıp şu dünyadan daha güzel bir yerde yerleştiren bir Zâtın Vâris, Bâis isimlerine, Bâkî, Kerîm, Muhyî ve Muhsin ünvanlarına ne kadar ruhun muhtaç olduğunu, dikkat etsen anlarsın.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.295

En âli bir hisle, en merdâne bir himmetle onların tûl-ü ömrünü ciddî arzu edip bekalarına dua etmek, tâ "Onların yüzünden daha ziyade sevap kazanayım" diye samimî hürmetle onların elini öpmek, ulvî bir lezzet-i ruhanî almaktır. Yoksa, nefsanî, dünya itibarıyla olsa, onlar ihtiyar oldukları ve sana bâr olacak bir vaziyete girdikleri zaman, en süflî ve en alçak bir hisle vücutlarını istiskal etmek, sebeb-i hayatın olan o muhterem zatların mevtlerini arzu etmek gibi vahşî, kederli, ruhanî bir elemdir.

Sözler / Otuz İkinci Söz - s.295

Evlâdına muhabbet ise, Cenâb-ı Hakkın senin nezaretine ve terbiyene emanet ettiği sevimli, ünsiyetli o mahlûklara muhabbet ise, saadetli bir muhabbet, bir nimettir. Ne musibetleriyle fazla elem çekersin, ne de ölümleriyle meyusâne feryad edersin. Sabıkan geçtiği gibi, "Onların Hâlıkları hem Hakîm, hem Rahîm olduğundan, onlar hakkında o mevt bir saadettir" dersin. Senin hakkında da, onları sana veren Zâtın rahmetini düşünürsün, firak eleminden kurtulursun.

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.309

Hem acip ve garip san'atlar içinde rengârenk, acip, hikmetli, zemin yüzünün simasındaki bu nakışlı çizgilere bak: Nasıl sekenelerine enhar ve çayları, deniz ve ırmakları, dağ ve tepeleri, ayrı ayrı mahlûklarına ve ibâdına lâyık birer mesken ve vesâit-i nakliye yapmış. Sonra yüz binler ecnâs-ı nebâtat ve envâ-ı hayvânâtıyla kemâl-i hikmet ve intizamla doldurup hayat vererek şenlendirmek, vakit be vakit muntazaman mevt ile terhis ederek boşaltıp yine muntazaman ba'sü ba'de'l-mevt suretinde doldurmak, bir Kadîr-i Zülcelâlin ve bir Hakîm-i Zülkemâlin vücub-u vücuduna ve vahdetine yüz binler lisanlarla şehadet ederler.

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.310

Mevt, hayat kadar bir burhan-ı rububiyettir. Gayet kuvvetli bir hüccet-i vahdaniyettir. 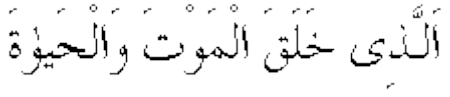 **delâletince, mevt adem, idam, fenâ, hiçlik, fâilsiz bir inkıraz değil; belki bir Fâil-i Hakîm tarafından, hizmetten terhis ve tahvil-i mekân ve tebdil-i beden ve vazifeden paydos ve haps-i bedenden âzâd etmek ve muntazam bir eser-i hikmet olduğu, Birinci Mektupta gösterilmiştir.**

Sözler / Otuz Üçüncü Söz - s.310

Evet, nasıl zemin yüzündeki masnuat ve zîhayatlar ve hayattar zemin yüzü, bir Sâni-i Hakîmin vücub-u vücuduna ve vahdaniyetine şehadet ediyorlar. Öyle de, o zîhayatlar, ölümleriyle bir Hayy-ı Bâkînin sermediyetine ve vâhidiyetine şehadet ediyorlar. Yirmi İkinci Sözde, mevt, gayet kuvvetli bir burhan-ı vahdet ve bir hüccet-i sermediyet olduğu ispat ve izah edildiğinden, şu bahsi o Söze havale edip, yalnız mühim bir nüktesini beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Sözler / Lemeât - s.321

Mevt-âlûd bir nevm ile kışta uyuşmuş bir sinek, nasıl onun ihyası kudrete ağır gelmez.

Sözler / Lemeât - s.321

Şu dünyanın mevti de, ihyası da öyledir. Bütün zîruh ihyası onda fazla nazlanmaz.

Sözler / Lemeât - s.324

Hayat-ı ihtilâl mevt-i zekât, hayat-ı ribâdan çıkmış

Sözler / Lemeât - s.329

Mevt, tevehhüm edildiği gibi dehşetli değil

Sözler / Lemeât - s.329

Dalâlet vehmidir, mevti dehşetlendirir. Mevt, tebdil-i câmedir, ya tahvil-i mekândır. Sicinden bostana çıkar.

Sözler / Lemeât - s.335

En bedbaht, sıkıntılı, muztarip işsiz olan adamdır. Zira ki atâlet, vücut içinde adem, hayat içinde mevttir. Sa'y ise, vücudun hayatı, hem hayatın yakzasıdır elbet.

Mektubat / Birinci Mektup - s.347

Beşinci tabaka-i hayat: **Ehl-i kuburun hayat-ı ruhanîleridir. Evet, mevt, tebdil-i mekândır, ıtlak-ı ruhtur, vazifeden terhistir; idam ve adem ve fenâ değildir.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

gibi âyetlerde, "Mevt dahi hayat gibi mahlûktur; hem bir nimettir" diye ifham ediliyor. Halbuki, zâhiren mevt inhilâldir, ademdir, tefessühtür, hayatın sönmesidir, hâdimü'l-lezzâttır. Nasıl mahlûk ve nimet olabilir?

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Elcevap: **Birinci sualin cevabının âhirinde denildiği gibi, mevt, vazife-i hayattan bir terhistir, bir paydostur, bir tebdil-i mekândır, bir tahvil-i vücuttur, hayat-ı bâkiyeye bir davettir, bir mebdedir, bir hayat-ı bâkiyenin mukaddimesidir. Nasıl ki hayatın dünyaya gelmesi bir halk ve takdirledir. Öyle de, dünyadan gitmesi de bir halk ve takdirle, bir hikmet ve tedbirledir. Çünkü, en basit tabaka-i hayat olan hayat-ı nebâtiyenin mevti, hayattan daha muntazam bir eser-i san'at olduğunu gösteriyor. Zira, meyvelerin, çekirdeklerin, tohumların mevti tefessühle, çürümek ve dağılmakla göründüğü halde, gayet muntazam bir muamele-i kimyeviye ve mizanlı bir imtizâcât-ı unsuriye ve hikmetli bir teşekkülât-ı zerreviyeden ibaret olan bir yoğurmaktır ki, bu görünmeyen intizamlı ve hikmetli ölümü, sümbülün hayatıyla tezahür ediyor. Demek çekirdeğin mevti, sümbülün mebde-i hayatıdır; belki ayn-ı hayatı hükmünde olduğu için, şu ölüm dahi hayat kadar mahlûk ve muntazamdır.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Hem zîhayat meyvelerin yahut hayvanların mide-i insaniyede ölümleri, hayat-ı insaniyeye çıkmalarına menşe olduğundan, o mevt onların hayatından daha muntazam ve mahlûk denilir.

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

İşte, en ednâ tabaka-i hayat olan hayat-ı nebâtiyenin mevti böyle mahlûk, hikmetli ve intizamlı olsa, tabaka-i hayatın en ulvîsi olan hayat-ı insaniyenin başına gelen mevt, elbette, yeraltına girmiş bir çekirdeğin hava âleminde bir ağaç olması gibi, yeraltına giren bir insan da âlem-i berzahta elbette bir hayat-ı bâkiye sünbülü verecektir.

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Amma mevt nimet olduğunun ciheti ise, çok vücuhundan dört veçhine işaret ederiz.

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Üçüncüsü: **İhtiyarlık gibi, şerâit-i hayatiyeyi ağırlaştıran birçok esbab vardır ki, mevti, hayatın pek fevkinde nimet olarak gösterir. Meselâ, sana ıztırap veren pek ihtiyar olmuş peder ve validenle beraber, ceddin cedleri, sefalet-i halleriyle senin önünde şimdi bulunsaydı, hayat ne kadar nikmet, mevt ne kadar nimet olduğunu bilecektin. Hem meselâ, güzel çiçeklerin âşıkları olan güzel sineklerin, kışın şedâidi içinde hayatları ne kadar zahmet ve ölümleri ne kadar rahmet olduğu anlaşılır.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.348

Dördüncüsü: **Nevm, nasıl ki bir rahat, bir rahmet, bir istirahattir-hususan musibetzedeler, yaralılar, hastalar için. Öyle de, nevmin büyük kardeşi olan mevt dahi, musibetzedelere ve intihara sevk eden belâlarla müptelâ olanlar için ayn-ı nimet ve rahmettir. Amma ehl-i dalâlet için, müteaddit Sözlerde kat'î ispat edildiği gibi, mevt dahi hayat gibi nikmet içinde nikmet, azap içinde azaptır; o bahisten hariçtir.**

Mektubat / Birinci Mektup - s.350

Fakat gafletten kurtulan evvelki adam, o şedit şefkatin elemine karşı ulvî bir tiryak bulur ki, acıdığı bütün zîhayatların mevt ve zevâlinde bir Zât-ı Bâkînin bâki esmâsının daimî cilvelerini temsil eden âyine-i ervahları bâki görür; şefkati bir sürura inkılâp eder. Hem zeval ve fenâya maruz bütün güzel mahlûkatın arkasında bir cemâl-i münezzeh ve hüsn-ü mukaddes ihsas eden bir nakış ve tahsin ve san'at ve tezyin ve ihsan ve tenvir-i daimîyi görür. O zeval ve fenâyı, tezyid-i hüsün ve tecdid-i lezzet ve teşhir-i san'at için bir tazelendirmek şeklinde görüp, lezzetini ve şevkini ve hayretini ziyadeleştirir.

Mektubat / Onuncu Mektup - s.362

Amma *Levh-i Mahv-İsbat* ise, sabit ve daim olan *Levh-i Mahfuz-u Âzam*'ın daire-i mümkinatta, yani mevt ve hayata, vücut ve fenâya daima mazhar olan eşyada mütebeddil bir defteri ve yazar bozar bir tahtasıdır ki, hakikat-i zaman odur. Evet,

herşeyin bir hakikati olduğu gibi, zaman dediğimiz, kâinatta cereyan eden bir nehr-i azîmin hakikati dahi, *Levh-i Mahv-İsbat'*taki kitabet-i kudretin sayfası ve mürekkebi hükmündedir. *Lâ ya'lemu'l-ğaybe illâllah.*

Mektubat / On Üçüncü Mektup - s.367

Hem neden korkum olacak? Dünya ile, ecelimden başka bir alâkam yok. Çoluk çocuğumu düşüneceğim yok. Malımı düşüneceğim yok. Hanedanımın şerefini düşüneceğim yok. Riyâkâr bir şöhret-i kâzibeden ibaret olan şan ve şeref-i dünyeviyenin muhafazasına değil, kırılmasına yardım edene rahmet! Kaldı ecelim. O, Hâlık-ı Zülcelâlin elindedir. Kimin haddi var ki, vakti gelmeden ona ilişsin? Zaten izzetle mevti, zilletle hayata tercih edenlerdeniz. Eski Said gibi birisi [1] şöyle demiş:

Mektubat / On Sekizinci Mektup - s.383

Ehl-i gaflet ve dalâlet, şu beş hakikatteki saadet ve müjdeden mahrumdurlar. Onların hali ne kadar elîm olduğunu şununla kıyas ediniz ki: Bir ihtiyar hanım gayet sevdiği sevimli birtek çocuğu sekeratta görüp, dünyada tevehhüm-ü ebediyet hükmünce, gaflet veya dalâlet neticesinde, mevti adem ve firak-ı ebedî tasavvur ettiğinden, yumuşak döşeğine bedel kabrin toprağını düşünüp, gaflet veya dalâlet cihetiyle, Erhamürrâhimînin cennet-i rahmetini, firdevs-i nimetini düşünmediğinden, ne kadar meyusâne bir hüzün ve elem çektiğini kıyas edebilirsin.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.450

وَيُمِيتُ Yani, mevti veren Odur. Yani, hayat vazifesinden terhis eder, fâni dünyadan yerini tebdil eder, külfet-i hizmetten âzâd eder. Yani, hayat-ı fâniyeden, seni hayat-ı bâkiyeye alır. İşte şu kelime, şöylece fâni cin ve inse bağırır, der ki:

Mektubat / Yirminci Mektup - s.450

Sizlere müjde! Mevt idam değil, hiçlik değil, fenâ değil, inkıraz değil, sönmek değil, firak-ı ebedî değil, adem değil, tesadüf değil, fâilsiz bir in'idam değil. Belki, bir Fâil-i Hakîm-i Rahîm tarafından bir terhistir, bir tebdil-i mekândır. Saadet-i ebediye tarafına, vatan-ı aslîlerine bir sevkiyattır. Yüzde doksan dokuz ahbabın mecmaı olan âlem-i berzaha bir visal kapısıdır.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.457

وَيُمِيتُ Yani, mevti veren Odur. Yani, hayatı veren O olduğu gibi, hayatı alan, mevti veren dahi yine Odur.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.457

Evet, mevt yalnız tahrip ve sönmek değildir ki esbaba verilsin, tabiata havale edilsin. Belki, nasıl bir tohum zâhiren ölüp çürüyor; fakat bâtınen bir sümbülün hayatına ve yoğurmasına, yani cüz'î tohumluk hayatından, küllî sümbül hayatına geçiyor. Öyle de, mevt dahi zâhiren bir inhilâl ve bir intifâ göründüğü halde, hakikatte, insan için hayat-ı

bâkiyeye ünvan ve mukaddime ve mebde oluyor. Öyleyse, hayatı veren ve idare eden Kadîr-i Mutlak, yine elbette mevti O icad eder.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.457

İşte şu mahlûkatın şu seyelânı, gayet hakîmâne, rahmet ve ihsan dairesinde; ve şu seyeranı, gayet alîmâne, hikmet ve intizam dairesinde; ve şu cereyanı, gayet rahîmâne, şefkat ve mizan dairesinde, baştan aşağıya kadar hikmetlerle, maslahatlarla, neticelerle ve gayelerle yapılıyor. Demek, bir Kadîr-i Zülcelâl, bir Hakîm-i Zülkemal, mütemadiyen tavaif-i mevcudatı ve her taife içindeki cüz'iyatı ve o taifelerden teşekkül eden âlemleri, kudretiyle hayat verip tavzif eder, sonra hikmetiyle terhis edip mevte mazhar eder, âlem-i gayba gönderir, daire-i kudretten, daire-i ilme çevirir.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.457

İşte, hiç mümkün müdür ki, şu kâinatı heyet-i mecmuasıyla çevirmeye muktedir olmayan ve bütün zamanlara hükmü geçmeyen ve âlemleri hayata, mevte bir fert gibi mazhar etmeye kudreti yetmeyen ve baharları, bir çiçek gibi hayat verip, yeryüzüne takıp, sonra mevtle ondan koparıp alamayan bir zat, mevt ve imâteye sahip çıkabilsin? Evet, en cüz'î bir zîhayatın mevti dahi, hayatı gibi, bütün hakaik-i hayat ve envâ-ı mevt elinde bulunan bir Zât-ı Zülcelâlin kanunuyla, izniyle, emriyle, kuvvetiyle, ilmiyle olmak zarurîdir.

Mektubat / Yirminci Mektup - s.457

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ**Yani, hayatı daimîdir, ezelî ve ebedîdir. Mevt ve fenâ, adem ve zeval Ona ârız olamaz. Çünkü hayat, Ona zâtîdir. Zâtî olan, zâil olamaz. Evet, ezelî olan, elbette ebedîdir.**

Mektubat / Yirminci Mektup - s.458

Şu hakikate şahid-i kat'î, şu kâinatın zeval ve fenâsıdır. Yani, mevcudat, vücutlarıyla, hayatlarıyla nasıl ki o Hayy-ı Lâyemûtun hayatına ve o hayatın vücub-u vücuduna delâlet ve şehadet ederler.Öyle de, mevtleriyle, zevalleriyle o hayatın bekasına, sermediyetine delâlet eder ve şehadet ederler. Çünkü, mevcudat zevâle gittikten sonra, arkalarında yine kendileri gibi hayata mazhar olup yerlerine geldiklerinden, gösteriyor ki, daimî bir zîhayat var ki, mütemadiyen cilve-i hayatı tazelendiriyor. Nasıl ki, güneşe karşı cereyan eden bir nehrin yüzünde kabarcıklar parlar, gider. Gelenler aynı parlamayı gösterip, taife taife arkasında parlayıp, sönüp gider. Bu sönmek, parlamak vaziyetiyle, yüksek, daimî bir güneşin devamına delâlet ederler. Öyle de, şu mevcudat-ı seyyaredeki hayat ve mevtin değişmeleri ve münavebeleri, bir Hayy-ı Bâkînin beka ve devamına şehadet ederler.

Mektubat / Yirmi Üçüncü Mektup - s.479

Sair ferahlı ve saadetli kıssaların âhirindeki zeval ve firak haberlerinin acıları ve elemi, kıssadan alınan hayalî lezzeti acılaştırıyor, kırıyor. Bahusus kemâl-i ferah ve saadet içinde bulunduğunu ihbar ettiği hengâmda mevtini ve firakını haber vermek daha elîmdir; dinleyenlere eyvah dedirtir.

Mektubat / Yirmi Üçüncü Mektup - s.479

Şu ferahlı ve saadetli vaziyetten daha saadetli, daha parlak bir vaziyete mazhar olmak için, Hazret-i Yusuf kendisini Cenâb-ı Haktan vefatını istedi ve vefat etti, o saadete mazhar oldu. Demek, o dünyevî lezzetli saadetten daha cazibedar bir saadet ve ferahlı bir vaziyet, kabrin arkasında vardır ki, Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm gibi hakikatbîn bir zat, o gayet lezzetli dünyevî vaziyet içinde, gayet acı olan mevti istedi, tâ öteki saadete mazhar olsun.

Mektubat / Yirmi Dördüncü Mektup - s.480

SUAL: Eâzım-ı Esmâ-i İlâhiyeden olan Rahîm ve Hakîm ve Vedûd'un iktiza ettikleri şefkatperverâne terbiye ve maslahatkârâne tedbir ve muhabbettârâne taltif, nasıl ve ne suretle, müthiş ve muvahhiş olan mevt ve ademle, zeval ve firakla, musibet ve meşakkatle tevfik edilebilir? Haydi, insan saadet-i ebediyeye gittiği için, mevt yolunda geçtiğini hoş görelim. Fakat bu nazik ve nazenin ve zîhayat olan eşcar ve nebâtat envâları ve çiçekleri ve vücuda lâyık ve hayata âşık ve bekaya müştak olan hayvânat taifelerini, mütemadiyen hiçbirini bırakmayarak ifnâlarında ve gayet sür'atle onlara göz açtırmayarak idamlarında ve onlara nefes aldırmayarak meşakkatle çalıştırmalarında ve hiçbirini rahatta bırakmayarak musibetlerle tağyirlerinde ve hiçbirini müstesna etmeyerek öldürmelerinde ve hiçbiri durmayarak zevallerinde ve hiçbiri memnun olmayarak firaklarında hangi şefkat ve merhamet var, hangi hikmet ve maslahat bulunur, hangi lütuf ve merhamet yerleşebilir?

Mektubat / Yirmi Dördüncü Mektup - s.481

Ve o hadsiz faaliyet dahi, hadsiz bir tebdil ve tağyir ve tahvil ve tahribi dahi iktiza ediyor. Ve o hadsiz tağyir ve tebdil dahi mevt ve ademi, zeval ve firakı iktiza ediyor.

Mektubat / Yirmi Dördüncü Mektup - s.482

Eğer o zîruhlar zevil'ukulden ise, zaten saadet-i ebediyeye ve maddî ve mânevî kemâlâta medar olan âlem-i bekaya ve o Sâni-i Hakîmin dünyadan daha güzel, daha nuranî olan âlem-i berzah, âlem-i misal, âlem-i ervah gibi diğer menzillerine, başka memleketlerine bir seyr ü seferdir; bir mevt ve adem ve zeval ve firak değil, belki kemâlâta kavuşmaktır.

Mektubat / Yirmi Dördüncü Mektup - s.483

İkinci yüzü: **Âhirete bakar, âlem-i bekaya nazar eder, onun tarlası hükmündedir. Bu yüzde, bâki semereler ve meyveler yetiştirmek var; bekaya hizmet eder, fâni şeyleri bâki hükmüne getirir. Bu yüzde dahi mevt ve zeval değil, belki hayat ve beka cilveleri var.**

Mektubat / Yirmi Dördüncü Mektup - s.483

Üçüncü yüzü: **Fânilere, yani bizlere bakar ki, fânilerin ve ehl-i hevesâtın mâşukası ve ehl-i şuurun ticaretgâhı ve vazifedarların meydan-ı imtihanlarıdır. İşte bu üçüncü yüzündeki fenâ ve zeval, mevt ve ademin acılarına ve yaralarına merhem için, o üçüncü yüzün içyüzündeki beka ve hayat cilveleri var.**

Mektubat / Yirmi Sekizinci Mektup - s.511

Evet, kardeşim, seninle mahz-ı hakikat dersini müzakereye alışmışız. Hayalâtlara karşı kapısı açık olan rüyaları tahkikî bir surette mevzuubahis etmek, tahkik mesleğine tam uygun gelmediğinden, o cüz'î hadise-i nevmiye münasebetiyle, mevtin küçük bir kardeşi olan nevme ait ilmî ve düsturî olarak altı nükte-i hakikati, âyât-ı Kur'âniyenin işaret ettiği vecihte beyan edeceğiz. Yedincisinde, senin rüyana kısa bir tabir verilecek.

Mektubat / Yirmi Sekizinci Mektup - s.514

İşte, şu mesleğe göre, kabz-ı ruh vaktinde insanın aynasına temessül eden melekü'l-mevtin insanî ve cüz'î bir misali, Hazret-i Mûsâ Aleyhisselâm gibi bir ulü'l-azm ve celâlli ve hiddetli bir zâtın tokadına maruz olmak ve o misalî melekü'l-mevtin libası hükmündeki suret-i misaliyesindeki gözünü çıkarmak ne muhaldir, ne fevkalâdedir, ne de gayr-ı makuldür.

Mektubat / Yirmi Sekizinci Mektup - s.514

H A Ş İ Y E 1 Bizde "Seydâ" lâkabıyla meşhur bir veliyy-i azîm, sekeratta iken, ervâh-ı evliyanın kabzına müekkel melekü'l-mevt gelmiş. Seydâ, bağırarak demiş ki: "Ben talebe-i ulûmu çok sevdiğim için, talebe-i ulûmun kabz-ı ervâhına müekkel, mahsus taife ruhumu kabzetsin" diye dergâh-ı İlâhiyeye rica etmiş. Yanında oturanlar bu vak'aya şahit olmuşlar.

Mektubat / Yirmi Sekizinci Mektup - s.514

H A Ş İ Y E 2 Hattâ memleketimizde gayet cesur bir adam, sekerat vaktinde melekü'l-mevti görmüş, demiş: "Beni yatak içinde yakalıyorsun!" Kalkmış, atına binmiş, kılıcını eline almış, ona meydan okumuş. Merdâne, at üstünde vefat etmiş.

Mektubat / Yirmi Sekizinci Mektup - s.515

Bundan otuz sene evvel, Eski Said'in gafil kafasına müthiş tokatlar indi, *el-mevtü hakkun* kaziyesini düşündü. Kendini bataklık çamurunda gördü. Medet istedi, bir yol aradı, bir halâskâr taharri etti. Gördü ki, yollar muhtelif; tereddütte kaldı. Gavs-ı Âzam olan Şeyh-i Geylânî Radıyallahu Anhın *Fütuhu'l-Gayb* namındaki kitabıyla tefe'ül etti.

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.552

ikinci taifesinin yaralarına zehir serpiyorsunuz. Ve hürmete çok lâyık olan üçüncü taifenin tesellisini kırıyorsunuz, ye's-i mutlaka atıyorsunuz. Ve şefkate çok muhtaç olan dördüncü taifenin bütün bütün kuvve-i mâneviyesini kırıyorsunuz ve hakikî insaniyetini söndürüyorsunuz. Ve muavenet ve yardıma ve teselliye çok muhtaç olan beşinci taifenin ümitlerini, istimdatlarını akîm bırakıp, onların nazarında hayatı mevtten daha ziyade dehşetli bir surete çeviriyorsunuz. İkaza ve ayılmaya çok muhtaç olan altıncı taifesine, gençlik uykusu içinde öyle bir şarap içiriyorsunuz ki, o şarabın humârı pek elîm, pek dehşetlidir. Acaba bu mudur hamiyet-i milliyeniz ki, o hamiyet-i milliye uğrunda çok mukaddesâtı feda ediyorsunuz? O Türkçülük menfaati, Türklere bu suretle midir? Yüz bin defa el'iyâzü billâh!

Mektubat / Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.559

Ey biçareler! Bu dünya bir misafirhanedir. Her günde otuz bin şahit, cenazeleriyle "El-mevtü hakkun" hükmünü imza ediyorlar ve o dâvâya şehadet ediyorlar. Ölümü öldürebilir misiniz? Bu şahitleri tekzip edebilir misiniz? Madem edemiyorsunuz; mevt Allah Allah dedirtir. Sekeratta Allah Allah yerine hangi topunuz, hangi tüfeğiniz, zulümat-ı ebedîyi o sekerattakinin önünde ışıklandırır, ye's-i mutlakını ümid-i mutlaka çevirebilir?

Mektubat / Hakikat Çekirdekleri - s.570

4. Haşirde bütün zevil'ervâhın ihyâsı, mevt-âlûd bir nevm ile kışta uyuşmuş bir sineğin baharda ihyâ ve inşasından kudrete daha ağır olamaz. Zira kudret-i ezeliye zâtiyedir; tagayyür edemez, acz tahallül edemez, avâik tedahül edemez. Onda merâtib olamaz; herşey ona nisbeten birdir.

Lem'alar / Birinci Lem'a - s.580

[3] إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ **fıkrasıyla nefsimize nazar-ı merhametini celb etmeliyiz. Tâ ki, nur-u iman ile ve Kur'ân'ın mehtabıyla istikbalimiz tenevvür etsin ve o gecemizin dehşet ve vahşeti, ünsiyet ve tenezzühe inkılâp etsin. Ve mütemadiyen mevt ve hayatın değişmesiyle seneler ve karnlar emvâcı üstünde hadsiz cenazeler binip ademe atılan dünyamız ve zeminimizde, Kur'ân-ı Hakîmin tezgâhında yapılan bir sefine-i mâneviye hükmüne geçen hakikat-i İslâmiyet içine girip, selâmetle o denizin üstünde gezip, tâ sahil-i selâmete çıkarak hayatımızın vazifesi bitsin. O denizin fırtınaları ve zelzeleleri, sinema perdeleri gibi tenezzühün manzaralarını tazelendirmekle, vahşet ve dehşet yerine, nazar-ı ibret ve tefekkürü keyiflendirerek okşayıp ışıklandırsın. Hem o sırr-ı Kur'ân'la, o terbiye-i Furkaniye ile, nefsimiz bize binmeyecek, merkûbumuz olup, bizi ona bindirip, hayat-ı ebediyemizin kazanmasına kuvvetli bir vasıtamız olsun.**

Lem'alar / On Birinci Lem'a - s.608

Bir zaman rabıta-i mevtten ve *el-mevtü hakkun* kaziyesindeki tasdikten ve âlemin zeval ve fenâsından gelen bir hâlet-i ruhiyeden, kendimi acip bir âlemde gördüm. Baktım ki, ben bir cenazeyim, üç mühim büyük cenazenin başında duruyorum.

Lem'alar / On Üçüncü Lem'a - s.618

Elcevap: **Hikmeti ve sırrı şudur ki: Ekseriyet-i mutlaka ile dalâlet ve şer, menfidir ve tahriptir ve ademîdir ve bozmaktır. Ve ekseriyet-i mutlaka ile hidayet ve hayır, müsbettir ve vücudîdir ve imar ve tamirdir. Herkesçe malûmdur ki, yirmi adamın yirmi günde yaptığı bir binayı, bir adam bir günde tahrip eder. Evet, bütün âzâ-yı esasiyenin ve şerâit-i hayatiyenin vücuduyla vücudu devam eden hayat-ı insan Hâlık-ı Zülcelâlin kudretine mahsus olduğu halde, bir zalim, bir uzvu kesmesiyle, hayata nisbeten ademî olan mevte o insanı mazhar eder. Onun için, et-tahrîbü eshel durub-u emsal hükmüne geçmiş.**

Lem'alar / On Üçüncü Lem'a - s.622

Sual: **Eğer denilse: Dalâlette öyle dehşetli bir elem ve bir korku var ki, kâfir, değil hayattan lezzet alması, hiç yaşamaması lâzım geliyor. Belki o elemden ezilmeli ve o korkudan ödü patlamalıydı. Çünkü insaniyet itibarıyla hadsiz eşyaya müştak ve hayata âşık olduğu halde, küfür vasıtasıyla, mevtini bir idam-ı ebedî ve bir firâk-ı lâyezâlî ve zevâl-i mevcudatı ve ahbabının vefatlarını ve bütün sevdiklerini idam ve mufarakat-i ebediye suretinde, gözü önünde, daima küfür vasıtasıyla gören insan nasıl yaşayabilir? Nasıl hayattan lezzet alabilir?**

Lem'alar / On Üçüncü Lem'a - s.623

Aynen onun gibi, kâfir, Kur'ân'ın semâvî ilânâtına karşı küfr-ü mutlakı bırakıp meşkûk bir küfre inmiş. Ona denilse: "Madem mevt ve zevâli bir idam-ı ebedî biliyorsun. Kendini asacak olan darağacı göz önünde. Ona her vakit bakan nasıl yaşar, nasıl lezzet alır?" O adam, Kur'ân'ın umumî vech-i rahmet ve şümullü nurundan aldığı bir hisse ile der: "Mevt idam değil; ihtimal-i beka var." Veyahut, devekuşu gibi başını gaflet kumuna sokar-tâ ki ecel onu görmesin ve kabir ona bakmasın ve zevâl-i eşya ona ok atmasın!

Lem'alar / On Üçüncü Lem'a - s.623

Elhasıl, o meşkûk küfür vasıtasıyla, devekuşu gibi mevt ve zevâli idam mânâsında gördüğü vakit, Kur'ân ve semâvî kitapların *îmânün bi'l-âhiret'*e dair kat'î ihbârâtı ona bir ihtimal verir; o kâfir o ihtimale yapışır, o dehşetli elemi üzerine almaz. O vakit ona denilse, "Madem bâki bir âleme gidilecek; o âlemde güzel yaşamak için tekâlif-i diniye meşakkatini çekmek gerektir." O adam şekk-i küfrî cihetiyle der: "Belki yoktur. Yok için neden çalışayım?" Yani, vaktâ ki o hükm-ü Kur'ân'ın verdiği ihtimal-i beka cihetiyle idam-ı ebedî âlâmından kurtulur ve meşkûk küfrün verdiği ihtimal-i adem cihetiyle tekâlif-i diniye meşakkati ona müteveccih olur; ona karşı küfür ihtimaline yapışır, o zahmetten kurtulur. Demek, bu nokta-i nazarda, mü'minden ziyade bu hayatta lezzet alır zannediyor. Çünkü tekâlif-i diniyenin zahmetinden ihtimal-i küfrî ile kurtuluyor ve âlâm-ı ebediyeden, ihtimal-i imanî cihetiyle kendi üzerine almaz. Halbuki bu mağlâta-i şeytaniyenin hükmü gayet sathî ve faydasız ve muvakkattir.

Lem'alar / On Yedinci Lem'a - s.646

İşte, binden bir nümune olarak, dehâ-yı felsefînin ve hüdâ-yı Kur'ânînin verdikleri derslerin derecelerine bak. Evet, iki tarafın hakikat-i hali, sabıkan beyan edilen tarzla gidiyor. Fakat hidayet ve dalâlette insanların dereceleri mütefavittir, gafletin mertebeleri de muhteliftir. Herkes her mertebede bu hakikati tamamıyla hissedemez. Çünkü gaflet, hissi iptal ediyor. Ve bu zamanda öyle bir derecede iptal-i his etmiş ki, bu elîm elemin acısını ehl-i medeniyet hissetmiyorlar. Fakat hassasiyet-i ilmiyenin tezayüdüyle ve her günde otuz bin cenazeyi gösteren mevtin ikazatıyla o gaflet perdesi parçalanıyor. Ecnebîlerin tâğutlarıyla ve fünun-u tabiiyeleriyle dalâlete gidenlere ve onları körü körüne taklit edip ittibâ edenlere binler nefrin ve teessüfler!

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.670

Ey hizmet-i Kur'âniyede arkadaşlarım! İhlâsı kazanmanın ve muhafaza etmenin en müessir bir sebebi, rabıta-i mevttir. Evet, ihlâsı zedeleyen ve riyâya ve dünyaya sevk eden tûl-i emel olduğu gibi, riyâdan nefret veren ve ihlâsı kazandıran, rabıta-i mevttir.

Yani, ölümünü düşünüp, dünyanın fâni olduğunu mülâhaza edip, nefsin desiselerinden kurtulmaktır. Evet, ehl-i tarikat ve ehl-i hakikat, Kur'ân-ı Hakîmin [1]

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۝ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

[2] gibi âyetlerinden aldığı dersle, rabıta-i mevti sülûklarında esas tutmuşlar; tûl-i emelin menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti o rabıta ile izale etmişler. Onlar farazî ve hayalî bir surette kendilerini ölmüş tasavvur ve tahayyül edip ve yıkanıyor, kabre konuyor farz edip, düşüne düşüne, nefs-i emmâre o tahayyül ve tasavvurdan müteessir olup, uzun emellerinden bir derece vazgeçer. Bu rabıtanın fevâidi pek çoktur. Hadiste [3]

اَكْثِرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللَّذَّاتِ **(ev kemâ kàl) yani, "Lezzetleri tahrip edip acılaştıran ölümü çok zikrediniz" diye bu rabıtayı ders veriyor.**

Lem'alar / Yirmi Birinci Lem'a - s.670

Fakat mesleğimiz tarikat olmadığı, belki hakikat olduğu için, bu rabıtayı, ehl-i tarikat gibi farazî ve hayalî suretinde yapmaya mecbur değiliz. Hem meslek-i hakikate uygun gelmiyor. Belki, âkıbeti düşünmek suretinde müstakbeli zaman-ı hazıra getirmek değil, belki hakikat noktasında zaman-ı hazırdan istikbale fikren gitmek, nazaran bakmaktır. Evet, hiç hayale, faraza lüzum kalmadan, bu kısa ömür ağacının başındaki tek meyvesi olan kendi cenazesine bakabilir. Onunla yalnız kendi şahsının mevtini gördüğü gibi, bir parça öbür tarafa gitse asrının ölümünü de görür; daha bir parça öbür tarafa gitse dünyanın ölümünü de müşahede eder, ihlâs-ı etemme yol açar.

Lem'alar / Yirmi İkinci Lem'a - s.675

Evet, yolculara seyahat için vesika vermek bir vazife olduğu gibi, ebed tarafına giden yolculara da hem vesika, hem o zulümatlı yolda nur vermek öyle bir vazifedir ki, hiçbir vazife o vazife kadar ehemmiyetli değildir. Böyle bir vazifenin inkârı, ölümün inkârıyla ve hergün *el-mevtü hakkun* dâvâsını, cenazelerinin mührüyle imza edip tasdik eden otuz bin şahidin şehadetini tekzip ve inkâr etmekle olur.

Lem'alar / Yirmi Beşinci Lem'a - s.699

***Birisi:* Rabıta-i mevttir. Yani, dünya fâni olduğu gibi, kendisi de içinde vazifedar fâni bir misafir olduğunu düşünmekle, hayat-ı ebedîsine o suretle çalışmışlar.**

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.704

hakkalyakine istinaden, müttefikan âhiretin vücudundan ve insanların oraya sevk edileceğinden ve bu kâinatın Hâlıkının kat'î vaad ettiği âhireti getireceğinden haber verdikleri gibi; onların verdikleri haberi keşif ve şuhud ile, ilmelyakin suretinde tasdik eden yüz yirmi dört milyon evliyanın o âhiretin vücuduna şehadetleriyle ve bu kâinatın Sâni-i Hakîminin bütün esmâsı bu dünyada gösterdikleri cilveleriyle bir âlem-i bekayı bilbedâhe iktiza ettiklerinden, yine âhiretin vücuduna delâletiyle; ve her sene, baharda, rû-yi zeminde ayakta duran had ve hesaba gelmez ölmüş ağaçların cenazelerini emr-i *kün feyekûn* ile ihyâ edip ba'sü ba'delmevte mazhar eden ve haşir ve neşrin yüz binler nümunesi olarak nebâtat taifelerinden ve hayvânat milletlerinden üç yüz bin nevileri haşir ve neşreden hadsiz bir kudret-i ezeliye ve hesapsız ve israfsız bir hikmet-i ebediye

ve rızka muhtaç bütün zîruhları kemâl-i şefkatle gayet harika bir tarzda iaşe ettiren ve her baharda az bir zamanda had ve hesaba gelmez envâ-ı ziynet ve mehâsini gösteren bir rahmet-i bâkiye ve bir inâyet-i daimenin bilbedâhe âhiretin vücudunu istilzam ile ve şu kâinatın en mükemmel meyvesi ve Hâlık-ı Kâinatın en sevdiği masnuu ve kâinatın mevcudatıyla en ziyade alâkadar olan insandaki şedit, sarsılmaz, daimi olan aşk-ı beka ve şevk-i ebediyet ve âmâl-i sermediyet, bilbedâhe işaret ve delâletiyle, bu âlem-i fâniden sonra bir âlem-i bâki ve bir dâr-ı âhiret ve bir dâr-ı saadet bulunduğunu o derece kat'î bir surette ispat ederler ki, dünyanın vücudu kadar, bilbedâhe âhiretin vücudunu kabul etmeyi istilzam ederler.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.707

En evvel, herkesi korkutan, en korkunç tevehhüm edilen ölümün yüzüne baktım. Nur-u Kur'ân ile gördüm ki, ölümün peçesi gerçi karanlık, siyah, çirkin ise de, fakat mü'min için asıl siması nuranîdir, güzeldir gördüm. Ve çok risalelerde bu hakikati kat'î bir surette ispat etmişiz. Sekizinci Söz ve Yirminci Mektup gibi çok risalelerde izah ettiğimiz gibi, ölüm, idam değil, firak değil, belki hayat-ı ebediyenin mukaddemesidir, mebdeidir. Ve vazife-i hayat külfetinden bir paydostur, bir terhistir, bir tebdil-i mekândır. Berzah âlemine göçmüş kafile-i ahbaba kavuşmaktır. Ve hâkezâ, bunlar gibi hakikatlerle ölümün hakikî güzel simasını gördüm. Korkarak değil, belki bir cihetle müştakane mevtin yüzüne baktım. Ehl-i tarikatçe rabıta-i mevtin bir sırrını anladım.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.714

İkinci defa *Yâ Bâkî, Ente'l-Bâkî* cümlesi, bütün o hadsiz mânevî yaralara hem merhem, hem tiryak oldu. Yani, "Sen bâkisin. Giden gitsin, Sen yetersin. Madem Sen bâkisin; zeval bulan herşeye bedel bir cilve-i rahmetin kâfidir. Madem Sen varsın; Senin varlığına iman ile intisabını bilen ve sırr-ı İslâmiyetle o intisaba göre hareket eden insana herşey var. Fenâ ve zevâl, mevt ve adem bir perdedir, bir tazelenmektir, ayrı ayrı menzillerde gezmek hükmündedir" diye düşünüp, tamamıyla o hırkatli, firkatli, hazîn, elîm, karanlıklı, dehşetli hâlet-i ruhaniye, sürurlu, neş'eli, lezzetli, nurlu, sevimli, ünsiyetli bir hâlete inkılâp etti. Lisanım ve kalbim, belki lisan-ı hal ile bütün zerrât-ı vücudum "Elhamdü lillâh" dediler.

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.716

Ben o vakit anladım ki, vatanımdaki bu gurbete dayanamayacağım. Ya ben de kabre, onların yanına gitmeliyim; veyahut dağda bir mağaraya çekilip ecelimi orada beklemeliyim diye düşündüm. Dedim, "Madem dünyada böyle tahammül edilmez, sabır-şiken, mukavemetsûz, yandırıcı firkatler var; elbette mevt, hayata râcihtir. Hayatın bu ağır vaziyeti çekilir dertlerden değildir."

Lem'alar / Yirmi Altıncı Lem'a - s.721

daimî tahribatçı olan zeval ve fenâ ve mütemadî tefrik edici olan mevt ve adem, dehşetli bir surette bu güzel dünyayı ve bu güzel mahlûkatı hırpaladığını, parça parça edip güzelliklerini bozduğunu, fevkalâde bir şuur ve teessürle gördüm. Fıtratımdaki aşk-ı mecazî bu hale karşı şiddetli galeyan ve isyan ettiği zamanda bir medar-ı teselli bulmak için, yine bu âyet-i hasbiyeye müracaat ettim. Dedi: "Beni oku ve dikkatle mânâma bak."

Lem'alar / Yirmi Sekizinci Lem'a - s.732

Bu âyette hem def-i a'dâya, hem celb-i menâfie medâr iki nimet beyan ediyor. Nüzûl-u Kur'ân'dan evvel demirle ehemmiyetli menâfi-i beşeriye temin edildiği görülmüş. Fakat istikbalde demirin gayet hârika ve muhayyirü'l-ukùl bir surette, denizde, havada ve karada gezerek küre-i arzı musahhar edip, mevt-âlûd bir hârika kuvveti gösterdiğini ifade için, [2] فيه بأس شديد **kelimesiyle, ihbâr-ı gaybî nev'inden bir lem'a-i i'câz gösteriyor.**

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.777

H A Ş İ Y E 6 *et-takdir:* Küllî şeylerin ve cüz'iyâtın zevâliyle başka bir takdirin ve muntazam bir miktarın tezahürüne, o Fâtır-ı Hakîmin vücuduna delâlet ederler. Adeta hayattaki intizamat-ı kazaiye şehadet ve hayat ve mevtin münavebeleri içindeki tecellî-i kader ve muntazamane takdire, ihya ve imate delâlet ediyor demektir. Meselâ, terbiye, vücudunu şeraiti dahilinde idare etmek; ve tedbir, onu değiştirmek; ve herbiri ayrı ayrı delâlet eder. Sair fıkraları buna kıyas et.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.786

H A Ş İ Y E 1 Nasıl ki afakın ve dünyanın fena ve zevalinin arkasında Bakî-i Zülcelal'in Baki esmasının cilvelerini gördüm tam teselli buldum. Öyle de şahsıma baktım, şahsımdaki müteaddit, muhtelif tabaka-i mevcudat-ı nefsiye ve meftun olduğum sıfât ve hakaik-i şahsiye gayet sür'atle zeval ve fenaya koştuklarından insanın fıtratındaki aşk-ı beka sırrıyla o fânilerde bir beka aradım. Halıkımın bakî cilve-i esmasını gördüm. Her bir sıfatımın zevalinde ona temessül eden bir ismin cilvesini baki gördüm. Ve kat'iyyen anladım ki, fıtrat-ı insaniyedeki aşk-ı beka muhabbet-i ilâhiyeden teşa'ub eden bir muhabbettir. Mahbubunu yanlış bir surette arıyor. Aynada temessül edeni de sevmek, aramak lâzımken aynayı veya aynanın ziyneti hükmüne geçen temessülün keyfîyetini sevmeye başlıyor. "Huve" yerine "Ene" ye perestiş eder. Zevalinden sonra yanlışını anlıyor. Kalb ve mahiyet-i insaniye zişuur bir aynadır. Onda temessül edeni şuur ile hisseder. Aşk-ı beka ile sever.

H A Ş İ Y E 2 Şu gelecek sekiz kelimedeki "Ye" harfleri mütekellim zamiri olup, kendini gösteriyor.

H A Ş İ Y E 3 Kâinatın en mühim muamması mütemadiyen mevt ve hayat, zeval ve fena içindeki faaliyet-i daimenin tılsımını keşfeden Yirmi Dördüncü Mektup'ta beş remiz ve beş işaretle izah edilen mühim bir hakikatın meratibine gayet icmalli işaretler nev'inden eskiden beri tahatturla tefekkür ediyordum. Ve fena ve zeval ve adem ise başka başka vücutların ünvanları olduğunu ve kesretli vücutları semere verdiğini ve zevale giden birşey kendine bedel çok vücutları bıraktığını gösterir bir nüktedir. Bir zihayatın mevti ve zevali birçok vücutları meyve verip arkasında bırakır, sonra gider. Evet, bir fânî, çok cihetlerle bâkî kalır. Bir dane çürümekle ölür, yüz daneyi camî bir sümbülü yerinde bırakır. İşte bu sırra binaen mevt ve ademden ürkmek ve zevalden teessüf etmek yerinde değildir.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.787

Zira onun mevtinde, fenâsında, zevâlinde, ademinde, zuhurunda ve sönüp gitmesindeki muhtelif keyfiyet ve vazifeleri, esmâ-i İlâhiyenin mukteziyatını izhar etmekten ibarettir. Bu vazife sırrıdır ki, mevcudatı, gayet sür'atle mevt ve hayat, vücut ve adem dalgaları arasında gayet sür'atle cereyan eden bir sel haline getirmiştir. Kâinattaki faaliyet-i daimenin ve hallâkıyet-i müstemirrenin tezahürü, işte bu vazife sırrından neş'et eder.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.788

Kezâ, Hâlık-ı Mevt ve Hayatın esmâsının cilvelerine bir harita ve fihriste ve fezleke ve mizan ve mikyas olmam, bana hayat ve mahiyet-i hayat itibarıyla yeter.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.794

İlâhî! Hemcinsim olan insan nev'iyle pek şiddetli alâkam var. Halbuki, "Her nefis ölümü tadıcıdır"[1] âyeti beni tehdit eder ve nev'ime ve cinsime müteallik bütün emellerimi söndürür ve nev-i insanın ölümünü bana haykırır. Bu mevt ve bu feryattan neş'et eden bu hüzn-ü elîme karşı nokta-i istinadım ancak Senin havlindir. Ve zeval bulanların kalb ve ruhumdaki yerini tesellîsiyle dolduracak ancak senin kuvvetindir. Çünkü herşeye kâfi olan ve hiçbir şey Onun yerini tutamayan Sensin.

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.795

İlâhî! Cismânî şahsiyetime benim çok şiddetli alâkam ve iptilâ ve meftuniyetim var. Öyle ki, zâhirî nazarımda, cismim güya bütün âmâl ve metalibimin tavanına uzanan ve onları ayakta tutan bir direktir. Bende şiddetli bir aşk-ı beka var. Halbuki cismim demirden veya taştan değil ki filcümle devam edebilsin. Belki cismim her an dağılmak üzere bulunan et ve kan ve kemikten yapılmıştır. Hayatım dahi cismim gibi her iki taraftan tahdit edilmiştir ve yakın bir zamanda mevtin hâtemiyle mühürlenecektir. Bana gelince, ihtiyarlıktan saçım tutuşmuş, hastalıktan sırtım ve göğsüm darbelenmiştir. Bu hal bana meşakkat, sıkıntı, ıztırap, elem ve hüzün veriyor. Bu feci vaziyet karşısında nokta-i istinat ancak Senin havlindir; bana hüzün veren şeylere karşı beni tesellî edecek ve kaybettiklerimi telâfi edecek ve elimden gidenlerin yerini tutacak ancak Senin kuvvetindir, ey Bâkî olan Rabbim, ey Onun bâkî esmâsından bir isme yapışan herkes Onun beka ve ibkasıyla beka bulan Bâkî!

Lem'alar / Yirmi Dokuzuncu Lem'a'nın Tercümesi - s.796

İlâhî! Ben ve bütün zîhayatlar, kendisinden kaçış olmayan mevt ve zevalden şiddetli bir havf ile korkuyoruz. Ve benim, devamı olmayan hayat ve ömre karşı şiddetli bir muhabbetim var. Halbuki ecellerle bizim cisimlerimize hücum eden mevtin sür'ati, ne bende, ne de bir başkasında dünyevî emellerden hiçbir emel bırakmaksızın hepsini kesip atıyor ve hiçbir lezzet bırakmaksızın hepsini tahrip ediyor. Bu feci belâya karşı nokta-i istinat ancak Senin havlin ve buna karşı bizi tesellî edecek ancak Senin kuvvetindir, ey Hâlık-ı Mevt ve Hayat! Ey hayat-ı sermediye sahibi olan Zât! Ey kendisine temessük ve teveccüh edenlerin ve kendisini tanıyan ve sevenlerin hayatını idame eden ve ölümü onlar için teceddüd-ü hayat ve tebdil-i mekân hükmüne getiren Zât! İşte o zaman "Haberiniz olsun ki, Allah'ın dostları için ne bir korku vardır, ne de onlar mahzun olacaklardır"[1] sırrıyla, ölüm ne bir hüzün, ne de elem sebebi olur.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.798

Bir insan, bir ayda yıkanmazsa ve küçük odasını süpürmezse çok kirlenir, pislenir. Demek bu saray-ı âlemdeki paklık, sâfilik, nuranîlik, temizlik, mütemadiyen hikmetli bir tanziften, bir dikkatli tathirden ileri geliyor. Ve eğer o daimî tathir ve süpürmek ve dikkatle bakmak olmasaydı, bir senede bütün hayvanların yüz bin milletleri arzın yüzünde boğulacaklardı. Ve semâvâtın fezasında tahribe ve mevte mazhar olan kürelerin ve peyklerin, belki yıldızların enkazları, başımızı ve diğer hayvânâtın başlarını, belki küre-i arzın başını, belki dünyamızın başını kıracaklardı, dağlar büyüklüğündeki taşları başımıza yağdıracaklardı. Ve bizi bu vatan-ı dünyevîmizden kaçıracaklardı. Halbuki, eskiden beri o yukarı âlemlerdeki tahrip ve tamirden, medar-ı ibret olarak, yalnız birkaç semâvî taşlar düşmüşse de, hiç kimsenin başını kırmamış.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.798

Hem zeminin yüzünde her sene mevt ve hayatın değişmeleri ve döğüşmeleri yüzünden, yüz binler hayvânat milletlerinin cenazeleri ve iki yüz bin nebâtâtın taifelerinin enkazları, ber ve bahrin yüzlerini fevkalâde öyle kirleteceklerdi ki, zîşuur, o yüzleri değil sevmek, âşık olmak, belki öyle çirkinlikten nefret edip mevte ve ademe kaçacaklardı.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.800

Şu kâinat öyle bir saraydır ki, o sarayda mütemadiyen tahrip ve tamir içinde çalkanan bir şehir var. Ve o şehirde her vakit harp ve hicret içinde kaynayan bir memleket var. Ve o memlekette her zaman mevt ve hayat içinde yuvarlanan bir âlem var.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.800

İşte, cesed-i hayvânînin hüceyrâtından ve kandaki küreyvât-ı hamrâ ve beyzâdan ve zerrâtın tahavvülâtından ve cihazat-ı bedeniyenin tenasübünden tut, tâ denizlerin vâridat ve masarifine, tâ zemin altındaki çeşmelerin gelir ve sarfiyatlarına, tâ hayvânat ve nebâtâtın tevellüdat ve vefiyatlarına, tâ güz ve baharın tahribat ve tamiratlarına, tâ unsurların ve yıldızların hidemat ve harekâtlarına, tâ mevt ve hayatın, ziya ve zulmetin ve hararet ve burudetin değişmelerine ve döğüşmelerine ve çarpışmalarına kadar, o derece hassas bir mizanla ve o kadar ince bir ölçüyle tanzim edilir ve tartılır ki, akl-ı beşer hiçbir yerde hakikî olarak hiçbir israf, hiçbir abes görmediği gibi, hikmet-i insaniye dahi herşeyde en mükemmel bir intizam, en güzel bir mevzuniyet görüyor ve gösteriyor. Belki, hikmet-i insaniye, o intizam ve mevzuniyetin bir tezahürüdür, bir tercümanıdır.

Lem'alar / Otuzuncu Lem'a - s.815

Hem hiçbir cihetle akıl kabul eder mi ki, hadsiz rahmetli, muhabbetli ve nihayet derecede şefkatli ve kendi san'atını çok sever ve kendini çok sevdirir ve kendini sevenleri ziyade sever bir Zât-ı Kadîr-i Hakîm, en ziyade kendini seven ve sevimli ve sevilen ve Sâniini fıtraten perestiş eden hayatı ve hayatın zâtı ve cevheri olan ruhu, mevt-i ebedî ile idam edip, kendinden o sevgili muhibbini ve habibini ebedî bir surette küstürsün, darıltsın, dehşetli rencide ederek sırr-ı rahmetini ve nur-u muhabbetini inkâr etsin ve ettirsin? Yüz bin defa hâşâ ve kellâ! Bu kâinatı cilvesiyle süslendiren bir

cemâl-i mutlak ve umum mahlûkatı sevindiren bir rahmet-i mutlaka, böyle hadsiz bir çirkinlikten ve kubh-u mutlaktan ve böyle bir zulm-ü mutlaktan, bir merhametsizlikten, elbette nihayetsiz derece münezzehtir ve mukaddestir.

Şuâlar / Birinci Şuâ - s.834

Evet, 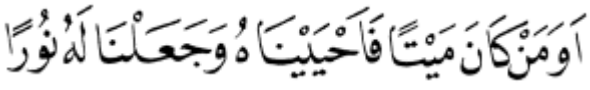 **deki iki tenvin, *nun*'durlar; 1334 eder ki, o aynı zamanda (Arabî tarihle) Said, umumî harpte, maddî ve dehşetli bir mevtten dahi harika bir tarzda kurtulması ve felsefe ve gafletten gelen mânevî ve şiddetli bir ölümden necat bulması ve Kur'ân'ın âb-ı hayatıyla taze bir hayata girmesi tarihidir. Bu tevafuk-u mânevî ve muvafakat-ı cifrîye delâlet derecesinde bir işarettir. Hem**

Şuâlar / Birinci Şuâ - s.835

Mevtin muammasını ve tılsımını Risale-i Nur ile o açmış, o dehşetli yüzün altında ehl-i imana çok ünsiyetli, sürurlu, nurlu bir hakikat keşfedip ispat etmiş. Ve mevt-âlûd hayat-ı fâniyede boğulan ehl-i ilhada karşı, bâkiyâne, hayat-âlûd, muvakkat bir mevt-i zâhirî ile galibâne mukabele eder.

Şuâlar / Birinci Şuâ - s.835

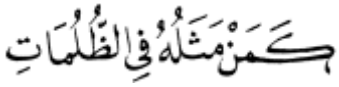 **sırrına mazhar olan ehl-i ilhad, gayr-ı meşru müştehiyâtının ibâhasıyla süslendirmesine mukabil, Risale-i Nur, mevti o aldatıcı, fâni hayata karşı çıkarıp lezzet ve zînetini zir ü zeber eder. Ve der ve ispat eder ki, "Mevt ehl-i dalâlet için idam-ı ebedîdir. Ve o dehşetli darağacından kurtaran ve mevti mübarek bir terhis teskeresine çeviren yalnız Kur'ân ve imandır." İşte bunun içindir ki, bu hakikat-i muazzama-i mevtiye, Risale-i Nur'da gayet mühim ve geniş bir mevki almış; hattâ ekser hücumunda mevti elinde tutup ehl-i dalâletin başına vurur, aklını başına getirmeye çalışır.**

Şuâlar / Birinci Şuâ - s.835

***İkincisi:* Ehl-i tarikatın ve bilhassa Nakşîle'rin dört esasından biri ve en müessiri olan râbıta-i mevt Eski Said'i Yeni Said'e (r.a.) çevirmiş ve daima hareket-i fikriyede Yeni Said'e yoldaş olmuş. Başta İhtiyarlar Risalesi olarak, risalelerde o rabıta, keşfiyatı göstere göstere tâ ehl-i iman hakkında mevtin nuranî ve hayattar ve güzel hakikatini görüp gösterdi.**

Şuâlar / Birinci Şuâ - s.835

***Üçüncüsü:* Bu âyet, cifir ve ebced hesabıyla, her tarafta Said'e hücum eden üç çeşit**

mevtin temas zamanını ve tarihini aynen gösterip tevafuk eder. Demek, âyetteki

kelimesinin efradından medar-ı nazar bir ferdi ve cifirce onun ismi adedine tam tevâfukla hususi işarete mazhar bir mâsadak Saidü'n-Nursî'dir.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.852

görünüp der'akap kaybolmaları ve daimî bir faaliyet-i müdhişe içinde mevt ve zeval levhaları bana çok hazin görünüp, rikkatime şiddetle dokunarak beni ağlatıyordu. O güzel hayvancıkların vefatlarını gördükçe kalbim acıyordu: "Of, yazık! Ah yazık!" diyerek bu ahların, ofların altında derinden derine bir vâveylâ-i ruhî hissediyordum. Ve bu âkıbete uğrayan hayat ise, ölümden beter bir azap gördüm.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.853

En evvel, beni çok korkutan ölümün yüzüne baktım. Gördüm ki, ölüm, ehl-i iman için bir terhistir. Ecel terhis tezkeresidir, bir tebdil-i mekândır, bir hayat-ı bâkiyenin mukaddimesi ve kapısıdır. Zindan-ı dünyadan çıkmak ve bağıstan-ı cinâna bir uçmaktır. Hizmetinin ücretini almak için huzur-u Rahmân'a girmeye bir nöbettir ve dâr-ı saadete gitmeye bir davettir diye kat'î anladığımdan, ölümü ve mevti sevmeye başladım.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.859

Amma, fena ve zevâl ve mevt ise, Yirmi Dördüncü Mektupta gayet kuvvetli ve kat'î burhanlarla isbat edilmiş ki, onlar umumî rahmete ve ihatalı hüsne ve şümûllü hayra münâfi değiller; belki muktezalarıdırlar. Hattâ şeytanın dahi, mânevî terakkiyat-ı beşeriyenin zembereği olan müsabakaya ve mücahedeye sebep olduğundan, o nev'in icadı dahi hayırdır, o cihette güzeldir. Hem, hattâ kâfir, küfürle bütün kâinatın hukukuna

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.863

Hem o baharın mebdeleri olan hadsiz tohumcukların, çekirdeklerin, köklerin birden, beraber intibahları ve inkişafları ve ihyaları, hem kemiklerden ibaret olarak, ayakta duran emvât gibi bütün ağaçların cenazeleri, bir emirle def'aten "ba'sü bâde'l-mevt" sırrına mazhariyetleri ve neşirleri, hem küçücük hayvan taifelerinin hadsiz efratlarının gayet derecede san'atlı bir surette ihyaları, hem bilhassa sinekler kabilelerinin haşirleri ve bilhassa daima yüzünü, gözünü, kanadını temizlemekle bize abdesti ve nezafeti ihtar eden ve yüzümüzü okşayan, gözümüz önündeki kabilenin bir senede neşr olan efradı, benî Âdemin Âdem zamanından beri gelen umum efradından fazla olduğu halde, her baharda sair kabilelerle beraber birkaç gün zarfında inşaları ve ihyaları, haşirleri, elbette kıyamette ecsâd-ı insaniyenin inşasına bir misâl değil belki binler misâldirler.

Şuâlar / İkinci Şuâ - s.863

AMMA BİR DÖRDÜNCÜ MES'ELE olan mevt-i dünya ve kıyamet kopması ise:

Şuâlar / Üçüncü Şuâ - s.867

Hem zeminde değişmekte bulunan mahlûkat kafilelerinin sevk ve idareleri, mevt ve hayat münavebeleri ve hayvan ve nebatatın idare ve tedbirleri dahi, herşeye taallûk eden bir ilimle ve herşeyde hükmeden nihayetsiz bir hikmetle olabilmesi, senin ihata-i ilmine ve hikmetine delâlet eder.

Şuâlar / Dördüncü Şuâ - s.879

Mufarakat-ı umumiye hengâmı olan harab-ı dünyadan haber veren âhirzaman hâdisâtı içinde müfarakat-ı hususiyemi ihtar eden ihtiyarlık ve âhir ömrümde bir hassasiyet-i fevkalâde ile fıtratımdaki cemâlperestlik ve güzellik sevdası ve kemâlâta meftuniyet hisleri inkişaf ettikleri bir zamanda, daimî ve tahribatçı olan zevâl ve fenâ ve mütemâdi ve tefrik edici olan mevt ve adem, dehşetli bir surette bu güzel dünyayı ve bu güzel mahlûkatı hırpaladığını, parça parça edip güzelliklerini bozduğunu fevkalâde bir şuur ve teessürle gördüm. Fıtratımdaki aşk-ı mecazî bu hale karşı şiddetli galeyan ve isyan ettiği zamanda bir medar-ı teselli bulmak için yine bu Âyet-i Hasbiye'ye müracaat ettim. Dedi: "Beni oku ve dikkatle mânâma bak." Ben de, Sûre-i Nur'daki Âyet-i Nurun rasathanesine girip imanın dürbünüyle Âyet-i Hasbiyenin en uzak tabakalarına ve şuur-u imanî hurdebîni ile en ince esrarına baktım, gördüm…

Şuâlar / Beşinci Şuâ - s.884

Dördüncü nokta: Ecel ve mevt gibi umur-u gaybiye çok hikmet ve maslahat cihetiyle gizli kaldığı misilli, dünyanın sekeratı ve mevti ve nev-i beşerin ve cins-i hayvanın eceli ve vefatı olan kıyamet dahi çok maslahatlar için gizlenilmiş.

Şuâlar / Yedinci Şuâ - s.896

İşte bu hakikat noktasında, imana karşı gelen kâfirlerin ve münkirlerin kesretinin ve zâhiren çokluğunun kıymeti yoktur. Ve mü'minin yakînine ve imanına hiç tereddüt vermemek lâzımken, bu asırda Avrupa filozoflarının nefiy ve inkârları, bir kısım bedbaht meftunlarına tereddüt verip yakînlerini izale ve saadet-i ebediyelerini mahvetmiş. Ve insandan her günde otuz bin adama isabet eden ölümü, mevt ve eceli bir terhis mânâsından çıkarıp idam-ı ebedî sûretine çevirmiş. Kapısı kapanmayan kabir, daima idamını o münkire ihtar etmekle lezzetli hayatını elîm elemlerle zehirliyor. İşte, iman ne kadar büyük bir nimet ve hayatın hayatı olduğunu anla!

Şuâlar / Yedinci Şuâ - s.928

Aynen öyle de, gözümüzle görüyoruz ki, bir dest-i gaybî her baharda dört yüz bin muhtelif nevilerden mürekkep bir muhteşem orduyu icad edip idare ediyor. Kıyamete nümune olan güz mevsiminde, o dört yüz binden üç yüz bin nebatî ve hayvanî nevilerini, vefatlar suretinde ve mevtler namında terhis edip vazifelerinden paydos ediyor. Ve haşir ve neşre nümune olan baharda haşr-i âzamın üç yüz bin misalini birkaç hafta zarfında kemâl-i intizamla inşa edip, hattâ birtek ağaçta dört küçük haşirleri, yani kendini ve yapraklarını ve çiçeklerini ve meyvelerini, gitmiş baharın aynı gibi neşirlerini gözümüze gösterdikten sonra, o dört yüz bin envâa bâliğ olan ordu-yu Sübhânînin her nev'e, her taifeye mahsus ve münasip ayrı ayrı rızıklarını ve çeşit çeşit müdafaa silâhlarını ve ayrı ayrı libaslarını ve ayrı ayrı talimlerini ve terhislerini ve ayrı ayrı bütün cihazat ve levazımatlarını, kemâl-i intizamla, sehivsiz, hatasız, karıştırmadan ve hiçbirini unutmadan, umulmadık yerlerden, vakti vaktine vermekle kemâl-i rububiyet ve hâkimiyet ve hikmet içinde vahdâniyetini ve ehadiyetini ve ferdiyetini ve nihayetsiz iktidarını ve hadsiz rahmetini ispat ederek, bu tevhid fermanını zemin yüzünde, her bahar sayfasında, kalem-i kaderle yazar.

Şuâlar / Sekizinci Şuâ- s.932

İşte bu fıkralarda Eskişehir Ağırceza Mahkemesini hayrette bırakan ve üstünde gözle görünen bir kerametiyle ve kıyamet ve haşri ispat eden harika hüccetleriyle iştihar eden Yirmi Dokuzuncu Söze Hazret-i İmam-ı Ali (radıyallahu anh), zikir ve tâdâd ettiği sûrelerin yirmi dokuzuncu mertebesinde وَالشَّمْسُ كُوِّرَتْ **ile ona işaret eder. Çünkü,**

kıyamet kopmasından gayet dehşetli haber veren [2] **sûresine tam mutabık bir surette, o Yirmi Dokuzuncu Söz, kıyametin ve harab-ı âlemin ve mevt-i dünyanın ve hayat-ı âhiretin ve ihyâ-yı emvâtın kat'î hüccetlerini beyan ederken, bu sûrenin dehşetli tasvirini zikretmesi, hem mânâda, hem yirmi dokuzuncu mertebede tetabukları o işareti ispat eder.**

Şuâlar / Dokuzuncu Şuâ - s.943

İkinci delil: Nev-i insanın nısfı olan ihtiyarlar, yalnız hayat-ı uhreviye ile yakınlarında bulunan kabre karşı tahammül edebilirler. Ve çok alâkadar oldukları hayatlarının yakında sönmesine ve güzel dünyalarının kapanmasına mukabil bir teselli bulabilirler. Ve çocuk hükmüne geçen seriü't-teessür ruhlarında ve mizaçlarında mevt ve zevalden çıkan elîm ve dehşetli meyusiyete karşı, ancak hayat-ı bâkiye ümidiyle mukabele edebilirler. Yoksa, o şefkate lâyık muhteremler ve sükûnete ve istirahat-i kalbiyeye çok muhtaç o endişeli babalar ve analar öyle bir vaveylâ-i ruhî ve bir dağdağa-i kalbî hissedeceklerdi ki, bu dünya onlara zulmetli bir zindan ve hayat dahi kasavetli bir azap olurdu.

Şuâlar / On Birinci Şuâ - s.975

âyetinin gösterdiği müjde-i saadet-i ebediye hakikati, bîçare beşere her dakika kendini gösteren hakikat-i mevtin, "Hem insanı, hem dünyasını, hem bütün ahbabını idam-ı ebedîsinden kurtarıp ebedî bir saltanatı kazandırır" dediğinden milyarlar defa tekrar edilse ve kâinat kadar ehemmiyet verilse, yine israf olmaz, kıymetten düşmez.

Şuâlar / On Üçüncü Şuâ - s.1019

âyeti hem Risale-i Nur'a, hem مَيِّتًا **kelimesiyle üç kuvvetli emâre ve münasebetlerle Risale-i Nur'un bu biçare şakirtlerine işareti Birinci Şuâda izah edilmiş. Şimdi bu hadisede o emârelerden birisi tam hükmediyor. Çünkü bize zulmedenler, ellerinde hayat ve medeniyeti ve lezzeti tutup, bizi o tarz-ı hayata ehemmiyet vermemekle itham edip mes'ul ederler, hattâ idam ve ağır ceza ile hapse sokmak isterler. Fakat kanunca sebep bulamıyorlar. Biz dahi elimizde hayat-ı bâkiyenin mukaddemesi ve perdesi olan mevti ve ölümü tutup, onların başlarına vurup intibaha getirmek ve onların hakikî mes'uliyet ve mahkûmiyetten ve idam-ı ebedî ve daimî haps-i münferitten kurtulmalarına bütün kuvvetimizle çalışıyoruz. Hattâ Ankara'ya giden şiddetli risaleler sebebiyle en ağır ceza nefsime verilse, fakat ceza verenler o risalelerle ölümün idamından kurtulsalar, hem kalbim, hem nefsim razı olurlar. Demek, biz onların iki cihanda yaşamalarını istiyoruz, arıyoruz. Onlar bizim ölmemizi istiyorlar, bahaneler arıyorlar. Fakat güneş gibi zâhir ve gözle görünür gündüz gibi bir hakikat-ı mevtiye ve hergün insanlarda otuz bin**

cenaze, ehl-i dalâlet hakkında, otuz bin idam-ı ebedî, otuz bin haps-i münferit fermanlarını, ilâmnamelerini gösterdiklerinden, biz onlara karşı mağlûp değiliz. Ne yaparlarsa yapsınlar!

[4] إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ âyeti, on iki senedenberi en acınacak mağlûbiyetimiz zamanında dahi, cifir ve ebced hesabıyla galibiyetimize aynı tarihiyle müjde ediyor.

Şuâlar / On Dördüncü Şuâ - s.1060

"Ey din ve âhiretini dünyaya satan bedbahtlar! Yaşamanızı isterseniz bana ilişmeyiniz. İlişseniz, intikamım muzaaf bir surette sizden alınacağını biliniz, titreyiniz. Ben rahmet-i İlâhiyeden ümit ederim ki, mevtim hayatımdan ziyade dine hizmet edecek ve ölümüm başınızda bomba gibi patlayıp, başınızı dağıtacak. Cesaretiniz varsa ilişiniz! Yapacağınız varsa göreceğiniz de var" deniliyor ve bir âyetle bitiriliyor.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1257

S - Mevt, hayatın zevalidir. Halbuki o zerrelerde hayat yoktur ki, zevali, mevt olsun.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1257

C - Mevtin o zerrelere ıtlak edilmesi, mecazdır. Sebebi ise, üçüncü, dördüncü düğümleri zihne kabul ettirmek üzere, zihin için bir hazırlamadır.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

Üçüncü mesele: ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ukdesini açar. Evet, mevtin de hayat gibi mahlûk olduğuna, mevtin idam ve adem-i mahz olmadığına delâlet eder. Mevt, ancak, ruhun ceset kafesinden çıkmasıyla tebdil-i mekân etmesinden ibarettir.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1258

Ve keza, nev-i beşerde mevcut emârât ve işârât-ı kesireden kat'iyetle anlaşılır ki, insan öldükten sonra birşeyi bâki kalır; o şeyi de, ancak ruhtur. Demek, ruhun bekası, hâsse-i zâtiyedir. Bu hâsse-i zâtiyenin bir fertte mevcut olması nev'in tamamında mevcut olmasını istilzam etmekle, mûcibe-i cüz'iyenin mûcibe-i külliye hükmünde olduğuna bir misal teşkil ediyor. Binaenaleyh, mevt, hayat gibi bir mucize-i kudrettir. Yoksa, hayat şartları bulunmadığından ademin dairesine girmiş değildir.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1259

C - Cehli izale edecek deliller zahir iken o veçhile cehil denilmemesi, belâgatin kaidelerinden biridir. Buna binaen, birinci mevt ile birinci hayatın etvar ve ahvâline yapılan dikkat, Sânii ikrar ve tasdik etmeye icbar eder. Ve aynı zamanda evvelki hayat ve mematın Allah'tan olduğunu bilmek, ikinci bir hayatın olacağına da zihni ikna ve icbar eder. Hal böyle iken, cahil telâkki ettiğin o kâfirler, âlimler sırasına dahildirler.

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1259

فَأَحْيَاكُمْ Bu ف **tâkip ve ittisali ifade eder. Yani, mâkabliyle mâbadinin arasında mesafe olmayacaktır. Halbuki burada, mevt ile hayat arasında uzun bir mesafe vardır.**

Evet, fakat bu ف **Sânii ispat eden delillerin menşeine işarettir ki, o zerratın hiç bir vasıta ve esbab olmaksızın cemadiyetten hayvaniyete def'aten intikal etmesi, zihni, Sânii ikrar etmeye mecbur eder.**

İşârâtü'l-İ'câz - Bakara Sûresi, Âyet: 28 - s.1259

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ Bunun yerine تَمُوتُونَ **zikredilmemesi, mevtin, kaderin takdiriyle, kudretin büyük bir tasarrufu olduğuna işarettir. Evet, ömr-ü tabiîsini bitirip sonra ölenler pek azdır. Kısm-ı âzamı, ömr-ü tabiîsi esnasında ölürler. Demek mevt, tabiî bir netice değildir, ancak cesedin inhilâliyle dağılmasından ibarettir. Yoksa ruhun fenâsıyla değildir. Mevt ile ceset dağılır, ruh bâki kalır.** ثُمَّ يُمِيتُكُمْ **mâkabliyle mâbadi arasında bu'd-u mesâfeyi ifade eden** ثُمَّ **imâte ile ikinci ihya arasında kocaman âlem-i berzahın fasıla olduğuna işarettir.**

Mesnevî-i Nuriye - Lem'alar - s.1282

ON İKİNCİ LEM'A: Arkadaş! Hayat, Hâlıkın ehadiyetine burhan olduğu gibi, mevt de devam ve bekasına bir delildir.

Mesnevî-i Nuriye - Lâsiyyemalar - s.1293

Ve keza, bu âlemin Sâniinde pek rahîmâne bir şefkat vardır. Zîra görüyoruz ki, bu âlemde yardım isteyen bir musibetzedeye kemal-i sür'atle yardım ediliyor. Dergâh-ı izzete iltica eden kurtuluyor. Sual eden sâillerin istekleri veriliyor. En âdi bir zîhayatın sesi işitiliyor ve hâceti kabul ediliyor. İşte böyle bir şefkat sahibi, nev-i beşerin en büyük, en lâzım, en zarurî, şedit bir hâceti hakkında, bütün insanlar namına yaptığı duada istediği Cenneti ve saadet-i ebediyeyi ve ba'sü ba'del mevti yapacaktır. Bilhassa, o reis-i muhteremin şu umumî duasına, bütün zevilhayat, bütün mahlûkat "Âmin! Âmin!" diyorlar.

Mesnevî-i Nuriye - Katre - s.1298

Kâinat terkiplerindeki intizam, cereyan-ı ahvaldeki nizam, suretlerdeki garabet, nakışlarındaki ziynet, yüksek hikmetler, eşyadaki muhalefet ve mümaselet, câmidattaki muavenet, birbirinden uzak olan şeylerdeki tesanüd, hikmet-i âmme, inayet-i tâmme, rahmet-i vâsia, rızk-ı âmm, hayatlar, tasarruf, tahvil, tağyir, tanzim, imkân, hudus, ihtiyaç, zaaf, mevt, cehil, ibadet, tesbihat, daavat ve hâkezâ, pek çok sıfatlar lisanlarıyla Hâlık-ı Kadîm-i Kadîrin vücub ve vücuduna ve evsaf-ı kemaliyesine şehadet ettikleri gibi; Esmâ-i Hüsnâyı tilâvet ederek, Cenab-ı Hakka tesbih ve Kur'ân-ı Hakîmi tefsir ve Resul-i Ekremin (a.s.m.) ihbaratını tasdik ediyorlar.

Mesnevî-i Nuriye - Zeylü'l-Habbe - s.1335

İ'lem eyyühe'l-aziz! Göz, lâmba, şems gibi nur ve nurânî şeylerde cüz'î-küllî, cüz-küll, bir-bin müsavidir. Evet, şemse bak: Onun timsalleriyle seyyârat, denizler ve havuzlar, katre, kabarcıklar gibi bütün şeffaf şeyler, kemal-i suhuletle temessül ediyorlar. Kezâlik, Şems-i Ezelî şu kâinat kitabında bütün babları, fasılları, satırları, cümleleri, harfleri def'aten, bilâ-külfet yazıyor. Ve ba'sü ba'delmevtte dahi aynı bu suhulet vardır. "Hilkatiniz ve ba'siniz, bir nefsin hilkat ve ba'si gibidir" diye Kur'ân-ı Kerim emrediyor.

Mesnevî-i Nuriye - Onuncu Risale - s.1355

İşte bu faaliyet-i hakîmiyeden anlaşılıyor ki, zamanın seyliyle beraber gelip geçen eşya-yı seyyâleden ve geçen günlerden, senelerden, asırlardan, leyl ve neharın takallübü ile pek çok mensucat-ı gaybiye ve uhreviye yapılmaktadır. Evet, âlemin fihristesi hükmünde olan insan fabrikasında dokunan mensucat o hakikati tenvir eder. Öyleyse, bu fani dünyada mevt, fena, devâir-i gaybiyede sâfi bir bekaya intikal ederek bâki kalır. Evet, rivâyetlerde vardır ki, "İnsanın ömür dakikaları insana avdet ederler. Ya gafletle muzlim olarak gelirler veya hasenat-ı muzîe ile avdet ederler."

Mesnevî-i Nuriye - Onuncu Risale - s.1359

İ'lem eyyühe'l-aziz! İnsanın ba'delmevt, Hâlık-ı Rahmân ve Rahime rücûu hakkında ilânat yapan

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1378

açılan bir kapıya döner. Ve o müthiş arslanın mûnis bir hizmetkâra ve musahhar bir ata dönmesi ise, mevte işarettir ki, mevt ile ehl-i dalâlet bütün mahbubatından elîm bir firak-ı ebedî içinde, kendi cennet-i kâzibe-i dünyeviyelerinden ihraç; ve vahşet ve infirad içinde zindan-ı mezara ithal olundukları halde; ehl-i hidayet ve Kur'ân için, o mevt müştak oldukları ahbaplarına visal ve hakikî vatanlarına vusûl; ve zindan-ı dünyadan bostan-ı cinana davet ve Hannân, Mennân, Deyyân ve Rahmân'ın rahmetinin fazlından, hizmetlerine mukabil ahz-ı ücret etmelerine vesiledir.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1378

Kur'ân-ı Hakîmin tilmizleri ise, bunlara mukabele edip derler ki: "Ey dalâlete dalmış gafiller! Dünyadan mevti, insandan acz ve fakrı kaldırmak çaresi varsa, dinden ve dinin şeairlerinden istiğna edebilirsiniz. Yoksa susunuz! Zira, ölüm, acz, zeval, fakr, sefer gibi âyât-ı tekviniye, yüksek sadalarıyla, dinin lüzumuna ve şeairin iltizamına davet ediyorlar.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1391

Ey Said-i biçare! Hayat, böyle gayâta müteveccih olduğu halde, ne akıl ve ne insafla hayatını hiç ender hiç hükmünde olan huzuzat-ı nefsaniyeye sarf ediyorsun? Sair zevilhayat, hattâ nebatat dahi, bahsettiğimiz gayelerin bazısında sana şeriktirler. Evet, nar, elma ve dut gibi musannâ meyveler birer kelime-i kudrettirler. Esmâ-i İlâhiyeyi ilân edip okutturuyorlar. Onların hayatlarının gayeleri bu gibi emirlerdir. Yoksa, bu

meyvelerin suretlerinin gayeleri olan yenilmek, gaye-i hayatları değildir. Ancak, gaye-i mevtleri olabilir. Yani ölümlerinin bir gayesidir. Fakat sair zevilhayat, bütün gayelerde sana müsavi olamaz. Çünkü, câmi ayna sendedir. Sen dahi, senden çok aşağı olanlardan daha aşağı olma. Mü'minin kıymetini ilân eden şu hadis-i kudsî sana kâfidir.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1392

Ey hayal arkadaşım! Elbette anladın, şu yol, hayat yoludur ki, ehl-i gaflet ve dalâlet o yolda giderler. Bütün zîhayat onların nazarında o biçare adama benzer. Mevt ve musibetler, o zalimlere benzer. Daha başka noktaları sen tatbik edebilirsin.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1394

Ey hayalî arkadaşım! Hakikat-i hal, iki tarafta bu minval üzeredir. Lâkin, hidayet ve dalâlette derecat-ı insan mütefavittir. Meratib-i gaflette insanlar muhteliftir. Şu zamanın gafleti o derecede kalınlaşmış ve öyle uyutucu bir tarzda iptal-i his etmiş ki, medenîler, evvelki yolun elîm elemini hissetmiyorlar. Lâkin, hassasiyet-i ilmiyenin tezayüdü ile ve mevt-âlûd inkılâbatın ikazatıyla şu perde-i gaflet parçalanacaktır.

Mesnevî-i Nuriye - Nur'un İlk Kapısı - s.1399

Evet, nasıl ki güneşe karşı parlayan büyük bir nehr-i cârinin kataratı ve yeryüzünün müteceddid şeffafatı güneşin misalî ışığını göstermekle güneşe şehadet ediyorlar. Esbab-ı zahirîleriyle birlikte zevale gitmeleriyle ve gurub ve uful ve fena ve mevtleriyle beraber, arkalarında gelenlerin üstünde yine cilvelerinin devamı, tecellî-i ziyanın istimrarına kat'iyen şehadet ederler ki, o misalî güneşcikler bir bâkî, âlî, dâimî müstemirrü't-tecellî, tek bir güneşin cilveleridir. Zuhurlarıyla güneşin vücudunu, guruplarıyla güneşin beka ve devamını gösteriyorlar.

Barla Lâhikası - Mektup No: 2 - s.1415

Sıhhat ve âfiyetinizin devamı, şükrümü; bu gibi mesâilin hallini isteyenlerin vücudu, ümidimi; nazarımda ilim sayılacak herşeyi sizden öğrendiğim için, bu vesileyle hakikat sahasındaki malûmâtımı; hasbe'l-beşeriyye fütur hâsıl oluyorsa, şevkimi; hasta bir talebeniz olduğumdan Kur'ân'ın eczahanesinden verdiğiniz bu ilâçlarınızla sıhhatimi, matbaha-i Kur'ân'dan intihap buyurduğunuz bu gıdalarla bütün hasselerimin kuvvetini; hayatın beş derecesini de tâlim, mevtin itibârî bir keyfiyet olduğunu tefhim,

Barla Lâhikası - Mektup No: 33 - s.1423

Kemal-i ulviyet ve kıymet-i bînihayesini arz ve ifadeden âciz bulunduğum şu *Sözler*'deki âli ve azîm üslûp ve gayeler, bu abd-i pürkusuru ihyâ ve adeta "ba'sü ba'del-mevt" haline getirdi ve "Siyah Dutun Bir Meyvesi" namıyla müsemmâ, Avrupa meftunlarına endaht edilen altın topun elmas güllelerini gördüm, hayran oldum.

Barla Lâhikası - Mektup No: 45 - s.1425

Bugün istinsahına muvaffak olduğum i'câz-ı Kur'ân'ın bu biçare talebenize bahşetmiş bulunduğu nihayetsiz füyûzat, mevte mahkûm ruhuma öyle bir tabib-i hâzık ameliyatı yapmış ki, mübtelâ olduğum emrâz-ı kalbiyeyi tedavi ve yeniden hayat bahşetmiş

olduğundan, arz-ı minnetdârî eyler ve bu bînazîr mücevherat mahzeninin diğer renkli kapılarının da açılmasını âcizâne istirham eylerim.

Barla Lâhikası - Mektup No: 211 - s.1515

Sual: **Sa'd-ı Teftazânî biri hayvanî, diğeri insanî olmak üzere ruhu ikiye taksim ettikten sonra, "Mevte mâruz kalan, yalnız ruh-u hayvanîdir. Ruh-u insanî ise mahlûk değildir ve onunla Allah beyninde nispet ve sebep yoktur. Cesetle kaim olmayıp müstakill-i bizzattır" demesinin sebebi ve izahı?**

Barla Lâhikası - Mektup No: 211 - s.1515

Elcevap: **Sa'd-ı Teftazanî'nin** [3] اَلرُّوحُ الْاِنْسَانِيَّةُ لَيْسَتْ مَخْلُوقَةً -3- demesi;
قُلِ الرُّوحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّى [4] **sırrıyla-beka-yı ruh bahsinde beyan edildiği gibi-ruhun mahiyeti, zîhayat bir kanun-u emir, zîşuûr bir âyine-i ism-i Hayy, zîcevher bir cilve-i hayat-ı sermedî olduğundan mec'uldür. Bu cihetle, mahlûktur denilemez. Fakat Sa'd, *Makasıd* ve *Şerhu'l-Makâsıd*'da, bütün muhakkıkîn-i İslâmın icmâına ve âyât ve ehâdîsin nusûsuna muvafık olarak, "O kanun-u emir, vücud-ı hâricî giydirilmiş, sair mahlûkat gibi mahlûk ve hâdistir" demiştir. Sa'd'ın ezeliyet-i ruha kail olmadığına bütün âsârı şahittir.** [5] لَيْسَتْ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللّٰهِ نِسْبَةٌ **demesi, hulûl gibi bâtıl bir mezhebin reddine işarettir. Hayvânâtın ruhları dahi bâkîdir; kıyâmette yalnız cesetleri fenâ bulur.**

Mevt ise fenâ değil, belki alâkanın kesilmesidir. [6] وَلَا سَبَبٌ **demesi, esbâb-ı zahiriyenin tavassutu ve Azrail Aleyhisselâmın kabz-ı ervâh hususundaki münâcâtı bahsinde denildiği gibi, ruhun doğrudan doğruya perdesiz, vasıtasız icad edilmesine işarettir.** [7] اِسْتَقَلَّتْ بِذَاتِهَا **demesi, beka-yı ruh ispatında denildiği gibi, "Ceset ruha dayanır, ayakta kalır. Ruh ise bizâtihî kaimdir. Ceset harap olursa daha ziyade serbest olur, melek gibi göğe uçar" demektir ve bâtıl bir mezhebin reddine işarettir.**

Kastamonu Lâhikası - Mektup No: 3 - s.1571

Evet, [2] لِلّٰهِ الْحَمْدُ بِعَدَدِ الذَّرَّاتِ مِنَ الْاَزَلِ اِلَى الْاَبَدِ **sizinle otuz bine mukabil gelen otuz Abdurrahman'ı, belki yüz otuz, belki bin yüz otuz Abdurrahman'ı Risaletü'n-Nur'a ihsan etti. Hem unutulmayan, her vakit yanımda bulunan kardeşlerim, Risale-i Nur'a sizin gibi pek ciddî sahip ve muhafız ve vâris ve hakikatbîn ve kıymetşinas zatların benim yerimde benden daha kuvvetli, ihlâslı olarak vazife-i Kur'âniye ve imaniyede çalıştıklarını gördüğümden, kemâl-i ferah ve sürur ve itminan ve istirahat-i kalble ecelimi ve mevtimi ve kabrimi karşılıyorum, bekliyorum.**

Kastamonu Lâhikası - Mektup No: 14 - s.1578

Bayramınızı tebrik ve hizmetinizi takdir ve muvaffakiyetinize dua ederek Hâlık-ı Rahîme hadsiz şükrederim ki, sizler gibi sebatkâr ve fedakâr kardeşleri Risaletü'n-Nur'a sahip ve nâşir yapmış. Ben sizleri düşündükçe, ruhum inşirah ve kalbim

ferahlarla dolar. Daha dünyadan gitmek benim için medâr-ı teessüf olamaz. Sizler kaldıkça ben yaşıyorum diye, mevte, dostâne bakıyorum, ecelimi telâşsız bekliyorum. Allah sizden ebeden râzı olsun. Âmin, âmin, âmin.

Kastamonu Lâhikası - Mektup No: 25 - s.1583

Birincisi: **Bu defaki mektubunuzun verdiği şevk ve sürurla derim ki: Ben, hizmet-i Kur'âniyedeki tam sadakat ve gayret ve sebat ve metanetinizi gördükten sonra tam bir istirahat-i kalble mevti ve eceli kabul eder, arkamda siz varsınız yeter diyerek dünyadan sürurla vedaya hazırım.**

Kastamonu Lâhikası - Mektup No: 167 - s.1673

Sekizinci faydası: **Gayet incedir, izah edilmez; yalnız kısa bir işaret ederiz. Nasıl ki Hüsrev, yazdığı Kur'ân'ı, fotoğrafla tab'ını kabul etmeyerek binler câzibedar Kur'ân'lar kendi hattıyla âlem-i İslâmda intişarıyla, kutbiyet derecesinde bir mertebe-i ulviyeyi ve yüksek bir şeref-i imtiyazı bırakıp, Risale-i Nur dairesindeki sırr-ı ihlâsı muhafaza ve hazz-ı nefisden teberrî etmiştir. Aynen öyle de, o hastalık ruhumda öyle bir inkılâp yaptı ki, Risale-i Nur'un parlak fütuhatını müteşekkirâne temâşâ etmek ve sevapdârâne, mücâhidâne, bir nevi kumandan hizmetinde bulunmaktan gelen uhrevî zevki ve şerefi ve dünyada uhrevî meyvesini gösteren hizmet-i imaniyenin şahsıma ait lezzeti ve imtiyazı, o sırr-ı ihlâs için bırakmak ve kardeşlerime havale etmek ve onların şeref ve zevkleriyle iktifa etmeye nefs-i emmârem dahi muvafakat ederek, dünyanın bu uhrevî ve güzel yüzünde gözünü kapamak ve eceli ve mevti ferahla karşılamaya tam kabul etmesidir.**

Emirdağ Lâhikası (1) - Mektup No: 171 -s.1777

Kahraman Tahirî'nin gönderdiği kısa münâcât, sıhhatlidir. Fakat yalnız baştaki kısmın tercümesi var. Şimdi tam tercüme etmeye halim müsaade etmiyor; aynen yazılsın. Bu kısacık münâcât gösteriyor ki, enaniyet-i nefsiye ve hissiyat-ı hayatiye, Risale-i Nur'un telifi zamanında hükmetmemişler, Nurların ihlâs ve safiyetini bulandırmamışlar. Eski Harb-i Umumîde, daima şehid olmaya muntazır olduğumdan, *İşârâtü'l-İ'câz* tefsiri tam, hâlis yazıldığı gibi, bu münâcâttaki tam rabıta-i mevtin kuvvetli tezahürü dahi, Nurların sâfi ve hâlis bir mahiyet almasına vesile olmuş, inşaallah hissiyat-ı nefsaniye karışmamış.

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 86 -s.1862

H A Ş İ Y E Mucizat-ı Kur'âniyede âyetiyle, gark olan Firavuna der: "Fe'l-yevme nüneccîke bi bedenike" (Bugün gark olan cesedine necat vereceğim, kurtaracağım.) demesiyle, umum Firavunların tenasuh fikrine binaen cenazelerini mumyalamakla maziden alıp müstakbeldeki ensâl-i âtinin temâşâgâhına göndermek olan mevt-âlûd, ibretnüma bir düstur-u hayatiyelerini ifade etmekle beraber, şu asr-ı âhirde, o gark olan Firavunun aynı cesedi olarak keşfolunan bir beden o mahall-i gark denizinden sahile atıldığı gibi-zamanın denizinden asırların mevcelerinin üstünde şu asır sahiline atıldığı gibi-zamanın denizinden asırların mevcelerinin üstünde şu asır sahiline atılacağı mucizane bir işaret-i gaybiye ifade eder. (H A Ş İ Y E NİN HAŞİYESİ Bu asırda ecnebîler aynı Firavunun cesedini bulmuşlar; müzehanelerine götürdükleri ceridelerle neşredilmiştir.)

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 126 -s.1896

"Bu dehşetli zamanda, eski zamandaki firavunların dünyevî şan ve şeref arzusuyla heykeller ve resimler ve mumyalarla nazar-ı beşeri kendilerine çevirmeleri gibi, enaniyet ve benlik, verdiği gafletle, heykeller ve resimler ve gazetelerle nazarları, mânâ-yı harfîden mânâ-yı ismiyle tamamen kendilerine çevirtmeleri ve uhrevî istikbalden ziyade dünyevî istikbali hayal edinmiş olmaları ile, eski zamandaki lillâh için ziyarete mukabil, ehl-i dünya kısmen bu hakikate muhalif olarak mevtanın dünyevî şan ve şerefine ziyade ehemmiyet verir. Öyle ziyaret ediyorlar. Ben de Risale-i Nur'daki âzamî ihlâsı kırmamak için ve o ihlâsın sırrıyla, kabrimi bildirmemeyi vasiyet ediyorum. Hem şarkta, hem garpta, hem kim olursa olsun, okudukları Fatihalar o ruha gider.

Divan-ı Harb-i Örfî - s.1919

Âşinayız, bize bîgânedir endişe-i mevt.
Adl ü hak uğruna nezreylemişiz cânımızı.
Olur bize âb-ı hayat, ateş-i seyyâl-i memat.

Divan-ı Harb-i Örfî - s.1920

Bu hükûmet zaman-ı istibdatta akla husumet ederdi. Şimdi de hayata adavet ediyor. Eğer hükûmet böyle olursa, yaşasın cünun! Yaşasın mevt! Zalimler için de yaşasın Cehennem! Ben zaten bir zemin istiyordum ki, efkârımı onda beyan edeyim. Şimdi bu Divan-ı Harb-i Örfî iyi bir zemin oldu.

Divan-ı Harb-i Örfî - s.1932

Yâ Rab! Ne saâdetli bir kıyamet ve ne güzel bir haşir ki, *ve'l-ba'sü ba'de'l-mevt* hakikatinin küçük bir misalini bu zaman bize tasvir ediyor. Şöyle ki:

Divan-ı Harb-i Örfî - s.1932

Bu inkılâp, fikr-i beşerin ağır zincirlerini parça parça ve istidad-ı terakkiye karşı setleri zîr ü zeber ederek, hükûmeti varta-yı mevtten tahlis ve bu millet-i mazlumede cevahir-i insaniyeti izhar ve âzâde olarak kâbe-i kemâlata doğru gönderdiği gibi, hatimesi de, yani otuz sene kadar rengârenk sefahet ve isrâfat ve hevesat ve lezaiz-i nâmeşrua gibi seyyiat-ı medeniyet, devlet-i medeniyeti, hükûmet-i müstebide gibi inkıraza sevk eden umurlar maddeten zararını ihsas edeceğinden, o muzlim ve kesif olan sehab, arzu-yu umumî ile münkeşif olduğundan, şems-i şeriat ve mâkesi olan kamer-i medeniyet, berrak ve saf ve esâsatta Asya'yı ve Rumelini tenvir ve mutazammın olduğu istidad-ı kemalin tohumları hürriyetin yağmuru ile neşvünema bularak rengârenk elvan ile tezyin edeceğini, bu fâl-i hayır bize müjde veriyor.

Divan-ı Harb-i Örfî - s.1933

Ey hamiyetli ebnâ-yı vatan! Cemiyet-i millî ruhlarını feda etmekle saadetimize yol açtılar. Biz de, bazı lezaizimizi terk ile onlara yardım edeceğiz. Zira o sofra-yı nimete beraber oturuyoruz. Efkâr-ı fâside sahibi, yani hürriyet altında istibdadı ve mezalimi arzu edenler, mevt-i ebedîye mazhar olan ve zaman-ı mazinin çukurunda medfun olan istibdâdâtı veyahut seyl-i hurûşân-ı zaman içinde yuvarlanmış olan mezalimi, bir daha

temaşa etmemek için, tarih-i hayat-ı hürriyetin beyanıyla, mazi ve hal meyanında delinmez bir sedd-i âhenin çekmek istiyorum. Şöyle ki:

Münazarat - s.1951

C - Herbir zamanın bir hükmü vardır. Şu zaman, bazı ihtiyarlanmış âdâtın mevtine ve neshine hükmediyor. Mazarratlarının menfaatlerine olan tereccuhu, idamına fetvâ veriyor.

Hutbe-i Şâmiye - s.1978

Sizin iki müthiş istibdadı kansız ve def'aten öldürmeniz harikulâde olduğundan ve şeriat-ı garrânın iki mucize-i garrâsını izhar ettiğinizden, zaifü'l-akide olanlara hamiyet-i İslâmiyenin kuvvetini ve şeriatın kudsiyetini iki burhan ile izhar eylediniz. Bu iki inkılâbın pahasına binler şehit verseydik, ucuz sayacaktık. Lâkin itaatinizden binde bir cüz'ü feda olunsa, bize pek çok pahalı düşer. Zira itaatinizin tenakusu, ukde-i hayatiye veya hararet-i gariziyenin tenakusu gibi, mevti intaç eder.

Muhakemat - s.2009

***Salisen:* Şemsin müstakarrı denilen tahtıravanıyla ve seyyarat denilen asakir-i seyyaresiyle göçüp sahrâ-yı âlemde seyr ü seferi, mukteza-yı hikmet görünüyor. Zira kudret-i İlâhiye herşeyi hayy ve müteharrik kılmıştır ve sükûn-u mutlakla hiçbirşeyi mahkûm etmemiştir. Mevtin biraderi ve ademin ammizadesi olan atâlet-i mutlakla, rahmeti bırakmamış ki kaydedilsin. Öyleyse, şems de hürdür. Kanun-u İlâhiye itaat etmek şartıyla serbesttir, gezebilir. Fakat başkasının hürriyetini bozmamak gerektir ve şarttır. Evet, şems, emr-i İlâhîye temessül eden ve herbir hareketini meşiet-i İlâhiyeye tatbik eden bir çöl paşasıdır.**

Muhakemat - s.2025

***Elcevap:* Müteşabih hükmünde olan muhakkikîn-i sofiyenin şatahatını ki, vücud-u Akdese hasr-ı nazar ve istiğrak ve mümkinattan tecerrüd cihetiyle matmah-ı nazar ettikleri delil içinde neticeyi görmek, yani, âlemden Sânii müşahede etmek tarikiyle takip ettikleri meslek olan cedavil-i ekvanda cereyan-ı tecelliyatı ve melekûtiyet-i eşyada sereyan-ı füyuzatı ve merâyâ-yı mevcudata tecellî-i esmâ ve sıfâtı ise, dîku'l-elfaz sebebiyle "ulûhiyet-i sâriye" ve "hayat-ı sâriye" tâbir ettikleri hakaiki başkalar anlamadılar. Su-i tefehhümle, kendi istidad-ı şûrelerinden zuhur eden evham-ı vahiyeye, muhakkikînin kelimat ve şatahatını tatbik ettiler. Yuha onların akıllarına! Süreyya derecesinde olan muhakkikînin efkâr-ı mücerredeleri, serâ derekesinde olan mukallidîn-i maddiyyunun efkâr-ı sefilesinden binler derece uzaktır. Evet, şu iki fikrin tatbikine çalışmak, şu zaman-ı terakkide akl-ı beşerin duçar-ı sekte olduğunu ve varta-i mevte düştüğünü izhar etmektir ki, insaniyet müteessifane nazar ederek ve istidad-ı tahkik ve terakki lisanıyla**

Muhakemat - s.2038

7. Evet, saatin saniye, dakika ve saat ve günleri sayan çarklarına benzeyen yevm ve sene ve ömr-ü beşer ve deveran-ı dünya, birbirine mukaddime olarak döner, işler. Geceden sonra sabahı, kıştan sonra baharı işledikleri gibi, mevtten sonra kıyamet dahi o

destgâhtan çıkacağını haber veriyorlar. Evet, insanın her ferdi birer nevi gibidir. Zira nur-u fikir onun âmâline öyle bir vüsat vermiş ki, bütün ezmanı yutsa tok olmaz. Sair envâın efratlarının mahiyeti, kıymeti, nazarı, kemali, lezzeti, elemi ise, cüz'î ve şahsî ve mahdut ve mahsur ve ânîdir. Beşerin ise, ulvî, küllî, sermedîdir. Yevm ve senede olan çok nevilerde olan birer nevi kıyamet-i mükerrere-i nev'iyeyle insanda bir kıyamet-i şahsiye-i umumiyeye remiz ve işaret, belki şehadet eder.

Sünuhat - s.2044

Madem ki, kudret-i ezeliye gayr-ı mütenâhiyedir, zatiyedir, zaruriyedir. Herşeyin lekesiz, perdesiz cihet-i melekûtiyeti ona müteveccihtir, ona mukabildir. İmkân itibarıyla mütesavi, mütevazinü't-tarafeyndir. Şeriat-ı fıtriye-i kübrâ olan nizama mutidir. Avâik ve hususiyat-ı mütenevviadan cihet-i melekûtiyet mücerrettir. Küll-ü âzam, cüz-ü asğara nispeten, kudrete karşı ziyade nazlanmaz, mukavemet etmez. Haşirde bütün zevi'l-ervah ihyası, mevt-âlûd bir nevm ile kışta uyuşmuş bir sineği baharda ihyâ ve in'âşından kudrete daha ağır olamaz. Mezkûr üç nokta dikkat-i nazara alınsa görünür ki,

[3] مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ **mübalâğasız, mücazefesiz doğrudur, haktır, hakikattir.**

Sünuhat - s.2048

Dedim: "Musibet şerr-i mahz olmadığı için, bazan saadette felâket olduğu gibi, felâketten dahi saadet çıkar. Eskiden beri i'lâ-yı kelimetullah ve beka-yı istiklâliyet-i İslâm için, farz-ı kifaye-i cihadı deruhte ile kendini yekvücut olan âlem-i İslâma fedaya vazifedar ve hilâfete bayraktar görmüş olan bu devlet-i İslâmiyenin felâketi, âlem-i İslâmın saadet-i müstakbelesiyle telâfi edilecektir. Zira, şu musibet, maye-i hayatımız ve âb-ı hayatımız olan uhuvvet-i İslâmiyenin inkişaf ve ihtizazını hârikulâde tacil etti. Biz incinirken âlem-i İslâm ağlıyor. Avrupa ziyade incitse, bağıracaktır. Şayet ölsek, yirmi öleceğiz, üç yüz dirileceğiz. Harikalar asrındayız. İki-üç sene mevtten sonra meydanda dirilenler var. Biz bu mağlûbiyetle bir saadet-i âcile-i (عاجله) muvakkate kaybettik. Fakat bir saadeti âcile-i (آجله) müstemirre bizi bekliyor.

Sikke-i Tasdik-i Gaybî - s.2095

Tezekkür-ü mevt veya rabıta-i mevt

Tarihçe-i Hayat - Eskişehir Hayati - s.2158

***Salisen:* Eğer, kabir kapısı kapansaydı ve insan dünyada lâyemût kalsaydı, o vakit vazifeler yalnız askerî ve idarî ve resmî olurdu. Madem hergün lâakal otuz bin şahit, cenazeleriyle *el-mevtü hakkun* dâvâsını imza ediyorlar; elbette dünyaya ait vazifelerden daha ehemmiyetli imanî vazifeler var. İşte Risale-i Nur o vazifeleri Kur'ân'ın emriyle ifa ediyor. Madem Risale-i Nur âmirinin, hâkiminin kumandanı olan Kur'ân, üç yüz elli milyona hükmedip talimat yaptırıyor ve hergün lâakal beş defa, beşten dördünün ellerini dergâh-ı İlâhiyeye açtırıyor ve bütün camilerde ve cemaatlerde ve namazlarda, kudsî ve semavî fermanlarını hürmetle okutturuyor; elbette onun hakikî bir tefsiri ve o güneşin bir nuru ve onun bir memuru olan Risale-i Nur, o vazife-i imaniyeyi, biiznillâh,**

sadmelere uğratmayarak görecektir. Öyleyse, ehl-i dünya ve ehl-i siyaset, onunla mübareze değil, belki ondan istifade etmeye pek çok muhtaçtırlar.

İşârât - s.2339

Evet, heyet-i içtimaiyedeki intizamın şartı, tabakat-ı beşer birbirinden uzaklaşmamak, tabaka-yı havas tabaka-ı avamdan, taife-i ağniya taife-i fukaradan ayrılmasın ki, sıla-i rahim kopmasın. Halbuki, ribanın hayatı ve zekâtın mevtiyle geniş bir mesafe açılmış, öyle bir uzaklık olmuş ki, hayt-ı vasıl kopmuş.

İşârât - s.2340

Şu Said yetmiş dokuz meyyit, bir hayy-ı nâtıkın fihristesidir. Eğer zamanın suyu donup dursa, mütemessil olan o Said'ler birbirlerini görseler, şiddet-i tehalüften birbirlerini tanımayacaklardır. Ben onların üstünde yuvarlandım; hasenat, lezzat dağıldı kaldı. Seyyiat, âlâm toplandı, yüklendi. Nasıl ki şimdi o merhalelerde daima ben benim. Öyle de, mevtimle gelecek menzillerde de yine ben benim. Lâkin her senede şu menzilhanelerdeki zerrat, iki muhaceret-i umumî yaptığından, ene dahi libasını değiştirir, yırtılmış Said'i atar, yeni Said'i giyer.

Mehmet ÖZÇELİK

İSLAMİYET VE MADDE

Buna İslamiyet ve para ve zenginlik de diyebiliriz.

Dünya,para,madde ve zenginlik gibi şeyler birer vasıta,araç ve hedefe gitmeye yarayan vesilelerdir.Gaye yerine oturtulamazlar.Vesilelerin kıymet ve önemi,gayelere ulaştırması nisbetindedir.Bir kağıdın pek o kadar fazlaca bir değeri yoktur.Ancak o para olupta,neticeye götürdüğü ölçüde kıymet alır.Ancak netice yerinde ikame edilmez.

Vasıtalar sandalyeler gibidir.Ayak altına alınırsa kişiyi yükseltir,başa konulursa kişiyi alçaltır.

Para ve madde bir imtihan vesilesidir.Kayba sebeb olduğu gibi kazancada sebeb olmaktadır.

Maneviyatta yükselenlerin çoğu,maddi açıdan zengin olanlar değil,fakir olanlardan çıkmıştır.Ancak bu zengin olmanın kötülüğü anlamına da gelmemektedir.

Şimdiye kadarki zamanlar içerisinde fakirlik manevi zenginlik açısından önemli olsada,son iki asra girdiğimiz dönem içerisinde islama hizmet açısından maddi zenginlik

önem arzetmektedir.Bediüzzamanın dediği gibi:"Bu zamanda islamın terakkisi (yükselişi) maddeten terakkiye mütevakkıftır.(maddi yükselişe bağlı ve onunla orantılıdır)."

Hadîs-i Şerîfde buyuruldu ki;"Ashâbım için, fakîr olmak saâdettir. Âhir zamânda gelecek olan ümmetim için, zengin olmak saâdettir."(Râmûz-ül-ehâdîs)

Ancak İslamiyet maddeye,paraya,zenginliğe;başkasına hizmet ve başkasıyla paylaşım zaviyesinden bakar.O nisbette değerlidir.

Zamanımızdaki materyalizmin materyalist yani maddeci gözüyle maddeye kıble edinmez,esas almaz.Materyalizmde maddenin üstünlüğü için her yol meşrudur.Faiz gibi illetlerle başkalarının kanını emmek bir ticaret ve kazanç esasıdır.

Kur'an ise;"Faiz yiyenler (kabirlerinden), şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar. Bu hal onların "Alım-satım tıpkı faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Halbuki Allah, alım-satımı helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan sonra kime Rabbinden bir öğüt gelir de faizden vazgeçerse, geçmişte olan kendisinindir ve artık onun işi Allah'a kalmıştır. Kim tekrar faize dönerse, işte onlar cehennemliktir, orada devamlı kalırlar."[1]

"Menedildikleri halde faizi almalarından ve haksız (yollar) ile insanların mallarını yemelerinden dolayı içlerinden inkâra sapanlara acı bir azap hazırladık."[2]

Faiz alışveriş gibi değil ve bir haksız kazançtır.

Fakire islamın şartı ve ahretteki sorgulanacağı üç şart iken,zengin buna ilaveten zekat ve hacdan da ayriyeten sorumlu tutulacaktır.

Zenginlik bir ihsan-ı ilahidir.Şükrünü eda eden bir zangin,şükrünü eda eden bir fakirden üstündür.Kaybetme riski olduğu gibi,sevab kazanma alanıda gayet zengincedir.Maddenin verdiği hırs ile,maddeleşen dünyası ahireti unutturabilir.

Özellikle Müslümanlar,belli bir şuura sahib olanlar zamanımızda zengin olmalılar ve meşru yoldan bunu elde etmeye çalışmalıdırlar.Özellikle şirketleşmeler bunun en güzel araçlarıdır.

Zengin olupta şükreden bir kul,fakir olupta sabreden bir kuldan çok ileri olmasa da,geri de değildir,ileridir.

Dualarımızda maddi ve manevi zenginliği istemeliyiz.Helal kazanç yolunda çalışmalıyız.

Helal kazanılan,şükrü eda edilip zekatı verilen mal,onun karşılığıdır.

Allah indinde namazını kılan gerçek Müslüman bir tacir,fakir bir abidden daha üstündür.

Şimdiye kadar islamın ve Müslümanlığın en kötü örneği;cahillik ve fakirlik örneği olarak sunulurdu.Bu zamanımızda ise,islama en güzel örnek olarak bilim ve zenginlik silahlarıyla elde edilen bir donanımla karşılık vermek gerektir.

Hadisde de belirtildiği gibi:"Veren el,alan elden üstündür."

Tüm gelişimler ve hizmetler madde ve para ile olmaktadır.Bu aracı ortadan kaldırmaktansa,en güzel kullanmak gerektir.Onun içi fedakarlık gibi İslami sıfatlarla doldurulmalıdır.

"Ve şüphesiz ki, insan için kendi çalıştığından başkası yoktur. Ve elbette ki, çalışmasını yakında görecektir. Sonra (onun çalışması) en tamam bir mükâfaat ile mükâfaatlandırılacaktır. Ve şüphe yok ki, en son gidiş Rabbinedir."[3]

Mehmet ÖZÇELİK

21-01-2006

---

[1] Bakara.275. **[2] Nisa.161.** **[3] Necm.39-42.**

MİSAFİRLE GELEN BEREKET

Misafir rızkıyla gelirmiş hatta on rızkıyla gelip,birini yer dokuzunu bırakırmış.İşte yaşayanın dilinden;

-Beyimin cebinde bir ekmek alacak kadar bile parası kalmamıştı,kimseden de isteyemiyor,buzdolabı ise tam takır,boş idi.Kendimize yetecek kadar bile yiyeceğimiz yoktu.Aybaşına ise daha on gün vardı.

Birde bu durumda iken en sevdiğimiz bir aile bize misafir gelmesin mi?Bu durumda şimdi ne yapacaktık?

Namaz vakti geldiğinden imam olan beyim misafirle beraber camiye gittiler.Beyim daha sonra anlatmıştı;

-Namaz kıldırırken bile sürekli misafiri düşünmüş,onlara ne ikram edeceğinin telaşını yaşamıştı.

Beyim ayrıldıktan sonra kapı çalındı ve bir yaşlı amca elinde içi etle dolu bir leğenle kapının önünde beklemekteydi.

Bir hastaları bulunduğundan dolayı kesmiş oldukları adaklarının kurbanı olduğunu söyleyerek oradan ayrıldı.Ancak arkasından bakmama rağmen adamı bir türlü görememiştim.

Eti mutfağa bırakmakta idim ki;bitişik komşuda bulunan komşum seslenerek bakmamı söyledi.Kendilerinin uzunca bir seyahata çıkacaklarından dolayı buzdolablarında çokça bulunan sebzelerini almamı istedi.Bir kaç eve,birkaç günde yetecek kadar çoklukta sebze bulunmaktaydı.

Bu düşüncelerle bir tasa içerisinde eve gelen beyim,birden et kokusunu duyunca şaşırmış ve olayı öğrenince misafirle gelen bereketin kerametine açıkça şahit olmuştu.

Hadiste:"Es-sahiyyu habibullah velev kâne fâsikan vel bahilu aduvvullah velev kâne salihan."

"Cömert Allahın dostudur velev ki fasıkta olsa,cimri Allahın düşmanıdır velev ki salihde olsa…"

Mehmet ÖZÇELİK

26-02-2006

MÜRETTİB

Allah dünyayı bir merdivenin basamakları gibi bir tertib,bir düzen,bir sistem içerisinde yaratmıştır.Bunu da hikmet ve terbiye ile yapmaktadır.

"Dünya dârü'l-hikmet, âhiret dârü'l-kudret olduğundan, dünyada Hakîm, Mürettib, Mürebbi gibi çok isimlerin iktizasıyle dünyada icad-ı eşya bir derece tedrici ve zaman ile olması hikmet-i Rabbaniyenin muktezasıyla olmuş."[1]

Eğer tersi olmuş olsaydı,bu durumda hayatın tüm safhaları devre dışı kalmış olurdu.Çocukluk olmayacak,doğan kişi anında büyümüş olarak var olacak hatta doğurma olayı,çekirdek ve tohumların geçirdiği devreler olmayacaktı.Hayatta milyarlarca tecelli tek bir tecelli ile kayıtlı kalacaktı.Hikmet ile hakim isminin tecelli ve tezahürü gizli kalarak bilinmeyecek ve görünmeyecekti.Hakimsiz bir kudret vücuda gelecek ve getirecekti.Bu arkasından ilmi de devre dışı bırakacak..hakeza bir çok isim anlaşılmayacaktı.Esbab ve tedric devre dışı bırakılmış olacaktı.Diğer bir ifadeyle, Hz.

Ademden kıyamete kadar ki geçecek olan devre ve gelişmeler,inkişaflar zuhur etmeyecekti.Farklı insanlar ve farklılıklar olmayacaktı.İnsan gibi altı günde yaratılan dünyada bir anda vücuda gelecek..bu arada Kemal ce Cemal zuhur etmeyecekti. Hastalık olmayacak ve tedavi ve ilaç kullanma devreleri gerçekleşmeyecekti.Zaman olmaksızın,çalışma da gerçekleşmeyecekti.

Cenâb-ı Hak bu tertib ile aradaki aracıları da memnun ederken,farklı isimlerinin tecellisine de zemin hazırlanmış olmaktadır.

Allah bir gün Hz.Azraile,görevini yaptığı esnada tereddüt edip etmediği bir durumun olup olmadığını hikmet lisanıyla soruyor.Herşeyi bilen Allah bununla kendi ilim ve düzen ve tertibini de Hz.Azraile ders vermeye çalışıyor.

Hz.Azrail bir gemiyi batırdığında içinde bulunan hamile bir kadını doğacak olan sevimli çocuğuna şefkat ile suda öldürmeyip kendi haline bıraktığını söyler.

Allah o kadının doğan çocuğunun kim olduğunu sorar.Bilmediğini söyleyen Azraile;

-İşte o öldürmediğin kadının çocuğu Fir'avundu der.

Hz.Musayı gönderen Allah,ona rakib olacak Fir'avunun da bu sıra gereği vücudunu irade etmiştir.

-Tarihi taberide Hz.Ademden Peygamberimize kadar geçen zaman;bir rivayete göre 6013 sene ve bazılar 5900 senedir,denilir.

Mürettib isminin gereği olarak bu aralarda kelamıyla hükmetmiş, peygamberleriyle tebliğ etmiş,kendisini anlattırmıştır.

-Allah her şeyi yerli yerine ve herkesi de yerine koymuştur.Yerine bakmak gerektir.Yerinde aramak lazımdır.

Aradığını bulamıyan ve bu hikmeti görmen kimse,aradığını yerinde aramamaktadır.

-Adamın biri ısrarla Hızırı görmek ister ve bir gün bir zata bana dua ette Hızırı göreyim,der.O adamda bak der;Hızır eline taşı alır böyle un gibi yapar deyip bunu yapıyor ve adam tamam diyor.Tekrar bak,Hızır böyle taşı alır,böyle un iyi yapar deyip yere de eğilerek gösteriyor.Oysa adam bir türlü anlamıyor.

Oysa aradığı karşısında.

Dünyaya gelib erken giden bazı insanlar,geç gidipde güç ve güçlükle yapılan şeylere nisbeten daha fazla kazanç sağlamış,kısa dönemde çok şeyleri bitirmiş olduklarını düşünmek gerek..Adeta dışarıdan lise imtihanlarını bir sene de bitiren kimseye karşı,öbürünün üç senede zor bitirmesi gibi…

Gelişimiz nasıl Mürettib isminin tertib ve düzenlemesiyle,bir zaman ve zaman ayarı çerçevesinde ise,gidişimizde öyledir.

Kendi isteğimizle gelmediğimiz gibi,kendi isteğimizle de gitmemekteyiz.

Erken gelme olmadığı gibi,erken gitmede yoktur.

-Her şey noktayla başlar,noktayla noktalanır.Noktadan harf,kelime,cümle ve sonuçta kitap olur.O koca kitap iki noktadan oluşur.

Kâinat da rasulullahın iki noktasından oluşmaktadır.Zira o insanlığın başlangıcı,peygamberlerin sonuncusudur.

Hz.Ali;Kur'an besmelede,besmele be harfinde,be de altındaki noktada gizlidir,der.

Alemede bir kitap ve kitabın oluşumu açısından bakmak gerektir.

Mevlana'nın ifadesiyle, "Biz, saman gibi olan bu tabiat âlemiyle örtülmüş mana deryasıyız. Cismimiz, bizim ruhumuza perde ve nikab olmuştur"[2]

Âhiret ise tüm bu perdelerin açıldığı,her şeyin fâş olduğu gündür.

Mehmet ÖZÇELİK

19-10-2005

---

[1] Şualar.38.

[2] Mevlana, Mesnevî, XII, 210.

OSMANLININ YIKILIŞI

Buna bir devin yıkılışı da diyebilirsiniz.624 yıl dünyayı sulh içinde idare eden ve 24 milyon metre kareye ulaşan bu devin yıkılışı,çakalların kendisine musallat olmasıyla olmuştur.

"Atıf efendi Osmanlı medreselerinin gerileme sebeblerini bir yazısında şöyle sıralıyor:
1- Osmanlılar zamanında, ilim tahsili hususunda Seyyid(Cürcani) ve Sadeddin(Taftezani) mesleği, yani allamelik davasında bulunmak için her ilmi, her fenni öğrenmek ve bilmek usulü takip olunup, daha faydalı, daha semereli olan

mütekaddimin ve eslaf mesleği yani ilmi şubelerinde birinde ihtisas kesbetmek usulünün terk olunması…
2- İlmin kaynakları mesabesinde bulunan eslafın eserlerini terk ve ihmal ederek müteahhirin ulemanın kısa ve muğlak kitaplarının medreseler programında kabulü ile maksatlarını anlamak için şer, haşiye, haşiyet'ül haşiye tedrisd olunarak talim ve terbiyede suubet(güçlük) gösterilmesi
3-Ulum-u aliye(alet ilimleri denilen dilbilgisi dersleri) ve ibarelerin lafızlarının tahlilleri ile lüzumundan fazla vakit harcanıp, dini ilimler ve faydalı hakikatlere pek az iştigal olunması ve ilimlerin göğüslerde değil, satırlarda muhafazasına çalışılması
4-İlmiye mensupları maişetçe darlığa düçar olup, ilmi şerefleri ile gayr-i mütenasip ve mezelleti mucip bir çeşit maişete sevk olunmaları ve bu vesile ile de talebelerin zekilerinin memuriyet ve makam arkasından koşarak ilmi araştırmalarla meşgul olmaktan mahrum olmaları
5- İbn-i Kemal, Ebu Suud merhumlar ile bazı emsallerinden sonra riyaset ve idare-i ilmiyeyi ihraz ile ilmiyenin mukaderratını tedvir edenlerin ehliyetsiz ve ilmiye mesleğine ruh verecek kabiliyetten mahrum olmalarıdır."

Bediüzzamanın ifadesiyle:"Beşer zulmeder,kader adalet eder."Yani kader cihetiyle bir adalet olduğu gibi,bazı ihmal ve yanlışlıkların en iyi ihtimalle bir yenilenme hareketinin sebebi olarak da düşünülebilir.

Duraklama ve gerilemenin sebeblerinden biri olarak da,medreselerin kendilerini yenilememeleri oluşturur.mesela bir yılda öğrenilmesi yetebilecek bir gramer bilgisine 15 sene harcanarak alet ilimlerinden temel ve asıl ilimlere geçmeye zaman bırakılmamaktadır.

Fen ilimleri yeteri derecede yerine oturmamıştır.Bu konularda öncülük yaptığı bir hakikat olmakla beraber,geliştirmede yetersiz kalmıştır.

Duraklama Sebepleri olarak:

"1. Alimler, eskilerin ruhu besleyen, zihinleri açan ilim yüklü açık kitapları bir tarafa bırakarak, muhtasar kitapları okuttular.

2. Alimler arasında fikir birliği kalmadı, münasebetler kesildi. Önceden ilim için yapılan seyahatler, aşağı yukarı yapılmadı.

3. Medreselerde ana kaynak kitaplar bırakılıp, lüzumsuz kaide ve i'râb mü-nakaşalariyle vakit öldürüldü. Yani alet ilimlerine verilen Önem, tefsir, hadis, fıkıh gibi temel islamî ilimlere verilmedi."

Osmanlı dinine olan hürmetinden bu kadar ayakta kalmıştır.

Nitekim Peygamber şehrine hürmet eseri olarak gönderdiği Surre Alayları bunun örneklerinden biridir.

"Cihan Sultanı Kanunî, gördüğü bir rüyada Hz. Peygamber (A.S.)'ın kendisine, "Belgrad, Rodos ve Bağdat kalelerini feth edesin, sonra da benim şehrimi imar edesin." Mekke ve peygamber şehri Medine'yi imar etmişti. Hatta vasiyetinde, şahsi servetiyle kurulacak bir vakıfla hacılar için su getirilmesini istemişti.

Yıldırım Bayezid döneminden itibaren bütün Osmanlı padişahları Hicaz'a ayrı bir değer vermişler, her yıl o topraklara "Surre Alayları" göndermişlerdi."

İbni Haldun;devletlerin yıkılışını özetle 3 sebebe bağlar:1Yöneticiler lüks ve sefahete dalıp,devletin kasasını boşaltırlar.

2-Boşluğu borç alarak doldururlar.

3-Borç ödemek için vergi koyarlar.

Ayrıca İbni Haldun,şehirde yaşayanların ince ve zarifliğini,yedikleri yiyecekleri terbiye edip,inceltmelerinden kaynaklandığını söyler.Tıpkı köylerden şehirlere inmekle medenileşip geliştiği gibi…[1]

Osmanlıda tam bir otorite vardı.Bazen bu despotluk ve baskıcılıkla karıştırılmaktadır.Mesela;

Türkmen asıllı olan Fatihin Veziri Çandarlı Halil paşanın Fatih tarafından idam edilmesinde birkaç gerekçe sıralanır:1-Fatihin iki kere tahta oturmasına engel olması…

2-İstanbulun fethi teşebbüsüne muhalif bulunması…

3-Fatihin birinci dönem sultanlığına onun girişimiyle son verilmesi…

4-Güçlü bir Türkmen ailesine mensub olmasından,böyle bir otoritenin elinden alınması…

5-Bir rivayette;Bizanstan rüşvet alması…

6-Kapıkulunun 1400 yıl süren hakimiyetine son verilmiş olması…

7-Osmanlının büyümesi önündeki en küçük bir zafiyeti affetmemesi…

Osmanlı devleti ebed müddet düşüncesinin önünde engel olacak en küçük bir sebebe bile müsamaha göstermemiştir.

Bunu gücüyle yapmıştır.Bu gücünü kaybettiğinde ise mesela;

İngiltereye yaptırdığımız ve 12 milyon altın ödeyerek,2-Ağustos-1914-de teslim edilecek olan Sultan Osman ve Sultan Reşad gemilerine,kendisine karşı kullanılmasını engelleme düşüncesiyle el koydu,vermedi.Ve bunu tescillemek için de lozanın 58. maddesine koydurduğu,-Ödediği paradan da vaz geçtiği…-maddesiyle de kabul ettirilmiş oldu.

Osmanlı hem dıştan ve hemde içten sürekli altı oyulmaya çalışıldı.Mesela;

Churchill-in torunu bir makalesinde:"Dedemin en büyük ideali bir kürt devleti kurmaktı;elinde olmayan sebeblerle gerçekleştiremedi;şimdiki İngiliz hükumeti bu

eksikliği tamamlayacak ve Vanda kürt beyleriyle İngilizler yaptıkları toplantıda kürt beylerine:"İşte fırsat,devletinizi kurun."denilince kürt beyleri de:"Sizler bir kürt devleti kurmak istemiyorsunuz,bir ermeni devletinin peşindesiniz."derler."[2]

En kötü talihsizliklerden biri de; Osmanlının yerine geçenin hayrul halef olamaması yani cumhuriyetin kaypak bir zemine kurulmasıdır.

Bunda rolü olanlardan biri de şüphesiz Ziya Gökalpdir.

Cemil Meriç Ziya Gökalp için şöyle der:"Ziya Gökalp minnacık bir adamdır.Elindeki imkanlarla başka çaresi yoktu.İster istemez intihar edecekti.İntihar kapıyı açmıyor.Oda mavi Sakal'ın Kırkıncı Odası'nı açıyor.Sık sık bu meseleyle bende karşı karşıya geldim ama korkak olduğum için intihar edemedim.Bu büyük meçhul beni ürküttü.Ben düşünceyi bir bütün olarak ele alırım.Memleketten memlekete değişmez.Ziya Gökalp batının sofra artıklarıyla geçinen bir zattır,onları atıştırır,zaman zaman da kusar.Peyami Safa'nın çektiği ruh çilesini çekmemiştir.Tarihin şımarttığı bir adamdır."[3]

Osmanlı döneminde Fransızca konuşulur,Fransız edebiyatı işlenirdi..bizleri Fransızlar işgal etmişti.Şimdi ise,bizleri İngiliz kiraladı..bir müddete kadar..51 veya 99 yıllığına,dünyayıda kiralamaya talib,çalışıyor..

Aydın geçinenlerimizin yıkımda büyük etkisi olmuştur.

Namık Kemal,Osmanlı devletinin halini görüyor,üzülüyor ve "Bu memleket batacak"diye ikazda bulunuyordu.Uzun bir zaman geçtikten sonra,bir tanıdığı şairi yakaladı:"Hani yirmi sene önce,memleket batacak diyordun,bak hala sapasağlamız!"Namık Kemal acı acı tebessüm ederek:"Canım,bu oduncu Mehmet Ağanın cenazesi değil ki,hemen kaldırıp gömsünler.600 yıllık bir devletin cenazesi 70-80 senede ancak kalkar."

II.Mahmudun hekimbaşısı Abdulhak Mollanın ecza kapısına yazdığı gibi:

"Ne ararsan bulunur,derde devadan gayrı."

Hariçte harici ve batılı saldırılara karşı,dahilde İran problemi sürekli sürmüştür.

Osmanlı aleyhine batılı devletlerle anlaşma yapmış,Ermenilerin memleketimize sızarak karıştırmalarına yardımcı olup ve silah yardımında bulunmuştur.

1904-1908 yıllarında Rusya ve irandan gelen Ermeniler,Vana gelerek isyan çıkarmışlardır.

Buradan da firar eden isyancıların Vana ilticalarına destek olmuşlardır.

Fikir bazında sürekli rafiziliği,Şiiliği,ifrat İslamcılığı! beslemişlerdir.

Birliğimizin bozulmasında İran önemli bir etkendir.

Ve sonuçta hem içden ve hem de dıştan yıkılmaya çalışılan Osmanlı devresini tamamlamış olarak tarihte eşine rastlanmayan şanlı bir tarih bırakmıştır.

O Osmanlının tarihindeki yüzlerce ak edici örneklerden işte biri:

"Hoca Saadettin Efendi babası Hasan Can'dan naklediliyor. «Yavuz Selim Hazretleri gecelerin çoğunda uyumaz nafile namazları kılar, teheccüd namazlarını ise hiç aksatmazdı. Çoğu gecelerde de kitap okur, bazen de Hasan Çan'a okuturdu. Hasan Can bir gece yorgunluk ve rahatsızlık hasebiyle yatsıdan hemen sonra yatar ve sabaha kadar uyur.

Sabah namazına kalkıp eda ettikten sonra Hazreti Padişahın huzuruna gider. Padişah Hazretleri sorar: «Bu gece hiç görünmedin ne yapıyordun? Yorgunluktan uyuyunca sabah namazına kadar uyumuşum diye cevab verir Hasan Can. O zaman Padişah Hazretleri sorar «ne rüya gördün?-. Hatırlayacak bir rüya görmedim efendimiz diyen Hasan Can padişahtan şu sözü iştir. «Bütün gece uyuyasın ve rüya görmeyesin, çekinme söyle». Hasan Can: Yemin ederek rüya görmedim Sultanım deyince Padişah Hazretleri: «Acayip iştir bir rüya vardır görülmüş ola». Hasan Can Padişahın yanından ayrılır. Düşüne düşüne kapu ağası dairesine gider, bakar ki Hazinedar başı Mehmed Ağa, Kilercibaşı, Saray Ağası ve Kapı Ağası Hasan Ağa oturuyorlar. Fakat Hasan Ağa bir acayip gözleri yaşlı, başını önüne eğmiş düşünürdür.

Hasan Can sorar: Nedir bu hal Hasan Ağa?

Diğer misafirler cevap verir: Ağa bir rüya görmüş. Hasan o zaman sırrı anlar, tevekkeli Padişah durmadan bir rüyadan söz eder. Hasan Ağaya ısrar eder, rüyasını anlattırır. Şöyle ki; yatsıdan sonra Hasan Ağa uyur çünkü her gece teheccüde kalkar fakat öyle bir rüya görür ki «Ağa kapısının kapısı vurulur kapıyı aralayan Hasan Ağa koridorda elbiseler içinde nur yüzlü bir çok asker bekleşir bir insanın giremeyeceği aralıktan dört kişi içeri süzülür ve kapıyı çalan konuşmayı alır ve der ki: «Bilir misin niye geldik? Ben de buyurun dedim. Dedi ki bizler Resulûllâh'in ashabıyız. Allah'ın selâmı üzerine olsun, bizi Resullûlah Hazretleri gönderdi. Selîm Han'a selâm söyledi ve buyurdu ki kalkıp gelsin Haremi Şerifin hizmeti ona nasib kılındı. Bizleri görürsün ki bu zat Sıd-dık-i Âzam, bu zat Ömer-ül Faruk, bu zat Osman Zîn-nu-reyn'dir. Bende seninle konuşurum Ali İbnü Ebî-Talib'im, var Selâm söyle deyip kayboldular», dedikten sonra ağlamaya devam eder.

Hasan Can, huzuru Padişahiye dönünce yine rüya sorusuyla karşılaşır ve şöyle hitap eder, Padişah «Hasan Can sabaha kadar yatıp uyudun rüya görmemen acayip, söyle hayvan gibi yatıp uyudun mu?» der.

Hasan Can cevap verir.

-Sultanım o rüyayı bu Hasan kulunuz görmediyse başka Hasan kulunuz görmüş müsaade varsa anlatayım deyince Padişah anlat der. Dikkatle rüyayı dinleyen Padişah Hazretleri: «Hasan Can görürsün ki biz her zaman görevi almadan hareket etmeyiz. Babalarımız ve dedelerimiz evliyaullâhtan el almışlardır. Zahire çıkan kerametleri vardır. Bakma biz onlara benzemedik» diyerek nefislerini bastırırlar.

Şimdi bu rüyayı anlatmamız şu dünya işlerinin başka yerlerde kararlaştırılıp ötelerin ötesinden gelen habercilerle bildirilmesi ancak böyle îmanı sağlam ve keşfi açık zatlara buyurulduğunun binlerce milyonlarca misalinden biridir.

Bu rüya üzerine Hazreti Padişah Mısır seferine hazırlıklara başlar. Çünkü iki Cihan Serveri Efendimiz Hazretleri (S.A.V.) vazife vermiştir. Bu vazifeyi hâiz olduğu mertebede kendisine haberdar eylediğini bildirdiğinden olsa gerek Padişah Hazretleri illâ rüyayı sorar. İkinci erbabı Hasan Can zannıyla Hasan Can'a ısrar eder. Fakat ol teveccüh Kapı Ağası Hasan Ağa'ya olmuştur."[4]

MEHMET ÖZÇELİK

06-06-2006

---

[1] Hayatım-Hatıralarım.M.Kırkıncı-nın kitabından…

[2] Genç beyin.sayı.29.sh.49.

[3] Genç Beyin.sayı.35.sh.62-63.

[4] Büyük Osmanlı tarihi.hasırcızade.Metin Hasırcı.Yavuz Sultan Selim…Tacüt Tevarih.

ÖLMEDEN EVVEL ÖLÜNÜZ…

Hadisde:"Ölmeden evvel ölünüz."buyurulmaktadır.Yani;

1-Ölümden sonraki hayata hazırlanınız.

2- ölümden sonraki yeni başlayacak olan hayatı düşününüz.

3-Kendinizi fikren ve hayalen ölmüş olara düşünüp,kabre konuluyor,taşıyıcılar ve akrabalar geri dönüyor,siz onların peşinden gitmeye çalışıyorsunuz ve tek başına başlayan tek bir kişilik hayatla hayatınızı yani kabirde başlayan hayatınızı devam ettirmek mecburiyetinde kalıyorsunuz.Artık hiçbir şeyin geri dönüşü yok.Bütün filimler geriye değil ileriye dönük olarak sarılmaktadır.

Siz hiç öldünüz mü?

Bu yazıyı yazmama sebeb olan Emara girmemdir.Rahatsızlık sebebiyle ayağımdan emar çektirmem gerekti.Bir kefen dışında hiçbir şeyi kabul etmediler.Yüzüğüme varıncaya kadar dünyaya aid ne varsa hepsini çıkardım.Sadece

kefene sarılı olarak tek kişilik,dar,pek havalı olmayan,içeriye girenin havasının sönüp kalmadığı adeta tek kişilik mezara girdim.

Görevli bayan bana 15 dakika kalacağımı,bazı sesler duyduğumda telaş etmememi,hiç daha önce girip girmediğimi sorarak adeta bana moral vermeye ve beni kabre hazır hale getirmeye çalıştı.

Ben ise onun 15 dakika dediğini 5 dakika anlamışım,daha önce de girmemiştim.Ve içeriye girdim.Bir müddet sonra bir ses,hava azaldı,terlemeye başladım,ayağımın sancısı devam ediyor,kımıldanamıyorum,zaten dar ve de kımıldanmamam söylenmişti.İş te böyle bir durumda;

Hayalen ve fikren şu anda kabirde olduğumu ve çıkan seslerin Münker-Nekir meleklerine aid sesler olup,kabir suallerinin başlamasını canlandırdım.Meleklerle dost olmak istedim çünki dünyada onlarla bir düşmanlığım yoktu ama yinede kendimi garentiye almak için Yasin de dahil bildiğim tüm duaları okumaya başladım.Adeta bana o beş dakika düşündüğüm ancak 15 dakika denilen zaman bir saatten daha çok geldi.Öyle ki;unutuldum mu acaba,diye düşünmeye bile başladım.Her ses kesildikçe kendi kendime teselli vermek için,her halde bitti,diyor,bayanın ayak seslerine kulak kabartıyordum.

Ama ne mümkün.Ne gelen ne de giden yoktu.Sürekli o dar yerde terlemeler devam ediyordu.Amelimle,imanımla,yaptıklarımla baş başaydım.

Makamın,mevkinin,paranın,şöhretin.rütbenin,malın,soyluluğun bittiği bir yerdeydim.Beni oraya tıkan bayan bile hala daha gelmemişti.Oysa o ki,kısa bir süre için orada kalacağımı söylemiş,bir türlü gelmemişti.

O anda inanın her şey gözümün önünden geçti.Bir anda sinema şeridi gibi çok şeyi düşündüm acaba borçlu olduğum yerler var mıydı?Allaha ve insanlara karşı sorumluluğum ne durumda idi?

Bazen rahatlıyorum,bazen terliyordum.Mutlaka bir yerlerde eksikliğim vardı?Olabilecekleri düşünüp,buradan çıkınca helalleşmeyi düşündüm.

Helalleşmeliydim..helalleşmeliydik..belki bir daha helalleşemezdik…

Şunu anlamıştım;Dünyada bulunan hiçbir şey hırlaşmaya,hırdalaşmaya değmiyor.Değmiyor alaka-i kalbe..helalleşmeli..kırmamalı..kızgın ve kindar olmamalı..sonu ölüm değil mi?Değer mi???

Herkes yahşi men yaman,

Herkes buğday,ben saman.

Ölümle hayat değiştiği gibi,ölüm düşüncesiyle hayat değişmeli,değiştirmeliydi…

Adamın biri,meczubca devamlı çarşıda gezer ve şunu söylermiş;

Ölüm var ölüm/Ölünde görün…

Ölüm hiç inkâr edilmeyecek ve kaçılmayacak bir gerçektir.

Bu ölümden korkarak değil,ölüm ötesini severek yapılmalı..tıpkı cehennem korkusunun kaçmaya değil,cennete koşmaya sebeb olması gibi…

Bir öğretmen arkadaşım vardı,düşüncesi farklı fakat tam bir insancıl kişiydi.Belkide buna sebeb anlattığı şu olay olsa gerek.

Satın aldıkları Arabayı almak için arkadaşıyla Gaziantebe giderler.Gelirken yolda arabaları uçurumdan aşağıya yuvarlanır.

O an ölüme çok yakındım diyor arkadaş.Bir anda gözümün önünden her şey geçti.Gitmeyle kalma arasında idik.

Birde baktık ki,arabamız maki ağacına benzer,bodur bir ağacın üzerine kuş gibi kondu,yere düşmemiştik.

Bu durum beni çok etkiledi,düşündürdü…

Şairin dediği gibi;

Gidenler gittikleri yerden memnunlar ki,dönmüyorlar geri…

Gideceğimiz yerden memnun olacak mıyız..Ölmeden evvel ölmeye hazır mıyız.

Hac ibadeti,zengin olan kişiye ömürde bir defa farzdır.Günde yüzlerce, milyonlara varan ölümler bizleri uyandırmıyor.Tavsiyem o ki;yılda bir defa E-mar-a girmeli..Ta ki,ölmeden evvel ölmeli…

Mehmet ÖZÇELİK

9-8-2005

RADYO VE GAZETE

Radyo bir nimeti ilahiyedir.Her var olan gibi buda kullanıldığı yönüyle faydalı veya zararlı bir hal almaktadır.

Radyo bir vesiledir,gaye değildir.Hedefe gitmede kısa ve kapsamlı bir yoldur.

Göze de hitab eden Televizyon ise daha da etkili ve faydalıdır.

Bugün genel olarak radyolarda bu fayda yüzdelik itibarıyla tam yerinde kullanılmadığı,genelde zevk ve eğlenceye hasredildiği içindir ki,adeta radyonun kendisi zararlı addedilme zorunluluğu veya ihtiyaç duymama düşüncesine sevketmiştir.

Bu zarar televizyonlarda daha çok görülmektedir.Ancak bu onun genel olarak zararlı bir şey olduğunu değil,bu zararı ve menfi yayınları veren kanalın zararlı olduğunu göstermektedir.

Bu her ikisi de eğitimin uzun zamanlarda yapamadıklarını kısa ve keskin bir şekilde daha etkili olarak yapabilen çok güzel bir iletişim araçlarıdır.

Bediüzzamanın hava aleminin yapmış olduğu harika vazifeleri Hüve Nüktesi adlı eserinde genişçe dile getirmektedir.Özetle:

"Havanın belki unsur-u havanın herbir parçasının herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar ve radyo ile konuşanlar kadar manevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelere de bildirsin, neşretsin. Çünki bilfiil o vaziyet kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var."[1]

Elbette bu hava zerresinin kendi işi ve becerisi değildir.Cenâb-ı Hakkın ona taktığı vazifelerdir.

Başa gelen belalarda da radyonun yanlış yönde kullanılmasının da büyük etkisi vardır.

"Ramazan-ı Şerifin teravih vaktinde kemal-i neş'e ve sürur ile sarhoşçasına gayet heveskârane şarkıları ve bazan kızların sesleriyle radyo ağzıyla bu mübarek merkez-i İslâmiyetin her köşesinde cazibedarane işittirilmesi, bu korku azabını netice verdi."[2]

Küfrü temsil eden Deccalın çıkışının alameti olarak da gösterilmiştir.

"Deccal'ın çıktığı vakit, umum dünya işitecek" olan kaydı, telgraf ve radyo halletmiştir."[3]

Radyo adeta yapılan sihir gibi insan üzerinde etki yapmaktadır.Siyasiler bunu çok iyi kullnmakta ve de başarılı olmaktadırlar.

“Siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına sihirbaz ve zehirli üflemeleriyle ve mukadderat-ı beşerin düğme ve ukdelerine gizli plânlarını telkin etmeleriyle bin senelik medeniyet terakkiyatını vahşiyane mahveden şerlerin vücuda gelmeye hazırlanmaları…”[4]

Radyo bir ihtiyaçtır.İhtiyacı kadar kullanılmalı ve alınmalıdır.Bu da kişiler ve kişilerin durumlarına göre farklılık arzetmektedir.

“Tam iki sene Kastamonu'da ve yedi sene başka menfalarında bütün yakın ve görüşen dostlarının şehadetiyle, küre-i arz yüzündeki boğuşmaları ve harbleri ve sulh olmuş ve olmamış ve daha kimler harb ettiklerini bilmeyen ve merak etmeyen ve sormayan ve üç sene yakınında konuşan radyoyu üç defadan başka dinlemeyen…”[5]

Radyo aleyhinde olmak kabil değildir.

“Hem en garibi şudur ki; bir yerde demişim: Cenab-ı Hakk'ın büyük nimetleri olan tayyare ve şimendifer ve radyoyu, büyük şükür ile mukabele lâzım iken; beşer şükür etmedi, tayyarelerle başlarına bombalar yağdı. Ve radyo öyle büyük bir nimet-i İlahiyedir ki ona mukabil şükür ise, o radyo milyonlar dilli bir küllî hâfız-ı Kur'an olup zemin yüzündeki bütün insanlara Kur'anı dinlettirsin. Yirminci Söz'de Kur'anın medeniyet hârikalarından gaybî haber verdiğini beyan ederken, bir âyetin işareti olarak, kâfirler şimendiferle âlem-i İslâmı mağlub ederler demişim. İslâmı bu hârikalara teşvik ettiğim halde bir sebeb-i ittiham olarak şimendifer, tayyare ve radyo gibi terakkiyat-ı hazıra aleyhindedir diye sâbık mahkemelerin bazı müddeiumumîleri bizi ittiham etmiş.”[6]

Allah kendi kudretini ve varlığının delillerini radyo vasıtasıyla alemde yaymaktadır.

“Fâtır-ı Hakîm nasılki unsur-u havayı kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa ve bir vasıta yapmış ve radyo vasıtasıyla bir minarede okunan ezan-ı Muhammedî (A.S.M.) umum yerlerde ve umum insanlara aynı anda yetiştirmek gibi, öyle de; okunan bir Fatiha dahi, (meselâ) umum ehl-i iman emvatına aynı anda yetiştirmek için hadsiz kudret ve nihayetsiz hikmetiyle manevî âlemde, manevî havada çok manevî elektrikleri, manevî radyoları sermiş, serpmiş; fıtrî telsiz telefonlarda istihdam ediyor, çalıştırıyor.”[7]

Kur’an da buna işaret edilmiştir.

“Hazret-i Süleyman'a kuş dilini öğrettik manasında “Ve Süleyman Davud'un yerine geçip dedi ki: «Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize herşeyden verildi. Şüphesiz ki bu apaçık bir lütufdur.»[8]olan âyet-i kerime; beşerin keşfiyatından radyo, papağan, güvercin gibi âlât ve hayvanların konuşmalarına ve mühim işlerde kullanılmasına me'hazdir.”[9]

Evelden islama olan zarar ferdi ve cüz-i idi.Şimdi ise radyo ve televizyonlan gibi iletişim araçlarıyla bu küllileşti.Buna karşı müdaffanın da külli olması gerek.Malayaniyattan uzak,hakikatların arşı kılınması gerektir.

“Evet haricî siyaset memurları ve erkân-ı harbler ve kumandanlara bir derece vazifece münasebeti bulunan siyasetin geniş dairelerine ait mesaili; basit fikirli ve idare-i ruhiye ve diniyesine ve şahsiyesine ve beytiyesine ve karyesine ait lüzumlu vazifesini geri bıraktırmakla, onları meraklandırıp ruhlarını serseri, akıllarını geveze ve kalblerini de hakaik-i imaniye ve İslâmiyeye ait zevklerini, şevklerini kırıp havalandırmak ve o kalbleri serseri etmek ve manen öldürmek ile dinsizliğe yer ihzar etmek tarzında, kemal-i merak ile onlara göre malayani ve lüzumsuz mesail-i siyasiyeyi radyo ile ders verip dinlettirmek, hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye öyle bir zarardır ki; ileride vereceği neticeleri düşündükçe tüyler ürperir.”[10]

Namaz ve cemaata teşvik etmeli,onlardan alıkoymamalıdır.

“Çokları meraklarından, cemaati belki de namazı terkeder derecede ifratla, tam namaz vaktinde konuşan radyoyu dinliyor. Mimsiz medeniyetin sefahet ve dalalet ve İslâm'a ettiği ihanet cezası olarak mütemadiyen başına gelen tokadlara ve boğuşmalarına ve geniş siyaset dairelerine alâkadarane dikkat etmekle; ve nefesi zehirli ve başı sarhoş şahıslardan radyoda ders almak, kudsî ve mühim vazifelerine de tam zarar ediyorlar.”[11]

Radyo vasıtasıyla sevablarda günahlarda bir kalmamakta çoğalmaktadır.

“Müteaddid vücuhundan radyomla anlaşıldı ki: O bir tek adam bir tek kelime ile, bir milyon kebairi birden işler ve milyonlarla insanı dinlettirmekle günaha sokar.” Evet küre-i havanın yüzbinler kelimeleri birden söyleyen ve bir dili olan radyo unsuru, nev-i beşere öyle bir nimet-i İlahiyedir ki, küre-i havayı bütün zerratıyla şükür ve hamd ü sena ile doldurmak lâzım gelirken, dalaletten tevellüd eden sefahet-i beşeriye, o azîm nimeti şükrün aksine istimal ettiğinden elbette tokat yiyecek. Nasılki havarik-ı medeniyet namı altındaki ihsanat-ı İlahiyeyi, bu mimsiz, gaddar medeniyet hüsn-ü istimal ile şükrünü eda edemeyerek tahribata sarfedip küfran-ı nimet ettiği için öyle bir tokat yedi ki, bütün bütün saadet-i hayatiyeyi kaybettirdi. Ve en medenî tasavvur ettiği insanları, en bedevi ve vahşi derekesinden daha aşağıya indirdi. Cehennem'e gitmeden evvel, Cehennem azabını tattırıyor.”[12]

Verilen her şey bir bedel karşılığındadır.

“Evet radyonun küllî nimetiyet ciheti, küllî bir şükür iktiza eder. Ve o küllî şükür de, Hâlık-ı Arz ve Semavat'ın kelâm-ı ezelîsinin şimdiki bütün muhatablarına birden yetiştirmek için, küllî yüzbin dilli semavî bir hâfız hükmünde, her vakit kâinatta Kur'an'ı okumalıdır. Tâ o nimetin küllî şükrünü eda ve o nimeti idame etsin.”[13]

Radyo gıybet ve dedikodu aracı olmamalıdır.Bunda bir fayda söz konusu değildir.

Radyo havanın madden ve manen düzelmesinde ve bozulmasında büyük etki yapmakta,kişileri menfilere taraftar kılarak zulme ortak yapmaktadır.

“Şimdi gözümün önündeki makinecik ve radyo kabı, Kur'anı dinlemek için odama getirilmişti. Baktım, on hissede bir hisse kelimat-ı tayyibeye veriliyor. Bunu da

bir hata-yı beşerî olarak anladım. İnşâallah beşer bu hatasını tamir edecek. Ve bütün zemin yüzünü bir meclis-i münevver, bir menzil-i âlî ve bir mekteb-i imanî hükmüne geçirmeğe vesile olan bu radyo nimetine bir şükür olarak beşerin hayat-ı ebediyesine sarfedilecek kelimat-ı tayyibe, beşte dördü olacak."[14]

Radyo ile hava unsurunun harekete geçmesiyle,ilahi kudretin cevelan ve tecellisi tezahür etmekte ve cevelan etmektedir.

"Kelimelerin enva'ının kabı ve mahfazası olan yanımdaki bu radyo makineciğindeki bir avuç hava, kat'iyyen gösteriyor ki; şimdi elimizde baktığımız radyo istasyon cedveli namındaki listede yazılı ikiyüze yakın merkezden bir saatten bir seneye kadar uzak ve muhtelif mesafelerden aynı dakikada bir tek kelime-i Kur'aniye, meselâ "Elhamdülillah" kelâmı tam hurufatıyla ve şivesiyle ve söyleyenin mahsus sadâsının tarzıyla, bu makinedeki bir avuç havanın zerreleriyle hiç tegayyür etmeden kulağımıza gelmek için ve muhtelif kelimat-ı Kur'aniyeyi ayrı ayrı sadâ ile, çeşit çeşit şive ile, keza hiç tegayyür etmeden ve bozulmadan bizim kulağımıza getirmek için o bir avuç havanın her bir zerresinde öyle hadsiz bir kuvvet ve ihatalı bir irade ve bütün rûy-i zemindeki merkezlerde o Kur'anı okuyan hâfızların ayrı ayrı şivelerini bilecek ihatalı bir ilim ve onları bütün görecek ve işitecek muhit bir göz ve her şeyi bir anda işitebilir bir kulak olmazsa, elbette bu mu'cize-i kudret vücuda gelmeyecek. Demek bu bir avuçtaki hava zerreleri, yalnız ve yalnız bütün kâinatı ihata eden bir ilim ve iradenin, sem' ve basarın sahibi bir zâtın ve hiç bir şey ona ağır gelmeyen ve en büyük şey, en küçük şey gibi kudretine kolay gelen bir Kadîr-i Mutlak'ın kudreti ve iradesi ve ilmiyle bu mu'cizat-ı kudrete mazhar oluyorlar. Yoksa, temevvücat-ı havaiyede mevcudiyeti tevehhüm edilen serseri tesadüfün ve kör kuvvetin ve sağır tabiatın icadına yer vermek; her bir zerreyi, bütün zemin yüzündeki küre-i havaiyede bulunan her şeyi görür, bilir ve yapar hâkim-i mutlak etmektir. Bu ise yüz bin derece akıldan uzak, muhal muhaller içinde bir hurafedir. Ehl-i dalalet gelsinler, mezhebleri ne kadar akıldan uzak ve hurafe olduklarını görsünler."[15]

Hava fotokopi makinesı gibi,kelimelerin çoğalmasına vesiledir.

"Meselâ: Bir tek kelimeyi aynı anda milyon, belki milyar kelime olarak, cilve-i kudret sahife-i havada istinsah ettiği gibi;

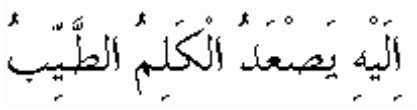

âyetinin remziyle her kelime-i tayyibe, bütün küre-i havada birden, âdeta zamansız, kalem-i kudret ile istinsah edildiği gibi; manevî ve makbul hakikatların bir yazar-bozar tahtası hükmünde olan küre-i havada kudretin acib bir mu'cizesinin zaman-ı Âdem'den beri ülfet perdesi altında ehl-i gaflet nazarında saklandığı gibi; şimdi radyo namı verdikleri ayn-ı hakikat ile sabit olmuş ki: İçinde hadsiz bir ilim ve hikmet ve irade bulunan gayr-ı mütenahî bir kudret-i ezeliyenin cilvesi, her zerre-i havaîde hazır ve nâzırdır ki; hadsiz ayrı ayrı kelimeler herbir zerre-i havaînin küçücük kulağına girip, incecik dilinden çıktığı halde karışmıyor, bozulmuyor, şaşırmıyor."[16]

Bir kanunu ilahi ile devam eden hava,beşerin fiili gayretleri sonucu ona ikram ve ihsan edilmiştir.

Daha öteyede vararak,akıldan geçenleri okumak ve de onları parmaklar gibi akıldan geçirmekle adeta düymeye basmak gibi uygulama yoluna gitmektedir.Artık parmakla basarak değil,akıldan geçmesiyle akıl bir parmak durumuna gelebilecektir.

"Yüzbin hârikaları tazammun eden bir kanun-u İlahîyi, beşerin istifadesine vesile olmak için bir keşfiyat, yani fiilî dualarına bir nevi kabul hükmünde bir ilham-ı İlahî ile keşfolan radyo ile, beşer istifadesine vesile olan bîçare, âciz-i mutlak bir insana; "Hah!.. Radyoyu filan keşşaf icad etti ve elektrik kuvvetini buldu. Ve bazı keşşaflar da, beşerin kafasını okumak için bir madde icad etmeye çalışıyorlar."[17]

Hava ile bir şey milyarlar defa çoğalarak,herkesin gözüne ve kulağına değişmeden aynısıyla girip görülmesi tam bir ilahi tasarruf ve tecellinin tezahürüdür.

"Fâtır-ı Hakîm nasılki unsur-u havayı kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa ve bir vasıta yapmış ve radyo vasıtasiyle bir minarede okunan ezan-ı Muhammedî (A.S.M.); umum yerlerde ve umum insanlara aynı anda yetiştirmek gibi.. öyle de: Okunan bir Fâtiha dahi, (meselâ) umum ehl-i îman emvatına aynı anda yetiştirmek için hadsiz kudret ve nihayetsiz hikmetiyle mânevî âlemde, mânevî havada çok mânevî elektrikleri, mânevî radyoları sermiş, serpmiş; fıtrî telsiz telefonlarda istihdam ediyor, çalıştırıyor. Hem nasıl ki bir lâmba yansa, mukabilindeki binler âyineye (herbirine) tam bir lâmba girer. Aynen öyle de, bir Yâsin-i Şerif okunsa, milyonlar ruhlara hediye edilse, herbirine tam bir Yâsin-i Şerif düşer."[18]

Bu hakikatların neşrinde radyo büyük bir hizmet görecektir.Tahdis-i nimet olarak söyleyebiliriz ki;biz bu külliyat eserlerini radyoda okuyarak bitirip inşallah bu mananın bir cihette tahakkukuna vesile olduk.

"Evet; Türk Milletini ve bu vatan ahalisini ve Âlem-i İslâmı ebede kadar şerefle yaşatacak ve mâzide olduğu gibi istikbalde de, tarihin altın sahifelerine, Kur'an ve İslâmiyet hizmetinde Âlem-i İslâmın pişdarı ve namdar kumandanı olarak kaydettirecek medar-ı iftiharı Risale-i Nurdur. Büyük bir vüs'at ve külliyeti taşıyan ve Anadoluda ve İslâm Âleminde zuhur edip her tarafda hüsn-ü kabule ve te'sire mazhariyetle gittikçe inkişaf ve intişar eden bu eser; Kur'anın malıdır, Âlem-i İslâmın ve ehl-i imanın malıdır ve bu vatan ahalisinin İslâmî bir medar-ı iftiharıdır. Bu memleketde hükmeden bir hükûmetin nokta-i istinadı, hem aynı zamanda bütün dünyaya duyuracağı muazzam hakikatlar manzumesidir ki, inşâallah bir zaman gelip radyo ile bütün âlemlere ders verilecek ve ilân edilecektir."[19]

Ancak radyo vesilelikten gaye yerine ikame edilmemeli sadece kudsi hizmete hizmet etmelidir.

"Bu onsekiz senedir sizlere müracaat etmedim ve hiç gazete okumadım. Bu sekiz aydır bir defa, Cihanda ne oluyor? diye sormadım. Üç senedir buradan işitilen radyoyu dinlemedim, tâ ki kudsî hizmetimize mânevî zarar gelmesin. Bunun sebebi şudur ki : Îman hizmeti, îman hakaikı, bu kâinatta herşeyin fevkındedir."[20]

Üstad radyo aleyhinde olmamıştır.

"Hem, medeniyetin seyyiatını ve kusurlarını tenkid etmesinden hatır ve hayâlime gelmiyen bir şeyi, zabıtnamelerde isnad ediyor. Güya ben, radyo (Hâşiye), tayyare ve

şimendiferin kullanılmasını kabul etmiyorum, diye terakkiyat-ı hâzıra aleyhinde bulunduğumla mes'ul ediyor.

(Hâşiye): Radyo gibi azîm bir ni'met-i İlâhiyeye karşı azîm bir şükür olmak için, "Radyo, Kur'ân'ı okuyup bütün zemin yüzündeki insanlara dinlettirip küre-i havanın bir hâfız-ı Kur'ân olmasıdır." demiştim."[21]

"Radyo, zemin yüzünü bir mekteb-i imanî hükmüne getirmeye vesile olacaktır."[22]

Radyo gibi bu nimetlerin keşfinde,ilahi ilhamlar ve kaderi müsaadelerin rolleri unutulmamalıdır.

GAZETE

Hakikatlar gazete gibi okunmamalıdır.[23]

Gazeteler ve onlara olan taraftarlık kişiyi zulme ortak etmemelidir.

"Hem on ihtimalden bir-iki ihtimale binaen günahlara girmek, masumları günaha atmak; vicdanım kabul etmiyor diye Eski Said, sigara ile beraber gazeteleri ve siyaseti ve sohbet-i dünyeviye-i siyasiyeyi terketti. Buna kat'î şahid, o vakitten beri sekiz senedir birtek gazete ne okudum ve ne dinledim. Okuduğumu ve dinlediğimi, biri çıksın söylesin. Halbuki sekiz sene evvel, günde belki sekiz gazete Eski Said okuyordu. Hem beş senedir bütün dikkat ile benim halime nezaret ediliyor. Siyasetvari bir tereşşuh gören söylesin."[24]

Bugün gazetelerin menfi rolleri küçümsenmeyecek kadar büyük olup,dördüncü kuvvet olarak öne çıkarılmaktadır.Perde altında çok menfi şeyler yaptırılmaya,konuşanlar susturulmaya çalışılıyor.

"Yirmi seneden beri hiçbir gazeteyi ne okumak ve ne sormak merakım olmadığı halde, pek çok teessüf ile, yalnız bir kısım zaîf kardeşlerimizin hatırları için bugün bir gazetenin bir bahsini gördüm. Bundan bildim ki; perde altında ve üstünde ehemmiyetli cereyanlar rol oynuyorlar."[25]

Bazen fare fil bazende fil fare olarak gösterilmeye çalışılıyor.Sürekli irticanın kızdırılarak piyasaya temcid pilavının sürülmesi gibi…

"Habbeyi kubbe yapan farfaralı gazetecilerin kubbelerini habbe görüp ehemmiyet vermemektir."[26]

Bediüzzaman vazifeli bir şahsiyettir.Ondandır ki bütün mesaisini vazifeli olduğu tek noktaya hasretmiştir.

“İhtar-ı manevînin kısa bir işareti şudur: Bana yirmibeş sene siyaseti ve gazeteleri ve sair çok fâni şeyleri terkettiren ve onlarla meşguliyeti men'eden gayet kuvvetli bir vazife-i uhreviye ve tesirli bir halet-i ruhiye benim bu mes'elenin teferruatıyla iştigal etmeme kat'iyyen mani oluyorlar. Sizler, bazan arasıra iki dava vekilinizle meşveretle benim vazifemi dahi görürsünüz.”[27]

“Ben gazeteleri merak etmezdim. Fakat bu sırada hem Ehl-i Sünnet, hem Sebilürreşad'ın lehimizdeki yazıları herhalde aleyhimizdeki kıskançları ve gizli düşman zındıkları şaşırtmış. Bunlar o dostları susturmak için çalışmak ihtimali beni meraklandırdı.”[28]

“İ'lem ey hitabet-i umumiye sıfatı ile gazete lisanıyla konferans veren muharrir! Sen, kendi nefsini aşağı göstermeye ve nedamet ederek kusurlarını ilân etmeye hakkın var. Fakat şeair-i İslâmiyeye zıd ve muhalif olan herzeler ile İslâmiyeti lekelendirmeğe kat'iyyen hakkın yoktur.

Seni kim tevkil etmiştir? Fetvayı nereden alıyorsun? Hangi hakka binaen milletin namına, ümmetin hesabına İslâmiyet hakkında hezeyanları savurarak dalaletini neşr ve ilân ediyorsun? Milleti, ümmeti kendin gibi dâll zannetme. Dalaletini kime satıyorsun? Burası İslâmiyet memleketidir, Yahudi memleketi değildir. Cumhur-u mü'minînin kabul etmediği bir şeyin gazete ile ilânı, milleti dalalete davettir, hukuk-u ümmete tecavüzdür. Bir adamın hukukuna tecavüze cevaz-ı kanunî olmadığı halde, koca bir milletin belki âlem-i İslâmın hukukuna hangi cesarete binaen tecavüz ediyorsun? Ağzını kapat!..”[29]

“Fısk çamuruyla mülevves olan medeniyet, insanları da o çamur ile telvis ediyor. Ezcümle: Riyayı şan ü şeref ile iltibas etmiş. İnsanları da o pis ahlâka sevkediyor. Hakikaten insanlar o riyaya öyle alışmışlar ki, şahıslara yaptıkları gibi milletlere hattâ unsurlara bile yapıyorlar. Gazeteleri o riyaya dellâl, tarihleri de alkışçı yapmışlardır. Bu yüzden şahsî hayatlar "hamiyet-i cahiliye" ünvanı altında unsurî hayatlara feda edilmektedir.”[30]

“Bu lâhikalarda görüleceği gibi, Nur Müellifi Aziz Üstadımız Risale-i Nur'un neşri, okunup yazılması gibi bizzât Nurlarla iştigale ehemmiyet vermekte, talebelerini daima teşvik etmektedir. Bunun lüzum ve hikmeti ise, şübhesiz izahtan vârestedir. Zira asrımızda kâinat fenleri ve maddî ilimler revaçta olup, yeni yetişen nesiller bu ilim ve fenleri okudukları; hem tabiiyyun ve maddiyyunun din ve maneviyat aleyhindeki neşriyatı; hem küfr-ü mutlak cereyanı ki, hiçbir din ve maneviyatı tanımayan ve Allah'a iman hakikatına karşı muaraza ederek dinsizliği neşreden, İslâmî fikri zedeleyen ve bütün beşeriyeti tehdid eden, yeni nesillere ve gençliğe imansızlık fikr-i küfrîsini aşılamak isteyen kitab, broşür, gazete gibi neşir vasıtalarının İslâm ve iman düşmanlarınca ön plâna alındığı böyle acib ve dehşetli bir zamanda elbette Risale-i Nur'a, okunmasına, neşredilmesine şiddetle ihtiyaç ve zaruret var.”[31]

“Onüç sene evvel, günde belki dokuz gazete okurken, dokuz senedir biz şehadet ediyoruz ki, bir tek gazeteyi bile ne okudu ve ne de okutturdu, ne istedi ve ne de arzu ettirdi.”[32]

“Üstadımıza ve Risale-i Nur'a dört-beş sene bazan hizmet eden ve okutturan ve cidden tarafdar bulunan bir zât, birden bir gün elinde dine ait bir gazete ile geldi.

Risale-i Nur'un mesleğine muhalif bir cereyanın sahiblerine tarafdarane bir tavır gösterdiği zaman, Üstadın canı çok sıkıldı. Bir-iki gün sonra şiddetli fakat şefkatli bir tokat yedi. Bir doktor ona dedi ki: "Eğer ameliyat yaptırmazsan yüzde yüz ölüm var." O da bilmecburiye ameliyat yaptırdı. Fakat şefkat ciheti imdada yetişti, çabuk kurtuldu."[33]

"Şimdiki gazeteciler ve baştakiler, hakikatları tam takdir edemiyorlar. Hem Risale-i Nur yalvarmaz, onlar yalvarmalı ve aramalı; ve kıymetini takdir edip müşteri olduktan sonra onların yardımını kabul eder."[34]

"Dört-beş aydan beri bir zât, bana buraya bir gazete gönderiyormuş; ben yeniden haber aldım ki, bana gönderiliyormuş. Buradaki dostlarım âdetimi bildikleri içindir ki, değil gazete, Nur'dan başka hiçbir kitabı, hiçbir mecmuayı kabul etmediğim gibi, yeni yazıdan hiçbir harf bilmediğim için korkmuşlar, bana haber vermemişler ve göstermemişler. Şimdi bir zât, bir mektub içinde bir sahifesi benimle konuşan bir gazetecinin, fakat dost ve hemşehri bir zâtın mektubunu gösterdi. Dediler ki: "Çoktan beri senin namına bir gazete gönderiyordu, biz korktuk sana göstermedik." Ben de dedim: "O zâta benim tarafımdan çok selâm ediniz. O dostun eski bildiği Said değişmiş, dünya ile alâkası kesilmiş. Hem hasta, hem hususî mektubu kardeşime de yazamadığımdan o zât gücenmesin."[35]

"Müellifi otuzbeş seneden beri siyaseti terk edip bir gazeteyi okumamış ve şakirdlerine de "siyasetle meşgul olmayınız" daima demesi, bu suç unsurunu tamamıyla keser."[36]

"Bu dehşetli zamanda, eski zamandaki Firavunların dünyevî şan ü şeref arzusuyla heykeller ve resimler ve mumyalarla nazar-ı beşeri kendilerine çevirmeleri gibi, enaniyet ve benlik verdiği gafletle, heykeller ve resimler ve gazetelerle nazarları, mana-yı harfîden mana-yı ismîyle tamamen kendilerine çevirtmeleri ve uhrevî istikbalden ziyade dünyevî istikbali hayal edinmiş olmaları ile; eski zamandaki lillah için ziyarete mukabil ehl-i dünya kısmen bu hakikate muhalif olarak mevtanın dünyevî şan ü şerefine ziyade ehemmiyet verir, öyle ziyaret ediyorlar. Ben de Risale-i Nur'daki a'zamî ihlası kırmamak için ve o ihlasın sırrıyla, kabrimi bildirmemeyi vasiyet ediyorum. Hem şarkta, hem garbda, hem kim olursa olsun okudukları Fatihalar o ruha gider."[37]

"Bazı gazetelerin zaman zaman yaptıkları neşriyattan anlaşılıyor ki: Din ve İslâmiyet düşmanları, ekseriya perde ardından bahaneler icad ederek dine saldırmaktadırlar. Doğrudan doğruya dinin ve İslâmiyetin aleyhinde bulunmuyorlar; dine hizmet eden, bu uğurda türlü fedakârlıklara katlananları nazar-ı âmmede kötülemek, halkın sevgisini çürütmek için hücuma geçiyorlar; ta ki dine hizmet edenleri âtıl vaziyete getirip, dinî inkişafa mâni olsunlar. İmansızlığın, ahlâksızlığın revaç bulmasını te'min etsinler. Demokrasi devrinde ve din hürriyetine müsaade edildiği bu zamanda böyle olursa; "Din zehirdir" diye millet kürsüsünden ilânat yapıldığı bir devirde dindarlara, hususen İslâmî gelişme ve inkişafa hizmet edenlere nasıl davranıldığı kolayca anlaşılır..."[38]

"Hürriyeti sû-i tefsir etmemek ve meşrutiyeti meşrutiyet-i meşrûa olarak kabul etmek lâzım geldiğini ileri sürerek bu hususta dinî gazetelerde makaleler neşrediyor ve hitabelerde bulunuyordu. Bu makale ve hitabeleri, emsalsiz denecek kadar beliğ ve

mukni idi. Ehl-i ilim ve ehl-i siyaset, Said Nursî'nin bu yazılarından ve derslerinden çok istifade etmişlerdir."[39]

"Gazeteler; iki kıyas-ı fâsid cihetiyle ve haysiyet kırıcı bir neşriyat ile, ahlâk-ı İslâmiyeyi sarstılar ve efkâr-ı umumiyeyi perişan ettiler. Ben de, gazetelerle onları reddeden makaleler neşrettim. Dedim ki:

- Ey gazeteciler! Edibler edebli olmalı; hem de edeb-i İslâmiye ile müteeddib olmalı. Ve onların sözleri, kalb-i umumî-i müşterek-i milletten, bitarafane çıkmalı. Ve matbuat nizamnamesini, vicdanınızdaki hiss-i diyanet ve niyet-i hâlisa tanzim etmeli. Halbuki siz, iki kıyas-ı fâsidle, yâni: Taşrayı İstanbul'a ve İstanbul'u Avrupa'ya kıyas ederek efkâr-ı umumiyeyi bataklığa düşürdünüz; ve şahsî garazları ve fikr-i intikamı uyandırdınız. Zira elifba okumayan çocuğa felsefe-i tabiiye dersi verilmez! Ve erkeğe, tiyatrocu karı libası yakışmaz! Ve Avrupa'nın hissiyatı, İstanbul'da tatbik olunmaz! Akvamın ihtilâfı; mekânların ve aktârın tehalüfü, zamanların ve asırların ihtilâfı gibidir. Birisinin libası, ötekinin endamına gelmez. Demek, Fransız Büyük İhtilâli, bize tamamen hareket düsturu olamaz! Yanlışlık, tatbik-i nazariyat ve mukteza-yı hâli düşünmemekten çıkar."[40]

"İşittim "İttihad-ı Muhammedî (A.S.M.)" nâmiyle bir cemiyet teşekkül etmiş. Nihayet derecede korktum ki, bu ism-i mübarekin altında, bazılarının bir yanlış hareketi meydana gelsin. Sonra işittim: Bu ism-i mübareki, bazı mübarek zevat, Süheyl Paşa ve Şeyh Sadık gibi zatlar; daha basit ve sırf ibadete ve sünnet-i seniyeye tebaiyete nakletmişler. Ve o siyasî cemiyetten kat-ı alâka ettiler; siyasete karışmayacaklar; lâkin tekrar korktum, dedim: Bu isim umumun hakkıdır, tahsis ve tahdit kabul etmez. Ben nasıl ki dindar müteaddit cemiyete bir cihetle mensubum. Zira, maksatlarını bir gördüm. Kezalik, o ism-i mübareke intisab ettim. Lâkin târif ettiğim ve dahil olduğum ittihad-ı Muhammedî'nin (A.S.M.) târifi budur ki: Şarktan garba, cenuptan şimale uzanan bir silsile-i nuranî ile merbut bir dairedir; dahil olanlar da bu zamanda üç yüz milyondan ziyadedir. Bu ittihadın cihetülvahdeti ve irtibatı, Tevhid-i İlâhîdir; peyman ve yemini, imandır. Müntesibleri, kalûbelâdan dahil olan umum mü'minlerdir; defter-i esmâları da Levh-i Mahfuzdur; bu ittihadın nâşir-i efkârı, umum kütüb-ü İslâmiyedir; günlük gazeteleri de İ'lâ-yı Kelimetullahı hedef-i maksad eden umum dinî gazetelerdir. Klüb ve encümenleri, cami ve mescidlerdir ve dinî medreseler ve zikirhanelerdir, merkezi de Haremeyn-i Şerifeyndir. Böyle cemiyetin reisi Fahr-i Âlemdir (A.S.M.) ve mesleği, herkes kendi nefsiyle mücahede, yâni ahlâk-ı Ahmediye (A.S.M.) ile tahallûk ve Sünnet-i Nebeviyeyi ihya ve başkalara da muhabbet ve eğer zarar etmezse nasihat etmektir. Bu ittihadın nizamnamesi, Sünnet-i Nebeviye ve kanunnamesi evâmir ve nevahi-i şer'iyedir ve kılınçları da berâhin-i katıadır. Zira, medenîlere galebe çalmak, ikna iledir, icbar ile değildir! Taharri-i hakikat, muhabbet iledir. Husumet ise, vahşet ve taassuba karşı idi. Hedef ve maksatları da, İ'lâ-yı Kelimetullahtır. Şeriatta; yüzde doksan dokuz ahlâk, ibadet, âhiret ve fazilete aittir, yüzde bir nisbetinde siyasete müteallikti; onu da ulûlemirlerimiz düşünsünler."[41]

"Bildiğime göre, edibler edebli olurlar. Edebsiz bazı gazeteleri, nâşir-i ağrâz görüyorum. Eğer edeb böyle ise ve efkâr-ı umumiye böyle karmakarışık olsa, şahid olunuz ki, böyle edebiyattan vazgeçdim; bunda da dahil değilim. Vatanımın yüksek dağlarında, yâni Bâşid başındaki ecram ve elvâh-ı âlemi, gazetelere bedel mütalâa edeceğim."[42]

“Said Özdemir’in başından geçenler bunlarla sınırlı değildir. Dava uğruna geçen hayatında bakın daha neler yaşamıştır. Bir keresinde Ankara garına ilan asar o ve arkadaşları: “Yüksek merdivenleri getirdik, işçi elbiselerini diydik. Ankara Garı’nda ilan afişi astık. Sonra Ankara Belediyesi’nin yolcu taşıma otobüsleri olan EGO’da 40 otobüse reklam verdik. 40 adet renkli levha yaptırdık. ‘İman insanı insan eder, belki insanı sultan eder...’ Risale külliyatından. İsteme adresi Pk. 444 Ankara diye. Bir hafta gezdirdiler onları. İzin almıştık ama bunları koyacağımızı bilmediler. 15 sene sonra onları bulduk, şimdi depoda duruyorlar.” Said Özdemir ve arkadaşları bir de Ankara Radyosu’na ilan verirler: “O zamanlar sıkı zamanlardı. Memlekette yalnız Ankara Radyosu vardı. Gittik, görevliye ‘Reklam vermek istiyoruz’ dedik. Görevli ‘30 kelime, bir günlüğü 300 lira’ dedi. ‘Al sana 900 lira, üç gün olsun’ dedik. ‘Ne zaman olsun? dedi. ‘Herkesin evine geldiği, çayını, kahvesini içtiği saat 8’de olsun’ dedik. Herkes radyoların başına geçti. Hakikaten o saatte spiker aynen şunu okudu: ‘Risale—i Nur, Risale—i Nur, Müellifi Büyük İslam Mütefekkiri Bediüzzaman Said Nur. Sözler, Mektubat, Lemalar, Tarihçe—i Hayat, Mesnevi—i Nuriye çıkmıştır. İsteme adresi Pk. 444 Ankara.’ Tekrar ‘Risale—i Nur, Risale—i Nur, Müellifi Büyük İslam Mütefekkiri Bediüzzaman Said Nur’ dedik ve bütün düya duydu. Ertesi gün yine radyonun karşısındayız, baktık yok. Üçüncü gün oldu, yine yok. Celal Bayar telefon açmış bizzat. Ama o bir gün yetti bize.”

Said Özdemir’in bir de o dönemde radyoda vaazı vardır, unutamadığı anıları arasında: “Risaleleri basmak için Seka’dan kağıt alıyorduk. Çünkü orada daha ucuzdu. Fakat belirli gruplar daha sonra bize kağıt vermemeye başladılar. Genel müdürle tartıştık. Benim canım sıkıldı ve ağlamaklı bir şekilde çıktım dışarıya, ‘Bu memleketin evlatları için kitap basacağız ama bize kağıt vermiyorlar’ diye kendi kendime söyleniyorum. Bir hafta sonra, benim tam o bulunduğum yerde bir vapur battı ve 250—300 çocuk şehit oldu. Onların babaları mevlit okutmak istedi. Ben de o zaman resmi vaizim. Valiliğe müracaat ettim ve kabul edildi beraat gecesi mevlit okunacak radyoda, ben de vaaz yapacağım. Üstad Hazretleri’ne telgrafla durumu bildirdim. O gece Hacı Bayram Camii’nde ben çıktım kürsüye. Radyo idaresinden birisi geldi ‘Senin konuşmanı iptal ettiler. Zaman vermemişler’ dedi. Ben de ‘İsteseydiniz verirlerdi’ dedim. Başladım 17. Mektup’tan, Tarihçe’den bazı kısımları okumaya. Vakit 10 dakika idi, 25 belki 30 dakikayı buldu bizim konuşmamız. Üstad Hazretleri de taksideki radyodan dünya kulağı ile dinlemiş ve çok hoşuna gitmiş ve ‘Said beraat etti’ demiş.”

“Ey iman edenler, eğer size bir fasık bir haber getirirse onu iyice araştırın, sonra bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da yaptığınıza pişman olursunuz.”[43]

MEHMET ÖZÇELİK

17-02-2006

---

[1] Sözler.161.

[2] Age.171.

[3] Age.345,Şualar.359,581,589.

[4] Şualar.267.

[5] Age.350.

[6] Age.367.

[7] Age.685.

[8] Neml.16.

[9] İşarat-ül İ’caz.208.

[10] Kastamonu lahikası.38.

[11] Age.39.

[12] Age.72.

[13] Age.72.

[14] Emirdağ lahikası.2/67-68,100.

[15] Age.2/68.

[16] Age.2/121.

[17] Age.2/126.

[18] Sikke-i Tasdik-i Gaybi.69.

[19] Tarihçe-i Hayat.155,163.

[20] Age.300.

[21] Age.400,405.

[22] Bediüzzaman Cevap Veriyor 210.

[23] Mektubat 42.

[24] Age.62.

[25] Şualar.335.

[26] Age.336.

[27] Age.492.

[28] Age.531.

[29] Mesnevî-i Nuriye.89.

[30] Age.188,265.

[31] (Barla Lâhikası 7.

[32] Age.301.Haşiye.1,358.

[33] Kastamonu Lâhikası 51.

[34] Emirdağ Lâhikası-1 109.

[35] Age.1/273.

[36] Age.2/131.

[37] Age.2/204.

[38] Tarihçe-i Hayat 24.

[39] Age.55.

[40] Age.65.

[41] Age.66.

[42] Age.77.

[43] Hucurat.6.

RASULULLAH BU ZAMANDA GELSEYDİ…..

Rasulullah bu zamanda gelseydi;şöyle yapar,böyle yapar,şöyle yapmazdı,demek,O zatı kendi iradesinden ve onun Rabbinin yönlendirmesinden ve takdirinden uzaklaştırarak,kendi heva ve hevesine uydurmaya çalışmaktır.

O'nun zamanı değil de,zamanın onu biçimlendirip şekillendirdiğini iddia etmektir.O zamanlar üstüdür.

O zamanın mahkumu değil,zaman onun mahkumudur.

Rasulullah bu zamanda gelseydi;

A)Ne yapardı?

B)Ne yapmazdı?

Evvela faraziyelerle değilde,hakikatlarla uğraşmak gerekir.O zat kendi zamanında gelmiş ve yapması gerekeni yapmıştır.

En azından bazı şeyleri anlamak ve anlatmak için sıkılarak da olsa bazı şeyleri söylemeye mecbur kalmaktayım.Çünki bunlar masumcada olsa iddia edilmektedir.

Rasulullah bu zamanda gelseydi,pantolon giyer,bizim igbi olurdu,demek,islamı hazmedememekten kaynaklanmaktadır.Farklı bakış zorlamasını sergilemekten ileri gelmektedir.Onun gibi yaşamaya hazır olamamamız sebeb olmaktadır.Onun manevi azametini tamamen ihata edemeyişimizin kısır ve sönük bir ifadesidir.Muradı ilahiyi düşünmemektir.İlahi biçilen modeli düşünmemektir.

Evvela o hem kendine uygun hem de oranın coğrafi şartlarına uygun olmayan bir tutum sergilememiştir.Bugün de arabistanda olanlar aynısını giymemekte midirler?Genel şekil aynı değil mi?

Bir şeyin yapılmasının mübah oluşu ayrı,onu yapıp yapmamak daha da ayrıdır.

Rasulullah bu zamanda gelseydi ne yapar,neyi yapar,ne yapmaz veya neyi yapmazdı?

O yine peygamberlik yapardı…Onun nasılki gelişi geçmiş zamanda olmuş,ve yapması gerekenin en a'lasını ve nümunesini yaparak üsve-i hasene olan en güzel örnek vasıflar sergilemiştir.Bu zamanda da gelseydi,emredileni yapar ve örnek vasıf ve davranışlar sergilerdi.

Benim ve bizim yaptıklarımız gibi değil,kendi inandığı gibi yapar ve yaşardı.Nitekim kendisinden sonrakilerine ölçüsünü de verdiği gibi…

Eğer tahmin ve yorumda bulunacak olursak;internet ve elektroniğe teşvikte bulunur ve ölçüsünü çizerdi.Hakiki vaziyetin ve vazifenin iman ve ibadet olduğunu ve sürekli öne geçmesini tekrarlardı.Zenginliğe islama hizmet için teşvik etse de,iftihar vesilesi bildiği rabbine karşı fakrı,debdebeden uzak,sultanlar gibi olmayan bir yaşantıyı tercih ederdi.Zira o zamanda da böyle imkanlar kendisi için mevcut ve söz konusu idi.

Daha sıralamaya ne gücüm yetiyor,ne de edebim buna müsaade ediyor.

Zira o zat sakal bırakmış ve sarık sarmışsa,bugün olsaydı deyip de ondan sarık ve sakalı çıkararak değerlendirme yapıp,muhakemede bulunmak edebe de dine de aykırıdır.

O'nu Allah terbiye etmiş,bana ne oluyor ki,onu terbiye etmeye kalkıyorum…Yolunu o çizmiş,kimin haddine..şöyle şöyle yapardı yorumları,yalandan uzak ve yalansız olmaz…

Rasulullah o zamanki haliyle güzeldi..güzeldi diyoruz.Neden şimdi de olup,aynı halde bulunsaydı,güzel olmayacak mıydı?

O halk gibi değildi..fakat halktan biri ve sade idi.

O sultanlar gibi yaşamadı ve yaşamayı da istemedi..bunu tasvib etmedi…

Etrafında kendisine sultanlık yaptıracak,her şeyini feda edecek bir çok kişi vardı.Bunlar yüzbinlerdi.Şimdi milyarlar…Bir emri ve işaretiyle kâinatı değiştiren,kendisini de kafamızda tasarladığımız veya görmek istediğimiz şekle bürünemez miydi?

O rabbisinin istediği gibi oldu,bizim değil…

Sultanlar ve krallar ona çok hediye gönderdiler,çok tekliflerde bulundular,o ise hiç birine iltifat etmedi,çevresine dağıttı.

Her şeye iltifat eden ve ayak uyduran bizler,o zatı da kendimize benzetmeye çalışıyoruz.O bize değil,biz ona benzemeliyiz...onun gibi yapmalı ve yaşamalıyız.

Rasulullklahı kendi namımıza göre konuşturup,kendi hevesimize göre şekillendirmeyelim.

Faraziyelere göre değil,hakikat ve vakıalara göre hareket edip düşünelim.

Rasulullah bir sembol,bir şablon idi.

O asırlar üstü bir şahsiyettir.

O zat asrına değil,asırlara örnektir.

O zatın sünneti asrında değil,asırlarda uyulmak içindir.Hatta öyle ki,dünyanın dar hali müsaade etmediğinden,cennette bile bir modeldir,en a'la derecede…

Pusula geçmiş zamanlarda bir türlü,şimdi başka bir türlü olarak göstermiyor.Onun her zamandaki hedefi aynı..kıble..kıbleyi gösteriyor..

Allah kıblemizi buldursun..şaşırtmasın…

Rasulullah şu dünya denizinde,insanlık gemisinin her zamanda şaşmaz,şaşırmaz,şaşırtmaz bir pusulasıdır.

Güneş her gün hep aynı değil mi?Aynı doğmuyor mu?Hep aydınlat mıyormu?

O zat da bir güneş gibi gönülleri ve gözleri her şeyiyle aydınlatmaktadır.

Bizler büyüklüğü,farklılığı insanlara göre değişim ve şekillenmede arıyoruz.Fıtrilik her zaman ve zeminde fıtrata uygun olandır.Yaratılıştan gelen proğramlanma…

O zat fıtrı idi ve fıtrata uygun yaşadı…

***Buna açıklayıcı manada işin başından çözümü için şöyle bir uygulama ve teklif getirmekteyim:**

İlahiyatçılar masaya yatırılmalıdır.Aksi takdirde beşer zulmetmiş,kader de adalet etmiş olur.

Özellikle Kur'an-a gerekli saygıyı göstermeyen,hadislere saygı ve ilgide kusur gösterenlerin acilen masaya yatırılması gerekir.Türkiye de olduğu gibi,dünyada da bunun başını bir kaç kişi çekmektedir.Adlarını saymaya gerek olmaksızın Ankara

ilahiyat bunun öncülüğünü yapmaktadır.İslam Enstitülerinde ve İslami İlimlerde 1982-ye kadar bir kalite vardı,ondan sonrasından itibaren ise bir rütbe kaldı..ilahiyat oldu.

Evvelden bir fetva emini vardı,şimdilerde ise bunun adı kaldı,herkes fetva emini oldu..çoğaldı.

Gerçek ilahiyatçı,islamı zamana uyduran değil,zamanı islama uydurup eğiten demektir.Oysa şişirilmeye çalışılan bir kaç kişi de olsa,sürekli ön plana çıkarılmakta,tedavi ve çözüm yerine yara açmaktadırlar.Yukarıda anlattığımız -rasulullah bu zamanda gelseydi....-ile başlayan bir çok poblemli meselelerde onların başlarının altından çıkmaktadır.

Din her zaman için sağlıklı ortamla,ehillerinin arasında tartışılmalı..dinin iç meseleleri başkalarına koz vererek veya yara açarak çözüme kavuşturulamaz.

Mehmet ÖZÇELİK

22-04-2006

RUHUN İÇİNDEN…

Bu millet niye okumuyor?

İyiki de okumuyor.

Okumadı böyle oldu..ya okusaydı kimbilir nasıl olurdu?

Yanlışı bilinçli yapardı.

Hiç olmazsa şimdi bilinçsiz yapıyor!

Bilnçsizi bilinçlendirmek kolay da,bilinçliyi bilgilendirmek zordur.

Neyi okuyacaklardı?

Kimi okuyacaklardı?

Önce okunacakları tesbit edelim..sonra okuyacakları.

Sıkıntı okumayanlardan değil,okumuşlardan geliyor..

Hedef doğru olmayınca,hedeflemede isabetli ve doğru olmuyor.

Okumuş..yanlışa doğruyla gidiyor.

Okumamış..doğruya yanlışla gidiyor…

Kim ne diyor?

Kim ne yapıyor?

Okumamış;Allahtan ve devletten korkuyor.

Okumuş;kimseden korkmuyor.

Ne cesaret ama!

Cahil cesur olurmuş!!!

Cesaret,Cehaletin ürünü olmuş…

****

Rasulullah gibi Ümmi olabilmek..

Anadan doğma..saf ve berrak olma..

En büyük ilim ve fazilet makamı.anadan doğmuş gibi..

İnsan kiri bulaşmamış..

Doğruyu katıksız ve atıksız nakletmek..

Kibirden uzak..kirden beri..kirden uzak..kar gibi…

****

Cennette tesettür var mı?

Cennetin kendisi tesettür.

Yol geçen hanı değil.

Yoldan geçenin keyfini de memnun edecek değil elbet..

Orada kişinin harem dairesi..

Misafir odası ayrı..mutfağı değişik..

odalar birbirinden şık..

Cennetin her yerini gezmek ancak ev sahibinin iznine tabi..

Herkese beş yüz senelik bir cennet hayatı.

Cennetler özel..özel cennet.

Cennetlere girecek kişiler özel.Hem birbirinden güzel ve seçkin.

Bahçe demek olan cennet bir manada da örtülü demek.cin ve cinnet aklın örtünmesi..cennet her tarafın güzelliklerle,bahçeler ve yeşilliklerle örtülmesi..her yönü ve güzellikleriyle sahibine örtü olup,onu örtmesi…

Cennet sahibiyle örtüşmektedir.Çünki onu örtmektedir.

Herkesin vücudunun kıvamına uygun ve dolgun…

****

Kalbleri mühürlü diyor Kur'an…

Peki ne yapsın?

Kim?

Meçhule sıkılan kurşun…

Burada Kur'an tayin etmemiş,ismini verip belirtmemiş ki,zorlama olsun veya irade devre dışı bırakılmış olsun!

Kimin kalbi mühürlü?

Kalbini mühürletenin..onaylatanın..küfür,cehalet..inkâr..şirk dilekçesini yazanın..

Kur'an sen demiyor..sana demiyor..mutlak bırakmış ta ki kalbi mühürleneni çıkmak istediğinde iradesiyle baş başa bıraksın..

Hz.Ömerin de kalbi mühürlenenlerdendi..ama o mührü açtırdı..

Açmada kapatmada insanın elinde..

Doku uyuşmazlığında vücut organı kabul etmiyor.

İmanla küfründe birbiriyle uyuşmazlığı var.Biri kalbi açarken,diğeri kalbi mühürlettiriyor.

Küfür hiçbir şeyle uyuşmuyor..kâinatla alış-verişi kesiyor..kurallara aykırı bir işlem yürütülüyor.

Bütün bunlar kalbi mühürlettiriyor..

Kalbin mührünü açmanın ömrün sonuna kadar süresi vardır.

Haydin mührü açmaya..

Mühürler önce cehalet,sonra gaflet ve dalaletle katlanarak büyüyor.

Haydin,Bütün küfür ve küfrü besleyen mühürleri açmaya…

****

Adam çok erken gitti.

Gençti..daha yapacak çok şeyi vardı.

Erken mi geldiki,erken gitmiş olsun?

Geliş mukadder olduğu gibi,gidiş dahi mukadderdir.

Bir anlık poz vermek bile,hayata kâfidir.

Geldi,bir göz kırptı ve gitti.

Maksad hasıl oldu..

Muradı ilahi yerine gelmiş oldu…

****

Canım,Allah beni yaratırken bana mı danıştı?

Şeyy..siz buyurun!

Nasıl bir şey istersiniz?

Mesela neyinizi nerenize yerleştirmemizi buyurur sunuz?

Bu kadar niye sinirlisiniz,yoksa bir alacağınız mı vardı?

Size verilenler bir ihsan ve ikramdır.İhsan ve ikramın hesabı sorulmaz,teşekkür edilir…

Kendin dışındaki diğer varlıkların modellerine bakınız,beğendiklerinizden birisini sipariş verebilir siniz!

Ayrı oluşturacağınız modelin de modelini verebilirsiniz!

Hangisini beğenmiştiniz?

Çıkamadınız değimli işin içinden?

Kendi içinden çıkamayan,kâinatın içerisinden nasıl çıkabilir?

O halde işi sahibine bırak,rahat et…

****

Allah âhirette neden ceza vermesin?

Neden kör,sağır,dilsiz etmesin?

Doğumda ve hayat içerisinde bu durumlara rastladığımız gibi,yapılan yanlışlıklar sebebiyle aynı şekilde ve âhiretteki doğuşta da aynı sakatlıklara rastlanılacaktır.

****

Her şey iki şeyden oluşmuştur..madde ve mana..

Görünenler,görünmeyenler..

Görünenler lafız,görünmeyenler manadan…

Madde atomlardan mürekkep..

Her bir varlığın varlığının simgesi olan ruh ise manadan müteşekkil.

Bölünmez parça..

Ruh bilinçli yasa..

Tabiat bilinçsiz yasa..

Kur'an kasa,o yasada…

****

Haydi bakalım,yapabilirse Allah benim gözümü kör etsin?

Kör etmek için vermemiş ki..göresin diye vermiş..

Hem göz versin hem de gözün görmesi için yarattığı şeyleri ona göstermesin?

Hiç olur mu?

Niye öyle acele ve ısrar ediyorsun ki?

Şimdi olmaz..ders anında bu olmaz..zil çaldıktan ve ders bittikten sonra.

Yazılı yapıldığı sırada not söylenmez veya talebenin eli tutulup,gözü bağlanmaz ki!El insaf…

Bitir ondan sonra…

****

Seslerin frekansı,gözün gördüğü alan ya eksiye veya artıya doğru bir azalma ve artış gösterse?

Kulak 20 desibele kadar ki sesleri duymaktadır.Kısık sesleri ve gök gürültüsü gibi yüksek sesleri de duyabilseydik!

Biz o zaman ne yaparız..ne yapabiliriz?

Kimbilir nelere şahit oluruz..Ya burun,ya tüm duygular tamamen açılsa..

Dünya almaz..ona müsait değil

Yarış atı senin havlunda oynamaz ve koşamaz.

Şahit olacağımız şeylerin düşünmesi bile hayret olarak yetiyor.

Kimbilir nelere şahit olurduk?

Nelere şahit olmazdık ki!!!

****

Hakkını kullanma..

Aklını kullan..

Verilen sadakalar ömrü arttırır ve hayatı koruyan,hayat sigortasıdır.

Sadaka vererek belaları defetmektesin.

Yanlış yaparak verilmiş ve alınmış haklarını çar-çur etme..rast gele kullanma.

Ola ki ileride bir gün fazlası lazım olduğunda kullanabilesin…

Artık hakkın kalmadı,onları daha önce kullandın,demesinler.

Arabayı çarpmaktan son anda kurtardın.

Verilmiş bir sadakamız varmış..

Hatalar arttıkça,verilen sadakalar kazaları defetmeye kâfi gelmemekteler…

Sakla samanı gelir zamanı misali…

Hakkın kalsın..aklını kullan..kaza yapma…

****

Kur'anın vefakârlığındandır..sadece kendi mu'cizeliğini ortaya koymuyor,kardeşleri olan önceki kitapların da avukat gibi –ilahi avukat,kendisinin

avukatı- savunmasını yapıyor.Onları terbi-e edip iftiralardan,yalanlardan tasfiye edip,beraat ettiriyor.

O kitaplar özel mesajlardan oluşurken,Kur'an umumi ve kapsamlı bir mesaj olarak gönderilmiştir.

Allah kullarıyla konuşmak diliyor..kitaplar yoluyla bizzat onlarla konuşuyor.

Allahın seninle konuştuğuna yemin etsen,sana yemin kefareti gerekmez.Çünki doğru söylüyorsun…

Allah önem veriyor..o halde insan da önem vermelidir.

O,önemli ve de büyüktür.

O önemli ve büyük olduğu kadar,O'nun sanatı da ve O'na götüren de o nisbette önemlidir.

Rehber sanat kadar olmasa da,sanatı anlatır,onu tanıtır.

Zerreden küreye her şey bir rehber ve bir kılavuz..sözlü ve de yazılı…

Gelin hep O'nu anlayalım,O'nu anlatalım.

O'nu mu yoksa sanatını mı daha çok anlatıyoruz?

Herşey Allah diyor,gelin biz de Allah diyelim..

****

Küfründe samimi olanlar ekseriya imandaki samimiyeti de görür,takdir eder,teslim olurlar.

Hz.Ömer menfaatsız olarak müşrikti.

Ebu Cehil makamını,mevkiini,zenginliğini korumayı hedefliyordu.

Hz.ömer islamda da aynı özelliğini sürdürürken,Ebu cehil de küfründeki samimiyetsizliğini ve menfaatını devam ettirdi.

Öyle olduğu için peygamberi de öyle gördü ve öyle değerlendirdi.

Sana makam verelim,mal verelim,başımıza reis yapıp istediğinle evlendirelim.

Cahilin fikri ne ise,zikri de o olurmuş..

Hz.Ömer küfrünü kesti,sürdürmedi çünki o şirkte ve müşriklerde o samimiyeti görmedi ve göremedi…

****

MEHMET ÖZÇELİK

05-10-2005

RE‘SÜL MÂL

İnsan bu dünyaya büyük bir sermaye ile donatılmış olarak gelir.Kabiliyetleri onun sermayesidir.Kabiliyeti arttıkça,sermayesi de orantılı olarak artar.Kabiliyetler dumura uğrayıp,âtıl ve ölü vaziyete düştükçe,oda orantılı olarak iflasa doğru yönelir.

Dünya,insan kabiliyetlerinin geliştirilmesi için kurulmuş bir atölyedir.Herkes kabiliyeti doğrultusunda atölyesini tesis ve temin ederek donatmış olur.

Kabiliyetleri teşvik edip kamçılayan ihtiyaçlar ve sınırı konulmamış emel ve arzulardır.Bunlar ise hayalin gittiği yere kadar giderler.

“Acz, nidanın madenidir. İhtiyaç duanın menbaıdır.

Feya Rabbî, ya Hâlıkî, ya Mâlikî! Seni çağırmakta hüccetin hacetimdir. Sana yaptığım dualarda uddetim fâkatimdir. Vesilem fıkdan-ı hile ve fakrimdir. Hazinem aczimdir. Re's-ül malım, emellerimdir. Şefiim, Habibin (Aleyhissalâtü Vesselâm) ve rahmetindir. Afveyle, mağfiret eyle ve merhamet eyle yâ Allah yâ Rahman yâ Rahîm! Âmîn!”[1]

İnsan nihayet acizlik ve fakirlikte yaratılmıştır.Ancak bu acizlik zenginliği açacak olan bir anahtar mesabesindedir.

Er olan bir asker aciz kalmayabilir ancak bir organeral makamıyla mütenasib olarak yükseldikçe acizliği yani ihtiyacı,başka başka ellere olan ihtiyacı,dünya ile irtibata kadar bağlantıları söz konusudur.

Karanlığın şiddeti nisbetinde aydınlığın ortaya çıkması gibi,insan da nihayet acz ve fakrını Allaha karşı hissetmesiyle nihayet zenginliğe ulaşabilmektedir.

İnsan Allahın sonsuz sıfatlarına karşı bir ayna olup,onları tam ve mükemmel olarak yansıtmak üzere bu dünya meydanına gelmiştir.

“Ey hikmet! Bu gördüğün insanlar, Sultan-ı Ezelî'nin kudretiyle yokluk karanlıklarından ziyadar varlık âlemine çıkarılan mahluklardır. Sultan-ı Ezelî, bütün mevcudatı içinde biz insanları seçmiş ve emanet-i kübrayı bize vermiştir. Biz haşir yoluyla saadet-i ebediyeye müteveccihen hareket etmekteyiz. Dünyadaki işimiz de, o saadet-i ebediye yollarını temin etmekle, re's-ül malımız olan istidadlarımızı nemalandırmaktır. Ve şu azîm insan kervanına, bundan sonra Sultan-ı Ezelî'den risalet vazifesiyle gelip riyaset eden benim. İşte o Sultan-ı Ezelî'nin risalet beratı olarak bana verdiği Kur'an-ı Azîmüşşan elimdedir. Şübhen varsa al, oku!”[2]

“O muhavereler içinde birden kafile-i benî-Âdem'den Muhammed-ül Hâşimî (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), emsalleri olan ulü-l azm peygamberler gibi fenn-i hikmete karşı kalktı. Ve Kur'anın lisanıyla dedi ki:

"Ey müstantık hikmet! Biz mevcudat kafilesi, adem karanlıklarından Sultan-ı Ezelî'nin kudretiyle çıktık, ziya-yı vücuda girdik, varlık nurunu bulduk. Her bir taifemiz bir vazifeye girdik. Ve biz benî-Âdem taifesi ise, bir emanet-i kübra rütbesi ve hilafet-i zemin vazifesiyle sair mevcudat kardeşlerimizin içinde imtiyazlı ve memuriyet sıfatı ile bu meşher-i kâinata gönderilmişiz. Her vakitte yola çıkmaya müheyya bir vaziyetteyiz ve haşir yolu ile saadet-i ebediyenin kazanmasının tedariki ile meşgulüz. Ve bizim re's-ül mâlimiz olan istidadlarımızın çekirdeklerini sünbüllendirmeye, iman ve Kur'anla inkişaf ettirmekle iştigal ediyoruz. İşte o kafilenin reisi ve hatibi benim. İşte elimdeki bu fermanı; manevî ve maddî hava, bir tek lisan gibi bütün kâinata o fermanın her kelimesini bir anda milyarlar yapıp işittiriyor. İşte o menşur u ferman, Ezel ve Ebed Sultanı'nın kelâmıdır. Ve emirleri ve konuşmaları olduğuna delil-i kat'î, üstünde parlayan sikke-i şahanesi ve turra-i sermediyesine bak, gör, git, söyle."[3]

İnsanlar bu dünyaya kabiliyetleri bir çekirdek mesabesinde olarak gelirler.İslamiyet suyu,imanın ışığı onu parlatıp,ibadetle geliştirir.

Toprağa atılan çekirdek olada bilir,ölede bilir…

Hadisde de belirtildiği üzere;insanlar madenler gibidirler.Kömürden elmasa kadar.İşlenmeye göre değer alırlar.İşlenmişliğe göre kıymet görürler.

Yine hadisde belirtilen,peygamberimizin müflis yani iflas etmiş kimse olarak belirttiği kişi de;bu duygularını yitirerek,ahirette bir şeyi olmayan,bir işleme,bir amele muhtaç olan kimsedir.

Âhirette işleme ve işlenme yoktur.Orada temizlenme ve ceza vardır.

“Cehennemin yakması;bir çok vazifesinden birisidir.Dünyanın sobası olarak yaratıldığı halde,ceza için de kullanılmaktadır.Bu ise,ademe düşmekten koruyup temizleyici bir ara noktadır.Böylece ademe gitmektense yani vücud aleminde hayatını değerlendiriyor.”

“Sani-i hakim her şey için o şeye münasib bir nokta-i kemal ve ona layık bir mertebe-i feyzi vücud ve o şeye,o nokta-i kemale sa’yedip gitmek için bir istidad vererek

ona sevk ediyor ve bütün nebatat ve hayvanatta şu kanunu rububiyet cari olmakla beraber,cemadatta dahi caridir. Ki;adi toprağa,elmas derecesine ve cevahir-i âli mertebesine bir terakkiyat veriyor.Ve şu hakikatta muazzam bir -kanun-i rububiyet-in ucu görünüyor."

"Çok alemler insan merkezine aktıkları gibi,insan da sürekli işlemeli,işlenmeli ve değişmesiyle bir çok alemlere akmaktadır.Alemdeki tüm değişimler,birer yeni haberlerdir.Son dakika ve günlük haberler gibi…"[4]

Cennette yaşlar sabit,her yeniyi eskiten zaman orada yoktur.Herşey sabit olduğundan değişme de yoktur.Çünki her şey demirbaştır.

"Alemdeki her an be an değişmeler,esmanın farklı tecellileri olmakla beraber,bu değişimlerle değişenler sürekli O'ndan istesinler,sürekli O'nun şe'ni uluhiyetine ihtiyaç duysunlar,bu da Samed isminin külli tecellisine mazhariyetin bir ifadesidir.Tıpkı her an nefes alış gibi."[5]

Cenâb-ı Hak insana verdiği bu kabiliyet çekirdeklerini Ene'nin eline emanet ederek,onun rehberliğinde geliştirmek üzere dünyaya göndermiştir.Bu çekirdeklerin sırrı enede olduğu gibi,ene yani benlik duygusunun kendisi de bir sır ve kapalı bir kutudur.

Ruh cesede aid bir kanundur.Ene ise onun savcısı,akıl avukatı,vekili,Allaha bakan bir ayinedir ene.

Ruh cesede,ene Allaha nazır..ene,esmanın cevelangâhı..ruh ise,cesedin muharriki..ruh emir dairesinden,küm emrinin kanun hali yansıması..külli kanun…

Ene,insanın sırrı,

Zerre,kâinatın sırrı,

Kur'an onun anahtarı,

Rasulullah onun açıcısı…

İnsan eneyi yüklenmekle büyük kârla beraber,büyük bir riski de beraberinde almış,baştan kabullenmiştir.

Ene,gerek insanda,gerek alemde,gerek esma-i ilahiyedeki yüzlerce kapının ilkidir.Onunla onlara girilir..bu açılmazsa,diğer kapılarda açılmaz,kapalı kalır.[6]

Sorumluluğun bu derece büyük ve ağırlığındandırdır ki,âyette belirtilen mahlukat bu sebebten imtina etmiş ve kaçınmıştır.

"Evet Biz, o emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar onu yüklenmeye yanaşmadılar ve ondan korktular da insan yüklendi onu. O gerçekten çok zalim, çok cahil bulunuyor."[7]

Mehmet ÖZÇELİK

27-12-2005

---

[1] Mesnevi-i Nuriye.B.Said Nursi.106.

[2] İşarat-ül İ'caz.Agy.13.

[3] Emirdağ lahikası.2/93.

[4] Zerre risalesi ve şerhi ve Tesettür şerhi.Molla Muhammed.

[5] Bak.Rahman.29,zerre risalesi ve şerhi.Agy.

[6] Bak.Ene risalesi ve şerhi.Agy.

[7] Ahzab.72.

ŞAHS-I MANEVİ

Manevi şahsiyet,manevi kişilik,şahsi kimlikten azade,çok kimlikli tek şahıs,manevi birlik ve beraberlik,manevi ortaklık,bölünmeden,azalmadan,artarak sürdürülen sevab yönüyle sürdürülüp,günah cihetiyle kişiye has kalan ortaklık..kâr ortaklığı,zarar şahsiliği,çalışılmadan kazanılan ortaklık,uyuyanın uyanıp çalışanlar aynı değerde kazandığı ticaret,uhrevi ticaret.

Duaların en kabul olanı;bizahril ğayb diye ifade edilen,başkasının adı ve dili ile yapılan duadır.

Şahsı manevi,aynı davaya inanmış olan kişilerin,davaları için farklı zaman ve durumlardaki kazançlarının azalmadan aralarındaki bölüşmedir.

Ahirzamanda gelecek olan Mehdi ve deccalın kuvvetleri insan üstü bir özellikte,minare boyunda temsil ve teşbihde bulunulurken işte bu manevi şahsiyetleri cihetiyledir.

Âyette:"Güzel sözlerin,kelime-i tayyibenin gökyüzüne çıktığı belirtilirken,o güzel kelimeler gök yüzünde adeta büyük bir şahsiyet ve güç oluştururlar.Aynı durum yer yüzüne akseder.

Yani iyi kelimeler kötü kelimelere üstün gelirlerse,yer yüzünde de iyiler kötülere galib gelirler.Eğer kötü kelimeler iyi kelimelere üstün gelirlerse aynı durum yer yüzüne aksedip kötüler iyilere galib gelirler.

Kişilerden memleketlerin manevi atmosferine varıncaya kadar basık veya ferahlı olması hep bu manevi şahsiyetin maddi olarak yansımasının bir sonucudur.

Bedir gibi bir çok savaşta maddi olarak görülmeyen meleklerin ehli imana galibiyette yardım etmeleri adeta bir şahsı manevi oluşturmaları iledir.

Şimdiye kadar tarikat şeyhleri gibi bir çok zatlar bu manaya bizzat kendi şahıs ve şahsiyetlerine hasretmişlerdi.Bütün kuvvet şahıslarında görülmekte,şahıslarının gitmesiyle bu güçte gitmiş olmaktadır.

Bediüzzaman ise,asırlardır süre gelen bu maddi şahsiyeti değiştirmiş,bütün himmeti yazdığı eserlere ve kardeşleri arasındaki tefani gibi güzel sıfatlarla oluşturulan şahsı maneviye hasretmiş,sürekli şahsını nazardan iskat etmiştir.Kendisininde muhtaç bir talebe pozisyonunda olduğunu ileri sürerek,dolayısıyla hem şahsı manevi kazanmış hem de kendi şahsı istifade noktasında herkesten daha fazla istifadeye namzed olmuştur.

Şahsı manevi bir bütündür.Şahı maddi ölse de şahsı manevi ölmez,kıyamete kadar devam eder.Amel defteri kapanmaz,sürekli sevab cihetinde defterine haseneler yazdırır.

„Risale-i Nur şakirtleri, *ene*'yi, *nahnü*'ye tebdil ettikleri, yani enaniyeti bırakıp, Risale-i Nur dairesinin şahs-ı mânevisinin hesabına çalışması, *ben* yerine *biz* demeleri; ve ehl-i tarikatın fenâ fi'ş-şeyh, fenâ fi'r-resul ve nefs-i emmareyi öldürmek gibi riyadan kurtaran vasıtaların bu zamanda birisi de fenâ fi'l-ihvan, yani şahsiyetini kardeşlerinin şahs-ı maneviyesi içinde eritip öyle davrandığı için, inşaallah, ehl-i hakikatin riyadan kurtulmaları gibi, bu sırla onlar da kurtulurlar."[1]

Böylece her bir şahıs kardeşleri adedince birbirine zincirleme eklenmiş bir güce sahib olmaktadır.

"Risale-i Nur ile yaptığı muazzam hizmet-i imaniye ve Kur'âniyesi ve teşkil ettiği hamiyet-i diniye ile serfiraz milyonlar fedakâr talebelerin kudsî şahs-ı manevisi, bir şahid-i sadık ve bir delil-i katı'dır."[2]

Her zamankinden farklı olarak bu zamanda küfürde bir cemaat suretinde hücum etmekte ve oda bir şahsı manevi oluşturmaktadır.

Küfrün karşısında da ancak neticesinin büyüklüğünden dolayı şahsı manevi durabilir ve dayanabilir.

"Risale-i Nurda ispat edilmiş ki: Bu zaman cemaat zamanıdır. Şahs-ı mânevi hükmeder. Eski zamanda dalâlet bir şahıstan geldiği cihetle, karşısına bir dâhi-i hidayet çıkardı. Şimdi ise cemaat şeklinde bir şahs-ı manevi olmasından, onu karşısında ancak bir şahs-ı mânevi mukabele edebilir."[3]

İhlasın sırrı,şahs-ı manevide gizlidir.

Bu zamanda maddi şirketin bir çok zararlarının olduğunu İhlas risalesinde söyleyen Bediüzzaman,buna rağmen herkesin bir oluşum için farklı şeyleri getirmeleriyle büyük bir havuzu elde etmelerine sebeb olması cihetiyle büyük bir kazanç sağlayacağını belirtmiştir.

Herkes bir fabrika kuramaz fakat cüz-i miktarda paraların bir araya gelmesiyle büyük bir fabrika ve büyük bir kâr elde edilebilir.

Maddi şirketin bir kazanç yolu olduğunu bilen dünya ehlinin bu ferasetine karşı,maneviyat ehlinin geri kalması akıl kârı olamaz.

Manevi şahsiyet,gerçek şahsiyettir.Allah insanları işte bu manevi şahsiyeti üzerine haşredecek ve bu şahsı manevi üzerine amelini tartıp muamelede bulunacaktır.

Her insanın iki ciheti vardır;Maddi kimlik ve Manevi kimlik.

Eğer bu dünyada manevi kimlikler görülseydi insanlar birbirlerinden kaçarlardı.

Bunlarla ilgili bir çok yazılarımızda yaşanmış hayattan örnekler verdik.

Hadisde:"Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz,nasıl ölürseniz öyle haşrolursunuz."

İnsan haşrolurken hangi varlığın hayatını yaşamışsa o hal üzere dirilir ve haşrolur.

MEHMET ÖZÇELİK

09-06-2006

---

[1] Kastamonu Lâhikası - Mektup No: 116 - s.1639

[2] Tarihçe-i Hayat - İlk Hayatı - s.2135.

[3] Sirâcü'n-Nûr - s.2303

SEÇİLİYORUZ

Allah rahmet ve merhamet sahibidir.Adaletli ve hikmetlidir.

Bir insanın ana rahminde insan olarak vücuda gelene kadar milyarlarca spermden biri olarak seçilmektedir.

Her seferinde milyarlarca meninin yarışı sonucu,sonuçta biri finale ulaşır,ipi göğüsler ve insanlığa aday olarak seçilmiş olur.Diğer spermlerin atılması ve hepsinin olabilirken ve bu ihtimal başka bir ortamda değerlendirilmesi halinde insan vücuda gelebilecekken,hepsi yaratılmamaktadır.

Kabiliyete göre en sağlıklı olanı içlerinden seçilmektedir.

O meni dahi sperm haline gelene kadar bir çok aşamalardan geçerek o halde geldi.Adeta Allah onu kâinattan süzdü.Aşama aşama hepsi geldiler ancak birisi insanlığa aday olarak seçilip kabul edildi.

Bazen bu kabiliyet yani ipi göğüsleyen meniler ikiz,üçüz ve dokuza kadar ulaşmakta ve Allah o kabiliyetleri neticesiz bırakmamaktadır.Onları da içlerinden kabiliyetlerine ve o seviyeye ulaşmalarına binaen değerlendirmeye almaktadır.

Bir faraziye olarak da olsa diyebiliriz ki;eğer o spermlerin hepside aynı derecede ve kabiliyette olsalardı,Allah onları heder etmezdi.

Nitekim her yediğimiz yiyecekler vücudumuzda yer almamakta,bir çok kısmı kazurat olarak atılmaktadır.

Kâinatta değerli olanlar ayrıştırılmakta ve bu müsabaka neticesinde kabiliyetli olanlar tesbit edilmektedir.

Milyarlarca spermlerden bir tane seçildiği gibi,yedi milyara yakın insandan da elbette bir seçme olacaktır.Yüzdelik itibarıyla bunlardan yüzde yirmisi sağlam çıksa yine de büyük bir başarı ve seviyedir.

O atılanlar spermken de atılabilirdi ancak orayı aşan bu insanlara bir hak daha verilmiş,daha doğrusu bir hakkı kazanmaya hak kazanmış oldular.O haklarının alınması onlar için bir haksızlık olurdu.

Tıpkı dünyada bulunan spor kulüblerinin bir yandan başarı ve elenme neticesinde en son finale kadar çıkmaları gibi ki,en sonda bir tane bir,bir tane iki ve bir tanede üçüncü seçilecektir.Hepsinin son finale gelmesi elbette düşünülemez.

Dünyada bir imtihan,bir müsabaka meydanı olup,herkes bu yarışta yerini almaktadır.

Allah kimseye zulmetmemekte,haksızlıkta bulunmamaktadır.Ortada bir zulüm varsa o da insanın kendisine aittir.

Yüzlerce kişinin katıldığı on km-lik bir yarışta dökülenler,ölenler ve hedefe varamayıp veya geç varanlar çok oluyor.Ancak birincide çıkıyor,geçte olsa varanlar bulunuyor.

Bizlerde uzun bir müsabakanın aşamaları içerisindeyiz.Kendimizin hangi noktada olduğumuz kanaatına varabiliriz.

Bir fabrikaya giren tonlarca malzemeden ancak kilolar hatta bazen gramlarla neticeler alınmaktadır.Tıpkı tonlarca madenden birkaç gram altın veya elmas alındığı gibi.

O halde bizler yarışta neredeyiz ve hangi durumdayız?

Madenlerin hangi kısmındanız?

MEHMET ÖZÇELİK

22-08-2006

SİYASETİN İKİ KURBANI HZ.HÜSEYİN VE HALLAC-I MANSUR

Siyasetin kurbanları yüzlercedir.Hz.Ali-den Hz.Hasan ve Hüseyine,Ahmed bin Hanbelden İmam-ı Âzam Ebu Hanifeye,İbni Sinadan İmam-ı Gazaliye,Hallac-ı Mansurdan Bediüzzaman ve zamanımıza kadar süregelmiştir.

Bu insanlar bunun bedelini canıyla ödemişler,kanlarıyla temizlenmişlerdir.

Bediüzzaman,dedesi Hz.Hasandan irsiyet almış olsa gerek ki,Hz.Hasanın eşi Ca'da binti Es'as onu bir çok defa zehirlemiş,çokça ibadette bulunan o zat Allahın izniyle kurtulmuştu.Ancak son zehir tesirini göstermişti.Son sözünde:"Benim anladığıma göre,Allahu Taala biz ehli beyte nübüvvet ile hilafeti cem etmeyecek.Lakin korkarım ki,Kufe süfehası (sefihleri) beni rahat bırakmayıp davaya kıyam ettirirler."diyordu.

Bediüzzamanda devlette gözü olmadığı halde 19 defa zehirlenmiş,meclisde tifo aşısı yapıyoruz diye yine zehirlenmiş ve vefatı anında da sol kolunun altında o zehir bir ur gibi kalmıştı.

Şu da bir gerçektir ki;Rasulullahtan bu yana devlet erkanının muvaffakiyeti,bir manevi lidere intisabı veya bir ulemaya mensubiyetiyle beraber onu yüceltmesi olarak süregelmiştir.

Yıkılışı ise,onun desteğini arkasından çekmesiyle çöküş başlamıştır.Bir çok örneklerinden biri olarak;

-Bediüzzamanın İspartadan Ankaraya girmesine müsaade edilmez.Vefatına yakın Şanlıurfaya gidecektir ve her tarafta aranıp,çıkışına müsaade edilmemektedir. Dönem Menderes dönemidir.Buna kızan Bediüzzaman;

-Menderes için;Gözümden düştün,kırıldın.Beni İnönüye rüşvet verdin,der.

Bediüzzaman Urfada vefat eder.Ve çok sürmez Menderes idam edilir.

Hz.Hasan ve Hz.Hüseyin Peygamber Efendimizin ciğerparesi,ümmetin gözü ve gözdesidir.Hz.Ali ve Fatıma'nın başka çocukları da bulunduğu halde,ümmetçe bu ikisi bilinmekte ve onlara nazar edilmektedir.

Çocukluklarından büyüklüklerine kadar hep mümtaz kişiliğe sahip kimselerdi.Mübarek dedeleriyle bineklik oynarlardı.Çünki hem binenler güzel,hem de binilen güzeldi.

Ümmetin Seyyid ve Şerifleri onların silsilesiyle geldi,İslamiyete fıtri taraftarlık ve sahabet onların nesillerince sürdürüldü.

Muaviye Hz.Hasan ve Hüseyine çokça ikramda bulunur ve onlara fazlasıyla maddi yardım yapardı.

Hz.Hasan âdeta kardeşinin başına gelecekleri görmemek için ondan önce vefat etmişti.

Hz.Hüseyin kendisini öldürecek olan Yezidle beraber Kostantiniyyeye tertiplenen gazaya katılmıştı.Ancak iş ne vakit ki,Yezidin veliahdlığının bey'at konusu devreye girmiş yani iş siyasete dökülmüşse işlerde o nisbette değişmişti.Çünki Hz.Hüseyin Yezidin veliahdlığına yanaşmayanlardandı.

Kaderin tecellisi;Muaviye hilafet hırsından 85 bin kişinin kanının akıtılmasına sebeb oluyor,oğlu Yezid devam ettiriyor,torunu II.Muaviye rızasıyla hilafetten çekiliyor.

Fitneler Cemal vak'asıyla fitillenmişti.

"Cemel vakası" Cevdet Paşa, "Kısas—ı Enbiyâ"sında Hazreti Ali'nin çatışmadan önce Talha ve Zübeyr'le görüşerek, "Mukateleye hazır olmuşsunuz amma huzur—ı Bâri'de bir özür ve sebep hazır ettiniz mi? Ben sizin din kardeşiniz değil miyim?" diye sorduktan sonra Talha'ya hitaben, "Kendi haremini hanesinde terk ile Resûllah'ın (s.a.v) haremini buraya getirip de onunla birlikte mukatele mi edeceksin?" demesi üzerine Talha'nın bu sözleri makul görerek nedâmet getirdiği kaydediliyor. Zübeyr'e de aynı şekilde hitab eden Hazreti Ali, neticede bu iki mühim şahsiyeti ikna etmişse de Cevdet Paşa'ya göre oğulları cenk üzerinde ısrar etmişlerdir."[1]

İmâm-ı Süyûtî hazretleri (Târîh-ul-Hulefâ) kitâbında diyor ki:Hadîs-i şerîflerde, (Ümmetimin en merhametlisi Ebû Bekrdir.Allahü teâlânın emrlerini yapmakda en şiddetlisi Ömerdir.Hayâsı en çok olanı Osmândır. Ahkâm-ı islâmiyyedeki zorlukları en çok çözen Alîdir. Ümmetimin en emîni Ebû Ubeyde bin Cerrâhdır. Ümmetimin en zâhidi Ebû Zerdir. İbâdeti en çok olan Ebüdderdâdır. Ümmetimin en halîmi ve cömerdi

Mu'âviye bin Ebî Süfyândır) buyuruldu."

"[Kısas-ı Enbiyâda, hazret-i Alî "radıyallahü teâlâ anh" ile harb edenlerin sayısının, Cemel, ya'nî deve vak'asında otuzbin olduğu yazılıdır. Sıffîn vak'asında, Hazret-i Alî ile harb edenlerin yüzyirmibin kişi olduğu bildirildi. Her ikisinde ölenlerin toplamı kırkbeşbin idi. Yukarıda bildirdiğimiz gibi, Abdüllah bin Sebe' ismindeki yehûdî ve arkadaşları, müslimân görünerek, Eshâb-ı kirâm arasına fitne sokdular ve binlerce müslimânın şehîd olmasına sebeb oldular. Yehûdîlerin birçok Peygamberi dahî şehîd etdikleri Kur'ân-ı kerîmde bildirilmekdedir.]"

HZ.HÜSEYİN

” Peygamberimiz, bir gün, Mescid'inde hutbe irad ederken, Hz. Hasanla Hz. Hüseyin'in, kırmızı gömleklerini giyinmiş oldukları halde, iki tarafa baka baka kendisine doğru yavaş yavaş yürüyüp geldiklerini' görünce, hutbesini kesti. Minberden indi. Onları, Önüne oturttuktan sonra: (yüce Allah, ne kadar doğru buyurmuş!) diyerek (Mallarınız ve evladlarmız, sizin için, hiç şüphesiz, bir imtihan, bir belâ ve mihnettir...” [2]

Hz.Ali derki:”Hasan göğüsten yukarı,Hüseyin göğüsden aşağısıyla Muhammede benzerdi.”

Bu gün yanan ve yakan Irak,o günde bu ciğer parçalayıcı olaya sahne olmak üzere Hz.Hüseyini mıknatıs gibi çekmekteydi.O davet edilmişti ve her şeye rağmen gidecekti.Uyarılara aldırmadan…

”İbn-i Abbas, o gün akşam veya ertesi günü sabahleyin Hz. Hüseyin'in yanma tekrar gitti.

«Ey Amucamın oğlu! Sen, gitmekten vaz geçip bekleyecekmisin? Sen,durmayacak, gideceksen, ben söylemeden duramayacağım:

Senin bu yönelip gideceğin yerde helak olacağından, kökünün kazınacağından korkuyorum!Çünki, Iraklılar, gaddar, vefasız, sözlerinde durmaz bir kavmdır. Sakın, onlara yaklaşma. Sen, şu beldede otur.Çünki, sen, Hicaz halkının Seyyidi ve ulususun.

Eğer, Iraklılar, dedikleri gibi, seni istiyorlarsa, onlara yaz: düşmanlarını (valilerini) sürüp çıkarsınlar. Sonra, yanlarına git.

Eğer ille burada oturmayacak, oturmaktan kaçınacaksan, bari, Yemen diyarına git.Çünki, orada kaleler, vadiler var. Orası, enine, boyuna geniş bir topraktır.Hem, orada Babanın tarafdarları da vardır.Orada, münzevî bir hayata kavuşmuş, halktan ayrılıp bir köşeye çekilmiş de, olursun.Oradan halka yazılar yazar, dâvetcilerini her tarafa dağıtırsın.Böyle yaparsan, istediğin selâmet ve afiyetin sana vâsıl, böylelikle muradının hâsıl olacağını umarım!» dedi.

Hz. Hüseyin «Ey Amucamın oğlu! Vallahi, biliyorum ki: sen, şefkatli bir Öğütçüsün.Fakat, ne yapayım ki ben, bir kerre ayaklanmış, gitmek için de, derlenip toplanmış bulunuyorum.» dedi.

İbn-i Abbas «Eğer, mutlaka gideceksen, kadınlarını ve çocuklarını yanında götürme.

Vallahi, Osman b. Affan'm kadın ve çocuklarının gözleri önünde öldürüldüğü gibi, senin de, öldürüleceğinden korkuyor ve öylece öldürülmeyeceğinden emin bulunmayorum!» dedi.

Hz. Hüseyin «Ey Amucamm oğlu! Ben, çoluk çocuklarımla birlikte gitmekten başka bir şey düşünemiyorum.

Müslim b. Akil, Küfelilerin bana bey'at ve yardım hususunda birleştiklerini yazdı. Bunun üzerine, ben de, onların yanma gitmek üzre derlenip toplandım.» dedi. '

İbn-i Abbas «Onlar, seni harp için çağırıyorlardır. Gitmekte acele etme.

Babanın, kardeşinin Eshabı olduklarım söyleyen o kişiler, bir sabah, başlarındaki valileri ile birlikte gelip seninle çarpışacaklardır!

Sen, Mekke!den çıkacak olursan, İbn-i Ziyad, senin yola çıktığını haber alacak, sana mektup yazmış olanları ürkütüp başından dağıtacak, onlar, sana en azılı düşman kesileceklerdir!

Sanıyorum ki: sen, bir sabah, kadınlarının, kızlarının arasında Osman'ın Öldürüldüğü gibi, öldürüleceksin!. înnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn.» dedi.

Hz. Hüseyin «Ebül Abbas! Sen, artık iyice yaşlandın!» dedi.

İbn-i Abbas «Eğer, sen, beni ziyaret etmiş olsaydın, iki elimle basma (iği) sarılır, saçını yakalardım. Seni durduracağımı bilsem, böyle yapardım!» dedi ve ağladı.

Hz. Hüseyin «Vallahi, filan yerde şöyle şöyle öldürülmem için Mekke Hareminden çıkıp oraya gitmem, bana daha sevgili ve hayırlıdır!» dedi.

Bunun üzerine, İbn-i Abbas, Hz. Hüseyin'in üzerine düşmekten vaz geçti.

İbn-i Abbas, Hz. Hüseyin'in yanından çıkıp Abdullah b. Zübeyr'e uğradı. Ona «Ey Zübeyr'in oğlu! Hüseyin, gidiyor, gözün aydın!Hüseyin, Irak'a gidiyor, Hicazı sana boşaltıyor, bırakıyor!» dedi."

-Hz. Hüseyin, Abdullah b. Zübeyr'e, halkın en ağır geleni idi. Çünki, halk, onu, Hüseyin'le bir tutmamakta idi. Hz. Hüseyin'in Mekke'den çıkıp gitmesi kadar onun hoşuna giden bir şey olmamıştır.

İbni Abbas gibi Abdullah bin Ömer de onu uyarmıştı.

Abdullah b. Ömer; Hz. Hüseyin'in Irak taraflarına doğru gitmek istediğini haber alınca, ona gönderdiği mektupta: yapmak istediği işin çok büyük olduğunu, kendisinin vurulup düşürüleceği yere götürülmek istenildiğini bildirdi: (Bana, Aişe, söyledi. O da, Resûlullâh Aleyhisselâmdan {Hüseyin, Babil toprağında öldürülecek!) buyurduğunu işitmişimdir, demişti» dedi.

Hz. Hüseyin,İbn-i Ömer.in bu mektubunu okuyunca, «Ben, elbette vurulup düşeceğim yere giderim!» dedi.

Abdullah b. Ömer, Hz. Hüseyin'in Irak'a doğru gittiğini haber alınca da, gidişinin ikinci gecesinde onunla buluştu.

Ona «Nereye gitmek istiyorsun?» diye sordu.

Hz. Hüseyin «Irak'a!» dedi.

Hz. Hüseyin'in yanında tomarlar ve mektuplar bulunuyordu.

İbn-i Ömer «Sakın, onların yanına gitme!» dedi.

Hz. Hüseyin «Bu, onların mektupları ve bana bey'atlarıdır.» dedi.

İbn-i Ömer «Şüphe yok ki, Allah, Peygamberini, dünya ile âhiret arasında muhayyer bıraktı. O da, âhireti tercih etti.

Siz de, Otodan bir parçasınızdır. Bunun için, hiç bir zaman dünyâya nail olamazsınız.

Allah, sizi, ancak, sizin için en hayırlı olana çevirir. Geri dönünüz!» dedi.

Hz. Hüseyin'in geri dönmeğe yanaşmadığım görünce, boynuna sarılıp onunla kucaklaştı ve vedâlaştı.

Birçokları Hz.Hüseyinin Mekkeden ayrılıp kufeye gitmesine taraftar olmamış,daha şimdiden başına gelebilecekleri ifade etmişlerdir.

Onca dönmesi için gönderilen mektublara aldırmayarak mukadder olan hedefe doğru yol alıyordu ve Mekke valisinin kendisine gönderilen mektubuna karşı bu sırrı kendisiyle beraber bir sır olarak mezara gideceğini bildiriyordu:

”En sonunda «Ben, bir rü'yâ gördüm. Rü'yamda Resûlullâh Aleyhisselâ-mı gördüm. Rü'yâda, ben, bir işi işlemekle emr olundum ki onu işlemek, benim için gerekleşmiş ve her şeyden önce olmuştur!

Ben, emr olunduğum şeyi, işlerim!» dedi. «Nedir o rü'yâ?» diye sorulunca, «Ben, onu kimseye söylemedim. Rab-bıma kavuşuncaya kadar da, söyleyici değilim!» dedi.

Gidişinin sebebini ise Kufelilere şöyle açıklıyordu:” «Ey insanlar! mazeretimi, önce, Allâh'ü teâlâ'ya, sonra da, size arz ederim.

Sizin gönderdiğiniz mektuplarınız, saldığınız Elçileriniz bana gelmedikçe, ben, buraya çıkıp gelmiş, değilim.

Siz: (Yanımıza gel! Bizim uyacağımız bir îmam ve Önderimiz yok.Ola ki, Allah, senin sayende, bizjeri doğru yolda toplar!) dediniz. Eğer, siz, bu sözünüzün üzerinde duruyorsanız ve bana sağlam and ve tatmin edici sözlerinizden de, söz veriyorsanız, sizinle birlikte şehrinize gelirim.

Şâyed, siz, böyle yapmazsanız ve şehre gelmemi istemiyorsanız, sizin yanınızdan ayrılır, geldiğim yere döner, giderim!» dedi. Sustular.Hz. Hüseyin'in sözlerine itiraz etmediler.

Hz.Hüseyin işareti almıştı:”Taff' ve Kerbelâ'ya gelince, Hürr ve adamları, Hz. Hüseyin'in önünde durarak onu ve arkadaşlarını durdurdular.

Hürr «in artık bu yere! Fırat nehri de, yakınındadır!» dedi. Hz. Hüseyin «Nedir bu yerin ismi?» diye sordu. cKerbelâ!» dediler. Hz. Hüseyin «Üzüntülü, tasalı, mihnetli ve belâlı yer!

Babam, Siffın'a giderken buraya uğramıştı. Ben de, yanmda idim. Durdu ve buranın neresi olduğunu sordu, ismi, kendisine haber verilince (Onların, hayvanlarından aşağı indirilecekleri yer, işte, burasıdır! Kanlarının dökületeği yer de, işte, burasıdır!) dedi.

Bunun ne demek olduğu kendisinden sorulunca da (Muhammed'in Ehli-i Beytinin yükleri, ağırlıkları işte, burada indirilecek!) demişti.» dedi.

Hz. Hüseyin, Kerbelâ'da ağırlıkların indirilmesini emr etti ve indirildi.

Kerbelâ'ya. Hicretin altmış birinci yılı Muharrem ayının başında çarşamba günü gelinip konulmuştu."

Hz.Küseyinin kufe leşkerlerinin saldırısı sonucu etrafındaki çember gittikçe daralıyordu.3 yaşındaki oğlu Abdullaha atılan okla kucağında can verişine şahid oluyordu.

Çocukları,kardeşleri teker teker şehid ediliyor,başları koparılıyordu.Tam bir kerb-ü belâ idi.Son olarak Abbas bin Ali kalmış ve o da şehid edilmişti.

Çadırından çıkmış Fırattan su içecekti," Eban b. Dârem oğullarından bir adam,ilk attığı ok ile onu damağından vurmuştu.Hz.Hüseyin oku çekerken de şunu demişti:" Hz. Hüseyin «Ey Allah'ım! Sen de, onu, susuz bırak!» dedi.

Neticemi:" Yemin edilerek denildiğine göre: çok geçmeden, Allah, o adamı, susuzluk hastalığına uğrattı.

Kasım b. Asbağ der ki «adamı görmüştüm : Yanında, soğuk hoşaf, büyük desti ile süt ve su bulunuyor, adam : (Yazıklar olsun size! Su içiriniz bana! Susuzluk, beni öldürüyor!) diyor, kendisine, su kabı veya süt destisi veriliyor, onu içiyor, uzanıyor, biraz sonra, yine : (Yazıklar olsun size! Su içiriniz bana! Susuzluk, Öldürüyor beni!) diyordu.

Vallahi, çok geçmeden adamın karnı, deve karnının patlayıp yarıklığı gibi, patladı. Adam da, böylece öldü, gitti.»

Belliki ker-bela kıyamete kadar belalı kalmaya hak etmişti.Hz.Hüseyin kardeşi oğlunun amcasının önünde korunmak üzere elini kaldırıp kolunun koparılması üzerine Hz.Hüseyin:" «Ey Allah'ım! Onlara, gökten yağmur yağdırma ve yer bereketlerinden onları mahrum et!

Ey Allah'ım! Onları, bırakır, yaşatırsan, tefrikalara uğrat, onlar için türlü türlü yollar yap! Onları, birlikten mahrum et!

Valilerini, kendilerinden hiç bir zaman hoşnut etme!

Çünki, onlar, yardım edeceklerini va'd ederek bizi çağırdılar. Sonra da, üzerimize yürüdüler ve bizi öldürdüler!» diyerek düa etti.

Kerbelada tam bir facia yaşanmaktaydı.Yer gök ölü püskürmekteydi.

Kerbelada 72 şehid verilmiştiBunların 23-ünü Hz.Hüseyinin ev halkı oluşturuyordu.

-Bir müddet, Hz. Hüseyinin cesedine yaklaşıp başını kesmeğe kimse cesaret edemedi

Sinan b. Enes, Havliy b. Yezîd'e «Başoı kes onun!» dedi. Havliy, bunu yapmak isteyince, elleri titredi. Kesemedi.

Sinan b. Enes «Allah, iki kolunu kırsın, ellerini ayırsın!» diyerek inip Hz. Hüseyin'in başını gövdesinden ayırdı ve Havliy b. Yezîd'e verdi.

Hz. Hüseyin'in başını, Havlî'nin kardeşi Şibl b. Yezid'in kesip Havlî'ye verdiği de rivayet edilir.

-Şehid edildiği zaman, Hz. Hüseyin'in cesedinde otuz üç mızrak yarası, otuz dört kılıç yarası bulundu.

-Hz. Hüseyin, Hicretin dördüncü yılında doğduğuna ve altmış birinci yılında şehid edildiğine, göre, şehid edildiği zaman, elli yedi yaşma basmıştı.

Hz. Hüseyin saçları ve sakalı simsiyahdı. Ancak, sakalında bazı kıllar ağarmıştı.

-Hz. Hüseyin'in; Sinan b. Enes tarafından başı, gövdesinden ayırılıncaya kadar, yanına kimse yanaşamamış, korkmuştu. Başı, gövdesinden ayjrıldıktan sonra, Bahr b. Kâ'b, donunu soyup aldı. Kendisini çırıl çıplak bıraktı.

Fakat, yaptığı, onun yanına kalmadı. Elleri, sıraca hastalığına tutuldu: Kış gelince, iki elinden sarı sular akar, yaz gelince de, kurur, elleri odun gibi olurdu.

Esved adında bir adam, Hz. Hüseyin'in ayak kaplarım, Nehşel b. Dârem ' oğullarından bir adam da, kılıcını aldı.

İshak b. Hayat-ul Hadramî, Hz. Hüseyin'in sırtından gömleğini soydu. Kendisi de, Baras (AIaca) hastalığına tutuldu.

Kays b. Eş'as ise, Hz. Hüseyin'in, deniz koyunu tiftiğinden dokunmuş kadifesini (yorganını) almıştı. - .

Kays, bundan dolayı (Kadife Kays!) diye dillere düştü.

-Verilen sağlam haberlere göre: Kerbelâ cinayetine katılanlardan, hemen hemen hastalığa uğramayan kimse kalmamış, çokları da, delirmiştir.

-Esed oğulları kabilesinden bir adam, Hz. Hüseyin'in kabrini kirletmişti. Onun bütün evhalkına delilik, alaca ve cüzam hastalığı geldi. Onlar, yoksulluktan da kurtulamadılar.

-"Şehidlerden yetmiş ikisinin başı kesilerek Şimr b. Zilcevşen, Kays b. Eş'as, Amr b. Haccac ve Azre b. Kays ile birlikte îbn-i Ziyad'a gönderildi.

-Abdulmelik b. Mervan. Haccac b. Yûsuf e yazdığı bir yazısında : «Beni şu Ehl-i Beyt'in kanlarını dökmekten uzak tut!

Çünki, Hüseyin'i öldürdükleri zaman, Allah'ın, Harp oğullarından (Ebû Süfyan Ailesinden) nıülk-ü saltanatlarını soyup aldığını gördüm!» demiştir.

"İbn-i Abbas'ın, Yezîd'e yazdığı mektubunda açıkladığına göre : Hz. Hüseyin'in, Medine'den Mekke'ye gitmesinde Yezîd'in rolü, hatta Mekke'den Küfe'ye davet edilmesinde de onun parmağı vardı!

Nitekim, Medine valisine yazdığı yazısında, Hz. Hüseyinin bey'at için zorlanmasını,bey'attan kaçındığı takdirde, boynunun vurulmasını emr eden de, Yezîd idi.[3]

Evet O,H.61 yılda,aşure ve cuma günü şehid edildi.Mezarı ise:"

"Hişam b. Kelbî'nin anlattığına göre mezarının yerini belirsiz kılmak amacıyla Hz. Hüseyin'in mezarına su akıtıldığı zaman o su kırk gün sonra çekilip kurudu. Beni Esed kabilesinden bir bedevi oraya gelip avuç avuç toprağı alıp koklamaya başladı. Nihayet gelip Hz. Hüseyin'in mezarı başında durdu. Düşüp ağladı ve şöyle dedi: "Anam babam sana feda olsun, ne kadar da hoş kokuyorsun, toprağın da çok hoş kokuyor." Böyle dedikten sonra da şu beyti okudu.

"Mezarını düşmanından gizlemek istediler,Mezar toprağının hoş kokması, onun mezarının bulunduğu yeri gösterdi."

HALLAC-I MANSUR

Hallac-ı Mansur.Babası Müslüman,dedesi Mazdek.Çocukluğu İranda geçtiğinden,İran kültürü onda hakimdir.Tasavvuf yönü ağır basar.

-Onun mertebesi son mertebe değildir.

-Küçük yaşta Kur'anı ezberleyip,yorum yapabilmiştir.

-Her zamanda olduğu gibi oda çekemeyenlerce şikayette bulunularak,Bağdatta 8 yıl mahpusluk,bin kamçı vurularak vücudu parçalanıp idam edilmiştir.Yıl 922…

Enel Hak yani ben Hak,Allahım demiştir.

"Hallac-ı Mansur ; Ene'l Hak; "Ben tanrıyım" sözünü şöyle açıklar; " Halk'ta yer alan Hak unsuru dolayısıyla Hak, halk'la aynıdır. Bir başka yerde şöyle diyor; " Ben Hakk'ım, zira ben hiç bir zaman Hakk'la hak olmaktan vaz geçmedim"

Yine başka bir yerde de Allah'a yönelerek şöyle diyor; "Seninle benim aramda İlâhlık ve Rablik(el-ilahiyye ve'r-rubiyye) yoktur. Ey ben olan O, ve ben O'yum. Zamandanlık ve ezelilik bir yana, benim benliğim ve senin O'luğun arasında hiç bir fark yoktur."

Oysa Sekir halindeki bu hal,her şeyde ve her yerde Allahı görme,kendini ve eşyayı görmeme halidir.Özel olup,umumi değildir.

-Siyasilere yaklaşmak bir bela olduğu gibi,onlardan uzak durmakta bir beladır.Belalardan belaları beğen!

Bununla da yetinilmemiş,başı koparılarak,Bağdad sokaklarında gezdirilmiştir.

Öyle samimi inanmıştı ki,değil dili,doğranırken bile tüm cüzleri Enel Hak demekteydi.

Yakılıp külleri nehre dökülmüş,kendiside buna işareten,nehrin dahi Enel Hak diye haykıracağını,bu durumda yardımcısına yaptığı vasiyette;hırkasını nehre atması halinde bu sesin kesileceğini söyler ki,aynen de öyle olur.

Ona olan bu hınç birazda,toplumda etkili ve yönlendirici olması sebebiyle, Abbasili yetkilileri düşündürüyordu…

"Öğrencisi ve müridi olan Şıblî şöyle der; Hallac'ı, idamından sonra rüyamda gördüm. Ve ona sordum:

Allah sana nasıl muamele etti?

Dedi:

-Beni bir misafir gibi karşıladı ve bana ikramda bulundu.

Seninle ilgili olarak diğerlerine nasıl davranacak? diye sordum.

Dedi:

-Onları da affedecek. Bana merhametli davrananları, Allah için merhametli davranmayanları yüzünden; bana düşmanlık edenleri de Allah için düşmanlık ettikleri için.

Şiblî sözlerine devamla;

“Ben ve Hallac aynı şey idik; beni divaneliğim kurtardı, onu aklı batırdı. Ben ve Hallac ayni şey idik. Ne var ki o sırrı açığa vurdu, ben sakladım.”

”Hallac’ı Mansur’un savunduklarından pekte hoşlanmayan sûfi Alauddevle es-Simnai şöyle nakleder:

“İbret için Hüseyin b. Mansur’un mezarına gittim. Meditasyonum sırasında ruhunu yükseklerin en yükseğinde gördüm. Şöyle yakardım: ‘Rabbim, bu ne haldir ki Firavun: ‘Ben en yüce rabbinizim’ ve Hallac: ‘Ben Hakkım’ dedikleri ve ikisi de Allahlık iddia ettikleri halde Hallac, yücelerin yücesinde. Firavun ise cehennem çukurunda. İçimi ilham edilen bir ses şöyle dedi: ‘Firavun hep kendini görerek öyle dedi, Hallac ise bizden başkasını görmediği için Ene’l Hak dedi”[4]

”Hallac-ı Mansur ile ilgili bu kısa araştırmayı yine Hallac’ın bir şiiri ile noktalayalım.

Şu bedenden sana makam.

Candır Senden başkasına yer yok gönülde

Seni saran; ruhum, cildim, kanımdır

Ne yaparım ayrı düşersek. Söyle !?

***** *** *** *****

Ey! Duyur dostlara, çabuk haber ver !

Paralandı yelken. Çöktü sefine

Deniz ortasında kaldım perişan

Gün olur Mansur’u berdar ederler

Göründü gözüme salibden nişan

Ne bahta var bana, ne de Medine

***** *** *** *****

Seven ben, o sevilen de benim

Bir bedene girmişiz iki ruhuz biz

O diye gördüğün benim bedenim

Bana bak, onu gör;hep ayni!"30

İnsanlar bazen hissettiklerini ifadeden aciz kalır veya halka,zahiren dine zıt ifadelerle kendilerini ifadeye çalışırlar.

Bediüzzaman Said Nursi ise bu önemli noktada his ile ifadeyi isabetli bir tarzda ortaya koymuş,halka ve hakka aykırı olmayacak;hissi,kalbi ve aklı doyuracak şekilde dile getirmiştir.

Hallac gibi zatlarda ise dil bîzar kalmıştır.

Mesela;Muhammed İkbal,Allah-ı mutlak ben olarak niteler.Bu lafza soyut olarak bakılınca ya ihatasızlıktan veya yanlış yorumlamalardan dolayı farklı yorumlara varılacaktır.

Belki kısa bir izah olan;gerçek varlık ancak onun varlığıdır.Bizdeki varlık bir vahidi kıyasi yani bir ölçü birimi olarak O'nun varlığını anlamaya bir vasıtadır.

Veya kelamda çok tartışılan;Alem,Allahın zatının mı,fiillerinin mi zuhurudur?Sıfatları da zatı gibi ezeli ve ebedi midir?

Evet,alem O'nun her bir sıfatının ayrı ayrı bir tecellisi,zatı gibi sıfatları da ve isimleri de ezeli ve ebedidir.

Mehmet ÖZÇELİK

02-09-2005

---

[1] A.Turan Aklan.Aksiyon.11-07-2004.

[2] Tegabün: 15 mealli âyeti okudu."Hz.Hüseyin ve kerbala faciası-adlı kitaptan.

[3] Genişçe bilgi için;Hz.Hüseyin ve Kerbala Faciası-adlı kitaba bakınız.

[4]**Sonsuzluğu kucaklamış aşkın sembolü Hallacı Mansur. sh.27.**

ŞUUNAT-I İLÂHİYE

İlahi işler,oluşlar,ölüşler,geliş ve gidişler,doğuştan ölüşe kadar olan her şey O'nun işlerindendir.

"Göklerde ve yerde olanlar O'ndan dilenirler. O, her gün yeni bir tecellidedir;"[1]

Allah sürekli bir tecelli üzeredir.Bir şeyde iki kere tecelli etmez.

Şair;

"Allah tecellisini tekrar etmez

Bir şeyi iki defa izhar etmez

Asarı neva-nevdir olan mamurun

Bilmez bunu kim, dikkati nazar etmez"

Her gün bir dünya gider bir dünya gelir.Dünyalar gibi varlıklarda özellikle insanda sürekli bir değişim ve tecelli üzeredir.Dünkü dünya ile bugünkü dünya,dünkü insan ile bugünkü insan aynı insan ve aynı tecelli değildir.Tıpkı akan su üzerindeki güneşin tecelli etmesiyle beraber o damlaların gitmesi ve kaybolması gibidir.

Bütün bunlar bir gelişme ve yükseliş ve tazelenmektir.Farklı isimlerin farklı tecellilerine mazhar olmaktır.

Alemdeki her şey şuunatı ilahiyyeyi hatırlatmaktadır.

Doğuş şuunat-ı ilahiyyeyi hatırlattığı gibi,ölüşde bitme manasında olmayıp o da şuunatın diğer tecellisini,tabiri caizse diğer versiyonlarını ve devamını hatırlatmaktadır.

İnsan kabiliyetiyle bu şuunatı bilmek ve anlamak için yaratılmıştır.

Alem ve her şey şuunatın yazılıp silinmesinde,tekrar be tekrar yine yazılıp silinmesinde bir yazı tahtası gibidir.Aslında tahtadaki değişiklikler,şuunatın değişikliğindendir.

Kâinattaki külli şuunat,külli fiillerdendir.Kitaplar özellikle Kur'an ise bu şuunatın sözlü ifadeleridir.

Bir ayna gibi varlıklara yansıyan şuun yani işler,sanatkârın her cihetle ustalığını ve maharetini göstermektedir.

Her bir şuun bütün esma ile irtibatlı ve münasebettardır.Ondandır ki,neticeleri de farklı farklı olmaktadır.

Kâinatta bir sel gibi akan şunlar,mahzen olan cennet ve cehenneme boşalmaktadır.

Şuunatın değişikliğiyle farklı şahsiyet ve kimlikler oluşmaktadır.

Allahın şuunatına mesel ve temsil yoluyla bakılabilir.

Her şeydeki hikmet,şuunatın umumunu birden göz önünde bulundurup değerlendirmekle hakiki manada anlaşılabilir.

Bazen dil ve akıl şuunatın tabirinde aciz kalıp takdis etmektedir.

Hava alemi,şuunatın sarf ve tedbirinde bir deniz mesabesinde sevketmektedir.

Bütün şuunat hak ve hakikat olup,hayal ürünü ve hayali değildir.

Zat ve sıfat itibarıyla benzersiz olduğu gibi,şuunatı cihetiyle de benzersizdir.

Hayata çıkan tüm varlıklar onun şuunatının tecellisine mazhar olmak için çırpınmakta,adeta birbirleriyle yarış yapmaktadırlar.Çünki hayatın gaye ve neticesi,şuunatın tecellisine mazhariyettir.

Şuunatı ilahiye birbiriyle memzuç olarak bulunmaktadır.

MEHMET ÖZÇELİK

10-09-2005

---

[1] Rahman.29.

KUR'AN-DA SORU CÜMLELERİ

Kur'anda Men soru ekiyle 395 âyet geçmektedir.Biz bunlardan düşündürmesi ve bir adım olması düşüncesiyle Elif ve Hel ile yapılan soru cümlelerini ele aldık:

ELİF - E -

"Hiç, ben ondan başka ma'budlar mı tutarım? Eğer o Rahman bana bir keder irâde buyurursa onların şefaati benden yana hiç bir şeye yaramaz ve beni kurtaramazlar."[1]

"Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı birçok tanrılar mı, yoksa hepsinden üstün kahredici bir Allah mı daha hayırlıdır?"[2]

"Yine unutma ki bir vakıt Melâikeye Âdem için secde edin demiştik derhal secde ettiler, lâkin İblîs hiç dedi: ben bir çamur halinde yarattığın kimseye secde mi ederim?"[3]

"Buna karşı seninle münakaşaya kalkışırlarsa de ki «ben: Yüzümü islâm ile tertemiz Allaha tuttum bana tabi' olanlar da», o kitab verilenlerle verilmiyen ümmîlere de de ki: siz, «islâmı kabul ettiniz mi?» eğer nizaı keser islâma girerlerse doğru yolu tutmuşlardır, yok yüz çevirirlerse sana da düşen ancak tebliğdir, Allah görüyordur o kulları da."[4]

"Yoksa fısıltınızdan önce sadaka vermekten korktunuz mu? Madem ki, yapmadınız, Allah da size tevbe lütfetti, artık namaza devam edin, zekatı verin ve Allah'a ve peygamberine itaat edin! Allah her ne yaparsanız haberdardır."[5]

"Yanında kitaptan bir ilim bulunan zat ise: «Ben onu sana gözünü kırpmadan önce getiririm.» dedi. Derken onu yanında duruyor görünce: «Bu, Rabbimin bir lutfudur; beni imtihan için ki, şükredecek miyim, yoksa nankörlük mü edeceğim. Kim şükrederse ancak kendisi için şükreder, her kim de nankörlük ederse, şüphe yok ki, Rabbim herşeyden müstağnidir, büyük ihsan sahibidir» dedi."[6]

“Ve eğer Biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık diyeceklerdi ki: «Ayetleri genişçe açıklansaydı ya! Arab'a yabancı dil (öyle) mi?» De ki: «O iman edenler için bir rehber ve şifadır, iman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlak vardır ve o, onlara karşı körlüktür. Onlara uzak bir yerden haykırılır.”[7]

“Allah, vaktiyle peygamberlerden: «Andolsun ki, size kitap ve hikmetten her ne verdiysem, sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde ona kesinlikle inanacaksınız ve çaresiz ona yardım edeceksiniz.» diye söz almış ve: «Bunu kabul ettiniz mi? Bunun üzerine ağır ahdimi boynunuza aldınız mı?» demişti. Onlar: «Kabul ettik.» dediler. Allah da: «Öyle ise, şahit olun, ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim!» buyurdu.”[8]

“Vay dedi zevcesi, «Ben bir kocakarı, kocam da bir ihtiyar iken doğurabilir miyim? Gerçekten bu çok şaşılacak bir şey !”[9]

“Emin misiniz o göktekinden; sizinle yeri göçürüvermesinden? O zaman bakarsın ki, o yer çalkalanıyor!”[10]

“Yoksa siz: «İbrahim de İsmail de İshak da Yakup da torunları da hep yahudi veya hıristiyan idiler.» mi diyorsunuz? De ki: «sizler mi daha iyi bileceksiniz, yoksa Allah mı? Allah'ın şahitlik ettiği bir gerçeği bilerek gizleyenlerden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.”[11]

“Hele onları ve Allah' tan başka taptıkları şeyleri bir araya toplayıp: «Siz mi saptırdınız kullarımı, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?» diyeceği gün.”[12]

“Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratan Biz miyiz?”[13]

“Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz?”[14]

“Buluttan onu siz mi indiriyordunuz. yoksa Biz miyiz indiren?”[15]

“Onun ağacını siz mi inşa ettiniz, yoksa Biz miyiz inşa eden?”[16]

“Siz mi yaratılışça daha çetinsiniz, yoksa gökyüzü mü? Onu O «Allah» bina etti.”[17]

“Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: «Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara «Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin.» diyen?» «Haşa, dedi, sen her türlü eksikliklerden münezzehsin ya Rab! Benim için gerçek olmayan bir sözü söylemem bana yakışmaz. Eğer söylemiş olsaydım elbette Sen bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ben ise Senin zatında olanı bilmem! Şüphesiz Sen, gizlilikleri çok iyi bilensin.”[18]

“Dediler ki: «Sen mi yaptın bunu tanrılarımıza ey İbrahim?»[19]

“Küfre saplananlara gelince, onları uyarsan da uyarmasan da onlarca aynıdır. İman etmezler.”[20]

“Onları uyarsan da uyarmasan da farketmez, inanmazlar.”[21]

“Eğer şaşıracaksan, işte şaşılacak şey onların şu lakırdısı: «Biz toprak olduğumuz vakit mi; gerçekten biz mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?» işte bunlar Rablerini inkar edenlerdir, işte bunlar tomruktan boyunlarında ve işte bunlar cehennemliktirler, orada süresiz kalacaklardır.”[22]

“Bir de dediler ki: «Biz bir sürü kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz vakit mi, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?»”[23]

“Bu, onların cezasıdır, çünkü onlar ayetlerimizi inkar ettiler ve: «Sahi biz bir yığın kemik ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?» dediler.”[24]

“Böyle iken insan diyor ki: «Öldüğüm zaman, ileride mutlaka bir hayat sahibi kimse olarak çıkarılacak mıyım?»[25]

“ki: «ölüp de bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, sahi biz mi mutlaka diriltileceğiz?”[26]

“Ve o küfredenler dediler ki: «Biz ve atalarımız toprak olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mutlaka yeniden diriltilecek miyiz?”[27]

“Bir de: «A! Yeryüzünde kaybolup gittikten sonra mı, gerçekten biz mi muhakkak yeni bir yaratılışta olacağız?» dediler. Fakat onlar Rablerine kavuşmayı inkar eden kafirlerdir.”[28]

“Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman mı biz tekrar dirilecek mişiz?”[29]

“Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman gerçekten biz cezalanacak mıyız?»[30]

“Öldüğümüz ve bir toprak olduğumuz vakit ha?! Bu, çok uzak bir dönüş!»[31]

“Yoksa gökleri ve yeri yaratıp sizin için gökten bir su indiren mi? Biz, o su ile gözleri ve gönülleri açan bahçeler bitirmekteyiz. Siz onların bir ağacını bile bitiremezdiniz. Allah' la birlikle bir tanrı mı var? Hayır, onlar, sapıklığa giden bir topluluktur.”[32]

“Yoksa yeryüzünü bir karargah kılıp onun içinde ırmaklar akıtan, onun için oturaklı dağlar yapan ve iki deniz arasına bir engel koyan mı? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Hayır, onların çoğu ilim ehli değildir.”[33]

"Yoksa, darda kalan kendisine dua ettiği zaman, onun duasını kabul edip kötü durumdan kurtaran ve sizleri yeryüzünün yönetcileri kılan mı? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Siz. pek az düşünüyorsunuz!"[34]

"Yoksa size kara ve denizin karanlıklarında yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgardan müjdeci gönderen mi? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? Allah, yüksek, çok yüksektir onların ortak koştuklarından!"[35]

"Yoksa halkı önce yaratıp sonra yaratmayı tekrarlaycak olan ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah'la birlikte bir tanrı mı var? De ki: «Hayır getirin delilinizi eğer doğru söylüyorsanız!"[36]

"Eğer şaşıracaksan, işte şaşılacak şey onların şu lakırdısı: «Biz toprak olduğumuz vakit mi; gerçekten biz mi yeni bir yaratılış içinde bulunacağız?» işte bunlar Rablerini inkar edenlerdir, işte bunlar tomruktan boyunlarında ve işte bunlar cehennemliktirler, orada süresiz kalacaklardır."[37]

"Bir de dediler ki: «Biz bir sürü kemik olduğumuz ve ufalanıp tozduğumuz vakit mi, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?»[38]

"Bu, onların cezasıdır, çünkü onlar ayetlerimizi inkar ettiler ve: «Sahi biz bir yığın kemik ve ufalanıp tozduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?» dediler."[39]

"ki: «ölüp de bir toprak, bir yığın kemik olduğumuz zaman mı, sahi biz mi mutlaka diriltileceğiz?"[40]

"Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman mı biz tekrar dirilecek mişiz?"[41]

"Öldüğümüz ve bir toprakla bir yığın kemik olduğumuz zaman gerçekten biz cezalanacak mıyız?»[42]

“ve diyorlardı ki: «Biz ölüp, toprak ve kemik yığını olduktan sonra, gerçekten biz mi bir daha diriltileceğiz?”[43]

“Diyorlar ki: «Biz gerçekten eski halimize döndürülecek miyiz?”[44]

“«A a.! Sen Yusuf musun?» dediler. Ben Yusuf'um, bu da kardeşim! Allah bize lütfuyla iyilikte bulundu;bir gerçektir ki, kim Allah' tan korkar ve sabrederse, muhakkak Allah iyilerin mükafatım zayi etmez.» dedi.”[45]

“O zikir (vahiy) aramızdan ona mı bırakılıyor? Belki o bir şımarık yalancıdır!”[46]

“O Kur'an aramadan ona mı indirilmiş? Doğrusu onlar benim Kur'an'ımdan bir kuşkulu şüphe içindeler; doğrusu henüz azabımı tatmadılar.”[47]

“«Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?» dediler. Bunu sana sadece bir tartışma olsun diye fırlattılar (ortaya attılar). Doğrusu onlar çok kavgacı bir kavimdirler.”[48]

“Bir de hepsi toplanarak Allah'ın huzuruna çıkarılacaktır; zayıflar büyüklük taslayanlara şöyle diyecekler: «Bizler sizlere uymuştuk; şimdi siz, Allah'ın azabından zerrece bir şeyi bizden savabilir misiniz?» « Allah bize hidayet etseydi, ebette sizi hidayete erdirirdik. şimdi bizler sızlansak da sabretsek de farketmez; bizim için kurtuluş yoktur!» diyeceklerdir.”[49]

“Yoksa siz, hacılara su temin etmeyi ve Mescid-i Haram'da umreciliği, Allah'a ve ahiret gününe inanıp da Allah yolunda cihad edenin işi gibi mi tuttunuz? Bunlar, Allah katında eşit olmazlar. Allah, zalimler güruhunu doğru yola iletmez.”[50]

“Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize de sor: Biz Rahman'dan başka ibadet olunacak ilahlar yapmış mıyız?”[51]

“İlahları bir tek ilah mı kılmış? Bu gerçekten şaşılacak birşey, çok tuhaf!”[52]

“Babası: «Sen benim ilahlarımdan geçmek mi istiyorsun ey İbrahim? Yemin ederim ki, eğer vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım; beni sen uzun bir süre bırak git!» dedi.”[53]

“De ki: «Kendinizi bir düşünür müsünüz, Allah'ın azabı başınıza gelse veya kıyamet başınıza kopsa Allah'tan başkasına mı dua edersiniz? Eğer doğru söylüyorsanız söyleyin bakalım!»[54]

“De ki: «Söyleyin bakayım, eğer Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alır, kalplerinizi mühürleyiverirse, Allah'tan başka hangi tanrı onu size iade edecek?» Bak Biz delillerimizi nasıl evirip çevirip türlü türlü açıklıyoruz! Sonra da onlar nasıl (yüz çevirip) geçiveriyorlar!”[55]

“De ki: «Ne dersiniz, şayet O'nun azabı size yatarken veya gündüzün gelecek olsa, suçlular bunlardan hangisinin hemen gelmesini isterler?»[56]

“De ki: «Baksanıza Allah sizin için rızık olarak neler indirdi de siz ondan bir kısmını haram, bir kısmını da helal yaptınız!» De ki: «Size Allah mı izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?»[57]

“Nuh: « Ey kavmim, ne dersiniz? Eğer ben Rabbimden açık bir delil üzerinde isem ve O, bana katından bir rahmet vermiş de size onu görecek göz verilmemişse, onu istemediğiniz halde biz sizi ona zorlayacak mıyız?”[58]

“Salih: « Ey kavmim, ne dersiniz, eğer Rabbimden açık bir delil ile gelmişsem ve bana katından bir rahmet vermişse, O'na isyan ettiğim takdirde beni O'ndan kim kurtarabilir? Demek ki, siz bana zarar vermekten başka birşey yapmayacaksınız.”[59]

“Şu'ayb: «Ey kavmim, ne dersiniz, eğer ben Rabbimin katından açık bir delil ile gelmişsem ve O, bana kendi kalından güzel bir rızık vermişse ne yapmalıyım? Size muhalefet etmemle sizi men ettiğim şeylere kendim düşmek istemiyorum. Ben, yalnızca

gücümün yettiği kadar düzeltmeyi istiyorum, başarım da Allah'ın yardımı iledir. Ben yalnız O'na dayandım ve ancak O'na yüz tutarım."[60]

"De ki: «Söyleyin bakayım, eğer Allah, geceyi üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size bir ışık sağlayacak Allah'tan başka tanrı kim? Hala dinlemeyecek misiniz?»[61]

"De ki: «Haber verin bakayım, eğer Allah gündüzü üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli kılarsa, size içinde dinleneceğiniz bir gece getirecek Allahtan başka tanrı kim?! Hala görmeyecek misiniz?»[62]

"De ki: «Gördünüz ya, O Allah'tan başka yalvardığınız ortaklarınızı! Gösterin bana onların bu yeryüzünün hangi parçasını yarattıklarını!» Yoksa onların göklerde mi bir ortaklığı var, ya da kendilerine bir kitap vermişiz de ondan açık bir delil mi var ellerinde? Hayır, o zalimler, birbirlerini aldatmadan başka bir vaadde bulunmuyorlar!"[63]

"De ki: «Söyleyin bakalım! Eğer o Kur'an Allah tarafından (gelmiş olup) da sonra siz onu inkar etmişseniz o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha şaşkın kim olabilir?»[64]

"De ki: «Şimdi baksanıza, şu sizin Allah'ın berisinden (Allah'tan başka) yalvarıp durduklannıza, gösterin bana, onlar yeryüzünün hangi parçasını yaratmışlar? Yoksa onların göklerde mi bir ortakları var? Haydi bana bundan önce (indirilmiş) bir kitap veya bir ilim kalıntısı getirin, eğer doğru söylüyorsanız!»[65]

"De ki: «Şuna vicdanınızda bir baktınız mı: Eğer bu, Allah tarafından geldi de siz onu inkar ettiyseniz ve İsrail oğullarından bir şahit de onun benzerine şahitlik edip iman getirdi de siz kibirlenmek istediyseniz? Şüphe yok ki. Allah zalimleri doğru yola çıkarmaz.»[66]

"De ki: «Gördünüz mü, Allah beni ve beraberimdekileri yok etse ya da bize merhamet buyursa, iki takdirde de kafirleri elem verici azaptan kurtaracak kimdir?»[67]

“De ki: «Gördünüz mü, eğer sabaha kadar suyunuz batakalırsa (çekilecek olsa), size kim bir akarsu getirebilir?”[68]

“Gördünmü? dedi: kayaya sığındığımız vakıt doğrusu ben balığı unuttum, ve bana onu söylememi her halde Şeytan unutturdu, o âcayib bir sûrette denizdeki yolunu tutmuştu.”[69]

“Gördün mü o tanrısını canının istediği edineni? Artık ona sen mi vekil olacaksın?”[70]

“O yasaklayanı gördün mü?”[71]

“Gördün mü; ya o kul doğru yolda ise?”[72]

“Baksana, yalanlar ve tersine giderse, iyi mi?”[73]

“Gördün mü o dine yalan diyeni?”[74]

HEL -

“O günki, cehenneme: «Doldun mu?» diyeceğiz. O da: «Daha ziyade (fazla) var mı?» diyecek.”[75]

“Onlar, sadece Allah'ın buluttan gölgelikler içinde meleklerle birlikte gelmesini ve kendi işlerinin bitirilmesini gözetliyorlar. Oysa bütün işler Allah'a götürülür.”[76]

“Baksana, İsrail oğullarının Musa'dan sonra ileri gelenlerine! Hani onlar, bir peygamberlerine: «Bize bir kumandan gönder de Allah yolunda savaşalım...» dediler. O da: «Size savaş farz kılınırsa, acaba yapmamazlık eder misiniz?» dedi. Onlar: «Bize ne oldu da yurtlarımızdan çıkarıldığımız ve çocuklarımızdan ayrıldığımız halde Allah yolunda savaşmayalım?» dediler. Bunun üzerine savaş kendilerine farz kılınınca da onlardan pek azı hariç, yüz çevirdiler. Ama Allah, o zalimleri bilir.”[77]

“Sonra o kederin arkasından size içinizden bir zümreyi saran bir güven, bir uyku indirdi; diğer bir zümre ise kendi dertlerine düşmüş, Allah'a karşı cahiliyye kanaatine benzeyen gerçek dışı bir kanaat besliyorlar: «Bizim yapacağımız bir şey var mı?» diyorlardı. De ki: «Şüphesiz, bütün iş Allah'ındır.» Onlar, içlerinde sana açıklamadıkları bir şey gizliyorlar, «Bizim bu işte görüşümüz alınsaydı burada öldürülüp gitmezdik» diyorlar. De ki: «Evinizde bile olsaydınız öldürülmesi takdir edilmiş bulunanlar çaresiz yine çıkıp ölecekleri yerleri boylayacaklardı. Allah içinizdekileri yoklamak ve yüreklerinizdekini meydana çıkarmak için bunu başınıza getirdi. Allah sinlerin özünü bilir.”[78]

“De ki: «Ey kitap verilenler, siz yalnızca Allah'a inanmamızdan; bize indirilene ve daha önce indirilene inanmamızdan, bir de çoğunuz doğru yoldan çıkmış olduğunuzdan dolayı bizden hoşlanmıyorsunuz.»[79]

“De ki: «Allah yanında cezaca bundan daha kötüsünü size haber vereyim mi? Allah'ın la'net ettiği, gazabına uğrattığı, kendilerini maymunlara ve domuzlara dönüştürdüğü kimselerle Tağut'a tapanlar, işte bunlar, yerleri en kötü yer olan ve doğru yoldan en çok sapanlardır.»”[80]

“Bir vakit Havariler: «Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?» demişlerdi de İsa da: «İnanıyorsanız Allah'tan korkun!» demişti.”[81]

“De ki: «Kendinizi gördün mü? Şayet Allah'ın azabı ansızın yahut açıktan başınıza geliverse, zalimler topluluğundan başkası mı helak olur?»[82]

“De ki: «Ben size «Allah'ın hazineleri benim yanımdadır.» demiyorum; gaybı da bilmem, size «Ben meleğim.» de demiyorum; ben ancak bana verilen vahye uyarım.» De ki: «Kör ile gören bir olur mu? Artık biraz düşünmez misiniz?”[83]

“Allah'a ortak koşanlar diyecekler ki: «Allah dileseydi ne biz, ne de babalarımız O'na ortak koşardık; hiçbir şeyi de haram kılmazdık.» Bunlardan öncekiler de Bizim azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanlamışlardı. Onlara de ki: «İlim denilecek birşeyiniz var mı ki, bize çıkara-sınız? Siz sadece bir zannın ardından gidiyorsunuz ve siz yalnızca atıp tutuyorsunuz.»[84]

“Onlar, ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rablerinin bir takım alametlerinin gelmesini gözetliyorlar. Rabbinin bazı alametleri geldiği gün, önceden iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış bir kimseye o günkü imanı hiçbir yarar sağlamaz. De ki: «Gözetin! Çünkü biz de şüphesiz gözetiyoruz.”[85]

“Onlar, bakalım sonu nereye varacak diye ancak onun tehditlerinin gerçekleşmesini bekliyorlar. Onun tehditlerinin geleceği gün önceden onu unutmuş olanlar: «Muhakkak ki, Rabbimizin peygamberleri bize gerçeği getirmişlermiş. Bak şimdi bizim şefaatçılardan hiçbiri var mı ki, bize şefaat etsinler? Veya geri döndürülsek de yaptığımız işlerden başkasını yapsak?» diyecekler. Doğrusu onlar, kendilerine yazık ettiler ve uydurup güvendikleri şeyler yanlarından kaybolup gitmiş olacaktır.”[86]

“Ayetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı yalanlayanların bütün işledikleri boşa gitmiştir. Herhalde çekecekleri sırf kendi yaptıklarının cezasıdır.

“De ki: «Siz, bizim için ancak iki güzel şeyden birini bekleyebilirsiniz. Biz ise size, Allah'ın kendi katından veya bizim elimizle bir azap indirmesini bekliyoruz. O halde bekleyin, biz de sizinle birlikte bekliyoruz!»[87]

“Bir sure indirilince «Sizi birisi görüyor mu?» diye birbirlerine göz ederler, sonra da sıvışır giderler. Allah kalplerini burkmuştur. Çünkü bunlar anlamak istemez kimselerdir.”[88]

“De ki: «Sizin ortak koştuklarınız arasında, önce yaratıp (öldükten) sonra tekrar varlığa çeviren biri var mı?» De ki: «Allah mahlukatı yoktan yaratır, (öldükten) sonra çevirip yine yaratır. Artık nasıl saptırılıyorsunuz?»[89]

“De ki: «Sizin ortak koştuklarınız arasında doğru yola hidayet eden biri var mı?» De ki: «Allah doğru yola hidayet eder. O halde doğru yola hidayet eden mi uyulmaya layıktır yoksa hidayet olunmadıkça kendi kendine onu bulamayan mı? O halde ne oluyorsunuz? Nasıl hüküm veriyorsunuz?»[90]

“Sonra o zulmedenlere denilecek ki: «Tadın bakalım o sonsuz azabı! Vaktiyle kazandığınızın dışında bir sebeple cezalandırılacak da değilsiniz?»[91]

“Bu iki grubun durumu, kör ve sağır ile gören ve işitenin durumu gibidir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Artık düşünmez misiniz?”[92]

“Babaları dedi ki: «Hiç ben onu size inanır mıyım? Ya bundan önce size kardeşini İnandığım gibi olursa! En hayırlı koruyucu da Allah'tır. Ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.»[93]

“Dedi ki: «Cahilliğinizde siz Yusuf ile kardeşine ne yaptığınızı biliyor musunuz?»[94]

“De ki: «Göklerin ve yerin Rabbi kim?» Deki: «Allah!» Yine de ki: «Allah» tan başka kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar verme gücüne malik olmayanları dost mu ediniyorsunuz!» De ki: «Hiç kör ile gören bir olur mu, yahut karanlıklarla nur bir olur mu? Yoksa Allah'a O'nun yarattığı gibi mahluklar yaratan ortaklar buldular da yaratma kendilerince birbirine benzer mi göründü?» De ki: «Allah herşeyin yaratıcısı ve O birdir, kahredicidir.»[95]

“O kafirler, sadece kendilerine meleklerin gelmesin! veya Rabbinin emrinin gelmesini beklerler, onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi; fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.”[96]

“Allah şunu mİsal getirdi: Bir yanda hiçbir şeye gücü yetmeyen bir köle, diğer yanda tarafımızdan güzel bir rızık verdiğimiz, ondan gizli, açık olarak harcayan hür bir insan, bunlar hiç eşit olur mu? Bütün hamd, Allah'a mahsustur, fakat çokları bilmezler.”[97]

“Allah şunu da bir örnek veriyor: Birisi hiçbir şeye gücü yetmeyen, efendisine sadece bir ağırlık olan ve ne tarata gönderilse hiçbir işe yaramayan bir dilsizdir. Bu dilsiz hiç adaletle emreden ve doğru bir yolda giden kimse ile eşit olabilir mi?”[98]

“veyahut altından bir evin olsun ya da gökyüzüne çıkasın; ona çıktığına da asla inanmayız; ta ki bize okuyacağımız bir mektup indiresin!» De ki: «Rabbimin şanı yücedir, ben sadece beşer olan bir peygamberim.»[99]

“Musa ona: «Sana öğretilen ilimden bana da öğretmen şartıyla

sana tabi olabilir miyim» dedi.”[100]

“De ki: «Size amelleri en çok hüsrana gidenleri haber vereyim mi?”[101]

“O, bütün göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir; o halde O'na ibadet et ve ibadetine sebatla sabret. Hiç sen O'na bir adaş bilir misin?”[102]

“Bir de onlardan önce nice kuşakları helak ettik. Hiç onlardan birini hissediyor musun veya onların gizli bir seslerini işitiyor musun?”[103]

“O zaman kız kardeşin gidiyor ve: «ona iyi bakacak birini bulayım mı size?» diyordu. Böylece, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye seni tekrar annene iade ettik. Hem bir adam öldürdün de seni gamdan kurtardık, seni birçok denemelerden geçirdik; bu sebeple yıllarca Medyen halkı arasında kaldın, sonra da ey Musa, bir kader üstüne geldin.”[104]

“Derken şeytan ona vesvese verdi: «Ey Adem, sana sonsuzluk ağacını ve çürümesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?» dedi.”[105]

“Kalpleri hep oyunda, hem o zalimler gizlice fısıldaştılar: «Bu ancak sizin gibi bir insan! Artık göz göre göre büyüye mi gidiyorsunuz?»[106]

“Her kim, Allah'ın ona dünyada ve ahirette asla yardım etmiyeceğini sanıyorsa, hemen yukarıya bir ip uzatsın, sonra (kendini boğup) nefesini kessin de bir baksın, (baş vurduğu) hilesi öfkesini giderecek mi?”[107]

“ve halka: «Siz de toplanır mısınız?» denildi.”[108]

“ (İbrahim) dedi. Dua ettiğiniz vakit onlar işitirler mi;”[109]

«Allah'tan gayrı, (onlar) size yardım ediyorlar mı? Veya kendilerine mi yardıma çalışıyorlar.»[110]

“ (O zaman) diyecekler: «Acaba bize bir mühlet verilir mi?»[111]

“Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?”[112]

“Her kim de kötülükle gelirse, artık yüzleri ateşte sürtülür. Başka değil, sırf yaptığınız amellerin karşılığı ile karşılanacaksınız.”[113]

“önceden ona emzikçileri (süt anneleri) yasaklamıştık. Ablası varıp: «Sizin hesabınıza bunun bakımını üstlenecek ve ona iyi davranacak bir aile buluvereyim mi?» dedi.”[114]

“ (Allah) size kendinizden bir misal verdi: Hiç size kısmet ettiğimiz şeyde elleriniz altındaki kölelerinizden ortaklarınız bulunur da onlarla siz eşit olur, aranızda birbirinizi saydığınız gibi, onları da sayar mısınız? İşte düşünecek bir toplum için ayetleri böyle ayırdediyoruz.”[115]

“Allah O'dur ki sizi yarattı, sonra da size rızık verdi; sonra sizi öldürür; sonra sizi diriltir. Hiç sizin ortak koştuklarınızdan, bunlardan birini yapacak var mı? Çok münezzeh ve çok yücedir O, onların koştukları ortaklardan.”[116]

“Böyle iken o küfredenler şöyle dediler: «Size, parçalanıp didik didik didiklendiğiniz zaman, muhakkak siz yeni bir yaratılış içinde bulunacaksınız diye, peygamberlik eden bir adam gösterelim mi?»[117]

“O zayıf düşürülenler de büyüklük taslayanlara: «Hayır işiniz gece gündüz dolap (çevirmekti) ; çünkü sizler, bizlere hep Allah'a küfretmemizi ve ona eşler koşmamızı emrediyordunuz.» derler ve böyle atışırlarken, azabı gördükleri zaman, içlerinden pişmanlık duymaktadırlar. Biz de o küfredenlerin boyunlarına tomrukları geçirmişizdir de yalnızca yaptıklarının cezasını çekiyorlardır.”[118]

“Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka bir yaratıcı mı var? O, size gökten ve yerden rızık verir. Başka tanrı yoktur, ancak O var. O halde nasıl (gerçekten) çevrilirsiniz?”[119]

“Nasıl bir bakıştırır mısınız (seyretmek ister misiniz]? der.”[120]

“Yoksa o, gece saatlerinde kalkan, secdeye kapanıp, ayakta durarak daima vazifesini yapan, ahireti hesaba katan ve Rabbinin rahmetini uman kimse gibi olur mu? De ki: «Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?» Ancak temiz akıllı olanlar anlar.”[121]

“Allah şöyle bir misal vermiştir: Bir adam (köle) ki, bir takım ortaktan var. hırçın hırçın çekiştirip duruyorlar. Bir de selametle (yalnız) bir kişiye ait bir adam (köle) var. Hiç bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd

Allah'ındır, fakat pek çoktarı bilmezler.”[122]

“Andolsun ki, onlara: «O gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan kesinlikle «Allah'tır» diyeceklerdir. De ki: «Gördünüz ya. Allah'tan başka çağırdıklarınızı, eğer Allah bana bir keder dilerse, onlar O'nun vereceği kederi açabilirler mi? Ya da O, bana bir rahmet dilerse onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi?» De ki: « Allah bana yeter! Tevekkül edenler hep O'na dayanır!»[123]

“Her kimi de Allah şaşırtırsa artık bundan sonra ona hiçbir dost yoktur. O zalimleri azabı gördükleri vakit: «Geri dönmeye bir yol var mı?» derken göreceksin.”[124]

“Hep kıyamete, hiç farkında değillerken onun ansızın başlarına gelivermesine bakıyorlar.”[125]

“O günki, cehenneme: «Doldun mu?» diyeceğiz. O da: «Daha ziyade (fazla) var mı?» diyecek.”[126]

“Önlerinden nice nesilleri helat ettik ki, onlar bunlardan tutumca (kuvvetce) daha çetindiler ve şehirlerde kaçacak delik aradılar. Var mı bir kaçacak yer?”[127]

“İbrahim'in ikram edilen konuklarının haberi geldi mi sana?”[128]

“İyiliğin karşılığı, yalnız iyilik değil midir?”[129]

“Şimdi Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?”[130]

“Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti göstereyim mi size?”[131]

“O ki, birbirine uygun yedi gök yaratmıştır. O Rahman'ın yarattığında hiçbir nizamsızlık göremezsin. Haydi çevir gözü(nü), görebilir misin hiç bir çatlak, bir kusur?”[132]

“Gerçekten insan üzerinden öyle uzun bir süre gelip geçti ki o anılmaya değer bir şey bile değildi?!”[133]

“Musa'nın haberi sana geldi mi?”[134]

“De ki: İster misin arınasın?”[135]

“Nasıl, kafirler ettiklerinin cezasını buldular mı?”[136]

“O orduların kıssası sana geldi ya?”[137]

“Geldi mi sana o Ğaşiye (her şeyi kuşatacak salgın, istilacı kıyametin) haberi?”[138]

“Nasıl, bunlarda bir akıl sahibi için bir yemin (edilir şey) var değil mi?”[139]

Mehmet ÖZÇELİK

10-08-2005

---

[1] Yasin.23.

[2] Yusuf.39.

[3] İsra.61.

[4] Âl-i İmran.20.

[5] Mücadele.13.

[6] Neml.40.

[7] Fussilet.44.

[8] Âl-i İmran.81.

[9] Hud.72.

[10] Mülk.16.

[11] Bakara.140.

[12] Furkan.17.

[13] Vakıa.59.

[14] Vakıa.64.

[15] Vakıa.69.

[16] Vakıa.72.

[17] Naziat.27.

[18] Maide.16.

[19] Enbiya.62.

[20] Bakara.6.

[21] Yasin.10.

[22] Ra’d.5.

[23] İsra.49.

[24] İsra.98.

[25] Meryem.66.

[26] Mü’minun.82.

[27] Neml.67.

[28] Secde.10.

[29] Saffat.16.

[30] Saffat.53.

[31] Kaf.53.

[32] Neml.60.

[33] Neml.61.

[34] Neml.62.

[35] Neml.63.

[36] Neml.64.

[37] Ra’d.5.

[38] İsra.49.

[39] İsra.98.

[40] Mü’minun.82.

[41] Saffat.16.

[42] Saffat.53.

[43] Vakıa.47.

[44] Naziat.10.

[45] Yusuf.90.

[46] Kamer.25.

[47] Sad.8.

[48] Zuhruf.58.

[49] İbrahim.21.

[50] Tevbe.19.

[51] Zuhruf.45.

[52] Sad.5.

[53] Meryem.46.

[54] En’am.40.

[55] En’am.46.

[56] Yunus.50.

[57] Yunus.59.

[58] Hud.28.

[59] Hud.63.

[60] Hud.88.

[61] Kasas.71.

[62] Kasas.72.

[63] Fatır.40.

[64] Fussilet.52.

[65] Ahkaf.4.

[66] Ahkaf.10.

[67] Mülk.28.

[68] Mülk.30.

[69] Kehf.63.

[70] Furkan.23.

[71] Alak.9.

[72] Alak.11.

[73] Alak.13.

[74] Maun.1.

[75] Kaf.30.

[76] Bakara.210.

[77] Bakara.246.

[78] Âl-i İmran.154.

[79] Maide.59.

[80] Maide.60.

[81] Maide.112.

[82] En’am.47.

[83] En’am.50.

[84] En’am.148.

[85] En’am.158.

[86] A’raf.53.

[87] A’raf.147.

[88] Tevbe.127.

[89] Yunus.34.

[90] Yunus.35.

[91] Yunus.52.

[92] Hud.24.

[93] Yusuf.64.

[94] Yusuf.89.

[95] Ra’d.16.

[96] Nahl.33.

[97] Nahl.75.

[98] Nahl.76.

[99] İsra.93.

[100] Kehf.66.

[101] Kehf.103.

[102] Meryem.65.

[103] Meryem.98.

[104] Taha.40.

[105] Taha.120.

[106] Enbiya.3.

[107] Hac.15.

[108] Şuara.39.

[109] Şuara.72.

[110] Şuara.93.

[111] Şuara.203.

[112] Şuara.221.

[113] Neml.90.

[114] Kasas.12.

[115] Rum.28.

[116] Rum.40.

[117] Sebe.7.

[118] Sebe.33.

[119] Fatır.3.

[120] Saffat.54.

[121] Zümer.9.

[122] Zümer.29.

[123] Zümer.38.

[124] Şura.44.

[125] Zuhruf.66.

[126] Kaf.30.

[127] Kaf.36.

[128] Zariyat.24.

[129] Rahman.60.

[130] Rahman.13,31 defa zikredilmiştir.

[131] Saf.10.

[132] Mülk.3.

[133] İnsan.1.

[134] Naziat.15.

[135] Naziat.18.

[136] Mutaffifin.36.

[137] Buruc.17.

[138] Ğaşiye.1.

[139] Fecr.5.

UYARMA VE RÜYADAKİ TASDİK

“Şu muhakkak ki inkâr edenleri uyarsan da, uyarmasan da onlar için birdir. Onlar inanmazlar.”[1]

“Onları korkutsan da korkutmasan da onlara göre birdir, inanmazlar.”[2]

“Bu da ilk uyarıcılardan bir uyarıcıdır.”[3]

“”Ey Muhammed! Âd kavminin kardeşi Hud'u hatırla. Hani O, Ahkâf denilen yerde kavmini uyarmıştı. O'ndan önce ve sonra da nice peygamberler gelip geçmiştir. Hud, kavmine: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Çünkü ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum." demişti.”[4]

“Bunlar üstün bir hikmettir fakat uyarılar fayda vermiyor.”[5]

“Şüphesiz Firavun ailesine de uyarıcı peygamberler geldi.”[6]

“Eğer onlar, yine yüz çevirirlerse de ki: "Ben sizi Âd ve Semud'un başına gelen yıldırıma benzer bir yıldırıma karşı uyardım."[7]

“Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. O gün kişi ellerinin ne takdim ettiğine bakacak ve kâfir diyecek ki: "Ah ne olaydı, ben bir toprak olaydım."[8]

“(Lût), onları bizim yakalamamıza karşı uyarmıştı. Fakat ikazlara karşı kuşku duydular,”[9]

“Gerçekten biz Nûh'u kavmine gönderdik, "kavmine acı bir azap gelmezden önce onları uyar" diye.”[10]

“İnsanları (eğri yolun sonundan) korkut, inananlara Rableri nezdindeki yüksek makamları müjdele, diye içlerinden bir adama vahyimizi göndermemiz onlara tuhaf mı geldi? Kâfirler: "Hiç şüphesiz bu besbelli bir sihirbaz." dediler.”[11]

“Kendi emrinden ruh (vahiy) ile melekleri, kullarından dilediği peygamberlere indirip şu gerçeği insanlara bildirin, buyuruyor: Benden başka hiçbir ilâh yoktur. Ancak benden korkun.”[12]

“Ben sizi köpürdükçe köpüren bir ateşe karşı uyardım.”[13]

“Kalk artık uyar.”[14]

Kur’an-ı Kerim özellikle peygamberlerin kendi kavimlerini uyarmaları ve uyanmamaları sonucu başlarına gelen musibet örnekleriyle doludur.

Azgınlığa karşı uyarmak üzere en zalim kişide olsa uyarılmasını bildirmiştir.

"Firavun'a git, çünkü o hakikaten azdı."[15]

Ve özellikle fasih konuşan kardeşi Harunla beraber gitmesini de belirtmiştir.[16]

“Firavun'a ve ileri gelenlerine de (gönderdik). Bunun üzerine onlar kibire kapıldılar ve ululuk taslayan zorba bir kavim oldular.”[17]

Ve onlara susturucu mahiyette deliller sunmuşlardır.

“Ve o yerde onları hakim kılalım, Firavun ile Hâmân ve ordularına, onlardan çekinmekte oldukları şeyi gösterelim.”[18]

Özellikle böyle bir zalimde olsa önce yumuşak bir lisanla söylenilmesi tercih edilmiştir.

“Varın da ona yumuşak söz söyleyin; olur ki, öğüt dinler, yahut korkar.”[19]

Akabinde şiddetli cehennem azabıyla da cezalandırılacağı bir çok peygamber lisanıyla bildirilmiştir.

Uyarmaya önce yakından başlanılması emredilmiştir.Nitekim peygamberimizde hira mağarasından dönünce ilk kendisine ian eden hanımı Hz.hatice olmuş ve peyder pey en yakınlarından itibaren davete başlamıştır.

“(Önce) en yakın hısımlarını uyar.”[20]

Zamanımızda akrabaya özellikle diyaloğu sürdürerek,önceki akrabaların soğukluklarını sıcaklığa dönüştürerek,devam ve sebatla sürdürmek gerek.

Uyarmak sorumluluğun ilk şartıdır.Kişinin bir başkasına karşı olan sorumluluğu bununla kalkar,diğerinin sorumluluğu bununla başlar.

Fazla ısrarcı olmamalı ancak sürekli hatırlatmada bıktırıp usandırmadan devam etmeli.

Amcasının son nefesinde ısrarla Müslüman olması için gayret gösteren peygamberimize adeta bir uyarıda bulunularak şöyle denilmiştir:

“(Resulüm!) Sen sevdiğini hidayete eriştiremezsin; bilakis, Allah dilediğine hidayet verir ve hidayete girecek olanları en iyi O bilir.”[21]

Hidayet-i ilahiyyede esastır.

“İçlerinden sana bakanlar da var. Fakat sen, körlere, üstelik basiretleri de yoksa hidayet edip yol gösterebilecek misin?”[22]

“Ey Muhammed! O halde sağırlara sen mi işittireceksin? Yahut körlere ve apaçık bir sapıklık içinde bulunanlara sen mi doğru yolu göstereceksin?”[23]

“O halde, siz niçin münafıklar hakkında iki gruba ayrılıyorsunuz? Allah onları kazandıkları günah yüzünden terslerine döndürdüğü halde Allah'ın saptırdığını yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, sen onun için bir çıkış yolu bulamazsın.”[24]

Dînde zorlama yoktur. Zîrâ, hak bâtıldan ayrılmıştır”(Bakara.256)

“îmân”, Sad-ı Taftazanî’nin tefsîrine göre: “Cenâb-ı Hakk’ın istediği kulunun kalbine, cüz'î ihtiyârının sarfından sonra ilká ettiği bir nûrdur.”
Bir öğretmen arkadaş öğrencilerini okuttuğu kişinin annesine artık örtünmesi gerektiğini,dört çocuk annesi olup artık bir ayağının çukurda olduğunu hatırlatıyor.Anne her seferinde olur deyip daha erken olduğunu ima ederek geçiştiriyor.Anne bir yıl sonra vefat ediyor.

Bu öğretmen arkadaş bu kadını bir gece rüyasında görüp soruyor:Orada ne buldunuz,ne sorguyla karşılaştınız?diye sorunca kadın:

Kur’an-ı Kerimin tüm haber verdiği durumlarla karşılaşıp,aynen oradaki soruları bana sordular.

Bu durum belli bir zamana kadar sürer,kişi artık hidayetin kendisine nasib olması ve kendisinin de bunu ciddi manada isteyib teveccüh etmesiyle nasib olur.İstemeden nasib olmaz.Teveccüh edip hiç olmazsa kalben yönelinmedikçe Allah vermez.

Sevgili peygamberimiz şöyle buyuruyor;"Kırk yaşma ulaşanın Allah hesabını hafifletir. Altmış yaşında Allah dönüşü lütfeder. Yetmişine vardığında gök ehli onu sever. Seksen yaşında iyiliklerini sabit kılar, kötülüklerini sabit kılar. O Allah'ın yeryüzündeki esiri olur.”

MEHMET ÖZÇELİK

06-06-2006

[1] Bakara.6.

[2] Yasin.10.

[3] Necm.56.

[4] Ahkaf.21.

[5] Kamer.5.

[6] Kamer.41.

[7] Fussilet.13.

[8] Nebe.40.

[9] Kamer.36.

[10] Nuh.1.

[11] Yunus.2.

[12] Nahl.2.

[13] Leyl.14.

[14] Müddessir.2.

[15] Taha.24.

[16] Taha.43.

[17] Mü'minun.46.

[18] Kasas.6.

[19] Taha.44.

[20] Şuara.14.

[21] Kasas.56.

[22] Yunus.43.

[23] Zuhruf.40.

[24] Nisa.88.

SİGARANIN KERAMETİ

Üstadı gören muhterem bir zat olan,Kırşehir'de emekli imam İhsan Barutçu hocamız hatıratında anlatıyor:

Yıl 1952 idi.Karadeniz'den kalkmış,hafızlık yapmak üzere İstanbul'a gitmiştim.

O yıl Bediüzzaman-ın'da İstanbul'da olduğunu duymuş ve yanına vararak ellerinden öpmüştüm.

Maddi durum iyi olmadığından zorluklar içerisinde hafızlığımızı ve eğitimimizi sürdürüyorduk.

Bir vesile ile nur talebeleri ile irtibat kurmuş ve onlarla beraber kalmaya başlamıştım.

Bir Cuma günü üstadın Cuma namazına gideceğini duymuş ve onunla beraber Cuma namazını aynı camide kılmıştım.

Gençlik yıllarımın bu coşkusunu onunla olmam beni teskin etmişti.

1956-da Üstad Emirdağında bulunuyordu.Gerekli talimatları beraber kaldığımız ağabeyimizden almış,üstad yanında kalmanı isterse kabul et,demişti.

Ben de Ankara'ya ve oradan da Emirdağ-ına varmıştım.

Ancak gençlik yıllarımın bir hastalığı olan sigara kullanıyordum.Emirdağına sabah varmış,kahvaltı yaparak bir sigara içmiştim.

Birden aklıma,bu üstümün ve ağzımın sigara kokmuş haliyle üstadın huzuruna çıkmayayım diye,bir buçuk saat dolaştım.

Üstadın huzuruna vardığımda beni kabul ettiler.Ziyaret sonunda üstad bana:

-Ben seni hizmetime almayı,yanımda alıkoymayı düşünüyordum fakat bir saat önce Hüsnü bayram geldi,onu hizmetime aldım.

Ben ise sigara mübtelalığından dolayı,bir buçuk saat dolaşmakla hizmetinde kalmayı kaybetmiştim.

Ancak bana dua ederek,beni manevi evladlığına kabul ettiklerini söylediler.

Hayatında sigara içmekten dolayı,iyi insanlarla arkadaşlığı bırakan,onlarla değil de sigara içenleri tercih ederek ayağı kayan insanlar az değildir.Ailesini terk ederek sürekli onlardan kaçarak bunu sürdüren insanlar yok değildir.

Ben sigaranın böyle bir azizliğine uğrayarak büyük bir imkanı kaybettim,inşallah sizler kaybetmezsiniz.

Mehmet ÖZÇELİK

09-08-2006

ÜÇ AYLAR VE REĞAİB GECESİ

Mübarek üç aylar ve onların içerisinde barındırdıkları Mübarek Geceler; müslümanların aleminde manevi birer atmosfer oluşturmaktadırlar.

Sıkıcı bir atmosfer içerisine giren insan sıkılır. Bunun gibi de ferahlı ve rahat,Rahmet atmosferi altında bulunan kimse de o nisbette huzur bulur. İşte bu aylar (Receb-Şaban-Ramazan) huzur ayları,bu gecelerde huzur geceleridir.

Nasıl ki Cenâb-ı Hak;hararetle su bekleyen,suya susamış,susuzluktan çatlamış toprağa sünger gibi bulutlardan Rahmetini indirip,toprağın imdadına koşturuyorsa,bunun gibi de;maneviyata susamış,bunalmış bir milletin ve milletlerin her düzeydeki ferdine de manevi rahmet feyzini akıtmakta,onları teskin etmektedir. Fâsıkı da,kâfiri de o rahmetten istifade etmektedir. Her ne kadar sıkılmaya çalışsa ve istemese de... Yağmurdan rahatsız olan ve zarar gören tembel insanın kendisinden kaynaklanan bir eksikliğinden dolayı her ne kadar zarar görse de,dolaylı olarak o zarardan daha fazla fayda görmekte,bolluğa neden olmaktadır. O yağmur yine rahmettir..yine rahmettir..Ramazanda dolaylı her kes için bir rahmettir.

Yağmur rahmeti yanında yer yüzünü de pisliklerden ve çör-çöpten temizler. Bu rahmet ayı ve gecelerde insanları manen günah kirlerinden temizler ve arındırır. Mü'mini cennete ehil olacak hale getirir.

Rahmet ayı ve gecelerin cehennem ve azabından farkı;insanı eziyetsiz,cezasız,temiz ve pak kılmasıdır. neticede her ikisi de temizler.

Nitekim bir mü'mini bozuk yerlerin havası nasıl rahatsız eder,kaçmaya çalışırsa,o bozuk havaya alışmış ve kendini alıştırmış bir insanı da –manevi yönü kapalı olduğundan- rahatsız edici gibi olsa da,yine dolaylı olarak onun Rahmetinden istifade eder.

Yılın belirli zamanlarında fuarlar,haftanın belirli günlerinde pazarlar kurulur. İnsanların umumi istifadesine sunulur. İnsanlar senelik veya haftalık ihtiyaçlarını,bazen de ömürlük kazançlarını buradan temin ederler.

Üç aylar ve gecelerde böyledir. İnsanların ebedi hayatlarına lazım ihtiyaçlarını temin ettikleri bir fuar,bir Pazar ve bir sergidir. Zad-ı ahiret buralarda,bu zamanlarda tedarik edilir.

Kimini hayra teşvik eder,kimini kemâlâta uruç ettirip,çıkarır. Kiminin beraetine vesile olurken,kimine de seksen senelik bir ömür mahsulatı içerisinde kazanılacakları kazandırır.

O halde insan nerede çok kalacaksa yatırımının da çoğunu oraya yapmalıdır. anne karnında pek uzun müddet kalmayacağımızdan dolayı oraya yatırım yapmadık ve yaptırılmadı. El-ayak-gözler burası için verilmişti. Ora için değildi.

Bize verilen hayat ki;bu kısa dünya hayatı için değildir. İçerimize yerleştirilmiş olan bu manevi duygular ki;bu maddi,kesif ve dar olan alem için değildir. Belki baki ve ebedi bir alem içindir.

Teşbihte hata olmasın;Devlet ve iş adamları senenin belirli zamanlarında ve aylarında belli yerlere ve işlere yatırım yapar,işini kurar ve çalıştırır.

Bu mübarek aylar ve gecelerde manevi ticaret ve yatırımların yoğun olduğu aylardır. Geri kalmak hatadır. Böyle bir hataya düşmemek gerek. Yüzümüzü ve nazarlarımızı dünyadan ukbaya,ebedi ahiret hayatını netice verecek hakikatlara çevirmeliyiz.

RECEB AYI

Üç ayların İlk olan Receb ayı,aynı zamanda arabi ayların yedincisidir. Ta'zim ve Tebcil etmek anlamınadır.

Hadiste:"Receb şehrullahdır. Şaban benim ayımdır. Ramazan ise ümmetimin ayıdır."buyurulmuştur.

İbni Abbas'dan nakledildiği üzere:"Rasulullah (SAM) Receb ayında bazı yıllarda öyle oruç tutardı ki biz,(galiba) hiç yemeyecek (ayın her gününde tutacak) derdik. (Bazı yıllarda da öyle) yerdi ki biz, (galiba) hiç tutmayacak,derdik."der.Bununla bu ayda tutmanın mendub [1] olduğunu söylemiş,emretmemiştir.[2]

Müşriklerce de haram ay olan Zilkade,Zilhicce,Muharrem ve Receb ayları kutsal sayılırdı."Bu dört ayın haram edilmesi,İbrahim ve İsmail Aleyhim-us Selam'dan intikal etmiş adeti seniyyedir.

"Ey iman edenler! Bu dört ayda (nefsinize) zulmetmeyiniz. Çünkü,bu aylarda işlenecek güzel amellerin sevabı diğer aylardan fazladır. Ve bu aylarda işlenecek kötülüğün cezası da öteki aylardan daha büyüktür."[3]

Peygamberimiz halası oğlu Abdullah bin Cahşı,Bedir savaşından iki ay önce bir müfrezeyle Kureyş kabilesinin kervanını gözlemek üzere gönderdiğinde,onlar Mekke ile Taif arasında bulunan Batn-ı Nahl denilen yere vardılar.

Üç kişilik bir kervanla karşılaşıp,birini öldürüp,ikisini esir alarak peygamberimize getirdiler. Bunun üzerine müşrikler:"Muhammed haram ayları,içinde korkanların bile emin olduğu kutsal ayları helal sayıyor ve o ayda kan döküyor."dediler. Peygamberimiz o sahabelere:"ben size haram aylarda savaşmanızı emretmedim."buyurdu.

Abdullah bin Cahş ise:"Ya Rasulallah,biz İbnül Hadramiyi öldürdük. Sonra akşam olunca Receb ayının içinde mi Cumadel ahire ayı içinde mi öldürdüğümüzü anlayamadık.dedi. Cenâb-ı Hakkın hükmü beklenildi. Bunun üzerine inen ayette:

"Sana haram o ayı,ondaki muharebeyi sorarlar. De ki:"O ayda muharebe etmek büyük günahtır;Allah yolundan men etmek,onu inkar etmek,Mescid-i Harama gitmelerine mani olmak,onun halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha

büyüktür. Fitne,katlden de beterdir. Kafirler,güçleri yetse,sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam edeceklerdir. İçinizden kim dinden dönerse,kafir olarak ölürse,o gibilerin yaptığı (iyi) işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennem yaranıdırlar. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar."[4]

Ayeti ile müşriklerin yaptıklarının daha şiddetli olduğu ifade edilmektedir.

Ve bu ayet cumhuru ulemaya göre de:"O müşrikleri,onları nerede bulursanız öldürün."[5] Ve "Müşrikler sizinle nasıl top yekun harb ederlerse sizde onlarla top yekün harb edin."[6] ayetleriyle de neshedilmiştir.[7]

Ve"Haram ay,haram aya bedeldir. Hürmetler karşılıklıdır. Onun için kim sizin üzerinize saldırırsa sizde,tıpkı onların size saldırdıkları gibi,onlara saldırın."[8] âyetiyle de müdafaanın caiz olduğu bildirilmiştir.[9]

Zira onlar ve onların devamı olanlar her an savaş ve fitne üzeredirler. Böylece:"Yahudi ve hristiyanlar,sen onların dinine girmedikçe senden razı olmazlar."[10]hükmünce de,onların dinine girme söz konusu olmayınca da bu durum kıyamete kadar da geçerlidir,fitne de onlardan eksik olmaz.

REĞAİB GECESİ

Reğaib:"çok istenilecek şeyler,hediye,atiyye,çok rağbet olunan şeyler,bol bol ihsan etmek."[11]anlamlarına gelir.

Bu gecede Allah'ın rahmet,bereket ve ihsanının kullarına bol bol verilip,böyle atiyye ve ihsanlara karşı da insanların bigane kalmayıp rağbet etmeleri gerektiği içindir ki,bu ad verilmiştir.

Yapılması Müstehab olup,Peygamberimizden rivayet edilen bir hadiste:"Kim ki Recebin ilk Perşembe günü oruç tutar sonra akşam ile yatsı veya yatsı ile gecenin üçte biri arasında ve her rekatta bir fatiha,üç Kadr suresini ve on iki İhlas okumak ve iki rekatta bir selam vermek üzere on iki rekat Namaz kılar,selamdan sonra yetmiş kere:"Allahümme Salli ala Muhammedinin Nebiyyil Ümmiyyi ve ala âlihi."der,sonra secdeye kapanır ve secdesinde yetmiş kere:"Subbûhun Kuddûsun Rabbul melâiketi ver ruhi."der;

Sonra başını kaldırır yetmiş kere:"Rabbiğfir ve erham ve tecâvez ammâ ta'lemu."der,sonra tekrar secdeye kapanır ve birinci secdede okuduklarını aynı şekilde tekrar eder. Sonra secdede iken dilediğini isterse,bütün istekleri yerine gelir. Zira Peygamber Efendimiz devamla buyuruyor ki:"Bu namazı kılan kimsenin,deniz köpükleri,kumlar sayısı,dağlar ağırlığı kadar,ağaçlar yaprakları sayısınca günahı olsa da Allah-u Taala bütün günahlarını mağfiret eder ve akrabasından cehennemi hak etmiş yedi yüz kişiye şefaat eder."[12]

Büyük müjde...Müjde-i kübrâ...

[1] Kütüb-ü Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi.Prof.İ.Canan. 10 / 466.

[2] Zad-ul Mead. İbni Kayyım el-Cevzi. 2 / 83.

[3] Üç aylar ve faziletleri. Abdulkadiri Geylani. Hazr. M. Güner.sh.8.

[4] Bakara.217,Tefsir-i Kebir Tercümesi.(Heyet) 5 / 90, Ahkam Tefsiri.M. Sabuni. Terc. M.T. 1 / 215, (Arapçası) 1 / 190,Muhtasar Tefsir-i İbni Kesir.M. Sabuni.(Arapça) 1 / 260.

[5] Tevbe.5.

[6] Tevbe.36.

[7] Ahkam Tefsir-i Tercümesi.age. 1 / 257.

[8] Bakara.194.

[9] Tefsiri Kebir.age. 5 / 91,93.

[10] Bakara.120.

[11] Yeni lugat.A.Yeğin.579.

[12] İhyau Ulumiddin. İmam Gazali. 1 / 555.

YA GÜNAHIMIZDAN DOLAYI……

Ya günahımızdan dolayı her yaptığımız iş akamete uğrasaydı?Bir organımız eksilseydi?Saçlarımız dökülseydi?Elbiselerimiz düşseydi?

“Artık onları bâtıl sözle aldattı. Vaktaki, ağaçtan tadıverdiler o kapalı avret yerleri kendilerine görünmeğe başladı. Onların üzerine cennetin yapraklarından kat kat örtüverdiler. Ve Rableri ise onlara nida etti ki: Sizi bu ağaçtan yasaklamış değil miydim ve size şüphe yok ki şeytan, size apaçık bir düşmandır, dememiş mi idim?.”[1]

Allah Hz.Âdem ve Havaya cennetin her türlü nimetinden istifadeye müsaade edip,haram,yasak olan ağaca yaklaşmamalarını söylemesine rağmen,şeytanın vesvesesiyle önce yaklaşıyor ve daha sonra da o yasak ve haram meyveden yiyiyorlar.Yer yemez üzerlerinde kendilerini örtmekte olan elbise düşüyor ve avret mahalleri görünüyor.Bunun telaşına düşerek hemen avret yerlerini örtmeye çalışıyorlar.

Haram olan bir şey insan yapısını bozmaktadır.Hem maddi olarak ve hem de manevi olarak bünye üzerinde olumsuz etki yapmaktadır.Tıpkı yalan söyleyen bir insanın kan hareketlenmesiyle kalb atışlarının hızlanması ve yüzünün kızarması gibi.

Cehennem işte bu haram noktaları yakmakta adeta temizlemektedir.Zira cehennemin görevi sadece yakmak değil,temizlemek gibi bir çok görevleri vardır.

Hadisde:“Cehennem ateşi adem oğlunun cesedini yakar ancak secdenin eseri yani secde ederken secde eden azaları yakmaz.”[2]

Cehennem helal olan ve helalda kullanılan azaları değil,haram olan noktaları yakar ve temizler.

Haram ve günahlar kişiyi Allahdan uzaklaştırır.Böylece Allah haramları yasak kılmakla,kendisinden uzaklaştıracak şeyleri yasaklamıştır ki,bunlarda sınırlıdır.Zira helal dairesi geniştir,keyfe kâfidir,harama girmeye hiç gerek yoktur.

"İyi bil ki halis din ancak Allah'ındır. O'ndan başka bir takım dostlara tutunanlar da şöyle demektedirler: «Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz. şüphe yok ki, Allah, onların aralarında ihtilaf edip durdukları şeyle hükmünü verecektir. Herhalde yalancı ve nankör olan kimseyi Allah doğru yola çıkarmaz."[3]

İbadetlerin emredilmesi,günahların yasaklanması diğer bir ifadeyle Takvada asıl olan Allaha yakınlık,yakınlaşma,Ondan uzaklaştıracak şeylerden kaçınmaktır.

"Dön Rabbine, sen O'ndan O senden hoşnut olarak!"[4]

Günah ve haramlar ise Rabden yüzünü döndürür.

Bir imtihan,temyiz ve tefrik için yaratılan günahları yaratan Allah olup,günahlara rızası yoktur.Gönderilen peygamberler,kitaplar,dinler ve insna verilen insani duygular bunun birer delilidirler.

Burada kaderin zorlaması olmayıp,insanın iradesi söz konusudur.

Nebi (s.a.v) Refik-i A'la'sına göç edip müslümanlar yahudi ve hıristiyanlarla iç içe yaşayıp kader konusundaki tartışmalar miras yoluyla kendilerine intikal edince, kader tartışmaları sahabe döneminde gündeme geldi. Hz. Ömer, işlediği suçtan dolay! kabahati Kadere yükleyenleri hesaba çekiyordu. Rivayet oluyor ki Ona hırsız getirildi ve hırsıza:

- Niçin hırsızlık yaptın? dediği, Hırsızın da:

- Allah binim alnıma bu şekilde yazdı, dediği rivayet olunur. Bunun üzerine Ömer ferman buyurarak hem eli kesildi ve hem de değnek vuruldu. Bu konuda fikri sorulduğunda şöyle dedi: "El kesmek hırsızlığın karşılığı; değnek vurmak da Allah'a karşı yalan isnad etmesinin karşılığıdır."

Günah işlemek;Alın yazım,benim yazım mı,benle ilgili yazı mı?

Benim yazdırdığım,bana aid yazıdır.

Başa gelen belalar,Allahın cezası mı?Yoksa benim onları davet edişim mi?

Hak bela yazmaz kul azmadıkça

Kul bela bulmaz hak yazmadıkça…

Sonuç olarak;başa gelen belalarda birinci derecede kulun hatası aranır.Daha sonra kefaret,temizlemek,sevap yazdırmak,şehidlik gibi dercesini yükseltmek veya daha büyük bir belanın gelmesini engellemek içindir.

”Cebrail,Hz.Âdem babamıza,taraf-ı ilahiden akıl,haya ve din olmak üzere üç hediye getirmiş ve ‘Bunlardan birini tercih et’demiş.O da aklı tercih etmiş.Cebrail din ve hayayı geri götürmek istemiş.Ancak onlar’Bizim akılla beraber olmak yaradılışımızın gereğidir.O neredeyse biz oradayız.’demişler.”[5]

Akıl esasdır.Dinin birinci şartıdır.Temyiz ve tefrik aracıdır.Allahı bilme ve bulma,Ona yakınlaşma sebebidir.

Akılla kesb arasındaki fark;birinin bağlı,diğerinin serbest olmasıdır.Keşf,aklın serbestlik halidir.

Sorumluluğu devre dışı bırakan sebebler ise;

Yani;”Ehliyeti daraltan ve ortadan kaldıran haller:A. Semavî Arızalar: (Gayrı İradi Arızalar)a. Çocukluk (Sığar)

aa. Gayr-ı Mümeyyiz Çocuk:bb. Mümeyyiz Çocuk.

b. Cünûn (Delilik: Akıl Hastalığı).

c. Ateh (Bunaklık, Geri Zekâlılık, Akıl Zayıflığı)

d. Uyku ve Baygınlık: (Nevin ve İğma).

e. Unutma (Nisyan).

f. Aybaşı Hali (Hayız) ve Lohusalık (Nifas) Hali.

g. Ölüm Hastalığı (Marazu'1-Mevt).

1. Ölüm.J. Kölelik.

B. Mükteseb Arızalar: (İRADİ ARIZALAR)

a. Bilmemek (cehl).b. Sarhoşluk (Sekr).c. Şaka (Hezl).d. İkrah (Zorlama).e. Hata.

F. Sefeh.g. Yolculuk (Sefer).[6]

Bütün bunlar insanın iradesi dışınca olup,dinin müsaade ve genişlik verdiği hallerdir.

Haram kılınanlar.”- Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkasının adı anılarak boğazlananlar, boğularak, vurularak, yuvarlanarak veya süsülerek ölen, yırtıcı hayvan tarafından parçalananlar -canları çıkmadan evvel kestiğiniz müstesna- size haram kılınmıştır. Dikili taşlar üzerine kesilenler ve fal oklarıyla kısmet aramanız da (size haram kılınmıştır). Bunlar fa-sıklıktır. Bu gün kafirler dininizden ümitlerini

kesmişlerdir. Öyleyse onlardan korkmayın da benden korkun. Bugün dininizi kemâle erdirdim. Üzerinize olan nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâmı beğendim. Her kim açlıktan darda kalıp günaha kaymak-sızm mecbur olursa muhakkak ki, Allah Rahîm'dir, Ğafûr'dur."[7]

Bütün bunlar ilmen zararı tescil edilmiş,başka faydalar için yaratılmış yasaklardır.Nitekim hayvanlara leş,canavarlara,yarasalara kan içmek haram kılınmamıştır.

"Hadisi şerife göre ise besmele çekilip çekilmediği bilinmeyen bir eti besmeleyle yemek helaldir.

"Müslüman besmele çeksede çekmesede kestiği helaldir" buyurulmuştur.[8]

Çünki eşyada asıl olan ibahedir,helal olmasıdır,aksi haramlık durumu zuhur etmedikçe…

Namazı terk edenin hükmü;hanefiye göre hapsedilip cezalandırılır,Şafii ve malikiye göre had uygulanarak öldürülür,hanbeliye göre ise,hem kafir ve hem de irtidad etmesinden dolayı öldürülür.

Allah asla kendisinden uzaklaşılmasına müsaade etmemektedir.

"Bilin ki bana Kur"an ile birlikte onun bir benzeri de verilmiştir. Tok bir şekilde koltuğuna kurulmuş olan bazı kimselerin sadece Kur'an'a sarılın, onun helal dediklerini helal, haram dediklerini haram kabul edin diyeceği zaman yakındır. Bilin ki Allah'ın Resulünün de haram kıldıkları Allah'ın haram kıldıkları gibidir."[9]

Kur'anın ilk müfesiri ve uygulayıcısı Rasulullahtır.O islamın da imanın da ibadetin de canlı tek şablonudur.

-Günahına ağla..günah ve ağlama..ağlama-aklama-aklanma.iki temizleyici şey..su ve ateş..ateşle temizlenmeden evvel,su ile temizlen..abdest suyu..göz suyu…

Mevlana der:"Madem ki Halil'sin, ateşten hiç korkma, emin ol, için rahat etsin. Ben, ateşi sana yüzlerce gül bahçesi yaparım.'

Allah kendisine dost olanı yakmaz.Ona dost olmayan cehenneme yakın,ondan ise uzaktır.Haramlar ve günahlar cennetten uzak,cehenneme yakın,Allahın rızasına aykırıdırlar.

Âhirette günahımızdan dolayı gösterilecek olan haller,eğer bu dünyada gösterilmiş olsaydı sadece insanlar birbirlerinden kaçmakla kalmaz,kendisinden de nefret ederdi,iğrenirdi.

Haram yediğinde burnu uzasaydı,yüzü kızarsaydı,elbisesi düşseydi,kulakları uzasaydı,o sıfata benzeyen hayvan şekline girseydi,hasta olsaydı,her seferinde kaza yapsaydı,ölüm olsaydı,mide bulansaydı,yanma olsaydı,küçülseydi, uzasaydı, zayıflasaydı,şişmanlaşsaydı,kararsaydı,iğrençleşseydi,fakirleşseydi..vs.vs.yapmazdı değil mi?

Oysa yine öyle olmaktayız ancak ya görmemekte,düşünmemekte veya ahirete bırakılmaktadır.

İnsan bu dünya hayatında hayatının seyrini sürdürmekte ve tamamlamaktadır. Seyri insani,duracağı noktayı ve hedefini sürdürmektedir.Küfür, günah ve gaflet ise onu durdurmakta,tamamlamasını sekteye uğratmaktadır.

Ruhlar aleminde başlayan bu yolculuk,cennet ve cehennem ile neticelenmektedir. Günahlar ise hayat yolculuğumuzda dikenler,engebeler ve yolculuğu sekteye uğratan sebeblerdir.

Bu seyir cennette normal seyrini sürdürmekte iken bir günah onu alıp bu dünya hayatına tekamül etmesi için sevke sebeb ve bahane olmuştur.

Hadis-i Kudsi de;"Eğer siz günah işlemeseydiniz,sizi helak eder günah işleyen bir kavim yaratırdım."

Burada günahdan kaynaklanan bir üstünlük değil,ondan uzaklaştıran aklın üstünlüğü söz konusudur.Tıpkı testteki bir çok şık içerisinden aklın devreye girmesiyle en doğru ve uygun olana isabet edip bulması gibi…

Cennet çirkinlikleri kabul etmez.Cennet ucuz değil,cehennem dahi lüzumsuz değildir.

MEHMET ÖZÇELİK

22-06-2006

---

[1] A'raf.22.

[2] Kenzul İrfan fi Ehadisin Nebiyyir Rahman-Muhammed Es'ad Efendi.

[3] Zümer.3.

[4] Fecr.28.

[5] M.Kırkıncı-İnsan-millet ve devlet sh.39.

[6] Bak.Fıkıh Usulü.Prof.Fahrettin Atar.

[7] Maide.3.

[8] Nasb-r-Raye 4/183,Mahmut Toptaş, Kur'an-ı Kerim Şifa Tefsiri, Cantaş Yayınları: 1/47-49.)

[9] Tirmizi, ibn-i Mace

VAHDEDDİN Mİ YOKSA TARİH Mİ SORGULANMALI ?

Hanedan yurtdışına çıkarılmış,asırlardır idare ettiği vatanından alınan kararla saf dışı bırakılmıştı.Hazin bir son idi.

Hanedanın 155 kişisi giderken hiçbir şeyi yanında götürmemişti.Parasız dışarıya bırakılmış ve öylede yaşamasına göz yumulmuştu.

Hiç hain olsalardı yanlarında sahib olduğu çok değerli mücevherleri,bahaca kıymetli şeyleri götürmezler miydi.Onların İsviçre bankalarında parası da yoktu.

“Hasan Aksay anlatıyor: 80 öncesi. Saraylar Meclis'e bağlı ya, sarayları incelemek için Meclis'ten bir heyet seçiliyor.. Kayıtlar inceleniyor.. Altın bir Kur'an mahfazası var, içinde bir zarf. Açıp okutuyorlar, ne yazıyor diye. Heyette AP'li, CHP'li, MSP'li üyeler var.. CHP'li üye ikide bir Hasan Aksay'a takılıyor ve padişahların özel hayatları ile ilgili alaycı şeyler söylüyor.. Sözkonusu belge okunup belge ile ilgili açıklamalar yapılınca CHP'li üye gözleri dolu dolu gelip Hasan Aksay'dan özür diliyor. Olay şöyle: Vahidüddin tehdit ve şantajla bir İngiliz gemisine bindirilip gönderilirken, son anda yolculukta okumak için bir Kur'an-ı Kerim istiyor.. Hemen gidip saraydan getiriyorlar.. Altın mahfazalı bir Kur'an. Vahidüddin, İtalya'ya varınca hemen Kur'an-ı Kerim'in mahfazasını çıkarıp, bir mektupla bizim sefarete gönderiyor. "Bu altın kap, beytülmale aittir. Ümmete aid olan bir malın yerine iadesi ricasıyla" iade ediyor. Vahidüddin Han hastaydı ve yoksulluk içinde hayata veda etti. Borcuna karşılık Yahudi bankerler halifemizin tabutuna haciz koydular. O şimdi Şam'da ebedi istirahatgahında hesab günü için diriliş gününü bekliyor..”[1]

-Vahdeddin ve diğerleri de tıpkı Hz.Hüseyin gibi tarafların kanının akmaması için adeta kendilerini feda ettiler,memlekette olabilecek kan dökülmesini engellemiş oldular.Hiç mi onlara sadakat gösterecek kimse yoktu,hiç mi askeriyeden ayaklandıracağı kimselere sahib değildi.Saddam bile Irak sonrası varlığını doğrudan veya dolaylı kimselerin saldırılarıyla sürdürmektedir.

Vahdeddin isteseydi memleketi yıllarca Irakın bu haline fazlasıyla çevirebilir. Kendisine yar olmayanı başkalarına da yar etmezdi.

Ancak o kendisine yâr ettiklerini,onu yaralayarak yârenlik ettiler.

Bülent Ecevitin başlattığı;-Vahdeddin vatan haini değildir-sözüne karşı hiç de değişmeyen,Ecevit bile değişirken kendisinde bir değişiklik olmayan,nabza göre şerbet veren Demirel Ecevit’e itirazında Atatürk’ü koruma adına tarihi okumamaktadır: “Atatürk’ün hain dediği birine hain değildir derseniz, Atatürk’ü zor durumda bırakmış olursunuz”Tarih ve millet zor kalsada mı?Onların rağmına olsa da mı?Bir millet ve tarih feda edilmektedir.

Atatürkün Vahdeddine olan hıncı ve hain ifadesinin sebebi olarak tarihi kaynaklarda şunu görmekteyiz:

Vahdeddin Atatürkü Doğuya gönderdi,Samsuna gönderdi.Zira Ondan habersiz Atatürkün bunu yapması mümkün değildi.(Belge için bakınız.Zaman.19-05-1991)

Atatürk Vahdeddine olan bu yakınlığından istifade ederek onun kızını ister. Vahdeddin ise vermez.Bu durum Atatürkün içerisinde bir ukde olarak kalır.Çünki Atatürk gücünü Osmanlı gücüyle pekiştirmek istemektedir.

Tıpkı Osmanlıyı I.Dünya savaşına sokan Midhat Paşanın dediği gibi;-Neden Âl-i Osman olsun da,Âl-i Midhat olmasın?-

Bazı elektronik cihazlar vardır.Önemli bazı sırlar içerisinde saklı olup,düşman eline geçmesini engellemek için otomatik kendisini yok etmek üzere proğlanmıştır.

Osmanlı da I.Dünya savaşını bitirdiği gibi,kendisini de bitiren 30-Ekim-1918 de alınan Mondros anlaşması ile bir bitiş imzalanmış,24-Nisan-1920 deki Sevr anlaşması ile memleket İngiltere,Fransa ve İtalya arasında taksim kararı olan Sevr anlaşması imzalanmıştır.

Vahdeddini sağlıklı değerlendirebilmek için,bulunduğu şartları göz önünde bulundurmak gerektir.Kendiside bunu:"Ateşli külün üzerinde oturuyorum'diyerek çöküş döneminin vehametini bu sözleriyle ifade etmektedir.

Vahdeddinin komutanlarını Anadolu ve 19-Mayıs-1919-da Atatürkü Samsuna göndermesiyle bir Kurtuluş Savaşının kıvılcımı atılmış oldu.

"'Vahdettin, Fevzi Paşa'ya, Paşa durumu görüyorsun. Bu işler ancak Anadolu'da teşkilatlanarak kurtarılabilir. Bana Anadolu'da teşkilat kuracak paşaların listesini yapıp getirin der.
Fevzi Paşa ertesi cuma, listeyi takdim eder. Vahdettin dikkatle inceledikten sonra sorar:
- Paşa, Mustafa Kemal hırsız mı?
- Hayır Padişah'ım.
- Bir namussuzluğu, ahlaksızlığı var mıdır?
- Hayır Padişah'ım.
- Beceriksiz ve kabiliyetsiz mi?
- Hayır efendim.
- O halde bu listeye niçin onun adını almadınız?
- Padişah'ım, Mustafa Kemal Paşa yenilikçi, öteden beri cumhuriyet taraftarıdır...
Bunun üzerine Vahdettin, elindeki kağıdı masanın üzerine bırakır, ayağa kalkar, pencereye yönelir, limandaki gemileri göstererek der ki:
- Paşa! Paşa! Bu gemileri görmek kanıma dokunuyor. Bu memleket kurtulsun da isterse cumhuriyet olsun. Kendisine selamlarımla birlikte tebliğ ediniz, haftaya cuma günü Mustafa Kemal Paşa'yı göreceğim.'[2]

Tarih ve tarihçiler değişmeli…Bir asırdır en çok entrikaların olduğu Osmanlının yıkılışı ve Cumhuriyetin kuruluşu dönemleri sürekli kapalı tutulmakta,sisler hala devam etmektedir.

Atatürkü bile mitolojik bir kahraman görüp,tarihi bir şahsiyet olmakta çıkaran ve onu yasayla koruyan bir zihniyet,onu aşamaz,onu geçemez.Böyle bir taassub kişiyi kör edip onu geçmemek için her şeye ambargo koyar.

Tarihimiz ve tarihçimiz ambargo altındadır.

Tarih eşelenince çok kokular çıkıyor.

İşte kahramanlaştırılan İsmet İnönü…

Harbiyeden mezun,asker ve siyasetçi olan Cevad Rifat Atilhan:"Bütün açıklığı ile İnönü savaşları ve hakiki kahramanlar"adlı eserinde;-Belkide tarihten silinmemize sebeb olacak İsmet İnönünün hiçbir dahli olmadığı gibi,böyle bir teşebbüsünde aleyhinde idi.

Gerçek kahramanların ise;General Ali Fuad Cebesoy ve 24.fırka kumandanı,süvari yarbay Atıf Beydir,der.(sh.6)

Bu neticeyi kendisine atfetmesini,bir aşağılık duygusunun neticesi olarak niteler.(16)

Vefasız,muhteris ve nankördür,der.(17)

Ve o değilde başkası komutan olsaydı,netice daha hızlı ve güzel olurdu.

Başarısızlıktan dolayı onu idamdan Mustafa Kemal kurtarmıştır.(19)

Fevzi Çakmak onun hakkında;"Bu adam bir harp kaçağıdır ve cezası kurşuna dizilmektir.Allah fırsat verirse,birgün onun emir ve kumandayı bırakıp,ne tarz ordudan firar ettiğini bütün Türk efkar-ı umumiyesine bildireceğim."(42)Hastanede kendisini ziyarete gelenlere böyle söylüyordu.

-"Muhalleri mümkün kılarak,makus talihi yenerek emsalsiz bir zafer kazanan Türk milleti,Lozanda kahkahari bir hezimete uğradı."(47)

Genel kanaat o ki;İsmet Paşa kindar biriydi.İhtirası uğruna memleket parçalandı,sağcı ve solcu olarak birbirlerine yapılan ittihamlarla bu hale geldi.

Doğru yazılmayan tarih,doğru okunmaz…

Bir hınç ve bir öfke ile mi hareket ediliyor!!!

Kazım Karabekir hatıralarında,din lehinde konuşması üzerine Gazinin kendisine verdiği cevabı şöyle aktarır:" — Dini ve namusu olanlar kazanamazlar, fakir kal

maya mahkûmdurlar. Böyle kimselerle memleketi zenginleştirmek mümkün değildir. Onun için önce din ve namus telâkkisini kaldırmalıyız. Partiyi, bunu kabul edenlerle kuvvetlendirmeli ve bunları çabuk zengin etmeliyiz. Bu suretle kalkınma kolay ve çabuk olur..

Ve devamla:" Dinî ve ahlâkî inkılâp yapmadan önce birşey yapmak doğru değildir. Bunu da ancak bu prensibi kabul edebilecek genç unsurlarla yapabiliriz."[3]

…..Karabekir, bugün müze olarak kullanılan Ankara Ga-rındaki Özel Kalem müdürlüğüne uğrar. Odaya girdiğinde Tevfik Rüştü Bey, «Ben kanaatimi Meclis kürsüsünden de haykırırım, kimseden korkmam» diye konuşmaktadır.

Karabekir sorar:.

«Nedir o kanaat?»

Mahmut Esat (Bozkurt) yanıt verir:

«İslâmlığın terakkiye mani olduğu kanaati.. İslam kaldıkça yüzümüze kimsenin bakamayacağı kanaati..

Karabekir anılarının bu bölümüne şunları yazar:

«Mustafa Kemal Paşa'yı bu sefer de kimlerin nerelere götürmek istediği görülüyordu.»

….Tartışmaya Fethi Okyar da katılır. Okyar, Karabe-kir'in «mütahakkim bir eda» diye tanımladığı biçimde şunları söyler:

«Evet Karabekir, Türkler islâmlığı kabul ettiklerinden böyle geri kaldılar ve İslam kaldıkça da bu halde kalmaya mahkûmlar.»[4]

…Gazinin önemli görüp kurcaladığı meselelerden en önemli olanı;Kuranı Türkçeye tercüme ederek namazda da okutmaktı.[5]

Ve bunu da şu sözleriyle pekiştiriyordu:" Evet Karabekir, arap oğlunun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kur'ân'ı Türkçeye tercüme ettireceğim. Ve böylece de okutacağım. Ta ki budalalık edipde aldanmakta devam etsinler..."[6]

İsmet Paşa ise Gaziden geri değildi.O da:" ..İsmet Paşa müthiş bir inkılâp hamlesi teklif etti:

— Hocaları toptan kaldırmadıkça hiçbir iş yapamayız. Bugünkü kudret ve prestijimizle bugün bu inkılâbı yapmazsak hiçbir zaman yapamayız.."[7]diye hıncını kusuyordu.

Böylece üç hedef belirlenmiş oluyordu:

" 1 — İslâmlık terakkiye manidir.

2 — Arap oğlunun yavelerini Türklere öğretmeli.

3 — Hocaları toptan kaldırmalı."[8]

-"Mustafa Kemal Paşanın hastalığında başı ucunda bulunan doktorların cümlesinin farmason ve birinin de yahudi olduğunu ve paşayı bir an evvel temizlemek için; Vîyanada siroz hastalığı *için* en büyük mütehassıs ve salâhiyetli doktor Klasner olduğu halde onu getirmeyip Fransa farmasonlarının üstadı âzamî Fişenze'yi getirmenin güttüğü kötü niyeti ve Mim Kemal Öke'nin cumhurreisine yapılan iğneler hakkında:

— Korkmasın diye küçük iğneleri gösterip büyük iğneleri tatbik ettik, demesindeki manasızlığa işaret etmiştik.İstanbul Müddeiumimliği bu hususta benden tamamlayıcı

malûmatı almış ise de bir netice çıkmamıştır. Herkesin gözü önünde damarları kesilip öldürülen büyük Hakan Sultan Abdülâziz hakkında ne netice alınmış ki bundan alınsın!...”[9]

Beklide bunların sebebi derinlerde,biraz gerilerde,dış etkenlerde aranmalıdır.

İttihad ve terakki cemiyeti masonlukla iç içe bir cemiyettir.

İttihad ve terakkinin temelini oluşturur.

Jöntürklerin önde gelenlerinden Kâzım Nâmi (Duru) masonlarla olan ilişkileri konusunda:”Hiçbir sahada birleşememiş,daima çekişmiş,didişmiş olan bizdeki muhtelif ırk,milliyet ve dinler,masonluk çatısı altında tam anlaşma halinde idiler.

Masonluk Osmanlı memleketine,180 bin nüfusun 80 binden fazlası Yahudi olan Selanikten yayılmaya başlamıştır.

İttihat ve terakki cemiyetinin üyeleri de,Selanik İtalyan locasına mensubtur.

Sultan Abdulazizi hal’edip 5. Muradı,sonra II:Abdulhamidi getiren I.Meşrutiyet ve II:Meşrutiyet erkanı da bu locaya ve Selanik locasına bağlı biraderlerdi.[10]

Çok hesablılar,bir hesapta,bir kasapta birleştiler.Bir millet,bir tarih,bir asır doğrandı…

Maalesef yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti eskiyi yani Osmanlıyı kötüleyerek değil de,onun ıslahı üzerine otursaydı,bugün düşülen zillete düşülmezdi.

Dün ellerini kana bulayanlar,bugün dillerini kana bulayanlarla aynı safta savaşmaktadırlar.

Mehmet ÖZÇELİK

21-07-2005

---

[1] Bak.Vakit.21-07-2005.Abdurrahman Dilipak.

[2] Tercüman.21-07-2005.N.K.Zeybek.

[3] Uğur Mumcu.Kazım Karabekir anlatıyor.158-160.

[4] Age.163-164.

[5] Age.177.

[6] Age.179.

[7] Age.186.

[8] Age.187.

[9] Menemen Hadisesinin İç yüzü.Cevad Rifat Atilhan.83-84.

[10] Bak.Sultan 2.Abdulhamid Han.Ö.Faruk Yılmaz.365,367,371.

YAŞANAN BÜYÜK BİR DEHŞET

“Dünya, büyük bir mânevî buhran geçiriyor. Mânevî temelleri sarsılan garb cemiyeti içinde doğan bir hastalık, bir veba, bir taûn felâketi gittikçe yeryüzüne dağılıyor. Bu müthiş sârî illete karşı İslâm cemiyeti ne gibi çarelerle karşı koyacak? Garbın çürümüş, kokmuş, tefessüh etmiş, bâtıl formülleriyle mi? Yoksa İslâm cemiyetinin ter ü taze îman esaslariyle mi? Büyük kafaları gaflet içinde görüyorum. İman kalesini, küfrün çürük direkleri tutamaz. Onun için, ben yalnız îman üzerine mesaimi teksif etmiş bulunuyorum.”[1]

“Bugün bedbaht insanlık, din ni'metinden mahrum olmanın sürekli hicran ve felâketlerini bağrı yanarak çekmektedir. Bu acıklı buhranın korkunç neticesidir ki, çeyrek asır zarfında iki büyük harbe girmiş ve üçüncüsünün de kapısını çalmak çılgınlığını göstermektedir.”[2]

Bugün dünya ve Türkiye iki büyük şok,dehşet ve iç kanama yaşamaktadır. Bunlardan biri aile,diğeri ise ona bağlı olarak intihar olaylarıdır.

Beş kuruşunu bile feda etmekten çekinip kaçınan insanlar,eğer hayatlarını feda ediyorlarsa,bu büyük bir şok etkisi yapması,İsrafilin sura üfürmesinden daha fazla düşündürücü bir korkunç haldir.

Dünyanın kalbinden büyük bir parça kopmakta ve koparılmaktadır.

İç ve en son kale olan aile sarsılmaktadır.On üzeri bir şiddette deprem yaşamaktadır.

Bugün kurtuluş ve çareyi hayatının devamında ve çözümünde araması gereken insanlık,hayatının ortadan kalkmasında aramaktadır.Oysa hayatın kalkması problemi değil,bir çok manevi,uhrevi problemleri doğurmakta ve hayatı ortadan kaldırmaktadır.

Bütün bu buhranlar ailede başlıyor.Dıştan içe sızmalar içi ağaç kurdu gibi kemiriyor.Düşman önceden hariçde idi,defedilmesi kolaydı ancak şimdi mikrob ve düşman gövdenin içine kadar girdi,tehlike büyüdü.

Ailede kadın erkek birbirini ne kadar tanıyor?Karısının gözüyle birde kendisine bakmalı.İlk aşklarının ateşini söndürmemeli,tersine döndürmeliler.

Çocukların eğitimi ilk yaşlarda başlamalı,zira verilen ancak o dönemlerdeki olarak kalıyor.

İmamı Âzam-a 3,5 yaşındaki çocuğunu getiren bir veli,onu nereye kaydedeceğini sorduğunda,geç kaldığını,en geç 3 yaşında getirmesi gerektiğini söyleyip,artık onu her nereye kaydederse kaydedebileceğini söyler.

Aksi takdirde ailenin hayrına engel olurlar.

Kalem suresi 17-33.ayetlerde,babalarının miskinlere sürekli sadaka vermesinden sonra onun yerine geçen evladları bunu engellemek için,sabahtan bahçedeki ağaçların ürünlerini keserek miskinlerin gelmelerini engellemeyi düşünürler.Allah ise bunlara ceza olarak geceden bir ateş göndererek bahçeyi yakar.Bahçe kuruyup kapkara olur.Bu kardeşler yaptıkları hareketlerinin yanlışlığını anlayarak pişman olurlar.[3]

Çocuk helal lokma ile büyütülmeli.Ailenin sıhhati korunmalı.

Çocuk bir yaşındayken içinden,iki yaşında iken çevreden gelen tepkiler ve etkilerle şekillenir.3-4 yaşında çevreyle uyum sağlar.

Küçükken çıkış yolu bulamıyan çocuklar,büyüyünce daralma artar,sıkıntı ve bocalama başlar ve büyür.

”Çocuklara özenle bakım verilmeli,davranışlarının aşırılığa geçmemesi için gözetilmelidir.Saldırgan öfke patlamaları,korku ve bunaltı yatıştırılmalıdır.Bu önlemlerin en iyi biçimde sağlanması,çocuğun doğal istek ve eğilimlerini tanımak;hoşlanmadığı durumları göz önünde tutmakla olur.Çocuğun doğal yetenekleri desteklenmeli;tedirgin kaynakları giderilmelidir.Böyle bir çocuk yetiştirme,hem beden,hem ruh için iyidir.Ruhsal yönden yararlıdır,çünki erken eğitimle alışkanlıklar ve tutumlar kişiliğe yerleşir.Çocuk altı yaşına gelince öğretim ve eğitim için bir öğretmene gönderilmelidir.Çocuğu birden kitaplarla yüklememeli;eğitim gelişerek ilerleyen bir sisteme uyarak yapılmalıdır.”[4]

-Avrupada 750 bin bebek doğarken,1 milyon köpek yavrusu doğmaktadır.

Köpek medeniyeti mi?

“Fransa'da 9.000.000 köpek besleniyormuş. Köpek çocuğun yerini alıyor. Köpeğin masrafıda çocuğunkinden çok fazla. Mamasından tra-şına kadar çocuğun masrafından daha fazla geliyor. Türkiye'de de köpek besleyen kadınların çoğuna baktığınızda, çoğunun çocuk doğumu yapmamış kadınlar olduğunu göreceksiniz. Sevme bir ihtiyaçtır. Kadın kucağında bir şeyi sevme ihtiyacı hissediyor çocukta yapmayınca bu sefer küçük bir köpek alıyor. Büyük köpek olmayışı da oradan kaynaklanıyor. Niye büyük köpek beslemiyor da küçük köpek besliyor? Çocuğu kucağında taşımaya ihtiyacı var kadının. O ihtiyacını köpekle giderme tarafına gidiveriyor. Almanyada da 30.000.000 kayıtlı köpek varmış. Bunların şeceresini gösteren nüfus cüzdanlarıda varmış.”[5]

Biz demekki neden Avrupa birliğine girememişiz,şimdi anlaşıldı.

-Seda Sayana bir hevesli!,ilk defa babası belli olmayan bir çocuk doğurmasını söylüyor ve oda,bunu yapabileceğini fakat kendisine ve doğan çocuğa veledi zina denilmesinden çekindiğini söylüyor.

Buda ailenin ne derece tahrib edildiğini göstermektedir.Artık gayrı meşru haller meşru olarak sergilenmektedir.Bu da ailenin temeline konulan en büyük tahribattır.

1987 yıllarında Hürriyet gazetesinde çıkan bir haber beni çok düşündürmüştü;

Dünyaca meşhur,milyonlarca alkışcısı ve milyonlarca kasedi satılan,trilyoner olan bir kadın sanatçı intihar etmeden önce bırakmış olduğu bir cümlelik yazıda şunları söylüyordu:

"Eğer anne olsaydım,intihar etmezdim."

Annelik kadının kadınlığının ve fıtratının en birinci özelliğidir.Onunla tatmin olup,şöhret ve para doyurmamaktadır.

Zeki Müren:"Tam beş ay boyunca neyle,nasıl öleceğimi düşündüm.Uyku haplarımın tamamını içsem,bağışıklık kazandığım için,tam etkisini göstermeyebilirdi.Hastanede kurtarılsaydım,hayattan soğumamın samimiyetine kimse inanmazdı.Kendimi atacak en yüksek binayı aradım.Oturduğum salonun tavanındaki demire kendimi asmayı düşündüm."

Kendisiyle röportaj yapan gazeteci:"Hiçbir eksiğiniz yok"deyince onun sözünü kesip şöyle der:"Öyle değil.Her insanın bir eksik yönü var.Kiminin maddi,kiminin manevi…İnsanların hiçbir şeyi tam değil.Ben nice varlıklı kişiler gördüm,bahçıvanına baklava yedirip seyreden…Kendisi perhizde olduğu için…"

Ve:"Mezarımın Mecidiyeköy kabristanında gösterişten uzak inşa edilmesini ve taşına da 'Gerçek mutluluğu tadamadan öldü'ibaresinin konulmasını rica ederim.Gerçek dost bulamadım.Güldürürken ağlıyordum,farkına vardılar.Şöhret hayatımı yaşayamadım,yazık.Şöhret eşittir,yaşarken ölmek.Yalnız yaşadım,yalnız öleceğim."[6]

Kendisiyle getirdiği çevremizdeki değerlerle uyumsuzluk çeken ve çatışan insan,ruhsal ve akıl yönünden sıkıntıya girip bocalıyor.

İnsan kendisini tanımalı,yaratılış gayesini bilmelidir.

"Elinde hızlı hızlı oynattığın ucu ateşli bir sopa nasıl upuzun ve tek bir ateş hattı gibi görünürse ömür de pek çabuk akıp geçtiğinden daimi bir şekilde görünür."(Mevlana)

MEZAR TAŞI

Eli boş gidilmez gidilen yere
Boş gelmedim ya Râb ben suç getirdim.
Dağlar çekemezken o ağır yükü
İki kat sırtımla çok güç getirdim.[7]

Kadın namus,haya ve tesettürüyle mütenasibdir.Örtü onların fıtratının bir gereğidir.

Tesettürün Şerhi adlı eserde Molla Muhammed bazı tesbitlerinde:

Hadisce de ;"kadının ilahi rahmete mazhariyeti,evinde bulunduğu an ve zamandır.

***Kadının örtüsü kaldırılmış,kadının kalesinden gedikler açılıp,içeriye girilmiştir.Kurt bünyeye girmiş,tahrib etmektedir.Kadınların kaleleri tamir edilmeli,ihya edilmelidir.**

***İslamdan önce,kadın erkek kâbeyi anadan doğma çıplak olarak ziyaret ederlerdi.Bu ise Allaha giden yolda,insanları Allahın yolundan çıkarmak ve alıkoymaktır.Tıpkı tesettürsüzlük gibi..**

***Kadınlar yuvalarına dönmeli.**

***Zamanımızda cahiliye-i ula yaşanırken,cahiliye-i uhraya gitmektedir.[8]**

Cahiliye-i ula,Hz.Ademden Hz.Nuh dönemi veya Hz.İbrahim döneminden sonra Hz.İsa dönemine kadar olan devre.

Cahiliye-i Uhra ise;islamdan önceki dönem.

*** 4 kadınla evlenmenin bir hikmeti;erkeğin her günde bir cinsi münasebete ihtiyaç duymalarına karşı,kadınların 4 günde bir ihtiyaç duymalarıdır.(Age.59)**

***Açıklık,cahiliyet ve bedevilik adetidir.Medeniliğin gereği olmayıp,gerilemesidir.**

***Fitneye sebeb olunmaması için kadının ayağını yere vurması yasaklanmıştır.[9] Onun gibi de,sesi de avret olarak kabul edilmiştir.Fitne olmaması hükmü değiştirir ve farklı kılar.**

Özetle;Görmekteyiz ki,bu asrımızda en fazla harcanan kadın olduğu gibi,en fazla kendisiyle harcanmaya çalışılan yine kadındır.Yani kadın hem harcamakta ve hem de harcanmaktadır.

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2006

---

[1] Tarihçe-i Hayat.628. **[2] Age.727.** **[3] Bak.Vahidi-Veciz.**

[4] Kanun.İbni Sina.ÇevirenO.Öztürk.Ruh sağlığı ve bozuklukları.sh.5-6.

[5] Şifa tefsirinden.

[6] Genç Beyin.sayı.33.sh.45.B.Bozgeyik.

[7] Tahirü'l Mevlevî'nin mezartaşı yazısı.

[8] Ahzab.33, 53,59,Nur.31.

[9] Nur.31.

YAHUDİ ZULMÜ

"Bir zamanlar Rabb'in meleklere: "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" demişti. (Melekler): "A!.. Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın? Oysa biz seni överek tesbih ediyor ve seni takdis ediyoruz" dediler. (Rabb'in): "Ben sizin bilmediklerinizi bilirim." dedi."[1]

Melekler insanların hepsinin Yahudi cinsinden olacaklarını düşünmüş olsa gerekler veya insanlardan önce yaratılan cinlerden bir taifenin isyanı ve helakinden sonra gelecek ve daha kapsamlı bir varlık olan insanlarında onlara benzeyeceğini tahmin ettiler.Ancak tahminlerinde yanılmadılar.Zira Yahudiler işte o helak edilen o cin taifesinin cinsinden bir cins olduklarını insanlık tarihi boyunca göstermiş oldular.

"Şüphesiz Allah'ın âyetlerini inkar edenler ve haksız yere peygamberlerini öldürenler."[2]

"Ve de insanlardan adaleti emredenleri öldürenler."[3]

Allah Rasulu dedi ki: "İsrailoğlulları bir günün başlangıcından kırk peygamber öldürdüler İsrail oğullarından yüzoniki abid onları öldürenlere iyiliği emredip kötülükten sakındırdılar. Bu âyette anlatılan o kimseler de o günün sonunda toptan öldürüldüler.

Peygamberin zamanında olup onların izinden gidenlerde onlardandır."[4]

"Allah'a ve Rasulune eziyet edenler"[5]

Yahudiler, hristiyanlar ve müşrikler

"Allah'ın eli bağlıdır (cimridir)(Maide: 5/64),

"Allah fakirdir"(Ali İmran: 3/18)

“Mesih Allah'ın oğludur” (Tevbe: 9/30),

“Melekler Allah'ın kızlarıdır” gibi sözleriyle Allah'a iftira ettiler. Peygamberin yüzünü yararak ona sihirbaz ve şair dediler.[6]

İşte zulüm tablolarından bir kaçı:

”Temmuz 1099'da Kudüs ele geçirildi. Kutsal kentin tüm nüfusu kılıçtan geçirildi; Yahudiler, Müslümanlar, erkek, kadın ve çocuk toplam 70.000 kişi üç gün süren bir soykırımda katledildiler. 460 yıldır Müslümanların egemenliği altında bulunan Kudüs artık Haçlıların başkentiydi.”[7]

1948-de ABD tarafından kurulan İsrail;o günden bu yana zulmünü sürdürmekte,bugün itibarıyla (14-08-2006) 1200 kişiye yakını öldüren ve bunun 400 kadarı 12 yaşın altında çocukları teşkil etmektedir.

34 gün süren bu zulümde bir milyon insan yerinden olmuş,on binlerce bina yıkılmış,binlerce füze fırlatılmış,yapılan zulümlerden dolayı bir israil subayı savaşa katılmamak isteğinden dolayı 28 gün hapse mahkum edilmiştir.İsrailin içinde,mecliste ve kendilerinden olan dışarıdakilerin büyük tepkisini almıştır.Tüm dünya bu zulmü tel'in etmiştir.

1996 yılında da aynı zulmünü binlerce Lübnanlıyı öldüren İsrail,zaten Filistinde her gün yaptığı zulmüyle zulmünü tescillemiştir.

Büyük Mezepotamya hedefini gerçekleştirmeyi bir inanç ve iman ilkesi edinmektedir.Vadedilen topraklar.

Yıllardır kuzey ırakta bir kürt devleti kurma planını gerçekleştirmeye çalışması,sürekli Ortadoğuyu karıştırıp,Filistin ve Lübnanı tehdit etmesi,şimdilerde huysuz çocuk misali kavga çıkararak büyük abisi ABD-yi de yanına veya arkasına alarak Suriye ve İrana saldırarak önünü açma çabalarına girme planlarını uygulamaya koymakta ve gerçekleştirmek için gözü hiçbir şeyi görmemektedir.

Savaş ortamında doğup 10 günlük bebeği öldüren,yıkıntılar altında ezilmiş üç yaşındaki bir baba tarafından havaya kaldırılarak görüntüleri yayınlanan,yardım konvoyu,hristiyan demeyip herkese saldıran İsrail,aslında bir yandan da kaderin tecellisine kendisi için zemin hazırlayıp,hadiste belirtilen sonunu hazırlamaktadır.

"Mısır Irmağından büyük ırmağa, Fırat nehrine kadar bu diyarı senin zürriyetine verdim."[8]

“Yahudiyi akli bir ırk kabul eden ve sürekli dünyada kendisine farklılığını göstermek için düşman üreten ve onları öldürmekle büyük hizmetlerde bulunduğunu söyleyen Adolf Hitler şu tesbiti yapar:” Aklî bir ırk, bildiğimiz mânâdaki ırk anlayışından daha kuvvetli ve daha devamlı bir şeydir. Bir Almanı Amerika Birleşik Devletlerine yerleştirin o bir Amerikalı olur. Halbuki Yahudi nereye giderse gitsin o bir Yahudi kalır. Tabiatı gereği Yahudi hazmedilmeyen bir varlıktır. Hazma müsait

olmayan halidir ki Yahudinin ırkını tarif eder. Alın bakalım ruhun vücut üzerindeki üstünlüğünün bir misali!“

Ortadoğu yaptığı yanlışlarla da kadere fetva vermektedir.

“Ermeni örgütü olan Asala 1975'de kuruldu.Amaç;kendileri katliam yaparak,kendilerine katliam yapıldığını tüm dünyaya duyurmak ve kabul etmeyi amaçlamaktadır.Yönetimde bulunan Agop Agopyan'ın Atina'da Ermeni karşıtı bir grup tarafından 25-4-1988 yılında öldürülüşüne kadar bu katliamlarını devam ettirmişlerdir.

"Asala'ya en büyük desteği Corc Habas'in (George Habash) Marxist-Leninist grubu FHKC (Filistin Halk Kurtulus Cephesi) ve Ahmad Jibril'in FHKC-GK (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi-Genel Komutanlığı) verdi."[9]

Dünyanın her tarafında parmağını karıştırmaktadır.

Dünyanın üçte iki petrolü Ortadoğudan çıkıyor.ABD ırağa girdikten sonra petrol gelirlerini dörde katlamıştır.Demek ki ırağa kimyasal silahlar var bahanesiyle girmiş ve onunda doğru olmadığı ortaya çıkmıştır.

Böylece W.Bush ikinci Hülagunun yerini almıştır.2005 yılında dünyanın en yalancı adamı kabul edilen,yeni bir haçlı seferi başlattığını ve ingilterede yapılacak olan saldırıda bunu İslami faşistlerin yaptığını söyleyen Bush,hadiste belirtilen;her bir ağacın arkasına Yahudi saklansa,o ağaç çağırır ve der ki;

-Ey Müslüman gel arkamda bir yahudi var diyecek ancak bir ağaç müstesna…”mealindeki hadisteki ağaçtan maddi olarak İsrail bugün dikerken bunun bir anlamı da şu olsa gerek;Tüm dünya İsrailin aleyhinde olup,onun zulmünü tasvib etmez,aleyhinde olurken,ABD onun yanında olup ve arkasına saklayıp korumaktadır.

-İyi bir Yahudi nasıl olunur.

Zulmederek,kendilerinin dışındaki insan ırkını yok ederek,kene gibi başkalarının sırtından beslenerek,ağalık yapıp herkesi köle ederek,kan üzerine bir medeniyet kurarak,göz yaşıyla yıkanarak,dünyaya şeytanın insani bir vekili olarak geldim diyen bir insan olarak,yapı olarak insanlığın yapısına aykırı bir özellikte yaratılan,Necib Fazılın dediği gibi;Yahudiler sigaralarını yakmak veya yumurtalarını pişirmek için dünyayı ateşe verirler.

İşte onların bu zulmüdür ki,hiçbir topluluğa verilmeyen ağır ve yaptırıcı emir ve yasaklar ağırlaştırılmış olarak Tevratta gelmiş ve Tevrat şeriat ve ceza konularını fazlasıyla işlemektedir.Mesela:

“Benden önce gelen Tevrat’ı tasdik edici olarak ve size haram kılınan birtakım şeyleri helal yapmak için gönderildim”[10]

” Aynı suçlar için belirlenen cezalarda Tevrattaki hükümlerin Kur’ân’daki paralellerine göre daha sert olduğu görülmektedir. Mesela: Tevrat kasten adam öldüren katilin mutlaka kısas olarak öldürüleceğine hükmetmektedir.Kur’ân-ı Kerim ise katilin velisine tercih hakkı vererek kısas edilme, diyet yani kan bahası alma veya tamamen affetme seçeneklerinden birine imkan verir. Tevrat Rab Tealaya sövenin recmedilmesini (taşlanarak öldürülmesini) emreder (Levililer 24,10-16). Anne ve babasından birini döven veya lanet edenin de taşlanarak öldürülmesi hükmünü verir (Çıkış 21, 15-17). Kur’ân-ı Kerim ise bu fiilleri kesin olarak haram saymakla beraber onlar için dünyevi bir ceza tayin etmez, sorumluluklarını ve cezalarını ahirete bırakır. Tevrata göre herhangi bir hayvan ile cinsel ilişki kuran insan öldürülecek, o hayvan ise kesilecektir (Levililer 20, 15). Kur’ân böylesi cinsel ilişkileri sapıklık sayıp haram kılmakla beraber faili için belirli bir ceza tayin etmez. Müslümanlar bu konuda tazir cezası uygulamaya imkan olduğu hükmüne varmışlardır. Çünkü bu davranışların haram olduğunda Müslümanların ittifakı vardır. Buna mukabil Tevrat livata yapanın (eşcinsel ilişki kuranın) mutlak surette öldürülmesine hükmeder (Levililer 20, 13). Hal böyle iken son yıllarda Tevrata göre hükmettiklerini deklare eden bazı kişi ve kurumların Amerika’da ve bazı Avrupa ülkelerinde eşcinsel örgütlerini tanıma ve böylesi anormallikleri meşrulaştırma temayüllerini anlamak kolay değildir.”[11]

“Yahudilere yasak olan şeyler:

1-Günah işlediklerinde o uzvu keserlerdi.

2-Elbise necis olduğunda,necis olan kısmı keserlerdi.

3-Su ile temizlemek ve teyemmüm yoktu.

4-50 vakit namaz vardı ve onu da mescidlerde kılabilme mecburiyeti vardı.

5-Sahursuz oruç tutarlardı.Gecelerinde Hanımlarıyla cimadan yasaklanmışlardı.

6-Hatadan ve unutmadan dolayı sorumlu tutulurlardı.

7-Büyük günah işleyen öldürülür ve tevbesi böyle kabul olunurdu.

8-Öldürme ve yaralamada kısas olup,diyet yoktu.

9-Tırnaklı hayvanların etleri ve koyun ve sığırların iç yağları haramdı.

10-Bir kısım kurban etleri yenilmezdi.

11-Harblerde elde edilen ganimetler helal değildi.

12-Arazi mahsullerini bir sene alır,bir sene tasadduk ederlerdi.

13-Kardeşi hanımıyla ebediyen evlenilemezdi.

Yahudilikte bu derece ağır hükümler vardı

Hz.İsa bunların bir kısmını kaldırdı ancak aynı ağır hükümler onun şeriatında da geçerli idi."[12]

"Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sığır ve koyunun iç yağlarını da haram kıldık. Yalnız sırtlarında yahut barsaklarında bulunan veya kemiğe karışan yağları haram kılmadık. Haddi aşmalarından ötürü onları bu şekilde cezalandırdık. Şüphe yok ki Biz hep doğru söyleriz"[13]

Hadisi şerifte peygamber efendimiz «Haksız yere bir müslüman öldürülmesinden insansız bir dünyanın yok edilmesi daha hafiftir» diyor.

Kur'an; bir insanı öldürmeyi bütün insanları öldürmeye eşit kabul etmektedir.

"Bunun içindir ki, İsrâiloğulları'na: "Kim, bir cana kıymayan veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayan bir nefsi öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir nefsin yaşamasına sebep olursa, bütün insanları yaşatmış gibi olur" hükmünü yazdık (farz kıldık). Şüphesiz ki onlara peygamberlerimiz açık delillerle geldiler. Yine de bundan sonra onların birçoğu yeryüzünde aşırı gitmektedirler."[14]

"İslam dünyasıyla yapacağı büyük bir politikayı da İtalyanların yüzünden,onlara olan sadakatından dolayı elinden kaçtığını ve kaybettiğini söyleyen Hitler şöyle der:" Görülüyor ki, giriştiğimiz hareket plânı üzerinde, İtalyanlar en iyi kartlarımızdan birisini oynamaktan bizi men etmişlerdir: Bu plân Fransız himayesi altında bulunan bütün milletleri istiklâle kavuşturmak ve İngiliz zulmü altında bulunanları isyana teşvik etmekten ibaretti. Bu politika bütün İslâm dünyasında heyecanlar yaratacaktı. İster iyi, ister kötü olsun İslâm dünyasında bir milleti ilgilendiren herhangi bir konunun Atlantik'ten Büyük Okyanusa kadar bütün İslâm dünyasında hissedildiği bir ger-çektir."

…Yahudilerin Amerika'daki gelişimi ile ilgili olarak:" son çeyrek asır içinde Amerika Birleşik Devletlerinde Yahudilerin tesiri durmadan büyümüştü."der.[15]

"Stalin'in imparatorluğu aslında Deli Pet-ro'nunkisinin manevi mirasçısıdır."[16]

İngiltere ve Fransada ise Yahudi siyaseti ve ruhunun hakim olduğunu dile getirir.

Garody-ye göre:"Ariel Şaron tarafından 1982'de 20 bin sivil Lübnanlı katledildi, buna rağmen yine İsrail terörist ülke olarak ilan edilmedi. Tüm bunlara rağmen, İsrail devletinin finansmanını ve silahlandırılmasını sınırlandırmak için yeter bir sebep ortaya konmuyor. Zira İsrail, ABD'nin bütün Ortadoğu petrollerine el koymasının vurucu gücüdür."

Peygamber dostlarından Huzeyfe, bu savaşla ilgili olan aşağıdaki hadisi ; Ebu Hureyre'nin yanı sıra Hz. Ali ve İbn-i Abbas'ın da bildirdiğini ifade etmiştir.

Bu üç sahabenin bildirdiği hadis:

"Ahir zaman'ın harbi cihan harbidir. Çok kimselerin öldürüldüğü iki büyük harpten sonra bir üçüncüsü daha olacak.İkinci cihan harbinin ateşini yakan (başlamasına sebep olan)"Büyük Reis" künyesinde bir adamdır..."[17]

M. Tevrat'ın İşaya Bölümünde(13/1-6) kısmında yer alan "Bir araya getirilmiş BİRİKMİŞ MİLLETLER (Birleşmiş Milletler)ülkelerinin (dünyaya

korku salmak amacıyla meydana getirdiği) kargaşa ve gürültü! Orduların Rabbi cenk için orduyu yokluyor, bütün memleketi viran etmek için. Rab ve gazabının silahları uzak bir diyardan göklerin ucundan (uçaklar ve füzeler kastediliyor) geliyorlar''

"Hadiste, Fırat'ın suyunun çekilip altın bir dağ çıkaracağı ve

insanların oraya toplanıp büyük bir savaş çıkacağından bahsedilmektedir.

-Târık b.Şihâb (ra)dan:

Yahudilerden biri gelip Ömer'e dedi ki:

"Kitabınızda öyle bir âyet var ki,eğer,biz Yahudi topluluğuna inseydi o günü bayram edinirdik."

"Hangi âyettir o?"

"Bugün sizin için dininizi ikmal ettim,üzerinizdeki nimeti tamamladım.Sizin için din olarak İslâm'ı seçip hoşnut oldum."meâlindeki âyettir."(Maide.3)

Ömer dedi ki:"Onun indiği günü ve indiği yeri biliyorum.O âyet,Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e Arafatta,Cuma günü indi."

-6919-Onun (Tirmizi'nin) İbn-i Abbas'tan rivayeti:Bir Yahudi dedi ki:"Eğer bu âyet bize inseydi o günü bayram yapardık."Bunun üzerine İbn-i Abbas dedi ki:"O zaten iki bayramda inmiştir:Cuma ve Arefe günü."[18]

Kader hükmünü icra edecek ve Allah nurunu tamamlayacaktır.

"Onlar hileye başvurdular, Allah da onların tuzağını boşa çıkardı. Allah hileleri boşa çıkaranların en hayırlısıdır."[19]

Ö.Nasuhi Bilmen yahudilerle ilgili âyet ve tefsirinde der:

****Bakara-dan-**

109. Ehli kitaptan bir çokları kendilerine hak belirdikten sonra nefislerindeki hasetten dolayı sizi îmanınızdan sonra kâfirler haline döndürmeği temenni etmiştir. İmdi siz Allah'ın emri gelinceye kadar affediniz, tekdirde bulunmayın. Şüphe yok ki. Allah Teâlâ her şeye kemâliyle kadirdir.

109. Bu mübarek âyetler; ehli küfrün, özellikle yahudilerin müslümanlar hakkında ne kadar kötü niyetli olduklarını gösteriyor. Ve din, düşmanlarının kötü telkinlerine bakmayıp ibâdet ve itaatlarına devam etmelerini ve bunun mükâfatını göreceklerini müslümanlara emir ve tavsiye buyurmaktadır. Şöyle ki: Ey cemaati müslimin!.. (Ehli Kitaptan) Yahudilerle isevîlerden (birçokları kendilerine hak belirdikten sonra) İslâmiyetin hakikî bir din olduğu kesin delil ile ortaya çıktığı ve Tevrat ile İncil'de yazılı

olduğu halde sırf (nefislerindeki hasetten dolayı) ey müslümanlar! (Sizi İmanınızdan sonra) öyle İslâmiyete girmenizi müteakip (kâfirler haline döndürmeği) sizi İslâm'dan döndürmeyi (temenni etmiştir.* Onlar öyle fena bir arzuda bulunurlar. Fakat Ey Müslümanlar!.. (Siz Allah'ın emri gelinceye kadar) size onlar ile cihad emredilinceye ve onlardan cizye almağa izin verilinceye değin onları (affediniz) onlara tecavüz etmeyin ve (tekdirde bulunmayın.) Onların o kötü hallerine karşı sabredin. Onlardan yüz çevirin, emri ilâhinin gelmesini bekleyin (Şüphe yok ki, Allah Teâlâ her şeye kemâliyle kadirdir.) Elbette onlardan intikam alacaktır.

113.Ve Yahudiler dedi ki: Hıristiyanlar hiç bir şey üzere değildir. Ve Hıristiyanlar da dedi ki: Yahudiler hiç bir şey üzere değildir. Halbuki onlar kitabı okurlar. Bilmeyen kimseler de onların sözleri gibi söylediler. Allah T e âlâ ise bu ihtilâf ettikleri şeyler hakkında yarın kıyamet günü aralarında hükmedecektir.

113. Bu âyeti kerime, müslüman olmayan milletlerin bir birine karşı olan kötü kanaatlerini göstermektedir. Şöyle ki, Necran Hıristiyanlarından bir taife elçi olarak Hz. Peygamber'in huzuruna gelince Yahudi âlimleri de gelmişlerdi. Bu iki taife arasında münakaşalar oldu. Biri birinin dini ile alay etti. (Ve Yahudiler dedi ki: Hıristiyanlar hiç bir şey üzere değildir.) Onların din adına dayanacakları bir şey yoktur. (Ve Hıristiyanlar da dedi ki: Yahudiler hiç bir şey üzere değildir.) Onların istinad dayanacakları bir esas yoktur. O iki taife biri birinin kitabını, peygamberini inkâr eylediler. (Halbuki onlar) o iki taife (kitabı okurlar). Yahudilerin okudukları Tevrat'ta, eski ahitte Hz. İsa'yı, onun bir peygamber olarak dünyaya geleceğini tasdik vardır. Hristiyanların okudukları İncil'de de Hz. Musa'yı tasdik vardır. Artık böyle mutlak inkâr lâyık mıdır?.. İşte... (Bilmeyen) cahil putperest, ilâhi dinlerden habersiz (kimseler de onların sözleri gibi söylerler.) Yani onlar da öyle peygamberleri, kitapları inkâr ederler. (Allah Teâlâ ise) o taifelerin (bu ihtilâf ettikleri şeyler hakkında yarın kıyamet günü aralarında hükmedecektir.) Bu ihtilâflarının batıl olduğunu kendilerine gösterecek, onları lâik oldukları azaba kavuşturacaktır.

§ Artık müslümanlar ile diğer kavimler arasındaki farkı düşünmeli. Bir müslüman; bu kainatın Yüce Yaratıcısını tasdik eder, birliğine inanır, saygıda bulunur. Bütün peygamberleri, bütün semavi kitapları tasdik eder, bu cümleden olarak Hz. Musa ile asıl Tevrat'ı ve Hz. İsa ile asıl incil'i bilip tasdikte bulunur. Ve bütün insanlık arasında bir din kardeşliğinin, bir muhabbet ve dayanılmanın bulunmasını arzu eder.

Museviler ise hem Hz. Isa ile incil'i, hem de son peygamber Hz. Muhammed ile Kur'ân'ı Kerim'i inkâr ederler, kendi ırklarından başkası hakkında asla iyi niyette bulunmazlar. Hıristiyanlar ise hem Peygamber Efendimizle Kur'ân'ı Azimi inkâr ederler, hem de Hz. Musa ile Tevrat'a karşı hürmetsizlik gösterirler. Daha ileri giderek Hz. İsa gibi yarat ilmi; muhterem bir kimseyi Allah Teâlâ'nın oğlu tanıyarak ona tapınmakta bulunurlar.

Bütün dinleri inkâr edenler ise pek cahilce bir halde yaşamaktadırlar. Bunlar için de yaşadıkları bu kâinatın azametini, yaratılışındaki hikmeti, kendi hayatlarındaki gayeyi İdrakten âciz, nefislerine mağlûp birer şaşkın kimselerden başka değildirler.

Şimdi düşünelim: Bir mûsevî müslüman olsa ne kaybedecektir. Hem evvelce kendisine mensup olduğunu iddia ettiği Hz. Musa'yı, hem de asıl Tevrat'ı yine tasdik edecek, hem

de Hz. İsa'yı ve İncil'i inkâr etmeyecek, hem de son peygamber Hz. Muhammed ile ona nazil olmuş olan Kur'ân'ı Kerîme İman etmiş olarak hidâyete erecektir. Bir İsevî de müslüman olunca hem Hz. İsa'nın büyük bir peygamber olduğunu ve ona verilmiş olan asıl İncil'i ve Hz. Musa ile asıl Tevrat'ı yine tasdik edecek, hem de bunları tasdik eden son peygamber Hz. Muhammed'e ve onun ebedî bir mucizesi olan kitabına İman ederek ebedî saadete nail olacaktır.

Bütün dinleri inkâr eden bir şahsa gelince, bu da aklını başına toplayarak bu kâinattaki harikalar! güzelce düşünse, beşeriyete en yüce bir ahlâk ve fazilet, bir adalet ve eşitlik dersi vermiş olsa İslâmiyet! düşünse; şüphe yok ki yeni bir hayat bulacak, ebedî ve nuranî bir istikbâle aday olacak, bir çok ahlâkî güzellikleri bulunacaktır.

Artık düşünelim! Bütün insanlık için İslâmiyetî kabulden başka bir selâmet ve saadet, bir ittifak ve birlik yolu var mıdır? Elbette ki yoktur. Ne mutlu bu hakikati idrak ederek İslâmiyete sığınanlara!..

128.Ey Rabbimiz! Bir de bizleri sana iki Milaslı müslüman kıl. Ve zürriyetimizden de senin için bir müslüman ümmet -vücuda getir- Ve bizlere haccın usulünü göster, tövbelerimizi de kabul buyur. Şüphe yok ki sen tevbeleri kabul edensin, merhametlisin diye de duada bulunuyordu.

128. Bu âyeti kerimede Hz. İbrahim'in kendi zürriyeti, aile ve evlâdı hakkındaki pek yüce dualarını göstererek bizlere bir dua ve yakarı; örneği göstermektedir. Evet... O ş an ı yüce mübarek peygamber şöyle dua buyurmuş: (Ey Rabbimiz! Bir de bizleri) benim ile oğlumu (sana iki Milaslı t emir ve yasağına hakkiyle uyan (müslüman) iki kul (kıl). Zürriyetimizden de senin için müslüman bir ümmet temiz inançlı bir zümre (vücuda getir ve bizlere menasikimizi göster.) Yani hacca ve kurbana ait vazifelerimizi bize bildir. (Ve tövbelerimizi de kabul buyur.) İnsanlık icâbı meydana gelecek noksanlarımızdan dolayı vuku bulacak pişmanlıklarımızı af ve mağfirete vesile buyur. (Şüphe yok ki tevbeyi kabul eden merhametli olan ancak Sensin.) Binaenaleyh daima Senin af ve mağfiretine, lütuf ve ihsanına sığınırız.

135. Ve dediler ki: Yahudi veya Hıristiyan olunuz ki hidayete ermiş olasınız. De ki: Biz hânif olarak İbrahim'in milletine tâbi bulunmaktayız. O müşriklerden değildir.

135. Bu âyeti kerime Yahudi ve Hıristiyan taifesinden her birinin selâmet ve hidâyeti kendi dininde görüp başkalarını da kendileri gibi bâtıl inançları kabul etmeğe gayret sarf ettiklerini göstermektedir. Buyrulmuş oluyor ki (Ve) Yahudi ve Hıristiyan taifeleri müslümanlara (dediler ki; Yahudi veya Hıristiyan olunuz ki hidayete ermiş olasınız.) Yani Yahudiler müslümanları Yahudiliğe davet ettiler, Hıristiyanlar da kendi dinlerine davette bulundular. Rasülüm! Onları reddederek (de ki) öyle değil (biz Hânif olarak İbrahim'in dini üzere bulunmaktayız.) Asıl tabi olunacak din, yol, onun dinidir, onun yoludur. (O müşriklerden değildir.) O Allah'ın birliğine inanırdı. Ey gafîl taifeler!.. Sizin gibi, insanlara ilahlık isnad eden, Üzeyr Allah'ın oğludur veya Isa Allah'ın oğludur, diyen dinsizlerden değildi. Artık sizlere nasıl uyul a bilir.

145.Andolsun ki sen kendilerine vaktiyle kitap verilmiş olanlara her ne delil getirsen yine senin Kıblene tâbi olmuş olmayacaklarıdır. Sen de onların Kıblesine tâbi olmazsın. Onların bâzıları da bazılarının Kıblesine tâbi değildir. Ve kasem olsun ki sana gelen ilimden sonra onların isteklerine tâbi olacak olsan şüphe yok sen de o zaman zalimlerden olmuş olursun.

145. Bu âyeti kerime, Yahudiler ile Hıristiyanların -Genel durumları itibariyle-kendi dinlerinde ne kadar tutucu olup hakkı kabule temayül göstermediklerini, onlara bu gibi hususlarda tâbi olacak olanların da kendi nefislerine, kendi varlıklarına ne kadar zulüm ve ihanette bulunmuş olacaklarını gösteriyor. Evet... Cenâb-ı Hak şöyle buyuruyor: (Mukaddes Zatıma yemîn olsun ki, sen kendilerine vaktiyle kitap verilmiş olanlara) Yahudiler ile Hıristiyanlara (her ne delil getirsen) Kabe tarafına yönelmen hak olduğuna ve diğer hususlara dâir her ne delil, getirsen, her hangi bir mucize göstersen (senin Kıblene tâbi olmayacaklardır.) Onlar bir kibirleşme, bir inat eseri olarak bunu inkâra devamda bulunurlar. Maamafih (sen onların Kıblesine tâbi olmazsın.) Artık onlar buna ümitli olmasınlar. Nitekim (onların bâzıları da bâzılarının Kıblesine tâbi değildir.) Onlar müslümanlara karşı bu hususta müttefik olsalar da Kıble edinme hakkında yine biri birine muhalif bulunmaktadırlar. Yahudiler Sahreye, Hıristiyanlar da Güneş'in doğduğu tarafa ibadette bulunurlar. Habibim!.. (Ve yemin olsun ki sana gelen ilimden) Kıble yönü sana gelen vahyile bildirildikten (sonra) farza (onların arzularına tâbi olacak olsan şüphe yok ki sen de o zaman zalimlerden olmuş olursun.) Rasûli Ekrem masum olduğundan ehli kitabın arzularına tâbi olmayacağı muhakkaktır. Bu gibi ilâhî beyanlar asıl bizleri ikaz ve irşat hikmetini kapsamaktadır. Bizleri gayri müslimlere uymaktan, onların dinî ayinlerine iştirak etmekten sakındırmana ve kaşındırmaktadır.

MEHMET ÖZÇELİK

14-08-2004

---

[1] Bakara.30.

[2] Al-i İmran.21. (Bunun tefsiri Bakara suresinde geçti.) Vahidi-nin veciz tefsiri.

[3] Bakara Suresi.61.

[4] Bu hadisi İbni Cerir: 3/216'da. İbni Ebi Hatim Al-i İmran suresi tefsirinde sayfa 161'de tahric ettiler.Bu hadis zayıftır. Çünkü senedinde Ebu'l-Hasen Mevla beni Eser bulunmaktadır. Cerh ve talil 9/357'de anlatıldığına göre o mechüldür.

[5] Ahzab.57.

[6] Vahidi-nin veciz tefsiri.

[7] Tapınak Şövalyeleri ya da Gizli Dünya Devletleri.Ahmet Çavuş.10.

[8] Tekvin, 15/18.

[9] www.atin.org.24-6-2001.

[10] Al-i İmran 50.

[11] Dr. Adil Öksüz'ün Ceza Hükümleri Açısından Tevrat ve Kur'ân.

[12] 11.sözden özetler.Bak.sh.69. şerh-Tabiat Risalesi. Molla Muhammed.

[13] En'am 146,Nisa 160-161.

[14] Maide.32.

[15] Siyasi Vasiyetim.

[16] Age.90.

[17] El- Mehdiy-yul Muntazar Alel Ebvab.

[18] Rudani.c.4. -6918.

[19] Âl-i İmran.54.

YENİLİKÇİLİK

Bazen yenilikçilik,bazen de aldığı taraf itibarıyla reform,devrim,Rönesans şeklinde yansımaktadır.

Osmanlının dağılmasıyla birlikte küçük devletçikler oluştuğu gibi;o küçük devletçiklerin içlerinde de küçük gruplar meydana geldi.Bunların bir kısmıda yenilikçiler olup,devrimci adıyla Rusyaya,batılılaşma ile Avrupaya,İslamlaşma ile de İrana bir yöneliş içerisinde oldu.

Modern Müslüman,yenilikçi midir?Fazlur Rahmanın tezi gibi…[1]

Sıkıntı şurada;Peygamber,İsa ve Musanın şeriatını değiştirdiği gibi,bizler 14 asır sonra önceki şeriatla mı amel edeceğiz,nasıl?

Batının etkisinde kalan veya orada yaşayıp eğitim sürmüş ulemamızı,Prof-umuzu tehlikeden,itikat ve amelde bazı eksiklik ve bozulmalardan emin ve salim kalamamışlar.Anadolunun safiyetini koruyamamışlardır.Fazlur Rahman gibi…

Son yüz asırlık dönemde yetişen ulema,çöküntünün eseridir.Bir yönüyle de 3.asrın yoğunluğunu ve birikimle beraber atılımını yaşamakta ve yansıtmaktadır.

Bazı münferit yanlış çıkışlar,yeni buluşlar değillerdir.Eski kitaplara bakıldığı zaman,gerek fıkıhta gerekse de itikatta,kıl-ü kâl yani şu şöyle demiş şeklindeki söylentilerin dillendirilmesidir.

Din fikre engel koymaz.Sağlıklı fikri teşvik eder.Gerçek özgürlüklerin kısıtlanması dinde değil,dinin yorumlanmasındadır.

İslam dünyası dünya çapında kuracağı bir –Fetva Heyeti- ile bir açılım içerisine girebilir.

Mesela;Padişahlar,büyük günahlardan olan adam öldürmeyi,bir kişiden fetva alıp bağy yani baş kaldırma ile nitelendirerek evlat ve kardeşlerinin öldürülmesini meşrulaştırmışlardır.Oysa böyle olmayan bir çok muğlak noktada,böyle bir heyetin vereceği bir karar ve fetva,icma hükmünde bir delil ve güç olacaktır.

Bediüzzamanda bu mânanın özünü görmekteyiz.O farklı bir sistemle,islamın bir çok meselesinde,Umum-ül Belvâ denilen çıkılmaz konularda,nihâ-i denilecek esasları,komprime hülasalarla ortaya koymuştur.

Hadisde buyurulan;Her yüz senede bir gelecek olan müceddidler,bu meselelerde asrın idrâkine uygun mânaları,asrın ruhuna uygun olarak ortaya koyarlar.

Bu da aynı zamanda toplumu monotomluktan ve donukluktan kurtarmak, dinamikliği sağlamaktır.

Mesela düşünülüp,sorulabilir;Eğer bir gün kölelik kalkarsa veya hırsızlık olmazsa,vs..,Kur'anın bunlar ile ilgili olan hükümleri ne olacak?

1-Zaten Kur'anın hedefi bunların kalkmasıdır.Araç ise bu kanunların tatbikidir.

2-Dünyanın gidişi bu problemlerin devamını göstermektedir.

3-Dünyada problemlerin kalkması,bir yönüyle hayatın bitmesidir.

4-Benzerlerinde kıyas yoluyla uygulanır.

5-Hükümler ebedi olup,kıyamete kadar geçerlidir.

İslamiyet içe kapanmayı değil,sürekli gelişmeyi ve dışa açılmayı orantılı olarak teşvik eder.

Mesela; Amerikalı bilim adamı Michael Hart,tarihin 5 bin yıllık süresi içerisinde gelmiş-geçmiş yüz meşhurdan,hristiyan olmasına rağmen 1.sıraya Hz.Muhammedi, 3. Sıraya Hz.İsayı,15.sıraya Hz.Musayı,52.sıraya da dışa açılmasıyla Hz.Ömeri koymaktadır.Etki,kişiliklerinin ön plana çıkmasıyla sıralanırlar.

-İslâmın siyaset alanındaki bozulması haricilerle,itikad alanındaki bozulması ise Mutezile ile olmuştur.

-İslam dünyasındaki yenilikçilerin gelenekçilere göre farkları şuradan da kaynaklanır:

-Kabuğu kırayım derken,zorlamayla kendini yaralama ve zedelemeye sebeb olmakta..

-Büyüyeyim derken küçülme,küçüklük psikolojisinden kurtulma çabasından..

-Aklı ön plana çıkarıp,dini akla uydurma çabası..

-Zamanı dine uyduramamanın güçlüğünden,dini zamana uydurma kolaycılığına kaçma..

-Eskiyi eski görerek,yenileşmeyi yeni yorumlarda arama sevdası..

-Farklı bir açıdan bakarak,farklılığını fark ettirmek ve onda üstünlük vehmetme duygusuna kapılmak..

-Yeni bir akım kurma ve oluşturma,tıpkı yeni dernek gibi niteleme..

-Siyasetin önemli çapta etkisinde kalma..

-Kaynaktan gelen suyun mecrasını değiştirme faaliyetidir.Diğer ifadeyle;Kendi adıyla bir musluk takma ve takılma hareketidir..Ancak kaynağı kurutma veya zarar vermeyi hesap etmeden…

-İslâm dünyasını etkileyen,dışarıya fikir ihraç eden İran etkisinin girdabına kapılmak..

-Felsefi akımların etkisinde kalmış olmak..

-Kendisini zorla kabul ettirme düşüncesinin neticesi olarak..

-Karşı görüşleri ve delillerini bilememe,yeterli alternatifler üretememe..

-Çevre faktörü etkilidir.

-Hoca ve eğitim yöntemi göz ardı edilmemelidir.

-Bilgiye ve kaynaklara yeterli derecede ulaşamama..

-Müslümanları aktif kılma düşüncesi,karşı tarafı ise pasif görüp öyle değerlendirme..

-Taklidi,taklid edilme düşüncesiyle,yeterl derecede tahkik etmeden iddia ve dâvada bulunma..

-Bir yandan da işin kolaycılığına kaçma hareketidir.

-Bir fikir deha derecesinde bir şahıstan çıksa,cumhurun kabulüne matuf ve mazhar olmadıkça yer tutmaz,münferid ve zayıf kalır.

-Felsefedeki akımlar gibi;sürekli farklı yorumlar üretme mecburiyeti hasıl olur..

-Tefrite karşı,ifrat hareketidir..

-Başlı başına bir tepki faaliyetidir..

-Bir aksiyon hareketi..ancak aksiyon ne şekilde ve nasıl, neyde olmalıdır?Çerçevesiz ve de kuralsız!!Kuralcılığa Reddiye…

-Geçmişi sorgulama hatta onlarla hesaplaşma girişimidir..

-Geçmişe,ulemaya,eserlere,şimdikilere araştıracak bir şey kendilerine bırakmayanlara, hepsine mutlaka bir çözüm üretenlere yeni bir miladı başlatma girişimidir.

-1400 seneye gitmeden,her meseleye olduğu yerde akılca –akıllıca olmasada- maslahat ve yorumlar üretmektir.Aslında her asırda bir veya birkaç müçtehide bedel,yüzlercesini üretme ve türetme faaliyetidir.

-İşin içinde safiyet ve gayretle beraber hamlık ve acemilik ve de taklidcilik yatmaktadır.

-Yenilikçilikte,uhrevilikten ziyade,dünyevilik ağır basar..

-İdare,devlet,zenginlik,dünyayı ihya,ahiret ifadesi destekli ön plana çıkarılır..

-Mevcut boşluğu günün şartlarının zorlamasıyla doldurmaya çalışmadır..

-Hisle karışık madde-mana,dünya-ukba ortaklığı hareketidir..

-Çıkış hareketidir.

-Patlama faaliyetidir.

-Fikir özgürlüğünden ziyade,fikir serbestliği mutlak olarak savunulur.

-Var olmayı,var etmeye,ortaya bir şeyler koymaya bağlar..

-Usul farklılıkları,vüsul farklılıklarını da ortaya çıkarmaktadır.

-Batıdaki reformla bizdeki tecdid hareketinin uyumsuzluk ve denksizliğini,sonuçta denksizliği çıkarma faaliyetidir..

-Dinin yasaklayıcılığı ile,medeniyetin serbestliği düşüncesi sonucu,ortayı bulma çabasıdır.Oysa dinin serbestleri,yasaklarından çokça fazladır.Bu,devletin güvenini sağlamak yasağı ile karıştırılmamalıdır.

-Islah fikri hafif kaldığından devrim,reform fikriyle seslendirilmektedir.

-Modern Müslüman çizgisi çizme ve elbisesini dikme çabasıdır.

-Yenilikçi olmak için çıkış yapma mecburiyeti hissedilmektedir.

Her yıkım yeni bir inşayı oluşturmuştur.Emevi-Abbasi-Selçuklu-Osmanlı ve Cumhuriyet;her dönemin kuruluşunda yeni bir inşa hareketi devreye girmiştir.Bu arada yanlışlar da eksik olmamıştır.

Mesela;Necmeddin Tufi (Ö.1316):"Nass ve İcma maslahat ile çatışırsa,maslahat tercih edilir."ifratıyla,Kur'an-ın hadisle beraber onda icma edenlerin hükümlerini anlamsız saymış olmaktadır.

En önemli noktaların başında;Hayatın ihtiyaçları,banka kredilerinin alımı,faizin yüzde üçünün faiz sayılmayacağı gibi bir düşüncenin,hayatın ihtiyaçlarının ölçüsünün belirlenememesinden kaynaklanmaktadır.Bu durumda ihtiyaçlardan ziyade,ihtiyaç olmayan nedir?O halde faiz caiz mi olmuş olmaktadır?

Oysa Maslahatın bazı fıkhi şartları söz konusudur.

"Bir maslahatın makbul olabilmesi için bazı şartların bulunması gerekir. Bunlar şunlardır:

1. Kat'î olmalı:

Bir şeyin maslahat teşkil ettiği, kesin surette bilinmelidir.

2. Umumî olmalı:

Bir şeyin muteber bir maslahat sayılabilmesi için o hususun umûmî olması gerekir. Şahsi ve hususî menfaatler, maslahat olarak değerlendirilip kabul edilemez.

3. Maslahat mefsedetten hâlî olmalı:

Bir şey hakkındaki maslahat, mefsedetten hâli (uzak) olmalı veya mefsedetten büyük olmalıdır.

Bu sebeple bir hükümde, maslahat ile mefsedet tearuz ederse, maslahatın tercih edilebilmesi için onun mefsedetten büyük olması gerekir. Bu suretle, maslahat ile amel edilir. Ancak mefsedet, maslahattan büyük veya ona müsavi olursa, o vakit, "Def'i mefasid, ceîb-i menfaatten evlâdır" kaidesi gereğince mefsedetin bertaraf edilmesi için maslahat ciheti terk olunur.

4. Nasslara ve İcmâ'a aykın olmamak:

Maslahat olduğu anlaşılan şey ile hükmedileceğine şer'i nasslardan birinin küllî veya cüz'î bir surette delaleti bulunmalıdır. Nassların reddettiği şey ise, bu muteber bir maslahat olamaz.

Bu şartları ihtiva eden maslahat ile amel edilir. Şu halde maslahatlar, insanın istek ve keyfine göre kendisi için menfaat ve maslahat olarak gördüğü şeyler değildir. Maslahat, şeriatın ölçüsünde maslahat olan şeylerdir. Meselâ, bazı insanlar vardır ki, başkalarının mallarını gizli ve aşikâr bir surette haksız olarak yemeyi kendileri için uygun görebilirler. Ancak bu durum bir başkasına zarar vermekten başka birşey değildir. Dolayısıyla bunlar maslahat olarak kabul edilemez."

Maslahatlar uhrevi ve dini ikiye ayrılır.Dünyeviler ise:Buda üçe ayrılır.1-Zaruriyat.2-Haciyat(İhtiyacat.)3-Tahsiniyat.

1-Zaruriyatda:dinin,neslin,canın,aklın ve malın korunmasıdır.

Haciyat da ruhsatlarla kolaylaştırılmıştır.

Tahsiniyat ise,ikisinden ayrı olarak en güzel ve ideal olanı yamak.Camilere yeni elbiselerle gitmek gibi.

-Şeriatın Maksadlarının Neticesi Olan Külli Kaideler

Fakihler, araştırma neticesinde, hangi yerlerde maslahata riayet edilmesi gerektiğini göstermek maksadıyla bazı külli kaideler çıkarmış ve tesbit etmişlerdir. Bunlardan Mecelle'de yer alanlardan bazıları şunlardır:

1. Zaruretler, memnu' olan şeyleri mubah kılar. (md. 21).

2. Hacet: umumi olsun, hususi olsun zaruret menzilesine tenzil olunur, (md.32).

3. Meşakkat teysiri celb eder. (md. 17).

4. Bir iş dîk oldukta muttesa' olur. (md. İS).

5. Zarar ve mukabele bizzarar yoktur, (md. 19).

6. Zarar izale olunur, (md. 20).

7. Def-i mefâsid, celb-i menâfiden evladır, (md. 30).

8. Ehven-i şerreyn ihtiyar olunur, (md. 29).

9. Zarar-ı âmmı def için, zarar-ı hass ihtiyar olunur, (md. 26).

10. Adet muhakkemdir. (md. 36).

11. Nasm isti'mali bir hüccettir ki, onunla amel vacib olur. (md. 37).

12. Raiyye, yani tebeâ üzerine tasarruf maslahata menuttur. (md. 58).

13. Zaruretler kendi miktarlarınca takdir olunurlar: (md. 22).(Bak.Fıkıh Usulü.Prof.Fahrettin Atar.)

Mesela;Bir haberde:"İngiltere'nin başkenti Londra'da 7 Temmuz'da toplu ulaşım araçlarına yapılan bombalı saldırıların ardından Müslümanlara yönelik sözlü ve fiili tacizlerin artması üzerine tesettürlü Müslüman kadınlara güvenlikleri için gerektiğinde başlarını açabilecekleri söylendi.

Londra'daki "Camiler ve İmamlar Konseyi" Başkanı Zeki Bedevi, Müslüman kadınların sözlü veya fiili bir tacize maruz kalmamaları için başlarını açmasına Kuran'ın cevaz verdiğini bildirdi.

...."Giyinmek bedeni korumak içindir, tehlikeyi davet etmek için değil"(Haberx.5-8-2005. LONDRA Milliyet)

Böyle bir hüküm hangi tahmini hesaplarla kesin bir karara bağlanabilir.Öldürülme ve saldırılma ihtimallerinin yüzdesi nedir?Tahmini ve farazi hesaplarla kesin bir emir ertelenebilir ve terkedilebilir mi?Ve de bunu basit bir illete dayandırmak olan -bedenin korunması- ile izah etmek,basite irca etmektir.Emir ve yasaklar illet istememekle beraber yani bir şey emredilmiş veya yasaklanmışsa,onun illet ve sebebi emir ve nehiydir.Oysa tesettürde bir bedeni koruma değil,bir çok hikmetleri söz konusudur.

İslam yeni bir şeriatla gelmekle zaten farklı maslahatları göz önünde bulundurmaktadır.Çünki şeriatların farklılığı,maslahatların farklılığındandır.

Şartlar değişirse,hükümlerde değişir mi?

Oysa din o değişen şartlara da bir hüküm koymaktadır.

Her şeyi yeniden okuma düşüncesiyle başa dönmektir.

Mesela memleketimizde yıllarca bir kısım siyaseti hedef alanlar;ne olursa olsun –devlet- düşüncesinde iken,bir çok bedeller ödeme sonucu şimdilerde –Nasıl olursa devlet?- düşüncesiyle hareket edip başarıyı yakalayabilmişlerdir.

Temelde usül hatası yapılmaktadır.

Sonrakiler,öncekilerin ruhsatlarını değil,azimetlerini taklid etmelidirler.

Kur'an ve İslamiyet her zamanda yeniliğini muhafaza etmekte ve devam ettirmektedir.

Allah'ın zatı ezeli ve ebedi olduğu gibi,Kelâmı da ezelden gelmiş ve ebede gitmektedir.

MEHMET ÖZÇELİK

13-08-2005

---

[1] **Bak.İslamın Yenilikçileri.III.R.İhsan Eliaçık.296.**

HAFIZANIN RESETLENMESİ

Hafızanın resetlenmesi;hafıza kartının ve hard-diskinin içerisinde bulunan tüm bilgilerin veya seçici olarak hepsinin tüm ana hard-disk olan levhi mahfuza aktarımı yapıldıktan sonra lüzumlu olanların bırakılarak,lüzumsuz olanların cehennem çöplüğüne ve geri dönüşüm kutusuna aktarılarak,oradan da cehennemin ana hard-diski olan yokluk çöplüğüne devredilmesidir.

Bizler şehadet alemi olan şu varlık alemine çıkışın ilk basamağı olan anne karnındaki olayları yaşadığımız halde hatırlamamaktayız.Ancak bizim dışımızda birilerinin bizim haberimiz olmadan yapmış olduğu kayıtlardan bilgi sahibi olabilmekte ve yaşadığımız o durumlara hayret etmekteyiz.
Biraz daha gerisi olan Ruhlar Aleminden sınırlı kimseler haberdar olup,hepsine yakın bir çok kimse o ruhlar aleminden ve orada cereyan eden olaylardan ve o topluluğun oradaki soru-cevap faslındaki konuşmalardan haberi olmamaktadır.

Hz.Ali ve onun gibi çok az bir kısım alimler oradaki maceraları hatırlamakta ve kişileri de tanımaktadırlar.

Dünyada bile ilk defa gördüğümüz bir kimseye özellikle içimizin ısınmasıyla;Seni bir yerlerden hatırlıyorum,görmüş gibiyim,demekteyiz.

Hafıza tozları silkelendikçe önceki hafıza kayıtları ortaya çıkmaktadır.
Anne karnında girdiğimiz yarışı kimse hatırlamamaktadır.Ancak çekilen filimlerle görmekteyiz.Zira milyarlarca sperm anne karnında bir yarışa girer.İçlerinde en sağlıklı ve hızlı olan hedefe varır,diğerleri yollarda dökülür.Bazen sağlıklı ve başarılı olanlar ikiz-üçüz,vs. olarak kendini gösterir ve dünyaya gelmeye,insan olarak yaratılmaya hak kazanmış olur.

Birde ruhlar aleminden öncesini düşündüğümüzde yok idik yani yokluğun karanlıklarından varlığın aydınlığına çıkmamış iken ilahi irade bizleri oradan çekip çıkarttı.
Neyimize,hangi özelliğimize binaen?
Nasıl tercih edildik,sayısız varlıkların arasından neden biz?
Hayat aşama aşama hep adım ve atılımlarla dolu ve biz hala o adımları dökülüp seçilmelerle sürdürmekteyiz.

Son karar;ilahi mahkeme olan mahşer meydanında,Allah'ın hakimliğinde gerçekleşecektir.
Gerçek ve sağlıklı dökülme ve seçilme orada gerçekleşecek,herkes o adalet karşısında ve karşılığında kısmetine ve kendisi için biçilen değere rıza gösterecektir.

Cennet olumsuzluklar yeri değildir.Hafıza son hükümle beraber cennete layık olarak resetlenecek ve tazelenecektir.Cennete layık bir düşünme ve tam kapasite çalışma bir hafızaya sahip olacaktır.Burada hafızasının ancak yüzde üç ila onbeşini kullanabilen insan orada yüzde yüzünü kullanacaktır.
Düşünme duygusu bu dünyada bazen bir azab aleti olmaktadır.Cennette ise bu lezzet ve tefekkür aleti olacaktır.

" İ'lem eyyühe'l-aziz! Hardale ile tabir edilen, bir darı habbesi hükmünde olan kuvve-i hafızanın ihata ettiği meydanda gezintiler yapılırken o kadar büyük bir sahraya inkılâp eder ki, gezmekle bitmez bir şekil alır. Acaba o hardalenin içindeki meydanı bitiremeyen, o hardalenin dairesini ne suretle bitirecektir? Aklın nazarında hardalenin vaziyeti böyleyse, aklın gezdiği daire nasıldır? Aklı da dünyayı yutar. Fesübhânallah! Cenab-ı Hak hardaleyi akıl için dünya; ve dünyayı da, akıl için bir hardale gibi yapmıştır."[251]
Bugün teknolojinin yaptığı küçük çipler içerisinde binlerce kütüphaneler barınmaktadır.Bu da hafızanın genişliğini ve rolünü daha açık olarak göstermektedir.

Hz.Ali şöyle der:Kur'an Besmelede,besmele başındaki Ba harfinde,ba harfi ise altındaki noktadadır.
Alem bir noktada,alem bir noktadan yaratılmakta,alem bir noktaya sığdırılmaktadır.

---

[251] **Mesnevi-i Nuriye.75.**

Bu gün insanoğlu bir insanın hafızasının ortaya koyduğunu çözemez ve onun sahasını bitiremezken,bütün insanların hafızasının alanlarını nasıl bitirecektir.

Akıl tıpkı Kara Delikler gibi,içerisine giren her şeyi yutan dipsiz bir kuyudur.
Akıl kâinatı bütün odalarını gezebilecek bir kapasiteye sahiptir.

”İ'lem eyyühe'l-aziz! Âlem-i ziya, âlem-i hararet, âlem-i hava, âlem-i kehrüba, âlem-i elektrik, âlem-i cezb, âlem-i esir, âlem-i misal, âlem-i berzah gibi âlemler arasında müzahame ve yer darlığı yoktur. Bu âlemler, hepsi de, ihtilâlsiz, müsademesiz, küçük bir yerde içtima ederler.
Kezalik, pek geniş gaybî âlemlerin de bu küçük arzda içtimâları mümkündür. Evet, hava, su, insanın yürüyüşüne, cam ziyanın geçmesine, şuânın röntgen vasıtasıyla kesif cisimlere bile nüfuzuna ve akıl nuruna, melek ruhuna, demirin içine hararetin akmasına, elektriğin cereyanına bir mâni yoktur.
Kezalik, bu kesif âlemde ruhânîleri deverandan, cinnîleri cevelandan, şeytanları cereyandan, melekleri seyerandan men edecek bir mâni yoktur. “[252]

Akıl ise hepsinin alanına rahatlıkla nüfuz edip gezebilir.
Allah’ın ebedi kılmasıyla ebedi olan insanın hafızası da ebedi belge ve bilgileri kapsayacak bir genişliğe sahiptir.

”İ'lem eyyühe'l-aziz! Eşyada esas bekadır, adem değildir. Hattâ ademe gittiklerini zannettiğimiz kelimat, elfaz, tasavvurat gibi serîüzzeval olan bazı şeyler de ademe gitmiyorlar.
Ancak suretlerini ve vaziyetlerini değişerek, zevalden masun kalıp bazı yerlerde tahassunla, adem-i mutlaka gitmezler. Fen dedikleri hikmet-i cedide, bu sırra vakıf olmuşsa da, vuzuhuyla vakıf olamamıştır. Ve aynı zamanda, "Âlemde adem-i mutlak yoktur. Ancak terekküp ve inhilâl vardır" diye ifrat ve hatâ etmiştir. Çünkü, âlemde Cenab-ı Hakkın sun'uyla terkip vardır. Allah'ın izniyle tahlil vardır. Allah'ın emriyle icad ve idam vardır.
[يَفْعَلُ اللهُ مَا يَشَآءُ] ❊ [وَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ]
'Allah dilediğini yapar.' (İbrahim Sûresi: 14:27.) 'Allah dilediği gibi hükmeder.'[253]

Akıl aslında kelime anlamı itibarıyla;askı,kelepçe,develerin çölde bağlanması için çakılan kazık,her şey yani gördüğü,duyduğu,düşünüp hissettiğiklerini kendisine mıknatıs gibi çekip bağlayan…

” İ'lem eyyühe'l-aziz! Cenab-ı Hak seni ademden vücuda ve vücudun pek çok eşkâl ve vaziyetlerinden en yükseği Müslim sıfatıyla insan suretine getirmiştir. Mebde-i hareketinle son aldığın suret arasında müteaddit vaziyetlerin, menzillerin ve etvar ve ahvâlin herbirisi sana âit nimetler defterine kaydedilmiştir. Bu itibarla, senin geçirmiş olduğun zaman şeridine elmas gibi nimetler dizilmiş, tam bir gerdanlık veya nimetlerin envâına bir fihriste şeklini veriyor. Binaenaleyh, geçirmiş olduğun vücudun her

---

[252] **Mesnevi-i Nuriye.117.**

[253] **(Maide Sûresi: 5:1.)”Mesnevi-i Nuriye.109.**

menzilinde ve vaziyetinde, etvarında, ahvâlinde, "Nasıl bu nimete vâsıl oldun? Neyle müstahak oldun? Ve şükründe bulundun mu?" diye suale çekileceksin. Çünkü, vukua gelen haller suale tâbidir. Amma imkânda kalıp vukua gelmeyen şeyler suale tâbi değildir. Geçirmiş olduğun ahvâl, vukuattır. Gelecek ahvâlin ademdir. Vücut mesuldür, adem ise mes'ul değildir. Öyleyse, mâzide şükrünü edâ etmediğin nimetlerin şükrünü kaza etmek lâzımdır." [254]

Aklı da ayakta tutan Dindir.
Hazreti Ali Kerremallahüveçhe "Akıl din ile tev'em ve din akıl ile hemdemdir, Canciğer arkadaş.

Akıl problemleri çözme,dolayısıyla hayatı da çözme aletidir.
Buluşlar neyin sonuçlarıdır?
Elbette problemlerin değil mi?O halde buluşun bulunmasına sebeb olan buluşumu kutlamalı,bulanı mı,yoksa ikisini de harekete geçiren problemi mi?
Problem biterse,hayatta biter.
Hayat problemlerle vardır…
Eğer bir kişi;'Ben tüm problemleri aştım,artık bir problemim kalmadı'diyorsa,artık onun da kalmasına gerek kalmamıştır!
Hayatı problemleriyle kabul etmelidir.
Problemsiz hayat,hayat değildir…
İmtihansız eğitim-öğretim ve okul,eğitim sayılmaz.
Zira öğrenenlerin ve örenmenin ölçüsü nedir?
Problemler hayata ölçü vermektedir.
Sorulara çalışmıştım..yaptım….
Hayata hazırlanmadan,hayatta başarı elde edilemez.
Hayatını şansa bağlayanlar;'çalışmamıştım ama –vay be-tam da bildiğim yerlerden çıktı!
Demekki bir bildiği varmış ve de ihtimaller sürekli değil,bazen ve de milyonda bir olurlar.Herkese vurmaz ve hayatın tümünde aynı soru çıkmaz ve de bir seferinde gösterilen başarı ile tümünde de başarılı sayılmış olmaz.
Hayata yorgan ipiyle değil,urgan ipiyle bağlanın ta ki kopması değil,kopmaması garanti olsun.
Üretimler tüketimler sonucu ortaya çıkar..icatlar da ihtiyaç problemlerinin talebi,aşırı ihtiyacı sonucu topluma kazandırılır.
Hayatı kolaylaştırmak yolunda atılan adımlar,hayatın zorluklarının tazyiki neticesindedir.
Hayatın karanlıkları olan problemler,aydınlık buluşmalara ışık olmaktadır..aydınlıkların ve aydınlıklarla beraber bir çok güzelliklerin ortaya çıkmasına zemin hazırlar.

İnsanın akıl ve iradesi külli akıl ve iradenin aynında bir hiç mesabesindedir.Ancak;
Külli iradenin içerisinde yer alan cüz ve cüz-iler elbette cüz-i değil,küllidir.

Akıl kendi içinde çeşitli süzgeçlerle donatılmıştır.Bir meseleyi çok süzgeçlerden geçirip,öylece sonuçlandırır.

---

[254] **Mesnevi-i Nuriye.116.**

”Dimağda merâtib-i ilim muhtelifedir, mültebise
Dimağda merâtip var, birbiriyle mültebis, ahkâmları muhtelif.

Evvel tahayyül olur,
sonra tasavvur gelir.
Sonra gelir taakkul,
sonra tasdik ediyor,
sonra iz'an oluyor,
sonra gelir iltizam,
sonra itikad gelir.

İtikadın başkadır, iltizamın başkadır.
Herbirinden çıkar bir hâlet.

Salâbet itikaddan,
Taassup iltizamdan,
imtisal iz'andan,
tasdikten iltizam,
taakkulde bîtaraf(tarafsız),
bîbehre(nasipsiz) tasavvurda,
Tahayyülde(hayelde) safsata hâsıl olur, mezcine eğer olmaz muktedir.
Bâtıl şeyleri güzel tasvir etmek, her demde, sâfi olan zihinleri cerhtir, hem idlâli.(*Lemaat)*

Akıl kavrayıştır,zeka ise,pratikliktir.Akıl esas,zeka ise araçtır,aklın aksiyonudur.Akıl olmadan zeka olmaz.
“Onların çoğu akıl erdirmez.”[255] demek çoğu insan aklını tam olarak kullanamamakta ve kullanmamaktadır.

İnsan kendisinde bulunan on duygu içerisinde; Vicdan, asab, his, akıl, heva, kuvve-i şeheviye, kuvve-i gadabiye, kalb, ruh ve sır.
Ruh ile bu duyguları besleyip,varlığını sürdürmekte,akıl ile savcı gibi savunmada,vicdan ile de hüküm vermektedir.Kalb ile ilahi bağlantı kurmakta, şeheviye ve gadabiyye duygusuyla özgürlüğünü eline almakta,asab ile hareket edip yönlenmekte,his ile detayına ve derinliklerine inmekte,heva ile de teşvik edilmekte,sır ile de başkalarının ve aynı zamanda ilahi ve ebedi okyanuslarda kulaç atmaktır.

Sonuç olarak;Bir bilgisayar proğramını kuran usta;kurduğu bilgisayar istediği proğram doğrultusunda çalışmadığı takdirde veya içine nefis ve şeytan virüsü girmiş,onu engelleyecek bir antivirüse sahip değilse;elbette ya kendiliğinden çökecek veya ona format atılıp yeniden kurulacaktır.
İnsanda fıtrattan getirdiği,’islam fıtratı proğramı’nı çalıştırmaz,çalıştıramaz veya kullanmaz ve güncelleyemez duruma gelirse;çökmeye mahkumdur.Ya yeniden yüklenecek veya çalışamaz halde bırakacaktır.

MEHMET ÖZÇELİK
12-07-2008

[255] **Maide.103.**

EYALET SİSTEMİ Mİ DÜNYA DEVLETİ Mİ ?

Bundan yüz sene öncesine kadar topraklarımız 24 milyon m2 idi.Şimdi ise sekiz yüz küsur m2 olarak kalmıştır.Otuzda birine ancak sahiblenmekteyiz.

-Türkiyenin etrafında bize aid 25 islam devleti vardır.

-Bugün insanlık dünya vatandaşlığına doğru gidiyor,AB yönetiminde…

-Barzani.25-Temmuz-2005-de;eğer Irakta bir iç savaş çıkarsa,biz federe devlet kurarız."der.Şimdi onun için mi iç savaş çıkarılıyor?

Hadisde:"Mü'minlerin niyetleri amellerinden ve münafıkların da amelleri niyetlerinden hayırlıdır."buyurulur.

-Ve şimdiye kadar 15 ekonomik kriz yaşamışız.

Bürokrasiler,köstebekler,keyfi ve olumsuz icraatlar devleti belalı bir devlet haline getirmiş.

-Sürekli bölünmeye yönelik faaliyetler bizi adeta çepe çevre çevrelemiş durumda.

Maocu,sosyalist,her safta yer alan Doğu Perinçek,Kıbrıs Barış Harekatını bir İşgal olarak,böylece askeriyeyi de bir işgalci olarak nitelemişti.

Bizler çok renkli düşünce yaşayışı içinde barındıran bir millet haline gelmişiz.

Şimdi ise asıl önemli mesele bu farklı zenginlikleri tek bir şemsiye altında toplayabilmek.Osmanlı öyle büyük oldu ve Amerika Birleşik Devletleri öyle büyüklüğünü korumakta ve sürdürmektedir.

Bir asırdan beri adına Şark meselesi denilen doğunun üzerinde oynanan oyunlar artık gittikçe netliğini göstermekte,niyetler icraata dönüştürülmektedir.

"Mehdi Zana: Kürtlerin asıl dini Zerdüştlük.

Eski Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana, yine çok tartışılacak bir iddia ortaya attı. Kürtlerin 'kılıç zoruyla ve yanlışlıkla' Müslüman olduğunu savunan Zana, asıl dinlerinin ise Zerdüştlük olduğunu söyledi.

Zana, geçtiğimiz ay Tempo Dergisi'ne verdiği mülakatta, "Kürtler İslamiyet'i kabul ettiklerinde kaybetti." ifadelerini kullanmıştı. Kürt aydınlardan gelen tepki üzerine yanlış anlaşıldığını savunarak, kökeninin Silvan şeyhlerine dayandığını belirtmiş ve "Ben de Müslüman'ım." açıklamasını yapmıştı.

Mehdi Zana, Aksiyon Dergisi'ne ilginç değerlendirmeler yaptı. Sümerlerin Kürt olduğunu ileri süren Zana, Türklerin Anadolu'ya girişinin Kürtlerin yardımı ile gerçekleştiğini savundu: "Kürtler, Selçuklulara yardım olsun diye 14 bin askeri Türk ordusuna veriyor. Bunlar birlikte savaşıp Malazgirt'te kazanıyor." Zana, Kürtlerin nasıl Müslüman olduğunu ise şöyle anlattı: "Kürtler yanlışlıkla Müslüman oldu. Kılıçla, tüfekle üstümüze geldiler, 'kelime-i şehadet getir' dediler, dedelerimiz de şehadet getirerek Müslüman oldular." Kürtlerin asıl dininin Zerdüştlük olduğunu ifade eden Mehdi Zana, sonradan Yezidi, Yahudi, Keldani ve Hıristiyanlığı kabul edenlerin olduğunu kaydetti. Zana'ya göre, İslamiyet'ten sonra zorla Müslüman yapıldıkları için şu anda en fazla Müslüman Kürt var. Zerdüştlük, İranlı Zerdüşt tarafından kurulan tek tanrılı bir inanç sistemi. Ateşe tapıyorlar. İçinde sürekli ateş yanan tapınakları var. Kutsal kitapları, hikmet ve bilgi anlamına gelen Avesta."[256]

İlk vurucu nokta ve hedef din seçilmiş.Evvela bu insanların dinleriyle ile olan bağlantısı koparılırsa,geriye onları bu topraklara samimi olarak bağlayacak başka bir unsur kalmayacaktır.

Sinsice ve bilerek seçilen bir hedef,din hedefi ve dini hedef.

---

[256] **İstanbul, Zaman .03 Nisan 2007, Salı**

Sonra pis kapta Ermeniye sunulacak bir parça.

Hatay'da 16 metrelik Ermeni anıtında:"

Dostum isen,dost bağına Ermeni
Düşmanımsan unutma!Ben Türkim,sen Ermeni.

Böylece niyetler ve etektekiler ortaya dökülünce kellerde görünmeye başlıyor.

Bu millet bu toprakları ucuza almadı ki,ucuza da versin.Abdulhamid Hanın Filistinin büyük bir para ve duyunu umumiyenin ödenmesi karşılığında verilmesi teklifine karşı dediği gibi;

-Aldığımız fiata veririz belki biraz zammını da ekleriz.Kanla alınan topraklar parayla satılmaz ve de satılamaz.

Osman Gazi oğlu Orhan Gaziye vasiyetinde:"Bizim kavgamız,mihnetle kuru kavga değil;davamız cihana hükmetme kavgası değil;davamız,bütün bunlardan çok daha mukaddes olan İ'la-yı kelimetullah davasıdır.Âdil ol,merhametli ol,dinin emirlerinden sapma,istişareye ehemmiyet ver;ama,ehliyle istişare et;var git,Bursa'yı fetheyle"

Ve öylede olur.

-Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir'in, "Kürtlerin bir süredir artık beraber, bir arada yaşayamayız duygusuna kapıldıklarını görmek lazım, silahlı militanlar Kürt siyasetçileri üzerinde baskın. Talepler haklı olsa da araçları, işyerlerini yakıp yıkmak tasvip edilemez. Dikkat edilmeli; çünkü ölümler halkta patlamaya neden olabilir."[257]

Ateşe atılan benzin..tahrik.

Devletin yıllardır yaptığı elbette bir ihmali var.Yapılmayanlar olduğu gibi,yanlış yapılanlarda elbette olmuştur.İşte bunlardan örnekler:

-Doğuda yapılan menfilikler:

-1925 Şeyh Said hadisesi,1927 Motki ve Sason tepeleme harekatı,1931 Zilan deresi ve Muş ovası faciası,1938 Dersim isyanı,1988 Saddamın Haleğçe katliamı…[258]

"Mahmut Şakir ismindeki allame zatın tarihinde tesbit edip yazdığına göre –eğer doğru ise- şudur:İngilizler Türkiyeden istedikleri gizli çok şart ve şurutlarından birisi de:"Türkiye hudutları içerisinde bulunan Arap ve Kürt diye milletlerin eritilmesi ve ilgası cihetine gidilecek,Arapça ve Kürtçe isimler değiştirilecektir."[259]

"Hazreti Üstadın 1951'lerde,Türkiyenin Natoya alınmasına karşı çıkan İngiliz ve Fransızların davranışı vesilesiyle,Emirdağlı talebelerine söylediği ve not ettirdiği bir hakikatın az bir kısmını kayıt etmek istiyoruz:"İşte ben,elli beş seneden beri İngilizlerin bu gizli çalışan düşmanlarına karşı Risale-i Nuru ikameye çalışırım.Cenab-ı Hakka yüz bin şükür olsun ki,Risale-i Nur onların bu sinsi siyasetine karşı geldi ve onları mağlub etti."[260]

En büyük talihsizliğimiz;kaybettiklerimizi veya kazanmak istediklerimizi kaybedenlerde aramamızdır.

---

[257] 27 Nisan 2007, Cuma.Zaman.
[258] Bak.Türk-Kürt ilişkisi.A.Badıllı.21-22,73.
[259] Age.71.
[260] Age.202-203.

-Bediüzzaman İstanbulda hammallara yaptığı hitabede;Cevherimiz olan üç özelliğin - Şeriat,Namus,Ğayret.-korunması gerektiğini söyler. Bunlar; İslamiyet, İnsaniyet,Milliyet.

Bununla beraber üç düşmandan bahseder.Bunlar;Fakirlik,Cehalet,Keşmekeş yani ihtilaf.

Bu üç düşmana karşı lazım olan şeyler ise;Milli birlik,Çalışmak,Milli muhabbet.

Yani,Bu üç düşmana karşı,marifet,sanat ve birlik esaslarıyla karşı konulmalı.

Türkler Kürtlerin aklı,Kürtler Türklerin kuvveti ve gücüdür.

Zamanın hassasiyetinden dolayı önceden bir itaat gerekiyorsa şimdi on defa fazla yapılmalıdır.Bunda da kuvvet,hayat,saadet,selamet vardır.

Kürtlere sürekli uyarıda bulunan Bediüzzaman,ihtilafa mahal vermemelerini, bunun ise fasid insanlar tarafından kullanılacağı noktasına dikkat çeker.Aksi takdirde tokat yiyeceklerini söyler.Bunda da medreselerin ihyasında büyük önem olduğunu arzeder.

Peygamberlerin çoğunun asya da gelmesinin sırrının,asya ve doğuyu kalkındıracak din ve diyanettir.Asya da din hakimdir.

Doğuda birisi,kendisi namaz kılmasa da kaymakamını,amirini dindar görmek ister.Onunla ancak ona itimadı ziyadeleşir.

Bugün PKK için harcanan para doğuya hizmet olarak harcansaydı,bütün olumsuzlukların önü tıkanmış olurdu.Doğuya götürülecek hizmet,oynanacak oyunların oyununu bozacaktır.

Kürtlerin altı yüz yıldır Türklere hizmet ettiklerini,İdris-i Bitlisi gibi önemli şahsiyetler yetiştirip destek olduğunu söyleyen Bediüzzaman,bu hassas dönemde bunun sürdürülmesinin gerekliliğini ifade eder.Hayatımız hayatı Türk milletinin hayatı ile olduğuna işaret eder.

Bir asırdan fazla başta İngiliz siyaseti olarak doğuda Kürdistan devleti kurulmasına çalışılması gayretlerine dikkat çeken Bediüzzaman şu izahatta bulunur:

"Kürtler ve Osmanlılık.

Evvelki günkü gazeteler,pariste 'Şerif Paşa' ile Ermeni heyeti murahhasası reisi 'Boğus Nobar Paşa'arasında,Kürdistan ve Ermenistan hakkında bir itilaf akdedildiğini yazarak,Kürd efkârı umumiyyesinden istizahatta (açıklamada) bulunuyorlardı.

Dört buçuk asırdan beri vahdet-i islamiyenin fedakâr ve cesur hadim (hizmetçi) ve taraftarları olarak yaşamış ve dini an'anesine sadakatı gaye-i hayat bilmiş olan kürdler;henüz beş yüz bine garib (yakın) şühedasının kanı kurumadan,şişlere geçirilen yetimlerinin,gözleri oyulan ihtiyarlarının hatıralarını teessürlerle anarken,İslamiyetin zararına olarak,tarihi ve hayatı düşmanlarıyla itilaf akdetmek suretiyle,salabeti diniyeleri (dini bağlılıkları) hilafında iftirakcûyane (ayrılarak) âmal takib edemezler.

Binaenaleyh,Kürd vicdan-ı millisinin bu tarz tahassüsüne muğayir (zıt) hareket eden zevatı da tanımazlar.

Ve yegâne emelleri de,vahdet-i dini ve millilerini (Din Ve Millet birliğini) muhafaza olduğundan keyfiyetin izahına delalet buyurulmasını muhterem gazetenizden istirham ediyoruz."[261]

"Kürdler camia-yı islamiyeden ayrılmağa asla tahammül edemezler.Bunun aksini iddia edenler mutlaka makasıd-ı mahsusa tahtında(özel maksad altında) hareket eden ve kürdlük namına söz söylemeye selahiyettar olmayan beş-on kişiden ibarettir.

Kürdler İslamiyet nam ve şerefini i'la (yükseltmek) için beş yüz bin kişi feda etmişler ve makam-ı hilafete olan sadakatlarını îsar ettikleri (tercih edip akıttıkları) kan ile bir kat daha teyid etmişlerdir."

---

[261] Sâdat- Berzenciyeden dava vekili Ahmet Arif,Hizan sâdat-ı kiramından ihtiyat binbaşısı Muhammed Sıddık,Ulema-i Ekraddan Said Nursi.İkdam gazetesi.7-mart-1920.Âsar-ı Bediiye.A.Badıllı.862-863.

Anadoluda hiçbir zaman çoğunluk kazanamayan ve kazanamayacak olan Ermeniler böylece Şerif Paşayı Ermeni-Kürd birliği adıyla alet etmişlerdir.Daha sonra o aleti de kırarak emellerine ulaşma yolunu denemişler ve hala da denemektedirler.

Kök olarak Kürdlerin Ermeni ırkına bağlı olmayıp,Arap ırkına bağlı olduğunu tarihi bir hakikat olarak ifade eder.Böylece Ermenilerle hiçbir bağlantıları söz konusu değildir.

"Kürdistana verilecek muhtariyetten bahsediliyor.Kürdler,ecnebi himayesinde bir muhtariyeti kabul etmektense,ölümü tercih ediyorlar.Eğer kürdlerin serbesti-i inkişafını düşünmek lazım gelirse,bunu Nobar ile Şerif Paşa değil,Devlet-i Âliye düşünür.

Hülasa: Kürdler bu hususta kimsenin tavassut ve müdahalesine muhtaç değildirler."[262]

-"Allah'tan inayet ola!
İç içe fitne dünya bir kargaşa ağında,
Bâd-ı hazan bahçesinde bağında
Kaos yaşanıyor hem solunda hem sağında
Bilinmez bu iş nereye varır son durağında..!

Mehmet ÖZÇELİK
12-06-2007

EVLENECEK GENÇLERE

Âyet,Hadis ve İslami eserlerde evlenilmesi sürekli teşvik edilmiştir.Bediüzzaman da;"Bekarlık bîkârların (kârsızların,kârı olmayanların)kârıdır."der.

Ancak şu uyarıda yapılır:
Evlenen bahre düşer
Evlad olursa ğark olur
Sen sahili bahri tut
Varsa sultanlık budur.

Bir batılı da en kötü ihtimal ile evlenmeyi şöyle tarif eder:
"Evlenmek ahmaklık ise,evlenmemek en büyük ahmaklıktır."
Âyette:" Onlar, "Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle" diyenlerdir."263
"Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır."264
Hadisde kadının dört özelliğinden dolayı isteneceğini ancak dördüncüsünün tercih edilmesi gerektiği bildirilmektedir.
Bunlar;Neseb,Zenginlik,güzellik ve ahlak güzelliği…

---

[262] Age.864-866.
[263] Furkan.74.
[264] Rum.21.

Burada kadın istenir derken,isteyen devamlı erkek tarafı olduğu için erkek nazara verilmiştir.Yoksa böyle bir tercihte seçme durumu kadın içinde geçerlidir.Ancak genel hüküm ve uygulama,erkeğin kadını seçmesi ve istemesiyle gerçekleşmektedir.

1-Neseb-Soy üstünlüğü.

Veda hutbesinde Peygamberimiz;hepiniz Âdemdensiniz,Âdem ise topraktandır.Nice soylu ailelerden soylu olmayan insanlar dünyaya gelmektedir.

Peygamber efendimizin soyu,Hz.Hacer'e dayanır.Hz.Hacer ise bir hizmetçidir.

İbrahim peygamberin Hz.Sare'den çocuğu olmayınca evlenmesine izin verir.Oda Hizmetçi Hz.Sareyle evlenir.Ondan Hz.İsmail dünyaya gelir ve Peygamber Efendimizde Hz.İsmailin soyundandır.

Allah ahirette insanların soyuna göre muamele etmeyecektir.Takva esastır.

2-Zenginlik.

İnsanların çoğunu aldatan hususta budur.Zenginliğine aldanarak kendi kızlarını tehlikeye ve ateşe atmaktadırlar.

Zenginliğini düşünen anne-babalar,huzurlu olup olmayacağını hesaba katmazlar.

Anlatılır;yaşlı ve nurani sakallı bir amca kiralık ev aramaktadır.Boş gördüğü evin karşı kapısını çalar.Anormal giyimli bir kadın kapıyı açıp sert sert amcaya bakar.Kızgınlıkla ne aradığını sorar.

Adam ev aradığını,karşı dairenin boş olup kiraya tutmak istediğini söyleyince kadın;

Evet orası bizim fakat sana verecek evim yok deyip tersler.

Nedenini sorması üzerine kadın;Seni görünce babamı hatırlıyorum,der.

Amca ise,daha iyi ya,her sabah beni burada görünce babanı hatırlamış olursun.

Kadın ise öyle olmadığını söyleyince amcayı bir merak sarıp,evi tutmayacağına dair söz verir,sebebini anlatması için ısrar eder.Dolmuş olan kadın biraz rahatlamak düşüncesiyle anlatmaya başlar.

-Benim babamda senin gibi dindar biriydi,bizi de öyle yetiştirmişti.Ancak şimdiki beyim buranın en zengini olup beni isteyince babam verme taraftarı oldu.

Ben ise yetiştiğim ortamdan farklı bir ortamda yetiştiklerini bildiğim için kabul etmedim.Babamın ısrarı inad derecesinde ağır bastı ve şimdiki beyimle evlendim.

Edebe dikkat etmez bir aile olduklarını ilk günlerden itibaren bana yaptıkları baskıyla gösterdiler.Akraba ve arkadaş çevresi tamamen bizim çevreden farklıydı.

Bu durumdan sürekli sıkılıyor,terliyor,yüzüm kızarıyordu.

Bir gün yine arkadaş ortamı içerisinde iken sıkılmış,rahatsız olmuştum.Alnımdan bir şey çat etti,ondan sonra artık hiç sıkılmadım,tıpkı şimdi gördüğün gibi…

İşte bütün buna babam sebeb olmuştu.

Çünkü haya damarı çatlamıştı.

3-Güzellik.

Yüz ve sima güzelliği geçicidir.İhtiyarlık anında tamamen o güzellik yerini çirkinliğe bırakır.

Yazar Ahmet Haşim nişanlanır.Evlenmeye yakın kıza annesiyle görüşmek istediğini söyler.Kızın annesini görür görmez kıza nişanı bozduğunu söyler ve evlenmekten vaz geçer.

Sebebini soran kıza,sen de yaşlanınca mutlaka annen gibi olacaksın,der.

4-Ahlak ve huy güzelliği.Ahlakta denklik.

Huyu güzel olan bir kadın diğer ilk üçünün de kazanılmasına sebeb olur.İlk üçü dördüncüsünü kazandırmaz fakat dördüncüsü ilk üçünü kazandırır.

Buda helal süt emmiş olmakla orantılıdır.Bir kaç örnek verelim:

-Soylu bir ailenin çocuğu çarşıda esnafların tuluğuna iğne batırıp emer.Bir kaç kere sabreden esnaf babasına söylemeye mecbur kalırlar.

Eşiyle nerede yanlış yaptıklarını sorgularlarken kadın anlatır;

Ben bir gün bu çocuğa hamileyken aş eriyordum.Bahçeye çıkmış,komşunun bahçemize sarkan portakallarına iğne batırıp emmiştim,der.

Adam komşusuna giderek helallik diler.Ve bir şey söylemedikleri çocukları bu kötü huyunu terk eder.

-Hz.Ömer her gece şehri gezip,halkın problemlerini araştırır.

Bir gece bir evden gelen seste kız süte su katmamakta ısrar ederken ve bunu Hz.Ömer'in yasakladığını annesine hatırlatırken,annesi Ömer'in haberinin olmayacağını söyleyerek katmasını söyler.

Hz.Ömer hemen ertesi günü o kızı oğlu Abdullaha ister.Ve onlardan eşine rastlanmayan,adalet ve yönetimde Ömer bin Abdulaziz gibi bir şahsiyet dünyaya gelir.

-Bediüzzaman Said Nursi daha bıyığı yeni yeni terlemişken genç yaşında Bitlis/Hizan/İsparit/Nurs köyünden kalkarak,İstanbulda Beyazıtta şekerci işhanında;'Her soruya cevab verilir,soru sorulmaz.'levhasını asar.

Her gün yüzlerce kişi gelerek dini,fenni bir çok alanlardan,farklı sorular sorup cevablarını alarak giderler.

Birkaç esnafın dikkatini çeken bu durum üzerine memleketine gitmeye karar verirler.

Evine varıp kapıyı çaldıklarında annesi Nuriye hanım çıkar.Babasını sorarlar.Tarlada olup,akşama geleceğini söylemeleri üzerine annesine çocuk Said'i nasıl büyüttüğünü sorarlar.

Annede cevaben,Said'i abdestsiz hiç emzirmediğini söyler.

Akşam üzeri babası Mirza önüne iki öküz katmış gelmekte ancak öküzlerin ağızları bağlıdır.

Kendilerinin hasad zamanı hayvanların ağızlarını bağlayıp,hasada girmelerini engellemek için yaptıklarını ancak şimdi hasad zamanı olmadığından dolayı neden hayvanların ağızlarını bağladığını sorunca babası;

Bizim tarla uzaktadır.Gelirken komşuların bağ ve bahçeleri vardır.Hayvanlar yanlışlıkla onların bahçelerine girmesinler diye bağladım,der.

Bunun üzerine bunlar,elbette böyle bir anne ve babadan böyle de bir evlad doğar deyip başkada soru sormadan dönerler.

-Eskilerin çokça okudukları,içinde güzel kıssaların olduğu Ahmediyye ve Muhammediyye adlı iki eserin sahibi olan Ahmed,devamlı Mehmet'ten öndedir.Fazlasıyla çalışıp gayret gösteren Mehmet bir türlü kardeşi Ahmede yetişemeyince sebebini annesine sorar.Annede cevabında;

Elbette yetişemezsin,der.Çünkü bir gün sen çatlayacak derecede ağlıyordun.Bende o zaman abdestsizdim.Gidip abdest alıp gelene kadar senin çatlayacağını düşünerek bir sefer seni abdestsiz emzirdim,der.

Kardeşi Ahmet ise hiç abdestsiz emzirilmemiştir.

-Hanefi mezhebinin kurucusu İmam-ı Âzam Ebu Hanife,diğer adıyla Numan bin Sabit.Beş yaşında Kur'an-ı Kerim'i ezberlemiştir.

Bir gün annesine ezberlerken biraz zorlandığını söyler.Annesi ise elbetteki zorlanırsın der.O da babanın yüzündendir ve anlatır.

Baban Sabit bir gün dere kenarında gezerken,suyun üzerinde bir elma görür,alır ve ağzına götürerek bir kere ısırır.Suyu boğazına gitmiştir.Hemen elmayı ağzından çıkararak dereyi takib edip,dereye sarkan elma ağaçlarının olduğu bahçeye gelir.Sahibine durumu anlatıp helal etmesini söyler.

Sahibi ise bu hassas ve dikkatli genci elinden kaçırmak istemez.

(Anlatıldığı üzere)Yedi yıl yanında çalışmasını şart koşar.Numan mecburen kabul edip yedi yıl çalışır.

Bu seferde yine helal etmesini istediğinde helal etmeyeceğini söyleyip; kör, topal, dilsiz,sağır,çolak bir kızının olup onunla evlenmesini şart koşar.

Çar-ı nâçar kabul eder ve evlenir.Ancak evlendiği kız hiç de söylenildiği gibi değildir..tam bir ay parçası gibi.

Sebebini sorduğunda şu cevabı alır;kızım kör dedim çünkü harama bakmaz.Dilsiz dedim çünkü kötü söz söylemez.Sağır dedim çünkü kötü söz dinlemez.Topal dedim çünkü kötü yola gitmez.Çolak dedim çünkü başkasının malına el atmaz.Kısaca günahtan uzak bir kişidir.Seninde günah konusunda bu kadar hassasiyet göstermeni görünce,kızımı ancak senin gibi birisine verebileceğimi düşündüm.

Ve anne oğlu Numana;İşte baban o bir kerecik elmayı ısırıp suyunu yutmasaydı,sen ezberlerken o kadar da zorlanmazdın.

-İmam-ı Âzam bir gün sürüden bir hayvanın çalındığını duyunca kırk gün et yemez.Ola ki o çalınan hayvan kasaba satılmış olup,kendisi almış olabilir düşüncesiyle ancak kırk gün içerisinde bunun neticeleneceğini düşünerek bekler.

-İmam-ı Âzam ticaretle uğraşmaktadır.Kumaşlar içerisinde bulunan defolu bir malı işçisine göstererek bunun müşteriye söylenerek ucuza satılmasını hatırlatır.

Bunu unutan işçi onu da diğerleri gibi aynı fiyattan satıp söylememiştir.

Bunun üzerine İmam-ı Âzam o seneki tüm kazançlarını fakirlere dağıtır.Çünkü o paranın hangi kazancın içerisinde olduğunu bilmemektedir.

-İki köylü arkadaş köyden şehre satmak üzere pekmez getirirler.Bunlardan biri şehre girişte bir çeşmenin başında pekmez tuluğunu ağzına kadar suyla doldurur.Öbürü yapmadığı gibi arkadaşını da uyarır.

Arkadaşı ise katması yönünde uyarır.

Şehre vardıklarında her ikisinin pekmezlerinin fiyatı da aynıdır.Su katan bir saat içerisinde satar.Diğeri ise bir türlü satamaz.Su katmasını tekrar söyleyen arkadaşı köye gider.

Birkaç gün geçtiği halde hala satamayan bu kişi oranın bilge kişisinin yanına gidip durumu anlatır ve çaresini sorar.

Bilge kişi ise;Evladım senin malın helal,senin malını alacak helal para olacak ki satılabilsin.Alacak kişinin parası helal olmayınca senin malında satılmıyor.

Su katarsa satılabileceği,buna ise kendisinin karar vereceğini söyler.

Ve denemek içinde olsa bunu yapar ve hemen bekmezi satılır.

Eğer evleneceklerde bu dördü de varsa,ne âla.

Ancak Peygamberimizin de buyurduğu gibi,dördüncüsü esas alınmalı,diğerleri onu takib etmelidir.

Tıbbende sabittir ki,haram lokma insan mekanizmasını bozmaktadır.Nesilleri etkilemektedir.

Hadislerde:"İnsanlar, babalarından ziyade zamanlarına benzerler."

“Kadın beş vakit namazını kılar,Ramazan orucunu tutar,namusunu korur ve kocasına itaat ederse,cennete girer.”

“Çocuk bulunmayan bir evde,bereket yoktur.”

Mehmet ÖZÇELİK

ETTİM DE BULMADIM !!!

Hayatta gerek yaşayarak,gerek duyarak veya görerek,hiç kimse yoktur ki,etti de bulmadı,desin ve de denilsin.

Etme,bulma dünyası…

Eden bulur,genel bir kural halinde hayatta tecelli etmektedir.

Fark sadece olayın değerlendirilmesi biçimi ile alakadardır.

Kader burada devreye girip,perdenin kaldırılması,akıl,göz,kalb,vicdan gibi duyguların değerlendirmesi,bağlantıyı kurması ile orantılıdır.

Allah-Haşa-zulmetmez.İnsan zulmeder,kader adalet eder.

Bir gözü görmeyen çocuk görsek hemen haklı olarak tek noktaya bakıp feryat ederiz.Kader cihetini görmez ve değerlendirmeyiz.

İbrahim peygamber bir gün bir arada oynayan çocukların yanında, kenarda durarak sadece durup, gözü olmadığından dolayı oynayamayan bir çocuğa acır.Ve kendi kendine düşünerek,çocuğun gözünün açılması için Allah’a yalvarır.Duası kabul olmuş ve çocuk da artık etrafı görmektedir.

Çocuk ilk olarak İbrahim peygamberi görür ve arkadaşlarına dönerek;

-Haydi çocuklar,burada bir yaşlı var,gelin onu taşlayalım der ve yerden aldığı bir taşı İbrahim Peygambere fırlatır.

Bir yandan kaçan İbrahim peygamber,bir yandan da;Ya Rab,senin işine karışılmaz,sen her şeyi bilen ve en güzel yapansın,diyerek hikmetle bakmaya başlar ve hikmeti arar ve görür.

Zulmedenlere Allah cezalarını mutlaka veriyor.

Bir yakının arsasına birisi sahiplenerek ele aldı.Adamın başına kazadan, hastalıklara kadar bir çok bela geldi.Tarlanın fiyatından daha fazla para harcadı.

Hemen bunun akabinde çocuğu hastalandı.Haftada üç kez doğudan Ankaraya Diyalize götürdü.Ve mecburen orada tedavinin devamı için bir ev tutmak zorunda kaldı.

Diğer oğlu traktörle tarlayı sürerken,birden mtor yanmaya başladı,kendisi ise son anda yanmaktan kurtuldu.

Adam kendisi ise hastalanıp tâ doğudan İstanbul’a tedavi görmeye gitti.

Çünkü gasbettiği mal helal edilmemişti.Hatta o yakınım bu durumu ilçenin müftüsüne giderek adamın yalancı şahitle malı üstüne geçirdiğini söylemiş.Müftü de o haftaki vaazını o konu üzerine anlatacağını söylemiş ve anlatmıştı.

Adamda ön safta bunu dinlediği halde geri iade etmemişti.

Geçte olsa o yakınların babaları öldüğünden çocuklarını çağırarak gelmelerini ve helallikte bulunmalarını taleb etti.

-Başına gelen kendi anlatıyor:

Ben gençlik dönemimde bir kuşu tutmuş,iki gözünü çıkararak bir taşın arasına koyarak ölmesine sebeb olmuştum.

Şimdi ise bu yaşlı durumumda kör olarak evde,dört duvar arasında ölümümü beklemekteyim.

Diğer biri;Devamlı angut denilen kuşları okulun çatısından her gece yakalayarak başını koparıp yer.Çok geçmez karnında şiddetli bir sancı sürmeye başlar.Doktor doktor gezer,bir çare bulamaz.Sonunda ameliyata karar verilir,mide ile ciğer arasında bir ur tesbit edilir,alınır.Çok yaşamaz,vefat eder.

Sancı haramın sancısıdır.

Kader bir sırdır.Zaten bilinmiş olsa imtihan sırrı ortadan kalkar.

Hadis'te:"Bir kimse kaderde olan sırrı ilahiyi bilirse,o kimseye musibetler kolay olur."[265]

www.tesbitler.com adlı sitemde,Kadere iman başlıklı yazıda bir çok örneklerini görebiliriz.

Şecaat arz ederken sirkatin söyler,sözünde olduğu gibi,bazen kişi kahramanlığını söylemeye çalışırken,suçunun ortaya çıkmasına sebeb olur.

Böyle bir insanın hayırla yâdedilmemesi dahi onun için en büyük cezadır.

Ne kendi eyledi rahat,ne halka verdi huzur
Yıkıldı gitti cihandan,dayansın ehl-i kubur.

Bir İbretli Hikaye: Bir zamanlar Afrika'daki bir ülkede hüküm süren bir kral vardı. Kral, daha çocukluğundan itbaren arkadaş olduğu, birlikte büyüdüğü bir dostunu hiç yanından ayırmazdı. Nereye gitse onu da beraberinde götürürdü.
Kralın bu arkadaşının ise değişik bir huyu vardı. İster kendi başına gelsin ister başkasının, ister iyi olsun ister kötü, her olay karşısında hep aynı şeyi söylerdi:
"Bunda da bir hayır var!"
Bir gün kralla arkadaşı birlikte ava çıktılar. Kralın arkadaşı tüfekleri dolduruyor, krala veriyor, kral da ateş ediyordu. Arkadaşı muhtemelen tüfeklerden birini doldururken bir yanlışlık yaptı ve kral ateş ederken tüfeği geriye doğru patladı ve kralın baş parmağı koptu. Durumu gören arkadaşı her zamanki her zamanki sözünü söyledi:
"Bunda da bir hayır var!"
Kral acı ve öfkeyle bağırdı: "Bunda hayır filan yok! Görmüyor musun, parmağım koptu?" Ve sonra da kızgınlığı geçmediği için arkadaşını zindana attırdı.
Bir yıl kadar sonra, kral insan yiyen kabilelerin yaşadığı ve aslında uzak durması gereken bir bölgede birkaç adamıyla birlikte avlanıyordu.
Yamyamlar onları ele geçirdiler ve köylerine götürdüler. Ellerini, ayaklarını bağladılar ve köyün meydanına odun yığdılar. Sonra da odunların ortasına diktikleri direklere bağladılar. Tam odunları tutuşturmaya geliyorlardı ki, kralın başparmağının olmadığını farkettiler. Bu kabile, batıl inançları nedeniyle uzuvlarından biri eksik olan insanları yemiyordu. Böyle bir insanı yedikleri takdirde başlarına kötü olaylar geleceğine inanıyorlardı. Bu korkuyla, kralı çözdüler ve salıverdiler. Diğer adamları ise pişirip yediler.
Sarayına döndüğünde, kurtuluşunun kopuk parmağı sayesinde gerçekleştiğini anlayan kral, onca yıllık arkadaşına reva gördüğü muameleden dolayı pişman oldu. Hemen zindana koştu ve zindandan çıkardığı arkadaşına başından geçenleri bir bir anlattı.
"Haklıymışsın!" dedi. "Parmağımın kopmasında gerçekten de bir hayır varmış. İşte bu yüzden, seni bu kadar uzun süre zindanda tuttuğum için özür diliyorum.Yaptığım çok haksız ve kötü birşeydi."
"Hayır" diye karşılık verdi arkadaşı. "Bunda da bir hayır var."

---

[265] **Hülasat-ül Beyan.14/399..sh.32.kader şerhi.**

"Ne diyorsun Allah aşkına?"
diye hayretle bağırdı kral. "Bir arkadaşımı bir yıl boyunca zindanda tutmanın neresinde hayır olabilir."
"Düşünsene, ben zindanda olmasaydım, seninle birlikte avda olurdum, değil mi?" Ve sonrasını düşünsene?

Mehmet ÖZÇELİK

EĞİTİMDE HARCAYANLAR VE HARCANANLAR

Gerek İmamet görevine ve gerekse de Öğretmenlik görevine başlayışımda ilk problemi idarecilerle yaşadım.

***1978 yılında İmam-Hatiblik görevini bitirmiştim.Âilemin ekonomik durumunun kritik olması beni bir an evvel katkıda bulunmaya sevk etti.**

Aynı yıl Müftülük 12 kişilik imamet kadrosu açmıştı.Müracaatlar ise altmış küsur idi.İmtihana girenler içerisinde Hafızlar ve müezzinlikten imamlığa geçenlerde vardı.Ya nasib diyerek bir şeyler yapmam gerektiğine inanarak hazırlıklara başladım.

İki imtihan yapılmıştı.Heyecanla neticeleri beklemeye başladım.Ve nihayet;

Kazanan 12 kişi içerisinde isim sırasına göre 11. sırada bulunuyordum.12.sıradan sonra da bir yedek vardı.

Sevinç ve heyecanla eve gelerek müjdeli haberi aileme bildirdim.Onlar benden daha çok sevinmişlerdi.

Bir gün sonra kazananlar listesinde olmadığım gibi,yedekte de bulunmadığımı duyar duymaz,soluğu müftülüğün kapısında aldım.Gerçektende ismim kazananlar listesinde yok idi.Yedekteki benim yerimde yer almış,ben ise yedekte bile yoktum.

Şaşkınlığımdan ne yapacağımı bilememenin belirsizliği ile bu sefer eve üzüntülü haberi iletmiştim.

Özellikle babam âdeta yıkılmıştı.Çünkü babam Köy Hizmetlerinde yılda 3-4 ay çalışıyor,diğer aylar boş!Artık kolu da kopmuştu.Zaten küçükten ayağı da sakat idi.Böylece bu haberle iki sakatlığı birden yaşamış oldu.

Bu üzüntüyle çayhaneye giden babamın bu üzüntüsünü gören arkadaşları sebebini sorarlar.Babamda benim böyle bir haksızlığa uğradığımı söyleyince arkadaşları;Diyanet İşleri Başkanlığına gitmesini ve durumu anlatmasını tavsiye ederler.

Şaşkınlık bir müddet sürer.

Müftünün kayınbabası babamın ayakkabıcılıktan ustasıdır.Benimde çok sevdiğim bir büyüğümdür.

Babam bana o büyüğümüze söylememi söylediğinde,sırf üzülmemesi için hiç yanaşmadım.Mecburen kendisi söylemiş ve sordurduğunda şu cevabı almıştık;

'Aslında iyiydiy de,okurken boğazı gıcırdamıştı.'bu kadar cevapla geçiştirilmiştik.

Babamda şaka yollu;kendisine kaset mi dolduracaktı,demiş.

-1978 yılı.Ankaraya gitmekte büyük bir masraf..babamda parada yok..sağolsun arkadaşları kendi aralarında para toplayıp babama vermelerinden sonra biz Ankara'nın meçhul yollarına düştük.

Bir milletvekili aracılığıyla Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altıkulaç'tan bir gün sonrasına randevu aldık.

Diyanet İşleri Başkanlığında idik..durumumuzu anlattık.Değerli başkanımız gayet mütevazi,anlayışlı ve birazda hayretle bizi dinledi.Olayı inceleteceğini söyleyerek, yanında ayrıldık.

Müfettişler bizden önce gelmişlerdi memlekete.Sonuç;

İki yazılı kağıdından birisinden yüksek puan almışım,diğer kağıt ise ortada yok.Herkesin kağıdı var,benimkisi yok.

İmam-Hatibdeki Kur'an-ı Kerim dersine müftü girmişti.Bunu da tesbit eden müfettişler okula giderek müftünün verdiği en yüksek puanı görünce şaşırarak;

Bu çocuğa en yüksek puanı veren sensin,neden ondan sonra onu başarısız gösteriyorsun.

Ve sonuç müftünün imtihana su-i istimal karıştırdığı tesbit edilerek,müftünün başka yere hemen tayini çıkarıldı,bir daha memleketinde görev yapamaz kaydıyla.

Müftü bir partiden milletvekili adaylığı için hazırlık yapıyordu.Gidince o adaylık durumu da olmadı.Yerine gelen kişi ise o aday oldu ve milletvekilliğini kazandı.

İmtihan iptal edilmiş,ben ise direk Diyanetin merkezden ataması ile göreve başlamıştım..camisi olmayan bir dağ köyünde imamdım.Bu vesile ile ilk caminin temelini atmak bize nasib olmuştu.

25 ay muhtelif yerlerde İmamet görevini severek yaptım.

Bunları bir kızgınlık eseri olarak değil,kaderin güzel bir tecellisi olduğu için anlatıyorum.

Takdir-i Hudâ kuvve-i Bâzu ile dönmez
Bir şem'a ki Mevlâ yaka üflemekle sönmez.

***Ancak İmamet de olsa içimde öğretmenlik görevine karşı büyük bir istek vardı.Öğretmen olmak istiyordum.Kulağım sürekli üniversitelerin açıklamalarında idi.**

O zaman şimdiki gibi merkezi yerleştirme ile değil,üniversitelerin alımıyla gerçekleşiyordu.

1980 yılı Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü 60 kişilik öğrenci kontenjanı açmıştı. Müracaat 360 idi.Her altı kişiden biri elenecekti.Ancak ne pahasına olursa olsun öğretmen olmak istiyordum.Ve 60 kişinin içerisine girmiş,okulu güç de olsa bitirmiştim.

Onun için öğrencilerime şunu söylerim;Eğer okuyamayacak birisi kimdir deseler,ben kendimi gösterirdim.Ancak Allah'ın yardımıyla okulu bitirmiştim.

Üç kurum eleman almakta idi.Diyanet,Emniyet,Milli Eğitim.

Ben Milli Eğitimi seçip,müracaatımı yaptım.

Bakanlıktan bir tanıdık tayinimin Çiçekdağı ilçesine çıktığını söylemişti,ancak ilini söylememişti.Biz ise haritada nereye bağlı olduğu bildirilmediğinden güçlükle bulduk.Kırşehir/Çiçekdağı.

24-Ocak-1986-Cuma günü-o gün Yarıyıl tatili.

İlk göreve başlama günüm.

İlçeye varıp Cuma namazını kıldıktan sonra Çiçekdağı Lisesine geldim.

Müdür,Ali Nafiz Bektaş.

Elimde göreve başlama kağıdı ile odasına girdim.

Kendilerinde de bir örneği olduğundan,onu imzalayıp göreve başlamam gerekti.

Müdür görev kağıdını imzalamam için masaya koydu.

Ben oturduğum yerden kalkıp tam imzalayacağım sırada müdür birden kağıdı çekti.

'Elindeki yüzüğü çıkar'dedi.

Yıllardır taktığım kaşlı gümüş yüzük idi.

Bende kendisine;Daha büyük altın yüzük taktıklarını,bunu takmamın yanlış olmadığını söyledimse de,o aynı tekerlemeyi iki saatten fazla sürdürerek;

'Çıkart işte'dedi.

Oda da iki saatten fazla kendisi ve ben bekledik.

Arada bir kağıdı uzatıyor,kalkıp imzalayacağım sırada geri çekiyordu.

Tam gülünç ve sitresli bir ortam.Görevin ilk gününde problem olmak ve problem çıkarmak istemiyordum fakat asılsız şeylerle de bahane uydurulmasını,göreve başlamamın engellenmesini düşünemiyor,hazmedemiyorum.

Tam bir traji ve trajedi.

İki küsür saatten sonra;kızgınlıkta fakat yüzüğü de elimden çıkarmadan; 'Tamam,çıkarırım'deyip masaya yaklaştım.

İstemeyerek de olsa Müdür kağıdı uzattı ve böylece yıllarca hayalini kurduğum öğretmenlik mesleğine başlamış oldum.

'Tamam,çıkaracağım'demiştim.Yalancı çıkmamalıydım.Kapıdan çıkınca elimdeki yüzüğü çıkarttım ve geri taktım.Böylece sözümü de yerine getirmiş oldum.

Ondan sonra müdür gördüğü halde bir şey demedi.Çünkü onun amacı ilk günden diş geçirmekti.Müdürlüğünü despotlukla ispatlamak idi.

Müdürün en büyük özelliği;koridorda durarak,bir dakika bile geç gelen öğretmen olursa,ona sarı zarf uzatmak idi.

Çiçekdağ Lisesinde kaldığım 4,5 yıl süresince idareyle problemler devam etti.Okul âdeta menfiliklerin odağı olmuştu.300 yatılı öğrencimiz vardı.Bunlar öğretmenlerinin inançsızlık konularını işlediklerini,mecburi gazete aldırdıklarını söylüyorlardı ve görüyorduk.

Yüküm ağırdı.Orta-Lise tüm öğrencilerin derslerine giriyordum.Pansiyonda kalıyor,Camide,hapishanede sohbetler ediyordum.

Bu durum göze battı,olay gazete,savcılık,Valilik,İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne kadar ulaştı.

Hepsi de sonuçsuz çıktı.

Müdürümün müdürü İlçe Milli Eğitim Müdürü bir şikayeti sorgulamak üzere okula geldi.Sordu;

-Sen çocuklara örtünmeyi anlatıyor muşsun?

-Evet,anlatıyorum.

-Nasıl olur?

-Bakanlık bana anlat,diyor,ben de anlatıyorum.İşte Setri Avret konusu.Nasıl örtüneceği konusunda elbette anlatmam gerek.

-Hayır,onu demek istemiyorum.Sen çocuklara örtünmeyi sevdiriyor muşsun?

-Müdür Bey!Benim görevim ders anlatmaktır.Kimsenin gırtlağına sarılarak illa bunu yapacaksınız demem.Ben anlatırım,ister sevsinler,ister sevmesinler,o beni ilgilendirmez.

-Yahu bu insanlar nasıl insanlar!Bana da iftira attılar.Faşist dediler,kominist dediler,Kırıkkalede Türkeş'in arabasına binmiş dediler.Her türlü iftirayı attılar.

Ve Müdürün söylediği çayları içerek oradan ayrıldık.

***Öğrencilere –Ölüm-Âhiret-Din- gibi konularda röportajlar vermiştim.Müdürden kuvvet ve destek alan birkaç öğretmen Ankara'ya giderek beraber görev yaptığımız bir öğretmenin bir gazetede bulunan kardeşine,ilçede isim tespit ettiğimizi uydurarak gazetede yayınlatıyorlar.**

Savcı çağırdı..üç lise kız öğrencisi içerde,ayakta,mahzun bir halde.

Röportaj yaparken yakalanan üç suçlu kız öğrenci!!!

Kapıda bakkal Mahmut'la göstermelik olarak konuşan savcı,bizi görünce konuşmayı kesti,odasına doğru yürüdü.Bende arkasından içeri girince birden meydanı boş bulan savcı kükreyerek;

-Ne oluyor yav.Âmin sesiniz buraya kadar geliyor.

-Savcı bey,dikkat edin.Biz elimizde silah değil,kalem tutuyoruz.

-Ne demek istiyorsun?Seni Kayseri'ye gönderirim.(DGM)

-Kayseri'ye değil,nereye gönderirsen gönder.

-Tamam,çık.

Üç suçlu kız içeride,ben beklemede.

Âmin sesine gelince.

Evet,O müdür gitmiş yerine başka bir müdür gelmişti.Müdür müsbet idi veya öyle görünüyordu.Çıkışları menfi idi,ölçüsüz idi.Menfi öğretmenlere menfice davranıyordu.

Bizim ölçüsüz müdür bir tören sonrası konuşmasında;

-Allah kötülerin belasını versin!

Gibi beddualar ederek,bazı öğretmenlere çatıp,onları hedef alan ifadeler doğrultusunda birkaç bed-duada bulununca,bütün öğrencilerde hep bir ağızdan;-Âmin-dediler.Buda zaten küçük olan ilçede büyük bir yankı yaptı.Her şeyi ulaştıran bakkal Mahmut,bunu da savcılığa ulaştırmıştı.

İlçe Müftüsü ise savcıya niçin böyle bir şey yaptıklarını sorduğunda cevaben;Hakimin kendisine soruşurma açması isteğinde bulunduğunu,Hakime sorduğunda da onun;savcının soruşturma açmak istediğini söylediklerini aktarmıştı.

Tam bir danışıklı dövüş.Çünki öğrencilerimizin kendileriyle de röportaj yapmalarını hazmedememiş,böyle bir yola baş vurmuşlardı.

Ve sonuç;Röportaj vermenin suç olup olmadığına dair Bakanlığa yazdığım yazının cevabında;Suç olmadığı bilakis talebelerin teşvik edilmesi gerektiği bildirilmişdi.

Burada da kaderin bir tecellisine şahit olmuştum;

Okulda müdürden destek alarak her menfiliğe imza atan,her menfi öğretmene ağabeylik yapan bir öğretmen,oralıda olması sebebiyle kimse tarafından yıllardır yerinden oynatılamamıştı.

Gazetenin Ankara temsilcisi olan kardeşi Sivas/Madımak otelinde bulunanlar arasında idi.Çıkan yangında yanmış ve abisinin görev yerine 5 km olan memleketine getirilerek,cenaze namazı kılınmak üzere camiye getirilmişti.İmamın ise cenaze namazını kılmaması sebebiyle bu durumdan önemli çapta etkilenen öğretmen oradan tayinini istemiş başka yere gitmiş,arkasından diğer öğretmenler de teker teker okuldan ayrılmıştı.

Artık okul öğretmenleriyle daha farklı bir okuldu.

***Bütün bu olumsuzluklar evliliğimin ilk aylarında meydana gelmişti.**

Evlenmek ise aslında benim için büyük bir aşamaydı ve de zordu.Ekonomik durum müsaid değildi.

Allah onda da yolu kolaylaştırmıştı.

İmamlıkta annemin ısrarıyla bir çift bilezik almıştım.

Bir gün komşudan gelen annem evin her tarafının dağınık olduğunu görünce, bunu babamın yaptığını anlayıp,babamı hesaba çekiyor.

Babamda çalışmadığından benim aldığım bilezikleri vermesini söylüyor.Aksi halde tarlayı satacağı tehdidinde bulunuyor.Uzun konuşmalar sonucu şu karara varılıyor;

Babamın satacağı arsayı bana tapulaması karşılığında,annem bilezikleri ona vereceğini söylüyor.

Ve haberim olmadan,gıyabımda arsa üzerime tapulanıyor.

Aradan geçen on yıl sonra evleneceğim zaman babamın üzerime tapuladığı arsayı satarak;hem babamın borçlarını ödedim,hem de ev için geçerli olan eşyaları alarak,düğün masrafını oradan karşılamış oldum.

***Bir yıl sonra kendi isteğimle 4,5 yıl kaldığım Çiçekdağ'dan tayinimi isteyip Malatya'ya geldim.**

Türkiye'nin gündemine bir problem olarak otutturulmaya çalışılan ve bir çok öğrencinin ve öğretmenin harcandığı Tesettür meselesi bulunduğum okulda da sürekli gündemde tutulmaya çalışılıyor hatta mahalli gazeteye veriliyordu.

Öğretmenler toplantısı yapılmadan önce bu konu gündeme getirilerek huzursuzluk çıkarılacağını duymuş,birkaç arkadaşla birlikte müdüre bu meselenin gündeme getirilip tartışma konusu yapılmamasını hatırlatmıştık.

Müdür tamam demesine rağmen gereğini yapmadı ve toplantı büyük bir huzursuzluk ve ithamlarla sona erdi.Olay gün be gün daha da alevlendi.

***Göreve ilk başladığım aylarda 4 yılda bir gelen Bakanlık Müfettişleri gelip dersime girmişlerdi.**

Müfettiş dersi dinledikten sonra şöyle bir cümle söyledi;

-Hocam,sen kendini çok yoruyorsun,daha yeni başlamışsın,önünde çok yol var."

-Önemli değil Efendim,demiştim.

Ve bu gün..24 yılı tamamladım.

Okulun seviyesi,müdürün seviyesiyle orantılıdır.

Müdürlük seviye ister.

Müdür okulun aynasıdır.

Milli Eğitimin en önemli problemi öğretmen problemi değil,Müdür problemidir.

Müdür öğretmeni harcayabilir..en azından şevkini kırar,ayak bağı olur, yavaşlatır,yönlendirememek ve idare edememekle kontrolsüz bir gelişme olur.

Müdürlerin en büyük eksiklikleri,öğretmenlerle diyalog içerisinde olmamaktan kaynaklanmaktadır.Öğretmenlerin görüşlerine yeteri kadar baş vurulmamakta,âdeta -benim yaptığım doğrudur-yanlışına gidilmektedir.

Her müdür eğitimci ordusuyla çok büyük projelere imza atabilir.Yeter ki o seviye,gayret,diyalog ve istişareyi sağlayabilsin.

Bir teklif olarak;Müdürlerinde -Üniversiteler gibi- öğretmenler tarafından seçilmesini öneriyorum.Tâ ki verimlilik ve çalışma arttırılsın,yıllarca aynı yerde kalarak veya siyasetle gelerek monotomluk yaşanmasın.

Memleketimizin önemli bir meselesine ışık tutup,hatıraların canlanmasına vesile olan Eğitim-Bir-Sen teşkilatına teşekkürlerimi arz ediyorum.

Mehmet ÖZÇELİK/ADIYAMAN
mozcelik02@hotmail.com
www.tesbitler.com

EĞİTİM SEN VE DİN DERSİ

Garibinize gitmiş gibi bir hal sergiler olduğunuzu görür gibiyim.Hem Eğitim Sen ve hem de Din Dersi.

Şunun için aramıştım..acaba konuşabilir miyiz diyecektim.Gerçi bu alan sizin değil benim alanım,bu konuda konuşmaya yetkili ve de etkili olan haddini bilen ben olduğum için,haddini bilmeyenlere haddini bildirmek için aramıştım.

24 yıllık meslek hayatımda bir defa bakanlık bizlere danışma lutfunda bulunmuşlardı..kitaplar hakkında…

Öğretmenine danışılmayan,görüşü alınmayan ama eğitimin motor bölümüne oturan kişidir o.

Milli Eğitimin problemi dışarıda değil,kendisinde,içinde, uygulamalarındadır. Mesela okullardaki problemlerde ciddi disiplin kuralları uygulanmadığından iki öğrenciye koca okul feda edilmekte,tüm camia yıpratılmaktadır.İki kişi için ciddi manada bir yaptırım uygulanacak olsa,diğerleri için bir ders olur,herkes bir ders çıkarır.Ancak ortada ders çıkarılacak bir durum olmadığından,öğretmenin feryadı,bağırması ve şikayetine kulak verilmediğinden ruhsuz bir eğitim politikası uygulanmaktadır.Belkide en çok değişimin yapıldığı kurum Milli Eğitim olurken,en çok ayağı yere basmayan kurum yine milli eğitimdir.

Olan ve yapılan takdir edilir ve de edilmektedir.Mesela sağlık alanında yapılanlar takdire şayandır.

Eğitim konusunda bir anket yapın bakalım,kimlerden kaç kişi memnun olduğunu ifade edecektir.

Şu anda eğitimin iskeleti düzeltilmeye çalışılmaktadır..ruhu olmayan bir cesed.Bütün su-i istimallerin içinde veya başında yüksek okul mezunu kimseleri görmekteyiz.

Daha öncede yazdım,Adalet bakanlığının önünde üzerine bomba bağlayan ve öldürülen gencin muhabirin babasıyla yaptığı konuşmada baba;Benim oğlumu üniversite böyle yaptı,dedi.

Okullar ne veriyor,ne kadar veriyor.Başımdan git,bana problem olmada ne yaparsan yap,denilen,zaman öldürülen,ferdi gayretin sadece öne çıktığı cüz-i ve geçici tedavilerin,pansuman tedavilerinin yapıldığı bir kurum halindedir.

-Eğitim düzelmez,eğitimci düzelmedikçe..eğitim sisteminde bilgi ve seviye ile kurulamayan üstünlük,otorite ve baskı ile kurulmaya çalışılıyor. Öğretmen,müdür, müfettiş,milli eğitim girdiği yerde ilk eksiklik arıyor ve orada onunla bir otorite kurmaya çalışıyorsa,seviyesi o kadar denilir,çıkılır.

Zaten kendisini isbat etmiş,manevi büyüklüğü olan kişi söylemez,yapılır.Manevi ağırlığı yaptırır.

Marifeti olmayan kişiler ise problem olur,problem çıkartır ve problemle işi ve haklılığını sürdürmeye çalışır.

Problem bazılarının sermayesidir.

Mesela problem çözmek için cumhurbaşkanı ilk dönemde kırmızı ışıkta bile durup halkın sevgisini kazanır,onların yanında yer alırken,bir müddet sonra kamusal alan uygulamalarıyla halktan kopuş yaşadı.

Her neyse..kimi konuşuyorduk araya kim girdi.

Aslında Eğitim Sen teşkilatından kimleri temsil ettiklerini sormak istiyorum,şu sebeble…

İkide bir alanları olmadığı ve topluma bilinçlendirmek değil de sırf tahrik etmek amacıyla gündeme gelmesi bu soruyu bana sordurdu.

Kesk başkanı Sami Evren kalktı,iki milyar müslümanın mukaddes kitabı olan Kur'an hakkındaki çağ dışı sözüyle,çirkin sözleri kapatılmaz bir yara açtı.Onunla ilgili Radyoda konuşmuştum.

Eğitim Sen'in çıkardığı -Ekim-Kasım 2006-tarihli derginin 6.sayfasında;

11.sınıf Din Kültürü kitaplarında anlatılan 'Abdestin faydaları olarak sıralanan maddeleri',İslamda İbadetin faydaları'alaycı bir ifade ile ele alarak,akıl dışı göstermekte.

Oysa belliki bunu tenkid eden ne tıbbı biliyor ne de dini!!!

-İkinci olarak ele aldığı konu 8.sınıflardaki Tarikatlar konusu.

Gerçekten 2005 yılındaki 8.sınıflarda işlenen Tarikatlar konusu tam bir hınçla ele alınmış,değerlerini ve geçmişini falakaya yatırma gibi yerden yere yanlış anlatımlarla doluydu.

2006 yılında bu biraz hafifletilmiş ve yumuşatılmıştı ancak yinede seviyeli ve mantıklı ve gerçekti değildi.

Bu az bir değiştirmeyi bile hazmademeyen Eğitim Sen bunu alıntı yaparak hurafeler olarak nitelendirmektedir.

Oysa bu konuda acaba Eğitim Sen Diyanetten sordu mu?Din Dersi öğretmenlerinin bu konudaki görüşünü sordu mu?Yoksa dine olan bakış açısının darlığından görmez mi oldu.

Dar düşünceler..dar görüşler…

-Nereye nasıl vuracağını bilememenin taşkınlık ve sarhoşluğuyla;Vatandaşlık kitaplarından kaldırılan bir müstehcen resmin hesabını soruyor.

Çok hoşlanıyorsan oturma odanıza ve çocuklarının odasına koyarsın olur biter..hee dostlarına da tavsiye etmeyi unutma…

Ben ise çıkardığınız dergideki o resme baktım ne kişiliği var ne de o kadar sanat değeri söz konusu..asılacak! bir resim ama nerede?

Hep bilimsellik perdesi arkasına sığınılarak;ne bilimsel bir açıklama yapılır ne de bilimsel alanda bir atılım içerisine girilir!

Bildiğim kadarıyla Diyanet Sen mensuplarının da bu sendikayla bağlantıları var.Nasıl hazmediyorlar,nasıl hazmediliyorlar?Yoksa onlarda mı pasif kalıyor?

Demek ki bu okuma işi değil.Hani baba oğluna demiş ya.Oğlum sen adam olamazsın,diye.Oda okumuş,bir yere yetkili kişi olarak gelmiş..hizmetçiyle falan yerdeki adamı bana getirin diye babasını huzurlarına getirtmiş.

Bak baba sen bana adam olamaz diyordun..bak nasıl oldum?

Baba;Oğlum,ben sana vali olamazsın,kaymakam olamazsın,bilmem ne olamazsın demedim ki,ben sana adam olamazsın dedim.Eğeradam olsaydın apar topar beni ayağına getirtmez,sen benim ayağıma gelirdin.

Ben de diyorum ki;Bak yavrum,eğer adam olmak istiyorsan sataşmayı bırak,öğrenmeye bak…

Gene de bilmiyorum,Adam olur musun ki!!!...

Mehmet ÖZÇELİK
18-03-2007

DEDEM ŞİMDİ NEREDE ?

Dedem tanınmış biriymiş..çünkü ben onu görmeden o ölmüş.Tüccarmış,durumu ve çevresi gayet iyiymiş.Memlekette sayılan kişilerdenmiş.

Onu gerçekten görmeyi isterdim.

Babam onun savaşa gidipte Ruslara esir düşüşünü,14 yıl esaretten sonra yanında çalıştığı dul çiftlik sahibi kadının gitmelerine müsaade etmesiyle kaçarak Türkiyeye/ Adıyamana bir gece vakti gelişini anlatmıştı.

Evin kapısını çaldığında babaannem çıkarak dedemi görmesiyle bayılışı,böylece dedemle değilde artık nenemle uğraştıklarını anlatırdı.

Kaçarken Türkistana geldiğini,orada bir yıl kalarak Lusiye adında bir kadınla evlenip bir çocuğu olduğunu,onların ısrarla gitmesini istememelerine rağmen sonunda memlekete gelişini anlatmıştı.

Savaşta yaralandığı halde rütbesinden dolayı düşman öldüreceği sırada, rütbelileri esir edenlere para verilmesinden dolayı son anda öldürülmekten kurtulduğunu anlatmıştı.

Kaçarken Rusların Batumda esirleri takas ettiklerini duyunca teslim olmaya gittiğinde rastladığı bir Adıyamanlı subayın gitmemesini,Rusların böyle bir şayia çıkartıp kaçan esirleri ele geçirerek takas yapacağız bahanesiyle denizin ortasında hepsini öldürüp denize döktüklerini söylemesi üzerine vaz geçip,geceleri yürüyerek, gündüzleri mağaralarda saklanarak memlekete sağ salim olarak dönmeyi başarmıştı.

Şimdi dedem neredeydi?

Mezarı bile belli değildi ki gidip hiç olmazsa mezarını ziyaret edeyim.Mezarının yerini top sahası yapmışlar.Üzerinde top oynuyorlardı.

Beklide top sahası yapmadan önce orayı kazarak bütün herkesin kemiklerini birbirlerine karıştırarak torbalara,oradan da arabalara doldurarak bir çukura boşaltmışlardı.

Nereye?Orayı da bilmiyordum!

Bu kadar hayatından maceralar geçen dedem şimdi başına konulan bir mezar taşı bile olmadan meçhullere sevk edilmişti.

Aslında o meçhuller malum olup,bizce ve bize meçhul idi.

Bizlerde malum yerden meçhule yelken açacağız.Belkide meçhul olan buradan malum olan asıl vatana sevk edileceğiz.

Hazır mıyız?

Ne kadar?

Sevkiyat var…

Bütün her şeyin böyle bir sonla sonlanıp,bitmesi biraz basite kaçar.Demekki sürekli bu yolculuğun devam etmesi,kalmaktan,burada hayat sürmekten ziyade,orası,ölümle yeni bir doğuş içinmiş.

Demekki hayat bu bedenin hayatı değil,ruhun ebedi hayatı imiş.Çürüyen ve yıpranan vücut elbisesinin yenileriyle değiştirilmesinden ibarettir.

-Dedemin akibetine benim düşmeyeceğim ne malum!

Ve sonuçta ben de unutulacağım!

-Bizler sahib olduğumuz organların kaçta kaçını kullanmaktayız yani aklımızın, gözümüzün,kulağımızın,his ve hayallerimizin ve sair bildiğimiz ve bilmediğimiz duygularımızın kaçta kaçı aktif.Ondan bile haberimiz yok değil mi?Tıpkı anne

karnındaki çocuğun kendi dünyasında yaşarken sınırlı olarak yaşamakta,duygu ve organlarının çok azını ancak kullanabilmektedir.

O halde kendimize aid olan ve bize münhasır kalan bir düşüncenin tam gerçek olduğunun mihengini bulmak gerektir.

Ama kimsenin inkâr edemediği bir gerçek vardır ki o da ölümdür ve ölümü yaratan zatın varlığı ve hükmüdür.

Küçüktüm,annem elimden tutmuş Eyüb Sultana götürüyordu.Yolların genişletilmesi için mezarlıklar açılıyor ve kemikler toplanıp torbalara konuluyordu. Çocuk aklı ve heyecanıyla bu durum dikkatimi çekince annemin elinden elimi hızla çekip,toplanan kemiklerin torbalara konuluşuna baktım.Annem ise korkacağımı düşünerek oda acele ile elimden çekip bana göstermemeye gayret etti.

Ancak gerçekler gösterilmese de gerçekler devam ediyor,son bulmuyordu.

Bir zamanlar çok bağıran ve konuşan bu insanlardan şimdilerde hiç ses çıkmıyordu.

Bir zamanlar İstanbulun en zengini idiler,şimdi ise hiçbir şeyleri yok ve kalmamış.İstanbulu beklide titretiyorlardı,şimdi ise sakin ve sessiz.Yağmur ve karın altında kendileri titriyorlar.

Yer,ev,villaları beğenmiyorlardı,şimdi ise bir ağaçtan bile mahrumlar.O yer bile kendilerine çok görülüp,torbalara birkaç kişiyle beraber giriyorlardı.

Pazu ve bileklerigüçlüydü.Şimdi ise ne pazu kaldı,ne bilek!!!

Sahip oldukları değil,hatıraları bile silindi.Kütüktende düşüldü..kütükler bile kalmadı..başına konuşan taşlarda kim bilir nerelere taş olup dikildi.O taşlar,onlardan çok yaşadı.

Belki de İstanbul böyle binlerce defa dolup boşalmıştı.

Demek ki ölümün hayattan ziyade bir isteği vardı.

Mehmet ÖZÇELİK
13-06-2007

DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ

Hakim Beyin çoktan beridir çocuğu olmuyordu.Ailesi de kendisi de bu konuda çok üzülüyorlardı.Kendilerini adeta meyvesiz bir ağaç gibi görüyorlar,üzülüyorlardı.

Öyle ki;Niye evlendik ki?bile deyip,muhasebeye dalıyorlardı.

Akşam eve gidecek,eşinin üzüntülü simasıyla her zamanki gibi yine karşılaşacak,kucağına atlayıpta 'Babacığım'diyen bir çocuğuyla karşılaşamayacaklardı.

Bazen arkadaşları çocuklarının durumlarıyla ilgili olarak konuşurlar,anlattıkları yaramazlıkları bile hoşuna giderdi.

Hele bir olsun,ona camı bile kırdıracağım,sırtıma alıp gezdireceğim.

Kimseye de içini dökemiyor,içinde saklıyordu.

Arkadaşları bile sırf üzülmesin diye çocuktan bahsetmiyorlardı.

Ne zamana kadar bu durum sürecekti.

Doktorlar bütün bütün ümitlerini kesmemişti,bir ümitleri vardı.

Madem bir ümit var;öyleyse bende söz veriyorum;

‘Eğer bir çocuğum olursa,onun doğduğu gün önüme gelen bir kararı suçlunun lehine karar vereceğim..ceza vermeyeceğim.’

Aradan geçen yıllar içerisinde Hakim Beyin bir çocuğu dünyaya gelir.

Mahkemeye gider,o gün sevinçli olduğundan bu sevincini suçlularla paylaşmak ister,onları affederek…

Karşısındaki suçlu köylü bir vatandaş,adam öldürmeden dolayı karşısına getirilmiştir.

Nede olsa adamı dinlemeden olmaz,dinlemesi gerekmektedir.Bu arada adamı da kendi vereceği cezasız karara göre yönlendirir.

Adan anlatır;

Hakim Beg.Ben yıllarca çocuğum gibi baktığım bahçemdeki ağaçları bu adam kesmeye gelecek,hepsini budayacaktı.Buna engel olmak için geceden elime pompalı tüfeği alarak gittim,bahçede bekledim.

Hava karardıktan sonra,geceye doğru bu adam birden elinde dehre ile uzaktan gelmeye başladı.

Hakim Bey:Evladım uzakta olan o kişiyi görmedin değil mi?

Adam:Hayır hakim bey,yıllarca aynı köyde yaşadığım adamı hiç tanımam mı?

Hakim Bey:Evladım,o karartı bir hayvan,bir domuz,bir ayı da olabilir,sana saldırabilirdi!Sen kendini ondan korumak için görmeden ateş ettin değil mi?

Adam:Hakim Bey,o kadar da eşek değilim..hayvanla insanı hiç ayıramam mı?

Hakim Bey:Evladım,sen onu hem öldürmek değil,korkutmak,ağaçlarını kesmemesi için kaçırmak için rast gele sıktın değil mi?

Adam;Olur mu hakim Beg,o kadar dolmuştum ki,artık bu işin başka çaresi kalmamış,o mutlaka benim ağaçlarımı kesmeye yemin etmiş,bende onu öldürmeye yemin etmiştim.

Hem ben avcıyımdır,iyice hedefe nişan alıp sıktım,vurdum.Ben kolay kolay ıskalamam.

Hakim Bey:Evladım,sinirli bir halde elinde olmayan bu işten dolayı pişmansın değil mi?

Adam:Vallaha da hayır Hakim Beg,billaha da.Şimdide olsa gene vururdum,hiçde pişman değilim.

Sonuç olarak;Hakim Bey yıllar sonra olan çocuğu hatırına,adamı ne kadar cezalandırmamaya çalışsa,inadından dolayı hiç olmazsa az bir suçla göndermeye çalışsa da adam tersine tersine gidip zorla kendini cezalandırmaya çalışınca,başka yol bulamayan Hakim,birazda sinirlenerek kâtibe;

-Yaz kızım;hiçbir ceza-i indirime gidilmeden,pişmanlık duymadan,itiraf ederek suçlunun kasıtlı olarak öldürmüş olduğu maktulden dolayı 36 yıl hapis yatmasına karar verilmiştir.

Bu da Hakim Beyin Doğum Günü hediyesi olmuştur.

Geç gelen çocuğun hediyesi de ancak bu kadar olur.!!!

MEHMET ÖZÇELİK
25-06-2008

ALİ BARDAKOĞLU'NUN ÇIKIŞI

DİB Ali Bardakoğlu aykırı görüşleriyle gündeme gelmeyi seven ve düşünen birisidir.Bunu baştan söylemiştim ve bundan sonra da devam edecektir.

Dinin topluma uydurulması ayrı şeydir,toplumun dine uydurulması ayrı şeylerdir.Hristiyanlık gibi tahrif edilmiş olan bir dinde reform ve değişiklikler söz konusu olabilir ancak âyette belirtilen:" İşte bugün dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak müslümanlığa razı oldum."[266] Dinin ikmal edilmiş olması,onun yeniden ikmale değil,sağlıklı yönlendirme,anlatım ve kullanımına yönelik olmalıdır.

Mesela Diyanetin kendi birimi içerisinde müftü yardımcıları olarak kadınları alması güzel bir gelişmedir.

Bilinmelidir ki;İslamiyet sadece erkeklere değil,kadınlara da inmiştir. Erkekler kadar –bazı özel haller dışında- kadınlarda mükellef ve sorumlu,cennet ve cehennem onların için de ayrı olarak söz konusudur.

Ancak Sayın Bardakoğlu'nun ölçü koymadan,sellemehüs-selam,iyilik yapmak amacıyla aşağıdaki ifadesi,islama yarar değil,zarar getirir.

Kadınlar islamın,dinin,içerisine çekilmeli ancak dinde olmayan şeyler ihdas ederek olmamalıdır.

'Cuma ve bayram namazlarına bayanlar da gelmeli'

Camilerin yalnızca erkekler için değil bayanlar içinde ibadet yeri olduğunu ifade eden Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Bardakoğlu, Cuma ve bayram namazlarına bayanların da gelmesi gerektiğini söyledi.

Nuh Nebi Camisi'nde Cuma Namazı kılan Bardakoğlu, namaz öncesi verdiği vaazda, camilerin yalnızca erkekler için değil bayanlar içinde ibadet yeri olduğunu ifade etti. Müslümanlara İslam'ı en iyi şekilde öğrenmelerini tavsiye eden Bardakoğlu, şöyle konuştu:

''Unutmayın camiler sadece namaz kılınan yer değildir. Müslümanların bir araya geldiği, hal hatırın sorulduğu, sıkıntıların giderildiği yerdir. Borcu olana, hastası olana sahip çıkılan yerdir. Sizler de birbirinizin hatırını sorun, yardımcı olun. Böylece kaynaşırsınız. Namaz bir vazife değil, bir imtiyazdır. Ayrıca camiler yalnızca erkekler için değil bayanlar için de ibadet yeridir. Cuma ve bayram namazlarına bayanlar da gelmeli.''

Bardakoğlu, yakında okulların tatil olacağını ve Kuran kurslarının açılacağını belirterek, vatandaşlardan çocuklarını bu kurslara göndermelerini istedi.

Iğdır'da yaşayan Caferi, Sünni ve Şafi mezhebinden olan insanların birlik içinde Allah'a ibadet etmesi gerektiğini vurgulayan Bardakoğlu, ''Dini bilgileri sadece camilerde hocalardan öğrenmeyin. Şimdi her camiye mini kütüphaneler kuruyoruz. Buradaki kitapları alıp okuyun. Dinimizi daha iyi şekilde öğrenin. Dini bilgilerinizi artırın'' şeklinde konuştu.

Bardakoğlu, gazetecileri de uyararak caminin ibadet yeri olduğunu, dünya işlerine camide yer verilmemesi gerektiğini belirterek, görüntü çekmemeleri konusunda uyardı. Prof. Dr. Ali Bardakoğlu, daha sonra, Iğdır Valisi Saffet Karahisarlı ve Belediye Başkanı Nurettin Aras'ı makamında ziyaret etti."[267]

Önceden Sayın Bardakoğlu ile ilgili yazmış olduğum yazılarda;

---

[266] Maide.3.

[267] **AA-06 Haziran 2008 16:19.**
http://www.haber7.com/haber.php?haber_id=324331

***-17)Milli gazeteden Ebubekir Sifil 9-7-2002-deki yazısında;"İslâm hukuku ve Osmanlı"yazısında herkesin aynı görüşte bulunurken,Prof.Ali Bardakoğlu-nun -aykırı- olan yazısına atıfta bulunarak,Bardakoğlu-nun makalesi olan;"Osmanlı hukukunun Şer'iliği üzerine"adlı makalesini delil getirirerek orada -Osmanlı hukukunun şer'i olmadığı yönünde beyanda bulunduğunu delil getirir.Aslında A.Bardakoğlu Hüseyin Atay-la beraber yıllardan beri aynı yollarda aynı -aykırı- oyunları oynarlar.**
Nitekim 1984 yılında son sınıf öğrencilerine konferans vermek üzere Ankara İlahiyattan Hüseyin Atay davet edilir.Ancak bir önemli şartla;Kimse soru sormayacak,diğer bir ifadeyle kuzu kuzu itiraz etmeden dinleyecek.Ancak konuşmasını bir süre sürdüren H.Atay içerisindekileri kusmaya başladı.İmam-ı Nevevi gibi bilmem ne heriflerin yüzünden insanların hazıra konarak araştırma yapamadıklarını diyerek hakarete başlayınca;Ben parmak kaldırarak ayağa kalkıp konuşmaya çalışınca başta Ali bardakoğlu engel olmaya,konuşturmamaya başladı.Hadis hocamız Selahaddin Polat oda dayanamayıp konuşmaya çalışınca konuşturulmadı,giriş ve çıkışlarda zaten yasaktı,birkaç saat böylece tek taraflı konuşan Hüseyin Atay'a Ali Bardakoğlu'da Hâmilikte bulunmuş oldu.
Hüseyin Atay-ın aykırı konuşmasında kimseyi konuşturmayıp engel olmasıyla birlikte,sınıfta ısrarla içtihat kapısının mutlak olarak açık olup herhangi bir şartın söz konusu olmadığını savunan Ali Bardakoğlu'na sınıfta bir gün kalkarak;İçtihad kapısının açık olduğunu,ancak oraya girmenin bazı şartlarının ve manilerin olduğunu söyleyip anlatmam üzerine kızaran sayın hocamız, içerisinde gizlediği hesabını yazılılarda göstermişti.Aynı zamanda bunlarıda unutmayan birisidir.Öyleki kendim yardımcı olup çalıştırdığım kimseler iyi not alırken,bizimki düşük gelmeye başladı.Her ne ise..."[268]

***-128-El-Mikdam b.Ma'di Kerb radıyallahu anhdan:**
(Allah rasulu sallallahu aleyhi ve selem buyurdu:
"Yakındır;sedirine (koltuğuna)yaslanıp oturan bir adama benim hadisim ulaşacak ve o,şöyle diyecek:"Aramızda Allah'ın kitabı vardır.Onun içinde helal olarak bulduğumuzu helal sayar,haram olarak gördüğümüzü de haram sayarız.Oysa(zavallı bilmiyor ki) Allah rasulü sallallahu aleyhi ve selemin haram kıldığı şey de,Allah'ın haram kıldığı şey gibidir."
Bu hadisin manası zamanımızda tahakkuk etmektedir.
DİB Ali Bardakoğlu şöyle söylemiş:
"30 yıllık fıkıh bilgilerime ve kişisel kanaatime göre, kurban kesmek sünnettir. Sadece İmam-ı Azam Ebu Hanife vacib olduğunu söylüyor."
Yetmez mi?
Seninkinden daha racih bir görüş değil mi?
İlk başkanlığa geldiğinde şaşırmış ve de tereddütle bakmıştım.Çünki sınıftaki tavrını Türkiyeye yansıtabilirdi.
Ali Bardakoğlu mutlak manada içtihad kapısının açık olduğunu ifade eder.Bu da her konuda ehliyetli ehliyetsiz insanların türemesine neden olur.Kişinin indi görüşü zamanla ayet ve hadisin,İslam bilginlerinin önüne geçerek hiç birisini tanımama durumuna varır.
Nitekim başkanın kendi 30 yıllık bilgisini koca bir Hanefi mezhebinin önüne geçirmesi,İmam-ı Azamdan öteye geçirmesi,Türkiyenin de yüzde doksanının bin yıllık süre içerisinde Hanefi mezhebine mensub olma gerçeğini göz ardı etmesi bir tezattır.İçtihadların devamının bitmeyeceğini söyleyebilirim.

---

[268] http://www.tesbitler.com/fikih_kelam.htm

Son sınıf öğrenciler olan bizlere Ali Bardakoğlu Ankara İlahiyattan Hüseyin Atay'ı davet ettiğinde hiç soru sormama,karşılık vermeme şartını koşmuştu.Başta Hadis alimi olan İmam-ı Neveviye hakaret eden Atay,geçmiş alimleri yapmış oldukları islami araştırmadan dolayı ver-yansın etti.Çünki bizlere araştıracak bir şey bırakmamışlardı.Söz istememe rağmen müsaade edilmedi.Çünki diyecektim;sizde bizim önümüzü tıkayanlardan olmakla hakareti hak etmiş mi oluyorsunuz?

Türkiyede dinin Diyanet ve İlahiyatça sağlıklı ve yeterli olarak temsil edilmediği bir gerçek.[269]

Mehmet ÖZÇELİK
06-06-2008

ÇOCUKLUK HATIRALARI

Çocuklukta en çok çocukca şeyler olur elbette çocukca haller görülür.

Bunların başında sonradan pişman olunacak yanlış işler veya arkadaşının kendi kalbini basit bir şeyden dolayı kırmış olması gibi sonradan gülünecek davranışlardır.

Çocukları en çok üzen şeylerden biri,kendilerinin başkalarının sahib olduklarına sahib olmamalarıdır.Veya bunun kendilerinde bir eksiklik sebebiyle olması ki,mesela ayağı çarpık olanın bu durumundan dolayı alaya alınması onun bir yıkımı demektir.

Lakab takmada en çok rastlanılan aksaklıklardan ve olumsuzluklardandır.

Bazen babaların tepkisi tepkilerin artmasına neden oluyor.Çok çalışmasını veya sürekli çalışmasını söylediği çocuğu adeta babasından intikam alırcasına tersine çalışmama yolunu inadına tercih ediyor,zararını bilse,vehametini anlasa da…

Her ne kadar kavgada erkeklik devreye girip kavgayı başlatma sevdasına girilse de bir tafaın olumlu ve kavgasız hareketi onu bastırmaktadır.

Hayatımda hiç unutmadığım bir durum bu erkeklik yüzünden oldu.

Orta 1.sınıftayken kavga ettiğimiz arkadaşa ben birkaç tane fazla vurdum.Sınıfta yaptığımız kavganın dışarıda sürdürülmesi için arkadaş hile yoluna baş vurarak;-Haydi dışarı da dövüşelim-diye beni dışarıya,bahçede dövüşmeye davet etti.Ben de kabul ettim.

Tam sınıfın kapısından dışarı çıkacaktım ki,birden üzerine saldırıp bir yumruk bana attı.Belik de benim ona attığımın yanında pek bir şey değildi.

---

269 http://www.tesbitler.com/enler/isa_isevilik.htm

Orada oturdum,uzunca içten içe ağladım.yanıma gelen arkadaşlar teselli edip,ya hu sen daha çok vurdun,deselerde,onun kalleşce yaptığı bu hareketi hiç hazmedemedim,çok ağır geldi,onlarca yumruğa bedel oldu.

Çocukluk işte!!!Şimdi bazen gülüyor,bazen dersler çıkarmaya çalışıyorum.

Hiçbir çocuk yoktur ki,çocukluğunda yaptığı yanlıştan dolayı,Pişmanım-dememiş olsun.

Çocuk kalbi zarif bir kalbdir.Hep kavgalar,küsmeler bu zarif kalbin kırılmasından başlamıştır.Büyük olsa ya kin besler veya unutur geçer.

Kavganın en büyük engelleyicisi,Özür dilemektir.

Çocukların en büyük beklentilerinden biride;Uzakta bulunan babalarının gelirken kendilerine bir şeyler getireceği ümididir,bu bir beklentidir.Aksi hayal kırıklığına uğratır,unutulmaz olur.

Çocukluktaki hatalar büyüklükte yapılacak hataların tecrübesidir.

Söz tutmama çocukların birbirlerine olan güvenini yıkmaktadır.

Çocuklukta en kapanmaz olay,yapılan küçük şakalrın büyük ve hayat boyu kapanmaz yaraları açması,kayıplara neden olmasıdır.

Çocuk kavgalarının artması,yapılan mızıkçılık ve küfür edilmesidir.

Çocukları gördükleri zarar,daha ziyade büyüklerin uyarılarına kulak asmamalarıdır.

Büyüklerdeki tecrübe ile,küçüklerde hareket ve enerji bir araya getirilmelidir.

Çelme takma çocukların bir anlık heveslerinin tatmini iken,çok zaman diğerinin üzüntüsü olmaktadır.

Çocukları çocuk da olsalar en fazla üzen şeylerden biri de;Kendilerinin kötü tanınması veya tanıtılmasıdır.

Cahil cesur olur,derler..aslında çocukta cesurdur!

Çocuk mesafeyi korumada yetersizdir.

-Ateşle oynamak-sözcüğü tam çocuklar için söylenilmiş bir sözdür.

Çocuklar ve öğrenciler en çok kendilerinin dinlenilmesinden hoşlanır ve severler.

Yardımsever,hoşgörülü,çalışkan,kardeş gibi davranan,yalan söylemeyen,sırrını paylaşacağı güvenli arkadaşı kendilerine daha ok arkadaş edinirler.

Öğrenciler;şakacı,bilgili,kendisini dinleyen,hakkını veren,sabırlı,ayrım yapmayan,kendisine değer verilen,olur olmaz kızmayan,güzel ders anlatan,arkadaş gibi davranan,öğüt veren öğretmenleri severler.

Mehmet ÖZÇELİK
01-06-2007

DİN KÜLTÜRÜ DERSİ VE DİN KÜLTÜRÜ ÖĞRETMENLERİ İLE İLGİLİ ANKET

4.sınıftan 8.sınıfa kadar karma sınıfta yapmış olduğum anket neticesinde 17 farklı soruya verilen cevaplarda şu kanaat ve sonuca varılmıştır.

1-Din dersini gerekli buluyor musunuz?

İstisnasız hepsi tarafından Evet cevabı verilmiştir.

2-Din dersinde dininizi yeterli öğreniyor musunuz?Bu konuda tavsiyeleriniz nedir?

Helal ve haramı öğrenmekte olduklarını,tavsiyelerinde 3-4 saat olmasını,derslerle ilahi söylenmesinin yararlı olduğunu söylemişlerdir.

3-Din dersi öğretmenlerinizi yeterli buluyor musunuz?

Yeterli bulduklarını,ellerinden geleni yaptıklarını söylemişlerdir.

4-Din derslerinde nelerin verilmesini isterdiniz?

Konuların daha net olmasını,Peygamberimizin hayatının anlatılmasını,Kur'an-ı Kerim dersinin olmasını,sınıfa halı getirerek namazın kılınışının bu şekilde gösterilmesini,Arapça yazısının yazılıp öğretilmesini,Din dersine yakışan konuların verilmesini,cin ve ve ruhlar hariç bütün konulardan ve Kur'an dersinin verilmesini istediklerini söylemişlerdir.

5-Din dersi öğretmenlerinizde olmasını istediğiniz şeyler nelerdir?

İyimser,güleç,esprili,sıcak olmalı,rahatsız edenleri uyarmasını,güzel anlatımlı olması..

6-Din dersinde olmasını istemediğiniz şeyler nelerdir?

İsteksiz olmamalı,kızgın olmamalı,sorduğumuz soruların tamamını anlatması,gayrı Müslimlerden de bahsetmesi.

7-Din dersi öğretmenlerinizde olmasını istemediğiniz şeyler nelerdir?

Çok ödev vermemesi,yazılı yapmaması,dövmemesi,sigara kullanmamalı,çok ciddi olmamalı.

8-Dini bilgilerinizi öğrenmede ve öğretmede din dersi öğretmenlerinin mi,cami hocalarının
mı,müftülerin mi ders vermelerini isterdiniz?Neden?

Öğretmenlerin vermesini,az bir kısmı müftülerin vermesini söylemişlerdir.

9-Din dersi olmasaydı dininizi nasıl öğrenmek ister,hangi yolları denerdiniz?

Cami hocalarına gider,her yolu denerdim.

10-Ortaöğretimde iki saat,liselerde bir saat olmasını yeterli buluyor musunuz,neden?

Liselerde 2 saat omalı..ilköğretimlerde 2 saat yeterli değil..

11-Din dersleri nasıl verilmeli?Uygulamada neler yapılmalı?

CD izletilmeli..test yapılmalı..

12-Din dersi kitaplarını yeterli buluyor musunuz.Bu kitaplara ek neleri tavsiye edersiniz?

Gençlik ve aile konusunda bilgi verilmeli..test olmalı..Derin konulara girilmemiş,anlatımı çok olan konular işlenmiş..Yaşanmış olaylar anlatılmalı.

13-Din derslerinden öğrendiklerinizin ne kadarını uyguluyorsunuz,neden?

Detaylı anlatılması güzel.

14-Din dersleri ile ilgili olarak genel teklif ve tavsiyeleriniz nelerdir?

Disiplin daha sıkı olmalı.Kötü alışkanlıklardan korunma yolları öğretilmeli.Ziyaretlere götürülmeli.

15-Din dersinin ve öğretmenlerinizin sizde bıraktığı etki var mıdır,yazın.

İlahilerin derste okunması beni çok etkiliyor.Garib olaylar anlatılınca benim başıma gelir mi diye düşünüyorum,aklımda kalıyor.Peygamberimizi rüyada göreceğimizi veya evimize geleceği sözü beni çok etkiledi.

16-Din derslerinin sadece okulda mı verilmesini ve buna ek olarak nasıl devam ettirilmesini istersiniz?

Konferans salonlarında,okulda verilenler dışarıda da devam etse,daha çok ısınır ve bağlanırız.Ailede de devam etmeli.Tv,radyo ve kurslarda da verilmeli.

17-Din dersinde en memnun olduğun ve olmadığın bir durumu yaz.

İlahi okunması,yaşanmış ve de geçmişte olan olayların anlatılması,Hikayelerin anlatılması,konunun geniş anlatımı..sınıfa mutlu girmesi istediklerimiz.

İstemediğimiz;sorular kolay olmamalı,dövme olmamalı…

***60 kadar öğrenci üzerinde yaptığımız bu anket tam arzu edileni yansıtmasa da en azından bir bilgi vermekte ve yarar sağlamaktadır.**

Burada öğrencilerin farklı seviyeleri söz konusu olduğu gibi,özel halleri göz ardı edilmemelidir.

MEHMET ÖZÇELİK
15-12-2005

DUA NEDİR ?

Dua;O'nu istemek ve O'ndan istemektir.
Dua;O'na iltica ve sığınmaktır.
Dua;bir ibadet ve kulluktur.
Dua;bir tazarru ve niyazdır.
Dua;ihtiyaçlarını sadece ve sadece O'na arzetmektir.
Dua;kölenin efendisinden talebidir.
Dua;kulun O'na ve O'ndan kendisine aid bir hak ve hakkıdır.
Dua;göz yaşıdır.
Dua;acziyetini göstermektir.
Dua;Samed isminin en külli bir yansımasıdır.
Dua;inanmak ve sevmektir.
Dua;O'na mensubiyet ve merbutiyettir.
Dua;bir reçetedir.
Dua;O'na müşteri olmaktır.
Dua;sürekli verene yönelmektir.
Dua;sonsuzluğa açılan bir kapı ve anahtardır.
Dua;kapalı rahmet kapılarının çalınması ve açılmasıdır.
Dua;arş olan kalbin O'na yükselişidir.
Dua;her şeyi kucaklamak ve kucaklanmaktır.
Dua;yükseliş,açılım,mükemmellik ve samimiyettir.
Dua;O'nunla olmak,O'nsuz olmamak,O'nu düşünmektir.
Dua;O'nu hatırlamak,O'nun tarafından hatırlanmaktır.
Dua;ilk var oluşun ve ikinci var oluşun birinci sebebidir.
Dua;his ve kabiliyetlerin gelişimidir.
Dua;bir hal,kal ve istidat dilidir.
Dua;ruhun O'na açılan penceresidir.
Dua;O'na yakınlılıktır.
Dua;yokluğun önündeki en büyük engeldir.
Dua;Ahiretin var oluş sebebidir.
Dua;kul ile Allah arasındaki bir sırdır.
Dua;en pâk ve temiz,samimi ve pürüzsüz bir iletişim hattıdır.
Dua;son ilk ve kapı,sığınacak,iltica edilecek tek melce ve sığınak.
Dua;boş döndürülmeyen tek kapı.
Dua;cevab verilen ancak hikmete göre verilen yer.
Dua;mü'minin silahıdır.
Dua;Mazlumun âhıdır.
Dua;Var oluşa çıkıştan,oluşumun tüm aşamalarında istidatların açılımıdır.
Dua;Her varlığın bir öteye attığı adımdır.
Dua;!Kün! –Ol- emrinin 'Feyekün' –oluş- udur.
Dua;Maddi- manevi terakki basamağıdır.
Dua;Hiç kapanmayıp ebedi açık kalan ilahi kapı.

Mehmet ÖZÇELİK

DÜNYA HAYATI BİR CİFEDİR

(Bu yazıyı zarif ve nazik olanların,biraz kabaca bulabileceklerini düşünerek,dilerlerse okumayabilirler.)

Hadisde,dünya hayatının bir cifeden ibaret olduğu belirtilmektedir.

Bu ifade zarifce bir ifadedir.Yani necis olduğu,halk arasında da daha değişik,kabaca ifadelerin kullanıldığı bilinmektedir.

-Anlatılır;İki borsacı..biri yaşlı ve eski,diğeri genç ve yeni.Yolda hayvan pisliğine bulaşmış bir elma gören yaşlı borsacı,arkadaşına biraz takılmak amacıyla nahoş bir teklifte bulunarak;

-Eğer şu hayvan pisliğine bulaşmış elmayı yersen sana bir milyar vereceğim,der.

Genç borsacı biraz tecrübesizliğin,biraz ihtiyacın ve belki de biraz mesleğinin gereği olan hesabı düşünüp yerine getirmek amacıyla elmayı o halde iken yer ve bir milyarını da alır.

Bu durum üzüntüyle beraber yaşlı borsacının içine işler.

Dönüşte yine aynı yerden geçerlerken yine ağaçtan düşen bir elmanın hayvan pisliğine bulanmış olduğunu gören genç borsacı,önceki yediğinin ezikliğini çıkarmak ve yaşlı borsacıya haddini bildirmek amacıyla aynı teklifi bu sefer kendisi yapar.

Bir milyar lirayı kaybetmenin hala boşluğunu dolduramayan yaşlı borsacı,sanki böyle bir teklif bekliyormuş gibi,hemen kabul edip hayvan pisliğine bulanmış elmayı yer ve kaybettiği parasını tekrar kazanır.

Bir müddet sonra aklına gelen genç borsacı,birazda tecrübesinden yararlanmak için,bu yaptıklarının ne olduğunu ve kendilerine ne kazandırdığını,zira ikisi de onu yemeden önce ne durumda iseler,yine aynı durumda bulunduklarını,dolayısıyla burada bir kârın olmayıp sadece o pisliğe bulanmış elmayı yediklerini,böylece de hiçbir kazançlarının değil tam tersine zararlarının olduğunu söyler.

Yaşlı borsacı ise hemen söze bilmişlik tavrı içerisinde girerek;

-Hiçbir şey yapılmadı olur mu?Böylece iki milyarlık bir işlem hacmi gerçekleşmiş oldu.

-Bu temsil bir ağayla hizmetçisi için de anlatılır.Ağa hizmetçisini aşağılamak için ona pise batmış elmayı yedirir,parayı kaybederken,aynı şekilde hizmetçi de ağadan hıncını almak,ağada kaybettiği parasını kazanmak için yine eski hallerine dönmüş olurlar.

-Hayatta bu halimize ne kadar da benziyor,değil mi?

-İnsanlar bazen bir kemik üzerinde hırlaşan dört ayaklı mahluklara ne kadar da benziyor değil mi?

İnsanların hayatına baktığımızda kazanmak yolunda her şeyi meşru görenler,başka bir yolda aynısını belki bazen daha fazlasını kaybetmiş oluyorlar.

-Bir arkadaşım anlatmıştı.Bir yere operasyon ve görev için gönüllü olarak gönderilecek eleman aranırken,elemanlardan birisi hemen öne atılarak gönüllü olarak gideceğini söyler.

Gidiş geliş parası bedava ve on gün kalacağı o yerde günlük yevmiyesi yirmibeş milyondan ikiyüz elli milyon iyi para ederdi.Hiçten iyiydi.

Gider ve görevden dönerken yolda çarptığı traktörden meydana gelen zarar üç milyardır.

-Bende bir yerdeki hizmetten yüzelli milyon indirmiştim.Başka bir yerden ikiyüz milyon kaybettim.

Hayat monotom değil..kaybedip kazanmalarla doludur.

Meşru dairede yapılan her şey değerli ve kutsaldır..ta ki içine haram,hırs ve günah kiri karıştırmayıncaya kadar.

-Çok rüşvet yiyen ve de şişman birisine,karnını göstererek bunun içinde ne olduğunu sorar.

O kişi de cevab verince,onun cevabına şu cevabı kondurur;

-Amma da şey yemişsin haa…

-Behlül Dânâ-ya Harun Reşid insanların içine karışması için teklifte bulunur.

Bir danışayım diyen Behlül gider ve bir müddet sonra gelerek –Hayır-cevabını verir.

Şaşıran Harun Reşid kime danıştığını sorar.

Behlül,tuvalettekilere danıştığını söyler.

Harun Reşid ne dediklerini sorunca Behlül cevab olarak;

-Bana o tuvalettekiler dediler ki,aman ha Behlül,sakın insanların içine karışayım deme.Biz bir zamanlar en lezzetli yemekler,meyveler,tatlılar ve içecekler idik.İşte bak insanların içine girdik,böyle olduk.

Dünya hayatı bir cife olduğu gibi,bütün kalbi ve gönlüyle içine gireni de kendisine benzetmekte ve öyle de yapmaktadır.

Cifelikten kurtulmanın yolu,Bedenen girip,kalben onu terk etmektedir.

İnsan ölünce bedeni dünyaya aid olduğu için yine dünya gibi cifeliğe inkilab ediyor.Eğer ruhunu kurtarmışsa,ruhu insan olarak kalıyor.Aksi takdirde oda cifelikten payını alıyor.

Hadisde;İnsanlar nasıl yaşarlarsa öyle ölürler,nasıl ölürlerse öyle de haşrolulurlar.

Âyette;" Celâlim hakkı için Cinn-ü İnsten bir çoğunu Cehennem için yarattık, onların öyle kalbleri vardır ki onlarla doymazlar, ve öyle gözleri vardır ki onlarla görmezler ve öyle kulakları vardır ki onlarla işitmezler, işte bunlar behaim –hayvanlar- gibi, hattâ daha şaşkındırlar, işte bunlar hep o gafiller…"[270]

***Hırlaşır bir lâşeye üşüşmüş nice yüz bin kılab**
Biz de pay almak için geldik bu kavga üstüne. (Hüdai)

***Masivadan el çekip mahlukattan ümit kes**
Virdin olsun her nefes "Allah bes, baki heves"(La edri)

***Uğrarız sadmesine her gelenin**
Bu da bir çiftesi hergelenin

***Adam, adamdır eğer olmaz ise bir pulu**
Eşek yine eşektir, atlastan olsa çulu.(La edri)

***Düşenin dostu olmaz demişler düşte görürsün,**
Sen o zaman dostları, düşte görürsün

***Dene altunu mihenk taşında**
Dahi insanı bir iş başında

***Bir gül dedi bülbül güle, Gül gülmedi gitti**
Gül bülbüle, bülbül güle, Yar olmadı gitti

***Dâr-ı dünya, ey birader, köhne mihmanhânedir**
Dil veren viraneye, uslu değil, dîvânedir.

---

[270] Enfal.53.

Bir mukîm kimse bulunmaz hâne-i eflakde
Cümle halk ehl-i sefer, âlem misafirhânedir.(Ahmed Celaleddin Dede)

MEHMET ÖZÇELİK
17-11-2006

DÜNYADA VE TÜRKİYEDE CIA-NIN ETKİSİ

CIA, 1947 Ulusal Güvenlik Yasası ile kuruldu.

”CIA kuruluşundan itibaren Türkiye'de o zamanki adı ile Milli Amale Hizmet (MAH) veya "Milli Emniyet" diye bilinen MİT'le ve polis teşkilatıyla iç içe çalıştı. MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün merkezlerine hükmetti. Para verdi, eleman yetiştirdi, bütün dosyalarına uzandı, para karşılığı operasyon sipariş etti, köstebek yerleştirdi. Bu ilişki artarak sürüyor.

CIA'nın Türkiye'de halka karşı önemli faaliyetlerinden biri, 1951 Türkiye Komünist Partisi (TKP) tutuklaması oldu. Kurtuluş Savaşı'nın ateşi içinde doğan Türkiye'deki Komünist Hareket işgal yıllarında bile faaliyetini yürütmüştü. Ancak CIA'nın yönlendirmesinde yürütülen 1951 tutuklamalarıyla, işçi sınıfı devrimciliğinin örgütlü mücadelesi kesintiye uğratılabildi.

CIA, o zamanın parasıyla ayda 7,5 lira verdiği bir TKP üyesini ajanlaştırmış, bu ajan aracılığıyla operasyonu, Parti'nin Merkez Komitesi'ne kadar uzatabilmişti. CIA'nın örgütlediği ajan, daha sonra MİT'in Kontr-Komünizm Masası'nda istihdam edildi. Söz konusu kişi, 1994 yılında "Başbakanlık Müşaviri" sıfatıyla öldü.

Ülkemizde CIA'nın yönlendirilmesiyle gerçekleşen ikinci büyük komplo, 1955'teki 6-7 Eylül olaylarıydı. Atatürk'ün Selanik'teki evine bomba konulduğu iddiasıyla galeyana getirilen İstanbul'daki işsiz güçsüz güruhu, azınlıklara ait evlere ve mağazalara saldırdı. Daha önce Özel Harp Dairesi Başkanlığı'nda da bulunmuş olan MGK Genel Sekreterliği'nden emekli Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, 6-7 Eylül olaylarını "ÖHD'nin düzenlediği mükemmel bir operasyon" olarak niteledi.”[271]

---

[271] **CIA'nın Büyük Operasyonları-Mark Zepezauer.sh.9.**

İ.Sabri Çağlayangil şöyle der:" "Amerika şuna aldırmaz: Bir memlekette demokratik idare olmuş, şoven idare olmuş, faşist idare olmuş, ona hiç bakmaz. Amerika o memleketin kendisine ne ölçüde tabi olduğuna, kendi politikasına ne dereceye kadar satelite (uydu) haline gelebileceğine bakar." ."[272]

"Başbakanlık Müsteşarı Ahmet Salih Korur'un Yassıada'da Örtülü Ödenek'le ilgili yargılamalarda söylediklerini aktarıyoruz. Milli Emniyet'in Amerikalılardan para aldığı şayiası ortalığa düşmüştü. Korur, araştırmasını yaptı ve Başbakan Adnan Menderes'e sundu. MİT'in, o zamanki adıyla Milli Emniyet'in başında General Behçet Türkmen vardı. Korur'un araştırmalarının sonucu şöyleydi:

"Amerikalılar Milli Emniyet'e 'hâkimdi'. Para veriyor örgüte nüfuz ediyorlardı. Milli Emniyet'in bütün dosyaları CIA'nın kontrolündeydi. İstanbul'da Milli Emniyet'e ait bir okul, servisin İstanbul örgütü ve Yeşilköy'deki soruşturma teşkilatı tümüyle Amerikalıların emrinde. Okullara, soruşturma teşkilatına Amerikalılar doğrudan para veriyorlar. İstanbul Bölge Başkanı'na doğrudan para ödüyorlar. Karşılığında 'iş' istiyorlar.

Korur'un araştırmasına göre, Milli Emniyet birimlerine CIA ayda 100 bin, İngiltere gizli servisi 30 bin, Fransızlar 7-8 bin, İtalyanlar da 4 bin lira ödüyorlardı. CIA dışındakiler parayı, Milli Emniyet'in Ankara'daki merkezine veriyorlardı. CIA ise ne merkez tanıyordu, ne de yöntem değiştirmeye yanaşıyordu. Egemenliğine aldığı gizli servis ünitelerine her ay CIA'nın adamları gidiyor, birimin başındaki kişiye zarf içinde "para" bırakıyordu.

MİT'in adı o zaman Milli Amale Hizmet idi. Halk içindeki adıyla Milli Emniyet. Menderes ve Korur, Türkiye Cumhuriyeti'nin gizli servisinin CIA'dan para alarak iş yapmasına teşkilatın başındaki General Türkmen'in destek olduğunu saptıyorlardı. NATO Güneydoğu Kara Kuvvetleri Komutan Yardımcılığı da yapan General Türkmen, Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı'ndan MAH Başkanlığı'na atanmıştı. 1953'te geldiği bu görevden, 18 Nisan 1957'de Bağdat Büyükelçiliğine atanarak emekli edildi. Bu dönemde Coca Cola'nın Türkiye'ye girmesine aracı oldu, bu yolla milyarderler arasına katıldı. General Türkmen, 12 Eylül döneminin Dışişleri Bakanı, şimdi MHP üyesi olan İlter Türkmen'in babası.

…Şimdi MİT Müsteşar Yardımcılığı görevini yürüten Mehmet Eymür de Analiz adlı kitabında, CIA'nın verdiği teknik yardımların babası Mazhar Eymür aracılığıyla geldiğini anlatıyor.

…..12 yıl boyunca üç ayrı Güney Amerika ülkesinde CIA'nın operasyon elemanı olarak görev yapan ve 1974'te CIA'dan kaçıp bu yıllara ait olayları gün gün yazan ve CIA Günlüğü adıyla yayımlayan Phillip Agee, ikinci kitabı Firar'dâ (The Ruri) CIA ile Türkiye ilişkilerine de yer veriyor:
"CIA uzun yıllardan beri Türk Milli İstihbarat Teşkilatı ile çok yoğun bir işbirliği içindedir. Bu örgütün eğitimini, geliştirilmesini ve donatımını CIA sağlar."
Firar'da. Agee, CIA'nın işlevlerini şöyle sıralıyor:
"1. CIA kendisinin en önemli düşmanları ve aleyhtarları hakkında geniş bir liste hazırlar.
"2. Bu liste, kişilerin hayatlarını ve onların nasıl nerede bulunabileceklerini de içerir.

---

[272] **CIA'nın Büyük Operasyonları-Mark Zepezauer.sh.10.**

"3. Amaç, askeri darbe olduğu zaman bu bilgi arşivini, o ülkenin gizli askeri istihbarat teşkilatına verip, bu kişilerin darhal tutuklanmalarını sağlamaktır.
"4. CIA, bütün dost, müttefik Üçüncü Dünya ülkelerindeki sivil ve askeri istihbarat teşkilatlarının eğitilmesini ve donatılmasını üstlenir. Buralarda çalışan yüzlerce kişi Amerika'ya götürülüp kurs görürler.
"5. Darbe yapıldığında Amerikan aleyhtarları CIA'nın sızdırdığı liste sayesinde tutuklandıklarında, o ülkenin istihbarat teşkilatı üyeleri, kurumlaşmış işkence yöntemlerini bu insanlar üzerinde uygularlar.

"6. CIA, başta Şili olmak üzere, tüm 'dost' ülkelerde gerçekleştirdiği askeri darbelerde bu sistemi uygulamış ve binlerce kişinin tutuklanması, işkence görmesi ve politik cinayetlere kurban gitmesinin birinci derecede sorumlusu olmuştur.

….MİT İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı Kurmay Albay Sabahattin Savaşman, 19 Şubat 1978'de Genelkurmay Askeri Mahkemesi'nde verdiği ifadede MİT içinde 20'nin üzerinde CIA ajanının çalıştığını açıkladı. CIA adına köstebeklik yapmakla suçlanan ve ceza alan MİT'in 3. adamı Savaşman'ın ifadesi şöyle:

"CIA'nın Türkiye'de MİT ile işbirliği yapan 20 kişinin üzerinde çeşitli personeli bulunmakta ve bu personel MİT ile muhtelif alanlarda işbirliği yapmaktadır. Ve aynı zamanda MİT'e yardım ederek MİT ile müşterek operasyonlar yürütmektedir. MİT 1950 yıllarından itibaren CIA ile esasen iç içe çalışmaktadır. MİT'in kullanmış olduğu bütün teknik araçlar CIA tarafından temin edilmiş, birçok MİT personeli CIA'da kurs görmüş, MİT okulu CIA tarafından kurulmuştur. Yıllarca MİT personeli bir CIA personeli gibi yurtiçinde ve yurtdışında CIA hesabına çalışmış, CIA'ya hizmet vermiştir.

….12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 askeri darbelerinin CIA tarafından hazırlanıp yönlendirildiği artık yadsınamaz hale geldi. CIA'nın ünlü Türkiye İstasyon Şefi Paul Henze'nin 12 Eylül generalleri için "Bizim oğlanlar yaptı" (Our boys have done) sözü başka bir kanıt aramaya gerek bırakmıyor.

12 Mart ve 12 Eylül darbeleri, CIA'nın ülkemizdeki faaliyetlerinin yaygınlığı ve etkisi açısından da dönüm noktaları oldu. CIA tarafından yönlendirilen; ordu, polis teşkilatı, politika ve iş dünyasından temsilcilerin katılımıyla hayat bulan gizli bir örgüt olan Kontrgerilla, bu dönemlerde resmen ve fiilen iktidar oldu.

…..Tansu Çiller, "ABD vatandaşı mısınız?" sorusuna hep "Teklif ettiler, reddettik" yanıtını verdi. ABD'de vatandaşlık teklifini, çengel attığı yabancı ülke öğrencilerini ajanlaştırmak için bir tek CIA yapıyor. Çiller'in ABD'de iken "kola içmeye parasının olmadığı" dönem bu ilişkiyle sona erdi. Amerikan yardımı parayla sınırlı kalmadı.

Tansu Çiller'in Başbakanlığa kadar tırmanmasında en büyük destekçisi, CIA oldu. Tansu Çiller de, 3 yıla yakın başbakanlığı döneminde kendisine ikinci pasaportu sağlayan kurumu ihya etti. Dünya Bankası'nın Özelleştirme Müdürü gibi çalışan Çiller, bir de CIA'nın denetiminde özel istihbarat teşkilatı kurdu. Başbakanlıktan ayrılmadan önce de örtülü ödenekten çektiği 500 milyar lirayı, bu örgüte aktardığı saptandı. "[273]

---

[273] **CIA'nın Büyük Operasyonları-Mark Zepezauer.- Adnan Akfırat -sh.10-13,bak. Arcayürek'in Darbeler ve Gizli Servisler adlı kitabı.**

CIA-nın Kitapta anlatılan 42 suç dosyasından -MALCOLM X SUİKASTI,su-i kastlar,kaos,uyuşturucu,mafya,paravan şirketler,kara para aklama,iç savaş,devletleri parçalama,Afganistan,Pakistan operasyonları –gibi bir çok su-i kastlarından biri;

“Başkan John F. Kennedy'nin öldürülmesiyle hiçbir ilgisi olmadığını öne süren CIA, bunu göstermek için çok tuhaf bir yol seçti: JFK'nin öldürülmesiyle ilgili her soruşturmayı baltaladı. Ancak CIA'nın olayla sayısız bağlantısı göz önüne alındığında, bu tavır hiç de şaşırtıcı değil.

Katil olarak suçlanan "tek tabanca" Lee Harwey Oswald'ı alalım. Deniz piyadesi olarak, CIA'nın dünyadaki en büyük istasyonlarından, çok gizli U-2 casus uçaklarının bulunduğu Japonya'daki Atsugi Hava Üssü'nde görev yaptı. 1959'da Sovyetler'e düzmece olduğu çok aşikâr "ilticasından" önce, orduda Rusça öğrendi. Moskova'da, ABD Büyükelçiliğindeki CIA yetkilisine Amerikan vatandaşlığından çıktığını, Ruslara U-2'ler hakkında tüm bildiklerini anlatma sözü verdiğini söyledi. İki yıl sonra "fikrini değiştirince" Dışişleri Bakanlığı memnuniyetle pasaportunu iade etti ve eve dönmesi için para verdi.

Oswald, New York'ta, mensuplarının tümü Nazi olan CIA'nın cephe gruplarından birinin bir üyesi tarafından karşılandı. Sonra Kont George de Morhenschildt'in "yardımlarını gördüğü" Dallas'a gitti. Kont, ölümünden kısa bir süre önce kendisinin, Oswald'ın Rusya'da geçirdiği döneme ilişkin bilgi almak için, CIA tarafından görevlendirildiğini itiraf etti.

Oswald, 1963 yazında New Orleans'a gittiğinde, isteyerek ya da istemeyerek, sözde Domuzlar Körfezi'ndeki ihanetinden dolayı JFK'yi öldürmek için komplo kuran aşırı sağcı üç CIA ajanıyla temas kurdu. Bunlardan Guy Banister'la Oswald, henüz Marksist pozları takındığı sırada beraber çalışmıştı. Clay Shaw, daha sonra JFK suikastından yargılanırken, savcılık CIA'daki görevini kanıtlamaya uğraştı ama başaramadı. David Ferrie ise Oswald'ın 15 yaşındayken katıldığı Sivil Havacılık Devriye Birliğinden arkadaşıydı.

O sonbaharda Dallas'a döndüğünde, Oswald, daha sonra David Atlee Phillips olduğu belirlenen "Maurice Bishop" adlı kişinin şirketinde görüldü. Phillips, JFK'den nefret eden bir CIA yetkililer grubunun üyesiydi. Grupta, mafyayla çok sıkı bağları bulunan ve Castrp'yu öldürmek için Johnny Rosselli'yi kiralayan fanatik William Harvey ile Watergate'in hırsızı Howard Hunt da vardı. Hunt, daha sonra JFK suikastına karıştığını yazan bir gazete aleyhine açtığı tazminat davasını kaybetti.

CIA'nın suikastta yer almasına neden olabilecek çok sayıda etken var: JFK, komünizme karşı belirgin "yumuşaklığı"; CIA Başkanı Allen Dulles ile Başkan Yardımcısı (aynı zamanda Dallas Belediye Başkanı'nın kardeşi)Charles Cabell'i görevden alması ve Domuzlar Körfezi fiyaskosunun hemen ertesinde yaptığı konuşmada, CIA'yı "bin parçaya böleceğini ve tozlarını rüzgâra savuracağını" söylemesi.[274]

ABD-de aynı zamanda başkanlığın yolu CIA-dan veya onun onayından geçer.

“1950'lerin sonlarından beri CIA için çalışan George Bush 1975'te CIA başkanı yapılınca, görevlerinden biri de "B Takımı" denilen projeyi ele almak oldu. Bu proje, Başkan Ford'un, CIA analizcilerinin Sovyet askeri gücünü küçük gösterdiğini öne süren ve ikinci bir bakış açısı isteyen CPD ile öteki aşırı sağcı unsurlara bir armağanıydı.

---

[274] A**ge.32-33.**

CIA analizcileri, Bush'un desteklediği B Takımı'nın kendi verilerini bir başka kılığa sokmasını "ihanet" olarak niteleediler. Oysa, Reagan 1980 seçimlerinde Başkan Yardımcısı adayı seçerek Bush'u ödüllendirdi. Reagan seçilir seçilmez B Takımı'nın her bir üyesini son derece hassas askeri mevkilere atadı ve Pentagon'un bütçesini artırdı.

Bush 1989'da Başkan olunca CIA'nın başına, kendisi CIA başkanıyken B Takımı'na arka çıkan grubun lideri Robert Gates'i getirdi. Gates, Reagan'lı yılları Sovyetler'in askeri gücü konusunda ciddi ölçüde tahrif edilmiş istihbarat sağlamakla geçirdi. Belki de bu yüzden CIA, Sovyetler Birliği'nin dağılacağını öngörme konusunda hazırlıksızdı.

…….Ronald Reagan 1980'de Jimmy Carter'a karşı başkanlığa adaylığını koyduğunda, İran'da 52 Amerikalı rehin tutuluyordu. Reagan-Bush ikilisi, rehinelerin Kasım'daki seçimlerden önce serbest bırakılması halinde, bu "Ekim Sürprizi"nin Carter'in kazanmasına yardımcı- olacağından endişeleniyorlardı.
İran eski Cumhurbaşkanı Beni Sadr'a göre, Reagan'ın adamları 1980 Ekim'inde Paris'te İranlılarla buluştular ve rehineleri seçim sonrasına kadar tutma karşılığında 40 milyon dolar verdiler. Bazı kaynaklar, bu toplantılara eski CIA Başkanı George Bush ya da sonradan CIA Başkan olan William Casey veya her ikisinin katıldığını belirtiyor.

Ekim Sürprizi, Reagan'ın seçim kampanyasında yer alan eski veya halen göreve devam eden CIA ajanlarının oluşturduğu şebekenin de adıdır. Şebekenin görevi, Carter'in başında bulunduğu Beyaz Saray'dan istihbarat toplamaktı. Carter yönetimini istikrarsızlaştırmak için yapılan karmaşık ve başarılı bir çalışmaydı bu.

"Ekim Sürprizi" ekibi, Beyaz Saray'dan toplantı tutanaklarını ve öteki belgeleri çaldı. Ayrıca, basına Carter'in İranlılarla görüşmeler yaptığına ve rehineleri kurtarmak için planlar hazırladığına ilişkin bir dizi yalan haber sızdırıldı. Böylelikle hem görüşmeler hem de kurtarma operasyonları zora sokuldu.

Sonunda Carter bir rehine kurtarma operasyonu başlattığında, birileri İranlılara -ve William Casey'e- planın ayrıntılarını verdi. Operasyon, 8 Amerikalının canına mal olan felaketle sonuçlandı.

"Ekim Sürprizi" ekibinin etkili yalan haber yayma kampanyasına karşın, Carter İranlılarla, rehineleri silahla değiştirmeyi içermeyen bir pazarlık yapmayı denedi. Fakat Paris'teki toplantıdan sonra İranlılar anlaşmadan vazgeçti. Rehineler, Reagan yemin edip resmen göreve başladığı güne dek serbest bırakılmadı. Bu tarihten hemen sonra, İran'a milyonlarca dolarlık silah ve mühimmat akmaya başladı.

"Ekim Sürprizi" JFK suikastından bu yana CIA'nın gerçekleştirdiği en büyük manipulasyon ve dezenformasyon operasyonu oldu. Operasyonun kimi önemli tanıkları vakitsiz öldü. Tıpkı bu operasyonla Reagan döneminin öteki örtülü operasyonları arasında bağlantı keşfeden bir gazeteci gibi.
Sonuç olarak, Warren Komisyonu'na benzer bir Kongre araştırma komisyonu, komplo kurulduğunu gösteren herhangi bir kanıt bulunmadığını açıkladı. Ne yazık ki, komplonun varlığını gösteren hiç bakmadıkları sayısız kanıt vardı. Yayınlanan rapordaki kimi maddi hatalar da göze batarcasına sırıtıyordu."[275]

CIA bol bol maşa kullanıyor.

"Eğer Kaddafi gerçekten Batı'nın ajan provokatörü ise, bu hiç de şaşırtıcı olmayacaktır. Birçok Arap teröristin sokağın iki yakası için çalıştığı ortaya çıktı. Çok sayıda Arap devlet başkanı CIA'nın bordrosunda."[276]

---

[275] **Age.62-67.**
[276] **Age.68.**

CIA-nın hedefi önde görülmeden ancak öndekini idare ve yönlendiren dünya hamiliğini ve hakimiyetini sürdürmektir.

Bizdeki kontgerilla,derin devlet veya Ergenekon gayrı meşru yapılanmaları CIA-nın destek veya gözetiminde sürdürülmektedir.Tamamen menfaat- üzerine herkesin ağzına bir parça bal sürdürerek faaliyetlerini sürdürmektedir.

"CIA kaos yaratmakta çok başarılı; ama hiçbir zaman kaosu bitirecek bir plan geliştirmedi. 10 yıllık savaş bittiğinde bir milyon insan ölmüş, Afgan eroini Amerikan pazarının yüzde 60'ını ele geçirmişti."[277]

Kapsamlı çalışmalarda bir ada bile ihmal edilmiyor,karıştırılıyordu..güney pasifik adaları.

Ve CIA'nın IRAK hesapları;

"1991 başındaki Körfez Savaşı pek bir şey değiştirmedi. Şu eski ahbabımız despotik Kuveyt Emiri tahtına geri döndü. Eskiden dostumuz olan Saddam Hüseyin, bir-iki iğnelemeye karşın hâlâ iktidarda ve her zamanki gibi gaddar. Yüz binlerce Iraklı öldü, savaştan dönen binlerce Amerikan askeri esrarengiz bir hastalığın pençesinde ve Basra Körfezi tarihin en büyük çevre felaketini yaşıyor; binlerce ton petrol hâlâ temizlenmedi. Doğal olarak, "Acaba bunlardan kaçınılabilir miydi?" sorusu akla geliyor.

Tüm anlaşmazlık Kuveyt'in eğik sondaj yaparak Irak petrolünü çalmasıyla başladı. Kuveyt, ABD Ulusal Güvenlik Konseyi Başkanı Brent Scowcroft'un eski şirketinden aldığı araçları kullanarak, Irak toprağı altındaki rezervlerden 14 milyon dolarlık petrol sızdırdı. Hatta, Kuveyt'in sondaj cihazlarını yerleştirdiği alan bile eskiden Irak toprağıydı. Eğik sondajla başkasının petrolünü çalmak Teksas'ta vurulmak için yeterlidir ve tabii Ortadoğu'da da savaş başlatmak için yeterli oldu.

Yine de anlaşmazlık görüşmelerle çözülebilirdi. Ama eğer bu işleri gerçekte savaş kışkırtmak amacıyla yapıyorsanız, savaştan kaçınmak zordur.
Kışkırtmanın en bilinen örneği, Irak'ın Kuveyt'i işgalinden beş gün önce Saddam'la ABD'nin Bağdat Büyükelçisi April Glaspie arasında gerçekleşen görüşmedir. CIA uydu fotoğrafları Irak işgal birliklerinin Kuveyt sınırına yığınak yaptığını gösterirken, Glaspie Saddam'a, Irak'ın Kuveyt'le sorununa "ABD karışmayacak" dedi.

Birkaç gün sonra, son dakika görüşmeleri sırasında Kuveyt Dışişleri Bakanı şöyle diyordu: "(Irak'a) karşılık vermeyeceğiz... Memnun değillerse topraklarımızı işgal etsinler... Biz de Amerikalıları getiririz." ABD'nin Kuveyt'in bu tutumunu teşvik ettiği bildirildi.

İki ülkenin birbirinin gırtlağına sarılması yeni bir şey değildi. 1989'da CIA Başkanı William Webster Kuveyt Güvenlik Şefi'ne, "Irak'a baskı yapmak için, Irak ekonomisini kötüleştirme avantajını elde etmeyi" öğütledi. Aynı sıralarda, CIA'ya bağlı bir "think-tank" da Saddam'a, Kuveyt'e baskı uygulamasını tavsiye ediyordu.

Bir ay önce, Bush yönetimi, Irak'la büyük çaplı ekonomik işbirliğinden söz eden gizli bir yönerge yayınladı. Bu girişim Saddam'a milyarlarca dolarlık gizli silah satışıyla sonuçlandı.

Körfez Savaşı ayrıca bölgeyi istikrarsızlaştırdı ve Kuveyt'i ABD'ye daha bağımlı hale getirdi. Amerikan petrol şirketleri şimdi petrol fiyatlarını daha çok kontrol

---

[277] **Age.79.**

edebiliyorlar ve böylelikle kârlarına kâr katıyorlar. ABD ordusu bölgede daha çok üs bulundurmak için bahane elde etti. Örneğin o zamana kadar Suudi Arabistan buna yanaşmadı. Savaş, askeri harcamaların aşırı düzeyde sürmesi "gereksinimine" meşruluk kazandırdı. Son olarak, savaş Üçüncü Dünya ülkeleri liderlerine, "hizayı bozmaya" kalkıştıklarında başlarına ne gelebileceğine ilişkin mesaj verdi."(age.85-86)

Kitapta özetle şu anlatılmaktadır.

"Elinizdeki kitapta CIA'nın en büyük 42 suçu özetlenerek anlatılıyor. Yasadışı, kanlı faaliyetlerin bu özeti bile, bağımsızlık, özgürlük ve adalet yanlısı herkesin kemiklerini sızlatmaya yeter.

CIA'nın bir "istihbarat toplama örgütü olduğu" düşüncesi, CIA'nın en büyük propaganda zaferidir. "Merkezi Haber Alma Ajansı" adına rağmen, CIA'nın temel işlevi, gerçekte, ekonomik savaşı, darbeleri, suikastları ve hatta soykırımı da içeren örtülü ve gizli operasyonları yürütmektir. Örtülü operasyonlar CIA'nın can damarıdır.

Okuyacağınız operasyonlardan birkaç örnek: CIA'nın kuruluşundaki Nazi mayası: Gehlen Org; uluslararası Kontrgerilla örgütlenmesi: Gladio; İran, Guatemala, Zaire, Dominik Cumhuriyeti, Endonezya, Yunanistan, Şili darbeleri; JFK, Malcolm-X, Martin Luther King, Robert Kennedy, Orlando Letelier suikastları; Domuzlar Körfezi çıkarması; Vietnam, Kamboçya, Laos harekâtları CIA'nın uluslararası uyuşturucu kaçakçılığı; Jonestown katliamı; Watergate Skandalı; Grenada işgali; Ek Salvador, Nikaragua, İran/Kontra olayları; Pan Am 103'ün düşürülmesinde CIA'nın rolü; Körfez Savaşı ve Irak; Yugoslavya'nın parçalanması..."

***"İtalya eski Cumhurbaşkanı Cossiga, 11 Eylül'de düzenlenen saldırıların CIA ve Mossad tarafından gerçekleştirildiğini ve bunun bütün küresel istihbarat örgütleri tarafından bilindiğini söyledi "[278]**

***MOON:CIA tarafından desteklenmektedir.[279]**

*** Türkiyede olan olaylar ister istemez insanı düşündürüyor. Mesela; Sürekli farklı bir haber politikası izleyen ve haber ağlarında etkili olan bir gazete olan;- Hürriyet gazetesinin kuruluşu ile,israilin kuruluşu aynı.**

***Türkiyede yıllardır Süleyman Demirel'in mason olup olmadığı gizli tutuldu.Bununla kaos ortamı oluşturuldu.[280]**

***İkili oyun,tavşana kaç,tazıya tut.Birileri Türkiyedeki marifetleri kovarken,dışarıdan da onlara çıkan davetle beyin gibi bir çok birikimin göçünün önü açılmış oluyor.Tıpta,kanser tedavisinde zakkumun kanseri yendiğini söyleyen Dr.Ziya Özel-in şarlatan denilerek memleketten ihraç edilmesinden sonra istemeyerekde olsa ABD-ye giderek orada tıp literatürüne girdi.**

---

[278] **Yeni Şafak. 19 Aralık 2007 Çarşamba**

[279] **Bak.Memleket benim değil.Necmi Naz..sh.123-150.Dönme olan Muhammed Yahya ABD-li olup,Y.N.Öztürk-ün yüksek lisans öğrencisi olup,bu öğrencininde -moon olup-,özellikle Öztürkle ilgilenmesi ibret-âmizdir.Age.137-138.**

[280] **"Gazeteler Bilgi Locası'nın kayıp defterinin fotokopilerini yayınladılar; S. Demirel sıra no 43, Matrikül No 48'de kayıtlı üye idi."(Tuncar Tuğcu.Masonların saklı tarihi.232-33-)**

Ve şu durumda asıl şarlatan ve seviyesiz olanlar,ona karşı çıkanlar oldu.Bugün bile o karşı çıkanlara sözüm,vazgeçmiş olsalar,hata ettik deseler bile,sizler o zamanda seviyesidiniz,şimdide seviyesizsiniz.

Adeta kaderinde müsaadesiyle,buradan biz zorla batıya yitilmekte,onların kucağına atılmaktayız.Kayıpla beraber netice olarak hayrımıza olacaktır..istenilmese ve niyet edilmese de…

***1935-de sahte Atatürk imzasıyla Ayasofya kapatıldı.Oysa 4 gün sonra soyadı kanunu kabul edildi.4 gün önce nasıl kullanıldı?**

***Bir memlekette problem olacak ve kavgayı körükleyecek noktalar oluşturularak bir asırdır çözümsüzlükler körüklenmekte,kavgalar sürdürülmektedir.**

***5816 sayılı Atatürkü koruma kanunun ihdasıyla,onun arkasına sığınanlar her türlü ğayrı meşru faaliyet içerisine girmektedirler.**

***23 Nisan Çocuk Bayramı'nın Atatürk'le doğrudan bir ilgisi olmadığı gibi onu çocuklara armağan ettiği de doğru değildir!"diyor Mustafa armağan.[281]**

*** Dünyanın yönetimine talib olan bu insanlar her tarafa kanca atmaktadırlar..buldukları kancalarla..**

***Kızıldereliler dünyanın gözleri önünde yok edildi,edenler bir asırdır bir sır gibi saklandı,lekelenmedi.[282]**

***Kaos oluşturmak için bu teşkilatlar her türlü faili meçhul cinayetlere imza atmaktadırlar.memleketimizde olan onlarca faili meçhul cinayetlerde bunların imzası veya haberi vardır.Mesela;**

Nevzat Tandoğan'ın intihar ettiği söylenir.Ancak onun intihar etmediği öldürüldüğü ile ilgili olarak bilgilere ulaşılır.[283]

Bunlar normal insanların basitçe yapabilecekleri bir durum değil..istihbarat ekiplerinin yapması veya yapılanlara göz yumarak susup susturulmasıdır.

Yani karanlıklar asrındayız.Texe Mars 'Yeni çağın karanlık sırları', kitabında öyle diyor.

***Vitrinde görülenlerin görüntüleri ile arka cihetleri birbirleriyle tezat teşkil etmektedir.Mesela;**

« Cemaleddin Efgani ve Muhammed Abduh İngiliz ve Fransız masonlan tarafından çizilen daireye dahil kılınmış ve İslam modernistleri geçinen bu adamların elde edilmesiyle Batı dünyası (politika-relijyöz; dini siyaset)lerinin teminini düşünmüştü.»[284]

---

[281] **Küller Altında Yakın Tarih-kitabında..**
[282] **Kızılderililer Nasıl Yok Edildi - Bartolome de Las Casas.**
[283] **Ankara cinayeti-kitabına bak.**

[284] **Bu şartlar kelimesi kelimesine aslına uygun bir tercüme olarak şu kitabın 127. sahifesinden:**
Les Francs - Maçon
Serge Hutin
Editions du Seuil
Bourges 1960
(Doğru yolun sapık kolları.N.F.kısakürek.

***" Bir konferans münasebetiyle Erzurum'da bulunduğum sırada Hamidullah da oradaydı. İçinde kendisinden de bahsettiğim konferansa gelmek cesaretini gösteremedi. Ertesi gün bir toplantıda bağlılarının da bulunduğu bir mecliste hakkındaki tespitlerime cevap verebilen kimse çıkmadı. Yalnız, artık ne tarafı tuttuğu belli olan bir genç şöyle dedi: Ona hangi mezhepten olduğunu sordum:**

«Ben mezhepsizim!» cevabını verdi."[285]

Her yerde meydana gelen bir olumsuzlukta ister istemez birilerinin parmağını aramaktadır.Tıpkı Adıyaman'da bir su kesintisi olsa veya suda problem olsa altında; Adıyaman suyunda Buşun parmağı var,denilmektedir.Şu sebeten,normalde burada su probleminin olmaması gerekmektedir,zira su boldur ancak su probleminin burada da görülmesi,birilerinin suyun içine koyduğu parmağı araştırılmaktadır.

***Yanlış eğitim en doğruları da yanlış yönlendirmektedir.**

"Baştakilerden biri ötekilerden üstün geliyorsa buna monarşi denirdi.Baştakiler birbirine eşit geliyorsa aristokrasi olmaktaydı.Buda en iyilerin yönettiği devlet şeklide denebilirdi.

…Bana göre bu ikiside aynı yola çıkmaktadır,dedim.İster baştakiler çok olsun isterse bir kişi olsun,gözden geçirip araştırdığımız eğitim ve öğretim yolundan geçmişlerse,devletin esaslı kanunlarının yer aldığı anayasayı değiştirmeyeceklerdir."[286]

***Asılsız iddialarla da devletler ve milletler yıpratılmakta ve çökertilmektedirler.**

Asılsız Soykırım İddialarıyla Mücadele Derneği (ASİMED) Başkanı Yrd. Doç. Dr. Savaş Eğilmez, diaspora Ermenileri'nin terör örgütü PKK'nın faaliyetleri ile Türkiye'nin ekonomisini çökertmeye çalıştığını belirterek, "PKK'nın masraflarının yüzde 75'i Ermeniler tarafından karşılanmaktadır." dedi.
Ermeni terör örgütleri ile PKK işbirliğinin 27 yıl önceye uzandığını dile getiren Yrd. Doç. Dr. Eğilmez, terör örgütü PKK'nın 1980 yılından beri 24 Nisan'ı Ermeniler'in katledildiği gün olarak kabul edip, çeşitli törenler düzenlediğini söyledi. Diaspora Ermenileri'nin PKK'yı kullanarak Türkiye ekonomisine zarar vermek istediğini anlatan Eğilmez, Ermeniler'in 1993 yılında yaptığı bir toplantı ile ilgili şunları söyledi:
"Beyrut'ta iki ayrı kilisede, Lübnan Ermeni Ortodoks Başpiskoposu, Ermeni Parti yetkilileri ile 150 gencin katıldığı toplantı düzenlendi."[287]

***Sürekli dünya haritaları değiştirilmeye çalışılmaktadır..smürge ve menfaatla rüzerine politikalar sürdürülmektedir.Mesela;**

Osmanlının gidişi Fransız kültürününde ortadoğudan gidişi oldu.Osmanlı Fransız kültürünü tercih etmiş,dilini öğrenmiş,kültürüne yakınlık duymuştu. Fransa baltayı ayağına değil,uyanmayıp kafasına vurmaktadır.

Fransa bizleri sürekli kendi kültür hakimiyetinde tutmuş yine de tutmasını sürdürmektedir,kalıntı olarak bile olsa…

***" İtalyan tarihçisi Guglielmo Ferrero'ya göre Fransız ihtilâlini başaranların sayısı iki yüzü geçmez"**

***Osmanlının yıkılışı beşer cihetiyle bir zulüm olup,kader cihetiyle bir adalettir.Çünkü bedeli pahalı olan ve yıllar süren bir cumhuriyet dönemine geçiş dönemidir.Bir çok badirelerden sonra..**

---

[285] Doğru yolun sapık kolları.N.F.Kısakürek.
[286] Devlet.Eflatun.105.
[287] Cihan-04 Aralık 2007.

”Mustafa Reşid paşanın Tanzimat,Ali ve Fuad Paşaların ıslahat reformlarıyla sağlam temellere oturttuğu;Mithat Paşanın 1.meşrutiyetle dönülmez bir noktaya getirdiği;son olarakda ittihatçıların II:meşrutiyetle kemale erdirdikleri 200 yıllık halktan kopuk batılılaşma hareketi amacının aksine imparatorluğun çöküşüne neden olur.

***Kral Abdullah Kıbrısta bir diplomata babasının pişmanlık ve ihanetini anlatır.[288]**

Ya da başka bir ifadeyle ferasetten yoksun devlet adamlarının beceriksizliği ya da art niyetleri ve düvel-i muazzama olarak tabir edilen büyük devletlerin menfi müdahaleleri yüzünden imparatorluğu kurtarmak amacıyla başlatılan batılılaşma süreci umulanın aksine çöküşü hızlandırır.”[289]

“(Abdul Fettah, Abdul Maksut Salebivvetu ilelebed kitabında şöyle demektedir:

Birinci Dünya savaşından sonra oluşturulan Milletler Cemiyetinde İngilizler ve Fransızlar dilediklerini parçalayıp yutan birer aslan ve kaplan konumundaydılar.

Amerika ise önce "Tüm halklara özgürlük" parolası ile hareket etmiş, sonra bundan geri adım atarak kurtlar sofrasında ziyafet çekilen ulusların geleceğinden o da pay almaya koyulmuştur.

Artık parola şu idi:

"Vay zayıfların haline.")”

***” Biz Birinci Cihan harbine, o harbin kaybolunduğu göründükten sonra girmişizdir. “**

*** Sait Halim Paşa, Buhranlarımız-adlı eserinde o zamanda olduğu gibi,bu zamandaki halimizi de uzunda teşhit ve tesbitinde bir bölümünü aldığımız kısımda şöyle izah eder:**

” FİKRİ BUHRANIMIZ

- Aydınlarımız batı hayranıdır, kendi memleketini tanımaz, yıkıcı tenkitler yapar, meseleleri izah ve ispat edemediği için inkar eder. Memleketin sosyal, dini gerçeklerini bilmez. Fakat bize akıl hocalığına kalkışır. Yıkmaya uğraşır.

- Batılı düzeltir, bizimki yıkar. Islah yerine yıkmaya uğraşır. Yeni şeye ulaşan tecrübeleri olmadığı için zorbalığa yeltenir. Keyfi hareketlerle inkılapçı, hakim-i mutlak olur.

- Batı hayranlarının hali tedavi için tıp kitabı okuyanlara benzer. Kendisinde bütün hastalıkları var zannederek hayatı katlanılan bir yük, çaresiz bir ızdırap sayar. Bütün bilgileri kendini bilmemek esasına dayandığı için daha da karışık bir hal alır.

- Batı hayranları manevi, sosyal ve siyasi meselelerde

1. Kendi ahlakımızı ve maneviyatımızı bilmezler ve öğrenmeye tenezzül etmezler.

2. Bizimle ilgisiz pekçok yol ve metod bilirler.

- Bunun sonucunda bizi nevzuhur bir millet görürler. Bu da ruhen ve fikren göç doğurur.

- Yabancıdan çok yabancı olduklarından fikirler üzerinde muhitin tesirini ihmal ederler.

- Edebiyat ve fikirde samimiyetsizdirler. Zeka eseri söz ve tavırlarla karamsarlık var.

---

[288] Bak.Ortadoğu.Ömer Turan.sh.109.

[289] Age.sh.100.

- Asalaklar kendi muhitlerinde yabancıdırlar ve bizi Avrupa'ya asalak yapmaya çalışırlar.
- İlim görüntülü bu cehalet ve başarısızlıklar sonucu her yenilik halkta bir umutsuzluk oluşturur. Batıdan istifadenin yolu onun ilmini almaktır.
- Bizim ideallerimiz ile sosyal ve siyasi kanaatlerimiz tamamen dinimizdendir. Her milletin 'manevi vatanı' milli kanun ve ananelerle oluşur.
- Hakir görmek yerine Türk medeniyetiyle övünerek, müspet bir milliyetçilikle batıyı körü körüne taklitten kurtulursak terakki edebiliriz.

CEMİYET BUHRANIMIZ

- Cemiyetimiz adeta ilkel bir kavme dönmüş, ayıp günahlar ortaya dökülmüş, kanun ve nizam yokluğundan sosyal yapı sarsılmıştır.
- Dış tesirler aydınımızı manipüle etti. Aydınlar dış desteği devlete karşı koz kullandılar.
- Yabancılaşan aydınlar da Fransızca konuşmak, içki, kadın, dine terslikler medeniyet sayıldı.
- Halk aydından mahrum kaldı ve nefretler reddetti. Aydınlara karşı, her türlü yeniliğe karşı yumuşatılması imkansız bir sertlikle karşı koydu. Çocuklara eğitim verilmedi.
- Aile ve toplum bozuldu. Öğretimde sadece fen esas alındı, uymayan herşeyin reddi istendi. Ahlak eksik kalınca edepten mahrum, yenilikçi, cüretkar evlatlar türedi.
- Halkın ahlakını okullu nesil bozdu. Çöküşün iki sebebi:
1. Sosyal müesseselerin özel yapısı
2. Islah metodlarındaki hatalar
- Eski memur sınıfı istiklalden mahrum, manevi ve fikri seviyeleri düşüktü. Az çıkan kabiliyetler de husumetle harcanıyordu. Batılı müesseselerdeki herşey sihirli gibi alınıyordu. Her yenilik bir ümitsizlik fakat hafif de bir ümit getiriyordu. Mutlakiyet vazifesini tam yapamadığından farkında olmadan ihtilale de taraftar oluyordu.
- Sosyal esaslar: Her devir ihtiyacı olan seçkin sınıfı kendi içinden çıkarır. Fakat bu memur olmadığından uzun zaman alır.
- Millet bağları mazi birliği ve manevi-fikri mirasla oluşur. Din, sanat hep birlik unsurlarıdır ve saygı gerektirir. Kendi sanatımızı, musikimizi, mimarimizi, bedii eserlerimizi korumak içtimai vazifelerimizdendir.
- Dinimize bağlılık bizi kurtarıyordu. Fakat 1300 senedir ilk defa maddecilik İslam ülkelerinde ilk bizde zuhur etmiştir.
- Batıda ilim ve fen hıristiyanlıkla çatıştığı için maddecilik çıkmıştır. Aydınlarımız bizdeki geriliğin sebebini bu zannettiler. Maddecilik ve dinsizliğe sarıldılar. Batıya da şirin görünürüz zannettiler. Halkın arzusu siyasette eşitlik, sosyal hayatta eşitsizliktir. Bizde eşitsizlik sebebi irfan ve istidat sahibi insanların inkişafıdır. Bu da imtiyaz sayılmaz. Fıtridir.
- Bilgi değil, ahlak eksikliğimiz sebebiyle azim, sebat, irade boşluklarımıza rağmen ilim ve sanat elde etmek istiyoruz. Herkes kendini düzeltmeli.
- İnsana yol çizen akıl ve bilgiden çok ahlaktır.
- Kadın hürriyeti medeniyet başlatmaz, batırır. Hak eden hürriyeti kendisi alır. Bizde kadınlardan gaspedilmiş bir hürriyet değil, içtimai yapımız böyledir.
- Sosyal vazife, sosyal hürriyet doğurur. Başarı ve ehliyet daha çok selahiyet verir.
- Siyasi hürriyetler ise liyakate göre değil isteklerden doğar. Cemiyete zarar dolaylıdır ama kin ve nifak doğurabilir. Sosyal vazifeler hürriyeti, siyasal hürriyet vazifeyi gerektirir.
- Ciddi cemiyetler kadınlardan ulvi, bozuk cemaatler de kadınlardan süfli şeyler ister. Sosyal ve siyasi meseleler karıştırıldığı için Avrupa'daki feministlerin siyasi hak

talepleri bizdekilere sosyal hak ve hürriyet talebi olarak aksetmiştir.
- Toplum ahlak ve ananesine aykırı bu istekler hep red görecek, içtimai bilmeyen batıcılarınsa kırgınlıkları devam edecektir.
- Toplum iradesini küçümsemeleri, kıyafetleri iffet ve terbiyeyi hafife almaları şiddetli tepki uyandırıyor. Ancak halk bu tepkilerini kanun korkusuyla izhar edemiyor. İtaat edecek otorite yoktur. Feministler şımarık.
- Sosyal hadiseler polis zoruyla önlenemez. Tam tersine kuvvetlenir.
- Muntazam cemiyetler ancak ahlaklı, faziletli, olgun insanlardan oluşurlar.
……- Halk ile aydın arası uçurumlar oluşmuş, halk aydınları tehlikeli ve yıkıcı görüp itimat etmez, aydınlarsa takdir ve itaat görmediği halkı hor görerek teselli bulur.
- Aydınlar halka fikirlerini kabul ettirmek için yıkıcı, baskıcı, aşağılayıcı olmuş, halka yol göstermenin ötesinde gerilemede amil olmuşlardır.
- Başka memleketlerin mütefekkirlerinin tek gayesi milli gayeye hizmet ve onu kuvvetlendirmekten bizde milli şeylere zıt ve en temel mukaddes vazifelere gayri ciddidirler.
…….- O gün (bugünkü gibi) içişlerini elde tutan Talat Paşa, Enver Paşa'lar sadrazama bilgi vermediler. Ermeni tehcirinde aşırılığa kaçtılar ve istenilen bilgiyi vermediler.
- Askeriye ile idare arasında o zaman da anlaşmazlık vardı. Yine büyük bir problem de 'kaht-ı rical'di.
İki eksiklik:1. Yanlış sistem 2. İnsan yokluğu"

***İngiliz ve Fransızlar 1920 yılında ortadoğuyu yani arap devletçiklerini şekillendirirler.Osmanlının altın kolyesinden kurtulan Araplar,İngiliz ve Fransızların boyunduruğu altına girerler.Efendi iken,efendi bildiklerine köle olurlar.Ve artık dağılmalar başlar.**

***H.Edib Adıvar inkilaplar ile ilgili olarak:"Türkler sonunda Kayser'in hakkını Kaysere,yani devletin hakkı olan şeyleri devlete teslim ettilerFakat diğer taraftan Kayser ya da devlet Tanrı'nın hakkı olan şeyleri Tanrıya,yani Müslümanların hakkı olan şeyleri Müslümanlara teslim etmediler.Tanrı'nın hakkı olan şeyler hala devletin elinde bulunmaktadır.**

(…)Eğer yeni kurulan Diyanet işleri özgür bırakılmaz ve şu anda olduğu gibi gelecekte de başvekalet makamları tarafından denetlenmekten çıkarılmazsa,din her zaman hükumetin ve devletin bir aracı olmaya devam edecektir."[290]

***M.Zekeriya Sertel inkilapların senesi olan 1924-ü şöyle tasvir etmektedir:Yıkım senesi:"Bir hafta zarfında memleket müthiş bir inkilaba sahne olmuş bulunuyordu.Din namına ne kadar müessese varsa hepsi bir haftalık zamanda yıkılmıştı.Ne şeriat işlerinden sorumlu Şer'iyye vekaleti ve ne de Evkaf vekaleti kalıyor,şeriat mahkemeleri,din eğitimi veren yuvalar ve medreseler ve en önemlisi hilafet,yani din adına ne varsa hepsi bu kısa zamanda yıkılmış bulunuyordu.Bu itibarla 1924 senesi yıkım senesi ve yıkmak senesi olmuştur."[291]**

1948 yılında arap ülkelerinin israile karşı başlattığı savaş başarıya ulaşacakken,gösterilen ihmal ve yanlış politikalar israilin daha da yerleşmesine sebeb

---

[290] **Ortadoğu.Ö.Turan.118.**
[291] **Ortadoğu.Ö.Turan.119.**

olur.İçteki ihtilaf dıştaki ittifakı sağlar.Bunlardan birisi de Ürdün kralı Abdullahın bir gazeteciye söylediklerinde gösterdiği tavrıdır.

"Anlaşmaya varıldı.Arap devletleri savaşa girmeye karar verdiler.Tabii bizimde onların afında olmamız gerekiyor.Ama bedelini pahalıya ödeyeceğimiz bir hata yapıyoruz.Bir gün isteklerine uygun bir devleti kendiliğimizden Yahudilere vermediğimiz için büyük pişmanlık duyacağız.Kötü bir yola saptık,bunu izlemeye devam ediyoruz."Söylediklerinin açıklanmasının vahim sonuçlar doğuracağının bilincinde olarak gazeteciye;"Bu sözlerimi yazarsanız resmen yalanlayacağım,sizi de yalancılıkla suçlayacağım."demeyi ihmal etmez."[292]

Ve maalesef FKÖ kendisi israili tanır.[293]

İsrailde her türlü işkence hukuken ve zanlının vereceği zararı önleme bahanesiyle yapılacak her türlü işkence yasal olarak kabul edilmektedir.(Bak. Ortadoğu.Ö.Turan.210)

İnsan bunları görüp duyunca iyi ki cehennem varmış demektedir. Zira; 'Cennet ucuz değil,cehennem dahi lüzumsuz değil.'

Sokrat diyor:"Ölüm her şeyin sonu olsaydı,kötü ve günahkar insanlar ölümü,"Kötünün iyisi olarak kabul ederlerdi.Çünkü ruhlarını terk etmekle yalnız bedenlerinden değil,bütün günahlarından sıyrılmış olurlardı.Ama mademki ruhun ölümsüzlüğü ortadadır,o zaman en yüksek fazilet ve akıl sahibi olmadıkça günahlarından kurtulmak imkanı yoktur."[294]

MEHMET ÖZÇELİK
17-05-2005

BÜLENT ECEVİT'İN ARDINDAN…

1925 yılında İstanbul'da doğan,Siyasetçi ve sanatçı bir anne-babanın evladı bulunan Bülent Ecevit 52 yıl yani yarın asırlık siyaset hayatında etkili ve kalıcı bir politika izlemiştir.

05-11-2006 günü saat 22-40'da vefat etmiş,hasenatı ve seyyiatıyla tarihe intikal etmiştir.

İnanç ve güzel geleneklerimizden olan,ölülerimizi hayırla yadetme gereği,o siyasette batı basınının da belirttiği gibi;milyarder olmayan,dürüst bir başbakan,milletvekili,parti başkanı gibi aktif görevlerde bulunmuş,başarısını sürekli yükselterek adımlamıştır.

Onun en önemli hususiyeti milli şef dönemine son veren ve 1970 yıllarındaki genel başkanlığı ele almasıyla İsmet İnönü'nün 30 yıllık jandarmalık dönemini kapatmış olmasıdır.

---

[292] **Ortadoğu.Ö.Turan.180.**
[293] **Ortadoğu.Ö.Turan.205.**
[294] **Görevimiz başarmak.20,Samuel Smiles.**

Ecevit solun liderliğini yapmış,solu hep dillendirmiştir.Bu bir zamanki Rusyanında temsil ettiği kominizm veya onun Türkiyedeki ılımlı gibi görünen sosyalist uygulamasını savunmuştur.

II:Abdulhamid vefat edip musalla taşına konulunca imam efendi cemaata dönerek;Merhumu nasıl bilirdiniz,diye sorunca cemaat hep bir ağızdan;iyi bilirdik diye cevaplar.

Bunun üzerine içlerinde bulunan bir yazar düşündürücü şu ifadede bulunur;

-Madem iyi bilirdiniz de,neden onu tahttan indirdiniz.

Ecevit,1970 yıllarından itibaren sürekli Ülkücü camiayla kavga içerisinde olmuş,bu tüm Türkiyeye yayılarak silahlı ve sopalı çatışmalara dönüşmüştür.

Türkiyeye Rusyadan girecek olan sol ve kominizm diğer ifadeyle ateizim ve inançsızlık bu sol partinin şemsiyesi altında çöreklenmiş,gelişmiş ve kendine yer bulmuştur.

Türkiyedeki yarım asır süren sol-sağ kavgası bu partinin altında sürdürülmüştür.

Ecevit 3 ihtilali de yaşamış,80 yılından sonra hapsedilip yasaklı duruma düşmüştür.

80 yılı herkesi olduğu gibi Eceviti de değiştirmiştir.

Fethullah Gülen Hocaefendi ve cemaatının kendisine ılımlı yaklaşımına olumlu cevab vermiş,dürüstlüğünü ve insancıllığını öne çıkarmıştır.Ancak o inat derecesinde düşünce ve partisinin ideallerinden taviz vermemiştir.Solun ılımlılarından görünmeye çaba göstermiştir.

Nitekim 2002 yılında Türkiyede görülmeyen en büyük ekonomik yıkım onun başbakanlığında olmuş,Merve Kavakçı'nın meclise türbanla girmesine şiddetle karşı çıkarak,bu kadına haddini bildirin,dışarı sloganlarıyla başı çekmiştir.

Sol görüşlü zihniyete mensub kimselerin devletin bir çok kademelerine gelmesinde büyük rolü olmuş,siyaset adına üç ayda öğretmenlik diploması verilerek binlerce insan partizanlıkla öğretmen yapılarak,eğitimin seviyesinin düşmesine neden olmuştur.

Dünyayı idare eden Osmanlıyı eşi idare ettiği gibi,Ecevitin siyasetteki idare ve başarısında da büyük ölçüde eşi Rahşan Ecevitin büyük etki ve katkısı olmuştur.Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır sözü kendisini burada da göstermektedir.

Ecevit gazeteci,yazar ve şair kimliği de olan bir kişi idi.Onun en önemli iki özelliği ise;sade bir yaşantı içerisinde olması ve herkese örnek olacak eşiyle birbirlerine olan sevgi ve bağlılıkları idi.

Ecevit 1974 yılında Kıbrısta yapılan zulümleri ortadan kaldırmak üzere Erbakanla kurmuş olduğu ittifakta Kıbrıs çıkartmasını yaparak,Rumların baskısının kalkmasında önemli rol oynamıştır.

Ecevit yanlış kulvarda,doğru rol oynamaya çalışan bir kimse idi.

Onun dönemi ele alınırken 80 öncesi ve sonrası dönem olarak gözlemlenip değerlendirilmelidir.

Sağ kulvarda yer alan Süleyman Demirel gerektiğinde değişip sol kulvarda da görüntü verirken,Ecevit hep sol kulvarda görüntü vermiştir.

Hoca Efendiye sempatizan bakışı bile çok ciddiye alınmamıştır.Faydasını celbetmeye müstenid olmaktan ziyade,zararını defetmeye müstenid bir yakınlıktı.Öyle de kaldı.

Türkiyenin yarım asırlık dönemi bir kazanım dönemi değil,kayıp dönemidir.Farklı bir misyona ve geleceğe yönelik bir genişliğe sahib olması gerekir.Bu da farklı bir neslin oluşumu ile mümkündür.

Siyasilerin sevabları da büyüktür,günahları da büyüktür.Sadece Ecevit'in son yaptığı icraatlardan olan Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'i kendisinin getirmesi ve bundan da pişmanlık duymasının faturası millete çıkmakta ve onunla uyuşmamadan dolayı anayasa kitabının fırlatılması ile gündeme gelen ekonomik çöküntü milletin çektikleri en önemli sıkıntılardandır.Ve şimdi de hükümet ile uyumsuzluk göstererek yapılacak bir çok şeyin önünün tıkanılması milletinin önünün tıkanılmasıdır.

Tıpkı Demirelin de Yök Başkanının seçimiyle sürekli Yökte yaşanan ve hala da devam eden sıkıntılarının çıkmasına sebeb olunması gibi.

İnsanlar gerçek hayat olan ahiret hayatında,her şeyin gün yüzüne çıkarılmasıyla bir hesap vereceklerdir.

Tarih en büyük şahittir.Tarihe şahit olduğumuz şeyler ise az ve de hazmedilecek cinsten şeyler değillerdir.

Biz yine de olumsuzlukları tarihe bırakıp,geleceğe olumlu ve de geçmişten ders almış olarak bakmalıyız.

Ecevit geçmişe bakmamızda bir misyonun,bir ideolojinin dönüm noktasında bulunmuş bir kişidir.Ondan bu noktada ders alınmalıdır.Hatalar ayıklanmalı, güzellikler alınmalıdır.

MEHMET ÖZÇELİK
07-11-2006

KEFFARET ÖLÜMÜ

Kaffaret;kasıtlı olarak yapılmaması gerekirken yapılan veya yapılmayan,yapılamayan bir ibadetten dolayı ödenen bedeldir.

Kefaret bir cezadan ziyade,yanlışın silinmesidir.

Dinde ceza,verilen azab,eziyet ve sıkıntıdan ziyade,amelin cinsinden olan bir şeyle yanlışın silinmesidir.

Şerrin defedilmesiyle,hayrın celbi esastır.

Keffaret,ya bir köle azad etmek,para vermek,üç gün oruç tutmak veya da tam bir samimi tövbe ile mukabelede bulunmaktır.

Kasıtlı olarak oruçlu olduğu halde bir kimse orucunu bozduğu zaman,atmış gün ceza,bir günde kaza olmak üzere keffareten oruç tutar.

Keffaretüz zünub olmadığı takdirde,kessaretüz zünub olur.Yani günahlar tevbe veya mukabili bir bedelle ödenmezse,borçlar birikir ve çoğalmış olur.

***Köyün birinde bir ağanın uşağı,ağası için bulunmaz bir uşaktır.Sanki doğuştan uşak olarak yaratılmış..biçilmiş bir kaftandır.**

Ağasının bir dediğini iki yapmaz,nereye gönderse gider,emri yerine getirir.Ağa onun için babasından da ötedir.Babası her nekadar dünyaya gelmesine sebeb ise de,ağası onun için yaşamasına sebebdir.

O kadar da zalim bir kimsedir.Herkese zulüm ettiği gibi,babasına da zulüm etmekten geri kalmaz.

Babasının ve ailesinin işlerini yapmaması da işin cabası…

Ailesi için değil,ağası için yaratılmış bir uşak.

Babasına çok çektirmiştir.Babası oğlundan çektiği bu zulümler içerisinde dünyadan gider.

Mahkeme kadıya mülk olmazmış..baba gider de çocuk kalır mı?

Çocuk da daha doğrusu uşakta bir müddet sonra yatağa düşer.

Köyün imamının da şehadetiyle;zulümkâr bu insan tam atmış bir gün yatakta ölü vaziyette yatar.Babasına yaptığının kefaretini dünya cihetiyle atmış bir gün ölümle hayat arasında ceza çekerek,daha doğrusu cezasını silerek bu dünyadan göçer gider.

Öldükten sonra yıkaması için imam çağırılır.İmam böyle bir insanı yıkamak da pek istemez.

Bahanesi hazırdır;ben yeni göreve başladım,hiç şimdiye kadar yıkamamışım, falan kişiye söyleyin o yıkasın,der.

İşin garib tarafı o kişinin de mahkemede işi olduğundan şehre gider.

İmam bir başkasını bulup yıkatmalarını ve kendisinin de gelerek Kur'an okumasını söyler.

Cenaze zorda olsa yıkanır,imam ise bildiği Kur'an-ı okumakta zorlanır.

Hayatında herkese çektiren bu insan,ölümünde de çektirmekten geri kalmaz.Çünkü hayırsızdır.

***Bir diğer Salih kişinin durumu ise;ölüm döşeğinde iken kalkar Yasin-i Şerifi okur ve yatar,ruhunu Allah'a teslim eder.**

Kendi Yasin-i ni kendisi okurken,öbürüne okunacak bulunamaz.

Mehmet ÖZÇELİK
25-05-2008

KAYNAYAN KAZAN ORTADOĞU VE KAYNATANLAR

***Said b. Museyyeb şöyle diyor: "İlk fitne çıktı, Bedir ve Uhud'a katılanlardan kimse kalmadı. İkinci fitne çıktı, Hudeybiye'ye katılanlardan kimse kalmadı." Yine şöyle demiştir: "Eğer üçüncü olursa, artık aklı başında sağlam insan kalmaz."** [295]

Bizde de 1.dünya savaşı ve 2.dünya savaşında binlerce insan öldü ve milyonlarcası heder olup mağdur duruma düştü.Eğer 3.bir dünya savaşı olursa,bu hiçbirine benzemez.Dünya kendi sonunu hazırlamış olur.

Dünya yaratılalı beri sürekli birileri tarafından kaynatılmakta,karışıklıklar çıkarılmaktadır.

Yeni bir savaşın olması için bir kıvılcım yeter.Zira Birinci Dünya Savaşı bir Sırp veliahdının öldürülmesi sonucu çıkmıştır.

***Bizim 1.dünya savaşında Almanların yanında yer almamız ve ABD'nin Almanya'ya savaş ilan etmesi üzerine,20-4-1917'de Abd ile ilişkilerimiz kesildi.İsveç elçiliği Abd'yi Türkiye'de temsil edip,bütün konsolosluklar da kapandı.Bağdat'taki İngiliz işgali altında olduğundan etkilenmedi.**

-Süryani ordusu komutanı Ağa Petros İngiliz sivil komiserine gönderdiği raporda:"İngiliz kuvvetlerinin Kürtlerle çarpışması hiç doğru değildir.Büyük bir güç olan İngiliz hükümeti,Doğu uluslarını hep korkutmalıdır.Bu büyük imparatorluğun

---

[295] **Şerhu's-Sünne" Beğavi. (14/396), Bak.A.Nablusi.Kıyamet Alametleri.108.**

birliklerinin,Kürtler gibi bir yabancı ulusla çarpışmaya girişmesi bana doğru görünmüyor.Çünkü,Kürtler yenilirse,bu durum,İngiliz birliklerine zafer nişanları sağlayacak değildir.Tersine savaş uzarsa,Kürtler cesaret bulacaklardır.Bu durumda Kürtlerin İngiliz Hükümetinden korkusu büyük ölçüde azalacak,ayrıca İngiliz kuvvetlerine direndikleri için gurur duyacaklardır.Ayrıca,bir İngiliz askerini,bu vahşi kurtlardan birine değişmem,bir subayını ise daha çoğuna…Öyleyse İngiliz davası uğruna Doğulu savaşçıları göndermelerini öğütlerim.Atasözünün dediği gibi.”Bir kedi ile dövüşmek için bir kedi bul!”Kafkaslarda Rusların aynı şeyi yaptığını gördüm. Ermenileri,Gürcüleri,Tatarları birbiriyle çarpıştırdılar.Kürtler,İngiliz sakeri kendi ülkelerine yabancı olduğu için çok dayanmayacağına inanıyorlar.Bu konuda Türklerden deneyleri vardır.Türkler kayaları bombar duman etmek için çok para harcamışlardır.

Özet olarak kendimi hizmetinize adıyorum.Bir kuvvet toplamama ve proğramımı uygulamama yardım ederseniz,isyancıları bastırmaya söz veriyorum.Hiç kuşkum yok,kuvvetlerimi Zako’ya,Kürdistandan geçirip Süleymaniye’ye götürdüğüm zaman, Ekselansları,yüzlerce Kürt reisinin Bağdat’a gelip boyun eğeceğini,anlaşmaya çalışacağını görecektir.Aynı şeyi,1918 yılında Urmiye’den kalkıp, Şamedınan, Oramsoball ve geriye Çölemerik,Başkale,Dizza,Govar ve Urmiye’ye dönerek yaptım.”[296]

Savaşlarda zahiren kazananlar,geride kalıp kışkırtanlardır.

***"Büyük balık dipte yüzer."İngiliz atasözü.**

İngiliz tarih boyunca hep dipten ve derinden gitmiştir.Menfaatı için istediği yeri karıştırmış,istediği yeri işgal etmiştir.

Ortadoğuda Kürtleri elde etmek ve içlerinde karışıklık çıkarmak için çok uğraşmıştır.İngiliz burada menfaatını ve İsrail ise topraklarını düşünmüştür.

İngiliz ajanı Noel Kürtler arasında büyük çaba göstermiştir.[297]

Kürtleri ayaklanmaya kışkırtmış,İngiliz propagandası için broşürler dağıtılmış,iç karışıklık çıkararak kurtarıcı kuvvet olmak amacıyla gelmesini temine çalışmıştır.[298]

-Lawrens tesbit ve raporunda:”Bir ermeni devleti kurulamayacağını,Türklerin ise 30 yılda sağlıkla ayağa kalkıp yeniden fetih düşlerine dalabileceğini söylüyor.”[299]

-Lawrens Ermeniler konusunda ise:”Ermenilerin,kendilerini kutsal bir dava uğruna öldürtmek gibi bir tutkuları vardır ve bu tutkularını,komşularıyla kavga ederek,en iyi tatmin yolu bulurlar.”der.Ermeni devletinin kurulmasını istemediğini ve olmayacağını söyleyerek,onların kışkırtmalara devam edeceğini bildirir.[300]

İslam devletleri,Türkiye başta olmak üzere bir asırdır hep kendisiyle uğraşmış, rejim tartışmalarıyla bir asrını heder etmiştir.Tüm İslam devletlerinin başına despot liderler getirilerek,halkla sürekli çatışma içerisinde olmuşlardır.

“Canan: CHP derin devletle aynı safta!..

CHP'li Canan, Şemdinli olaylarında partisinin takındığı tavrı eleştirerek, "CHP'nin sosyal demokratlığı kalmadı" dedi CHP Hakkari Milletvekili Esat Canan, CHP'nin Şemdinli olayından sonra sergilediği tutumu sert bir dille eleştirdi. Canan, CHP'nin sosyal demokrat bir kökenden geldiğine dikkat çekerek, Şemdinli olayı karşısında sergilediği tavırla artık sosyal demokratlığının kalmadığının görüldüğünü söyledi.

Derin devletin Şemdinli olaylarının üstünü örtmeye çalıştığına dikkat çeken Canan, bu üstü örtme olayında CHP ile derin devletin aynı safta yer aldığını belirtti.

---

[296] **Amerikan gizli belgeleriyle Türkiye’nin kurtuluş yılları.Orhan Duru.34.**
[297] **Age.45,135.**
[298] **Age.51.**
[299] **Age.61.**
[300] **Age.62.**

Şemdinli olayının aydınlatılamayacağını savunan Canan, CHP'nin demokratik güçlerle ortak bir tutum sergilememesinin bu kanaatinin oluşmasında etkili olduğunu söyledi. Şemdinli olayları hakkında konuşan herkesin susturulduğunu kaydeden Canan, "Olaylarla ilgili kim konuştu? Hakkari Belediye Başkanı konuştu, sonuç ne oldu? Adamla ilgili bir sürü dava açtılar. Sabri Uzun konuştu ne oldu? Görevden alındı. Mehmet Ali Altındağ konuştu ne oldu? Bir sürü hakkında iddia ortaya atıldı. Savcı iddianame hazırladı. Görevden alınacak" şeklinde konuştu.[301]

***Yeniliklere,gerçeklere en kapalı insanlar solcular ve ateistlerdir.Tıpkı matbaanın çıkışı,kamyon ve araçların çıkışına o zamanda karşı çıktıkları gibi, şimdilerde de bilgisayarlı eğitimle beraber uzmanlık kariyerlerine karşı çıkmaktadırlar. Gelişime kapalı kimselerdir.Gelişim namına bir adım atma çabasında olmamışlardır.Sürekli kavga etmiş,kavgalı olmuşlardır.**

Bir hayal uğruna yıllarca hakikatlar feda edildi.

***"Zekeriya Sertel, Nâzım Hikmet'in Son Yılları isimli kitabında aynen şöyle yazıyor:**

-... İşte Nâzım'ı bu hastahaneye yatırmışlardı. Garip bir rastlantı, Moskova'da onun gölgesi olan arkadaşı da yine enfarktüsten aynı hastahanede yatmaktadır. Hatta yatakları aynı odadadır ve tuhaftır, her ikisi de, bu hastahanede üç ay tedavi görmüştür. Ve hastahaneden ikisi birlikte çıkarlar. Ve gene Nâzım'ın evinde buluşurlar."[302]

***Taşların oynatılması,restore edilmesi lazım.Gereksizler zaten barınamayacak, bozulanlar restore edilip kullanılacaktır.**

"Bayur'un Afgan Kralı Amanullah Han'ın Afgan kadınlarının çaduri tabir edilen örtüsüne müdahalesiyle ilgili aktardığı anekdotlar da hayli ilginç. Kendisini Atatürk hayranı olarak zikreden Amanullah Han'ın inkilab yapıyorum diyerek, polis zoruyla kadınların sokakta çadurilerini yırttırması üzerine Atatürk, Kabil Elçisi Yusuf Hikmet Bayur'a "Söyle ona, başını kayaya vurmamalıdır insan" diyerek uyarmasını istemiş. Amanullah Han ise Bayur'a , "Hiç endişe etmesinler, kaya gibi ordu arkamda' demişti. Atatürk, Amanullah Han'ın Türkiye ziyaretinde yaptığı bir konuşmada da, onu yapacağı reformlar için uyarmış, "Bir toplumun kökleşmiş örf ve adet, hissiyat ve telakkiyatı mühimdir. Müteşebbis fertler üzerinde adeta amir ve hakim bir tesir ederler" diyerek toplum koşullarına dikkat etmesini istemişti. Afgan Kralı, Atatürk'ün ikazını dinlemedi. Gerisini Bayur'dan dinleyelim:

"Kabile gittiğim zaman yumuşak şekilde –gördüm gene aynı şeyleri yapıyor– ona böyle söyledim. Yani Atatürk'e ağabeyim falan diyorsunuz. O böyle söyledi. Yani böyle yapmamalı. 'Hiç merak etmesinler' dedi. Elini havaya kaldırdı, yumrukla böyle, 'Bütün millet avucumun içindedir" dedi. Ondan sonra o kaçtıktan sonra öğrendim. Bakanlarına demiş ki, 'Türkler korkaktır. Bak ben onlara neler göstereceğim." Bayur'un aktardığına göre Amanullah Han bir isyanla devrilmiş. Amanullah Han'ın canını kurtarmak için kaçarken ne yaptığını Bayur şöyle anlatıyor: "Amanullah Han, karısı ve kızları gibi bir çaduri giymiş, kadın gibi beraber kaçmış. Yani çarşıda yırttırdığı çaduriyi kendisi giyip, kaçmış. O vakit bir şey dendi yani, 'bak kendisi kadınlarımızdan çaduriyi kaldırmak istedi zorla, Allah ona çaduri giydirdi, kaçmak için.' Öyle kaçıyor Hindistan'a."[303]

***Bir asırdır ayağımız,elimiz,dilimiz ve beynimizdeki prangaları çözmekle uğraştık,böylece ileriye dönük bir şeyler üretemedik,kısır kaldık,kısır bırakıldık.Zira kavga edenler müsbet hareket ve hizmette bulunamazlar.**

---

[301] **Behçet Güngör/ Ankara.Yeni Şafak.25-3-2006.**
[302] **Syf: 51-52.**
[303] **Abdullah Muradoğlu.Yeni Şafak.**

***Aleviler camiye gelmeye zorlanıyor.Cem evleriyle tatmine çalışıyor.Bazılarının yakınlaşmasına ve girişi için masumane bir hareket olsa da,altta yatan hesapta,diyanetin de görüşünde belirttiği gibi bir muadil ve alternatif yerine konulmaya çalışılmaktadır.**

Bu iç hesap,birde bunun dış hesabı var ki,dünya genelinde ABD,İsrail ve İngilterenin hesabı ortadoğuda,BOP çerçevesinde federe devletler oluşturmak,dün Rusyanın yaptığını yani böl-parçala-yut politikasını uygulayarak,her birini bir baş içerisinde çok başlı vücut oluşturmaktır.

Bugün Alevilerin hedefledikleri Ali yolu;Ali'nin yolu mu?Ali davası mı?Ali'nin davası mıdır?

Bir asra kadar ki hesap Osmanlıyı parçalamak iken,bir asırdır süregelen hesap Osmanlının kalıntılarını başlarına getirdiği idareciler ile dejenere etmek,şimdi de o alet ve aracıları ortadan kaldırarak ele geçirmektir.

***"Evet,pürşer beşer,şirkten şükre girmezse ve Kur'ana tarziye vermezse,melaike elleriyle de ahcar-ı semaviye başlarına yağacağını,bu sure –Fil suresi- bir manayı işariyle tehdit ediyor."[304]**

Tıpkı ABD'de Teksas'ta RİTA tayfunu 150 km-lik araç kuyruğu ve benzin yokluğunu yaşattı.Büyük bir tehdid.Petrol rafinelerini tehdid edişi.Katrinadan daha büyük olarak zarara yol açmaktadır.

İnsanlık bela ve musibetlere davetiye çıkarmaktadır.

***Arap şairi: "Dini parçaladık dünyamıza yamadık. Sonunda din de kalmadı dünya da" diyor.**

***Şeriat geliyor,öcü,öcü var deniyor.Şimdiye kadar dinin öğrenilmesine engel olanlar,şimdi de hristiyanlıkça istila ediliyor,diyerek İslam hedef tahtası yapılmaktadır.**

***Toplumu gerenler,toplumun önünde sorumludurlar.Toplumu gerenler,geniş değil gergin kişilerdir.**

***Ordunun içinde darbe çığırtkanlığı yapanlar mevcut olup,bunlar bir an evvel ordunun idareye el konulmasını istemektedirler.Gerekçe olarak bir zamanlar solcuların sık sık dillendirdikleri,devlet elden gidiyor,Abd bizi işgal ediyor,sol ağzı olmaktadır.**

***Kendimize sormalı;şimdiki münafıkane idare ve sistem mi daha insaflı yoksa Ab idaresinde insan hakları çerçevesinde verilen haklarla olan demokratik bir idare mi?**

Türkiyede nifak perdesi altında çok menfilikler icra edilmektedir.

***Gelişmek ve bir devlete yani Rusyaya yamanmak uğruna Reform isteyenler, deform olanlardır.Kafalarında deform yapamayanlar,İslamı deforme etmekte ve bozmaktadırlar.Ölçü kim ve ney?**

***Batı Türkiyeyi kaybederse,her şeyi kaybeder.**

"Alman asıllı Papa XVI. Benedict'in Berlin'de yaptığı konuşma, İslam dünyasında tepkilere neden oldu. Papa'nın sözlerinin İsrail'in Lübnan'daki katliamlarının arkasından gelmesi ilginçti. Papa, hakaret içeren sözlerini, Bizans İmparatoru II. Manuel'den iktibas etmişti. Papa'nın 911 yıl önceki halefi Papa Urbanus da Fransa'nın Clermont kentinde halka hitab edip, Haçlı Seferi ilan etmişti. Böylece ikiyüz yıl süren savaşlara ve yüzbinlerce insanın ölümüne neden olmuştu. Papa'nın 1095'de sarfettiği birkaç cümlenin maliyeti bu kadar ağırdı. "

Batılı tarihçi Claude Cahen 1955'de Roma'da sunduğu tebliğinde bu soruyu şöyle cevaplıyor: "Haçlı vahşetine rağmen, Müslüman himayesi altında yaşayan Hıristiyanlara karşı Müslümanların tole-ransında bir değişiklik olmamıştır. Bunun tersini söyleyenler ya iyi kaynaktan bilgi alamamışlardır veya kötü niyetlidirler. Hıristiyanlar çok az durumlarda zarar görmüşlerdir. Bu da ancak aynı ile mukabele ve Frank suikastlerine karşı yapılmıştır."

---

[304] Sikke-i Tasdik-i Gaybi.57.

***"Hıristiyan kutsal savaşının varlığı, Müslüman kutsal savaşını uyandırdı mı, bu yola dönüştürdü mü?' Batılı tarihçi Claude Cahen 1955'de Roma'da sunduğu tebliğinde bu soruyu şöyle cevaplıyor: "Haçlı vahşetine rağmen, Müslüman himayesi altında yaşayan Hıristiyanlara karşı Müslümanların tole-ransında bir değişiklik olmamıştır. Bunun tersini söyleyenler ya iyi kaynaktan bilgi alamamışlardır veya kötü niyetlidirler. Hıristiyanlar çok az durumlarda zarar görmüşlerdir. Bu da ancak aynı ile mukabele ve Frank suikastlerine karşı yapılmıştır."**

***900 yıl önce papa konuştu yüzbinlerce masum öldü.**

"Papa XVI. Benedict'in 900 yıl önce yaşayan selefi Urbanus'un Fransa'da halka yaptığı bir konuşmasının bedeli, ikiyüz yıl süren savaşlar ve yüzbinlerce insanın ölümü oldu"

***2 bin yılda batı dünyasında 2,500 savaş olmuştur.Avrupada asırlarca süren dinler savaşı,engizisyonlar yaşanmıştır.**

Bu ise hak olmayan bir inanç üzerine bina edildi.Oysa Kur'anın Hz.İsayı tanımlaması bir kul ve elçi olması cihetiyledir.[305]

Bu ise dine uymaktan kaynaklanan savaşlar değil,dine uymamanın getirdiği savaşlardır.

Nitekim **Yahudilerin on büyük emirlerinden biri de cumartesi yasağıdır. Cumartesi yasak olan şeyler ise;Yemek pişirmek,besin toplamak,ekip biçmek,ateş yakmak,odun toplamak ve yük taşımak,[306]Talmudda bunlara başka yasaklarda eklenmiştir.Fakat kitab-ı Mukaddes'de bazı Yahudilerin bu yasaklara uymadıkları belirtilmektedir.[307]

***Tevratın 5 kitabından dördü,[308]Hz.Musa ve onun başından geçenleri anlatır.[309]**

Hiçbir zaman için bir din zulmü ve kan dökmeyi emretmez.Ya müdafaa amaçlıdır veya zulmü engelleme çıkışlıdır.

İsrailin Lübnan gibi bir çok yerde yaptığı zulümler mensuh ve tahrif edilmiş Tevrat kaynaklıdır.Yoksa vicdan ve uygulamalar bu zulmü tasvib etmez.

***Lübnan savaşı sırasında Lübnanlı çocukları öldürmeye gitmeyeceğini söyleyen bir subay 28 gün hapse mahkum edildi.**

***İsrailli subaydan itiraf:"İsrail ordusunun Lübnandaki roket birimlerinden birisinin sorumlusu,atılan misket bombalarını ve fosforlu mermileri kasdederek, "Yaptığımız çok korkunç ve anlamsızdı.Bütün kentleri misket bombalarıyla doldurduk."dedi.Ha'aretz gazetesinin,adını vermediği subayın açıklamalarına dayanarak verdiği haberde,İsrail ordusunun savaş süresince Lübnandaki kentlere 1800 adet misket bombası attığı bildirildi.Askerlerin açıklamalarına göre,Lübnana atılan bu tür patlayıcıların çoğu,savaşın son 10 gününde atıldı."[310]**

ABD beyanatında,İsrailin güvenliğinin tehdit edilmesi halinde:"İsrail (İran'a) saldırırsa yanındayız."Sözüyle ortadoğuyu kaynatma sevdasındadır.Zira hedefinde; Irak,İran ve Suriye vardır.

***İngiltere,Fransa,Abd-nin hepsi sömürmüş.**

***"Böylece, Amerika'da söyledikleri gibi, bir "avanak" yaratırsınız; bir sözde Oklahoma bombacısı Timothy McVeigh gibi, bir sözde Kennedy suikastcisi Lee Harvey Oswald gibi. Sonra medyanı kullanırsın ve insanlara, senin imal edilmiş olayın hakkında ne düşünmeleri gerektiğini ve o olay için kimi suçlamaları gerektiğini söylersin."**

---

[305] Bak.Kur'an Yolu.Heyet.1/572.
[306] Çıkış,16/23;34/21;Yeremya,17/21.
[307] Çıkış,16/13-30;Sayılar,15/32-36,Bak. Kur'an Yolu.Heyet.1/138.
[308] Çıkış,Levililer,Sayılar,Tensiye.
[309] Bak.Kur'an Yolu.Heyet.1/123.
[310] Vakit.14-09-2006.

Illuminati yani dünyada önce problemler üretiliyor ve arkasından onun çözümü aranıyor tıpkı Saddam virüsünü oluşturanlar anti virüs olan bir virüsle ortaya çıktıkları gibi.Baba Bush Saddama silah sattı ve oğlu Bush bunun hesabını sordu.

Bir zamanlar kominizmi üretenler onun kalkması için rusyayı ortadan kaldırdılar.

Şimdi ciddi manada üretilecek bir durum olmayınca İslam problem olarak gösterilmeye,İslami terör ve arkasından İslami terörist gündemde tutuluyor.Buna da Üsame bin ladin aracı kılınıyor ve de olduğundan büyük gösterilerek önü boş bırakılıyor.

11 Eylülde ikiz kulelerin yıkımı bir senaryo idi,biliniyor ve o gün 3 bin Yahudi işe gitmemişti,önceden tasarlanmış bir komplo idi hatta aylar öncesinden mossad tarafından bildirilmişti.

Böylece dünyaya gerekçeli bir bahane lazımdı ve bulundu…arkasından Afgan ve Irak saldırıları hemen başladı.

Önce devletlerin jandarmalarının yerini,dünya jandarmalığına soyunan başta ABD almış olacak.İstediği ülkeye ordularını güven sağlama amacı ve bahanesiyle gönderip içten idare etmiş olacaktır.

Denize düşen yılana sarılır,misali,bizden sürekli Amerikaya bir beyin göçü olmaktadır.Zira bu beyinler burada horlanmakta ve umduklarını bulamamaktadırlar. AB-ne girmeyi kabul etmenin en önemli sebebi de;bu memleket ve idaresinden Ab idaresine zoraki sığınma isteği ve kabulüdür.Belki buradaki idare ve ekonomiden daha iyi olur düşüncesidir.

3.dünya savaşını başlatmak ve tüm dünyayı birbirine kırdırmak hiç de zor değil.Nitekim daha öncede bir Amerikalı yetkilininde Kâbeyi vurma sevdasını dile getirmesi veya Yahudilerin Kudüsü yıkmaları İslam alemini olduğu gibi,yapılacak senaryolarla tüm üç büyük dini de içine alır.

Nitekim 20 yıldan fazla İsrailin Mescid-i Aksanın altını boşaltıp yıkarak yeniden yapma senaryoları sürmektedir.

İncil bunları ne güzel tanımlıyor:"Sahte kurtarıcılara dikkat et"

Ve en etkili silah herkesin bağlandığı dinin hedef alınarak,kavgaya geniş kitleleri dahil etmek,arkasından sahte kahramanları piyasaya sürerek kahramanlıklar!zorbalık ve zulümler yapmasına zemin hazırlamaktır.

Dünyada sürekli şamar oğlanları üretilmektedir.

Irakta kimyasal silah olmadığı raporla bildirilmiş iken,ısrarla kimyasal silah bahane edilip,Irak-a girilmiştir.Şimdi de İrana bahane uydurulup Iraktaki Şiilere destek bahanesiyle kurt kuzu senaryoları uydurulmaktadır.

Dünya az bir kısım ve kesimin dizginleri ele geçirme çabalarıdır.Bu ise eskisi gibi bir devletin hakimiyetinden çıkmış,bir kesimin hakimiyeti altına girmiştir.

Önce hürriyetler,sonrasında da ekonomiler dizgin altına alınmaktadır.Böylece insanlar hem bedenlerinden ve hem de ruhlarından yakalanmaktadırlar.

Tüm dünya insanları adeta bir çiple yönlendirilmeye çalışılmakta ve bir merkezden idare edilme yoluna doğru gidilmektedir.Tek bir ülke ve tek bir krallık… Globelleşen dünya…

Eski bir atasözüdür: "Eğer birinin bir şey yapmasını istiyorsan, onu, yapmak istediği şeyin kendi fikri olduğuna inandır.".

***" İngiliz Guardian'da, ABD'nin 11 Eylül'den bu yana 80 ülkede 80 bin kişiyi gözaltına aldığı, sorguladığı, tutukladığı belirtiliyor. 14 bin 500 kişi ABD hapishanelerinde, 13 bin 814 kişi Irak'ta, 500 kişi Guantanamo'da. Peki diğer ülkelerde ve gizli cezaevlerinde kaç bin kişi var?..(21-11-2005) Önce Afganistan, Mezar-ı Şerif'te işledikleri insanlık suçu ortaya çıktı. Binlerce insanı gömdükleri toplu mezarlar**

bulundu. Ardından Ebu Gureyb Cezaevi'ndeki ağır cürümler ortaya çıktı. Ümmül Kasr'dan Kuzey Irak'a kadar işkence merkezleri ve esir kampları bulundu. Irak İçişleri Bakanlığı binasından bile ağır işkence altında tutulan, derileri yüzülen 173 kişi kurtarıldı. Sonra CIA'nın dünya genelinde kurduğu "gizli hapishaneler" ortaya çıktı. Akla hayale gelmeyecek ülkelerin bu vahşete ortak olduğu tespit edildi. ABD'nin yakın müttefikleri Ürdün, Mısır, Tayland, Yemen, Irak, Afganistan, Pakistan gibi ülkelerin yanı sıra okyanuslarda dolaşan gemilerde, askeri üslerde, savaş gemilerinde de sorgu/işkence merkezleri kurulduğu belirlendi. ABD yönetimi İslam Kerimov'u ağır biçimde eleştirirken bile Taşkent'te işkence merkezi varlığını devam ettiriyordu. Daha sonra, CIA'nın özel uçaklarla hem gizli merkezlere hem de değişik ülkelere insan kaçırdığı, sorguladığı, bazılarını öldürdüğü ortaya çıktı. Grönland'dan Kanada'ya kadar pek çok ülke ve bölgede bu tür vahşet örnekleri sergilendi. Polonya ile bazı Doğu Avrupa ülkelerinin işbirliği tescil edildi. CIA uçaklarının İspanya topraklarını kullandığı tespit edildi. Bu kadar mı? Hayır! İsveç, Norveç, Danimarka, İzlanda ve Portekiz gibi ülkelerin de insanlık suçuna ortak olduğu belirlendi.[311]

Devletler bir kanunu topluma kabul ettirmek ve meclisden çıkartmak için, toplumda önemli bahanelerin oluşturulması gerekir.Bombalama veya şiddet,terör gibi…

Türkiyede de daha sonraları kaldırılamayan bir çok kanun bu bahane ile oluşturulmuştur.163,141-142.maddeler yıllarca sağcı-solcu tüm kesimleri karşı karşıya getirmiş ve ezmiştir.Bir Atatürk heykelini yıkma sonucu 5816 sayılı Atatürkü koruma kanunu çıkarılmış,dünyada uygulanmayan bir uygulama olan insanı kanunla koruma kanun altına alınmış olmaktadır.

***Muıni zalimin dünyada erbabı denaettir.**

Köpektir zevk alan sayyad-ı bî insafa hizmetten.(Namık Kemal)

***Kula bela gelmez Hak yazmadıkça,**

Hak bela yazmaz kul azmadıkça.

***"Avrupalılar ilerlemeye (progres) ve evrime (evolution) inanmaya başlamalarından bu yana,yani bir yüzyıldan biraz daha fazla bir süreden beri, Doğunun bu değişmemesini bir aşağılık belirtisi olarak kabul etmişlerdir. Oysa biz, tersini düşünüyoruz. Bizce, burada Batı uygarlığının ulaşamamış olduğu bir denge hali söz konusudur."[312]**

Dünyaca bilinmektedir ki;Irak'a sudan bahanelerle girilmiştir.Bugün Saddam aranır hale gelmiştir.Bugün Irakın düzelmesi için Saddam mı gerek?

***CIA, Irak savaşı başlamadan önce elde ettiği güvenilir istihbarata göre bu ülkede kitle imha silahı bulunmadığı yönünde Başkan George Bush'u uyardığı bildirildi.[313]**

Bugün geçte olsa başarısızlıklar itiraf edilmektedir.

***ABD halkı 2005 yılını –Dünyanın en yalancı adamı olarak Bush-u seçti.**

Macaristan Başbakanı Gülçani kendisinin yıllarca,gece gündüz yalan söylediğini itiraf etti.İkinci sefer başbakanlığa seçilmesinde de bu yalan söylemesinin etkili olduğunu itiraf etti.İşte siyasetin çirkin yüzü..

"Yeni Dünya Düzeni, arkasında masonik gizli örgütlenmelerin olduğu bir uluslararası ağın ve Council on Foreign Relations (Dış ilişkiler konseyi), Trilateral Komisyon ve Bilderberg isimli örgütlerin planlayıp, dünyaya dayattığı kayıtsız şartsız emperyalist bir sömürü sistemidir." [314]

---

[311] **23.11.2005 /İbrahim Karagül / Yeni Şafak**

[312] **Rene Guenon (Doğu Düşüncesi).**

[313] **Zaman.22-4-2006.**

[314] **Dünyayı yöneten teşkilatlar-kitabından .sh.8**

Bu gün dünyada menfilikler cirit atmakta,insanlık pazarında yalan revaçta satılmaktadır..doğruluk bedavaya müşteri bulamazken…

05-12-2006
MEHMET ÖZÇELİK

KUR'AN-DA YEMİNLER
(KASEMAT-I KUR'ANİYE)

Allah Kur'an-da önemine binaen bir çok şeye yemin etmektedir.
Bunlarda bir çok nükte,hikmet ve sırlar mevcuttur.[315]

"Kur'an'da kasem ile temeyyüz etmiş olan ecram-ı ulviye ve süfliyeyi tefekkürden gaflet edenleri daima ikaz ederler. Evet kasemat-ı Kur'aniye, nevm-i gaflette dalanlara kar'-ul asâdır."[316]

"Hikmetli Kur'ana kasem ederim. Sen Resullerdensin." Şu kasem işaret eder ki, risaletin hücceti o derece yakînî ve haktır ki, hakkaniyette makam-ı ta'zim ve hürmete çıkmış ki, onunla kasem ediliyor. İşte şu işaret ile der: "Sen resulsün. Çünki senin elinde Kur'an var. Kur'an ise, haktır ve Hakk'ın kelâmıdır. Çünki içinde hakikî hikmet, üstünde sikke-i i'caz var."[317]

"Cenab-ı Hak, tîn ve zeytin ile kasem vasıtasıyla, azamet-i kudretini ve kemal-i rahmetini ve büyük nimetlerini ihtar ederek, esfel-i safilîn tarafına giden insanın yüzünü o taraftan çevirip, şükür ve fikir ve iman ve amel-i sâlih ile tâ a'lâ-yı illiyyîne kadar terakkiyat-ı maneviyeye mazhar olabilmesine işaret ediyor. Nimetler içinde tîn ve zeytinin tahsisinin sebebi; o iki meyvenin çok mübarek ve nâfi' olması ve hilkatlerinde de, medar-ı dikkat ve nimet çok şeyler bulunmasıdır. Çünki hayat-ı içtimaiye ve ticariye ve tenviriye ve gıda-yı insaniye için zeytin en büyük bir esas teşkil ettiği gibi; incirin hilkati, zerre gibi bir çekirdekte koca incir ağacının cihazatını saklayıp dercetmek gibi, bir hârika mu'cize-i kudreti gösterdiği gibi; taamında, menfaatinde ve ekser meyvelere muhalif olarak devamında ve daha sair menafi'indeki nimet-i İlahiyeyi kasem ile hatıra getiriyor. Buna mukabil, insanı iman ve amel-i sâlihe çıkarmak ve esfel-i safilîne düşürmemek için bir ders veriyor."[318]

Kasemle ilgili Kur'an-ı Kerim-den bazı örnekler:

"Ötekiler Allaha en kuvvetli yemînleriyle kasem ettiler vallahi kendilerine emredensen behemehal bilâtereddüd çıkar giderlermiş, de ki: Yemîn etmeyin, ancak bir taati ma'rufe, her halde Allah bütün yaptıklarınıza ve yapacaklarınıza habîrdir."[319]

"Allah onları hiç bir rahmete erdirmiyecek, diye yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı?" (Cennetliklere dönerek): "Girin cennete, artık size ne korku vardır, ne de siz üzüleceksiniz" derler."[320]

"Ey Peygamber! İnsanları, azabın geleceği gün ile korkut. O gün, zalimler şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Bizi yakın bir zamana kadar ertele de senin davetine uyalım

---

[315] **Mektubat.Bediüzzaman Said Nursi.389,511.**
[316] **Muhakemat.agy.14.**
[317] **Sözler.382.**
[318] **Mektubat.390.**
[319] **Nur.53.**
[320] **A'raf.49.**

ve peygamberlere tâbi olalım." Onlara: "Daha önce ahirete intikal etmeyeceğinize dair yemin etmemiş miydiniz?" denilir."[321]

"İman edenler: "Sizinle beraber olduklarına dair, Allah'a bütün güçleriyle yemin edenler bunlar mı?" derler. Onların bütün amelleri boşa gitmiştir ve kaybedenlerden olmuşlardır."[322]

"Biz onlara da belâ verdik, bahçe sahiplerine verdiğimiz gibi. Hani onlar sabah olunca bahçeyi mutlaka devşireceklerine yemin etmişlerdi."[323]

"Hayır, yıldızların yerlerine yemin ederim."[324]

"Andolsun gördüklerinize,"[325]

"Artık o doğuların ve batıların Rabbine yemine ne gerek, elbette bizim gücümüz yeter."[326]

"Hayır, yemin ederim o kıyamet gününe."[327]

"Yine hayır, yemin ederim o sürekli kendini kınayan nefse."[328]

"Şimdi yemin ederim o sinenlere (gündüzleri gözden kaybolan yıldızlara)"[329]

"Şimdi, yemin ederim o şafağa,"[330]

"Andolsun bu beldeye"[331]

TALLAHİ:

"Allah'a yemin ederiz ki," dediler, "Muhakkak siz de anlamışsınızdır ya, biz buraya fesat çıkarmak için gelmedik. Biz hırsız da değiliz."[332]

"Dediler ki: "Hâlâ Yusuf'u sayıklayıp duruyorsun. Allah'a yemin ederiz ki, sonunda eriyip gideceksin, tükenip helak olacaksın. Hayret doğrusu!"[333]

"Dediler ki: "Allah'a yemin olsun, Allah seni bize üstün kıldı. Biz gerçekten de büyük hata işlemiştik"[334]

"Dediler ki: "Vallahi sen hâlâ o eski şaşkınlığındasın."[335]

"Bir de müşrikler kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden tutuyorlar mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, siz bu yaptığınız iftiralardan mutlaka hesaba çekileceksiniz."[336]

"Allah'a yemin olsun ki, biz senden önce bir çok ümmetlere peygamberler gönderdik. Ne var ki şeytan, onlara amellerini bezeyip süslü gösterdi. Bugün de o şeytan, kâfirlerin dostudur. Onlar için acı bir azab vardır."[337]

"Vallahi biz, gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."[338]

"Ona şöyle der: "Allah'a yemin ederim ki, doğrusu sen az daha beni helak edecektin."[339]

---

[321] İbrahim.44.
[322] Maide.53.
[323] Kalem.17.
[324] Vakıa.75.
[325] Hakka.38.
[326] Mearic.40.
[327] Kıyamet.1.
[328] Kıyamet.2.
[329] Tekvir.15.
[330] İnşikak.16.
[331] Beled.1.
[332] Yusuf.73.
[333] Yusuf.85.
[334] Yusuf.91.
[335] Yusuf.95.
[336] Nahl.56.
[337] Nahl.63.
[338] Şuara.97.
[339] Saffat.56.

VALLAHİ:

“Sonra, (Onlar): "Rabbimiz, Allah'a yemin ederiz ki, biz müşriklerden değildik" demekten başka bir özür bulamayacaklar.”[340]

“O tozdurup savuranlara,”[341]

“Andolsun güneşe ve parıltısına,”[342]

“Andolsun kuşluk vaktine.”[343]

“Gökyüzüne ve târıka (sabah yıldızına) yemin ederim.”[344]

“Andolsun Tûr'a,”[345]

“Andolsun şiddetle çekip çıkaranlara,”[346]

“Usulcacık çekenlere,”[347]

“Yaydıkça yayanlara,”[348]

“İnmekte olan yıldıza andolsun ki,”[349]

“Andolsun o harıl harıl koşular koşanlara,”[350]

“Andolsun fecre.”[351]

“Hayır, andolsun aya,”[352]

“Andolsun iyilik yapılması için (o birbiri ardınca) gönderilenlere,”[353]

“Herşeyin çiftine de, tekine de and olsun;”[354]

“Dönüp gitmekte olan geceye,”[355]

“Kararmaya yüz tuttuğunda geceye andolsun,”[356]

“Geceye ve gecenin içinde olan şeylere and olsun;”[357]

“Gelip geçen geceye and olsun ki, bunların herbiri akıl sahibi için birer yemine değmez mı?”[358]

“Onu örten geceye,”[359]

“Kararıp ortalığı bürüdüğü zaman geceye and olsun.”[360]

“Sükun erdiği zaman geceye and olsun ki,”[361]

“Hayır! Rabbine andolsun ki iş bildikleri gibi değil, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olamazlar.”[362]

“Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma (fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber!) Sabredenleri müjdele!”[363]

---

[340] En’am.23.
[341] Zariyat.1,1-4.
[342] Şems.1.
[343] Duha.1.
[344] Tarık.1.
[345] Tur.1.
[346] Naziat.1.
[347] Naziat.2.
[348] Mürselat.3,1-5.
[349] Necm.1.
[350] Adiyat.1.
[351] Fecr.1.
[352] Müddessir.32.
[353] Mürselat.1.
[354] Fecr.3.
[355] Müddessir.33.
[356] Tekvir.17.
[357] İnşikak.17.
[358] Fecr.4-5.
[359] Şems.4.
[360] Leyl.1.
[361] Duha.2.
[362] Nisa.65.
[363] Bakara.155.

“Andolsun ki içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz.”[364]

“Erkek veya kadın, mümin olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâfatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.”[365]

“İman edip iyi işler yapanların kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz.”[366]

“Biz mutlaka inkâr edenlere şiddetli bir azab tattıracağız. Ve onlara yaptıkları amellerin en kötüsünün cezasını vereceğiz.”[367]

“Sizin yanınızdaki dünya malı tükenir, Allah'ın katındakiler ise tükenmez. Muhakkak ki biz, Allah yolunda sabredenleri, yaptıkları amelin daha güzeliyle mükafatlandıracağız.”[368]

“Kendilerine elçi gönderilmiş olanlara da soracağız, gönderilen elçilere de soracağız.”[369]

“(Ey elçi) Onlara var (söyle); iyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları, muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız!"[370]

“Şu bir gerçek ki, onlara o en büyük azabdan önce yakın azabdan (dünyada) da tattıracağız. Umulur ki, (kötülükten) dönerler.”[371]

“Andolsun ki kendisine dokunan bir zarardan sonra, biz ona tarafımızdan bir rahmet tattırsak, O: "Bu benim hakkımdır, kıyametin kopacağını da sanmıyorum, Rabbime döndürülmüş olsam bile mutlaka O'nun yanında benim için daha güzel şeyler vardır" der. Biz o inkâr edenlere yaptıkları şeyleri mutlaka haber vereceğiz ve onlara ağır bir azap tattıracağız.”[372]

“Ne zaman ki, azap üzerlerine çöktü, dediler ki, "Ey Musa! Bizim için Rabbine dua et, sana olan ahdi hürmetine eğer bizden bu azabı kaldırır uzaklaştırırsan, yemin olsun ki, sana kesinlikle iman edeceğiz. Ve İsrailoğullarını seninle birlikte göndereceğiz."[373]

“Ve Onlardan sonra sizi mutlaka o yerde yerleştireceğiz. Bu, makamımdan ve tehdidimden korkan içindir.”[374]

“Ve elbette kendilerini dosdoğru bir yola çıkarırdık.”[375]

“Zilhicce ayının ilk on gecesine and olsun;”[376]

“Onlar dediler ki: "Herhalde biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık. Eğer bu işten vazgeçmezseniz, andolsun ki, sizi hiç tınmadan taşlarız ve mutlaka bizden size pek acıklı bir azab dokunur."[377]

“Allah sizden iman edip güzel işler yapanlara, kendilerinden öncekileri yaptığı gibi onları da muhakkak yeryüzünün hükümranları yapacağına, onlara kendiler çin hoş gördüğü dinlerini kuvvetle icra etme gücü vereceğine, kesinlikle onları korkularının arkasından güvenceye erdireceğine dair, yeminle söz verdi. Onlar, hakkımda hiçbir şeyi

---

[364] Muhammed.31.
[365] Nahl.97.
[366] Ankebut.7.
[367] Fussilet.27.
[368] Nahl.96.
[369] A’raf.6.
[370] Neml.37.
[371] Secde.21.
[372] Fussilet.50.
[373] A’raf.134.
[374] İbrahim.14.
[375] Nisa.68.
[376] Fecr.2.
[377] Yasin.18.

ortak koşmayarak yalnızca Bana ibadet edeceklerdir. Artık bundan sonra kim nankörlük ederse, onlar fasıkların ta kendileridir!"[378]

" (Fakat gerçek şu ki) elbette kendi yüklerini, kendi yükleriyle birlikte nice yükleri (başkalarını saptırmanın vebalini) taşıyacaklar ve uydurup durdukları şeylerden kıyamet günü mutlaka sorguya çekileceklerdir."[379]

"Andolsun ki, Allah, İsrail oğullarından söz almıştı, içlerinden on iki kefil de göndermiştik ve Allah: "Haberiniz olsun Ben sizinle beraberim. Andolsun ki, eğer siz namazı kılar, zekatı verir, peygamberime inanır, kendilerine kuvvetle yardım eder ve Allah'a gönülden ödünç verirseniz, kesinlikle günahlarınızı silerim ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Bundan sonra içinizden her kim nankörlük edip küfre saparsa, artık düz yolun ortasından sapmış, kendini zayi etmiş olur." diye buyurmuştu."[380]

"Bunun üzerine Rableri, onların dualarını kabul etti. (Dedi ki:) Ben, erkek olsun kadın olsun -ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım. Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler; andolsun, ben de onların kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Bu mükâfat, Allah tarafındandır. Allah; karşılığın güzeli O'nun katındadır."[381]

"Firavun (kızgınlık içinde) dedi ki: "Ben size izin vermeden O'na iman ettiniz ha! Anlaşıldı ki o size sihri öğreten büyüğünüzmüş! Ama şimdi bileceksiniz: Andolsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi çarmıha gerdireceğim!"[382]

"Firavun: "Ben size izin vermeden mi ona iman ettiniz? O, muhakkak size sihir öğreten büyüğünüzdür. And olsun ki, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve muhakkak sizi hurma dallarına asacağım. Böylece hangimizin azabının daha şiddetli ve devamlı olduğunu bileceksiniz" dedi."[383]

"Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler (dedi). Kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düşmüştür."[384]

"Allah: "Ey Rabbim, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki. kesinlikle ben yeryüzünde onlar için tezyinat yapacağım ve hepsini azdıracağım!"[385]

"Nefse ve ona birtakım kabiliyetler verene,"[386]

"Andolsun o incire, o zeytine,"[387]

"Sina dağına"[388]

"Ve bu güvenli beldeye andolsun ki,"[389]

MEHMET ÖZÇELİK
19-11-2006

---

[378] Nur.55.
[379] Ankebut.13.
[380] Maide.12.
[381] Al-i İmran.195.
[382] Şuara.49.
[383] Taha.71.
[384] Nisa.119.
[385] Hicr.39.
[386] Şems.7,1-8.
[387] Tin.1.
[388] Tin.2.
[389] Tin.3.

KADININ ŞERRİ

Kadın hakkında tarih boyunca ya ifrat edilmiş veya tefrit…

İslâmiyet kadını layık olduğu yere oturtturarak,Allah'ın ona verdiği değeri ve yeri tam tesbit etmiştir.

Kadın bir yandan acaba ruhu var mı,insan mı gibi aşağılayıcı ifadeler içerisinde değerlendirilirken,diğer yandan da cahiliyet döneminde başlı başına kız çocuğu bir utanç sebebi kabul edilmiş,kız çocuğunun olduğunun bildirilmesi,idam fermanının bildirilmesinden daha aşağılayıcı ve utanç sebebi addedilmiştir.

Bir yandan da putlara kadın adları da verilerek,haddinden fazla yükseltilmiştir.

Ancak genel olarak tarih boyunca kadın geri sınıflara itilmiş ve değerlendirilmiştir.

İslâmiyette ise konumu belirlenmiş,erkek gibi –bazı ufak tefek farklılıklar olsa da-oda dinden sorumlu bir kişi olarak kabul edilmiştir.Kur'an erkeğe de kadına da beraber hitab etmektedir.

Mesela:Fıkıhta geçen İla;islamdan önce kadının boşanması zorlaştırılmakta idi.İslam bunu 4 ayla sınırlandırdı.[390]Kadın bu durumda her şeye katlanmak mecburiyetinde kalıyor,mahkum durumda oluyordu.Başkaları ile evlenmesine de müsaade edilmiyordu.

Ahirette sorguya sadece erkekler değil,kadınlarda çekileceklerdir.Herkese soruldukları sorulardan onlara da sorulacaktır.

Üstünlüğün erkek ve kadında olmasından ziyade,dinin tabiriyle üstünlüğün takvada yani günahlardan kaçınmada olduğu bilinmelidir.Nitekim zahiren mübalağa gibi görülsede,bir Fir'avunun karısı Âsiye,Hz.İsa'nın annesi Meryem,Efendimizin eşi Hz.Hatice ve kızı Hz.Fatıma binlerce erkeğe bedeldir.

Beyler eşlerinden dolayı evliya oldukları gibi,eşlerde beylerinden dolayı evliya olabilirler.

Erkeklerden Fatih çıksa bile,kadınlardan da Fatihleri doğuranlar çıkmaktadır.

Fir'avunları doğuranlar kadınlar oldukları gibi,Musa'yı da doğuranlar yine onlardır.

İslâmiyette kadını öven bir çok materyal vardır.Biz ona girmeyip,tarih boyunca kadının şerre alet edilmesini mücmel olarak nazara vereceğiz;

-İnsanoğlunun dünyaya gelişi ilk kadın eliyle olmuştur.Yani Hz.Havva'nın Hz.Âdem'i ikna edip,şeytana aldanarak yasak meyveden yemesiyle dünya memleketine ve imtihan alanına inmeye start vermiştir.Böylece ilk imtihanın başlangıcı kadın eliyle olmuştur.

-" Birtakım kaynaklarda belirtildiğine göre, Hz. Havvâ her batında biri erkek biri kız iki çocuk dünyaya getiriyordu. Böyle kırk çocuk dünyaya getirdiği nakledilir. İlk ikizlerden erkeğin adı Kâbil, kızınki ise Aklima, Hâbil ile doğan kızın adı ise Lebuda'dır, denilir.[391]Bu konuda, çok güvenilir olmayan birtakım tefsir, tarih ve hikâye kitaplarında, ayrıca Yahudi ve Hıristiyan kaynaklarında birçok apogrif/uydurma bilgiler bulunmaktadır."

-Hz.Âdemin ilk çocukları olan Habil ile Kabilin mücadeleleri yani Kabilin Habili öldürmesi yine ikizi olan kızın güzel olup,kural gereği Habille evlenmesini hazmedemeyip,kardeşini bir kadın yüzünden öldürmüştür.İlk imtihan sorusu yine kadın üzerine olmuş ve olumsuzlukla sonuçlanmıştır.

-İnsanlık tarihi boyunca devletlere bakıldığında görülür ki;bunların yıkımları veya buralardaki fitnelerde kadınların rolleri küçümsenmeyecek kadar çoktur.

---

[390] **Bakara.226-232.**

[391] **Bilgi için bk. Sa'lebî, Arâisu'l-mecâlis, Kahire 1301, s. 17 vd.**

-Koca Osmanlıyı erkekler idare ettiği kadar,o erkekleri de eşleri idare etmektedir.

-İsrail oğulları zamanında 40 yıl mağarada uzlete çekilip ibadet etmekte olan bir zahid,şeytan tarafından kadın alet edilerek yoldan çıkarılmış,zinaya teşvik edilmiş, doğan çocuğunu öldürmüş ve imansız gitmeyle karşı karşıya gelmiştir.Buda kadın eliyle yapılmıştır.

-Bediüzzamanın tesbihatında yaptığı duada görülmektedir ki; Nefsin,şeytanın,ahirzamanın,süfyanın,deccalın,kabir azabı gibi şerlerden bir kere korunulması duada zikredilirken,kadınlardan korunulması üç kere zikredilmektedir;
***Allahümme ecirna min şerrin nisa,(Allahım kadının şerrinden bizi koru)**
***Allahümme ecirna min belain nisa, (Allahım kadının belasından bizi koru)**
***Allahümme ecirna min fitnetin nisa…(Allahım kadının fitnesinden bizi koru)**
diye dua edilmektedir.

-Bu zamanda şeytanın en büyük desise ve aldatması kadın eliyle olmaktadır. Sürekli kadın şeytanın şerrine,belasına ve fitnesine alet edilmektedir.Ve maalesef buna da alet olunmakta ve bir çokları yoldan çıkarılmaktadır.Şeytanın kumandasına girmektedir.

Özellikle gerek memleketimizde 1970 yıllarındaki kominizm furyasından sonra,1980-lerden itibaren sefahet insanlığı bekleyen en büyük veba ve bela olmuştur. Bugün dünya bu bela ile karşı karşıyadır.

Aslında bugün Türkiyedeki örtünmeye karşı alınan tavır;örtünenlerin örtünmesini çekememekten ziyade,kendi sefahetini ve ortamını kaybetme korkusudur.Sefahet ve rezaletine getirilecek kısıtlama veya en azından görerek vicdanen rahatsız olup serbestçe sefahetini sürdürememe düşüncesi bu saldırganlığa ve çığırtkanlığa sebeb olmaktadır.

Karşı çıkan insanların anaları ve neneleri de örtünmektedir.Ancak onların pazarında anne ve neneler değil de genç kızlar bulunduğundan,bu pazarı kaybetmek istememektedirler.

Mücadele fuhuş pazarı üzerine cereyan etmektedir.Destekde fuhuş baronlarından gelmektedir.

Gazetelerinde boy boy fuhuş malları! sergileyenler,bu satışlarının düşeceğinden korktuklarından insansızca ve düşüncesizce sürekli saldırgan tavır almaktadırlar.

Kadın harcanmaktadır,oda bozuk para gibi…

O.Yüksel Serdengeçti-nin dediği gibi;kadınlara özgürlük adıyla,bir kocanın esaretinden kurtarılan? kadınlar,binlerce kocaya mahkum edilmektedirler.

Ölen ermeni asıllı ve umumhane evleri patroniçesi Manukyan,en çok vergi verenlerdendi.Elbette bu örtünme ve fuhşa engel olacak perdeleri istemez.O perdeleri kaldırmakla,nesilleri öldürmekle meşgul…

-Kadınlarda his duygusu hakimdir.Bu zayıf insanlar şefkat kahramanı oldukları gibi,şefkate de muhtaçtırlar.Çabuk aldanmaya ve kendileri eliyle aldatılmaya müsaittirler.

Kadının kalesi ve sığınma yeri,onun evidir.Ona dışarının yükünü de yüklemek,ona değer vermek değil,değerini düşürmektir.Kadınlar yuvalarından çıkarılmamalı,yuvalarına dönmelidirler.

-Çalışan kadının çocuğu;
Bugün de beni kime bırakacaksın?
Neden çalışıyorsun?
Niye beni başkasına bırakıyorsun?
Telefon edip;Hala işin bitmedi mi?Ne zaman geleceksin?
Annem beni sevmiyor.

Anne gelince de;her türlü hırçınlığı yapıp,olur olmaz şeylerden ağlıyor, bağırıp, sızlanıyor.
Her yönüyle anne şefkatinin eksikliğini hissedip,onu başka şeylerle dolduramadığından boşluğunu olumsuz yönlerle gösteriyor.

Bizde sözümüzü Bediüzzamanın bir duasıyla bitirelim:

"Taife-i nisâiye (kadınlar taifesi), fıtraten yüksek ahlâka menşe olduğu gibi, fısk ve sefahatte dünya zevki için kabiliyetleri yok hükmündedir. Demek onlar daire-i terbiye-i İslâmiye içinde mesut bir aile hayatını geçirmeye mahsus bir nevi mübarek mahlûkturlar. Bu mübarekleri ifsad eden komiteler kahrolsunlar! Allah, bu hemşirelerimi de bu serserilerin şerlerinden muhafaza eylesin. Âmin."[392]

"Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, hoş görür ve bağışlarsanız, bilin ki Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.
Muhakkak ki, mallarınız ve evlatlarınız bir imtihan vesilesidir, Allah ise O'nun nezdinde pek büyük bir mükâfaat vardır."[393]

Mehmet ÖZÇELİK

AHMET TAŞAN

Ben bir keresinde sürekli dayımın Adıyamana gelmesini çok istiyor her gece yatarken dua ediyordum. Uzun süre gelmemişti. Bu yıl ramazan bayramından önceki gün geldi. Ama ben görmedim daha sonra bayramda Malatya ya gitti.Bizde gittik. Orada dayımı görünce çok sevindim.Onunla bayramlaştık.Bayramın 2. günü orada pikniğe gittik ve 3. günün gecesi döndük ve şimdi hala onu özlüyorum ve şimdi o İstanbulda yatarken hala özlüyorum,dayımı inşallah gelir ve bir daha gitmez.Allahım duamı kabul et.

ONUR IŞIK

Ben bir gün annemle yürürken kayboldum.Dedim ki Allahım ne olur annemi bulup boynuna sarılıp onu öpeyim. O sırada ne olduysa karşıma annem çıktı. Bende koşa koşa gidip annemi öptüm.

SEDANUR BENLİCE

3. sınıftayken maçımızda gol atmak için bismillah dedim ve bizim takım gol attı.

***Bir kere de öğretmenimiz müfettişlik sınavına girdiğinde sınıfça öğretmenimizin kazanmaması için dua ettik ve 1 puanla öğretmenimiz sınavı kaybetti.**

***Sınıfça yağmurun yağması için dua ettik.10 dakika sürmeden yağmur yağdı.**

MEDİA SERTKAYA

Halamın kızı Vanda oturuyordu.Hemşireydi ve Adıyamana taşınacaklardı.

---

[392] Lem'alar.24.Lem'a.sh.204.
[393] Teğabun.14-15.

Ama sonra gelemeyeceğiz dediler. Ben çok üzüldüm ve akşam o kadar dua ettim ki sabah kalktığımda annem duan kabul oldu dedi ve sevinçten ağlayacaktım. 10 gün sonra Adıyamana taşındılar.

FATİH DOĞAN

4.sınıftayken Çarşamba günüydü. Ogün il genelinde sınav yapıldı. Bu sınava çok çalışmıştım. İnşallah kazanıcaktım. Allaha çok dua etmiştim. Çünkü Allah çocukların dualarını kabul eder. 10 gün geçti sınav sonuçları geldi. İl birincisi oldum. Allah dualarımı kabul etti.

ELİF DOĞA:
Ramazan ayında dua ettik. sınıfça hepimiz yağmur duası yaptık ve duamız kabul oldu.çalışıp allah'a dua ettim. yazılıdan 92 ve 85 aldım.

ATABERK YILDIZHAN

***Birgün halam hamile oldu.Çocuğun erkek olmasını istedim erkek oldu.**

***Ben fen ve teknolojiden yüzden beş almak için dua ettim ve oldu.**

NAZİF POLAT

Geçen sene futbol takımımızın şampiyon olması için dua ettim.duam tuttu takımımız şampiyon oldu.

FATİH SÜZEN

O hafta galatasarayın maçı vardı..istambul büyük şehir belediyeyle yapıyordu.Dakika 5'di Galatasaray 1-0 yeniliyordu. DK 40 tı 2-0 yeniliyordu dua ettim ve 2-2 berabere kaldık.Allahım şükürler olsun dedim. Duamı kabul ettin dedim.

GÖKÇE NUR SEÇİLMİŞ

Allahım birçok kişi hacca gitmek istiyor ama paraları yok.Tüm fakirlere yardım edin evleri olmayanlara ev verin, yakacak kömürü olmayan herkese verin. Allahım dualarımı kabul et amin.

EMRULLAH BEYAZ

Ben bir keresinde dua ettim.Benim dayımın gelmesi için bayramda babam dediki yarın dayın gelecek. Ben çok sevindim ve dayım geldi.

ALİ ÇEVİK

Bir gün gittiğim kursta büyük bir sınav olduk.Ve ben ilk üçe girmek için dua ettim ve bir hafta sonra sınav sonuçları açıklandı.Ve ben ikinci olmuştum.

BUĞRA TEMEL:

Günlerden bir gün sabah kalktım.Çok heyecanlıydım.Niye biliyor musunuz?Yarın sabah önemli bir basketbol maçımız vardı.Akşam oldu,bildiğim tüm duaları söyledim ve yattım.Sabah oldu basketbol maçına gittim.Tahmin edin,maç kaç kaç bitti,60-39 yendik.Eve geldim,Allah'a binlerce şükrettim.

KÜBRA AKINCI:

Dedem 2 kere hacca gitmiş,anneannemde 1 kere gitmiş.Geldiklerinde hurma ve kolye getirmişlerdi.Kolyenin kokusu bir fenaydı geldiklerinde.Ben çok sevindim ve dedim ki;Ben de bir gün hacca giderim.Babamda hacca gidecekti.Ama kandırmışlar,gitmediği için çok üzüldüm.Ve her gece babam için dua ediyorum.Babam için şimdi adam hapiste,inşallah bir gün o adam cezasını bulur.Komşumuzda hacca gitti,bizlere bir sürü şey getirdi.Bana kolye,kardeşlerime fotoğraf makinası getirdi.

CUMHUR ASKAROĞLU:

Bir kere bilgisayarım olsun diye dua ettim.Ben dua ederken bilgisayar nasıl olursa olsun diye dua ettim.Ve en güzel bilgisayar eve geldi.Bu civarın en güzel bilgisayarı.

MUHAMMET MEMİŞ:
Yüz kere bisikletim olsun diye dua ediyordum.Yaz tatilini bekledim.Babam dedi,karnen iyi olursa alırız.Sonra yaz tatili geldi,dua ettim,inşallah karnemde hepsi beş olur diye.Sabah kalktım okula gittim.Öğretmenimiz karneleri dağıtıyordu.Karnemi aldım baktım takdir almışım.Sonra babamı sabah kaldırdım gittik,bisiklet aldık,çok sevindim.

İHSAN DÜZENLİ:

Derse başlarken yada sınava başlarken kul hü-yü okurum ve o derste başarılı olurum.Onun için her sınava başlarken dua ederim.

***Yağmur yada kar yağmasını istediğimde dua ederim.**

***Turnuva maçlarına başlarken dua ederim.O turnuvada şu duayı söylerim;Kevser-i ve o turnuva takımımız başarılı olur.Ve derslerime çalışır,daha sonra dua ederim.**

ESRA GÖKTEPE:

Sevgili öğretmenim.Benim sevdiğim dua var.Duaların hepsini seviyorum,bütün duaları ezberlemek istiyorum.Bir gün abdestimi aldım.Elime dua kitabını aldım.Ezberlemeye başladım.Tam tamına beş dua okudum,ezberledim.Bunlar,Kevser,Sübhaneke,İhlas,Fatiha,Ettehiyyatu-yu ezberledim.Yaşım ondur.Bütün duaları ezberlemek istiyorum.

AHMET ESEN:

Hocam,ben bir gece yatacağım zaman dua ettim ve dedim ki;Allahım,inşallah yarın yağmur yağar,dedim.Ve sabah olunca pencereyi açtığımda yağmur yağıyordu.

***Ben günlerden bir gün,yarın yazılı olacaktım diye çok çalıştım.Ve sonrada dua ettim.Allahım inşallah yarın yazılıdan en az 90 almam için dua ettim.Yazılıdan sonra öğretmen yazılı sonucunu söylerken bana sıra geldi.Yazılı sonucunda 92 aldım,Allah'a çok teşekkür ettim.**

***Dedem ile babaannem hacca gitmişti.Akşam Allah'a çok dua ettim ve dedim ki;Allahım,inşallah kazasız belasız geri dönerler ve sonrada kazasız belasız döndüler.**

ATABERK YILDIZHAN:

***Bir gün halam hamile oldu.Çocuğunun erkek olmasını istedim ve erkek oldu.**

***Bizim Mehmet Özçelik hocamızın hacca gitmesini istedik ve inşallah gider.**

***Ben Fen ve Teknoloji dersinden yüzden beş almak için dua ettim ve oldu.**

MEHMET ASLAN:

Mesela benim dedemin hacca gitmesini çok istedim,dua etti,ettim ve duam kabul oldu.Ondan dolayı Allah'a çok ve çok teşekkür ettim.İki sene sonra dedem dedi ki;ben bir daha gideceğim.Buna ise öbür seferkinden daha çok dua ettim.Ve bu duamda eskisi gibi kabul oldu.

ENES KESER:

Ana sınıfında idim,bir arkadaşımın doğum gününde çok güzel bir hediye verilmişti öğretmen tarafından.Dua ettim,çok dua ettim.Bir gün annem gil söylemediğim halde bana da aldılar.

***Benim en çok dua ettiğim şey bir bisikletimin olması idi.Her boş zamanımda ve gece yatarken dua ederdim.Bir gün babam çarşıya gidiyorum diye çıkarken arkadaşlarımı bisikletle gezerken görünce,çarşıdan geldiğinde banada çok güzel bir bisiklet almıştı.**

***Adıyaman genelindeki sınava çok çalışmıştım.Sınava bir gün kalınca çok dua ettim,ilk üçe gireyim diye.Sınav sonucu gelince baktım,3756 kişinin arasından üçüncü olmuşum.Allah'a şükrettim.**

CİHANGİR ENES SUCU:

Bir keresinde yolda fakir bir aile görmüştüm.O aile için,Allahım bu ailenin durumu iyileşsin diye dua etmiştim ve duam gerçek oldu ve o ailenin babası bir iş buldu ve bu ailenin para durumu iyileşti.

***Bir kere öğretmenimizle birlikte yağmur yağsın diye dua ettik ve duamız gerçekleşti..Ertesi gün çok iyi bir yağmur yağdı.**

ÖZGÜR KIRNAP:

***Okumayı çok istiyordum.Dua ettim ve rüyamda okumayı öğrendim.**

***Ben sınavdan önce dua ettim ve birinci oldum.Nasıl mı oldum?İlk önce çalıştım ve gerisini Allah'a bıraktım.**

NURAY ÜNİŞEN:

***Bir gün babam sefere gitmişti.Yük yoktu.Bende geceleri eve gelmesi için dua ettim,babam eve geldi.**

***Benim bir kardeşlim olacaktı.Annem kardeşimin erkek olacağını söyledi.Bende her gece kız olması için dua ediyordum.Sonra kardeşim kız oldu.**

***Bir gün arkadaşım Esra ile küstüm.Sonra her gece dua ederdim.Allahım arkadaşım Esra ile beni barıştır,ya Rabbim.Allah'da dualarımı kabul etti.Allahım seni çok seviyorum.**

M.YAKUP BİLGİÇ:

***Ben hergün yatarken dua ediyordum.Ve bir gün yatarken yine dua ettim.Duamda;Allahım rüyamda inşallah kötü şeyler görmem,iyi şeyler görürüm,dedim ve uyudum.Sabah kalkarken kendimi mutlu buldum.Çünkü ben rüyamda kötü şeyler görmedim,iyi şeyler gördüm.Ve duam kabul oldu.**

***Ben bir akşam arkadaşımın evinden geliyordum ve hava çok karanlıktı,çok korkuyordum.Yürüdüğüm halde kimse yoktu.Ve ben çok korkuyordum.Allaha dua ettim.Ve duamda şunları söyledim:Allahım beni koru,inşallah buradan sağ-salim eve giderim,dedim.Ve Allah duamı kabul etti.Sağ-salim eve döndüm.Allaha teşekkür ettim.Ve Allah beni korudu.**

AYŞE İLKNUR RÜZGAR:

***Bir tatile Kahramanmaraşa gidecektik.Annem gitmeyi kabul etmedi.Ben gitmeyi çok istiyordum.Allaha şöyle dua ettim;Allahım inşallah annemde,babamda gitmeyi kabul ederler.Kazasız-belasız gider ve geliriz.Duam kabul oldu.Gittik,çok güzel geçti ve sağ-salim geri döndük.**

***Ablam sınava girecekti,çok çalıştı.Bu çalışmasından dolayı çabasının boşa çıkmaması ve sınavda güzel not alması için dua ettim.Duam kabul oldu.**

***29 Ekim Cumhuriyet bayramında görev almıştım.Çok güzel okumak için çok dua ettim.Dualarım kabul oldu.**

***Annemin hastalığından dolayı annem ve babam Konyaya gittiler.Annemin iyileşmesi ve çabuk gelmeleri için dua ettim.Duam kabul oldu.**

SENA AKYÜZ:

***Elazığa gidecektik.Babamın işi çıktı gidemedik ama kardeşim ve ben gece o kadar çok dua ettik ki,Allah dualarımızı kabul etti ve gittik.**

***Bir keresinde yazılı olmuştum,yine Allaha dua ettim.İnşaallah 100 alabileyim.Eğer hayırlı değilse ne olursa olsun diye dua etmiştim ve 100 aldım.**

***Futbol maçına kızlar girecekti,yine Allaha,ne olur Allahım hayırlısıyla biz kazanalım diye gece dua ediyordum.Sabah okula geldik,baktım ki yine biz yenmişiz,pastalar gelmiş.**

***Seviye tesbit sınavına girmiştik.İnşaallah ilk onun içine girerim,demiştim ve tamda onuncu oldum.Ve tuvalet temizlemekten kurtuldum.**

***Annem öğretmenlik sınavına girmişti.Allahım hayırlıysa güzel not alsın,demiştim.Annemde çok güzel not aldı ve kazandı.**

***Kardeşim olurken,Allahım eli kolu,zihni yerinde olsun,yarabbim diye dua ettim ve Allah duamı kabul etti.**

HİCRET ESEN:

Allahım sen herkesi yarattın.Benim duamı kabul et.Duam:Allahım öğretmenim bana çok şey öğretti.Ben de mesleğimi seçtim,o mesleği gerçekleştir,Allahım.Mesleğim;Öğretmenliktir.Öğretmenimin yüzünü kara çıkarmayacağım.Onun için duamı kabul eyle,amin.

CUMA BURAK KOÇ:

Beşiktaş ile marsilyanın maçı vardı.Duamı ettim.Beşiktaş Marsilyayı 2-1 yendi.Ben gene Beşiktaş-Trabzon maçında dua ettim.Beşiktaş 3-2- yendi.Şampiyon kartalın inanılmaz maçı vardı.

BÜŞRA ÇELİK:

***O gün Fen yazılısı vardı.Çalışmıştım,sonra da dua ettim.Allahaerimi açarak dua ettim.Sonra ise duam tuttu ve çok güzel not aldım.**

***Ogün ablamın sınavı vardı,o da bursluluk sınavıydı.Ablamın sınavı için çok ama çok dua ettim.Ve sonra ablam bursluğu kazandı.**

***Bu yaz Tatilinde Kur'an Kursuna gittim ve Allaha dua ettim,Kur'an-a geçmem için ve sonra bir haftaya yakın Kur'an-a geçtim.**

***Geçen kış dua etmiştim,yağmur yağsın diye ve yağmur yağdı.**

***Yeni evimize çok taşınmak istiyordum.Allaha dua ettim ve taşındık.**

***Babam Çanakkaleye gittiğinde gelmesi için dua ettim ve hemen geldi.**

***Okulda deneme sınavı olduk ve Allaha dua ettim,Allahım sen beni ilk ona girdir dedim ve çalıştım.Ve ilk ona girdim.**

BURAK AKGÜN:

Öğretmenim,ben anneannem gilin hacca gitmesini istemiştim.Duam kabul oldu.Anneannemgil hacca gitti.Gittiği zaman bana bir oyuncak araba getirdiler.Ben çok sevinmiştim.Hacdan geldiklerinde ellerini öptü ve bana be getirdiniz diye sordum.Tabi daha yeni geldikleri için biraz bekledim.Yemeklerini yeyip biraz bize hacdan bahsettiler.Bende heyecanla bekliyordum.Sonra kalbim tık tık diye atmaya başladı.Arabaları çıkarttıkları zaman çok sevinmiştim.Biraz oynadım.O akşamda Kabeden bahsetti.Şimdi hala bahsediyorlar.Bir kerede Umreye gitmek istiyorlar.Bir daha hacca giderlerse bize yine araba alacaklar.Alırlarsa da yine aynısı olacak.Ve ben yine çok sevineceğim.

EREN KORKMAZ:

Her şeyi yaratan Allahtır.Bir gün bir Allahın kulu demiş ki,Allahım namaz kılmayı öğreneyim.Sonra bir gün namaza gitmiş,bir de bakmış ki,namaz kılmayı öğrenmiş ve şöyle demiş;Allahım sana şükürler olsun.Ve o zamandan beri çok mutlu bir hayat içinde yaşamış.

ENİSE YÜCEL:

***Sosyal yazılısı olacaktık.Yazılı için hem çok çalıştım,hemde çok dua etmiştim.Ertesi gün yazılı olduk,Allaha şükür duam kabul oldu,sosyal yazılısından 91 almıştım ve çok sevindim.**

***Dayımın oğlu henüz 4 yaşındaydı.Bir gün mutfağa gidip iki maden şişesi alıp birbirine vurmuş,hem eline hemde biraz gözüne girmişti.Gözündeki camı çıkarmak için çalışmıştı ve cam gözünü kesmişti.Onun için çok ama çok dua etmiştim.Ve bir gün duam kabul olmuştu.Hepimiz çok sevinmişti.**

NAZİF POLAT:

***Geçen sene sınıf futbol takımımızın şampiyon olması için dua ettim.Duam tuttu,takımımız şampiyon oldu.**

***Geçen hafta sınavda ilk üçe girmek için dua ettim ve tuttu,ilk üçe girdim.**

***Tuttuğum takım olan FB'nin şampiyon olmasını istemiştim.Dua ettim,şampiyon oldu.**

MERVE SELVİ YAMAN:

Çarşamba günü seviye tesbit sınavı olmuştum.Ve sınavım çok iyi geçmişti.Allahıma ilk ona girmek için dua etmiştim ve o akşam rüyamda,sınıfta 8.olmuştum.Okulda ise 10.olduğumu görmüştüm.Herkes rüyalar gerçek olmaz diyorlardı.Bende çok üzülmüştüm.Ve o gün çok dua ettim.Sabah okula gittiğimde seviye tesbit sınavı sonuçları açıklanıyordu.Öğretmen Merve matematikten 15 yanlışım olduğunu ve buna nasıl üzüldüğümü hiç tahmin edemiyorum.Bende şaşırmıştım,öğretmenimde.Ve

öğretmenim sonuçların yanlış olduğunu söyledi ve rahatlamıştım.Bir gün sonra doğru seviye tesbit sonucu geldi.Sınıfta 8.,okulda 10. olduğumu öğretmenim söylemişti.Bende Allaha binlerce şükrediyorum.Ve Allahın bize verdiği sorumluluklarımı yerine getiriyorum.

ASENA ÖNEL:

Bir gün babam ameliyat olacaktı.Ben bunu bilmiyordum.Annem bana bir arkadaşıma gitmemi söylemişti.Ben oraya gittim.Ben sordum,arkadaşımın annesine.Annesi ise,baban herhalde ameliyat olacak ,biraz sonra gelirler,ben buna çok üzülmüştüm.Sonra ben arkadaşımla dersimize çalıştık.Ben annemle babamı ve kardeşimi çok özlemiştim.Sonra zil çaldı.Ben hemen kapıya koştum.Anneme sarıldım.Anneme sordum.Anne babam nerede?Annem;
Kızım baban bir yere gitti,dedi.
Annem çok üzgün görünüyordu.Sonra annem ağladı.Sonra yemeğimizi yedik.Arkadaşımın babası bizi eve götürdü.
Sora ben eve gittiğimde,yatağa yattığımda ağladım.Ben ağlayıp dua ettim.Çok üzgündüm.Sonra ertesi gün okula gittiğimde,üzgün olduğumu gören arkadaşlar,ne oldu diye sordular.Ben sonra eve geldim.Kapıyı çaldım,birden babamı karşımda gördüm,babamı çok özlemiştim.Ona mektub yazmıştım.Babama verdim.Ve duam kabul oldu.Yatarken,Allaha şükür ettim.

M.GÜRKAN ÜNSAL:

Benim hiç oyuncağım yoktu.Oyuncaksız çok canım sıkılıyordu.Ve ben oyuncağımın olmasını çok istiyordum.Allah-u Taalaya diyordum ki;Allahım sen benim bir oyuncağımın olmasını sağla.Ben sonra amin diyerek bekledim.Ben sonra bir baktım ki,babam bana oyuncak almış ve o oyuncakta çok güzel bir oyuncaktı.Ondan sonra oyuncağımla çok güzel oynadım ve mutlu oldum.

ABDURRAHMAN BİLGİÇ:

Yıl 2005.Annem benden gidip dükkanımızdan çay bardağı almamı istedi.Dükkanımıza gidip çaybardağını aldım.Yolda gelirken çocuklar tarlada uçurtma uçuruyorlardı.Biraz onları izledim,sonra tekrar yola koyuldum.Gelirken Atatürk bulvarından geçtim.Tam yolun sonuna geldim,bir bina önüme geldi,o bina bana tanıdık gelmişti.Binanın sağına döndüm,biraz yürüdüm,önüme bir adam çıktı,serseriye benziyordu.zaten serseri olduğu her yerinden belliydi.Allaha çok dua ettim.İnşaallah kurtulurum diye.Geriye dönüp son hızımla koştum.O binaya girdim.Adam peşimden koştu.Her yerde beni aradı,beni kaçıracaktı.Orada bir adama söyledim.Beni evimin önüne bıraktı.Allaha çok dua etmiştim.Allahda benim duamı kabul etti.

FATMA NUR BOZ:

***Babaannem umreye gidecekti.Diyanete gitmişti.Çıkması için çok dua ettik.Sonra babaanneme çıktı.Biz çok sevindik,umreye gitti.**

***Yaz tatilinde babaannemgilde oturuyorduk.Teyzemler almanyadan gelecekti.Bu sene gelmediler,sonra teyzemler geldi.**

CEYDA RÜZGAR:

***Türkçe yazılısı olacaktık,5 almam için çok ama çok dua etmiştim.Yazılı olduk.Öğretmenimiz sonuçları açıkladığında birkaç arkadaşım 100,95,90,85 almıştı.Sıra bana geldi.Kalbim küt küt atıyordu.Öğretmenim;**
Ceyda,90 aldı,dedi.Çok sevinmiştim.Ogünden bugüne kadar tüm yazılılarda 85 yada 90 almıştım.Duam kabul oldu.

***Çok hastaydım.İyileşmem için,okula gitmem,arkadaşlarımla oynamak için çok ama çok dua etmiştim.Hastaneye gittik.Birkaç gün sonra iyileşirsin dedi.Ogün geçti.Okula gidecektim.Allah duamı kabul etmişti.Çok sevinmiştim.**

BÜŞRA AKINCI:

***Amcam istanbuldan geleceğini söyledi.Bende dua ettim,inşallah kazasız-belasız gelir ve gider.Ve duam kabul oldu.Amcam kazasız-belasız geldi ve gitti.**

***Yazılıya girecektim.Çok az çalışmıştım ve dua ettim,yazılıdan çok iyi aldım.**

ZEYNEP TOZKOPARAN:

***Bir gün okuldan çıkıp eve gelirken çok acıkmıştım ve Allah'a dua ettim dedim ki;Allah'ım ne olur eve geldiğimde evde içli köfte olsun dedim ve eve vardığımda evde içli köfte vardı.**

***Biz ailece para topluyorduk ve bu parayla anneme Risale alacaktık.Kampanya vardı ve paramız çok azdı.Allah'a dua ettim ki,inşallah paramız tam olur,anneme risale alırız ve paramız tam oldu ve anneme Risale aldık.**
Allahım sana şükürler olsun.

BERFİN YAPICI:

***Ben bir keresinde tatile gitmemiz için dua etmiştim.Çok istekliydim.Bir çok dua ettim.Sonunda duam kabul oldu.Tatile gittik.Gitmeden önce inşallah gideriz dedim ve gittik.**

***Dayımgil Çanakkalede idi.Dayımgilin Adıyamana gelmesini çok istemiştim.Onlar geldi ama kuzenlerimizi getirmedi.Çok üzüntülüydüm.**

MUHAMMED TAŞ:

Benim kabul edilen duam;ben dedim ki,bizim bir aracımız olsun dedim.Ve duam kabul oldu.

İSİMSİZ:

Babam ile babamın babası boş bir olay için tartıştılar.Ve babam çok kızdı.Ve sabah kalktığımda yatağında yoktu.Ve anneme sordum.Ve oda babamın nereye gittiğini bilmiyormuş.Ve biraz sonra bir telefon çaldı.Ve ben cevap verdim.Ve arayan benim

babammış.Ve ne zaman geleceksin,dedim.Bilmiyorum dedi.Ve her zaman dua ettim.İnşaallah en kısa zamanda kazasız belasız gelsin,dedim.Ve babam Almanyadan geldi.Ve duam kabul oldu ve çok sevindim.

UĞUR YAŞAR:

Ben matematik yazılısında dua etmiştim.Ve yazılı olduk.Yazılı olduğumuz günden bir gün sonra 3 ders sonra öğretmen yazılı sonuçlarını okudu.Ve ben sınıfta en çok puan alan kişi olmuştum.Ve ben yazılıdan 98 aldım.Ve duam kabul oldu.

SENEM GÜL:

***Annemin babası ölmüş.Annem rüyasında babasını görmüştü.Ama tam net görmüyordu.Annem dua etti ve rüyasında net bir şekilde babasını gördü.**

***Benim annem bana hamileymiş.Merve ablamda beni kıskanıyormuş.Ama beni istiyormuş,sadece kız olmamı istiyormuş.Kız olmuş.Annemgilde süpriz olsun diye öğrenmemiş.**

***Küçükken anneme çikolata alayımı dermişim.Annem hayır dermiş.Bende dua edermişim.**
Allahım ne olursun annem kapıdan girsin,bana al çikolatayı desin demişim.Sonradan annem gelip bana,al demiş.Duam kabul oldu.Allahım teşekkür ederim,derdim.

***Bizim kalorifer kazanı ses çıkarıyor.Bende o sesin çıkmasını istemiyordum.Çünkü korkuyorum.Dua ederdim.İnşaallah bu ses durur,derdim.Bu duam kabul oldu.**

ZELİHA AYDINLIK:

***Ben yağmurun yağmasını istedim.Ve bunun gerçekleşmesi için her gün dua ediyordum.Yatıp kalkıp dua ediyordum.Ve aradan zaman geçtikten sonra yağmur yağmaya başladı.Okuduğum duada kabul oldu ve çok sevindim.Şu anda bile dua etmeye devam edeceğim.**

***Ben yazılı olacaktım.Hem Allaha dua ediyordum,hem de çok çalışıyordum.Ama çok çalışıyordum.Daha sonra yazılıya girdim.Soruları çözdüm.Sonra aradan iki gün geçti,öğretmenimiz okudu.Beş almıştım.O zamanda çok sevindim,mutlu oldum.**

İBRAHİM ALAN:

Bir gün biz tatile çıkmıştık.Bir yerde konakladık.Ve birazcık gezdik dolaştık.,tarihi bir yerdi.Sonra arabamızı bir yere parkedip yaya olarak gezdik ve fotoğraflar çekdik.Arabamızın yanına geldiğimizde,arabanın anahtarı kaybolmuştu.Aramaya çıktık,sonra ben ve annem dua etmeye başladık,arabanın anahtarı bulunsun diye,bulamadık.Sonra babam karakola gitti,bir de baktım ki babam anahtarla geldi.Bir polis anahtarı bulmuş ve karakola getirmiş,sonra yola koyulduk.

S.BETÜL BOZTEPE:

Bir gün benim babaannem gilden bir ses duydum ve gittim.Babaannem başının önündeki ağacı kesiyordu ve ben kesmeyin diye bağırdım ve sonra sinirli bir şekilde;inşallah üçünüz hasta olursunuz diye dua ettim ve sabah kalktık ve yine gittik,gerçekten de hasta olmuştular ve o ağaç büyüdüğü zaman,az azda olsa babaannem iyileşiyordu ve diğerleri ise şu an mezarda…

ONUR ÇALGAN:

O akşam okuldan geldiğimde üstümü giydim ve babam yemek yemek için İşten hala gelmemişti ve annem dayanamayıp telefonuyla aradı ve telefon konuşmasında babamı duydum.Dedi ki,Ben yoldan geçerken yaşlı bir adam ışıkları görmeden geçti,babam ona çarpmıştı.Bunu duyunca çok üzüldüm ve dua ettim,duamda şöyle dedim;
İnşallah babam adamı öldürmemiştir,hapisede girmemiştir.Ve aradan bir sat geçti,babam geldi.Yine telaşlandım çünkü kapı çalmıştı ve babam geldi ve sevindim.Babam bana baktı ve bende gülümsedim ve duam kabul oldu.Babam zarar görmemişti.

AYŞE İLKNUR RÜZGAR:

***Benim ablam önemli bir sınava girmişti.Onun iyi bir not alması için dua ettim; Allahım,inşallah ablam ve bütün arkadaşları çok iyi notlar alırlar,dedim.Ablam sınavdan çıktı,bütün arkadaşları ve kendisi çok güzel notlar almışlardı.**

***Biz ailece tatile gidecektik.Annem gitmeyi istemedi.Ben ise şöyle dua etmiştim; Allahım,inşallah tatile gideriz,çok güzel geçer ve kazasız belasız geliriz.Gittik ve çok güzel geçti.Ve kazasız belasız geri döndük.**

BETÜL GENÇ:
Bir akşam günü ben,kardeşim ve babaannem ile birlikte dua etmeye başladık.Bu ettiğimiz duanın kabul edildiğini düşünüyorum.Eğer bu duam burada gerçekleşmese de ahrette veya daha yakında gerçekleşeceğini umuyorum.Çünkü bu duamı bütün Müslüman ailem ve aileler için yapmıştım.İnşaallah hayırlı olur.Amin.

SEDA ÖLÇER.

***Annemin doğum yapması yaklaşmıştı.Doktor birinin yaşayıp birinin öleceğini söylemişti.Çok üzüldüm ama dualarımı da eksik etmemiştim.Daha sonra haber geldi,annem sağlığına kavuşmuş,bebeklerin ikisinin de yaşadığını gördüğümde çok sevinmiştim ve orada anlamıştım ki;Dua her şeyin çaresidir.**

***Ogün teyzem İstanbuldan gelecekti,çok mutluydum.Dua etmiştim;Allahım,inşallah teyzem gil kazasız belasız gelir ve o gün kazasız belasız gelmişlerdi.Anladım ki;dua her şeyin koruyucusudur.**

MERYEM DOĞAN:

Bir keresinde kardeşim bayılmıştı ve bende kardeşimin uyanmasını istemiştim.Duamı ettikten sonra bir saat kadar sonra kardeşim uyanmıştı.Fakat kardeşim bayılınca annemde üzüntüden bayılmıştı.Kardeşim uyandığında annemde uyandı.Ben şimdi biliyorum ki;Allah tüm dualarımızı kabul eder.

MUSTAFA UYANIK:

Teyzem gil çok fakirdi.Teyzemin kocasının sadece bir berber dükkanı var.Teyzem gilin evi kaledeydi.Toki konutlarından ev vereceklerdi ama tapuda bir karışıklık oldu.Mayıs ayında verecekleri evi,tapudan dolayı vermediler.Evi vermeleri için çok dua ettim ve teyzem gile Ekim ayında ev verdiler.Bu durumda gördüm ki;dua kabul edilmişti.

BURAK KURT:

Ben yatarken çok korkmuştum.Yatamadım,ödüm koptu.Artık ağlayacaktım,çok korkuyordum.Hemen babamın yanına gittim,babam bana şunu söyledi;
Sana bir hikaye söyleyeceğim;Bir gün bir hırsız varmış,hep hırsızlık yaparmış.Bir gün birinin evine girmeyi planlamış.Akşam gelmiş bir bakmış bir asker,ikinci gün gelmiş iki asker,üçüncü gün gelmiş dört asker,böyle decam etmiş.Cuma günü gelmiş.Demiş ki;Ben senin evine hırsızlık yapamay geldim,her seferinde kapıda asker bekliyordu.Bu nasıl olur?Bana da söyler misin?
O da;ben yatarken bir kez Fatiha,3 kez İhlas,4 kezde 'Erhamerrahimin'diyorum.Bütün malımı Allah'a emanet ediyorum.Birde o askerleri kötü bir şey yapacağında görebilirsin,demiş.Adam da hep 1 kez Fatiha,3 kez İhlas,4 kez de 'Erhamerrahimin' demiş.Hep böyle devam etmiş.Bende hep aynısını yapıyorum.

ÖZGE TORUN:

Allahıma dua ederek,Allahım inşallah sınıfta ilk üçe girerim,dedim ve 3. oldum.

EMRE YILDIRIM:

Bir gün ana sınıfındayken öğretmenimin tayini çıkmıştı.Onun 20 dakika olsa bile gelmesini istemiştim.Öğretmenim içeri girdi,herkes çok mutlu oldu.Bir kaç tane dosya alıp gidecekti.Dosyaları aldı ve gitti.Bizde şarkı söylemeye devam ettik ve işte o gün öyle geçti.
İslam her şeyin iyilik dinidir,en güzel din,en temiz dindir.

AHMET ÇATI:

Dayımın hasibe adındaki kızı hastaydı.Ben de onun iyi olmasını istiyordum.Bu yüzden ben de Allah'a dua ettim.Sonra dualarım kabul oldu ve bende çok sevindim.

ALİ ULUM:

Benim anne bir gün ameliyat olacaktı.Ben annemin iyileşmesini çok istiyordum.Ve namaz kılıp her namazın sonunda,anneme dua ediyordum.Ameliyattan sonra annemi eve getirdiler.Annem uyurken abdest alıp,namaz kılarak,namazın başında ve sonlarında anneme dua eder ederdim.Bir hafta boyunca namaz kılıp,her namazın sonunda anneme

dua ederek,başını okşardım.Bir hafta sonunda annem iyileşti.Allah Celle celaluya dua edip şükrettim.

H.İBRAHİM ÇELİK:

Ben dua ederek,rasulüm senden bir dileğim olacak,benim canım güçlü olmak istiyor ve o dilekte bulundum.Ve kabul edilsin istedim.Sonra kabul oldu.Ve annemin çokça yaptığı yemekten çokça yeyip güçlü oldum.Ve Allah'a teşekkür ettim ve her zaman bu gücümü korudum.
Ve bir kere daha dua ettim ve dedim ki;Allahım bana uzun bir ömür ver ve doğduğumdan 11 yaşıma kadar yaşadım ve Allah izin verirse tabiî ki daha uzun yaşayabilirim ve Allah'a çok teşekkür ettim.

SEZER SALMAN:

Annemin bel ve boyun fıtığı vardı.Annem doktora gitmiş,doktor anneme anju olman gerekiyor,demiş.Annemle babam Ankaraya gitti.Anju çok riskli bir şeymiş.Annemin iyileşmesi için çok dua ediyordum.Sonra anju bittikten sonra annem iyileşti.Bence bu benim ettiğim dualarla iyileşti annem.Yüce allahıma ne kadar teşekkür etsem azdır.

M.FURKAN YAVAŞ:

Annem ile beni takip eden adamlar yüzünden korkmuştuk.Ve annemin bir Âyet-el Kürsisi bizi bu adamlardan kurtardı.Babam birden karşımıza çıkınca,o adamlar peşimizi bıraktı ve bu annemin duasıyla oldu.

M.MÜCAHİT RÜZGAR:

Bir gün akrabalarımızdan biri kansere yakalanıp 1 yıllığına hastaneye gitti.Sonra eve geldi.Herkes onun için ne dualar etikti,kabul oldu,hastamız çok iyi oldu ve hayata döndü.

A.ALPEREN AKAN:

Babam bir araba kazası geçirmişti..Ben dua ettim ve babam kazadan sapa sağlam çıkmıştı.

AYŞENUR BOZ:

Bir keresinde biz teyzem gilin gelebilmesi için çok dua ettim.Ağladım ve çok üzüldüm.Ondan sonra aradılar;Biz geliyoruz,dediler.
Biz çok sevindik ve mutlu olduk.Ondan sonra bir ay bizde kaldılar,çok iyi ve mutlu günlerimiz geçti.Ve gittiler ve ben dua ettiğim için teyzem gilin geldiklerini düşünüyorum.

GÜLER TUNÇ:

***Sevgili öğretmenim.Biz yaz tatilinde pikniğe gitmiştik.Orada deniz vardı.Ben ve arkadaşlarım karşıya geçecektik.Herkes geçti,ben geçecekken ayağım kaydı.Şelale gibi bir yerden kaydım.Dua ediyordum içimden,birde ağlıyordum.Sonra hiç**

tanımadığım,görmediğim bir adam elimi tut,dedi.Ben de elimi uzattım.O adam bana yardım etti.Ben de o adama teşekkür ettim.Ve minnettar oldum.Bu anımı hiç unutamayacağım.

***Benim halam Almanyada oturuyor.Her yılda bir kere geliyorlar.Geçen yıl bayramda babam halamı aradı.Sonra konu geldi,babam dedi,bu yıl inşallah yine gelirsiniz,dedi.Halamın konuşmalarını duydum,bu yıl gelmiyeceğini söyledi.Bende çok üzülmüştüm.Her akşam Allah2a dua ediyordum,yalvarıyordum.Sonra babam halamı yine aradı,gelmiyeceğinize çok üzüldük,dedi.Keşke gelseydiniz,dedi.Halamda,üzülmeyin,yine geleceğiz,dedi.Ben de haykırarak;Allahım sana şükürler olsun,çünkü beklediğim gün bu gün,dedim.**

M.ŞÜKRÜ AKAT:

***Ben bir gün hastanedeydim,kolum kırılmıştı.Sonra ameliyat oldum.Allah'a çok dua ettim,şöyle dedim;Allahım nolur Salı günü hastaneden gideyim.Sonra Salı günü oldu,hastaneden çıktım.**

***Annem-babam bir gün gezmeye Adanaya gitti.Anneannemin yanına gitmişti.Hemen gelmeleri için çok dua edip yattım.sabah kalktığımda gelmiş,yatıyorlardı.**

***Yine bir gün annem Adanaya gitmişti.Bende ananemi çok seviyordum.Nenemin Adanadan gelmesini istiyordum..Dua ettim ve Cuma günü nenem geldi.**

***Benim bir bilgisayarımın olmasını sitiyordum,dua ettim ve biz Adanaya giderken Mustafa abim bilgisayar almıştı ve onunla oynadım.**

CEREN TAŞAR:

Karne günüydü.Allah'a dua ettim.İnşaallah güzel bir not alırım,dedim ve duam kabul oldu.İkinci dönemde de takdir aldım.

***Babam ameliyat oluyordu.Allah'a dua ettim.Babama bir şey olmasın diye.Babama bir şey olmadı.**

***Bir gün yazılı oluyorduk.Yazılıdan iyi not almam için Allah2a dua ettim ve gerçek oldu.**

ZEYNEP ÇELİK

Ben 4. sınıfta karnemin iyi olması için her zaman Allaha dua ederdim.Ve Allah dualarımı kabul etti. VE karnem umduğumdan güzel geldi. Atık her zaman Allaha dua ediyor. Benim dualarımı kabul etmesi için ona yalvarıyordum.

ELİF EVRİM ÖZCAYIR

Çok sevdiğim bir oyuncak bir bebek istiyordum ALLAH'a dua ettim ve Allah duamı kabul etti.
Bir akşam oturup Allah'a dua ettim Allah'ıma dedim bu günlerde susuz kaldık Allah'ım

EYÜP KORKMAZ

1-Kuran öğrenmeyi çok istiyordum.
2-Yazılılardan beş almayı çok istiyordum.
3-Duaları sureleri çok öğrenmek istiyordum.
4-Karnemin hepsinin beş olmasını istedim.
5-Bir yerden bir yere gidince dua ettim ve hepsi oldu.

MERVE GÜNDOĞDU

1-Benim bisikletim olsun diye dua ettim ve olmuştu
2-Ben namaz kılıyordum ve hep teyzemin kızı iyi olsun diye dua ediyordum ve oldu
3-Babam Türk telekomda çalışıyodu görev yaptılar 2.3 ay ise gitmiyordu ve dua etim duam kabul oldu.
4-Babam hacca gitmesi için dua ettim ve gitti.
5-Dayımın oğlu iyi bir lise kazansın diye dua ediyorum ve kazandı.
Dua eden hayaline kavuşur.

FERZAN DEMİRAL

***Ben Allahtan bir bilgisayar istemiştim Allah benim ettiğim duayı kabul etti bize bir bilgisayar verdi.Ve Allaha her zaman şükür ederim.**
***Bir de Allahtan güzel bir televizyon istemiştim Allah'a duamıda kabul etti bize bir televizyon da verdi. Her ama her zaman Allah'a şükür etmeliyiz. Onun var olduğunu unutmamalıyız.**
***Allah'tan Din dersinden kötü bir not almamak için çok ama çok dua ettim.**
***Ben Kardeşimi Ablamı Baba ve anemi çok seviyor eğer onlardan ayrılsam çok üzülürüm ve Annem ve babama bir şey olursa çok üzülürüm**

MEHMET ASLAN

***Her gece uyurken kötü rüyalar görüyordum. Uyurken uyku duası etmeye başladım. Kötü rüyalar gitti. İyi rüyalar görmeye başladım.**
***Yazılıya başlamadan önce başarı duası ettim ve başarılı oldum. Topum olması için dua ettim ve 3 tane topum oldu.**

UBEYDULLAH KOCA

***S.B.S sınavında başarılı olmak için dua etmiştim. Allah C.C duamı kabul etti. Başarılı oldu**

***2 Sene önce kuran öğrenmeyi çok istedim ve Allaha dua ettim şimdi çok güzel Kuran okuyorum.**

KÜBRA TUĞ

Benim teyzem Malatya'da oturuyordu.
Sonra köye anne annem gile gitmiştim. Bizi aradı köydeyiz dedi ben dedim teyze bize gelin dedim. Hayır biz buradan eve gideceğiz ben dua ettim ve bize geldiler.

ROJDA YILDIZ

1-İki sene önce annem hastane deydi. Şu duayı söyledim:
Allahım ne olursun annem hastaneden sağ salim çıksın?
2-Yazın Kuran-ı Kerim,i öğrenmem için şöyle dua ettim.
Allah'ım ne olur kuran-ı öğrenim?
3-Annem hastayken dedim ki:
Anemin hastalığı bana geçsin dedim ve kabul oldu.
4-3.sınıftayken dedim ki:
İnşallah öğretmenimiz ayrılmasın dedim.
5- 6 yaşımdayken şöyle dua ettim:
İnşallah okula çabuk giderim .
6- Dün dedim ki:
Babamın hastalığı geçsin ne olur?Ve geçti.

***Biz İstanbul'a gitmeyi çok istiyorduk. Çok dua ettim, sonra sabah kalktığımda arabadaydık oda İstanbul arabasında dedim anne nereye gidiyoruz dediki İstanbul'a gidiyoruz dediği an ben çok sevindim.**
Ben gece saat 2'de kalktım. Annem babam abim kardeşim yoktu, çok korktum. Sonra dedim bir kitap okuyum belki o zamana kadar gelirler dedim o zaman küçüktüm. Babam Malatya'dan namaz öğreniyorum diye bir kitap vardı. Dua etmeyi öğrendim dua ettim sonra dua ettikten sonra annem gül geldiler.

SERHAT İLHAN

1-Soru-kabul edildiğini düşündüğünüz. Kendi veya anne baba kardeş v.b dualarımızla ilgili bir hatırınızı yazınız.
1-cevap-Anne ve baba'nın kabul ettiği şeyler ağlama kızması onu dövmesi onu evden kovması onu kimsenin onu sevmemesi ve sonra abi kardeşin iyi olması onu iyi bakması onu çok sevmesi dua ettiğinde onunla birlikte dua etmesidir

OSMAN YÜCEL

Hastaydım iyileşmem için dua ettim
Allah duamı kabul etti iyileştim.

UBEYDULLAH KOCA

Benim babam ameliyat olacaktı. Ben de Allah'a dua ettim. Ameliyattan kurtuldu.
Adana'ya gitmeyi çok istiyordum. Bir gün dua ettim. Ve yaz tatilinde Adana'ya gittim.
Kumandalı arabam olmasını istiyordum. Dua ettim yattım. Sünnetimde aldılar. Bisikletimizin olmasını istiyordum. Dua ettim. Ve sabah oynadım. Akşam bisikleti getirdiler.

SERHAT KARAASLAN

1-Anılarımız her yıla girerken ailemize hediye alırız.
2-Doğum günüm olduğunda bana hediye aldı.
3-Ben okula başlarken babam bana derdi ki senin okulu kazanacağına inanıyorum.

DİLARA GÖLER

Benim kardeşim hastalandı. Allah'a dua ettim. İki kaç gün sonra iğleşti.
Benim annem hastalanmıştı. Dua ettik iğleşti.
Halam gül Antalya'da . Ben dua ettim geldiler.
Benim dayım İngilteredeydi. Her akşam ona dua edip gelmesini istedim. Bundan önceki sene Kurban Bayramında geldi.Annemi aradı garaja gelin. Beni alın, dedi. Ben de gittim.Mahmut dayımı gördüm. Bana para verdi. Bende okula gittim. Okuldan gelirken bana hediye almıştı.Ve onu kutladım.

HANİFİ GENÇ

***Ben her akşam Allaha dua ediyordum.Karne günü yaklaşmıştı.Karnem işallah iyi gelirdi ve takdir alacağım istedim.Allahtan.karne günü geldi.Karnemi almaya gittim.3 tane dört gördüm. Diğerleri hepsi 5 ti.ve anneme karnemigösterdim.Bana klavye aldı.Annem gülü kutladım.**

***Ben Kurana gidiyorum. Kuran okuyamıyordum.Allaha dua ettim kuranı n yarısını ezberledim. Ve annem babam beni kutladı.**

***Bundan önce düğün olmuştu. Babam Dayım ve ben arabayla bir yere gidiyorduk. Araba bozuldu. Yıldız kaydı. Dua ettim ve dileğimi tuttum. Traktör geldi. Arabamızı benzine kadar götürdü. Ona teşekkür ettik.**

BÜŞRA YILDIZ

***Mesela karne alacağımız zaman annem bana böyle dua etti;kızım inşallah İyi not alırsın,demişti.Ve ben çok mutlu olmuştum.**

***Mesela ben hastalandığım zaman annem ve babamın bana dua ettiklerini duyuyorum.namaz kılarken annem Allahım,kızıma şifa ver diye dua etmiş.**

***Mesela teyzem ben okula giderken Allah zihin açıklığı versin diye dualar ediyordu.**

Ö.FURKAN ÖTELEŞ

***Ben 11 yaşında iken kardeşimin ayağına cam batmış.Kardfeşimi hastaneye kaldırdılar.Ben o zaman üzülmüş dua etmiştim.Ve kardeşim iyileşti.**

***Bir keresinde dayıma araba çarpmış,iki ayağı da kırılmıştı ve iki ayağıda sağ salim kurtuldu dualar sonucu.**
Bir keresinde amcamgil bir yere gidiyorlardı.Amcamgil uçurumdan uçmuşlar ve bir kişi ölmüş,amcam için dua ediyorduk.Ve kurtuldu.

ÜMMÜHAN ÜZÜMCÜ

Annemler iki günlüğüne Mersine gideceklerdi. Bende gitmek istiyordum izin vermiyorlar senin okulun var diyorlardı ve ben akşam dua ettim. Sabah gideceklerdi ve bende kalktım ve gitmek için aşağı indiler bende pencereden bakıyordum ve annem dedi haydi sende gel. Bende akşamdan elbiselerim hazırlamıştım belki beni götürürler diye elbisemi aldım ve gittik. Orda çok eğlendik teyzemlere gidiyorduk ve Mersini çoğunu gezdik ve son akşamımızdı orada teyzemin kızıyla tartıştık. Sabaha biz eve dönünce barıştık ve eve geldik.

GÜLSEREN ÇUBUKER

Bisiklet bir gün birçok kişinin bisikletle gezdiğini gördüm. Bende birçok kişiyle gezmeyi çok severdim. O gün Allah'a birkaç kes dua ettim bisikletim olsun diye.
Aradan bir hafta geçti. Kirvem güle gittik.Sonra geldiğimde yengem pencereden merdivenin altına bakmayı söyledi. Baktım bir bisiklet var. Yengeme sordum bu kimin diye yengem ise bana babamın aldığını söyleyince sevinçlerden uçtum.Ogün öyle bisiklete biniyordum.

OKTAY ÖZKAN

Biz ailece Adana'ya gittik. Orada halamlarla beraber pikniğe gittik. Piknikte çok eğlendik. Ben kardeşim ve halamın çocukları oyun oynuyorduk. Orada bir hafta kaldıktan sonra eve geri döndük.

ŞEYMANUR GÜLEÇ

***Ben 1. sınıftayken babam çalışmıyordu. Hiç sağlık güvencemiz yoktu. Onun için çok ama çok dua ederdik. Bazen uykum gelmediğinde hep dua ediyordum. Bir gün teyzem aradı dedi'ki: Bugün rüyamda gördüm Kadir abi(yani babam) Perşembe günü kağıdı geliyor. Cumartesi iş başı yapıyor. Annem pek kulak asmadı. Bir Perşembe günü ninemlerle bir yere gittik. Babam gelmedi sonra eve geldiğimizde babamın elinde kağıt vardı. Bu ne diye sordu dedi'ki iş kağıdı. Ogün Ankara'ya gitti. Cumartesi iş başı yaptı. Çok şükür şu an babam Müzede çalışıyor.**

***Bir gün bir arkadaşımda çok güzel kalem gördüm. O kadar canı gönülden istedimki. Ogün amcam Norveç'ten gelmişti. O akşam gittik babam o kalemi hediye etti.**

MEHMET COŞKUN

Benim dayım 1;2 sene İstanbul'daydı Allaha dua ettim.Ondan sonra 3,4 gün sonra baktım ki geldi.O zaman dayım tek gelmişti.O zaman dedim ki,dayı niye yenge gili getirmedin.Onlar yarın gelecek dedi.

GİZEM GÜRBÜZCAN

***Malatya'ya ben halam ve amcamın kızı gidecektik.her şeyi hazırlamıştık,ve yola çıkacağımız anda telefon geldi. Ve onların 1hafta sonra onların bize geleceklerini söylediler.gitmediğime üzüldüm ama onların bize geleceğine çok sevindim.1 hafta geçtikten sonra gelmiyeceklerini söylediler.Çok üzüldüm ve akşam olduğunda Allah'a ellerimi açarak şöyle söyledim.**

***Allah'ım senden başka ilah yoktur.Yarabbim ne olur,ya amcam gil bize gelsin ya biz gidelim AMİN,diyerek uyudum .Ve sabah kalktığımda amcam'ı yanımda gördüm çok mutlu oldum.Ve ona sıkı sıkı sarıldım**

BEYDA PEKAYDIN

Bir gün akşam yemeğinden sonra telefon çaldı.Telefon konuşmasından sonra teyzemin kızının sebebi bilinmeyen bir nedenden dolayı havale geçirdiğini öğrendik.Annem ve babam hastaneye gittikten sonra uyuyan kardeşimin şunları söylediğini duydum. Çeşminaz,çeşminaz,çeşminaz teyzemin kızının adı ağlama geçecek.Bizde bunları duyduktan sonra ablamla beraber dua etmeye başladık.Duamız bittikten hemen sonra telefon çaldı.Telefonla gelen haber şuydu.çeşminazın durumu iyi serum bağladıkları için bir gün hastanede yatması gerekiyormuş.Bu haberden sonra şöyle bir dua ettim. Allahım senin eşin ve benzerin yok.Senin lütfun çok.Sana bin şükürler olsun.Bu günden sonra dua etmeyi ihmal etmedim.

FUNDA DEMİR

Bir gün ablam İstanbul a gitmişti.O zaman o nun gelmesi için her akşam dua ediyordum.Aradan 2gün geçti ve ablam geldi.Onu çok özlemiştim ve ona sarılarak öptüm.
Bir gün anneannen kudret hamamına gitmişti.Onun çabuk gelmesi için dua ediyordum.TABİ sadece onun için değil onun selametle dönmesi içinde dua ediyordum.Sonra birkaç gün geçtikten sonra anneannem geldi

AYÇA HARIKÇI

***Bizim arabaya münübüs çarpmıştı. Ben hemen istedimki arabamızı yapsınlar dua ettim. Hemen arabamızı yaptılar.**
***Benim amcam hastaydı.Bizim arabamızı aldılar.Ve Ankara ya hastaneye gittiler.Ameliyat oldu.ben dua ettim,amcamın ameliyatı güzel geçsin diye aradılar.Güzel geçti diyor.**

NİDANUR GÖKTAŞ

Bir defasında abim bisiklette iken araba çarptı.Hastaneye götürdük,allah'a dua ettim,Allah duamı kabul etti.Hiçbir şey olmamıştı,eve geldik çok mutlu oldum.Oanda isteyerek dua edince allah'ın o eıeri boşa çıkarmayacağını anladım.O en büyük yüce rabbim,merhameti bol olan Allah'ım!!!

ALİ AYKUT ÖZTEKİN

Ben 8 yaşıma girdiğim zaman doğum günümde dedem istediğim oyuncak arabayı almıştı.Gece yatacağım zaman dua etmiştim Allah'ım inşallah bana güzel bir hediye almışlardır,diye dua etmiştim.Sabah kalktığımda dedem istediğim arabayı alıp yastığımın altına koymuştu.Duam kabul olmuştu.

AHMET OKUR KIRMIZITAŞ

Babam 3,4 sene önce kazakistan'a gitti.Ben bir gece üzüldüm sonra dua ettim.Sabah namazına kadar sonradan yattım.Güneş doğduktan 1,2 saat sonra kalktım,elimi yüzümü yıkadım.Birde baktım ki babam gelmiş ,sevinçten hemen babama sarıldım.

ÖZGENUR BELLİ

Okulda teneffüste oyun oynuyorduk.Arkadaşımın ayağı kaydı ve düştü,ağzı hemen öğretmenden izin aldık ve eve götürdük.Sonra doktor'a götürmüşler doktor demiş ki,dudağı patlamış.Bizde duyar duymaz hemen geçmiş olsuna gittik.Ben ona dedim ki ;senin için dua edeceğim.Dua ettikten 1 gün sonra arkadaşım iyileşti,bende çok sevindim

ŞÜKRAN BAHAR ÖTELEŞ

***Kabul edildiğini düşündüğünüz kendiniz (Anne,baba veya kardeşiniz…vs) ile ilgili bir hatıra ve anılarınızı yazınız.**

***Doğum günümde bana pasta almadılar diye bir şaka yaptılar Sonra birde baktım ki almışlar Arkadaşlarım geldi.Hepsi bana hediye almışlardı.Babam ise bana alışmak için çalışma masası almışlardı.**

FERHAT DOĞAN

Bir gün arkadaşım top almıştı.Ve benim önüm de topuyla top oynuyordu.Ve bizi topuyla oynatmıyordu.Biz'de arkadaşlarımla Allaha dua ettik allahım inşallah çocuğun topu patlar diye dua ettik bir gün çocuk yine top oynuyordu ve topu uzağa fırlattı ve araba topun üstünden geçti ve patladı.

ÖMER FARUK ÇALKAYIŞ

***Bir gün anneannem gülden gelirken annemin içine bir korku girdi sonra eve gittiğimizde kilit evde kalmıştı .Sonra iyi ki annem balkonun kapısını açık bırakmış.Sonra ben balkondan içeri**
girdim kilit i buldum ve kapıyı açtım.

***Bu sene bir çocuk dileniyordu.Bir kadın ona güldü.Bende inşallah kadın düşer dedim kadın düştü.**
***Geçen hafta yazılıda başarı duasını okudum ve iyi olmak için dua ettim kabul oldu.**
***Din yazılısında dua ettim kabul oldu.**
***Çok istediğim bir kitap vardı onu almayı çok istiyordum dua ettim ve aldım.**

SAMET AKAR

Kabul edildiğini düşündüğünüz kendiniz anne baba veya kardeşiniz vb ile ilgili bir hatıra ve anılarınızı yazınız.
Bir zaman annem babam kardeşim ve ben bir sene önceye kadar babam Adıyaman da çalışıyordu ondan sonra babam bir hafta kalır sonra geri giderdi sonra Allaha dua ettim ne olur Allahım babam ben annem kardeşim Adıyamana taşındık ve oradan 1ay geçti babam telefon aç ve hazırlan dedi Adıyamana taşınacağız dedi .Babam geldi sonra taşındık ve duam kabul oldu

HASAN ARSLAN

Benim dayım köyde oturuyor.Sonra dua ettim onlarda geldiler onların gelmesine çok sevindim. Teyzem İstanbul da oturuyordu sonra anneannem bize gelmişti. Bizi aradılar bize geldiler çok sevindim.Bir daha gitmediler benim halam Malatya da oturuyor.halamı aradım .Biz gelmiyoruz dediler sonra yine aradık.Dediler ki geliyoruz.

ELİF GENÇ

***Babam hacca gitmek istiyordu.**
Dua ettim kabul oldu.Ve gitti. Oradan bizlere çok güzel şeyler getirdi.
Mesela.Fotoğaf makines.Elbiseler ve benzeri şeyler getirdi.

***Ben hastalandıgımda iyileşmek istiyordum.Dua ettim iyileştim.**
Şükrettim.Allaha verdiği nimete ve içimden dedim ki Allah sevdiği kuluna dert verir

Yusuf Yılmaz

Ben 4.sınıfta karnenin 5 gelmesini istiyordum.Her gün Allaha dua ediyordum.Allah
Duamı kabul etti ve annem babam benimle gururluydu.

*** Ben 3 ay önce wepsite açmayı hayal ediyordum.Her gün Allaha dua ediyordum.Allah 2 ay sonra dileğimi kabul etti ve dualarım gerçekleşti**

***Dayımın işleri yürümüyordu bir gün ezan okurken dua ettim ve dayımın işleri yoluna girdi.**

Ben dayımı çok seviyorum ve yatarken dayımın gelmesi için dua ettim ve ertesi sabah dayım bana sabah geleceğim dedi bekledim gelmedi. Çok üzüldüm ama meğerse annemi arayıp aşağıdayım diye haber vermiş zil çaldı kapıyı açar açmaz dayımı gördüm ve çok çok sevindim neden geç geldi diye sordum meğerse bana sürpriz yapmış.

***Ben her gün amcama dua ediyordum gelmesi için, okuldan eve döndüğümde ağabeyim benim gözümü kapatıp amcamın yanına götürdü çok sevinmiştim.**

Bahar Tunç

Bir arkadaşım sınav oldu.Sınavdan çok korkuyordu. Hep kötü alıcak diye içinde bir korku vardı.Sınav olduktan bir hafta sonra sonuçlar açıklanacaktı.arkadaşım sınavın çok kötü geçtiğini söylüyordu.Öğretmenleri onun kötü aldığını söyledi.Arkadaşım çok üzüldü o gece çok dua etti sonra bir yanlışlık olmuştu arkadaşım iyi not aldı.

Ceyda Doğmuş

1/ Ben bir bilgisayarımız olsun diye dua ediyordum. Eninde sonunda oldu.

2/ Ben sınavım için dua ediyordum.Duam kabul oldu. Sınavda ilk ona girdim.

3/ kur'ana geçeyim okuyabileyim diye dua ettim. Duam kabul oldu.Şimdi kur-an okuyabiliyorum.

4/ Bayramda anneannem gile gitmek için dua ettim. Duam kabul oldu gittik.

Ayakkabım olsun diye dua ettim. Duam kabul oldu. Bir ayakkabım oldu.

Veysel Reşber

Ben bisikletimin olması için akşam yattığımda sabah kaltığımda hep dua ederdim. Ve eni sonu dualarım kabul oldu ve babam bana bir bisiklet aldı. Ve sonra VCD, mizin olmasını istedim onun için aynı şekilde dua ederdim ve duam kabul oldu ve bir VCD,miz oldu.Ben birgün dükkandan eve giderken 3,5 kişinin yani çocuğun bir arkadaşlarını dövdüğünü gördüm ve o çocuk için dua ettim şu duayı ettim inşallah biri gelirde o çocuklara kızar ve o arkadaşlarını dövmemelerini söyler diye dua ettim ve bir amca geldi ve onları ayırdı.

Büşra Göksu

Biz köyde otururken kayalıkta en sevdiğim bir teyzem vardı.Ama hastaydı sonrasında fenalık geçirdi. Doktora götürdük öldü dediler. Birlikte dua ettik birkaç gün geçti.Doktor tedavi etti. Bizi hemen çağırdı yaşıyor dedi. Ondan çok mutlu olduk teyzemin hastalığı geçti.

SİZLERDE KABUL EDİLDİĞİNİ DÜŞÜNDÜĞÜNÜZ DUALARINIZI BİZE YAZIN:

mozcelik02@hotmail.com

HARCANAN YILLAR

Harcanan yıllar…
Kaybolan yıllar…
Kaybolan hayatlar…
Bir hiç uğruna…

Harcanan yıllar,arkasından kaybolan yıllar ve arkasından kaybolan hayatlar.Bir hiç uğruna-bir iğnenin deliğinden ipi geçirme uğruna harcanan kırk yıllar.

Harcanan yıllar aslında harcanılan ömürlerdir.

Göz yaşı,kaybolan yılların erimiş halidir.

Kaybolan yıllar eriyerek göz yaşı olarak göz çeşmesinden damla damla akmaktadır.Bitene kadar.

Acılar;kaybedilen tatların ve hüzünlerin verdiği bir ızdıraptır.

Acılar;içe akan ve akıtılan göz yaşlarıdır.

Acılar;harcanan yılların bir bedeli,faturası,geriye dönük ödemeleridir.

Acılar;kaybedilen yılları getirme çabaları,bir teselli,hesaptan önce hesap,ön acı ve ön acı denemeleridir.

Acılar;ölmeden önce ölmektir.

Acılar;tatların,tatlıların,harcanmayan hayatların tadını arttırmak içindir.

Eskilerin acı olarak dillendirdikleri bir gerçek vardır;Ruhun çığlığı…

Vâveylâ-i ruhi…

Ruhun kaybettiği yıllara içten gösterdiği isyanlardır.

Eğlenen ve zevk aldığını zannettiği bedenin,ruha çektirdiği azaptır,kaybolan ve harcanan yıllar.

Bir hakikattır;beden gülerse ruh ağlar.Ruh gülerse beden ağlar.

İkisinin bir arada görülmesi,dünya boyutlarında görülecek ve olabilecek bir durum değildir.

Dünyada ruhlar hıçkırık içerisinde,vaveyla-i ruhu çekmekte,ruhun çığlığı arşa kadar yükselmektedir.

Kulak 20 desibelin altında ve üstündeki sesleri duymamakta ve duyamamaktadır.

Vicdan bir nebzecik olsun,iç dünyanın bir kulağıdır.O bile ve her vicdan bile duyduğu sesleri tam anlamamakta ve birbirinden ayıramamaktadır.

Eğer karıncanın ayak sesini duyabileceğimiz gibi vicdanların seslerini duyacak olsaydık,dünyada yaşayamazdık.İşte rahmet.

Âhiret her şeyin fâş olduğu,Günyüzü gibi açığa çıktığı bir yerdir.Orada tüm bu çığlıklar ve sağır kulaklar,kör vicdanlar buna şahit olacaklardır.

Harcanan yıllar..kaybolan yıllar ve hayatlar,ruhun hıçkırıkları,feryatları ve vâveylalarıdır.

Bulunduğumuz asır ruhların en fazla feryat ettiği asırdır..hiç bir asırda ruhlar bu kadar feryat etmemişlerdi.

Maddeye dönen ve dalan insanlık,ruhu ve ruhunu ihmal etti.O da ilgisizlikten feryat etmektedir.

Ruh-suz medeniyet,uzun yorulmalardan sonra çâr-ı nâ-çâr;aslına, kendine, ruhuna geri dönecek,yanlış yerde aradığı ruhunu,yine kendisinde bulacaktır.

Beden hiç ölmek istemez..ruh ise ölümü ister..öleyim de kurtulayım,der.Ölmeyi kurtulmakla eş değerde sayar.Ölüm ruhun beden kafesinden uçuşu,kendisine kavuşmasıdır.

Ölüm,anne karnından dünyaya çıkmanın,daha gelişmiş ahirete çıkma versiyonudur.Tüm mekanları geçiştir.Ehli iman için dar tünelden geniş meydana geçiş,ehli küfür için dar tünele giriştir.

Ruhun gözü hep yukarılarda,bedenin ise hep aşağılardadır.İnsan iki zıt şeyi bir arada barındıran acib,garib,harika bir varlıktır.

Harcanan yıllar;bitirilen hayatlar..söndürülen ruhlardır.

Hayat ruhun sermayesidir.Harcanan yıllar sermayenin tüketilmesi,insanın iflasıdır.

Ruhun öldürülmesi,bedene tercih edilmesi;efendinin köleye harcatılmasıdır.

Ruh efendidir.Efendi en son ağlar..herkesden sonra..efendi ağlarsa,hiç gülen olmaz..bir daha da gülünmez..efendi gülerse herkes güler..beden bile..belki bazen samimi ve bazen kıs kıs…Sevincini sinsice ve sessizce göstererek.

Bugün dünyada efendilerin ağlaması ve ağlatılmasından,kimseye rahat yok.

Dünyanın efendisini güldürelim,yılları,hayatları harcamayalım,kaybetmeyelim.

Mehmet ÖZÇELİK

HAYRETTİN KARAMAN HOCAMA CEVAB

Muhterem Hayrettin Karaman Hocam,evvela selam eder,saygılar sunarım.

1974 yılı İmam-Hatib talebeliğimden beri sizleri duyduk ve istifade ettik.

Ancak sizlerin bazı noktalarda münferid çıkışlarınız ve de içtihad kapısının manisiz açık olması düşüncesinden kaynaklanan sebeble olsa gerek,çok rahat bazı noktalarda,umumun kabulü veya tepkisi nazara alınmadan fetvanın verilmesi,bende temkin ve ihtiyata sebeb olmuştur.

Sizden faydalanırken,ihtiyat ve temkini göz ardı etmedim.Bu ifadeler samimiyetin ifadesidir,bir kızgınlığın değil.

Tatilde bulunduğum 10-08-2007 günü Yeni Şafak gazetesinde sizin," Faizli kredi (ya da 'mortgage') üzerine"yazınızı okudum.

Birkaç noktada yapıcı tenkidde bulunmayı uygun gördüm.

Belki de Umumül Belva haline gelen böyle bir konuda,münferid görüş veya kanaatten ziyade,İslam ulemasının ortak görüşü daha etkili ve bağlayıcı olurdu.

Özellikle cevazına hükmettiğiniz zaruret haline bir netlik kazandırmak gerekmektedir.

Bu konuda kendi sitemde bir araştırma yazısı yazmıştım.

***Özetle diyebilirim ki;zaruretler hayati olmalı veya hayatı tehdit etmelidir.**

Oysa ev kredisi almadan bir insanın hayatını devam ettirememesi söz konusu değildir.Zira burada yapacağı ödeme,vereceği kiradan çok da az değildir.

***Böyle bir fetva su-i istimale açık bir fetvadır.Şöyle ki;bir akrabam on yıl kadar evvel,hanımının sıkıştırması sonucu bazı mutfak eşyaları almak zorunda ve zaruretinde! Olduğunu hissedip,bankadan faizli para alarak istenilen eşyayı aldı.**

Benim evimin kirası beş bin lira iken,o bankadan dört bin lirayı aldı.

Bu durumda acaba zaruri olmayan bir şey gösterilebilir mi?

Burada fetva verirken,verilen fetvaları delil getirmektesiniz veya yorumlamaktasınız.Acaba verilmeyenlerle kıyaslansa ne seviyede kalacaktır.

İlahiyatçı arkadaşlar sizin araladığınız kapıdan girerek;

Enflasyon derecesinde faize cevaz vermekte,konut gibi bir çok faizli kredi almanın meşru olduğunu ifade etmektedirler.

Öyle zannediyorum ki buradaki sıkıntı,kendimize benzetemediğimize benzeme sıkıntısından kaynaklanmaktadır.

En büyük hata ise,takvanın değil de fetvanın ön plana çıkarılmasından kaynaklanmaktadır.

Yani takva,Allah'ın rızası böyle bir işe girmeye hatta yanından geçmeye ne derece ve ne kadar müsaade eder?

Yıllar öncesi ne babamın ne de kendimin evi olmadığı gibi,olma ihtimali bile söz konusu değilken,kredi ile 75 bin liraya bir ev imkanı doğdu.Babam durumdan beni haberdar ettiğinde vaz geçtik.Bugün ise para vermeden,müteahhidin arsa karşılığı ev yapmasıyla hem babamın ve hem de benim -çok şükür- evimiz oldu.

Efendimiz şüpheli şeylerden bile kaçınılmasını emrederken,açık veya tartışmalı olan bir meselede uygulamaya gitmek,ne kadar dini olabilir.Belki indi ve kişisel bir görüş olur.

Müslümanların genel sıkıntılı durumunu düşünüp iyi niyet ve samimiyetten de olsa böyle bir kapının açılması,'Essebebü kel fail'sırrınca,vebali büyük olacaktır.Çok yanlışlara da kapı açacaktır.

Malum olduğu üzere;faizde,misli misline,cinsi cinsine olan şeylerdeki artış söz konusu olmaktadır.

Burada faizle işleyen bankalar para üzerinden artış yaparak,açık ve net olarak faizi işletmektedir.Bunun azı veya çoğu veya belli bir kılıfa büründürülmesi bunu ne derece meşru kılabilir?

Affınıza sığınarak biraz kabaca ifade edecek olursam;eğer faiz bir necaset ise,hangi meşru hal onu helal kılar?

Ancak hayati bir durum ve hayatı tehdit hali meşru kılar…

Onun için zarurete bir netlik kazandırılması gerekmektedir.hatalar zaruretin farklı veya yanlış yorumundan çıkmaktadır.

"Zamanımızda insanlara hakim olan maddecilik, faydacılık, köşe dönmecilik, bencillik ortamında az bir maaşla emekli olan, emekli ikramiyesi de enflasyon sebebiyle her saat eriyen bir emeklinin hem parasının değerini koruması hem de geçimini sağlayabilmesi için ne yapması gerektiğini soruyor, bankaya yatırarak faiz almasının caiz olup olmadığını da öğrenmek istiyorsunuz.

İslâmın faizi yasaklamasının sebeplerinin başında elinde parası olanların, yoksulları sömürmesini önlemek geliyor. Enflasyonun sebepleri içinde de faizciliğin çok önemli bir payı vardır. Bu sebeple asıl çare ülke ekonomisinden faizi sürmek ve ictimâî adâleti temin edecek bir siyasî, sosyal ve ekonomik düzen kurmaktır. Müslümanlar bu düzeni kurmak için çalışırken sizin bahsettiğiniz durumda olanlar paralarını öncelikle helal yoldan, kâr-zarar ortaklığı şartıyla çalışan kurumlara yatırmalıdır. <u>Bu olmazsa değeri</u>

azalmayan, hatta artan madenlere veya taşınmaza yatırmalıdır, bu da olmazsa ve elindeki para bitince geçime muhtaç hale geleceği anlaşılırsa ancak bu takdirde banka faizine müracaat edebilir."[394]

Burada da başlığında da belirttiğiniz ihtiyaç mutlak olarak zikredilmiş,ihtiyacın ölçüsü verilmemiş,belli bir izah verilmemiş.

Banka kapılarının kapatılması,başka hizmetlerde kullanılması yönünde çaba gerekirken,bu fetvalar oraları daha cazip hale getirmekte,zengin kılmaktadır.

Fazla izahı abes görüp,ferasetinize ve hassasiyetinize havale ediyorum.

Saygılarımla….

Mehmet ÖZÇELİK
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni
www.tesbitler.com
mozcelik02@hotmail.com
Zaruret hakkında: http://www.tesbitler.com/sayfa4/azimet.htm

HARAMIN ÖNÜNDEKİ EN BÜYÜK ENGEL

Haramın önünde geçmesine mani olan en büyük engel ne olabilir?
-Polis.
Aşılabilir.
Devlet.
Kandırılabilir.
Ordu.
Atlatılabilir.
Vicdan azabı.
Susturulabilir.
Görenlerin olması.
Örtülebilir.
Yakalanma korkusu.
Çıkılabilir.
İnsanlarca bilinip utanma duygusu.
Önemsenmeyebilir.
Çevrenin kendisini terk etmesi.
Yenileri bulunur.
Allah görür.
Affeder.
Cehennem korkusu.
Çok ilerde.
Melekler görür.
Ya yoksa???
Belki de yoktur.
Yok diyenler vardı!
Ya var diyenler?

[394] **Günlük hayatımızda helaller ve haramlar-H.Karaman-adlı kitaptan…**

Ya varsa?

Âhiret,Cehennem ya yoksa?

Ya varsa?

Bir çocuğun bile,bir yolda tehlike var uyarısına uyarak,yolunu değiştiren bir insanın,124 peygamberin,124 milyon evliyanın - o da ne insanlar-,milyarlarca iman ehlinin –vardır-sözünü ehemmiyete almayan,ne kadar,ne derece bir insandır,insan ismine layıktır?

Eğer dediğin gibi yoksa,var olduğu gibi,insanca,sorumluca yaşamış olmamdan dolayı kaybım nedir?

Ya varsa ki milyonlarca şahit ve belgesiyle beraber,inanmadığın için kazancın nedir?

Allah Kerimdir.

Ama Allah Kahhar,Cebbar,Âdil ve Celal sahibidir de…

Şimdilik onlar uzak görünüyor.

Bu daha yakın…

Ben de herkes gibiyim.

İlerde tevbe ederim.

Garantin var mı?

Dedem 93 yaşında ölmüş.

Geçen gün 93 günlük bebeği kaybettik.

Hacca giderim.

Tertemiz olurum.

Deden gitmiş miydi?

Onun vakti ve parası olmamış…

Senin garantin var mı?

……

Bütün bunların sonunda ne var?

Ö-lüü-üm-mm.

Ondan kaçabilir misin?

Nereye?

Dünyanın dışına…

Nereye kadar…

Oralarda ölüm yok mu?

Ölümün olmadığı bir yer var mı?

Hiçbir yer.

Her şeyi aldatsan,atlatsan da,ölüm hakikatı gün yüzü gibi ortada…

Bilge insan Behlül Dâna'nın evini soyarlar.

Hırsız kaçar.Oda peşinden…

Ancak hırsızın koştuğu istikamete gitmez.Başka yöne doğru koşar.

Duruma vakıf olan dostları sorar.

Ya Behlül!Evini soyan adam nereye kaçıyor,sen nereye gidiyorsun?

Kabristana der,Behlül.

Neden oraya,dediklerinde de;

Eni sonu buraya gelecektir.

Buraya geldiğinde de yakasına yapışırım…

Ölünmeyecek,hesap verilmeyecek,Allah'ın mülkünde yaşanılmayacak,O'nun havasını teneffüs etmeyecek,O'nun yarattıklarından istifade edilmeyecekse;

İnsan bildiği günahı işleyebilir…

Mehmet ÖZÇELİK

HERŞEY HAYAL Mİ HAKİKAT MI ?

Evet,Her şey hayal mi yoksa hakikat mı?

Halk arasında söylenilen kelimelerden;

Her şey boş,böyle gelmiş böyle gider,her şey fani,hiçbir şey önemli değil,önemi yok,bir varsın bir yoksun,bir varmış bir yokmuş,her şey hayal,hologramda yaşamaktayız,hayaller ülkesi,vur patlasın çal oynasın,bir daha mı geleceğiz ki,vs.gibi her şeyin boş olduğunu,hakikattan uzak bir hayaller içerisinde yaşayıp tıpkı rüya gibi bir tutarlı tarafının olmadığı söylenir.

Biz bu tutarsız sözlerin tutarsız taraflarını ele alacağız.Yoksa dünyanın ebedi olmayıp,fani ve geçici olduğu herhesce malumdur.

Dünyada ve dolayısıyla tüm kâinatta olan olaylar bir hayal olmayıp,bir hakikat ve hakikatların tecelli ve görüntülerinden ibarettir.

Allahın zatı nasıl hak,hakikat ve hakiki ise,O'nun isim ve sıfatları,o isim ve sıfatların görüntüleri de hak ve hakikattır,hayal değil.

Allahın gönderdiği kitaplar hak olduğu gibi,onun içerisindeki emir ve yasaklarda hayal ürünü olmayıp,birer hakikat olup,hakikatı ifade ederler.

Allah olmayacak bir şeyi emredip yasaklamaz.

Bir öğrencinin isterse doksan yıl yaşamış olsun,geçen öğrencilik süresi hayal gibi geçse de bir hayal değil,hakikat olup,tüm hayatı da o hakikat üzerinden gerçekleşmiş olmaktadır.

Hayattaki başarı veya başarısızlığını belirleyen,okuldaki başarı ve başarısızlığıyla orantılıdır.

Dünya bir imtihan yurdu,bir ekin alanı olduğuna göre,yapılan bu imtihanlar veya ekilen bu ekinler laf olsun diye olmayıp,ebedi bir alemde sonsuz neticeleri sümbül versin diyedir.

Dünya fabrikası hayal üzerine kurulmamış ve hayal üretmemektedir.

O halde içinde çalışanların ve çalışmalarının da bir hayalliliği yoktur.

Zor ve zorlu bir yolculuk içerisindeyiz.Yolculuğumuzun en acımasızı dünyadır.Burada (manen)ölmezsek,daha hiç ölmeyiz.Dünya çok sık elekli bir yerdir.İnce elekli,hilekar,kaypak,tehlikeli noktaları çok bir yerdir.

Bir daha mı dünyaya geleceğiz?

Elbette hayır.

Onun içindir ki,ya kaybedeceğiz veya kazanacağız.

Sınav tekrarı yok,kurtarma sınavları söz konusu değil,geriye dönüşe izin yok.

Zaten bir ömür müsaade edilmiş.

Maddenin hakikatı var.Ancak değeri tartışılabilir.

İstersen taşı başına vur,elbette ağrı veren bir hakikatının olduğunu göreceksin.

Materyalistler maddeyi ilah edinir,sofestailer ise hiçbir şeyi kabul etmeyip tamamen reddederken,vahdetül vücud ehli de Allah hesabına maddeye bir vücut ve varlık vermez.

Üçü de ya ifrat veya tefrit içerisinde dönmektedir.

Vasat olan maddenin manaya asıl olmayıp,basamak olması,maddenin var oluşudur.

300-400 bin çeşit varlık vardır.Bunların varlıkları hayal değil hakikattır.

Tahiri Mutlu'dan nakille Enver Tok anlatıyor:"Biz Üstad'a sual sormazdık.Ben sadece bir defa sual sordum.Dedim ki:"Efendim,siz Risale-i Nur'un bazı yerlerinde 400 bin mevcudat,bazı yerlerinde de 300 bin mevcudat demişsiniz.Bunun hikmeti nedir?

"Cevaben,'300 bin her sene değişen,100 bini ise sabit olandır'dedi."[395]

Acımalarımız,susamalarımız ve yeyip içmelerimiz bir hayal ürünü değil,bir hakikattır.

İnanmazsan yeme ve içme de gör!!!

Hastalıklar,ilaçlar,vurulmalar,doğma ve ölmeler bir hayal şeridi değil,bir hakikatın ürünüdürler.

Hz.Âdemin cennete konulup çıkarılışı bir hayal değil hakikattır.Kur'an da üç yerde geçmektedir.[396]

"Gökte işlenen ilk günah İblisin Ademi kıskanması,yerde işlenen ilk günah ise Kabilin Habili kıskanmasıdır.[397]

Bu ise bir vakıa ve hakikattır.

Örnekleri çoğaltabiliriz.Hayat bir rüyadan ibaret değildir.Oysa rüya bile hakikat dünyamız ile bağlantılıdır,kopuk değildir.Ancak bağlayıcılığı ve sorumluluğu yoktur.

Hayat ise tamamen sorumluluklar üzerine kurulmuştur.

"Tırtılın 'dünyanın sonu' dediğine, Usta 'kelebek' der."(Richard Bach)

Hayatta çok doğumlara hamiledir.

HUKUK ANKETİ

4.sınıftan 8.sınıfa kadar ki karma bir sınıfta hukuk-adalet-ceza-suçlar üzerine yapmış olduğum anketten çıkan sonuçlar özetle şu tesbitler üzerinde yoğunlaşmaktadır:

***Hukuk güvenli olmalı.Başka ülkelerin hukuklarında fazlalık,bizde ise eksiklikler var.Adaletli olmalı..af çıkmamalı,Osmanlı usulü olup,eşit muamele edilmeli.Acımasız bir hukuk bekliyorum.**

***Avukatlar hakim ve savcıları şaşırtmamalılar.Hukukta eşit davranılmalı. Objektif olmalı ve herkes görevini yapmalı.Cezalar arttırılmalı ve verilmeli..suçlar cezasız kalmamalı.En büyük eksiklik suçluların cezalandırılmaması,elini kolunu sallayarak gezmesi.Hapse atılanlar hapiste akıllanmıyorlarsa,eksiklik işte burada, buradaki hukuk sistemindedir.Suça engel olmak için sokaklara kamera konulmalı.**

***Kapkaça karşı değişik tedbirler alınmalı.**

***Hukukun olduğu toplumda gelişme ve huzur olur.Hukukun olmadığı yerde hak aranmaz.**

Hapistekilere kötü davranılmamalı.

***Hukuk kendine özgü olmalı.Osmanlı sistemindeki gibi olmalı.Herkesin düşüncesine yer vermeli,saygılı olmalı.**

***Hapiste kavga çıkaran hücreye atılmalı,onlara iyilik anlatılmalı,suça göre ceza olmalı.Hapishanedekiler her gün kontrol edilmeli ve eğitilmeliler.İş bölümü olmalı.**

***Hırsızlık ve buna benzer suçlarda yeteri ceza verilmiyor.Serbest bırakılmamalı. İyi bir eğitim almamadan kaynaklanıyor.Malı çalınanla ilgilenilmiyor.**

***Taksi cinayetlerinin önüne geçmek için taksiciler müşterinin kimliğini sormalı. Bu meseleleri fazla gündemde tutmamalı..buda cazib hale getirmektedir.Toplum olarak elbirliğiyle mağdura yardım edilmelidir.Kapkaça karşı kadınların yanında sprey olmalı.**

---

[395] Kulluğu içinde bir sultan-Tahiri Mutlu.Yazan.İhsan Atasoy.283.

[396] Bakara.35-39,A'raf.19-27 (Uzunca anlatılır),Taha.117-123.

[397] Bak. Kur'an Yolu.Heyet.1/184.

***Hukuk sisteminden memnun değilim.**

***En nefret edilen suçlar,toplumu rahatsız ve tedirgin eden;hırsızlık,balici ve tinerciler.Suçsuzların suçsuz yere öldürülmeleri.**

***Hakim ve savcılar kesinlikle suçluları affetmemeliler.**

***Suç ile ceza arasında bir denklik olmayıp,evi soyulanla ekmek çalan aynı cezayı alıp,iki gün sonra da serbest bırakılıyor.Denklik yok.**

***Hapisten çıkana iş imkanı sağlanmalı.Böylece bir daha yapması engellenmelidir. Hapishane insanları terbiyesiz ediyor,terbiye etmiyor.**

***Hakimin karşısına çıkmak istemem,bu elektrikli sandalyeye oturma gibidir.**

***Suçları engellemek için,suçluları teker teker tesbit etmelidir.**

***Hukuktan beklediğimiz;ayrıntıya inmeli,hiçbir nokta gözden kaçırılmamalıdır.**

***Özetle Hukuka haklı olarak ve görülenlerden hareket edilerek pek güven duyulmamakta ve hukukun yetersizliği ve güçsüzlüğü suçlular kadar güçlü olmamaktadır.**

-Şeriatın kestiği parmak acımaz-düşüncesi her ne kadar yine toplumda hukuka olan saygıdan dolayı mevcut ise de,adalete olan güven olmadığı için o parmak toplumda acısını sürdürmektedir.Çünkü adaletli kesildiğine inanılmamaktadır.

Suçluda suçsuzda neticeden emin değildir.Her an netice değişebilir.Bir belirsizlik durumu söz konusudur.

Türkiye'deki hukuk içimizden çıkan bir hukuk olmayıp,her biri başka başka devletlerden derlenmiş bir hukuk sistemidir.

Hukukta doku uyuşmazlığı vardır.Bu dokuya uymamaktadır,bu hukuk sistemi.Bazen vücut o dokuyu,bazen de o doku vücudu reddetmektedir.

Hukuk başkasının olunca,insanlarda başkalarına göre muameleye tabi tutulmaktadırlar.

02-12-2006
MEHMET ÖZÇELİK

HULUSİYİ ANLAT

Hayat fırınında pişmeyen olgunlaşamaz.

1987 yılı hem öğretmenin altı aydır göreve başladığı hem de o yıl memleketi olan Adıyaman'dan 11 öğrencinin Kırşehir/Çiçekdağ ilçesindeki yatılı bölümü kazanarak geldikleri dönemdi.

Öğrenciler şanslı idiler ki bekâr olan öğretmen hemşehrileri de sürekli onlarla beraber pansiyonda kalıyordu.

Çocuklar ilkokul beşi bitirmiş,daha anne babalarına doymadan,çiçeği burnunda yediyüz km öteye,ıssız,sessiz ve soğuk bir yere gelmişlerdi.Şefkate en muhtaç oldukları bu dönemde anadan ve memleketten ayrılmışlardı.

Hulusi de bunlardan biriydi.Gelmesine gelmişti fakat bedeniyle gelmiş,ruhu ve aklı onu rahat bırakmıyordu.Bedeni rahat değildi.

Daha okulun ilk haftasıydı.Geldiği günden beri düşünceler içerisinde olan ve sonunda gizlice kaçarak dönmeyi düşünen Hulusi kararını kesin vermişti.Gizlice münübise binip terminale gidecek oradan Kırşehir merkezine gelerek tekrar ayrıldığı anne-babasına kavuşacaktı.Kardeşleriyle beraber olacak,köyün deresine koşup,koyun keçilerle beraber koşturacaktı.Zira ora doğup büyüdüğü,görüp de gezdiği yerlerdi.Ya burası?

Varsın okulunu da köyde okusun!Hem okumasa ne olur ki?Sanki köyündeki herkes okuyor muydu ki?

Ancak hiçbir şey kendisini bu fikrinden vazgeçiremez ve kesin kararını vermişti.

Hulusi her şeyini toplamış durağa gitmişti.

Hemşehrisi öğretmene bu durum iletildi.Öğretmen hemen koşarak zaten ilçenin bir durağı olan yere varmıştı bile.

Gerçekten de Hulusi elinde çantayla durakta duruyordu.

Öğretmen Hulusi'nin elinden tutarak götürmek için ikna etmeye çalıştı. Hulusi bir yandan yere kapanarak diretiyor,diğer yandan da bağırarak gideceğini söyleyip ağlıyordu.

-Anneme gideceğim..anneme gideceğim- diyordu.

Çevredekiler öğretmene bakıyor, bu işe bir anlam veremiyorlardı. Yoksa öğretmen öğrenciyi mi dövüyordu?

Öğretmen zor durumda kalmıştı. İki arada bir derede. Bir yandan Hulusi'nin gitmesi,diğer yandan halkın kınaması.

Öğretmen bu haller içerisinde bir saat uğraşmış,çene çalmış rica etmiş,Hulusi de ciddi bir kalma isteği pek açığa çıkmamıştı.

Öğretmenin son teklifi Hulusi'ye biraz cazib gelmişti;

-Hulusi,bir hafta daha kal,söz seni ben memleketine göndereceğim..bir hafta..söz.

Hulusi söz almıştı.Biraz sözün rahatlığıyla kabul eder gibi oldu.

Hulusi nasıl olsa gideceğini düşünerek bir hafta daha kalmaya razı oldu.Ha şimdi gitmiş ha bir hafta sonra.

Hulusi arkadaşlarına katılmış,pansiyonun sıcak havasına yavaş yavaş ısınmaya başlamıştı.

Çay pişiriliyor,hep beraber bir araya gelerek içiliyordu.Hatta öyle ki banyoda başları bile sabunlanıyor,tam bir anne şefkatini buluyordu.

Hafta dolmuştu fakat Hulusi'de bir kıpırdanma ve gitme isteği görünmüyordu. Artık sıcak ortama arkadaşları ve hemşehrileriyle alışan Hulusi'yi hocası çağırıp;artık gideceklerini,Hulusi'yi eve göndereceğini söyleyince Hulusi gülmeyle karşılık vererek, gitmeyeceğini söylüyordu.

Hulusi altı yıl orada kalmış ve liseyi de bitirmişti.

11 hemşerinin hiç birisi boşta kalmamıştı.Her biri ya üniversiteye girmiş veya bir göreve gelmişti.

Hulusi ise;Kıbrısa giderek Hukuk Fakültesinde okumaya karar verir.Ancak Üniversite yüksek bir ücret taleb eder.Hulusinin ise bunu verecek ve okuyacak hiçbir maddi gücü yoktur.

Hulusi birde zorluklar içerisinde okumanın verdiği tecrübeyle bu zorlukları aşmak ister.

Tekrar Üniversiteye gidip Dekanla konuşur ve Dekan kendisine şu teklifi yapar;

-Eğer bize öğrenci getirirsen,senden bir ücret almayız.

Hulusi bunu da başarır ve Hukuku okur ve bitirir.

Bununla da yetinmeyen Hulusi aynı okuduğu okula bu sefer de kardeşini yerleştirir ve onun da okumasını sağlar.

Arkasından üçüncü kardeşleri de okur ve oda öğretmen olur.

Hulusi şu an kardeşiyle beraber avukatlık yapmaktadır.

Ayrıca kaderin görünen bir cilvesi de şu şekilde tecelli eder;

Hulusiyle öğretmeni 19 yıl sonra yine aynı şehirde buluşurlar.

Öğretmeninin arabasına bir genç haksız olarak çarpar.

Öğretmen savcılıktan evrakları alıp gerekli resmi işlemleri yapar.

Ehliyetsiz,sigortasız,başkasının motoruyla çarpan genç hoca resmiyet gereği davacı olunca genç de davacı olur.Yaşı küçük olduğundan yeni uygulamaya göre devlet ona bir avukat tahsis eder.

Ogün de baroda görevli avukat Hulusidir.Şüphelinin avukatı olarak mecburen o görevlendirilmiştir.

Öğretmen yıllarca Hulusi'nin bu ibretli hayat hikayesini öğrencilerine anlatır ve özellikle köyden gelip yatılı olan öğrencilere bunu anlatarak,şimdiki durumu ile okumama halindeki durumu mukayese edip anlamalarını ve düşünmelerini sağlar.

Öğretmen yine bir gün sınıfta rehber dersinde öğrencilere ne anlatmasını istediğini sorar.

Yatılı öğrencilerin olduğu bu sınıfta bir öğrenci yüksek sesle;

-Hocam Hulusi'yi anlat…

MEHMET ÖZÇELİK
19-11-2006

İDEALİST İDİ

Küçük yaşından beri hep idealist göründü.İdeali uğruna kavgadan, hırçınlıktan, gönül kırma bir yana kafa kırma onun için yumurta kırma kadar basit idi.

Her şeyde ve her zaman önde oldu,önde yürüdü,önde göründü.

Siyaset kıblesiydi.Kıblesinin değişmesi demek,kuzeye yönelip namaz kılması demekti.

Sadece kendi ideali olarak değil,asırları idealine yamadı,meğer asırlar tersine dönmüş,asırlar idealini devam ettirmişti.

Onun için bu ideal bir var oluş,yaratılış,dünyada bulunuş,hava,su ve gıda gibi zaruri idi.Her şeyin olmazsa olmazı idi.

Torunları yaşlandığında bu idealini gerçekleştirip gerçekleştirmediğini soracaklardı,kabre girdiğinde ve mahşerdeki ilk sorgusu idealinden idi.

İdealini mutlaka gerçekleştirmeliydi.

Hele birde bu ideal bir zümre,bir cemiyet ve bir sel halinde gelmekte olan genel bir ideal olunca,peygamber hedefinin ötesinde bir hedef idi.

Peygamber bile öyle düşünemez ve öyle de gerçekleştiremezdi.

Hayatının en önemli ve dinamik çağı bu ideallerle geçti.

Bazen cami kürsüsünde haykırdı,alkışlandı ve hep o camiye gidildi,bazen meydanlarda nutuklar çekti,hisler harekete geldi,rahatlıkla dağılıp bir müddet bu dolmuşluk onları dolmuşa bindirip bir noktaya götürdü.Hapse girdi,ar etmedi.

Bunun için de girilir mi?demedi ve de dedirtmedi.Etrafındakiler tarafından alkışlandı.Kaybedilen yıllar bir kazanç oldu.

Ödediğiniz her vergi size yol,köprü,okul ve de cami olarak geri dönecektir, sloganında belirtildiği gibi,harcadıkları kendisine geri dönecekti.Zaten de dönmesi için ödemişti.

Hele bir başa geçsin,sen o zaman bir bak neler yapacaktı.

Hele o başa geçirmek için her şeyini verdiği insanlar bir başa gelsinler,bak o zaman nelere imza atacaklardı!!!

Hele en önemlisi de her şeyi bir çırpıda bıçakla keser gibi değiştireceklerdi,her ne kadar kendisi bir anda değişmese bile.Çünkü ideal sahibi idi o…

Hele o bir kere kendilerine oy verme uğruna nice köylere gitmiş,nice vaadlerde bulunmuşlardı.Kendisi bile inanamıyordu.Ancak ideal uğruna bunlar meşru idi.

Hayatın kurtulması için domuz bile yenilirken,neden siyaset uğruna bunca ve bunca hayatın kurtulması uğruna her şey mübah olmasındı!

İnsanların büyüklükleri,ideallerinin büyüklüğü ölçüsündeydi.

Onun ideali en büyük idi.Hatta İslamiyetten bile…Çünkü o ideali olmazsa İslamiyette olmayacaktı..Peygamber böyle düşünmese bile…

Ufuk görülüyor gibi idi.Hırçınlığını ve sertliğini ve de en önemlisi idealini biraz daha arttırmalıydı.Ve öyle de yaptı.

Felek kendisine dönmüştü.Bahtı daha doğrusu milletin bahtı artık açılmıştı. Çünkü şimdiye kadar hayal bile olan idealleri gerçek olmuştu.

Önce köprü olmalı,ateşelikle göreve başlamalı idi..ateş gibi parlayıp yakmak için.Kendisininki garanti olmakla beraber,bir dostu için de bir iyilik düşünmeli idi.Düşündü ve girişimde de bulundu.Dostunun kendisine tebessümünü anlayamamıştı.Demek ki ideal başka bir şeydi.

Başkan ve Başkan Yardımcılıkları artık bunlar hayal olmaktan çıkmış,önüne serili olan imkanlar idi.

İdealler gerçekleşmişti.Bir ömür verdiği ideali,zirve denilen noktaya doğru artık gitme imkanı önüne açılmıştı.

Ancak dikkatini çeken bir değil bir çok noktalar görülmekteydi.Zirve dediği noktalarda çok çukurlar vardı.

Meğer zirveye çıkınca her şeyin hallolacağı düşüncesi yerine her şeyin yeniden başlayacağı bir ilk nokta imiş.

Çukurda bulunanlara düzlükler,zirve görünürmüş.

Çukurdan düze çıkmış gibi görünüyordu.Fakat ben hep zirveye çıkmak için bunları yapmıştım.Meğer bu çıkış normal bir çıkışın devamı imiş.

Çok şeyi değiştirmeyi düşünen ben,kendimi bile değiştirememiş,kendim değişmiştim.İdealimde olan insanları şaşırtmıştım.

Evelden bağırıyordum,şimdi zirveye çıktığımı sandığım şu anda her kes bana bakıyor,suskunluğuma şaşırıyor.

Yoksa ulaştığım ve bana verilen bu imkanlar bir sus payı mı idiler.Artık ben şimdi bağıranlara bağırıyor,bağırmakla bu işin olmayacağını söylüyordum.

Bana ne oldu böyle?Neden farklılaştım?Fark atamadan kala kaldım?

Uykudan uyanır gibi bir hale girmiştim.Bunca hayatımı verdiğim davamdan geri bu uyanma kalmıştı.Şimdi de derman kalmamıştı..zaman gitmişti..devre bitmişti…

İnsanlar bana iki kişilikli birisi olarak bakmakta idiler.

Ne adamdı,ne söylüyordu!Şimdi ise yaptıklarına bakın.

Elleriyle,gözleri ve dilleriyle çok avucunu ovdu,sonuç bir hayal oldu.Şişirilen balonun hava dolu olduğu ortaya çıktı.

Madde ile,makamla sınanmış ve kaybetmiştim..olanları da…

İdealler geçmişi görüp,geleceğe uzanmalıydı.

Kökü derinlerde tohumlar ekilmeliydi.Yoksa hafif rüzgarlar söküp atardı.Çünkü atanlarda iyi atmıştı.

Şimdiye kadar ideallerimizle birbirimizi besliyorduk.Şimdi o ideallerden pek eser kalmadı.Çünkü istediğimize ulaşmış,idealler de son bulmuştu.

Oysa asırlar ötesi bir idealle hareket edilmeliydi.

İdealler hedef olmamalı,hedefe basamak olmalıydı.

Bizler basamakları hedef edindik,basamaklarda kaldık.

Bazılarının ayaklarının ulaştığı yere,bir çoklarının hayali bile ulaşamazmış…
Hayali bir oda dolusu baklava olmaktansa,bir dilim baklava olması daha gerçekçi olur.
Hayali devletleri idare etmektense,bir evi ve kendini idare etmek daha evladır.

MEHMET ÖZÇELİK
19-12-2006

İFRİT

“Hazreti Süleyman Hüdhüd'e dedi ki: «Bakacağız, doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mı oldun?»
«Şu mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak.»
(Süleyman'ın mektubunu alan Sebe melikesi): «Beyler, ulular! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı» dedi.
«Mektup Süleyman'dandır, Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla (başlamakta)dır.»
«Bana karşı baş kaldırmayın, teslimiyet göstererek bana gelin diye (yazmaktadır).»
(Sonra Melike) dedi ki: «Beyler, ulular! Bu işimde bana bir fikir verin. (Bilirsiniz) siz yanımda olmadan hiçbir işi kestirip atmam.»
[Onlar, şöyle cevap verdiler: «Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız, buyruk ise senindir; artık ne emredeceğini düşün taşın.»
Melike, «Hükümdarlar bir memlekete girdiler mi orayı perişan ederler ve halkının ulularını hakir hâle getirirler. (Herhalde) Onlar da böyle yapacaklardır» dedi.
«Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de, bakayım elçiler ne (gibi bir sonuç) ile dönecekler.»
(Elçiler, hediyelerle) gelince Süleyman şöyle dedi: «Siz bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Ama siz, hediyenizle böbürlenirsiniz.»
«(Ey elçi) Onlara var (söyle); iyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları, muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız!»
(Sonra Süleyman müşavirlerine) dedi ki: «Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o Melike'nin tahtını bana getirebilir?»

“Cinlerden bir ifrit, «Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm ve güvenim var.» dedi.”

Kitaptan ilmi olan kimse ise, «Gözünü açıp kapamadan, ben onu sana getiririm» dedi. (Süleyman) onu (Melike'nin tahtını) yanıbaşına yerleşivermiş görünce, «Bu, dedi, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin (gösterdiği) lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur; nankörlük edene gelince, o bilsin ki Rabbim müstağnidir, çok kerem sahibidir.»
(Süleyman devamla) dedi ki: «Onun tahtını bilemeyeceği bir vaziyete sokun; getirin bakalım tanıyabilecek mi, yoksa tanıyamayanlardan mı olacak?»
Melike gelince, «Senin tahtın da böyle mi?» dendi. O şöyle cevap verdi: «Tıpkı o! Zaten bize daha önce bilgi verilmiş ve biz teslimiyet göstermiştik.»

O'nu, Allah'tan başka taptığı şeyler alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkârcı bir kavimdendi.
Ona «köşke gir!» dendi. Melike onu görünce derin bir su sandı ve eteğini çekti. Süleyman «Bu billurdan yapılmış, şeffaf bir zemindir» dedi. Melike dedi ki: «Rabbim! Ben gerçekten kendime yazık etmiştim. Süleyman'ın maiyyetinde, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.»[398]

İfritler;Zorlu ve hızlı varlıklardır.
Buradaki ifrit konusunda İbni Abbas,dâhi olduğunu söyler.
Vehb adının Kûzî ve ayrıca Zekvan,Sahra yani dağ gibi dev azametinde büyük bir varlık olduğu söylenmiştir.
İbni Abbasa göre,göz açıp kapayana kadar getiren kişi;Veziri ve Katibi olan Âsaf b. Berhiya'dır.
Bu zatın öne çıkan özelliği;İsm-i Âzam-ı bilmiş olmasıdır.Öyle ki;dua ettiği zaman kabul olan ve istediği zaman verilen kişidir.Beni israilden Mü'min ve Sıddıklardan idi.
Hızır ve Cibril olduğu da söylenmektedir.Veya Allahın kendisine güç verdiği bir melek de denilmiştir.Hatta geçmiş israile aid kitapları en iyi bilen Süleyman Aleyhisselam olup,Allah ona o ilmi verdiğinden o olduğu da ifade edilmiştir.
Belkısın tahtını getirirken okunan duanın;Ya zel-Celali ve İkram,Ya Hayyu ya Kayyum dediği,Hz.Âişeden rivayet edilmiştir.
Zühriden rivayette ise;Ya İlahena ve ilahe külli şeyin ilahen vahiden,La ilahe illa ente,demiştir.
Filistinde bulunup Yemendeki güneşe tapan Belkısın tahtını getirenin kuvvetle insanlardan olan Âsaf bin Berhiya olup,Süleyman Peygamberin gözünün gittiği kadar yemen tarafına bakmasını söyleyip,abdest alarak dua edip,Allahın gönderdiği meleklerin taşımasıyla huzura getirmiştir.Geldiği yerin ise altından sular aktığı güzel bir ortama kondurmuştur.Ve bu konuda çok şeyler söylenmiştir.[399]
Yıllarca yapılan kazı sonucunda Belkıs'ın sarayı bulunmuştur
İfritler ,cinlerden bir kesimdir.Zarar ve kötülükte en ileri olanlarındandır.
Süleyman peygamber bununla Allahın azametini,bazı sahib olduğu hususiyetlerini ve kendisine vermiş olduğu gücüne delalet eden harikalıkları göstererek,peygamberliğine delil ve akıl üstünlüğünün olması amacıyla Belkıs-a Mu'cize göstermeyi amaçlamıştır.
Cinlerde sadece akıl duygusu gelişmiş olarak mevcuttur.İfritler ise onların daha zekice olanlarıdır.İnsanlarda ise;hem akıl,şeheviye ve gadabiyye yani istek ve hiddet duygularına da sınır konulmamıştır.
Dilimizde ifrit kötü ve pis anlamına kullanılmaktadır.Bu da onların cinlerin içerisinde ileri gidenlerinden olması sebebiyledir.
Tahtın Altın,YakutZeberced,İnci gibi değerli taşlardan yapılmış,şaşırtıcı bir özelliğe sahipti.
Hayat tabakalarından bir tabaka ifritlere aittir.
"İşte, küre-i arzın tabakat-ı seb'asına dair bazı ehl-i keşfin, Kitap ve Sünnetin mizanıyla tartmadan beyan ettiği tasvirat, yalnız coğrafya nokta-i nazarındaki maddî vaziyetten ibaret değildir. Meselâ, demişler: "Bir tabaka-i arz, cin ve ifritlerindir. Binler sene genişliği var." Halbuki, bir iki senede devredilen küremizde o acip tabakalar yerleşemez. Fakat âlem-i mânâ ve âlem-i misalde ve âlem-i berzah ve ervahta küremizi

---

[398] Neml.27-44..
[399] Bak.Mecmuat-ün minet-Tefasir.Beyzavi-Nesefi-Hazin-İbni Abbas.Arapça.cilt.4,sh.522-526,Bak.Muhtasar Tefsir-u İbni Kesir.Arapça.M.A.Sabuni.cilt.2,sh.672-673.

bir çamın çekirdeği hükmünde farz etsek, ondan temessül ve teşekkül eden misalî şeceresi, o çekirdeğe nisbeten koca bir çam ağacı kadar olduğundan, bir kısım ehl-i şuhud, seyr-i ruhanîlerinde, arzın tabakalarından bazılarını âlem-i misalde pek çok geniş görüyorlar, binler sene bir mesafe tuttuklarını görüyorlar."[400]

İfritler celbedici bir güce sahiptirler.Bu özellik Kur'an-da anlatılmakla, insanların da bunun benzerini yapabileceklerine işaret edilmektedir.Yani ses,resim,koku gibi cisimlerin de en uzak mesafelerden celbedilmesinin mümkün olduğuna işaret edilmektedir.

Şimdilerde filimlerde ışınlama olarak gösterilen ve 1947 yılında bir kaptanın deneme yapması sonucu,gemisiyle beraber en uzak yerlere gidip ancak kontrolü elde edememesiyle parçalanması bunun bir başlangıcıdır.

Buda iki farklı şekilde dile getirilmekte;İfritlerin bunu oturduğu yerden kalkmadan getirebilmelerine rağmen,insanlardan olan ilim sahibi kimselerin ise bunu ondan daha kısa bir zaman olup,göz açıp kapama süresi gibi kısa bir zamanda getirebileceğine işaret edilmiştir.

Tıpkı şu andaki vasıtaların ulaşım farklılığı gibi…

Süleyman Peygamber sabahtan öğlenin ortalarına doğru hüküm vermek üzere tahtına oturuyordu.Tahtın hemen getirilmesini istediği için,hızlı olanını tercih etmiştir.

"Hem temessül-ü ervâha işaret eden Hazret-i Süleyman Aleyhisselâmın ifritleri celb ve teshîrine dâir âyetler, hem فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا **-Derken ona Cebrâil'i gönderdik; o da aynen bir beşer sûretinde ona görünüverdi. (Meryem Sûresi: 17.)- misillü bâzı âyetler, ruhânîlerin temessülüne işaret etmekle beraber, celb-i ervâha dahi işaret ediyorlar. Fakat, işaret olunan celb-i ervâh-ı tayyibe ise, medenîlerin yaptığı gibi, hezeliyât sûretinde bâzı oyuncaklara o pek ciddî ve ciddî bir âlemde olan ruhlara hürmetsizlik edip, kendi yerine ve oyuncaklara celb etmek değil, belki ciddî olarak ve ciddî bir maksad için Muhyiddin-i Arabî gibi zâtlar ki, istediği vakit ervâh ile görüşen bir kısım ehl-i velâyet misillü, onlara müncelib olup münâsebet peydâ etmek ve onların yerine gidip âlemlerine bir derece takarrüb etmekle ruhâniyetlerinden mânevî istifade etmektir ki, âyetler ona işaret eder ve işaret içinde bir teşviki ihsâs ediyorlar ve bu nevi san'at ve fünûn-u hafiyenin en ileri hududunu çiziyor ve en güzel sûretini gösteriyorlar."[401]**

Âmiyane de olsa basite indirerek buna bir izah getirecek olur isek;Evvela kabin gibi bir yerde,insan veya eşyanın atomları dağıtılmadan ayrıştırılır.Saniyede üçyüz bin km hızla giden ışığa bindirilir.Tesbit ve tayin edilen yerin koordinatları yani diğer kabinin bulunduğu mesafe hesaplanarak ışınla oraya gönderilir.Orada tekrar dağıtılmış,analizi yapılmış olan atomlar sentez ile bir araya getirilerek,tekrar o cismin veya eşyanın eski haline gelmesi sağlanır.

Elbette bu ciddi ve sağlam hesaplar ile olabilecek bir durumdur.Ancak eşyanın ayniyle celbedilip sevkedilmesi elbette gerçekleşecektir.

Bu konuda başarı insanlara aid olmakla beraber,cin ve özellikle ifritlerden de istifade edilebilir.

"Hem meselâ, Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm taht-ı Belkıs'ı yanına celb etmek için vezirlerinden bir âlim-i ilm-i celb dedi: "Gözünüzü açıp kapayıncaya kadar sizin yanınızda o tahtı hazır ederim" olan hâdise-i hârikaya delâlet eden şu âyet,

---

[400] Mektubat.B.Said Nursi.83,Bak.Lem'alar.69-70.
[401] Sözler.20.söz.235.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ

(ilâ âhir), "Semâvî kitapların esrârına vâkıf bir âlim ise, "Sen daha gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm," dedi. Süleyman Belkıs'ın tahtını yanında hazır görünce. (Neml Sûresi: 40.)"işaret ediyor ki, uzak mesafelerden eşyayı aynen veya sûreten ihzâr etmek mümkündür. Hem vâki'dir ki, risâletiyle beraber saltanatla müşerref olan Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm, hem mâsumiyetine, hem de adâletine medâr olmak için, pek geniş olan aktâr-ı memleketine bizzat zahmetsiz muttalî olmak ve raiyyetinin ahvâlini görmek ve dertlerini işitmek, bir mu'cize sûretinde Cenâb-ı Hak ihsan etmiştir. Demek, Cenâb-ı Hakka itimad edip, Süleyman Aleyhisselâmın lisân-ı ismetiyle istediği gibi, o da lisân-ı istidadıyla Cenâb-ı Haktan istese ve kavânîn-i âdetine ve inâyetine tevfîk-ı hareket etse, ona dünya bir şehir hükmüne geçebilir. Demek, taht-ı Belkıs Yemen'de iken, Şam'da aynıyla veyahut sûretiyle hazır olmuştur, görülmüştür. Elbette, taht etrafındaki adamların, sûretleri ile beraber sesleri de işitilmiştir.

İşte, uzak mesafede, celb-i sûrete ve savta haşmetli bir sûrette işaret ediyor ve mânen diyor: "Ey ehl-i saltanat! Adâlet-i tâmme yapmak isterseniz, Süleymanvârî, rûy-i zemini etrafıyla görmeye ve anlamaya çalışınız. Çünkü, bir hâkim-i adâletpîşe, bir padişah-ı raiyyetperver, aktâr-ı memleketine her istediği vakit muttalî olmak derecesine çıkmakla mesûliyet-i mâneviyeden kurtulur veya tam adâlet yapabilir."

Cenâb-ı Hak, şu âyetin lisân-ı remziyle mânen diyor ki: "Ey benîâdem! Bir abdime geniş bir mülk ve o geniş mülkünde adâlet-i tâmme yapmak için, ahvâl ve vukuât-ı zemine bizzat ıttılâ veriyorum; ve mâdem herbir insana, fıtraten, zemine bir halîfe olmak kabiliyetini vermişim; elbette o kabiliyete göre rûy-i zemini görecek ve bakacak, anlayacak istidadını dahi vermesini, hikmetim iktizâ ettiğinden, vermişim. Şahsen o noktaya yetişmezse de, nev'en yetişebilir; maddeten erişemezse de, ehl-i velâyet misillü mânen erişebilir. Öyle ise, şu azîm nimetten istifade edebilirsiniz. Haydi göreyim sizi, vazife-i ubûdiyetinizi unutmamak şartıyla öyle çalışınız ki, rûy-i zemini, her tarafı herbirinize görülen ve her köşesindeki sesleri size işittiren bir bahçeye çeviriniz.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

-Üzerinde gezesiniz ve Allah'ın verdiği rızıktan yiyesiniz diye, yeryüzünü sizin emrinize veren Odur. Sonra dönüşünüz yine Onadır. (Mülk Sûresi: 15.)-deki ferman-ı Rahmânîyi dinleyiniz." İşte beşerin nâzik san'atlarından olan celb-i sûret ve savtların çok ilerisindeki nihayet hududunu şu âyet remzen gösteriyor ve teşviki işmâm ediyor.

Hem meselâ, yine Hazret-i Süleyman Aleyhisselâm cin ve şeytanları ve ervâh-ı habîseyi teshîr edip, şerlerini men ve umûr-u nâfiada istihdam etmeyi ifade eden şu âyetler: مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ **-Asi olan şeytanları ise zincirlerle bağlı olarak ona boyun eğdirdik. (Sâd Sûresi: 38.)-(ilâ âhir),** وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ **-Denize dalarak onun için cevherler çıkaran ve başka işler de gören şeytanları yine onun emrine verdik. (Enbiyâ Sûresi: 82.)- (ilâ âhir) âyetiyle diyor ki: Yerin insandan sonra zîşuur olarak en mühim sekenesi olan cin, insana hizmetkâr olabilir. Onlarla temas edilebilir. Şeytanlar da düşmanlığı bırakmaya mecbur olup, ister istemez hizmet edebilirler ki; Cenâb-ı Hakkın evâmirine musahhar olan bir abdine onları musahhar etmiştir.**

Cenâb-ı Hak, mânen şu âyetin lisân-ı remziyle der ki: "Ey insan! Bana itaat eden bir abdime cin ve şeytanları ve şerirlerini itaat ettiriyorum. Sen de Benim emrime musahhar olsan, çok mevcudât, hattâ cin ve şeytan dahi musahhar olabilirler."
İşte, beşerin, san'at ve fennin imtizâcından süzülen, maddî ve mânevî fevkalâde hassâsiyetinden tezâhür eden ispirtizma gibi celb-i ervâh ve cinlerle muhâbereyi, şu âyet en nihayet hududunu çiziyor ve en faydalı sûretlerini tâyin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat, şimdiki gibi, bâzan kendine emvât nâmını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-ı habîseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshîr etmektir, şerlerinden kurtulmaktır.

….İşte, Cenâb-ı Hak şu âyetlerin lisân-ı remziyle mânen diyor ki: "Ey insanlar! Bana tam abd olan bir hemcinsinize, onun nübüvvetinin ismetine ve saltanatının tam adâletine medâr olmak için, mülkümdeki muazzam mahlûkatı ona musahhar edip konuşturuyorum ve cünûdumdan ve hayvanâtımdan çoğunu ona hizmetkâr veriyorum. Öyle ise, herbirinize de mâdem gök ve yer ve dağlar, hamlinden çekindiği bir emânet-i kübrâyı tevdî etmişim, halîfe-i zemin olmak istidadını vermişim; şu mahlûkatın da dizginleri kimin elinde ise, ona râm olmanız lâzımdır. Tâ Onun mülkündeki mahlûklar da size râm olabilsin; ve onların dizginleri elinde olan Zâtın nâmına elde edebilseniz ve istidadlarınıza lâyık makama çıksanız."[402]

İfritler gözü açık varlıklardır.Onlardan istifade edilebilinir.

"Kahraman-ı İslâm İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, Celcelûtiyenin çok yerlerinde ve âhirinde bir himayetçi istemiş ki, namaz içinde huzuruna gaflet gelmesin. Düşmanları tarafından ona bir hücum mânâsı hâtırına gelmemek, sırf namazdaki huzuruna pek çok olan düşmanları tarafından bir hücum tasavvuru ile namazdaki huzuruna mâni olunmamak için, bir muhafız ifriti dergâh-ı İlâhîden niyaz etmiş."[403]

Ebu Hureyreden rivayette;Cinlerden bir ifritinnamazını ifsad etmek için Hz.Peygamber'e musallat olduğu,Resulullahın onu yakalayarak mescidin direklerinden birine bağlamak istediği,fakat hz.Süleymanın bir duasını hatırlayınca ifriti köpek kovar gibi kovduğu bildirilmektedir.[404]

MEHMET ÖZÇELİK
08-05-2008

---

[402] Age.234-236,Bak.İşarat-ül İ'caz.257.
[403] Emirdağ lahikası.460.
[404] Bak.İslam Ansiklopedisi.Heyet.21/516-517.

İSTİKAMET

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!"[405]

Bu âyet nazil olduğunda Efendimiz;"Şeyyebetni sûretü Hûd"yani'Hud suresi _bu âyeti- beni ihtiyarlattı'buyurmuştur.

İstikamet,insanın ve insanlığın ayarıdır..onunla yaratılışındaki kemâlata ulaşır.

İstikamet her şeyde vasattır..orta yolu bulmak hatta ortanın da ortasında kalmaktır.

O'na giden yolda sapmamak..zik zak çizmemek,şarampole yuvarlanmamak..kaza yapmamaktır.

Bediüzzaman,Kastamonu Lahikasında şöyle der:

"Çünki emn ü ye'sin vartasına düşmemek hikmetiyle havf u reca müvazenesinde, sabır ve şükürde bulunmak için kabz-bast haletleri, celal ve cemal tecellisinden intibah ehline gelmesi; ehl-i hakikatça medar-ı terakki bir düstur-u meşhurdur."

Korku ile ümid arasında olmak..bir yanda Cemaline diğer yanda celaline mazhar olmak..Cemal ve Celali beraber götürmek.

İstikamette riya yoktur..menfaat yoktur..dünya yoktur..samimiyetsizlik yoktur.İnsani tüm değerler onda vardır.

Nitekim en aşağı insanlar bile en üst seviyeye çıkabilecekken,istikameti bulamadıklarından en aşağı derekeye düşmüşlerdir.

Mesela;Peygamber Efendimiz yalancı peygamber Müseylimeden önce kabile reisi olan Hevze'yi islama davet etmiş,ancak o kendisine de bu işte pay verilmesini isteyerek,Müslüman olmamıştır.Kabilesi ise Müslüman olmuştur.

Müseylime ise,kabilesine reisliğinin sağlanması halinde peygamberimizle görüştüğü nakledilirken,daha sonraki mektubunda da kendisinin de peygamber olduğunu,yeryüzünün yarısının kendisine diğer yarısının da Muhammede aid olduğunu söylemiştir.İçki ve zinayı serbest bırakmış,peygamberlik iddiasında bulunan Secah'la evlenmiş,sabah ve akşam namazlarını zor geldiğinden kaldırmış,daha sonrada hepsini lağvetmiştir.[406]

Müseylime azda olsa bir ilme sahipti..ancak istikameti kaybedip,nefsi öne sürüp,makama,mala,şöhrete talib olduğundan istikameti kaybettiği gibi,olabileceği tüm makamları da kaybetmiş oldu.

***O zat ise,gönül tahtının bahtı olmuştur.Başkalarının uğruna her şeylerini verdiği şeyleri,o zat elinin tersiyle yitmiş,gerçeğe,hakikata,hakiki insanlığa talib olmuştur.Böylece asırlar boyunca gönüllerde taht kurmuş..bahtı açıldığı gibi,nice bahtları da kendisiyle beraber açmıştır.**

***Bir damla olarak bu dünyaya gelen insanlar;ya buhar olup kaybolmakta veya okyanus olarak gitmektedirler.**

İşte istikamet damlayı derya yapmaktadır.

İstikamet,sapmamak,saptırmamak,kaptırmamak,kaydırmamak,kandırmamak,kırdırmamak,hayatının başlangıcıyla sonucunu beraber götürmektir.

İnsanlar istikamet ile inandırıcı olurlar,tesir ederler.

İstikamette istikrar,samimiyet,ihlas,sadakat,sebat,adalet,hilim,ilim vardır.İman ve marifet onun kaynağıdır.

***Yusuf Hemedani,içinde hiç dışarı çıkma isteği yokken birden bire evden çıkma isteğiyle eşeğine biner ve salar.Eşek gele gele mescide varır.Mescidin kapısında üzüntülü bir müridin de kendisini beklemekte olduğunu ve müşkilini halletmesini söyler.**

---

[405] **Hud.112.**

[406] **Bak.İslam ans.32/90-91.**

Müşkülünü halleder ve o müride:"Evladım,ne vakit bir sıkıntıya düşersen şehre gel, derdini bana söyle.Beni buraya kadar yorma."der.

Muhiddin-i Arabi,bu olay üzerine:"Sadık mürid,mürşidini yanına getirmeye güç yetirebilir."der.

İstikamet başka yollardakini yanına getirir.Dosdoğru yolda olan mürid,doğru yoldaki şeyhini ayağına kadar getirir.Halisiyet,samimiyet vardır.

Yolda aynı çizgiyi takib etmeyen bir araç,her an yanlış yapmaya hazırdır.Ancak kendi yolunda,yolunun da ortasında giden bir araç,yoldan kaysa da şarampole yuvarlanmaz..tehlike ihtimali azdır.

Doğru olmak..onunda ötesinde dos doğru olmak..sicim gibi..ip gibi..yerden göğe dizilen ve çizilen bir hat gibi..

Dos doğru olmayana doğrular varamaz,O'nu hedefte bulamaz.

Bir açının başlangıçdaki bir santim sapması,ilerledikçe metreleri ve kilometreleri bulacaktır.Sapanlar,sapıtanlar,saptıranlar artacaktır.İstikamet olmayınca,istikrar da olmayacaktır.

Doğrular kişileri bağlar..istikamet,dos doğru olmak herkesi kapsar..dışarda bırakmaz.

Dos doğru olmak bir farklılıktır..bir değerdir..imtiyazdır..

İstikamet zor ve meşakkatli bir yoldur.

Peygamberimize inanmayanlara Nadir adında bir kişi;"Siz aptal mısınız? Küçüklüğünde aranızda en sevilen,en güvenilen ve en dürüst o idi.Şimdi o daha olgun iken bunları nasıl söylersiniz?"der.

Peygamberler ve peygamberimiz hem inandırıcı hem de gerçekçi kimselerdir.

İstikamet odur ki;çocukluğunda da gençliğinde de,olgunluğunda da sapmasın,sapıtmasın.

Küçükken iki defa düğüne gittiğinde uykuya dalmıştır.

Putlar için kesilen etlerden hiçbir zaman yememiştir.

Herkesin putlara taptığı bir zaman ve zeminde asla putlara tapmamıştır.

Putlar adına yemin etmemiş,ettirmemiştir.

İşte gerçek istikamet

Herkesin saptığı bir yerde sapmamak,ağır bir yük..zor bir olay..değişmemek, değiştirmek.

O zat bu istikameti yüklenmekle adeta kâinatı yüklenmiştir.Kâinat çapında bir olay istikamet.

Allahım!Bizleri doğrudan,doğruluktan,doğru olmaktan,dosdoğruyu bulmaktan, emredileni yapmaktan mahrum etme…

Mehmet ÖZÇELİK

KABUL EDİLEN BEDDUALAR

5.sınıf öğrencileri içerisinde yapmış olduğum;'Kabul edilen beddualarını', 'Beddua etseydiniz ne derdiniz','Kimlere beddua ederdiniz.'Kabul edilen dualarınız'konusunda yapmış olduğum ankette,çocukların samimi cevaplarını ve de toplumun gerçeklerini yansıtması yönüyle ibretli bularak aynen kaydediyorum:

-S.Ezgi Yalçın:Bir akrabamız kızı,üvey diye istemiyordu.Ve de üvey kızı ona,ölse de gitse diyordu.Üvey kızı üvey annesini hiç sevmezdi.Ve de bedduası doğru çıktı,2 ay sonra üvey kızın üvey annesi öldü.

***Veysel Durmuş:Birine,Allah senin belanı versin,dedim.Onun eli çiviye deydi.**

***Sezer Salman:Ben duyduydum;Bizim evin orada bir dede vardı.Eşinin annesine ölmesi için beddua etmiş ve bir gün içinde eşinin annesi ölmüş.**

***Mustafa Uyanık:Şeytanla birlikte olan kişilere,yerin dibine batsın,derdim.**

***Ceyda Rüzgar:Bir gün birisine,inşallah taşınırsın da kurtulurum,dedim.O dediğim beddua kabul oldu ve taşınıp gittiler.**

***Yakup Bilgiç:Bir gün ablam beni dövüyordu.Ve ben de ona dedim;İnşallah rüyanda kötü bir şey görürsün.Ve bedduam kabul oldu.Ve ablam akşam uyurken çok korkmuştu.**

***Seda Ölçer:Bir gün adamın biri evlenmiş,halbuki önceden karısı ve iki çocuğu varmış.Karısı adamın evlendiğini duyunca şöyle bedduada bulunmuş;'Allah sizi bildiği gibi yapsın'Ve kadının bedduası kabul olmuş.**

***M.Şükrü Akat:Bir gün bizim bir komşu kocasına beddua etti.Sonra kocası ile beraber giderlerken adama araba çarptı ve adam felç oldu.**

***Ayşenur Boz:Halamın kocasının annesi bir beddua etmiş.O gece halamın kocasının kaza haberi geldi.**

***M.Burak Kurt:Bizim öğretmen turnuva için beni aldı.Ertesi gün sorduk;'Öğretmenim,beni alıyor musunuz?''Almıyorum'dedi.Ertesi gün de ve cumartesiye kadar sordum.Ve öğretmenim beni arkadaşlarımın önünde azarladı ve oyuna almadı.**
Çok zoruma gitti.Kendimden emin bir şekilde;'Allahım,inşallah bunları farkla yensinler'dedim.Maça babam da geldi.Beni öğretmene söyleyerek oyuna soktu.O zaman sevincimden bedduamı unuttum.Tam 4-1 yenildik.

***Mehmet İzci:Beni birisi dövmüştü.Ben de ona,'Allah belanı versin'dedim.Ve o benim dediğim bedua kabul oldu,onların evlerini yıktılar.**

***Asena Önel:Bir gün annem beni çok kızdırmıştı.Annem ehliyet sınavına girecekti.O kızdırmasından dolayı içimden;'İnşaallah kazanamaz'dedim.Ve annem kazanamamıştı.**

***A.İlknur Rüzgar:Ben bir gün ablam için,'İnşaalla oynayacağımız oyunda başarısız olur'demiştim.Bedduam kabul oldu.**

***Volkan Eyice:Beni rahatsız eden bir çocuğa;'Allah belanı versin'dedim.Çocuk yere düştü ve eli kırıldı.**

***H.İbrahim Çelik:Bizlere sürekli kızan öz amcamın,artık bizlere bir daha kızmaması için beddua ettim,gerçekten ondan sonra bizlere kızıp karışmadı.**

***Furkan Yavaş:Nenem bir kişiye 'Ölsün'diye beddua etmiş,o adam bir ay içinde komaya girerek öldü.**

***Şeyma Güler:Evet,annelerin ettiği beddua kabul olur.Böyle bir şey başıma geldi.Annem bir gün;'İnşaallah işlerin okulda kötü gider'dedi ve o gün başıma gelmeyen kalmadı.**

***F.Nur Boz:Halamın kocasının annesi,bir gün oğluna beddua etti.Oğlu iskenderuna giderken kaza yaptı.**

***Büşra Taş:Babaannemin bana aldığı hediyeyi arkadaşım kırdı.Ona beddua ettim.Sonradan tövbe ettim ve kendime şöyle dedim;İnşaaallah Allah tövbemi kabul etsin.**

***Muhammed:Beni rahatsız edip kızdıran arkadaşımın düşmesini istedim,düştü.**

***Büşra Göksu:Bizim köyde birilerinin anneleri ölmüştü ve babaları başka bir kadınla evlendi ve o kadında bunlara çok kötü davranıyordu.O çocuklarda o kadına beddua ettiler ve o kötü kadın da öldü.**

***Harun Kuruca:Benim annem evde top oynadığımda kızıyor.İnşaallah ayağın kırılırda,evde top oynayamazsın,diye beddua etti.Ayağım potanın altında kaldı.**

***Sevgi:Ben, bizim sınıfta Harun diye bir öğrencinin sınıf turnuvalarında benden daha iyi oyun oynadığı için o oynatılmıştı.Dedim ki,inşallah ayağın kırılırda,senin yerine maçta ben oynarım,dedim.Sonra diğer gün ayağı beden dersinde potanın altında kaldı ve bende maçta oynadım.**

***Fatma İlhan:Abim yazın,parkta arkadaşlarıyla birlikte top oynayacaklarmış.Bir adam abime;'Gidin oynamayın'demiş.Abimde duymamış,adamda duyduğunu sanmış ama arkadaşlarına söylememiş.Adam bu sefer bir taş alıp abim ve arkadaşlarına taş atmaya başlamış.**
Ebim eve geldiğinde ayağına değen ve ağrıyan taşdan dolayı abim adama;'Allah senin belanı versin'demiş.İki-üç ay sonra adam motorla yolda giderken iki kamyonun arasında kalmış.Adam şimdi onbeş gündür komadaymış.Birde kazada her yeri kırılmış.

***Dilara Göçer:Bir kişiye beni rahatsız etmesinden dolayı,başına taş düşmesi için beddua ettim ve onun başına küçük bir taş deydi.**

***B.Sefa Dost: Bir gün Şükran bana kafana taş düşe,demişti.Sonra havadan bir taş gelip,nereden geldiğini bilmeden,başıma düştü.**

***M.Gazi Dursun:Bir gün bir arkadaşıma bir çocuk karıştı.Arkadaşımda inşallah arabanın altında kalırsın,dedi.Ve hemen ardından çocuğa araba çarptı.**

***Ayşegül Özçelik:Okulda demirden bir cetvel vardı.Osman adlı öğrenci onunla herkesin kafasına vurmaya çalışıyordu.Sonra bende onu öğretmene şikayet ettim.Bunun üzerine bana;'İnşaallah ayağın sakat olur'dedi.Bunu duyan öğretmenimiz Osmana başka bir cetvelle eline vurdu ve bedduasını geri almasını söyledi.Oda geri aldı ve bana bir şey olmadı.**

***Oktay Özkan:Bir gün teyzemin oğlu amcası oğluyla oyun oynuyorduk.Sonra teyzemin oğlu amcası oğluyla dövüşüp;teyzemin oğlu amcası oğluna beddua etti.Sonra o ikinci kattan aşağıya doğru düştü ve ayağını kırarak,ameliyat ettiler.**

***Ferhat Doğan:Bir gün adı Osman olan bir çocuk bir çocuğa karışmıştı.Köyde,çocuk ona beddua etti.Dedi ki;İnşallah arabanın altında kalır.Bir dakika geçti,o çocuğa araba çarptı.Ama bir şey olmadı.**
-Bir gün bir evin kiracıları çocukları topluyorlardı,bahçelerinde top oynuyorlardı.Sonra beni almadılar oyuna,bende üzüldüm ve sinirlendim.Dedim,keşke taşınsalar,bir gün sonra taşındılar.

***Tuğçe Başkara:Bir adam dayımı kandırmıştı.Bende ona beddua ettim,kabul oldu.Adamın oğlu deli oldu ve adamda öldü.**

***Veysel Reşber:Bir gün bir arkadaşım bana;Ben abimle dövüşüyordum ve abim bana sert bir yumruk vurdu..gözüme deydi ve ağrıdı.Sonra ben dedim;İnşallah düşer,ayağını kırarsın,dedim.Sonra abim bahçede koşarken ayağı topa takıldı ve ayağı kırıldı..Bende bu yaptığım beddua çok kötüymüş,dedim ve bir daha kimseye beddua etmeyeceğime yemin içtim,dedi.**

***Ö.Furkan Öteleş:Bir keresinde dayım başıma taş attı ve bende ona beddua ettim.Bedduam kabul oldu ve onunda başı kırıldı.**

***Oktay Demir:Bir keresinde bir arkadaşım bana karışmıştı.Oda top oynarken;'İnşaallah topun patlar,dedim.Çocuğun topu dikene deyip patladı.**

***Gülbahar Demir:Ben bir keresinde yeğenimin merdivenden düşmesi için beddua ettim ve oda merdivenden düştü.Bedduam kabul olmuştu ama bende merdivenden düştüm.**

***Özlem Yenice:Ben bir gün okulda nöbetçi iken arkadaşım;inşallah diğerlerinin hepsi erkek olur,dedi ve öyle de oldu.Bende ona öyle beddua ettim.Ama ne oldu,bilmiyorum.**

***Ben köye gitmiştim,oyun oynadılar,beni oynatmadılar.Bende dedim ki;inşallah sen gidersin de ben oynarım.Ve biraz geçti annesi çağırdı ve ben oynadım.**

***Esra Şimşek:Bir gün bir arkadaşım bana vurmuştu.Bende ona beddua ettim ve ertesi gün hasta oldu.**

Arzu Bozan:Ben yazın köye gitmiştim.Remziye ablam salıncak kurdu.Sonra ona beni de bindirmesini söyledim,bindirmedi.En son bindirecekmiş.Bende,'İnşaallah düşer dedim ve oda düştü.

***Seda Ergen:Arkadaşlarım benim ipimi ve bebeklerimi almıştı.Ağlayıp vermesini söyledim,vermedi.Ben de kendisine;'İnşaallah onunla oynarsan senin ayağın kırılır'dedim ve iple oynarken ayağı kırıldı.**

***F.Zehra Kamışlı:Arkadaşım beni düşürdü,ben de ona;'İnşaallah oda düşer,dedim.Bisikletle kayıp düştü.**

***Bugün annemi kırdığım için,bana;'İnşaallah başın ağrır,dedi.Ve okulda başım ağrıdı,annemin bedduası kabul oldu.**

***Bir defasında abimle kavga etmiştim.Allah belanı versin,dedim.Ertesi gün abim bisikletteydi.Araba çarptı,acile kaldırdılar.**

***Abdurrahim Bilgiç:Annem bir defasında bana bir beddua etmişti.Demiştiki;O para inşallah yolda kaybolur ve aynen yolda kayboldu.**

***A.A.Öztekin:Beddua etsem,arkasından tövbe derim.**
Ben futbol okuluna gittiğimde,gölbaşı ile maç yapmıştık.Hocam beni yedeğe aldığı için beddua etmiştim.Bedduam gerçekleşti.Ama büyük bir beddua değildi.

***Arkadaşımla tartıştık.Düşersin inşallah,dedi.Bende ona dedim ve o da düştü.**

BEDDUA ETSEYDİNİZ,NE DERDİNİZ?

- **Allah seni ıslah etsin,derdim.**
- ***Allah belanı versin,Allah seni kahretsin,Allah senin,sonsuz sayı kadar belanı versin.**
- **Allahım,inşaallah bu kişinin başına bir şey gelir.**
- **Allah seni bildiği gibi yapsın,öl geber,seni Allaha havale ediyor ve gerisini Allaha bırakırdım.Şeytana uyan ve kötü insanlara beddua ederdim.**
- **Allah senin bin türlü belanı versin.Allah senin gözlerini kör etsin.**
- **Allah seni tekerlere dolaştırsın..Allah senin bin türlü belanı versinTürbeninde yüzün gözün hıççır hıççır olsun.**
- **İnşallah büyüyünce bir iş sahibi olamazsın.**
- **Mezarında hınç hınç ol.**
- **İnşallah bir yerine bir şeyler olur.**
- **Allah senin cezanı versin.**
- **Senin gibi biri olmaz olsun.**
- **İki gözün kör olmasın..Allah seni darda bıraksın.**
- **Allah seni kahretsin.**
- **Allah seni bilgi sahibi yapsın.Bana söylendiği şekliyle.**
- **Hafif bir beddua.**
- **Şaka olarak ederdim.**
- **Öl,geber inşallah.**

- **Allah kahretsin,seni kamyonun altında bıraksın.**
- **İnşallah araba çarpar.bana yptığının iki katını göresin.**

****

Kimlere beddua edeceklerini tayin konusunda ve genelde şu kimselere beddua edeceklerini ifade etmektedirler;

*** Kötü insanlara,şeytana uyanlara,zarar verenlere,iftira atanlara,kötü davrananlara,birkaç kişiye,şeytana,Allaha inanmayana,yalan söyleyene,küfür edene,hasta birisiyle alay edene,bana bulaşanlara,beni oynatmayanlara,beni dövenlere,benimle alay edenlere,hırsızlara,içki içenlere,çocuklarını terk edenlere,yardım etmeyenlere,halamın kocasının annesine,pis insanlara,ailemizi ayıranlara,ağabeylerimle bizi dövüştürmeye çalışanlara,televizyonu açıp tv-de şarkı seslendirene,uyuşturucu satanlara,içki satıp,içki içip namaz kılmayanlara,teröristlere,pkk-lılara,cinayet işleyene,ağaçlara zarar verenlere,büyüklere saygısız davarananlara,işkence edenlere…**

****

***Dua edip kabul edilenler:**

***Ayşegül Özçelik:Dayım bir müddettir kendisine uygun bir eş arıyordu.Pek uygun bir eş bulamamıştı.Ben de dua ettim.İnşaallah dayım kendine uygun bir eş bulur.Hemen de oldu.Duam kabul olmuş oldu.**

***Uğur yaşar:Ben bir gün matematik yazılısında inşallah 5 alırım diye dua etmiştim ve 95-den 5 aldım.**

***M.Gürkan Ünsal:Küçükken çok ama çok oyuncaklarımın olması için dua etmiştim.Küçüklerin duasının kabul olacağını da söylerlerdi.Ve gerçekten de duam kabul oldu.**

***M.Mücahit Rüzgar:Beşiktaş-Ankaragücü maçında,bende Beşiktaşlı olduğum için;İnşallah Beşiktaş yener,Ankaragücü kaybeder,dedim.90 dakika sonunda Beşiktaş Ankaragücünü 2-0 yendi.**

***Ben anasınıfında iken hocamız ayrılmıştı.10 dakika bile olsa,onu görmek için dua etmiştim ve duam gerçekleşmişti.**

***Muhammed Taş:Ben bir gün aracımız olsun diye dua etmiştim ve duam kabul oldu.**

PEYGAMBER EFENDİMİZİN BEDDUALARI

Peygamber Efendimiz her vesile ile rahmet peygamberi olduğunu göstermiş,[407] kendisini taşlayıp,mübarek ayaklarını kanatan Taiflilere Cebrailin gelerek emir beklediğini,Rabden selam getirip istemesi halinde helak edeceğini söylemesi üzerine;onların affını dilemiş ve içlerinden dine hizmet edecek insanların çıkacağını ifade ederek,bedduadan vaz geçmiştir.

Bu konuda ciltler yazılsa yeridir.

Ancak bazı özel durumlar vardır ki;bedduada da bulunmuştur.Allah,Allah resulü,melekler ve insanların laneti vardır.[408]

"Abdullah b. Mesûd (r.a.) şöyle rivayet etmiştir: Peygamberimiz (s.a.v.), Kâbe'nin yanında namaz kılarken, Ebu Cehil bazı arkadaşlarıyla orada oturuyordu. Bir gün evvel de bir dişi deve kesilmişti. Ebu Cehil yanındakilere: Hanginiz gidip falancaların dün kestiği dişi devenin sargısını alarak, secde ettiği zaman Muhammed'in sırtına koyar? dedi. Oradakilerin en azgını koşarak onu getirdi ve Peygamberimiz (s.a.v.) secdeye vardığında omuzları arasına koydu. Adamlar gülüştüler ve gülmekten eğilmeye başladılar. Ben ise dikilmiş bakıyordum. Eğer bir gücüm olsaydı Hz. Peygamber (s.a.v.)'in sırtından o sargıyı fırlatır atardım. Peygamber (s.a.v.) secdeden başını kaldırmıyordu. Nihayet birisi gidip Fatıma'ya haber verdi. Yetişmiş bir kız olan Fatıma gelerek onu sırtından attı. Sonra da o adamlara dönüp onlara çıkıştı. Peygamber namazını bitirince sesini yükselterek onlara beddua etti. Peygamberimiz (s.a.v.) beddua ve hayır dua ettiği zaman üç defa tekrar ederdi. Sonra "Allahım! Kureyş'i sana havale ederim!" diye üç kez beddua eti. Onlar Peygamber (s.a.v.)'in sesini işittikleri zaman bedduasından korktukları için gülmeleri kesildi. Peygamberimiz (s.a.v.) daha sonra (isim sayarak): "Allahım! Ebu Cehl'i sana havale ederim, Utbe b. Rabîa'yı, Şeybe b. Rabîa'yı, Velid b. Ukbe'yi, Umeyye b. Halef'i ve Ukbe b. Ebu Muayt'ı sana havale ediyorum." dedi. Yedinci bir kişi daha saydı ama onu hatırlamıyorum. Muhammed'i hak ile gönderen Allah (c.c.)'a yemin ederim ki Hz. Peygamber (s.a.v.)'in, isimlerini saydığı kimselerin Bedir Savaşında hep yerlere serildiğini gördüm. Sonra bu cesetler çukura, Bedir çukuruna sürüklendiler.'[409]

Peygamberimizin lanet ettiği kimseler:

"(Kadın elbisesi giyen erkeğe, erkek elbisesi giyen kadına lanet olsun!) [Hakim]
(Kadın gibi davranan erkeğe, erkek gibi davranan kadına lanet olsun!) [Buhari]
(Rüşvet alıp verenlere Allah lanet etsin!) [İbni.Mace]
(Eshabıma sövenlere Allah lanet etsin!) [Hakim]
(Zekat vermeyenlere Allah lanet etsin!) [Nesai]
(Ana-babasına lanet edene Allah lanet etsin!) [Müslim]
(Lutilere Allah lanet etsin!) [Beyheki]
(Zalim âmirlere, fasıklara, sünnetimi yıkan bid'atçilere Allah lanet etsin!.) [Deylemi]
(Altın ve gümüşün kuluna paraya tapana lanet olsun!) [Tirmizi]
(Halkın işlerini üstlenip de onlara güçlük çıkarana lanet olsun!) [Ebu Avane]
(Hanımını anasından üstün tutana lanet olsun!) [Şir'a]
(Sadaka vermeye engel olana lanet olsun.) [İsfehani]
(Allah'tan ümit kestirip dinden nefret ettirenlere lanet olsun!) [Şir'a]

---

[407] Enbiya.107.

[408] Kur'an-da geçen lanetler için bak. [002.088], [002.089], [002.159], [002.161], [003.061], [003.087], [004.046], [004.047], [004.052], [004.093], [004.118], [004.155], [005.013], [005.060], [005.064], [005.078], [007.038], [007.044], [009.068], [011.018], [011.060], [011.099], [013.025], [015.035], [017.060], [024.007], [024.023], [028.042], [029.025], [033.057], [033.061], [033.064], [033.068], [038.078], [040.052], [047.023], [048.006]

[409] Sahih-i Müslim, Cihat.Bak.web

(Bid'atler çıkınca âlim ilmini açıklasın! İlmini açıklamayana lanet olsun!) [Deylemi]
(Vücuduna dövme yapana, yaptırana, faiz alıp verene lanet olsun.) [Buhari]
(Ana ile evladın, kardeşle kardeşin arasını açana lanet olsun.) [İ.Mace]
(Kızını fasıkla evlendirene lanet olsun.) [Şir'a]
(Ölü için ağlayana lanet olsun.) [Ebu Davud][410]
(Bir babanın duası, ilahi hicaba erişir ve bu hicabı da aşar.) [İbni Mace]
(Ana-babanın çocuğuna ve mazlumun zalime olan bedduaları, red olmaz.) [Tirmizi]
(Kendinize, malınıza ve çoluk çocuğunuza beddua etmeyin! Duaların kabul olduğu bir saate rastlar da bedduanız kabul olur.) [Müslim]

Risale-i Nurlarda:
Hem, nakl-i sahih-i kati ile, Utbe ibni Ebî Leheb hakkında ferman etmiş ki:
يَا كَلْبُ اللهِ **-1- diye, Utbe'nin âkıbet-i feciasını haber vermiş. Sonra Yemen tarafına giderken bir arslan gelip onu yemiş, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın hem bedduasını, hem haberini tasdik etmiş.**
1- "Allah'ın bir iti onu yiyecek." el-Hafâcî, Şerhu'ş-Şifâ, 3:139; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:664

Dördüncü Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın bedduasına mazhar olmuş birkaç vakıayı beyan ederiz.
Birincisi: Perviz denilen Fars Padişahı, nâme-i Nebeviyeyi yırtmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma haber geldi. Şöyle beddua etti:

اَللّٰهُمَّ مَزِّقْهُ

"Yâ Rab! Nasıl mektubumu paraladı; Sen de onu ve onun mülkünü parça parça et." -1-

İşte şu bedduanın tesiriyledir ki, o Kisrâ Perviz'in oğlu Şirviye, hançerle onu paraladı. Sa'd ibni Ebî Vakkas da saltanatını parça parça etti. Sâsâniye devletinin hiçbir yerde şevketi kalmadı. Fakat Kayser ve sair melikler, nâme-i Nebeviyeye hürmet ettikleri için, mahvolmadılar.
İkincisi: Tevatüre yakın meşhurdur ve âyât-ı Kur'âniye işaret ediyor ki: Bidâyet-i İslâmda, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Mescidü'l-Haramda namaz kılarken, rüesa-yı Kureyş toplandılar, ona karşı gayet bed bir muamele ettiler. O da, o vakit onlara beddua etti. İbni Mes'ud der ki: "Kasem ederim, o bed muameleyi yapan ve onun bedduasına mazhar olanları, gazve-i Bedir'de birer birer leşlerini gördüm." -2-

Üçüncüsü: Mudariyye denilen Arabın büyük bir kabilesi, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmı tekzip ettikleri için, onlara kaht ile beddua etti. Yağmur kesildi, kaht ve galâ baş gösterdi. Sonra Mudariyye kavminden olan kabile-i Kureyş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma iltimas ettiler. Dua etti, yağmur geldi, kahtlık kalktı. -3-

Bu vakıa tevatür derecesinde meşhurdur.

---

[410] Bak.web

Beşinci Misal: Hususî adamlara bedduasının dehşetli kabulüdür. Bunun çok misalleri var. Kati üç misali, numune olarak beyan ederiz.
Birincisi: Utbe bin Ebî Leheb hakkında şöyle beddua etti:

اَللّٰهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كِلَابِكَ

Yani, "Yâ Rab! Ona bir itini musallat et." Sonra, Utbe sefere giderken, bir arslan gelip, kafile içinde onu arayıp bulmuş, parçalamış. -4-
Şu vakıa meşhurdur; eimme-i hadis nakil ve tashih etmişler.

1- Buharî, İlim: 7; Cihad: 101; Mağâzî: 82; Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:328; es-Sâ'âtî, el-Fethü'r-Rabbânî, 22:159.
2- Buharî, Salât: 109; Menâkıbü'l-Ensâr: 45; Müslim, Cihad: 107, no. 1794; Müsned, 1:417.
3- Buharî, Tefsir: 30:.., 28:3, 44:3, 4; Daavât: 58, İstiska: 13; Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:328; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:663; Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve: 2:324.
4- Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:329; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:664.

İkincisi: Muhallim ibni Cessâme'dir ki, Âmir ibni Azbat'ı gadr ile katletmişti. Halbuki, Âmir'i, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, onu cihad ve harp için kumandan edip bir bölükle göndermişti. Muhallim de beraberdi. Bu gadrin haberi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma yetiştiği vakit hiddet etmiş,

اَللّٰهُمَّ لَا تَغْفِرْ لِمُحَلِّمٍ **-1-**

diye beddua buyurmuş. Yedi gün sonra o Muhallim öldü. Kabre koydular, kabir dışarıya attı. Kaç defa koydularsa yer kabul etmedi. Sonra mecbur oldular; iki taş ortasında muhkemce bir duvar yapılmış, o surette yeraltında setredilmiş. -2-

Üçüncüsü: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm görüyordu, bir adam sol eliyle yemek yer. Ferman etmiş:

كُلْ بِيَمِينِكَ

"Sağ elinle ye" demiş. O adam demiş:

لَا اَسْتَطِيعُ

"Sağ elimle yapamıyorum." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm demiş:

لَا اسْتَطَعْتَ

diye beddua etmiş: "Kaldıramayacaksın." İşte ondan sonra o adam sağ elini hiç kaldıramamış. -3-

1- "Allahım, Muhallim'i affetme."
2- İbni Mâce, Fiten: 1, no. 3930; Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:329; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:665; Hafâcî, Şerhu'ş-Şifâ, 3:142; İbni Hişâm, Sîretü'n-Nebî, 4:247; İbni Kesîr, el-Bidâye Ve'n-Nihâye, 4:224-226.
3- Müslim, Eşribe: 107, no. 2021; İbni Hibban, Sahih, 8:152; Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:328-329; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:666. Mektubat-19.Mektub.147-8.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm namaz kılarken, hırçın bir çocuk namazını kat edip geçtiğinden, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm اَللّٰهُمَّ اقْطَعْ اَثَرَهُ -7- demiş. Ondan sonra çocuk daha yürümemiş, öyle kalmış, hırçınlığının cezasını bulmuş. -8-
7- "Allahım, onun yerden izini kes."
8- Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:328; Hafâcî, Şerhu'ş-Şifâ, 3:137; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:663.

MEHMET ÖZÇELİK
27-04-2008

SANAL GÜNAH

Asır değişti günahın adı ve boyutu da değişti.

Evelden günahlar sınırlı ve kısıtlı idi.Adeta özel gayret göstermek gerekti.Şimdi ise günahtan kaçarken,günahlara tutulmaktayız.

Günah aslında herkesin kendisine aid olan sınırını aşması,bir başkasının hakkına ve hududuna geçmesidir.Bu hak ve hudud bazen insani,bazen ilahi haklardır.

Şimdilerde bir günah işleyene bir olarak kalmamakta adeta katlanarak artmaktadır.

Elbette günahlar sevablarla orantılıdır.Sevablarda bire bir olarak kalmamakta,üzeriyle katlanarak artmaktadır.

İletişim dünyası ve özellikle internete taşınan ortam dünyayı kendi odanıza getirmekte,sizin tüm dünyayı gezib kazanmanıza veya kaybetmenize gerek kalmamaktadır.

Sanal alem yani internet dünyasında birbiri ile yarışan iki dünya vardır;Biri gün be gün artan İslami ve dini alanlardaki siteler,diğeri ise fuhuş siteleridir.

Fuhuş sitelerinin tahribatları da azımsanmayacak derecede büyük tahribatlara sebeb olmaktadır.

Bir de başlı başına virüs,hacker gibi çalan,çökerten,yıkan,uğraştıran,çalışmayı engelleyen siteler vardır.

Hayatın şartları değiştikçe uygulama şartları da değişmektedir.

Evelden savaşlar kılıç,kalkan ve oklarla olurdu.Daha sonra silahlarla olurken, şimdilerde ise adı bile sürekli değişen iletişim araçlarıyla olmaktadır.Bu ise hem maddi ve hem de manevi alanda cereyan etmektedir.

Bu zamanda da menfi ve zararlı sitelerle mücadele etmek;bir yandan müsbet hizmetlerle bunu gerçekleştirirken,diğer yandan da menfi olanların menfiliklerini engellemekte bir nevi müsbet bir mücadele ve hizmet alanıdır.

Maddi virüse karşı anti-virüs nasılki insanlık için bir hizmet ve yarar ise,aynı şekilde fuhuş gibi buna benzer zararlı sitelerin faaliyetlerini engelleyecek,durduracak aksi bir faaliyette ondan ileridir,geri değildir.

Bu zamanın en büyük ve etkili silahı,sanal silahtır.Sanal silaha sahib olan ve onu iyi kullanan savaşı kazanır.Şimdilerde cephenin adı ve şekli de değişti.Artık internet,bilgisayar ve iletişim dünyası başlı başına bir cephe olarak açılmış bulunmaktadır.

Cepheye asker yerleştirmekte geri ve geç kalanlar,mağlubiyeti şimdiden kabul etmiş demektedirler.

Beni çok düşündürüyordu;Bin yıllık bir birikimimiz bir gecede silindi.Tarihle ve tarihten gelen çalışmalardan mahrum bırakıldık.Bu nasıl telafi edilebilirdi.

İşte internet dünyası kaybolan yılları ve birikimleri geri kısa zamanda kazanmaya en etkili bir vesiledir.

Bizler damdan düştük.Alt yapısı olmadan damdan düşerek şok etkisiyle internet ve iletişim dünyasıyla tanıştık.Ondandır ki internet,yerinde ve faydalı olarak tam kullanılamamakta ancak bir oyun aracı olarak değerlendirilmektedir.

28 yıl önce Hak Dini Kur'an Dili adlı Elmalı merhumun tefsirini almak için ne zorluklar çektim.Bugün ise bunun gibi yüzlercesine ve binlercesine çok rahat ulaşabilmekteyiz.

Artık dünya tüm kütüphanelerin tek bir linkte birleşmesiyle bir araya geleceği bir dünyaya gitmektedir.

Artık dünya bütün dünyadaki bilgisayarların istemeleri halinde tek bir bilgisayar gibi bir araya getirileceği bir zamana gitmektedir.

Artık dünyayı bir odada misafir edebileceğiniz bir yapıya gidilmektedir.

Artık pazarların adı değişti;İnternet,sanal pazarlar.

İşe gitmenin o kadar bağlayıcı olmayacağı,evinizden kontrol ve idare edilebilecek bir ortama taşınmaktayız.

Dünyadaki konferansları dinleme ve katılma salonları salonlarınıza gelecektir.

Hayal değil bir hakikattır;Artık aldığınız bir eşyayı Kargo ile değil,internet ortamında alacaksınız.

İletişim araçları sürekli değişmekte olduğu gibi,ulaşım araçları da değişecektir.Biz geçmişe bakıp tebessüm ederken,gelecektekilerde bize bakıp tebessüm edeceklerdir..belki de istihza edeceklerdir.

Dünya pazarına ilk oturan,sergisini seren,yerini alan devletler kazanır…

Haydi geç kalmayalım…

Haydi gençler günahsız bir Sanal Dünyaya…

MEHMET ÖZÇELİK
19-07-2008

REFERANDUM VE TEZKERE

***Referandum Türkiye için bir dönüm noktasıdır.Zira bir asırlık sözde kalan;"Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir."sözü hakikata geçmiş oluyor.**

Bu referandum milletin hakimiyeti ve dizgini sınırlı ve hakim bir kesimden eline almasıdır.

Referandum sevindirici;

Katılım.% 67,Evet-% 69,Hayır.% 31

"Katılımın düşük olduğu illerin başında Diyarbakır geliyor: Yüzde 52,98. Referandumda sadece 7 ilde 'hayır' oyları 'evet' oylarından yüksek çıktı: Aydın (yüzde 52,73), Edirne (yüzde 62,61), İzmir (51,31), Kırklareli (yüzde 64,16), Muğla (yüzde 56,71), Tekirdağ (yüzde 55,26) ve Tunceli (yüzde 64,47). Güneydoğu ve Doğu Anadolu Bölgesi'ndeki iller, referanduma büyük ilgi gösterdi. Bölgede 'hayır' oyu veren tek il Tunceli oldu. Bölge illeri arasında, Bitlis yüzde 78, Bingöl yüzde 79 ve Mardin yüzde 75 katılım oranıyla dikkat çekti. 'Evet' oranında öne çıkan iller ise Siirt, Van, Diyarbakır, Mardin, Bingöl, Urfa, Batman ve Ağrı oldu. Bu illerde evet oranı yüzde 90'ın üzerinde gerçekleşti."[411]

Türkiyedeki demokrasi,çoğunluğu değil,azınlığın hakkının gözetilmesi yönünde uygulanmaktadır.Bir kişinin hakkını gözettiğini söyleyenler,aslında 50 kişinin hakkını gözetmemektedirler.Tıpkı ramazanda bir oruç tutmayana göre yapılan uygulama gibi ki;aslında 50 kişinin hakkının gözetilmemesidir,bir kişinin hakkının gözetilmesi değildir.Tıpkı namaz konusunda da,ister devlet dairelerinde veya isterse bir otobüs seferinde,bir kişinin namaz kılması söz konusu olduğunda kazaya bırakması söylenirken,bir çocuğun bir çişi için kolaylıkla ve rahatça durulmaktadır.

Bir araştırmada; Halkın yüzde 61'ine göre yargı taraflı."[412]

Türkiyede yıllardır her şey üzerinde bir sis perdesi oluştu.

Hizbullahı destekleyenler,vurucu timleri de beslemektedirler.Tıpkı Uğur Mumcunun deşifre etmeye çalıştığı Abdullah Öcalanın;"Bizim adamımızdır."sözüyle savcı Baki Tuğ'a bildirilen belgeyi açıklamasına izin verilmedi ve bazılarına da göz dağı verildi.

Maddi ve manevi bir gelişme içerisine ve yoluna girilmiştir.

Ancak bu ve buna benzer ekonomik gelişmeler içte ve dıştakileri fazlasıyla tedirgin etmektedir.

***Kıyamet alametlerinin on büyük ve yüzlerce küçüklerinden;-İstanbulun fethedilmesi,kâbenin yıkılması,Yahudilerle savaşılması,büyük bir ateşin insanları önüne katıp götüreceği yani savaşa da işaret edilmektedir.**

Ortadoğu büyük bir ateş çemberi içerisinde olup,yanmayı sürdürmek ve yakmak için çevredekilerde içe çekilmektedir.

Ancak şu durumda it izi ile at izi birbirine karışmıştır.

-Ortadoğuya demokrasi getireceğini vadeden Abd,63 milyar dolarlık silah satışıyla savaşı ve kargaşayı getirmiş olmaktadır.

-İsrail,Arzı mev'ud yani Allah tarafından kendilerine vaat edilmiş olan topraklar vaadiyle orayı asırlardır proğramlarına almışlar.

Silah,uyuşturucu,ekonomi,dolar,borsa çevreleri hep bir şeyler ummaktadırlar. Ermeniler tarihten gelen hıncı hala unutmuş değil,hala bir şeyler koparabilmek düşüncesindedir.

---

[411] **22-10-2007 Ankara, Zaman.**

[412] **Zaman.14-7-2007.**

Nitekim Pkk'nın yönetim kadrosunun Ermenilerden olduğu ifade edilmektedir.

"Tarih araştırmacısı Gökhan Balcı, Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı (ATASE) arşivlerinde Mesut Barzani'nin babası Molla Mustafa Barzani ve amcası Barzan Şeyhi Abdüsselam'ın Rusların desteği ile Ermeni çetelerini Türklere karşı kışkırttığının açıkta yer aldığını kaydetti."

"son dönemde ise Türkiye'ye yönelik 'tehdit içerikli' açıklamalarıyla dikkati çeken Irak'ın kuzeyindeki bölgesel yönetimin başkanı Mesut Barzani'nin babası Molla Mustafa Barzani'nin sözde Ermeni soykırımının yaşandığı iddia edilen tarihlerde, Ermenilerle birlikte Türklere saldırırken, Barzan aşireti Rusya'dan önemli destekler aldı. Mustafa Barzani, Ermeni çetelerini silahlandırarak, Güneydoğu ve Doğu Anadolu'daki Türk köylerinde işkenceler yapmış."(1)

Buradaki hedef sadece Pkk hedefi değil,uluslar arası bir güçle mücadele edilmektedir.

Bir yandan zayıflatma,bir yandan bataklığa çekme,belki de bir yandan;çoktan beri İrana vurma amacıyla böyle bir kargaşa oluşturarak,kargaşadan istifade etme politikalarıdır.

"İngiliz SAS'lar İran'a sınır ötesi harekâtta

İngiltere'nin önde gelen gazetesi Times, Basra'daki komandoların sınırı geçerek İran'a operasyon yaptığını yazdı. Habere göre hedefleri, direnişçilere silah satan kaçakçılar.....

Elde edilen bilgilere göre ABD de operasyonlara istihbarat desteği sağladı."(2)

Her şey Kuzey ıraktan gelse de,olay Irakla münhasır değil.Çok ellerin işi.

Türkiye yine bir asırlık kavga ve suskunluk içerisine itilmektedir.

İsabetli bir tesbitte belirtildiği gibi;

"Bernard Lewis; "Batı Müslümanları 200 yıl boyunca hakimiyeti altında tuttu. Birinci Dünya Savaşı sonunda Batı'nın hakimiyeti tam anlamıyla gerçekleşmişti. Son büyük İslam İmparatorluğu olan Osmanlı, emperyalist güçler arasında paylaşılmıştı. İran'daki ve Afganistan'daki diğer İslam devletleri yıkıldılar. Türkiye bağımsızlığına kavuştu, ama sekuler ve anti-İslam bir rejim meydana getirdi. Soğuk Savaş döneminde Müslümanlar zayıftı. Onlara sadece güçler arasında oynamak kaldı. Şimdi ise, Müslümanlar 200 yıl sonra ilk defa kendi kaderleri hakkında karar verebilecekler" diyor.

Batı ilgisiz,Bu kadar kayba bile gecikmeli veya geçmiş olsun diyemeyecek kadar…

Abd oyalamakta vaadleriyle…

Bayramdan önce 13 kişi kaybedilmiş,sonrasında onlarca şehit verilirken;

-Bu ustaca yapılmaktadır.İstihbarat kuvvetlidir.Bu sadece Pkk'nın işi değildir.Kuzey ırak başıboş bırakılmış.Öldürdükten sonra;Celal Talabani beyanatında;Pkk'nın tek taraflı ateşkes ilan edeceğini söylüyor.

Mesut Barzani Pkk'ya terörist demiyor.

Bush,Türkiyeye operasyon yapmaması için uyarıda bulunup,gecikmeli olarak Irak hükümetine Pkk'ya karşı acil önlemler almasını söylüyor.

Acaba Abd giderken yerine bizi mi bırakmak istiyor?

Asırlardır planlanan İsrail gibi çıban başlı olacak Kürt devletini oluşturma planı mı uygulanıyor?

Rusyanın oyunda parmağı yok mu?Tâ ki bizi de yanına çekerek ortadoğuya hakim olsun?

İsrail kavgayı kızıştırarak,tarafların yorulmasını bekleyip,saldırmayı mı hedefliyor?

Türkiye'de bir Kürt-Türk kavgası çıkarılıp,tekrar ekonomik zafiyetler mi oluşturuluyor?Şimdiden İzmir/Bornova'da başlatılan Üniversitelerdeki gerginlik,tüm üniversitelere yayılmak mı isteniyor?

Ancak hükümetin dik duruşu yıkımı kolaylaştırmamaktadır.Belki devamı gelebilir.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, İngiltere'de yayımlanan The Times gazetesine verdiği demeçte, kuzey Irak'ta yuvalanan PKK'lı teröristlere yönelik operasyon yapılacağını söyledi.»»

Nitekim bayram öncesi yapılan saldırıdan sonra istihbarat eksiklikleri,ikinci saldırıyı hızlandırmış oldu.

Acaba istihbaratın zafiyetinden mi,karşı tarafın istihbaratının kuvvetinden mi?Yoksa her ikisi mi?

Düşündürücü değil mi?

DTP Eş Başkanı Aysel Tuğluk, kaçırılan askerlerin iadesi için üzerlerine düşeni yapacaklarını söyledi.Askerleri gider alırız.

Teşekkür mü etsek?Yoksa önümüze katıp yerlerini mi sorsak?

Pkk hem dıştan hem de içten beslenmektedir,desteklenmektedir.Yolları kapatılmalı gerekirse destek veren devletlere ültimatom verilmeli veya ambargo uygulanmalıdır.

Bu vatanın evladına kurşun sıkanda;insanlık,namus,barış,haysiyet,inandırıcılık ve ciddiyet aranır mı?

Batak kurutulmalıdır.Dikkatli olunmakla beraber,bu gün ateşkestte bulunmak,başka zamandaki bir zafiyette yeniden saldırıyı beklemek demektir.

Bu bir meşru müdafaadır.

Dik durulmalı,birlik ve beraberlik sürdürülmeli,dikkatli olunmalı,gerekli adımlar atılmalı.dua etmelidir.

Şehidlerimize binler rahmet olsun,ruhları şâd olsun.

Mehmet ÖZÇELİK

PEYGAMBER SIFATI;KARŞILIKSIZ VERMEK

Allah herkesi bir maaşa bağlamış,her varlığa peşin ve gerisi hesapsız ve menun edici olarak ebedi ahret hayatında verecektir.

Peygamberler ve onların varisleri olan zatlar,insanların cüz'i ücretlerine değil,Allah'ın külli ücretine talib olmuşlardır.Zira insanlar verirlerse,insan gibi ve kapasiteleri kadar verebilirler.Allah ise Allah gibi ve şanına yakışır derecede verir.

Bunun zevkini aldıklarından ve bu seviyeye mazhar olduklarından hiç dünyevi karşılığa teveccüh etmemişler ve talib olmamışlardır,her türlü zorluklara rağmen.

Eğer peygamberler ve onun vereseleri dünyevi karşılık isteselerdi belki dünyanın en zengin insanları olurlardı.Bakıldığında görülür ki;onların içerisinden Süleyman peygamber hariç zengin olan peygamber çıkmamış,onlar sürekli alan değil,veren insanlar olmuşlar,dünya için biriktiren değil,ahreti için biriktiren,burada bırakan değil,ahrete gönderen insanlardan olmuşlardır.

Onlar miras bırakmazlar.

Miras dünyadır.Dünyaları yoktur ki,dünya bıraksınlar.

Peygamberler minnetsiz ve etkili hizmetlerinin neticesinde ücret istemediklerinden kalıcı ve sürekli olmuştur.

Kur'an-ı Kerim-de Ecir yani ücret,karşılık ifadesi 48 yerde geçmektedir.[413]

Peygamberlerin Ücreti Allahdan bekleyip,insanlardan bir menfaat taleb etmediklerini Kur'an şöyle ifade eder:

"Eğer yüz çevirirseniz çevirin, ben de sizden bir ücret istemedim ya! Benim mükafatımı ancak Allah verir. Ve ben O'nun emrine boyun eğen müslümanlardan olmakla emrolundum."[414]

«Ey kavmim! Ben sizden herhangi bir mal mülk istemiyorum. Benim mükafatım ancak Allah'a aittir. Ve ben ona iman edenleri kovacak değilim. Onlar elbette Rablerine kavuşacaklar. Fakat ben de sizi cahillik eden bir kavim görüyorum.»[415]

«Ey kavmim! Bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ecrim ancak beni yaratana aittir. Artık akıllanmayacak mısınız?»[416]

«Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükafaatımı verecek olan ancak, âlemlerin Rabbidir.»[417]

"De ki: «Ben sizden herhangi bir ücret istemem, O sizin içindir. Benim ecrim ancak Allah'a aittir. O, her şeye şahittir.»[418]

Diğer insanlarla olan farklarının,bir ücret taleb etmemeleri olduğu belirtilmiştir.

Çünkü ücrette şahsi bir menfaat var.karşıdaki kişide bir soru işareti ve –acaba- düşüncesini oluşturur.

Acaba bu sözleriyle benden bir şeyler mi isteyecek.Bir beklentisi mi var?Sürekli menfaatı düşündürüp,kabullenmeye bir set oluşturmuş olacaktır.

Gerçek ücret Allah katındaki ücrettir.

"Şüphe yok ki, iman edenler, yahudiler, hıristiyanlar ve sabiîler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel işlerse elbette Rabbleri

---

[003.199], [004.040], [004.067], [004.074], [004.095], [004.114], [004.146], [004.152], [004.162], [413] ECİR: [002.062], [002.262], [002.274], [002.277], [003.057], [003.172], [003.179], [003.185], [004.173], [005.009], [011.011], [017.009], [018.002], [028.054], [033.029], [033.035], [033.044], [035.007], [035.030], [036.011], [039.010], [039.035], [041.008], [047.036], [048.010], [048.016], [048.029], [049.003], [057.007], [057.011], [057.018], [057.019], [057.027], [064.015], [067.012], [068.003], [073.020], [084.025], [095.006]

[414] Yunus.72.

[415] Hud.29.

[416] Hud.51.

[417] Şuara.109.

[418] Sebe.47.

katında bunların ecirleri vardır, bunlara bir korku yoktur, bunlar mahzun da olacak değillerdir."[419]

"Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet günü ecirleriniz size eksiksiz olarak verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete konursa o, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı zevkten başka birşey değildir."420

Amellerin kıymetini arttıran ve adet halinde olan işleri ibadete çeviren durum;Allah için vermektir.

"Mallarını ALLAH yolunda harcayanların hâli bir daneye benzer ki, ondan yedi başak sümbüllenir; her bir başakta da yüz dane bulunur. ALLAH, dilediği kimseye, yaptığı iyiliğin karşılığını böyle kat kat verir. ALLAH'ın lûtfu geniştir ve ilmi her şeyi kaplar.

Mallarını ALLAH yolunda bağışladıktan sonra yaptığı iyiliği başa kakıp eziyet vermeyen kimselerin Rableri katında mükâfatları vardır. Onlar için ne kıyamet gününde bir korku vardır, ne de dünyada kaybettiklerinden dolayı bir üzüntü."421

Sahabeleri farklı kılıp,Kur'anın övgüsüne mazhar yapan;onların karşılıksız ve hesapsız vermeleri ve infak etmeleridir.Öyleki 700 deveyi yükleriyle birlikte verebilmekte,verdiğinden geriye ne bıraktın diye kendisine sorulan Hz.Ebubekir;Allah ve rasulünün sevgisini demiştir.

Nitekim Hz.Osman Tebük seferine hazırlanıldığında 300 deveyi üzerindeki yükleriyle beraber ALLAH Resul'üne teslim etmiş ve ayriyeten 50 at ile bin altını da ilave etmişti.Bu durum karşısında ALLAH Resulü kendisine:

"ALLAHım ben Osman'dan razıyım, sen de ondan razı ol!"[422]

"Herkesin cennette bir dostu vardı. Benim dostumda Osman'dır."

"Kendisinden meleklerin bile haya ettiği, Osman cennettedir."[423]

Bediüzzaman Hazretleri, dünya hakkındaki bir değerlendirmesinde, bu dünyanın kesben değil kalben terkedilmesi gerektiğini söyler. Eğer, insan dünyayı bu manada anlayabilirse,dünyaya bakışı da,çalışıp kazanması da bu istikamette olur ve kalır.

Bu konuda Bediüzzamanın değerlendirmelerine bakalım:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ۝ إِنَّ اللهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

Şu âyet-i kerimenin zâhir mânâsı çok tefsirlerin beyanına göre yüksek i'câz-ı Kur'âniyeyi göstermediğinden, çok zaman zihnime ilişiyordu. Kur'ân'ın feyzinden gelen gayet güzel ve yüksek mânâlarından üç veçhini icmâlen beyan edeceğiz.

BİRİNCİSİ: Cenâb-ı Hak, Resulüne ait olabilecek bazı halleri, Resulünü tekrim ve teşrif noktasında bazen kendine isnad eder. İşte, burada da, "Resulüm sizden vazife-i risalet ve tebliğ-i ubudiyet hizmetine mukabil, sizden bir ecir ve ücret ve mükâfat, bir it'âm istemez" mânâsında, "Ben sizi ibadet için halk etmişim, Bana rızık vermek ve it'âm

---

[419] Bakara.62.
[420] Âl-i İmran.185.
[421] Bakara.261-262.
[422] Tirmizi, Menakıp 3701
[423] Kütüb-i Sitte c.12, Had. No: 4399

etmek için değil" meâlindeki âyet, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma ait it'âm ve irzâkı murad etmek gerektir. Yoksa, gayet bedihî bir malûmu ilâm kabilinden olur, i'câz-ı Kur'ân'ın belâgatine uygun gelmez.

İKİNCİ VECİH: İnsan rızka çok müptelâ olduğu için, rızka çalışmak bahanesi, ubudiyete mâni tevehhüm edip kendine bir özür bulmamak için, âyet-i kerime diyor ki: "Siz ubudiyet için halk olunmuşsunuz. Netice-i hilkatiniz ubudiyettir. Rızka çalışmak, emr-i İlâhî noktasında bir nevi ubudiyettir. Benim mahlûkatım ve rızıklarını deruhte ettiğim nefisleriniz ve iyâliniz ve hayvânâtınızın rızkını tedarik etmek,

"Cinleri ve insanları ancak Bana ibadet etsinler diye yarattım. Ben onlardan bir rızık istemiyorum; Beni doyurmalarını da istemiyorum."[424]adeta Bana ait rızık ve it'âmı ihzar etmek için yaratılmamışsınız. Çünkü Rezzak Benim. Sizin müteallikatınız olan ibâdımın rızkını Ben veriyorum. Siz bunu bahane edip ubudiyeti terk etmeyiniz."

Eğer bu mânâ olmazsa, Cenâb-ı Hakka rızık vermek ve it'âm etmek muhâliyeti bedihî ve malûm olduğundan, ilâm-ı malûm kabilinden olur. İlm-i belâgatte bir kaide-i mukarreredir ki, bir kelâmın mânâsı malûm ve bedihî ise, o mânâ murad değil, onun bir lâzımı, bir tâbii muraddır. Meselâ, sen birisine desen "Sen hafızsın," o malûmunu ilâm kabilinden olur. Demek maksud mânâsı budur ki, "Ben senin hafız olduğunu biliyorum." Bildiğimi bilmediği için ona bildiriyorum.

İşte, bu kaideye binaen, âyet, Cenâb-ı Hakka rızık vermeyi ve it'âm etmeyi nefyetmekten kinaye olan mânâ şudur:

"Bana ait olup ve rızıklarını taahhüt ettiğim mahlûkatıma rızık yetiştirmek için halk olunmamışsınız. Belki asıl vazifeniz ubudiyettir. Evâmirime göre rızka çabalamak da bir nevi ibadettir."

ÜÇÜNCÜ VECİH: Sûre-i İhlâsta, nasıl ki لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ [425]zâhir mânâsı malûm ve bedihî olduğundan, o mânânın bir lâzımı muraddır. Yani, "Valide ve veledi bulunanlar ilâh olamazlar" mânâsında ve Hazret-i İsâ (a.s.) ve Üzeyr (a.s.) ve melâike ve nücumların ve gayr-ı hak mâbudların ulûhiyetlerini nefyetmek kastıyla, "ezelî ve ebedî" mânâsında, Cenâb-ı Hakkın لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ gayet bedihî ve malûm hükmettiği gibi, aynen onun gibi, bu misalimizde de "Rızık ve it'âm kabiliyeti olan eşya, ilâh ve mâbud olamazlar" mânâsında, "Mâbudunuz olan Rezzâk-ı Zülcelâl, sizden kendine rızık istemez ve siz Onu it'âm için yaratılmamışsınız" meâlindeki, "Rızka muhtaç ve it'âm edilen mevcudat, mâbudiyete lâyık değiller" demektir."[426]

Bir yandan yaratılışın amacına ışık tutulurken,diğer yandan da peygamberlerin görevinin karşılıksız olduğuna işaret edilmiştir.

****"şu misafirhâne ve şu meydan ve şu meşherlerin arkasında dâimî saraylar, müstemir meskenler, şu numunelerin ve sûretlerin hâlis ve yüksek asıllarıyla dolu bağ ve hazîneler vardır. Demek burada çabalamak onlar içindir. Şurada çalıştırır, orada <u>ücret</u> verir. Herkesin, istidadına göre, orada bir saadeti var."[427]**

Peygamberler ahrete aid olan kabiliyet ve onun karşılığını bu dünyada harcamamış ve yememişlerdir.

****"şu misafirhâne ve şu meydan ve şu meşherlerin arkasında, o sermedî saltanata medâr ve mazhar olacak dâimî saraylar, müstemir meskenler, şu dünyada gördüğümüz numunelerin ve sûretlerin en hâlis ve en yüksek asıllarıyla dolu bağ ve hazîneleri vardır.**

---

[424] **Zâriyât Sûresi: 51:56-58.**
[425] **"O doğmamış ve doğurulmamıştır." İhlâs Sûresi: 112:3.**
[426] **28.lem'a.267.**
[427] **10.söz.56.**

Demek, burada çabalamak, onlar içindir; şurada çalıştırır, orada ücret verir. Herkesin istidadına göre (eğer kaybetmezse) orada bir saadeti vardır. Evet, öyle sermedî bir saltanat, muhâldir ki, şu fânîler ve zâil zelîller üstünde dursun."[428]
Fâniye değil,bâkiye müşteri olmuşlardır.

****"Hem, hiç akıl kabul eder mi ki, insanın başına ve içindeki havâssına saçları adedince vazifeler yükletsin de, yalnız bir saç hükmünde ona bir ücret-i dünyeviye versin, adâlet-i hakikiyesine zıd olarak ve hikmet-i hakikiyesine münâfi, mânâsız iş yapsın? "[429]**
Yapılan hizmet ve ubudiyet dünya hesaplarına bedel ve muadil olamaz.Dünyada onları ölçecek ve ödeyecek bir ölçek yoktur.

****"o Rabbü'l-Âlemînin Ulûhiyetinin izhârına karşı, zaaf içinde aczlerini, ihtiyaç içinde fakrlarını ilândan ibâret olan ubûdiyet ile ve ubûdiyetin hulâsası olan namaz ile mukabele ettiler. Daha bunlar gibi, gûnâgûn ubûdiyet vazifeleriyle, şu dâr-ı dünya denilen mescid-i kebîrinde, farîza-i ömürlerini ve vazife-i hayatlarını edâ edip, ahsen-i takvîm sûretini aldılar. Bütün mahlûkat üstünde bir mertebeye çıktılar ki, yümn-i İmân ile, emn-i emânet ile mücehhez emîn bir halîfe-i arz oldular. Ve şu meydan-ı tecrübe ve şu destgâh-ı imtihandan sonra, onların Rabb-i Kerîmi, onları, imânlarına mükâfat olarak saadet-i ebediyeye ve İslâmiyetlerine ücret olarak Dârü's-Selâma dâvet ederek, öyle bir ikram etti ve eder ki, hiç göz görmemiş ve kulak işitmemiş ve kalb-i beşere hutûr etmemiş derecede parlak bir tarzda rahmetine mazhar etti; ve onlara ebediyet ve bekâ verdi. Çünkü, ebedî ve sermedî olan bir cemâlin seyirci müştâkı ve âyinedar âşıkı, elbette bâkî kalıp, ebede gidecektir. İşte Kur'ân şâkirdlerinin âkıbetleri böyledir. Cenâb-ı Hak, bizleri onlardan eylesin, âmin."[430]**
Hadisde:"Peygamberler kabirlerinde namaz kılarlar."buyurulur.Mecburi olmayan bu ibadetten dünyada olduğu gibi,kabirlerinde dahi lezzet ve ücretlerini alırlar.

****"Sâni-i Kerîm, Fâtır-ı Rahîm, herbir tâifenin resm-i geçit nöbeti bittikten ve o resm-i geçitten maksud olan neticeler alındıktan sonra, ekseriyet itibâriyle dünyadan, merhametkârâne bir tarz ile tenfîr edip usandırıyor, istirahate bir meyil ve başka bir âleme göçmeye bir şevk ihsan ediyor ve vazife-i hayattan terhis edildikleri zaman, vatan-ı aslîlerine bir meyelân-ı şevkengîz, ruhlarında uyandırıyor.**
Hem o Rahmân'ın nihayetsiz rahmetinden uzak değil ki, nasıl vazife uğrunda mücâhede işinde telef olan bir nefere şehâdet rütbesini veriyor ve kurban olarak kesilen bir koyuna, âhirette cismânî bir vücud-u bâkî vererek Sırat üstünde sahibine burak gibi bir bineklik mertebesini vermekle mükâfatlandırıyor; öyle de, sâir zîruh ve hayvanâtın dahi, kendilerine mahsus vazife-i fıtriye-i Rabbâniyelerinde ve evâmir-i Sübhâniyenin itaatlerinde telef olan ve şiddetli meşakkat çeken zîruhların, onlara göre bir çeşit mükâfat-ı ruhâniye ve onların istidadlarına göre bir nevi ücret-i mânevîye, o tükenmez hazîne-i rahmetinde baîd değil ki, bulunmasın. Dünyadan gitmelerinden, pek çok incinmesinler; belki memnun olsunlar."[431]
Ücret vafiden sonra alınır.Peygamberler ücrete burada talib olmamış,hizmetlerini yaparak ücret almaya gitmişleridir.

****"Ey sabırsız nefsim! Acaba, geçmiş günlerdeki ibâdet külfetini ve namazın meşakkatini ve musîbet zahmetini bugün düşünüp muztarip olmak, hem gelecek**

---

[428] **10.söz.73.**
[429] **10.söz.81.**
[430] **11.söz.116.**
[431] **17.söz.186.**

günlerdeki ibâdet vazifesini ve namaz hizmetini ve musîbet elemini bugün tasavvur edip sabırsızlık göstermek hiç kâr-ı akıl mıdır?
Şu sabırsızlıkta misâlin şöyle bir sersem kumandana benzer ki: Düşmanın sağ cenah kuvveti onun sağındaki kuvvetine iltihak etmiş ve ona taze bir kuvvet olduğu halde, o tutar, mühim bir kuvvetini sağ cenâha gönderir, merkezi zayıflaştırır. Hem, sol cenahta düşmanın askeri yok iken ve daha gelmeden büyük bir kuvvet gönderir. "Ateş et!" emrini verir. Merkezi bütün bütün kuvvetten düşürtür. Düşman işi anlar, merkeze hücum eder, târ ü mâr eder.
Evet, buna benzersin. Çünkü, geçmiş günlerin zahmeti, bugün rahmete kalbolmuş. Elemi gitmiş, lezzeti kalmış; külfeti, kerâmete iltihak ve meşakkati, sevâba inkılâb etmiş. Öyle ise, ondan usanç almak değil, belki yeni bir şevk, taze bir zevk ve devama ciddî bir gayret almak lâzım gelir. Gelecek günler ise, mâdem gelmemişler, şimdiden düşünüp usanmak ve fütur getirmek, aynen o günlerde açlığı ve susuzluğu ile bugün düşünüp, bağırıp çağırmak gibi bir divâneliktir.
Mâdem hakikat böyledir, âkıl isen, ibâdet cihetinde yalnız bugünü düşün. Ve, "Onun bir saatini ücreti pek büyük, külfeti pek az, hoş ve güzel ve ulvî bir hizmete sarf ediyorum" de. O vakit senin acı bir fütûrun, tatlı bir gayrete inkılâb eder. "[432]
Anne karnındaki bir çocuk bütün himmetini ve ücretini oraya sarfetse ne kadar akıldan uzak düşeceği malumdur.
Peygamberlerde bütün himmetlerini âhirete sarfetmişlerdir.

****"Ey sersem nefsim! Acaba, şu vazife-i ubûdiyet neticesiz midir? Ücreti az mıdır ki, sana usanç veriyor? Halbuki, bir adam sana birkaç para verse veyahut seni korkutsa, akşama kadar seni çalıştırır. Ve fütursuz çalışırsın. Acaba, bu misafirhâne-i dünyada âciz ve fakir kalbine kût ve gınâ ve elbette bir menzilin olan kabrinde gıdâ ve ziyâ ve herhalde mahkemen olan Mahşerde senet ve berat ve ister istemez üstünden geçilecek Sırat Köprüsünde nur ve burak olacak bir namaz, neticesiz midir? Veyahut ücreti az mıdır?**
Bir adam sana yüz liralık bir hediye vaad etse, yüz gün seni çalıştırır. Hulfü'l-vaad edebilir. O adama itimad edersin, fütursuz işlersin. Acaba hulfü'l-vaad, hakkında muhâl olan bir Zât, Cennet gibi bir ücreti ve saadet-i ebediye gibi bir hediyeyi sana vaad etse, pek az bir zamanda, pek güzel bir vazifede seni istihdam etse; sen hizmet etmezsen veya isteksiz, suhre gibi veya usançla, yarım yamalak hizmetinle Onu vaadinde ittiham ve hediyesini istihfaf etsen, pek şiddetli bir te'dibe ve dehşetli bir tâzibe müstehak olacağını düşünmüyor musun? Dünyada, hapsin korkusundan, en ağır işlerde fütursuz hizmet ettiğin halde, Cehennem gibi bir haps-i ebedînin havfı, en hafif ve latîf bir hizmet için sana gayret vermiyor mu? "[433]
Dünyanın basit bir menfaatı için tabiri caizse,elli takla atan bir insan,ahretin en önemli bir meselesini,neden bu dünyanın cüz-i ücretine değişsin?

****"azîm bir mâlikü'l-mülk, büyük bir şehri veya muhteşem bir sarayı binâ ettiği vakit, o zât dört nevi ameleyi onun binâsında istihdam ve istimâl eder.**
Birinci nevi, onun memlûk ve köleleridir. Bu nevin, ne maaşı var ve ne de ücreti var. Belki onlar seyyidlerinin emriyle işledikleri her amelde, onların gayet latîf bir zevk ve hoş bir şevkleri vardır. Seyyidlerinin methinden ve vasfından ne deseler onların zevkini ve şevkini ziyâde eder. Onlar o mukaddes seyyidlerine intisablarını büyük bir şeref bilerek onunla iktifâ ediyorlar. Hem o seyyidin nâmiyle, hesâbiyle, nazarıyla işlere

---

[432] **21.söz.244.**
[433] **21.söz.245.**

bakmalarından da mânevî lezzet buluyorlar. Ücret ve rütbeye ve maaşa muhtaç olmuyorlar.
İkinci kısım ki, bâzı âmî hizmetkârlardır. Bilmiyorlar niçin işliyorlar. Belki o mâlik-i zîşan onları istimâl ediyor, kendi fikriyle ve ilmiyle onları çalıştırıyor. Onlara lâyık bir cüz'î ücret dahi veriyor. O hizmetkârlar bilmiyorlar ki, amellerine ne çeşit küllî gâyeler, âlî maslahatlar terettüb ediyor. Hattâ bâzıları tevehhüm ediyorlar ki, onların amelleri yalnız kendilerine âit o ücret ve maaşından başka gâyesi yoktur.
Üçüncü kısım: O mâlikü'l-mülkün bir kısım hayvanâtı var; onları o şehrin, o sarayın binâsında bâzı işlerde istihdam ediyor. Onlara yalnız bir yem veriyor. Onların da istidadlarına muvâfık işlerde çalışmaları, onlara bir telezzüz veriyor. Çünkü, bilkuvve bir kabiliyet ve bir istidad, fiil ve amel sûretine girse, inbisat ile teneffüs eder, bir lezzet verir; ve bütün faaliyetlerdeki lezzet bu sırdandır. Şu kısım hizmetkârların ücret ve maaşları yalnız yem ve şu lezzet-i mâneviyedir. Onunla iktifâ ederler.
Dördüncü kısım: Öyle amelelerdir ki, biliyorlar ne işliyorlar ve ne için işliyorlar ve kimin için işliyorlar ve sâir ameleler ne için işliyorlar ve o mâlikü'l-mülkün maksadı nedir, ne için işlettiriyor. İşte bu nevi amelelerin sâir amelelere bir riyâset ve nezâretleri var. Onların derecât ve rütbelerine göre derece derece maaşları var.
Aynen bunun gibi, semâvât ve arzın Mâlik-i Zülcelâli ve dünya ve âhiretin Bâni-i Zülcemâli olan Rabbü'l-âlemîn-değil ihtiyaç için, çünkü her şeyin Halıkı Odur; belki izzet ve azamet ve rubûbiyetin şuûnâtı gibi bâzı hikmetler için-şu kâinat sarayında, şu daire-i esbâb içinde hem melâikeyi, hem hayvanâtı, hem cemâdât ve nebâtâtı, hem insanları istihdam ediyor. Onlara ibâdet ettiriyor. Şu dört nevi, ayrı ayrı vezâif-i ubûdiyetle mükellef etmiştir. "[434]
Eğer bir yola ve istikamete girmişsek,demekki bizler istihdam ediliyoruz.En büyük dua;Allah'dan istihdam edilmemizi talebdir.
Bir ücret ve basit bir bedel yoksa,bir istihdam var demektir.

****"ey nefis! Sen bu ücreti almışsın. Ubûdiyet gibi lezzetli, nimetli, rahatlı, hafif bir hizmetle mükellefsin. Halbuki, buna da tembellik ediyorsun. Eğer yarım yamalak yapsan da, güyâ eski ücretleri kâfi gelmiyormuş gibi, çok büyük şeyleri mütehakkimâne istiyorsun. Ve hem, "Niçin duâm kabul olmadı?" diye nazlanıyorsun. Evet, senin hakkın naz değil, niyazdır. Cenâb-ı Hak, Cenneti ve saadet-i ebediyeyi mahz-ı fazl ve keremiyle ihsan eder. Sen, dâimâ rahmet ve keremine ilticâ et, Ona güven…"[435]**
Zaten bizler bir memur gibi,verilenlerden dolayı ücretimizi peşin almışız.Taş olmamış,ot olmamış,insan olup sağlık ve sıhhat nimetini bulmuş ve en önemlisi hidayet nimetine kavuşmakla en büyük ücretimizi almışız.Daha neyi beklemekteyiz?
Sonsuz cennet ve cemalullah dünyanın bu dar boyutlarına sığmaz.
Anne karnına dünyayı sığdırıp,çocuğu orada dünyalar gibi yaşatamazsınız.
Dünyada da âhiret gibi yaşanmaz.

" 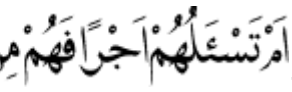 -3- Veyahut, hırsa, hissete alışmış tâğî, bâğî dünyaperestler gibi, senin tekâlifini ağır mı buluyorlar ki, senden kaçıyorlar? Ve bilmiyorlar mı ki, sen ecrini, ücretini yalnız Allah'tan istiyorsun? Ve onlara Cenâb-ı Hak tarafından verilen maldan hem bereket, hem fakirlerin hased ve bedduâlarından kurtulmak için, ya ondan veya kırktan birisini kendi fakirlerine vermek ağır bir şey

---

[434] **24.söz.317,473.**
[435] **24.söz.324, Mesnevi-i Nuriye.97.**

midir ki, emr-i zekâtı ağır görüp İslâmiyetten çekiniyorlar? Bunların tekzibleri ehemmiyetsiz olmakla beraber, hakları tokattır, cevap vermek değil. "[436]
Peygamberler hiç kendileri için bir şey istememişlerdir.Tarih böyle bir şeye şahitlik etmemiştir.

****"Mâdem hayat Esmâ-i Hüsnânın nukuşunu gösterir; hayatın başına gelen Her şey hasendir. Meselâ, gayet zengin, nihayet derecede sanatkâr ve çok sanatlarda mâhir bir zât, âsâr-ı sanatını, hem kıymettar servetini göstermek için, âdi bir miskin adamı, modellik vazifesini gördürmek için, bir ücrete mukabil, bir saatte murassâ, musannâ, yaptığı gömleği giydirir, onun üstünde işler ve vaziyetler verir, tebdil eder; hem, her nevi sanatını göstermek için keser, değiştirir, uzatır, kısaltır. Acaba şu ücretli miskin adam, o zâta dese, "Bana zahmet veriyorsun, eğilip kalkmakla vaziyet veriyorsun, beni güzelleştiren bu gömleği kesip kısaltmakla güzelliğimi bozuyorsun"demeye hak kazanabilir mi? "Merhametsizlik, insafsızlık ettin"diyebilir mi?**
İşte, onun gibi, Sâni-i Zülcelâl, Fâtır-ı Bîmisâl, zîhayata göz, kulak, akıl, kalp gibi havâs ve letâif ile murassâ olarak giydirdiği vücud gömleğini Esmâ-i Hüsnânın nakışlarını göstermek için çok hâlât içinde çevirir, çok vaziyetlerde değiştirir. Elemler, musîbetler nevinde olan keyfiyât, bâzı esmâsının ahkâmını göstermek için lemeât-ı hikmet içinde bâzı şuâât-ı rahmet ve o şuâât-ı rahmet içinde latîf güzellikler vardır. "[437]
Hayatta en önemli mâna,Allah'ın isimlerine olan mazhariyettir.Vermedeki mazhariyet,almadakinden daha çoktur.Zira veren el,alan elden üstündür.

****"Ve o Sâni-i Hakîm ve o âdil-i Rahîm, elbette cismânî âletlerin vezâifine ücret olarak ve hidemâtına mükâfat olarak ve ibâdât-ı mahsusalarına sevap olarak, onlara lâyık lezâizi verecektir. Yoksa, hikmet ve adâlet ve rahmetine zıd bir hâlet olur ki, hiçbir cihetle Onun cemâl-i rahmetine ve kemâl-i adâletine uygun değildir; kâbil-i tevfîk olamaz."[438]**
Allah asla vadinden dönmez.Madem vereceğim diyor,elbette verecektir.

****"Ekl ve şürb ve muâmele-i zevciye, gerçi bu dünyada bir ihtiyaçtan gelir, bir vazifeye gider; fakat, o vazifeye bir ücret-i muâccele olarak öyle mütenevvi' leziz lezzet içlerine bırakılmıştır ki, sâir lezâize tereccüh ediyor. Mâdem bu dâr-ı elemde bu kadar acîb ve ayrı ayrı lezzetlere medâr, ekl ve nikâhtır; elbette, dâr-ı lezzet ve saadet olan Cennette, o lezzetler, o kadar ulvî bir sûret alıp ve vazife-i dünyeviyenin uhrevî ücretini de lezzet olarak ona katarak ve dünyevî ihtiyacı dahi uhrevî bir hoş iştihâ sûretinde ilâve ederek, Cennete lâyık ve ebediyete münâsip, en câmi' hayattar bir mâden-i lezzet olur. "[439]**
Bu dünyada verilenler,küçük birer pirimlerdir.Ön ödemelerdir.Birer teşviktir. Hizmete koşturmak içindir.

****"Suâl: Zerrâtın harekâtında şu hikmetin bulunması ne ile bilinir?**
Elcevap: Evvelâ, bütün masnuâtın bütün intizamâtıyla ve hikmetleriyle sabit olan Sâniin hikmetiyle bilinir. Çünkü, en cüzî bir şeye küllî hikmetleri takan bir hikmet, seyl-i kâinatın içinde en büyük faaliyet gösteren ve hikmetli nakışlara medâr olan harekât-ı zerrâtı hikmetsiz bırakmaz. Hem, en küçük mahlûkatı, vazifelerinde ücretsiz, maaşsız, kemâlsiz bırakmayan bir hikmet, bir hâkimiyet, en kesretli ve esaslı memurlarını, hizmetkârlarını nursuz, ücretsiz bırakmaz.

---

[436] **25.söz.352.**
[437] **26.söz.435,Mektubat.48,276,Lem'alar.208.**
[438] **28.söz.459.**
[439] **28.söz.460.**

Sâniyen: Sâni-i Hakîm anâsırı tahrik edip tavzif ederek (onlara bir ücret-i kemâl hükmünde) mâdeniyât derecesine çıkarmasıyla ve mâdeniyâta mahsus tesbihâtları onlara bildirmesiyle; ve mâdeniyâtı tahrik ve tavzif edip nebâtât mertebe-i hayatiyesinin makamını vermesiyle; ve nebâtâtı rızık ederek tahrik ve tavzif ile hayvanât mertebe-i letâfetini onlara ihsan etmesiyle; ve hayvanâttaki zerrâtı tavzif edip rızık yoluyla hayat-ı insaniye derecesine çıkarmasıyla; ve insanın vücudundaki zerrâtı süze süze tasfiye ve taltif ederek tâ dimâğın ve kalbin en nâzik ve latîf yerinde makam vermesiyle bilinir ki, harekât-ı zerrât hikmetsiz değil, belki kendine lâyık bir nevi kemâlâta koşturuluyor."[440]
Cansızları bile koşturan hal,onlara verilen ücretlerdir.Zira hizmetlerinin içerisine konulan ücret ve lezzet,onları çalıştırmaktadır.

****"Hem, mâdem o Hâlık-ı Kerîm, tenâsül kanun-u azîminde istihdam ettiği hayvanâta ücret olarak, birer maaş gibi, birer lezzet-i cüz'iye veriyor. Ve arı ve bülbül gibi, sâir hidemât-ı Rabbâniyede istihdam olunan hayvanlara birer ücret-i kemâl verir, şevk ve lezzete medâr birer makam veriyor; ve şunda bir muazzam "kanun-u kerem"in ucu görünüyor. "[441]**
Allah bu dünyada cüz-i ücretlerle,külli hizmetler gördürmektedir.
Külli ücret ise,külli hizmetin neticesindedir.

****"Cenâb-ı Hak ve Hakîm-i Mutlak, bu insanda istihdam ettiği bu cihazâtın, elbette herbirerlerine lâyık ücretlerini verecektir."[442]**
Farklı cüzleden oluşan insan,ruh ile bir bütünlük kazanmaktadır.Amcak ücreti her bir cüz-ü için ayrı ayrı olacaktır.Kulağın,gözün,ağzın vs.ücretleri,hizmetleri nisbetinde olacaktır.

***Peygamberlerde görülen karşılık beklememe sıfatı,onun vereselerinde de intikalen devam eder.**

****"Hazret-i Üstad, kendi şahsı için birisi zahmet çekse, bir hizmetini görse, mukabilinde bir ücret, bir teberrük verir. Aksi halde, ruhuna ağır gelir, hoşuna gitmez. "[443]**
Kendisi ücretsiz iş görürken,kendi şini görene ücret vermektedir.Burada ince bir sır yatmaktadır.İhlas sırrı…

****"Ölüm, ehl-i hidâyet ve ehl-i Kur'ân için, öteki âleme gitmiş eski dost ve ahbaplarına kavuşmaya vesîledir. Hem hakiki vatanlarına girmeye vâsıtadır. Hem zindan-ı dünyadan, bostân-ı cinâna bir dâvettir. Hem, Rahmân-ı Rahîmin fazlından, kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir."[444]**
Dünyada herkes makamına,kadame ve derecesine göre ücret almaktadır. Âhiretteki ücrette manevi kademe ve hizmete göre olacaktır.Burada kaçıncı dereceden emekli olmuşsa,orada da o dereceden emekli maaşını alacaktır.

****"[O mezkûr ve malûm talebesinin hediyesine karşı cevaptan bir parçadır.]**
SALİSEN: Bana bir hediye gönderdin; gayet ehemmiyetli bir kaidemi bozmak istersin. Ben demiyorum ki: "Kardeşim ve biraderzadem olan Abdülmecid ve Abdurrahman'dan kabul etmediğim gibi senden de kabul etmem." Çünkü sen onlardan

---

[440] **30.söz.510.**
[441] **30.söz.511.**
[442] **32.söz.590.**
[443] **Konferans.714.**
[444] **Konferans.718,Lem'alar.211.**

daha ileri ve ruhuma daha yakın olduğundan, herkesin hediyesi reddedilse, seninki bir defaya mahsus olmak üzere reddedilmez. Fakat bu münasebetle o kaidemin sırrını söyleyeceğim. Şöyle ki:
Eski Said minnet almazdı. Minnetin altına girmektense ölümü tercih ederdi. Çok zahmet ve meşakkat çektiği halde kaidesini bozmadı. Eski Said'in, senin bu biçare kardeşine irsiyet kalan şu hasleti ise, tezehhüd ve sun'î bir istiğnâ değil, belki dört beş ciddî esbaba istinat eder.
Birincisi: Ehl-i dalâlet, ehl-i ilmi, ilmi vasıta-i cer etmekle itham ediyorlar, "İlmi ve dini kendilerine medar-ı maişet yapıyorlar" deyip insafsızcasına onlara hücum ediyorlar. Bunları fiilen tekzip lâzımdır.
İkincisi: Neşr-i hak için enbiyaya ittibâ etmekle mükellefiz. Kur'ân-ı Hakîmde, hakkı neşredenler إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۝ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ -[445]- **diyerek insanlardan istiğnâ göstermişler. Sûre-i Yâsin'de** اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ -[446]- **cümlesi, meselemiz hakkında çok mânidardır.**
Üçüncüsü: Birinci Sözde beyan edildiği gibi, Allah namına vermek, Allah namına almak lâzımdır. Halbuki, ekseriya ya veren gafildir; kendi namına verir, zımnî bir minnet eder. Ya alan gafildir; Mün'im-i Hakikîye ait şükrü, senâyı zâhirî esbaba verir, hata eder.
Dördüncüsü: Tevekkül, kanaat ve iktisat öyle bir hazine ve bir servettir ki, hiçbir şeyle değişilmez. İnsanlardan ahz-ı mal edip o tükenmez hazine ve defineleri kapatmak istemem. Rezzâk-ı Zülcelâle yüz binler şükrediyorum ki, küçüklüğümden beri beni minnet ve zillet altına girmeye mecbur etmemiş. Onun keremine istinaden, bakiye-i ömrümü de o kaideyle geçirmesini rahmetinden niyaz ediyorum.
Beşincisi: Bir iki senedir çok emâreler ve tecrübelerle katî kanaatim oldu ki, halkların malını, hususan zenginlerin ve memurların hediyelerini almaya mezun değilim. Bazıları bana dokunuyor; belki dokunduruluyor, yedirilmiyor, Bazen bana zararlı bir surete çevriliyor. Demek gayrın malını almamaya mânen bir emirdir ve almaktan bir nehiydir. Hem bende bir tevahhuş var. Herkesi her vakit kabul edemiyorum. Halkın hediyesini kabul etmek, onların hatırını sayıp istemediğim vakitte onları kabul etmek lâzım geliyor. O da hoşuma gitmiyor. Hem tasannu ve temellükten beni kurtaran bir parça kuru ekmek yemek ve yüz yamalı bir libas giymek, bana daha hoş geliyor. Gayrın en âlâ baklavasını yemek, en murassâ libasını giymek ve onların hatırını saymaya mecbur olmak, bana nâhoş geliyor.
Altıncısı: Ve istiğnâ sebebinin en mühimi, mezhebimizce en muteber olan İbn-i Hâcer diyor ki: "Salâhat niyetiyle sana verilen bir şey sâlih olmazsan kabul etmek haramdır." İşte, şu zamanın insanları, hırs ve tama' yüzünden, küçük bir hediyesini pek pahalı satıyorlar. Benim gibi günahkâr bir biçareyi, sâlih veya velî tasavvur ederek, sonra bir ekmek veriyorlar. Eğer (hâşâ) ben kendimi sâlih bilsem, o alâmet-i gururdur, salâhatin ademine delildir. Eğer kendimi sâlih bilmezsem, o malı kabul etmek caiz değildir. Hem âhirete müteveccih a'mâle mukabil sadaka ve hediyeyi almak, âhiretin bâki meyvelerini dünyada fâni bir surette yemek demektir."[447]
Minneti ölümle eş değerde tutmuş,ehli küfre koz vermemiştir.

---

[445] **"Benim mükâfâtımı vermek ancak Allah'a aittir." Yunus Sûresi: 72; Hûd Sûresi: 29.**
[446] **Doğru yolda olan ve sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere tâbi olun." Yâsin Sûresi: 21.**
[447] **Mektubat.18-19.**

”Hem şefkat hâlistir, mukabele istemiyor, sâfi ve ivazsızdır. Hattâ en âdi mertebede olan hayvânâtın yavrularına karşı fedakârâne, ivazsız şefkatleri buna delildir. Halbuki aşk ücret ister ve mukabele talep eder. Aşkın ağlamaları bir nevi taleptir, bir ücret istemektir.”[448]
Şefkat kahramanı olan anneler,bunu bedelsiz yaparlar.Meçhul olan alacakları veya aldıkları,verdikleri yanında hiç mesabesindedir.Aslında o şefkatte bir nevi ücrettir.Şefkatsizlik ise,en büyük mahrumiyettir.

”İkinci Mesele: Ehl-i dünya diyorlar ki: "Bize ahkâm-ı diniyeyi ve hakaik-i İslâmiyeyi talim edecek resmî bir dairemiz var. Sen ne salâhiyetle neşriyat-ı diniye yapıyorsun? Sen madem nefye mahkûmsun; bu işlere karışmaya hakkın yok."
Elcevap: Hak ve hakikat inhisar altına alınmaz. İman ve Kur'ân nasıl inhisar altına alınabilir? Siz dünyanızın usulünü, kanununu inhisar altına alabilirsiniz. Fakat hakaik-i imaniye ve esâsât-ı Kur'âniye, resmî bir şekilde ve ücret mukabilinde, dünya muamelâtı suretine sokulmaz. Belki, bir mevhibe-i İlâhiye olan o esrar, hâlis bir niyetle ve dünyadan ve huzûzât-ı nefsaniyeden tecerrüd etmek vesilesiyle o feyizler gelebilir. “[449]
Ehli diyanete burada bir hatırlatma yapılmaktadır.Sözün tesiri ve kalıcılığı,karşılık beklenilmeden olanıdır.

”Şu nefiy zamanında görüyorum ki, hodfuruş ve siyaset bataklığına düşmüş bazı insanlar, bana tarafgirâne, rakibâne bir nazarla bakıyorlar. Güya ben de onlar gibi dünya cereyanlarıyla alâkadarım!
Hey efendiler! Ben imanın cereyanındayım. Karşımda imansızlık cereyanı var. Başka cereyanlarla alâkam yok. O adamlardan ücret mukabilinde iş görenler, belki kendilerini bir derece mazur görüyor. Fakat ücretsiz, hamiyet namına bana karşı tarafgirâne, rakibâne vaziyet almak ve ilişmek ve eziyet etmek, gayet fena bir hatadır. Çünkü, sabıkan ispat edildiği gibi, siyaset-i dünya ile hiç alâkadar değilim. Yalnız, bütün vaktimi ve hayatımı hakaik-i imaniye ve Kur'âniyeye hasr ve vakfetmişim. Madem böyledir; bana eziyet verip rakibâne ilişen adam düşünsün ki, o muamelesi zındıka ve imansızlık namına imana ilişmek hükmüne geçer. “[450]
Dünyanın en büyük makamları,ahretin en küçük bir sandalyesine mukabil gelemez.

”Vefat eden çocuk, bir Hâlık-ı Rahîmin mahlûku, memlûkü, abdi ve bütün heyetiyle onun masnuu ve ona ait olarak ebeveyninin bir arkadaşı idi ki, muvakkaten ebeveyninin nezaretine verilmiş. Peder ve valideyi ona hizmetkâr etmiş. Ebeveyninin o hizmetlerine mukabil, muaccel bir ücret olarak, lezzetli bir şefkat vermiş.
Şimdi, binden dokuz yüz doksan dokuz hisse sahibi olan o Hâlık-ı Rahîm, mukteza-yı rahmet ve hikmet olarak o çocuğu senin elinden alsa, hizmetine hâtime verse, surî bir hisse ile, hakikî bin hisse sahibine karşı şekvâyı andıracak bir tarzda meyusâne hüzün ve feryad etmek ehl-i imana yakışmaz, belki ehl-i gaflet ve dalâlete yakışıyor. “[451]
Veren sensin alan sen,demeli O’na bırakmalı.

”Ey insan! Hayatın ağır tekâlifini omuzuna alıp zahmet çekme. Hayatın fenâsını düşünüp hüzne düşme. Yalnız dünyevî, ehemmiyetsiz meyvelerini görüp, dünyaya gelişinden pişmanlık gösterme. Belki, o sefine-i vücudundaki hayat makinesi, Hayy-ı Kayyûma aittir. Masarıf ve levazımatını O tedarik eder. Ve o hayatın pek kesretli

---

[448] **Mektubat.35.**
[449] **Mektubat.72.**
[450] **Mektubat.73,Şualar.406.**
[451] **Mektubat.80.**

gayeleri ve neticeleri var ve Ona aittir. Sen o gemide bir dümenci neferisin. Vazifeni güzel gör, ücretini al, keyfine bak. O hayat sefinesi ne kadar kıymettar olduğunu ve ne kadar güzel faydalar verdiğini ve o sefine sahibi Zâtın ne kadar Kerîm ve Rahîm olduğunu düşün, mesrur ol ve şükret. Ve anla ki, vazifeni istikametle yaptığın vakit, o sefinenin verdiği bütün netâic, bir cihetle senin defter-i amâline geçer, sana bir hayat-ı bâkiyeyi temin eder, seni ebedî ihyâ eder. "[452]
Anne babasına güvenen çocuk,yeme ve kalma gibi geçim telaşesi çekmez.Sahibi olan Allah'a güvenen insan da böyle bir sıkıntıya düşmez.

****"Ey biçareler! Mezaristana göçtüğünüz vakit, "Eyvah, malımız harap olup sa'yimiz hebâ oldu. Şu güzel ve geniş dünyadan gidip dar bir toprağa girdik" demeyiniz, feryad edip meyus olmayınız. Çünkü sizin her şeyiniz muhafaza ediliyor. Her ameliniz yazılmıştır. Her hizmetiniz kaydedilmiştir. Hizmetinizin mükâfâtını verecek ve her hayır elinde ve her hayrı yapabilecek bir Zât-ı Zülcelâlsizi celb edip yeraltında muvakkaten durdurur, sonra huzuruna aldırır. Ne mutlu sizlere ki, hizmetinizi ve vazifenizi bitirdiniz. Zahmetiniz bitti; rahata ve rahmete gidiyorsunuz. Hizmet, meşakkat bitti; ücret almaya gidiyorsunuz."[453]**
Her şey ebedi arşivlerde muhafaza edilmektedir.

****"Bu dünya dârü'l-hikmettir, dârü'l-hizmettir; dârü'l-ücret ve mükâfat değil. Buradaki a'mâl ve hizmetlerin ücretleri berzahta ve âhirettedir. Buradaki a'mâl berzahta ve âhirette meyve verir. "[454]**
Dünyanın âhiret tarlası olması bu sırdandır.

****"bu dâr-ı dünya dârü'l-hizmettir, dârü'l-ücret değil. Burada ücretini isteyenler, bâki, daimî meyveleri fâni ve muvakkat bir surete çevirmekle beraber, dünyadaki beka hoşuna gidiyor, müştakane berzaha bakamıyor. Adeta bir cihette dünya hayatını sever; çünkü içinde bir nevi âhireti bulur."[455]**
Burada çalıştırır,orada verir.

****"İkinci Hatvede وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ [456] dersini verdiği gibi; kendini unutmuş, kendinden haberi yok; mevti düşünse, başkasına verir; fenâ ve zevÂli görse, kendine almaz. Ve külfet ve hizmet makâmında nefsini unutmak, fakat ahz-ı ücret ve istifâde-i huzûzât makâmında nefsini düşünmek, şiddetle iltizam etmek, nefs-i emmârenin muktezâsıdır. Şu makamda tezkiyesi, tathîri, terbiyesi; şu hÂlin aksidir. Yani, nisyân-ı nefs içinde nisyan etmemek; yani, huzûzât ve ihtirasâtta unutmak ve mevtte ve hizmette düşünmek. "[457]**
Burada ücretini beklemekte,bir nevi O'nu düşünmeye bir perdedir.

****"Şu dâr-ı dünya, meydan-ı imtihandır ve dâr-ı hizmettir. Lezzet ve ücret ve mükâfat yeri değildir. Madem dâr-ı hizmettir ve mahall-i ubudiyettir. Hastalıklar ve musibetler, dinî olmamak ve sabretmek şartıyla, o hizmete ve o ubudiyete çok muvafık oluyor ve**

---

[452] **Mektubat.220.**
[453] **Mektubat.221,Şualar.21.**
[454] **Mektubat.435.**
[455] **Mektubat.439.**
[456] **Allah'ı unutanlar gibi olmayın ki, Allah da onlara kendi âkıbetlerini unutturmuştur. Haşir Sûresi: 19.**
[457] **Mektubat.443.**

kuvvet veriyor. Ve herbir saati bir gün ibadet hükmüne getirdiğinden, şekvâ değil, şükretmek gerektir. "[458]
İnsan aceleci bir varlıktır.Ücretini peşin istemektedir.

****"De ki: Vazifem karşılığında sizden bir ücret istemiyorum. Sizden istediğim, ancak akrabaya sevgi ve Ehl-i Beytime muhabbettir."[459]**
"إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ âyetinin bir kavle göre mânâsı: "Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, vazife-i risaletin icrasına mukabil ücret istemez; yalnız Âl-i Beytine meveddeti istiyor." "[460]

Âl-i Beyt-i sevmek Rasulullahın lisanıyla Kur'anın bir emridir.Zira Âl-i Beyte muhabbet,Rasulullah ve Allaha muhabbeti istilzam eder.
****"Ey sa'y ve ameldeki lezzet ve saadeti bilmeyen tembel insan! Bil ki, Cenâb-ı Hak, kemâl-i kereminden, hizmetin mükâfâtını hizmet içinde derc etmiştir. Amelin ücretini nefs-i amel içine koymuştur. "[461]**

****"Hem nefs-i hizmette ücret bulunduğuna bir delil de şudur ki: Nebâtat ve eşcar, bir şevk ve lezzeti ihsas eden bir tavırla Fâtır-ı Zülcelâlin emirlerini imtisal ediyorlar. Çünkü, dağıttığı güzel kokular ve müşterilerin nazarını celb edecek ziynetlerle süslenmeleri ve sümbülleri ve meyveleri için çürüyünceye kadar kendilerini feda etmeleri, ehl-i dikkate gösterir ki, onların, emr-i İlâhînin imtisalinden öyle bir lezzetleri var ki, nefsini mahvedip çürütüyor."[462]**
İnsanlar hiç olmazsa bu dersi;taşlar,bitkiler ve hayvanlardan ders almalıdır.

****"Herşeyde bir ihlâs var. Hattâ muhabbetin de ihlâsla bir zerresi, batmanlarla resmî ve ücretli muhabbete tereccuh eder. İşte bir zat bu ihlâslı muhabbeti böyle tabir etmiş:**
وَمَآ أَنَا بِالْبَاغِي عَلَى الْحُبِّ رُشْوَةً ۞ ضَعِيفٌ هَوًى يَبْغِي عَلَيْهِ ثَوَابُ

Yani, "Ben muhabbet üzerine bir rüşvet, bir ücret, bir mukabele, bir mükâfat istemiyorum." Çünkü, mukabilinde bir mükâfat, bir sevap istenilen muhabbet zayıftır, devamsızdır. "[463]
Peygamberler bu ihlas ve samimiyetlerini tam manasıyla göstermişler ve muhafaza etmişlerdir.

****"hakperestliği nefisperestliğe tercih etmekle ve hakkın hatırı, nefsin ve enâniyetin hatırına galip gelmekle, وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ -1- sırrına mazhar olup, nâstan gelen maddî ve mânevî ücretten istiğnâ etmekle [Haşiye1] وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ -2- sırrına mazhar olup, hüsnü kabul ve hüsn-ü tesir ve teveccüh-ü nâsı kazanmak noktalarının Cenâb-ı Hakkın vazifesi ve ihsanı olduğunu ve kendi vazifesi olan tebliğde dahil olmadığını ve lâzım da olmadığını ve onunla mükellef olmadığını bilmekle ihlâsa muvaffak olur. Yoksa ihlâsı kaçırır.**

---

[458] **Lem'alar.16.**
[459] **Şûrâ Sûresi: 42:23.**
[460] **Lem'alar.27,366.**
[461] **Lem'alar.127.**
[462] **Lem'alar.128,Mesnevi-i Nuriye.136,7.**
[463] **Lem'alar.137, Mesnevi-i Nuriye.145.**

Haşiye 1: Sahabelerin senâ-i Kur'âniyeye mazhar olan îsâr hasletini kendine rehber etmek, yani, hediye ve sadakanın kabulünde başkasını kendine tercih etmek ve hizmet-i diniyenin mukabilinde gelen menfaat-i maddiyeyi istemeden ve kalben talep etmeden, sırf bir ihsan-ı İlâhî bilerek, nâstan minnet almayarak ve hizmet-i diniyenin mukabilinde de almamaktır. Çünkü, hizmet-i diniyenin mukabilinde dünyada birşey istenilmemeli ki, ihlâs kaçmasın. Çendan hakları var ki, ümmet onların maişetlerini temin etsin. Hem zekâta da müstehaktırlar. Fakat bu istenilmez, belki verilir. Verildiği vakit de "Hizmetimin ücretidir" denilmez. Mümkün olduğu kadar kanaatkârâne, başka ehil ve daha müstehak olanların nefsini kendi nefsine tercih etmek,

وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

[464]sırrına mazhariyetle, bu müthiş tehlikeden kurtulup ihlâsı kazanabilir.“[465]
Hakkın hatırı âli ve yücedir,hiçbir hatıra feda edilmez.Herşeyde esas olan ihlasdır.Bir karşılık beklemeksizin Allah için yapmaktır.

****”Ey sevaba hırslı ve a'mâl-i uhreviyeye kanaatsiz insan! Bazı peygamberler gelmişler ki, mahdut birkaç kişiden başka ittibâ edenler olmadığı halde, yine o peygamberlik vazife-i kudsiyesinin hadsiz ücretini almışlar. Demek hüner, kesret-i etbâ' ile değildir. Belki hüner, rızâ-i İlâhîyi kazanmakladır. Sen neci oluyorsun ki, böyle hırsla "Herkes beni dinlesin?" diye, vazifeni unutup vazife-i İlâhiyeye karışıyorsun? Kabul ettirmek, senin etrafına halkı toplamak Cenâb-ı Hakkın vazifesidir. Vazifeni yap, Allah'ın vazifesine karışma. “[466]**
Kimi öğretmenin on,kimi öğretmenin elli,kimi öğretmenin de beşyüz talebesi olurken,hepside ücretini tam olarak alırlar.Görevleri sayıya ve neticeye bakmaksızın hizmettir.

****”Evet, bir valide veledini tehlikeden kurtarmak için hiçbir ücret istemeden ruhunu feda etmesi ve hakikî bir ihlâs ile vazife-i fıtriyesi itibarıyla kendini evlâdına kurban etmesi gösteriyor ki, hanımlarda gayet yüksek bir kahramanlık var. Bu kahramanlığın inkişafı ile hem hayat-ı dünyeviyesini, hem hayat-ı ebediyesini onunla kurtarabilir. Fakat bazı fena cereyanlarla, o kuvvetli ve kıymettar seciye inkişaf etmez. Veyahut sû-i istimal edilir. “[467]**
Kahramanlık almakta değil vermektedir.

****”İ'lem ey din âlimi!"Ücretim az, ilmime rağbet yok" diye mahzun olma. Çünkü mükâfât-ı dünyeviye ihtiyaca bakar, kıymet-i zâtiyeye bakmaz. Meziyet-i zâtiye ise mükâfat-ı uhreviyeye nâzırdır. Öyleyse, zâtî olan meziyetini mükâfât-ı uhreviyeye sakla, birkaç kuruşluk dünya metâına satma.”[468]**
Allah insanları meziyetlerine göre değerlendirecek ve ücretlendirecektir.

****”Ve keza, nefs-i insaninin itasıyla, bu mide için mülk ve meleküt alemleri nimetler sofrası gibi kılınmıştır. Kezalik, imanın itasıyla, mezkür sofralarla beraber, Esma-i Hüsnada iddihar edilen defineleri de sofra olarak verilmiş oluyor. Bu gibi ücretleri peşin aldıktan sonra, devamla hizmete mülazım olmak lazımdır. Hizmet ve amelden sonra verilen nimetler, mahza Onun fazlındandır.”[469]**

---

[464] **["Kendileri ihtiyaç halinde olsalar bile onları kendi nefislerine tercih ederler." Haşir Sûresi: 59:9]**
[465] **Lem’alar.154, Mesnevi-i Nuriye.176.**
[466] **Lem’alar.156.**
[467] **Lem’alar.201,2.**
[468] **Mesnevi-i Nuriye.76.**
[469] **Mesnevi-i Nuriye.177.**

Basit bir mideyi memnun etmek için dünyayı donatan Allah,elbette akıl,kalb ve ruh gibi duyguları memnun etmek için ebedi sofralar kuracaktır.

****”Dünya da umur-u diniyeye ve a'mal-i ahirete iş ve hizmet için kurulmuş bir fabrika olduğu cihetle ve o fabrika içerisinde işlenen ve yapılan ibadetlerin semeresi öteki alemde göründüğüne nazaran, ibadetlerde rekabet edilmemelidir. Olduğu takdirde ihlası kaybolur. Ve o rekabeti yapan, halkın takdir ve tahsinleri gibi dünyevi bir mükafatı düşünür. Zavallı düşünmüyor ki, o düşünceyle amelini adem-i ihlasla iptal eder. Çünkü, sevap itasında ve ücret aldığında, nası Rabb-i Nasa şerik yapar ve halkın nefretlerine hedef olur. “[470]**
Dünya fabrikası âhiret mahsullerini üretirken,posasını da burada bırakmaktadır.

****”Ve keza ibadet, yaratılışın ücreti ve neticesidir. Bu itibarla sevap, ibadetin ücreti olmayıp, ancak Cenab-ı Hakkın kereminden olduğuna işarettir.”[471]**
Allahın kerem sofrası geniş ve büyüktür.

****”Ve keza, ekl lezzetini ikmal eden esbabdan biri de, o rızkın, kendi amelinin ücreti olduğunu bilmektir.” .”[472]**
Âhirette verileceklerin en büyük lezzeti,burada yapılanların netice ve karşılığı olmuş olmasıdır.

****”بَشِّرْ-2- (Beşaret) tabiri, Cennetin, Cenab-ı Hakkın fazl-ı kereminden bir hediye-i İlahiye olup, amelin ücreti mukabilinde vacip bir hak olmadığına işarettir. Çünkü hak ve ücretin verilmesi, beşaretle tabir edilemez. Buna binaen, yapılan ibadet, Cennet için olmamalıdır. Tebşirin siga-i emir kıyafetiyle zikri, tebliğin takdirine işarettir. Çünkü Resul-i Ekrem (a.s.m.) tebliğe memurdur, tebşire mükellef değildir. Takdir-i kelam, "Müjdeleyerek tebliğ et" demektir. .”[473]**
İnsanlar amele teşvikle sürekli müjdelenmektedirler.

****”Sual: Surenin başında الَّذِينَ - 'nin sıla denilen dahil olduğu cümle, muzari sigasıyla zikredildiği halde, burada mazi sigasıyla zikredilmiştir. Esbabı nedir?**
Cevap: Orada makam, İmân ve amele teşvik ve medih makamıdır. Buna münasip, muzari sigasıdır. Burada makam, mükafat ve ücreti vermek makamıdır. Buna da münasip, mazi sigasıdır. Çünkü ücret, hizmetten sonra verilir. .”[474]
Burada hizmet edenler,bu güzel vasıflarıyla vasıflandırılmaktadırlar.

****”Üstad, kırlara ilk önce yaya olarak çıkardı; sonra faytonla gezmeye başlamıştır. Ücretsiz birgün dahi arabaya bindiği görülmemiştir. Biz kendisine ancak masrafını idare edecek derecede fiatını söyler, "Bunun burada fiatı budur" derdik. Mutlaka bizim söylediğimizden fazlasını bize verir ve "Fiatını vermezsem olmaz. Nasıl mukabilini**

---

[470] **Mesnevi-i Nuriye.192.**
[471] **İşarat-ül İ’caz.153.**
[472] **İşarat-ül İ’caz.196,198.**
[473] **İşarat-ül İ’caz.199.**
[474] **İşarat-ül İ’caz.199.**

vermediğim bir lokma hediye beni hasta ediyor; bunun da ücretini vermeliyim ve vermeye mecburum" derdi."[475]
Âhiret malını burada yiyenler,ebedi nimetten mahrum kalırlar.Ücret taleb etme hakkını kaybederler.

****"Muhterem, asîl ve Müslüman Türk hâkimleri! Pek iyi bilirsiniz ki, hakîki irşad âlimleri enbiyânın vârisleridir. Bu mübârek zatlar da kendilerine mîras kalan va'z ü nasihati, Kur'ân-ı Mübînin emirlerine göre yaymakla mükelleftirler. Vazifesini yaparken hiçbir ücret ve ivâzın talibi değildirler. Vazifelerini fîsebilillâh yaparlar. Ancak, Allah ve Resûlünün rızâsına taliptirler. Son nefeslerine kadar bu mukaddes vazifeye devam ederler. Çünkü, bu vazife onlara Allah ve Resûlünün emânetidir. "[476]**
Rıza-i ilahiden daha büyük hangi ücret vardır?

****"meşrutiyet, hâkimiyet-i millettir. Hükûmet hizmetkârdır. Meşrutiyet doğru olursa, kaymakam ve vâli, reis değiller, belki ücretli hizmetkârlardır."[477]**
Hadisde:"Bir toplumun efendisi,o topluma hizmet edendir."
Efendilik almada değil,vermede..hizmet edilmede değil,hizmet etmededir…

****"Acaba herkesin hoşlandığı manevî makamatı ve uhrevî saadetleri a'mal-i saliha ile onları kazanmak ve müteveccih olmak, hem meşrû hem hiçbir cihet-i zararı olmadığı halde, ne için böyle ruhen men'ediliyorum. Rıza-yı İlahiden başka vazife-i fıtriye-i ilmiyenin sevkiyle yalnız ve yalnız îmana hizmetin kendisi ayn-ı ücret bana gösterilmiş. Çünkü, şimdiki bu zamanda hiçbir şeye alet ve tabi olmayan ve her gayenin fevkinde olan hakaik-ı îmaniyeyi fıtrî ubudiyet ile muhtaçlara tesirli bir sûrette bildirmenin bu dehşetli zamanda çare-i yeganesi ve îmanı kurtaracak ve kat'î kanaat verecek, bu tarzda, yani hiçbir şeye alet olmayan bir ders-i Kur'anî lazımdır ki, küfr-ü mutlakı ve mütemerrid ve inatçı dalaleti kırsın ve herkese kanaat-ı kat'iye verebilsin. Böyle bir derse, bu zamanda, bu şerait dahilinde hiçbir şahsî ve uhrevî ve dünyevî, maddî ve manevî bir şeye alet edilmediğini bilmekle kat'î kanaat gelebilir. Yoksa, komitecilikten ve cemiyetçilikten tevellüd eden dehşetli dinsizlik şahsiyet-i manevîyesine karşı mukabil çıkan bir şahsın en büyük bir mertebe-i manevîyesi de bulunsa, yine vesveseleri bütün bütün izale edemez. Çünkü, îmana girmek isteyen muannidin nefsi ve enesi diyebilir ki, "Bu kudsî şahıs, dehasıyla ve harika makamıyla bizi kandırdı" diye bir şüphesi kalır."[478]**
Bir saat insanlara yaptığı büyük hizmetler mukabilinde çalışması,çalışmaya devam etmesi veinsanların hayatının düzenini sağlaması en büyük ücret değil midir?
Peygamber Efendimizin Hz.Ali'ye:"Ya Ali!Birinin seninle imana gelmesi sahralar dolusu kırmızı koyun tasadduk etmenden (veya üzerine güneşin doğduğu her şeyden) daha hayırlıdır.

Mehmet ÖZÇELİK
07-02-2008

---

[475] **Tarihçe-i Hayat.403.**
[476] **Tarihçe-i Hayat.571.**
[477] **Münazarat.79.**
[478] **Beyanat ve Tenvirler.229-230.**

ÖLDÜRÜLMEYEN ADAM DECCALX!

Efendim,dünyada öldürülmeyen bir adam varmış,anlatırmısın bana.

Bak kardeşim,her fani ölür ancak dediğin bu adam farklı bir adam olduğundan aslında o bir değil bir çok adamdır…

Bu adam menfiliklerin başıdır.Aslında şeytanla beraber başlar.

Nitekim Bakara suresinde de anlatıldığı üzere;Allah Meleklere Hz.Âdeme secde yani saygı göstermelerini emretmiş ancak şeytan diretmişti.[479]
Ve insanları saptırmak için kıyamete kadar Allah'tan süre istemiş ve kendisine imtihan gereği olarak bu süre verilmiştir.[480]

Bunun Allah'a bakan yönü şudur;

Caferi Sadık derki:"Allah bazen dilediği halde emretmiş, bazende emrettiği halde dilememiştir. İblis'e, Adem'e secde etmesini emrettiği halde, secdenin yapılmasını irade etmemişti. Eğer İblis'in secde etmesini isteseydi, İblis secde ederdi. Adem'in malum ağaçtan yemesini yasaklamıştı ama iradesi ağaçtan yemesi yönünde idi. Eğer ağaçtan yenilmesini istemeseydi Adem yemeyecekti."

Tıpkı Mevlâna'nın benzetmesinde olduğu gibi:"Gülün annesi ,dikendir."

Bediüzzamanın deyimiyle:"İnsan zulmeder,kader adalet eder."

Burada insanların ve anlatacağım gibi,kötülükleri temsil edenlerin kötülüklerinin altında bir nevi kaderin adaleti tecelli etmektedir.

Bak,hayret edeceksin!

Anlatıldığı üzere her şeyi bilen Allah, Azraile görevini yaparken çekinip yapmayı düşünmediği bir iş olup olmadığını sorar.Azrailde batan bir geminin içerisinde hamile olup suya düşen bir kadının ruhunu almayıp,mını mını bir yavrusu dünyaya geleceğini düşünerek kadını zaten ölecek olup kendi haline terk ettiğini söyler.

O kadının durumunun ne olduğunu sorduğunda ise,bilmediğini,herhalde boğulup ölmüş olacağını söyler.

Allah ise cevabında;O kadının bir tahta parçasına tutunup kurtulduğunu ve ondan doğan o mini mini dediği çocuğunda Nemrut olduğunu söyler.

Kader yönüyle İbrahim Peygamberin gelmesini murad eden Allah,onun gelmesine sebeb teşkil edecek olan menfi bir kişinin gelmesine de kader yönüyle müsaade etmektedir.

Ve hayat mücadelesi bu iki zıt kuptun mevcudiyeti sebebiyledir ki,sürmektedir.Aksi takdirde imtihanın bir anlamı kalmamış olacaktır.

Peygamber Efendimizin ümmetini en çok sakındırdığı şeylerden ve kıyamette gelecek olan en dehşetli bir şahıs,cemaat,ideoloji gibi zamanın tefsir etmesiyle daha netleşecek olan Deccalla korkutmuş,onun dehşetli fitnesinden sakınma yollarını göstermiştir.Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim ve kendisinin sünnetine sarılmayı tavsiye etmiştir.

"Bu ümmetin başı ne ile ıslah oldu ise, sonu da ancak onunla düzelir."[481]

-Gazalî'nin deyişiyle bu durum, "Kur'ân kıyısız bir umman"[482]

-İbn Mesûd'un, "Öncekilerin ve sonrakilerin ilmini arzulayan Kur'ân'ı deşelesin"

Kıyametin on tane büyük,yüzlerce de küçük belirtilerinin olup,bu büyük belirtilerin önemli bir kısmı da Deccal ile irtibatlı olarak zikredilmiştir.

---

[479] Bakara.30-39.
[480] A'raf.14-18.
[481] Kadı İyad, eş-Şifâ, II, 88.
[482] Cevâhiru'l-Kur'an, 15.

Mesela Deccal zamanında fitneler olacak,Ye'cüc-Me'cüc yani anarşistler bunun başını çekecek..bunun karşısında Mehdi olacak..onun menfiliklerini İsa peygamberle el ele vererek ancak ortadan kaldırabilecekler..Allah Allah diyen kalmayacak yani ya Allah diyen yerler kapatılacak veya kıyamete yakın mü'minlerin ruhları önceden alınıp,artık dünyanın devamını sağlayacak iman ve ibadet gibi maksadlar olmadığından Allah bu dünya imtihanını bitirecek,okulu kapatacaktır.

Nasılki dünyaya geliş yasak ağaca yaklaşıp günah sebebiyle ise,kapanışta sevab işleyenlerin bulunmayıp,günah işleyenlerin geride kalmasıyla kapanışa sebeb olacaktır.

Bu Deccal konusunu peyder-pey ifade edeceğim…

Deccalx..bilinmeyen deccal..aslında buna bilinen deccallar da diyebiliriz. Ancak biz burada tayinini yapmayıp,akla kapı açacağız,ihtiyarın elden alınıp zorlanmasını imtihan gereği olarak ifşa etmeyeceğiz.

***Hz.Nuh peygamber bile kendi zamanında,kendi ümmetini bu deccal fitnesinden sakındırmıştır.**

Sahabeler korkudan,o zamana yetiştiklerinde ne yapacaklarını sorduklarında Peygamberimiz;Allah'ın kitabı Kur'an ve kendisinin sünnetine sarılmayı tavsiye etmiştir.

Hadislerde Deccal ile ilgili çok beyanlar gelmiştir.Biz bunlara bazı notlarla değineceğiz.

Daha <u>önceki yazılarımızda</u> buna değinmiştik.

-Deccalın önemli bir kuvveti yahudidir.Onlar ona destek olup,deccalı beslerler.Fitnenin başında bunlar bulunduğundan sonunda cezasını da bunlar çeker.

Nitekim hadisde,Yahudilerin öldürüleceği,öyle ki bir ağacın arkasına da saklansalar o ağaç Allahın izniyle dile gelerek;Ey Müslüman gel,arkamda bir Yahudi var diye onun cezalandırılması için ifşa edecektir..yalnız bir ağaç söylemeyecektir…

Gelişen olaylarda görmekteyiz ki;Yahudiler İsrailde bu bodur ağaçtan çokça dikmekteler.

Bir diğer manevi yorum ise;tüm dünya israilin ve yaptıklarının karşısında olurken,bir himayeci devlet olan Abd,koruyucu melek gibi onu korumaya çalışmaktadır.

Fir'avun,Nemrut gibi her bir insan deccal olarak isimlendirilse de ancak asıl deccal âhirzamanda gelecek olan şahıs veya o şahsın temsil ettiği ideolojidir.

İnsanlık alemini tehdit eden deccal olurken,islâm alemini tehdit eden şahıs ve ideolojisine ise Süfyan denilmektedir.

Bunu genişçe izah ve yorumu Bediüzzamanın Şualar adlı kitabının <u>5.Şua'da</u> izahı vardır.

En dehşetlisi de İslam deccalı veya diğer adıyla süfyandır.Zira o münafıkane bir şekilde hareket edeceğinden,rejimi daha uzun ömürlü olacaktır.

Bir insan deccal da dahil bir mikroba bile mağlub olabilirken,insanlar tarafından öldürülmesi adeta imkansız olacaktır.

Nitekim bir gün peygamber Efendimiz Hz.Ömerle yürürken,Yahudi çocuklarının içerisinde bir çocuğu göstererek;işte ahirzamanda gelecek olan çocuğun sureti der.

Hz.Ömer onu vurmak için izin ister.Peygamber Efendimiz ise;eğer o ise onun suretiyle bu öldürülmez,o değilse zaten öldürülmez,diyerek izin vermez.

Peygamberlerin gösterdikleri harikulade işlere mu'cize,Allahın veli kullarının gösterdiklerine keramet,deccal ve amsalinin gösterdikleri harikulade işlere ise istidrac denir.Yani yaptığı bu olağan üstü işlerle gurura kapılıp alçalışı daha da hızlanmış olur.Böylece düşüşte bir derece almış olur.

****

Bak sana bir olay anlatayım.

Allahın sevdiği halis bir insan..komutanlık derecesine gelmiş..buda deccalın ve süfyanın kötülüklerini bilip tanıdığından ve ona olan nefretinden dolayı onu öldürmek ister.Böylece insanlara vereceği zararlardan onları kurtarmak ister

Bir gün yolu Bekirin memleketine düşer.Bir gün kendisine bir şahıs getirirler.Manevi derecesinden ve mesleğinin tecrübesinden bu şahıs anlatılanlara tıpa tıp uymaktadır.

Ancak getirilen şahıs sanki içki küpüdür..içe içe patlayacak hale gelmiş ve uyumuştur.

Bu halis insan,tam zamanıdır-der,belinden çıkardığı ve devamlı bakımını yaptığı askerlik silahını bu şahsın alnına dayar ve vurmaya tam karar verir. Kimsede yoktur..sadece kendisi ve o.

Ancak silahı bir türlü ateş almaz.Tekrar silahını kontrol edip alnına dayayarak yine dener,ancak silah yine ateş almaz.

Bunu üç kere denemiş ve üçünde de bir sonuç alamamıştır.

Vardır bir hikmet diyerek vazgeçer.

Hz.Ömerinkine ne kadar da benziyor,değil mi?

****

Deccalx,rakibini çok iyi bilir,rakibinin kendisini bildiği gibi..birbirlerini öldüremeyeceklerini de çok iyi bilirler..buna rağmen deneme yapar..yapılır..

Deccalx rakibini önce el enselerle alt etmek üzere alttan alır,ona hiçbir insana yapılmayan teklifleri,iltifatları,davetleri yapar..kendince lutufta bulunarak para,mal,şöhret,makam teklif eder..reddedilemeyecek..ve de hizmetini sürdürebileceği düşüncesine kaptıracak teklifler..

Rakibi ise onun tekliflerini iltifat bile etmeden elinin tersiyle iter.İzzetle ölmeyi,zilletle yaşamaya tercih eder.

Böyle olacağını önceden bilir,fakat her insanın bir zaaf noktası ve de zaaf anı ve zamanı vardır..belki o an ve zaman gelmiş midir diye hayal eder.

Bu ağır bir hakarettir..çünkü kimseye yapılmayan ve verilmeyen saltanat iade edilmiştir.

Bu sefer hayatı zehir eder..gariptir!

Zehirler panzehir olur..aleyhine olan işler lehine döner..sürgün yerleri seyir yerleri olur.

Çevresini boşaltır,tehdit,tazyik,korkularla..gittikçe artar,eksilmez.

Ve son kozunu oynar;bu her zaman son vurucu nokta olarak oynanan oyundur..tarihte örnekleri çoktur..küçüklere değil,hep büyüklere böyle uygulanmıştır.Hz.Muhammed..Fatih Sultan Mehmet ve son olarak Turgut Özal bunlardan sadece bir kaçıdır.

Zehirleyerek öldürmek..kurtuluşu imkansız…

Bir..iki..üç..dört…….ancak kaç kere.bir netice alınmaz…

Öldürülemeyen deccalx-in yanına..öldürülemeyen mehdix-de çıkmıştır..

Ringe tek başına çıkılmaz..rakib gerek..rakib olurlar..rakib kalırlar..zahiren ikisi de birbirlerini öldüremezler.

Olay maneviyat alemine kadar taşınır..orada da neticelenemez ancak sürdürülür..

****

Deccalx,ayakta durmasında en önemli faktör ise,dua almasıdır..ne garip değil mi?

Bunlardan biride kamburdur…

Çaycı Emin Çayırlı Hatıralarında;"Sabahları erkenden evine gidip sobasını yakardım. Yine böyle bir gün gitmiştim. Çok soğuk bir gündü, farkına varmadan sabah ezanından iki saat önce gitmiştim. Seccadenin üzerinde ibadet ediyordu. Mum ışığında, seherin soğuğunda, hazin bir sesle dua ediyor, için için yalvarıyordu. Ben heyecan içerisinde tam bir buçuk saat ayakta bekledim. Bu ulvî hali titreyerek, ürpererek seyrettim.

Nihayet ezan sesleri uzaklardan gelmeye başladı. Ama o zamanki malûm Türkçe ezan sesleri... Dönüp bana dedi:

"Emin, sen çok büyük bir hata ettin! Kasem ederim, yemin ederim ki, benim bir vaktim vardır, o vakitte melâike de gelse, kati bir surette kabul etmem. Sen çok yanlış ettin. Bir daha böyle hareket etme, bu kadar erken gelme, ezan okunmayınca gelme!' dedi.

"Efendim affet, kusura bakma! Ay ışığı dolayısiyle vakti bilemedim. Erken gelmişim. Bir daha ezandan önce gelmem' dedim.

"Üstadın Kutb-u Âzamla konuşması"

"Bir gün beraber ikindi namazını kıldık. Namazdan sonra tesbihatta iken:"Kambur, ben mi haklıyım, yoksa sen mi haklısın?' diye birisine hitap ediyordu.

"Ben yine bir çok zamanlar olduğu gibi, hayretler içindeydim. Odasında benimle kendisinden başka kimse yoktu. Benim merakımı görünce, meseleyi şu şekilde izah etti:

"Onuncu Söz, haşir ve âhiret hakkındadır. Ben o eseri bir vakitler Barla'da yazıyordum (1926 senesi). Baktım o günlerde bir İslâm düşmanı, ıslahı gayr-i-kabil... Arefeye bir kaç gün vardı. Ben beddua ettim. Benim bedduama karşılık bütün Hicaz velileri ve Hicaz'daki Kutb-u A'zam ise, onun ıslahı için dua ediyorlardı. Benim bedduam ferdî kaldığı için iade edildi. Aradan uzun seneler geçti. Baktım, bu sene (1938-1939 senesi) bana nihayet hak verdiler. Ben halbuki bunun ıslahının gayr-i kabil olduğunu biliyordum. Onlar nihayet bu sene başladılar beddua etmeye. Benim konuştuğum Kutb-u A'zam'dır; Mekke-i Mükerreme'dedir. Bütün Hicaz'la birlikte beddua etmeye başladı. Bana hak verdi. Ben de ona hitap ettim."

****

Deccalx-in en büyük başarılarından birisi,de;maddi güç ve makamı olmadığı,sıfırdan bu derecelere gelmiş olmasıdır.

Bununda en önemli adımı,bulduğu saf-dil,makam düşkünü olmayan kişileri kandırarak lehine çevirmiş olmasıdır.

İcraatına onları da ortak eder.

Sağ gösterir,sol vurur..ingilizlerle ve Yahudilerle sıkı irtibatı ve planları vardır.

En büyük kuvveti ve destekçisi Yahudilerdir.

****

Deccalx,üç şeyi yapıp teşvik etmeye çalışır;kominizm yani ateizm ve inançsızlık,nifak yani münafıklıkla iş görür ve sefahet ile o insanların bozulmalarını sağlar.

Yani inanç ile bu bozulma önce kalbde başlar.Münafıklık ile aklın denge ve doğru düşüncesi bozulur.Sefahet ile de beden ve hayat çökertilir.

Hayatında bunların tümünü tesis etmesi elbette güçtür.Getirdiği kanun kuvvetiyle ve kendine bulduğu sadık kimseler ve varlığını manen devam ettirecek heykelleriyle insanlar üzerinde bir baskı ve zoraki bir saygı kurmaya çalışır.

****

Deccal;kendi maddi-manevi hakimiyetini sürdürmek ve de sürdürebilmek için insanları katleder,baskı uygular ve fir'avunlar gibi her yerde heykellerini diktirerek yaygınlaştırıp,insanları ona serfüru ettirir,zorla boyun eğdirerek hürmet ve tazimde bulundurur.

Deccalın hakimiyeti maddi değildir çünkü maddi yapısı bir mikropla da ölebilir ancak daha ziyade manevi yönden insanlar üzerinde hakimiyet kurar.Korku,baskı,zulüm,kanunlar,ajan ve münafıklıklarıyla hakimiyetini sürdürür.

Onun yıkımı vebitirilişi ise;akıl ve kalblerdeki manevi hakimiyetinin bitirilmesi ile mümkündür.

İş te mehdinin ve mehdiliğin diğer bir çok hizmet erbabından ve onların hizmetlerinden farkı budur ve buradadır.Siyasetle iş gören deccala karşı,siyasetsiz,marifet ve imanla iş görmek gerektir.

****

Her ümmet bir türlü imtihan edilmektedir.Bu ümmetin en büyük imtihanı ise deccal ve süfyan iledir.

Nitekim Kimileri tabut ve sandıkla imtihan edilirken,kimileri de bir nehirle imtihan edilmektedirler:

"Peygamberleri onlara şunu da söylemişti: Haberiniz olsun onun melikliğinin alâmeti size o Tabutun gelmesi olacaktır, ki onda rabbınızdan bir sekîne ve ali Musa ile ali Harunun metrükâtından bir bakiyye vardır, onu Melaike getirecektir, elbette bunda size kat'î bir alâmet vardır, eğer mü'minlerseniz."[483]

" Talut, ordu ile hareket edince dedi ki: «Allah sizi mutlaka bir nehirle imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir. Kim de onu tatmazsa, işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka (bu kadarına ruhsat vardır).» Derken içlerinden pek azı hariç, hepsi de varır varmaz ondan içtiler. Talut ve beraberindeki iman eden kimseler nehri geçtiklerinde. «Bizim bugün, Calut ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok.» dediler. Allah'a kavuşacaklarına inanıp, bilenler ise şu cevabı verdiler: «Nice az topluluklar, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmişlerdir. Allah, sabırlılarla beraberdir.»

Calut ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıkları zaman da şöyle dediler: «Ey Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!»

Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Calut'u öldürdü ve Allah, kendisine hükümdarlık ve hikmet (peygamberlik) verdi ve ona dilediği şeylerden de öğretti. Eğer Allah'ın, insanları birbirleriyle savması olmasaydı, yeryüzü mutlaka bozulur giderdi. Fakat Allah, bütün âlemlere karşı büyük bir lütuf sahibidir.

İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana hakkıyla okuyoruz. Şüphesiz ki sen o gönderilen resullerdensin."[484]

---

[483] Bakara.248.
[484] Bakara.249-252-

****

Hadislerde ise:

Deccal yahudidir..yahudiler İsrailoğullarındandır..israiloğulları ise Yakub Peygamberin oğullarından İsrail'in soyundandır.

"Keşful hakayik" Yakub, İshak'ın oğlu, o da, İbrahim (as)'ın oğludur. Yakub'ın iki hanımı bir de iki cariyesi vardı. Hanımlarından birinin adı, "Liyah" diğerinin adı da "Rahil" idi. Her ikisi de Yakub'un dayısı "Laban"ın kızlarıydı. O zaman İbrahim (as)'ın şeriatine göre iki bacıyı aynı anda bir nikâhda bulundurmak yasak değildi. Daha sonra bu, İslam şeriatinde mensuh oldu. Yakub'un Liyah adlı hanımından, dört oğlu olmuştu. Adları: Rûbin, Şemûn, Leyun ve Yahuda idi. Rahile'nin ise hiç çocuğu olmadı. Belhah adlı cariyesini Yakub'a verdi ve "Bundan çocuk olursa benim çocuğum olarak sayın" dedi. Belhah'tan iki çocuk oldu. Adları: Dâ' ve Neftali. Yakub'un Liyah adlı baktı ki, benim de evladım olmayacak o da "Zelpah" adlı bir cariyesini Yakuba verdi. Yakub'un bundan iki oğlu oldu. Adları: Kâd ve Eşir. Bunda sonra Liyah'ın bizzat iki çocuğu oldu. Adları: Yaskâr ve Zebûlûn. Sonra bir kızı oldu, adı, Diynah idi. Yakub'un diğer hanımı Rahil ise çocuğu olmadığı için Allah'a yalvardı. Sonunda onun dahi, iki oğlu oldu: Yusuf ve Bünyamin. Yakub'un (as) on iki oğlunun adları işte budur."

***11- Abdullah Bin Büsr radıyallahu anh hadisinde, Rasulullah sallallahu aleyhi ve Sellem buyurmuştur ki; "Melhame (Büyük savaş) ile İstanbul'un fethi arasında altı sene vardır. Deccal yedinci senede çıkar"**

16- Sahihu Müslim'de; Enes Bin Malik radıyallahu anh hadisinde; "Şüphesiz o, İsbehan'dan çıkar"

17- Aynısı Mü'minlerin annesi Aişe radıyallahu anha'dan rivayet edilen hadiste de geçer; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki; "Şüphesiz o (Deccal) İsbehan Yahudilerinden çıkar"Bunun benzeri Huzeyfe radıyallahu anh hadisinde de geçer.

25- Ebu Ümametül Bahili radıyallahu anh'ın, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet ettiği hadiste; "Deccal çıkmadan önce, insanlara şiddetli bir açlığın isabet edeceği üç şiddetli yıl vardır. Birinci yılda Allah semaya yağmurunun üçte birini, yer yüzüne de mahsulünün üçte birini tutmasını emreder. Sonra ikinci yılda semaya yağmurunun, yeryüzüne de mahsulünün üçte ikisini tutmasını emreder. Üçüncü yılda ise Allah semaya yağmurunun tamamını, tutmasını emrederde bir damla yağmur yağmaz, yeryüzüne de mahsulünün tamamını tutmasını emreder de hiçbir yeşillik bitmez. Artık Allah'ın yaşamasını dilediği hayvan hariç, geviş getiren hiçbir hayvan kalmayıp helak olacaktır."

26- Osman Bin Ebil As radıyallahu anh hadisinde; "Müslümanlar onlara bir ordu gönderir ve onların ordularıyla karşılaşırlar. Bu yüzden onlara şiddetli bir açlık ve şiddetli bir sıkıntı isabet eder. Öyle ki onlardan biri yayının kirişini pişirse bile yiyebilirler..."

Ebu Yezid el Bistami radıyallahu anh gibi ilim ve din ehli dediler ki; "Bir adamı havada uçarken, veya su üzerinde yürürken bile görseniz, emirlere ve yasaklara uyup uymadığına bakmadıkça aldanmayınız."

37- İbni Ömer radıyallahu anhuma, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet ediyor; "Şüphesiz Deccal, büyük ve kızıl bir bünyeye sahip, kıvırcık saçlı, tek gözü kör olup sanki yerinden fırlamış üzüm tanesi gibidir."

61- Ebu Said el Hudri radıyallahu anh'ın Nebi sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem'den rivayet ettiği hadis-i şerifte buyurulur ki; "Deccal'in çocuğu olmaz ve o ne Medine'ye ne de Mekke'ye giremez."

63- İmam Ahmed Bin Hanbel'in, Ebu Bekre radıyallahu anh'den rivayet ettiği hadiste, Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem, Deccal'in anne ve babasını şöyle tarif eylemişlerdir; "Deccal'in anne babasının otuz yıl çocuğu olmaz. Sonra kör bir çocukları olur"

75- Cabir Bin Abdullah radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem'den şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir; "Deccal, dinden gafil olunduğu ve ilimden yüz çevrildiği bir zamanda ortaya çıkar"

93- Cünade Bin Ebi Ümeyye radıyallahu anh, Nebi Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem'den rivayet ediyor; "Deccal'in yetkisi her yere ulaşır. Ancak şu dört Mescide gelemez; Kabe, Mescidir Rasul, Mecidul Aksa ve Tur"[485]

*** İmam Ahmed Bin Hanbel'in, Ebu Bekre radıyallahu anh'den rivayet ettiği hadiste, Peygamber efendimiz sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem, Deccal'in anne ve babasını şöyle tarif eylemişlerdir; "Deccal'in anne babasının otuz yıl çocuğu olmaz. Sonra kör bir çocukları olur"[486]**

64- Diğer bir rivayette şu ziyade vardır; "Sonra göbeği kesilmiş, zararı faydasından çok, gözü uyur, kalbi uyumaz bir çocuk doğurur" Sonra Peygamber efendimiz Sallallahu aleyhi ve alihi ve sellem Deccal'in annesinin ve babasının vasıflarını saydı; "Babası uzun boylu, zayıf yapılıdır - bir rivayette; Uzun boylu, zayıf yapılı, burnu uzun diye geçer - Burnu kuş gagası gibidir." Sonra Efendimiz Sallallahu aleyhi ve sellem Deccal'in annesini şöyle tavsif buyurdu; "Annesi ise iri yapılı, büyükçe göğüslü bir kadındır"487

****

Deccalı tanımak için Mehdiyi,Mehdiyi de tanımak için deccalı tanımak gerektir.Birini tanımadan diğerini tanımak mümkün olmayacağı gibi,sağlıklıda olmayacaktır.

Deccal-Mehdi-İsa-Ye'cüc-Me'cüc-Âhirzaman kavramları birbirlerinden ayrı düşünülüp değerlendirilemeyen kavramlardır.

Kıyamete kadar 30 tane deccalın geleceğinden bahsedilmiştir.Ancak bunların içerisinde en son gelip de en büyük tahribatı yapan gerçek ve büyük deccaldır.

Müsbet ve menfi noktada deccal ile mehdi aynı özelliklere tabiri caizse ölümsüzlüklere mazhardırlar..biri kerameten,diğeri istidracen…

Yani deccal öldürücü darbelerden nasıl korunacak ve kurtulacaksa,mehdi de aynı oranda kendisine yapılan su-i kasıdlardan da öylece kurtulacaktır.

Piyasada ferdi olsun devlet çapında olsun,kişilerin yaptıkları tahrib ve menfiliklere atfen deccallıkla simgelenmektedir.

Buda piyasanın sağlıklı otoriter kimselere bırakılmaması ve tehdit gibi,-eğer ucu bana dayanırsa?-kabilinden demokratik ortamlarda konuşulmaması ister istemez insanlar sayısınca yorumlar çıkabilmekte,bazen ifrat bazen de tefrit edilebilmektedir.

Mesela hadiste;"Beytullahı tavaf etmek terkolunmadıkça kıyamet kopmaz."buyurulur.

---

[485] **Mesih-deccal-yecüc ile mecüc.M.Muhammed şehavi.terc.S.Seyfeddin Erdoğmuş—alınmıştır.**

[486] **Tirmizi(2248) İbni Ebi Şeybe(7/492) Bezzar(9/96) Ahmed(5/40) Tayalisi(1/116) Fethul Bari(13/326) Mişkatul Mesabih(3/44) Hadis Tirmizi'ye göre hasendir.**

[487] **Tirmizi(2248) İbni Ebi Şeybe(7/492) Bezzar(9/96) Ahmed(5/40,49,51,52) Tuhfetul Ahvezi(6/431) Tayalisi(1/116)**

“Amerikan Kongresi üyesi Tom Tacerodi, "Müslüman köktencilerin" Amerikan kentlerine saldırması durumunda ABD'nin nükleer silahlarla başta Kabe olmak üzere Müslümanların kutsal mekânlarını hedef alabileceğini ifade ediyordu

….Bizans imparatoru Cestinya (527-565) Kabe'yi yıkmayı düşünen ilk isimdi.

Papa VI.Aleksander İspanyol ikilisine İslam'a karşı savaşlarını sürdürmelerini ister ve İslam'ın nihai olarak ortadan kalkması için Mekke'ye saldırılmasını ve Kabe'nin yıkılmasını önerir. Bu ikili deniz yolunun keşfi için Cristouf Colombus'u Mekke'ye gönderir. Ancak yüce taktir Mekke yerine Amerika'nın keşfedilmesini istedi. Böylelikle Avrupalılar Amerika ile iştigal etti. Amerika'nın doğal kaynaklarıyla zenginleştikten sonra Arap bölgesine "medeniyet savaşçıları" olarak döndüler ve kendilerinin bu sefer Hıristiyanlığı değil, bilim ve medeniyeti yaymak için geldiklerini iddia ettiler”[488]

Evangelistler yani İsanın askerleri,daha doğrusu Allahın askerleri ve adamları!Allah’ın yeryüzündeki vekilleri ve tasarruf sahipleri…

“Müslümanlar için Mekke ve Medine ne kadar kutsalsa, ROJ Tv de Kürtler için o kadar kutsaldır.”[489]

Bütün bu Kâbeyi yıkmayı veya ona olan ziyareti engellemeye veya önemsiz göstermeye çalışanlar,Ebrehe ve ordusunun düştükleri durumdan habersiz gibiler.Bir hatırlatmada yarar vardır:

“Görmedin mi Rabb'in fil sahiplerine ne yaptı? Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? Üzerlerine sürü sürü kuşlar gönderdi. Onlara çamurdan sertleşmiş taşlar atıyorlardı. Ve onları, yenilmiş ekin yaprağı gibi yaptı.”[490]

”Ebrehe,Habeşistan kralı Necaşinin yemene tayin ettiği bir kraldır.Artık bundan sonra insanlar kabeyi değil kendi yaptırdığı büyük kiliseyi ziyaret edeceklerdi.60 bin askerle yürüdü,eksiksiz hepside geri dönemedi,hayvanları da dahil..

Allahın hesabı hep tarih boyunca göz ardı edilmektedir.Uygulanacak olan stratejide eklenmemektedir..bu ise neticeyi belirleyecek olandır.Tıpkı her sene sellerle ve yellerle yıkılan abd ve müttefikleri bir depremle,bir selle yine tarihten silinebilir.

Abd ve İsrail ebrehe misali,kabeyi yıkıp yeniden inşa ettikleri ve de edecekleri kiliselere insanlanları toplamak secdasındalar..ilahi ordular olan ebabil ordularından habersiz olarak…

Bu devletler deccal rolünü oynuyorlar ancak mehdiden habersizce,isayı karşılama bahanesinin arkasına sığınıyorlar..isanın mehdiye tabi oluşundan habersiz olarak…

“Mücahid bir hayvan mersiyesi:Ayet-de:Rabbinin askerlerini ancak o bilir.”[491]

“İşte o cünuddan (askerlerden) bir gazi şehid nev-i hayvanda ki meymun (mübarek) said.(mesud)

Ey maymûnu meymun! Mü’minleri memnun,kafirleri mahzun,yunanı da mecnun eyledin. Öyle bir tokat vurdun ki,siyaset çarhını bozdun. Loyd Corc’u kudurttun,Venizelos’u geberttin. Mizanı siyasette pek ağır oturdun ki;küfrün ordularını,zulmün leşkerlerini bir hamlede havaya fırlattın. Başlarındaki maskelerini düşürüp maskara ederek bütün dünyayı güldürdün. Cennette mübeşşer olan hayvanların isrine (izine,yoluna) gittin. Cennet de saidsin çünkü gazi hem şehidsin.”[492]

250 yıl sürdürülen haçlı seferleri yeniden canlandırılıyordu.

---

[488] **http://www.islamkent.com/forum/viewtopic.php?f=61&t=900**

[489] http://www.haber7.com/haber.php?haber_id=305458

[490] **Fil-1-5.**

[491] **Müddessir.31.**

[492] **Asar-ı Bediiyye. Said Nursi. (osmanlıca) sh.86.**

http://www.tesbitler.com/sayfa6/kuranda_hayvanlar.htm

Irak abd ve İsrail için bahaneydi..çünkü onlar için asıl hedef irandı..etrafının boşaltılması ve etrafında önemli üsler kurulmalıydı.Bu amaçla senaryo gereği bölgeye gönderilen Saddam piyon olarak kullanılmış,tekrar kılıfına sarılarak kaldırılmıştı.Artık sadece iran değil,Türkiye ve tüm arap ve İslam ülkelerini tehdit edecek ikinci bir İsrail üssü daha tesis edilmiş oluyordu.

Herkes bir Mesih ve kurtarıcı beklemekteydi…Hristiyanlar Mesih kurtarıcı,Yahudiler,Müslümanlar,Aleviler,Hindu gibi bir çok semavi ve semavi olmayan din ve inançlar kurtarıcı beklemektedirler.

Müslümanlar Mehdi ve İsayı beklerken,aleviler Mehdi-i Muntazır yani beklenen mehdiyi beklemekte,kurtarıcı aramaktadırlar.

Birileri birisini bekliyor..acaba halklar mı liderini beklemekte yoksa liderler mi halklarını beklemekteler.

Kim kimin gelişini hızlandıracaktır.

Bu gün dünyadaki savaşların bir sebebi bu kurtarıcıların gelişini hızlandırmak ve onlara zemin hazırlamaktır.

Bu gidişle görülmektedir ki;3.dünya savaşı Mesihlerin savaşı olacak…

Bu düşünceyle Irak üzerine yapılan savaş ortadoğuyu karıştırmaya veya mehdilerin gelişini hızlandırmaya yetmemiş olsa gerek ki,İran üzerine de savaş açılarak adeta ahirzamanın on büyük alametinden birisi olan ortadoğudan çıkan bir ateşin insanları önüne katarak götürüşü,sürüşü,sevkedişi gerçekleştirilmiş olacaktır.

İranın batı ülkeleri tarafından yolun dışına atılmasına göz yumulmamalı, sessiz kalınmamalı,aksi takdirde silah tüm İslam ülkelerine dönecektir.Kısa zamanda dünyayı da yakacaktır,yıkacaktır.

Böyle bir saldırı karşısında ordu elbette bunu askeri bir stretijik bir uygulama olarak uygun görmeyecek,müsaade edip onlara buradan bir kanal açmayacaktır.

Ordu bilerek baltayı ayağına vurmaz,hele hele bin yıldır İslamın bayraktarlığını yapmış bir ordu için…

Rahip Niedermeyer diyor;Hitler iktidara geldi...Önce yahudileri götürdüler, ben sustum... Karşı çıkamadım...
Sonra komünistleri götürdüler... Ben yine sustum karşı çıkamadım...
Sosyal demokratlar, demokratları götürdüler yine sustum...
Hristiyan demokratları götürdüler yine sustum... Ben bir din adamıydım, politikayla ilgilenmiyordum, karşı çıkamadım....
En sonunda beni götürmek için geldiler... Kimse karşı çıkmadı...
Çünkü, karşı çıkacak kimse kalmamıştı!... "

****

"Bakara-148. Her birinin bir kıblesi vardır, o yüzünü o kıbleye döndürür. Artık hayırlı işlere koşunuz. Siz her nerede olursanız olunuz Allah Teâlâ hepinizi bir araya getirir. Şüphe yok ki Allah Teâlâ her şeye kadirdir.
148. Bu âyeti kerime müslümanların bir kıbleye yönelerek ibâdet ve itaatte bulunmalarını, hayırlı ve güzel işlere koşmalarını, bu sebeple bir birlik teşkil edip fevz ve kurtuluşa nail olmalarını emir ve tavsiye buyuruyor. Şöyle ki (Her birinin bir kıblesi vardır, o yüzünü o kıbleye döndürür.) Yani: Her ümmet için bir kıble, ibâdette yöneleceği bir makam vardır. Yahut müslümanlardan her zümre için bulundukları beldelere göre belirli bir kıble yönü vardır. (Artık hayırlı işlere koşunuz.» Kıble tarafına yönelerek namaz kılınız, ibâdet ve itaate devam ediniz, kabulünü Hak Teâlâ'dan dileyiniz ki, dünya ve ahiret saadetine nail olasınız. (Siz her nerede ikâmet ederseniz ediniz) ey müslümanlar! Ey ehli kitap! (Allah Teâlâ hepinizi toplayacak, bir araya

getirecektir.) Sizi kıyamet sahasına erdirecek, size amellerinize göre mükâfat veya ceza verecektir. (Şüphe yok ki Allah Teâlâ her şeye kadirdir.) Binaenaleyh sizleri diriltip bir araya toplamaya da kudreti fazlasıyla yeterlidir. Artık ona göre düşünüp hareket ediniz.
177. İyilik -takva- yüzlerinizi Doğu ve Batı tarafına çevirmeniz değildir. Fakat, İyilik, o kimsenin iyiliğidir ki: Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara, peygamberlere îman etmiş olur. Ve malını seve seve akrabalara, yetimlere, yoksullara, yolculara, dilenenlere verir. Ve köleleri azat etmek hususunda sarfeder. Ve namazını kılar, zekâtını verir. Bir de anlaşma yaptıkları zaman ahidlerini yerine getirirler ve ihtiyaç, hastalık, ve şiddetli savaş hallerinde de sabırlı bulunurlar. İste sadık olanlar onlardır. Takva sahibi olanlar da onlardan ibarettir.
177. Bu âyeti kerime, itikade, ibâdetlere, ahlâka dâir başlıca vazifelerimizi İçine alan, bütün insanî değerleri açıkça ve işaret yoluyla kapsamaktadır. Kabe tarafına dönülmesine itiraz edenlere de en güzel cevabı vermektedir. Şöyle buyuruluyor ki: (İyilik) iyilik, hayır, ibâdet takva (yüzlerinizi) ibâdet esnasında (Doğu ve) ya (Batı tarafına çevirmeniz değildir.) Bütün yönler haddi zatında birdir, Cenâb-ı Hak ise yönlerden uzaktır. (Lâkin bir) takva (o mü'min zatın iyilik ve takvasıdır ki: Allah'a) onun birliğine, ortak ve benzerden uzak olduğuna, bütün kâinatın yegâne Yüce Yaratıcısı olduğuna imân eder. (Ahiret gününe) de imân eder, onun ebedî bir âlem olduğuna, burada cennet ve cehennem bulunduğuna inam. (Meleklere) de inanır, onların erkeklikten, dişilikten uzak, daima ibâdet ve itaatle meşgul, günahlardan korunmuş bulunduklarını bilir, tasdik eder. (Kitaplara) da (imân) eder, semavi kitapların Allah tarafından peygamberlere indirilmiş olduğuna imân eder. (Peygamberlere) de (imân etmiş olur.) Onların insanlığı hak dinden haberdar etmek üzere gönderilmiş birer mübarek, masum zatlar olduğunu bilir, tasdik eyler. (Ve malını seve seve) veya malına kalben muhabbeti olmakla beraber Allah rızası için fedakârlıkta bulunarak (akrabalara) akrabasından fakir olanlara verir. Babaları ölmüş, bakıma muhtaç (yetim çocuklara) da verir. Şiddetli bir fakirliğe tutulup elinde hiç bir şeyi bulunmayan (yoksullara) da verir. Yurdundan ayrılmış, yanında bir şeyi bulunmamış olan (yolculara) da verir. Malı olmayıp, kazanmadan âciz bulunan (dilenenlere) de verir. (Ve) hürriyetlerini kaybedip köle veya câriye bulunan (esirleri azat etmek hususuna) da (sarfeder ve) böyle sadakalarda bulunduğu gibi (namazını kılar) bes vakit namazına devam eder, üzerine farz olan (zekâtını verir, bir de) bu gibi zatlar (muahade yaptıkları) biriyle ahd ve anılaşmada, bir sözleşme ve mukavelede bulundukları (zaman ahdlerini yerîne getirirler.) Sözlerinde dururlar. (Ve) bu zatlar insanlık icabı (ihtiyaç) içinde kalsalar da (hastalık) gibi bir arızaya uğrasalar da (ve) yurtlarını, varlıklarını düşmanlarına karsı müdafaa için (şiddetli savaş hallerinde de) takdire razı olarak ruhî bir metanetle (sabırlı bulunurlar.) Ne büyük faziletleri, (İste) asıl (doğru sözlü olan onlardır.) Bu faziletlere sahip bulunan zatlardır. Asıl (takva sahibi) iyilik ve ihsan sahibi (olanlar da onlardan ibarettir).
Gerçekten de bu vasıflara sahip zatlar hakkıyla saygıya, örnek edinmeğe lâyıktırlar. Çünkü bu âyeti kerime ile beyan olunan ibâdetleri ve itaatleri, insani vazifeleri hakkıyla ifaya muvaffak olan zatlar, en yüksek fazilet ve olgunluklar ile vasıflanmış olurlar. Nitekim Peygamberi Al i s an Efendimiz: buyurmuştur.: Her kim bu âyeti kerime ile amel ederse imânını olgunluk derecesine erdirmiş olur. Ne büyük bahtiyarlık."[493]

****

İmâm-ı Rabbânî "kaddesallahü teâlâ sirrehül'azîz"

---

[493] **Ö.Nasuhi Bilmen.**

ikiyüzellibeşinci mektûbda buyuruyor ki, (Hazret-i Mehdî "rahimehullahü teâlâ" islâmiyyeti yayacak. Resûlullahın sünnetlerini ortaya çıkaracak. Bid'at işlemeğe ve bid'atleri müslimânlık olarak yaymağa alışmış olan Medînedeki din adamı, Mehdînin sözlerine şaşıp, bu adam bizim dînimizi yok etmek istiyor diyecek. Hazret-i Mehdî, bu din adamının öldürülmesini emr edecekdir). Bu haberden mezhebsizlerin Medînede zuhûr edeceği ve uzun zemân kalacağı ve hazret-i Mehdî tarafından büsbütün yok edileceği anlaşılmakdadır.

Her ne kadar bu hadisin zayıf olduğu söylensede:" Hatib Bağdadî, Cerir b. Abdullah'tan rivayet etti ki; Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:
«Dicle ile Dücyel arasında, Kutrıbel ile Serat arasında bir şehir kurulacaktır ki, yeryüzünün hazineleri toplanıp oraya götürülecektir. O şehrin hükümdarları zorbadır. Demir kazığın yumuşak toprağa gü-mülüp kaybolmasından daha hızlı bir şekilde bu şehir yere batacaktır.»

Mehdi ve İsanın Şamda geleceği haber verilmektedir.

Şam diyarının bunun merkezi olacağı ifade edilir.

Şam diyarından kasıd;Bugünkü Ürdün,Filistin,Suriye ve Lübnanı içine almaktadır.[494]

***"Ashab-ı Kehf, ahir zamanda gelecek Mehdi'nin (Kurtarıcı) yardımcıları olur".[495]**

Hz.ömer ortadoğuda iki dinin bir arada bulunamayacağını ifade etmiş,fitnelerin doğacağına işaret etmiştir.

" Eğer Filistin'de Müslüman Arap unsurunun faikiyetini [üstünlüğünü] muhafaza etmesini istiyorsak, Yahudilerin yerleştirilmesi fikrinden vazgeçmeliyiz. Aksi takdirde yerleştirildikleri yerde çok kısa zamanda bütün kudreti elde edeceklerinden, dindaşlarımızın ölüm kararını imzalamış oluruz."
Önümüzdeki 10 Şubat'ta vefatının 90. yılında rahmetle anacağımız Sultan II. Abdülhamid'e ait olan yukarıdaki sözler 1895'te yazılmış hatıra defterine. O günden ne kadar net görmüş bugünleri, değil mi? Evet, tam da dediği gibi, Filistinli dindaşlarımızın ölüm kararı oldu İsrail devletinin kurulması... "[496]

****

Birazda son dönem tarihimize bir bakalım,tarihe düşülen notlara göz atalım;

M.Sabri Efendi 'Hilafetin ilgasının arka planı'adlı kitabında;" İttihatçıların imamı, Kemalist Cumhuriyetin mimarı Ziya Gökalp ve Halk Partisi'nin programında açıkça ifade ettikleri gibi, yeni Türk yönetimi şer'î hükümlerle bağlı değil, tamamen özgürdür. Herhangi bir dinî kontrol tanımamaktadır.
Eğer ümmet, böyle bir hükümeti seçip hoşnutlukla kabullenirse, bana göre kesinlikle dinden çıkar. Bundan şüphe eden de dinden çıkar. Mürted olmuş olur. Tevbe edip, dinî hüküm ve dinî yönetime dönmedikleri sürece Müslüman sayılmazlar."

***"Osmanlı'nın İslâm devleti olarak tüm Müslümanları temsil etmesi nedeniyle, Batılılar Osmanlı içinde de birçok karışıklık ve isyanlar çıkarmışlardı. 1804'den beri Balkan halklarını isyan ve ayrılığa teşvik ettiler. Bu halklar 1878'de hilafetten**

---

[494] Bak.Mukaddime.İbni Haldun.sh.33.
[495] Mektubat-ı İmam-ı Rabbani.
[496] zaman. 09.12.2007-M.Armağan.http://pazar.zaman.com.tr/?bl=14&hn=1539.

koparılıncaya kadar Batılılardan büyük yardımlar aldılar. Yunanistan 1820'den itibaren isyan ve ayrılığa teşvik edilmiş ve 1830'da Türkiye'den koparılmıştır.

Avrupalı devletler bunlarla da yetinmeyerek Lawrence gibi adamları vasıtasıyla Arapları kandırıp Osmanlı aleyhine kışkırtmış ve isyan ettirmişlerdir.
Osmanlıyı bölmek için tüm etnik ve bölgesel ayrılık ve taassupları körüklemişler ve bir çok fitne çıkarmışlardır."[497]

***"Birinci Dünya Savaşı'nın galibi olan İngiltere Atatürk'le "hayatının anlaşmasını" yapmıştı. Atatürk özellikle İslâm âleminde büyük bir komutan olarak tanıtılmaktaydı. Anlaşmayla İngilizler sömürü politikalarının önünde büyük bir engel olarak gördükleri hilafet ve cihad müesseselerinin mühürlenmesini sağlamışlardı. "**

*** Parti toplantısında Adliye Vekili Seyyid Bey tarafından hilâfet Atatürk'e teklif edildiği vakit, Atatürk sadece şu cevabı vermişti:"Tenezzül etmem.."**

*** Hiç unutmam, İkinci Teşkilâtı Esasiye (anayasa) projesi vekillerden ve milletvekillerinden kurulu özel bir kurum tarafından Atatürk'ün başkanlığında Ankara istasyonundaki Cumhurbaşkanlığı Özel Kalem Müdürü binasında konuşulurken, dinle ilgili maddelerin projeden çıkarılmasını ben teklif etmiştim.**
Dinle devlet işlerinin birbirine karışması Türk milletinin felâket sebebi olduğunu ileri sürmüştüm. Yalnız bizim değil, hattâ Roma devletinin dahi yıkılış sebebinin Hristiyanlık olduğunu iddia etmiştim.
Kâzım Karabekir
General Karabekir, fikirlerime asabiyetle hücum etti.
Fethi Okyar
Bay Fethi Okyar:
"Canım böyle şeyleri karıştırmayalım. Biz İhtilâlci miyiz? Yoksa devlet idarecileri miyiz?" diyerek meseleyi kapatmak istedi.
Atatürk ne dedi?
Atatürk, "Zamanı gelir..." deyince, maddeler perojede bırakıldı.
Fakat gün geçtikçe hakikat kendisini göstermeye başladı.
1926 yılında Millet Meclisinin tasdikine iktiran eden Türk Kanun-i Medenisinde (Medenî Kanun) "Reşit, dinini intihapta serbesttir" maddesi vardı.
Diğer taraftan anayasada sözü edilen maddeler duruyordu.
Bu müthiş çelişiklik devam edemezdi. O maddeler Teşkilâtı Esasiye'de kaldıkça bir gün irticaın, yakasından tutarak inkılâbı sorumlu tutması onun hak ve yetkileri gereği olurdu.
Çünkü Teşkilâtı Esasiye'ye aykırı hareket olunamaz.
İnönü'nün bir takriri
Nihayet 1927 yılında İsmet İnönü ve arkadaşlarının bir takririyle meclis mahut maddeleri, oy birliğiyle Anayasadan çıkarttı. Ve Türk Cumhuriyeti lâik cumhuriyet oldu.
Yani insanlarca kutsal olan din, hükümdarların yahut herhangi bir şefin elinde oyuncak olmaktan kurtarılarak, el değmeyen ve ebedî olan vicdanlara mal edildi.
Din ancak vicdanlar içinde emin ve masundur. (1)
"Bunu diyen Mahmut Esat Bozkurt…)"[498]

---

[497] **Sami Atıf ez-Zeyn: Avamil Daaf el-Müslimin.**
[498] **Atatürk ihtilali-3-M.Rsat Bozkurt-49.**

***" Atatürk İhtilâli'nin belirli yönü Türk milliyetçiliğidir. Türk olmaktır. Geçmişi bu prensip temizledi. Yeniliği bu prensip getirdi. Bütün Türk İhtilâli, bütün eserleriyle bu prensibe dayanıyor. Bundan en küçük bir yan çizme geriliğe dönüştür. Ve ölümdür."**

***" Atatürk'ü övenlerin ve yerenlerin, onu kendi çıkarları uğruna bir araç olarak kullananların varmış oldukları yargıları şöyle bir gözden geçirecek olsak, karşımıza birbirini tutmayan, birbirine aykırı renklerle örülmüş bulanık ve anlamsız bir insan portresi çıkar. Sanki bu insanlar, onun gerçek yönünü aydınlığa kavuşturmak için değil de, daha da bulanık hale getirmek için söz birliği yapmışa benziyorlar.**
Washington Irwing'in, Shakespeare hakkında bir sözü var; onu bir İtalyan azizine benzeterek:
''Tapınanları türbesine o kadar çok mum getirmişlerdir ki, dumandan tanınmaz hale gelmiş put..." der.
Bu söz Atatürk için de söylenebilir. Hele onun adı bir milletin kaderine karışmış olursa... Çünkü bir azizin türbesine getirilen mumlar, azizle hayranları arasında özel ve içten bir bağlantı kurar. Halbuki Mustafa Kemal'in çevresinde yaratılan tabu, katılaşmış, karanlık bir duvar gibi onunla Türk toplumunu birbirinden ayırmıştır. Hayranları onu sevdirmeye çalışmamışlar, adını korkulu bir hale getirmek suretiyle hem kendisine ve hem de halka büyük kötülük yapmışlardır. Çünkü hepsinin hedef ve amacı bir yerde Mustafa Kemal'i kendi çıkarlarına kullanmaktır. Hüzün verici bir alın yazısı...
… herkes Atatürkçü. Herkes Atatürk'ün kendi safında olduğunu iddia ediyor. Faşist ona dayanıyor, komünist ona sığınıyor, yobaz onu savunuyor; sağda o, solda o, ortada o, doğuda o, batıda o... Sömürgeci onu kendi safında görüyor.
…."Tabular etkilerini yitirince öcü olurlar.."
Atatürk son yıllarda, gittikçe artan bir sömürme konusu olmuştur. Bunun nedenleri arasında onun bir çeşit dokunulmaz hale getirilmesinin, dalkavuklar ve çıkarcılar tarafından bir tabu kılığına sokulmasının etkileri vardır. Tabular uzun müddet tabu olarak yaşayamazlar. Ya öcü olurlar, yahut da etkilerini yavaş yavaş yitirerek, önce bir sömürme konusu olur, sonra saldırılara uğrarlar."[499] Ancak aynı duruma düşenlerin en başında M.Esat bozkurt'u da görmekteyiz.

***" Atatürk'ün yalnızlıktan kurtuluş yöntemi de oldukça ilginçtir. Saraydan gizlice kaçarak, Boğazda bir Rum meyhanesinde balıkçılarla kol kola horon tepmektedir. Korumalar geldiğinde ise "yakalandık" diye söylenmesi onun hoş çocuksu duygularını açığa çıkarmaktadır (Sayfa:22)."[500]**

***"Son dönemlerde İngiliz hükümetinin izniyle yayınlanan tarihi vesikalara dayanarak Sunday Times gazetesinin yazdığı gibi, Atatürk Ankara'daki İngiliz büyükelçisiyle yaptığı görüşmede Türkiye'nin bağımsızlığına gölge düşürmesi, muhtemel temaslar ve teklifler içinde muhatap taraf olması.**
Ayrıca İttihatçılar ile Kemalistlerin önemli bir kısmının Doğu Mason locasının birer üyeleri olmaları.
Bunun yanısıra o dönemdeki birçok yazar ve gazetecinin dünyanın çeşitli yörelerindeki gizli cemiyetlerce kiralanmış birer ajan olmaları.
Mecliste Tokat mebusu olarak bulunduğu yıllarda bu gerçekleri ispat edici şöyle bir olay olmuştur:

---

[499] Prof. Cahit Tanyol.Atatürk-Önsöz- Atatürk ihtilali-1-M.Esat Bozkurt.
[500] Sarı Zeybek Atatürk'ün Son 300 Günü. Can DÜNDAR.

İtalyanların Trablus'u (Libya) işgalleri üzerine oradan gelen, ikiyüz meclis üyesinin dinlediği, okuyan şahsın da gözyaşları içinde okuduğu mektupta şöyle yazıyordu: "Hür masonlar ve sosyalistler dışında tüm İtalya partileri Libya'nın işgali konusunda-müttefiktirler."
Hür masonlar işgale karşı çıkmalarına şu gerekçeyi gösteriyorlardı:
"Mevcut Türk hükümeti Hür masonlardan oluşmaktadır. Bu nedenle arkadaşlarımızı zor durumda bırakmak istemiyoruz."

***Armstrong,Atatürk hakkında der:" "Eğer o (Atatürk) Cengiz Han döneminde yaşasaydı, savaş dehasıyla ve duygu, acıma ve vefanın zayıflatamadığı müthiş azmiyle onu geçerdi..."**
Yine aynı kitapta şunlar yazılmaktadır:
"Özel hayatında din ile hiçbir ilgisi olmadığı ve mukaddes değerlerle eğlendiği ve dalga geçtiği, bilinen bir gerçekti."
Onun hayatında geçirdiği dönemleri iyi takip ederek hakkında doğru bir fikre varabiliriz. (Abdulaziz eş-Şinavi ed-Devletü'l-Osmaniye, Devletü'n-İslâmiyye müftera aleyhâ)"

***Eğer doğru ise:" M. Kemal bu konuda ne demektedir:**
"Gazi de memnundu. Mevlevihanedan ayrıldıktan sonra beni imtihan etmek tarafını saklayarak sanki kendisi öğrenmek istermiş gibi bir eda ile sordu:
-Bu Mevlana nasıl adamdır?
-pek iyi bilmiyorum ama, dedim; her halde çok büyük bir adam olacak ki musiki, şiir, raks gibi dincilerin hoş görmedikleri şeyi tarikatine ayin ve esas yapmış. Bana, yeşil kubbesinin sivriliği bile göklerden bir şey tırmalıyor gibi gelir.
Neşeli neşeli gülüyor.
-Ben onun ne liberal kafalı bir şair olduğunu bildiğim için "huzuruna kupkuru girilmez" dedim, birkaç kadeh çekip de girdim." [501]

-"müze olarak açıldığı zaman halkın buraya akın edeceği endişesini ortaya atan M.E bakanı Vasıf Çınar'a Atatürk kesin olarak şu emri vermişti: "İyi ya! Ben de onu istiyorum Mevlana'yı her ziyaret edeni irticanın kucağından kurtarır, inkılaba ve vicdan hürriyetinin safına kazanırız."[502]

***"Mustafa Kemal Paşa'nın Bursa Nutkunda "Kan ile yapılan inkılaplar daha muhkem olur, kansız inkılap ebedileştirilemez" dediği bir dönemdi."[503]**

"Dönemin sol gazetelerinden Hür Adam'ın 4. Sayısında Abidin imzasıyla çıkan bir karikatürün lejandında "Yeni fırkalar doğuyormuş" diye yazarken, İsmet Paşa kafalı, Halk Fırkasını temsil eden hamile bir kadına bir köylü ağa şöyle diyordu: "Kız bu ne hal? Daha yeni çocuk düşürdün! Sonra bunu da babası tanımazsa ne yaparız?"
Halk Fırkası'nın daha sonra, 1946'da doğurduğu Demokrat Parti'nin 1960'da bir darbeyle iktidardan düşürüldüğü ve Menderes ve arkadaşlarının idam edildiği dikkate alınacak olursa, köylü ağanın korktuğu başına gelmiş sayılmaz mı? Biraz gecikerek de olsa, babası çocuğunu yine tanımayacaktı!"[504]

---

[501] perinçek, Doğu, Din ve Laiklik Üzerine, s. 261-262,
http://www.kuranislami.com/tasavvuf/irinkupu.html
[502] Mevlana Ailesinde Türk Milleti ve Devleti Fikri, Kültür Bakanlığı, s.20
[503] Tarihteki ilginç olaylar.193.
[504] Tarihteki ilginç olaylar.196.

***Kaderin şu cilvesine bakın ki,Bülent Ecevit-in kendi teklifiyle cumhurbaşkanı olan Ahmet Necdet Sever eliyle devleti dibe vurduracak ve araları açılıp cumhuriyet tarihinde görülmeyen bir krizi başlatmış olacaktı.yıl 2001.**
MGK toplantısın da Cumhurbaşkanı şöyle demişti:
"Gündeme geçilmeden önce bazı konulara değinmek istiyorum. Siz başbakan olarak yasamayı elinizin altına aldınız. Milletvekillerini oy makinesi haline getirdiniz. Yargıya da müdahale ediyorsunuz. DGM savcısı Talat Şalk hakkında tahkikat açtırıyorsunuz. Yaptığınız işler doğru değil. Devlet Denetleme Kurulu'nun bankaları denetlemesine 'Denetimin denetlemesi mi olur?' diye karşı çıkıyorsunuz? Bu denetimden neden korkuyorsunuz? (Ecevit'in yüzünün gerilmesi üzerine) Ters ters bakmayın lütfen. Anayasadaki yetkilerimi kullanarak Devlet Denetleme Kurulu'nu görevlendirdim."
Ecevit (sinirli bir biçimde): Bitti mi?
Cumhurbaşkanı devam ediyor: Hayır, bitmedi. İşte dosyalar burada. Bazı bakanların da adları geçiyor. Bir bakanı görevden almayı bile beceremediniz. Çamurun üstünde oturuyorsunuz. Siz temizleyemiyorsanız, biz temizleyelim. Hepsinin üzerine gideceğim, beni engelleyemeyeceksiniz.
Devlet Bakanı ve Ecevit'in gölgesi Hüsamettin Özkan atılıyor: Şu Anayasadan gönderin de biz de okuyalım. (Cumhurbaşkanı elindeki Anayasayı Özkan'a fırlatır, Özkan da geri atar.) Burada oturmaya layık değilsiniz. Nankörsünüz. Sizi biz oturttuk, indirmeyi de biliriz.
Cumhurbaşkanı: Beni Meclis seçti.
Özkan: Hukuktan bahsediyorsunuz ama kiraların yüzde 10'la sınırlanması kanunu var, siz kendi evinizi yüzde 25 artış yaparak kiraya verdiniz.
Ecevit: Bu şartlarda toplantıyı sürdürmemiz mümkün değil diyerek salondan ayrılıyor.
İşte böylece 5 dakikayı bulmayan bu tartışmanın kamuoyuna yansıtılmasıyla birlikte ortalık birbirine girecek ve asıl olarak da olan ekonomiye olacaktı. Bu sözlerle patlak veren siyasi kriz ekonomide tam bir çöküşe yol açan derin bir krizin tetikleyicisi rolünü üstlenecekti."[505]

Ve nihayet bütün menfiliklerin altından çıkan Ergenekon çetesi…

***Ergenekonun deşifre edilmesi,pkk-nın bitirilmesi amaçlı mı?Pkk-yı bitirmek isteyenler –başta abd- ergenekonu da deşifre ettiler.Yoksa Ergenekon çeşitli adlarla da olsa en az 30 senedir faaliyettedir.**
Peki pkk-nın yerine ne konuşnakdırılacak!-tır?Hangi menfaat öne çıkacaktır?Zaman gösterecek…
Acaba abd dindar bir dünyanın mı önünü açacak..gider ayak..ortadoğuda Türkiye önderliğinde –kendisinin ve avrupanında illallah ettiği sefahet ve rezaletlerden kurtulmak için-ılımlı bir islammı hedeflemektedir..yani kendisinin onayladığı bir İslam…
Abd-ingiltere-Almanya-hatta Rusya vs.gibi bir devlet,devlet olarak islama girecektir.Bu gelişmeler yani önlenemeyen gelişmeler birileri tarafından kontrollü bir gelişme içerisine mi alınmaktadır?
Bir sene kadar önce abd,İslam devletlerinin başında kendisiyle muhatab olacağımız bir halife görmek istiyoruz,demişti.Kendilerini temsil eden bir papa mevcutten,İslam dünyasını temsil edip kendisiyle muhatab olacağı bir kimse ve temsilcinin olmayışı neredeyse bizden çok abd-yi rahatsız etmişti.

---

[505] **Tarihteki ilginç olaylar.242-3.**

Oyunu bozan İngiltere-abd-avrupa bir oyunun içinde,yeni bir oyun kurma düşüncesinde..her zamanda kurdukları gibi…

***Abdulhamid Hatıralarında şöyle diyor:**
"Asya'daki birçok Müslüman halkımıza hükmeden İngiltere ve Rusya gibi devletler benim taşıdığım hilafet silahından son derece korkmaktalar. Onun için bu devletler Osmanlı hilafetini yok edebilmek için aralarında anlaşabilmişlerdir."

***İngiliz casusu Lawrence şöyle diyordu:"Hüseyin'in faaliyetleri bizim için son derece faydalıdır. Çünkü o, bizim İslâm birliğini çözme ve Osmanlıyı yıkma hedefimizle aynı paralelde çalışmaktadır."**
"Şapka meselesinde olduğu gibi, Ramazan orucunu umûmen fidye ile geçiştirmek fikrini ortaya atan basın alanında aktörlük vazifesi yine Süleyman Nazîf ile Ubeydullah'a düşmüş! "
-Sergüzeşt-Samipaşazade Seza-i-den"Denilebilir ki ummanın her meddinde,dünyanın ihtiyaçları yeryüzüne İngiltere'den gidiyor.Cezrinde dünyanın servet hazineleri yarımadaya dükülüyor."(s.10)

***-Misyonerlik her zamanda olduğu gibi özellikle 1993-de başladı.**
- Batının 7 büyük kilisesi var.5-i Türkiyede,biri Kudüs,biri Şamda.
-Her türlü faaliyetin hızla geliştiği zamanın akışı içerisinde daha net görülmekte,adeta hadislerin haber verdiklerini zaman aynen göstermektedir.

***Nerde gölgen, Ey Osman'ın o büyük**
Çınarından kalan zavallı kütük. (A.Nihat Asya)

Bir yandan geçmişin üzerine pas pas çekmek ve maneviyattan uzaklaşmak bizlere bir çok kaybıda beraberinde getirmiş oldu.Mesela toplumun şekillenmesinde rol oynayan edebiyatçı ve yazarlarından;
***"*Ahmet Hamdi'nin 26 yıl sonra ortaya çıkan günlüklerinde şu satırlar yer alıyor:**
*** Peyami ile birkaç defa kokain de çektik. Fakat, verdiği baş ağrısı tahammül edebileceğim gibi bir şey değildi.**
*** Hiçbir zaman bu kadar sefil olmadım, bu kadar biçare, haysiyetsiz ve acınacak... Yarabbim bana 5 bin lira lütfet.**
İhtilaller alkışlandı,desteklendi.
*** Bu adamlara (27 Mayısçılar) minnettarım. Demokrat Parti ejderhasından bizi kurtardılar. Vatan temizlendi.**
*** Risksiz hayat olmaz. Kansız ve tasfiyesiz ihtilallerin sonu budur. Şimdi bir çıkmazdayız.**
*** Yassıada fazla devam etti. Yetti artık. Fatiha okunacak yerde hatme başladık. "[506]**

İçki bizde ve bütün dinlerde de yasak olduğu halde fazlasıyla tüketir olduk.
-"İçki içen;Tevratta ve İncilde ve Kur'anda lanetlenmiştir."
-"Ümmetimden bir taife içki içerler ve içtikleri içkinin adını kendilerine göre adlandırırlar."

****

[506] **Haber7.com-09 Ocak 2008.**

Âyet ve Hadislerde zikredilen Ye'cüc-Me'cücden kasıt tamamen anarişt yapılı insanlardır.Bu katogoriye giren herkes için bu ifade kullanılır.

Ancak yoruma açık ve yoruma dayalı çeşitli ifadeler zikredilmiştir.

- "Müsned'de Semura Radıyallahu anh'ten merfuan rivayette buyurulur ki; "Nuh Aleyhisselam'ın üç evladı vardır; Sâm, Arabların babası, Hâm, Sudanlıların ve Yafes'te; Türklerin babasıdır"

Bu rivayet hakkında Hakim ve Zehebi sahih demişler, İbni Hacer zayıf saymıştır.

Bazı alimler dediler ki; Onlar Yafes'in -ki o Türklerin atasıdır- neslindendir. Türklere bu ismin verilmesinin sebebi; Zülkarneyn meşhur seddi inşa ettiği zaman Ye'cüc ve Me'cüc seddin arkasına sığındılar. Ancak bir kısımları seddin bu tarafında kaldılar. Bu kalan kısım, öte yana geçenler gibi bozguncu değildirler. Bu yüzden onlar seddin bu tarafında bırakıldılar. Kendilerine ilişilmedi ve terkedilmiş anlamına gelen "Türk" adı verildi.

- "Küçük gözlü,kızıl suratlı, küçük burunlu, yüzleri deri kaplı kalkan gibi olan Türklerle harb etmenize kadar kıyamet kopmaz."

- Vehb Bin Münebbih radıyallahu anh hadisi; "Türkler, Ye'cüc ve Me'cüc ile amca oğludurlar. Zülkarneyn seddi bina ettiği sırada Ye'cüc ve Me'cücden bazıları gayboldular ve seddin arkasında terkedildiler. Kavimlerinin yanına da giremedikleri için (terkedilmiş manasına gelen) Türk (kelimesi) ile isimlendirildiler".

İbni Kesir der ki; "Ye'cüc ve Me'cüc; Türklerden iki taifedir"
İbni Kesir der ki; "Onlar Adem A.S.'ın zürriyetindendir."

- Buhari cezm sigasıyla, Muallak olarak rivayet ediyor; "Birisi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e; "Seddi gördüm" dedi. Buyurdular ki; "Nasıl gördün onu?" dedi ki; "Süslenmiş bir aba gibi gördüm." Buyurdu ki; "Onu görmüşsün."
Zülkarneyn Seddi Bugün Mevcud mudur?

Evet, şüphesiz sed, yüksek bir dağda, yüksek burçları ile iki yüksek duvar gibi olan iki dağın arasında -ki ismi Daryal'dır- mevcuttur. Curciya (Gürcistan) Cumhuriyetindeki İslami haritalarda ve Rus haritalarında resmi vardır. Kur'an'da da vasfedildiği gibi kesme demir ve eriyik bakırdan yapılmıştır. Onun duvarları demir ile bakır karışımı (tunçtan) yapılmış olup "Kukaz" dağında mevcuttur. Daryal denilen dağlık mıntıkadadır. Onu görmek isteyenler için dimdik ayaktadır... Karadeniz'den, Kazvin denizine uzanan -ki uzunluğu 120 km.dir- bir dağ vardır. O dağ aniden yükselmiş, Daryal seddinde, duvarları saf demirden ve saf bakırdan karışım kerpiçlerden yapılmadır.

****

İsa (as)aynen bedeniyle yeryüzüne inecek.Bunu daha önce genişçe inceledik.

Gerek tv-de kendisini dinlerken gerekse de yazılarından okuduğum ve isabetli olmayan,sadece hissi ve akılla çözümünü,akılda da kendi aklını ölçü alan bir yolla çözmeye kalkışan Bayraktar Bayraklı isabetli ve doğru tesbitte bulunamamaktadır.

Tefsirinde:
"Sözgelimi yazar, Hz. İsa'nın göğe kaldırılmasıyla ilgili ayetleri açıklarken nüzûl-i İsa konusunda vârid olan onlarca sahih hadisin bir çırpıda uydurma olduğunu

söyleyebilmiştir. (c. 4, s. 135-139)" Talha Hakan ALP-bunun yaptığı tesbit ve tahlillerden…
Miras,nesh konusunda tenkid eder.ve kelimeleri tüm anlamlarıyla yorumlayıp izah eder.
Tefsirindeki hedefi şöyle belirler:" "Söylenmişi tekrarlamamak ve bu zamana kadar yapılanları taklit etmemek suretiyle orijinal yorumlar yapma gayretinde olduk. Çünkü orijinal şeyler üretmek, Kur'an tefsirinde bizim sevdamız ve tutkumuzdur."
Hz.İsanın babasız yaratılışında da Hz.meryemin hem annelik ve hem de babalık özelliğine sahib oluşundan kaynaklandığı yanlış düşüncesine varılır.
Recm konusunda kendi şefkatini,ayetin hüküm ve uygulamasından önde tutar.
Ankara ilahiyat ve etkisinde kalanların genel hedefi;selefin tenkidi ve yanlışlığıdır.B.Bayraklı da:" "Bu konuda kitaplarda yer alan, hükmü devam eden ama metni Kur'ân'da olmayan uydurma bir metnin hükmü İslam için yüz karasıdır. Bu kitapların elden geçirilip düzeltilmesi gerekiyor…"Yani onlarınki yanlış,benimki doğru!"

Burada Kur'an-da görmediğime inanmam düşüncesi yatmaktadır.

İmam Acurri, İmran b. Husayn radıyallahu anh'ın, "Allah Taala'nın Kitabı'nda olandan başka bir şey bilmem" diyen bir adama şöyle dediğini rivayet eder: "Sen ahmaksın. Allah azze ve celle'nin Kitabı'nda öğle namazının dört rek'at olduğunu ve kıraatın sesli olmadığını buluyor musun?" Sonra ona namazı, zekatı ve benzeri şeyleri sorar. Sonra şöyle der: "Bunları Allah azze ve celle'nin Kitabı'nda açıklamalı olarak buluyor musun? Şüphesiz Allah celle ve al'nın Kitabı bunları belirler ve sünnet açıklar."

Hadisler Kur'anın ilk tefsirleridirler.

****

Dünyada imtihanın gereği olarak hak ile batıl,mehdiyle deccal mücadelesi decam edecektir.Nitekim;

Kir ve kirlilik Kuddüs ismine engeldir.Küfür ise en büyük kirlilik olup oda Kuddüs ismine engel olmaktadır.

"Elbisenin necasetinden dahi Kuddüs isminin zikri duyulur.Elbise kirlendiği zaman ise;Kuddüs isminin zikri kesilir,o elbise diğer isimleri zikre devam eder.Onun için hemen yıkanması sünnettir.Ta ki kuddüs ismini zikre devam etsin."

***"Kafir-i asli,iman ettikten sonra terk ettiği ibadetleri kaza etmez. "Mürted",irtidad devresinde terk ettiği ibadetleri kaza eder." Tenbel"ise, yapmadığı ibadetleri sonradan kaza etmekle mükelleftir."**

***"Allah şeytanın attıklarını nesheder. Kendi ayetlerini ise sağlamlaştırır" Öyle apaçık izah eder ki hiç kimse onu iptal etmenin bir yolunu bulamaz."(Hac)**

***İnsanlar asıllarına dönmektedirler.**
-İbni Sinaya göre ruh üçe ayrılır;Bitkisel,hayvansal ve insani ruhtur.

Günahlar kir,leke ve şer olduklarından Allah'a yanaşmamış,ondan uzaklaşmıştır..tıpkı şeytan gibi.Birde Allah'dan uzaklaştıran bazı durumlar vardır ki şöyledir;
***Peygamberimizin lanet ettikleri:**

(Fitne çıkarana …) [_.Rafii]
(Rüsvet alıp verenlere…) [_. Mace]
(Zekat vermeyenlere…) [Nesai]
(Ana-babasına lanet edene…) [Müslim]
(Hanımını anasından üstün tutana…) [Sir'a]
(Erkek kılığına giren kadına, kadın kılığına giren erkeğe…) [Buhari]

"Tohum saç, bitmezse toprak utansın!
Hedefe varmayan mızrak utansın!
Hey gidi küheylân, koşmana bak sen!
Çatlarsan, doğuran kısrak utansın!
Ustada kalırsa bu öksüz yapı,
Onu sürdürmeyen çırak utansın!"

****

Batı dünyası çok renkli bir sahnedir.Doğuda din hakim olup,batıda akıl ve felsefe.Ondan dolayı tüm menfiliklerin kaynağını batı oluşturur.

***"Papua Yeni Gine'de bazı AİDS hastalarının ,virüsün kendilerine bulaşmasından korkan yakınları tarafından canlı canlı gömüldüğü ortaya çıktı.Ülkenin Sout hern Highlands bölgesinde beş aydır AİDS kampanyası yürüten sağlık görevlisi Margaret Marabe,beş hastanın hala nefes alıyorken gömüldüğüne şahit olduğunu söyledi.Marabe,"Bir tanesi başı üzerine toprak atılırken anne,anne diye sesleniyordu."dedi.Igat Hope isimli bir sivil toplum kuruluşu adına çalışan Marabe,"Canlı canlı gömülenlerden biri de benim kuzenimdi.Yakınlarıma bunu niye yapıyorsunuz?diye sorduğumda,bana,"Eğer onların yaşamasına izin verirsek,aynı evde,aynı eşyaları kullandığımız bir yerde hastalık bize de geçebilir ve hepimiz ölebiliriz.'cevabını verdiler"diye konuştu.**

Bu arada köylülerin AIDS hastalarını canlı canlı gömmelerinin yaygın bir eylem haline geldiğini belirten Marabe,hükümet ve yardım örgütlerine başvurarak,ISD'le mücadeleye daha fazla çaba sarfetmelerini istediğini söyledi.Merkezden uzak köylerde bilgisizlik nedeniyle hastalığın hızla yayıldığını belirten marabe,HIV virüsünün yayılmasından kadınların sorumlu tutulduğunu ve bazılarının çeteler tarafından öldürüldüğünü belirtti.Bu arada Birleşmiş Milletler raporuna göre,Papua yeni Gine büyük bir AISD felaketiyle karşı karşıya bulunuyor.Okyanus bölgesinde HIV virüsü taşıyanların yüde 90'ının Papua Yeni gine'de bulunduğu ifade ediliyor.Raporda 1997'den bu yana resmi hasta sayısının yüzde 30 oranında arttığı,ülkede 2005 yılında HIV virüsü taşıyan 60 bin kişinin yaşadığı belirtiliyor."[507]

***AA-Ulusal İstatistik Enstitüsü'nden verilen bilgiye göre, geçen yıl doğan bebeklerin yüzde 50.50'si, evlililik dışı beraberlikler sonucu dünyaya geldi. Bu oran 2006 yılında yüzde 48.40 idi.**
Enstitüden verilen bilgiye göre, geçen yıl 816 bin doğum, 526 bin ölüm gerçekleşirken, toplam nüfus 63 milyon 753'e çıktı.
Yine verilen bilgiye göre, Fransa'da 65 yaşın üzerindekiler nüfusun yüzde 16.3'ünü oluşturuyor. Fransa'da erkeklerin ortalama yaşam süresi 77.5 yıl, kadınlarınsa 84.4 yıl.

---

[507] **Akit.28-08-2007.**

***"Avrupa ülkelerinde yapılan bir araştırmada, 2007' de İsveç'teki bebeklerin yüzde 54'ünün gayri meşru ilişki sonucu dünyaya geldiği ortaya çıktı. Araştırmada, İsveç'i yüzde 46 oranı ile Danimarka ve yüzde 39 oranıyla Fransa'nın takip ettiği bildirildi.**
Diğer Avrupa ülkelerinde doğan evlilik dışı çocukların oranı ise şöyle:
İngiltere'de yüzde 37,
İrlanda'da yüzde 27,
Portekiz'de yüzde 20,
Hollanda'da yüzde 19,
Almanya'da yüzde 18,
Belçika'da yüzde 15,
İspanya'da yüzde 11,
İtalya'da yüzde 8,
Yunanistan'da da yüzde 3"[508]

Eski Ahid*'de neler yazıyor:
***"Onları demir çomakla kıracaksın; bir çömlekçi kabı gibi onları parçalayacaksın."* (Tevrat, Mezmurlar Bölümü 2/8-9)**
***"Rabbin sana miras olarak vermekte olduğu bu kavimlerin şehirlerinden nefes alan kimseyi sağ bırakmayacaksın. Rabbin sana emrettiği gibi tamamen yok edeceksi**
***"Vurun; gözünüz esirgemesin ve acımayın; ihtiyarı, genci ve ere varmamış kızı ve çocuklarla kadınları helak için vurun."* (TEVRAT, Hezekiel 9/5-6)**
***"Onları kasaplık koyunlar gibi ayır ve öldürme günü için onları hazırla."*(Yeremya Bölümü, 12/3)"**
***"Sen benim topuzumsun ve cenk silahımsın. Ve seninle milletleri kıracağım ve seninle ülkeleri helak edeceğim."* (Yeremya, 51/19,20)**

***Ecdadımızın bize miras bıraktığı Tarihi eserlerin levhalarındaki:**
1- " Hoş gör yâ Hû ",
2- " Bu da geçer yâ Hû ",
3- " Edeb yâ Hû ",
Nihayet
4- " Hîç "

- **Vladimir İlyiç Lenin, Almanya, Avusturya ve Osmanlı tutuklu kamplarında**

çürüyen diğer Rus askerleri gibi, İsviçre'de üç yıl bir savaş tutuklusu gibi yaşadı.
Lenin 20. yüzyıl başlarında Rusya'dan sürülmüştü. İsviçre'de Bolşevik Partisini gizliden gizliye örgütlemeye devam etti.
***"Churchill'in dediği gibi: "Almanya, Rusya'ya en etkili silahı sundu. Lenin'i 'mühürlü' bir tren içinde İsviçre'den Rusya'ya yolladı."**
Ve Rusya en çok Almanyanın başına bela oldu.
***Rus devleti Rurik adlı domuz çobanı tarafından kurulmuştur.**

***Bizler değerli olanı nerede ve kimden olursa olsun alırız.İsrailiyat bile olsa…**
"İsrailiyat;_ın-Dinimize Uygun Olup Olmaması Yönünden de Üç Kısma Ayrılır:

[508] **25.12.2007 –Yeni Şafak.**

1- Dinimize uygun olanlar: Buhari'nin Ebu Said el-Hudri'den rivayet ettiği şu haber buna örnektir: Rasulullah şöyle dedi: Kiyamet günü yer yüzü bir ekmek gibi olur. Yolculukta birinizin ekmeğini eline aldığı gibi Allah onu eline alır ve cennet ehline hazırlar.
Yahudilerden bir adam geldi ve Ey Ebu'l-Kasım, Allah seni mübarek kılsın. Kiyamet günü cennet ehlinin varacağı yeri sana bildireyim mi? Olur, dedi. Adam, yer yüzü bir ekmek gibi olur- Peygamberin belirttiği gibi-dedi. Rasulullah bize baktı ve azı dişleri görünecek kadar güldü."[65] [66]" [65] Buhari, Kitabu'r-Rekaik, no,81, Allah yeri avucuna alır, babı, no,44, hadis no,6520
2- Dinimize aykırı olanlar: Tevrat'ın çıkış bölümünde 685ahudilerin Hz.Harun'a nisbet ettikleri Israiloğultarı için buzağıyı kendisinin yaptığı ve ona tapmağa çağırdığı, Tekvin bölümünde Yüce Allah'a nisbet ettikleri yer ve gökleri altı günde yaratınca yorulduğu ve yedinci gün olan cumatesi günü dinlendiği-Allah bunlardan münezzehtir-haberleri gibi.
3- Dinimizİn kabul veya red etmediği haberler: Adamın amcasını öldürmesi, başkalarını onu öldürmekten sorumlu tutması, ineğin kesilmesi, öldürülen kişinin dirilmesi ve kimin Öldürdüğünü söylemesi gibi Irailoğulları ineği öyküsünün ayrıntıları buna örnektir."[509]
Yeter ki o ilim din ile birleşsin.Akılla kalb barışsın.
***Resûlullah (S.A.V.) Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde buyuruyorlar ki: (Bazı ilimler cehalet ile aynı derecededir."**

▪▪

Âhirzaman her şeyin son zamanıdır.Dünyanın akşam vaktine yani guruba doğru gidişidir.
Kemalpaşazade'nin Yavuz hakkındaki mersiyesinden:
Şems-i asr idi asırda şemsin
Zılli memdud olur zamanı kasir .

O, bir ikindi güneşi gibiydi. İkindide güneşin zamanı kısadır ama gölgesi çok uzun olur.
"Benim ümmetimin ömrü 1500 seneyi pek geçmeyecek"[510]
Kur'anın bir çok yerinde,âyetlerin sonunda;"Âkibet müttakilerindir."buyurulur.
Dünya bugün İslâma koşuyor,O'na teslim olacak.
Batı dünyasında islama dönüşler,kiliselerde papazların gizliden gizliye de olsa ihtida faaliyetleri,bizde <u>Papa'nın temsilcisi George Marovitch:Hz. Muhammed Peygamberdir</u>, sözü ve her gün Cevşeni okuması büyük bir gelişmedir.
Düşünüyorum da;islamı temsil eden temsili kişilerin acaba kaçta kaçı her gün Cevşen duasını okumaktadır?

****

Beşerin başına erken bir kıyamet kopar mı?
Hz.Âdemin cennetten çıkarılması,nasılki bir sebeb ve bir hatanın neticesi olarak yasak meyveye yaklaşmasıyla dünya imtihanına gönderilip,önemli bir vazife ile vazifelendirmişse,bunun gibi de –Allah-u a'lem-dünyanın kapanması da yine insan eliyle yani insanın günahıyla olacaktır.

---
[509] Dr.Salah Abdulfettah Halidi, (Çeviren: Prof.Dr.İbrahim Sarmış), Kur'an Öyküleri, Kitap Dünyası Yayınları, (2.Baskı) Konya 2005: I/46-47.
[510] Kaynakları: Suyuti.el-Keşfu an Mücavezeti Hazihil Ümmeti el-Elfu,el-havi lil Fetavi,Suyuti. 2 / 248,tefsiri Ruhul Beyan. Bursevi.(Arapça) 4 / 262, Ahmed bin Hanbel.İlel.sh.89.

Bu konuda Bediüzzaman şöyle der:" Mâdem meylülistikmal (tekâmül meyli) kâinatta fıtrat-ı beşeriyede fıtraten derc edilmiş. Elbette, beşerin zulüm ve hatasıyla başına çabuk bir kıyamet kopmazsa, istikbalde hak ve hakikat, âlem-i İslâmda nev-i beşerin eski hatîatına kefaret olacak bir saadet-i dünyeviyeyi de gösterecek inşaallah."[511]

Veya yine beşerin günahıyle olup,şu şekilde olması da mümkündür;

Hadisde:"Mü'minlerin ruhları önceden kabzedilecek,kıyamet kâfirlerin başına kopacaktır."

Bu durumda da iman ehlinin olmayıp günahkârların geride kalması,dünya imtihanının kapanmasına sebeb olacaktır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki;Allahın hikmetinin gereği olarak dünya imtihanının açılmasına da kapanmasına da sebeb insan olmaktadır.

Armegedon senaryosu olarak yani batı dünyası Hz.İsanın gelişini hızlandırmak amacıyla yer yüzünü karışıklığa sevketmekte,bir kurtarıcı olarak Hz.İsa'nın gelişini hızlandırmaktadırlar.

****

Kıyamet ne zaman kopacaktır?

Allah en doğrusunu bilendir.

Âyette:" Şüphesiz ki, kıyamet saatinin bilgisi Allah yanındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde ne varsa (erkek veya dişi oluşunu, renk ve özelliklerini) O bilir. Hiçbir kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir kimse hangi yerde öleceğini de bilemez. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilir, her şeyden haberdardır."[512]

Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Nesei'nin tahric ettikleri Huzeyfe (radıyallahu anh)' tan gelen bir rivayette Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

"Gerçek şu ki,elbette kıyamet siz on alameti görünceye kadar kopmaz. (şunları zikretti) Dumandır; Deccal'dir; Dabbet-ül-arz'dır; Güneşin mağribden doğmasıdır; Meryem oğlu İsa Aleyhisselam'ın inişidir; Ye'cüc ve Me'cüc'dür; üç batıştır: Biri doğuda,biri batıda,biri Arab yarımadasında. Bunların sonrasında Yemen'den bir ateş çıkar; insanları (dünyadaki) mahşerlerine sevkedecektir."

Bunlara baktığımızda çoğunun çıkmış olduğunu görürüz.Şöyleki;

Deccal menfiliği temsil edip,şu an İslam ülkelerinde ve tüm insanlıkta ve bu 20 asırda uygulanan menfiliklerin daha nasıl daha beteri tasavvur edilebilir?

Deccal çıkmışsa,buda mehdi ve isanın aynı zamanlı olduğundan çıkacağını veya çıkmakta olduğunu gösterir.

Ye'cüc ve Me'cüc ise;

Dediler ki: "Ey Zü'l-Karneyn, gerçekten YE'CÜC VE ME'CÜC, YERYÜZÜNDE BOZGUNCULUK ÇIKARIYORLAR, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?"[513]

Bunlar yeryüzünde fesad çıkarıcı olarak nitelendirilmişlerdir.

Hakîm, İbnu Mace ve Tirmizi'nin de tahric ettikleri, Ebû Hureyre'den gelen bir rivayette Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

"Gerçekte Ye'cuc ve Me'cuc her günde güneşin ışığını görecekleri derecede (önlerindeki seddi) kazıyorlar. Başlarındaki olan: "Hadi dönün, yarın kazarsınız" der. Allah Teala onu (seddi), öncesinden daha muhkemleştirir. Zamanlarına ulaştığı ve Allah da onları insanlar üzerine göndermeyi murad ettiği zamana kadar güneşi görecek derecede (tekrar) kazarlar. Başlarındaki: "Haydi dönün, Şüphesiz yarın kazacaksınız."

---

[511] Hutbe-i Şamiye-43.
[512] Lokman.34.
[513] Kehf Suresi, 94.

der “İnşallahu Teala” diye istisna ederler. Bunun üzerine sedde geldiklerinde bıraktıkları gibi kalmıştır. Onu kazarlar ve insanlar üzerine çıkarlar. Suları içerler. İnsanlar onlardan kal'alarına sığınırlar. Ye'cuc ve Me'cuc oklarını semaya atarlar. Okların uçları şiddetli kırmızı kana bulandığı halde üzerlerine düşer. "Biz yer yüzündeki ahaliyi kahrettik, gök ehline yükseldik " derler. Derken Allah Teala neğaf adlı böceği kafalarına gönderir. (O böcek burunlarından beyinlerine çıkar. Ve) Bununla onları öldürür."

Neğaf; koyun ve devenin burnundan beyinlerine çıkan bir böcektir.

Bugün Türkiyede,İslam ve insanlık aleminde en büyük bela anarşi belası olup,devletlerin en büyük yatırımı da anarşiyi engellemeye yönelik yatırımlarıdır.

Dabbetül arz konusunda ise;

O söz(ün manası) kendilerinin aleyhinde (tahakkuk edip) vuku (ve zuhur)a geldiği zaman yerden bunlar için onlarla konuşur bir dabbeyi çıkarırız..."[514]

“Ne zaman ki Süleyman'a ölümü hükmettik, cinlere onun ölümünü sezdiren olmadı. Yalnız bir güve böceği yere dayandığı asâsını yiyordu. Bu sebeple Süleyman yere yıkılınca ortaya çıktı ki, cinler eğer gaybı bilir olsalar o zilletli azab içinde bekleyip durmazlardı.”[515]

Burada dabbe,insanın ayakta durmasını sağlayan iliklerine kadar girip işleyeceklerini,kemirip bitireceklerini ifade etmektedir.

Şu anda dünyada buna benzer iki tehlike görülmekte ve uyum sağlamaktadır;

Biri Aids mikrobu,diğeri ise internet.

Çıkacak olan ateş ise;Allah-u A’lem;fitne ateşi ve savaşlar olup,insanların orayı terk edip kaçmalarına işarettir.

Üç batış ise;Tsunami,Katrina gibi bir memleketi tümüyle ortadan kaldıran afetler olarak düşünebiliriz.

“Time dergisi, afet bölgesi için "Boğulmuş Şehir" başlığını kullandı.”[516]

Ortadoğudaki savaşlar,büyümeye yüz tutan tehditler ve burada verilen kayıplarda bir benzerlik arzetmektedir.

“2003 yılında gerçekleşen Irak Savaşı sırasında Irak ordusunun büyük bir kısmının neredeyse birden bire ortadan yok olması savaşın en dikkat çekici olaylarından biriydi. Birçok gazete ve televizyonda, Cumhuriyet Muhafızları olarak bilinen yaklaşık 60.000 kişilik ordunun ve Fedailer olarak bilinen yaklaşık 15.000 Iraklı askerin kaybolması haber olarak yer aldı. Yukarıdaki hadislerde bu konuya dikkat çekilmesi, ahir zaman alametlerinden biri olan "bir ordunun batması" olayının gerçekleşmiş olabileceğini göstermektedir. Nitekim ilerleyen günlerde de savaş uçaklarının bir kısmının çöl kumları altına gömülmüş olarak bulunması, hadiste bahsedilen çölde bir ordunun batması olayının Irak ordusu ile ilgili olma ihtimalini güçlendirmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Bu hadisi Peygamber Efendimiz (sav)in Arap Yarımadasındaki yere batma hadisiyle birlikte düşündüğümüzde, yaşanan olay Irak Savaşı sırasında gerçekleşen bu olağanüstü duruma işaret ediyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)”[517]

****

Peki acaba Hz.isa,Hz.Mehdi,Deccal ve Süfyan gelmiş midir?

---

[514] Neml.82.

[515]Sebe.14,Bak.Bakara.164,En’am.38,Hud.6,56,Nahl.49,61,Nur.45,Ankebut.60,Lokman.10,Fatır.45,Şura.29,Casiye.4.

[516] http://www.forumturkiye.com/arsiv/index.php/t-6085.html

[517] Age site.

Bunların gelişlerinin bilinmesi ancak imanın gücü,işlerinin alameti ve yakınında bulunmak ile daha iyi anlaşılacaktır.

Bunları bilmek imanın şartlarından değildir.

Ancak hepsinin gelişi aynı devrede gerçekleşecektir.Çünki rinde tek bir kişi çıkmaz,elbette rakibi de olacaktır.

Hz.İsa gelecek,peygamber sıfatıyla olmaksızın namazda Hz.Mehdiye tabi olarak,onun dininin yücelmesine ve en önemlisi onun dininin zincirlerden kurtarılmasına sebeb olacak,ancak onun desteğiyle deccalın bağlarından kurtarılacaktır.

Birinin bilinmesi diğerlerinin de bilinmesine ışık tutacaktır.

Kimdir deccal?

Şahıs önemli olmamakla beraber,isterseniz bazı işaretlerinden hareketle tanımını sizler yapın…

Geriye gidecek olursak;Cengiz ve Hülagu mu?Çünki Bağdatı yakıp yıkmış,binlerce insanı zalimane katletmiştir.

Zamanımızda karışıklıkların artmasıyla;Bush,Saddam,Lenin,Mao, Stalin, Darwin gibi şahıslar mı?Yoksa onların ortaya koyduğu kominizm,Sosyalizm, materyalizm,Evrimcilik gibi ideolojiler mi?

Elbette bu ideolojileri temsil eden şahıslar ve onların arkasındaki büyük güç oluşturan onların temsilcileridir.Bundan dolayı hep şahıslar hem de ideolojileri için düşünülebilir…

Deccalın yaptığını Süfyan uygular.Bundan dolayı deccal her ne kadar öne çıksa da süfyan ondan daha tehlikelidir.Çünkü icraatta bulunan o fikir ve ideolojiyi uygulayarak hayata geçirmektedir.

Anlatıldığı üzere;Bir gün birisi Lenini cehennemde boğazına kadar irinin içerisinde gülerek görür.Hem pislik içerisinde ve azap çektiği halde neden güldüğü kendisine sorulduğunda şu cevabı verir;

Alttan Stalin gıdıklıyor!

Deccalın rejimi rejimi yıkılır ancak süfyanınki kolay kolay yıkılmaz.Çünkü biri kafirane ve açıktan diğeri ise münafıkane icraatta bulunur.Tehlikeyi sezdirmez,sezilmez.

Bütün bu zevatlar yaptıklarıyla tanınır ve öylece de mukayese yaparak değerlendirmek gerektir.

****

Bütün bu tehlikelere karşı nasıl bir yöntem uygulanacaktır.

Kur'an-ı Kerim-de:" Evlerinizde oturun. Önceki cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekâtı verin. Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah, sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor."[518]

Ûla uhrâya da işaret etmektedir.Âhirzamandaki hatalarda cehaletten kaynaklanacaktır.Ancak bir farkı var;

Cehalet asrındaki sapıklıklar hep cehalet ve bilgisizlikten ileri gelmekteydi. Bu cahil insanı aydınlatmak suretiyle yanlışını telafi etmek mümkünde veya kendisine gösterilen bir mu'cize ile imana gelmekteydi.

Zamanımızdaki cehalet ise fen ve felsefeden gelmekte ve ilim namına inkâr edilip,reddedilmektedir.Bu ise daha güçtür.Binlerce mu'cizeler ortada iken yinede iman etmekte güçlük çekilmektedir.Bu ise taassubu doğuran bir cehalettir.

---

[518] Ahzab.33.

Ancak Rasulullah Efendimiz ilk cehalet dönemi olan Mekkede tüm mesaisini iman üzerine teksif etmiş,muhatabları olan müşriklerin şirkleriyle mücadele etmiştir.

Âhirzamanda yapılacak ve de yapılması gereken yöntemde aynı olup,iman üzerine tüm mesailerin ağırlaştırılıp yoğunlaştırılması ve imanın tüm yönleriyle ortaya konulması gerekmektedir.

****

Peki,deccalın ve süfyanın dünya üzerindeki büyük etkisinden İslam ve insanlık dünyası nasıl kurtulacaktır?

Deccal ve süfyanın hakimiyeti ve tahribatı külli olacaktır.sadece dünyaların değil,en önemli ve büyük olarak ebedi hayatın kaybedilmesinde önemli rol oynayacaklardır.

Mutlak,sınır tanımayan bir küfrü ve onun neticesi olan anarşiyi tesis etmiş olacaklardır.

İslam ve batı dünyasının her birinin tek başına buna mukabele edip kurtulması mümkün olmayacaktır.İkisinin oluşturacağı güçle mukabelede bulunulup boyunduruğundan kurtulmak mümkün olacaktır.

Batı dünyası Hz.İsayı temsil etmektedir.İslam dünyası ve onun içerisinde bir ülkede mehdiyi temsil etmektedir.Mehdi süfyanın çıktığı yerde çıkacak,onun tahribatına karşı Hz.İsa yani İsevilik ile el ele vererek ümmeti kurtaracak,hristiyanlık dünyasının da tasaffisine sebeb olacaktır.

Anlattığımız gibi,Süfyanın hakimiyeti,deccalın hakimiyetinden uzun sürecektir.Sebebi ise,süfyan münafıkane hareket edip,aldatmakla iş görecektir.

****

Şerri defetmek,hayrı çekmekten daha hayırlıca bir iştir.

Deccal ve süfyanın şerlerinin büyük bir himmet ve gayretle defedilmesinden sonra,dünyadaki anarşiliğin azalmasıyla nazarlar islama dönecek,İslam ilk asırdaki gibi bütün haşmetiyle görünecek ve kendisini gösterecektir.

Bu meyanda batı dünyasından bir,iki veya birkaç devletin islamı kabul etmesiyle İslam altın çağını yaşayacaktır.

Allah dünya imtihanını kapatıp,kainata son verirken,elbette kendi dinini bütün haşmeti ve azametiyle,bütün hakikat ve hikmetleriyle anlaşılır ve kabul edilir kıldıktan sonra hükmünü icra edecektir.

Hz.İsanın gelişi iki gerçeği gündeme getirecektir;

Biri menfiliğin önüne geçilerek deccal ve süfyanın tasfiyesi,

İkincisi ise,İsevilik dininin islamiyete teslimi olacaktır.

****

İslâmın 3.asırdaki fitne-fesatlar ile bir çalkalanma içerisine girmesi,islâmi alandaki bir çok gelişmeyi de tetiklemiş oldu.Bir çok kelam,fıkıh,tefsir,hadis gibi temel ilim ve mezheblerin oluşumu bu üçüncü asırdaki çalkalamalar sonucu ortaya çıkmıştır.Bu çalkalamalarda herkes islâmın himayesine koşturmuş ve külli bir sahiblenme neticesinde,büyük bir sonuç ortaya çıkmıştır.

Âhirzamanda da buna benzer bir mana ile,şiddetli çalkalamalar meydana gelecek ancak bu bir çok İslami meselenin hayata yansımasına ve gelişimine,araştırılıp ilmen,mantıken bir çok yönde kuvvetleşmesine sebeb olacaktır.

Dünya çok şeylere gebedir.Doğumu yaklaştıkça,sancıları da artmaktadır. Herkes doğacak yavruyu beklemektedir.Kimi İsa,kimi Mehdi,kimi imamı Muntazır ve hepside bir kurtarıcının çıkmasını beklemekte,bu ümit büyük bir umut olarak kalmaktadır.

MEHMET ÖZÇELİK
13-03-2008

EN ÇOK DERSİ ORDU ÇIKARMALI

22-Temmuz-2007 seçimlerinde Akparti iki kişiden birinin oyunu alarak,son anketlerinde belirlediği doğrultuda 48.7 ile 340 milletvekili çıkararak birinci parti oldu.

Aslında bu batı basınlarının da dışardan isabetli tesbitleriyle;Ordu-Chp-Anayasa Mahkemesi-Cumhurbaşkanına bir muhtıra niteliğinde idi.

Burada en büyük dersi adeta Chp'nin destekcisi durumunda gözüken,millete kulak vermeyip birkaç kişinin yaptığı muhtıra! niteliğindeki 27 nisan-da,askerin sitesinde yayınladığı muhtıraya bir muhtıra olarak millet tepki göstermiştir.

Ordu daha önceki yıllarda da ihtilal ile hiçbir zaman milletin desteğini almamıştır,Chp zihniyetindeki insanların memnuniyeti dışında.

Ordu yaptığı ihtilalin milletçe benimsenmediğini bildiği için,iktidara talib olmamış,iktidarı bir başkasına havale etmiştir.

Kaderin tecellisidir ki,hemen hemen her ihtilalden sonra kahir ekseriyetle milletin desteklediği parti birinci parti olarak çıkmıştır.

Ordu millete kulak vermeli,milletin sesini dinlemelidir.

Tamamen siyasetten kışlasına çekilmelidir.Başbakana bağlı bir kurum olarak tarihte yaşattığı gururu devam ettirmeli,korumalıdır.

Sandık başında oyları sayarken sürekli Akpartiye oy çıkmasından rahatsız olan Mhp'li müşahit arkadaşımız,Eyvah gene muhtıra olacak korkusuyla korku vermeye çalıştı.Gülerek tebessüm edip,havayı elektriklememek için kendi kendime şu muhakemeyi yaptım;

Burası dağ başımı..her olur olmaz zamanda birileri kalksın muhtıra yapsın..millete rağmen..bedelini de öder..şimdiki ödeyenler gibi..

Ancak yinede düşünmedim değil;herhalde burası biraz da dağ başı..sürekli ders alınmadan çok az bir azınlığın yaptığı bu çıkışlar,çoğunluk veya amirleri ve komutanları tarafından suskunluk ile karşılık veriliyorsa,biraz daha yol alınması gerekip,dağ başından inilmesi gerekmektedir.

Milletin evlatlarının bütününü barındıran ordunun,komuta kademedekileriyle mütenasib olması gerekmektedir.

Time gazetesi tespitinde;Chp,askerin siyasi kanadı gibi görünüyor.

Asker ne gibi göründüğüne bakmalıdır.

Bediüzzaman tesbitinde;Ordu bilerek baltayı ayağına vurmaz,diyerek,orduda ki o bin yıllık ruh buna müsaade etmez.

Milleti arkasına alanı,millet mağdur etmemektedir.

Ordu da milleti arkasına almalıdır.

Bütün mesaisini iç siyasetten çekerek,özellikle dış siyasete,pkk illetine çevirmeli,çözüm yolları araştırmalıdır.

Bu seçimde Chp kaybetti.Çünkü millete rağmen siyaset yaptı.Milletin seçtiklerinin seçeceği cumhurbaşkanını seçtirmedi,kuvvetini ordu da, cumhurbaşkanında,anayasa mahkemesinde aradı,yolda kaldı.

Milletin malı olan cumhuriyete sahiplenerek!millete vermedi,laiklik-Atatürkçülük,tehditlerle,engellemelerle siyaset yapmaya çalıştı.

Tandoğan,Çağlayan gibi yerlerde yapılan rejim tehlikede mitingleri sandığa yansımadı.Demek ki yanlış pencereden ve gözlükten bakılıp değerlendirilmektedir.

Millet mağdur olanları mağdur etmedi,tepkisini ağır bir şekilde gösterdi.

Millet kavga istemiyor,icraat istiyor.

Mhp ise,pek kazanmış sayılmaz.Oda pek bir şey üretmekten ziyade,terör ve şehit cenazeleri üzerinden,asmadığı Apoyu asmak için pazardan aldığı iple propağanda yaptı.En önemlisi,ben zaten kazanıp barajı aşarım diyen Chp'nin oylarını alarak kazanmış oldu.

Kazanmasının en güzel yanı,milletin önünü tıkayan Chp-den epey sayıda,vekillerinin çoğunu almış olmasıdır.

Akparti 4,5 yıllık icraatlarıyla millete bir ümit verdi.Cumhurbaşkanlığının mağduriyetinin önemli desteğini aldı.

Mağdur edenlere ortak olan Dp-Anap ise siyasetten silinerek bunun bedelini ağır ödemiş oldular.

Aslında bu aynı zamanda şimdi seçilip meclise girenlere de bir uyarıdır.

Aynı duruma düşerseniz,aynı akibeti yaşarsınız,mesajını vermektedir.

Millet seviyeli tavrını gösterdi.Gösterme sırası siyasilerdedir.

Bu ise ya istifa veya millete uygun siyasetlerle mümkündür.

Şimdi yapılacak en büyük iş; üç parti ve bağımsızların el ele vererek meclisi işletmek,başkalarının meclisi işletmesine! veya çalışmaz hale getirmesine müsaade etmemektir.

Mehmet ÖZÇELİK

KUR'AN-I KERİM-DE BİZ (NAHNU)

Kur'an-ı Kerim-de Nahnu yani biz ifadesi;Allah ve İnsanlara aid olma üzere 65 kere zikredilmiştir.

İNSANLARA AİD OLAN İFADELER:

"Hem onlara: «Yeryüzünde fesat çıkarmayın.» denildiğinde: «Biz ancak ıslah edicileriz.» derler."[519]

"Onlar iman edenlere rastladıkları zaman: «İnandık» derler. Fakat şeytanlarıyle yalnız kaldıkları zaman: «Biz, sizinle beraberiz, biz sadece (onlarla) alay ediyoruz.» derler."[520]

"Tuttular da Süleyman mülküne dair şeytanların uydurup izledikleri şeyin ardına düştüler. Halbuki Süleyman inkâr edip kâfir olmadı, lakin o şeytanlar kâfirlik ettiler; insanlara sihir öğretiyorlar ve Bâbil'de Harut ve Marut'a, bu iki meleğe indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Halbuki o ikisi «biz ancak ve ancak sizi denemek için gönderildik, sakın sihir yapıp da kâfir olmayın!» demeden kimseye birşey öğretmezlerdi. İşte bunlardan karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar verebilecek değillerdi. Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı. Hakkiyle bilselerdi, uğruna canlarını sattıkları şey ne çirkin bir şeydi."[521]

"İsa onların inkârlarını hissedince: «Allah yolunda yardımcılarım kim?» dedi. Havariler: «Allah yolunda yardımcılar biziz. Allah'a iman ettik. Şahit ol ki, biz muhakkak müslümanlarız.» dediler."[522]

"Yahudiler ve hıristiyanlar, «Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz» dediler. De ki: « O halde niçin günahlarınızdan ötürü (Allah) size azab ediyor?» Hayır, siz de O'nun yaratıklarından birer insansınız. O dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü Allah'ındır. Nihayet dönüş de O'nadır."[523]

"Dediler ki:» Dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, biz diriltilecek değiliz»."[524]

"De ki: Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, sizin de onların da rızkını biz veriyoruz. Kötülüklerin açığına da, gizlisine de yaklaşmayın. Haksız yere Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın. Düşünesiniz diye Allah size bunları emretti."[525]

"O sihirbazlar Firavun'a geldiler: «Galip gelirsek bize muhakkak mükâfat var değil mi?» dediler."[526]

"Sihirbazlar, Musa'ya: «Ey Musa! Önce sen mi hünerini ortaya koyacaksın, yoksa biz mi?» dediler."[527]

«Ve sen büyülemek için her ne mucize getirirsen getir, biz sana inanacak değiliz,» dediler."[528]

---

[519] **Bakara.11.**
[520] **Bakara.14.**
[521] **Bakara.102.**
[522] **Âl-i İmran.52.**
[523] **Mâide.18.**
[524] **En'am.29.**
[525] **En'am.151.**
[526] **A'raf.113.**
[527] **A'raf.115.**
[528] **A'raf.132.**

“Dediler ki: «Sen bizi, atalarımızdan kalan yoldan çeviresin de yeryüzünde saltanat ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de inanmayız».[529]
“Dediler ki; «Ey Hud! Sen bize açık bir mucize getirmedin. Biz de senin sözünle tanrılarımızı terk etmeyiz. Ve biz sana inanmayız.»[530]
“Dediler ki: «Rüya dediğin şey karmakarışık hayallerdir. Biz ise böyle karışık hayallerin yorumunu bilemeyiz.»[531]
“Peygamberleri onlara dediler ki: «(Evet) biz ancak sizin gibi bir insanız, ama Allah kullarından dilediğine nimetini lütfeder. Ve Allah'ın izni olmadıkça bizim size bir delil getirmemize imkan yoktur. Müminler ancak Allah'a dayansınlar.”[532]
“Gözlerimiz döndü, biz herhalde büyülendik, derlerdi.”[533]
“Allah'a ortak koşanlar dediler ki: «Allah dileseydi, ne biz, ne atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye tapmazdık ve O'nun emri dışında hiçbir şeyi haram kılmazdık» Kendilerinden öncekiler de böyle yaptılar. Buna karşı peygamberlerin vazifesi, ancak açık- seçik bir tebliğden, ibarettir.”[534]
«O halde biz de senin sihrin gibi bir sihirle sana geleceğiz (karşına çıkacağız); şimdi bizimle senin aranda bir vakit ve bir buluşma yeri tayin et ki; ne senin, ne bizim caymayacağımız uygun bir yer olsun.»[535]
«Dünya hayatından başka gerçek yoktur. (Kimimiz) ölürüz, (kimimiz) yaşarız; bir daha diriltilecek değiliz.»[536]
«Bu adam, sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir; biz ona inanmıyoruz.»[537]
«Yemin ederiz ki, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaadde bulunuldu; (fakat) bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir!»[538]
“Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a «Şayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır, değil mi?» dediler.”[539]
«Biz azaba uğratılacak da değiliz.»[540]
“O zaman «Bize (iman etmemiz için) mühlet verilir mi acaba?...diyeceklerdir.”[541]
“Onlar, şöyle cevap verdiler: «Biz güçlü kuvvetli kimseleriz, zorlu savaş erbabıyız, buyruk ise senindir; artık ne emredeceğini düşün taşın.»[542]
«And olsun ki, bu tehdit bize yapıldığı gibi, daha önce atalarımıza da yapılmıştır. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.»[543]
“(İbrahim) dedi ki: «Ama orada Lut var!» Şöyle cevap verdiler: «Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karısı müstesna; o geride (azabda) kalacaklar arasındadır.»[544]
“Ve yine dediler ki: «Biz malca da daha çoğuz, evlatça da, bize azab edilmez.»[545]
“Biz, bir daha ölmeyeceğiz değil mi?”[546]

---

[529] Yunus.78.
[530] Hud.53.
[531] Yusuf.44.
[532] İbrahim.11.
[533] Hicr.15.
[534] Nahl.35.
[535] Taha.58.
[536] Mü’minun.37.
[537] Mü’minun.38.
[538] Mü’minun.83.
[539] Şuara.41.
[540] Şuara.138.
[541] Şuara.203.
[542] Neml.33.
[543] Neml.68.
[544] Ankebut.32.
[545] Sebe.35.

“Ancak ilk ölümümüz müstesna, ve azablandırılmayacağız da.”[547]
«Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Cennette sizin için canınızın çektiği ve istediğiniz her şey vardır.»[548]
«Bizim ilk ölümümüzden başka bir şey yoktur. Biz tekrar diriltilecek değiliz.”[549]
“Allah'ın vaadi gerçektir. «O kıyâmetin geleceğinde şüphe yoktur.» denildiğinde «Kıyamet nedir bilmiyoruz.» Yalnız bir zandan ibârettir sanıyoruz. Fakat bu hususta kesin bir bilgimiz yok.» derdiniz.”[550]
“Yoksa «Biz, intikam almağa gücü yeten bir topluluğuz» mu diyorlar?”[551]
«Doğrusu, biz yoksul bırakıldık» (derdiniz).”[552]
«Allah'a (giden yolda) benim yardımcılarım kimdir?» demişti. Havariler: «Allah (yolun)un yardımcıları biziz.» dediler. İsrail oğullarından bir zümre inandı, bir zümre inkar etti. Biz de inananları, düşmanlarına karşı destekledik, onlar üstün geldiler.”[553]
«Yok, biz mahrum edilmişiz.» (dediler).”[554]

ALLAH’A AİD (NAHNU)BİZ İFADELERİ:

***“Hem çevrenizdeki bedevilerden münafıklar var, hem de Medine halkından münafıklıkta ısrar edenler var. Sen onları bilmezsin. Onları biz biliriz. Biz onları iki kere azaba uğratacağız. Daha sonra da büyük bir azaba itilecekler.”[555]**
***“Sana bu Kur'ân'ı vahyetmekle biz, sana kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Gerçek şu ki, daha önce senin bundan hiç haberin yoktu.”[556]**
***“Hiç şüphe yok ki, Kur'ân'ı biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.”[557]**
***“Bir de geçim korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, onlara da, size de rızkı biz veririz. Şüphesiz ki onları öldürmek, çok büyük bir suçtur.”[558]**
***“Biz onların, seni dinlerken nasıl dinlediklerini çok iyi biliriz. Birbiriyle fısıldaşırlarken de o zalimlerin: «Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz!» dediklerini biz çok iyi biliriz.”[559]**
***“Hiç bir şehir (halkı) yoktur ki, kıyamet gününden önce biz onu helak etmeyelim, yahut şiddetli bir azab ile azablandırmayalım. Bu, Kitap'ta (Levh- i Mahfuzda) yazılıdır.”[560]**
***“Biz sana onların kıssalarını gerçek olarak anlatacağız. Hakikaten onlar, Rablerine iman eden birkaç genç idi. Biz de onların hidayetlerini artırdık.”[561]**
***“Şüphesiz biz bütün yeryüzüne ve üzerindekilere varis olacağız. Ve onlar da mutlaka bize döndürüleceklerdir.”[562]**

---

[546] **Saffat.58.**
[547] **Saffat.59.**
[548] **Fussilet.31.**
[549] **Duhan.35.**
[550] **Casiye.32.**
[551] **Kamer.44.**
[552] **Vakıa.67.**
[553] **Saf.14.**
[554] **Kalem.27.**
[555] **Tevbe.101.**
[556] **Yusuf.3.**
[557] **Hicr.9.**
[558] **İsra.31.**
[559] **İsra.47.**
[560] **İsra.58.**
[561] **Kehf.13.**
[562] **Kehf.40.**

***"Aralarında ne konuşacaklarını biz çok iyi biliriz. Görüşü en üstün olan: «Ancak bir gün kaldınız» diyecektir."[563]**
***"(Ey Muhammed!) Ehline namaz kılmalarını emret, kendin de ona sabırla devam et. Biz senden bir rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırırız. Güzel akibet takva sahiplerinindir."[564]**
***"Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav, çünkü biz onların yakıştırmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz."[565]**
***"Biz, maişetleriyle şımarmış nice memleketi helak etmişizdir. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturulabilmiştir. Onlara biz varis olmuşuzdur."[566]**
***"Gerçekten biz ölüleri diriltiriz, onların önceden yapıp gönderdiklerini ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Zaten biz her şeyi açık bir kütükte, bir «imam- ı mübin»de (ana kitapta, yani Levh- i mahfuzda) sayıp tesbit etmişizdir."[567]**
***"Ey Muhammed! Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz taksim ettik. Birbirlerine işlerini gördürsünler diye biz onların bir kısmını diğerlerinden derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların biriktirdikleri şeylerden daha hayırlıdır."[568]**
***"Gerçekten biz hem yaşatırız, hem öldürürüz. Sonunda dönüş yalnız bizedir."[569]**
***"Biz onların söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onlara karşı zor kullanacak değilsin. O halde sen, benim tehdidimden korkanlara bu Kur'ân ile öğüt ver."[570]**
***"Biz sizi yarattık; tasdik etmeniz gerekmez mi?"[571]**
***"Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan biz miyiz?"[572]**
***"Aranızda ölümü takdir eden biziz ve bizim önümüze geçilmez."[573]**
***"Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?"[574]**
***"Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indiren biz miyiz?"[575]**
***"Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?"[576]**
***"Biz onu bir ibret ve çölden gelip geçenlere bir fayda yaptık."[577]**
***"Ey inananlar, Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu İsa da havarilere: "Onları kendilerinden daha hayırlı olanlarla değiştirebiliriz ve bizim önümüze geçilmez."[578]**
***"Kur'ân'ı sana kısım kısım biz indirdik biz."[579]**
***"Onları biz yarattık ve mafsallarını sımsıkı bağladık. Dilediğimiz vakit de kılıklarını değiştiririz."[580]**

---

[563] Taha.104.
[564] Taha.132.
[565] Mü'minun.96.
[566] Kasas.58.
[567] Yasin.12.
[568] Zuhruf.32.
[569] Kaf.43.
[570] Kaf.45.
[571] Vakıa.57.
[572] Vakıa.59.
[573] Vakıa.60.
[574] Vakıa.64.
[575] Vakıa.69.
[576] Vakıa.72.
[577] Vakıa.73.
[578] Mearic.41.
[579] İnsan.23.
[580] İnsan.28.

Allahın biz ifadelerini kullandığı yerler:
Kur'an-da Nahnu yani Biz ifadesi 26 yerde geçmektedir.
Bunun dışında fiil-i muzarinin cem'i olarak bir çok yerde geçmektedir.
Arapça gramer ifadeiyle –Mütekellimi vahde-tek bir kişiye aid olmaktan ziyade – Mütekellim-i maal ğayr-yani biz sığasıyla zikredilmiştir.
Mesela:"Ben cinleri ve insanları sadece ve sadece bana ibadet etsinler diye yarattım."âyetinde bire bir herkes müstakillen Allaha karşı sorumlu olduğundan ve tutulduğundan,tekil olarak gelirken,varlıkların yaratılışı gibi durumların ifadesinde çoğul olarak zikredilmektedir.
Bunlarda azamet ve yüceliğini ifade babında kullanılmıştır.
İnsanlarda aralarındaki konuşmalarda gerek nezaket ifadesi olarak,gerek ağırlık,bütünlük,büyüklük ifadesi olarak biz derler.
Bazen çoğullar için kullanıldığında,biz ifadesiyle karşılık verilir.Nitekim karşımızdaki bir kişi için bile –siz-ifadesini kullanmaktayız.
Kullanımda şunlar göz önünde bulundurulmuştur ve de bulundurulmalıdır;Kim söylemiş,kime söylemiş,niçin,neden,hangi maksadla kimi sorular doğrultusunda değerlendirilmesi gerekmektedir.
1)Cenâb-ı Hak,münafıkların kimler olduğunu ancak kendisinin bilip,onlara diğerlerinden iki kat fazla azab vereceğini ifade etmektedir.
Burada her şeyi topyekun bildiğini ifade babında kullanılmış,Vahidiyet isminin tecellisini göstermektedir.
Celal isminin tecellisinin gereği olarak da onların azablandırılacağını belirtmektedir.
2)Kur'anın vahyedildiğini ifadede kullanılmıştır.
Âyet âyet farklı zamanlarda inmesine karşı,hepsini de indirmede bir birlik ve bütünlüğü ifade etmektedir.
Ve aynı zamanda Cebrail-inde indirilişte vasıtalık görevini ifade ettiğine işaret edilmektedir.
Allahın izzet ve azameti bu gibi sebeblerin vücudunu gerekli kılmaktadır.
3)İndirilmesi Allah'a aid olduğu gibi,korunmasının da O'na aid olduğunu bir bütünlük ve büyüklük,haşmet içerisinde dile getirmektedir.
4)Yine Vahdaniyet yani Cenâb-ı Hakkın –güneş misal-tüm varlıklara birden,topyekün tecellisinin gereği ve Rezzak isminin bütün varlıklarda açıkca görülen isminin muktezası olarak biz ifadesiyle zikredilmiştir.
Yani tüm varlıkları yaratanın O olduğu gibi,her bir varlığa istisnasız olarak rızıkları Allah tarafından verilmektedir.
5)Zalimlerin ayrı ayrı Peygamberimizi dinlerken gösterdikleri samimiyetsizliğin,toplu olarak Allah tarafından bilinip işitildiğini biz olarak ifade etmiştir.Ehadiyyet içinde bir vahidiyyet.
Ehadiyyette bire bir her varlıkla tek olarak muhatab olmak söz konusu iken,vahidiyyette bu topluca ve bir çokluk içinde ele alınmaktadır.
6)Kıyamette de cezada da hiçbir varlık hariç olmayacaktır.Allah onları helak ederken de,cezalandırırken de tüm kanunlar ve hukuklar çerçevesinde ele alacaktır.
Tabiri caizse;bir devlet erkânının bir kanunu ve hükmü devlet namına uyguladığından dolayı kendi şahsı değil,devletin tüm bütünlüğü ve büyüklüğü içerisinde değerlendirmesi gibidir.
Allah'da bunları değerlendirirken tüm isimleri,kanunları,hükümleri,hukukları çerçevesinde ele alacaktır.Çünkü olay ve uygulama münferid değildir.
7)Geçmiş ümmetlere aid olan hikayeler ve şahıslar bir olmayıp,verilen hidayetlerde ayrı ve bir çok olduğundan biz ifadesiyle dile getirilmiştir.

8)Allah umum yeryüzünün sahibi ve hakimi olduğunu ifade ederek,kendisinin eşi olduğu değil,biz ifadesiyle şerik ve ortakları red sadedinde kullanılmıştır.Zira bütün varlıklar ölüp de,sadece Rabbimiz kaldığında;-El hükmü lillahil vahidil kahhar-'Bugün hüküm ve karar,tek ve kahhar olan Allahındır.'buyuracaktır.
Biz ifadesiyle bütün ortaklar devre dışı bırakılmaktadır.
9)Güneş bir dir ancak yanısmaları varlıklar ve görüntüsünün ulaştığı yerler kadardır. Allah'da -güneş misal-bir olup,varlıklar sayısınca sesleri işitmekte ve onları görüp her şeylerine vakıf olmaktadır.Adeta o birliği içerisinde,sıfatlarıyla varlıklar sayısıncadır.
10)Bütün varlıkların olduğu gibi,insan ailesinin de rızkını veren Allahtır.Bu bahane edilipte namaz ibadeti terk edilmemelidir.
Küll ve umum içerisinde cüzlerinde kasdedildiğini ifade etmektedir.
11)Allah hile yapan ve yakıştıranların hile ve yakıştırdıklarını çok iyi bildiği gibi,onları boşa çıkarmada da en hayırlı olanıdır.Burada esas olan Allahın bilmesidir.
12)Allah çoklarında üzerinde tek olandır.Kavimlerde olsa onlarında üzerinde hakim olduğunu bizzat göstermekte ve ders vermektedir.
13)Binlerce askere bir komutan bir arş emriyle hareket vermektedir.
Allah bir bahar mevsiminde binlerce tohuma hayat vermekte,bir tohum,çekirdek ve yumurtadan harika sayısız ve bütük varlıkları çıkarmakta,ölüme benzeyen uykudan sonra uyandırmakta,tüm varlıkları bu dünya alemine topladığı gibi,bir anda dağıtıp tekrar toplama gücüne de sahib olmaktadır.
Bütün varlıkların da bir araya gelişi dağılmış askerin bir emirle,dağılan öğrencilerin bir zille toplanması gibi,insan hücreleride israfilin zili ve borazanıyla bir araya gelecektir.Çünkü Allah bir emirle yapar.Herşey ezeli arşivlerde kayıtlı ve mevcuttur.
14)Yağmurun hepsine rahmet denilmiştir.Çünkü inişiyle her şeyi hayata kavuşturmaktadır.Allahın rahmeti de bütün kâinatı kuşatmış ve kucaklamıştır.
Yağmur damla damla ayrı ayrı da olsa top yekün ibr rahmettir.Allahda her bir varlığa ayrı ayrı ve toptan rahmetde bulunmakta,her şeyi birden hayata kavuşturmaktadır.
15)Başlangıçta birbirine zıt gibi görünen hayat ve ölüm kavramları,sonuçta O'na vararak bir bütünlük arzetmektedir.İkiside mahluk olup,bir Hâlık tarafından yaratılmışlardır.
16)Bir insan bir tek de olsa,arkasında herkese bedel Allahın olması onun için kâfi ve vâfidir.O her şeye yeter,ne güzel vekildir.
17)Farklı farklı yaratmaya karşı,herkesden ayrı ayrı tasdik istenilmektedir ki,yaratılıştaki maksad hasıl olmuş olsun.
18)Bütün varlıklar bir araya gelse,birin yaratılmasında aciz kalacaktır.Buradaki ifadede varlıklar aciz bırakılmış ve o acizlikleri onlara gösterilmiştir.Ancak her şeye bedel bir olan Allah her şeye karşı kudretini göstermektedir.Zira O bir şeyden her şeyi ve her şeyden de bir şeyi yaratmaktadır.
19-Herbir varlığın mukadderatı ayrı ayrı proğramlanmaktadır.Proğramlar değişik,proğramlayan ise bir tektir.Zira bir işe bir çok el karışırsa karıştırır.
20-Bir yaprak bile bir kaderle düşer.Yeryüzünde biten her şey onun ilmi çerçevesinde gerçekleşmektedir.Zira her şey insanların müdahalesi olmadan gerçekleşmekte ve devam etmektedir.Kendisine müdahaleden aciz olan insan,dışındakilere kudreti ve eli gayet kısadır.
21)Hadisde;Her bir yağmur tanesiyle bir melek yeryüzüne inmekte ve kıyamete kadar bekleyip ikinci bir sıra kendisine gelmemektedir.
Fiziki kuraldır;yukarıdan bırakılan bir şey aşağıya indikçe hızı artar.Kar,yağmur ve dolu ise,kilometrelerce mesafeden inmesine rağmen,paraşütle iner gibi zarar vermeden inmektedir.
Demek ki,bir indiren var.

22)" Size o yeşil ağaçtan bir ateş yapan O'dur. Şimdi siz ondan tutuştur mak tasınız."[581]
Küçük bir tohumdan tonlarca ağırlığındaki ağaçları çıkarmak,bütün kâinat çapında bir kudreti ve hakimiyeti gerektirmektedir.
Ölüden diriyi,diriden de ölüyü çıkaran elbette yine O'dur.
23)Ağaçta ve ondan elde edilen ateşte tamamen Allah tarafından insanların faydasına sunulmuştur.Bir şeyden herkes istifade etmektedir.Herkesin faydası gözetilerek konuşulmuştur.
24)Allah insanları ödüllendirmek için,dinine ve dininin temsilcilerine yardımı emretmektedir.Dolayısıyla O'na yardım gibi görülmektedir.Bir anda gök yüzünü bulutlarla doldurup boşaltan Allah,yeryüzünü insanları aracı etmeden de düzeltmeye kadirdir.Hikmeti insanların tercihini iktiza etmektedir.Aksi takdirde yapan olmazsa,yine yaptığı gibi,onları götürür,yerlerine daha iyilerini getirir.tarihte bunun örnekleri gayet çoktur.
Vasıtalar Allahın var etmesinin ortakları olmayıp,onun isimlerinin tezahürü için birer ayna mesabesinde birer aracıdırlar.
25)Kur'an-ı Kerim-in ilk inen âyeti ile son ineni arasında tam bir tenasüb ve mutabakat söz konusudur.O halde tümüyle Allah kelâıdır.Bir âyetine sahib olamayan tümüne de sahib olamaz.Bir âyet kimin ise tüm âyetlerde elbette onundur.Bu da elbette çokluk içerisinde birinindir.
26)İnsanında bir cüz'üne sahib olan umumuna ve o insanın da her bir parçasına sahibdir.
Böylece tüm bunlarda bir şeye sahiblik veya tasarruf durumu söz konusu olmayıp,umuma sahiblik ve umumda tasarruf söz konusu olunda Biz ifadesi de o yekun içerisinde bir tenasüb oluşturmuş oluyor.
Kur'an-ı Kerim-in her bir harfinde binlerce sır vardır.Mesela Fatiha suresinde 'Na'budu'-Biz ibadet ederiz-ifadesini söyleriz.Oysa herkes tekil olarak kendisi ibadet ettiğinden,'A'budu'yani ben ibadet ederim-şeklinde gelmemesini Bediüzzaman Hazretleri şöyle izah eder:

"Cem' sigasıyla zikredilen نَعْبُدُ-1- deki zamir, üç taifeye işarettir.

Birincisi, insanın vücudundaki bütün aza ve zerrata racidir ki, bu itibarla şükr-ü örfiyi eda etmiş olur.

İkincisi, bütün ehl-i tevhidin cemaatlerine aittir; bu cihetle şeriata itaat etmiş olur.

Üçüncüsü, kainatın ihtiva ettiği mevcudata işarettir. Bu itibarla, şeriat-ı fıtriye-i kübraya tabi olarak hayret ve muhabbetle kudret ve azametin arşı altında sacid ve abid olmuş olur. "[582]

***Meleklerin Allaha karşı;!Biz seni tesbih ediyoruz ifadesindeki geniş manada;**

" نَحْنُ **Maasiden masum melaikenin cemaatlerinden kinayedir. Cümlenin cümle-i ismiye şeklinde zikredilmesi, tesbihin melaikeye bir seciye olduğuna ve melaikenin tesbihata mülazım ve müdavim olduklarına işarettir.**

---

[581] **Yasin.80,Vakıa.71.**
[582] İşarat-ül İ'caz.8.

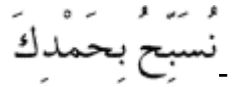
- Hamdinle tesbih ediyoruz. - : "Bizler, bütün ibadetlerin Sana mahsus olduğunu kainata ilan ve Cenab-ı Uluhiyetine layık olmayan şeylerden münezzeh olduğuna İmân ve bütün evsaf-ı, azamet ve celal ile muttasıf olduğuna itikad ediyoruz."[583]

Mehmet ÖZÇELİK

22-01-2008

MEDRESETÜZ ZEHRA-TERÖR VE İDAM

Bediüzzaman;hayatımın gayesi dediği,Doğuda açılmasına çalıştığı Medresetüz Zehra;hem memleket çapında doğuyu geri bırakan üç hastalıktan yani cehalet-fakirlik ve ihtilaf hastalıklarından,marifet-sanat ve ittifakın teminine vesile olurken,diğer yandan da İslam alemi çapında Camiul Ezherin boşluğunu önemli çapta doldururken, İslam devletleri arasında tam bir bütünleyici tesiri icra edecektir.

Burada esas olacak olan maddi-manevi ilimlerin mezcidir.Yani;

"Aklı aydınlatan fen ilimleridir.Kalbi aydınlatan din ilimleridir.İkisinin birleşmesiyle hakikat ortaya çıkar. Birbirlerinden ayrıldıkları takdirde;birincisinden şüphe ve inkar,ikincisinden de taassub ve cehalet çıkar."hakikatını birleştirerek,düşman yapılmaya çalışılan din ile fenni barıştırmaktır.

Ancak çıkan bir çok mani bunun uygulanmasını tehir ederken,Bediüzzaman bunun eksikliğini tesis ettiği medreselerle gidermekte olduğunu ancak mutlaka bu eksikliğin giderilmesi gerekliliğini ifade etmektedir.

Halkında,devletinde,İslam ülkelerinin de felahı,rahatı,ittihat ve ittifakı geniş çaplı,maddi-manevi ilimlerin burada okutulması ile mümkündür.

Medresetüz Zehra ile ilgili eserlerinin bir çok yerlerinde bahsedilmektedir. Özetle:

***Bediüzzaman; Şarkî Anadolu'da "Medresetüzzehra" namında bir dârülfünun açmak, ya Van'da veyahut da Diyarbakır'da dârülfünun derecesinde bir medrese tesisine çalışmak için İstanbul'a geldi. İstanbul'a gelişini bir muharrir şöyle tasvir etmişti: "Şarkın yalçın kayalıklarından, bir ateşpâre-i zekâ, İstanbul âfâkında tulû etti."[584]**

"Medresetüzzehra'nın bu muazzam faaliyetleri, zemin yüzünde bahar mevsiminde olan İlahî ve muazzam neşir gibi sessiz, gürültüsüz, şaşaasız, gösterişsiz ve mütevazi ve fakat muazzam bir şekilde cereyan etmektedir. Fıtraten acûl olan insanoğlu âlemde hâkim olan kanun-u İlahîyi düşünmeyerek, her mes'elenin istediği vakitte

---

583 İşarat-ül İ'caz.225.

584 **Tarihçe-i Hayat-52,643.**

hallolunmasını istiyor; küçük dairelerdeki vazifelerini atlayıp, büyük dairelere sapıyor."[585]

"Üstadmız çok hasta olmasından biz, onun bedeline bu kurban bayramı tebrikine bir ilâve olarak o cüz'î mes'eleyi küllî umumî iki büyük medresenin talebelerinin bir nevi müzakerelerine medar olmak, yani maddî âlem-i İslâmın büyük medresesi olan Câmi-ül Ezher'in talebelerine altı yedi vilayet kadar geniş manevî Medresetüzzehra'nın biz talebeleri o büyük ağabeylerimize ve üstadımız hükmünde olan Câmi-ül Ezher'e yazdığımız bu bayram tebrikine o parçayı da ilâve ettik.)"[586]

"Risale-i Nur'un bir nevi çekirdeği ve esasatını havi olan Arabî Mesnevî-i Nuriye, üçyüz büyük sahifeden ibaret olarak çıktı. Size bir nüsha Medresetüzzehra'nın büyük kardeşi olan Câmi-ül Ezher'e bir hediyesi olarak gönderiyoruz. Ehl-i fennin ve bazı münafıkların iliştikleri bu nevi hakaika tam cevabı Arabî Mesnevî-i Nuriye'de ve sizin kütübhanenizde mevcud bulunan Risale-i Nur'un diğer cüz'lerinde bulabilirsiniz. Bu vesile ile, Risale-i Nur'un umum fihristesini ve ehl-i felsefenin içinde boğuldukları harekât-ı zerratın hakikatini beyan eden Zerrat Risalesini de size gönderiyoruz."[587]

"Kastamonu,Emirdağ Lahikasının 1.2.cildi gibi bir çok eserlerinin bir çok yerlerinde Denizlinin,İspartanın birer medresetüz Zehra hükmünde olduğunu ifade etmektedir.

Eserlerinin ve talebelerinin de o manayı tesis etmekte olduğunu da ısrarla belirtmekte,o manada hizmet etmektedirler.

Tesisinde bazı manilerin olmasının boşluğunu bu şehir,talebe ve eserler doldurmaktadır.

"Elhasıl: Vilayat-ı Şarkıye ve ülemasının istikbalini temin etmek istiyoruz. İttihad ve Terakki manasındaki hissemizi isteriz. Üzerinize hafif, yanımızda çok azîm birşey isteriz.

S- Maksadını mübhem bırakma, ne istersin?

C- Câmi-ül Ezher'in kızkardeşi olan, Medreset-üz Zehra namıyla dâr-ül fununu mutazammın pek âlî bir medresenin, Kürdistan'ın merkezi hükmünde olan Bitlis'te ve iki refikasıyla Bitlis'in iki cenahı olan Van ve Diyarbekir'de tesisini isteriz. Emin olunuz biz Kürdler başkalara benzemiyoruz. Yakînen biliyoruz ki, içtimaî hayatımız Türklerin hayat ve saadetinden neş'et eder.

S- Nasıl? Ne gibi? Ne için?

C- Ona bazı şerait ve vâridat ve semerat vardır.

S- Şeraiti nedir?

C- Sekizdir.

Birincisi: Medrese nam me'luf ve me'nus ve cazibedar ve şevk-engiz itibarı olduğu halde büyük bir hakikatı tazammun ettiğinden rağabatı uyandıran o mübarek medrese ismiyle tesmiye.

İkincisi: Fünun-u cedideyi, ulûm-u medaris ile mezc ve derc.. ve Lisan-ı Arabî vâcib, Kürdî caiz, Türkî lâzım kılmak.

S- Şu mezcde ne hikmet var ki, o kadar tarafdarsın; daima söylüyorsun?

---

[585] **Hutbe-i Şamiye-157.**
[586] **Konferans-61.**
[587] Age.80.

C- Dört kıyas-ı fasid (1) ile hasıl olan safsatanın zulmünden muhakeme-i zihniyeyi halas etmek, meleke-i feylesofanenin taklid-i tufeylaneye ettiği mugalatayı izale etmek...

S- Ne gibi?

C- Vicdanın ziyası, ulûm-u diniyedir. Aklın nuru, fünun-u medeniyedir. İkisinin imtizacıyla hakikat tecelli eder. O iki cenah ile talebenin himmeti pervaz eder. İftirak ettikleri vakit; birincisinde taassub, ikincisinde hile, şübhe tevellüd eder.

Üçüncü şart: Zülcenaheyn ve Kürdlerin ve Türklerin mutemedi olan Ekrad ülemasından veya istînas etmek için lisan-ı mahallîye aşina olanları müderris olarak intihab etmektir.

Dördüncüsü: Ekrad'ın istidadları ile istişare etmek, onların sabavet ve besatetlerini nazara almaktır. Zira çok libas var; bir kamete güzel, başkasına çirkin gelir. Çocukların talimi; ya cebr ile, ya hevesatlarını okşamak ile olur.

Beşinci şart: Taksim-ül a'mal kaidesini bitamamiha tatbik etmek.. tâ şubeler birbirine medhal ve mahreç olmakla beraber, herbir şubede mütehassıs çıkabilsin.

Altıncı şart: Bir mahreç bulmak ve müdavimlerin tefeyyüzünü temin etmek; hem de mekatib-i âliye-yi resmiyeye müsavi tutmak

ve imtihanları, onların imtihanları gibi müntic kılmak, akîm bırakmamaktır.

Yedinci şart: Dâr-ül muallimîni muvakkaten şu dâr-ül fünun dairesinde merkez kılmak, mezcetmektir. Tâ ki, intizam ve tefeyyüz ondan buna geçsin ve fazilet ve diyanet, bundan ona geçsin; tebadül ile herbiri ötekine bir kanaat verip zülcenaheyn olsun.

.....

S- Vâridatı nedir?

C- Hamiyet ve gayret.

S- Sonra?

C- Şu medrese, çekirdek gibi bilkuvve bir şecere-i tûbâyı tazammun eyliyor. Eğer hamiyet ve gayretle yeşillense, tabiatıyla madde-i hayatını cezb ile sizin kuru kesenizden istiğna edecektir.

S- Ne cihetle?

C- Çok cihetle.

Birincisi: Evkaf, hakkıyla intizama girse, şu havuza tevhid-i medaris tarîkıyla bir mühim çeşmeyi akıtacaktır.

İkincisi: Zekattır. Zira biz hem Hanefî,
hem Şafiîyiz. Bir zamandan sonra o Medreset-üz Zehra İslâmiyete ve insaniyete göstereceği hizmetle, şübhesiz bir kısım zekatı bil'istihkak kendine münhasır edecektir. Bahusus zekatın zekatı da olsa kâfidir.

Üçüncüsü: Şu medrese neşredeceği semeratla, tamim edeceği ziya ile, İslâmiyete edeceği hizmetle ukûl yanında en a'lâ bir mekteb olduğu gibi; kulûb yanında en ekmel bir medrese, vicdanlar nazarında en mukaddes bir zaviyeyi temsil edecektir. Nasıl medrese, öyle de mekteb, öyle de tekke olduğundan; İslâmiyetin ianat-ı milliyesi olan nüzur ve sadakat kısmen ona teveccüh edecektir.

Dördüncüsü: Mezkûr tebadül için dâr-ül muallimîn ile imtizac ettiğinden, dâr-ül muallimînin vâridatı bir derece tevsi' ile muvakkaten ve âriyeten -eğer mümkün ise- verilse, bir zaman sonra istiğna edecek, o âriyeyi iade edecektir.

S- Bunun semeratı nedir ki, on belki elli seneden beri bağırıyorsun?

C- İcmali: (1) Kürd ve Türk ülemasının

(1): Şu Medreset-üz Zehra'ya dair mebahisi, hürriyetin üçüncü senesinde nutuk suretiyle Bitlis'te, Van'da, Diyarbekir'de, daha birçok yerlerde ahaliye ders verdim.

Umumen dediler: "Hakikattır, hem mümkündür." Demek diyebilirim ki, ben bu mes'elede onların tercümanıyım.

…İstikbalini temin ve maarifi, Kürdistan'a medrese kapısıyla sokmak ve meşrutiyetin ve hürriyetin mehasinini göstermek ve ondan istifade ettirmektir.

S- İzah etsen fena olmaz.

C- Birincisi: Medarisin tevhid ve ıslahı...

İkincisi: İslâmiyeti, onu paslandıran hikâyat ve İsrailiyat ve taassubat-ı bârideden kurtarmak. Evet İslâmiyetin şe'ni metanet, sebat, iltizam-ı hak olan salabet-i diniyedir. Yoksa cehilden, adem-i muhakemeden neş'et eden taassub değildir. Bence taassubun en dehşetlisi, bazı Avrupa mukallidlerinde ve dinsizlerinde bulunur ki; sathî şübhelerinde muannidane ısrar gösteriyorlar. Bürhan ile temessük eden ülemanın şanı değildir.

Üçüncüsü: Mehasin-i meşrutiyeti neşr için bir kapı açmaktır. Evet Ekrad'da meşrutiyeti incitecek niyet yoktur. Fakat istihsan edilmezse istifade edilmez, o daha zarardır.

Hasta, tiryakı zehir-âlûd zannetse elbette istimal etmez.

Dördüncüsü: Maarif-i cedideyi medarise sokmak için bir tarîk ve ehl-i medresenin nefret etmeyeceği saf bir menba'-ı fünun açmaktır. Zira mükerreren söylemişim: Fena bir tefehhüm, meş'um bir tevehhüm şimdiye kadar sed çekmiştir.

Beşincisi: Yüz defa söylemişim, yine söyleyeceğim: Ehl-i medrese, ehl-i mekteb, ehl-i tekkenin musalahalarıdır. Tâ, temayül ve tebadül-ü efkâriyle lâekall maksadda ittihad eylesinler. Teessüf ile görülüyor ki: Onların tebayün-ü efkârı, ittihadı tefrik ettiği gibi; tehalüf-ü meşaribi de, terakkiyi tevkif etmiştir. Zira herbiri mesleğine taassub, başkasının mesleğine sathiyeti itibariyle tefrit ve ifrat ederek; biri diğerini tadlil, öteki de berikini techil eyliyor.

Elhasıl: İslâmiyet hariçte temessül etse; bir menzili mekteb, bir hücresi medrese, bir köşesi zaviye, salonu dahi mecma-ül küll.. biri diğerinin noksanını tekmil için bir meclis-i şûra olarak, bir kasr-ı meşîd-i nuranî timsalinde arz-ı didar edecektir. Âyine kendince güneşi temsil ettiği gibi, şu Medreset-üz Zehra dahi o kasr-ı İlahiyeyi haricen temsil edecektir.

Eyyühel eşraf! Biz size hizmet ettiğimiz gibi, siz de bize hizmet ediniz. Yoksa... Ey bize vesayete muhtaç çocuk nazarıyla bakan ehl-i hükûmet! Size itaat ettiğimiz gibi, saadetimizi temin ediniz. Ve illâ... Ey Kürd ve Türk'ün cem'iyet-i milliye vazifesini bil'istihkak omuzunuza alan eski İttihad ve Terakki! İyi ettiniz mezcettiniz."[588]

"Hem bu Münazarat Risalesi'nin ruhu ve esası hükmünde olan, hâtimesindeki Medreset-üz Zehra hakikatı ise, istikbalde çıkacak olan Risale-i Nur'a bir beşik, bir zemin ihzar etmek idi ki; bilmediği, ihtiyarsız olarak ona sevkolunuyordu. Bir hiss-i kabl-el vuku' ile o nuranî hakikatı, bir maddî surette arıyordu. Sonra o hakikatın maddî ciheti dahi vücuda gelmeye başladı. Sultan Reşad, ondokuzbin altun lirayı Van'da temeli atılan o Medreset-üz Zehra'ya verdi, temel atıldı. Fakat sâbık Harb-i Umumî çıktı, geri kaldı. Beş-altı sene sonra Ankara'ya gittim, yine o hakikata çalıştım. İkiyüz meb'ustan yüzaltmışüç meb'usun imzalarıyla, o medresemiz -yüzellibin banknota iblağ ederek- o tahsisat kabul edildi. Fakat binler teessüf medreseler kapandı, onlar ile uyuşamadım, yine geri kaldı. Fakat Cenab-ı Erhamürrâhimîn o medresenin manevî hüviyetini Isparta Vilayetinde tesis eyledi, Risale-i Nur'u tecessüm ettirdi. İnşâallah istikbalde Risale-i Nur şakirdleri, o âlî hakikatın maddî suretini de tesis etmeye muvaffak olacaklar."[589]

---

[588] **Münazarat-84-91.**

[589] **Kastamonu Lahikası.79.**

“Üstadımız ellibeş seneden beri a'zamî gayretle ve müteaddid vesilelerle şarkî Anadolu'da Câmi-ül Ezher'e muvafık Medreset-üz Zehra namıyla bir İslâm üniversitesinin kurulması için çalışmış ve bunun kat'î lüzumunu daima ileri sürmüştür. Reisicumhur'a ve Başvekil'e hitaben onları bu mes'eleden tebrik eden Üstadımızın yazısında denildiği gibi, Şark dârülfununu âlem-i İslâm'ın bir nevi merkezinde olarak beyn-el İslâm medar-ı iftihar bir makam kazanacaktır. O vilayetlerde medfun çok aziz ve mübarek binlerle ülema ve ârifîn, şüheda ve muhakkikîn ecdadlarımızın mazideki pek kıymetli ve kudsî hizmet-i diniyeleri, manevî, bâki hasletleri bu dârülfununla dahi tecessüm ederek vazife-i imaniyelerini daha geniş bir sahada yapacaklardır.”[590]

PKK VE TERÖR

Bizdeki beslenen hizbullah gibi palazlanan Pkk kendi başına buyruk oldu.Yılların ihmali,devletlerin sinsi hesabı,yanlış politikalar Pkk’yı bu hale getirdi.

“Vietnam'daki My Lai katliamı ve Irak'taki Ebu Geyb işkence skandalını deşifre eden Amerikalı gazeteci Seymour Hersh, Amerika ve İsrail'in İran'ı istikrarsızlaştırmak için terör örgütü PKK ve onun İran'daki uzantısı PJAK'ı uzun yıllar desteklediklerini söyledi.
Hükümet-ordu kenetlendi.
Bush kendini Mesih gibi görüyor.
Şii-Sünni savaşı hedefleniyor.”[591]

Buna ek olarak Türk-kürt çatışması hedeflenmektedir.

PKK'nın yanında çeşitli uluslardan vatandaşların da "savaştığı" bildirildi. The Sunday Times gazetesi, PKK'nın yanında "İngilizler, Ruslar, Almanlar, Yunanlılar, İranlılar ve Arapların da savaştığı"nı yazdı. Kandil'e çıkan gazete muhabiri, "Dağa giderken Irak ordusunun kontrol noktalarında gerilla mevzilerine giden yolu bize neşe içinde tarif ettiler" diye yazdı.”[592]

Saldırı çok yönlü ve çok hesaplı;:” Gürcistan, Türkiye'ye radyoaktif madde sokmaya çalışan 4 Ermeni'yi sınır kapısında yakaladığını açıkladı.
Gürcistan sınır polisince bugün yapılan açıklamada, olayın "bu hafta içinde" meydana geldiği, radyoaktif maddenin Lovresyum İzotopu (LAV-103) olduğunun belirlendiği ve miktarının 2 gramın biraz üzerinde olduğu kaydedildi.”(AA)

Bugün ise Abdullah Öcalanın paketlenip bize gönderilerek problemin içerimizden organize edilmesi sağlanırken,başta Abd olarak şimdi de belki menfaatlar Pkk’nın imha edilmesinden yana duruyor.

Abd-de Pkk-yı İrana karşı besledi,başımıza ve de Abd-nin başına da,kendi başına buyruk olarak baş kaldırdı.Şimdi yok oluşuna onay çıktı.

---

[590] **Emirdağ Lahikası.2/192.**
[591] **Zaman.28-10-2007.**

[592] **Zaman.28-10-2007.**

Abd Türkiyeye borcunu Abdullah Öcalan olayında olduğu gibi,liderlerini teslim ederek en azından bir jestte bulunarak gösterecektir.

Besle kargayı,oysun gözünü.

Abd ve batı Irak koyunundan ne kadar et çıkacağının hesabını yaparak geldi..etli-butlu olur diye düşündü..biraz pahalıya mal oldu..bedel ödedi ve ödettirdi. Etrafında kediler-köpekler-çakallar-sinekler-çingeneler-dilenciler-aşırıcılar bir şeyler aşırabilme sevdasında,ortada bulunan koyunluk kurbandan..menfaatta birleşilen ortak nokta..

Kimisi petrolünde,kimisi devlet olma sevdasında,kimisi silah satmada,kimi oraya her türlü ihtiyaç olacak mallarını satmada,kimisi kendisine hücumu azaltacak ikinci bir çıban başının oluşumunda..hep menfaatların birleştiği birleşen yollar…

Irakın toprak bütünlüğünün korunacağına,bütün kalacağına,bütün dünyanın gözü önünde bütün samimiyetimle,bütünlük içerisinde sürdürüleceğine namusum ve buna benzer değerlerim üzerine yemin içerim..üstüne de başka içecekler..

Tamda Pkk illeti Ermeni tasarısının Abd kongresinde oylaması sırasında gündeme oturdu..işin içinde ermeni parmağı var..daha doğrusu kimin parmağı yok ki?Menfaat sahipleri ölmüş evin mirasına konma sevdasındalar.

Aynı hesap içte de kendisini hemen gösterdi.

”Bursa'da sahipleri Mardinli diye mağaza yağmalandı. Ayvalık'ta, ataları Afrika'dan gelenler bile hedef oldu. Parti binaları taşlandı. Muğla'da tinerci adam bıçakladı, ülkücüler Doğululara saldırdı”[593]

Aslında ortada bir samimiyet yeterli derevede görünmüyor.

Bir yandan taraftar olmadığını söyleye Irak ve Barzani: Hiçbir Kürdü teslim etmeyiz,demekte,Pkk’yı terörist ilan etmemekte.

Abd,bitireceğiz ve terörist olarak gördüğü halde hep gevşek davranmakta.Belki Abd Pkk’yı bitirecek ancak İran ve Suriyeye saldırma halinde üs veya yardımı verme sözü sonunda.

Pkk bir şekilde bitirilmeye çalışılmıyor çünkü o bitinci neyin üzerinde ve neyin üzerinden pazarlık yapılacaktır?

Pkk bu durumda pazarlık için beslenen bir yırtıcı,bir günah keçisi,gerçek keçi inatlıların kurban edilmemesi uğruna.. cahillerin,başıboşların, uşakların, payandaların, çapulcuların,kandırılanların ortak toplandığı ne idüğü belirsiz bir mozaikler grubu..

Hasan Cemal’e Mesut Barzani soruyor:” "PKK olayı ve saldırılar son birkaç ayın olayı değil ki. Sanki böyle bir hava yaratılıyor. Herkes sorsun kendine. Türk askeri 23 yıldır neden bitirmedi PKK'yı? Bu soruyu da sorun. Şimdi neden bu başarısızlık başkalarına havale ediliyor ki?.."

Ve H.Cemal cevaplıyor:

“Barzani, PKK bahane gibi kullanılmakta demeye getiriyor.”

Gerçekten soruyoruz;Neden Pkk şimdiye kadar bitirilemedi.

PKK mı güçlüydü yoksa biz mi zayıftık?

Düşündürmüyor değil.Bir yaşanmış olayı binlercesinin içinden,yaşayanın ağzından anlatayım;

Bir akrabam on küsür yıl önce hanımıyla Karsa gider.Pencereden uçurumları seyrederek giderken yolda adım başı arama vardır.

---

[593] **28 Ekim 2007 –Radikal.**

Askerler arar,kimliklerini sorar ve yola koyulurlar.Yolda sürekli panzerlerin geçişi görülmektedir.

On beş dakika sonra yine durdurulurlar.Bunlarda asker elbiseli ve silahlı olunca bu akrabam,askerler yine aramamı yapacak deyince kaptan;

Hayır,bunlar terörist der ve susmasını söyler.

İçeriye giren asker kılıklı Pkk'lı;asker ve polis varsa insin der.

Ancak kimse inmez.

Hepsini indirirler.Sakallı birini otobüsün arkasına götürüp ellerini bağlarlar.Diğerleri erkekler bir tarafa,kadınlar bir tarafa ayrılarak;kadınlara kadın teröristler,erkeklere de erkek teröristler iki saati aşkın propağanda konuşması yaparlar.

Aslında bazı öküz altında buzağı arayanlara iyi bir malzeme;Yoksa teröristlerde de mi haremlik selamlık var?

Biri de gözcülük yapmaktadır.Ve gitmeleri gerektiğini söyleyerek ayrılırlar.

Bir kişinin dışında herkes otobüse tekrar biner.

Daha sonra o kişiyi haberlerde öldürülmüş haberini duyarlar.

Arası beş dakika geçmeden bu sefer gerçek askerlerle karşılaşır ve dururlar.

Sinirinden dolmuş olan ve iki saatten fazla mahsur kalan akrabam,oturduğu yerden;

-Arkadaşlarınız demin kimlik kontrolü yaptı,deyince,kaptan askerlerle konuşup arama yapmadan güçlükle de olsa Karsa varırlar.

Ancak on beş yıla varan o korku ve heyecanı hala yaşamaktadır.

Ya orada sürekli yaşayanlar?Nasıl mı?

Ömür boyu süren askerlerin sitresli hayatları?

***Resmi görüş mü şahsi görüş mü?**

Ankaradan Diyarbakıra giden bir gazeteci kendisini tanıtmadan,takım elbiseli ve gravatlı birisi olarak,yolda rastladığı bir vatandaşa;nasıl olduklarını,hükümeti, yönetimi,ekonomiyi vs nasıl bulduklarını sorar.

Adamda hepsine müsbet bir cevab verip,memnun olduklarını söyler.

Gazeteci kendisinin gazeteci olduğunu söyleyince;öyle desene yav deyip adam başlar atmaya,kötülemeye..

Gazeteci ise,demin öyle söylemediğini,hep memnun olduğunu söyleyince adam;

O benim resmi görüşümdü,bu ise şahsi görüşümdür.Seni resmi yani askeri ve polis zannettiğim için resmi görüşümü söyledim.Gazeteci olduğunu söylediğinde de şahsi görüşümü,gerçek düşüncemi söylemiş oldum,der.

Öyle ya..acaba devlette bunun örnekleri yüzde kaçtır?Samimi olmak gerekir değil mi?

Bugün en büyük tehlike oluşturan içteki köstebekler bunu isbatlamaktadır.

***"El Ahram Weekly yazarlarından Galal Nassar 'Divide and rule' başlıklı yazısında bütün belânın kökünün Henry Kissinger'in 'The US should do everything within its means to ensure that Israel remained the strongest force in the region' tezinde yattığını söylüyor. Yani bölgede İsrail'in nitelikli üstünlüğünü ne pahasına olursa olsun sağlama ve sürdürme... Bunun önündeki her engel kurban edilmelidir. "(M.Özcan.Yeni Asya.31-10-2007**

Acaba bu savaş,parçalanan ıraktan pay koparma çabalarımıdır?
Yoksa bu büyük savaşı tetikleyen bir kıpırdama,bir fay hattı kırılması mıdır?
Peşinden İran-Suriye-Abd-İsrail-Türkiye-Irak merkezli bir savaşa mı gidiliyor?
Belirsizliklerde belirleme çabası..kaostan çıkarılmaya ve koparılmaya çalışılan pasta payları…

İşte şimdi Bop…Büyük Ortadoğu projesi..Büyük Abd-İsrail projesi… Ortadoğu şekillenmeye başladıkça,sancıda artıyor,senaryolar çoğalıyor,vaadler masaya yatıyor,kozlar kullanılıyor.

Dün vilayetimiz olmayı isteyen Barzani,bugün dirayet gösteremiyor.

Özal'a 'Dayı'diyen Barzani ve Talabani,bugün ayı besliyor.

Dtp milletvekilleri halk tarafından kınanma kuruntusuyla Pkk'yı kınamamaları,Pkk'ya güç ve cesaret vermektedir.

Türkiye hızla değişen,değiştirilen,değişimlerin yaşandığı bir ülke.Hızlı asrın hızlı değişimleri yaşanmaktadır.Geçen asırlarda 50 yılda olan değişim,şimdi 50 saate inmiş.

Dünya sancılı..bir şeylere gebe..herkes bir şeylerin doğacağını bilmekte..doğana sahiblenme yarışı içerisine girilmekte..önde olmak..önce olmak..önde yer kapmak çabaları hızla sürmektedir..başkalarını çiğnercesine..

İşte sisli havadan haberler;

***29 Eylüldeki yaşanan terör olaylarında bölgeye giden Chp,orada problemler için tuttuğu raporda:" CHP heyeti bölgedeki incelemelerinde rapora alacak en ciddi sorun olarak bölgeledi şarap üreticilerinin sorunlarını buldu. Raporda bölgedeki sorunlar ayrı ayrı başlıklar altında toplam 15 madde de incelenirken, şarap sorunları için 7 madde ayrıldı."**

İşte çözümsüzlüğün kaynaklandığı asıl problem,bir asırlık yapılan yanlış teşhis ve uygulama…

***Abd'nin,Barzani ve Talabaninin ulaşamadığı Pkk'lılara içte ve dışta gazeteciler çok rahatlıkla ulaşıp röportaj yapmaktalar.**

***Gayet ciddi bir iddia:**

"Saldırıdan 1 gece önce sınırda dolaşan Amerikan ordusuna ait bir Apache taarruz helikopterine rastlandı. Amerikalılar, bu olayı rutin bir keşif uçuşu olarak açıkladılar. Oysa durum, hiç de anlatıldığı gibi değildi.
Dağlıca'daki PKK saldırısı sırasında iletişim araçlarına karartma uygulandığı doğru. .. 200 civarında teröristin Kuzey Irak'taki kamplardan kalkarak Dağlıca'ya saldırısının ardından ABD'nin bu eylemle ilgili Türkiye'ye neden istihbarat vermediği tartışılırken, ortaya atılan iddia şu: Gece görüşlü Apache sınırda keşif yaparken Dağlıca ve çevredeki askerin konuşlanma şekli, uydu bilgilerine ek olarak bu Apache tarafından detaylandırılıp PKK'ya ulaştırıldı. İnanılır gibi değil. Aynı saatlerde teröristler katırlarla ulaştıkları sınırdaki mevzilerdeydi. Saldırı da cumartesini pazara bağlayan gece yapıldı. Yani sınırdaki Amerikan keşfinden 24 saat sonra.
Bu iddia, askeri makamlarca mercek altına alınmış. Merak etmeyin; 192 bin Amerikan menşeli silah PKK ve peşmergelerde çıkınca 'Tüh, kaybolmuş' diyen ABD, yine pişkin pişkin bu işin içinden sıyrılmayı becerir. Bakalım, çekirge daha kaç defa sıçrayacak?"[594]

****Bir iddiada:" Eski MİT mensubu Mahir Kaynak, Murat Karayılan'ın Apo gibi 'paketlenerek' Türkiye'ye teslim edileceğini iddia etti. Kaynak'a göre Türk askeri Kuzey Irak'a girecek ve geri dönmeyecek."**

[594] **26.10.2007 /Şamil Tayyar / Star.**

”Amerika'nın kaybolduğu dediği silahları teröristler güvenlik güçlerine karşı kullanmaya devam ediyor. Son olarak Bingöl'de güvenlik güçleriyle çatışmaya giren teröristler, yine Amerikan silahı olan M-16 Piyade tüfeklerini kullandı.”

***Türkiye Özal döneminde 1990 ve 91’de verilen tezkereyle Iraka girme gecikmesine,bugün tekrar bir adım daha atmaktadır.Temennimiz problemin çözülmesidir.**
Beşer zulmeder,kader adalet eder,hakikatınca Abd Ortadoğu ülkelerine bastırırken,başta İran ve Suriye hızla bize yaklaşmaktadır.

***Pkk ve onun destekçilerine sormak gerek;Böyle bir şey mi arıyorsunuz;**
“Amerikalı yetkililer, yakalanmasından birkaç ay sonra Saddam Hüseyin’e şu soruyu yöneltirler: “Serbest kalsan ne kadar sürede Irak’ta yeniden kontrolü sağlarsın?” Saddam’ın cevabı şöyle olur: “Bir saat on dakikada. Bir saatte sarayıma gider, duşumu alırım. On dakikada da yeniden duruma hâkim olurum.” Bu hikâyeyi anlatan kişi, Amerikan New York Times gazetesinin etkili köşe yazarı Thomas Friedman. Saddam Hüseyin’in bu sözlerinde ne kadar gerçeklik payı olduğunu şu anda Irak’ın kuzeyini yöneten Iraklı bir Kürt yetkili Friedman’a şöyle anlatmış: “Eğer birlik içinde bir Irak istiyorsanız, o zaman kesinlikle Saddam’ı devirmemeniz gerekirdi. Irak’ı birlik içinde tutacak tek güç oydu. Bunu sizin sağlamanız ihtimali sıfır. Ancak ne kadar askeriniz varsa hepsini getirip tek tek kasabalarına kadar Irak şehirlerine yığarsanız o zaman birliği sağlayabilirsiniz.”

Friedman, geçtiğimiz Ağustos ayı sonunda Kuzey Irak’ın Süleymaniye ve Erbil şehirlerindeydi. Yazar, Kuzey Irak’ta karşılaştığı manzarayı köşesine şöyle yansıttı: “Bağdat başta olmak üzere Irak’ın Sünni ve Şii bölgeleri ne kadar kaos içindeyse, 4 milyon Kürt’ün yaşadığı bölge o kadar istikrar içinde. Burada bir tek Amerikan askeri bile ölmüyor. Çünkü burada yeşermekte olan bir demokrasi ve serbest pazar ekonomisi var. Süleymaniye’de bir Amerikan üniversitesi bile açıldı. Bu üniversitenin birer kampüsü de Bağdat ve Basra’da olacak. Başkan Bush’un Teksaslı arkadaşı bir petrolcü, burada petrol işi yapmak için anlaşma yaptı. Irak’taki bataktan kurtulmak istiyorsak, Kürdistan modelini uygulamalıyız.”[595]
Niyet başka.
“bir politikacı; “Türkiye Musul’u nasıl verdi? 100 milyon ton petrol, yılda 20 milyar dolar.”
Altan’ın “Darbelerin Ekonomisi” kitabında büyük güçlerin Türkiye’ye Soğuk Savaş döneminde nasıl bir rol biçtiğini şu sözlerle anlatır: “Batı için Ortadoğu’da iki şey çok büyük öneme sahiptir. Birincisi petrol, ikincisi de İsrail’in güvenliğidir. Türkiye’ye biçilen rol bu ilişkide üstlendiği konuma bağlıdır.”

[595] **31 Ekim 2007, Çarşamba.Aksiyon.**

İDAM UYGULANMALI

Dünyada en değerli şey hayattır.Hele hele bu hayat sahibi bir de masum ise daha büyük bir değerin kaybıdır.

Kur'an-ı Kerim'de:

"Ey İnananlar! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı: Hür ile hür insan, köle ile köle ve kadın ile kadın. Öldüren, ölenin kardeşi tarafından bağışlanmışsa, kendisine örfe uymak ve bağışlayana güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbiniz'den bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra tecavüzde bulunana elem verici azab vardır.

Ey akıl sahibleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Artık, Allah'a karşı gelmekten sakınırsınız."[596]

"Eğer ceza vermek isterseniz size yapılanın aynıyla mukabele edin. Sabrederseniz and olsun ki bu, sabredenler için daha iyidir."[597]

Hayatının elden gideceğini bilen bir insan,kolay kolay başkasının hayatına kasdetmez.Yapacağının yanına kâr kalacağını düşünen ise elbetteki öldürme işini kolayca yapar..hele birde destek bulursa.

Bugün dünyanın bir çok yerinde uygulanmaktadır.

Başta bize uygulama diyen batı,özellikle Abd.

İdam bir caydırıcılık,bir ibret ve derstir.

Zira,Aç olan bir canavara karşı sevgi göstermek,hem onun iştahını açmak hemde dönüp bir de dişinin kirasını istemesine sebeb olmaktır.

Milletin ve memleketin selameti için;İdam uygulanmalıdır.

Uygulamalar da göstermiştir ki;affedilen veya az bir ceza ile salınan insanların çoğu suçu işlemeye devam etmiştir.

İdama taraftar olmamak,masumlara yapılanlara göz yummaktır.

MEHMET ÖZÇELİK

MİLLETİN HAKİMİYETİ

Bir asra yakın zamandır milletin hakimiyeti hep sözde kaldı.Bu başbakanlık seçimlerinde olduğu gibi,cumhurbaşkanlığı seçimlerinde de geçerli oldu.

Meclisin kıblesinde,'Hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir'yazılı olmasına rağmen yeni yeni milletin hakimiyeti öne çıkmaktadır.

Şimdiye kadar her şey millete rağmen yapıldı.Milletin hakim olmaması problemleri ortadan kaldırmadı.

Milletin hakim olduğu toplumda neden millet mahkum yaşasın?

Cumhurbaşkanlığı için Abdullah Gül'e milletin rağbeti yüzde seksen oldu.Buna rağmen bütün yaygaralar olmaması yönünde oluşturuldu.İlk defa milletin kabulüne mazhar bir cumhurbaşkanı seçildi

Zira sabık ve 261 suçluyu ki,içerisinde bir çok pkk'lı olarak tekrar yakalanan kişileri affeden bu yönüyle sabıkalı,milletin içine çıkmayan,muhalefet gibi davranan,Cumhuriyet tarihi boyunca Anayasa kitabını fırlatarak ekonomiyi dibe

---

[596] **Bakara.178-179.**
[597] **Nahl.126.**

vurduran,mübarek ramazan günü tüm dünyanın önünde,kameralar karşısında su içerek yanlış mesaj veren,açılış için eline makas almayan,soğuk davranan kısaca bir türlü benim cumhurbaşkanım olmayan ve de olamayan Ahmet Necdet Sezer milletin cumhurbaşkanı olamadı.Millet bir çok kayıblarla beraber yedi yıl kaybetti.

CHP yıllarca halkçı ve halkın partisi olduğunu söylemiş ancak icraatları bir türlü halka yansımamış ve de halk tarafından iktidara getirilmemişti.

Başbakan R.Tayyib Erdoğan bile bu parti için,'Kökü bereketsiz'diyordu.Çünkü bir bereket görülmediği gibi,sürekli yapılanlara muhalefette bulunuluyordu.

Darbeleri sürekli çağrıştırıyor,gerginlik oluşturuyordu.Ve hala hükümeti gereceklerini ifade etmektedirler.

Bütün bunlar Atatürkçülük ve Laiklik perdeleri altına sığınılarak yapılmaktadır.

Böylece;Atatürkçülük ve Laiklik sorgulanmalıdır.

Milletin ayağında altı pranga olup,maddi ve manevi yükselişini engelleyen faktörlerden biri de Atatürkçülük ve Laiklik perdeleridir.

Perdeler aralanmalı,yüzler ortaya çıkarılmalıdır.

Atatürkçülük bu milleti taşıyamamakta,geleceğe götürememektedir.

Toplumsal kavga Atatürkçülük ve Laiklikten çıkmaktadır.

Ya kavga edenler sorgunlanmalı ki şimdiye kadar hep öyle yapılıp bir netice alınamadı veyahut kendisi için kavga edilen Atatürkçülük ve Laiklik sorgulanmalıdır.

Atatürkçülük menfi özellikle keyfi uygulamalara alet edilmektedir.

1970'lerde binlerce kominist,sosyalist,Maocu,bir çok farklı hiziplere sahip insanlar;1980'den bu yana Atatürkçü oldular ve onun koruyucu kanunu altına sığınıp her türlü menfiliğe imza attılar.

Sonuç ne mi oldu?

Bu insanlar Türkiyenin en zenginleri sırasına girdi,medyada yer aldı,makam ve mevki sahibi oldular.

Laiklik,irtica,cumhuriyetçilik gibi kısır döngüler içerisinde milleti döndürdüler.

Atatürk milliyetçiliği aynı zamanda yavaş yavaş kürt milliyetçiliğinin palazlanmasına zemin hazırladı.Dünyada da milliyetçilik kavramlarının gelişmesine ve içimize girmesine sebeb teşkil etmiş oldu.

Atatürkçülük altında Atatürke aid olmayan çok uyduruklar uyduruldu..millet durduruldu.

Atatürkçülük zemininden bu millet çıkarılmalıdır.Aksi takdirde küreselleşen şu dünyada dünya ile entegre olamayacak,içindeki tartışma ve kargaşayı dışarıda da sürdürecektir.

Atatürkçülük İslam dünyası ile soğuk olduğu gibi,batı dünyasıyla da uyumlu değildir..bir de dayatılma inatçılığında bulunaraktan…

Atatürkçülük umuma kabul ettirilemez.Kişisel bir tercih sebebidir.Türkiyenin bir asır önceki fikri sembolünü bir asır sonraki zamanımızda ve şartlarında temsil ve sembolize edemez.

Hele hele Atatürkü despot göstererek,onu 5816 sayılı kanunla korumaya çalışmak,dünyada eşi görülmemiş hukuk dışı bir uygulamadır.Bu aynı zamanda Atatürke ve onun görüşlerine,ideolojisine güvenmeme,onun üzerinde şüphelerin uyandırılmasına sebeb olmaktadır.Dünyada benzeri olmayan bu durum kaldırılmalıdır.

Anayasa hukukçusu Prof.Zafer Üskül'ün:"Anayasa kemalizmden arındırılmalı'yani'Anayasada Atatürk milliyetçiliğine,ilke ve inkilaplarına gerek yok'sebeb olarak da;'İdeolojik anayasa olmaz'sözü hukuk çevrelerinden büyük destek aldı.

Zira iki de bir yapılan ihtilaller,-ordu-millet,cumhurbaşkanı-hükümet,ordu-hükümet çatışmaları hep zihinlerde mevcut,hayali bir ideolojinin korunması uğruna gösterilen sert reflekslerdir.

Devletin fikir şablonu haline getirilen altı ok;içte ve dışta çatışmayı sürdürüp,gelişmeyi engellemektedir.

Bunların zayıflaması ve milletin önünden çekilmesinde,gelişim kendini hemen göstermektedir.

Hele hele laik bir devlette Atatürkçülüğü,inanılması mecbur bir din olarak sunmak,halk iradesine bir müdahaledir.

Vatanın kurtarılmasını bir kişiye yüklemek,diğer hizmeti geçenlere bir zulümdür.Bunda Edirneden Karsa,Hindistandan Arabistana herkesin bir katkısı vardır.

Toplumun Atatürk hakkındaki nabzını tutmaya çalışanlar,önce silahla tehdit etmekte,ondan sonrada zoraki –evet-dedirttirdiği için sağlıklı bir kanaat oluşmamaktadır.

Atatürk geçmişe aid önemli değerleri tashih yoluna gitmeden bir çırpıda ortadan kaldırmış tıpkı o zaman 17 milyonluk Türkiye bir gecede cahil kalmış,geçmişini okuyamayan,boşlukta kalan ve hala o boşluk doldurulamayan bir toplum oluşturmuştur.

Hem Osmanlının mirası üzerine oturup,hem de ona aid izleri silmeye çalışmak ne kadar makul ve isabetlidir?Varın aklınıza ve vicdanınıza danışın?

Kominizm ideolojisini baskı ile uygulayan Rusya çöktü.Kemalizm aynı durumla karşılaşmadan önce değerlendirmeye alınmalı,milletin üzerinde bir baskı aleti olmaktan çıkarılmalıdır.

Atatürk veya Atatürkçülük sağlam zeminde tartışılmalı,faydalı olanlar alınıp,faydası olmayanlar terk edilmelidir.

Belgeler ve bilgiler konuşmalı,körü körüne bir sevgi,zoraki bir saygı ortamından çıkılmalıdır.

Atatürkçülük sıfatımızla ne doğu,ne de batı bizi kabul etmiyor.

Gelişen çağa ayak uyduramayanlar,ayaklar altında kalmaya mahkumdurlar.

Mehmet ÖZÇELİK

MİLLİ EĞİTİMDE NELER YAPILMALI?

-Reform,değişim,gelişim,yenilenme,düzeltme.
-Resmiyetten öte tam bir samimiyet
-Cd,broşür,kitap destekli eğitim olmalı.Öğretmen sürekli güncellenmeli,bilgi transferine açık olmalı.
-Öğretmen evleri,araştırma ve konferans merkezleri haline getirilmeli,oyundan ve oyuncaklardan kurtarılmalı.
-İlk defa bu sene eğitime ilk günden başlandı veya başlar gibi oldu.Baştan eğitim ciddi tutulmalı.
-Öğretmen performansı arttırılmalı.
-Müfettişler araştırma elemanları olmalı.Sürekli araştırma yaparak,birinci kademe ve branş öğretmenlerine araştırmalarını sunmalı.
-Okul müdür ve muavinler üç seneliğine öğretmenler tarafından seçimle iş başına gelmeli,hizmet etmesi sağlanmalı.
-Milli eğitim müdürleri,müdürlerin seçimiyle iş başına gelmeli,siyasi kanalla değil,başarılarıyla iş başında olmalı.
-Bakanlık her ay öğretmene hazırlanan kitap,dergi ve cd-lerde desteğini sürdürmeli.
-Öğretmenlere sene başı göstermelik eğitim ödeneği yerine,işçilere yılda dört kereye varan ikramiye gibi,hiç olmazsa bir maaş ile destek olunmalı.
-Öğretmen direk icra makamında bulunup,sınıftaki başarılı öğrencileri değerlendirmeye alabilmeli ve ona imkanlar sağlayabilmeli.
-Öğrenciler sürekli aktif hale getirilmeli,proje ve performans ödevleri göstermelik değil,heyet tarafından değerlendirilmeli,kıymet kazandırılmalıdır.
-Sene başlarında bakanlık tüm öğretmenlere,konularda eklenmeye açık;yıllık,günlük ders kitapları ve ek bilgilerle donanımlandırılmalı.
-Teknoloji okullardan sınıflara kaydırılmalı,öğretmenlere cazib hale getirilerek diz üstü bilgisayar verilip,internete bağlanma ortamı oluşturulmalıdır.
-Öğrenci kitapları gibi,öğretmenlere de setler verilmeli.
-Sürekli eğitimin kalitesini arttırmak için öğretmen görüşlerine baş vurup,uygulamaya koymalı.
-Öğretmenleri en çok bıktıran ve sıkıntıya sokan,sınıftaki 3-5 öğrenci;veli-okul idaresi-öğretmen ve rehber öğretmen dörtlüsüyle bir an evvel sonuçlanmalı,aksi durumda sınıf veya okul değiştirmelidir.
-Sınıfların kalabalıklığı,öğrencilerin derslerdeki ilgisizliği ve yaptırımın olmaması öğretmenin harcanmasına sebeb olmaktadır.
Bu durumda eğitimi 12 yıla çıkarıp mecburi yapmaktansa,mezun olanların bir işe yaramalarını,bir işe girmelerini sağlayacak zemini hazırlayarak,derse mecburiliğini arttırmalı,öğretmeni daha fazla harcamadan kurtararak,daha fazla yararlı olmasını sağlamalıdır.
Öğretmenler gerektiği gibi faydalı olamadıkları gibi,öğrencilerde gerektiği gibi öğretmenlerinden yararlanamamaktadırlar.
-Öğrenci sürekli notlarla,broşür gibi özet bilgilerle desteklenmeli,dosya tutmaları sağlanmalıdır.
-Branşlaşmaya,meslek alanında gelişim ve eğitime ağırlık verilmelidir.
Aspirin öğrenci uygulamasından,belli hastalıkları tedavi eden ilaç öğrenci uygulamasına gidilmelidir.
-Çalışan öğrenci ile çalışmayan öğrenci eşit durumda olmamalı,farklı açıkça görülmelidir.
-Öğrencilere sürekli test yapılmalı,test edilmeli.

-Öğrencilere sürekli rehberlik yapılmalı,rehber öğretmenleri resmiyetten kurtarılıp aktif hale getirilmeli.
- Öğrencilerin evde nasıl çalıştıkları sorulmalı.Yazılı kağıtlardan iyi ve kötü olanlar velilere gönderilip imzalatılmalı..
-Kalite yöntemini artırmak,öğrenci kalitesini yükseltmek,bunun için de ortaklaşa kararlarla,ben yerine biz kararı alınmalı.Sanayideki kaliteyi arttırma gibi,öğrenci ve eğitime de yansıtılmalı.Eğitimin üretimini arttırmalı.Toplam kalite yönetimini arttırmada ortak kararlar almalı.Herkesin katılımını sağlayıp başarıyı arttırarak, rekabet,kabiliyetleri ortaya çıkarma ve tüm yatırımları insan üzerine yapmak.
-Öğrencilere verilenler okulda kalmamalı,evde de devamı sağlanmalı.Ayda en az bir kitap bitirmeleri mecburi edilmeli.
-Eğitimde gönüllülük esas olmalı,zorlama olmamalı.Mecburi eğitimden ziyade,okuma istekli olarak mecburi hale getirilmeli.Tıpkı 'Haydi kızlar okula kampanyası'yla, trilyonlar harcanarak okula gönderme yönteminden önce,İmam-Hatib veya buna benzer meslek yerleri açılarak,orta bölümlerinden itibaren cazib hale getirilmeli. İnsanlar kızlarını ve oğullarını İmam-Hatibe yazdırmak için bir çok kimseyi devreye koyuyorlardı.Şimdi ise bu hal kayboldu.İşte kaybolan veya kasıtlı olarak kaybedilen uygulama geri getirilmeli,o canlılık sağlanmalı.
-Eğitim deneme tahtası olmaktan kurtarılmalı,deneme yanılma yönteminden kurtarılmalıdır.
-Eğitim maneviyat ağırlıklı olmalı.Bediüzzamanın Risale-i Nur eserlerini bir arada okuyan yüzlerce kimseden çıt çıkmazken,20 kişilik sınıfı kontrolde bile problemler olmakta,gürültü eksik olmamaktadır.Buradaki ruh eğitime yansıtılmalı.
-*Öğretmenlerin her biri Prof. olmalıydı.25-30 sene sürekli anlatıyor.Neden olmuyor ve değiller!Olanlarda anlattıklarından dolayı değil,hariçten kendi gayretleriyle olmaktadırlar.Milli Eğitim öğretmenlerin önüne böyle bir imkanı açmıyor.Üniversitelerle bağlantı kurup,öğretmenlerin kariyer yükseltme yolunu açmıyor.Ortada bir kopukluk var!**
-Ders kitapları öğretmenlere ne vermiştir?Katkısı nedir ve kaçta kaçtır?
Okul biter bitmez kitapların hemen toplanması,yakılması veya atılmasından anlaşılmıyor mu?
Öğrencilere katkısı nedir?Derslere katılımları ve öğrenmedeki ilgisizlikleri neyin ifadesidir?
-Neden suçlar okuyan kesimde daha çok ve büyük oluyor?Bu umumi kural olmasa da görünen o.Sebebi görmemezlikten gelinmemeli,ciddi olarak araştırılmalıdır.
-Eğitim rejimi korumaya yönelik veriliyor,gelişmeye ve düşünmeye yönelik yapılmıyor.Mesela;'Ders kitaplarında Atatürkçülük konularına eksik yer verildiği tespitinin ardından Milli Eğitim ile TSK arasında varılan mutabakat sonucu ders kitaplarına subay denetimi başlıyor...'Sürekli bir şeylerden bir kısım kimselerden şüphe duyuluyor.
Din dersinin seçmeli olması istenmekte,yüzde doksan dokuzun ihtiyacı yüzde bire feda edilmektedir.

Mehmet ÖZÇELİK

MODERNİZM VE İSLAM

***İslâmiyet tekâmül dinidir.İki günü eşit olmayı zarar kabul eder.Meşruiyet çerçevesi dışına çıkılmadıkça,yapılan her türlü girişimi olumla karşılar.Kişinin ancak çalışması olduğuna işaret eder.**

Köyde veya medeniyetten mahrum bir ortamda yaşamak,kabirde yaşamak gibidir.

Medeni olmak ise,kabalıklardan yontulmak,zerafet kesbetmektir.

Modern olmak ise,kişinin zamanın gelişimine uygun yetişerek,asrın gerisinde kalmamaktır.Asrın icablarını meşru dairede yerine getirmektir.Bir derece donanımdır.

***Modernizm ve islamın ve müslüman cemaatların buna bakışı ise müsbettir. Münferid çıkışlar bir hüküm ifade etmemektedir.**

Madde asıl ve esas değil,tebeidir.Manaya yardım etmektedir.

Bediüzzaman bir yandan materyalizmin kalesini yıkarken diğer yandan da maddeye kendi kimliğini kazandırmıştır.İslamın terakkisinin maddeten terakkiye mütevakkıf olduğunu belirtmiştir.Bu bir yönüyle maddenin de mana gibi fethidir.

1980 öncesi sağda ve solda fikir adamı vardı,fikir mücadelesi sürmekteydi.80-den sonra olmayan sol fikir söndü yerini sefahet ve fuhuş sektörü ile sağ kesimin maddi ve teknolojik gelişimi başladı.Sol gelişime kapandı,Atatürkçülük gibi perdeler altında varlığını sürdürmeye aldı.

İdeolojik bir görüş olarak benimsemekten ziyade,slogan aracı oldu.Buna paralel olarak maddi imkanlardan faydalanma yolu da kaçırılmadı,yapılan fakirlik edebiyatı şahısların ferdi zenginliğine dönüştü.

Sol hep gelişmeye kapalı kaldı..şimdilerde de olduğu gibi..zira gelişim ancak manevi gelişimle mütenasibtir.

Atatürkçülük-laiklik-irtica gibi kısır döngü içerisinde dönmüş,meçhule kurşun sıkılmıştır.

Gelişime açık olan İslamiyet ve zaman içerisinde kendisine bu imkan ve yol açılan Müslüman bunu değerlendirmiş,madde ile manayı beraber götürmüştür.

Ortada kalanlar ise göbek altı edebiyatı yaparak,hayatını gereksiz harcamalarla harcamışlardır.

Uzlaşmacı bir tutum yerine kavgacı bir tutumla bu kapalılıklarını sürdürmektedirler.

Gelişimin kapısı olan internette iki site birbiriyle yarışmaktadır;Dini siteler ki gayet çoğunluktadır.Hayatta kendisini ifade edemeyen ve engellenen Müslümanların soluk ve nefes borusu olmuştur.Yıllardır nadasta kalan birikimlerini burada sergilemişlerdir.

Diğeri ise fuhuş siteleri,bunlarda ortada kalıp belli fikri olmayan veya gençlik heveslerini tahrik ederek,hayvani duyguları öne çıkarmaktadır.

Modernizmle materyalizm aynı şeyler değil,tam tersine taban tabana zıt kavram ve düşüncelerdir.

Her şey bilime dökülecek diyen Bediüzzaman,bilime sahib olanın kazanacağını da belirtmiştir.

Aklı aydınlatan fen ilimleridir,kalbi aydınlatan Din ilimleridir diyen Bediüzzaman,bu zamanda bu iki insan değerini canlandırmış,bir yönüyle barıştırmış,bir yönüyle ortak hareketlerini sağlamıştır.

Uzun zamandır birbiriyle küs olan madde ve mana,akıl ve kalb birleşerek gerçek modernizmi ve gerçek medeniyeti tesis etme yolunda yürümektedir.Bunu eline alanlar hedefe ulaşırken,bundan uzak olan zihniyet ve uygulamalarda yolda kalmaya ve yola dökülmeye mahkumdur.

Aklı vahyin kaynaklarından mahrum bırakanlar,hayat oksijeninden mahrum kalıp bunak ve bunamaya mahkum olmuşlardır.

Akıl ve kalb ittifakı Allahın kelam sıfatından gelen Kur'an-ı ile,kudret sıfatından gelen tabiatı okumak ve sentez yapmaktır.

Fethullah Gülenin tesbitinde belirttiği gibi;Aklı öne çıkaran Mu'tezileye adeta bir tepki olarak çıkan Eş'ariye mezhebi biraz daha kaderci bir düşünceyi ortaya koymuş,birinin ifratına diğeri tefrit hareket ile cevab vermiştir.

Hanefi mezhebine mensub olanların çoğunun itikattaki mezheb imamı olan Maturidi ise ikisinin orta yolu olan vasatı takib ederek,insanın cüz-i iradesini ve kaderin külli iradesiyle mezcetmiş,dengeyi bulmuştur.

Mesela;İmam-ı Eş'ariye göre,kâfir ibadetten de ayrıca mükellef olduğundan,ayrı ceza görür.Maturidiye göre ise;kâfir ibadetten sorumlu değildir.

Maturidinin ki burada akla daha yakın.Zira önce iman olacak ki onun gereği olan ibadet olsun.Yani önce kayıt olacak ki,daha sonra derslerden sorumlu tutulabilsin. Okula kaydolmayanlara,kaydolmama cezası verildiği gibi,ayrıca birde derse girmeme cezası verilmemektedir.Kaydolmayanı hangi derslerden ve nasıl sorumlu tutacaksınız? Kaydolmamış ki…Onun cezası yeter.

Bugün dünyada Müslümanlar modernizme,teknolojiye açık olmakla kalmamış, onu yönlendiren kesim olmuştur.

Bu da mabuda ibadet yolunda,mabedin imarıdır.

Plutharkos,eski yunan düşünürü der:"Dünyayı dolaşınız;duvarsız, edebiyatsız, yasasız,servetsiz,kentler bulacaksınız.Fakat mabudsuz ve mabedsiz bir kent bulamayacaksınız."

Mehmet ÖZÇELİK
8-6-2007

NAMAZ NEDİR ?

-Namaz; Allah'ın bir emridir.
-Namaz;Allah'a karşı kulun borcunu ödemesidir.
-Namaz;Dinin direğidir.
-Namaz;Allah'ın sonsuz nimetlerine karşı bir şükürdür.
-Namaz;İnsanı doğru yola iletir.
-Namaz;Gözün nuru,kalbin sevinci,aklın istikametidir.
-Namaz;Maddi ve manevi yönden temizlenip,arınmaktır.
-Namaz;Bütün ibadetlerin özüdür.
-Namaz;Kalbin nuru,imanın alametidir.
-Namaz;İnsanın Allah huzurunda olup,devamlı gözetildiğini hatırlamasıdır.
-Namaz;İslâmın ilk ve temel şartıdır.
-Namaz;İnsanın vazifesini yapmasından dolayı huzurlu olmasını sağlar.
-Namaz;Kur'an-ın ve Peygamberimizin yolundan gitmeyi sağlar.
-Namaz;İnsana mükâfat olarak cenneti kazandırır.
-Namaz;İnsanın mükemmel bir insan olmasını sağlar.
-Namaz;İnsanı güzel ahlak sahibi yapıp,kötülüklerden ve kötü ahlaktan korur.
-Namaz;İnsanı cennet ümidiyle doldurup,Allah'ın rızasını kazandırır.
-Namaz;İnsanı cehennem korkusuyla günahlardan kaçındırır.
-Namaz;Ebedi âhiret hayat yolcusunun bir biletidir.
-Namaz;Sırat köprüsünden geçilmesini sağlayan bir buraktır.
-Namaz;İnsanı boğulmaktan kurtaran bir can simididir.
-Namaz;Toplumda zengin ile fakirin,alim ile cahilin kaynaşmasını sağlar.
-Namaz;İnançlı insanların işidir.
-Namaz;Dertlerin dermanıdır.
-Namaz;Bütün iyiliklerin kaynağıdır.
-Namaz;Müslümanın süsü ve değeridir.
-Namaz;Yalvarış ve yakarıştır.
-Namaz;Kabrin nuru,ebedi ahiret yolunun azığıdır.
-Namaz;Mü'minin beratı,kurtuluş ve güveni ve güvencesidir
-Namaz;Mü'minin şanı ve şerefidir.
-Namaz;Mü'minin mi'racıdır.
-Namaz;Kul olmanın bir gereğidir.
-Namaz;İnsanın yaratılış ve dünyaya gönderiliş amacıdır.
-Namaz;Ruhun gıdasıdır.
-Namaz;İnsanın meyvesidir.
-Namaz;Ruhun ve kalbin ve aklın büyük bir rahatıdır.
-Namaz;Allah'a şükür ve hamdetmek için emredilmiştir.
-Namaz;Zahmet değil,rahmettir.
-Namaz;Allah'a sığınmadır.
-Namaz;Geçici dünyada,ebedi hayatı kazanma sebebidir.
-Namaz;En büyük dua,en büyük ibadet,ibadetlerin özü ve özetidir.
-Namaz;İmandan sonra ilk görev,ilk sorgudur.
-Namaz;Mânevi yüksek makamlara çıkma yoludur.
-Namaz;Allah'a en yakın olma yoludur.
-Namaz;Hayata ve tüm ibadetlere bir anlam ve değer katmaktadır.
-Namaz;Allah'ın kuluna olan en büyük hediyesidir.
-Namaz;Bir ihtiyaçtır.

MEHMET ÖZÇELİK

NEREYE GİTTİLER

Herkes inandığı yere..inanmama da bir inanmadır.İnançsızlığı kendisine inanç edinmiş.

İnanmış olanın gideceği yer bellidir.İnşaallah inandığı yer olan cennete gidecektir.

İnanmayan ise elbette inanmadığı şeyi elde edemeyecektir.Hem de adil olur mu?İnanmadığı şey kendisine verilsin?

"Sizden önce nice (milletler hakkında) ilâhî kanunlar gelip geçmiştir. Onun için, yeryüzünde gezin dolaşın da (Allah'ın âyetlerini) yalan sayanların âkıbeti ne olmuş, görün!"[598]

İlahlık taslayan Fir'avun şimdi nerede?

O çok azıtan[599]

İnsanlara ibret olsun diye sadece iskeleti kalmadı mı?Kendisi nerede?

Son nefeste inanmadığını söylediği ilahının yanında değil mi?

"Ve İsrailoğullarını denizden geçirdik. Fir'avun ile askerleri ise zulmen ve adaveten onların arkalarına düşmüşlerdi. Nihâyet ona boğulmak yetişince dedi ki: «Ben İsrail-oğullarının imân etmiş olduklarından başka ilâh olmadığına muhakkak ki imân ettim ve ben de müslümanlardanım.

(O'na denildi ki,) «Şimdi mi? Ve sen muhakkak ki, evvelce isyan etmiş ve müfsidlerden olmuş idin.

«Artık bugün senin cesedini kurtaracağız, Tâ ki, senden geridekilere bir ibret olasın. Ve şüphe yok ki, nâstan birçokları Bizim âyetlerimizden elbette gâfillerdir.»[600]

O eziyet edenler,küfür ve günah bataklığında hayatını geçirenler şimdi neredeler.Bir çukurdalar!Başka nereye gidecekler,hangi özellikleri onları farklı kılacak?Elbette gidecekleri yer,inanmadıkları yerdir!

Gidenler neredeler?Ebu Leheb Tebbetle kıyamete kadar lanetlendi.

"Ebu Leheb'in elleri kurusun; kurudu da! Malı ve kazandığı kendisine fayda vermedi. Bir alevli ateşe girecektir. Eşi de; odun hamalı. Boynunda bükülmüş bir ip olduğu halde (ateşe atılacaktır)."[601]

Hani ilahlık taslayan,[602]kendisinden başka ilah tanımayan[603]

"Firavun: Ey Hâmân, bana yüksek bir kule yap; belki yollara, göklerin yollarına erişirim de Musa'nın Tanrısı'nı görürüm! Doğrusu ben onu, yalancı sanıyorum, dedi. Böylece Firavun'a, yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı tamamen boşa çıktı."[604]

"Nihayet Allah, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden bu zatı korudu, Firavun'un kavmini ise kötü azap kuşatıverdi."[605]

"Onlar, sabah akşam ateşe arzolunurlar. Kıyamet kopacağı gün de: «Firavun hanedanını azabın en şiddetlisine tıkın!» (denilecektir)."[606]

"Biz de onu ve ordularını tuttuk denize fırlatıverdik. Bak şimdi o zalimlerin sonu nasıl oldu?"[607]

---

[598] **Ali İmran.137.**
[599] **Taha.24,43,Necm.17,Naziat.17,37.**
[600] **Yunus.90-92.**
[601] **Tebbet.1-5.**
[602] **Naziat.24.**
[603] **Kasas.38.**
[604] **Mümin.36-37.**
[605] **Mümin.45.**
[606] **Mümin.46.**
[607] **Kasas.40.**

“Karun'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da (helak ettik). Andolsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Halbuki (azabımızı aşıp) geçebilecek değillerdi.”[608]

“Onlardan önce, Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı.”[609]

“Sana Musa ile Firavun kıssasından bir kısmını iman edecek bir topluluğa ibret olsun diye, bütün gerçeği ile okuyacağız.”[610]

“Çünkü Firavun, o yerde baş kaldırmış ve halkını fırka fırka edip arkasına takmıştı; onlardan bir grubu ezmek istiyor; oğullarını boğazlatıyor, kadınlarını hayata atıyordu. O kesinlikle bozgunculardandı.”[611]

“Bütün o debdebeler onun azabını arttırmak için idi.

“Musa dedi ki: «Ey Rabbimiz,sen Firavun'a ve adamlarına,dünya hayatında zinet, ihtişam ve nice nice mallar verdin; ey Rabbimiz, yolundan saptırsınlar diye mi? Ey Rabbimiz, mallarını sil, süpür ve sıktıkça sık ki,o acı azabı görmedikçe iman etmeyecekler.»[612]

Kur’an-da Fir’avundan çokça bahsedildi,insanlara ibret olsun diye.Ancak o hiç hayırla yadedilmedi.

Fir’avn,Nemrut,Karun,Şeddat,Deccal,Süfyan,Zulmedenler şimdi toprak altında azab çekiyorlar.

Karun gibi olmayı halktan bir kısım temenni ediyorlardı.Sabah kalktıklarında Karun ve hazinesi yere batmış olunca,yazıklar olsun bize,neyi temenni ediyormuşuz diye esef duydular.İlim sahibleri müstesna idi.[613]

Karunda aynı dönemde yaşamıştı.Ancak oda Fir’avunun halinden dersler çıkarmamıştı.

Peygamberler ve onların yolunda olanlar hep hayırla yâdedildiler, unutulmadılar,gönüllerde yaşadılar.

Zulmedenler,insanlığa ihanet edenler şimdi kabirlerinde,hesap vermek üzere azab içindeler.Tüm bahanelerin kalktığı,dönüşün olmadığı,geçerli akçenin bulunmadığı bir yerdeler.

Haram ile hayatını geçirenler mallarını başkaları için biriktirdiler,kendileri ise onun hesabını vermekteler.

Yazıklar olsun!

Kimlere?

Gidenlerin hangi durumda,nasıl ve nereye gittiklerini hala anlamayanlara! Gideceği yeri bilemeyenlere!Geldiği yerden habersiz olanlara!Bütün bu geliş gidişlerden bir mâna çıkaramayanlara!

Mehmet ÖZÇELİK

---

[608] **Ankebut.39.**
[609] **Sad.12.**
[610] **Kasas.3.**
[611] **Kasas.4.**
[612] **Yunus.88.**
[613] **Kasas.76-83,Ankebut.39,Mümin.24.**

NİÇİN TESETTÜRE KARŞILAR?

-Evvela her şeyin başı olan cehaletten çünkü bilmez.
-Ahmaklıktan çünkü bilmediği ve sormadığı gibi,bilmediğini de bilmez.
-Şahsi menfaattan çünkü sektöründeki müşteriler azalacak.
-Dini ve Kur'an-ı bilmemekten çünkü yıllarca bir ihmal ve yasakların kötü meyveleri derilmektedir.
-Kaos yani fitne,fesat ve kargaşanın ehlidirler çünkü kargaşa onların tinetlerinde vardır zira arı su içer bal akıtır,yılan su içer zehir akıtır.
-Muhalefet olsun çünkü muhalefetten başka üretecek sermayeleri yoktur.
-Yanlış öğretilmiş çünkü doğrusunu bilmiyor ve öğrenmiyor.
-Haindir çünkü niyeti halis ve samimi değildir.
-Yaşamıyor çünkü onun ızdırabını duyuyor,hatırlıyor ve hissediyor.
-Hissetmemek için çünkü örtülü olan kendisine bir şeylerin mesajını veriyor.
-İş bununla bitmiyor çünkü başka sorumluluklarda var.
-Vehim çünkü kendisinin de örtünme zorunda bırakılma korkusunu yaşıyor.
-Cahiliye adeti çünkü alışageldiğini terk edemiyor.
-Âhirzaman çünkü âhirzamanda insanın değil amelini,imanını koruması dahi ateşten gömlek ve el ile kor ateşi tutmak gibi olacak.
-Alınan eğitimden çünkü eğitim yeterli derecede aklı bile aydınlatmazken,kalbi aydınlatmada yılların ihmalini ve ürününü dermektedir.
-Çevre baskısı çünkü kendi çevresini öyle görmüş,çevresini aşamamış.
-Medya baskısı çünkü hep yıllardır menfi yayın yapmış,sapmış ve saptırmış.
-Âile baskısı çünkü aile istemiyor,ailesini aşamıyor.
-Devlet baskısı çünkü devlet menfi politikası gereği,sistemi öyle işlemiyor.
-Dış güçlerin baskısı çünkü problem ve kavganın bitmesini istememektedirler.
-Şeytanın ve nefsin aldatmasıyla hayatı hep aynı görüyor çünkü öleceğini düşünmüyor.
-Ortak arıyor çünkü hırsızlık yapan onun acısını hafifletmek için bir parçada başkasına verir ve onunda ortak olmasını sağlar ta ki suçu azalsın.
-Örtüyü sadece ihtiyarlara ve belli kesime hasrediyor çünkü nenesi de öyle yaşlanınca giymiş,artık dünya ve eğlenceleri ile bağlantısı kesilmiş.
-Kur'an ile yaşamamış,İslam ile kaynaşmamış çünkü kıblesini şaşırmış.
-Amelle önemsememiş çünkü dini sadece kalbden ibaret olarak düşünmüş.
-Allah affeder demiş çünkü azab edeceğini hesaba katmamış.
-Fuhuş sektörünü işletmekte çünkü sektör iflas edebilir,gelir kaynakları azalıp bitebilir.
-Örtü hayanın simgesidir çünkü günaha manidir.
-Tarih bilinci yetersizdir çünkü tarihi doğduğu günden itibaren ve öğretildiği kadar bilmektedir.
-Allah dininin bir emrini böyle tesis etmektedir çünkü dolaylı yoldan öğrenilmektedir.

MEHMET ÖZÇELİK

ÖĞRENCİLERİN ÖĞRETMENLERDEN İSTEDİKLERİ VE ANKETLER

1-Öğretmen dersi iyi anlatmalı.
2-Arkadaş gibi davranmalı.
3-Kötü davranmamalı,dövmemeli,ikaz etmemeli.
4-Sınıfla ilgili problemleri çözmeli.
5-Çok not kırmamalı.
6-Okulun genel eğitim ve öğretimi iyi olmalı.
7-Labaratuvar,zengin kütüphane ve güzel bir kantin olmalı.
8-Öğrenciyi dövmeden ziyade,disipline vermeli.
9-Görgü,edeb,ahlak kuralları öğretilmeli.
10-Uzun boyluca derdimiz dinlenilmeli.
11-Okulda yeterli doküman bulunmalı.
12-Dersler öğrencinin anlayacağı şekilde anlatılmalı.
13-Öğrenci sıkılmamalı.
14-Öğretmen düzenli-tertipli olmalı.
15-Her öğretmen kendi branşına girmeli.İlk okul öğretmenleri diğer sınıflara girmemeli.
16-Güler yüzlü olmalı.
17-İyice öğretme yoluna gidilmeli,kaynak ve notlarla her şey öğretilmeli.
18-Futbol sahası yapılmalı.
19-Fedakarlık gösterilmeli,dersler sevdirilmeli.
20-İdare bizimle ilgili duyuruları bizlere hemen duyurmalı.
21-İfade özgürlüğü olmalı.
22-Kusurlar yüze vurulmamalı.
23-Anlamamızı sağlayıcı tekrar yapılmalı.
24-Ara sıra ara verilmeli.
25-Okullarda bilgisayar olmalı.
26-Disiplin eksikliği giderilmeli.
27-Dikkat etmemiz gereken şeyler tekrar edilmeli.
28-İngilizce ve Din Dersi saatleri arttırılmalı,İş Eğitimi bir saate indirilmeli.
29-derse girmeden önce öğretmen öğrencilerle selamlaşmalı.
30-Derse zamanında girilmeli.
31-Sınıftaki eksikliklerin giderilmesine çalışılmalı.

ÖĞRETMEN NELER YAPMALI:

1-Derse hazırlanmalı,hazırlıklı girmeli.
2-Öğrencilere sorular sormalı,kendisine soru sorulmasını isteyip,birkaç dakikayı genel soruları cevablamaya ayırmalı.
3-Başarısızlıkların ve başarısızların nedeni tesbit edilmeli.
4-Rehberlik servisi ve rehber öğretmenlerle diyalogları sıkça yapmaları sağlanmalı.
5-Öğrencileri sürekli geleceğe hazırlamalı.
6-Ayda bir öğrencileri kontrolden geçirdiğimiz gibi,kendimizide bir kontrolden geçirmeliyiz.
7-Yakınlık göstermeli,dinlemeli ve dinlenilmeliyiz.
8-Sevgiyle yaklaşmalı,iyi davranmalı,bazılarıyla ilgilenip bazılarını terk etmemeli.
9-Derste sessizlik sağlanmalı,dersi işleyecek ortam hazırlanmalı.
10-Herhangi bir yanlışlıkta herkes cezalandırılmamalı.

11-İlgi-Bilgi-Sevgi verilmeli.
12-Kaba davranılmamalı,derse iştirak sağlanmalı,ilgi olmalı.

ANKET – 1 –

60 Kişilik 6.sınıflarda yapılan bir ankette:
1-İstediğiniz ve sevdiğiniz meslek nedir?Ne olmak istersiniz?
24 puanla Öğretmen,9 puanla Doktor,ve diğer mesleklerden;Marangoz, Polis,Avukat,Sivil polis,Kaportacılık,Hemşire,Sanatçı,Futbolcu,Şirket sahibi,Bilgisayar Mühendisi,İlkokul öğretmeni,Komutan,Sağlık memuru olmak istenilmektedir.

2-Toplumun neye ilgi duymasını istersiniz?
10 puan ile Eğitim ve Öğretmenliğe,temizliğe,yardıma,doktorluğa,dürüstlüğe,yararlı olmaya,sevgiye,sanata,demokratlığa,çevreye,her şey ilgi;siyasetlesağlığa,barışa…

3-Eksikliğini düşündüğünüz meslek nedir?
10 puanla Doktorluk,7 puanla Öğretmenlik ve diğer;fabrikasızlık,bütün meslekler,itfaiye,berberlik,polislik,mühendislik,çaycılık,işçilik,sanatçılık,hemşirelik,marangoz,ormancı,tarımcılık,spor,toprak mühendisi,tamirci,okumak,müteahhitlik…

4-Meslek edinme konusunda neler teklif edersiniz?
6 puan ile Dürüstlük,3 puan ile Helal parası olan meslek,en güzeli,sanat,beceriklilik,halka kulak verilmeli,yardım,öğretmenlik,doktorluk.

NOT:1-İstenilen ve sevilen meslek önce Öğretmenlik,sonra Doktorluktur.
2-Eğitim ve öğretmenliğe ilgi duyulması istenmektedir.
3-Eksikliği hissedilen Doktorluk ve Öğretmenlik üzerinde durulması istenmektedir.
4-Kazancın helal ve dürüstçe olması teklif edilmektedir.

MEHMET ÖZÇELİK
2005-2006

OHH BEE…İYİ Kİ OKULLAR KAPANDI!..

Oh be iyi ki okullar kapandı,artık oynayabilir,seyahate ve tatile çıkabilirim..vs.vs..

Acaba yüzdeliğe vurduğumuz zaman -oh be- demeyen insan yani özellikle öğrenci-öğretmen sayısı ne kadardır?

Diğer bir ifadeyle –Keşke kapanmasaydı-diyen öğrenci-öğretmen sayısı ne kadardır?

Çünkü birinci derecede işin sıkıntısını çeken bu iki gruptur.

O halde ortada bir hatta bir değil bir çok problem var demektir.

Zira insan sevdiği veya kendisine katkısı olan bir şeyin bitmesini pek istemez.

İsterseniz bu problemlere başlıklar halinde bir göz atıp,muhakeme edelim;

MEB;

***Hayata hazırlamıyor.**
***Rejime eleman yetiştiriyor,rejim muhafızları yetiştirerek,muhaliflerini ayrıştırıp, onlarla çarpıştırarak kendini muhafazaya çalışıyor.**
***Her şey olmasını sağlayıp,hiçbir şey olmuyor.**
***Birey kabiliyeti esas alınmıyor.**
***Tek torna kullanılıyor.**
***Melez proğramlar kullanılarak,adından öte milli proğramlar kullanılmıyor.**
***Kendi tekeline alıp,milletin sahiblenmesinden kaçınılıyor.**
***Eğitmiyor,üğütüyor.**
***Stres içerisinde harcıyor.**
***Yenilenmiyor,güncelleme yapmıyor.**
***80 yıl önceki demode proğramlar kullanılıyor.**
***Tüm eğitimcilerin katılımı sağlanmıyor.**
***Eğitimciler bilgi ve beceri,belge,broşür,cd-lerle desteklenmiyor.**
***İstekli eğitim değil;zorlu,zoraki ve zorbalı eğitim uygulanıyor.**
***Değerler eksikliği ve kaybına yönelik bir eğitim uygulanıyor.**
***Toklu değil toplu eğitim,doyurucu değil tattırıcı eğitim uygulanıyor.**
***Neyi nasıl öğreteceğinin belirsizliği içerisinde deneme yanılma yöntemi uygulanıyor.**
***Azınlık memnuniyetine yönelik bir eğitim uygulanıyor.**

Belki de işin özet kısmı şudur;

Milli eğitimin en büyük problemi kendisidir ve kendisindedir.Kendisinde bulunan tevhid-i tedrisat ile sadece kendisi kısır olarak sahiblenip,başkalarının sahiblenmesine engel olmuş,70 milyonun sahibliği yerine 700 bin kişi ile sınırlanmıştır.

Okuldan aldıklarımızın kaçıyla hayatımızı sürdürmekteyiz..kaç tane hapishane kapatmaktayız..ne kadar hırsızlık ve cinayet olaylarında eksilme olmuştur..özgürlüklerdeki,hür düşüncede ne kadar mesafe almışız..ürettiklerimiz ne kadar tükettiklerimizden fazladır..neler üretmekteyiz..neden hep beyin takımı burayı terk edip gitmektedir..toplumdaki kavgayı ne kadar azaltabildik..

Belki de sayılamayacak kadar mevcut olan bu olumsuzluklar olurken,eğitim bunların neresinde kalmaktadır?

Eğitim topluma yayılmalı,rejim gölgesinden kurtarılmalı,toplum kaynaştırılarak bir rekabet ortamı meydana getirilmelidir.

MEHMET ÖZÇELİK
12-06-2008

YOKLUK VE YOK OLUŞ

Aslında yokluk ve yok oluş Nisbi ve izafi kavramlardır.Nisbet ve izafetle bilinebilir.Ney,neye göre ve nasıl yoktur.

Yok olan şeyleri var olan eşyaya nisbetle nisbetlendiririz.Yokluğun yokluğunu varlığın varlığı ile anlar ve anlatırız.

Bizler her yönüyle sınırlı varlıklarız.Allah ise zatı ve sıfatları yönüyle ezeli ve ebedi olup,öncesi ve sonrasında bir evvel ve ahir yoktur.

Zatı ve ilmi mutlak olup,herhangi bir şeyle kayıd altına alınmadığından dolayı;Allah için yok diye bir şey yoktur.Tâ ki yok olanlar onun varlığının dışında kalmış olsunlar.

Varlıkların vücuda çıkmaları tedricidir.Tıpkı merdivenin basamakları gibi.

Varlıkların bir an varlığa çıkmaları,kısa dönemde olsa bir vücud giymeleri,ebedi olarak var olmaya namzed olmaktır.Zira o şey mesela bir çiçek ise,resimlerde,hafızalarda ve hatıralarda varlığını sürdürmektedir.Tıpkı bir saniyede fotoğraf makinasına basmakla alınan bir poz,süreklilik kazanmaktadır.

Varlıklar ezeli ve ebedi arşivlerde mevcutturlar.Hadisler ışığında ifade edildiği üzere;Allah başlangıçta varlıkları karanlıkta yaratmıştır.Zaten var olmamak,karanlıkta kalıp bilinmemek demektir.

Anne karnındaki çocuk da âyette ifade edildiği üzere;üç karanlık devre ve aşamadan sonra vücud nurunu almakta ve varlığa çıkmaktadır.

Varlıkların varlık alemine çıkışları,kanaldaki borudan akan suların,dışarıya çıktığında yani varlık güneşinin altına girip aydınlandığında varlık elbisesini giymiş oluyor.

Varlıkların varlığının bilinmesi ve anlaşılması yokluğun yokluktaki varlığı iledir.Zira,-Herşey zıddıyla bilinir-kuralı gereği,varlığın varlığı yokluğun yokluğu iledir.

Cehennem olmazsa cennet lezzetsizdir.Karanlık olmazsa aydınlığın varlığı bilinmez ve ortaya çıkmaz.Acı olmadan tatlının tatlılığı tatsızdır.

Varlıklar yokluğun varlığı iledir ki bilinmiş olduğundan aslında bu yönüyle varlıklar yokluğun yokluğuna ihtiyaç duymakta,yokluğun yokluğuyla var olmaktadırlar.

Allah'ın varlığı kıyam-ı binefsihi dediğimiz,varlığının kendisinden olması,varlığının başka varlıklara dayanmamasıdır.İnsan ve tüm varlıkların varlığı ise,ezeli ve ebedi olan Allah'ın varlığına istinad edip,ayakta durmaktadırlar.

Madem Allah var,her şey vardır.O yok ise hiçbir şeyde yoktur.Her şeyin varlığı O'nun varlığı ile kâim ve dâimdir.

Aslında ölüm de hayat ve varlık gibi bir varlıktır.Ölüm yokluk ve yok oluş değildir.Sadece bir halden başka bir hale geçiştir.

Bu dünyada hayat ile ölümün arası,iki nokta arası gibidir.Oysa alemde nokta ve nokta araları bizim noktalarımızla sınırlı değildir.Tıpkı bir cümlenin tamamlanmasıyla konulan nokta,o cümleyi sonlandırmaktadır.

Ölüm;anne karnından dünyaya çıkmanın,daha gelişmiş ahrete çıkma versiyonudur.Ehli iman için dar tünelden geniş meydana geçiş iken,ehli küfür için dar bir tünele giriştir.

Hayat ise cümle ve kitaplardan oluşmuştur.

Hayat bir soluktur,ölüm ise başka bir soluktur.

Anne karnındaki üçüzlerin birden değil de aralıklarla gelişi gibi,ölümde aralıklarla başka bir alemde doğuştur.Bir yer değiştirmedir.Bir geçiş ve göçüştür.

Hiçbir şey yok iken O var idi.Varlılar onun varlığı ile varlığa çıktılar.

Efendimiz;"Allah'ın ilk yarattığı şey, benim nurumdur"

İlk varlık nuruna çıkan,varlık projesinin ilk fiili uygulamasına sebeb ve vesile O zattır(Asm).

İlmi ilahide olmak var olmak demektir.O halde ne gam!

Rıza-ı ilahiye mazhar olmak ise varlığın devamının garantisidir.

Muhabbet-i ilahiye varmak ise,varlığın derinliklerine varmaktır.

Gerçek yokluk imansızlıktadır.İman bağını koparmaktadır.Tıpkı elektirik fişini O'nun ebediyet pirizinden çekip kendi dünyamızı karartmaktır.

Bunda bile O'nun bilgisinden hariç kalmamaktayız,inanmayan O'nun nurundan istifade edemeyip mahrum kalmaktadır.

Allah'ın rahmeti O'nu inkârda bile yokluğa atmıyor,rahmetiyle varlık narına koyuyor.Tıpkı idam cezasından müebbed hapse mahkum ediliş gibi.

Gözünü kapayan yalnız kendine gündüzü gece yapar.

Yoklukta yaratılan varlıklar,varlık nurunun üzerlerine saçılması ve aydınlatmasıyla anlaşılıyor ve tanınıyor.

Yokluk tünelinden gelişler bitmemekte,sürmektedir.

Yokluk;aslında var olmasa da,varlığı gösteren bir kavramdır.Tıpkı aydınlığı gösteren karanlık gibi olup,öyle de değerlendirilmelidir.

Âyette Rabbimiz;'O her gün bir iştedir."buyurulmaktadır.

Allah bir şeye iki kere tecelli etmemektedir.Tecellisi süreklidir.

İnsanın değişen hücreleri gibi,alem her an bir değişim,bir oluşum içerisindedir.

Allah'ın zatı ezeli ve ebedi olduğu gibi,tecellisi de ebedidir.Son bulmaz.Bu da varlıkların varlığını ve devamını ister.

Âdem odur ki koya bir eser

Eseri olmayanın yerinde yeller eser.

Allah'ın Hâlık sıfatı ebedi olup,ebedi yaratmayı ve var etmeyi gerektirmektedir.

Allah Âdil ve rahimdir,kullarını ve varlıkları yokluk karanlıklarında bırakmaz,varlığa çıkartır.

Madem O'nun için yokluk yoktur,O'na intisab edenler için de yokluk yoktur.

Mehmet ÖZÇELİK
www.tesbitler.com

VAR OLMAK - VAR OLUŞ

***Varolmak sitesine rastladığımda zihnimde bir ışık yandı.Varlık aleminin başlarına doğru fikren seyahat ettim.**

Hakan kardeşimin yazarlar için açmış olduğu köşede acaba bir boşluğu doldurabilir miyim diyerek,var oluşu,varlık alemini ele almayı düşündüm.

Bu amaçla siz değerli okuyucularımızla beraber olmayı düşündüm.

Zira varlıkların bilinişi başlangıçlarındaki var oluşa gitmek ile mümkün olur.

İlk var oluş bilinmediği takdirde,bundan sonraki var oluşa nasıl gidilecek ve nasıl anlaşılacaktı?

7.sınıflarda Din Dersinde işlediğim varlıklar alemi konusunda 18 bin aleme hayalen de olsa bir seyahat yaptık.Var oluşu,varlıkları ele aldık.

Zira varlıklar ve varlık alemi bizim alemimize münhasır değildir.

Alem Allah'ın Hâlık isminin gereği olarak sürekli bir oluş içerisindedir.Öyle ki Allah bir şeye iki kere tecelli etmez.Her tecelli ettiği şey,yeni bir oluş,yeni bir varlık hatta yeni bir varlık alemidir.Bundan dolayıdır ki,onsekiz bin alem ifadesi dahi çokluktan kinaye olarak düşünülebilir.

Mahalli radyodaki konuşmamda da 2007 yılını yeni bir varlık alemi olan ahirete iman yılı olarak ilan ettim.Tâ ki her zamankinden farklı olarak bu yılda âhiret konusu daha fazla gündeme gelsin,dünyamızı ve alemimizi daha çok meşgul etsin…

***Alem;hareketli ve sürekli dinamiktir.Alemde atalet ve betalet yoktur.hareket değişimi gerektirir.Bir vaziyette bulunmak,bir halde kalmak o şeyin ölümüdür.**

Öldüğünü ve yok olduğunu düşündüğümüz varlıklar aslında yok olmayıp hal değiştirmişlerdir.Bir halden başka bir hale intikal etmişlerdir.Mesela ağzımıza alıp çiğnediğimiz bir yiyecek ağzımızda ölür ve mideye defnedilir.Oysa onun bu ölümü vücudun dirilmesine bir başlangıç teşkil eder.Zahiren ölmüştür,hakikatta ise yeni bir hayatın başlangıcını oluşturmuştur.Onun ölümüyle göz görür olur,kulak işitir.

Böylece Allah yokluğa bile,yokluğundan,fani oluşundan ona varlık vermiştir.Onu yokluğa atmamıştır.Zaten yokluk ve kaybolma bizim için söz konusurdur.Allahın varlığının ve ilminin dışı yoktur ki varlıklar onun dışına kaçsınlar da kaybolup ölmüş olsunlar.Hakikatta Allah için yokluk yoktur.

***Ölmek değildir ömrümüzün en feci işi**
Müşkül budur ki ölmeden evvel ölür kişi.

***Var olmanın yolu,ölmekten geçer.Bir buğday tohumu toprak altında ölür,yeni başak ve sünbüllere,yeni bir hayata adım atar.Hatta o buğday tohumunu öldürmek için yakıcı gübre ile yakarız ki ölsün de yeni bir hayatta bire yedi yüz sünbül versin.**

***İnsanı koruyan hafaza melekleri eceli geldiği an geri çekilir ve ölüm vaki olur.O zamana kadar korumakla görevlendirilmiş olup,ölüm vaki olacağı an görevleri de biter.**

Burada bitiş yok oluş olmayıp,meleğin vazifesinin bitmesi gibi insanın da vazifesinin bitmesi demektir.

Hadisde:"Allah bir kulunun canını bir yerde almak istediği zaman, o yerde o kul için bir ihtiyaç yaratır."

***Allah Hadis-i Kudsi de;"Ben gizli bir hazine idim,mahlukatı yarattım ta kendimi bileyim ve bildireyim."**

Varlıklar alemi ilahi sanat ve esmanın görülmesi için bir vitrindir.

Hadisde:"Muhakkak ki Allah,kullarının yeme ve içmesinde (ve belki giymesinde) eseri nimetini görmek ister."

Ondandır ki alem sürekli değişmekte ve yenilenmekte,nimetlerle süslenmektedir.

Varlıkları ve varlıklar alemini ele almaya devam edeceğiz.Bu köşemizde sizler ve sorularınızla beraber sohbetimizi sürdürmeye inşallah çalışacağız.

Var olun,varlıklı ve varlıklarla kalın…

17-04-2007
Mehmet ÖZÇELİK
mozcelik02@hotmail.com

VARLIK YOKLUKTAN GEÇER

Var olabilmek için yok olmak diğer bir ifadeyle fani olup fena bulmak gerekir.Fenafillah makamı Allah'ın varlığı karşısında yokluğunu hissedip hakiki varlık ismine layıt olmadığını ifade ve ikrara ederek,onun varlığını gölgeleyerek,hissi de olsa varlığının karşısında yok olarak,varlığının varlığını arttırmak,arttırmaya çalışmaktır.Tıpkı karanlığın aydınlık hesabına kararması gibi.

O'nda fani olup fena bulan,bâkileşir.Varlığını ebediyet sigortası yaptırmış olur.

Bir damla mesabesinde olan varlığını,sonsuz okyanus havuzuna atıp eriten,hiç yok olur mu?

Hiçliğiyle O'nun varlığının varlığına katkıda bulunanı,hiç yokluğa atar mı?

Bir mürid bile fenafiş Şeyh,Fenafir Resul ve bu zamanda en önemlisi olan Fenafil İhvan makamının gereği olan kendi şeyhinde veya kardeşinde kendi varlığını unutup onların varlığında fani olmakla yükselir,yücelir,manen terakki ederse,Allah'da fani olup yok olan hiç tedenni eder mi?

Fenafil İhvan düsturu gereği kardeşinde fani olan hiç kardeşince unutulur mu?

Terakkinin en büyük zenbereği,bir buz parçası nevindeki enaniyetini ve benliğini ilahi havuz içine atıp eritendir.

İnsana verilen benlik kendisini ve ölçü birimi yaparak Rabbisini bilerek var olmaktadır.

Gerçek yokluk kibirdedir.

Kim yok yok olursa var olur,varlığını bulur.

Kim de var olup,kendini var bilip,O'nun varlığını düşünmez ve unutursa yok olur,yoklukta kalır.

Tevazu ve kibir; gece ve gündüz gibi birbirine zıttırlar.Biri birisiz olamaz ancak birbirinden taban tabana zıttırlar.

Toprak tevazunun simgesidir.Kaya kibrin işaretidir.Allah'ın tüm nimetlerinin arşı,çıktığı yeri kesif ve sönük olan topraktandır.

Toprak gibi olan insanlar Allah'ın bir çok isimlerine mazhar olurlar.

Kendisini tevazu örneği olan toprakta yok eden çekirdek ve tohumlar da varlık alemine bire on ve yedi yüz olarak çıkarlar.

O çekirdek kendisini fani edip yok etmeseydi,sünbül verip varlıklara ve varlığını sürdürmeye sebeb olamazdı.

Var olmak için yok oldu…

Kurbanlık koyun kendisini sahibine feda eder.Onun vücudunda yer eder,ebedi varlığa gider.

Asker vatanı için canını feda eder,şehadet gibi ölümsüz gerçek bir hayatı bulur.

Kadın beyinde fani olur,bir çok vücudları bulur.

Anne dünyaya,dünyada ahirete hamiledir.

Allah için yok olmak var olmaktır.

Şöhret;riyanın,kendini görmenin ta kendisidir.Kalbi öldüren zehirli bir baldır.

Hafa toprağında kalan;kendini görmeyen ve görünmeyen,varlık nurunu kazanır.

Şöhret,sermayeyi bu dünyada bitirmektir.

Fenafillah olan Allah için yok olmak,sonsuzluğa yapılan bir yatırımdır.

Mehmet ÖZÇELİK

TÜRKİYE TEZATLIKLAR ÜLKESİ

Problemler hayatın devamıdır.Hayat problemlerle vardır.Problemin bittiği yerde,hayatta biter.Tüm problemleri bitirdim,diyen kimse hayatını bitirmiştir. Problemler hayatın motorudur

Bazen problemler başka problemleri çözmek içindir.Bana problem olan bir şey başkasının problemine çözüm olmaktadır.Benim arabamın tamiri,tamircinin para problemini çözmektedir.

-Ümmetimin ihtilafı rahmettir-hadisi bir cihette külli manada hayra vesile olan farklılıklar hayra sebebdir.

Zünnun-i Mısri:"Belâ,müminin tadıdır.Belâ yok olduğunda hali bozulur."

Adeta tatlanmamız için kader belalara müsaade etmiştir.

***Türkiye bir yandan tezatlıkları yaşayan diğer yandan da bu tezatlıkları yaşayarak ayrıştırmaya namzet bir ülkedir.**

Ordusuyla,halkıyla İslama bin yıldır hizmet eden bu millet,bu gün dinine bigane,bazen de düşman tavırlar içerisine girmektedir.

Bir okulda namaz kılan kız öğrencilerin bu namaz hali cürmü meşhud gibi gösterilirken,diğer yandan da aynı okuldaki Din Dersi öğretmenine namazı anlatması mecburi görev olarak verilmektedir.

Oysa anlatılanlar yaşanmak içindir.Anlatmaya ücret vererek müsaade edilirken,uygulamaya ceza getirilmektedir.Hem öğret ve hem de suçla.

Aynı durum benim de başıma geldi.Tesettürün yeni yeni gündeme geldiği 1988 yıllarında sınıfta sorulması ve gündemde olması sebebiyle anlattım.

İlçe milli eğitime şikayet üzerine milli eğitim müdürü bizi soruşturmak üzere geldi.

Sınıfta tesettür konusunu anlatmışsın,dedi.

Bende evet anlattım,deyince,nasıl olduğunu sordu.

Gerek gündemdeki bir konu olması,gerek öğrencilerin sorması ve gerekse de Milli eğitimin bana anlat demesi üzerine bende anlatım,dedim.

Milli eğitimin nasıl anlat dediğini sorması üzerine,kitaplarımızda setr-i avret konusunun olup,özellikle namazda da nasıl örtünmesi gerektiğini ve Kur'anda geçen tesettür ayetlerini aktardığımı uzunca izah ettim.

Tekrar dönerek,ancak sen sevdirmişsin,dedi.

Ben de anlatmak görevim olup,kimsenin boğazına sarılarak zorlama görevim olmadığını kendilerine izahtan sonra,başladılar günah çıkarmaya;

Yav bana da faşist dediler,Türkeşin arabasına bindi dediler,kominist dediler diyerek çay ısmarladı ve olay tatlıya bağlandı.

***Ektiğimizi biçiyoruz.Ankara/Anafartalar çarşısına üzerindeki bombayı patlatarak on kadar kişinin ölümüne,yüzden dfazlanın yaralanmasına ve büyük maddi kayıba sebeb olan kişi,daha önceleri 1 mayıs eylemine karışmış,pankart asmış,sol örgüte mensub,polisle mukavemetten 2 yıl hapiste yatmış,örgüt üyesi,terörist,bölücü.**

Bu insan farklı bir şey değil,aldığını ödetiyor.

***Yanlışa alet edilen doğrular…**

Asırlardır istikameti ve istikrarı bulamamış olan İrana bir özlem olmuş,doğruluk adına yanlışlar yapılmıştır.

Ve yıllardır bir netice alınmadığı bizzat müşahede edilmiştir.

Ancak bu durum menfi olanlara bir pirim vermiş,onların menfiliklerini sergilemelerine zemin hazırlamıştır.

Şeriatı getireceğiz uğruna,şeriat yaşanmamıştır.Sözde kalıp yaşanmayan bir dâva ve slogan olarak sürdürülmüştür.

****Hasan-ı Basri:"Ömer bin Abdulazizin zühdü,Veysel Karaninin zühdünden daha ileridir."**

"Zerre kadar takva sahibi olmak,bin nafile namaz ve oruçtan daha hayırlıdır."[614]

Asırlardır İslamiyet ön planı çıkarıldığı kadar,iman ön plana çıkarılmadı.Hep giriş kapısında oyalanıldı.

"Dışını şeriatla meşgul eden, ona bağlayan kimselerin Allah; sır yani iç alemlerini müşahedesiyle süsleyip donatır. Dış hareketler, iç bereketlerin sebebi ve doğurucusudur."[615]

Şeriat;islamın kapısı,tarikat;merdivenleri,Hakikat;odaları,Marifet;çatısı ve tümüdür.

***Türkiyede doğrular adına yanlışlar yapılmıştır.Bu tüm kesimler içinde geçerlidir.**

1980-den sonra Türkiyede özellikle bir kısım ve bir kesim,Mu'tezilenin ve Teymiyeciliğin yayılmasında ve yaygınlaşmasında bir gayret içerisine girmiştir.Aklı öne çıkarır tıpkı materyalistlerin maddeyi öne çıkarmaları gibi.İlahi arş olan kalbin yerine aklı ikame ederler.

Oysa gerçek mükemmellik akıl ile kalbin ittifakıdır.

İbni Batuta Seyahatnamesinde İbni Teymiye ile ilgili olarak:""Dımaşk'ta (Şam) Hanbeli Fakihlerinden İbni Teymiyenin –ilim ve fende söz sahibi ise de-aklında biraz noksanlık vardı.Dımaşklılar kendisine çok hürmet gösterirlerdi.Bir kere söylediği bir sözü fakihler,dine aykırı bularak,Melik'e haber verdiler.Melik Nasır,İbni Teymiyenin Kahireye getirilmesini emretti.Kadılar ve fakihler sultanın huzurunda

---

[614] M.Kırkıncı.İnsan-Millet ve Devlet.92,48.

[615] Abdulhakim Arvasî.Tasavvuf Bahçeleri.

toplandı.Şerafeddin Zevai-i Maliki;İbni Teymiyenin sözleri hakkında ileri sürülen itiraz ve delilleri başkadıya arz etti.Başkadının İbni Teymiyeye"Ne dersiniz?demesine karşılık o da"Lailahe illallah"dedi.İthamlara cevap vermeyince Melik Nasırın emriyle hapse atıldı.Sonraları annesinin Melik nasıra müracaatı üzerine serbest bırakıldı.

Sonraları yine böyle bir harekette bulundu.O zaman ben Dımaşkta idim.Cuma günü mescide bulunduğum sırada,İbni Teymiye,Emeviye camiinin minberinde halka vaaz ettikten sonra;"Benim şimdi indiğim gibi,muhakkak Cenab-ı Allah dünyaya iner."diyerek,minberin merdiveninden indi.Maliki alimi İbni Zehra,İbni Teymiyenin bu sözünü reddetti.Halk ayaklanarak İbni Teymiyeyi tartakladılar;imamesi düşünce,ipekli takkesi göründü.Halk daha da kızıp,bunu Hanbeli kadısı İzettin bin Müslim'in evine götürdüler.Kadı,hapsedilmesini ve ta'zirini emretti.

Maliki ve Şafii alimleri Emir Seyfeddin Tengiz'e şikayet ettiler.Tengiz,keyfiyeti Melik Nasıra bildirdi ve dine muhalif olarak"üç talak ile boşayan bir talak ile boşamış gibidir."ve "Ravza-i mutahharayı ziyarete giden misafir kasr-ı namaz etmez."dediğine dair şer'i bir rapor tanzim ederek gönderdi.Melik Nasırın emriyle İbni Teymiye kalede hapsedildi ve orada öldü."[616]

"İbn Teymiyye'nin açıkça ALLAH Tealaya cisim isnat ettiğini söyleyen Zahid Kevseri[45] bu noktada şunları söylemektedir: "Ebu Hayyan, 'O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır.'[46] ayetini tefsir ederken muasırı olan İbn Teymiyye'nin "Kitabu'l-Arş" adlı -kendi el yazısıyla kaleme aldığı- eserinde şu ifadeleri okuduğunu nakletmektedir: 'ALLAH Teala kürsüde oturmaktadır. Yanı başında boşalttığı yerde ise Onunla birlikte Hz. Peygamber oturmaktadır." Elyazması nüshalarda var olan bu ifadeler kitabın musahhihi tarafından matbu nüshalara alınmamıştır. Musahhih, Kevseri'ye, din düşmanlarının hadiseden nemalanmamaları için böyle bir tercihte bulunduğunu söylemiştir."[617]

***Olaylar çalkalıyor,ifrat ve tefritten vasata götürüyor.Yağı alınan yoğurt gibi.Bir yandan İbni Teymiye,diğer yandan sağcı-solcu,ilgisiz-bilsiziler..**

***Türkiyede uzun yıllar din eğitiminden mahrum bir nesil yetişti ve yetiştirildi.Az bir samimiyeti olan başlar üzerine alındı.mesela;**

"Fazla medenileşen üst tabakanın çocuklarının,ezansız yeni semtlerde"Müslümanlık rüyasını göremeyenlerden kabul edilen Yahya Kemal,"Frenk hayatının gecesinde sabah namazına kalkılamıyacağı"endişesi ile gece hiç uyumadı,bayram namazına gitti,kendi anlattığına göre,"Cemaat onu sevinçli bir hayret ile karşıladı. Gözleri,Muhammed(sam)adı anılınca yaşlarla dolmuştu.Namazdan sonra,yukarıda adı geçen Reşid Akif Paşa:"Bu bayram namazında iki defa mus'udum,hamdolsun sizlerden birini kendi başına camie gelmiş gördüm.Berhudar ol oğlum!Gözlerimi kapamadan önce bunu görmek beni müteselli etti."diyerek Yahya Kemal'in elini tutmuştu.

Ziya Paşa ve Namık Kemal bundan farklı değil ancak bir arayış içerisinde idiler.[618]

***Yeni tipler,yeni hizibler ortaya çıktı.Bir yandan dine sınırlama getirerek,diğer yandan insanların sağlıksız dinini öğrenmelerine yol açarak.**

---

[616] **İbni Batuta Seyahatnamesi.**

[617] **Kevseri, el-Esma ve's-Sıfat, (d. not: 2), s. 286,Kur'an, Bakara(2): 255,Muhammed Zahid el-Kevseri, es-Seyfu's-Sakîl fi'r-Rreddi alâ İbn-i Zefîl, (el-Akidet-u ve ilm'l-kelam min a'mali'l-imam Muhammed Zahid el-Kevseri içerisinde), (d. not: 1), Beyrut, 2004.**

[618] **Bak.Hikmet Arayışları.H.Hatemi.Bak.182,44-45.**

Asırlar içindekileri bir yandan kusarken,bir yandan da eteğinde olanlar onları boşaltmakta,kimi birikmiş hıncını ortaya koymakta,kimileri de tekamülünü sürdürmektedir.

Hristiyanlar alim oldukça; Müslümanlar cahil oldukça dinlerinden uzaklaşırlar. (Charles Mismar)

" Düşmanın açık bıraktığı kapı ancak onun istediği yere çıkar "

Halk cahil bırakıldı,düşmana kapılar açıldı.

Bir hadisde"Medeniyetten uzakta yaşayan, kabirde yaşayan gibidir" buyurmuş.[619]

Medeniyetten uzak bir ortamda yaşadık.

Bediüzzamanın dediği gibi:"Evet,bir millet cehaletle hukukunu bilmez ise;ehli hamiyeti dahi müstebid eder.."

Hamiyet ehli dahi kanun adına müstebid oldular,istibdadı uyguladılar.

Devr-i zamane cümbüşü nâdanlık üzeredir..Nâdan komaz ki merdüm-i dâna huzur ede...

***Türkiye dünya intihar listesinde 66.sırada.Ülkenin kültürel yapısı bunun gizli kalmasına da sebeb olmaktadır.Yapılan araştırmada:"1967 yılından bu yana tutulduğu göz önüne alınırsa,son yıllarda yükselme eğilimi göstermesi,soruna ciddiyetle yaklaşılmasını zorunlu kılıyor.Türkiyede intiharlar sürekli artıyor.Örneğin son 10 yıllık süreçte,kaba ölüm oranı yüzde 20 artmış.Dünya sağlık örgütünün verilerine göre 2000 yılında tüm dünyada yaklaşık 1 milyon kişi intihar sonucu hayatını kaybetti."[620]**

Oysa imanlı bir Müslüman kendisini ebedi cezaya çarptıracak bir günaha bile bile tevessül etmez.Bütün bunlar manevi bir boşluğun ürünüdür.Ekilenlerin veya ekmeye müsaade edilmeyenlerin bir sonucudur.

***Bizde olduğu gibi İslam dünyası her alanda hafızasını kaybetti.**

"Son iki yılda, 'ülkenin hafızası' kabul edilen 205 akademisyen, faili meçhul cinayete kurban gitti. Katledilenlerin çoğu Sünni; ancak Şiilerden de çok sayıda can kaybı var. Saldırılara hükümet içerisindeki kimi güçlerin destek verdiği iddia ediliyor. Bazı ülkelerin, suikastları yönlendirdiği, Şii lider Mukteda el-Sadr'a bağlı Mehdi Ordusu'nun da cinayetlerde tetikçi rolü üstlendiği ileri sürülüyor. Bağdat'tan destek görmeyen hocalar, UNESCO'dan yardım istedi."[621]

***İslamın ve Rasulullahın çıktığı dönemden zamanımıza kadar sosyal değişimler ve farklılıklar..siyasal,sosyal,ilmi,itikadi çatışmalar sürekli körüklenmiş…**

Bazen bozulmalar düzelmelere bir sebebdir.

Nitekim medreselerin uzun süre gramerle uğraşmaktan hakikata geçmeye zaman bulamamaları ve bu da yılların kaybı demek olduğundan medreselerin ilgasına kader bir yandan zalim eliyle müsaade ederken,diğer yandan da kısa yoldan hakikata ulaştıracak yolları da açmış oldu.

***Büyükler küçük şeylerle uğraşmazlar.Büyüklükte yol alırlar.Büyük dağlar her yerde büyükdürler,büyük olarak görünürler.**

Büyükler her zaman büyük olmaktadırlar.Kavga büyüklerden değil,küçüklerden kaynaklanmaktadır.Nitekim cemaatların büyükleri kavga etmezken,aşağıda bulunan

---

[619] Sevban (R.A.)'ın rivayet ettiği bu hadisi, Buharı "Edebî müfredinde," Beyhaki "sünen-inde" rivayet etmiş.

[620] Zaman gazt.5-2-2006.

[621] **Zaman.24/02/2007.**

küçükler ihtilaf ve kavga çıkarırlar.Büyükler mesleklerinin muhabbetiyle yaşarken,küçükler büyüklerinin muhabbetiyle yaşamaya çalıştıklarından ihlas kaçar,rekabet başlar,nizaya sebeb olurlar.

Küçükler problemlerini büyüklere götürür,büyükler problemleri çözerler.Birbirleriyle anlaşamayan küçükler,büyüklerin huzurunda anlaşırlar.

Nitekim adamın birisi bir inek çalar,daha sonra pişman olur ve sahibini bulamadığından ineği Hacı Bektaşı Veli dergahına götürür ve çalıntı olduğunu söyler.Onlarda bunu kabul etmeyince Mevlananın dergahına götürüp çalıntı olduğunu söyler.Mevlana da kendisine bırakmasını söyler.

Adam taaccüb eder.Neden Hacı bektaşı Veli kabul etmediği halde,Mevlana kabul etmiştir.Sebebini sorar.Mevlana da cevaben;

Bir yerde bir leş olduğu zaman oraya ilk defa kargalar gider,bizde öyleyiz.Şahinler pek tenezzül etmezler.Hacı Bektaşı Veli kardeşimizde şahin gibi olup pek iltifat etmez.

Adam kalkar birde Mevlana almışken kendisinin neden almadığını sormak üzere Hacı bektaşı Veliye varır ve sorar.

Aldığı cevab Mevlananın verdiği cevapdan hiçde geri bir cevap olmayıp,kendisine ve Mevlanaya yakışan cevabtır;

-Bir okyanusa ve denize bir pislik düştüğü zaman o pislik orayı kirletmez.Mevlana da okyanus gibidir.Ancak bir damlaya bir pislik düştüğünde onu hemen kirletir.Bizde bir damla gibiyiz…der.

Büyükler kendilerini küçük görürken,küçükler kendilerini büyük görmektedirler.Niza da buradan çıkmaktadır.

Mehmet ÖZÇELİK
02-06-2007

TÜRKİYE AĞLIYOR

Türkiye şehitlerine ağlıyor..ölmeyen,yaşayan şehitlerine.Kur'an onlara ölmemiştir,lakin siz bilmezsiniz[622] diyor.

Şerefsizlerin vurmasıyla şeref kazanan,binlerce insanın ulaşamadığı makama ulaşan bu insanlar,gerçek hayatı yaşıyorlar.Teröristler bunlara gübre oluyor.Onlar dallarından koparılan çiçekler,her yerde açan çiçekler oluyor.

Haberleri seyrederken gönüllere ateş,gözlere yaş,nefislere nefret,imana güç,millete bir bütünlük ve maya oluyor..mayasızlar müstesna...mayası bozuk..kanı bozuk,nesli bozuklar için bir sırıtma ve sırtlan havası oluşuyor.

Geridekiler dualarıyla Mehmetçiğe destek olmalı,içteki destekçilerinin kökünü dualarıyla kurutmalı.

Pkk hep beslendi ve hala beslenmekte..gittikçe çuvala artık sığmayan mızrak dışarıya taşmakta..işte Ergenekon..

---

[622] **Bakara.154,Âl-i İmran.169.**

Ergenekonla ilgili bu ve bu gibi pislik ve uzantıları ile ilgili çok belgelere ulaşıldı..gerçi o belgelerde çuvalın dışarıya taşan kısmı idi..asıl kökü içte derinliklerde..Bunun belgelerini623 sitemizde belgeledik.

***"Başbakan Ecevit (1974)temmuz ayında Genelkurmay başka-nının şaşırtıcı bir talebiyle karşı karşıya kaldı. Orgeneral Sancar örtülü ödenekten "birkaç milyon lira" istiyordu.**

Ecevit anlatıyor: "O yıllarda milyonlar büyük paraydı, benden istenen miktar da örtülü ödenekteki paranın tümü-ne yakındı. Genelkurmay'dan bu paranın ne amaçla istendi-ğini sordum. 'Özel Harp Dairesi için istiyoruz' yanıtı geldi. Öyle bir resmî dairenin o zamana kadar adını bile duyma-mıştım. Şimdiye kadar bu dairenin ihtiyaçtan nereden kar-şılanıyordu diye sordurdum. O zamana kadar bu dairenin tüm giderlerini, bir gizli ödenekle ABD'nin karşıladığı, ancak artık ABD'nin bu katkıyı kestiği bana bildirildi. Bu dairenin, Özel Harp Dairesi'nin nerede bulunduğunu sordum. 'Ameri-kan Askerî Yardım Heyetiyle aynı binada' yanıtını aldım. Bu yanıtlar beni hayrete düşürdü ve kaygılandırdı.

…Truman Doktrini çerçevesinde Türkiye'de 10 ağustos 1947 yılında "Amerikan As-kerî Yardım Kurulu" (Jammat) kuruldu. Kurul adını 1958 yılında "ABD Askerî Yardım Kuru-lu" (Jusmmat) olarak değiştirdi. Amerikalılar kurula büyük önem veriyorlardı, başında hep tümgeneral bulunduruyorlardı. 1965 yılında Seferberlik Tetkik Kurulu'nun, Özel Harp Dai-resi'ne dönûşmesiy'" Ankara'da aynı binada "hizmet" verdiler. Jusmmat'ın ayrıca, Genel-kurmay içinde de bir odası vardı !

….Yine Ecevit anlatıyor: "Bilgi vermek üzere rahmetli Semih Sancar'la o sırada Özel Harp Dairesi başkanı olduğunu öğ-rendiğim Tuğgeneral Kemal Yamak ve bir iki subay geldiler. Anlattıklarının özeti şu idi: ÖHD, Türkiye'nin veya bir kısım topraklarımızın düşman istilasına uğraması durumunda, istilacılara karşı gerilla yöntemleriyle ve her türlü yeraltı et-kinliğiyle mücadeleye hazırlanmak üzere kurulmuştu. Adla-rı gizli tutulan bazı Vatansever gönüllüler' Özel Harp Daire -si'nin sivil uzantısı olarak çalışmak üzere ömür boyu görev-lendirilmişlerdi. Gereğinde bu gönüllü sivil vatanseverlerin kullanmaları için de Türkiye'nin bazı yerlerinde gizli silah depolan oluşturmuşlardı."624

Ve 31 mart 1975'te AP, MSP, MHP ve CGP'nin oluşturdu-ğu Birinci Milliyetçi Cephe (MC) kuruldu...

Kurulmasıyla birlikte "bazı vatansever gönüllülerin" ha-rekete geçmesi de bir oldu. Terör olaylarında ölenlerin sayı-sı 1974'te 4'ken, 1975'te 35'e; 1976'da l O4'e ve 1977'de 292 kişiye fırladı. 1974'te Ecevit'e verilen brifingde sözü edilen Özel Harp Dairesi'nin sivil uzantısı olarak ömür boyu çalış-mak üzere görevlendirilmiş, adlan gizli tutulan kişilerdi bunlar. Türkiye 1975-1980 yularını bu kişilerin yarattığı korkunç bir terör dönemi olarak yaşadı.[625]

Not:Bizim teknik organizasyonumuzu başta CIA ve İsrail meşeli elemanlar yapınca,rahatlıkla her türlü mahremiyete birinci elden ulaşyorlardı.Gerçekten bize ileriye götürücü teknikleri sağlıyorlardı ancak kendi her türlü bilgilerine de,teknolojik olarak tüm bilgisayar girdi-çıktı bilgilerine de rahatlıkla vakıf oluyorlardı.Tıpkı önceden yapılan MİT_CIa organizasyonu ve düzenlenmesi ve bugünlerde israille yapılan ortak ancak şartlı elektronik-güvenlik denetleme ve kontrol güvenlik anlaşmaları gibi…

---

[623] http://www.tesbitler.com/yalan%20haberler/yalan_haberler.htm

[624] Soner Yalçın.Bay Pipo.sh.297.

[625] Dönemin MİT Müsteşarı Hamza Gürgûç'ün ölümünden sonra yayımlanan anıları, 135, Mehmet Yalçın, Aktüel, 18-24 temmuz 1991. 136(Age.308)

“Ecevit, 1974'te, Kıbrıs Müdahalesi'nden önce Sancar'dan duyduğu "devlet sırrını, yani ÖHD gerçeğini, kendi deyimiy-le "bir zehir gibi içinde saklamıştı." Ama l Mayıs ve kendisi-nin Taksim mitingi provokasyonlarında ÖHD'nin "sivil kesi-minin" kuvvetli kuşkulan vardı ve bu ismi artık saklayama-yacağına karar verdi.
6 mayısta Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e gidip bütün kuşkulannı bir bir anlattı. Korutürk bunları yazılı vermesini istedi.
Ecevit, bu isteği yerine getirmeden önce partisinin 7 ma-yısta izmir'de yapılan açık hava toplantısında isim verme-den, "devlet içinde fakat devletin bilgisi ve denetimi dışında" bir örgütten söz etti. Herkes bunu MiT sandı!
Sonra da Korutürk'e istediği bilgileri içeren bir mektup gönderdi. Ecevit'in mektubunda yazanlarla ÖHD ve kontrge-rilla başbakanlık yapmış bir devlet adamının kaleminden ilk kez resmiyet kazanmış oluyordu. Bu bakımdan mektubun önemli maddelerini anımsamakta yarar var: /'• "Söz konusu örgüt gerilla ve kontrgerilla savaşlan için ve her türlü yeraltı faaliyetleri için planlar yapar ve insan yetiş-tirir. Gizlilik içinde çalışır, demokratik hukuk dışındadır.
12 Mart döneminde sözü çok geçen ve 'kontrgerilla' denen kimselerin bu örgüte bağlı olma olasılığı vardır.
Bu eylemlerden bazılan görünürdeki çoluk çocuk değil, ancak güçlü bir örgüt tarafından düzenlenecek nitelikte-dir. Özellikle l Mayıs 1977 Taksim Olayı bu izlenimi ver-mektedir.
Bu örgütte görev almış, yönetici olarak çalışmış kimseler-den bazılannın emekli olduktan sonra da, bilgilerini ve yetiş-tirdikleri elemanlan, siyasal nitelikteki eylemler için kullan-dıklannı gösteren belirtiler vardır."
Ecevit mektubunda komando kadrolarından ve maddî destek veren bazı işadamlanndan da isim vererek söz edi-yordu.(151)
Korutürk mektubun birer kopyasını, 10 mayısta Başba-kan Demirci ve Genelkurmay Başkanı Sancar'a gönderdi.
Mektubu alan Demire! de Ecevit'e bir mektup gönderdi ve vehme dayanarak tahkikat yapılamayacağını, en ufak bir delili varsa bildirmesini istedi.
Bu mektupların 5 şubat 1978'de basında çıkmasıyla bir-likte tartışma yeniden hareketlenecekti.”[626]

-“Ancak sorulacak bir soru var; yıllardır basında yazılan, Susurluk Olayı'nda da adı geçen Asala'ya karşı eylemler or-ganize eden, "Mete Bey" kimdi ?”[627]
***-“Duruşmada Behçet Cantürk'ün MlTteki videolu ifadesi izlendi. Cantürk, ifadesinin bir yerinde, "Kıbrıs'a Mehmet Gözen denilen kişiye eroin sevkıyatı yaptık. Mehmet Gö-zen'in Rauf Denktaş'ın oğlu Raif Denktaş'la. ilişkisi vardı. Bunlar çok iş yaptılar. Raif Denktaş ingiltere'ye eroin sevk ediyormuş. Biz Kıbrıs'a üç seferde 15 kilo eroin gönderdik."[628]**

***”ABD derin devleti, SSCB'nin Avrupa'yı işgal edebileceği varsayımıyla NATO üyesi ülkelerin tamamında "kontrgerilla örgütleri" kurmuştu…**
Türkiye dahil bütün üye ülkelerde kurulan derin mekanizmalar Brüksel'deki NATO karargahından yönetiliyor; kontrgerilla operasyonları ise CIA tarafından düzenleniyordu.

NATO'ya üye olduktan bir yıl sonra Özel Harp Dairesi'nin kurulduğu Türkiye'nin diğer üye ülkelerden daha da derinde bir farkı vardı!
ABD, Türkiye'yi yıllarca hep "stratejik müttefik" olarak tanımladı, değil mi?

---

[626] **age.335.**
[627] **age.420.**
[628] **Age.472.**

Washington'ın "stratejik müttefiki" Ankara'da demokratik süreçlerle iktidar olmuş hükümetlerden ziyade bütün kurumların üzerinde olan (asker dahil) Gizli İktidar-Derin Devlet yapılanmasıydı!

Bu yapı, 1944'ten beri ABD'ye bağlı/bağımlı olarak hüküm sürdü: Şu cümleye dikkat ediniz, sadece ÖHD'yi değil Türkiye'yi perde arkasından yönetti!
1 Mart tezkeresinin reddinden itibaren (2003) bu Amerikancı Gizli Mekanizma çok ciddi güç kaybına uğradı; 2006'nın 15 Mayıs'ında da lağvedildi!
Son bir buçuk yıldır Türkiye'nin ABD'den kopmuş sahici devleti "Yeni Ankara" söz konusu Gizli İktidar kalıntılarını deşifre ediyor…

Susurluk'un örtbas edilmesinin (veya Veli Küçük'e dokunulmayışının) ana nedeni o dönemde Gizli İktidar'ın hala egemen olmasıyla ilgiliydi…
Artık Gizli İktidar hakimiyetini kaybetti: Bundan dolayıdır ki, 28 Şubat'ın ve Susurluk'un uzantısı Ergenekon çetesi un ufak ediliyor! "[629]

Uzantıları bir çok yere,üniversitelere dayanmakta.Dünyadaki beşyüz üniversite içerisine girme başarısını gösteremeyen üniversiteler,şimdide baş örtüsüne 411 milletvekilinin onayı,Yök başkanının uyarısına rağmen,hala kimliksiz ve kişiliksizlik eseri gösterilerek terör estiriliyor,dolaylı olarak Pkk destekleniyor,pkk'nın ekmeğine yağ sürülüyor.

Bir yandan pkk tarafından şehid edilen Mehmetçiğin yakınları göz yaşına boğulurken,diğer yandan üniversite kapılarında okuma arzusu içerisinde olan kız çocuklarının göz yaşı..ortak savaş..Belliki o göz yaşı çoklarını boğacaktır.

Allah her ikisini de ağlatanları ağlatsın..göz yaşlarında boğdursun…

Siyasallaşan üniversiteler bir şey üretemediklerinden çığırtkanlıklarla,halka ve değerlere muhalif hareketleriyle gündemde kalmaya çalışmaktadırlar.

Üniversiteler bu toprağın değerlerine kulak vermiyorlarsa bile bir fransızı dinlesinler:

"*Fransız asıllı Türk dostu yazar CLAUDE FARRERE "Türklerin Manevi Gücü"adlı kitabında;" Belki de yanılıyorum, ama Türkler eski hayatlarıyla bir ilgi kurmadan yeni bir hayata kavuşmak için giriştikleri tecrübede başarılı olabilirlerse çok şaşarım. Bana öyle geliyor ki, bugün kendilerine menfur gibi görünen, ama onlar için tek kurtuluş yolu olan mazilerine yavaş yavaş dönmek zorunda kalacaklardır !"der.

Cephede pkk,arkasında ermeni,İsrail,abd ve batı dünyası..en hazinide içteki uzantısı.

1970-lerdeki ateist,sosyalist,Marksist olanlar yerin dibine girmediler..ıslahı hal edenler saded harici kalmak suretiyle,değişik adlarla uyuz atlarını koşturmakta,kusmuklarını boşaltmaktadırlar.

25 yıldır bu milletin başına maddi ve manevi bir bela ve bir veba oldu ve olduruldu.

Hz.Peygamberin ve Kur'anın haber verdiği Ye'cüc ve Me'cüc [630]**olma özelliğini gösterdi..fesadını gösterdi.**

Mehmet ÖZÇELİK

---

[629] **19 Şubat 2008-Yeni Şafak.Tamer Korkmaz.**

[630] **18/94,21/96.**

TÜRKİYEDE TAŞLAR YERİNDEN OYNATILIYOR

Taşlar yerinden oynatılmazsa,hiçbir şey yerine oynamaz.

Türkiyede bir asra yakın zamandır hep rejim korkusu ve muhafazasıyla insanlar sindirildi,maddi-manevi kısır bırakılarak kabuğuna hapsedildi.

Ne gariptir ki;bugün bir yandan bu sindirme hareketini başlatanlar adalet tarafından sorgulanmaya başlarken,sorgulayanlar da adaletin diğer ucu tarafından sorgulanmaktadırlar.

Ergenekon Terör örgütü;sağda-solda,alevi-sünni,asker-pkk,terör-faili meçhul cinayetler,darbeler-vs,medya-hukuk-üniversite-asker dörtlüsünü kullanarak tüm bu kirli işlerini onlarca yıldır sürdürdü.

Kilise buna ocağını açtı,Abd-Rusya-Almanya bunu destekledi.

30 yıldır pkk belası bunlar tarafından cephe dışında yıkıcı faaliyetleri için sürdürüldü.

En önemlisi de bu kirli işlerini sürdürmek için halk maneviyattan uzaklaştırıldı, yakınlaşması engellendi.Adeta iman-küfür mücadelesi şeklinde değişik kamuflajlarla kendisini sürdürdü.Mesela;

***"30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesi ile Anadolu'nun parçalanmasının söz konusu oldugu günlerde Amerika Cumhurbaskanı Wilson, "Türkler haritadan silinmelidir!" hezayanını savunmaktaydı. Ne var ki, Wilson böyle söylerken, gazeteci Yunus Nadi bu adama gönderdiği mektupta, "siz çağımızın peygamberisiniz" diyebiliyordu."**

***" Dr. Abdullah Cevdet (Adüvvullah Cevdet), çıkarmıs olduğu dergilerindeki yazılarıyla hayatı boyunca İslami değerlere hücum etmişti. En büyük hedefinin "halk arasında dinin nüfuzunu kırmak" olduğunu söyleyen bu ateist adam ölüp de cenazesi Ayasofya Camisi'ne getirildiğinde, cemaat cenaze namazını kılmamış,bunun üzerine cenazesi götürülmek istenmiş, ancak cenaze arabası da bulunamaması üzerine Fener Rum Patrikhanesi'nden bir cenaze arabası istenmiş, haç işaretli bu cenaze arabasına konularak götürülmüştü."**

***Başkalarını zengin etme uğruna kendimizi fakir bıraktık,özgürlüklerimizi ve değerlerimizi ayaklar altına aldık;**

***" İngiliz araştırmacı yazar Paneth, "Turkey at the Gross roads" (Türkiye Yol Ayrımında) isimli kitabında,şapka ihtilali günleri ile alakalı olarak şunları yazmaktadir:**
"Avrupa şapka imalatçıları altın günler yaşadılar. Gemiler dolusu fötr panama, kasket, ne varsa İstanbul'a gönderildi. İtalyan Borsalino kardeşlerin şapka yüklü gemisi İstanbul limanında idi zaten.
Şapkanın gündeme gelmesi ile birlikte, geminin yükü alelacele gümrükten geçirildi. Borsalino kardesler bu işten büyük kar elde ettiler... İstanbul'da erkeklerin kafalarında kağıt şapkalar, hatta kadın şapkaları bile vardı."
Şapka almakta zorluk çeken memurlara hükümet taksitle borç para vermiş ve bu ilk devrim hareketine, yine devrimlerin savunucularından biri olan Halide Edip Adıvar tepki göstererek şöyle demistir:
"Şapka kanunu, devrimlerin en beyhude ve en sathisidir. Bu kanuna sokaktaki adamın karşı çıkması, onu yapanlardan daha Batılı bir davranıştır."

Yapılan işlerde insanlık,ilericilik ve maneviyat adına hiçbir şey düşünülmüyordu.

***" Mahkum olarak Ankara'dan Denizli'ye sevkedilen Bediüzzaman Hazretleri'ne mahkeme celsesi devam ederken başına takması için bir kasket verdiklerinde, Üstad kasketi alıp sandalyenin üzerine koyarak üzerine oturmuştu. Bunun üzerine savcının "Said Nursi şapkamıza hakaret ediyor" diye bağırması üzerine, Bediüzzaman; "ben zayıfım, bu sandalye de çok kurudur; onun için altıma koydum" cevabını vermişti. "**

***" Başvekil İsmet İnönü, eski silah arkadaşlarından Kazım Karabekir Paşa'nin Erenköy'deki evini polis kuvveti ile bastırıp, Paşa'nin "İstikIal Harbinin Esasları" isimli hatıralarını gasbetmişti. Bu hadise üzerine Cafer Tayyar Paşa ile dertleşen Kazım Karabekir teessürünü ifade ederek söyle demişti:**
"Ah İsmet! Her türlü insanlık hissinden sıyrılacak kadar haris olacağına, biraz ileriyi görmek hassasına sahip olsaydın, ne olurdu?"

***" Eski Dışiileri Bakanlığı sözcülerinden Vural Arıkan, Tahran büyükelçiliği'nde diplomatlık yaparken,içkinin yasak olduğu İran'da, dışarıdan iki kamyon üzüm getirterek büyükelçiliğin mahzeninde bizzat üzümlerin üzerinde tepinerek şarap imal etmiştir."**

***" Birinci Büyük Millet Meclisinin unutulmaz imanlı hatibi, Erzurum mebusu Hüseyin Avni Ulaş, Elaziğ İstiklal Mahkemesinde yargılanıp hakkında beraat kararı verilmesi üzerine büyük bir celadetle yerinden fırlayarak şöyle haykırmıştı:**
"Bu mahkeme çok namuslu insanları asmıştır. Bizim namusumuzda bir eksiklik mi gördü ki, bizi asmadı?"
Bunun üzerine, Elazığ İstiklal Mahkemesi Hüseyin Avni Bey'i ömür boyu sürgün cezasına mahkum etmişti."

Eğitim eğitmiyor,insan üğütüyordu.

***"16 Nisan l992'de, polisin yaptığı bir operasyonda öldürülen Dev-Sol militanı Sinan Kukul'un babası Musa Kukul, gazetelere verdiği beyanatta söyle demiştir:**
"Oğlum benim yanımdayken inanıyordu. Namazını kılıyordu. Onu devlete güvenip yatılı okula verdiğimde kaybettim. Tavuk bile kesemeyen oğlum, nasıl bu yola düştü? Sormak istediğim, devletin yatılı mekteplerinde okuyan bir çocuk nasıl oluyor da devlet aleyhinde yönlendirilebiliyor? Sinan'dan ben değil, devlet sorumludur."

***Bazılarını şimdiye kadar okullarda ve toplumda öğretilenlerin yanlış çıkma korkusu ve engellemesi sardı.Saklı tarih bir türlü gün yüzüne çıkarılmaya çalışılmıyor.Neden?**
Bizim tarihimiz Atatürkçülüğü aşamamış tarihtir.Ondan ötesine gitmeyen, onunla milat olan tarih olup,kısır ,şaibeli,örtülü bir tarihtir.

İdareciler,eğitim kurumları ve medya adeta tam bir şebeke halinde milleti ortaçağdan kalma mengenelerde sıkıyorlardı.

***1945 yılında Matbuat Umum Müdür Muavini İzzettin Nisbay, dönemin gazetelerinde tek tük dini muhtevalı yazılar görülmesi üzerine İstanbul gazetelerine şu tamimi göndermişti:**
"Gazetelerinizin son günlerdeki neşriyati arasında dinden bahseden bazı yazı, mütalaa,

**ima ve temsillere rastlanılmaktadır Bundan sonra din mevzuu üzerindeki gerek tarihi, gerek temsili ve gerekse mütalaa kabilinden olan her türlü makale, fıkra ve tefrikanin neşrinden kaçınılması ve başlanmış olan
bu gibi tefrikaların en geç on gün içinde nihayetlendirilmesi..."**

***" Tercüman gazetesinin genel yayın müdürlüğünü yapan solcu Oktay Verel'li günlerin birinde Ramazan vesilesi ile hazırlanan özel sayfanın "İftar Sofrası" sütunundaki yemek tarifinde şöyle yazmaktadır:
"500 gram kuşbaşı et, yarım bardak şarap, bir kaşık tereyağı... vs."**

Maneviyata dair ne varsa silinmeye çalışıldı.Geçmişten koparıldı.

***" Hamdullah Suphi Tanrıöver tek parti hükümetinin Maarif Vekilliği'ni yaptığı yıllarda, yabancı bir heyete Süleymaniye Camii'ni gezdirdikten sonra misafirler Kanuni Sultan Süleyman'ın türbesini ziyaret etmek istemişlerdi.
Memleketteki bütün türbeler 30.11.1925 tarih ve 677 sayılı kanunla kapatıldığı için, Hamdullah Suphi bu yabancı misafirlere kaçamak cevaplar vermiş, fakat sonunda; "bir müddet mazi ile alakamızı kesmek istedik. Onun için türbeleri kapattık" diyerek gerçeği açıklamak zorunda kalmıştı. Misafirler "ciddi mi söylüyorsunuz?" diye hayretler içinde kalmış, ardından da oldukça ibretli bir
şekilde şunlari söylemişlerdi:
"Tarihi olmayan milletler tarih huzurunda esatir ve efsane, uydurarak kendilerini tatmin ederler. Sizin ise büyük bir tarihiniz var. Bu tarihi yapanların türbelerini nasıl kapatıyorsunuz?"**

Halkın iradesine saygı gösterilmedi.Darbelerde halkın hakimiyetini engelleme çabalarıdır.Ergenekon bunun şebekeliğini yapmaktadır.

***"27 Mayıs ihtilalinden sonra Cemal Gürsel Paşa'nin, Anayasa komisyonu başkanı Ord.Prof Sıddık Sami Onar'a, "Cumhurbaşkanı'nın tek dereceli ve halk tarafından seçilmesini temin edecek bir anayasa yapılsın"diye mesaj göndermesi üzerine, Sıddık Sami Onar şu uyarıda bulunmuştu:
"Laikliği pekiştirecek tadilatı yapalım; ama bu seçim usulünü getirecek olursak, halk ya Said Nursi'yi seçer, yahut da onu destekleyen profesörü..."**

İçte bu kopukluklar yaşanır ve yaşatılırken,dış ile de olan bağlantılar iletişimsizlik ile koparılıyordu.Bunun bedeli olarak sadece biz değil İslam dünyası olarak çekmekte ve inlemekteyiz.

***" Meşhur Mısırlı İslam alimi Muhammed el-Gazali, Mescid-i Aksa'nın işgalinin 25. yılı münasebetiyle Kahire'de verdiği bir konferansta söyle demiştir:
"Şu bir hakikat ki, müslümanlar, Osmanlı Hilafet devletine hıyanet ettiler. İngilizler, bir milyona yakın Mısırlıyı Osmanlı hilafet devletini parçalamak için aldılar ve müslüman Türklere karşı onları kullandılar ve Türkler perişan oldu. Türkleri, ihanet eden Araplar perişan etti ve biz bu yaptığımız hıyanet ve ihanetin cezasını Filistin ve Mescid-i Aksa topraklarının İngilizlerin eline geçmesiyle çok pahalı ödedik. Filistin ve Kudüs elimizden çıktı."**

Sahiplenme gayreti de gösterilmedi.Adeta bakakalındı,göz yumuldu.

***"Lozan başlıyor. 5 - 6 gün sonra Musul meselesi gündeme geliyor. Ankara'da BMM'de 'Musul'u alalım' sesleri yükseliyor. Mustafa Kemal Paşa kürsüye çıkıyor ve şunları söylüyor: 'Bugün bir askeri harekat yapıp Musul'u alabiliriz. Ancak Musul'u aldıktan sonra savaşın sona ereceğinden emin olamayız. Orada bir harp cephesi açmış olacağız.' diyor."** [631]

Darbeler kendi çocuklarını yermiş.Dün bu milleti yiyenler,bugün torbaya sığmayan mızrağın dışa çıkmasıyla darbeyi yapanları yemektedir.Tarih bunun örnekleriyle doludur.

***"Lenin ile birlikte kominist ihtilalini gerçekleştirip binlerce insanı katleden ve yine binlerce insanın sürgüne gitmesine sebep olan Troçki (1879-1940), her ihtilalin daha sonra kendi çocuklarını yediği gibi,kendisinin de sürgüne gönderilip sığınacak ülke bulamamıştı. Hayatı "orak-çekiç" davası ile**
geçmis bu Sovyet liderinin, daha sonra Meksika'da bir çekiçle beyni parçalanarak öldürülmüştü."

Ölmez bu vatan farzımuhal ölse de hatta.
Çekmez kürenin sırtı bu tabutu cesimi / Mithat Cemal Kuntay

MEHMET ÖZÇELİK
17-07-2008

SU TESTİSİ SU YOLUNDA KIRILIR

Böyle düzensiz bir yaşantısına rağmen seksen yaşına kadar da gelmişti.
Hanımıyla arabada giden arkadaş bir yol kavşağına gelince,sol tarafından dikkatsizce gelen bu ihtiyarı görür ve durur.Hanımına da;Bak bu yaşlı amca bize çarpacak der.
Gerçekten de gelmekte olan ihtiyar çarpar ve yere düşer.
Hemen arabadan inerek bir şey olup olmadığını sorar.Bir şey olmadığını söylese de alır ve hastaneye götürür.Filim sonucunda adamın sol omuzun da kırık görülür.
Çocukları hastaneye gelir,bir şeyim yok diyen adam bu sefer başlar ağlayıp sızlamaya.Adamı memnun edip bir şeyler vererek evine gönderirler.
Aradan bir müddet geçer ve kendisine mahkemeden bir kağıt gelir.Adam şikayetçi olmuştur.
Mahkemeye vardıklarında niye böyle yaptığını sorunca,yaşlı sızlanıp,üç yetime baktığını,eğer bir şeyler verirse davasından vaz geçeceğini söyler.Bunlarda adama bir miktar para vermekle kalmaz,her hafta arabanın arkasına koydukları sebze ve meyvelerle adamı fazlasıyla doyururlar.Adam da şikayetinden vaz geçmiş olur.

---

[631] **28 Ocak 2005. Yeni Şafak. Ahmet Taşgetiren.**

Bir müddet sonra yine mahkemeden bir kağıt gelir,aynı adam yine şikayette bulunmuştur.Mahkeme önünde yaşlı yine ihtiyacını dile getirerek,karşılanması halinde vaz geçeceğini söyler.Bu sefer önceki gibi cevabı alamaz ve hakimin karşısına çıkarlar.

Artık önceden beri tanıdığı hakim yine ne aradıklarını sorunca arkadaş tüm olayı hakime anlatır.Hakim sinirlenerek ve kızarak ihtiyarı dışarıya atar.

Daha sonra araştırma neticesinde öğrenilir ki;meğer bu adam kasıtlı olarak kendisini arabanın önüne atıp,herkesten koparabildiği kadar para koparıyor,böylece geçinip gidiyormuş.Yetimler de bahane…

Artık adamı tanımıştım.Bir müddet sonra duydum ki,bu adama bir araba çarparak,ölmüş.

Su testisi su yolunda kırılmış oldu.Çarpandan da bir şey alamadan göçüp gitti.Öbür taraf için orada lazım olur düşüncesiyle işi garantiye almış da olabilir!!!

MEHMET ÖZÇELİK
17-11-2006

SAYIN BAŞBAKAN R.TAYYİB ERDOĞAN BEY'E

Birkaç hakikatı size hatırlatma kabilinden söylemek istiyorum.

Her ne kadar işin içinde de olsanız,çevrenizde farklı seslerin ve işinizin yoğunluğu kendinizde olan samimiyetin başkasında da olduğu zehabına varmanız,sadece size değil tüm millete hatta tarihe de bir kayıp olarak geçebilir.

Kadere iman etmiş insanlar olarak neticenin hayırlı olacağına inanıyoruz.Geçen Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde bunu gördük.Tüm şerler ve şer uygulamalar hayra dönüştü.Ancak yine de şerre alet olmamak için kimlerle oynadığınıza,bu insanların gerçekten sizin gibi mi düşünüp yoksa belli senaryoların gerçekleşmesi için her entrikaya başvurma hırs ve hırçınlığında olan insanların azımsanmayacak derece de olduklarını asla ve asla göz ardı etmemek gerektir.

Rahmetli Adnan Menderes bu milletin kapanmış kapısını açtı.İki dönem hizmet etmesine müsaade edilmedi.Ve hayatıyla ödedi.

Rahmetli Turgut Özal açılan kapıyı ancak bir veya birkaç insanın geçebileceği bir şekilde aralama başarısını gösterdi.Oda birinci dönemindeki başarısını ikinci dönemde gösteremeden zehirlenerek öldürüldü.Ve hayatımın en büyük yanlışı dediği,Mesut Yılmazı yerine seçerek,milletin bal üreten partisi durumundan,milleti yaralayan bir duruma dönüşerek kapandı.

Sayın R.Tayyib Erdoğan,siz ise aralanan kapıyı küçümsenmeyecek derecede açtınız.Bir çok insanın geçişine imkan sağladınız.

Bazı eksiklikleriyle beraber birinci dönemde çok güzel açılımlara imza attınız. Birinci döneminiz her zaman hayırla yâdedilecek bir hizmete imza attı.

Ancak ikinci dönemde selefleriniz gibi sizlere sağlıklı hizmet ettirilmeyeceği görülen bir vakıadır.Belki de birinci döneminizde öncelikli olarak yapmanız gereken anayasa değişikliğini bu dönemde yavaş bir şekilde sürdürmektesiniz.

Tarihe büyük bir leke ve ayıp olarak geçecek olan hakkınızdaki kapatma davası,gülünçlükler ve mesnetsiz iddialarla,milletin asla tasvib etmeyeceği değerlerin suç telakki edilmesiyle doludur.

Adına ister kontrgerilla,ister derin devlet,isterse de Ergenekon densin.Birileri sağına soluna bakılmaksızın milleti kırdırıyor ve her türlü menfiliğe ayna tutup ve destekte bulunuyor.

PKK-ya destekten,silah,eroin,ayaklanma,her türlü provakatörlüğün organizesi ve destekçisi,mali gücü olunuyor.

Sabık Savcı Vural savaş,sabih kanadoğlu ve bir kesim ısrarla kapatılacağınızı söylüyor.Demek ki senaryo önceden hazırlanmış,oyuncular yerleştirilmiş ve de düğmeye basılmış.

Anayasa mahkemesinin tarihte görülmeyen bir yanlışa imza atarak 367 şartını yaptığı göz önünde,sabık cumhurbaşkanı A.Necdet sezer-in 3 ay daha haksız olarak cumhurbaşkanlığında kalarak seçtirdiği üyeler ve kişilerin tutumları sezilmekte;bu durumda iyi niyet,hukukun üstünlüğü,milletin karar verme düşüncesi biraz safça olmaz mı?

Bediüzzaman der:'Aç canavara karşı tahabbüb,onun iştahını açar,döner dişinin kirasını ister.'

Şu anda aynı sofrada oturduğunuz iştahı açılanlar yemekle kalmayıp,dişlerinin kirasını da isteyeceklerdir.

Abdullatif Şener piyasaya sürüldü,senaryonun bir parçası olarak alet edilmeye çalışılmaktadır.Kendisi de hayırlı çıkışlarını,şer odaklarına alet olarak seyyiata dönüştürmektedir.Piyasalar gereksiz yere maddi manevi huzursuz edilmekte,önceki temcid plavları ısıtılıp milletin önüne serilmektedir.

Sayın Başbakan!Size yapılan kapatma davasına bir savunma yapıp tıpış tıpış verdiniz.Yapılan iddialar meşru değil ki,yaptığınız meşru savunmaların bir meşruluğu olsun.

Lütfen bir an evvel parti kapatmayı zorlaştıran kanunu çılarıp,geciken yasaları çıkartarak bu olumsuz sürecin önünü tıkayın..yoksa görünen o ki,sizin hayırlı girişimlerinizin önü tıkanacaktır.

Türkiyede dönen tüm senaryolar [632] TBMM'!de yazan;'Hakimiyet kayıtsız şartsız Milletinindir.'sözünün yerine,'Hakimiyet kayıtsız şartsız belli bir kesimin,elit tabakanın,seçilmişlerin değil,seçkin!lerin olacaktır'

Kurtlar sofrasında olduğunuzu tüm millet biliyor..Allah yardımcınız olsun..kolay değil..ancak kanunsuzlukla sizi bağlamaya çalışanlara lütfen kanunların milletin doğrultusunda değiştirilmesi,Avrupa birliği çerçevesinde verilen sözlerin hızla yerine getirilmesi yönünde gayret gösteriniz.

Hukuk siyasallaşmıştır. [633] Hukuka göstereceğiniz saygı ne derece hakkınızda verilecek hukuku ortadan kaldıracaktır?

Sıkıntılı bir dönemeçten geçtiğimiz bir gerçek..inşaallah geriye dönülmeyeceği de bir gerçek..ancak durmaya ve kaybedilen yılların devamına bu milletin tahammülü yoktur.

Düne kadar orduyu davet edenler,oradan bir netice alamayınca bugün yüzlerini hukuka çevirip,hukuku hukuksuzluğa davet etmektedirler.

Hukuksuzlukların önünü lütfen gecikmeden hukukla tıkayın..müsbet ve hızlı hareketler elbette müsbet neticeler verecektir.

Millet bir asra yakındır ihtilaller,korkular,sindirilmeler vedurdurularak yerinde saymalar ile hep yıpranmış ve bitirilmeye çalışılmıştır.Sizlere millet %47 ile

---

[632] http://www.tesbitler.com/yalan%20haberler/yalan_haberler.htm
http://www.gasteci.com/vural-savas-ak-parti-kesinlikle-kapatilir-haber14060.htm
http://www.samanyoluhaber.com/haber-100231.html

[633] http://www.tesbitler.com/haftalik%20makaleler/siyasallasan%20hukuk%20ve%20Ergenekon.doc

değil,inanınız %87 ile şu anda oy vermiş durumdadır.Lütfen bunu değerlendirip bazılarının iyi niyetinizden kaynaklanan sebeble yağ sürmeyiniz,kimlerle masaya oturduğunuzu ve kimlerle uzlaşma istediğinizi zaten bilmekle beraber,bir daha düşününüz.Uzlaşmazlarla uzlaşmaya yanaşmak,ne kadar uzlaşmacılık olabilir?

Ergenekonun üzerine ciddiyetle ve tevakkuf etmeden gidin..Milletin duası ve manevi desteği,verdikleri oy ile beraber sizinledir.

Hakkınızda karar vermeyi ve verilmesini beklemeden,hızlı ve doğru kararınızı verin.Çünkü genel kanaat önceden verilen kararın,değişmeyeceğidir.Dilerim yanlış olsun.

Takdir-i Hudâ kuvve-i bâzu ile dönmez.
Bir şem'a ki Mevlâ yaka üflemekle sönmez.

Mevlâ görelim neyler.
Neylerse güzel eyler…

Allah bu milletin yâr ve yardımcısı olsun.

Saygılarımla…

03-05-2008
MEHMET ÖZÇELİK
www.tesbitler.com

ABDULLATİF ŞENER VE DURSUN ÇAVUŞ

Memleketimizde hatırlanılınca tebessüm edilen bir maskotumuz var;Dursun Çavuş.

Ama en azından hatırlanılınca rahmet okutulmaktadır.Çünkü Postaneden emekli olduğunda bir kısmını caminin yapılmasına vermişti.

Acaba Şener'de onun gibi anılacak ve Fatiha gönderilecek mi?

Bu zat emekli olduktan sonra;éHer insan aklı miktarınca mecnundur.ékuralı gereği,biraz mecnunluk sahibi idi.

Emekli parasının geri kalanıyla Belediye Başkanlığı adaylığı için harcamada bulundu.

Bu zat Şanlıurfa'dan deve getittirerek,kılınç kullanıp çarşıda gezmeye ve arkasından bir çok özellikle genç ve çocuklar takibe başlayıp,Dursun Çavuş'u alkışladılar.

Propağanda iyi gidiyordu.Bunca alkışların yarısı oy olarak dönse,kazanmaması için hiçbir sebeb yoktu.

Akşamları fırına yemek verip,gençlere davetler vererek oy kazanmaya devam ediyor,vaadler ve alkışlar gün be gün artış gösteriyordu.

Dursun Çavuş'un kazanması artık kesindi ancak propağandaya devam etmek de lazımdı,son güne kadar…

Bunca harcalamalar ve yorulmalar gerçekten deymişti.

Artık seçim sonrası Belediye Başkanı olduktan sonraki işe almalar ve yapılacak projeler şimdiden konuşuluyor ve hayata geçirilmesi için bir an evvel o koltuğa oturma zamanının gelmesi bekleniyordu.

Diğer adaylara hiç mi hiç kazanma ihtimali çıkmamıştı.Çünkü toplumda memnun etmediği kimse kalmamıştı.

Gençleri evlendirecek,yaşlılara ve işsizlere maaş bağlayacak,yollar asfaltlanacak,kısaca hangi kesimin hangi ihtiyacı varsa giderilecekti.En çokta gençlere sevinmişlerdi.

Her akşam davetler ve buda yetmiyormuş gibi birde üstüne üstlük evlendirmeler gençleri tam bir Dursun Çavuş hayranı yapmıştı.

Aslında burada anlatmak değil de,bunu yaşamak,kaçırmamak gerekti.

Sonuç ne mi oldu;

Seçim sonuçlarında Dursun Çavuş'a iki oy çıktı.

Biraz ağır konuşarak;Hadi bunun biri benim,ya bu ikinci bilmem nettiğim kimin oyu ki…

Yani eşi bile kendisine vermemiştir.

Ama neyseki hayat nice Dursun Çavuş'ları da yetiştirmekten geri kalmamaktadır.

Abdullatif Şener'in hiç de yakışmayan ve partisini adeta arkadan bıçaklayan ve en hazini de Ergenekon gibi her pisliğin arkasında olan bir çeteye alet olma durumunda en azından şüpheli duruma düşen bir pozisyon içerisine girmiş olması,hiçbir akıl sahibi insanın dünyada isteyeceği bir düşüş ve rezillik değildir.

Allah hiçbir akıl sahibini bu seviyesizliğe düşürmesin.

A.Şener'in memleketinde yapılan ankette de kendisine bir oy çıktığını duyunca Rahmetlik Dursun Çavuş'u hatırladım.

Ancak akibette kimi Rahmetli olurken,kimi de Zahmetli olur.

Sayın Şener şu anda siz Zahmetliler güruhundansınız.

Akibetiniz hiç de iyi görünmüyor.Gülünç duruma düşmektesiniz.

Millet bunu söylemek istemiyor,söyletmeyin;

"Meşhur İrlandalı yazar Bernard Shaw, devrinin bütün mevcut siyasi partililere kızıp onlar hakkında oldukça ağır bir şekilde şöyle yazmıştı:

"Bunlar arasında hiçbir fark yoktur, hepsi köpektir. Yalnız şu var ki, muhalif olanlar havlar, muvafık olanlar da kuyruk sallar!"

MEHMET ÖZÇELİK
17-07-2008

ŞİDDET ÜZERİNE ANKET

4.sınıftan 8.sınıfa kadar karma sınıfta yapmış olduğum anket neticesinde 12 farklı soruya verilen cevaplarda şu kanaat ve sonuca varılmıştır.

1-Şiddetten ne anlıyorsunuz?

İyilik olmaması..hoşgörüsüzlük.kötü arkadaş,dayak.korkutucu durum.

2-Sizi şiddete iten sebeb nedir?

Sinir,tv proğramları,haberler ve filimler bende de şiddete yönelme oluşturuyor..Bir kavgada ayırmaksızın kavgaya karışma.

3-Şiddeti önlemenin yolu nedir?

Okul bahçesinde güvenlik olmalı..imanlı bir insan olmak..sabırlı olmak..onun yerine kendini koymak..konuşmalı..içimizden birden sekize kadar saymak.

4-Şiddet çözüm müdür?

Çözüm değil,şiddet kalbi incitir.

5-Tv-nin şiddet üzerindeki etkisi nedir?

Kurtlar vadisi etkili oldu..Şiddet psikolojimi bozuyor,rüyamda görüyorum.

6-Şiddetin önlenmesinde eğitim ve okullar yeterli değil mi?Ne yapılmalı?

Yeterli değil..disiplin lazım..iç bozuksa tamir olmaz,iç düzelmeli,imanla tamir edilmeli..konferans,tiyatro,dergilerle anlatılmalı.Afişler ve dersler verilmeli.Ev ev gezerek anlatmalı..(Not:Dediklerimiz uygulansın.Lütfen söylediklerimize dikkat edilsin)Her gün haberlerde gösterilmemeli.

7-Ailenizde sizi şiddete iten sebeb nedir?

Kardeşlerimin bana karşı davranışı..bana fazla yüklenilmesi..işlerin bana yaptırılması.

8-Arkadaşlarınızın şiddete düşmenizde karşılaştığınız olumsuz bir durumu oldu mu.Nasıl?

Kötü işlere çağırmaları…

9-Eğitimde şiddete sebeb olan bir durum görüyor musunuz?

Öğrencinin yaramazlığı,terbiyesizliği,saygısızlığı..öğretmenin siniri..bazı öğretmenlerin şiddet uygulaması..yazılıda kötü almam,hocaların bazı çocukları önemsemeleri..tv-lerde genel izleyici diyor ancak sonradan dövüşlü,şiddet filimleri oynuyor..cep telefonu ve bilgisayar..

10-Şiddeti engellemede devlet ne gibi çözümler almalıdır?

Disiplin olmalı..düşünceli olmalı..ailede şiddet uygulayana para cezası verilmeli..

11-Şiddeti çözmede eğitimde ne gibi önlemler alınmalıdır?

Disiplin olmalı..şiddete hayır kampanyası başlatılmalı..öğretmenler dayak atmamalı,yasaklanmalı..sık sık toplantı yapılmalı,tatlı dille çözmeli..din kurallarına uygun olmalı..

12-İnternet kafelerin şiddette etkisi var mı?Nelerdir?

Haylayf,Kantır,Geta veyuti gibi oyunlar şiddete itiyor.İnsanlar birbirleriyle orada özellikle yenilince kavga çıkıyor.

Özellikle en çok şikayet internet kafelerden gelmektedir.Oralarda küfürler,şidet oyunlarının olması ve pis hava içerisinde bulunulması birinci şiddeti körükleyici yerler.

***60 kadar öğrenci üzerinde yaptığımız bu anket tam arzu edileni yansıtmasa da en azından bir bilgi vermekte ve yarar sağlamaktadır.**

Burada öğrencilerin farklı seviyeleri söz konusu olduğu gibi,özel halleri göz ardı edilmemelidir.

SİGARANIN AKİBETİ

-Babam bir gün okula beni ziyarete gelmişti.Üç yıldır bıraktığı sigarayı öğretmen arkadaşların da bırakmasını istiyordu.

Bu sırada sigara içen bir arkadaşa dönerek şöyle dedi:

İçmeyin şu mereti,ben 50 yıldır içtim bir şey anlamadım.

İçerisi sessizleşti ve sigara içen arkadaş biraz mahcublaştı.

Ben de hem bu sessizliği bozmak hem de arkadaşı mahcubluktan kurtarmak amacıyla babama dönerek şöyle dedim:

-Peki baba,hem 50 yıldır kullandım,bir şey anlamadın diyorsun,hem de anlamadığın bir şeyi neden 50 yıldır kullanıyor ve bunda da ısrar ediyorsun.

Bu sefer susan babam oldu ve arkadaşlarda bir tebessüm oluşarak eski havasına döndü.

İşte sigara 50 yıldır ne olduğu anlaşılamadığı halde kullanılan bir meret…

-Babamın ölümünden üç gün önce ağırlaşmasından dolayı hastaneye kaldırdık.Nefes almakta zorlanıyordu.Doktor ciğerinin filmini çekip filem bakmaya başladı.Ben de yanındaydım.Doktor bir filme bakıyor,bir şaşkınlıkla kafasını sallıyor,hareketleriyle bir yanlışlığı anlamaya çalışıyordu.

Film bembeyazdı,bir şey görünmüyordu.Doktora ne olduğunu sordum.Ciğerlerin olmadığını,suya dönüşmüş olduğundan dolayı görünmediğini ifade etti.Hastayı yapılacak bir şey olmadığından dolayı götürmemizi söyledi.

-Amcam anlatıyor:

Fotoğrafcı dükkanımda otururken bir müşterim arabada oturmuş bana seslenerek gelmemi söylüyordu.Ben onun elinde tesbih,boydan bir resmini çekmiştim.Tığ gibi bir delikanlıydı.

Gel işte dedi.Ben gelemem.

Kalkıp arabaya gittim,arabada oturmuş,göbekten aşağısı yoktu.Şaşırmıştım ancak üzülmemesi için de bir şey soramamıştım.

Bana o eski çektirdiğim fotoğraftan 12 tane yap dedi.

Ben de birkaç gün sonra gelip almasını söyledim.

Gitti ve dediğim günde gelerek fotoğraflarını alıp gitti.

Aradan geçen bir iki ay içerisinde yanında biri sekiz diğeri on iki yaşında iki çocukla beraber geldi.

Bunu kucaklayarak stüdyoya getirdiler.Her iki oğluyla,sonra her biriyle ayrı ayrı ve sonra da kendisi tek başına fotoğraf çektirdi.

Bir hafta sonra gelip almasını söyledim.Parasını ödedi ve gitti.

Aradan iki ay geçmesine rağmen gelmemişti.Köylüsünden birisini görüp sebebini sorduğumda aldırış etmeyen köylüsü;

Ne ben söyleyeyim ne de sen sor diyerek cevab vermeden gitti.

Bir müddet sonra adamın büyük oğlu gelerek fotoğraflarını istedi.

Bende babasının neden gelmediğini ve niçin geciktiklerini,babasının neden iki bacağının kesik olduğunu sorunca çocuk başladı anlatmaya;

-Amca babam sigara içerdi.Sigara içtiğinden dolayı önce sağ ayak parmağını kestiler.Doktorlar sigarayı bırakmasını söyledikleri halde o içmeye devam etti.Bu sefer bilekten,daha sonra dizden ve daha sonra da kalçadan kestiler.

Babam ısrarına ve inadına devam etti.Doktorlar içmesi halinde öbür bacağını da kaybedeceğini söylemelerine rağmen içmeye devam etti.Böylece sol bacağında da başlayan kangren sonucu parmağını,dizini ve sonra da kalçasından kesilerek iki bacağını kaybetti.

Babam sigarayı bırakmıştı.Çünkü artık yine içmesi halinde hayatını kaybedeceğini söylemişlerdi.

Geçen fotoğraf çektirmeye geldiğimiz günde komşu köye taziyeye gitmiştik.Orada bulunan arkadaşları ısrar ederek babama bir sigara veriyorlar.Çoktandır bırakmış olan babam ısrarlar sonucu bir-iki derken üç sigarayı orada içiyor.Hemen rahatsızlanması üzerine babamı doktora götürüyorlar.Doktor kendisine kızıp yine uyarıyor ve babama ilaç yazarak gönderiyor.Babam eve gelince bize şöyle dedi;

-Ben herhalde öleceğim,beni hemen fotoğrafcıya götürün dedi ve sana gelmiştik. Fotoğraf çektirip eve geldiğimizde babam akşam ağırlaştı,doktora yetiştiremeden vefat etti.

-Hamid hocanın babası da ölümünden son üç gün önceye kadat sigara içmeye devam ediyordu.

Sigara içmeden dolayı konuşamaz olunca doktorlar boğazını delip oradan nefes almasını sağladılar.

İçmeye devam etti.

Bu sefer karnından bir delik açarak oradan beslenmesi için bir delik açmak mecburiyetinde kaldılar çünkü ağzından yemekleri yiyemez hale gelmişti.

Bu delikler kâfi gelmemiş ve bir de sol tarafından bir delik açmışlardı.Vücut adeta delik deşik olmuştu.Ancak bir türlü hastane ve ilaçlardan kurtulamıyordu.

Ölümüne üç gün kalaya kadar içmeye devam ediyor ve çok yaşlı olmaması,altmış yaşlarında olmasına rağmen bunda sıkıntıyla vefat ediyordu.

Hem sıkıntıyı yaşadı ve hem de yaşattı.

-Kayınbabası kendisinin ifadesiyle deve gibi adamdı.İri yarı bir vücuda sahipti.Çok sigara içerdi.O da kaçak sigarayı kalın kalın sarar ve öyle içerdi.

Ömrünün son üç ayında yatağa mahkum olmuş ve o deve gibi adamdan geriye sadece bir iskelet kalmıştı.

Kollar ve bacaklar ve yüz adeta etsiz birer kemikten ibaretti.

MEHMET ÖZÇELİK

21-10-2006

SIRA BANA GELİR Mİ Kİ ?

Aslında yaşımda pek o kadar ileri değil..47 yaşındayım..daha yeni yeni kendimi toparlamaya çalışmaktayım.İnşaallah emekli olacağım..belki ikinci bir iş kuracağım..çocukları okutup evlendireceğim..torunlar ve torunların torunları…

Bütün bunlardan sonra inşallah hacca gidecek,ibadetlerime ağırlık vereceğim..tabiya hanım evde kalmama izin verirse!vs.vs…

Hayaller bitmiyor değil mi?

Hakikat görülmedikçe,hayaller bir dürtmeyle uçmaya başlıyor.

Peygamber Efendimiz dünya hayatını;Seyahat etmekte olan bir yolcunun,bir ağacın altında dinlenmek üzere oturup konaklamasına benzetmektedir..o kadar kısa.

Yolculuğa çıkanlara kaptan yarım saat yemek ve çay molası verir.Tüm mesele kişinin geldiği yer ile gittiği yer arasında direk bağlantılıdır.O yolculuklar iki aranın bağlantısı için vardır.

Bu çay molasında bir insanın tüm sermayesini bitirmesi veya tüm yatırımlarını orada ve orası için gerçekleştirmesi elbette mantıklı olmayacaktır.

İnsan da bir yolcudur.Bu yolculuk ise;ruhlar aleminden başlayıp ebedi cennet ve cehennemle son bulacaktır.

Hayatın gürültü patırtısı,gafletin ağır basması sebebiyle kimse ölümü üzerine almamaktadır.

Dünyada yedi milyar insan var..bula bula Azrail benim gibi genç ve daha işleri bitmemiş bir insanı mı bulacak?

Ooo sıra bana gelene kadar,benden önce kimler var?

***Köyün birisinde o köyün en yaşlısı vefat eder.Öbür köyden taziyeye gelirler.Dönüşte gelen köyden orta yaşlı olan kişi kendi köylerindeki,kendisinden yaşlı olanları teker teker sayar ve kendisinin yedinci sırada olduğunu görünce rahatlar. Böylece Azrail gelirse kendisinden önceki o yedi kişiye önce uğrar.**

Ancak yoldaki bu hesap köydeki duruma hiç de uymaz.Aradan üç ay geçer.Ön sıraya alınmış olduğundan o yedi kişiden önce kendisi ölür.

Sırada bir şaşırma yok,kendi kendisini şaşırtma var.

Bu yaşanmış olayı bir yerde anlattığımda orada bulunan bir arkadaş,kendi akrabaları içerisinde olan buna benzer bir olayı şöyle anlattı;

Bir yakınımda bana;eğer ölüm gelirse önce dedeme,sonra babama,sonra abime gelir ve ben dördüncü sıradayım,der rahatlar.

Ancak bir hafta içerisinde hem dedesi ve hem de babası ölünce;eyvah ikinci sıraya düştük,diyerek tedirgin olmaya başlar.

İnsanlar ölmek için doğup,harab olmak için de binalar yaptıklarından habersizdirler.

Hadisde:"Eğer Allaha hakkıyla tevekkül etseydiniz,kuşları rızıklandırdığı gibi,sizi de rızıklandırırdı."buyurulur.

Ve yine;"İnsanlar uykudadırlar,ölünce uyanırlar."

"Namaz kıldığında dünyaya veda eden kişinin namazı gibi namaz kıl." (İbni Mace, Hakim, Beyhaki)

İnsan ise kendisini veda eden değil,kalan kişi pozisyonunda gördüğünden dolayı ölümden veya ölümün hatırlanmasından şiddetle korkmaktadır.

Bir taziyeye gitmiştim.Bir baba ölmüş geriye küçük beş çocuk bırakmıştı,elbette üzücü bir durumdu.

Biraz feryat ve şikayet ederek o köylüden birisi şöyle bir soru sordu;

-Peki hocam,bu adamın geriye kalan beş çocuğu ne olacak?

Kendisine ölen kişinin neyi olduğunu sordum.

-Hiiç,sadece köylüsüyüm,dedi.

Ben de kendisine;senin yüzde bir hakkın olmasına rağmen o çocuğu düşünüyor, ne olacaklarını hesab ediyorsun da,onları yaratıp yaşatan,yokluktan bu hale kadar getirip milyarlarca insan,trilyonlarca canlıları yaratıp yaşatarak yüzde doksan dokuz hakkı olan Allah hiç düşünmez mi?

Elbette bir şeyde hak sahibi veya en fazla hak sahibi olan konuşmalıdır…

Hak sahibi konuşursa elbette ve elbette hakkı konuşur ve hakkı yapar. Haksızlıktan münezzehtir.

Evet..sıra herkese geldiği gibi bana da gelir…

Mehmet ÖZÇELİK

SIRRINCA…

Bediüzzaman hazretlerinin ifadesiyle;Her bir hakikatın yazılmasında 200 ayet birden hücum ediyordu.
Risale-i Nurlardaki hakikatlar ve Sırlar;ya bir ayet ya bir hadis ya da bir hakiat ve İslam alimlerinin tesbit ve teşhisine müstenid hakikatlardır.
Asrın meselelerine ışık tutan Bediüzzaman,aynı zamanda asrın üzerindeki sır perdelerini de aralamaktadır.
Risale-i Nurlar diğer müceddidlerin tecdid hareketlerinin aksine, son asrın sırlarına ışık tutarken,hem kendi geldiği asrı hem de gelecek asrı aydınlatmaktadır.
"Her cemâl ve kemâl sahibi, kendi cemâl ve kemâlini görmek ve göstermek istemesi sırrınca, o sultan-ı zîşan dahi istedi ki, bir meşher açsın, içinde sergiler dizsin; tâ nâsın enzârında saltanatının haşmetini, hem servetinin şâşaasını, hem kendi san'atının hârikalarını, hem kendi mârifetinin garîbelerini izhâr edip, göstersin."[634]
"Beşinci Asıl: إِنَّ فِي أُمَّتِي مُحَدَّثُونَ -- yani, Mülhemun-(Kendilerine ilham olunanlar.)-sırrınca, bâzı ehl-i keşif ve ehl-i velâyet olan muhaddisîn-i muhaddesîn ilhamlarıyla gelen bâzı maânî, hadîs telâkkî edilmiş. Halbuki, ilham-ı evliyâ-bâzı ârızalarla-hatâ olabilir. İşte bu nev'den, bir kısım hilâf-ı hakikat çıkabilir."[635]
"Üçüncü Fıkra: Sen ey riyâkâr nefsim! "Dîne hizmet ettim" diye gururlanma. إِنَّ اللَّهَ لَيُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ (Allah bu dini fâcir bir adamın eliyle de kuvvetlendirir. (Hadîs-i şerif: Buhârî, 8:88.))sırrınca, müzekkâ olmadığın için, belki sen

---

[634] **Sözler.11.söz.111,Bak.31.söz.526.**
[635] **Age.24.söz.308.**

kendini o recûl-i fâcir bilmelisin. Hizmetini, ubûdiyetini, geçen nimetlerin şükrü ve vazife-i fıtrat ve farîza-i hilkat ve netice-i sanat bil, ucb ve riyâdan kurtul."[636]
"Evet, Sahabeler mâdem İslâmiyetin tesisinde ve envâr-ı Kur'âniyenin neşrinde, saff-ı evvel teşkil ediyorlar. اَلسَّبَبُ كَالْفَاعِلِ **-Bir şeye sebep olan, o şeyi işleyen gibidir. ("Bir hayrın yolunu gösteren, onu işleyen gibidir" (Feyzü'l-Kadîr, c.3, s. 537, hadîs no: 4250) hadîsinden ilhamen söylenmiş bir kaide.)- sırrınca, bütün ümmetin hasenâtından onlara hisse çıkar. Ümmetin** اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ **-Allah'ım, Efendimiz Muhammed'e ve âl ve Ashâbına rahmet eyle.- demesiyle, Sahabelerin, bütün ümmetinin hasenâtından hissedarlıklarını gösteriyor."[637]**
"Şu dünyada cism-i insanî ve hayvanî, zerrât için güyâ bir misafirhâne, bir kışla, bir mektep hükmündedir ki; câmid zerreler ona girerler, hayattar olan âlem-i bekâya zerrât olmak için liyâkat kesb ederler, çıkarlar. Âhirette ise اِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ **[Asıl hayata mazhar olan ise âhiret yurdudur. (Ankebût Sûresi: 64.)]sırrınca, nur-u hayat, orada âmmdır. Nurlanmak için o seyr ü sefere ve o tâlimât ve tâlime lüzum yoktur. Zerreler demirbaş olarak sabit kalabilirler."[638]**
"Suâl: اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ اَحَبَّ **-Hadîs-i şerif: Buhârî, Edeb: 96; Müslim, Birr: 165; Tirmizî, Zühd: 50; Dârimî, Rikak: 71.- sırrınca, "Dost dostuyla beraber Cennette bulunacaktır." Halbuki, basit bir bedevî, bir dakikada, sohbet-i Nebeviyede, lillâh için bir muhabbet peydâ eder. O muhabbetle, Cennette Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmın yanında bulunması lâzım gelir. Halbuki, gayr-i mütenâhî feyze mazhar Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın feyzi, bir basit bedevî feyziyle nasıl birleşir?**
Elcevap: Bir temsil ile, şu ulvî hakikate şöyle bir işaret ederiz ki:

Meselâ, gayet güzel ve şâşaalı bir bağda, muhteşem bir zât, gayet büyük bir ziyâfet, gayet müzeyyen bir seyrangâh öyle bir sûrette ihzâr etmiş ki, kuvve-i zâikanın hissedecek bütün lezâiz-i mat'umâtı câmi', kuvve-i bâsıranın hoşuna gidecek bütün mehâsini şâmil, kuvve-i hayaliyeyi keyiflendirecek bütün garâibi müştemil, ve hâkezâ, bütün havâss-ı zâhire ve bâtınayı okşayacak ve memnun edecek herşeyi, içine koymuştur.
Şimdi, iki dost var; beraber o ziyâfete giderler; bir locada, bir sofrada oturuyorlar. Fakat, birisinin kuvve-i zâikâsı pek az olduğundan, cüz'î zevk alır; gözü de az görüyor, kuvve-i şâmmesi yok, sanâyî-i garîbeden anlamaz, hârika şeyleri bilmez. O nüzhetgâhın binden ve belki milyondan birisini kabiliyeti nisbetinde ancak zevk ederek istifade eder. Diğeri ise, bütün zâhirî ve bâtınî duyguları, akıl ve kalb ve his ve latîfeleri, o derece mükemmel ve o mertebe inkişaf etmiştir ki, o seyrangâhtaki bütün incelikleri, güzellikleri ve letâifi ve garâibi ayrı ayrı hissedip zevk ederek, ayrı ayrı lezzet aldığı halde o dost ile omuz omuzadır."[639]
"وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ **sırrınca: Herşeyden Cenâb-ı Hakk'a karşı pencereler hükmünde çok vecihler var. Bütün mevcûdâtın hakaikı, bütün kâinatın hakikatı; Esmâ-**

---

[636] **Age.26.söz.436,Bak. Hizmet rehberi.179.**
[637] **Age.27.söz.454,Bak.31.söz.531,Bak.Lem'alar.30.lem'a.320,Şualar.15.şua.537,Bak.Barla lahikası.184.**
[638] **Age.28.söz.459.**
[639] **Age.28.söz.460,Bak.32.söz.592.**

i İlâhiyyeye istinad eder. Herbir şeyin hakikatı, bir isme veyahut çok Esmâya istinad eder. Eşyadaki sıfatlar, san'atlar dahi, herbiri birer isme dayanıyor. Hattâ hakikî fenn-i hikmet, "Hakîm" ismine ve hakikatlı fenn-i tıp "Şâfi" ismine ve fenn-i hendese "Mukaddir" ismine ve hâkezâ Herbir fen, bir isme dayandığı ve onda nihayet bulduğu gibi, bütün fünun ve kemâlât-ı beşeriyye ve tabakat-ı kümmelîn-i insânîyyenin hakikatları, Esmâ-i İlâhiyyeye istinad eder. Hattâ muhakkikîn-i evliyanın bir kısmı demişler: "Hakikî hakaik-i eşya, Esmâ-i İlâhiyedir. Mâhiyet-i eşya ise, o hakaikın gölgeleridir" Hattâ birtek zîhayat şeyde, yalnız zâhir olarak yirmi kadar Esmâ-i İlâhiyyenin cilve-i nakşı görünebilir."[640]

"Hem dahi, ey bedbaht ehl-i dalâlet ve gaflet! "Gayr-i meşrû bir muhabbetin neticesi, merhametsiz azab çekmektir" kaidesi sırrınca, siz, fıtratınızdaki Cenâb-ı Hakkın zât ve sıfat ve esmâsına sarf edilecek muhabbet ve mârifet istidadını ve şükür ve ibâdât cihazâtını nefsinize ve dünyaya gayr-i meşrû bir sûrette sarf ettiğinizden, bilistihkak cezasını çekiyorsunuz. Çünkü, Cenâb-ı Hakka âit muhabbeti nefsinize verdiniz; mahbubunuz olan nefsinizin hadsiz belâsını çekiyorsunuz. Çünkü, hakiki bir rahatı, o mahbubunuza vermiyorsunuz. Hem onu, hakiki mahbub olan Kadîr-i Mutlaka tevekkül ile teslim etmiyorsunuz, dâimâ elem çekiyorsunuz. Hem, Cenâb-ı Hakkın esmâ ve sıfatına âit muhabbeti dünyaya verdiniz ve âsâr-ı san'atını âlemin esbâbına taksim ettiniz; belâsını çekiyorsunuz. Çünkü, o hadsiz mahbublarınızın bir kısmı size Allahaısmarladık demeyip, size arkasını çevirip, bırakıp gidiyor. Bir kısmı sizi hiç tanımıyor, tanısa da sizi sevmiyor, sevse de size bir fayda vermiyor; dâimâ hadsiz firâklardan ve ümitsiz dönmemek üzere zevâllerden azab çekiyorsunuz."[641]

"Hem, dost ve ahbab ise, eğer onlar İmân ve amel-i sâlih sebebiyle Cenâb-ı Hakkın dostları iseler, "El-hubbu Fillâh" -1- sırrınca, o muhabbet dahi Hakka âittir."[642]

" سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى **-Her şeyden yüce olan Rabbinin ismini tesbih et. O Rabbin ki, herşeyi yaratıp düzene koymuştur. O Rabbin ki, her şeye lâyık bir şekil ve ölçü tâyin etmiş ve onu yaratılış gâyesine yöneltmiştir. (A'lâ Sûresi: 1-3)- sırrınca, umum eşyada, hususan zîhayat masnu'larda, hikmetli bir kalıptan çıkmış gibi, herşeye bir miktar-ı muntazam ve bir sûret hikmetle verildiği; ve o sûret ve o miktarda maslahatlar ve faydalar için eğri büğrü hududlar bulunması; hem, müddet-i hayatlarında değiştirdikleri sûret-i libasları ve miktarları, yine hikmetlere, maslahatlara muvâfık bir tarzda mukadderât-ı hayatiyeden terkib edilen mânevî ve muntazam birer sûret, birer miktar bulunması bilbedâhe gösterir ki; bir Kadîr-i Zülcelâlin ve bir Hakîm-i Zülkemâlin kader dairesinde sûretleri ve biçimleri tertip edilen ve kudretin destgâhında vücutları verilen o hadsiz masnuât, o Zâtın vücûb-u vücuduna delâlet ve vahdetine ve kemâl-i kudretine hadsiz lisân ile şahâdet ederler. Sen kendi cismine ve âzâlarına ve onlardaki eğri büğrü yerlerin meyvelerine ve faydalarına bak, kemâl-i hikmet içinde kemâl-i kudreti gör. "[643]**

" الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ **-O herşeyi en güzel şekilde yarattı. (Secde Sûresi: 7.)-**

sırrınca, herşeye, o şeyin kabiliyet-i mahiyetine göre kemâl-i mîzan ve intizam ile biçilip hüsn-ü san'at ile tertib edilip, en kısa yolda, en güzel bir sûrette, en hafif bir tarzda, istimâlce en kolay bir şekilde, meselâ kuşların elbiselerine ve her vakit tüylerini kolayca

---

[640] Age.32.söz.573.
[641] Age.32.söz.579.
[642] Age.32.söz.584.
[643] Age.33.söz.605.

oynatmalarına ve istimâl etmelerine bak. Hem, israfsız hikmetli bir tarzda vücud vermek, sûret giydirmek, eşya adedince diller ile bir Sâni-i Hakîmin vücûb-u vücuduna şehâdet ve bir Kadîr-i Alîm-i Mutlaka işaret ederler. "[644]

" تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ

(Yedi gökle yer ve onların içindekiler Onu tesbih eder. Hiçbir şey yoktur ki Onu övüp, Onu tesbih etmesin. (İsrâ Sûresi: 44.))sırrınca, Sâni-i Zülcelâl, semâvâtın ecrâmına o kadar hikmetler, mânâlar takmış ki, güyâ celâl ve cemâlini ifade etmek için semâvâtı güneşler, aylar, yıldızlar kelimeleriyle süslendirdiği gibi, cevv-i semâda dahi olan mevcudâta öyle hikmetler ve mânâlar ve maksadlar takmış ki, güyâ o cevv-i semâyı berkler, şimşekler, ra'dlar, katreler kelimeleriyle intak ediyor ve kemâl-i hikmet ve cemâl-i rahmetini ders veriyor. Ve nasıl zemin kafasını hayvanât ve nebâtât denilen mânidar kelimeleriyle söyleştirip kemâlât-ı san'atını kâinata gösteriyor. Öyle de, o kafanın birer kelimesi olan nebatları ve ağaçları dahi yapraklar, çiçekler, meyveler kelimeleriyle intak edip, yine kemâl-i san'atını ve cemâl-i rahmetini ilân ediyor; ve birer kelime olan çiçekleri ve meyveleri dahi, tohumcuklar kelimeleriyle konuşturup, dekâik-ı san'atını ve kemâl-i rubûbiyetini ehl-i şuura tâlim ediyor."[645]

"Elhâsıl: يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا **-Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor! (Rûm Sûresi: 50.)- sırrınca, hayattar bu zemin, bir baharda Sânie şehâdet ettiği gibi, onun ölmesiyle, zamanın geçmiş ve gelecek iki kanadına dizilmiş mu'cizât-ı kudretine nazarı çeviriyor, bir bahar yerine binler baharı gösteriyor; bir mu'cize yerine binler mu'cizât-ı kudretine işaret eder."[646]**

"Hem, nasıl ki müsebbebdeki hârika san'at ve tezyinât, esbâbı azl edip, müsebbibü'l-esbâb olan Vâcibü'l-Vücuda işaret ederek, وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ **(Bütün işler Ona [Allah'a] döndürülür. (Hud Sûresi: 123.))sırrınca, Ona teslim-i umûr eder; öyle de, müsebbebâta takılan neticeler, gâyeler, faydalar, bilbedâhe perde-i esbâb arkasında bir Rabb-i Kerîmin, bir Hakîm-i Rahîmin işleri olduğunu gösterir. Çünkü, şuursuz esbâb, elbette bir gâyeyi düşünüp çalışmaz. Halbuki, görüyoruz; vücuda gelen her mahlûk bir gâye değil, belki çok gâyeleri, çok faydaları, çok hikmetleri takip ederek vücuda geliyor. Demek, bir Rabb-i Hakîm ve Kerîm, o şeyleri yapıp gönderiyor, o faydaları onlara gâye-i vücud yapıyor."[647]**

"Elhasıl, insan her ne kadar fâil-i muhtar ise de, fakat وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ **- Allah dilemedikçe siz hiçbir şeyi isteyemezsiniz." İnsan Sûresi: 76:30.- sırrınca, meşiet-i İlâhiye asıldır, kader hâkimdir. Meşiet-i İlâhiye, meşiet-i insaniyeyi geri verir,** اِذَا جَآءَ الْقَدَرُ عُمِيَ الْبَصَرُ **-Kader gelince göz kör olur. - hükmünü icra eder. Kader söylese, iktidar-ı beşer konuşmaz, ihtiyar-ı cüz'î susar."[648]**

"Hem de âhireti bilen ve dünyanın hakikatini keşfeden, aklı varsa pişman olmaz, yeniden dünyaya dönüp uğraşmaz. Elli seneden sonra, alâkasız, tek başıyla bir adam, hayat-ı ebediyesine dünyanın bir iki sene gevezeliğine, şarlatanlığına feda etmez. Feda

---

[644] Age.33.söz.606.
[645] Age.33.söz.610.
[646] Age.33.söz.618.
[647] Age.33.söz.621.
[648] Mektubat.15.mektub.56.

etse kurnazlık olmaz, belki ebleh bir divane olur. Ebleh bir divanenin elinden ne gelir ki onunla uğraşılsın?
Amma zâhiren târik-i dünya, bâtınen tâlib-i dünya şüphesi ise وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِيْ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ **(Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis daima kötülüğe sevk eder." Yusuf Sûresi: 12:53.)sırrınca, ben nefsimi tebrie etmiyorum. Nefsim her fenalığı ister. Fakat şu fâni dünyada, şu muvakkat misafirhanede, ihtiyarlık zamanında, kısa bir ömürde, az bir lezzet için, ebedî, daimî hayatını ve saadet-i ebediyesini berbat etmek, ehl-i aklın kârı değil. Ehl-i aklın ve zîşuurun kârı olmadığından, nefs-i emmârem ister istemez akla tâbi olmuştur. "[649]**
"Dünya madem fânidir. Hem madem ömür kısadır. Hem madem gayet lüzumlu vazifeler çoktur. Hem madem hayat-ı ebediye burada kazanılacaktır. Hem madem dünya sahipsiz değil. Hem madem şu misafirhane-i dünyanın gayet Hakîm ve Kerîm bir müdebbiri var. Hem madem ne iyilik ve ne fenalık cezasız kalmayacaktır. Hem madem لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا *** "Allah kimseye gücünden fazlasını yüklemez." (Bakara Sûresi: 2:286)sırrınca teklif-i mâlâyutak yoktur. Hem madem zararsız yol, zararlı yola müreccahtır. Hem madem dünyevî dostlar ve rütbeler kabir kapısına kadardır. Elbette, en bahtiyar odur ki, dünya için âhireti unutmasın, âhiretini dünyaya feda etmesin, hayat-ı ebediyesini hayat-ı dünyeviye için bozmasın, mâlâyâni şeylerle ömrünü telef etmesin, kendini misafir telâkki edip misafirhane sahibinin emirlerine göre hareket etsin, selâmetle kabir kapısını açıp saadet-i ebediyeye girsin"[650]**
"Aziz, sıddık, sarsılmaz kardeşlerim,
Evvelâ: El hayru fi mahterahullah (Cenab-ı Hakk'ın kullarını sevk ettiği her şey hayırlıdır.)sırrınca, meselemizin tehirinde hayır var. Kalbim ve Nurların serbestiyeti öyle istiyordu. Siz hem birbirinizi teselli hem kuvve-i mâneviyeyi takviye, hem tatlı sohbetle müzakere-i ilmiye, hem Nurların yazması ve mütalâalarıyla bu geçici zahmetin noktasını siler rahmet yapmaya, bu fâni saatleri bâki saatlere çevirmeye muvaffak olursunuz inşaallah.
Saniyen: Madem bayramlaşmamız mahkemenin muvakkat hapis menzilinde oldu; ben de bayram tatlısı olarak, Konya kahramanı Zübeyir'in bana getirdiği zemzemle Nurs karyesinin bence çok mânidar balını gönderdim. Siz bal matarasına su koyun, karıştırınız. Sonra zemzemi içine bırakınız, kemâl-i âfiyetle içiniz. Said Nursî"[651]
"İlim ve kudretiyle, Allah her şeyden büyüktür, yücedir. Zira O, zatının lazımı olan muhit ilmiyle her şeyi bilir. Zatının lazımı olan öyle bir ilimden hiçbir şeyin gizlenmesi mümkün değildir. Çünkü O, ilminin varlığı ve nur-u ilminin bütün alem-i vücudu ihatası sırrınca, her yerde vardır, hazır ve nazırdır; her şeyi ihata eder ve her şeyi görür, müşahede eder nuraniyet sahibidir."[652]
"Evet, bu ayetlerin sarahatine göre, ölüm, zeval, firak, adem kapısı ve zulümat kuyusu olmayıp ancak Sultân-ı Ezel ve Ebedin huzuruna girmek için bir medhaldir. Bu beşaretin işaretiyle, kalb adem-i mutlak korkusundan, eleminden kurtulur. Evet, küfrün tazammun ettiği cehennem-i maneviyeye bak: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي **-"Kulum beni nasıl tanırsa, onunla öyle muamele ederim." Buhari, Tevhid: 15, 35; Müslim, Tevbe: 1, Zikr, 2, 19; Tirmizi, Zühd: 51, Daavat: 131; İbni Mace, Edeb: 58; Darimi, Rikak: 22; Müsned,**

---

[649] Age.16.mektub.71,Bak.Şualar.14.şua.404, Tarihçe-i Hayat.240.
[650] Age.16.mektub.73,Bak.Şualar.14.şua.406, Tarihçe-i Hayat.242.
[651] Şualar.14.şua.446.
[652] Age.15.şua.554.

2:251, 315, 391, 412, 445, 482, 516, 517, 524, 534, 539, 3:210, 277, 491, 4:106.- hadis-i kudsisi sırrınca, Cenab-ı Hak kafirin zan ve itikadını daimi bir azab-ı elime kalb eder. Sonra, İmân ve yakin ile, Cenab-ı Hakkın likasından sonra, rızasından sonra, rüyetinden sonra mü'minler için hasıl olan lezzetlerin derecelerine bak. Hatta Cehennem-i cismani, arif olan mü'min için, asiye kafirin cehennem-i manevisine nisbeten cennet gibidir."[653]

" وما مدحت محمدًا بمقالتي ❊ ولكن مدحت مقالتي بمحمدٍ (ع.ص.م.) **-"Ben sözlerimle Muhammed'i (a.s.m.) övmüş olmadım; aslında sözlerimi Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmla övmüş ve güzelleştirmiş oldum." İmam Rabbanî, Mektubat, 1:58.- sırrınca, güzellik yazılarımızda değil, belki i'câz-ı Kur'ân'dan olan nurlu Sözler'e ve Mektubat'a aittir. Her ferd-i mü'min, derece-i fehim ve zevkine göre, aslında güzel olan birşeyi tarif eder. Acz ve fakrdaki lezzet, şefkat ve tefekkürdeki ulviyet, hakikaten hiçbir şeyle kabil-i kıyas değilmiş."[654]**

" كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الْحَبِيبِ حَبِيبٌ **sırrınca, "Habîb'in diyarından gelen herşey mahbubdur." Ve onun içinde bir, bilhassa Ravza-i Mutahharanın levha-i müzeyyene ve münevveresi vardı. Bir kısım san'at-ı İlâhiyenin bir nevi küçük müzehanesi şekline getirdiğim hücremin duvarına, o levha-i mübarekeyi dahi tâlik ettim ve karşısında oturdum; derince, müştâkane temâşâya başladım. Birden, o levhada bana ihtar eder gibi kalbime geldi: Bizler senin risalelerin mânidar işaretleriyiz. Fesübhânallah dedim, bu hediye içinde sırlar var."[655]**

" خيرالأمورِ احمزها **("İşlerin en hayırlısı zorlu olanıdır." el-Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, 1:55)sırrınca, azîm hayırların müşkülâtı çok oluyor. Müşkülât çoğaldıkça ehl-i himmet fütur değil, gayret ve sebatını ziyadeleştirir. İnşaallah siz de öyle metîn ve sebatkârlardansınız."[656]**

": اَلظُّلْمُ لَايَدُومُ وَالْكُفْرُيَدُومُ **-Zulüm devam etmez, küfür devam eder.- sırrınca, dostların hataları, hizmetimizde bir nevi zulüm hükmüne geçtiği için, çabuk çarpılıyor. Şefkatli tokat yer, aklı varsa intibaha gelir.**

Düşman ise, hizmet-i Kur'âniyeye zıddiyeti, mümânaati, dalâlet hesabına geçer. Bilerek veya bilmeyerek hizmetimize tecavüzü zındıka hesabına geçer. Küfür devam ettiği için, onlar ekseriyetle çabuk tokat yemiyorlar.

Nasıl ki, küçük kabahatleri işleyenlerin nahiyelerde cezaları verilir, büyük kabahatleri de büyük mahkemelere gönderilir. Öyle de, ehl-i imanın ve has dostların hükmen küçük hataları, çabuk onları temizlemek için, kısmen dünyada ve sür'aten verilir. Ehl-i dalâletin cinayetleri o kadar büyüktür ki, kısacık hayat-ı dünyeviyeye cezaları sığışmadığından, mukteza-yı adalet olarak, âlem-i bekadaki Mahkeme-i Kübrâya havale edildiği için, ekseriyetle burada cezaya çarpılmıyorlar."[657]

"Risale-i Nur şakirtlerinin iştirâk-i âmâl-i uhreviye düstur-u esasiyeleri sırrınca, herbirisinin kazandığı miktar, herbir kardeşlerine aynı miktar defter-i âmâline geçmesi, o düsturun ve rahmet-i İlahiyenin muktezası olmak haysiyetiyle, Risale-i Nur dairesine sıdk ve ihlasla girenlerin kazançları pek azim ve küllîdir. Herbiri, binler hisse alır.

---

[653] **Mesnevi-i Nuriye.10.risale.191.**
[654] **Barla Lahikası.42.**
[655] **Age.139.**
[656] **Age.174.**
[657] **Age.208,Hizmet rehberi.146.**

İnşaallah, emval-i dünyeviyenin iştirâki gibi inkısam ve tecezzî etmeden, herbirisine, aynı amel defterine geçmesi, bir adamın getirdiği bir lâmba, binler aynaların herbirisine aynı lâmba inkısam etmeden girmesi gibidir.
Demek, Risale-i Nur'un sadık şakirtlerinden birisi leyle-i Kadrin hakikatini ve Ramazan'ın yüksek mertebesini kazansa, umum hakikî sadık şakirtler sahip ve hissedar olmak, vüs'at-i rahmet-i İlahiyeden çok kuvvetli ümitvârız."[658]
"Ben hapishane denilen alem-i berzahın kapısında dururken ve darağacı denilen istasyonda ahirete giden şimendiferi beklerken, cemiyet-i beşeriyenin gaddarane hallerini tenkit ederek, değil yalnız sizlere, belki bu zamandaki nev-i benîbeşere îrad ettiğim bir nutuktur. Onun için, يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ -Sırların ortaya çıktığı gün. (Tarık Sûresi: 9.)- sırrınca, kabr-i kalbden hakaik çıplak çıktı; namahrem olan kimseler nazar etmesin. Ahirete kemal-i iştiyak ile müheyyayım; bu asılanlarla beraber gitmeye hazırım. Nasıl ki, bir bedevî garaipperest, İstanbul'un acaip ve mehasinini işitmiş, fakat görmemiş; nasıl kemal-i hahişle görmeyi arzu eder; ben de ma'rez-i acaip ve garaip olan alem-i ahireti, o hahişle görmek istiyorum; şimdi de öyleyim. Beni oraya nefyetmek, bana ceza değil! Sizin elinizden gelirse, beni vicdanen tazib ediniz! Ve illa başka sûretle azap, azap değil, benim için bir şandır!"[659]
"Ammâ, bizzarûre hükümet-i İslâmiyenin hedef-i maksadı olan meşrûtiyet-i meşrûanın timsâlini isterseniz, farzediniz ben bir hekimim. Şu çadır dahi eczahânedir; içindeyim. Umum köylerde veyahut evlerde çeşit çeşit hastalıkları teşhis etmiş, reçetesini yazmış bir müntehap adam, yanıma geliyor, reçetesini ibrâz ediyor ki; "Dâü'l-cehl ile baş ağrısı var" yazılıdır. Ben dahi, fen afyonunu iptidâ onların lisânlarının zarfında, sonra da lisân-ı resmiyeye ifrağ ederek veriyorum. Bir başkasının reçetesini gösteriyor ki; kalb hastalığı olan zaaf-ı diyânet var. Ben de, fünûnu maarif-i İslâmiye ile mezc ederek bir mâcun yapıyorum, müderrislerin ellerine veriyorum, gönderiyorum. Diğerinde dâü'l-husûmet ile ihtilâl sıtması var. Ben de fikr-i milliyeti uyandırarak, ışıklandırarak, tiryâk-misâl adâlet ve muhabbeti o nur ile mezc ettirerek, sulfato-misâl bir ilâç veriyorum. İşte böyle bir hekimdir ki, vatan hastahânesinde, bîçare etfâli helâktan halâs eder. Hâ, hükümet-i meşrûtânın timsâl-i nûrânîsi كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ -Hepiniz çobansınız,hepiniz güttüğünüzden yani raiyyetinizden mesulsünüz.- sırrınca, herbir büyük adam, bu düsturu nazara almak gerektir."[660]
"Suâl: "Neden, şu inkılâb-ı hükûmet, herşeyde bir inkılâp getirdi?"
Cevap : اَلنَّاسُ عَلٰى سُلُوكِ مُلُوكِهِمْ (İnsanlar kendi idârecilerinin yolundadırlar. (Keşfü'l-Hafâ, 2:311.) (Hadîs-i şerif)sırrınca, istibdat herkesin damarlarına sirâyet etmişti, çok nâm ve sûretlerde kendini gösteriyordu, çok dâm ve plânlar istimâl ediyordu. Hattâ benim gibi bir adam, ilmi vâsıta edip, tahakküm ediyor idi veyahut sehâvet-i milliyeyi sû-i istimâl ederdi. Veyahut şu şeyh gibi, necâbeti sebebiyle herkes onun hatırını tutarak-tutmakla mükellef bildiğinden-tahakküm ve istibdat ediyordu."[661]
"Sen, mesleğini ve efkârını hak bildiğin vakit, "Mesleğim haktır veya daha güzeldir" demeye hakkın var. Fakat "Yalnız hak benim mesleğimdir" demeye hakkın yoktur.
وَعَيْنُ الرِّضَا عَنْ كُلِّ عَيْبٍ كَلِيلَةٌ ۞ وَلٰكِنَّ عَيْنَ السُّخْطِ تُبْدِي الْمَسَاوِيَا

---

[658] Kastamonu Lahikası.65, Tarihçe-i Hayat.255.
[659] Tarihçe-i Hayat.54,Bak.Divan-ı Harbi Örfi.18.
[660] Münazarat.26,Bak.Beyanat ve Tenvirler.51- **Hadîs-i şerif: "Hepiniz çobansınız ve idareniz altındakilerden mes'ulsünüz." (Müslim, İmare: 20.)**
[661] Age.33-34,Beyanat ve Tenvirler.38.

sırrınca, insafsız nazarın ve düşkün fikrin hakem olamaz. Başkasının mesleğini butlân i1e mahkûm edemez.

Senin üzerine haktır ki; her söylediğin hak olsun. Fakat her hakkı söylemeye senin hakkın yoktur. Her dediğin doğru olmalı, fakat her doğruyu demek doğru değildir. Zîrâ senin gibi niyeti hâlis olmayan bir adam, nasihati bâzan damara dokundurur, aksülamel yapar."[662]

"Sual : "İstibdadın çirkinliğine, meşrûtiyetin bu derece iyiliğine delilin nedir?"
Cevap : Siz avam olduğunuzdan hayalinizle tefekkür, gözünüzle taakkul ettiğinizden, temsil size bürhan-ı nazarîden daha ziyade muknîdir. İşte, ikisinin mahiyetlerini misalle tasvir edip göstereceğim.
İşte, biliniz:
Hükûmet hekim gibidir; millet hastadır. Farzediniz, ben şu çadırda oturmuş bir hekimim. Şu etraftaki herbir köyde, Allah etmesin, birer ayrı hastalık var. Ben o hastalıkları teşhis etmemişim, hem de tacizimi istemeyen müdahenecilerden, yalancılardan başka kimseyi görmemişim. Şu halde, şu köylere, tanımadığım bir hastalığa, görmediğim bir hastaya gönderdiğim reçetesiz, mîzansız bir ilacı istimal eden, acaba şifa mı bulur veyahut ölür?

Evet, مُوتُوا قَبْلَ اَنْ تَمُوتُوا **- Ölmeden evvel ölünüz! -sırrınca, şunun sâye-i muzlimânesinde mazhar oldunuz. İşte her köye böyle ilaç göndermek, hatta dâü'l-cû ile karın ağrısına müptela olan emsalinize hazım ilacı hükmünde olan iane toplamak, yahut eşkiyalık ve husûmet derdiyle mültehap bulunan o vücuda, iltihabı tezyid eden Hamidîlik icra etmek ve ila ahir... acaba tedavi mi, yoksa tesmîm midir, melekü'l-mevte yardım etmek midir? İşte mahiyet-i istibdadın timsali budur. Zîra, sabıkta, Padişah kendi yerinde mahpus gibi oturuyordu, bîçare milletin halini anlamıyordu, yahut zaaf-ı kalb ve kuvvet-i vehim ile anlamak istemiyordu, yahut mütehevvisane ve mütekeyyifane ve mütekalkıl olan tabiatı, anlattırmaya müsait değildi. İşte hükümetteki istibdada, herşeydeki istibdadı kıyas ediniz. Hatta, taklidi tevlid eden ilmin istibdadı dahi böyledir. "**[663]

MEHMET ÖZÇELİK
06-04-2008

---

[662] **Hizmet Rehberi.252.**
[663] Beyanat ve Tenvirler.49.

SİYASALLAŞAN HUKUK VE ERGENEKON

Bin yıldan fazla devam ede gelen bir idareyi,dili,dini,inanç ve gelenekleri değiştirmek hakikaten kolay değildir.Değişse bile sürdürülmesi elbette rahat olmayacaktır.

Bu düşüncelerle cumhuriyet kurulmuş,adeta geçmişe bir sünger çekilmiştir.

Bu büyük bir adım olmakla beraber bunun sürdürülmesi ondan daha güç bir olaydır.

Bu amaçla gizli rejim muhafızları oluşturulmuş,korkularak ve korku salınarak korunması için her türlü zorbalıklar meşru görülmüştür.

Binlerce insan hukuksuz olarak idam edilmiştir.Tam bir jandarma yönetimi uygulanmıştır.Eflatunun polis devleti nazariyesi aynen uygulanmıştır.

İsmet İnönü dönemi ise tek şef dönemi olarak her tarafı kasıp kavurmuş, korku, zorbalık,tehdit ve entrikalarla devlet yönetimini maddi-manevi kıtlıklar içerisinde sürdürmüştür.

1946 daki açık oy,gizli sayım dalevarasıyla kazanan kaybeden,kaybeden de kazanan yerine geçirilmiş,dört yıl daha hüküm sürdürülmüştür.

Millet yüzüne kapanan kapının 1950-de azıcık da olsa aralanmasıyla bir nefes almıştır.

Bu da çok sürmemiş,1960 darbesiyle cumhuriyet muhafızları tarafından diskalifiye edilmiştir.

Ve bu bir otomatiğe bağlanmış gibi;her ne vakit millet idareyi eline almışsa,ordu devreye girmiş,devlet elden gidiyor kuruntusuyla milletin elinden alınmıştır.

Türkiyede bir asırdır azınlığın çoğunluğa hakimiyeti sürmekte ve de sürdürülmektedir.Halk hiçbir zaman için idareye getirilmedi ve icrada rol verilmedi.O sürekli idare eden değil,idare edilen olarak kabul edildi.

1970 ve 1980 ihtilalleri ile on senede bir yapılması meşru hale getirildi.1980 ihtilalinin baş rol oyuncusu Kenan Evren,Kendisine neden bunca gencin ölmesine göz yumdunuzda,idareye önceden el koymadınız sorusuna;Anarşinin olgunlaşmasını bekledik,demektedir.

Türkiyede sürekli birileri anarşiyi hortlatırken,diğerleri de anlaşmalı dövüş gereği,hemen arkasından idareye el koymuştur.Tam bir paslaşma.

1997- 28 şubat ihtilali de millete ve inancına en büyük darbeyi vurmuş ve bunun bin yıl sürdürüleceği ifade edilmiştir.

2007 yılında ilk defa halkın büyük bir yoğunlukla istediği,halktan birinin cumhurbaşkanlığına karşı engellemek amacıyla askerin elektronik ültümatom,darbesi sonuçsuz kalmış,adeta ordu sürekli öne itilmekten,darbe çığırtkanlığı yapanlara payanda olmaktan kendisini soyutlamıştır.

Bediüzzamanın ifadesiyle;ordu bilerek baltayı ayağına vurmaz,sözünün doğruluğu yeni yeni gerçekleşmiş,ordudaki bin yıllık manevi ruh uyanmaya başlamıştır.

Elektronik darbenin sonuçsuz kalması üzerine devreye hukuki darbe girmiş ve baş savcı Türkiyede ilk defa kahir ekseriyetin yüzde 47 oyu ile ve şimdilerde yüzde seksenin tasvibiyle iktidara gelerek maddi ver manevi alanda gelişmelerin hazımsızlığından hukuki yaptırımlar devreye konulmuştur.

Artık hukuk siyasallaşmıştır.

Başsavcının iddiaları hep bir korkunun ürünü olup,muhaliflerinin hükümete yaptıkları isnadları ihtiva etmektedir.

Ordu ve Cumhurbaşkanlığı,yök ve devlet yönetiminin elit tabakadan halk tabakasına geçmesi birilerini rahatsız etmiş,düğmeye basılmıştır.

Tamda bu olaylar beklide bir asırdır devam eden gizli çetelerin ortaya çıkması anında olması gayet düşündürücüdür.

İttihat ve Terakki ile başlayan entrikalar günümüze kadar her alana el atmış,kendisine laiklik,Atatürkçülük,irtica perdelerini kalkan ve imtiyaz olarak kullanmıştır.

Bir asırdır gelecek olan şeriat hala gelmedi,yıkılacak olan cumhuriyet,laiklik bir türlü yıkılmadı..demekki bunlar bahane,yapılanlar şahane..üzüm yemek değil,bağcı dövmek.

Tamda bu dönemde bir sanatçı çıkarak ve elit tabakanın söylemek istediğini dillendirme amacıyla;kendisinin oyu ile bir çobanın oyunun bir tutulmayacağı,halkın cahil olduğu bahaneleriyle sürekli devletlerini terk etmeme yolunu sürdürmektedirler.

Şu anda Gizli komite,habis,pis ve menhus ruh,harici güç,dahili yataklık yerler,cahil ve piyon gençlik,ihmal ve kasıtlı üniversite camiası,boş,iş arayan,seviyesiz insanlar devreye konulmuş ve ikinci devre olan kaos düğmesine basılmıştır.

Bir türlü şimdiye kadar olduğu gibi,iki devre istikrara,gelişmeye tahammül edilmemiş,kaostan meded umanlar pazarlarını ve bozuk ve alışıla gelen oyunlarını kurmuşlardır.

Allah bu komiteyi ve alet olanları kahretsin…

"Zorlamayın ağlayamam,
Ölü benden olmadıkça..
Birer birer tükenir mi,
Biner biner ölmedikçe…"

***Ergenekon çetesi ve yaptıklarına gelince;Burada her taşın altından çıkması ve isnad edilen suçlara baktığımız zaman,İtalyadaki Gladio gibi her tarafa kol atmış olduğunu görmekteyiz.**

İşte isnad edilen suçlar ve senaryolar:

***Askeriyenin çöplüğünde bulunduğu söylenen bombalar.**
***Cumhurbaşkanı A.Necdet sezer-in süresi dolmuşken,üç ay daha kalarak anayasa mahkemesine üye ataması,şimdi kapatma davasını açan başsavcıyı ataması ve böylece kendi atadığı 8 üyeyle hükümetin icraatını frenlemesi ki,şimdiye kadar hiç uygulanmayan 367 şartının getirilmesiyle Abdullah Gül'ün meclisteki turlardaki kazanımını bilerek ve hukuksuz olarak kaybettirmesi.**
***Yök eski başkanı Erdoğan Teziç-in,Youtube-de Cumhurbaşkanını tehdit eden sözü.**
***Susurlukta meydana gelen kaza ile,farklı kutubların aynı arabadaki buluşmaları ve gizli belgeler.**
***Tüm faili meçhuller.**
***Başbakana yapılan su-i kast planları.**
***Emekli subayın evindeki cephanelik.**
***Genelkurmaydan emekli subaylara yapılan soruşturma.**
***PKK liderlerinin teslimine karşı çıkan Türk askeri yetkilileri.**
***Hükümette kaos çıkarma.**
***Askeriyedeki yapılan haksız kazanç elde etme.**
***Emekli olan paşaların önemli yerlerde idareci görevine getirilmeleri.**
***Ermeni Hrant Dink-in vurulması ve jandarmanın önceden haberdar olması.**
***Danıştaya yapılan saldırı.**
***Kuvvacıların yapılanması.**
***Gizli iktidar.**
***Ümraniyedeki derin çete ve bombalar.**
***Uzman Çavuşun aracından çıkan cephanelik**

***Apo-Mit ilişkisi.**
***Patrikhaneden yapılan planlar.**
***Pkk ile Ergenekon bağlantısı.**
***Veli Küçük-ten öteye 1.adama doğru gidilen yol..askeremi dayanıyor?**
***Malum olan meçhul adam;Doğu Perinçek.(Bakın.www.atin.org)**
***Baasçılığın hakim kılınması gayretleri.**
***Bütün gizli işlerin arşivleri.**
***Mason ve Lionsların rolleri.**
***Ergenekonun Azerbeycandaki faaliyetleri.**
***Şifre;Kanadalı…**
***Üniversite elemanları arasında teşkilatlanma.**
***Ordu-Üniversite-Yargı üçlüsü.**
***Küçük çetelerin,büyük babası.**
***Sürekli ihtilal çığırtkanlığı yapma,korkutup sindirme politikası.**
***Aynı dernek üyelerinin biri sağcı,diğeri solcu olarak birbirlerine saldırarak kaos ortamı oluşturmak.**
***Gazetelerle sürekli tahrik etme,gazetecilerle alt zemini oluşturma.**
***Pkk-ya gönderilen 24 bin silah.**

Ve artık vücut bu irinleri taşıyamıyor.Bunlar artık dolan irinlerin ve pisliklerin birden bire kendiliğinden boşalmasıdır.

Burada saydıklarımız sadece başlıklarıyla sınırlı olanlardır.

Sitemizde belgeleriyle beraber haber arşivi olarak genişçe mevcut olup,sürekli ortaya çıktıkça da eklenmektedir.Geniş bilgi için oraya bakılabilir.[664]

Mehmet ÖZÇELİK
04-04-2008

SİYASET HEYECANI

Seçimler hızla yaklaşmasına rağmen,kimse de ciddi manada bir hareket ve heyecan görülmemektedir.

Yapılan araştırmalar,medya ve reklam kurumlarının bu konuda sıkıntıları görülmektedir.

Bu kurumlar üzülse de ben bu duruma sevinmekteyim.

Çünkü,demek ki taşlar artık yerine oturmaya başlamış.

Hatırlıyorum da,1970'lerde köy köy gezilir,oy taleb edilir.Bazen muhtarın odasında birkaç kesim bulunarak sert çıkışlar ve yumruklar sıkılırdı.

Şehirlerde de gruplar halinde kavgalar sürekli duyulur,kurtarılmış bölgeler oluşturuldu.

Millet seviyece yükselmekte,iletişim araçları artık her yeri bir yer gibi haber almada,karar vermede,medeni toplumlar haline getirmektedir.

Belliki insanlar hesaplarını önceden yapmışlar.Kimse eskisi gibi ilgi ve heyecanı abartılı olarak topluma yansıtmıyor.

---

[664] **http://www.tesbitler.com/yalan%20haberler/yalan_haberler.htm**

Seçmen bilinçleşmiş.Aday da bundan dolayı kendisini internette site oluşturarak tanıtma yoluna gidiyor.

Artık eskisi gibi hesaplardan veya hesabı olmayanlardan hesap çıkarma devri geride kaldı.

Millet uyanmış..yüz senelik uykudan sonra…

İşler yoluna giriyor gibi.

Önemsiz olduğunu söylememek ve fazlasıyla önemsemek gerektiğini söyleyerek şunu da ifade ediyorum ki;kim gelirse gelsin,milletin iradesi doğrultusunda icraatta bulunmazsa,silinen öncekiler gibi silinmeye mahkumdur.

Millet anlayış,güven,kendisine saygı ve aldatılmamak istiyor.

Rahmetli Adnan Menderes Kırşehirde kalabalığa konuşma yapmaktadır.O sırada muhalif Osman Bölükbaşı'nın gelmesiyle millet Menderesi bırakıp,onu dinlemeye gider.Menderes ise Ankaraya vardığında,Vilayetlikten düşürür.

Ama Bölükbaşı şunu da çok iyi bilmektedir;

Şakşaklar bana,reyler ona,der.

Peki başkanların konuşmalarındaki bunca kalabalıklar neyin nesi?derseniz;

Hepsi kuru kalabalıktır,denilemez.Merak ta var işin içinde…

Yine Bölükbaşı'ndan;

Bölükbaşı omuzlara alınmış,gezdirilmekte.O sırada biri alttan iğne batırır.Bağıran Bölükbaşı;

Arkadaşlar,aramızda münafıklar var.

Bu şu anlama,herkes farklı hesaplarla orada bulunmaktadır.

Bulanık hava gittikçe açılıp,netleşmeye başlamaktadır.Buda farklı ve seviyeli bir neslin doğuşunun göstergesidir.

Sağ ile sol birbirine karıştı.İyimi oldu yoksa kötü mü?

Hem iyi oldu,böylece kavgaları kaldırıp,millete hizmeti esas almış oldu.

Hem de kötü oldu.Şöyle ki;Yıllarca ideal dediği belli bir düşünce etrafında sürüklediği ve hatta o yolda ölen insanlara ne diyecektir?İşte sizin öldüğünüz idealinizin zıddı olan insanlarla ben birleşiyor,bir araya geliyorum.

Yaşar Okuyan örneği gibi ki,onun ve onun görüşüyle CHP'nin bir araya gelmesi düşünülecek durum değildi.

Emekli bir öğretmen şunu söyledi;Bizi yıllarca kandırmışlar,sırtımızdan geçinmişler.

Kendisine şunu söyledim.Sen bir kişi olarak aldanabilirsin,olabilir,normaldir.Peki ya 25 yıldır aldattığın öğrencilerin ve onların çevreleri için ne diyeceksin?

Ortada sadece aldanmak yok,ondan daha kötüsü aldatmak söz konusu.

***Mahkumken hakim mi olacağız.Uzun ince bir yola girdik.**

Öncesi mi sonrası mı zor olacak?Neler olacak?

Bolluk,üniversite,ev,fikir özgürlüğü ve her şey,her yer bedava.

Hayal kırıklığına uğramayalım?

Meselelerimiz çözülecek.

***Kimi alimler insanın terbiyesine doğmadan yüz yıl evvel başlanması gerektiğini söylerler.**

Böylece 1950 ile başlayan ve 1980'de hareketlenen fikir-düşünce-inanç ve ekonomideki özgürlük tek şef dönemi ve zihniyetini gerilerde bırakmıştır.

Dünya ve onunla beraber bizlerde sürekli yükselişe doğru gitmekteyiz.Yoldaki çakıl,diken ve kösteklemeler ehemmiyetsizdir.

Asırlardır süren fertlerin hakimiyeti,yerini milletin hakimiyetine terk etmektedir.Bu da büyük bir gelişmedir.

Siyasetin en çirkin ve nefret edilen yönü;kendi siyasisine uygun şeytanı melek,başka siyasete mensup meleği de şeytan görmesidir.

Siyasetin seviyesizliğinden birisi de;siyaseti;icraat ve proje üzerine değil de,şahıslar ve gizli hesaplar üzerine bina etmektir.

Ayinesi iştir kişinin,lafa bakılmaz.

Görünür şahsı,rütbe-i eserinde.

Haydi hayrola..akibet hayırlı ola…

Gelin gözümüzü ve özümüzü dağınıklıktan,bire yönlendirelim,öze dönelim.

"SERMEST-İ CAM-I AŞK

Fıtrat-ı aşkla yoğrulmuş gibi sermest-i cam-ı aşk olan Mevlana Cami, kesretten vahdete yüzleri çevirmek için, bak, ne güzel söylemiş:

1- Yalnız Biri iste; başkaları istenmeye değmiyor.
2- Biri çağır; başkaları imdada gelmiyor.
3- Biri talep et; başkaları layık değiller.
4- Biri gör; başkaları her vakit görünmüyorlar, zeval perdesinde saklanıyorlar.
5- Biri bil; marifetine yardım etmeyen başka bilmekler faidesizdir.
6- Biri söyle; Ona ait olmayan sözler malayani sayılabilir.

Evet, Cami' pek doğru söyledin. Hakiki mahbub, hakiki matlub, hakiki maksud, hakiki mabud yalnız O'dur.
Çünkü bu alem, bütün mevcudatıyla, muhtelif dilleriyle, ayrı ayrı nağamatıyla, zikr-i ilahinin halka-i kübrasında beraber ONDAN BAŞKA İLAH YOKTUR der, vahdaniyete şehadet eder."

Mehmet ÖZÇELİK

SAKATLIK KADER MİDİR ?

Evvela kader;Allah'ın olmuş,olmakta ve de olacak olan her şeyi önceden bilmesi ve yazması demektir.

Kaderin olacakları bilmesi bir eksiklik değil,bilmemesi bir eksikliktir.

Kader ilimdir.Bilmek ayrı,yapmak ayrıdır.

Bilmek Allah'a bakar,yapmak fiili ise insana bakmaktadır.

Bazı şeyler vardır ki;onlardan elbette sorumlu tutulmamaktayız;

Nerede,nasıl dünyaya geleceğimiz,renk ve ırkımız,boyumuz,anne-babamız gibi doğrudan irademize taalluk etmeyen hususlarda sorumlu tutulmamaktayız.

İrademizle ilgili konular ise;bunlarda ya bizden ya da ailemizden hatta çok geçmişlerden süre gelen bir durumdan da kaynaklanabilir.

Unutulmamalıdır ki;bizler bu dünyaya bir imtihan için geldik.İmtihan gereği farklı pozisyonlar bizlere yüklenmektedir.

Küçük şeylerde büyük şeyler gizlidir.Küçük şeyler önemsiz değildir. Herşeyde küçük şeylerin yeri nedir?Büyük binalar küçük taşlarla oluşur.Koca ağaçları ve kainatı küçük çekirdekler barındırır.Yerden göğe ve uzaya.

Bundan dolayı oluşumda en küçük bir şeyin bile etkisi olmaktadır.

Hz. bu Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlulah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Allah'ın doksan dokuz ismi vardır. Kim bunları ezberlerse cennete girer. Allah tektir, teki sever."Bir rivâyette: "Kim o isimleri sayarsa cennete girer" buyurmuştur.[665]

Burada teşvik babında cennete girmek bir şarta bağlanmış oldu.

"Nazar haktır,dağı yerinden oynatır."

"Nazar,deveyi kazana,insanı mezara sokar."

Burada da kişi doğrudan kendisinden değil,kötü bakış ve kötü niyetli bir kimsenin kendisi üzerindeki etkisinden söz edildi.

Peygamberimiz "Mazlum kâfir bile olsa onun duasından korkunuz "Kaal' en-nebiyyü (S. A. S.) "İtteku da'vet el-mazlûmı velev kâne kâfiren"

Burada da mazlumun duasının çevrilmeceği ifade edilirken,insanın başına gelen işlerin boyutunun geniş olduğu ifade edilmektedir.

Peygamberimiz zamanında adamın birisi peygamberimize gelerek,hanımından şüphe ettiğini,doğan çocuklarının ne kendi tarafına,ne de hanımının tarafından her hangi bir kimseye benzemediğini söyleyince; araştırması tavsiyesinide bulunur.

Yine bulunmadığını söyler ve araştırması cevabını alır ve bu durum üç kere tekrar eder.Adam gelerek;

Evet ya Rasulallah,yedinci soyumuzda birisine benzemektedir,der.

Görev yaptığım bir köyde iki yaşında bulunan bir kız çocuğunun otuz yıl sonra maddi durumunu tesbit etmek üzere tevafuken gitmiştim.

Bu kişi teyzesi oğlu ile evlenmiş ve ilk çocuklarının kan uyuşmazlığından dolayı gözü görmemektedir.

İkinci çocukları olur,oda gözünden aksak olmasa da hastalıklı olup,ameliyatla ancak biraz toparlanır.

Üçüncü çocukları olur,oda bir gözü çok az görmektedir.

Ve kucağında üç aylık olarak duran çocuğunun da gözü görmüyordu.

Şimdi bütün bu anormalliklere rağmen,ihmal,bilgisizlik gibi bir çok faktörler sonucu çocuklarının bu şekilde hayata gelmelerine sebeb olan bu anne ve babanın hiç mi bir suçu yoktur?

Deneme tahtası gibi;belki beşinci çocuğumuz sağlıklı doğar düşüncesiyle,bir çocuk daha düşünecek olsalar,elbette herkes tarafından kınanacaktırlar.

Ortada bir hata vardır.Ancak bu hatanın çocuklara bakan yönüne gelince;

Elbette gözü görmeyen bir insan sabretmesi,isyan etmemesi halinde ahirette olağanüstü farkını diğerlerinden farklı olarak alacaktır.

Bizler bu vücudumuzu yolda bulmuş da almış değiliz.Mülk sahibi mülkünde dilediği gibi tasarruf eder.Bizler bir imtihandayız.Herbir insan farklı farklı imtihan şekliyle karşı karşıyadır.

Ancak oluşumlarda insanlar tamamen masum değillerdir.

Allah-Haşa-elbette zulmetmez.

---

[665] **Buhârî, Daavât 68; Müslim, Zikr 5, (2677); Tirmizî, Daavât 87, (3502).**

Ortada bir zulüm varsa bile;İnsan zulmeder,kader adalet eder.

Mesela;Resulullah (SAV) Efendimiz şöyle buyurdu:

"Allah-ü Teâlâ bir kulu severse, onu çeşitli denemelere tâbi tutar."

Böylece bir insana bir şeyin verilmemesi,onun için bir eksiklik olmayabilir.Nitekim nice sağlam olduğunu düşündüğümüz insanlar,sağlam olmayan insanlardan daha çürük ve sağlıksız bir hayat yaşamaktadırlar.

Sadreddin Konevi der:" Yani iptilaya uğratır. Kul o iptilalara sabrettiği takdirde ona üstünlük vererek sever. Şayet şükür yoluna girerse bu sefer onu zatına seçer.

Sadreddin Konevi:" Nasıl ki Hak Teâlâ, Vehhab ismi hürmetine manalar feyzini ve rahmanî hikmetlerini önce ruha verdi, ruh da sırra, sır da kalbe, kalp de nefse, nefs de diğer duygulara ve onlar da cisme..."

Böylece saçılan rahmetten herkes bardağı kadarını doldurmakta,farklı rahmetlere mazhar olmaktadırlar.

Olaylara birde bilimsel açıdan bakmalıdır.mesela;koca tıb ve doktorluk ilmi,hastalıkların varlığıyla gelişmektedir.Hiç bir hastalığın olmadığı bir dünyada doktorluk alanının tüm birimlerini kapatmanız gerekir.Bu da en kapsamlı bir varlık olan insanın hem fiziki ve hem de ruhsal yapısının araştırılmayıp ihmal edilmesine sebeb olur.

Birde Allah hastalıkları vererek şafi ismini orada tecelli ettirmektedir.Kuddüs ismi nasıl temizliği isterse,Şafi ismi de hastalıkların vücudunu istemektedir.

Allah insanı bu insan haline getirene kadar bir çok aşamalara tabi tutmuştur.En bariz olarak;bir insan spermi milyarlarca bazen yıllar süren evlilikler sonucu ortaya çıkmaktadır.Adeta sağlıklı,başarılı spermin ortaya çıkması için böyle bir yarış ortamı düzenlenmiştir.

İmtihanımız kolay değil,Allah'tan taşıyamayacağımız yükü yüklememesini istemeli,Allah'da kimseye gücünün üzerinde bir yük yüklememektedir.

İmanlı hangi çeşit bir hastayla karşılaşırsanız karşılaşınız,ona halinin nasıl olduğunu sorduğunuzda;Çok şükür,hamdolsun verdiğine-diyecektir.

İşte insanlardaki imanın tezahürü bu durumda ortaya çıkmakta,bu durumuna göre değerlendirilmektedir.

Kaderi anlamak için bazı sır perdelerini kaldırmak gerektir;

***Rivayet edildiği üzere;Her şeyi bilen Allah hikmeti gereği Hz.Azraile görev yaparken yapmaktan çekinip gevşeklik gösterdiği bir durumun olup olmadığını sorar.**

Azrailde bir gemiyi batırdığında hamile olan bir kadının dünyaya gelecek olan mını mını yavrusundan dolayı zaten ölecek olup ruhunu almadığını,denizde kendi haline bıraktığını söyler.

Allah,o kadının daha sonra durumunun ne olduğunu bilip bilmediğini sorduğunda bilmediğini söyler.

Allah ise cevab olarak;O kadının daha sonra bir tahta parçasına tutunarak kurtulduğunu ve mını mını dediği yavrusunu doğurduğunu ve o yavrunun da Nemrut olduğunu söyler.

Burada Hz.Azrail hikmeti bilmediği için onun ruhunu almadı.Allah ise,hikmeti gereği,Firavunsuz Musa olmayacağı gibi,İbrahimsiz Nemrudun da olmayacağı hikmeti gereği,yine kaderin bir tezahürü olarak dünyaya gelmesini takdir etmiştir.

Fıkra olarak düşündürücü bir olay anlatılır;

Bir gün Azrail bir adamın ruhunu almaya geldiğinde o kişi bazı işlerinin olduğundan birkaç sene müsaade etmesini söyler.Azrail kabul eder.

O kişi öyle bir iş yapmalıdır ki,Azrail ruhunu almaya geldiğinde ruhunu alamasın.

Kara ve denizdeki işleri düşünür olmaz.Sonunda pilot olmaya karar verir.Böylece Azrail ruhunu alacağı zaman arkada olan üç yüz kişinin durumunu göz ardı edecek değildir herhalde.

Yıllar geçer ve Azrail pilotumuzu havada yakalar.Ruhunu alacağını söyler.

Adam ise;Benimkini al tamam da,ya bu üç yüz kişinin durumu ne olacak,herhalde benimkini de alamazsın!

Azrail ise cevaben;o zamandan bu ana kadar bu üç yüz kişiyi aynı uçakta toplayana kadar neler çektim biliyor musun?Neler çektim?Anam ağladı bu kadar adamı tek bir uçakta toplayana kadar!

MEHMET ÖZÇELİK
18-07-2008

SU TESTİSİ SU YOLUNDA
TEFECİNİN AKİBETİ

Kur'an,hep akibet ve sonucun iyilerin olduğundan bahsedilir ve öyle de sonlanır.Tersi ifadeyle,yanlış yolda olanın akibeti hiçbir zaman iyi bir şekilde bitmez.Onun için insanlar Allah'a olan dualarında;'Allahım!Akibetimizi hayreyle'derler.

Haramın sancısı ağırdır.Tesiri nesiller boyu sürer.

Anlatacağım aile,aile boyu tefecidir.Tefecilikle geçinirler.Başkasının kanını emmekle beslenen vampir misali.En masum tabirler sivrisinek gibi…

Bu durum ailenin genine işlemiş.

Ancak haram yolun yolcusunun akibeti,her zaman acı ve feci olmuştur.

Tefeci kolay kolay almadan veren kişi değildir.

Bu tefecilerden biri,bir gün bankadan 40 milyar iş yapmak için çeken birine ikinci kefil olur.Herhalde bir gün kendisine işi düşer düşüncesiyle.Birinci kefil çekenin oğlu,ikinci sırada yani zurnanın ikinci deliği ise kendisi.

Kefil olan tefeciye 600 milyon fazladan yatırması halinde,kefilliği tehlikeye girmeyecek,ilk ikisi ödemediğinde,direkmen zararı onun yerine sigorta ödeyecektir.

Beş kuruş için beş takla atan tefeci,buna uzak ihtimal verip,durup dururken birde 600 milyon mu ödeyecekmiş?Almak olsa doğru.Ve ödemez.

Zaten parayı çeken adam olmasa da oğlu var,o öder.Evleri de var.Gerçi evleri her ne kadar eşinin üzerine yapılmış ise de,elbette karısından alamayacak hali yok.Önemli değil deyip,pek de önemsemez.

Bankadan parayı çeken adam oğluyla beraber iş yapmak üzere başka bir şehre gitmek üzere yola çıkarlar.

Ancak yolda yaptıkları kaza sonucu baba ve oğul ölürler.

Evdeki hesap çarşıya uymaz.

Bankadan çekilen para ödenmemiştir.Birinci kefilde öldüğünden iş tefeciye kalmıştır.

Pek önemsenmez ve de ödenmez.

40 milyar 70 milyar olmuştur.

Bıçak kemiğe dayanmış,tefeci mecburen ödeyecektir.

Tefeci evini düşük fiyata satışa çıkarır,kimse almaz.Evini bankaya ipotek edip bir miktar bankadan faizle para çeker,faizin bir kısmını öder.

Şaşkındır..öyle ki evinin ihtiyaçlarını alamamakta,kömür parasını verememekten dolayı hakkında dava açılarak fazlasıyla mahkeme kararıyla ödettirilmektedir.

Madur ettiği insanların akibetine bu sefer kendisi düşmüştür.

Sonuçta su testisi su yolunda kırılmıştır.

Haramın binası olmazmış.

Haramla yapılan bina,günahın ağırlığına dayanamamış,yıkılmıştı.

Gerçekten tefeci yıkılmıştı..yıkıntının altında kalmıştı…

Mehmet ÖZÇELİK

03-10-2007

WWW.TESBİTLER.COM

WWW.MEHMETÖZÇELİK.COM